

Giới thiệu Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)

Thể loại: Truyện Teen,Truyện Tình Cảm,Truyện Ngắn Hay,Dị giới,Huyền Huyền,Truyện Tự Sáng Tác

Ai cũng biết rằng khi yêu chúng ta sẽ không còn là chính mình, bản thân sẽ trở nên ích kỷ và đại khờ, một chữ yêu thôi cũng khiến con người ta thay đổi, trở thành một người hoàn toàn khác với lúc trước.

Nhưng chữ yêu đó ứng lên 5 con người với 5 tính cách khác nhau nó sẽ là như thế nào? Liệu rằng chữ yêu đó có làm họ thay đổi như người ta vẫn nói.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới thiệu

Gtnv(15t)

Cấp

[AA cao nhất] AB AC AD

BA BB BC BD

CA CB CC CD

DA DB DC [DD thấp

nhất]

Ari—(dương) cô bé ko thể bộc lộ cảm xúc

Phép: trị thương, thay đổi trọng lực

Cấp BC

Khả năng linh hoạt cd

Tcách _ ầm áo, tốt bụng,sợ tổn thương người khác

Tau(nguru)—trí tuệ của cô so với trẻ 5t còn kém hơn

Phép.lôi,biến đổi vật chất thành vàng (phép này rất có giá trị kinh tế)

Cấp BB

K/n linh hoạt,bc

Có thỏ bông rui

Tcách _ ngu ngu,khờ, sợ kinh dị mà ko biết rằng mình tất kinh dị, nụ cười ngây thơ đến rợn người

Gemi (song)—cậu bé 2 nhân cách luôn nở nụ cười trên môi có thật sự hạnh phúc với phận con ghẻ

Phép, copy phép có 2 nguyên tố trái nhau như lửa -nước. Điều khiển và thu nạp linh hồn đã khuất

Cấp_BA

Kn linh hoạt_bc

Tcách _ bóng bẩy, đôi lúc vui tươi, gói gọn là nhieu lúc 2 mặt

Can(giải)_ cậu bé mang lời nguyện thắm họa

Phép_sáng tạo vũ khí, tăng thiết lập kết giới, k/n dung hòa vật chất

Cấp _ BA

Knlh_ba

Núi con dạng đóa hoa cam tên nichì

Tcách _ âm áo, hòa nhã, tốt

Vấn hơi trầm mình trong cô đơn

Le_(sư)thăng ngốc đv với giác quan cực thính sẽ như thế nào khi ko thể nghe đc

Phép_tăng cường sức mạnh và giác quan,hòa sư

Cấp _BA

Knlh_ad

Vũ khí _ móng máy con đv

Núi 1 con mèo thật ra là sư tử thì đúng hơn, tên là nona

Tcách _ lạc quan, vui tươi,trầu tre,bóng lúc cần

Vir(xử)_ cô kị nữ mua vui cho bọn đàn ông

Phép_mùi hương,mộc,đẩy mạnh sự phát triển thực vật

Cấp _BC

Knlh_bc

Vũ khí vải

Tcách _ thật là 1 người quan tâm với người mà mình quý trọng, lém lỉnh, cho mình dơ bẩn nên sợ liên lụy người khác

Li(thiên)_cậu có vấn đề thần kinh theo chu kì

Phép_điều khiển gió,khí,chuyển hoá năng lượng

Cấp _BD

Knlh_bc

Dùng vật nhỏ như kim, đũa

Tcách _ tốt, đôi lúc ác, dễ hòa đồng theo 1 cách khác

Scor(Yết)_ sống vì lí tưởng xác chết sẽ đội mồ sống dậy

Phép_dùng độc,băng sư,điều khiển nhiệt độ

Cấp _ BB

Knlh_bb

Nuôi 1 con bông gòn đen nhỏ,gọi là chon chon

Tcách _ lạnh, giải tạo, nhiều mặt, cố gắng hòa nhập nhưng vẫn chỉ giải tạo

Sagit(Mã)_ cô hunter giết vampire đến điên cuồng

Phép_điều khiển vũ khí, tăng lực chân,thở thuật

Cấp_BC

Kn_bb

Nuôi con dạng chó hay gì ai biết,nó cũng chả giống chó.tên pon

Tcách_ là 1 người lương thiện, vẫn thơ ngây lúc bình thường

Dùng tiền

Capri(Kết)_kẻ tội đồ mù lòa

Phép_mê cung, phong cảnh (đừng coi khinh,phép này nguy hiểm lắm đó), đầu mù nhưng giác quan nhạy hơn Le nhiều,sức nén mọi thứ (như bom đó)

Cấp_BB

Kn_bb

Tcách__lạnh,cứng đầu lựu đạn

Nuôi 1 con dạng như chuột có sừng, gọi là pippi

Aqua(Bảo)_cậu bé TN đáng thương

Phép_nước, tạo trận(như của kết ấy nhưng là chỉ gây cản trở đối thủ ra chiêu),

Bảo vật_chiếc lọ hấp thụ ma pháp

cấp_BB

Kn_bb

Tcách_lạnh trầm,ko quan tâm kẻ khác

Pis(ngư)_cậu có lẽ yếu đuối nên thật sự cần 1 ai đó che chở cho tội lỗi của cậu

Phép_giọng hát gây mê, thôi miên,đk thời tiết...phép thuật đa dạng nhưng yếu

cấp BD

Kn_cd

thú cưng bé bột puro (dễ thương có thể biến hình nhưng đa số là trung tính)

Vũ khí_đàn hạt (có ai nói cậu ấy giống con gái ko)

6 sao cuối chưa chắc sự thật là vậy

Tcách_thân thiện, hòa đồng, tốt, dễ tổn thương, cứng đầu

Đã 500 năm trôi qua sau trận đại chiến của 12 vương quốc.Nhưng những người trị vì tối cao lại ko thỏa mãn những gì họ đã có, họ còn muốn, còn muốn hơn nữa chính là chiếc ngai vàng của đế đô.nơi nắm quyền tối cao nhất của cả đất nước và người trị vì chiếc ngai vàng ấy chính là nữ hoàng Selene Moon light.Đã 500 năm trôi qua sau khi chiến tranh kết thúc thì bà đã ko xuất hiện trước mặt dân chúng nữa.Chắc hẳn ai cũng thắc mắc sao mà bà sống lâu quá phải ko, đó là nhờ vào phép thuật duy trì tuổi trẻ của bà,đây có thể đc coi là nguyên nhân của cuộc đại chiến trước đây,ai cũng muốn cướp đi phép trường thọ từ bà.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lời mời gọi

Khi đồng hồ điểm 12 giờ là lúc trong giấc mơ xuất của những người bạn pháp sư ở xứ sở Sky (tên của 12 vương quốc và đế đô, gọi chung là tên nước) nhận được 1 món quà huyền bí. Đó chính là, lời mời của nữ hoàng selene và điều đặc biệt ở đây là chỉ những ai có pháp thuật ở độ học nghề (pháp sư nghiệp dư 10—20 tuổi) mới có được giấc mơ này. Ai cũng ngỡ là mơ nhưng bên cạnh họ đã xuất hiện tấm kim bài cùng với tên mình được khắc trên đó từ lúc nào.

Trong đêm—##

Ở 1 hang động tối, nó tối đến mức scor vô đây quay phim mà cũng lạc đường. Tôi chơi ngu này là thuộc về Scor, mà trong đây tối đến nửa mình mở mắt mà cũng ko biết mình mở hay chưa chỉ nghe tiếng nước nhỏ, giọt róc rách róc rách cùng với tiếng kêu man rợ sột soạt sột soạt. À scor đang ngái ngủ, muối chích quá mà scor gãi chỉ nghe tiếng soạt soạt thui mà. Được rồi đã có camera scor đây—trong màn hình nơi góc tối nhất của hang là 1 Cô gái, khuôn mặt vô cảm trên người cô là 1 chiếc váy trắng tà tôi, Scor đã nhận ra rồi, cô ấy chính là Ari.

Vào truyện thui, Ari ngồi đó thỉnh thoảng lại cau xé làn da mình tôi tà thậm chí cô đã dùng dao tạo ra cho mình những vết thương sâu. Máu máu chảy rất nhiều mà tại sao trong cô lại bình tĩnh đến thế, cô ko như bao cô gái khác dù chỉ là 1 vết thương nhỏ thôi thì nước mắt của họ đã cung cấp cho trái đất 1 con sông mới rồi nhưng tại sao cô ko khóc,

Cô cũng đang muốn hỏi mình điều đó đây, hàng ngày cô đã từng hỏi mình câu đó cả trăm lần và trong 10 năm qua cô vẫn luôn hỏi mình như thế.

Tại sao, tại sao trong 10 năm qua cô cứ sống như 1 con rối ko cảm xúc chứ. Khi nói đến chuyện này thì nó lại gọi nhớ cho cô lại câu chuyện khủng khiếp năm đó mà cô ko thể nào quên đc,.

Nhiều rất nhiều tiếng la hét xung quanh, có lẽ chẳng ngày hạnh phúc nhất lại là ngày đau khổ nhất trong cuộc đời cô chẳng Vào lúc, cô tròn 5 tuổi, cái ngày định mệnh đó chính Cô, chính là cô đã tự tay cướp đi hạnh phúc của riêng mình.

Trước mắt cô có trại trẻ mồ côi thân quen ngày nào và còn có

Máu và những đứa trẻ xung quanh nhìn cô và la hét, nhiều đứa bật khóc. Ánh mắt đó nhìn Cô đầy sợ hãi và giọng nói đó cô ko thể nào nghe đc vì nhiều tạp âm lấn áp nhưng có thể nó muốn nói rằng «đồ quái vật»

Trong phút chốc, cây cỏ đã đc tắm mới tươi của bọn trẻ ban này và giờ đây trước mắt cô là 1 người phụ nữ, khuôn mặt của bà đã khuất trong màn đêm nên cô ko thấy đc biểu hiện của bà nhưng như vậy cũng tốt vì Cô sợ nếu cái nhìn bà dành cho cô đầy khinh rẻ và kinh tòm như Cô là 1 thứ dơ bẩn nên Cô rất sợ khi biết đc, cô sợ lắm, rất sợ...

Thoáng tỉnh dậy sau hồi ức, nhìn mặt Cô vẫn bình thản sau tất cả nhưng điều chứng minh Cô vừa hoảng loạn là giọt mồ hôi lã trên má Cô.

Ari nói với giọng mệt mỏi "Làm ơn, ai đó hãy cho tôi biết đi. Tại sao số phận lại trêu ngươi tôi đến thế"

Selene nói với chất giọng mê hoặc và khuôn mặt thanh tú đi cùng với thân hình «bằng phẳng» ko kém gì con nít.

"Ari, cháu là 1 trong những người ta chọn lựa. Hãy bước ra khỏi hang động này và trở thành 1 trong những người trị vì, cháu sẽ có đc câu trả lời"

—————@S%°^∧°

Trong 1 căn nhà gỗ mục nát, có 1 cô bé tóc vàng kim xinh xắn đang ôm trong tay 1 con thỏ và đôi mắt của nó thì...eo oi tỏa sát khí nồng nặc nên Scor ko thể truyền hình trực tiếp đc (Báo cáo chỉ huy, trung sĩ Scor đã tiếp cận mục tiêu thành công)

Tau giương đôi mắt màu champang long lanh nhìn xa xăm nơi nào đó

"Pyon à, bao..giờ mẹ..mới về..b..bên Tau"

Pyon, nhìn nhỏ, 1 thoáng sau đôi mắt đã bớt đi vẻ kinh dị (Scor: sao rỗng hóa thành chim sẻ nhanh thế), nó dùng thần giao cách cảm để nói chuyện với Tau

[Tau, đã 10 năm rồi. Bỏ cuộc đi. Bà ấy chết rồi]

Tau nói như mếu "ko đ..đâu, mẹ đã h..hứa là mẹ sẽ về mà. Tau ngoan..nên...nên mẹ sẽ về với Tau"

Trong ánh sáng là thân hình non choẹt của Selene "Tau à, cháu hãy bước ra khỏi đây, trở thành 1 người trên vạn người thì mẹ cháu mới thấy đc cháu chứ"

Selene mỉm cười tỏa nắng, mắt pyon hơi nheo lại.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Lời khinh thường

Ngôi hoàng cung lộng lẫy, trong 1 căn phòng nhỏ bé.

Có 1 cậu bé với mái tóc vàng nhạt như ánh ban mai.Cậu đang ngồi trên giường ôm chặt 2 chân mình lại, khoé miệng cậu có vết máu khô, khắp người cậu đầu cũng có vết thương.Chắc là cậu vừa bị đánh, uất lắm chứ nhưng cậu chẳng làm gì đc,đứng thấy cậu như vậy mà nói cậu nhu nhược, khi bị đánh dù đau đến đâu cậu cũng chẳng than khóc,rên rĩ hay xin tha đâu.Nếu ko vì chúng sẽ chỉ tiền chữa bệnh cho mẹ cậu thì mong gì cậu sẽ im hơi lặng tiếng mặc cho chúng hành hạ, nếu ko vì mẹ thì khuôn mặt cậu sẽ ko có những vết sẹo xấu xí như thế này, cậu bất lực.Cậu luôn đổ thừa cho số phận rằng, định mệnh đã khiến cậu như thế này.Đây mới thật sự là sự nhu nhược của cậu vì cậu là đứa con hoang mà đức vua ko bao giờ chấp nhận trong cuộc đời mình, ngày ngày cậu chỉ là món đồ chơi mà tên hoàng tử yêu quý của ông ta chúc những trận đòn roi lên người cậu,khuôn mặt cậu chỉ chít sẹo là do chính bàn tay tên đó làm ra —An Ni.

Cũng đúng thôi, hần có quyền lực, có tiền có thế, có vua cha yêu thương chứ ko phải là 1 đứa con của à điểm bị ghê lạnh.

Selene cất lên giọng điệu thất vọng " Thật yếu đuối, nhu nhược.Cháu cứ phó mặc mình cho số mệnh mà tại sao lại ko đứng lên và thay đổi nó.Đứng lên đi Gemi, hãy trở thành 1 trong những người cầm quyền tối cao nhất khiến họ phải nể phục và công nhận cháu "

—————Ÿƒđ°^°

Tại 1 căn nhà gỗ xinh xắn, ở nơi đây bạn có thể nghe đc tiếng thì thầm của biển, hơi thở của gió và tiếng Cano của Scor.

Trên là nước lạnh ban đêm, một cậu trai cứ nhìn xuống chân mình và lộ ra vẻ hoảng sợ

"Mình ko thể, ko thể nào làm đc...nước tại sao vẫn đáng sợ như thế..mình ghét nó "

Lời nói vừa dứt những bán kính nước quanh cậu đều đã chết,động vật nhỏ ở đó cũng chịu chung số phận.

Can thấu thân sau đó hoảng hốt

"Ko, ko Nichi,cậu ở đâu?Trả lời mình đi, đừng..rời..rời xa mình mà "vừa nói cậu vừa tìm quanh mình, trong lúc tuyệt vọng nhất có 1 con vật dạng như đoá hoa cam nhỏ xinh xinh chui ra từ túi quần cậu, nó biết là cậu đang sợ nên cứ phát lên tiếng chỉ chỉ giúp cậu trấn an trở lại

"chi chi...chi chi..chi."

Nhìn nó còn bình an, cậu vui đến bật khóc, nichิ dùng cánh hoa trên người lau nước mắt cho cậu.Cậu vốn biết rõ là nichิ ko bị bất cứ phép nào tác động nhưng cậu vẫn sợ mất nó lắm.

Cậu —Can, cậu khi ko điều chỉnh cảm xúc sợ hãi của mình cậu sẽ giết mọi thứ xung quanh và vì 1 nguyên nhân nào đó khiến cậu rất sợ nước.

"Tớ thật sự vô dụng, tớ ko thể làm đc gì cả, tớ thật vô dụng có đúng ko Nichิ"đôi mắt nâu nhìn về nơi bầu trời xa xăm vài lọn tóc cam bay trong gió, ko biết cậu đang nghĩ gì vào lúc.này.

Selene ức thay qua lời nói "Bộ cháu cứ nghĩ rằng vĩnh viễn sẽ ko thể bảo vệ bất cứ ai chỉ vì cái lời nguyện trong người cháu sao. Đồ ngốc, đừng có bi quan như vậy chứ.Hãy đi đi, đi trên con đường cháu sẽ tìm đc người mình cần bảo vệ "

—————°^° &*%°

Trên khu phố nhộn nhịp của vương quốc Go, biết bao người mua bán nhộn nhịp dẫu kim đồng hồ đã gần điểm 12 h đêm.Ở nơi đây, tú lâu Green Tree là nơi nổi tiếng với lượng khách khổng lồ hàng ngày.Quả là như cái tên của nó, nó như 1 cái cây xanh cắm rễ vào vương quốc Go, tú lâu này là nơi chính mình sự ăn chơi xa đọa của bọn quan lại nơi đây.

Rộn rạo trong đây rẫy những lời mời như mật ngọt rót vào tai của các tú nữ, thì Vir cô lại trốn ở trong nhà kho cũ của tú lâu, cô run sợ ngồi đó, ko để tâm rằng y phục bằng loại vải thượng hạng của mình đã bẩn đi từ lúc nào.Trong nhà kho tràn ngập bụi bân vẫn có 1 hương thơm thâm mộc quyến rũ đang thì thoảng trong đây.

Ko nhầm đâu mùi hương đó phát ra từ người cô, mùi hương này thật dịu nhẹ và dễ chịu nhưng đối với cô thật kinh tởm

Selene nhỏ giọng như lướt theo tiếng nhạc của đàn "Hà có gì tự si nục, kinh tởm mình như vậy, bọn dơ bẩn là bọn đã khiến cháu đi vào con đường này. Đi nào, ta sẽ giúp cháu ra khỏi nơi đây "

Bà chìa 1 cánh tay về phía Vir.

—————

Vương quốc Bra, một vương quốc phồn thịnh đầy âm mưu hiểm độc.Trong 1 phòng sang trọng dành cho quan thần, Li đứng đó nhìn xa xăm ra cửa sổ, khuôn mặt cậu trắng bệch trong thấy, hôm qua là ngày bọn quan dùng cậu để thử một loại thuốc mới, loại thuốc đó như muốn phá hủy lực phủ ngũ tạng

của cậu, sau khi quần quai suốt 3 giờ nôn thốc nôn tháo thì tác dụng thuốc cũng có phần suy giảm.Rõ là muốn hành hạ cậu mỗi tháng để mua vua cho bọn chúng thì bọn chúng mới hả dạ. Lúc 5 tuổi chúng ép cậu uống 1 loại thuốc khiến đầu óc cậu mỗi tháng có vấn đề theo chu kì khiến cậu hành xử như 1 kẻ điên, Lầy có muốn chạy chữa cho cậu, chúng ép cậu mỗi tháng uống 1 loại thuốc mới mà chúng chừa mà chưa 1 ai kiểm chứng độ an toàn của nó.Nói thẳng ra là muốn cậu thử thuốc cho chúng.Chà cậu là 1 tướng quân nên ko thể giúp gì đc cho cậu là chăm sóc cho cậu sau khi thử thuốc.Chỉ vì tên vua A Bra bắt giam mẹ cậu làm con tin uy hiếp nên cậu nuốt đầy phần uất vào trong.

"Thế giới này thật dơ bẩn và xa đọa ko như vẻ ngoài hào nhoáng của nó.Mình muốn đi và ra ngoài đó chính tay mình sẽ lật đổ hoàng tộc nhưng yếu kém như mình thì làm đc gì "

Selene "Nếu có quyết tâm thì sẽ làm đc thôi, đừng ở đó mà tự cho mình yếu kém ko thể làm đc trong khi chưa đánh đã lui rồi sao, đồ yếu kém ko chí hướng.Cháu hãy tự tay mình đập đổ ngôi hoàng đế và tự mình cai trị bọn chúng cho chúng biết ai mới thật sự là vương "

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Lời thách thức

Trong khu rừng xanh tươi, khi bước đến nơi này bạn cứ ngỡ đây là xứ sở của những câu chuyện cổ tích và bạn sẽ tưởng tượng nơi đây, một căn nhà nhỏ cạnh con sông cùng với những ánh sáng le lói qua tán lá, hòa quyện vào những bài hát của khu rừng nàng công chúa sẽ cất lên giọng hát ngọt ngào, giai điệu trong trẻo của mình phải ko nào. Đúng như vậy đây ai vô đây mà ko nghĩ vậy đến tác giả còn bị lừa mà nên công chúa gì gì đó là 1 sai lầm hoang tưởng nghiêm trọng khi nhìn thấy sự thật ở đây.Nơi ngọn đồi gần căn nhà nhỏ ban này, 1 cô gái đang đứng trước 1 ngôi mộ, mái tóc tím huyền ánh lên sắc tím đỏ.con mắt bên phải nhìn vào ngôi mộ sẽ là 1 ánh mắt đau thương nếu như con mắt đó ko phải là màu hồng ánh đỏ như lửa.

Chuyện xảy ra 10 năm trước, cô vẫn nhớ rõ như in mà mặc dù trí nhớ cô rất kém nhưng cô ko sao quên đc.

Đó là vào ngày mặt trăng đỏ hay nên gọi là Huyết Nguyệt

Cô đang cùng với mẹ nướng cá thì bị 1 tên sát thủ công kích, với bản tính cổ chấp của mình, sức 1 đứa trẻ 5 tuổi ko thể nào đánh lại tên có phép thuật ở 1 đẳng cấp hoàn toàn vượt trội nên thay vì lúc đó cô sẽ đón đc 1 khối tinh điện xuyên tim thì mẹ đã chắn cho cô khiến cho vết thương chỉ xuyên qua bả vai của cô.Cả 2 người đều nằm thoi thót trên đất nên hẳn tưởng cô đã chết nhưng cô vẫn còn đầy đủ tinh táo để nghe câu nói mà tên sát thủ trước khi ra đi đã bỏ lại.

"Vương, nhiệm vụ đã thành công theo mệnh lệnh của ngài"có vẻ như hẳn dùng phép truyền âm từ xa

Vương, vương sao giờ đây bản nhạc định.mệnh thể lương giữa cô và hắn...bắt đầu.

Scor khập khiêu lê lết lại gần mẹ mình "Pi có sao ko, con xin lỗi, lỗi của con nên Pi mới như thế "

Giọng Pi yếu ớt vang lên"Scor, mẹ muốn đc nh..in thấy đôi...mắt của con lần cuối..đc..đc ko? Mắt mẹ mờ quá,..c...con còn ở đó ko vậy..bé Scor"

Scor sợ sệt nhìn mẹ "Dạ, dạ Scor đây mẹ..mẹ sẽ ko chết đúng ko, ko rời xa Scor đúng ko "

Pi đưa tay chậm chậm sờ lên mặt Scor, nhìn thấy đôi mắt mà mình mong muốn"Đẹp quá, đ..đúng là chỉ có Scor đc sở hữu màu mắt đặc biệt này từ ba..con thôi nhì, mẹ..mẹ yêu con..sống tốt con...nhé "

Tay Pi nhanh chóng rời xa khuôn mặt của Scor chạm vào mặt đất lạnh ngắt, nhìn khuôn mặt Pi thanh thản đến hạnh phúc như thể ko còn luyến tiếc điều gì.

Scor thật sự khóc thét lên, sức mạnh điên cuồng phát ra biến cây cối bao quanh ngoài khu rừng nhanh chóng héo tàn. Giờ đây này, khu rừng xinh đẹp bậc nhất của vương quốc Pio chính thức trở thành «Khu Rừng Chết »

Trở lại thực tại, Scor đưa tay mình sờ lên miếng băng gạc bên trái, cô ghét màu mắt mà mẹ Scor luôn yêu thương,tại sao Pi yêu hắn ta đến thế chứ. Còn con mắt hồng bên phải là ngày Pi chết, Cô đã lấy đi đôi mắt của Pi để thay thế nhưng đã xuất hiện các triệu chứng như biến dị ở con mắt của Pi, có thể là con mắt ko thích ứng đc cơ thể của cô nên cô chỉ thay có 1 con mắt.

Scor "Pi à, 10 năm rồi mà Scor chưa thể khiến những kẻ giết Pi phải trả giá,..Scor vô dụng quá Pi nhì.Hãy nói cho Scor biết làm sao để có thể có đc sức mạnh để giết chúng, xin hãy nói cho con biết đi "

Chonchon bên cạnh chỉ giương đôi mắt vô lực nhìn cô.

Selene tỏa sáng ấm áp sưởi như sưởi ấm cây cỏ xung quanh, giúp chúng chống chọi với sương lạnh ban đêm

"Scor, cháu suốt bao năm qua vẫn chưa tìm đc con đường nào mà mình cần đi sao.Cháu cứ sống trong thù hận ko dám bước chân ra ngoài kia khu rừng

thì sao có thể giết chúng đc.Cháu thật hèn nhát"

——@#\$\$^°

Trong 1 phòng thí nghiệm, đầy những mảnh chai lọ vỡ, ngồi gần đó là 1 cậu trai khuôn mặt tuấn tú đang ôm ngực mình và hô hấp 1 cách khó nhọc, hai răng cậu nghiền chặt với nhau đến nỗi bên mép miệng của cậu có 1 dòng máu đang tuôn ra.

Mái tóc như mặt biển êm đềm giờ đây đang nhọt nhọt hắt đi,,cậu dùng 2 tay bóp cổ họng mình, đầu óc cứ lảo nhảm[chết tiệt, ko đc ra,..đừng có ra]

Cậu nhanh tay sử dụng những gì để pha chế ra 1 thứ thuốc gì đó,sau cùng trong lọ thuốc chuyển sang 1 dạng đỏ thẫm như máu.Cậu nhanh tay uống hết cả chỗ thuốc, nhanh chóng cậu đã bình tĩnh đi đôi chút, sau rồi cổ.họng dịu đi.Thở phào nhẹ nhõm 1 cái, cậu nhắm mắt lại an thần một chút sau đó mở ra đôi mắt xanh thẫm phẳng lặng của mình.

Aqua tặc lưỡi, nhả mặt lộ rõ vẻ khó chịu" Chết tiệt, phiền phức"xong cậu nở nụ cười tự giễu mình 1 cách nhẹ nhàng..

Selene nhắm mắt, lộ vẻ ko cam lòng "Aqua, chẳng lẽ cháu dự định sống hèn nhát trong đây suốt đời mà ko dám bước chân ra thế giới ngoài kia sao.Vì cháu sợ, sợ mình sẽ chết nên mới trốn ở nơi này suốt 10 năm qua ko dám lộ mình ra ngoài "

——\$%^°

Trong 1 căn phòng ở dưới lòng đất, chỉ có ánh đèn nền mập mờ dẫn lối ta theo từng bước thang, nơi đây chỉ có thể nghe đc tiếng bước chân mập mờ của chính bạn, còn những tiếng động nhỏ khác như bị bóng đêm cắn nuốt..

Căn phòng đc ngăn cách bởi 1 hàng rào sắt đc đặt, yếm bùa chú cẩn thận. Cô gái phía bên kia hàng rào có vẻ là đang ngủ chăng vì cô đang nhắm mắt, nên đây là nơi có mở mắt ra cũng bằng ko thôi vì bóng tối đã bao trùm nơi đây rồi.

Capri quỳ ở nơi đó nhưng lưng vẫn thẳng cao,hai tay bị xiềng xích khổng lồ, dù đây nơi ko thể sử dụng phép thuật nhưng cô vẫn kiên trì tu luyện, có lẽ cô đã duy trì tư thế đó suốt 10 năm qua.Cô đã quyết định rằng khi ra khỏi nơi đây cô sẽ thực hiện tham vọng của mình.

Có ai đó đang xuất hiện trong tâm trí và nói chuyện với cô,vẫn là bà ấy Selene

"Nếu cháu khao khát đc ra ngoài đến vậy mà sao bây giờ vẫn còn bất lực ở đây thế Capri.Rõ là những lá bùa đó đã vô dụng với cháu vào 9 năm trước nhưng sau cháu vẫn chưa chịu ra ngoài.Phải chăng rằng cháu đang sợ"

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Lời hi vọng

Khu rừng âm u rậm rạp của vương quốc O là khu rừng đã xếp vào top hàng đầu của những khu rừng nguy hiểm, sánh ngang với «khu rừng chết » của vương quốc Pio.

Trong khu tối nơi đó 1 thiếu niên với mái tóc hồng đang ngồi nhìn...

Và tự suy ngẫm rằng, bố mẹ mình có vuốt cùn mình cụt lùn.Họ có răng nanh,mình có răng nanh giống họ mà sao vẫn thấy ko giống là cha con, vẫn thấy khang khác nhưng vẫn ko thể nào lí giải được.

Cậu từ khi 5 tuổi đã trở nên bị điếc nhưng lúc này thật lạ cậu có thể nghe thấy tiếng 1 «cô bé»[quả là 1 lời si nhục chân thành]

Đang cười với cậu, nhìn cô bé cậu thấy có điểm giống mình như nhận ra đồng loại mắt cậu phát sao lấp la lấp lánh..lala...lánhánh.

Selene nhìn khuôn mặt cún cưng mà phì cười "Aha,Le..Ahahaa..haha.ừm, ehèm, Le à hãy tự mình bước ra thế giới rộng lớn ngoài kia và trưởng thành nhé.Áhahaa..haa ha,..chết mất"xong rồi,còn đâu vẻ uy nghiêm của bà trong mấy chap trước

——\$%^°

Trên mảnh đất đầy rẫy biết bao ngôi mộ.Có,..có 1 cô bé gái đang nhảy múa dưới trăng,bằng những đường tiền lướt qua ko khí như 1 dải lụa.

Xuyên qua tim của 2 vampire, sau đó cô bé bỗng phá lên cười điên dại.

Sau đó, như nhận ra thứ gì khuôn mặt cô bé đã trở lại vẻ ngây thơ như bao cô bé khác.

Trong Cô bây giờ thật khác, khi này chính tay cô đã đã man giết bọn vampire và cảm thấy thích thú khi nhìn chúng đau đớn mà chết.Nhưng giờ đây khi

nhìn thấy 2 xác vampire trước mặt cô lại bật khóc, hai bàn tay của sát thủ cầm tiền khi này đang hứng từ giọt nước mắt rơi xuống. Cô dùng 2 tay che mắt lại và hướng mặt lên trời gào lên thảm thiết:

"Khônggggggg...."

Selene xuất hiện kịp thời trong thần trí của cô và trấn an cô lại:

"Sagit, hãy bình tĩnh lại đi cháu. Nếu cháu cứ điên dại khi giết vampire và sau đó lại mặc cảm tội lỗi thì chỉ tự hành hạ mình thôi. Hãy theo ta, đến nơi cháu nhận thấy đc điều quan trọng hơn cả trả thù, chém giết "[ôi, selene vĩ đại đã trở lại](selene::ta vĩ đại đó giờ, mới biết à)

————#\$/^°^°

Lon ton lon ton, có 1 bé trai à ko bé gái, bé trai...a ta ko thể phân biệt.

Đang cho đv ăn và nựng bọn chúng.

Vâng còn lại có 1 người à nên nói thẳng luôn đó là Pis vâng là con trai, con trai đấy.

Ai bây giờ mà nhìn đc cảnh này tôi đồ bạn phân biệt đc trai hay gái.

Vâng, phóng Scorscor xin thuận lại hình ảnh trên.

Máy quay, ok

Độ sáng, ok

Action

Mấy chú nai đang liếm mặt cậu khiến mặt cậu ửng đỏ hồng hồng mấy chú sóc thì lẩn qua lẩn lại trên người cậu. đv con khác thu hun vâng là HÔN cậu ấy đấy ạ, chỗ nào cũng hun khiến cậu ấy cười hihi, ethen.

(Á, gọi bệnh viện tiếp máu mau nên,...nước miếng ta chảy ròng ròng rồi nè, Scor oi chuyển cảnh ko ta sẽ hóa sói ăn thịt Pis đó)

Khi đang vui tươi và hạnh phúc, cậu cất tiếng hát của mình lên, giọng cậu cao vút khiến cả họa mi phải e thẹn, trầm ấm khiến hoa lá phải mất cỡ, và để thương đến độ...Á có ai ko gọi xe bắt chó mau, con Scorscor sắp hóa thú rồi bà con ơi.

Đang hát say sưa thì nhớ lại đoạn kí ức máu mẹ thì giọng hát của cậu vẫn dịu nhẹ như cũ nhưng những con vật xung quanh khi nghe xong thì bị gió cắt lia người, câu cối héo khô, mây đen ập ụp thì nhau kéo lớn, gió lớn thì nhau thổi tung mọi thứ. Cậu đứng đó, cậu lại vậy nữa rồi, cậu khóc. Pis biết cậu ấy rất là yếu đuối nhưng sao gió lớn như thế vẫn ko hát tung cậu đi, đơn giản thôi vì đó chính là phép thuật của cậu. Cậu thật yếu đuối và vô dụng ngay cả phép thuật của mình cậu cũng ko thể điều khiển dc.

Selene giương đôi mắt thương xót về nơi cậu, giọng nghe như của một người mẹ hiền khi con mình tạo ra lỗi lầm "Pis, thôi ngay đi, mọi thứ đã qua rồi, mở mắt ra và lau nước mắt đi nào. Nếu cháu yếu đuối cần đc bảo vệ thì ta sẽ dẫn cháu đến nơi có người sẽ bảo vệ cháu bằng cả trái tim chân thành "

Qua tất cả nhân vật, hãy bình chọn người bạn thích nhất đi nào °^°

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lời đồng ý

Selene giọng thoảng nghiêm nghị:

"Vậy đây là câu trả lời của cháu và ta xin nói 1 điều quan trọng rằng khi thành vương 1 điều ước sẽ đc thực hiện "

Nghe xong điều này, 11 (vì anh Le chả hiểu gì cả) người mới sực bắt ngờ dữ dội chỉ 1 câu nói cũng đủ làm chấn động họ

Ari: Cháu sẽ đi và sẽ lại mỉm cười như trước.

Tau: Tau, sẽ...làm đc...chỉ cần mẹ...về...b..ên Tau..l..à đc

Gemi: Chỉ cần đứng lên thôi sao. Tôi sẽ cho họ thấy.

Can: Người mình cần bảo vệ, tôi sẽ tìm thấy sao. Tôi có khả năng bảo vệ 1 ai à, tôi sẽ thử.

Le: (vỗ chũm hiểu gì)*gật đầu*

Vir: Xin hãy đưa cháu ra khỏi đây đi.

cô nắm lấy tay selene.

Li: Chính tay cháu sẽ đập đổ ngôi đế và trả lại những gì đáng có với chúng.

Scor:Chỉ là ra khỏi đây thôi mà.Đôi tay này 1 ngày nào đó sẽ tắm máu bọn chúng.

Aqua:quả là 1 lời giao dịch đầy thú vị.

Capri: Ta chả còn sợ gì nữa rồi, vì thời gian đi săn giờ mới bắt đầu mà.

Pis:Sẽ có người bảo vệ cháu bằng cả tấm lòng thì cháu sẽ bảo vệ người đó bằng cả tấm chân tình này.

Sagit:Nếu có điều quan trọng hơn cả hận thù thì làm ơn..hãy làm cháu nhận ra trước khi quá muộn

*kéo vạt váy selene**

Selene cười nhẹ "Ta đi nhé "

————\$%^&^&

Phép thuật thứ 3 của selene «dịch chuyển»

Sau khi,những thần dân đều có đc giấc mơ và trên lệnh bài của họ kèm theo 1 lá thư:

Đế đô Moon

Tập hợp ngay ngày hôm sau.

Nữ hoàng

Selene

————

Theo như lệnh Người, cả đế đô đã chìm ngập trong bận rộn để đón các pháp sư các nước.

Hiện giờ các pháp sư đang tập trung ở trong cung điện và trông họ hàm huyền rất xôn xao.Nhân vật trung tâm của tất cả chính là 12 đứa con tài sắc vẹn toàn của vương 12 nước. Khi chất họ đứng đó thật cao quý, vô số ánh mắt hâm mộ về phía họ, họ đứng đó chỉ nhòe miệng cười nhẹ hay cười khinh bọn dân thường này sẽ tranh ngôi với họ sao, mơ còn ko đc.

Bỗng lúc này có 12 đạo ánh sáng xuất hiện, 12 người họ xuất hiện.

Dĩ nhiên là họ nhanh chóng trở thành trung tâm rồi, ko như trong các bộ phim chỉ người đẹp mới đc chú ý mà cách ăn mặc, thân phận và sát khí họ tỏa ra mới đáng lo.

Riêng Pis,Can, là vô can trong ánh nhìn khinh bỉ mà ngược lại là ngưỡng mộ nữa cơ, lí do rất đơn giản Can tuy ko đẹp trai nhưng nhìn thật chất phác, còn Pis đc vô số chàng chĩa ánh mắt trái tim về phía mình.(là biết sao rồi đó)

Còn về phần kinh dị thì trong team2 này có sự góp mặt của#ngôi sao sáng giá#pyon đang trên tay Tau tỏa ra 1 ánh sáng chói lóa mà bất cứ ai cũng ko dám nhìn thẳng vào [Scor scor:sát khí thì đúng hơn, còn ko dám nhìn thẳng vì sợ hoá đá. ^.^].Còn có thêm#cầu thủ vinh dự #như Ari cô ko hề tỏa ra sát khí hay hàn khí nhưng khuôn mặt ko cảm xúc phải khiến các đối thủ khác e dè.

Top 3 hàn khí.Ánh mắt chán chường lạnh hơn đá của Aqua +ánh nhìn giết người của Scor và cuối cùng ko thể thiếu cái nhún nhó ko mấy thiện cảm của Capri. Ba người họ giờ đây chính thức trở thành *Bộ Ba Ác Ma*của đế đô.

Chuyện nào, cái nhìn khinh thường chỉ tập trung ở đây thôi vì sao ư?

Rất đơn giản, Gemi mặt đầy sẹo cùng với phận con ả điếm, Vir là kị nữ nổi tiếng mà ai trong và ngoài vương quốc Go đều biết về vẻ đẹp quyến rũ của cô, còn Sagit —hunter giết vampire điên đại 1 cách điên loạn mà ko ai ko biết.Li_có vấn đề thần kinh nên đôi mắt mọi người nhìn cậu như đang kì thị 1 kẻ tâm thần.còn Le tội lỗi, đc nhìn thấy nhiều đồng loại cậu vui lắm, nở ra khuôn mặt cún con nên nữ thì chết mê chết mệt, nam thì nhìn bộ đồ da thú cậu mặt rồi gói gọn cho cậu chữ *thằng khùng*nên cậu đc xếp vào team này.

Tiếng gọi đồng dạng ở trên cao mới phân tán đi sự chú ý mọi người đối với họ

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Lời thông báo

Quan hầu cận cầm trên tay 1 cuộn giấy với hoa văn tinh xảo, đọc to:

Ta_Selene Moon Light đệ nhất, nay ta xin thông báo với các thần dân rằng đất nước Sky này đã sắp đến ngày lui tàn nên ta tập trung các người ở đây.

Các người chính là những nhân tài của đất nước, ở nơi đây các người sẽ được huấn luyện trở thành những nhà lãnh đạo hàng đầu để vực dậy đất nước trước hàng trăm kẻ địch đang chờ xâm lược nước ta.

Vương vị của 12 vị vua hiện tại sẽ được giữ đến khi có người mới lên thay.

Và điều cuối cùng là các người sẽ được huấn luyện để trở thành nhà lãnh đạo hay quân tiên phong cho đội quân là tùy vào lúc ở nơi đây các người thể hiện như thế nào.

Trong chiến tranh kẻ mạnh sống,kẻ yếu chết nên luật rừng sẽ được áp dụng lúc các người được huấn luyện.

Hãy chứng minh rằng các người đủ khả năng đi.

Còn nếu run sợ các người có thể về.

Và chắc các người ai ai cũng biết, món quà đáng quang chính là 1 điều ước,bất cứ những gì các người muốn sẽ được đáp ứng.

...£——\$%^&^°

Nghe xong thông báo làm những đứa nhóc chưa từng giết người phải toát mồ hôi lạnh rùng rùng

Trong nhóm 12 người thì có lẽ top 3 là bình tĩnh nhất.

Còn về phần Pis,Ari,Can,Sagit, Vir,Le nghe đến giết người là sợ nhất

Quan hầu cận:

"Bây giờ các người hãy đến đây nhà phía Tây để làm bài kiểm tra xếp hạng năng lực đi "

¥##\$%^&^°

Đứng trước dãy nhà phía Tây có rất nhiều căn phòng, phòng nào cũng nghe những tiếng quái vật gào rú đầy khủng khiếp.

1 vị đại tướng quân làm giám sát cho kì kiểm tra:

"Bây giờ mỗi căn phòng đều chứa 5 con quái vật cấp7, nhiệm vụ của các bạn là giết chết chúng trước khi chúng giết bạn, nếu các bạn hoàn thành bạn sẽ được xếp từ cấp BD trở lên.Còn ai thấy mình ko đủ khả năng thì các bạn sẽ đấu với quái vật cấp 6 thì sẽ xếp cấp BD trở xuống những cấp này chỉ là xếp tạm thời nên các bạn ko cần phải sợ nhưng cấp cao sẽ được hưởng vô số đãi ngộ riêng. Giờ các bạn ai muốn vào trước nào "

Đĩ nhiên là 12 đứa con yêu của vua thì tiên phong đầu rồi thích chơi nổi mà.

Đứa nào đứa nấy đều tung hét tuyệt kĩ ra, ai cũng có thể sử dụng được phép thuật thứ 2 nên ai cũng tấm tắc khen ngợi tuổi trẻ tài cao làm 12 đứa phổng lồ mũi.

Từng người lên thi số lượng cũng vui dần, mọi người đang thất mắt rằng 12 chòm sao của chúng ta đang ở đâu phải ko, họ đang ngồi chờ vì họ ko thích xô đẩy.(chú thích khúc vừa này vì khi này Nona đã dùng thần giao cách cảm phiên dịch cho Le nên anh ấy đã hiểu và vì 1 phần anh ấy ko thể nghe được nên Nona nghe dùm)

Cuối cùng cũng đến lúc, Pis,Le,Vir,Tau, Can,Li vào thi trước.

Khi họ bước vào căn phòng, căn phòng hoàn toàn trong suốt để cho mọi người bên ngoài nhìn vào. 6 sao bên ngoài do còn trận này đến họ nên xem 1

chút cũng ko sao,

Vir luôn âm thầm luyện phép thuật 1 mình, hỏi sao cô ko dùng phép của mình để trốn ra khỏi tú lầu à? Vì dĩ nhiên là ko đủ khả năng thôi, tú lầu là nên canh gác nghiêm nghị như hoàng cung vậy vì sợ sẽ có tú nữ bỏ trốn.

Những mầm cây con từ dưới đất nhô lên quán chặt bọn quái nhưng phép ko thể nào 1 lúc duy trì cả 5 con nên 2 con đã thoát ra đc, nó lao về phía cô làm cô 1 phen khốn đốn ko thể né kịp nên bị 1 vài vết thương nặng.

Vir rên lên "Á "

.Bọn con trai nhìn cơ thể tuyệt mỹ đó bị thương tiếc gần chết.

Bỗng, căn phòng rung chuyển mạnh từ 2 bên vách phòng các dây gai lao vào như điên, xô xiên hết 5 con quái cấp 7. Vir đã hoàn thành bài thi làm mọi người trở mắt ra nhìn nếu lúc đầu Cô sử dụng tuyệt chiêu đó thì thắng chắc rồi ko cần dây dưa.

——#S%°^°

Can ngay từ lúc đầu móc ra từ đầu 2 thanh kiếm chém đc 2 con rồi sau đó cậu cất kiếm vào. Lúc đó cậu đưa 2 tay ra tỏ vẻ tập trung thì cả 1 vùng trời kiếm ở trong căn phòng giết cả bọn quái 7. Mọi người nhìn tưởng anh ấy là thánh ấy.

——#S%°^°

Tiếp đến là Tau, bị 1 vài vết thương nhỏ ko đáng kể vì cô né theo lời nói của Pyon mà. Cô tạo ra 1 vài tia sét nhỏ làm chậm chuyển động bọn chúng, lúc mà cô đứng giữa căn phòng ôm chặt thô bông vào người mắt rung rung tưởng như cô sắp xỉu rồi, các quan thần chuẩn bị vào cứu (vì bài kiểm tra đầu ko dc phép làm ai chết cả, nữ hoàng đã ra lệnh như thế) thì cô lại nở 1 nụ cười kinh dị như con thỏ bông của chính mình.

Trên đầu của cô cả 1 vùng sét phóng xuống làm cả căn phòng sáng trưng, mọi người tưởng cô tự tử chung với lũ quái ai nhen cả 5 con quái cấp 7 chết khét thì Cô lại cười và nói 1 câu:

"Thua rồi nhé"

@#S°^°

Phòng của Li thì cậu dùng gió của chính mình di chuyển nhanh như chớp làm bọn quái mất bị quay mòng mòng, cuối cùng cậu cũng bị 1 con bắt lại thì cậu lại cười, búng tay 1 cái. Một cái lốc xoáy quanh bọn quái, khi nãy cậu vừa chạy vừa tụ gió lại tạo ra lốc xoáy, giờ đây bọn chúng tan xác (đừng hỏi sao mà căn phòng có gió nha vì thực chất căn phòng chỉ là màn chắn giam bọn quái thôi như Tau và Vir dùng phép bên ngoài ảnh hưởng vào đó)

#S%°^°¥£

Le, có lẽ trong 6 người là cậu đấu cuồng dã nhất, dùng sự di chuyển cao và các đòn đánh mạnh linh hoạt như 1 con thú và chính xác vào bọn quái, nữ sinh giờ hâm mộ cậu nhiều hơn quá.

Tất nhiên là cậu thắng rồi.

@#S°^°—®—%

Cuối cùng là Pis khi mới bước vào phòng cậu muốn phóng ra ngay luôn chứ bộ, nhìn con nào con nấy móng vuốt nhọn mà còn to tổ bố nữa, nước dãi tui nó chảy tùm lùm (scorscoreo oi..mất vệ sinh quá mấy anh oi)[bọn quái quá đáng mà *tổn thương tâm hồn *]tuy rằng cậu lùn thiệt đó nhưng tui nó có cần cao và to gấp đôi cậu ko.

Trên đầu cậu hiện cũng đang có 1 cục bột màu hồng có lẽ nó cũng sợ như cậu nên toàn thân trắng bệch rồi.

Cậu run miêng lầy bầy:

"Puro à, g..giờ ờ..sao đây..tớ sợ."

T.T [Lại luôn, đi đánh lộn mà vậy]

Puro:

"Pis à, cậu..phải..b..bình tĩnh đ..đã chứ "

Pis 2 tay ôm cánh cửa đã đóng chặt:

"Puro à,g..giọng cậu c..còn run hơn..tớ nữ..a kìa "

Vâng, toàn bộ mọi người bên ngoài đã hóa đá vì 2 anh chị này.

Puro" Pis à, nó tới kia. Tránh nhanh lên "

Pis dùng tốc độ chạy và né bừa nên ko con nào đánh trúng cả.

5 người kia đánh quái xong rồi ra ngoài nhìn thấy cảnh đó cũng toát mồ hôi.Làm gì có ai đi đánh quái mà *hiền *cỡ đó cơ chứ.Bao gồm 6 người ngồi kia còn bái phục mà.

——@#\$\$%^^^

Số phận Pis sẽ ra sao đây, chap sau sẽ rõ.^^

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lời động viên [pis à , hát đi]

Pis:

"Đừng mà., tránh ra đi.Á..."

Chả là con quái vật nện thẳng vào mặt Pis nhưng may mà cậu ngồi xuống kịp lúc nên cái đấm đó ở gần trên đầu Puro.

Pis ánh mắt ngẩn lệ cứ la "Đừng mà, đừng mà "

Mấy anh con trai bên ngoài muốn bay vô đập con quái vật cho phải biết.

Còn Puro miệng còn shock bọt vì mém chết:

"Pis, cậu ..muốn gi..ết. tớ à"

"Tớ ko có mà"

Lúc.này Pis chợt nhớ đến câu nói của selene.

Cậu lúc đó đã quyết định rồi cậu sẽ là người bảo vệ người đó nhưng cậu lúc này còn ko thể bảo vệ chính mình.

Pis ngồi đó chờ cho bọn quái xử mình:

"puro, tớ thật sự ko thể bảo vệ đc 1 ai phải ko "

Tướng quân " Nhanh lên, chuẩn bị giết bọn quái phòng số 6 "

Puro nhìn pis buồn rầu:

"Pis à, ko phải vậy đâu.ko phải là tớ vẫn còn ở đây với cậu sao. Ko phải nghĩa là cậu đã bảo vệ tớ bấy lâu nay sao, cậu đã cứu tớ ra khỏi tay bọn quái vật lúc trước mà nên Hãy Hát Đi, chúng là quái vật nên cậu ko cần phải buồn khi giết chúng đúng ko,..hát đi pis."

Pis nhận đc lời khích lệ thì như tự tin vào mình hơn, mỉm cười.nhẹ và tràn ngập hạnh phúc:

"Cảm ơn cậu,puro, hìhi nhìn cậu giờ ngồ quá nhờ cậu mà tớ đậu đấy nhá.Cảm ơn nhiều lắm."

Ánh nhìn của pis sáng lên trong thấy, cậu nhắm mắt lại như tập trung pháp lực

1pháp sư trung cấp:

"Thưa tướng quân, đã chuẩn bị xong ạ"

Tướng quân Y_Mer nhìn đôi mắt của pis mà ngẩn người:

"Thôi, ko cần đâu "

Pháp sư"nhưng tướng quân, cô bé ấy sẽ chết mất"

Y_mer mỉm cười nhẹ "ta tin cô bé ấy "[scorscor:người ta là con trai đó ông nội]

Khi con quái vật đến gần giờ năng vuốt về cậu,puro méo mặt, mềm nhẹp như 1 cục bột thật sự

Pis mở mắt ra

Cất lên tiếng hát của mình, Pis thể hiện bài hát electric angel [của len đó]1 cách đầy sôi động.

Từng câu hát là 1 đường thiên lôi giáng xuống, cùng với những chiếc lông vũ bay xung quanh chắn đi tầm nhìn của bọn quái vật.

"watashi no kokoro,

yusaburu no "

Kết thúc bài hát là lúc bọn quái nổ tung cùng với những chiếc lông vũ. Thường thì khi 1 thứ gì đó chết sẽ thật ghê tởm nhưng lúc này khi pis đưa tiễn bọn quái ra đi khung cảnh thật hữu tình, đầy những ánh sáng lấp lánh cầu vồng bay đi cùng những chiếc lông vũ.

Kết thúc xong xui thì pis nhanh chân phóng cái vèo ra khỏi phòng.

Cậu thờ hồng học, hai tay chống đầu gối.

Puro:

"Pis..pis à, l.úc này..tớ cứ nghĩ rằng..rằng tớ với cậu sẽ th..ành đôi cho bọn chúng chứ "

Nghe đc lời nói lúc này của puro khiến cậu shock toàn tập.

Pis méo:

"roro à, cậu..đ..đã nói là tin tớ màaaaa.."

Puro"tớ lo cho tình huống xấu nhất thôi "

Sự hồn nhiên, yếu đuối này của cậu làm cô nhớ đến ai đó.

Cô ko muốn thấy nữa, càng nhìn sẽ làm gọi nhớ những kí ức đau buồn với cô thôi nên cô nhanh chóng lướt qua cậu như 1 làn gió.Cậu vô hồn nhìn theo hướng cô, sau cậu lại thấy thân quen đến thế và ko chỉ thế cậu còn thấy đau nữa, đau lắm cậu thật sự đau lắm.

6 sao còn lại nhanh chóng tiến vào phòng thi của mình,.

@#\$\$^°

Đầu tiên, chúng ta hãy bắt đầu ở phòng thi của Sagit nhé.

Vụt vụt,xoạt

Đầy những tiếng động vũ khí.

Quả là Sagit, từ lúc mới bước vào căn phòng này, cô đã là người chiếm thế thượng phong rồi.

Khả năng hunter của cô làm cho những vũ khí trong tay cô như 1 con vật thực sự đang tấn công con mồi.

Tăng sức mạnh của đôi chân, cô đã đập nát, bầm dập xương sọ, pèo phổi của chúng

Từng mũi tên bắn ra đưa chúng về nơi an nghỉ.

£¥##\$\$^°

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Lời nhận xét

——@#%°^°

Gemi thì sao đây, từ những gì cậu quan sát từ các trận trước thì chả có ai sử dụng hệ nguyên tố đối mà mạnh cả nên cậu quyết định ko copy.

Lấy tất cả những linh hồn oán thù đã bị bọn chúng giết cậu dư sức sử dụng bọn chúng.

Gemi "Hồi những linh hồn đáng thương nay ta triệu tập các ngươi về đây để tạo cho các ngươi cơ hội trả thù. Nếu các ngươi hận thì hãy giết đi "

Linh hồn oán hận quá nhiều khiến bọn chúng trước khi chết còn rên gào thảm thiết, trừng mắt về phía cậu. má ơi, ai nhìn thấy phép của cậu cũng mặt xanh mặt trắng.

——#%°^°

Ari thì sao nè, cô đang đứng đó nhìn thẳng vào chúng như thể đang tập trung 1 thứ gì đó về phía chúng vậy, những con quái lao về phía cô bỗng chúng đứng yên sau đó nằm rạp xuống đất như thể ko đứng lên đc cái cô cần dùng đơn giản nhất là dùng dao đâm vào cổ họng chúng là xong.

Vết máu bắn tung tóe trên khuôn mặt vô cảm của cô làm fan phim kinh dị còn phải đứng tim.

Chuyển, chuyển cảnh nào ——#%°^°

Capri quần dài băng trắng trên mắt, ko hiểu cô nhìn đường thể nào mà vô đc phòng thi hay thật.

Lắng nghe từng chuyển động của chúng, cô đưa tay phải mình ra dùng các ngón tay như nén lại 1 thứ gì đó tạo ra 1 khối cầu đen ném chuẩn về phía bọn quái, Capri ném rất chuẩn về điểm mù của cả 5 con, cả 2 con quái vật điều đã đi đời, 1 con bị thương, còn 2 con kia thì bị bay ra xa.

Sau khi hết choáng, cả 3 con quái đều tức tốc lao nhanh vào và tấn công Capri.

Capri "Kích hoạt "

Cả 1 vùng sáng bao quanh 3 con quái.

Bùm

Phạm vi đó đã nổ, 3 con quái tan xác, sức công phá còn lan ra cả ngoài phòng.

——@#%°^°

Bên Scor thì. Ồi cô hóa ra cả cái lòng băng để nhốt tụi quái lại, sau đó hóa ra các mũi tên băng xuyên qua các các điểm mềm của tụi nó, nội tạng, phốt pho ra ngoài hết. Ồi làm người xem bên ngoài yếu tim.

——...\$#%°^°

Aqua thì mắt nhìn có vẻ đăm chiêu lắm.

Cậu chìa ngón tay về phía bọn quái vật

"Thủy ngục "

1 quả cầu nước bao trọn cả 5 em.

"Sức ép"

Cậu dùng sức ép của nước làm bọn quái chết cực khổ. Vì cậu ko giết ngay mà cứ hành hạ cho tụi nó đau khổ cho đến chết.

¥#%°^°

Phần thi của 12 bạn đã kết thúc yên ổn và sau đây xin công bố kết quả

12 đứa con của vua tất nhiên là đc đào tạo ở lớp cấp A, thật ra là tụi nó chỉ mới cấp B thôi nhưng do có 2 phép và diệt quái trong thời gian ngắn. Thật ra là tụi nó nhìn quái vật sợ phát khiếp nên giết nhanh để đỡ sợ bị tụi nó giết.

Tướng quân "12 em là người tài năng, thể hiện tốt ngày hôm nay nên các em sẽ đc tuyển vào lớp cấp A.

Còn 12 sao:

Ymer biết tên tụi nó vì nhìn vào thẻ bài là biết.

"em là Ari phải ko? Khả năng đk trọng lực sẽ bắt lợi cho em nếu em ko có kĩ thuật và khả năng sử dụng vũ khí tốt để bù trừ."

Ari gật đầu, ý nói đã hiểu.

@#\$%^

"Em Tau thì về mặt tốc độ rất kém nhưng năng lượng lại rất lớn."

Tau ngần ra 1 hồi để phân tích lời nói rồi tỏ vẻ hiểu.

#\$%^

"Cậu Gemi thì nếu có đối thủ nào mà ko bị oán giận nhiều thì cậu sẽ rất bất lợi nên về mặt phép thuật và kĩ năng nên trao đổi. Hãy cố gắng thức tỉnh phép thứ 2 của cậu."

Gemi gật đầu cho qua.

#\$%^

"Còn cậu, Can khả năng sáng tạo cho phép thuật của cậu là rất lớn nên hãy học hỏi về mặt sử dụng vũ khí nhé, nó rất có ích cho cậu."

Can cảm ơn 1 tiếng

@#\$%^

"Còn cậu, ừm, Le, cậu nên học hỏi thêm khả năng tấn công tầm xa."

Nghe xong Le ngần ra, Nona nằm trên đầu cậu phiên dịch, sau 1 hồi cậu gật đầu như đã hiểu. Làm ngài tướng quân toát mồ hôi hột ròn ròn. Nếu cậu mà ko hiểu thì sẽ có vấn đề lớn.

#\$%^

"Vir, cháu nên học tập khả năng thu hẹp thời gian ra đòn mà có sức công phá lớn. Thể lực cũng cần rèn luyện."

Vir cúi gập người tỏ vẻ cảm ơn

#\$%^

"Li, cháu nên học tập cách chiến đấu để rèn luyện cơ thể khoẻ mạnh hơn."

Li vừa nghe vừa tiếp thu vừa suy ngẫm.

@#\$%^

"Scor, cháu nên tăng khả năng đk pháp lực của mình lên để có thể ra đòn nhanh _gọn_lẹ."

Scor mặt bình tĩnh tiếp thu.

@#\$%^

"Sagit, cháu nên học hỏi về khả năng vừa tấn công vừa sử dụng phép thuật."

Cô ngoan hiền vâng dạ khác xa lúc chiến đấu.

@#\$%^

"Capri, nhóc nên đk tốt hơn phép thuật của mình. Vụ nổ lớn lúc nãy thật sự vượt quá khả năng kiểm soát của cháu đấy".

Như bị bắt bài, Capri đứng trầm ngâm.

#\$%^

"Aqua, cậu nên có những phép tấn công thực dụng hơn."

Cậu im lặng.

@#\$%^

"Pis, cháu gái à, cháu nên học kĩ thuật chiến đấu và tăng cường hấp thu pháp lực."

Nghe ông phán là cháu gái nên shock.

#\$%^&^°

Thật ra trận đấu của 12 sao là sâu sắc nhất với ông.Họ thật ra nên đc vào lớp cấp A để đào tạo nhưng ông đã quyết định lớp cấp B thay vì A vì như thế mới có nhiều động lực hơn giúp chúng vượt qua mọi trở ngại của bọn hoàng tộc lớp A đầy tự mãn.

Về phần kết quả thi của 12 đứa nhỏ có triển vọng này có lẽ ông nên hạ thấp lại 1 chút nếu ko chúng nó sẽ gặp nguy hiểm mất.

Ông là người nhìn thấu tất cả mọi kỹ thuật, cảm xúc nên nữ hoàng mới cho ông làm giám khảo đó chứ. dĩ nhiên ông nhìn ra lúc bọn con của hoàng tộc mới vào phòng mà đã run bắn bật, thật là ko có tương lai, nên ông đã tạo tiếp cơ hội cho sự tự mãn ko có hồi kết của chúng.

Có khi có 1 vài học viên cấp C nếu cố gắng đư sức qua mặt chúng.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Lời mắng yêu[vir, đồ ngốc]

Theo như đã nói, quyền đặc ân sẽ đc phân theo cấp.

Có sự phân chia như thế này là để mọi người phấn đấu hơn trong luyện tập.

Lớp cấp A thì kí túc phía Đông, mỗi người 1 căn nhà sang trọng tiện nghi, có kẻ hầu người hạ.

Lớp cấp B thì phía Tây, cấp B1 thì cũng có thể cho là cao hơn B2 và chỉ xếp sau lớp A.Đây là lớp con cháu bọn quý tộc mà vừa đc tướng quân xếp vào theo như chủ ý với bọn lớp A.Có căn biệt thự rộng lớn mỗi đứa 1 phòng, người hầu đầy đủ.

Cấp B2 mới là lớp của 12 sao chúng ta.Nơi họ sống là căn biệt thự rộng lớn, mỗi người 1 phòng và tự lực gánh sinh,may ra thì tội lỗi do tướng quân nên ông cho 1 tuần người hầu dọn dẹp biệt thự 1 lần.

Lớp cấp C phía Nam, lớp C1 thì 2 đứa 1 phòng ktx có nhà bếp

C2 thì 3 đứa 1 phòng ktx cũng có nhà bếp như C1.

Lớp cấp D phía Bắc,lớp D1 vàD2 như nhau,4 đứa 1 phòng và phải lết ra nhà ăn chung tự.nấu và ăn.

—#\$%^&^°

Lớp B2 gồm 12 sao và 2bạn Swam và North.

Căn biệt thự này rất rộng còn 12 sao thì ko có 1tí hành lí nào trên tay cả vì bị kéo đi ngay mà.

Nhưng may sao tấm kim bài như 1 thẻ atm vậy,tiền thưởng sẽ đc chuyển trực tiếp vào trong đó.

Nhiệm vụ của họ là chọn phòng và vào thôi. sự thật thì từ lúc họ bước vào căn biệt thự thì mỗi căn phòng đã tự chọn chủ cho mình rồi nhiệm vụ của họ là chỉ cần nhìn tên trên cánh cửa và bước vào thôi.

Lầu 3: Capri Aqua Scor Pis Sagit

Lầu 2: Li Gemi Vir Le Can

Tầng trệt: Tau Ari Swam North

Pis chạy vào bếp sau khi tắm rửa xong, vì puro cứ than đối với cậu do dùng sức nhiều, thấy lí luận ghê gớm ko trong khi người thì là cậu, người đánh là cậu còn nó thì chỉ có phần nằm trên đầu cậu.

Và khi cậu nói vậy thì nó lại nói "mệt vì cổ vũ cho cậu "hử chứ.trong khi nó nói tính chuyện xấu là khi cậu chết

Đúng là đồ cục bộ lí lẽ chặt chẽm.

Nhờ ơn trời là khi thấy tụi nó ko có hành lí thì tướng quân đã rộng lòng đem cho 12 đứa mỗi người 1 bộ mặt tạm.

Mà cái thể quái nào mà của cậu toàn vảy và vảy. May ra thì có 1 chiếc quần đùi ngắn và áo sát nách kiểu bé gái. Vâng, 2 từ này đã xúc phạm nặng nề lòng tự tôn của cậu.

Thứ nhất nói cậu nhỏ con

Thứ 2, nói cậu là con gái là con gái cơ đấy

Nhưng cũng chỉ có 2 thứ đó đc nhất nên cậu quyết định mặc lun

Khi bước vào trong bếp, cậu thấy 1 chàng trai áo thun đen, quần sọt jean màu sữa, tóc ướt rũ xuống trước mặt, hai bên vai choàng khăn tắm, tay cầm 1 chai nước uống, tay còn lại cầm 1 bên khăn. Vẻ đẹp quá thần thánh và quyến rũ các cô gái. Vâng chàng trai đó có 1 chiếc bít mắt bên trái, mái tóc tím than huyền bí cuốn hút bất cứ ai, thân hình cao ráo, mảnh mai như 1 cô gái.

Vâng, ko ai khác đó chính là Scor.

Hỏi sao từ 1 mái tóc dài mà thành ra thế này à. Trước khi đi Cô đã cắt vội mái tóc của mình và đặt lên phần mộ của Pi cùng với lời nhắn:

"Pi sẽ ko cô đơn vì vẫn còn Scor trò chuyện với Pi" Do cắt vội nên lúc đó đầu tóc bù xù che hết khuôn mặt cô và mọi người chỉ thấy 1 miếng bít mắt thôi nên ai nhìn cô cũng sợ.

Giờ nhìn thấy Scor mà Pis chả biết ai, vì lúc này khi tắm Scor đã tĩa lại mái tóc cho gọn hơn nên từ 1 ác ma hóa mỹ nam

Pis "cậu là ai thế"

Scor ko trả lời, chỉ ngồi ở bàn ăn, móc trong túi ra 1 cục gòn đen. Scor đổ nước từ chai qua 1 cái chén, cục bông đen 2 tay chống trên thành chén uống nước. Nhìn dễ thương cực.

Bỗng Vir bước vào:

"chào, chào cậu.. tớ l.à Vir. Hân hạnh làm quen "

Sau câu nói của cô là 1 sự im lặng.. lặng im

Vir biết mà vì cô quá đê hèn nên ko ai muốn làm quen với cô. Cô bận trên mình 1 chiếc váy trắng tựa thiên sứ nhưng dù có làm thế nào thì con ác quỷ cũng ko thể giấu đi đôi cánh đen sau lưng nó đc và cô cũng vậy.

Vir định quay đi thì

"Cậu tên Vir à, hân hạnh làm quen, tớ là Pis" Pis chìa tay ra mỉm cười thân thiện.

Vir, cô thật sự rất hạnh phúc nhưng cô ko đáp trả lại cái bắt tay đó.

"Tớ là 1 kị nữ, mọi người ai cũng bàn tán nên cậu biết rồi đó nên cậu ko ngại 1 kẻ hèn hạ như tớ ở gần cậu chứ "

Pis tròn xoe mắt rồi kí nhẹ đầu Vir "vậy thì có làm sao chứ, Cô ngốc"

Vir cực ngạc nhiên, cô òa lên khóc vì hạnh phúc.

Vir cảm kích vừa lau mắt vừa nói "cảm ơn, hức.. cảm ơn cậu rất nhiều"

[Khi bạn sống trong 1 thế giới ngày ngày chỉ tràn đầy những lời ngọt ngào giả dối thì bạn sẽ bật khóc lên vì 1 cái mắng yêu và cái cốc nhẹ đầy thương mến từ 1 ai đó.]

Sau này, câu nói này đã đc lưu truyền khắp vương quốc Go do chính nữ hoàng nước này vừa đọc câu nói vừa cười mỉm hạnh phúc trước mọi thần dân của mình.

Đang hạnh phúc thì

Ọt ọt ọt

Puro từ sau Vir nhảy vào mặt Pis đập tới tấp.

Puro giọng tức giận:

"Tại sao nãy giờ lo tám chuyện mà sao ko nấu ăn cho tớ hả"

Pis "xin lỗi mà. Vir, cậu có muốn dùng bữa chung luôn ko"

Vir tỉnh lại sau khi thấy 1 vật thể lạ bay qua người cô

"hà, có chứ cảm ơn cậu "

Pis cười và ném puro 1 cách đầy dã man"cậu đừng khách sáo"

Puro bẹp dính trên tường.

Pis đang định quay sang hỏi con người máu lạnh này giờ ngồi đó thì 1 tiếng thông báo phát ra từ phòng khách.

*Tỉnh tỉnh tỉnh tỉnh tỉnh *

Mọi người từ phòng của mình bước ra và tập trung lại phòng khách, nơi có 1 bộ sofa lớn và 1 quả cầu năng lượng phép thuật dạng nén.

Phép đc nén trong đó là phép truyền dẫn tin tức.

Bỗng quả cầu phát sáng, hình ảnh vị tướng quân hiện ra trước mắt họ.

Ông thông báo:

"Chào các cháu, ngày mai là ngày huấn luyện đầu tiên của các cháu nên nhớ hãy tập trung ở khu tập huấn nhé.Chúc các cháu 1 buổi tối ngon miệng "

Nói xong thì màn hình vụt tắt.

Swam, 1 cô bé lanh lợi lên tiếng than:

"Trời ơi, North à chúc chúng ta ăn ngon mà chả có ai nấu sao mà ăn đc, chết.mất thôi "

North:

"cậu chỉ cần ngậm miệng lại và uống nước lọc là no thôi "

Swam phóng bay lên người North.

"North à,cậu đừng đối xử với tớ như vậy chứ.Rõ ràng là cậu giỏi dọn dẹp lắm mà.Cậu luôn giành hết mọi việc của 1 lao công và tự mình xử lí mà."

North bị xi và là 1 lao công nên tức"muốn ăn thì cậu tự nấu, tớ ko viết nấu đâu "

Bỗng Can lên tiếng "để tớ nấu cho "

North nhìn cậu đánh giá từ trên xuống sau đó kết luận

"Cậu có vẻ thuộc tầng lớp nội trợ.Nếu là 1 thanh niên trai tráng thì cậu ko nên hầu và dễ dàng bị con tiểu yêu này lừa bịp dễ dàng bằng 1 ánh mắt cún con đc, nếu là 1 người đàn ông thực thụ phải Rắn lên."

Swam dùng ánh mắt lánh lách ánh sao nhìn về phía Can.

Swam "Cậu sẽ nấu cho tớ phải ko?"

1 đợt công kích kịch liệt từ phía binh sĩ Swam.

Ọt ọt ọt

Ọt.....

Ồn..ọt...

Rất nhiều tiếng dạ dày réo lên cùng 1 lúc.

Tuyển thủ puro đã trở lại sau 1 hồi bẹp dính cạnh bức tường mát lạnh. "Pis à, tớ đói rồi cậu nấu ăn nhanh lên đi đồ bất tài "

Pis dùng 2 tay che mặt đỡ những cú đấm của quái vật puro"đc..đ..c rồi tớ nấu mà.Cậu đừng lại đi "

Can thấy vậy lôi xềnh xệch Pis vào bếp

Can "cậu cũng biết nấu ăn à, hay quá vàogiúp nào "

Do quá sợ ánh mắt của Swam và North nhìn mình nên Can tìm có chuồn lẹ.

Sau 1 hồi chiến đấu với nhà bếp thì 2 trung sĩ đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ của mình.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Lời dạo đầu

Swam mất nhìn đồ ăn trên bàn mà cứ nhỏ dãi, cuối cùng nhỏ cùng Tau bay vèo đến bàn ăn như hổ đói.

Pis cười ngó "mọi người cùng ăn luôn cho vui nhé, sẵn tiện làm quen với nhau"

Nhìn quanh, pis thấy chỉ còn có 11 người, tính lun cả cậu.

Can "sao chỉ còn có 11 người vậy, còn 3 người nữa đâu rồi "

Lì "3 người mặt lạnh như đá đỏ há? Họ về phòng rồi "

Geml "bộ họ ko đói sao ta"

Ari mặt lạnh "ko đâu, họ có thể ăn pháp lực"

Lì "ăn ra sao cơ?"

Ari "là nén pháp lực lại dạng khối rồi ăn, như vậy sẽ duy trì thể lực nhưng pháp lực sẽ yếu hơn "

Le thấy gì đó là lạ, chạy lại nhìn chăm chăm vào Ari, sau đó cười ngu 1 cái, bẹo má cô.

Nhìn Ari mặt lạnh, cả bọn toát mồ hôi tưởng rằng Ari sẽ nện cho Le 1 cú nhưng cô lại để im mặt cho Le cứ bẹo má cô.

Có lẽ cô ko thể bộc lộ cảm xúc nhưng cô có lẽ thật sự ko lạnh lùng, khó chịu.

Khi tiếng kêu của Nona mới làm cho Le hết bẹo má Ari nữa.

Nona nói với cậu rằng nó đói nên cậu rời khỏi nơi đang đứng, tới chỗ bàn ăn.

Ari đứng trầm ngâm nhìn cậu 1 lúc rồi cũng tiến đến bàn ăn.

Ngồi ở nơi bàn ăn, có lẽ người ăn nhiệt tình nhất là Swam và Tau, North giật cơ mép nhìn Swam ngón thức ăn vào họng làm cậu ko ăn cũng đủ no rồi.

Can nhìn Tau gầy gò nên đoán rằng cô ko hề ăn đủ chất nên cũng gấp thức ăn cho cô, lựa cho cô toàn những món giàu calo.

Tau vừa ăn vừa cố gắng nói đc 2 từ "cảm.ơ..n"

Can nghe cô nói mà mắt tròn xoe, ngập ngừng 1 lúc cậu hỏi "uhm, cậu ko biết nói sao"

Tau "b....iết..mà"

Nghe Tau nói chuyện mà mọi người bất ngờ, có ai nhìn lớn tướng mà nói chuyện như con nít mới học nói.

Mọi người nhìn chăm chăm về phía cô nhưng lại lảng đi nơi khác vì sát khí của pyon.

North lên tiếng để làm xua đi chút sát khí.

North "tớ tên North, còn con tiểu quý kia tên Swam, hân hạnh làm wen và xin cho biết tên bạn gái xinh đẹp đằng kia và đây, đây nữa, hết lun "

North chỉ về phía Pis, Vir, Sagit, Tau. Cậu ko dám chỉ về phía Ari đâu, cậu mà chỉ nữa thì ánh mắt của Ari và Swam làm cậu rét đến chết mất.

Pis phồng má "pis"

Vir vui cười "vir"

Sagit nhỏ nhẹ "Sagit"

Ari, Can, Tau, Gemi, Li, còn Nona nói giùm Le

Pis "mà 3 người họ thật sự ko cần ăn sao"

Vir "pis, ko sao đâu, họ tự lo cho mình đc mà "

Pis cuối gặm mặt ăn tiếp và nghĩ về cậu trai tóc tím than ban nãy.

Bống Chonchon bay ra, ngồi trên chén com của Pis, mắt chonchon nhìn chén com mà sáng rõ.

pis nựng má chonchon 1 chút, sau đó cắt nhỏ 1 ít thịt cho chonchon ăn.

Puro nhìn chonchon đc pis cưng chiều mà ganh tị.

Puro đá chonchon qua 1 bên, ngồi vào lòng pis hậm hực.

Chonchon mắt long lanh, khóc.

Pis đen mặt khi puro cư xử quá ư là lợu đạn, đặt puro qua 1 bên, pis dứt ăn tiếp cho chonchon.

Ăn xong ai nấy về phòng, 1 số ở lại dọn và rửa chén.

Pis đem chonchon về phòng Scor.

Cốc cốc

Đứng trước cửa mà pis sợ, tim đập liên hồi.

Thình thịch thình thịch

Scor mở cửa ra, mắt hồng đỏ rực nhìn về phía Pis.

Hồi hộp, ánh nhìn đó làm cậu hồi hộp hơn.

Scor "có gì?"

Mới khiến cậu trở về thực tại. Cậu chìa chonchon về phía Scor,

Scor ko nói gì chỉ nhận lấy chonchon rồi đóng cửa.

pis nhìn cậu đóng cửa mà lòng đầy đau thương.

Về phòng, thật ra phòng Pis đối diện phòng Scor, mặt puro hậm hậm là biết nó đang giận cậu rồi, nó chiến tranh lạnh đuổi cậu xuống giường, thân 7 cm mà đòi quyền cái giường cơ đấy.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Lời nói từ hư vô

Couple theo bói toán chứ ko phải tg chọn

#\$/%°^°

Ngày mới đến rồi, các sao của chúng ta vẫn đang ôm hôn thấm thiết chiếc giường đầu yêu.

Người dậy sớm nhất là Can, có lẽ là cậu hơi nhạy cảm với sự thay đổi của nhiệt độ môi trường, cậu đi dạo quanh khu vườn thì phát hiện 1 người còn dậy sớm hơn mình.

Đó là Tau, thói quen của cô là luôn dành thời gian ngồi chờ 1ai đó nên cô dậy rất sớm.

Ngồi trên chiếc xích đu, mái tóc cô đung đưa theo chiều gió màu hoàng kim cứ lóng lánh dưới ánh bình minh, nhìn cô lúc này thật dễ thương, ko còn vẻ đáng sợ như ngày đầu họ gặp nhau.

Như nghe đc tiếng bước chân, đôi đồng tử to tròn màu sữa nhìn về phía cậu lộ rõ vẻ ngạc nhiên xen lẫn thất vọng, có lẽ người cô đang chờ ko phải cậu nên mặt cô xụ đi trông thấy.

Nhìn cô, Can bắt giác nở 1 nụ cười ấm áp.

Can lên tiếng "chào, cậu dậy sớm thế"

cô nhìn cậu 1 hồi rồi vò đầu bứt tóc sau đó dùng 2 tay chắp lại với nhau như đã hiểu ra gì đó.

Cô cười tươi hơn cả những tia nắng mai mỉm cười chào cậu:

"ch...ào buổi...s...áng"

Có lẽ đó là thứ đẹp nhất mà cậu từng đc thấy, nụ cười ngây thơ vô giá của cô.

Cậu cũng bắt giác cười hạnh phúc nơi khóe môi.

Nhìn cô từ lúc gặp nhau vẫn 1 y phục quái dị như cũ,

Can"sao cậu ko thay quần áo?"

Tau đó người 1 chút.

Can hỏi tiếp"cậu ko biết thay sao?"

Như nghe đc câu nói giống với câu trả lời của mình, cô gật đầu.

Can chịu thua lun, ai đòi 15 tuổi mà ko biết thay quần áo cơ chứ.

Can "tớ giúp cậu thay quần áo nhưng trước hết vào ăn sáng đã nhé"

Tau gật đầu lia lịa.

Can cười khi nhìn biểu hiện quá ư là ngố của cô, cậu chìa tay ra "hào, đi thôi"

Nhưng xin chia buồn với Can rằng,Tau ko hiểu sao Can lại đưa tay ra làm gì.

Can cười khỏ, cậu thu tay về.

Sau đó nắm tay cô dắt đi.

Tau đây ngạc nhiên với hành động của Can, cảm nhận đc hơi ấm từ tay cậu, Cô chỉ muốn hơi ấm này sẽ chỉ dành cho cô và bao bọc lấy cô thôi.

Ngày hôm nay có lẽ cô đã tìm đc 1 thứ quan trọng hơn cả chờ đợi.

Khi nắm tay cô, Can đã nhìn thấy 1 hình ảnh, đó là 1 cô gái bị bao vây trước cả ngàn quân địch, mái tóc hoàng kim bết máu dính trên đó, bộ giáp kị sĩ nhuộm 1 màu đỏ thẫm, trong tình thế như thế cô vẫn mỉm cười hạnh phúc, ko biết Can có hoa mắt ko nhìn cô nhìn về phía cậu nở nụ cười thỏa nguyện trước khi cả hàng vạn mũi giáo xuyên qua cô.

Có 1 thứ gì đó rất lạ như xuyên thủng tim cậu, nhìn thấy những hình ảnh đó Can lắc đầu để ổn định lại.

Bắt giác cậu nắm chặt lấy tay Tau hơn, như thể sợ cô rời xa cậu là sẽ nguy hiểm.

Lực tay của cậu làm cô đau nhưng hành động này đã làm cho cô lần đầu tiên như có trí óc 15 thực thụ, cô mỉm.cười khẽ nói ;

"ngó,đừng buông tay ra đó"

Đặt Cô vào chỗ ngồi, Can nấu 1 vài món đơn giản nhưng giàu dinh dưỡng, có lẽ cậu muốn vỗ béo cô đây.

Nhìn Tau ăn ngon miệng, Can ngồi đối diện nhìn cô ăn thôi cũng hạnh phúc tràn đầy...bụng mặc dù cậu chưa ăn sáng.

Qt..qt

Nghe đc mùi thức ăn nên bụng phản chủ là thế.

Tau nhìn cậu đầy ma mãnh sau đó đẩy cho cậu 1 đĩa rau rồi tiếp tục sự nghiệp ăn.....thịt vĩ đại của mình.

À à, muốn cậu ăn hộ rau chứ gì, đồ ma lanh, tưởng thương nên cho cậu ăn chứ, ai dè, gian thật.

Cậu hậm hực ăn cho có lệ, nhìn kẻ tí tởn ăn kia mà cậu tức ko thể nhào tới bóp cổ cô...KHOAN....cậu đang nghĩ điều khủng khiếp gì thế này, nếu mà cậu cứ nghĩ như thế thì sẽ làm hại cô mất.

Nghĩ đến cô suýt nữa sẽ biến mất thì mồ hôi toát đầy sống lưng cậu vì....sợ pyon giết cậu vì sát khí mất và cậu sẽ chết vì réttttt.

Nhìn Tau

Này, ăn thì miệng đầy nước sốt, áo cũng đầy sốt cà, cậu quả nhiên hợp với nghề bảo mẫu bên cô mà.

Can"ngó, sao ăn đến bẩn cả áo thế"

Tau nhìn cậu sau đó chớp chớp mi, cười ngu 1 cái "ngon"

Can chỉ cười thôi" dĩ nhiên là ngon rồi, đầu bếp Can đã nấu..mà"

("chỉ dành cho em thôi ")đc cậu nói nhỏ lại, ko thể nghe thấy.

Tau như trẻ học nói liên tục lặp lại tên cậu rồi

cười"C..an...C...an...Can..hihi..Can"

Cậu thờ dài nghe cô học nói tên cậu, cậu lại thấy nữa rồi, 1 cô gái tóc hoàng kim chói lóa còn đẹp hơn cả những đóa hoa hồng vàng bên cạnh đứng gọi"CanCan"

1 chàng trai khác bước đến gần cô

"đừng gọi anh là CanCan mà, mấy hết về oai phong đó"

Cô gái vẫn đứng đó tùm tùm cười"CanCan"

Tau lấy pyon đập tới tấp khuôn mặt cậu nhiều lần cậu mới tỉnh.

Thoát khỏi giấc mộng lần 2 lần này nhìn mặt Can đàn ko tả nổi.

Cậu dọn chén đĩa và cùng cô lên thay quần áo, bất chợt cậu mới phát hiện ra 1 vấn đề quan trọng là, cậu là trai nên ko thể giúp cô thay đồ đc.

Cũng mai là kami sama còn thương cậu, Vir xuất hiện.

Vir"chào, sớm thế"

Can phóng vèo lại nhờ vả Vir, nhìn cậu năng nỉ ráo riết nên cô nhận lời giúp đỡ.

Chap này mình tặng bạn cho bạn trang ru bi và các fan cung kim ngưu +cự giải.^^

Lúc đầu mình rất buồn vì truyện của mình rất ịch lượt đọc nhưng cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Mong các bạn sẽ tiếp tục ủng hộ truyện của mình.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Lời khủng hoảng sớm mai

Vir dắt Tau vào phòng

"Tau nè, vào thay đồ nha "

Khi cô mới mở cửa thì, tay cô bị kéo lại.

Tau nhìn Can, mắt toát nước kè sát vào pyon

"Can..đ..ã hứa...híc..là thay cho...Tau...mà,..Can nói dối....chẳng ai giữ lời hứa...híc với Tau..cả.....oa..huhuhu"

Vir quay phắt lại liếc xéo Can cả thước

"Ông ko nên nói dối với trẻ nhỏ chứ, chúng sẽ bị tổn thương vì lời dụ tình của ông đó.mà tôi ko ngờ ông lại biến thái như vậy, muốn thay đồ cho 1 bé gái cơ đấy"

Can toát mồ hôi ròng ròng sau lưng, thanh minh lại

"Trời ơi, bà nghĩ tui biến thái tới nỗi dụ dỗ trẻ vị thành niên sao. Lúc đó tui ko nghĩ đến chuyện khác giới tính mà nên làm ơn bà đừng liếc xéo tui nữa, tui mong manh lắm nên cũng cảm thấy rét chớ bộ " cậu lấy hai tay ôm mình rồi run run tạo hiệu ứng.

Tau giận lắm, hét lên "Can nói..dối, Tau k.....o tin lời Can...nói nữa đâu...người lớn ai...cũng dối....trá cả ẽ"

Suy nghĩ của Can và Vir_Vậy chị còn nhỏ chắc.

Dĩ nhiên là họ ko dám nói ra rồi, kéo bị xéo như chơi.

Vir trấn an Tau

"Bình tĩnh nào Tau, Vir giúp Tau thay đồ hen "

Tau chớp mắt "Thật?"

Vir cười chặc chặc "uhm, thật "

Tau kéo tay Vir vào phòng, bỏ anh Can ở ngoài bơ vơ vì 1 tội lỗi to lớn.

Can bị bức rức lương tâm sau khi bị Tau tặng cho mình những lời «mến thương», cậu thất thiểu bước về phòng thay quần áo.

#\$%£°^

Trong phòng Tau

Vir cuối cùng cũng giúp cho Tau 1 bộ đồ giúp di chuyển thoải mái.

Chỉ 1 chiếc quần đùi thêm áo thun với nhũ phụ kiện trang trí và 1 khăn choàng bản xanh dương ngắn.

Tau thì ngồi đó hờn dỗi như nít ranh _ đứng rùi vì Cô trẻ ranh lắm cơ.

Vir bước ra khỏi phòng Tau mà mồ hôi tuôn rơi như suối.

"phù,cuối cùng cũng xong, nếu ở trong đó 1 phút nữa chắc mình sẽ xung hợp với Như Lai Phật Tổ trên cõi nếp bàn mắt, phải đòi nợ tên Can đó 1 cái nôi lâu mới ẽ");;

Cô bước lên sân thượng, bắt gặp những hình ảnh lung linh từ tia nắng mai giúp cô phấn chấn phần nào.

Vir hét to "cố lên nào, 1 khởi đầu mới "

#\$£°^°

Le do ko wen ngủ trên giường nên phóng vèo lên cây ngủ 1 mạch tới sáng.

Vuron vai, ngáp uể oải 1 cái

[;"óá, hơ..hơ..hắt Chù...má oi..hắt Chù..lạnh wá.."]cậu nói ngôn ngữ động vật.

Wệt mũi sục sịt, cậu lơ trợt tay cầm thẳng mặt xuống đất.

Rằm

1 cái lỗ trên mặt đất.Còn Nona chần ầm nệm êm trong phòng cũng ko quan tâm.

Bật dậy trên giường ngủ, với giác quan nhạy bén, Capri vò đầu 1 cái.

Mới sáng ra đã bị thằng ngu nào đó nói ngôn ngữ hành tinh đánh thức và tiếng động lớn đánh thức, wá đổi tức giận, Capri định vị vị trí Le,,cho nổ bom 1 cái.

Bùm

Cây cối bị xối tung, còn Le trở thành món sur tử quay dưới gia vị lép của chị Capri.

Cũng may cho anh Le là mới ngủ dậy nên chị ấy còn lơ mơ nên 3 trái mìn, lép 2 trái rưỡi.Ko là anh Le đc thiên thần dẫn lối rồi.

[Thiên thần bay tới "ai mới nhắc em đó, em đây "]

[Le" cut, ông ko có gọi mi "]

Ko ngủ đc nữa nên Capri đi thay quần áo lun và anh Le đi tắm.

°\$#£đ¥°^°

Vâng, những nhân vật bị đánh thức do show game của 2 người khi này gồm có.

Scor, Ari,Sagit.

Ari thì mặt tỉnh như sáo do ko thể bộc lộ cảm xúc mà.

Cô vs sạch sẽ sau đó bước xuống lầu, đang đi thì thấy nước tràn ra từ khe cửa, vâng nhìn lên tên cửa thì mọi người biết phòng ai ko.

Chap sau sẽ rõ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Lời ẩn trong câu hỏi mới

Vâng, ko ai khác đó là phòng của Pé Le.

Bỗng cánh cửa bật mở, quạt 1 phát vào mặt Ari làm cô phát tỉnh.

Nona phóng ra từ sau cánh cửa để tránh lũ, lồm cồm bò dậy với thân sát đúng nghĩa với « thân tàn ma dại »và khuôn mặt pà pỳ cùi tề của Ari sau khi có 1 màn hun của ngoạn ngục.

Le bước ra từ phòng tắm, mặt đần ko thể tả, cứ nhìn cô như vị cứu tin, khóc lóc loay hoay rồi lại chỉ chỉ vào nhà tắm.

Cũng như làm phước, cô bước vào nhà tắm.

Chèn đét oi, tên này ko biết use vòi nước nên nước tuôn xối xả mà ko biết tắt đây mà.

Nếu bây giờ má bộc lộ cảm xúc đc thì cô cũng sẽ xối xả vào bản mặt baby đó 1 tràn nước miếng cho xem.

Khóa vòi nước lại, bằng cách thay đổi trọng lực cùng chút thủ thuật.Nước đã đc đem đi tưới cây bằng đường cửa sổ.

Xoay lại thì cô lại đc nhận ánh mắt yêu thương., xung tưng cô như thần thánh từ hần.

Vẫn khá ngạc nhiên vì lâu rồi chưa ai dùng ánh mắt ấy nhìn Cô cả, cô ko nói gì bước thẳng về phía cửa..

Bỗng Le níu tay cô lại, cười cười hiền nhìn Cô.

Cô mặt lạnh "làm sao?"

Mặt Le buồn trông thấy, cô nhìn cậu có vẻ xa lạ.

Nhớ lại hần ko hiểu tiếng người nên Ari định gỡ tay Le ra thì cậu đã dùng tay còn lại vuốt nhẹ vết thương trên trán cô.

Cô tròn xoe mắt nhưng biểu hiện cũng như cũ, câu nói ngượng ngùng ko cảm xúc thì chỉ có Ari thôi:

"cảm...cảm ơn."

Phóng vèo nhanh và ngay ra khỏi cửa, tự đập đầu vào tường nhiều lần xem có phải là mơ hay ko, sờ lại vết thương trên trán.

Ấm thật

Nhiệt độ của cậu vẫn còn bên cô.

Cũng như hôm qua khi cậu bẹo má cô làm cô cả đêm qua sờ lại má mình cả trăm lần.

Bao lâu, bao lâu rồi cô ko chạm vào con người rồi nhỉ?

Đó là câu hỏi mới của cô.

Mặt nhóc Le xụ hăng ra vì tưởng cô hết xương cậu rồi.

[người ta thương ông hỏi nào vậy trời.]

Sagit vừa bước ra khỏi cửa phòng thì bất ngờ gặp Li đang đứng ôm ngực khó chịu, có lẽ tác dụng của thuốc vẫn chưa hết và có lẽ khi phản ứng ngược lại với phép thuật trong bài kiểm tra hôm qua của cậu.

Sagit "cậu ko sao chứ?"

Li nay có vẻ hơi cáu gắt hơn hôm qua,;

"ko sao...học...cả, tránh...tránh ra đi "

Chống tay vào tường, cậu bước đi xuống cầu thang, trong tình trạng này có lẽ cậu ko thể sử dụng phép thuật đc quá.

Sagit nhìn cậu đi mà mặt giận đến méo mó cả lên:

"Gi, chứ hả, lòng tốt của tui ko nhận thì thôi ở đó mà giả vờ mèm lý cho lắm vào, tốt nhất là té cầu thang luôn đi cho đẹp và sáng mắt trước lòng tốt của bọn nương nhá, pleu pleu pleu ple ple ple"

Cô đang chửi nhiệt tình, chửi cuồng nhiệt thì cánh cửa cạnh cô mở ra, tưởng cửa phòng mình nên cô bước vào.

Tức giận nhắm mắt nhắm mũi cô đụng trúng trước ngực Aqua.

Vẫn ngây thơ hồn nhiên

"ui, mũi mình, đầu ra một...một..."

Định chơi 1 bản tình ca đầy xối xả và ướt át thì mở mắt ra là khuôn mặt đòi mạng của tên Aqua, mặt hấn cũng nhễ nhãi mồ hôi như tên Li khi nãy, bệnh tập thể à.

Sagit đã trấn tĩnh lại đây "sao...sao cậu ở trong phòng. Tôi "

Aqua cười đều "phòng cô sao, đứng trước cửa phòng người ta la ó giờ lại tự nhận phòng mình cơ đấy"

Đóng cửa lại, cậu bước đi, lách cô qua 1 bên.

Sagit đứng ngẩn người nhìn lên cánh cửa, 1 chữ Aqua bự chà bá đập vào mắt cô.

1 phút

2 phút

5 phút

Tiếng rống to của Sagit vang lên trong không trung và cứ bay xa, bay xa xa....

"Tên khốn, lão nương nhảm lẫn 1 tí làm gì ghê vậy."

Dùng chân đập mạnh vào cửa nhiều lần,, như thể cái cửa mang tên Aqua chính là vật thay thế để cô trút giận.

"này thì nhảm lẫn thì sao chứ? La ó thì sao hả? đồ đáng ghét " hùng hổ bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lời đội trưởng phía tây _yan he

Sau 1 hồi gầm rú và xoay bước ra đi 1 cách đầy kiêu hãnh thì Sagit lại mất nhắm mắt mở khoang thẳng vào ngực của Scor.

Rầm

Định bụng xả trôi cục tức với tên Aqua lúc nãy thì, ngược mặt lên mới mở miệng ra thôi thì cơ miệng của cô đã co cứng ko thốt ra lời.

Cảm ơn trời rằng cô phước lớn mạng lớn.

Nhìn khuôn mặt đưa đám của Scor là cô hết dám mở miệng gò.

Sagit mặt trắng bệch, run lập bập, cổ lăm mới nói. ợc vài chữ:

"Xin...x...in...lỗi.."

Lườn cô 1 cái « thân thương » hết ý thì Scor cũng chỉ im..im im và im rồi bước qua cô 1 cách thản nhiên.

Từ ngữ để gọi tả trong tâm hồn bé nhỏ của cô lúc này chỉ có 1 chữ

Shock

Tại sao vậy chứ?. Chẳng lẽ sự có mặt của cô chẳng đáng 1 gram trọng lượng nào trong mắt « bọn sắp thành bạn cùng nhà » sao?

Đứng thẫn, thẫn và thẫn cô cứ bất động như thế cho đến khi Pis lác cô qua lại cô mới hoàn hồn trở về.

Pis "cậu sao lại đứng đây thế? Mau ăn sáng thôi nào, kéo trễ mất "

sagit hoảng hồn nhưng vẫn còn 1 số tác dụng phụ là tự nói tự trả lời "uhm, hã, gì cơ, uhm, đi thôi "

Bước 1 lèo xuống phòng ăn làm cho Pis hết ứ á ớ gì luôn, thật chí còn vượt qua mặt Scor luôn.

Lần này tới lượt Pis đây nè, nhìn bóng cô chạy mà tưởng chừng như họ chưa từng nói chuyện với nhau cách đây....2 giây trước.

Gemi đi ngang qua vỗ đầu cậu hoài, biết người lùn như Pis còn vỗ cho cậu suy giảm chiều cao là sao, Quân ác nhon.

Lặng lẽ ở trong ngôi nhà có ánh mắt đã theo dõi tất cả mọi việc của họ.

#\$/%^^^

Người hướng dẫn đã đứng đợi họ ở trước cửa dẫn đường.

"Mời mọi người hãy theo tôi ạ "

Theo sau gót ông, họ đã ợc dẫn đến doanh trại huấn luyện phía tây.

Khu này là nhà đầu chi dành cho lớp B nên chỉ có 2 lớp ở đây.

Người hướng dẫn "đến nơi rồi, xin mọi người hãy đợi ở đây 1 lát.Đội trưởng sẽ đến ngay ạ "

Ngồi trên ghế nhìn bọn quý tộc đang thưởng thức trà và đang ban cho các sao 1 cái nhìn khinh khinh.

Bỗng.....

Ầm mmm.. Một vật thể lạ rơi trước lối ra.căn phòng bụi toát mù mịt, 1 lúc sau mới có người chạy đến

"Đội trưởng ngài ko sao chứ?"

"Đội trưởng "

"Đội trưởng à?"

.....

Thấp thoáng trong làn khói là bóng áo choàng đỏ ỏn hiện.

Ngữ khí tuyệt diệu, mạnh mẽ nhưng ko hề có hàm ý ngông cuồng, áp lực.

"Ta ko sao, đừng lo "

Bọn thuộc hạ nghe mà mắt long lanh, hâm mộ.

"Vâng, đúng là đội trưởng "

Bước ra làn khói là 1 cô gái tóc nâu ngắn, vận trên người bộ giáp kị sĩ thượng hạng.

Đánh mắt qua 2 bàn thì dừng lại ở bàn của 14 bạn đũa nhỏ B2.

Ánh mắt bọn nhóc nhìn cô ko có vẻ gì là khác thường như kiểu nịnh nọt hay hàm xúc cho lắm, thậm chí có đũa ko thèm ngẩng đầu lên nhìn luôn đó chứ.

Nhưng đặt biệt thể nào mà nhân vật nào đó đã lọt vào mắt cô.

Cười 1 cái rõ nét, lém lẹp

miệng.

_ Nữ hoàng thật là.

Triển vọng, triển vọng lắm, đúng như lời Y_mer đã nói, bọn nhóc đứng chất vương.

Tiêu soái bước đến chiếc ghế chủ chính nổi bật, 1 tay chống mặt, 1 tay gác trên ghế. Mờ ra 1 kỷ nguyên rực lửa, đầy kiêu ngạo, lời nói uy lực cứ vang lên.

; "Ta là đội trưởng trấn giữ thành phía tây Yan_He. Ta chịu trách nhiệm huấn luyện cho các bạn, ai muốn hỏi gì cứ nói "

1 tiểu thư quý tộc nào đó:

"Hôm nay chúng tôi sẽ đc huấn luyện về thứ gì."

Yan_He "à....,do hôm qua bạn 1 số công việc đột xuất nên ta ko thể theo dõi trận đấu của các bạn nên ko biết bắt đầu từ đâu nên ta muốn....các bạn có 1 trận đấu với nhau"

Đại công tử từ vương quốc Mini

"ý ngài là muốn chúng tôi đấu với bọn B2 kia "

Yan_He bóng tay tỏa ý đứng

"đúng ý ta Chàng trai "

Tiểu thư vương quốc Go nhếch mép nhìn đều

"ko thể nào mà bọn hèn mọn đó thắng đc bọn tôi đâu"

Nhiều kẻ hưởng ứng:

"đúng thế đấy"

Yan_He mở miệng tỏa ra ngạc nhiên đầy hàm ý

"Ồ "

"các bạn nói ko sai nhưng đừng ngạo nghễ như thế...sau này sẽ thảm đấy "

Công tử vương quốc Bra nghiêng răng ken két:

"cô"

Công tử vương quốc O'kê thắng, có quyền ngao nghể và tôi sẽ chứng minh cho cô thấy "

Yan_He "đc thôi, cho tôi thấy đi nào.Chắc hẳn ko ai phản đối đâu nhĩ "

Các sao ko nói gì, chỉ ngồi thản nhiên nhâm nhi trà trước những lời thách đấu như 1 việc quen thuộc với họ từ rất lâu rồi.

Swam nãy giờ nghe bọn chúng xỉ nhục mà ko ai nói lại cô ức lắm nên lên tiếng:

"Gì chứ, tưởng mình ngon sao, nhận lời thì nhận lời rồi ai hơn ai nè.Ý nhà cao cửa rộng, chức cao thì ko xem ai ra gì à "

Nghe Swam chửi lộn tay đôi với bọn kia mà cả đám thót tim, North hoảng vá chặn miệng cô lại.

North dùng tay chặn miệng Swam:

"Ngu thế, mở miệng ra là chửi lộn à.Swam ơi là Swam, mẹ nui mi khôn lớn để ta gánh nợ hã, ăn cho béo mập tròn trịn rồi ngu, ngu, ngu này "

Mỗi 1 chữ ngu,North xiết cổ cô chặt hơn nữa.

Cầm tay North cố ghì tay tên Swam ra để thở đc"uh uh,...à...a.."

Tiểu thư vương quốc Rus

"đúng là bọn dân đen, ăn nói thật thiếu lễ độ "

Kẻ ngu cũng biết cô ta đang cố kiểm chuyện lại với Swam

North lễ độ " Thật xin lỗi cho sự khiếm nhã, mong các tiểu thư và công tử chỉ giáo cho thần biết phải cách ăn nói thiếu giáo dục và chua ngoa như tiểu thư đây mới đúng là gia giáo"

Bị xỉ nhục, nhịn nãy giờ nên North nói móc lại ngay.

Lòng North cười bờ lỗ mũi _Nói anh à, ko có cửa đâu.hahaha, cũng còn non lắm

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Lờn cược khiêu khích

Tiểu thư vương quốc Rus "Người dám..dám xỉ nhục bọn tiểu thư đây sao "

Công tử vương quốc Ces "quả là thứ thấp kém vô lễ "

Công tử vương quốc Cer " Bọn yếu kém thì luôn lớn gan ngông cuồng nhĩ "

Bọn quý tộc đồn dập lại toàn những từ ngữ ngứa tay ngứa chân hỏi sao các sao ko nói lại.

Sagit đặt tách trà xuống 1 cái ầm làm trà văng tung tóe:

"Ngồi đó mà ba hoa múa mép rồi xem ai thắng ai thua hẳn nói "

Ari phát ngôn còn gây shock hơn "Đúng là bọn nào phẳng thường thích nói nhiều "

Ngồi 1 bên coi kịch nãy giờ Yan He cứ cười cười nhưng nghe đến lời nói của Ari cô cứ vỗ tay.

Bộp Bộp

Yan He "Hay lắm, vậy thì phân định thắng thua đi.Cá cược thì thế nào "

Vìr "cá cược cái gì cơ?"

Yan He " À,,chắc mấy nhóc chưa biết nhĩ.Mỗi thẻ bài đều có số điểm thưởng tùy theo mỗi cấp ta gọi là P.vd như cấp B2 thì trên thẻ bài sẽ có số 110P là điểm đc thưởng còn B1 là 120 P, nếu cá cược mà mất điểm thì bị thoái cấp "

Gemi"ra thế, cũng thú vị mà "

Yan He"ồ, và xin nhắc cho các bạn biết vì ở vùng ngoại ô cũng có 1 buổi ktra nên đã xuất hiện thêm A3,B3,,B4,,C3,,C4,,D3,D4.nên cẩn thận đi nhé, họ sẽ đến đây vào nay mai thôi. Vậy ai muốn thách đấu thì tiến lên phía trước đi "

Cộp cộp

Và người tiên phong cho sự kiện đánh lộn là má Capri rồi, bên kia là tiểu thư vq Corn.

Yan He "sao, cuộc bao nhiêu điểm nào.Nên nhớ điểm càng cao tặng phẩm (vũ khí, bảo vật, thuốc,...)càng ngon đó "

Tiểu thư vq Corn "oh, vậy 50 P thì sao nhi "

Capri nhếch mép thật dài cười 1 cái thật thích thú "cũng đc"

_50P sao, ko phải cười khinh cô yếu chứ gì đây.

Cô à rút ra 1 chiếc roi dài, gõ mạnh xuống đất tỏa ra khí phách ngạo nghễ.

Yan He"vậy, trong chiến tranh thì ko từ mỗi thủ đoạn.Bắt đầu "

Tiểu thư vq Corn"Đề xem nguoi né thế nào đc khi bị mất lại đây " vừa nói vừa vun roi bừa bãi, tới tấp về phía Capri.

Còn Capri dễ lắm, né dễ ợt.

Làm à tức ói máu.

" Hừ, hay đấy, còn thế này thì sao.Khuếch Tán Âm Thanh " dùng phép thuật của mình.

Xong đòi Capri lun, cô dùng tai để nghe chuyển động của roi mà như thế này sao đc.

Capri chửi bậy 1 tiếng

"con quỷ cái đó "

Ngồi ngoài kia mà mặt bọn quý tộc vênh cả thước.

Còn Vir cứ cắn môi ko ngừng.

"cậu ấy ko sao chứ?"

Pis"tớ ko biết "

Sagit"mong rằng cậu ấy ổn "

##\$°^°

Cầm phẫn, tạp âm cứ quanh quẩn bên tay khiến cô ko thể nào định vị chính xác đc.Khi những cái roi tiếp cận gần thì cô mới nghe đc thoang thoảng nên né ko kịp, bị 1 vài vết xước nhỏ mà gọi là vết xước cũng thật nực cười vì...

Le cứ nhìn vào trận đấu rồi khịt khịt mũi nói vài chữ mà cả bọn thì ko hiểu.

Sagit quay qua lấy trong túi ra 1 con chó con hỏi nó "Pon, cậu.ta nói gì vậy " chỉ về phía Le.

Pon chăm chú nghe 1 lúc rồi trả lời

"cậu ấy nói mãi 1 chữ là Độc Cam Thảo, đúng là trong ko khí có mùi này thiệt, mà mùi nặng nhất là từ bên kia đó chị.Sagit "

nhóc Pon chỉ về phía trận đấu.

Nghe chữ độc mà cả người Li run bắn bật.

Gemi chú ý hỏi cậu "Này, sao thế "

Li vẫn ráng cầm cự con đau trả lời

"à, ko có gì "

Sagit nghe mà nhìn xoáy cậu 1 cái thật lâu.

_tên này, có vấn đề.Phải chú ý mới đc.

Can giật mình

"sao?độc à.Cô ấy nguy đó "

Aqua cũng chậm rãi lên tiếng

"độc cam thảo thì ko gây chết nhưng....nó sẽ phá hủy các giác quan từ từ "

Nghe Aqua nói mà lòng tụi nó rộn sóng.

Pis kích động

"cô ấy đã ko thể thấy gì nếu mà mất giác quan nữa thì sẽ khiến cô ấy đau đớn hơn "

Can "theo ta, có nên xông vào ko "

Aqua "ko nên xen vào chuyện của người khác.Đây là trận đấu của họ nếu ngăn chặn mất P như chơi "

Nghe cách nói ko liên quan với mình của Aqua mà lòng Sagit dậy sóng _dù sao cùng chung 1 nhà mà nói chuyện xa cách như vậy.

"cậu nói gì thế hả?cùng chung 1 nhà thì cũng nên giúp đỡ cậu ấy chứ.Đừng có nói như thể vô can vậy "

Can đồng tình với Sagit "cậu ấy nói đúng "

Scor nãy giờ im lặng cũng phải lên tiếng

" hình như các cậu có gì nhầm lẫn thì phải "

Vir chớp mắt

"nhầm lẫn chuyện gì cơ "

Scor cười nhếch mép

" Vì ngay từ đầu chúng ta chả quen biết gì nhau nên ko phải hi sinh vì kẻ khác "

Ari mặt lạnh tanh nhìn thẳng về phía Scor

" cậu nói thế mà nghe đc à "

Scor vẫn ung dung tự tại mà nhăm nháp vị của tách trà

" Mục đích của riêng mỗi người khác nhau nhưng tất cả cùng chung lại là ngôi cao kia nên ko vì kẻ khác mà đánh mất đi mục đích của mình "

Nghe lời của Scor xong thì cả bọn trầm mặt lại, phải, đúng, ko sai chỗ nào cả. Ngay từ đầu họ đã có mục đích của riêng mình rồi.

Đúng là ko nên vì kẻ khác mà từ bỏ giấc mơ của mình nhì.

Gemi giọng trầm thấp vang lên

" Cậu nói ko sai tí nào.Đúng là ngay từ đầu theo như cậu nói, khi ta cần ai đó giúp thì ko 1 ai cả "

Nghe Gemi nói nữa lòng ai cũng buốt lên từng cơn.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lời kết luận trẻ tuổi

Ari

Lúc mà cô bị dân làng đánh đập, xua đuổi, giày xéo, chửi mắng....., thậm chí là đòi giết, gọi cô là quái vật.

Ban tặng vào người cô từng hồi dao, nhát kiếm nhưng mặt cô vẫn bình lặng nhuộm trong máu của chính mình.

Lời mắng chửi nay vẫn vang vọng bên tai cô

"Đồ quái vật "

"Đồ quái vật, cút đi"

Máu cứ tuôn rơi, vết thương ngày 1 lớn nhưng khuôn mặt cô vẫn như thế ko thay đổi.

Cô ko phải ko biết đau, đau lắm chứ.

Mà tại sao cô ko khóc, đơn giản thôi cô đã ko thể nữa rồi.

Máu, máu cứ thế nhuộm đỏ cô, chảy trên gò má trắng bệch.

Có 1 ai đứng ra cứu giúp cô,?

Ko ai cả

Có 1 ai nghĩ rằng cô ko hề có ý giết những người mà cô yêu thương?

Chả 1 ai cả.

Sao cứ gán ghép cho cô cái danh kẻ tội đồ chứ?

Ngay từ đầu bên cô chả có 1 ai rồi và bây giờ VẪN VẬY THÔI.

Nên cô ko vì 1 người dung mà đánh mất đi mục đích riêng của mình nhì

¥\$%^&^°

Nắm chặt 2 nắm tay lại, Ari vẫn ko sao quên đc cảm giác đau đớn bị hành hạ lúc đó nhưng mặt cô ko có biểu cảm gì nên ko 1 ai biết.

#\$%^&^°

Còn Gemi

Lúc cậu bị đánh, hành hạ, rạch mạch

Có 1 ai ngăn cản bọn chúng

Có 1 ai giúp cậu

Vác khuôn mặt đầm đìa máu về phòng.

Một ai đã giúp cậu băng bó vết thương hay hỏi cậu đau ko

Vẫn là ko

Thậm chí là cậu còn bị cười nhạo nữa kia,khoảng thời.gian phục hồi vết thương thì luôn bị xé rách khiến nó nhiễm trùng nghiêm trọng hơn.

Nên ngay từ đầu cậu chỉ cần có cậu thôi

¥##\$%^&^°

Phải, họ ích kỉ thế đấy.

Họ chỉ cần có họ thế thôi.

Đừng nói họ ích kỉ vì....

Khi thế giới này trở mặt với bạn thì nên dựa vào chính mình là tốt nhất.

Đừng nên dễ dàng tin tưởng bất cứ ai

\$%°^°

Và Scor ko phải kẻ vô tình gọi cho họ những kí ức đau thương đâu, cô chỉ muốn nói rằng:

"Nếu với lòng kiêu ngạo của 1 pháp sư mà có ai vào đó giúp thì sẽ tổn thương lòng kiêu hãnh của họ "

Nghe lời.nói của Scor cũng khiến tâm trạng của mọi người tốt đôi chút.

Còn Swam và North ngồi 1 bên nhìn tâm trạng của họ cũng động viên.

Swam "Đừng lo, không bố tinh thần như cậu ấy sao thua đc "

North "Cùng lắm là hòa, chứ thua là bà đập đầu vào giường chết đó "

Bên kia bàn thì vang vang tiếng bọnquí tộc

"con nhỏ xấu xí đó thể nào cũng thua thôi "

"uh, sao nó thắng đc"

"haha"

#\$%°^°

Miệng vết thương khắp nơi, nhiễm độc.

Từng giọt máu đen cứ chảy dài trên tay, thấm vào vải rồi cũng rơi xuống

Tong tông

Capri như thế nào đánh trả đây,

Tại cô ù cả rồi nhưng cô ko đc phép thua, đó là 1 sự sỉ nhục to lớn với cô.

Cầm thuật sao? Con nhóc này ko xứng đáng để cô dùng.

Vậy là,.....

Tiếp cận Capri ngày càng gần, cắt roi vào, rút ra 1 thanh kiếm dính hàng trăm viên đá quý nhỏ trên đó.

Dùng tạp âm áp cả tiếng chân.

Khi ả chỉ cách cô 5 mét thì lao nhanh về phía Cô.

Gót giày của ả gõ nhẹ xuống sàn, đúng như vậy thôi

Ở phạm vi gần nên âm truyền từ sàn nhà Capri có thể nghe rõ hơn chuyển động của cô ả.Biết rằng dùng roi và độc trong việc hạ gục cô là ko khả thi nên cách tốt nhất là.....

Yan He nhìn trận đấu "cách tốt nhất là làm đối thủ mất kiên nhẫn và dẫn dụ vào cái bẫy mà mình đã sắp đặt sẵn "

Nhanh chóng né qua 1 bên tránh mũi kiếm của ả, Capri nhanh chóng kéo lên chiếc áo choàng.

1 quả bom nén trong tay, cô nhanh chóng cài vào cái áo rộng thùng thình của ả rồi gấp người lại lăn mấy vòng dưới đất đủ cách ả 1 khoảng xa rồi dùng tay trụ dừng lại.

Cọ sát với sàn nhà, móng tay cô rách toạt ra, 1 con đường đỏ thẫm tựa như 1 chú ngữ lời nguyên ghê rợn.

Capri"kích hoạt "

Thứ ánh sáng ma quỷ chói lòa phát ra.

Tiếng hét thảm thiết của cô ả phát ra khắp căn phòng

Áaaa

Vụ nổ hơi lớn nên căn phòng thiệt hại ko nhỏ, cát đá cuốn bay cuộn cuộn theo vụ nổ, 1 góc tường lủng 1 lỗ lớn.

Yan He nhìn mà thốt lên 1 lời khen

"woah, vụ nổ lớn hơn ta nghĩ "

Các pháp sư nhanh chóng chạy nhanh về phía cô tiểu thư.

Cô à bây giờ thật thảm, chiếc váy cao cấp rách từng mảng tung tóe, các vết phỏng đỏ đầy người, nghiêm trọng nhất là vùng eo (nơi bị cài bom mìn).

Sơ cứu 1 ít sau đó họ đem ả lên phòng điều trị.

Yan He bước thẳng đến phía Capri

"nhóc ác thật đấy, ta nghĩ nhóc sẽ cho nổ nhẹ thôi chứ nhưng cũng chúc mừng 50 P đã thuộc về cháu "

Nhanh chóng số điểm từ thẻ của Capri tăng nhanh chóng, từ 110 lên 160P.

Capri như tỏa về ko quan tâm, ko phải là cô ko quan tâm mà thật ra cô ko hiểu Yan He đang nói gì cả, nào cô cứ xoắn từng đợt.

Nhìn biểu hiện khác thường của Capri, Yan He nhanh chóng chộp lấy tay phải của cô, bắt mạch.

Yan He thoáng sửng

"Đây là, hệ thống pháp lực rối loạn cả rồi.Mau đem con bé ktra xem là độc gì nhanh lên " quát to với thuộc hạ.

Can bước lại gần

"là độc cam thảo. Mau giải độc nhanh cho cậu ấy nhanh đi ạ, nó sẽ phát tác sớm đấy "

Li nhìn cơ thể Capri dứng lên từng trận liên hồi:

"ngài có thể đặt cậu ấy xuống ko ạ, đừng ôm như thế, có thể ép mạch máu đấy, độc sẽ phát tác nơi khác "

Yan He nghe lời Li, đặt cô nằm xuống.

Li rất ư tự nhiên tháo dải băng mắt của Capri ra, vén tóc cô lên, trên trán cô gân xanh cứ nổi lên, mồ hôi cứ tuôn, thân nhiệt càng cao.

Quanh viền mắt cô là những nét xếp cứ tụ lại,

Kề ngón tay sát lại tai của Cô, quả nhiên nơi đây ko có mạch máu.chỉ duy nhất ngũ quan lạnh như bị đóng băng

Nơi mạch máu của tai, mũi, miệng, mắt, thậm chí là dưới lớp da cũng đã bắt đầu phân hủy.

Li cứ rờ quanh mắt, tay,tai của Capri một cách nhẹ nhàng tưởng chừng như lướt qua

Thoáng run rẩy, cậu xoay nhanh về phía Le:

"Le, nhanh lại đây ngửi mùi máu cậu ấy rõ hơn đi.

Le ko hiểu Li nói gì, nghe Nona phiên dịch xong cậu mới lại nơi Capri đang nằm.

Le lấy ngón tay lướt nhẹ máu cô rồi đưa lại gần mũi rồi ngửi.

Li" Sagit, đem con thú của cậu lại đây lun "

Sagit đứng nhìn Capri này giờ nên hơi thoáng giật mình với câu nói của Li, cô luống cuống cả lên, đem đặt Pon xuống.

Li nhìn Pon chỉ về phía vũng máu.

"nhóc, ngửi mùi máu đi "

Khi 2 người này ngửi rồi chỉ có Le là nói ra 1 thành phần độc khác là quả Dana.

Dana, quả này tác dụng phân hủy tế bào.

Nhưng nếu chỉ có 2 loại này thì ko thể gây ra triệu chứng kinh người như thế.

Aqua thấy thú vị nên dùng máu cô đổ vào lọ thí nghiệm, sau đó đổ hóa chất xanh đỏ. gì vào rồi lắc lên.

Yan He phân phó thuộc hạ "mau gọi các pháp sư về độc đến đây "

"vâng thưa. ngài "

Cả bọn nhìn việc làm của cậu rồi khó hiểu.

Bọn quý tộc có dịp trên vào.

"chỉ là bọn dân đen làm thế nào mà biết đc được liệu quý hiếm để làm thuốc độc "

"đúng đó, chắc là ko biết phân tích độc được chứ...."nói câu này làm ả ước gì nuốt lại vào trong cho hết nhục

Aqua nhìn màu sắc lọ sau đó kết luận

"Máu của rồng đất "

Yan He nghe cậu nói mà tròn xoe mắt

"sao nhóc biết, "

Nhưng cậu ko trả lời, cái tật ko thích giải thích.

Công tử vq Rius

"chắc là đoán bừa nên ko biết cách trả lời chứ gì, haha"

1 lát sau các đội trưởng phòng nghiên cứu đến.

Đội trưởng là 1 cậu trai trẻ

"chào đội trưởng Yan He, nghe nói là trường hợp trúng độc đặc biệt "

Yan He nói như giấu nhưng vẫn có chút nghiêm túc

"vâng, xin ngài Han hãy xem tình trạng cô bé ạ ""

Han dùng pháp thuật duy chuyển vào. người Capri sao đó kết luận

"uhm, độc này thuộc loại nguy hiểm là cấp A., nguy kịch đó. Nguyên liệu loại này là cam thảo, Quả dana và máu rồng đất "

Han vừa nói xong lưỡi ai cũng như bị mèo tha mất.

Yan He nắm cổ áo cậu lắc đầu lắc đê

"cậu ko đùa chứ, nguyên liệu thật là vậy sao "

Han khó khăn trả lời

"Thật...thật mà, tớ g..ạt cậu làm gì "

Yan He cắn cắn môi, xoay lại nhìn bọn nhóc.

Thật nguy hiểm, bọn nhóc đoán đúng thành phần của độc cấp A cơ đấy. Thật sự thực lực của bọn nhóc là như thế nào.

Li nhắc nhớ 2 người đang «đùa bỡn»kia

" nhanh tìm cách giải độc đi.Ko là cậu ấy sẽ bị hủy tất cả giác quan đấy, thời gian ko còn bao nhiêu đâu....khi hoàng hôn xuống "cậu cười 1 nụ cười quý giá le lói dưới ánh nắng qua khung cửa sổ.

Nhìn cậu lúc này như 1 con quỷ khát máu thực thụ

Han ko tin nổi những gì mà mình vừa nghe

"làm sao mà cậu biết đc thời gian thuốc phát tác mạnh nhất "

Li chỉ cười nhẹ

"à, đoán thôi "

câu trả lời tưởng chừng như đơn giản nhưng ko phải thế....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Lờn bật mí

Do sự cố trùng độc của Capri nên tất cả đc nghỉ.

Capri thì tạm thời đã đc giải 1 phần chất độc ra khỏi cơ thể nên tạm ko sao.

Các đội trưởng họp lại và thông báo thông tin về các đội cho nhau.

Đội trưởng phía Đông là 1 chàng trai _ Er Nen

"thất vọng thật, bọn lớp A đánh kiểu gì mà như biểu diễn múa balê cho tôi xem thì đúng hơn, quần áo lê thê, bị chém xước cái nhẹ là khóc, hàaaaa'"

Đội trưởng phía Bắc là 1 cô gái _ Yu Sa

"bọn nhóc lớp D tuy yếu nhưng chăm chỉ nên tôi bớt lo "

Đội trưởng phía Nam là chàng trai _ Na Min

"còn tôi thì tụi nhóc cứ đấu nhau loạn xạ để kiếm điểm vượt.cấp "

Er Nen "Y mer, cậu tuyển chọn kiểu gì thế "

Ymer cười trừ "còn Yan He, bên cô sao rồi?"

Ông quả thật rất muốn nghe tình hình bên cô, thắc mắc về mấy nhóc đó quá đầy mà.

Yan He mất thất thần nhìn vào tách trà.

Han thở dài "hà, để tôi trả lời hộ cô ấy cho "

Yu Sa"sao cậu biết?"

NaMin"phải vụ trùng độc của 1 học.viên nên cậu có mặt ở đó ko?"

Han ",ồ, tôi ko tin nổi đó là trẻ con cơ đấy."

Er Nen "sao, kể nghe coi "

Han "tôi hỏi mấy cậu, mấy cậu có khả năng nhận biết máu rồng đất trong 1 hỗn hợp chất độc hay ko? "

Ymer "máu rồng đất ko tính đặc trưng, ko mùi. Làm sao mà biết "

Yusa, er nen, namin gật đầu phụ họa theo.

Han "vậy còn quả Dana "

Yusa "cái đó gần như ko mùi nhưng vẫn có mùi nhẹ.Ko thể ngửi đc "

Han "cái chính là bọn nhóc lớp B đoán ra đc tất cả thành phần."

Er Nen bất ngờ

"cái gì, vụ này ko vui đâu đó Han "

Han vẫn nghiêm túc

"tôi ko đùa, thậm chí có đùa còn có thể kiểm tra triệu chứng và kết luận thời gian phát tán của độc nữa "

Na Min cảm thán "tài thế "

Han trầm giọng hẳn

"cái chính ko chỉ thế, thằng nhóc đó ngoại trừ Yan He, tớ và nó ra thì ko ai đụng vào người con bé.nữa "

Ymer "thì sao?có vấn đề gì à?"

Yu Sa "Han, sao thế?"

Han gầm gừ "thằng nhóc đó, nó đã dùng phép tích tụ lại những khí có trong máu con bé để cản trở sự duy chuyển của độc trong các mạch máu quanh ngũ giác của con bé.Nhờ thế mà lúc tôi đến đã thắc mắc rằng độc đã trở nặng nhưng con bé ko hề có triệu chứng co giật thần kinh kịch liệt hay là thổ huyết "

Er Nen ko tin vào những gì đã nghe

"ko thể nào, nếu mắc 1 sai lầm nhỏ thôi thì mạch máu của con bé sẽ vỡ ra nhanh hơn đó "

Hãy tưởng tượng đơn giản rằng khí là 1 quả bong bóng và độc là khí bên trong.Nếu cao su ko co giãn tốt thì khí bên trong sẽ làm nó nổ tung.

NaMin"tại sao Yan He ko ngăn cản thằng bé "

Yan He lúc này mới mở miệng

"thằng bé đã thi triển phép thuộc hệ phong. 1 phép qua mặt nhẹ nhàng như vô hình, quá nhanh và chỉ trong vòng 5 giây từ lúc nó chạm vào con bé "

Yu Sa kết luận "phép tuy yếu nhưng thằng bé đk vô cùng tinh xảo nhỉ "

Na Min "mà tôi khâm phục nhóc nào đã đoán đc máu rồng đất và quả Dana đấy "

Er Nen "uhm, quả là tuổi trẻ có tài "

Yan He vội phản bác " ko đâu, kẻ tài năng là kẻ đã im lặng cho đến phút chót, thằng nhóc đó mới là đứa ngay từ đầu nhìn sơ qua đã biết tất cả thành phần độc được "

Yu sa, er nen, na min,ymer, han thoáng bờ ngỡ trước những lời cô nói.

Han "ý cô là nhóc phong thuật "

Yan He "ko phải, đó là....."

ErNen "tôi ko tin nổi những gì mình vừa nghe nữa rồi "

Na Min"nghe ảo thật "

Yu Sa "mà nghe nói con bé bị trúng độc thẳng đc tới 50 P phải ko?"

Yan He"uhm, con bé này ngoan cố lắm.Đánh xong mà còn định đấu điểm tớ vụ nó bị trúng độc cơ đấy.May mà tớ phát hiện "

Na min ôm trán than thở "đùa nữa hả trời. Sao cứ đùa tui từ bắt ngờ này sang bắt ngờ khác ko dậy.Trúng độc cấp A mà đánh phây phây đó rồi thẳng hả trời "

Er Nen"cô bé phá hết 1 bức tường à?"

Yan He "ờ "

Ymer "tường ma pháp giảm tối thiểu thiệt hại mà phá như phim thế "

Yan He "mới 1 ngày thôi sao mà tớ thấy mình thấy kém wá "

Han "vụ gì đã làm cô nản chí thế?"

Yan He "con bé bị trúng độc phải ko?"

Na Min"lẽ dĩ nhiên "

Yan

£#"giác quan của nó mất dần đúng ko?"

Er Nen "ừ "

Yan He mở mắt ra "và nó bị mù "

Yu sa "ý cô là?"

Yan He"con bé như thế nào thắng đc nếu ko sở hữu đc giác quan cực sắc bén "

Han"Yan He, chị đoán đúng rồi đấy"

Er Nen "sao?vụ gì cơ?"

Han "trong 1 môi trường ko ánh sáng, âm thanh, gió, nắng.....đã tạo ra cho con bé giác quan sắc bén hơn thấy "

Yu Sa "nơi nào nghe rộn thế,?"

Han cười nhếch mép

"khi ktra con bé, tôi đã phát hiện ra 2 bên cổ tay bị sự gĩ sét của sắc và bùa chú ăn mòn.mọi người đoán kết quả như thế nào? "

Ymer"con bé đã từng là tù nhân "

Han"bing bong, đoán hay lắm ymer.Mà sự kì lạ ở đây là những lá bùa đã giam giữ con bé, bùa hoàng tộc Corn "

\$°^°

Về lại ktx sau cuộc chiến của Capri.

Cả bọn phòng ai nấy vào..

Pis cứ trần trọc ko ngủ đc

Puro"pis, sao thế?"

Pis "cười "

Puro "cười sao, ai cười?"

Pis "cậu ấy lúc đó đang cười, 1 nụ cười ghê rợn như thể đang ca tụng cậu đã phân tích ra là máu rồng đất ấy "

\$%%đ°^°

Sáng rồi, nay các sao đứng trước 1 dãy kính.

Phòng tập huấn hôm qua cần tu sửa lại đôi chút nên họ ở bên phòng lớp A.

Yan He"đc rồi, đầu tiên là khen thưởng vụ hôm qua "

Vir" khen thưởng vụ gì cơ?"

Yan He "Đầu tiên là Aqua, nhận ra đc nguyên liệu là máu rồng thường 20P, tiếp là Li, chỉ đạo rất tốt 20P, Le phân tích đc 2 nguyên liệu thường 20P ;"

Tiểu thư vq Es

"ko công bằng, chỉ 1 việc nhỏ như thế mà đc thưởng P sao "

Yan He "nhỏ sao, vậy ta cho tiểu thư 1 độc dược cấp A.Hãy phân tích cho ta xem thành phần của nó đc chứ "

Tiểu thư vq Es

"ta, ta..."

Er Nen vỗ vai Yan He

"kìa, em khiến con bé sợ đấy "

Yan He nhìn về phía bọn lớp A và B mới đc tuyển thêm vào, tổng là 6 lớp

"nên nhớ kĩ rằng có làm đc thì nói, ko thì thôi.Ta đây ghét nhất kẻ điêu ngoa như quý cô khi nãy.Rõ chưa "

"vâng " _ đồng thanh

Er Nen "tốt, bài tập hôm nay là dùng phép thuật phá hủy tấm gương cường lực này, nên nhớ nó đc làm bằng phép của nghệ nhân, phá ko dễ đâu.Nếu ai phá đc 30P sẽ thuộc về người đó.Mà dùng gì phá cũng đv, nó bẻ là ok "

Yan He "ai thấy ko đủ khả năng thì phá theo đội.Tối đa 3 người nhưng P sẽ chia theo số người "

Er Nen "rõ rồi thì bắt đầu "

#\$%^&^°

Vir,Sagit,Pis lập đội sau khi mỗi người ngã mà gương ko 1 vết nứt.

Vir dùng gai nhắm thẳng vào gương, Sagit lấy kiếm chém chém, Pis thì đá vô tấm gương hoài mà ko có 1 vết xước nữa.

Sagit nằm vật vã ra đất

"trời ơi, sao đây?Www.sa"

Vir"sagit à, bình tĩnh đi "

Sagit"pis, sao cậu ko dùng phép thuật?"

Pis thoáng bờ ngó trước câu hỏi của cô

"à, thật ra tớ ko đk đc sức mạnh "

Sagit xụ mặt "thế à, xong, kì này 3 chúng 1 P cũng đừng mong "

Pis cảm thấy có phải vì cậu nên liên lụy 2 người họ ko nhỉ?

Cậu muốn đến đây là để mạnh mẽ hơn mà nên cậu ko thể nhu nhược mãi đc.

Pis"Vir, Sagit hợp sức nha "

Ừ _vir,sagit

Lên nào

1 đòn gai xoắn mạnh, sức đập của Sagit,tần suất âm thanh cực khủng của Pis.

Bùm, bụp, xoảng

Tấm gương của họ đã bể đầu tiên

Nhưng tác động từ phép của Pis vẫn ko dừng lại.

Chấn động âm của cậu tạo ra các lốc xoáy nhỏ và làm bể những tấm gương quanh đấy.

.

#\$%^&^°

Er Nen ngồi trong phòng cùng Yan He.

Yan He"anh nghĩ sao về việc con bé Capri đã nhìn đói 10 năm."

Er Nen "nghĩa là con bé trong vòng 10 năm đã ko phát huy mạnh mẽ đc pháp lực của mình "

Yan He chấp 2 tay lại, cúi gầm mặt "em nghĩ nếu con bé đc ăn uống đầy đủ thì pháp lực có phát huy mạnh mẽ lại đc ko? Em muốn đào tạo con bé phát huy hết khả năng của mình "

Er Nen "uhm, con bé thật đáng thương "

Àmmmmm

Er Nen "chuyện gì thế? ra ngoài xem thử nào "

Cả 2 chạy ra ngoài.

Yan He hoảng hốt nhìn các cột xoáy nhỏ đang nhập lại ngày càng to hơn

"chuyện gì thế?"

Vĩr chạy lại kéo tay áo cô

"đội trưởng Yan He, làm ơn đi, ngăn Pis lại, cậu ấy sẽ mất kiểm soát hoàn toàn mất, cậu ấy ko thể đk đc phép của mình"

Yan He "Er Nen, ngăn con bé lại thôi "

Er Nen "uhm"

Nhưng 2 người họ ko thể tiếp cận đc, tuy Pis hát rất nhẹ nhàng, trầm lắng nhưng tần suất quanh cậu rất lớn.

Yan He dùng tay che chắn trước mặt "Er Nen, sao đây "

Er Nen "lâu lâu đc 1 bữa vui như vậy thì tổ chức phong trào đi "

Yan He nghe ngu ra mặt "phong trào gì cơ?"

Er Nen xoay mặt về phía các học viên

"e hèm, các em nghe đây. Ai ngăn đc cô bé này lại mà ko thương tổn thương em ấy thưởng 50P "

"hào, bắt đầu "

Yeah_ đồng thanh

Hoàng tử Kon_Pio tiên phong đầu rồi, gái đẹp trước mắt mà.

Còn về phần Aqua và Scor cũng hứng chí đánh nhau lẫn nhưng ko tham gia đâu.

Bụp bụp, xoảng

Gương của 2 người họ bể chung 1 lúc luôn.

Cả hai gian lắm

Chị Scor thì dùng độc ăn mòn cả mấy chục lọ.

Còn anh Aqua mất cả chục lọ thuốc chớ ích

Họ đều ko dùng phép vì biết pháp lực 10 dặm chân sao làm bể nổi nên cho tấm kính thử thuốc lun

Cả 2 nham vậy đó.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lời so tài giữa aqua và scor

Aqua cười đều đều "oh, xem ra cậu có tài chế độc đó chứ "

Scor cũng đều ko kém

"wá khen, thuốc của cậu cũng thú vị mà "

Aqua "cậu nghĩ sao về việc 2 ta đấu 1 trận nhỉ?"

Scor"ko tồi, đúng ý tôi đấy anh bạn "

Can bắt ngờ khi nhìn 2 thanh niên nghiêm túc này còn đứng đây

"sao 2 cậu còn ở đây,..Pis mất kiểm soát rồi mau đến ngăn cậu ấy lại đi trước khi cậu ấy bị thương "

Aqua hát mặt về phía Scor

"cậu nghĩ sao nếu đây là đề thi "

Scor"hay đấy "

Cả phóng vèo về phía cột gió mà ko cần hỏi Can rằng Pis ở chỗ nào ghê thật, lo cái nhau mà cũng biết quan sát tình hình gớm.

Ari nhìn bóng 2 người khuất dạng

"2 tên đó lần đầu tiên thấy bớt lạnh chút đỉnh đó "

#\$°^°

Mấy thên nhóc kia làm gì nãy giờ cũng bị cột gió wát cho toi bời.

Có mấy cậu A3 đang chặn cột gió thì bị Scor và Aqua phá banh chành.

Mém nữa là người ta giành đc 50P rồi mà ông bà phá vậy coi đc ko.

Aqua định chạm vào Pis nhưng bị Scor khóa tay lại, 2 người này ko để ý tình thế xung quanh.

Cứ.như vậy giao thủ với nhau.

Yan He nhìn tụi nó đánh lộn mà tròn xoe mắt.

Er Nan "hahaha, học trò của em vui.....tính thật.Giành giật nhau gì...ừa lúc đầu sôi lửa bùng cơ đấy, hahaha"

" Băng thương"

Cả đồng băng giá từ trên trời rơi xuống làm lũ nhóc né và né tránh xa nơi nguy hiểm đó.

Aqua quót tay trên ko 1 cái, các luồng nước làm thay đổi hướng mũi băng ngược lại về phía cô.

Phập phập phập

Cũng may Scor né nhanh ko thì chầu ông vải

Tranh thủ lúc cô né là Aqua phóng nhanh về phía Pis liền

Scor khiến răng ken két ",khôn thật "

Tạo 1 luồng băng nhọn uốn lượn như 1 con rắn thẳng tới nơi Aqua.

Aqua"nguy quá "

Dùng nước tấn công lại nhưng nước vừa chạm vào băng thì đóng băng lun, chặn cả đường cậu đi.

Scor"hehe, thông thả đi thẳng ngốc "

Mọi người xem trận đấu của họ nãy giờ nên ko ai tham gia chiến dịch chặn Pis nữa.

Nữ B4 " nè nè, anh tóc tím than kia ngầu ha "

Nữ B3 "anh tóc xanh cũng phong độ quá trời "

"á, hâm mộ mấy ảnh wá đi www.a"

Tội lũ nam kia nghe lời ngọt ngào mà tội nó chưa buồn ới là may rồi.

Hoàng tử Gen_O tức giận nhìn 2 kẻ đang đấu với nhau kia

"tội nó muốn đc chú ý à? Ko thể chất nhận đc "

Thật ra cậu còn đang thù vụ cả 1 hoàng tộc mà bị đẩy xuống thành A4, đứng sau bọn A3, quả si nhục với cậu.

Lao nhanh ra bện vào bả vai Scor 1 phút, đùa à, hệ thần kinh vận động của cô kém lắm sao mà đòi đánh lên, né qua 1 bên xoay vòng làm cho tên hoàng tử ngã chúi nhủi.

Ko dừng lại cô còn tranh thủ hấn vừa đứng lên thì cho 1 đá vào bụng nhưng hấn chặn đc.

Gen cầm 1 chân của cô vênh vào.

"thực lực chỉ tới đó thì đừng điều ngoa với ta, hehe"

Scor bị chặn 1 chân nhưng vẫn ko lúng túng làm như bất ngờ

"ồ, vậy sao.Tại hạ ko biết nên đã coi thường người danh gia....đần độn như mày đây "

Gen_O tức giận quát to

"mày dám nói tao như thế à.Đồ lão toét như mày thì chết đi "

Tăng lực tay kéo chân cô 1 cái sau đó làm cô ngã.

Phịch

Ngã xuống đất 1 cái làm cô hơi choáng

Nhanh chóng xốc cô dậy bằng cách nắm cổ áo của cô

Dùng nắm tay với sức công phá lớn của phép, nhắm thẳng về mặt Scor.

Hoàng tử Mat_Tarius

"cẩn thận, phía sau kia "

Gen vẫn như điên dại, ko nghe thấy,

Scor dùng tay chặn cú đấm nhưng lực tay quá mạnh làm tổn hại cho cô ít nhiều ở vùng cổ tay.

Scor tắc lưỡi 1 cái "chặc,..."

Cô xoay khớp 1 cái nhưng ko may là đã dịch chuyển cú đấm xuống ngực.

Thụp

1 Phút thẳng ngay vào ngực cô

Scor nghiêng răng mạnh, để ko phát ra tiếng rên rì.

Rên rì là 1 biểu hiện của yếu đuối nên cô ko cho phép chính mình yếu đuối.

Gen"ha, sao?đau ko?hahaha"

1 tràng cười lảnh mặ phát ra từ hấn.

Bỗng cả 1 thác nước chảy từ trên cao xuống và bao trọn lấy tên Gen.

Ném mạnh Scor ra, hấn lảng tránh đám nước nhưng ko kịp.

Scor ngồi đó ôm ngực thở dốc

"học....học ", chạm tay vào làn nước.

Băng hóa nước toàn bộ khiến Gen chìm trong tảng băng

Scor liếc cho hấn 1 cái nhìn sắc lẹm trước khi hấn bị đóng băng.

"th....ằng chó, cái giá....m...mày...đáng phải...nh..ận...học đầy...học "

Ánh nhìn đó làm hấn ngày đêm gặp ác mộng.

Aqua tiến đến nơi cô.đang ngồi thụp.

Tay cô cứ ôm lấy ngực, làm ra điệu bộ như sắp chết vậy.

Aqua cười chế giễu

"ko ngờ bị đánh ra nông nổi này cơ đấy, hừ "

Scor hít 1 hơi dài đứng dậy, phúi bụi quanh áo quần

"hừ, chi có hấn thôi.Cỡ như vậy thì nhằm nhò gì "

Chỉ ngón tay về phía tảng băng kia.

Nhìn theo phía ngón tay của cô.

Ai cũng hốt hoảng.

Nữ sinh B4""www.aaaa.."

Nữ B4"da của Gen điện hạ đang chuyển thành màu đen "

Yan He hoảng hốt nhìn tượng đá kia

"ko thể nào?lại việc gì nữa đây "

Scor vẫn hiên ngang "chỉ là 1 tác dụng nhỏ của độc cấp B thôi.Nó sẽ kết thúc vào đêm trăng rằm "

Nhếch mép, tay phe phẩy lọ thuốc.

Giọng công chúa Kane_Go run run

"ko thể nào, từ khi nào mà nguoi...nguoi "

Scor cười 1 cái thật rõ nét, sắc thái ngạo nghễ

"chỉ cần muốn thì ta có thể làm "

" và nhớ.cho kĩ, kẻ nào mà dám cản trở ta thì chỉ có kết cục như hấn "

Dùng.ngón trỏ chỉ về tảng băng sau lưng.

Aqua bước đến gần

"sao?thân xác toi bởi như thế còn dám đấu tiếp ko "

Scor cười nhe nanh

"ồ, sao lại ko "

#\$%^&^°

Er Nen "ko ngờ tuổi còn nhỏ nhưng tụi nhóc lại độc ác đến thế "

Yan He "..."

Nữ B3 "anh ấy hay quá "

Nam B3""mạnh kinh "

Nam B4""ko phải dạng vừa đâu "

Nam A3 "khá đó chứ "

Nữ A3 "cả 2 cậu nhóc và cô bé ko tầm thường tí nào "

Bọn nhà giàu đứng nơi khác mà nghiền răng ken két.

Hoàng tử An _Ni "chỉ ăn may thôi mà ai cũng khen ngợi tụi nó.quả có.mắt như mù "

Hoàng tử Ko Pio còn đang cai cú vụ thất bại khi bị tụi nó phá khi nấy.

"quả là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ "

@#\$%^&°

Hình như phép của Pis đã giảm nhẹ đôi chút.Lộc xoáy ko còn dữ dội nữa.

Scor"băng đao "

Cả 1 vòng những chiếc đao đc làm từ băng uốn quanh người cô.

Lấy và phóng về phía Aqua điên cuồng.

Mà cô nhắm toàn chỗ hiểm.

Tạo ra 1 màn chắn nước làm chậm chuyển động và tính sát thương từ 1 cơn mưa.

Dĩ nhiên là số lượng khủng như thế cậu ko né nổi rồi.

Đổ 1 lọ dung dịch xanh lá vào màn chắn nước.

Mọi đao chạm vào đều tan hết.

Scor "hay đấy nhưng chưa xong đâu "

Tầm lên mọi phi đao 1 ít chất lỏng đen.

Đây chính là nước dãi của thủy quái trong rừng chết của vương quốc Pio, nước dãi vô cùng trơn trượt và chống lại mọi sự ăn mòn.

Phóng tất thấy mọi thứ về phía Aqua.

Scor "từ từ mà thưởng thức nhá " dùng hết tốc độ phóng nhanh về phía Pis.

Aqua cứ thiết lập 1 khiên nước với áp suất cực lớn

"nguy thật, nham hiểm ko ngờ đấy "

Cậu ko mĩa mai mà thật sự là 1 lời khen chân thành cho Scor.

Scor"he, ta mà ở lại thông thả"

Thiết lập 1 lá chắn tuy ko tinh tế nhưng áp suất cũng đủ phá hủy mọi phi đao rồi, nhưng thật lạ là uy lực của phi đao này chỉ bằng 1/3 với lúc đầu.

Có lẽ cô cũng đã kiệt sức rồi.

Aqua nhanh chóng theo sau Scor, cậu di chuyển đến đâu thì lá chắn vẫn bảo vệ cậu.

Dùng nước đặc như 1 loại keo dính.nhưng do phi đao vẫn tới tập tẩn công cậu làm cản trở tầm nhìn.

Nên Aqua đ k nước lịch đi đôi chút.

Scor chỉ.bật nhẹ 1 cái là né đc đòn tấn công của cậu ngay.

Tiếp tục chạy về phía trước nhưng lúc này ngực cô lại xóc lên khiến Cô khuy xuống.

Chống tay và chân phải xuống đất, cô ôm ngực, hít thở đảo đẽ.

Như có 1 con buồn nôn ở cổ, Scor nhanh chóng lấy trong túi ra 1 chiếc khăn tay màu đen

Dùng khăn che ngang miệng cô dùng tóc ho thay cho tiếng ới.

Scor ho sòng sọc " khụ khụ..ọe,...khụ khụ khục ", nhanh dùng tay lau đi 1 ít máu còn ở khóe miệng.

Cắt chiếc khăn đã thấm ướt máu vào túi quần.

Cô đứng dậy hơi khó khăn và khập khiễ nhưng trong mắt mọi người cô vẫn ổn, cô vẫn hành động như chưa có gì xảy ra.

Ko may là Aqua đã vượt lên trước cô.

Nhanh hồi phục lại khí thế, cô chạy nhanh theo sát sau Aqua, chẳng mấy chốc cả 2 đã ngang nhau.

Đừng tưởng cô là con gái.mà thể lực ko bằng con trai thì lắm to nhé, tuy cô thể lực yếu hơn bọn con trai 1 chút nhưng cô đã quen sống với cuộc sống khắc nghiệt trong rừng nên khả năng chịu đựng rất cao, còn Aqua quanh đi quẩn lại chỉ có phòng thí nghiệm nên thể lực ko đc rèn luyện tốt rồi.

Đang chạy sung thật sung xem ai cán đích trước thì.con lóc xoáy ngán ngang làm cả 2 trượt ra 1 đường dài về phía sau.

Liếc nhau, cả 2 vẫn ko bỏ qua trận đấu của mình, nhanh nhất là cách họ có thể là né cột lóc xoáy.

2 người phóng về 2 phương khác nhau, Pis đã trước mặt họ.

2 như 1 thôi, tuyệt kĩ thì như copy vậy đó, Aqua và Scor đều dùng tay chặt vào gáy của Pis.

Làm cậu bất tỉnh.ko kịp ngáp.lun.

Bóp bóp

Er Nen vỗ 1 tràng tay

"hay lắm, hai em đã hoàn thành kì thi phong trào này "

Yan He "vậy P thuộc về ai nhỉ?"

Na Min ngồi đu đưa trên tường

" Cả 2 đi cho công bằng "

Yan He nhìn cậu "cậu đến khi nào thế?"

Ymer vẫy gọi "NaMin, đến thì phải nói 1 tiếng chứ "

Er nen xoa xoa ngực ' cậu cũng muốn hù tôi nữa hả ymer / '

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Sự khác lạ

Er nen " vậy mỗi em là 50P thêm 30 P đã phá vỡ gương nữa là tổng 80 P, chúc mừng "

Vung tay 1 cái, số P của cả hai đều đang thay đổi

" Thừa đội trưởng "

Ernen " hử, sao em "

" Dạ gương của bọn em đã bị bạn nữ kia phá rồi ạ "

Nhìn lại thì pis đã làm vỡ hết, tổng là 6 cái gương và 1 cái của đội mình

Ernen hơi tròn xoe mắt 1 chút ' à, vậy mỗi em là 10 P NHÉ còn em đó sẽ nhận đc mỗi gương là 20 p nhưng sẽ bị trừ đi còn lại 15p vì tội phá nhá. tổng là 100p"

Ernen " đc rồi, những ai bị thương thì đến phòng chữa trị đi "

Scor với Aqua vừa, mới xoay bước thì vai bị chộp lại

Han ko biết từ đâu chui ra, lù lù chỉ về phía pis vẫn còn đang bất tỉnh nhân sự đằng kia

" nếu 2 em là nam nhi thì hãy nhận trách nhiệm mà mình gây ra đi "

mọi người nghe anh trai tên Han nói thì hóa đá, anh ấy nói như thể là Scor và Aqua đã gây ra sự việc như là làm pis có...baby chẳng hạn.

Yan He ôm trán than thở " cái tên này "

còn mấy vị đội trưởng kia thì

" chúng ta ko quen cậu ta "

khẽ nhăn hàng chân mày, Scor và Aqua nhìn ổng như 1 cái vật thể lạ

thoáng ánh mắt cả hai đã thay đổi và tỏa ra sự bất ngờ

Aqua dùng lực hất tay Han ra khỏi vai mình

còn Scor thì sie612t chặt tay còn lại của han rồi từ từ tháo ra khỏi vai mình

đôi mắt xanh của aqua như mặt biển lặn nhưng giờ đây đôi mắt ấy hơi gọn sóng đỏ, vẻ bản thân rõ trên mặt cậu. khẽ liếc nhìn qua scor.

Scor thì cả người toàn mồ hôi lạnh, răng cắn mạnh vào môi, khẽ nhìn về phía aqua /

ánh mắt của cả 2 chạm nhau nhưng chỉ như lướt qua

rồi cả 2 tự ban cho mình 1 nụ cười chế giễu bản thân

năm nđc dịp trên han

" úi chùi úi, han nhà ta bị lơ cơ đấy, tội nghiệp ghê cơ "

chọt chọt vào má han

cậu nhện, cậu phải nhện, ko vì 1 vie65c nhỏ mà bắt bẻ đc, quân tử báo thù 10 năm chưa muộn

" mua hahaha "

cậu ko nhện đc nữa, bay thẳng đến bóp cổ tên đang cười kia

" ừ thì cười này "

cầu xé tên namin kia như điên

namin mặt xanh mặt trắng dùng tất cả sức lực cuối cùng của mình

" ặc....cậu...nhìn...kì....a....' và ngất xỉu vì thiếu oxi

thấy cái tên trong vòng tay âm yếm vừa mình đã ngất thì cậu mới chịu xoay về phía mà namin mới chỉ

nhìn mà cậu cười như thằng bệnh mới trốn trại

' haha, làm trái ý thầy đây thì rút cuộc thế đấy....muahahaha'

yanhe lại, đốp vô đầu han 1 cái

' còn ko mau giúp tui nhỏ, muốn tui nó chết à '

han ôm cục u, cái mỏ nhọn ra đầy bất mãn

' ai biểu tui nó bợ phờ tui chỉ, ráng chịu '

yan he đập thêm vài phát nữa

' ừ thì ráng chịu này... có đi ko hả '

han bầm dập đầy người, lê lét

' em đi...em đi mà...tha cho em chị ơi, huhuhu, help me '

' ko ai cứu cậu đâu ' đồng thanh cả bọn rồi bỏ lại cậu 1 mình ở đó no đòn tiếp

vha5y đến nơi của scor và aqua đang sắc sụa ho ra máu và như kẻ điên mà ôm đầu cào cấu bật máu cả lên

mùi máu bật trong ko khí càng khiến aqua muốn điên hơn nữa

nhìn 2 đứa nhóc mà cả bọn rụng da gà

' ko phải chứ / tui nó đâu có bị trọng thương nghiêm trọng gì đâu mà.....???

namin cà lét, cà lét theo sau họ

' này...đội tui...với '

nhìn ông ko khác gì con sâu đo đang hép hổi

ymer và ernen phải người xách tay người xách chân rình ông theo

namin cắn nhả cựa như như lão chồng say rượu

' nè.. từ từ thôi..buồn ối wa1 đó '

phát hỏa với cái tên đang sung sướng kia mà còn đòi hỏi

ernen ném qua 1 bện luôn cho nhẹ tay...

bụp

' á...'

namin đầu dưới chân trên cảm rằm

' đồ vũ phu...híc híc...đối xử với vợ như thế...phải anh có bồ nhí rồi nên ko cần tôi nữa chứ gì...huhu '

té nện điên rồ

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Vir nổi giận

ernen hoàn toàn phớt lờ lời nói của namin' han này, tui nó sao thế / '

han sao 1 hồi bị lu bóng nay đã trở lại nhưng khi cậu vừa mới chạm nhẹ vào người aqua thì 1 cú vọt hướng tới mặt cậu

May mắn là ymer đã kịp chặn cú đánh đó ko thì han đã bị hủy dung rồi.

Scor thì vừa đc Can diu đứng lên

can lo lắng hỏi ' này, cậu ko sao chứ / có cần kiểm tra ko / '

cô nhanh muốn vụt tay ra khỏi cậu nhưng sức quá yếu làm cô chỉ có thể rè rè rút tay về

can nhìn cô mà hoang man ' nè, cậu còn yếu lắm '

scor ko nói gì, chỉ ngoảnh mặt hướng về phía ktx mà d9i

aqua thì nhanh chóng rút ra từ túi 1 viên thuốc và gấp gấp uống, khi thuốc chỉ vừa mới vào miệng chưa kịp hòa tan thì cậu đã nhanh lấy lại 1 ít bình tĩnh và bước đi thong thả

Nhưng cậu ko biết rằng những hành động nhơ nhất của cậu khi này sẽ là mấu chốt sau này cho sát thủ tàn ác nhất bóng đêm phán xét

@#\$%&'()*+,-./:;<=>?@A

trời ngoài đã trở tối, Vir ngồi trong phòng khách, mắt vẫn cứ nhìn về phía cửa chính chờ đợi Pis trở về.

bỗng quả cầu truyền tin sáng lên, đập vào mắt cô là khuôn mặt bầm dập đỏ ửng của Han, sau lưng anh là mấy vị tướng kia đang tụ lại 1 chỗ mà tám

HAN khóc ko ra nước mắt, chỉ tay về phía Pis đang nằm trên giường phía sau ' nhanh đến đón nhóc này về đi....aaaa '

VIR nhanh chóng chạy vụt ra khỏi cửa

theo sau cô là đôi mắt của ai đó đang sáng tỏa trong đêm, mái tóc bông bênh trước gió như những cột chi vàng, thân ảnh đung đưa trên cây cử thắm lặng như đêm đen cô độc. nhẹ nhếch mép

như bắt gặp được ánh mắt ai đó đang nhìn mình, cô ngoảnh đầu lại

nhưng chỉ có cây cối mà thôi

có vẻ cô ko để ý cho lắm

...../////

RẦM

Vir vội mở, khuôn mặt đầm đìa mồ hôi

căn phòng trống ko, ko 1 bóng người

' lạ nhỉ, rõ ràng lính canh bảo phòng này mà '

dáo dác tìm xung quanh, nào là chai lọ đủ thứ cả

nhưng mà Pis đâu chứ, khi còn đang nghi ngờ mình lộn phòng thì cô nghe đc tiếng cười sau 1 cánh cửa trắng mà ta tưởng chừng nó là một vo81i bức tường kia

có thể nghe rõ cả giọng cười sáng khoái của Namin

' hahaha, tôi ko ngờ Han lại làm thế với nhóc đó đấy '

ernen hòa theo phong trào ' tội bé ấy thật ha Yanhe '

Yan he hơi về hồi hận ' hừ, cái đó ai bảo hấn dám làm thế với con bé chứ nên tôi...'

ymer ' khặc, hình như cậu quê..... '

ymer chưa kịp nói xong thì vir đã bước vào với vẻ mặt cực tức giận tột độ

cô gần như muốn hét lên ' nói, các người đã làm gì cậu ấy /

ernen trấn tĩnh cô ' nhóc, bình tĩnh lại nào '

cô ko nghe, hét lên ' cậu ấy đâu '

Cạch

yusa tao nhả đặt tách trà xuống ' bình tĩnh nào cô bé '

vir vẫn ko nghe, triệu hồi các dây leo trèo vào từ cửa sổ ' trả cậu ấy cho tôi '

mày mà namin kịp chặn cô lại ko thì nát bấy căn phòng

yanhe ' nhóc đó đang ở phòng bên kia kìa, theo tôi nào '

dẫn vir đến 1 căn phòng khác nhưng khi vừa mới mở cửa ra thì đập vào mắt họ là Pis đang cời trần và quay lưng lại, còn Han thì cứ như sờ ngực Pis ấy

Yan he hơi shock nhưng vẫn bình tĩnh hơn vir

vir thì cứ bần đững đó như ko tin vào mắt mình

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Hiểm lắm không đáng có

Dường như 2 người bên trong phòng vẫn chưa phát hiện cửa đã dc mở. Han chăm chú quan sát như nhìn thấy 1 vật thể lạ quý hiếm: " sao nào? còn đau ko?"

Pis hơi ngượng khi bị cời trần và sờ mó nên mặt nóng ran cả lên: " ko....ko ạ "

Yan he nhanh chóng trấn an Vir nhưng đã quá muộn rồi.

Rung chuyển cả căn phòng, các sợi gai cứ điên cuồng chui lên từ mặt đất, lướt qua ko khí chỉ để lại tiếng gào thét trong không gian đêm tĩnh lặng

PIS HƠI NGỢ NGÀNG: " HỦ, TIẾNG GÌ THẾ "

, trèo nhanh qua các tầng, mấy chốc căn phòng ở tầng 8 mà họ đang ở đã bị xuyên thủng.

RẦM RẦM.....

Han lúc này mới chú ý đến thì đã thấy các sợi gai đang tiến về phía mình.

" oái, chuyện gì thế?"

pis xoay đi thì bắt gặp vir: " vir, sao cậu ở đây, cậu sao thế?"

Vir giờ đây như kẻ điên, cô cứ điên cuồng không cho 6 1 ngf các sợi gai tấn công HAN. cô ko cho phép bất cứ ai làm ô uest người bạn duy nhất của cô như cách mà những kẻ kia đã làm với cô vậy. AI LÀM VẬY BẮN CẬU ẤY GIẾT KO THA

vir gào thét lên như muốn xé rách ko khí mà muốn ngay lập tức ôm pis vào lòng bảo vệ ngay tức khắc.:

" TRẢ CẬU ẤY CHO TÔI "

Han ngó người như thằng ngu: " hả? gì cơ? tui á hả?"

Hết nói nổi ông này, sắp chết mà nói nhiều thế nhờ...

Các sợi gai từ đâu bao bọc lấy cô như 1 màn hộ thủ kiên cố...

Nhanh như tức khắc Yan he đã đứng trước mà 75t han chém đi các sợi gai như thể ko nhuộm dc máu cậu sẽ ko nguôi ngoai con tức hnhu7 chủ nhân của nó vậy.

PHẶC PHẶC...

Han cứ bám lấy yan he, coi cô như 1 cái khiên vậy, bám chắc lắm:

' huhu, yanhe à, tớ sợ lắm "

yanhe nhìn cái tên là nguyên nhân bắt nguồn của mọi việc đang khóc sau lưng mình mà hận ko thể cho hắn thêm 1 trận nữa.

yan he:' nhóc à, mau tìm cách trấn an bạn gái của cậu đi, ko là đi đòi cả lũ đấy "

pis nghe mà muốn phát ngu, gì mà bạn gái chứ, có chuyện gì đang xảy ra vậy, làm ơn ai cho cậu biết đi chứ...

nhìn biểu hiện của cậu mà yan he cảm thấy thương cho mình, cứ chém thế này khi nào mới xong chứ, gai thì bám dày cả căn phòng, phóng lửa cho chết tôi cả lũ à, còn nhóc cute kia thì ko kì vọng gì nữa rồi, sau bọn kia ko tới ứng phó với cô chứ, bọn chúng cách cô chỉ có 15 mét thôi mà, aaaa, muốn khóc quá đề....

TRONG KHI ĐÓ, BÊN NGOÀI BỨC TƯỜNG.....

nAMIN CUỒI TOE CẢ MIỆNG:' HEO RỒ, AHAHA, TA SẼ VỀ NHẤT LÀ CHUYỆN KO SỚM HAY MUỘN SẼ XẢY RA, ồ hó hó hó "

ernen than sâu ;' ko phải chứ '

ymer cũng than theo " hình như tui ko có phận đánh bài thì phải hay sao ấy "

yusa mắt lóe như sao làm 3 tên đó ớn lạnh và quả như linh cảm chẳng lành , bà ấy lại tới nhất sau khi tung ra tứ quý

Namin ko cảm lòng,ko phải chứ, ko phải cậu sắp thắng rồi sao, sao này giờ họ bị gom hết mỗi đũa là 3000 zô rồi đó mà 1 zô cũng ko lấy lại đc.

yusa đã mạn ;" ko nói gì nhiều, chung tiền đi '

NGẬM NGÙI ĐƯA CHO BẢ 300 ZÔ

yusa ' này cá vụ yan he có dùng cái đó ko?'

namin vội đi ngược " ai chứ , yanhe thì sẽ ko dùng....nó đâu "

BÙM...RÉO...VỤT... RẦM

cắt lòi của namin là cái cửa đã trước mặt cậu

YUSA CHỈ TAY THẦN NHIÊN " TIỀN ĐÂY CUNG "

NAMIN ngoan ngoãn " dạ chị " chìa tiền ra

ymer và ernen thâm cầu may vì mình chưa cá ko thì tiền sẽ cứ bay xa như tên ngốc đó.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Nguyên trưởng lão

Trong phòng đầy khói bụi bay mù mịt, các mảng tường cứ thế vỡ ra, vụ nổ đã đc Yan HE trấn áp lại sau 1 hồi quá đà , cả căn phòng nhuộm đen, sợi gai khổng lồ bị thui rụi cứ thế rời trần mà rớt xuống.

ernen chui vào phòng xem xét L' này, yan he, bà làm quá đà rồi đó, thế nào ông lão ấy cũng kiểm chuyện mà nói cho coi “

yan he chỉ trầm mặt, nửa ngày

namin thì phát hoảng cả lên khi nghe thấy ông già đó:' này, cậu nhóc mau đem cô bé đi mau lên, nguy lắm rồi 'chỉ vào pis đang d0o74 vir mà nhảy tung tung

yusa phán 1 câu:' muộn rồi '

Ko biết từ đâu từ trong luồng sáng bước ra khoảng hơn 30 người mặc áo hoàng gia xếp tha2nyh hàng dạt qua 2 bên, cung kính nhường đường cho 1 ai đó.

1 ông lão có vẻ uy nguy bước ra làm cho 5 vị đại tướng chức vị cao cả trấn thủ tòa thành phải cúi đầu cung kính mà chào.

“NGUYỄN TRƯỞNG LÃO, BUỔI TỐI TỐT LÀNH “

Lão chỉ hừ ra mặt: “tốt lành cái nỗi gì khi mà các người ở đây gây họa hại, thật thất vọng cho sự kì vọng của nữ hoàng dành cho các người, hừ, thật kém cỏi và vô dụng” lão rất mực là ghét 5 vị đại tướng xuất chúng trẻ tuổi này, chỉ mới 17 mà đã lập lên thành tích lớn, năm nay 18 thì đế hoàng hậu hết mực tin tưởng và trọng dụng làm lão như ngậm phải trái đắng hơn nữa

5 người họ cũng biết rằng lão chướng mắt họ nhưng thì sao chứ, người nào có tài thì đế trọng dụng còn lão chỉ có cái chức do sống lâu hơn 500 tuổi thôi mà hách dịch ai chứ, chưa phù mỗ là hay rồi (cấp pháp sư sống lâu gấp 5 lần người thường nhưng đa số đều số ở tuổi 350 rồi chết do lạm dụng pháp thuật và họ sẽ già đi lúc 400 tuổi, còn selene do pháp thuật của mình nên trẻ mãi ko già)

Chú ý đến pis và vir đang ở đó, lão sẽ gây rối cho tới cái bé nhất là học trò của 5 người họ.

Lão hơi bần ngân khi nhìn thấy Pis, nhìn lão có vẻ như muốn khóc.

Cậu ôm chặt Vir vào lòng như ghét việc lão nhìn cô ấy, mắt sắc bén nhìn về phía lão ko 1 chút lung lay như việc lão đã làm sai cái gì với cậu, thân mình mỏng manh nhỏ bé ấy thật làm lão sợ.

Ko, ko thể nào, sao lại có thể giống như thế. chắc là làm lẫn thôi, nó là 1 đứa con trai cơ mà

lập tức lão đã khó chịu lại như thường: “2 đứa nhóc này dám làm náo loạn khu chữa trị cao quý này, sự trừng phạt cho 2 đứa nó là vào cánh cổng số 4 hái cho ta CỎ TIỀN TRI”

Yan he nhanh chóng phản bác: “ko thể, tụi nhóc chỉ mới vào đây có 2 ngày mà ngài đã cho chúng vào cánh cổng là sao”

lão: “loạn hết rồi à, tụi nó có gan làm thì phải có gan chịu”

lão như ko muốn tốn thêm thời gian, cùng với các quân lính rời đi ngay.

Ymer ko phục lão: “cái lão già chết tiệt. thật xin lỗi đã gây rắc rối cho nhóc rồi”

pis cũng nhàn nhạt vức lại vài chữ “ko sao” và đi rồi.

Đặt cô lên giường, cậu nhẹ nhàng sờ vuốt lấy gò má ấm lạnh của cô ko ngừng tuân ra mồ hôi và cứ luôn nắm chặt tay cậu ko rời.

“ngủ ngon cô bé”

bên ngoài ktx của họ, lun có 1 đôi mắt ngấm ngầm nhìn về phía phòng của Vir

“tôi đến mang em về đây, cô bé hừ”

Nói xong cậu lại đi đến 1 hướng khác

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Một đêm kinh hoàng (1)

Trên lầu 3 lun phát ra những tiếng động kì lạ và ghê rợn như tiếng cầu xé đồ vật, tiếng đập phá đồ vật thậm chí cả các bức tường cũng rung lắc kinh khủng làm cho mọi người đều thức giấc. Chỉ trừ vir, tau thì ngủ ngon lành còn le thì phóng đi đâu đó rồi.

Nhanh chóng mọi người đều có mặt ở lầu 3, Pis và Sagit đứng run cầm cập ở trước cửa phòng của Li.

Can nhanh chóng hỏi: chuyện gì thế?

Sagit run như cày sậy: tớ....tớ ko biết

North: cả 4 phòng đều phát ra âm thanh, mọi người chia nhau ra vào từng phòng coi thử xem sao?

Sagit và swam phòng Li, ari và gemi phòng cô gái kì lạ kia (capri), tở phòng cuối dãy hành lang (scor), còn can và pis phòng cậu tóc xanh (aqua)

Bỗng chonchon từ đâu bay tới ôm lấy má của pis mà khóc nức nở, nó cứ kéo lấy tóc, còn vội vã chỉ về phía cửa phòng của scor.

North: vậy can và pis phòng cuối dãy đi, tở phòng cậu tóc xanh.

Chia nhau theo thứ tự phòng đã nói, chạy tới cuối dãy

Pis cố gắng mở cửa ra nhưng vô ích:cửa bị khóa rồi.

Can dùng 1 ngón tay chỉ vào cửa pis

Cánh cửa vừa được mở ra thì cái lạnh đảvtoát lên làm pis phải xuyt xoa làn da, mũi khét thì ko khỏi xộc vào mũi, trước mắt họ là ánh lửa ko ngừng tí tách nổt chừng đồ vật trong phòng, băng bao phủ mặt sàn, mặt tường.

Căn phòng đã đc mĩ hóa thành 1 màu xanh tuyệt đẹp

Chonchon nhanh lao đến scor đang nằm vật vã trên sàn, bộ dạng trông yếu ớt đến thảm thương

Can: pis, nhanh đem cậu ấy ra khỏi phòng, tở sẽ dập tắt đám cháy cho.

Vừa mới chạm tay vào scor thì cậu đã phải rút tay lại ngay vì chạm vào người cô ko khác gì chạm tay vào 1 tảng băng.

Pis nhanh chạy về phòng mình và quay trở lại với 1 cái chấn trong tay. scor thật sự ko cần ai giúp cả và cô đã muốn phản bác nhưng ko thể, vì cô đã ko còn sức nữa rồi, đồ cũng đc cho la2v1 lí do nhưng ko phải là lí do chính, cái chính là ánh mắt quyết tâm bảo vệ của pis.

Can thật muốn khóc, phép của cậu là tạo ra vũ khí, sao mà dập lửa nãy hùng hồn cho đã đồ. chỉ còn cách dùng vòi nước trong nhà tắm nhưng nước cũng đóng băng luôn rồi mới đau chứ: pis, nhanh đem cậu ta ra ngoài nhanh đi, tở đi nhờ người khác giúp dập lửa.

Pis nhanh tay trùm scor lại. bỗng chùm đèn trên trần nhà bắt lửa mà nhằm ngay pis rơi xuống, scor ko biết sức mạnh từ đâu trở người dậy, đem pis đặt dưới thân mình, hứng chịu chùm đèn vào người, chiếc áo của scor càng thêm thấm ướt một mảng, mồ hôi và máu hòa tan vào nhau thành 1 mảng ướt nhẹp.

Pis nhắm. Mắt chặt, cảm nhận đc cái gì đónhỏ giọt vào mắt mình, cậu mới mở mắt ra thì phát hiện trán của người trước mắt mình là 1 mảng be bết, pis hoảng loạn, mắt ko ngừng rung rung, hai tay cừ run run mà sờ trán scor.

Cô ko trụ đc nữa, ngã rụp xuống người cậu làm cậu càng thêm kinh hoảng, can nhanh tay bồng scor ra ngoài, can nhờ bé hoa cam của mình trấn an lại pis nhờ hương hoa, họ vừa mới bước ra khỏi cửa thì cánh cửa phòng phục lửa làm 2 người nhìn scor chăm chăm. ko phải chứ, là do cậu ta đốt sao? Nếu mà về từ từ hay đặt cậu ta ở đâu nữa thì đảm bảo chỗ đó sẽ rất ngời sáng.

2 người vội vã ko hẹn nhau mà mở cánh cửa sổ bên vách, can nhanh chóng phóng xuống dưới còn pis thì đi nhờ ai đó dập lửa.

Vừa đi, cậu vừa ko thôi run sợ nhớ lại khoảnh khắc khi nãy, nước mắt vẫn ko thôi tun rơi, cậu sợ, sợ lắm, sợ scor sẽ rời xa cậu, cậu nhanh tiến lại căn phòng gần đó nhất là phòng của aqua định nhờ north giúp nhưng nó đã đc khóa.

North đã xong rồi sao?

Tuy thắc mắc nhưng cậu cũng mau rời đi phòng khác mà nhờ giúp đỡ.

Trong căn phòng của aqua, tưởng chừng như im lặng ko có gì nhưng lại có 1 xin người đang toan tính 1 âm mưu nào đó.

Người đó nhìn về phía cửa sổ, dìm chiếc lưới ma quỷ của mình mà thương thức mùi máu trong ko khí, cười 1 cách ma mị khó tả rằng người đó đang toan tính điều gì: hãy uống cho thật no và sáng khoái đi nhé, cậu bé.

Là bạn hay thù?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Một đêm kinh hoàng (2)

Gemi cầm tay nắm cửa phòng của capri: cửa khóa rồi, phải phá thôi.Nhanh chóng cánh cửa phòng đc mở ra, bên trong hoàn toàn trống rỗng.

Gemi: ko có ai sao? Cô gái phòng này thì bị thương đang điều trị ở khu chữa trị, còn tưởng là kẻ gây rối hay là trộm cơ đấy.

Ari nhanh chặn miệng cậu lại: im nào.

Cả 2 đều hướng nhìn về phía phòng tắm.

Tiếng nước chảy phát ra từ phía nhà tắm làm 2 người họ tò mò mà mở cửa ra.

Hơi bất ngờ 1 chút về việc capri đang nằm thất thiểu trong nhà tắm, bên ngoài là cái áo choàng đen rộng rách tuộm mà cô vẫn hay mặc nhưng nếu nhìn kĩ 1 chút thì bên trong đó là 1 bộ áo trắng dành cho bệnh nhân.

Bộ áo nhiễm nước từ trên xuống, nước mang theo các chất nhầy đen từ cơ thể cô theo đường ống thoát nước mà đi.

Cô xoay lại theo hướng tiếng động cửa vừa phát ra mà hỏi: chuyện gì?

Có vẻ thính giác của cô kém đi nhiều thì phải, bằng chứng là khi họ vừa mở cửa thì cô mới phát hiện ra họ.

Cút đi

Capri vừa dứt câu nói, chỗ đứng của 2 người họ đã nổ tung.

Gemi nhanh nhẹn ôm chầm lấy Ari, nhảy ra khỏi phạm vi vụ nổ.

Gemi: ko sao chứ!

Ari cũng nhanh cảm ơn cậu và định rời khỏi cái ôm của cậu ngay vì nếu cứ như thế này thì ngượng lắm: cảm...cảm ơn

Vì cố sức sử dụng 1 chút pháp lực nhỏ bé trong người nên capri nhanh chóng chìm vào mê man, cô quên để lại chuỗi bom nổ lại.

Gemi càng phải ôm chặt lấy Ari hơn mà phải tránh ra xa capri làm Ari càng thêm khó xử.

Gemi đặt ari ở dưới sân ktx: cậu ở đây nhé, tớ đi giúp cô ta.

Ari mặt ko cảm xúc, giọng ngập ngừng: ừ...cẩn thận.

Thoát 1 cái, gemi đã đứng trong căn phòng đã sụp xệ, nát báy, sàn thì lũng lổ loang lổ. vừa mới bước tới 1 bước thôi mà chân cậu đã bị sàn nhà nuốt chửng, mắt khẽ híp lại, mồ hôi khẽ tuôn vài giọt làm lấm tấm vằn trắng trắng mịn của cậu.

Tạo ra 1 đường băng tiến đến nơi của capri, bé cô lên thì phát hiện con đường băng khi nãy đã tan biến từ lúc nào. quả nhiên là ko đủ, cậu copy còn quá kém.

Từ lúc nào, lửa từ phòng của scor đã bén qua tận đây.

Nhanh chóng tìm cánh cửa sổ gần đây nhất, cậu nhanh tiến lại nhưng khi còn cách cánh cửa ko xa thì chân cậu đã sụp xuống theo cái sàn nhà mục nát.

Gemi: chết!!!!

Rầm.....

Gemi: au...ui...!!!

Nhìn quanh căn phòng, gemi thấy vir đang nằm ngủ trên giường, cô ngủ rất ngon, ko hề biết rằng việc gì đang xảy ra cả.

Ngược nhìn cái trần trên đang bén lửa ngày càng nhanh và có nguy cơ sẽ sập quỵên căn phòn ở tầng 3. cô gái này như thế nào cũng bị đè chết cho mà xe nếu ko thì cũng bị nướng.

Coi như hôm nay cậu sẽ làm phước, cứu hết cả 3 cô gái trong 1 đêm vậy, cậu ko mong là sẽ xuất hiện cô thứ 4 nữa đâu.

Nhanh phóng ra từ cửa sổ,

Gemi đặt capri xuống đất: cậu lo cho cô ta nhé.

gửi gắm capri cho ari xong thì cậu nhanh chóng phóng vụt lên phòng của Vir.thế mà cái thế quái nào lửa đã bén vào tầng 2 làm cậu ko thể vào đc.

Cửa ko khóa nên Swam và Sagit nhanh chóng tiến vào trong phòng của Li.

Một đạo áp suất ko khí đã đánh úp vào 2 người họ, làm cả 2 phải bật ra người căn phòng.

Li mất sòng sọc các sợi tơ máu, tròng mắt mà răng ghiến ken két: nhanh rút đi.

Lời nói vừa dứt thì cậu đã lao đến 2 người hồ, sức khỏe của li vốn ko tốt, thể lực rất yếu kém nhưng giờ phút này cậu ta như 1 con quái vật vậy, các cú đâm đầy uy lực, 1 thợ săn như Sagit chỉ vừa giao thủ cùng cậu ra vài chiêu thôi thủ đã bị đánh bay vào tường, tường nứt 1 mảng lớn.

Swam cũng ko địch lại cậu ta, nhanh chóng, Li đã bóp chặt lấy cổ của Swam mà nhấc lên cao.

Sagit nhìn mà run run, điệu bộ tức giận ko thể nào kiềm chế đc nữa: buông cậu ấy ra ngay.

Swam khó thở, mặt trắng bệch, nước mắt ngắn dài cố chống cự lại cái sức mạnh quá ư là khủng bố của Li.

Li vẫn ko buông tay ra mà ngược lại còn bóp chặt hơn nữa.

Sagit càng nhìn mà càng tức, toàn thân đau nhói, 2 bên mép miệng máu cứ thế tun ra.

Khi này đánh sagit, li đã ko sử dụng 1 cú đâm bình thường nữa mà cậu ta đã ép áp suất tới cực hạn bao quanh cánh tay cậu ta mà húc vào bụng cô. uy lực ko khác gì dùng 1 khối thép đập thẳng vào bụng cô vậy.

Thoát chốc sagit dừng lại mọi động tác của mình, mắt mờ ra 1 cái sắc thái quý dự khiến cho Li cũng phải khẽ run 1 chút.

Cô giờ đây ko phải là Sagit mà là sát thủ dưới ánh trăng mang tên Sagit.

Ko quan tâm đến con đau thấu xương của mình, cô đứng lên 1 cách nhẹ nhàng, mắt sắc lạnh quét qua Li như thể cậu là con mồi của cô vậy.

Cười lạnh 1 cái, cô đã tìm đc thú vui cho đêm nay rồi

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Một đêm kinh hoàng (3)

Nhếch môi cười đều 1 cái, Sagit ko khỏi thích thú mà cười thật tươi, cô cười 1 cái thật to, hết như cái câu nói mà mọi người đã gán ghép cho cô

Sát thủ ánh trăng điên loạn

Mắt quý liếc nhìn về phía Li, cậu cũng ko có ý gì với con quý này vì.....cậu biết rằng mình ko phải là con mồi của nó.

Hoàn toàn ko đặt Sagit vào mắt và đứng như cậu đã nghĩ.

Swam nhìn về phía sagit, như đợi cô cứu mình: sagit....tớ....cứu...

Sagit như đề ý đã lao vọt ra ngoài bằng đường cửa sổ (scor scor: bộ đang có trào lưu đi bằng cửa sổ sao??? •-•)

Swam mắt uom ướt nhìn về cái bóng khuất dần của sagit, ánh mắt tuyệt vọng lóe lên tia quý đi, cô nở lên cái nụ cười thâm độc làm Li phải nhú mày càng sâu

Cô à này, quả ko đơn giản tí nào, có khi còn nham hiểm hơn cả rắn độc.

Sagit gấp gấp chạy đến nỗi vết thương ngày càng nghiêm trọng, hai bên mép miệng máu tứa ra ngày càng nhiều.

Cô ko cam tâm mà dừng lại vài giây, nhũn mỳ khó chịu lấy trong túi ra 1 chai nước nhỏ, cô cùng nó súc miệng và nhổ ra 1 chỗ đầy máu nhưng chỗ máu đó hòa toàn ko có mùi, nó chỉ đơn giản như 1 bãi nước.

Nuốt nhanh 1 viên thuốc tròn nhỏ màu xanh vào người.

Cô lại lập tức chạy vụt đi, ko đợi cho thể lực kịp khôi phục.

Dừng chân trên 1 cành cây xanh to, dùng mắt quý liếc nhìn về phía góc tối kia.

Trong phía góc tối, mùi máu bốc lên nồng nặc đến buồn nôn, cây cối quanh đó, thậm chí đến ngọn cũng xanh tươi hơn. Chúng khoe mình dưới ánh trăng.

Chúng xanh tốt hơn do đâu, là do chất dinh dưỡng đã cung cấp cho chúng, máu chảy, máu chảy như suối, 1 dòng suối nhỏ chảy xuống các kẽ đất, thấm qua từng tầng từng tầng đất.

Các thi thể nằm la liệt trên đất, cái quan trọng ko phải là cái khung cảnh quỷ dị ghê rợn đó. Mà cái chính chính là con quỷ tuyệt đẹp đang vui sướng sau khi nếm qua dòng máu ấm nóng.

Khuôn mặt mỹ lệ được ánh trăng tròn ban đêm soi chiếu, càng làm hấn thêm giống hệt chủ nhân của những con quỷ chuyên sống về đêm, uống máu người để giải tỏa cơn khát con đói điên dại của chúng - vampire

Hấn càng đẹp, cô càng muốn lấy thanh kiếm của mình xuyên xỏ qua tí hấn. cô nhìn hấn càng sâu, nỗi thù hận càng dâng sâu trong lòng, cơ thể khó chịu do tác dụng phụ của viên thuốc khi nãy. chỉ cần giết hấn là cô sẽ ko còn khó chịu nữa. đúng, chỉ cần giết hấn

Cái mỹ nam với vẻ đẹp hút hồn khó cưỡng, thật đúng cho 2 chữ yêu nghiệt, mái tóc trắng tuyệt đẹp dành cho mọi vẻ đẹp tuyệt hảo của thế gian tại vị trên người hấn phát ra thứ màu trắng ánh xanh êm dịu mê hoặc.

Như nhận ra được cái nhìn của cô, hấn dùng mắt xanh đa tình lướt nhìn về phía cô, dùng bàn tay trắng quá mức bình thường khẽ chùi vết máu trên miệng, động tác thật nhẹ và lãng tử, hệt 1 mỹ nam đào hoa quyến rũ mọi kẻ trên thế gian. kẻ nguy hiểm như thế càng cần phải biết.

Thế nhưng đã có 1 người đã đến đây trước cô và hiện tại thì đang đánh nhau với hấn.

Người này có vẻ ko đơn giản, hấn hút máu nhiều người như vậy, sức mạnh tăng lên ko ít. vậy mà người đó vẫn có thể làm hấn bị thương vài chỗ trên người, hơn nữa toàn là những vết thương trên chỗ hiểm.

Người làm việc này chỉ có thể là 1 người rất mạnh, mạnh như 1 con dã thú, thương thế của hấn đã nói lên điều đó.

Các vết thương hệt như vết cào cào, xước.

Phải chăng là 1 thợ săn vampire khác, muốn giành con mồi tuyệt hảo mà cô luôn chờ biết bao lâu nay sao, mơ đi.

Người đó bước ra khỏi bóng tối, làm cô nuốt nước bọt chờ đợi đc biết mặt thần thánh phương nào.

Tuy ngược sáng nhưng cô vẫn nhận ra, mái tóc hồng bóng bẩy hơi xù rối chứng tỏ là người ko quan tâm đến đầu tóc, mắt hổ phách sáng tỏa trong đêm.

Nếu cô nhớ ko lầm thì tên đó là bạn cùng chung ktx với cô - Le.

Từng giọt máu theo các ngón tay nhỏ giọt xuống đất phát ra tiếng tong tong.

Vampire hồi phục vết thương rất mau, huống chi là kẻ có sức mạnh vượt trội như tên kia, nhưng vết thương hấn hiện tại khép lại rất chậm, có phải là do cái tên Le đó rất mạnh hay ko? Cô quả nhiên ko nên khinh thường hấn đc.

Cái trận đấu của 2 tên có vẻ cô ko có cửa mà xen vào.

Nhìn các mảnh th thể văng tung tóe như bụi máy xay nghiền nát thì cũng đoán đc trận đấu này phải kinh khủng như thế nào của 2 kẻ mạnh.

Cho 2 tên đó đánh nhau thì cũng đc thôi nhưng mạng của con vampire đó là của cô.

Nhìn 2 kẻ kia lại tiếp tục giao chiến, rõ là cậu Le đó đang yếu thế, đòn cả 2 tung ra gây hại cho đối phương ko phải nhẹ. Tuyệt kĩ lấy mạng người khác của cả 2, sagit nhìn mà thâm thán phục trong lòng.

Cuối cùng quả như cô dự đoán, cậu Le đó trụ ko nổi nên đã bị đánh bay sau 1 cú cực thấm.

Giờ đây, chính là thời gian bắt đầu đi săn của sát thủ ánh trăng. Đứng từ trên cành cây cao, tiếp nhận ánh mắt thách thức từ con vampire hèn hạ đó.

Sagit càng cười đều hơn trước, nãy giờ ngồi đợi thì thể lực của cô đã khôi phục ít nhiều, còn hấn thì te tua, mệt là rồi, để gì địch lại cô chứ.

Nhảy xuống khỏi cành cây, rút ra chiếc roi da dài 2 mét.

Tên vampire đó có vẻ ko để cô vào mắt, chỉ một mồm nói vài chữ: mau lên đi.

Cái mũi roi lao vun vút nhanh về phía cậu ta. ko thể tin là cậu ta vẫn phản xạ rất nhanh nhẹn và chuẩn xác, quả là ko dễ xui chút nào.

Cuối cùng roi của cô cũng bị bắt lại trong tay cậu.

Cô vẫn ko bắt ngờ, điềm tĩnh mà biến roi của mình thành 1 thanh kiếm ngắn, liên tục lao vào cậu ta 1 cách điên dại. Cô quả nhiên xứng với cái danh hiệu, tốc độ của cô lần cậu phải nhân nhượng vài phần, giao nhau qua lại, cả 2 đều ném đòn của đối phương. Biết càng về lâu sẽ càng bất lợi cho mình, nhanh chóng húc vào bụng cô 1 phát.

Thuốc tăng cường sức mạnh tạm thời của cô đã hết tác dụng, lại thêm thân thể khi nãy bị 1 phát chí điểm vào bụng thì cảnh thêm đau.

Cô gục xuống, mắt mờ màng, tay muốn nắm chặt lấy đôi chân kia của hắn để hắn ko đu đc nữa.

Sagit ko cam lòng mà thốt lên: cảm ngroi....đi...

Cô cũng ngất lịm sau câu nói của mình.

Mắt xanh ko chút lưu tình nhìn lại, vẫn cất bước rời xa chỗ này, rời xa nơi cậu vừa gây ra tội ác.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Một đêm kinh hoàng (4)

Nhanh chóng các vị tướng đã có mặt tại nơi giao đầu khi nãy, nhìn mấy xác bê bết thịt, não, nội tạng bị văng tung tóe nhìn mà muốn ói, nhiều người ko nhìn được con buồn nôn mà tìm nhanh 1 gốc cây nào đó để ói, thật chí là ngất xỉu lun. nhìn cái bọn đó hành xử thật là ko chỉ hướng.Namin bùm miệng lại, ráng ko để mất hình tượng: kinh....quá....

Yan he nhanh chóng cho người thu dọn thi thể và cái kết quả bất ngờ cô thu đc là sự xuất hiện của Sagit và Le ở đây.

Yan he: sao 2 đứa nhóc này lại ở đây chứ. mau đến giúp chúng.

Le lồm cồm bò dậy, thân thể thì khá ê ẩm, hình như là chỉ bị xây xát chút ít.

Biết rằng dù có nói gù thì thằng nhóc này cũng sẽ ko hiểu đầu nên tạm sẽ hỏi sau

(xin lỗi mọi người, thật ra ko phải là Le bị điếc mà là người khác, tg bị lộn)

Sagit nhanh chóng đc chuyển đi nơi khác, còn Le thì nhanh chóng phát giác ra điều ko ổn từ khu ktx của mình nên vội vàng đi ngay.

Nhìn theo hướng cậu chạy thì họ phát hiện có 1 cột khói đen rất khó mà nhìn thấy trong đêm, có lẽ đây là 1 trận hỏa hoạn rất to, chỉ có điều là cây cối đã che lấp đám lửa làm họ ko phát giác ra.

Ko ngờ đêm nay nhiều vụ thật, từ 1 vụ cháy khu y tế đến vụ ầu đã ở khu phía Nam lại đến cháy khu phía Tây.

Yan he: Namin nhanh chân báo cho mọi người nào thuộc hệ thủy đến khu phía Tây kiểm soát đám cháy ngay.

Nhanh chóng cô cũng chạy theo Le đến khu phía Tây.

Cách xa khu ktx chừng 50m mà họ vẫn còn cảm nhận được sức nóng phát ra từ đám cháy, sau đó họ lại liếc mắt nhìn qua cái con người đang nằm vật vã bên kia.

Thậm chí đã cho cậu ta đốt cả khu rồi mà vẫn chưa ngừng lại sao, mà lực cứ phát ra từ scor làm cho bọn họ nuốt nước bọt cái ực. Thật hết cách rồi.

Can đành nhanh tay tạo lập 1 cái kết giới bao quanh người scor như 1 chiếc áo giáp vô hình làm chi mà lực của cô ko thoát ra ngoài nữa. Cô có thể làm điều này từ lâu nhưng cậu lại ko làm vì cậu ko dám thử khả năng tạo lập kết giới của mình. Cậu vốn định để scor mặc sức tuôn ra mà lực xong rồi thiếp đi nhưng ko ngờ đốt cháy cả 1 khu ktx thì cậu đành phải dùng cách này để cậu ta ko bén lửa vào cây cối xung quanh, ko nữa là cả đề đô sẽ bắt lửa. Thật sự thì khi sử dụng kết giới này thì hậu quả rất khó lường, phản phệ sẽ xuất hiện trong người dùng và người bị tác dụng, cậu buộc phải xin lỗi Scor thôi, dẫu biết cô sẽ chịu nhiều đau đớn nhưng cậu cũng ko khác hơn khi mà hình thức phản phệ cộng sinh đã bắt đầu xuất hiện trên người của cậu.

Cậu sẽ phải gánh chịu cái nỗi đau tương tự mà scor đang gánh chịu. cái đau mà mọi pháp lực phát ra thì bị 1 rào cản đẩy vào bên trong ngăn ko cho ra ngoài.

Ari mặt lạnh tanh nhìn về phía Can: cậu đã làm gì cậu ấy?

Can cười cười, chỉ là 1 chút thủ thuật nhỏ thôi mà. ari ko ngu mà tin cái lời bài thích nực cười ấy.

Nhanh chóng tiến đến capri đang ko ngừng thở dốc như kẻ sắp chết, cời bỏ đi chiếc áo choàng đen ra, tỉ mỉ quan sát từng vết thương 1, lựa nơi có các vết nứt sâu nhất do bị độc tố hủy hoại chưa lành hẳn, cô dùng 1 ít pháp lực tạo ra 1 đạo ánh sáng làm từng vết đứt của thịt khép lại, cô chỉ có thể làm nhỏ lại các thương lớn mà thôi chứ ỉ hải là chữa trị hoàn toàn. Ari dùng các mảnh vải thừa còn sót lại của chiếc mềm quần quanh scor nhưng đã bị cô thiêu rụi đi, dùng nó quấn lại các vết thương thương nhĩ còn sót lại trên người capri.

Can nhìn cô mà khen: thù ra cậu còn có phép lợi hại như thế này, thật ko nên coi thường nha.

Cậu cười như 1 gã nham nhỡ.

Ari giọng điệu điềm nhiên bất bải: cậu cũng vậy thôi và cả bọn họ cũng vậy.

Cô liếc nhìn về căn nhà đang rực cháy trong lửa □đỏ thì ko khỏi thờ dãi.

Ko biết họ có ra ngoài được ko, mong họ an toàn.

Đột nhiên Can sực nhớ ra gì đó, lao nhanh về ktx nhưng vừa chập chững được vài bước thì đã ngã gục xuống.

Ari nhìn hành động của cậu mà lòng đầy nghi vấn: chuyện gì thế?

Can vội vàng gượng người đứng lên: mau....mau lên Tau....cô bé còn ở trong đó.

Nghe cậu nói mà Ari thoáng bất ngờ, cô ko có ý định đỡ Can đứng dậy. cô vội vàng lao nhanh vào cửa chính đang được nhện lửa phủ qua, các mảng gỗ cứ như thế mà rơi xuống, lửa đốt cháy da thịt, như muốn cắt xén cô ra thì mới vừa lòng, khói mù dày đặc quá nhiều làm cô phải cúi người xuống mà lần mò tìm đường đến phòng của Tau. Cô cứ ho khù khụ, mặt trắng bệch, mắt rất cay nhưng nước mắt vẫn ko hề chảy ra

Nếu được thì cô muốn chết, ngọn lửa này làm cô nhớ lại hình ảnh kinh hùng ngày hôm đó, nếu được thì hãy để cô kết thúc sinh mạng này để đền tội với họ, cô muốn được làm gì đó để vơi đi tội ác của mình đã gây ra và có lẽ trời đã định là cô sẽ ko bao giờ cứu được ai nữa rồi, nhìn xuống dưới chân mình là 1 thanh gỗ bốc cháy đang đè lên chân cô. quả nhiên cô chỉ thích hợp để giết người thôi.

Ari thở phào nhẹ nhõm, ko nuôi tiếc điều gì, có lẽ điều cô nuôi tiếc là đã ko cứu được cô bé đó: mọi người, xin lỗi đã để mọi người chờ lâu rồi, đêm nay Ari sẽ về bên mọi người ngay thôi.

Nhắm mắt mà hưởng thụ sức tàn phá từ lửa, ari có cảm giác cơ thể của mình đang bị nhấn chìm lên thì phải.

Ai đây?, cô đang dựa vào lòng của ai vậy? Ấm quá!!!□

Xung quanh là lửa nhưng cô vẫn thấy thật lạnh lẽo trong lòng nhưng cơ thể người này ấm quá. Ari thật an tâm mà ngủ trong lòng cậu.

Cậu bao bọc cô thật chặt vào lòng, ko cho bất cứ ngọn lửa nào có thể chạm vào cô nữa.

Trao cô cho đội cứu trợ của triều đình chăm lo.

Can thì nằm vật ra để cho con đầu hành hạ cậu, miệng chung thủy thêu thào kêu lên 1 cái tên: Tau...Tau...

Yan he điều động: nhanh chân mà dập tắt lửa đi.

North và swam từ đầu đi tới và còn có Li đang bất tỉnh đc họ vác trên vai.

Aqua cũng hết sức mà thần nhiên từ khu cây cối chui ra, bình thần nhìn đám lửa mà ko muốn hỏi điều gì.

Ymer thở hổn hển, nhanh nhẩu hỏi: trong đó còn ai ko?

Swam nhìn qua 1 lượt rồi kết luận: còn Tau, Gemi, Vir và pis.

Yusa gấp rút tới đây khi nghe xong còn tận 4 đứa thì xông vào đám cháy ngay.

Emen thì đằng xa cũng ko nói hay hỏi gì, chạy nhanh theo yusa luôn. namin cũng cà lết theo 2 con người quái vật kia, chạy hơn 2 km mà ko biết mệt.

Pis đã tìm khắp phòng trên lầu 3 nhưng ko còn ai nữa, cậu ko biết từ đâu mà lửa lại bắt nhanh khủng khiếp, nhớ đến Vir vẫn còn đang ngủ ở nhà dưới, cậu vội vàng chạy xuống cầu thang, căn biệt thự rất to, cậu phải chạy mệt là người thì mới đi đc 2/3 quãng đường, nhìn thấy đc 1 vài đốm cháy nhỏ bay trước mắt mình thì.

Ôi mẹ ơi!!!

Trần trên đang cháy tạt cuồng nhiệt, nhớ lại là phòng của scor nằm trên phòng của vir ko quá xa.

Chỉ còn cách này thôi, môi trong túi áo ra 1 cục bột màu hồng.

Pis vỗ vào mặt puro cho nó tỉnh ngủ: puro puro...tỉnh đi

Bóp chặt nó 1 cái cho đã tức, trong giờ khắc này mà còn ngủ đc □.

Puro bị đánh thức nên nổi cáu: cậu làm gì thế háaaaaaa???

Pis dùng khuôn mặt nổi vạch đen của mình dí sát vào mặt nó: mau biến thành người nhanh đi

Puro sợ xanh mặt: ừ...ừm pis à, bình tĩnh...có gì từ từ nói

Gấp rút, puro đã biến lớn lên còn cao hơn cả pis, puro biến thành một cậu trai cao ráo cực soái, tóc hồng phản bông bèn, mắt đỏ sắc sảo. Có vẻ puro rất tự hào về vẻ ngoài này của mình nên vuốt vuốt tóc ra về.

Ngón tay trắng thon dài nâng lên chiếc cằm của pis: cưng à, sao lại nóng giận thế hả?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Một đêm kinh hoàng (5)

Pis càng đen mặt hơn, phát vào chân puro 1 cú hơi thấm. Làm puro phải nhảy lò cò, ôm chân mà vội xin lỗi Xin lỗi mà, sao? Mún tớ làm gì tớ làm ngay đây!!!

Pis chỉ về phía góc tối: mau đến phòng của Vir và đem cậu ấy ra đi, nhanh lên nếu ko ko kịp mất.

Puro nhìn về phía cậu: vậy còn cậu?

Pis cười gượng 1 cái: tớ ko sao đâu, ngồi nghỉ 1 chút sẽ khỏe lại ngay. tớ sẽ ra khỏi đây trước cả cậu cho xem

Mây puro cau lại rất chặt, híp mắt nhìn về phía pis đang ngồi vắt vẻo tựa vào tường. Puro dựa vào lợi thế là chiều cao của mình bế pis lên theo kiểu oji sama bồng ojou sama vậy đó.

Nhìn đôi trai tài gái sắc bên nhau mà đẹp hết sức (pis và puro: bót đùa đi má 2, viết tiếp đi)

Pis mặt đỏ như gấc: này, cậu làm gì thế? Thả ra

Puro đẩy nam tính: yên nào baby, sao anh lại có thể nhẫn tâm bỏ lại 1 mĩ nữ như em mà chạy đi theo niềm vui mới chứ.

Pis giãy nảy, mún thoát ra vòng tay puro nhưng vô ích, nó mạnh hơn cậu: bỏ ra

Phốt lờ lờ của pis, chàng bông nàng rời đi, mà nàng lại can tâm choàng tay vào cổ chàng thật chặt (pis: bậy bạ, do tui sợ té thôi ☐)

Lòng vòng bên ngoài hoài cũng đã quyết định cắn răng lao gào, dù gì trên người cậu cũng đã đầy vết sẹo, giờ có thêm vài 3 vết bông nữa thù cũng ko sao đâu.

Lao qua đám lửa thì cậu đã nhìn thấy tiểu thiên thần nằm trên giường vẫn ngủ rất say sưa, chỉ có mày là khẽ nhủ vì khó chịu.

Cậu thật muốn phì cười chi cái tính trẻ con của cô đây này, thật vô tư quá đi.

Cất bước đi đến bên cạnh cô, khẽ ngồi xuống giường, tay mềm mại chỉ chút sờ vuốt lấy vài lọn tóc nhí của cô. hình như ko đủ thỏa mãn, cậu chuyển qua sờ vuốt lấy gò má hồng hào căng mịn đầy sức sống của cô. cô khẽ rên lên: ừm...pis, đừng nghịch nữa mà. cho tớ ngủ xui y.

Ko tự chủ nuốt ực 1 cái, cậu tưởng cô sẽ mở mắt ra chứ, làm hết hồn à, ngón tay lại chuyển qua vuốt về đôi môi, cậu ko tự chủ cúi xuống hôn 1 cái lên chiếc miệng nhỏ nhắn này.

Vội ngẩng đầu, xoay qua xoay lại để lấy lại tỉnh táo, ông trời ơi, cậu như vậy là đang lợi dụng con gái nhà lành đó nha.thiện tai thiện tai.

Chú ý đến mùi khét thì cậu mới lật đặt ôm cô đem ra khỏi đây.

Do mặt sàn phòng scor bị đóng băng nên trần nhà của phòng ngủ của Vir có 1 phần ko cháy tới, tạm thời phòng Vir thoát nạn, ko cháy nhiều, Gemi dễ dàng mà đem cô ra khỏi phòng.

Và đó chính là nguyên nhân mà khi oji và ojou tới thì trong phòng ko còn ai cả.

Puro: làm gì có ai trong này?

Pis: ừm, vậy ta đi thôi.

Puro nhìn xung quang: lửa bao vây hết rồi, ko thể nào chui ra bằng cửa sổ nữa đâu ☐

Pis: vậy ta xuống tầng 1 đi, chắc lửa chưa bén xuống tới đó đâu.

Đi xuống hết cầu thang thì Pis xin rút lại lời mình vừa nói, đợi họ xuống xong thì lửa bao vây tứ phía làm lên ko đc mà xuống cũng ko xong.

Pis chỉ về phía cánh cửa: puro, mau chạy tới cửa chính đi. Sao đứng ngây ra đó vậy

Puro lắng nghe tiếng khóc: pis, có tiếng khóc kìa ☐

Thế là cả 2 nhanh đến chỗ tiếng khóc, Tau ngồi khóc bù lu bù loa, còn con thỏ pyon thì đang ðiiiiii cơ đấy ☐ ko tin nổi.

Tau cứ thút thít: ko....ko đi đâu. pyon đưa Tau ra ngoài cơ.....

Pyon điều bộ bức tức mở □ miệng nói □ chuyện: tự tìm cách ra đi đồ đàn

Tau nhìn về phía 2 con người đang nghe trộm kia thì nhào tới ôm:

Đưa em ra....ngoài đi...nha

Mắt long lanh, xurót mướt làm mềm lòng bất cứ ai.

Vậy thế là tội cho puro nhất, phải xách cả 2 người mà chạy.

□ cửa chính quả thật cách rất xa chỗ họ đang đứng, mà căn nhà đang có dấu hiệu ngày 1 sụp xuống, vật rớt xuống từ các lầu trên đã bịt kín lối đi.

Bỗng có gì đó xẹt qua vai puro làm bóng 1 mảng cực lớn trên làn da của cậu.

Lửa cũng hắc vào 1 vài chỗ trên người pis và tau tạo nên các vết bỏng,puro nằm vật vã lại ko cẩn thận mà chạm vào các mảnh gỗ đã bén lửa.

Pis thể trạng vốn rất yếu, giờ đây mắt cậu đã hoa cả, hít quá nhiều khói độc làm cho hô hấp của cậu thêm nặng nề, cậu đã bất tỉnh.

Lờ mờ mở mắt ra, Pis đảo mắt nhìn xung quanh 1 lượt, ko có lửa □, tại sao cậu lại ở đây? Cậu thoát ra khi nào?

Vội bật người dậy, cậu vội vã bước xuống giường nhưng vừa mới chạm chân xuống đất thôi thì cậu đã ngã rạp ra sàn rồi.

Nghe đc có tiếng động, Han vội vã chạy lại ngay. Pis đc đỡ dậy lại lên giường.

Pis gấp gáp: còn 2 người ở cùng em đâu rồi????

Han vừa kiểm tra lại cho pis vừa nói: à, cô bé thì ở giường sát bên nhóc kia, còn cục bột thì đang dưỡng thương ở phòng bên cạnh (do phép biến đổi đã hết nên puro đã trở lại thành cục bột trong đám cháy), ừm, nhóc ko khỏe hoàn toàn đâu, cơ thể nhóc còn rất yếu đó.

Pis mở lấy chiếc rèm giường bên thì nhìn thấy Tau vẫn còn ngủ say, hoàn toàn khỏe mạnh thì cũng mừng, trên người cô bé chỉ có 1 vài chỗ cầu băng bó thôi.

Han cốc đầu cậu: cậu khi nãy vội vàng mà làm xước kim truyền dịch dinh dưỡng vào người rồi này, đưa tay cho tôi ghim kim lại mau lên.

Đưa tay mình cho Han, nhìn cái điều bộ của ông ta thì cậu ko chắc chắn lắm có đau ko □??

Han chắc nịch nói: ko đau đâu, bậc thầy như ta đang ở đây mà cậu lo xa quá.

Xò kim qua cổ tay của cậu 1 cái, nhìn lên thì thấy pis nước mắt lưng tròng.

Han: nam nhi ko đc khóc, chỉ là ta run tay thôi, nghỉ ngơi đi, nhớ là đừng tháo ống dịch ra đó.

Đợi khi Han vừa đi rồi thì pis mới bước xuống giường cầm theo cái cây đang dùng để treo túi dịch và đi ko lo té nữa.

Bước vào phòng bên cạnh,dáo dác tìm puro, cậu suýt nữa đã phát khóc bù lu bù loa lên.

Puro đang nằm trong một cái hủ nhỏ, bên trong toàn là dịch xanh, thân thể puro toàn bộ đều chỉ chút vết thương đang lờ lững trong dịch xanh.

Pis đã mau nhanh nước mắt: xin lỗi, vì tớ mà cậu mới như thế này. là lỗi do tớ, tớ thật vô dụng.

Puro có vẻ như nghe đc lời cậu nói, nó mở mắt ra, hai con ngươi đỏ nhìn cậu sau đó lại cứ thế thiếp đi.

Namin vừa đi ngang qua thì thấy pis đứng đó, vỗ vai vai cậu: này nhóc, sao thế?

Pis nhìn Namin thắc mắc: cho hỏi, là ai đã cứu tụi em ra thế ạ???

Namin: à, là emnen, yusa và tui đó

Pis: vậy em xin cảm ơn ạ.

Namin nhìn cậu ko hài lòng: sao mắt sưng đỏ thế? Con trai thì ko nên mau nước mắt, chúng ta cùng đi uống trà nào □□

Thế là pis đã bị Namin xách đi.

Ari cảm thấy có 1 con buốt lạnh từ chân trái của cô truyền đến thì phải. Nhanh chóng ngồi dậy trên giường, đôi tay nhẹ nhàng lần mò đến vết thương, hiện tại thì chân cô đã bị quấn băng dày cộm. Trên người thì ko ít vết bồng nhẹ ko đáng lo.

Lửa và khói làm cho cho cổ họng cô khô rất. Vội quơ tay đến 1 bình nước gần đó thì một con ẽ ầm truyền đến từ chân làm cơ trượt tay mà làm đổ bình nước xuống đất.

Choang □

Tau bị làm cho thức giấc thì vội bừng tỉnh lại đi đến chỗ cô. Tau tay ôm thỏ bông, dụi dụi mắt nhìn cô.

Ari ko biết thì ra còn có người khác ở đây và khi nhìn thấy Tau thì cũng thoáng bất ngờ vì cô bé đã đc người khác cứu: chị...xin lỗi

Xin lỗi vì đã làm em thức giấc, xin lỗi vì đã ko cứu đc em

Tau cũng ko nói gì, nhìn đến chỗ mảnh thủy tinh vỡ tung tóe, cô cũng lật đật chạy đi và trở lại với 1 ly nước trên tay.

Cô bé đưa cho Ari, Ari cũng nhận và uống hết 1 hơi □

Ari nói với giọng có đôi phần nhẹ nhàng hơn thường ngày: thật là 1 cô bé ngoan, cảm ơn em

Có vài người túc trực đến thu dọn mảnh vỡ và Han cũng kiểm tra lại cho cô và Tau:

Ủm, thương tích của cô bé thì có cái chân là bị gãy và bồng nặng nhất thôi, còn những chỗ còn lại ko sao hết. Cái chân nếu uống thuốc □ đầy đủ thì sẽ lành lại trong 2 tuần.

Han vừa mới rời đi thì Tau đã chui vào chăn ngủ chung với cô làm cô thật sự quá ư là bất ngờ. Nhìn cô bé ngủ rất ngon cô cũng ko muốn đánh thức cô bé, cô đắp chăn kín lại cho Tau thì chú ý đến cái giường đối diện với mình.

Tóc hồng phiêu dật, bù xù hệt như 1 cái bôm. mắt nhắm nghiền như mèo, thân thể ngủ co lại hệt như 1 con mèo con vậy. Trên người cậu thì cũng có Nona đang thiếp theo cậu, cả 2 ngu rất an nhàn

Khi có 1 y tá đi qua thì Ari cũng tranh thủ hỏi thăm:

Cậu giường đối diện bị gì thế?

Y tá nhìn ari mặt lạnh tanh nên sợ quá mà trả lời ngay tức khắc:

Dạ, dạ, cậu ta do dùng quá nhiều sức nên ngất thôi.

Ari nhìn cô ta sợ mình thì cũng ko ngạc nhiên: vậy còn những người khác thì sao?

Y tá: dạ, chỉ có vài người nghiêm trọng thôi, số còn lại là bị bồng nhẹ hay kiệt sức ạ. Tiểu thư, cô còn muốn hỏi gì nữa ko ạ?

Ari: ko, cô đi đi.

Y tá nhanh cắm đầu mà chạy □

Trong phòng rất im lặng, nhìn họ ngủ như vậy làm cô ngắm nhìn tâm trạng có 1 chút lằng lằng khó tả trong lòng. Có lẽ cô cũng nên ngủ 1 chút nhì.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Gần nhau một chút nữa (1)

Gemi nằm dậy, gỡ rối mái tóc 1 chút để cho tinh thần tỉnh táo lại. Theo lẽ thường là uống chút nước ☐sau khi ngủ dậy, thế nhưng khi cậu vừa mới xoay người qua hướng khác để lấy nước thì đập vào mắt cậu là một màu xanh tràn đầy sức sống hơn cả những ngọn lá xanh tươi ngoài kia. Cậu lại ko tự chủ dc, tay khẽ nhẹ nhàng xoa đầu cô.

Sao cô lại ở đây chứ? Lại còn úp mặt ngủ trên giường cậu nữa? Cô đây là đang quan tâm cậu vì đã cứu cô sao?

Bất chợt cô ngo ngoáy làm cậu giật mình mà rút tay về. Ngẩng đầu lên, mắt đỏ khê mở nhìn chăm chăm về phía cậu, mặt ngượng ngịu mà nói lắp bắp:

À.....ừm...tớ.....tớ.....

Chết rùi, cô bị cậu bắt quả tan khi ngủ sát bên cậu. Cô chỉ là 1 người xa lạ đối với cậu, 1 ngày họ tuy ở chung 1 ktx nhưng cũng ko nói chuyện với ☐nhau quá 3 câu. Vậy mà thế giờ cô lại bạo gan ngủ sát bên cậu nha.

Gemi cười cười nhìn điệu bộ ngố của cô: bình tĩnh nào, tớ nghĩ cậu nên uống 1 chút nước để an lòng.

Nghe lời cậu, cô xoay lưng lại vội rót 1 cốc nước mà uống nhưng do ☐uống quá gấp nên cô đã sặc....

Khụ khụ.....

Gemi thấy thế thì vội vỗ lưng cô ngay: cậu ko sao chứ

Vir ngượng chín mặt: à....cảm ơn...khụ.....tớ ổn.....

Gemi: thế à, vậy cậu giúp tớ rót 1 cốc nước nhé.

Rót đầy nước lại vào đầy ly và trao nó cho Gemi, cậu cầm lấy nó mà uống vô tư trong khi mặt Vir đỏ lại càng đỏ hơn.

Cậu, cậu ta uống chung 1 ly với cô, hơn nữa lại là chỗ lúc này cô vừa uống. Gemi uống xong ly nước, liếc nhìn qua cô mà ko khỏi phì cười, cậu đã cố ý để chọc xem phản ứng của cô ra sao nhưng ko ngờ lại như thế! Cô thật là quá đơn thuần rồi. Ko giống như những gì mà cậu hay nghe mọi người bàn về cô.

Gemi: này, sao cậu lại ở đây?

Vir: à, tớ định đến cảm ơn cậu nhưng cậu đã ngủ rồi nên tớ..... định chờ cậu dậy.....nhưng lại ngủ quên luôn .

Gemi đã đoán trước câu trả lời của cô rồi nhưng nghe cô nói cứ thấy vui vui sao ấy: à, tiện tay thôi!

Vir ngạc nhiên trước lời nói của cậu: tiện tay là sao?

Gemi: à, tớ định cứu cô tên capri nhưng ai ngờ sán sập nên tiện thể thấy cậu thì cứu cậu luôn.

Vir nghe cậu nói mà tâm trạng xuống thấy rõ, cười gượng cho qua: à...ừ...dù sao cũng cảm ơn cậu.

Gemi đưa chiếc ly cho Vir: cậu đặt trên tủ đêm tớ nhé.

Vir cầm chiếc ly nhưng khi tay cô chạm vào tay cậu thì cô vội buông tay ra làm chiếc ly rơi xuống đất.

Vir gượng gạo nhìn cậu: xin lỗi, tớ...ko đc khỏe

Nói xong cô chạy vụt đi ngay làm gemi đen mặt nằm đó, cậu nhìn lại những ngón tay vừa chạm vào cô, những ngón tay chi chít những vết sẹo kinh khủng, dường như ko có 1 mảng da nào là ko có sẹo.

Cô kinh sợ cậu sao?

Vir dừng chân thờ đốc ở khu vườn, vỗ vào mặt mình vài cái làm mặt cô vốn nãy giờ đã đỏ gò thì hết cả chua.☐☐☐

Sao chứ? Cô đã gặp qua biết bao người đẹp trai còn cậu thì thậm chí mặt chẳng còn đc xếp vào bình thường nhưng bên cậu, lòng cô thật ảm áp nha.

Cậu cười rất dối dịu dàng với cô, đây là lần đầu tiên có tên con trai nào mà làm như vậy với cô đấy.

Nhìn cái những ngón tay đã phản ứng rất dữ dội khi cậu chạm vào cô. ko biết cậu có hiểu nhầm ko nhỉ?

Khi cậu chạm vào cô cô thấy như lòng mình muốn nổ tung □ đi đc.

Ko đơn giản chỉ là thích mà còn là một thứ gì đó cô ko biết đến.....

Giờ đây Can chỉ còn cách nằm liệt trên giường mà thôi, từng cơ thịt của cậu ko chỗ nào mà o đau nhức cả.

Thậm chí chỉ 1 ngón tay thôi mà cậu cũng ko cử động đc.

Can khàn khàn mở miệng: có ai...ko?

Thì bức rèm bên cạnh đc mở ra, chĩa thẳng vào mặt cậu 1 cái vô kiếm

Sagit cau mày nhìn cậu, họng nói nhỏ nhẹ: chuyện gì thế Can?

Can thất giật mình khi Sagit nằm bên cạnh cậu đấy: Sagit, sao cậu lại ở đây? Sao bụng cậu có vẻ phồng lên thế?

Sagit chế mỏ, trả lời về ko cam: tui bị 1 con vampire đập cho toi bời, gãy hết 3 cái xương sườn. Thật nực cười ghê chứ, 1 thợ săn mà bị vampire đánh ra cái nông nổi này. còn cậu, sao như thằng liệt thế?!!

Can: à, tôi do làm scor như thế này nên tui bị quả báo ấy mà

Sagit: tui nghe mấy bà y tá bàn là người tên scor gì đó ko có tàn như ông đâu, người ta cũng như ông và thêm vết thương nữa nhưng vẫn tự ngồi dậy đc. ông công tử quá Can oi!!!

Can ko định cho giải thích gì với sagit vì cái sự thật vốn đau lòng thế đấy, cậu bị kém thể lực, cất lên giọng điệu mệt mỏi: sagit này, Tau vẫn ổn chứ?

Sagit cảm trái táo cắn ngoàm ngoàm nhìn cậu: lo cho người ta mà sao nhìn mặt cậu ko có vẻ gì là hốt hoảng muốn xem cô ấy thế nào vậy?

Can nhìn lên trần nhà mà thất thần: ko biết nữa, tôi có cảm giác là cô ấy sẽ ổn với lại....tôi rất tin tưởng họ.

Sagit nghe cậu nói mà cũng ngẫm nghĩ lại việc trong 3 ngày mà họ vừa mới quen nhau, cô đã từng rất cô độc, mọi người xa lánh cô vì lẽ như thế mà cô lấy việc giết vampire làm thú vui, mục tiêu chứ thật ra cô ko điên cuồng muốn giết chúng tới vậy. Họ ko xa lánh cô, ko dè bii cô, làm bạn với cô. Họ làm lòng cô cảm thấy ấm áp, cô có 1 chút cảm nhận đc rằng mình đang dần bước qua ngã rẽ khác của cuộc đời:

ông nói đúng, họ sẽ ko bỏ mặt chúng ta nhĩ

Cô thật sự rất hạnh phúc khi nói về họ.

Can nói tiếp cái khúc mắc lớn nhất trong lòng cậu: trước khi bất tỉnh tui đã thấy 1 cảnh tượng, tui thấy tất cả mọi người sẽ thoát ra khỏi ngọn lửa an toàn.

Sagit: có lẽ ông mệt quá nên tưởng tượng thôi, tại ông mong bé Tau của ông sẽ thoát ra ngọn lửa an toàn mà.

Can: tui mong là vậy!!!!

Năm nín cười to nhất trong cả bọn, cái giọng điệu khá ó vang vang cả khu vườn

Hồ hồ!!!!

Giờ tui nhớ lại còn thấy tội cho Han vào tối hôm qua. Bị con bé dằn, may mà có Yan he.

Han méo mặt: nè nè, tui cũng bị Yan he dằn lại rồi nên huê.

Ymer liếc liếc nham hiểm về phía Pis: cô bé đó chưa biết nhóc là con trai nhĩ!!!!

Pis mặt bóc khói: dạ, tại...do...em quên.....giải thích cho bạn ấy biết....đã gây phiền cho mọi người

Yusa lại nhâm nhi trà xong mới trả lời: thế nào cái lão già kia sẽ làm ùm cái chuyện này to hơn nữa.

Yan he đặt chai rượu □ xuống bàn 1 cái rầm: kệ bà lão ta. Nhóc sẽ ko thua lão phải ko cung.

Pis trả lời cho có: dạ...dạ vâng

Ermen: này, nhóc đang nghĩ tới cái gì vậy?

Pis: dạ, mọi người có ai bị thương nặng ko ạ?

Han: ừm, khoảng 3, 4 người gì đó

Yusa: tạm thời tại nó sẽ ko khỏi nhanh đc vì mấy cây thuốc quý bị Han đây rảnh rồi ko gì làm đem về phòng mình hết chưa kịp pha chế thì bị đốt hết vào hôm qua rồi.

Pis: vậy phải làm sao ạ?

Han: hừm, chúng tôi có đăng bảng thông báo dựa trên cơ sở là nhiệm vụ để tìm thuốc. □

Namin: à, có nghe nói là ngoài phố sẽ có buổi giao độ để lấy toàn thuốc mà chúng ta đang cần đấy, nghe nói có nhiều thuốc hiếm lắm.

Yan he: hay đấy, tham gia đi nhóc cute

Pis: sao lại là cháu chứ

Mọi người bắt đầu cười nham tà: vì nó là giải đầu cho con gái.

Pis dờ khóc dờ cười: em là con trai mà!!

Đừng lo, ko ai biết nhóc là con gái đâu

Đúng vậy, nên nhóc khỏi cần lo

Pis thật mún khóc ra nước mắt quá đi

Aqua ngồi đu đưa trên 1 cái cây gần khu ktx đã bị cháy rụi, ánh trăng đêm quả rất đẹp.

Khuôn mặt lạnh từ ngẩng cao đầu mà ngấm trắng, tóc trắng bay bông trong gió, mắt xanh câu hồn lơ dềnh nhìn ngấm thứ ánh sáng tuyệt diệu ban đêm kia.

Phả ra hơi thở ấm nóng, có vẻ như vài ngày sau cậu ko cần phải uống máu nữa nhì, cậu phải đợi khi nào cô thật khỏe thì cậu nên làm ra việc xấu để khiến cô tức giận nhì?

Scor thừ cái cây phía sau xuất hiện, tiến lên ngồi cạnh cậu:

Phur, sau hôm nay có vẻ vui vậy???

Aqua: vui khi có người bị nạn đến thăm thương mà.

Scor móc ra 2 bình rượu nhỏ, 1 bình cho cô, 1 bình cho cậu: bị thương khi cứu 1 tiểu bạch thỏ thôi.

Aqua cầm rượu uống nhả nhận: chạm lòng cái tiểu thỏ đó rồi à?

Scor nghe mà phì cười, từ từ mà thưởng thức cái cay mà rượu mang tới: sẽ ko?

Aqua dùng khuôn mặt ma quỷ mà liếc nhìn về phía cô: sao thế?

Scor cười đều, nói móc aqua: từ khi nào mà quan tâm tới mấy chuyện tình cảm vớ vẩn thế hả quý ngài vampire?

Aqua: có cảm hứng!!!

Scor mắt híp lại: 1 kẻ như ta, muốn có cảm xúc cũng ko đc.

Aqua nâng mép mà cười, cái cười thật hàm ý: so với ta và người thì con bé Ari gì đó còn tốt chán, nó chỉ là ko thể bộc lộ cảm xúc thôi, còn người ngay từ đầu đã chết tâm rồi.

Scor đá xéo aqua: tâm ta chết thì người cũng còn sao?

Cái này là scor đang có hàm ý nói rằng aqua đang dần có cảm xúc với xung quanh

Aqua lắc lắc bình rượu trong tay, lãng qua chuyện khác: sao tìm đc ở đây?

Scor uống sạch 1 hơi: ai biết? Ăn may chẳng!!!

Aqua:.....sao lại biết đây là ta

Aqua đang nói là sao cậu đang ở 1 cái hình dạng khác mà scor vẫn nhận ra

Scor nhếch mép: ta đoán!!!

Đoán như đã biết người từ lâu

Thế là 2 con người đó hàm huyền quyền đêm

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Gần nhau một chút nữa (2)

Ari do chân gãy mà tự điều khiển lại trọng lực tác động lên mình làm cô duy chuyển ở dạng lửng lơ như trong nước ấy, hoàn toàn ko đau gì cả.

Đi vệ sinh xong thì cô nhân tiện qua bên giường Le luôn dù sao người ta cũng cứu mình mà.

Le đang ngủ nhưng cũng rất là nhạy, nghe đc có gì đang tiến lại gần mình thì cậu dụi dụi 2 mắt như đứa trẻ.

Nhìn thấy Ari thì hình như cậu có vẻ rất là vui thì phải.

Nhìn mặt cậu, lòng ari cũng ko giấu nổi cảm giác vui vui trong lòng: khỏe rồi chứ!!!

Xén nữa thì cô quên, cái tên này ko hiểu cô nói gì, mà cái con Nona thì k chịu phiên dịch, ngáp dài mà ngủ.

Cô cũng ko có mất kiên nhẫn mà rời đi, kéo 1 chiếc ghế lại gần □, cô ngồi xuống, dùng 1 ngón tay chỉ vào mình cái ly và gọi tên của nó.

Cậu cũng đọc theo:.....l.....lơ...

Kiên nhẫn dạy cậu đọc từng chữ

Gần bên nhau thêm chút nữa, để cảm nhận đc nhau. □

Tau ko cảm nhận đc ari bên cạnh mình nữa thì tỉnh giấc, nhìn thấy cô ở phía đối diện bên ai kia thì hậm hực xuống giường, chạy đi tìm Can.

Can đang mộng mơ thì cũng bị Tau làm cho bất ngờ: Khỏe...chứ?

Nói ra cái lời này thì cậu ngượng chín mặt, ai đời là nam nhi mà 1 cô gái cũng ko thể cứ đc.

Tau ko trả lời mà lái qua việc chính ngay: Can....Tau...đói rồi!!!

Sagit nhìn 2 cái con người kia, thật ko muốn phá hoại hạnh phúc thiêng liêng của 2 người họ đâu nhưng cô cũng đói sau khi sử hết 2 rổ trái cây: Can, tui đóiiiii!!!!

Can thật mún cho sagit 1 cú, đã biết người ta khi ngồi dậy đc rồi mà la đói là saoooo???: đừng nói với tui!! Mấy y tá đâu rồi.????

Sagit: đi ngắm trai đẹp ời, nghe nói có vài hot boy chuyển đến đây, mạnh kinh luân, là A 3 hay A 2 gì đó.

Qt. ...qt.....

Sagit: can nhanh đi, bụng tui đang biểu tình nè với lại Tau của ông cũng đang đói ki2aaaaaaaa.

Can cảm thấy thật áp lực quá đi!!!

Swam từ đâu chui làm vị cứu tinh cho Can: sagit, tui có mang thức ăn đến cho bà nè!!!

Sagit mắt sáng rỡ: ô, cảm ơn bà nha!!!

Swam đề ý đến Taur: ây Taur, cũng ở đây à, mau lại đây ăn chung luôn.

Thế là 3 con người nào đó vui vẻ bên nhau bỏ quên anh Can.

Sagit dừng ăn, nụ cười trên môi cũng tắt: Swam, hôm đó tui bỏ bà lại, xin lỗi.

Swam xua tay: áy, ko sao ko sao, cùng lắm tui chỉ bị in dấu tay trên cổ thôi. Lúc bà đi là ông Li đột nhiên ngất xỉu nên tui ko sao!!! □

Sagit voi đi 1 chút tội lỗi: à, thế à, may quá!!!

Swam vội thúc ép: mau ăn com đi □ kéo nguội.

Nhìn 2 người kia đang ăn com mà Swam cười thật tươi, 1 cái cười thật sâu. Can có cảm giác mình nên đề phòng con người này.

North từ đâu chui ra vỗ vai Can: sao ngồi thừ ra thế??? Thấy ko, tui có mang cháo cho ông đó!!!

Can đơ mặt: rồi làm sao tui ăn!!! □

North tự tin: tui bón □

Áaaaaaaa! Nóng quá!!!

Do North ko thổi nguội mà đã tẩn thẳng vào miệng Can nên anh ấy bị bỏng mỡ.

Thế là Tau đã giúp bón cho Can ăn, vừa ăn anh ấy vừa hạnh phúc làm cả bọn đổ mồ hôi hột.

Sao ông hạnh phúc thế Can? Cháo đổ ùm lên cổ ông mà ông ko thấy nóng sao???

Sagit: trời tối thui mà còn phiền 2 bạn quá ;!! Đồ ăn này ở đâu ra vậy??? Rõ ràng là ở trong đây ko có bán đồ ăn

North: mua ngoài chợ

Sagit: chợ sao??

Swam: ừm, học viên có quyền đc ra ngoài mà!!!! Hay là đợi khi nào cậu khỏe chúng ta cùng đi nhé!!!! □

Pis sau khi đc tha cho về ngủ thì cũng đã là 2h sáng rồi □, dụi dụi mắt để trấn áp lại con buồn ngủ.

Thế mà cậu đang đi thi, đèn tắt, hành lang tối thui.

Mắt cậu rom róm nhìn về nơi có phát ra 1 chút ánh sáng đèn. Đó là một cái bảng ghi chữ, khu vực đang đc sửa chữa.

Tôi mạng cậu rùi , đây ko phải là cái khu vực mà hôm qua Yan he đã làm cho phát nổ sao □□□, mà muốn đến phòng nghỉ dưỡng thì cậu cần phải đi qua khu vực này. Thôi xong, cậu ko muốn gặp ma..... □□□□□□

Hình như cậu nghe thấy cái tiếng gì đó phía sau lưng mình thì phải. Hình như nó ngày đang đến gần, cậu phải làm sao đây, khi có những chuyện như thế này thì cầm đầu chạy mới là phong cách của cậu.

Thế là Pis cầm đầu chạy 1 mạch

Yan he bước tới, trên tay là 1 ngọn lửa ☐: ủa, nhóc cute đầu rồi, tưởng nó sợ tối nên mình định đưa nó về nhưng chắc nó cũng về tối phòng rồi.

Thế là chị yan he xinh đẹp đẫ xoay bước ra đi bỏ lại 1 tâm hồn bé nhỏ nị tổn thương.

☐ Đừng mà đừng mà! Ma hay quỷ gì thì tránh ra hết đi đừng có ăn thịt tui.

Cắm đầu cắm cổ mà chạy nên pis đã vình dự tông sầm vào bức tường rất nhiều lần và khi vừa mới đứng lên chạy tiếp thì lại tông sầm vào một người.

Người này hình như rất yếu, bằng chứng là pis đã tông ngã và đang đề lên người này.

Pis vội hoảng hồn mà sờ mó xung quanh để xem là mình tông trúng ai

Pis hua hua tay: xin lỗi, ai vậy?

Một giọng nói lạnh đến sờn cả gai óc vang lên: tránh ra

Pis sợ đến nổi nước mắt tuôn trào, tưởng mình tông trúng ma nên càng hoảng hồn hơn: xin lỗi, do trời tối quá nên tôi ko có ý đây, đừng ăn tôi mà

Bỗng nhiên có vài đóm cháy trên ko khí hệt như lửa ma trơi, làm pis muốn khóc thét lên mà lẫn ra bất tỉnh chết cho rồi ☐

Giọng nói lạnh băng lại cứ thế vang lên: thấy đường rồi thì rút sang 1 bên.

Pis lật đật đứng lên ai nêe chân run quá chẳng thể nhấc lên đc, mắt nhắm nghiền, giọng run lẩy bẩy: nhưng....mà chân tôi....hơi run

Cậu ko muốn nhìn thấy mặt của quý đầu sê bị ăn thịt đó ☐☐☐☐

Thật hết cách, lại 1 lần nữa xoay người cậu lại, trấn áp cậu ở bên dưới mình:

Mở mắt ra nhìn cho rõ, tôi giống quý lắm sao?

Pis mở mắt ra, gì thế này, cậu nhìn thấy scor sao? Làm thế nào mà scor lại ở đây đc chứ?

Pis có vẻ trấn an hơn: cậu....sao cậu lại ở đây?

Scor nhếch mép cười đều: tại sao tôi lại ko đc ở đây chứ?

Pis: à....ừm...cậu đang bị thương mà.

Scor càng cố ý ép sát mặt cô gần mặt cậu hơn: vì ả?

Pis đỏ mặt: vì tôi!!!

Scor đứng lên ngồi bệt qua 1 bên: rút nhanh

Pis cũng ngồi dậy: ừ...ừm... cậu ko sao chứ???

Scor liếc nhìn cậu: chả liên quan tới cô.

Pis chấp chùng đứng lên bước đi, cậu có vài lần xoay lại nhìn scor. cô biết cậu nhìn mình chứ! nhưng cô lại lảng tránh cái nhìn của cậu. pis nhìn hành động của scor mà cúi gằm mặt, đi khuất sau màn đêm

Scor gục mặt xuống, dùng 1 tay chống lên trán: bên cạnh tôi ko có kết quả tốt đâu.

Scor ngồi đó, khẽ kéo chiếc áo choàng đen xuống, nhìn vết thương lở loét đang dần đóng 1 lớp mảy đen lại hờ ra càng thêm lớn thì ko khỏi nhú nhú mầu mắt. Khi này pis tông trúng cô làm vai cô va đập xuống đất nên vết thương mới bị toét ra.

Lửa tắt, chứng tỏ sức chịu đựng của scor đã đến cực hạn. Đường hành lang tối om, bóng tối như che giấu cho sự yếu đuối của cô lúc này. Bóng đêm là thế giới riêng của những kẻ cô độc. Cô không muốn ai thấy mình yếu đuối cả.

Có 1 đóm sáng nhỏ ở phía xa mà scor đang không bận tâm chú ý. Chỉ khi scor nghe thấy tiếng bước chân ngày càng rõ, ngày càng dồn dập tiến về phía mình thì cô mới ngẩng đầu lên.

Tiếng bước chân rất nhẹ, có thể là tiếng bước chân của 1 người rất nhỏ con, là của con gái hay là của 1 đứa trẻ.

Khi scor chuẩn bị trốn về căn phòng dưỡng thương của mình thì cơn đau nhói ở vai làm cô gục xuống.

Xoay phắc lại nhìn xem người nào đó đã gần đến chưa thì đó lại là pis nữa.

Cậu ôm hộp thuốc đặt sát bên cô: cậu chờ 1 chút nhé.

Pis để viên đá phát sáng cạnh đó, viên đá tuy nhỏ nhưng lại có phạm vi phát sáng là 2m. pis mở hộp thuốc ra, lục tìm thứ gì đó.

Scor: làm gì?

Pis: cậu bị thương mà!!!

Scor: chuyện của tôi không can dự gì tới cậu, đi đi

Pis mất kiên nhẫn nhìn thẳng vào mặt scor: do tớ mà cậu lại bị hờ vết thương nên cũng là chuyện của tớ. Với lại vết thương cũng là do tớ mà ra.

Scor thật là có hơi ngạc nhiên khi biết vết thương cô bị hờ đấy: sao biết nó hờ?

Pis: à, do vết máu dưới sàn khi cậu lật tớ lại thì tớ phát hiện ra.

Scor định đứng lên: đi đi, chuyện của tôi tôi tự lo

Pis thấy vậy thì đã nhanh chóng vạch toét áo của scor ra rồi, cô tròn mắt nhìn cái hành động của cậu: này, tránh ra.

Pis cứng đầu cứng cổ không nghe, dùng quyền lợi thuốc đồ thẳng vào vết thương làm scor vì quá đau mà răng nghiến ken kết lại với nhau.

Pis nhìn thẳng vào mặt scor, hỏi 1 câu quá ư là lễ dĩ nhiên: đau ko?

Scor không hiểu định pis hỏi câu này có hàm ý gì: tất nhiên

Pis dường như rất tức giận, mắt ươn ướt: cậu đau, tôi cũng đau chứ, vì tại tôi mà cậu mới như vậy!!!

Scor nhìn bất ngờ kinh lắm: ngay từ đầu đó không phải là lỗi của cô, là do tôi tự làm, cô lại tự trách mình vì cái chuyện nhỏ nhặt này sao.

Pis chùi nước mắt 2 bên má: nhưng nếu cậu không.... vì đỡ cho tôi thì....thì....không bị....hức như vậy

Scor: vậy nhanh băng bó lại đi, phiền toái

Nghe scor nói vậy thì pis nhanh chóng dùng băng gạc băng bó lại vết thương cho scor.

Khoảng cách 2 người quá gần. Scor có thể cảm nhận được cái hơi thở ấm nóng mà pis đang phả ra.

Pis ngẩng mặt lên cười cười với scor: băng xong rồi!!

Bỏ 2 tay scor ôm chầm lấy pis, đem cậu ôm chặt vào lòng, pis đỏ mặt: sao....sao vậy????

Tự nhiên lại đi ôm cậu!!!!

Scor gục mặt xuống vai pis: yên nào, tôi muốn ngủ.

Ấm quá! Tựa như đã lâu rồi ko đc như vậy! Đã từ lâu lắm rồi!

Bên ngoài kia, aqua đã quan sát 2 người họ thật lâu: xem ra, đã muốn cái tiểu thỏ thể à □

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hiểu về nhau hơn (1)

Pis à, mau tỉnh lại đi nào!!

Lờ mờ mở mắt ra, hình như là Vir đang ở trước mắt cậu thì phải.

Giọng lờ mờ còn ngáy ngủ: Vir à, sao thế?

Vir giật dỗi nhìn cậu: còn sao trắng gì nữa, mặt trời cũng sắp lên luôn rồi.

Pis nghe cũng ko cảm thấy bất ngờ, đột nhiên nhớ ra cái gì đó: đâu rồi, đâu rồi??

Vir: cậu làm mất cái gì à?

Pis ngập ngừng cho giấu: à...à ko có gì đâu???

Chẳng lẽ cậu nói là cậu đang kiếm cái con người đã ngủ cùng mình quyền đêm qua sao. Mắt mặt chết mắt khi 2 thằng con trai ngủ cùng nhau.

Vir: pis à, sao cậu ngủ ở đây? Làm tớ chờ cậu quyền đêm.

Pis đành phải nói dối: à, do tớ sợ ma quá nên lăn ra bất tỉnh.

Vir nhìn ra vẻ ko tin: vậy còn cái áo đen là của ai?

Chết cha, sao cái áo của cậu ta lại ở đây?

Pis: vir à, cậu thấy nó ở đâu vậy?

Vir: tớ thấy nó ở trên người cậu đó, cậu trùm nó như một cái chăn dậy!!!

Pis đỏ mặt, ko phải chứ!!??

Chắc ko đâu!!?? Làm gì có chuyện cậu ta đắp cho mình chứ!!??

Vir nhìn cái biểu hiện ngày càng đáng nghi đó thì càng tức: ai làm chuyện gì sằng bậy với cậu à??

Pis biện minh: a..ko ko, tối qua cái áo này...bay vào mặt mình...nên mình mới tưởng... nó là ma đó.

Vir: thật????

Pis: thật mà!!

Vir: vậy ta mau đi thôi nào!!

Pis: à, vir này, tớ thật ra....

Liệu cô có nghĩ là cậu đã lừa dối cô thời gian qua ko???

Pis: thật ra tớ là con trai đây!!! Vir à, tớ.....

Vir như ko tin vào tai mình, gì đây chứ, người bạn đầu tiên mà cô luôn tin tưởng lại đi lừa dối cô sao????!!

Vir giọng run run, nước chảy dài: cậu..sao...lại dối xử...với tôi như thế.....

Pis: vir.....tớ.....

Vir: để tớ 1 mình.....tớ cần suy nghĩ.....

Cô xoay người chạy đi, chạy thật nhanh để thoát khỏi cái sự thật dối trá này .

Pis chỉ bắt lực nhìn cô rồi đi.

Pis: vir....tớ...xin lỗi cậu....xin lỗi....

Khi pis vừa mới về phòng ko lâu thì cả tá người mặc những chiếc áo của quân lính hàng gia đã ập vào phòng.

Dẫn đầu cho cái đoàn lính đó là 1 người mặt mũi khá hung hãn: ai là người đã có mặt trong vụ việc hàng loạt xác chết????

Mọi người nghe mà lòng đầy thắc mắc: xác chết gì cơ???

Có à???

.....

Khi mọi người còn mãi xôn xao bàn tán thì Sagit đã lên tiếng: Là tôi..... có gì sao?

Kan he: tôi là kan ye, xin mạn phép hỏi cô vài điều....

Thế là mọi người dừng bữa sáng tại giường mà tai ko hướng về giường của Sagit, tò mò quá mà!

May mắn là Sagit đang bị thương nên ko bị duy chuyển sang phòng khác thăm vấn nên họ có dịp nghe ké.

Kan he lấy ra 1 cuốn sổ: tôi mong cô sẽ trả lời thật sự!!! Ko là cô sẽ biết hậu quả cho việc làm nói dối của mình rồi đấy!!!

Sagit nghe mà ngửa cái lỗ tai: nếu ko thì sao?????!!!

Kan he ko rảnh đôi co với cô: tại sao cô lại có mặt ở đó??

Sagit: giết vampire!!

Nghe cô trả lời xong mà mấy tên thủ hạ đã xàm xí với nhau:

Vô lý, làm gì có xin vampire nào mà vào đc nơi này.

Muốn nói dối cũng nên lựa cái nào đáng tin hơn chứ!!

.....

Kan he: vậy con vampire đó đâu???

Sagit: trốn thoát!!

Kan he nghe mà cảm thấy thật châm biếm: trốn sao?? Dưới tay 1 thợ săn tài năng như cô???

Sagit: có vấn đề!???

Kan he: cô có thể cung cấp cho tôi thông tin về con vampire ấy chứ??

Sagit: ko thích!!

Kan he: cô phải biết rằng mình ko có quyền từ chối!! Tôi đây là đang lấy lại công đạo cho những người đã chết

Sagit ko ưa cái ngữ khí của hắn ta : tôi từ chối!!

Kan he: người đâu, áp giải phạm nhân

Sagit: ra là dùng chức cao áp bức người khác.

Khi 3, 4 người đang chuẩn bị nhào vào Sagit thì:

Trong số 7 xác chết thì có 1 xác chết là con gái của bá tước nước Tarius. Xem ra là ngài chỉ muốn đòi lại công đạo cho vị tiểu thư này.

Kan he như bị bắt bâu, lập tức nhìn về phía người đang nói: công tử Li, sao ngài lại ở đây???

Li cầm 1 tờ báo lá cải????đọc chăm chú: ta đến đây để học, có vấn đề???

Kan he: à ko, tôi kì nghỉ ngài lại vào đây học sau khi bỏ lại trong hoàn cung chỉ với 1 lá thư làm cho mọi người rất hoảng hốt tìm ngài đấy. Tôi ko nghĩ ngài lại là 1 con người vô trách nhiệm đến thế.

Li vẫn rất ư là thản nhiên mà lật sang trang khác: chuyện ta, ông quản?

Kan he: sao dám? Nhưng với tội phát ngôn bừa bãi của ngài như lúc này có thể bị xử tội đó ạ!!!

Li: ta nào dám phát ngôn bừa bãi đâu chứ!!! Tiểu thư đó đã giết hết 342 cô hầu gái chỉ vì ko vừa mắt vậy...tại sao ngài lại ko giúp những cô hầu gái ấy lấy lại công đạo.

Kan he: ta nào có thể vì 1 bọn thấp kém đó mà đi xử tội 1 người cao quý như tiểu thư.

Li: vậy cũng ko có nghĩa là ông có quyền tự tiện bắt người đi.

Kan he như muốn cười vào mặt li: tại sao ta lại ko thể có cái quyền đó.

Li: ngài ngu thật hay thật sự giả ngu đây tướng quân, ta thật sự nghi ngờ tại sao ngài có thể leo lên cái chức vị này ấy.

Hỗn láo!!! Dám mạo phạm tướng quân sao???

Kan he cho dừng cái bọn đang ồn ào kia: ý cậu là sao???

Li: ngay từ đầu bọn tôi bước chân vào đây, nữ hoàng đã cho phép những học viên đc giết hại lẫn nhau mà ko bị trị tội gì. Bọn tôi nếu ko phạm phải lỗi gì to lớn ở bên ngoài thì vẫn ko nhận án, ngoài ra còn đc nữ hoàng bảo vệ với mọi người bên ngoài. Người vào đây dù cho là ai thì chết là lẽ thường, ko cần phải truy tố người giết. Huống chi ngài biết đó, cô gái kia là Sagit, đệ nhất sát thủ vampire, các quốc gia đang thật sự rất cần cô ấy làm công cụ ấy, đến quốc vương Tarius cũng ko dám đụng chạm gì đến cô ta đâu đấy, chẳng lẽ ngài lại dám sao, ngài Kan he.

Nghe Li lí luận mà cả bọn đổ mồ hôi ùm trời, thật báỉ phục nha.

Kan he cũng phải giận tím mặt, mấy tên lính thì thật sự là không phục

Li cười cười như 1 cái thư sinh nho nhã: cho hỏi, ngài còn muốn bắt người!??

Kan he vẫn mồm điều cho qua: là ta thiếu hiểu biết, thất lễ.

Đột nhiên, cả 5 vị tướng đều xông vào.

Yan he nhìn mấy tên kia đang định bắt Sagit mà giận tím gan: kan he, mày định làm gì con bé?? Thả ra ngay

Ymer: ko đc bắt người vô cớ

Kan he: chị đừng lo, em sẽ ko bắt. Về thôi

Thế là lũ lượt kéo quân ra về, làm 5 người kia ko hiểu cái éo gì hết.

Namin mặt ngơ ngác: gì? Sao đơn giản thế? Yan he chỉ dùng 1 câu nói mà nghe lời rồi sao ????

Ermen nhìn qua bọn nhóc: này, chuyện gì đã xảy ra thế??

Li bỏ tờ báo xuống, mặt tươi cười như hoa: à, anh ta bị đau bụng nên phải đi gấp, phải ko mọi người??

Mọi người nghe mà muốn sặc máu luôn chứ, hồi này lí luận chặt chém lăm giờ thì moi đâu ra cái lí do gà vịt cần lộn thế.

Li: à mà, ngài Yan he và tên Kan he gì đó là chị em ạ!??

Namin nghe mà múa may quay cuồng: sao nhóc biết?? Nhóc là nhà tiên tri sao?? Mau bói cho anh 1 quẻ xem vợ tương lai của anh là ai đi!!

Gì vậy giờ?? Hồi này xưng hô chị, em thì thẳng ngu còn biết mà!!

Thế mà vẫn có con người hùa theo

Han cũng lắt đặt: anh nữa nhóc.

Và như thế cũng có con người mặt dày hùa theo luôn.

Li miệng lẩm nhẩm như đọc bùa chú vậy đó: 2 người nhìn hướng kua đi.

Thế là có 2 con người ngây ngô nhìn theo. tranh thủ lúc đó Li moi ra 2 tờ giấy viết viết cái gì đó.

Li: rồi, 2 anh xoay lại đây đi. Tên vợ của 2 anh sẽ hiện ra trong tờ giấy này.

Mọi người cũng thật tò mò xem Li viết cái gì trong trông.

Xem xong 2 người nào đó nhìn nhau bà đánh lộn từng phèo cũng hui rồi đó.

Namin và Han: anh mày là men thẳng, đừng có mà để ý nghe chưa.

Bỏ qua 2 con người đó đi.

Yan he: cũng may là mấy nhóc ko sao nhưng một hồi nữa mấy nhóc sẽ bị mời lên hội đồng thẩm phán cho cái vụ cháy đêm qua đó, cẩn thận nha, người đứng đầu là cái lão già khó tính đó

Ymer: đừng sợ, có bọn ta đứng sau mà, ráng lên.

Thế là quyền cái lớp B 2 đã có mặt đầy đủ trong phòng xét xử.

Thật sự thì cả lũ muốn coi cái bản mặt của mấy ông lớn làm việc ra sao thui chứ cũng ko hứng thú gì đâu.

Cả bọn đùa nào đùa nấy bằng quần đầy người, đùa què, đứ liệt, đùa thì đúng ko nổi mà chưa gì đã bị bắt đi 1 khoảng đường khả ư là Ngán, leo có mấy tầng lầu thui À!!!!????????????????

5 vị tướng kia nói là làm hộ thủ mà ngồi tuốt phía sau.

Nguyên lão 1 (A yan/ 450 tuổi): tại sao lại có đám cháy??? Hãy trở lời cho tui nghe coi hoàng tử Gemi, thật là rất vinh hạnh cho tôi khi đc diện kiến ngài.

1 cái cậu quá ư là nhảm chán của mấy cái lão già cổ hủ.

Rõ ràng, câu này đá đều Gemi. Ý nói cậu ko hề xứng đáng là hoàng tử chính thống mà lại bị lão gấn cho cái mác hoàng tử.

Rõ xỉ nhục vào mặt cậu, lão đã tỏ ra lão là người rất hiểu chuyện, rất ư là tôn trọng cậu mới xỉ nhục cậu bằng 2 chữ này

Cậu chi là cái đứa con hoang thôi, ý là vậy đấy.

Tuy ai cũng bất ngờ khi biết cậu là hoàng tử nhưng nghe cái điệu bộ của lão, cả bọn chỉ nghiêng răng ken két.

Gemi cũng ko quá quan tâm cái việc này: tôi ko ngờ ngài lại quá thất học như cái tên Kan he kia đi. Bộ ngài ko biết 1 khi ko đc ban cho danh hiệu thì ko thể tùy tiện gọi người đó là gì sao. Huống chi ta chưa bao giờ đc ban danh hiệu hoàng tử cả nên theo ngài là ai cũng có thể tùy tiện đc gọi là hoàng tử, hình như ngài quả bời hợ cái mác này thì phải. Đây có phải đc tính là tội phạm thượng ko đây????! Có lẽ khi là nguyên lão cũng ko có trường hợp ngoại lệ khi bôi nhọ hoàng tộc nhĩ???

Gemi quả là biết dồn người khác vào chỗ chết.

Thế là cả 1 dàn lão nhịn nhục mà lời lão kia ra quát 5 roi.

Nhục chứ, còn gì nhục hơn khi thua 1 đứa oắt con thấp kém

Nguyên lão 2 (kaukum/ 475 tuổi):

Tại sao lại có đám cháy??

Ai biết - đồng thanh

Ai là người gây ra lửa??

Ko biết - đồng thanh.

.....

Qua vài lần đồng thanh, mấy lão già tức quá, chia ra 1 người hỏi 1 đứa

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Hiểu về nhau hơn (2)

Sau khi tra hỏi xong, rốt cuộc là ko lão nào lấy đc thông tin gì cả. Lí do là như thế này:

Phòng của Ari, Tau, Gemi, Li, Scor, Sagit, Capri và Aqua tỏa ra những luồng sát khí vô hình vô cùng dày đặc, làm cho những người ở vắn đó cảm thấy rất là Rét. Đặc biệt là mấy lão già đó.

Phòng 1 (Ari - lão 1)

Lão ta do ê mặt vì vụ khi nãy, thật ra là quá ông mê cho nên càng câu hơn khi tra hỏi Ari...

Ari thì mặt max lạnh do tâm trạng ko tốt, lão ta cứ lải nhải mấy cái câu bóc mẽ cô nên cô đã trả lời cho lão biết chỉ bằng 1 hành động. Làm mặt lạnh... lão ta sợ quá, mặt tái mét, lên con tăng xông và bất tin....thế là Ari an toàn ra khỏi phòng.... phe B 2 thắng (1-0)

Phòng 2 (Tau - lão 2)

Sát khí thì do Pyon tạo ra cũng đủ làm lão ta muốn chạy ra khỏi phòng ngay rồi nhưng vì dự uy nghiêm của mình lão ta ko cho phép mình vì 1 CON THÚ NHỎI BÔNG mà phóng ra phòng ngay lập tức, lão ta lấy hết dũng cùm của mình, lấy tờ giấy che che cái mặt mình lại, tránh ánh nhìn của Pyon dành cho lão,...thế mà khi vừa lén lấy tờ giấy ra nhìn người đối diện 1 chút thui là lão lảng ra bất tỉnh như cái lão kia do cái nụ cười quá ư là

"ngây thơ " của Tau, cái nụ cười nó tựa tựa như mặt của pyon vậy đó (.2-0)

Phòng 3 (Gemi - lão 3)

Hỏi cái mặt đầy sẹo ai nhìn mà ko sốc tận óc, Gemi chỉ cần liếc nhẹ eeeee 1 cái thui là lão xỉu.....theo 2 lão kiaaaaaa(3-0)

Phòng 7 (Li -lão 7)

À, ờ, ảnh đe dọa lão ta toàn những câu shock ót như uuuu, lão bị bọn gái phòn bội ra sao?, đi với thên nào?, thên đó ra sao?, là ai?, lão thấy biết ơn Li quá nên tha cậu ra và nhanh chạy đi xử lí con bô của mình liền.

Cái sát khí ở phòng này là của lão....

Phòng 8 (Scor - lão 8)

Chỉ có lạnh....lạnh...lạnh và lạnh.....và Scor cứ thế đi ra khỏi phòng 1 cách thản nhiên.

Còn lão kia thì hóa đất rồi.

Phòng 9 (Sagit - lão 9)

Đã người ta bị gãy xương sườn mà lão con bắt người ta ngồi cơ đấy. Sagit do quá đau nên tối mặt, nghiêng răng ken két, nhìn lão còn hơn 1 con vampire, chỉ tức ko thể rút kiếm ra mà chém lão, lão thì như ko quan tâm cứ huyền thuyên lải nhải, cho đến khi Sagit ko nhịn đc.

Cô bóp chặt nắm đấm, làm cho tay phát ra tiếng rôm rốp thì lão mới ngẩng mặt lên nhìn thì thấy Sagit tay đang thủ thế chuẩn bị rút kiếm ra thì lão cảm lun

Phòng 10(Capri -lão 10)

Cô chỉ dùng tay tạo ra 1 quả bom lép □thui là xong...ko rắc rối

Phòng 11 (Aqua - lão 11)

Lão ta cứ thích liếc mắt đưa tình về phía cậu thì cậu nên đáp trả chứ, cho lão uống xxxxyysss mà cậu vừa chế ra là xong.

Xong rồi cậu vô tư ra khỏi phòng ko thêm đoái hoài xem lão bị gì cả.

Thế là xong cái bọn thành phần bắt diệt nham hủ, đến là cái bọn vô tư trả lời mà ai cũng cho qua lun, churchứ càng hỏi thêm thì người khóc sẽ là mấy lão đó.

Phòng 4 (Can - lão 4)

Ảnh trả lời bằng cái cách hack não nhất nên cho qua

Phòng 5 (Le -lão 5)

Hờ lun,cái pphòng này là tênh êu bất đồng về ngôn ngữ, qua qua.....

-----+----

Phòng 6(Vir - lão 6)

Chị này thì do deppppppp cho nên lão ta đợ lượng cho qua.

Phòng 12 (Pis - lão 12)

À, do anh Pis trả lời với cái điệu bộ oan ức, nước mắt tèm lem nên lão yếu lòng với gái tơ

Cả bọn rào bước đi về cái khu ktx lớp A 2 sống tạm,đợi cho ktx mới đc xây xong, chứ ko lẽ sống trong cái bệnh viện hoài.

Hỏi thăm vài câu thì 5 vị kua đi lun, bỏ lại tụi nhỏ bơi voi.

Nhưng có cả bọn lại ko hện mà cùng đi về phía công thành để mua quần áo, giở trên người đũa nào cũng là những bộ rách te tua mặc hôm bị cháy, đến áo của 3 vị đại nhân như Scor, Aqua và Capri cũng chỉ còn độc duy nhất 1 bộ trên người thui mà. Thậm chí đa số là mặc đồ bệnh nhân để ko bị nhiễm trùng vết thương. Cũng may, 5 con người kia còn có lương tâm, cho mỗi đũa 1 cái áo choảnh đen ko khác gì cái kẻ khả nghi.

Vậy mà hợp sị tai của dân lạnh.

Aqua rất là chú ý nha, từ lúc gặp nhau là Sagit cứ nhìn cậu rất sâu , như thể đang muốn nhìn xoáy cậu vậy. Cậu có thể chắc chắn rằng cô vẫn chưa biết rằng cậu là con vampire ngày hôm đó.

Pis thì cứ ngáp ngừng, ngáp ngừu mà nhìn Vir, biết cô vẫn đang rất giận cậu nên cậu thật cảm thấy rất khó xử.

Can thì vẫn mặc cảm với Tau kém cỏi.

Le thì cứ đi xáp xáp bên Ari đánh vắn từng chữ, nhìn 2 cái con người đó thân thiết mà dân chúng trở mặt.

Capri mặt sát khí cực kì nồng nàn, à ko...nồng nặc...muốn biết tại sao thì hãy trở lại trước vụ cháy 30 phút...

Capri do cảm thấy thật phiền phức khi nằm 1 chỗ và vì ko muốn ai động vào người, sờ mó, kiểm tra mình nên cô đã trốn viện mà đi....

Do bị mù mà, cô ko phân biệt đc cửa sổ phòng mình nên lại vào nhầm cái cửa sổ phòng bên là phòng Li.

Lúc này, Li đang lên con phản phệ của thuốc hay còn gọi là con điên định kì của cậu.

Khi thấy Capri đột ngột phóng vào phòng, cậu đã ko kiềm chế được mà áp sát Capri vào tường, do lúc này sức tàn phá của độc vẫn còn trong cơ thể nên cô rất yếu, giác quan xuống cấp, ko còn khả năng mà phản kháng cậu, chỉ nhàn nhạt vút ra 1 chữ:

Buông...

Li hình như ko quan tâm cô nói gì. Đôi mắt mịt mù nhìn cô như đang khao khát 1 thứ gì đó. Khuôn mặt tiến lại cô ngày 1 gần.

Capri cảm thấy như có 1 thứ gì đó ấm nóng phả vào đôi gò má lạnh lẽo của cô làm cô có 1 linh cảm chẳng lành, cô càng ra sức giãy giụa mạnh hơn nữa, mặt thể hiện vẻ tức giận:

Thả ra ngay....

Khi cô vừa dứt câu thì có cái thứ mềm mại, ấm nóng gì đó chạm vào môi cô, càng ngày càng mạnh bạo lần lượt vào trong môi cô. Đây như là 1 điều vũ nhục đối với cô, vậy mà cô lại để mặc cho Li lần lượt, cô hoang đại mặc cho cậu làm gì thì làm.

Nhưng cũng may là có mấy cái tiếng động đồ vỗ phát ra làm cô kịp định thần, thoát ra khỏi cái sự cảm dỗ ngu xuẩn đó, cô bực tức cắn vào môi cậu làm mùi máu tanh tràn ngập trong miệng 2 người.

Li khá bất ngờ về việc cô làm, thả lỏng cơ thể làm cô nhận cơ hội đó nện cho cậu 1 cú vào mặt và phóng bay ra ngoài cửa sổ.

Li ngồi bệt dưới đất nhìn cô chạy đi, dùng ngón tay sờ sờ đôi môi đã bị cô cắn nát mà cười. Khẽ lau đi vệt máu, cậu dùng chiếc lưỡi khi này đã bừa bãi tàn phá trong miệng cô liếm quanh mép miệng đem những giọt máu trở vào trong miệng.

Thế là ra tới cổng chính mỗi người 1 con đường, Le thì do đi theo Ari. Thế mà cô cũng bình tĩnh dắt theo cậu ta đi.

Vừa đi trên đường, nhìn thấy cái gì cậu cũng vui cả, vì đối với cậu chúng thật mới lạ.

Vừa đi cậu vừa kéo áo Ari mà chỉ cái này cái kia rồi cười cười. Ari cũng gật gật đầu theo, lòng cũng vui như cậu vậy đó.

Cậu nghe bụng mình reo òn ọt thì sang Ari, cố gắng mà nói ra từng chữ:

A...ri...đ...đổi...

Ari khá là bất ngờ khi nghe cậu nói tên cô đấy, rõ là cô đâu có dạy cậu đâu, ko lẽ...cậu tự học.....nghĩ đến đây, lòng cô có 1 chút ấm ấm. Sờ nhẹ vào ngực mình để cảm nhận sự kì lạ.

Cô mở giọng nhẹ nhàng, tự động xách tay cậu để dắt cậu đi, tránh cho cậu bị lạc: Đi ăn.

Dắt Le vào 1 quán ăn gần đó, Ari gọi món cho cậu, nhìn cậu ăn khỏe thì cô cũng có cảm giác hơi đói, ngày hôm qua chỉ đc ăn cháo trắng ko làm cô ngán ngẩm, mà hôm nay cả bọn trốn viện ta ngoài chơi hết cả lũ luôn đó chứ, đang thử nhâm nhi vài miếng thịt thì có toán người bước đến bàn của cô.

Hất cả bàn thức ăn của cô, có 1 tên mặt khá ngهنh: này này, đây ko phải là cái con sát nhân ở làng mình sao???

Nghe bọn chúng nói tới mình, cô ngóc đầu lên dùng ánh mắt lạnh thấu xương trừng trừng bọn chúng. Cả bọn nhìn cũng có vẻ sợ nhưng nhanh chóng ban vào mặt cô 1 cái tãi, Ari ko phản kháng, mặt tỉnh bơ xoa xoa 1 bên má đã sưng tấy lên.

Biết cô ko hề phản kháng như trước kia nên bọn chúng càng lấn tới, đứ a thì nắm tóc, đứ a thì bóp cổ cô:

Con này, mày dám dùng ánh mắt đó nhìn tao à.

Trước giờ, mỗi khi bị bọn chúng đánh, cô lun để mặc cho chúng đánh cô thỏa sức thì thôi vì cô cứ luôn nghĩ, đây là cái giá cho cái hành động giết người của cô, cô đáng bị như thế. Những tên trước mắt cô đã từng là những người bạn thân thiết nhất của cô, họ đã từng gọi cô rất thân mật:

" Ari,Ari ",

họ đã từng nói:

" Ari nè, khi bị ăn hiếp thì nói cho tụi anh biết nhé, tụi anh sẽ bảo vệ em "

Khi ấy, ai cũng rất là yêu mến cô như 1 đứa em gái nhỏ bé cần bao bọc, họ dành cho cô những nụ cười, khi ấy cô cũng có thể cười như họ, nụ cười ngọt như kẹo.□□□mà nói: cảm ơn các anh.

Và trong đêm đó, cô đã dùng khuôn mặt lạnh như 1 con quỷ vô cảm mà cướp đi từng người 1 trước mắt họ. Sau những ngày đó là 1 chuỗi đòn đả ngục nhưng cô rất đáng bị như thế. Đúng vậy, đáng lắm.

Mặt Ari cứ thế bị đánh bầm dập, những cái tát cứ liên tiếp nhắm vào mặt cô, bọn họ nhìn mà căng tức:

Tại sao mày ko khóc??? Đau như vậy mà mày vẫn 1 khuôn mặt như cũ, quả là con quỷ đội lốt người mà.

Mấy người ngồi trong quán ăn nhìn mà còn xanh mặt, còn có vài người cười hường ứng khi cô bị đánh, chả ai ngăn cản họ lại cả.

Chủ quán cũng coi đó như là 1 tiết mục giải trí cho khách.

Le nhìn mà ko chịu đựng nổi nữa, thấy cô cứ can tâm tình nguyện cho họ đánh nên cậu ko định xen vào nhưng cậu ko cam lòng khi nhìn cô bị đánh như thế.

Hất bay cả bọn cách xa ra khỏi cô, cậu ôm cô vào lòng, cô cứ run run mà nói chuyện: buông ra...tôi...đáng bị như thế....

Le dĩ nhiên là ko buông rồi vì anh Nghe Ko Hiu

Cả bọn tức giận nhìn cậu, định xông vô cho cậu 1 trận lun thì trao đổi ánh mắt cho 1 tên định đánh lên cậu từ phía sau, Le dĩ nhiên biết chứ, định xoay ra cho hắn 1 trận thì hắn đã tự động bay vào bức tường nằm xấp xỉ.

Ari liếc nhìn cả bọn, bọn tưởng chừng như sắp bị đốt cháy bởi cái nhìn lạnh mà có vẻ tức giận của cô vậy: đừng liên lụy người ngoài.

Chủ quán cả rung cả laptop: cô, cô...phá hỏng...bức vách...rồi...mau...bồi thường...

Ari chỉ vung nhẹ tay, vút vào tay ông ta 1 cái thẻ bài của mình.

Lão nhìn mà run lấy bẫy, nhìn 2 người ra đòn thì lão đã sớm biết là pháp sư rồi nhưng ai ngờ lại là pháp sư học việc của hoàng hậu thì...ôi...

Thanh toán tiền xong thì cả 2 ra khỏi quán. Cái bọn gây chuyện khi nãy nhìn 2 người khuất bóng mà nhếch mép cười khề.

Le thấy Ari nằm trong lòng mình mà ko nói gì, tưởng cô giận mình nên cậu ú ớ xin lỗi: xi....in.....nối.....

Ari chỉ lẳng lặng phóng xuống, cô xoay lại vẫn là ko nói gì nhưng lại chìa tay ra, giọng vẫn dịu nhẹ như trước: đi

Le cầm lấy tay cô mà cười hihi trong ki hời nãy còn rữ mặt hối lỗi.

Trong tiệm quần áo:

Ari lựa 1 lần mấy chục bộ cho Le vì biết cậu hoang dã thường làm rách quần áo của mình.

Ari thì chỉ lựa cho mình vài bộ thôi và lần nào cô mặc thử thì tên gốc nào đó lại cứ khen: Ari....đ...ẹp...

Và cười ngu ngu, làm cái lời nói ko có 1 tí xú đáng tin nào cả. Cái áo Ari lúc này ống tay hơi ngắn nên....Le chú ý đến trên cổ tay Ari có rất nhiều vết sẹo thì nhanh chớp lấy cổ tay cô: Ari....đ....au...

Ý cậu hỏi là Ari có đau ko??

Ari: ừ...ừm... ko đau...

Đã làm sẹo rồi thì còn đau cái nỗi gì nữa

Vậy mà cái con người kia làm cái hành động cực soái là nâng cổ tay cô lên mà liếm, ngẩng mặt cười ngu lần thứ n trong ngày: h...hết...đ....au...

Mấy cô bán hàng nhìn mà muốn phụt máu mũi.

Ari nhanh chóng sứt cổ tay lại, tránh mặt cậu mà đi tính tiền. Đúng vậy, cô đang ngượng đấy nhưng nhìn mặt cô ai cũng tưởng cô đang giận.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Hiểu về nhau hơn (3)

Vừa mới ra khỏi cổng thì Can đã bị Tau tóm lấy vạt áo, mắt thì cứ long la long lanh nhìn cậu : Can.....dắt Tau...đi mua kẹo nha ☐☐Can ko đỡ nổi chiều này

Thế là Tau cứ tung ta tung tăng nắm áo Can mà đi , khi đi vào trung tâm khu chợ thì cả 1 dòng người làm cho chiều cao có hạn của Tau bị ngợp chết: Can....Can

Tau bị vụt tay khỏi Can thì chỉ biết gọi tên cậu, bị mọi người đè khó chịu quá nên Tau định phóng điện chiến xù họ hết thì Can ở đâu ra thấy bồng Tau lên tay mình rồi nhanh chóng len lỏi ra khỏi dòng người.

Can đặt Tau xuống đất: Tau ko sao chứ???

Tau nghe thế thì nước mắt nước mũi chảy dài: huhuhu, Can...Tau sợ.....

Can cũng áy náy ôm má cô mà chùi nước mắt: ừ..ừ, Can xin lỗi...

Nói thật thì lúc ko thấy cô đâu cậu cũng sợ lắm chứ bộ.

Tau đột nhiên nhảy dựng lên, chỉ về hướng nào đó: Can...kẹo...kẹo...

Can xoa đầu cô: ừ, đợi xúu nhé!!

Thế là Tau tí ta tí tòn, hai tau cầm cả mẩu xâu kẹo hồ lô □□ mà ăn.

Nhìn cô vẫn hoạt bát như vậy thì cậu cười.

Đột nhiên lúc này có 1 toán người xông vào cậu, nhanh nhẹn tạo ra 1 kết giới: các người muốn gì???

Bọn chúng tấn công dồn dập vào cái kết giới của cậu: giết mày.

Biết kết giới ko duy trì dc lâu, cậu nhanh nhẹn tạo ra 1 thanh kiếm, nói gì thì nói thật ra cậu đây chính là 1 cao thủ kiếm thuật đó. Do biết mình ko có phép thuật tạo ra sức sát thương cao cho nên cậu từ lúc nhỏ đã rất chăm chỉ tập luyện thuần phục với từng loại vũ khí khác nhau. Nói về vũ khí thì cậu nhìn hơn bất cứ ai khác.

Tạo ra các đường kiếm đẹp mắt để lấy mạng đối phương. Mà cái điều khó khăn ở đây là hơn 20 tên sát thủ. Khốn nhất khi chúng là pháp sư nữa chứ.

Khi cố gắng chống đỡ chừng còn lại 5 tên thì có 1 tên la lên: ngừng lại ngay, ko tao sẽ giết nó.

Cậu đang cùng mấy tên kia đo kiếm cũng phải xúng người xoay về hướng hắn ta vì hướng đó có Tau.

Khi này quan sát dc con nhỏ này rất gần gũi với thằng nhóc đó nên định lấy nó ra mà uy hiếp.Hắn dùng thanh kiếm kề sát cổ Tau, mắt trừng trừng mà uy hiếp Can: mau thả kiếm xuống ko thì con bé sẽ chết.

Phán ra 1 câu uy hiếp đương có trong các quyển tiểu thuyết.

Can buông thanh kiếm ra cho nó rơi bịch xuống đất tạo ra âm thanh keng keng. 2 tay nắm thật chắc.

Khi 4 tên còn lại định lao đến giết cậu thì từ sau lưng mỗi tên đều có 1 thanh kiếm xuyên qua. Thậm chí cái tên đang uy hiếp Tau đột nhiên bị 1 con dao gom xuyên cổ mà ngã gục.

Phải, đây mới chính xác là sức mạnh thật sự của bậc thầy về vũ khí, sức mạnh thật sự của ma pháp sáng tạo vũ khí đó là tạo linh hồn cho chính vũ khí và mặc sức điều khiển chúng dưới lệnh của mình. Hơn nữa, cậu dư sức tạo ra vũ khí ở bất cứ nơi nào cũng dc, giờ muốn vũ khí từ trên trời rớt xuống thì cậu cũng làm dc. Tạo ra 1 thanh kiếm trôi lên từ dưới đáy biển cũng dc nữa.

Nếu bạn hỏi ai là người có những loại ma pháp cần quan tâm nhất trong 12 người thì tôi xin trả lời là Can!!!

Cậu tuy ko có những loại ma pháp mạnh mẽ nhưng cậu lại có những loại ma pháp cổ khủng khiếp cần cho 1 chiến binh hơn bao giờ hết.

Tôi sẽ ko ngu dại mà nói cậu ấy thật yếu ớt nhất trong 12 người

Cái bọn người ko làm gì cả khi cậu bị tấn công và Tau bị uy hiếp vậy mà bây giờ lại la hét ùm trời lên, nhất là cái con tiểu thư nào đó làm to chuyện hơn nữa.

Can nhanh chóng cầm tay Tau mà dắt cô ra khỏi đây.

Chạy đến 1 con đường chính, Can quay lại mà xem xét kĩ lưỡng trên người cô: Tau có sao ko??? Có sợ ko???

Tau lúc này mặt buồn xo, mắt ướt át đa tình, đa sầu đa cảm: Can..kẹo....rớt rùi....

Can vỡ lẽ, giờ này mà cô còn nghĩ đến kẹo sao: đừng lo, lát mua lại nha.

Chú ý đến quần áo của cô ko khác gì kẻ đầu đường xó chợ, mà cái áo choàng cô cũng đem giục đi mất tiêu.

Can:Tau này, đi mua áo ha.

Tau gật gật đầu.

Cậu là 1 thên con trai tuy khá là đảm đang nhưng lựa đồ cho con gái thì....cũng rất là siêu lun đó chứ.

Áo Tau mặc cái nào cũng dễ dàng cho các hoạt động mạnh như đánh đấm, ngoài ra đều là chất liệu tốt dùng để chịu đựng ma pháp và lực công kích như lửa đốt vào sẽ khó cháy hơn, nếu có ai đâm vào thì sẽ giảm tối thiểu lực của cú đâm đó.

Tau cũng làm theo cậu, lựa lựa cho cậu vài thứ gì đó, cuối cùng cô chạy lại và khoe cho cậu 1 đôi bao tay da thuộc cực tốt.

Cậu khá bất ngờ khi cô có thể lựa dc hàng tốt đấy nhưng khi nhìn vào giá tiền thì cậu cảm thấy cô lựa đồ là dựa vào số nào nhiều thì phải.Cậu xoa xoa đầu cô xong rồi đi tính tiền.

Tau thật ra ko ngờ ngần tí nào cả, ko phải tự nhiên cô tặng cho cậu đôi bao tay đó mà ko phải những thứ khác.

Đôi bao tay đó dùng để điều hòa ma lực của cậu, ma lực chết chóc của cậu.

Khi 2 người đang tính tiền thì nghe tiếng reo của mấy cô nhân viên thì cũng nhìn theo thì...ôi mẹ ơi..

Le đang có cái hên động là liếm cổ tay Ari đầy ngọt ngào.

Thì ra mấy đứa ngây ngô cũng có cái hay, làm điều ngu mà ko bị chửi.Cậu cũng mún nha, liếc mắt nhìn Tau, cậu hơi hơi tiếc nui.

Nhìn khuôn mặt sát khí của Ari mà thấy sợ, cô đang tiến về phía quầy tính tiền này.

Cậu nhìn cô mà cười gượng: à,Ari...chào....tớ...tớ...vậy cũng đến đây mua đồ à, thật trùng hợp nha.

Ari:ừm

Tau lúc này chú ý đến cổ tay của Can có vết sẹo hồ lô thì cảm tay cậu mà diễn lại như của Ari và Le.

Ari nhìn mà khó xử, trong lòng cực ngượng nhưng ngoài mặt thì đen như than như kiểu nếu người thường lúc này là đồ mặt thì cô sẽ ngược lại là đen mặt : đã thấy!!!!????

Can thật muốn khóc, cậu mún Tau làm như vậy với mình nhưng ko phải lúc này, sau này cậu sẽ ko suy nghĩ đen tối nữa, kéo sẽ hại chính mình như lúc này đây:

Tớ, tớ...ko thấy gì hết...ừc....thật đó...

Khi hóa đơn vừa dc đưa cậu nhanh mà kéo Tau đi ngay.

Gemi khéo léo mà chen ra khỏi dòng người, cậu dùng chiếc khăn choàng trùm kín mình từ trên xuống dưới, đảo mắt quan sát mọi thứ xung quanh 1 cách vô cùng cẩn trọng.

Nhanh nhẹn mà lách vào 1 ngõ hẻm nhỏ gần đó, mắt sát bên lia về phía dòng người dày đặc ngoài kia, trong đó có 1 vài người có vẻ như rất gấp gáp tìm kiếm ai đó.

Ko phải là tìm kiếm mà là truy sát.

Phải, họ đang tìm cậu và cậu chính là mục tiêu. Họ đã bắt đầu truy cậu từ lúc cậu mới vừa bước ra khỏi cái cổng. Tưởng cậu ko nhận ra sao, khinh thường cậu quá rồi đấy và tuy nhiên, cậu cũng biết ai là người cầm đầu bọn chúng rồi, đó chính là vua cha đáng kính của cậu chứ ai.

Bỏ lại cái bọn còn đang khó khăn mà tìm kiếm cậu, cậu thần nhiên mà đi.

Đang đi thì ko biết có phải trùng hợp hay do bà tác giả bày ra mà cậu lại đi qua con đường cực vắng người qua lại. Đang đi thì nghe tiếng hét thất thanh của 1 cô gái, cậu định lơ mà đi luôn đó chứ, tại cậu vốn ko thích làm chuyện bao đồng nhưng tại d cái giọng này quá đời thân thuộc với cậu cho nên.....

Con đường này vốn dẫn đến cánh cổng số 5 nên ko nhiều người qua lại cho lắm nếu không muốn nói thẳng ra là chỉ có pháp sư hay mấy thên ngu có gan chịu chết để đi qua đây và Vir là 1 cái ví dụ điển hình..

Cô biết với cái khuôn mặt này mà đi đường chính sẽ khá là gây go nên cô xem bản đồ coi còn con đường phụ nào có đi ra chợ hay ko.

Nhưng khi mới vừa đi còn cách chợ 1 quãng nữa thì lại gặp bọn pháp sư đang chuẩn bị đi săn quái vật ở cánh cổng số 5. Cô vốn định lướt qua bọn chúng nhưng ai ngờ lại va phải 1 tên làm mũ áo rơi ra. Hé lộ ra khuôn mặt xinh đẹp tuyệt mĩ của cô khiến chúng nổi lòng tham muốn cô cho bằng dc.

Gemi đứng trên 1 cái cây cao nhìn xuống , cậu mún biết cô gái đó có thật là Vir ko thôi và quả nhiên ko sai. Cô có vẻ chống cự khá kịch liệt đấy nhưng cũng chỉ làm bọn chúng càng hứng thú, thêm khát cô hơn nữa thôi.

Thế là Vir đã bị vật xuống đất, tên cao to nằm đè lên cô, mấy tên kia thấy vậy thì lui ra chỗ khát, có vẻ tên đó là thủ lĩnh của cái nhóm này.

Hắn ta từ từ mà đẩy nhẹ vật áo cô ra, hắn ta muốn từ từ mà thưởng thức cái da thịt hồng hào nõn nà của cô.

Vir hoảng sợ, khóc lóc mà van xin,hai tay thon gầy cố ra sức đẩy cái tên đó ra khỏi người mình: đừng đừng mà,...làm ơn...tha....tha.....cho tôi...híc híc....

Gemi thông thả mà ngồi vắt chân trên cây, cậu ko hề gấp gáp trong việc giúp cô vì cô là gì của cậu chứ. Cậu đang cố gắng nghĩ thế đấy nhưng lòng thì cứ nao nức ko thôi.

Tên đó bịt miệng Vir lại: yên nào, anh sẽ hết mực mà yêu thương em mà.

Vir giờ ko thể làm gì được nữa, chỉ vô lực mà cho nước mắt chảy dài hai bên gò má của mình. Miệng thì phát ra tiếng um um.

Tên đó cúi xuống cổ Vir mà hít lấy hít để hương thơm phát ra từ người của cô: em thật thơm, anh thích.

Khi mà tên kia đang chuẩn bị cắn lên chiếc cổ trắng nõn nà ko tì vết của cô thì Gemi ko chịu đc nữa, đập văng hắn ta ra 1 bên, cậu cầm tau xốc cô lên, ôm cô vào lòng. Vir thấy cậu thì ôm rất chặt, mọi oan ức tuôn trào, cô cứ thế mà khóc lớn hơn nữa: huhuhu....Ge.....mì...Gemi....híc....

Tên kia: thẳng ranh, mau trả con bé đó lại cho tao.

Nếu nói về cái độ ma quỷ thì Gemi đây đứng nhất trong đũa.Mấy con người nạnh nùng kia còn kia liên quan đến ma quỷ mà, vậy mà Gemi đây là bậc thầy của linh hồn đấy tuy chưa rành thui. Năng lực nguyên rửa cực hiếm.

Thế là anh đây đã sử dụng tuyệt chiêu đó của mình để mà nguyên rửa cái tên kia, mấy linh hồn quái vật bị hắn giết giờ đây cứ bâu đầy hắn.

Tiếng la thảm thiết của hắn phát ra làm bọn đàn em bên ngoài thật vui sướng.

Đàn em: ây da, chắc con nhỏ đó ngon lắm nên đại ca mới hét lên đấy sung sướng như thế!!!

Đàn em: chắc. Tao cũng mún thử con đó.

Đàn em: con đó nhìn ngon phết.

Thế là bọn đàn em tán qua tán lại mà ko hề hay biết cái tên đại ca đó đã xiu từ lâu.

Vir: này, đặt tớ xuống đây đi.

Vậy là Gemi đặt Vir xuống sau khi cách chỗ khi nãy 1 khoảng khá xa.

Gemi: này, sao cậu lại ở đây 1 mình, cái nhóc lùn tẹt mà cậu hay đi theo đâu rồi.???!!!

Nghe đến đây mắt cô lại giàn giụa nước mắt: huhuhu □□

Thế là cô kể mọi chuyện cho cậu nghe: cậu cũng biết tớ là kì nữ rồi đấy nên xung quanh tớ toàn những kẻ dối trá nên tớ...ghét bị lừa dối.

Gemi: ừm, thế sao!!! Vậy, cậu ấy có lợi dụng cậu cho việc làm gì xấu của cậu ta ko???!

Vir lắc đầu.

Gemi hỏi tiếp: cậu ta có nói mình là nữ hay là nam trong mấy ngày qua với cậu!???

Vir lại tiếp tục lắc đầu.

Gemi: vậy là do cậu ko hỏi cậu ấy thôi, tự nhiên lại giận người ta vô cớ.

Vir đỏ mặt: ơ...tại vì khi cậu ấy nói cậu ấy là nam thì...thì tớ nhớ lại đã từng đối xử với cậu ấy như 1 đứa con gái nên... nên.....

Gemi: nên.....

Vir: tớ thấy việc gần gũi 1 đứa con trai thì ko đc đúng đắn cho lắm!!!

Gemi: chỉ vậy thôi sao!??

Vir: ừ....

Gemi: vậy cậu có nghĩ cậu ấy sẽ buồn vì những gì cậu đã nói với cậu ấy trong lúc tức giận!??

Vir cúi mặt: tớ... tớ....đã làm....tồn thương cậu ấy...tớ thật xấu..m

Gemi đứng bật dậy: vậy đi thôi, đi mua món quà tạ lỗi với cậu ấy nào.

Vir nhìn cậu, nhoeo miệng cười hạnh phúc: ừ!!!

Hai người thân nhiên tản bộ trên con đường đầy cây, nắng chói chan cứ xuyên qua từng kẽ lá.

Gemi chấp 2 tay sau đầu đi trước còn Vir thì tản tản đi phía sau. Vì cô rất ngượng khi bị ánh mắt của cậu chiếu thẳng vào mình, ngoài ra nếu đi phía sau thì cô sẽ có thể quan sát đc cậu gần hơn nhày thường.

Lưng cậu vừa dài vừa thẳng, dáng lại cao ráo nữa, đặc biệt là mái tóc tựa như nắng vàng ban mai và mắt tím tựa như 1 viên ngọc thủy tinh kia của cậu. Vẻ đẹp của chúng thật tuyệt vời ko gì sánh bằng, người người có lẽ sẽ ngóai lại nhìn vẻ đẹp tuyệt vời của chúng nhưng chỉ đáng tiếc là những vết sẹo đã làm vẻ đẹp đó hòa toàn tan biến.

Khi cô đang mải mê ngắm cậu thì Gemi chợt lên tiếng làm cô phải nhảy ra nhanh khỏi mơ suy nghĩ của mình: Này!!! Cậu đừng nhìn tớ nữa!!!!

Vir luống cuống: ơ, tớ..... tớ!!

Gemi thật mỉm cười vì cái biểu hiện như 1 tên tội phạm vừa bị bắt quả tan của cô: cậu nghĩ sao với người tên North và Swam ko có mặt ở buổi tra khảo!???

Vir hơi khó hiểu vì câu hỏi của cậu: có nhân chứng nói là cả 2 cậu ấy đều ở bên ngoài ktx khi bắt cháy mà!???

Gemi: vậy?? Nhân chứng đó là ai!??

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hiểu về nhau hơn (4)

Vir: người làm chứng là 1 vị pháp sư vô tình đi ngang qua thì có sao!??

Gemi: pháp sư cao cấp như anh ta thường rất cao ngạo, cậu nghĩ anh ta có quan tâm đến việc làm chứng lắm sao!??

Vir đưa ngón tay đặt lên môi phản xình mà nghĩ ngợi: có lẽ anh ta là 1 người tốt chăng!?? Anh ta chính là người phụng sự của nữ hoàng đó nha, ai cũng nể mặt cả!!!

Gemi càng đen mặt: cái chính là, anh ta là 1 ma pháp sư chuyên về hệ hỏa như cô Yan He ấy, thậm chí anh ta còn nhìn hơn cô ấy!!

Vir khó hiểu hơn: tớ ko hiểu cậu nói gì hết!??

Gemi nhẹ nhàng, từ tốn mà giảng giải cho cô hiểu: tớ nghe đc từ cô...à ko, cậu bạn của cậu. Lúc mà cậu ta cảm ơn tớ về việc đã cứu cậu thì tớ đã hỏi cậu ấy có biết ngọn nguồn của ngọn lửa ko!?? Thì cậu ấy nói là do cậu bạn tóc tím than lạnh lùng kia mất kiểm soát mà gây ra.!!!

Vir từ từ mà ngẫm lại.

Gemi lại nói tiếp: cậu nghĩ cậu ta dù mất khả năng kiểm soát sức mạnh nhưng ko thể nào nà đốt cháy đc đồ vật kháng ma pháp đc dùng để xây ngôi ktx đó!!!

Vir thông suốt: ý cậu là, việc này là do Swam, North và vị pháp sư kia thông đồng với nhau, muốn trừ khử chúng ta ư.

Gemi: ý tớ chính là như thế đấy!!!

Vir đỏ mồm hỏi, cô mém bị ám sát sao, ko tin đc: vậy...tại sao, họ lại cứu Li!?? Vì để che mắt sao!??

Gemi: rất có khả năng, dù sao?? Ai mà rảnh rỗi đi nghỉ ngơi 1 vị pháp sư cao cấp như thế chứ!!!

Vir giãy nảy cả lên: tại sao chứ?! Tại sao lại muốn giết chúng ta!?? Phải chăng do tớ là 1 đứa... ô ւế sao!???

Gemi thoáng nhìn biểu hiện kinh hãi sợ sệt của cô thì quay đi, tiếp tục đi về phía trước: đó chỉ là giả thuyết thôi!!! Cậu hãy quên hết đi!!

Vir vẫn còn kinh hãi, hai tay ôm lấy đôi mắt rung rung của mình: quên...sao tớ có thể...quên đi việc mình mém bị giết chết chứ....!!!!

Gemi gào lên, xoay lại chộp lấy cổ tay trái của cô, mắt tím lập lòe lên 1 ngọn lửa sau các lọn tóc trước mắt, cậu nói mềm mỏng, nhẹ nhàng như mọi khi nhưng lại kiềm nén lại làm cậu càng thấp phần đáng sợ hơn:

Tớ bảo quên đi!!!

Sau vụ việc này, hình như khoảng cách của cả 2 gần như lại càng xa thêm, Vir cứ cà rứt cà rề mà đi phía sau Gemi.

Li từ tốn mà quẹo vào 1 ngõ hẻm gần đó, lưng tựa vào tường như 1 công tử phiêu dật, mắt xa xăm ko biết đang nhìn gì, miệng cười nheo nheo, môi mỏng bật ra từ hơi ấm nóng nhẹ nhẹ:

Làm ơn đừng nhìn tôi bằng cái sát khí của cô nữa dc ko?? Tiểu thư Capri

Nhanh chóng bóng ảnh áo choàng đen vụt tới trước cậu, áp sát cậu vào tường, cơ dùng cái chiều cao tới ngực của cậu, giật mạnh cổ áp cậu xuống, mặt 2 người áp sát gần nhau.

Capri ko nhìn dc tức giận nữa mà chửi thề, răng nghiến chặt lại vào nhau phát ra tiếng kêu rõ rệt :

chó má, có vẻ mày rất thích chết sớm nhĩ??!!

Tuy khó thở nhưng Li cũng ko phản kháng, ngược lại cậu lật ngược thế cờ rất nhẹ nhàng bằng cách áp sát ngược lại cô vào tường, cậu dùng đôi môi mỏng gọi tình mà phả vào tai cô từng luồng khí nóng, từng lời nói ngọt ngào : em muốn giết tôi đến thế sao??? Capri!!!

Capri vùng vẫy kịch liệt nhưng vẫn vô lực như lúc bị mất sức vậy, vốn là sức của con gái ko hề bằng con trai mà: Câm miệng, đừng gọi tên ta như thế thân thiết lắm vậy.!!!

Li hệt như đang có 1 bản tính khác vậy, hành xử hệt 1 kẻ công tử chuyên mặt dày đi đùa giỡn các cô gái khác: sao em có thể vô tâm như thế sau tất cả những gì mà 2 ta đã làm vào đêm hôm qua nhĩ!!!

Li nói như thể 2 người họ đã có với nhau 1 mối quan hệ khá mờ ám vậy!!

Con tức giận càng dc bộc phát vì từng chữ mà Li nói: câm ngay!!!!

Li ko quan tâm đến con tức của cô mà cậu thấy như vậy cũng càng dễ thương hơn ấy chứ:

Hôm qua, em thật dễ dãi bao nhiêu thì...hôm nay lại bướng bỉnh bấy nhiêu....nhưng như thế anh càng thích....!!!

Ngay khi vừa dứt lời cậu đã áp môi mình lên môi cô, cứ từ từ mà len lỏi, cắn nuốt từng ngúm khí của cô.....đúng, chính thế đấy!!! Cậu thích biểu hiện lúc này của cô hơn, ko phải là vẻ mặt lạnh lẽo xa cách như mọi khi mà là khuôn mặt phải ứng đồ lên vì cậu.

Cô lại như thế nữa rồi, lí trí chống đối đã sớm tiêu tan khỏi đầu, hưởng thụ cái sự vô lễ từ hắn.

Khi biết cô đã sắp tới giới hạn chịu đựng, cậu buông cô ra và ko quên thêm 1 cái hành động cực mặt dày là hôn lên trán cô: chào tạm biệt, Capri!!!!

Cô xụi lơ, ngồi sụp xuống đất, ko phải chứ, tuy cô vẫn chưa hồi phục hoàn toàn nhưng cũng ko đến nỗi yếu như hôm qua mà vô lực ko thể chống cự, tại sao cô ko chống cự hẳn chứ!????

Rời xa khỏi cái ngõ hẻm ban nãy, Li tức đến độ dùng tay làm nứt mảng tường trước mắt, người qua đường cứ nhìn cậu nhưng cậu có vẻ chả để tâm đến thì phải:

Lại mất không chế nữa rồi!!! Sao lúc nào cũng là với cô ta chứ!??? Hà...mình điên nhiều thế (ý nói là tháng này ảnh lên con 2 lần).

Cậu luyến tiếc cứ nhìn về phía sau: bỏ cô ta ở lại đó ko sao chứ nhĩ??!! Dù sao cô ta cũng bị mù mà!!!!

Thế là cậu cứ đứng đó lăm lăm 1 mình, vậy là cậu cứ thất thần mà đi về phía cô.

Nhìn cô đang ngồi bần thần trong con hẻm hẹp khi nãy,, cậu cứ ngáp ngừng mà ko nói giỡn mạch như mọi khi:

À....uhm....cô ko....sao chứ!???

Xoay phắt về phía cậu làm cậu giật bưng cả lên, cô nói với giọng châm biếm và giễu cợt: Quan tâm!???

Cậu gãi gãi đầu: cũng do đó!!! Xin lỗi!!!

Cô nghe xong thì đứng lên, phui phui chiếc áo: Ta ko chấp nhất với những đứa bệnh!!!

Cậu giật nảy: cậu biết!!!!???

Cô cứ thế đi ra đầu hẻm bên kia, nhàn nhạt vút lại cho cậu 1 câu: Ko!!!

Cậu tuy ko hiểu 1 chữ quá nhàn nhạt đó của cô nhưng cũng nhanh chóng đi theo cô.

Cô biết cậu đang đi theo cô đó mà thậm chí còn đi sát bên cô nữa cơ nhưng cô lơ luôn, ko quan tâm.

Và thế là cậu ta cứ mặt dày, lải nhai lải nhải những điều trên trời dưới đất làm cô nhin ko đc mà càng thêm nóng cháy.

Li: này, cô biết ko, đường xá ở đây nhìn có vẻ cổ hơn ở các vương quốc khác đó nha, tuy mấy ngôi nhà của các vương quốc khác đều vô cùng phồn hoa, vô cùng kĩ xảo nhưng tôi lại thích phong cách nhàn nhã, đơn giản, cổ điển của đế đô hơn.....!!!!!!

Vậy là con người nào đó cứ lăm nhăm, cô như thế, luôn tỏ ra vẻ ko quan tâm nhưng lại nghe rất chăm chú, từ khi 5 tuổi cô đã ko còn đc tự do của chính mình nữa, cô đã ko còn đc biết thế giới bên ngoài ra sao nữa rồi. Theo kí ức của cô thì nó lại rất mờ nhạt, có vẻ cảnh vật cuối cùng mà cô nhớ nhất chính là lúc những giọt máu khiêu vũ vui đùa với những xác chết xấu số trước mắt cô mà thôi!!!

Cô cứ thế mà suy nghĩ miên man, đột nhiên Li vương tay chớp lấy cô mà ôm vào lòng, cô hơi khó chịu: buông!!!

Cậu cũng buông cô ra làm cô hơi giật mình vì sao cậu lại nhanh mà nghe lời mình đến thế, cậu giữ lấy 2 bên vai của cô: Này!!! Cô sao thế??? Sao lại có thể ko thấy chiếc xe ngựa đó chứ???

Cô thắc mắc: có sao???

Li mặc max dày mà cầm chặt lấy tay cô dẫn đi như thể cả 2 thân thiết lắm vậy: thật tình, tôi quả ko thể lơ là với cô mà!!!

Li nhìn cô im lặng, ko phản kháng dữ dội như mọi khi thì thắc mắc: Này, cô sao thế!!!!?? Ko vui sao!!!!? Tui dắt cô đi mua đồ nha!!!!?

Capri trong lòng thầm chửi cái tên mặt dày này, ấy vậy mà cũng ngoan ngoãn cho cậu dẫn đi.

Cái lí do mà sao Capri, Aqua và Scor là những thành phần giống nhau nên có thể làm quen với nhau hơn.

Scor và Aqua có vẻ thân với nhau nhưng với Capri thì ko. Vì cô quá dễ bị lay động bởi cái cảm xúc trong mình, cô ko hợp với họ cho lắm thì phải.

Li lựa cho cô bộ này đến bộ khác, còn cô chỉ yêu cầu là màu tối thôi, trong khi cậu lại lựa xanh, đỏ, hồng, vàng,.....Cậu lựa đồ cực đơn giản, chất liệu vải cực tốt, những chiếc áo của cô tựa như những chiếc áo giáp bằng lụa vậy.

Cô ko thử bộ nào cả mà yêu cầu tính tiền luôn.

Li cũng tính tiền luôn phần đồ của mình: này này, nhìn cô ốm tong teo như vậy hay là đi ăn với tôi 1 bữa nha. Tôi mời!!

Cô xách giỏ đồ trên vai, trực tiếp mà đi ra khỏi cửa: Ko!!! Ta muốn đi nhấm nhồm, đi ko!!!!??

Li: đi chứ!! Ta dẫn cô đến quán nhậu nổi tiếng nhất ở đây nhé!!!

Thế là trên đường đi đến quán nhậu, Li cứ huyền thuyên đủ thứ còn Capri thì vẫn cứ yên lặng lắng nghe, cô muốn nghe cậu nói nhiều hơn để nhận thấy vẻ đẹp của thế giới này.

Li ngừng huyền thuyên 1 chút, môi trong túi ra 1 dải vải băng mắt mỏng màu đen, xung quanh mép viền đc thêu những hoa tuyết nhỏ bằng chỉ trắng nhìn thật đẹp. Dải vải này có vẻ là 1 dải ruy băng thì phải và đoán chắc rằng nét chỉ đc thêu từ nghệ nhân cao tay thì mới tuyệt mỹ như thế. Loại vải dùng để may chiếc băng mắt này tuy ko phải là vải thượng hạng nhưng khi đeo vào mắt của cô thì ko có vẻ gì là thô ráp khó chịu mà ngược lại còn tản ra hơi mát và hương hoa dịu nhẹ giúp thư thái thần kinh.

Li tháo dải băng mắt của cô ra và đeo vào cho cô dải băng của mình: tặng cô cái này!!!

Capri đưa tay vuốt vuốt lên dải băng, cảm nhận đc mùi hương sáng khoái từ nó tỏa ra thì khiến cô rất thích.

Capri bất giác hỏi: trong vải bịt mắt này có thảo dược!!!!??

Li: đúng, là thảo dược đc sấy khô!!!

Capri thông thái: mùi ta rất thính, ta có thể phân biệt đc từng loại hoa, thảo dược khác nhau nhưng ta ko thể phân biệt đc đây là loại thảo dược gì cả!!!!?

Li: vậy cứ thì cứ từ từ mà đoán!!

Pis lấp ló mà trốn trong dãy người ào ạt, mắt ko ngừng lia về phía người nào đó ở phía trước, cậu nhìn chăm chăm vào bả vai của Scor : Cậu ta sẽ ko sao chứ!?? Thậm chí vết thương mới loét vào hôm qua nữa mà!!!

Ko ko, sao mình lại theo dõi cậu ta chứ!?? Mình đang làm cái hành động biến thái gì đây!?!??? Đây chỉ là do lỗi của mình, phải, là do mình nên vết thương của cậu ta mới tái phát, nên mình chỉ ở đây canh chừng, phòng hờ cậu ta bị thương nữa thui, phải, là thế thui!!

Giờ phút này cậu đây thật thó như 1 tên trộm vậy. Từ phía sau, 1 đám khi nãy ức hiếp Vir đang tức giận xông xáo: Móa, đại ca làm lâu quá rồi chưa ra, tội mình có nên kiếm cái lều xanh nào gần đây mà giải tỏa bớt con thêm ko tội bây!?!?? Chứ tao thêm quá rồi!!!

Mấy tên kia cũng hòa theo:

Chí phải chí phải, tao thêm lắm lắm...

Phải phải, đại ca đang hưởng thụ nên chúng ta phải học hỏi theo đại ca chứ!!!

.....

Tao thấy lều xanh toàn mấy con lồn loét son phấn, thân hình cá lẹp nhìn mà phát ngán, tao muốn đổi khẩu vị cơ!!!

Tao cũng có ý kiến giống mày vậy đó!!!

Đang bàn bạc ngon lành thì:

Ê bây, đằng trước có em gái xinh xắn lắm kia.

Thế là cả bọn nhây nhây theo hướng ngón tay tên vừa chỉ:

Ấy, xinh vãi!!!

Đúng gu tao nha!!!

Nhìn thêm phết!!!!

Và thế là cả đám nhao nháo đến chỗ Pis, Pis còn mải mê theo dõi Scor thì vai bị chộp lại làm cậu giật tấy cả lên.

Tên ốm nhách như cái cây lao sậy nhìn cậu bằng ánh mắt thèm muốn, lời nói phát ra 1 cách biến thái, tục tĩu:

Này cô bé, cùng anh vui vẻ đêm nay nhé!!!

Pis thì vô cùng hoảng loạn, làm sao đây, cậu như vậy là đang bị quấy rối sao, mặt cậu thể hiện rõ nét ngây thơ hoảng loạn càng khiến bọn chúng muốn cậu hơn.

Tên mập đẩy tên ốm ra:

Ngu thật!!! Tối đêm thì còn lâu lắm!! Hay anh và em vui vẻ bây giờ lun nhé!!!!????

Pis nắm hai bên áo:

Ồ...t...ôi...tôi...ko.....!!!!

Tên ốm như 1 con dã thú nhìn cậu bằng ánh mắt trần tục, chỉ hận vồ nhanh vồ lấy miếng mồi ngon như pis ngay tại đây: em đừng sợ!!! Anh chỉ muốn iu thương em thui mà!!!

Nhìn pis càng sợ hãi, bọn chúng càng thích hơn. Người đi đường để mặt cho cậu bị ức hiếp. Biết mình ko đánh lại bọn chúng nên cậu chọn cách bỏ chạy là chính.

Và dĩ nhiên là cậu chạy chưa tới 50 m thì bị bọn chúng tóm lại rồi. Tên béo dùng bàn tay nhớp nháp của mình mà thô lỗ nắm chặt lấy cổ tay của cậu mà lôi đi vào nhà nghỉ gần đó, pis chống cự:

ko..làm ơn đi....tha cho tôi...tôi...tôi là Con Trai Đó.!!!!

Nghe cậu nói mà cả bọn cười phá lên:

Ha haha, nhìn cô em tuy lẹp nhưng sao lại là con trai đc chứ!?!???

Nếu cô em là trai thật thì tụi anh cũng xoi tất!!!

Đúng thế ;!!! Chí lý chí lý!!!

Thậm chí có tên vô lại hơn là trực tiếp xoa lên ngực cậu nữa cơ và hết phim kiểm hiệp ấy, khi mà hấn ta chỉ mới chạm nhẹ vào ngực cậu thui là đã bị đánh văng đi rồi.

Vá đời ko hết như cho phim tí xú là, người cứu pis là..... Scor.

Đùa thui, người cứu Pis là 1 cậu nhóc, nói là nhóc nhưng có lẽ cao gần xấp xỉ Pis rồi đó chứ.

Bỗng 1 toán nhóc chạy tới chỗ Pis ôm lấy cậu làm cậu muốn ngộp thở luôn.

Bé trai lùn nhỏ ôm chặt lấy chân cậu ko buông: Chị Pis, hôm giờ chị đi đâu vậy? Em nhớ chị lắm đó!!!

Cô bé tóc buộc 2 chùm thì cứ đu đưa bám trên cánh tay cậu: ko biết đâu, anh Pis mau về nấu ăn cho Mimi đi!!!

Thế là quyền cái diễn đàn nào là anh Pis, chị Pis..... V vô bờ bến.

Thế là Pis bị hơn 5 đứa trẻ tràn đé đầu đé lòi ảnh về làm ảnh trong trắng thái vô cùng hấp hối : mấy đứa, buông anh ra cái nào..... Anh ko....thờ ơ....!!!

Cái bốn nhóc này tuy nắm lùn nhưng sức đu bám cũng thật ghê gớm, nhất quyết ko buông là ko buông, đợi đến khi cậu trai khi nãy cứu pis xách lòi ra mới chịu: được rồi, mấy nhóc đi ra cho chị ấy thở nào!!!

Pis đó thiếu oxi, mặt mày xanh mét: mấy nhóc sao lại ở đây thế??!!

Cô bé tóc buộc 2 chùm, lanh lẹn trả lời: dạ, đến đây để cho anh Suah nhập học vào học viện a.... Ở học viện gì thế nhỉ?

1 nhóc tóc đuôi ngựa: là học viện Moonlight!!

Cô bé 2 chùm đứng rồi là nó đó!!!

Pis bất ngờ, mặt hớn hờ nhìn về phía Suah: hay quá!! Vậy em sẽ học cùng với anh sao??? Suah!!!!

Suah mặt lạnh, ko thèm trả lời, từ đằng xa có 1 bà lão đang chấp chừng mà đi tới : Pis đó hả con?? Gặp con ở đây quả là trùng hợp, mấy ngày trước định tạm biệt con trước khi đi nhưng lại ko thấy con đâu nên Suah giận con lắm đó, nó nán lại vài hôm để chờ con nhưng vẫn ko thấy con đâu, cuối cùng do học viện giục dữ quá nên bọn ta phải đi ngay nhưng ko ngờ còn lại ở đây!!!

Pis nghe mà thấy ái nái kinh khủng, trước khi mà lại quên chào tạm biệt mọi người nữa chứ: À, xin lỗi mọi người, đó cháu vội đi quá cho nên.....

Bà vội khua tay: ày ko sao ko sao!!! Thời gian tới bọn ta sẽ ở đây, phiền cháu giúp đỡ nữa nhé!!!

Pis: bà ơi, tiền thuê nhà ở đế đô đắt đỏ lắm, sao mà bà chịu đc??!!!

Thế là nhóc con trai tên Fang cầm tay cậu, chỉ chỉ về phía Suah vẫn mặt lạnh đứng kia: Chị Pis ko biết đâu, anh Suah giỏi lắm, anh đc học viện cho hưởng ưu đãi đặc biệt đó, nên bọn em đc sống chung với anh lun.

Pis ko vui, chu chu cái mỏ bất mãn : Đã nói gọi là anh Pis mà!!!Mà gì đây??? Ưu đãi đặc biệt đến thế sao?? Suah em lớp nào vậy???

Suah vẫn thế, ko thèm trả lời cậu.

Pis thật là, nãy giờ rất bất bình trước cái thái độ của Suah lun ủa: Suah, sao hôm nay nhóc lạ thế, ko trả lời anh gì cả???

Bà là người cực tinh mắt: mấy nhóc, chúng ta nhanh đem hành lý đến học viện nào!!!

Bọn nhóc ko vui:

Ko muốn đâu

Còn muốn đi chơi cùng Pis xinh đẹp của con cơ

Ko, là Pis soái ca của con cơ

Anh Pis soái chỗ nào chứ, là Pis xênh gái

Ko, là Pis soái cơ

.....soái..... Xênh.. M...mmm.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Xin lỗi có làm em hết yêu chị !

Rốt cuộc bà phải ra can ngăn và lỗi tội nhỏ đi, đừng thấy bà chống gậy mà nghĩ bà yếu, bà chỉ dùng 2 tay ko thôi mà lỗi đi hết cả 5 đứa, mấy đứa nhỏ cũng dễ thương, vậy chào Pis nữa:

Tạm biệt anh Pis, gặp lại sau nhà

Chào chị Pis

Hẹn gặp lại chị Pis

Pis cũng đứng vậy chào lại: đã bảo đừng gọi chị Pis nữa mà!!!!

Bà bà cũng ko quên liếc ánh mắt cảnh cáo: này Suah, ko bảo toàn dc Pis về tận học viện thì đừng mong bà tha cho mi!!! Nghe rõ chưa hả!??? Giờ muốn làm gì thì làm đi nhưng cấm mi làm đau Pis đó, chỉ cần trên người bé có 1 vết thương thôi là bà.....

Ko để bà nói hết, Suah vội ngắt lời ngay: Vâng, bà đi thông thả ạ!!!

Pis khó khăn khi mà chỉ còn có Suah ở đây, mặt lộ rõ ra sự khó xử:

À..... ừ, Suah này, anh còn phải mua 1 chút đồ, anh đi trước nha, gặp lại em sau!!

Ko để Pis đi, Suah đã chớp lấy tay Pis, Pis thật rất khó xử, nói trắng ra là sợ Suah thì đúng hơn:

Suah, em sao thế!?!??? Buông tay anh ra đi!!!

Suah buông tay Pis ra, 2 tay thông thả dút vào túi quần: khi nãy bà nói là phải bảo vệ chị, ko cho chị có 1 vết xước nào. Kéo người bị họa là tui!!!

Pis do dự: thật ra.... Ko cần phiền em đến thế đâu!!!

Trời ơi, cậu đang theo dõi Scor mà trời!!! Theo cậu làm chi chứ!?!?!????

Suah có vẻ cực ko để tâm lời của Pis vào tai: Chị muốn mua thứ gì!?!??

Pis thật đau lòng trước những vị đã biết giới tính của mình rồi mà còn gọi sai, thật là muốn khóc, aa:

Suah à, đừng gọi anh là chị nữa. Em cũng đâu phải tụi trẻ con muốn chọc anh cho vui chứ!!!

Mặt Suah lộ ra 1 tia khó xử nhưng nhanh chóng đã bị cậu dập tắt ngay: Rồi sao??? Tui thích gọi sao cũng phải để tâm đến cảm nghĩ của chị à!?!??

Pis ko có cái mạng to lớn đến như vậy đâu, xua tay phản kháng kịch liệt: ko có mà, ko có, thôi hay là mình đi mua quần áo trước đi nha!?!?!??

Thế là Pis nhanh mà lảng đi chuyện khác, Suah cũng tò tò theo sau.

Mới vừa đặt chân trước cửa hàng thôi thì 2 cô phục vụ rất là nhiệt liệt làm cậu rất hài lòng nhưng cậu tiếp theo đánh động vào lòng cậu làm cậu nghi ngờ hôm nay có phải cái ngày mèo mửa đối với cậu hãy gì đó:

Ôi chào, cô bé xinh quá!! Bạn trai cũng soái chả kém!!!

Thật là 1 đôi tình nhân dễ thương đó nghen!!

Thâm tâm của pis đang thầm gào thét, đang chuẩn bị mở miệng giải thích cho 2 người họ hiểu thì Suah đã tránh trước cậu: phiền 2 cô lựa giúp bạn gái của tui vài bộ có khả năng bảo vệ tốt cho cơ thể trong chiến đấu!!!

2 cô nhân viên hí hửng:

Ấy da, dễ thương quá!! Tòì ước gì có người bạn trai quan tâm bạn gái như cậu vậy đó!!!

Mời 2 người vào trong!!!

Pis đi sát bên Suah: này, sao em lại nói vậy?? Sẽ bị hiểu nhầm đó!!!

Suah bình thản: họ muốn nghĩ sao thì tùy họ, tôi ko có thời gian mà giải thích!!!

Đưa cho Pis xem những dòng sản phẩm chất liệu tốt mà giá lại hữu nghị nữa chứ nhưng lại toàn là quần áo còn gái, xanh, đỏ, tím, vàng... Toàn những thứ quần áo chói lòe. Mà màu sắc thì thôi đi mà dáng này còn là váy nữa chứ.

Pis xanh mặt mặt mày: à... Uh.... Làm ơn cho em những mẫu áo dành cho nam giới đc ko ạ. Tốt nhất là những chiếc quần chỉ vừa mới qua khỏi đầu gối em thôi thì càng tốt.

Cô nhân viên hí ha hí hớn kéo cái áo choàng của cậu ra: thôi mà, chỉ là váy thôi, đừng có ngại gì hết nha!!

Pis liều mạng giữ lấy chiếc áo choàng nhưng ko kịp nữa rồi, chiếc áo cứ thế xa cậu và tung cánh bay bay, bay xa khỏi cậu, xa quá. Khỏi phải nói, Pis xấu hổ và ngượng cỡ nào chứ, cậu xoay về phía Suah mà nhìn, mắt cứ thế mà tuôn ra lệ trực trào, Pis cầm đầu mà chạy về phía phòng thay đồ, giọng nói thút thít phát ra từ phía sau cánh cửa phòng:

Làm... làm ơn.... lấy cho em nh....ững mẫu.....em yêu cầu k... khi này.... đi ạ.....!!!

2 cô nhân viên ngơ ngác ngáo ngáo, cô nhân viên khi nãy lột áo choàng của pis suy lại việc mình làm có gì ko đúng khiến nhóc đó buồn à:

Ồ, em ấy sao thế nh?? Khi nãy tớ làm sai điều gì à??

Suah bình tĩnh cực chỉ điểm hơn ngày thường: Ko sao đâu, 2 cô lấy những mẫu áo mà khi nãy cô ấy yêu cầu đi ạ!! Cô bé chỉ đang ngượng khi bị em nhìn thấy hết đó mà!!!

2 cô nhân viên nghe đc câu trả lời vừa đi vừa cười khúc khích, hỏi sao tụi nhỏ thời nay dễ thương ghê.

Khi 2 cô vừa đi khỏi thì Suah vừa đi vừa run run cất bước chân về phía cửa phòng của pis, gắng hết sức để nói ra 1 câu tỏ vẻ bình tĩnh mà ko hề run:

Nói, tại sao lại ăn mặc như thế??!!!

Pis đã hồi tỉnh đc phần nào, nghe đc câu hỏi của Suah thì cũng lấy lại tập trung của mình nhanh hơn: đó... do anh đi vội... Nên ko kịp mang theo quần áo nên.....

Suah mặt đen đi trông thấy: nên anh ăn mặc hết 1 đũa con gái để quyến rũ thêm 1 thằng nào khác nữa chứ gì!??

Gì đây?? Áo 2 dây, quần đùi cỡ ngắn??!! Đây là muốn quyến rũ người khác sao??

Thật ra là áo ba lỗ đen dạng dành cho con trai, quần trên đầu gối khoảng 1 gang tay mà vô mắt cậu thành cái dạng quyến rũ thì cũng hay.... Bó tay.

Pis ôm chầm lấy đầu gối của mình, gục xuống và khóc: anh xin lỗi!!!

Xin lỗi!! 1 câu nói ko đáng đến những gì họ đang nói với nhau.

Thời khắc này mặt Suah ửng đỏ lên trong thấy, miệng cười 1 nụ cười dịu dàng hết sức hiềm hoi trên môi cậu, mắt cậu cụp xuống:

Xin lỗi!! Xin lỗi thì đc gì chứ, nó có làm em hết yêu chị hay ko hả??!! Pis!!!!

Từ môi cậu bật ra từng lời nói quá đỗi ngọt ngào nhưng vào tai Pis ko khác gì những từ ngữ kinh khủng. Cậu bật 2 tai lại, ko muốn nghe gì nữa.

Suah ngắm nhìn chiếc khay áo B3 của mình, miệng nhoeo càng cao:

Đợi đi, đến 1 lúc nào đó!! Chị sẽ là 1 cô gái thật sự và chỉ thuộc về riêng mình em thôi!!

.....

1 cô bé gái xinh xắn, thân hình nhỏ nhắn đoán chừng khoảng 6 hay 7 tuổi thôi nhưng thật ra Pis đã tròn 10 tuổi, 10 tuổi rồi đó. Mái tóc bạch kim dài xuống vai đc buộc cao thành 1 chùm tóc đuôi ngựa cùng với 1 dải ruy băng xanh nhỏ xinh. Mắt ngọc xanh tựa như viên ngọc xanh của nước, bảo vật biển xinh đẹp, nếu thật sự so sánh với các cô gái thì nó còn to và tròn hơn của họ. Trên người cậu là những nét đẹp đáng yêu của trẻ con, da trắng, môi hồng....

Khi Pis còn đang tung tăng lội từ bụi này sang bụi khác với thân ảnh màu đỏ của chiếc váy cũ đã sòn hết màu, có vài chỗ rách đc chắp vá lại bằng những mảnh vải nhỏ khác 1 cách tinh tế, có vẻ vị chủ nhân nhỏ rất trân trọng chiếc váy này thì phải, quần ngắn bên trong phồng phồng cũng làm cho chiếc váy phồng lên theo, nhìn cả người Pis trên dưới đều là lá cây, da thịt cũng nhiễm lên 1 tầng ửng hồng, 2 má hồng hồng cử động phà ra từng luồng khí nóng thế, Pis có vẻ rất mệt thế mà con vật hồng trên đầu cậu ko thôi cào rào lèo nhèo:

Pis, nhanh đi rồi về!! Thật chậm chạp và lè mề quá đi!!

Puro lúc này chỉ bằng 1 phần 3 bây giờ.

Pis cười cái nụ cười tươi rói, lấy tay quệt đi những giọt mồ hôi trên trán mình, 2 tay nhỏ tròn bắt lấy Puro đem xuống chân đầu nó:

Cái đồ sinh vật thăm ăn này, là tớ đi kiếm nguyên liệu cực vất vả đi, cực bột như cậu ko giúp mà còn hời tở nữa sao??!!

Trái cây trên núi quả là dễ kiếm đi thì cậu kiếm đc bao nhiêu và bỏ vào giỏ thì số thu hoạch của cậu vẫn là 0 vì bị cái con sinh vật nào đó ăn hết rồi.

Puro cũng banh miệng ra cái, vừa cái thì những trái cây mà nó nuốt vào trào ngược ra hết, mà đó nó ăn quá nhiều nên trên cơ thể, chỗ lồi chỗ lõm ra hình dạng trái cây, Puro có cái tật là nuốt ko hề nhai nên trái cây vẫn nguyên vẹn như mới:

Đó ko phải là lỗi của bốn đại gia ta nghe chưa con nhóc tí này. MAu buông rta ra ngay!!! Bốn đại gia sẽ nể lòng mà tha cho ngươi!!!

Nghe cái điệu bộ hống hách mà cực cung ta oi, Pis quyết định xốc ngược Puro lại, làm cho trái cây từ miệng nó ào ào vào rỏ, trái cây thậm chí còn trào ra ngoài rỏ lùn ấy chứ, thân thì nhỏ mà ko biết bao tử chứa đc bao nhiêu trái cây mà lăm thế nhĩ???

Puro thế nhưng biến thành cục bột màu xanh vẫn ko thôi lải nhải: piyss.... Ta hận miiiiiii!!!!

Pis nghe thấy thế vẫn ko ngừng lại cái công việc bóp dẹp lấy Puro, phả ra 1 hơi thở hơi bất ngờ trước lời tuyên bố của Puro:

Vậy hả, cứ việc!!!

Bỗng có 1 chú chim xanh đậu xuống vai của pis, nó dùng mỏ kéo kéo lấy lọn tóc của cậu, miệng ko ngừng chíp chíp những tiếng hót líu lo mềm dịu, cánh vỗ bạch bạch đợi chờ cậu, cậu nghe ko hui tiếng động vật cho lắm nhưng cũng hui ý chú chim là muốn dắt cậu đi đâu đó.

Vứt Puro sang 1 bên, cho chứa cái tội gây sự với cậu.

Chú chim xanh dẫn cậu đến 1 dòng suối nhỏ, cậu hiện vô cùng hốt hoảng khi thấy bên cạnh bờ là 1 cậu bé, dòng suối tuy nhỏ thật đấy nhưng nước chảy rất xiết, lại có nhiều đá ngầm dạng rỗ to nữa. Ko biết lúc đó là hơn hay xui mà Pis đã cứu sống cậu bé ấy bằng cách vô cùng thần kì.

Lúc chạy đến chỗ cậu bé muốn xem tình trạng cậu ra sao thì đó đất gần suối nên khá trơn ướt, và Pis đã trượt chân ngã oạch lên người cậu bé đó làm cậu ta ọc hết ra nước lùn chớ, hên vãi.

Cậu ho sặc sụa mới chậm rãi mở mắt ra, lồm cồm ngồi dậy, mắt hồng nhìn chăm chăm lấy cậu: Cô là??

Pis lại gần dòng suối rửa sạch đi lớp bùn ở trên váy của mình: Mình tên Pis, sao cậu lại bị đuối nước vậy??

Cậu nhóc gãi gãi đầu: à... Do trong lúc luyện tập nên mình bất cẩn trượt chân và ngã xuống nước!!

Khi vừa nói xong thì bên bìa bụi rậm đã nghe tiếng cây cối sột soạt và tiếng là hét của Puro rồi.

Pis cũng vội đi ngay: mình ko thể ở đây lâu đc, chào nhé!! Khi nào có dịp thì gặp lại nha!!!

Cậu bé đứng ở đó là to: mình tên Suah, lần sau có thể gặp cậu ở đây ko!??

Pis nán lại 1 chút, cười tươi: Suah phải ko?? Lần sau gặp nhé!!

Thân hình nhỏ nhắn thế cũng vụt đi mất.

Pis thay ngay bộ nam trang mà 2 cô nhân viên vừa đưa tới, cậu mặc vào mà vẫn đc 2 tấm tất khen xinh gái nữa chứ.

Khi đang chuẩn bị đi lấy quần áo đã đóng gói thì cậu nhìn thấy chiếc áo choàng của mình đang nằm phơi mình dưới sàn hết 1 cái giẻ lau chân, cậu như nhớ ra đc gì đó, khi đang dáo dác tìm ở trong quán có chiếc áo choàng nào hay ko thì 1 cô nhân viên đưa lại cho cậu thẻ bài của mình và trên đó hiện lại trên thẻ chỉ còn 350 zo = 350 000 đồng.

Cậu chỉ mua 3 bộ áo vận động trong chiến đấu thuộc dạng hạ phẩm và 5 bộ áo thường thôi mà, có cần chém cậu từ 7 500 zo = 7 triệu 500 thành 350 zo

Thiệt là muốn thổ huyết, biết rằng quần áo thích hợp cho pháp sư rất mắc nhưng cũng ko cần hút máu cậu đến vậy chứ, thương nhân lá bọng chém người ko dao, đời này Pis có lẽ sẽ mãi ghi nhớ việc đề phòng các thương nhân mới đc.

Biết mình giờ đang rất nghèo, đang sắp chạm tới mức vô sản nên Pis chỉ quyết định mua 1 tấm vải đen, chất liệu cũng ko tệ đi vì cậu phải trả giá rất kịch liệt đó và 1 số dụng cụ máy cần thiết thôi, cầm tấm vải đen trên tay, Pis mỉm cười vui đến lạ thường mà k biết rằng Suah rất để ý đến hành động kì lạ của cậu.

SSố tiền còn còn còn lại Pis quyết định mua 1 chút thức ăn dự trữ cho chuyến đi của mình và Vir , và 1 số thực phẩm cần thiết cho ktx mà với vài đồng lẻ bạc cái bọn háo ăn kia chỉ xoi trong 1 bữa thôi quá. Chỉ còn cách xài số tiền mà cậu đã dành dụm bấy lâu, thật thương tâm.

Nhớ ra cái bọn kia nói nào là muốn uống rượu để quẩy tanh bánh cho quên đi cái đau, uống rượu trúng tâm bổ cho cơ thể,... v vô bờ bến, vậy sao ko đưa tiền cho cậu chứ, cậu đâu phải là kẻ tiền của họ đâu chứ, ôi... Càng nghĩ càng đau là sao?

NNghĩ tới nghĩ lui thì cậu lại chú ý đến nguồn sát khí sau lưng mình, cậu thật ko biết phải đối diện với Suah ra sao. Pis cầm đầu mà đi tìm 1 quán rượu nào đó còn Suah cứ thản nhiên theo sát phía sau cậu.

Sagit quá ư là ghê gớm đi, xương bị gãy đa số thế mà vẫn có thể thản nhiên chống gậy mà đi, quả nhiên bọn pháp sư điều là quái thai ko!!

Hơ hơ, có ko phải là đứala ngu khi mà ko biết mình bị theo dõi này giờ nhé, mà kẻ đứng đầu ch cái vụ này chỉ có tên Kang He kia thôi chứ ko ai khác, muốn bắt cóc cô rồi đi ép cung cô sao?? Mơ đi, vì giờ

giờ cô đang ở 1 nơi mà ko phải ai cũng có thể đụng chạm vào đâu.

Sagit đứng trước 1 tòa nhà nổi bật nhất ở khu phố đề đô này _ Công hội săn quái vật, mà cô lại là thành viên chủ chốt của hội, ngon đụng vào cô đi thì cái nhóm săn vampire sẽ kéo đến xử chúng liền.

Người canh cổng vừa nhìn mặt của cô đã hoảng sợ, mở cổng cho cô vào ngay, vừa đi lướt qua hần, cô ra lệnh:

Giải quyết bọn tôm tép phía sau cho ta!!

Nghe lệnh cô, tên gác cổng dựa vào ma pháp của mình đã diệt gọn bọn theo dõi cô này giờ.

Cô ngồi dựa vào chiếc ghế chủ tọa uy nghi của mình, cái bọn kia banh to còn mắt mà nhìn cô, khi thông báo cô đã trở vừa làm quyền cả hội phải hoảng loạn mà ngênh tiếp cô ngay, nhìn cô thán tần như vậy họ thật sự thắc mắc ko biết cao nhân nào đã làm cô bị thương như vậy , Sagit tuy ko phải là kẻ mạnh nắm đầu trong tổ chức nhưng quyền lực cũng ko phải ko có:

Nhanh lấy cho ta đan dược hồi phục xương!!Sẵn tiện thêm vài loại đan dược trị thương bồng, hồi phục,lấy đc bao nhiêu lấy hết đi.

Nghe lệnh của cô, họ cấp tốc chuẩn bị ngay, nhìn mặt của cô càng đen họ càng sợ, thật ra cô đang đau đó chứ. Cô nốc 1 hơi cả đồng dược, thở phào ra 1 hơi:

Trong hội có việc gì ko??

1 tên cấp dưới: dạ thưa, ngài K sẽ vào chung học viện cùng người đó ạ!!

Nghe đến cái tên kia, cô ko giấu đc sự giận dữ trên khuôn mặt của mình:

Hần đến đó làm gì??

Tên cấp dưới đã quá quen với sự tức giận của cô, biết cô tùy giận nhưng ko báo giờ làm hại người vô tội:

Dạ, nghe nói là hứng thú với quyền lực của 1 nhà vua sẽ ra sao?? Ko chỉ thế, do đồng bạn của ngài ấy cũng sẽ ở trong đó đó ạ!!

Sagit cảm lấy bực quần áo đã đc chuẩn bị cho mình, cô quyết định đi uống rượu cho đỡ tức tuy đã uống dược nhưng đâu phải là công dụng ngay, cô vẫn phải chống gậy mà đi đến quán rượu đó.BOn thuộc hạ muốn điu cô nhưng cô từ chối, làm cho bọn chúng phải núp phía sau cổ vũ cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Xâm tộ

Trong quán rượu to lớn náo nhiệt bật nhất đề đô _____ Đây là nơi các pháp sư thích dừng chân nghỉ ngơi nhất và cũng là nơi mà ta có thể dễ dàng thu thập thông tin mới nhất nhờ các đoàn khách, thương, pháp sư,... Dừng lại nghỉ ngơi, luận đàm với nhau. Có khi máy mắn thì có vài tên lên hơi men thì nói ra cái thông tin quan trọng hay gì đó. Mà tất cả cái chính làm cho quán rượu này nổi tiếng ko phải nhờ vào rượu ngon mà là chủ quán có 1 loại ma pháp giúp cho bạn có đc những thông tin bạn muốn nhất, đây là điều làm nên sự tuyệt vời cho quán rượu này đã thu hút 1 số lượng khổng khách hàng đến đây mỗi ngày.

Thế nhưng ai ngờ đâu, chủ quán rượu này là anh em kết nghĩa của mẹ Scor chứ.

Scor ngồi ở 1 cái bàn cách xa những cái bàn khác, tay mân mê tách rượu rồi đổ vào miệng thứ chất lỏng cay xè mà mát lạnh đó: người ở đây làm gì??

Aqua cũng ko khách khí mà uống 1 tách lại 1 tách rượu: thu thập tin tức!!!

Scor khẽ hừ 1 tiếng: người thu thập tin tức để trả thù cho cái bọn biến người thành người ko ra người, quái ko ra quái sao??

Aqua ko có ý định phản bác câu nói của Scor, ngẫm tỏ ý đúng: chuyện đã biết thì nên im lặng

Scor cọt nhả, tay ko rảnh mà rót rượu ra ly, trực tiếp thưởng thức chai rượu: kẻ nào mà dặt tội với người thế, ta giúp đc chẳng

1 kẻ khó tiếp xúc như Aqua ko phải thuộc dạng dấu điểm với người mình quen biết: hoàng tộc RIUS.

Scor làm ra vẻ kinh ngạc: ồ, đụng vào người cơ đấy, đúng là có mắt quan sát nha!!!

Scor đã sớm đoán ra kẻ đụng vào Aqua là người hoàng tộc RIUS rồi vì lúc nhìn con cung vua RIUS mắt thâm độc như thế kia mà.

Aqua biết cái tên xảo trá này nhất định cũng có cừu hận trong lòng: còn người??

Con người của Scor cũng ko phải thích vẻ thần bí gì, rất sáng khoái mà tháo cái khăn bịt mắt phải ra cho Aqua xem, giờ họ đang ngồi lưng đối với mọi người nên may ra ko ai thấy cả, nếu ko với các bậc cao thủ trong quán này mà nhìn thấy đôi mắt tím đỏ hẳn sẽ có biến đi:

kẻ đầu tiên ta muốn giết là kẻ có màu mắt như thế này, còn kẻ thứ 2 là..... Ta ko biết nhưng 1 lúc nào đó sẽ biết thôi.

Aqua ko có vẻ gì là bất ngờ trước cái câu trả lời hết 1 sự đùa cợt của cô cả vì cậu biết cô nói đc làm đc: Người sao lại giả trai thế??

Scor sáng khoái nốc rượu, bỏ đi cái chai rỗng cầm tiếp 1 chai khác vút qua cho Aqua: người biết!! Lúc nào thế??

Aqua cầm lấy chai rượu mà Scot chộp qua cho mình, thư thái mà rót ra ly:

Lúc ta là con quái ko ra quái mà người nói ấy!! Người ko biết ta nhạy cảm với mùi nam và nữ lắm sao!!???

Scor khi có men vào người tuy ko say nhưng tâm trạng cũng cởi mở hơn hẳn: nói ra thì truyện rất dài dòng, do ta muốn cắt tóc nhưng lại cắt quá đà thui.

Aqua: ừ, thật là 1 câu truyện dài.

Bên ngoài quán rượu

Ko hẹn mà gặp:

Can và Tau chỉ định đi ngang quán rượu thôi thế nhưng ko ngờ là gặp Pis, nhìn thân lùn mà xách quyền tưng áo lượn tới lui trước quán rượu, Can vỗ vai cậu: nè Pis, đứng trước quán rượu làm gì thế, muốn tồn trữ hàng cấm trong học viện sao?? Oh, Sagit cô cũng ở đây sao??

Sagit cũng chạy tới bá vào cổ Pis:

Người Anh em, vào quán rượu hẹn gái sao??

Chuyện Pis là trai thì họ biết rồi, vài ngày trước cậu đã nói với họ.

Can hòa theo Sagit: ày ày, là mỹ nhân nào đc cậu hẹn thế, phải tận mắt chứng kiến người phụ nữ của huynh đệ nhen!!

Pis liếc xéo 2 cái con người kia: còn ko phải 2 người các người sao!!! Kẻ nào nói nhờ tui nấu canh rượu trứng cho Tau, kẻ nào muốn uống giải khát cho quên đi cuộc đời!!!!???

2 con người kia gãi gãi mặt lảng tránh đi vấn đề khác ngay, Sagit nhìn thấy từ xa là Ari và Le thì gọi ngay:

Ari, ở đây, ở đây!!!

Ari nhớ mình ko có thân với Sagit mà ta, chỉ nhớ mấy ngày này ở ktx bị Sagit ko thôi huyên thuyên mãi, làm phiền cô ko thôi. Liếc nhìn cái người bên cạnh Sagit kia là chính, Can cảm thấy thật rét khi khi Ari cứ ko ngừng tiến lại gần mình, Ari diễn nhiên sẽ bùng ra 1 lời đe dọa là bảo Can quên hết đi những gì đã thấy và Can sẽ lập tức gạt đầu rầm rập để bảo vệ mạng sống cho mình.

Vậy là cứ thế từ 2 phía, Capri, Li và Gemi, Vir tiến đến chỗ tụ họ. Tình cờ gặp thui mà tề tụ đủ dừ.

Vir thì cứ lập lùng phía sau lưng Gemi, nhìn thấy Pis thì cô vui lắm nhưng ko biết phải mở lời ra sao cả, nhìn thấy biểu giện của cô thì Gemi đành phải mở lời giúp thui:

Pis, cậu nào phía sau cậu thế???

Thế là bao ánh mắt đổ dồn về phía Pis

Con người nhây nhây như Sagit dễ gì buông tha vụ hay như thế: ày đã, Pis à, chưa gì đã có của đc 1 cậu xinh trai như thế rồi sao!!! Vậy mà ko mau ra mắt huynh đệ gì đó.

Pis lạnh trí mà khui ra việc khác ngay: sao nói tui chi!! Ko hỏi ông Li tại sao đi với cô gái nào bên cạnh ông kia!!!

Vậy là mọi người nhanh mà phóng ăng ten thu sóng về phía Li:

Li, cô nào thế!!!!???

Nhìn giống giống ai đó nhĩ...???

Li: mấy người nói gì thế!!! Capri chứ ai nữa!!!

Mọi người ko tin đc câu nói của Li, tìm người để nhìn lại cho rõ hơn nhưng người đâu ...???

___-#-___-___-#-#-_-_-#-_-##-___

Capri nốc rượu, bực tức mà hỏi những con người ngồi bên cạnh, :

Mắc gì ngồi bàn của tôi thế???

Cái bọn đc nhắc đến trong câu nói vẫn điềm nhiên mà tỉnh bơ trả lời:

Tụi mình là bạn mà!! Nên ngồi chung cũng đâu có sao đâu ha??

Capri: tôi là bạn mấy người khi nào thế??

_ây, cùng nhà thì đã là bạn rồi!!

Capri tức hết mún cãi tiếp luôn

Sagit: này, đến quán rượu mà mấy người ko uống rượu sao??? Phục vụ đâu, dọn ra đi!!

Thế là 3 cái nồi lẩu và mấy chục chai rượu đc dọn ra, Sagit, Ari, Li và Gemii thì cực người nóm khi cầm rượu tu ừng ực, còn bọn kia chỉ ngồi nhấp lẩu mà nhìn họ uống.

Can gấp lẩu cho Tau: Sagit này, châu này cậu bao à!!!!???

Sagit mặt đỏ ửng cả lên nhưng vẫn ko có vẻ gì là say cho lắm

Ai nói tui bao?? Ai uống ít nhất trả châu này!!!

Cả bọn ko biết uống rượu nghe ko lọt lỗ tai, gì chứ, nội tiền quần áo thôi là tụi họ rỗng tiền rồi nếu mà trả châu này thì họ bán thân mất!!

Can nhanh chóng phản đối: Tau còn nhỏ, ko đc uống rượu!!!

Ari theo ngay, chỉ về Lê: cậu ta ko biết rượu là gì hết, sao uống chứ???

Pis: tớ chưa từng uống!!!

Li nham hiểm: phản đối vô hiệu!!

Gemi: nếu thế tội họ lắm, thôi thì chia cặp đi, cặp nào uống ít nhất thì chi trả cho châu này!!!

Thế là họ nháo loạn cả lên để chọn cho mình người uống giỏi có trong đội.

Bỗng dung Le chỉ về phía nào đó nên cuộc chiến tìm đồng đội tạm dừng, mọi người nhìn thì nhận ra người quen:

Ê đó là Scor và cậu tóc xanh tên gì nhĩ??

Là Aqua!!!

Hay rú họ nhập tụi cho vui???

Ai đủ cam đảm thì rủ???

Bà rủ đi Sagit!!

Ông hay thế thì rủ đi Li!!

Tui ko chịu đc rét, bóc thăm đi cho công bằng!!!

Thế kết quả như sau:

Ari và Capri dính!!

Cả bọn nhao nhao cả lên khi mặt của Ari và Capri cứ đen đi:

Ari à, thật ra cậu ko cần phải đi đâu!!

Capri oi, xin cậu bớt giận!!!

Ai đó làm ơn, đi mời Aqua và Scor đi!!

Kèo chúng ta bay đâu!!

Thế mà cái bọn số hơn, bác chủ quán đi ngang qua, chỉ về phía bàn Scor đang ngồi:

Mấy đứa nói Scor đó à!!

Cả bọn ngó ra, à vâng hết cái máy.

Thế là bác chủ quán nói nói gì đó với Scor làm Scor lườm cả bọn, cả bọn đỏ mồ hôi, lắc đầu tỏ ra vô can.

Ai nhờ Scor tiến lại phía họ làm cả bọn đỏ dồn về phía bàn bên kia, ấy thế mà Scor ko có làm gì họ, chỉ ăn nhàn ngồi xuống, Aqua cũng như Scor ngồi xuống luôn.

Scor: chuyện gì???

Cả bọn xanh lét mặt mày, Capri đành mở lời: bọn ngố đó mún cá cược với 2 người châu rượu, kẻ nào thua thì chúng tiền trả!!! Dám ko??

Capri héch lên khuôn mặt thách thức về phía 2 người.

Cả bọn ôm nhau mún khóc thét là lên ko phải ko phải, họ chỉ đơn giản mún mời 2 người họ nhập châu cho vui thôi nhưng ai ngờ 2 người lại chấp nhận chứ.

Gemi là cái tên mưu mô ác quỷ ở đây lên tiếng 1 cái khác nào ép bọn ko biết uống vào đường cùng:

Để tăng sự công bằng nên theo tờ nghĩ bóc thăm chia tờ!!!

Báo nhiêu người chửi rửa anh ấy:

Gemi đồ ma lạnh, cậu muốn giết tui tờ à!!

Lờ tờ bóc trúng ai uống dở thì sao hả??

Cậu còn là con người ko??

Thế là mặt báo lòi chửi rửa, đại hội bóc thăm mà thuật đã diễn ra trong sự uất ức và nước mắt của các thí sinh dự thi.

Người xui xẻo nhất có nên gọi là Le ko nữa, cậu và Vir ko dùng mà thuật nên xui xẻo bóc trúng nhau, số 1. làm cả bọn nhận chắc phần thắng trong tay vì đội Vir là yếu nhất thôi. Vir là kĩ nữ đấy nhưng ẻo biết uống nhè.

Số 2, SAGIT và Can, kì này ko biết Sagit còn lớn tiếng cười to đc hay ko khi mà từ lượng cô ấy tuy tốt nhưng sao địch lại bọn quái vật kia.

Số 3, Ari và Li, đối thủ đáng gờm nhưng ko mạnh cho lắm khi từ lượng cả 2 là dạng sắp tốt thôi. tương thế là thật sao, 2 đứa này là 2 con quỷ khi từ lượng tốt vô đối dạng hên xui.

Số 4, Tau và Aqua, chấy xém với 2 anh chị này khi từ lượng ko định dạng đc vì chưa biết.

SSố 5, vài khi 1 đĩa max từu còn 1 đĩa vài chum đi ngủ,,CAPRI KHI rút xong thì lăn ra ngủ rùi.NÊN thế cho Pis vô đội này vì Pis trúng phiếu rỗng mếm nữa phải uống 1 mình đó.

SSố 6, Gemi và Suah, ày ko biết.

Le khi thấy vài cái chai trước mắt nghe mùi thì có vẻ kích thích khứu giác của cậu nên cậu cầm lên uống thử và cứ thế đó do thích nốc lần 9 chai đến khi mặt cậu đỏ ửng lên thì Ari ngồi sát bên lấy rượu tránh ra xa cậu và đưa cho cậu các đĩa thức ăn, cô có vẻ đang giận vì cậu uống khá nhiều, cậu ngoan ngoãn mà ngồi ăn ko uống nữa.

Vir ngồi cạnh Le thấy khá shock khi cậu uống khá nhiều rồi cô lại nhìn vào chai rượu trong tay mình, nuốt nước bọt liên tục, Gemi ngồi đối diện cô nhủ nhủ mày:

Cậu có chắc là mình uống đc ko Vir???

Mặt Vir khá nhăn, nhấp thử 1 chút thì mặt nhăn mày nhủ ngày:

Nó cay quá!!

Gemi: cậu ko cần phải cố như vậy đâu, thử vừa ăn thức ăn vừa uống xem, nó sẽ bớt cay đấy!!

TThế là Vir nghe theo lời khuyên của Gemi vừa ăn vừa uống ngon lành, Pis bên cạnh nhìn mà lo lo, thật rất khó mợ lời khi nghĩ cô còn giận cậu thế nhưng nhìn cô cậu ko yên tâm :

Vir....cậu thật sự ko nên uống nhiều như thế đâu!!

Lời vừa dứt thì Vir ném cái chai rượu thứ 3 xuống, mặt đỏ ửng cả lên, cô ôm chặt lấy Pis mà làm nhà làm nhảm

Pis... Pis hôm nay thật dễ thương nha, đáng yêu gần chết, người ta thật là mủm cắn quá đi à, mặt mềm như bánh bột, cậu thật xấu khi ko nói thật với tớ, cậu biết tội chưa,...

Cái bọn kia nhìn mà cười nham nhở, gì chứ, đây là mục đích thật sự khi họ ép buộc mọi người cùng uống rượu mà, chỉ có Suah và Gemi vẫn điềm nhiên mặt lạnh nhưng lòng thật mủn dẩy sóng đây.

Pis ko đỡ nổi, mặt ú ớ. Bọn kia thừa dịp chọc ghẹo:

Ây ây, thiệt mùi mẫn nha.

Tình cảm thiệt ngọt quá đi.

Tiến tới luôn đi 2 đĩa.

Vir cọ cọ mặt vào vai Pis, Pis mỉm cười vỗ nhẹ đầu cô: Vir, đừng nháo nữa!! Ngoan!! Ngủ đi!!

Ai nhên Vir thật sự ngủ ngon lành, gối đầu lên đùi Pis nữa chứ. Cả bọn ngồi uống rượu ở cái bàn dài như kiềng nhật, lót niệm mà ngồi, mỗi phòng đc ngăn cách bằng vách ngăn chừng 1 mét thôi chứ ko có cửa kiềng như phòng kín mà đó khi nãy đây Scor và Aqua ngồi đối diện đây của họ nên họ thấy đó chứ.

Can: để tớ giúp Pis đem Vir đặt ra ngồi cho cô ấy dễ ngủ.

Pis vội lắc lắc tay phải ngay: à, ko cần đâu!!

Sagit thăm men, hơi tí là nổi máu ghẹo Pis:

Ko mún xa người đẹp chứ gì!!!ke ke..

Pis thật hết biết với bà mà men này:

Làm gì có chứ!!!

Cậu gờ lên cái tay trái của mình đã bị Vir ôm chặt lấy, làm cả bọn ồ lên, còn Suah thật rất nóng máu ấy, tuy cậu biết Pis rất tốt nhưng vẫn rất khó chịu lắm khi Pis thân mật cùng con gái.

Pis biết Suah đang nghĩ gì và những người kia cũng thế, họ đâu phải là ko nhạy khi nhận ra tình cảm Suah dành cho Pis ngọt ngào cỡ nào, Pis bắt chột nhìn người ngồi bên tay phải của mình, vẫn là bộ áo choàng đen, nhưng cảm giác rằng Scor ko lạnh lẽo như trước nữa mà phóng khoáng hơn khi ko tỏ ra về khó chịu nặng nề.

Liếc nhìn những chỗ rượu mà mọi người đã uống đc, sau cậu cảm thấy hình như mình bị yếu về thì phải, đến Tau còn uống như thể nhâm nhi nước trái cây là cậu thật thấy mình đáng thương ra sao ấy.

Cậu quyết định cầm thử thui nhưng tò mò vị ra sao nên rót ra 1 cái ly nhỏ, cậu nếm nếm thử thì cái xé lưỡi rồi, mắt chưa gì đảo đỏ hoe lun nhưng cậu mà ko uống thì để mình Scor uống sao đc. Nóc cạn ly rượu thì có về k sao cả, chỉ hơi the the thui nên cậu rót tiếp ly nữa thì lại bị Suah giật lấy:

Chị đừng uống nữa, tôi sẽ uống thay cho chị ấy đc chứ.???

Li nhanh mà phản bác ngay: ko!!!

Pis: Suah, chỉ là nước trái cây pha 1 ít rượu thôi mà, ko sao đâu!!!

Can: đúng vậy, loại đó dành cho trẻ em mà, cậu lo gì chứ!!

Thế là Pis ko hề hay biết 1 cái sự thật khi nốc xong 6 chai nước cậu thấy choáng choáng và ngã phịch vào vai Scor lun.

Scor lấy 1 tấm niệm gần đó, kê lên đầu pis cho Pis ngã ngửa ra phía sau ko 1 chút nương tay, an nhàn mà uống tiếp.

Cái sự thật là rượu vị trái cây nhưng ko phải loại dành cho trẻ em nên độ cồn hết như rượu mà mọi người đang uống vậy đó đến Can còn bị Gemi lừa cho Tau uống thôi chứ có biết gì đâu.

Suah đã định lại cạnh Pis nhưng bị cản lại bởi Gemi, cậu biết Suah đang nghĩ gì nhưng cho 2 người họ ở gần như vậy cũng hay, nhìn Pis và Vir ngủ thật bình yên biết bao.

Sagit cứ nhao nhao mà bá vai Ari, tiếp rượu cho côko hề để ý rằng mặt cô đang rất đen đây: Ày da, Ari, lâu lâu có dịp vui thì nên cười lên đi chứ đừng cứ suốt ngày ôm cái mặt lạnh như vậy mà.

Ari đành phải đẩy trán Sagit ra để con ma men này ko ám mình tiếp:

Cậu say rồi, ngủ đi!!!

Sagit ko còn tỉnh táo nên cứ thế theo đà bật ngửa ra sau mém nữa cụng đầu vào Aqua rồi nhưng may là Aqua đem cánh tay lên đỡ, SAGIT vẫn ko yên thân, chọc phá lung tung người bên cạnh mà ko biết người đó là ai, cô bá cổ Aqua mặt cười tươi nham nhở:

Cồng y công y!!!! Anh ơi, công Sa Sa y!!!

Aqua bỗng nhăn mày 1 cái làm cả bọn xanh mặt mà kéo Sagit ra ngay, cô chạy lảng lẹ cả căn phòng vì tưởng mọi người đang chơi rượt bắt mình, cuối cùng Aqua phải gán chân cô để cô ngã phịch cho yên tĩnh ó chứ, cô thì 1 khi té xuống thì nằm ngủ lun.

Can là cái tên hạnh phúc nhất ở đây khi mà vui vẻ bón ăn cho Tau từng thứ:

Tau ăn nắm nhé!!!

Tau phụng phịu gật gật đầu, há miệng cho Can đút, mặt vui lên thấy rõ khi ăn. Can còn gì ngoài hạnh phúc hơn nhưng thật sự thì cậu cũng ko vui khi Tau cứ cầm chai rượu này tới chai rượu khác mà nốc:

Tau, đừng uống nữa!!

Tau ấy vậy mà nghe lời, bỏ chai rượu xuống mặt phụng phịu về ko vui nhìn qua Can nhưng rồi cũng ôm lấy cậu mà ngủ.

Cái bọn nhìn này giờ ước gì mình bị đui mất đi cho xong, nhìn cảnh ngọt bùi mủn ối à.

Đa số phần những ai nên ngủ thì ngủ rồi nên bắt đầu việc chính thôi.

Scor chỉ Can: cậu đã thấy những gì kì lạ khi ở gần bọn tôi??

Can thật rất khó xử khi Scor hỏi thế: sao cậu biết chứ??

Gemi: cậu ko biết khi cậu nhìn bọn tôi ánh mắt rất đổi kì lạ à??

Li: cậu thấy gì, tương lai hay quá khứ của bọn tôi??

Suak ko hui mấy người này đang nói về vụ gì nên chỉ lẳng lẳng ra ngoài hóng gió.

Can tỏ đơn giản là thấy cái... CÁI CHẾT của mọi người thôi!!!

Aqua: ntn??

Can: tớ thấy ko rõ, hình ảnh thật rất mờ ảo, ko biết có phải là các cậu thật hay ko nên...

Ari: vậy sao cậu khẳng định đó là tụi tụi??

Can: đó là có ai đó đang gọi tên các cậu nên tớ nghĩ???

Gemi: cậu nghĩ đó là bọn tụi quá cái tên cậu nghe thấy??? Cậu nghe thấy gì???

Can: caccậu thật sự mún nghe chứ??

Scor: cứ nói!!

Can: tụi nghe họ gọi Ari-es, Tau -rus, Gemi-ni, Can -cer, Le-o, Vir-go, Li-bra, Scor -pio, Sagit-tarius, Capri -corn, Aqua -rius, Pis-ces.

Bất ngờ thể hiện rõ trên mặt bọn họ.

Gemi thì tự cười giễu chính mình:

Gemi _ni sao??? Thật giễu cợt khi tụi có thể mang cái họ này đây!!!

Li cũng ko kém phần giễu chính mình : tụi ko ngờ mình lại đc nghe tên mình ghép với cái họ dơ bẩn như thế ấy!!!TÔI có nên tỏ ra vui mừng vì mình đc mang 1 cái họ hoàng tộc ko chứ!!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Mưu đồ nữ hoàng

Scor cứ mấp máy môi khó hiểu: Scor -pio....Pi... Scor pi....o....Quốc vương NƯỚC Pio có đôi mắt màu gì???

Li lục lại trí nhớ của mình: nghe nói hoàng tộc Pio có mắt xanh di truyền nhưng vào khoảng hơn 40 năm trước, ngày đón chào vị quốc vương ấy ra đời thì trong phút chốc, bà đỡ đẻ ấy đã nói ông ấy có đôi mắt màu tím than như của vị quốc vương quá cố của hơn 500 năm trước, người ta đồn rằng ông là vị quốc vương ấy chuyển sinh thành. Đến bây giờ vẫn ko có dấu hiệu gì cho thấy ông ta có năng lực phi phàm như vị anh hùng quá cố đó cả nên người ta nói bà hoa mắt mà ra thôi, và mắt ông ta vẫn là màu xanh lá cây.

SScor chăm chú nghe và phân tích nhưng có vẻ ko có thông tin gì hữu ích lắm nên cậu ko quan tâm nữa:

Aqua -rius, quả là định mệnh cho người nhĩ!!!

Aqua cười nhếch miệng: là 1 trò chơi!!!

Ari: các người có cái gì lạ trong người lúc sinh ra ko hay lúc 5 tuổi nó đc bùm phát chả hạn???

Diễn nhiên là họ có chứ nhưng ko phải lúc thích hợp để nói, Li: Ai giam giữ đc??

Scor đặt ánh nhìn về Can:

Người đã cầm ta lúc mất kiểm soát, người đi!!!

Le này giờ tròn xoe con mắt, nghe ko hiểu gì hết.

Can giơ 3 ngón tay lên, tối đa 3 phút.

Gemi giơ ngón cái về phía Aqua, ngay tức thì Sagit đã tỉnh lại và bị Aqua gáng chân lên 2 làm cô té nhon đầu vào bức vách ngăn bàn bên cạnh, Sagit tuy xin đó nhưng nhìn vẫn tỉnh: ui da, đau đau wá, ủa, bọn này là bọn người của tên Kang He mà!!!

Ngay tức tốc, bọn thuộc hạ đó thủ thế ra chiêu. Sagit cầm kiếm xung pha anh dũng mà múa, người thì né đòn mềm thọt vì xương gãy hết rồi còn đâu.

Can dựng 1 màn chắn nhốt bọn đó và mình cùng 12 người. Aqua thì dùng ma pháp dựng lên ảo giác, người ngoài nhìn vào thì ko thấy đc hỗn chiến bên trong mà sẽ chỉ thấy 2 bàn đang uống rượu bình thường.

Chúng có tổng chừng 8 tên thôi nhưng đều là hạng ma pháp sư CA trung cấp, còn tụi nó có sơ cấp BA là cao nhất thôi.

[có 3 cấp, cao cấp, trung cấp, sơ cấp, mỗi cấp có 16 cấp nhỏ khác nhau, như đã nói: AA cao nhất, thấp nhất DD]

Ở đây có Gemi, Le và Can là BA, mạnh nhất thôi, còn Scor và Aqua là BB, Sagit và Ari BC, Li thì BD, chơi lại chết liền á!!

Đánh đấm 1 hồi diễn nhiên phe chịu thiệt là phe mình thôi, kết giới chỉ mới duy trì 1 phút thôi mà Can đã đổ mồ hôi rồi, cậu ko những duy trì kết giới mà còn ở phía sau thủ hộ cho nữa chứ, đã vậy ko nói đi, cái bjn ngu là liệt này cậu cũng phải trông

HQ rơi vào thế bất lợi, Sagit bị đánh tã toỉ nằm lết dưới đất, bị đánh ngất đi.

Gemi bị ép dồn vào đường cùng, chỉ có thể đỡ và đỡ:Ko ổn!! Nghĩ cách!!!

Ai cũng bị dẫn như từ, té tua thì Pis lơ mơ tỉnh dậy do ồn, cậu hát làm nha làm nhảm làm bọn kia bị tai lẫn lộn dưới đất. Mọi người thì ko hề bị giọng hát của cậu ảnh hưởng thì phản công, cậu ngáp oải 1 cái làm cái tên gần đó hướng mũi kiếm lao vào cậu, tức thì cậu đc 1 cánh tay chop lại phía sau, tên tấn công Pis cũng đã bỏ mạng chop mất trong tay Suah, cậu chia ánh mắt lạnh thấu xương về tên đã chết mà ko kịp ú ớ gì cả.

Can: quái lạ, cậu ta vào kết giới bằng cách nào chứ???

Lơ lơ mơ thì Can đã bị tên kia làm giảm hiệu lực kết giới của mình lúc nào ko hay cũng may mà có mấy người kia thức dậy, nguyên nhân do Pis hát ồn quá, giúp họ diệt gọn hết bọn kia.

Suah bỗng Pis trên tay, mắt sắt lạnh nhìn về phía lớp B2: đừng có kéo chị ấy vào cái nguy hiểm của các người!!!

Gemi đó là thành viên của lớp chúng tôi nên mong cậu hãy giao cho tôi!!!

Suah: chính tôi sẽ đem chị ấy về!!!

Ari: hiện tại là ktx của chúng tôi đã đc thay đổi nên mong cậu giao cho chúng tôi, thù oán của lớp chúng tôi mong cậu là người ngoài thì đừng nhúng tay vào!!

Gemi trực tiếp rinh Pis ra khỏi tay của Suah và ném thẳng về phía Scor:

Scor, cậu công cậu ấy về đi!!!

Scor mất giựt liên tục: từ khi nào mà tôi với cậu thân nhau đến nỗi nhờ vả như thế này vậy??

Gemi cũng bỗng Vir lên : thôi nào, dù sao chúng ta cũng là bạn bè mà, với lại sau khi giúp chúng ta thì những người kia ngủ trở lại rồi!!!

Gemi chỉ về cái đám sau khi đánh lộn xong thì nằm ngù la liệt như chết.

SScor: giải trừ kết giới đc rồi!!!

Can: nhưng xác chết???

Li: Chuyện có người đánh lộn chết trong quán là chuyện thường nên mọi người trong quán sẽ ko để tâm đâu!!

Can sau khi giải trừ kết giới xong thì cũng nằm vật vã ra đất. Tau lại gần nhìn cậu:

Can...ngủ....

Can còn tỉnh dài đằng, có điều là nhìn như sắp xỉu thôi, cậu chấp chững đứng lên: Tau, cũng tối rồi, về thôi!!

Chủ quán bước đến, mắt bắt ngờ dò xét xem Scor có bị thương ở đâu ko:

Scor à, đã xảy ra chuyện gì vậy cháu!!

Scor nói vẫn có vẻ ngơ ngẩn nhưng vẫn có chút tôn trọng bác chủ quán:

ko có gì, dọn dẹp bọn này dùm cháu!!

Chủ quán đã quá quen với cái tính lạnh nhạt của Scor rồi nhưng khi chú ý Scor bỗng Pis thì ông chỉ cười nhạt, ko có nghĩa là nụ cười ko hạnh phúc:

Cháu có về, ko còn cô đơn nữa nhĩ??

Scor ko trả lời ông mà lẳng lặng mang Pis đi.

Thế là cả bọn khập khiễng ra về, mà có lẽ thậm tệ nhất là Ari, Aqua, Can, Sagit, Geni, Scor và Li thì phải, họ bị bọn kia dần te tua gần như ko bước đi nổi nữa cơ, ấy vậy mà họ còn phải đèo bồng thêm cái của nợ sau lưng.

CCÁi tên dở sống dở chết khi bị Suah đánh khi nãy đã dùng toàn bộ ma thuật cuối cùng của mình truyền bức thư cuối cùng cho vị chủ nhân của mình - Kang He.

CHủ quán nhìn về xác chết của tên đó: Scor, con đường mà cháu sẽ đi sẽ rất khó khăn nhưng đừng bỏ cuộc nha cháu vì cháu.... đã có bạn bên cạnh mà.

Rảo bước một môi trên con phố đêm tĩnh lặng, thật ra là cả bọn đã bước ra từ cửa sau của quán vì đứa nào chả bị truy sát, giờ đi hiên ngang thì có chết thôi.

Thật là đáng sợ nhất khi Sagit cứ liên tục cào cấu trên lưng Aqua, cô đang lên cơn đau khi từng mảng xương cứ cứa vào bên trong da thịt của mình, mặt cô úp lên vai Aqua làm ướt cả mảng vai của cậu bởi máu của cô, giọng cô rên rỉ ko ngừng:

Đau...đau quá...!!!

Aqua ko thể nào mà tỉnh táo trước mùi máu đc nữa: tôi ném cô ta xuống đc chứ!!!

Scor: ráng chịu đi!!! Thiếu kiên nhẫn đến thế à???

Aqua: có vẻ tôi bị làm khó rồi nhì!!!TỪ khi nào người thích hòa nhập thế??

Scor: nhìn 1 bước để tiến gần đến tham vọng hơn!!!

Sagit vẫn ko thôi rên rỉ, thậm chí cô còn bật khóc trong vô thức:

Mẹ ơi, còn đau quá..... cha ơi đừng bỏ con đi, 2 người tôi tệ.... híc híc...lũ vampire tội bây..... sẽ trả giá cho chuyện này.....!!!!

Aqua nghe đến vampire thì có hơi bất ngờ đấy nhưng vẫn tỏ ra bình thường.

Ari đi bên cạnh Le trên tay xách đầy túi đồ của mọi người: có vẻ cô ta có 1 tuổi thơ ko mấy vui vẻ nhì???

Li: ko phải cô cũng vậy à?? Cô lúc đó cũng hỏi tại tui còn gì!!!

Ari: người muốn biết ko???

Li: chuyện của cô muốn giấu kín thì tôi ko mún nghe đâu!!!

Cô có vẻ đang buồn, Le đi sát bên giật giật áo cô cười cười:Ari.... Ari.... Hi...

Ari tuy buồn chứ nhưng ko lờ Le đâu:

Ko sao đâu...!!!

Geni: vậy chuyện của cô gái trên lưng cậu thì cậu có muốn nghe ko!! Li!!

Li: tôi đã nói rồi!!! Chuyện của ai ko mún nói thì tôi sẽ ko hỏi!!!

Ari: người có vẻ tâm lý nhì!!

Geni: vậy nếu nhờ cô gái trên lưng người mún kể thì sao??

Li: vậy thì tôi sẽ đợi đến ngày đó, đợi đến ngày mà nghe cô ấy thật lòng mún kể với tôi tâm sự lòng của cô ấy!!!

Can mệt đừ đừ khi công Tau sau lưng, cả người cậu còn khá ê ẩm kể từ sau vụ bị Scor cộng hưởng, ấy vậy mà giờ còn như thế này thì cậu đã mún ngắt đi cho xong, khi cậu đi chập chênh hệt như 1 gã say rượu có thể té bất cứ lúc nào thì Scor đã ngăn cho việc cậu đập mặt xuống mặt đường.

Scor dùng tay phải chặn cho Can ngã xuống, mặt lạnh nhìn xuyên xỏ cậu:

người nên lo cho bản thân mình trước khi quan tâm đến người khác đi!!!

Ko đề Can kịp cảm ơn, Scor đã đi nhanh về phía trước, Tau lờ mờ từ trên lưng Can tỉnh lại, tuột xuống khỏi lưng của Can:

Can, mình... nhanh... về ngủ...!!!

Can xoa đầu Tau cười cười, có vẻ cô mún cậu đc nghỉ ngơi sớm hơn thì phải, ai nói cô là con nít chứ.

Geni đi ngang ngang Scor, ngo ý đâm chọc tên mặt lạnh này: hình như hôm nay người có vẻ thích quan tâm người khác quá nhì???

Scor ko chịu bị yếu thế, xuyên chọt lại ngay: còn người, từ lúc nào mà hứng thú với bọn kĩ nữ vậy hả, hoàng tử Gemi -nii!???

Gemi ko hề tức giận: ta biết mình dư sức đánh người nhưng ta lại cảm thấy rất sợ người...!!!

Aqua: người có vẻ khác mọi khi nhỉ???

Scor: Nhanh thôi, 5 ngày sau là đúng!!!

Gemi mặt xanh cả lên: này, người ko phải....nói ngày....huyết nguyệt đi!!!

Ari có vẻ ko tự nhiên thấy rõ, người có lẽ...sẽ giống ta ko nhỉ!!!

Li mặt đã mất sắc thì càng tái hơn, các người nói như thế...có lẽ ta cũng ko thuộc dạng trùng hợp nữa nhỉ???

Nhìn biểu hiện của họ, Scor nghĩ mình đã chọn đúng trọng tâm.

Scor nghĩ mình có lẽ nên thu thập thêm tư liệu để giải mã mới đc, trên đời này, chẳng có cái gì gọi là trùng hợp cả.

SScor ko phải dạng thích nói nhảm mà là cô đang gợi ý cho họ nói ra những điều cô nghĩ là nó sẽ có ích cho sự liên quan của mình và họ, và nếu sự đa nghi của cô là đúng thì đó phải là 1 bí mật đc cất giấu của hoàng gia nếu có thể thì nữ hoàng Selene có lẽ đã biết trước điều này, rốt cuộc bà ta có mưu tính gì chứ???

Aqua giải thoát cho Scor khỏi mớ suy nghĩ hỗn độn: này, người quả âm hiểm đấy!!!

Scor: lại bị người nhìn ra rồi!!

Trong phòng của nữ hoàng, 1 cô gái tuyệt mỹ đang nằm trên 1 chiếc giường màu đỏ kiêu sa, khuôn mặt xinh trắng trẻo tựa búp bê.

Từ phía bóng tối trong căn phòng, 1 năm 1 nữ xuất hiện, biết người trên giường tuy mệt mỏi ngủ thiếp đi nhưng nàng vẫn đang nghe lời họ nói:

Nữ hoàng, kế hoạch làm cho chính tay Scor đốt đi ktx đã thành công mỹ mãn ạ!!

Mắt đẹp khẽ chớp, nữ hoàng Selene lười ngồi dậy:

Vậy...12 người đó thì sao???

-Vâng, họ vẫn bình yên ạ, họ đã thay nhau cứu người ra khỏi đám cháy.!!!

Selene: họ có đụng độ với nhau ko??

_ Dạ, Sagit, Le và Aqua đã đụng độ nhau ạ!!! Trong lúc Aqua là 1 còn vampire!!!

Selene:đc rồi, đưa cho ta!!!

Người kia dâng ra 1 chiếc hộp gỗ, nắp hộp tự động mở ra, hơn hàng trăm viên đá ma pháp quay quanh người nữ hoàng. Chúng đồng loạt nhập vào người bà nhưng duy chỉ có 11 đá còn lại vẫn cứ xoay quanh bà:

Tại sao chỉ có 11 viên??

_ Thừa người, tại vì trước buổi tập làm bẻ chiếc gương thì Capri đã bị đánh trọng thương ạ!!!

Selene tiếc nuối mà hấp thu 11 viên đá vào người: đc rồi, lần sau ta muốn nhiều hơn, nếu ko thì ma lực của ta ko thể nào hồi phục kịp cho đến ngày đó đâu đấy!!! Còn bao nhiêu ngày thì đến buổi lễ chọn ra 12 vị vua mới nhỉ??

_ Dạ thưa, họ đã vào đây đc 7 ngày vậy ta còn 93 ngày nữa ạ!!!

Selene: đc rồi, ta ngủ tiếp!! 2 người bết phải làm gì tiếp với họ rồi đấy Swam.. North!!!

2 người đc nhắc đến lặng lẽ rời phòng cho người nghỉ ngơi.

Suah đã về học viện từ trước thì tại này phải mất thêm 30 phút nữa để lết về học viện,khi đặt chân vào đc cổng học viện thì cả tại mới yên tâm thở phào.

Nhưng gian nan hơn cả nữa là cả bọn sẽ phải nhấc chân về phía ktx A2, khu mà xa lắc lơ cơ chứ.

KHi mà vừa đến khu À thôi là gặp cái bản mặt của Suah rồi:

Các người là khu À sao??Nhìn chỗ nào cũng ko giống!!!

Li: tui tui chỉ là B2 đc chuyển qua A2 sống tạm thôi!!! Còn cậu, tôi chưa từng thấy cậu trong học viện này!!!

Suah liếc nhìn về phía SCor: tôi là người mới vô!!!

Bổng có 1 tên nào đó chớp lấy vai Suah: sao thế???

Suah khoác vai hấn rồi đi: ko có gì!!! Đi!!

Tên đc Suah khoác vai bỗng nhìn đăm đăm về phía Aqua, cười khúc khích.

Scor nhìn Aqua, khinh thường bọn vừa nãy mà đi nhanh về ktx A2, gi chứ, họ ko phải là bọn tò mò mấy tên nhảm nhí vừa xuất hiện ban nãy.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Bí mật huyết nguyệt

Dô nhà thì Scor và Aqua trực tiếp quăng thẳng 2 người trên lưng họ xuống ghế sofa của phòng khách rồi, họ đc biết rằng thiết kế của ktx À và B như nhau, chỉ có điều to hay nhỏ hơn mà thôi. Trực tiếp lần mò theo trí nhớ của mình, Scor đi thẳng vào thư viện, còn Aqua cần kiểm 1 căn phòng được mà điều chế gấp thuốc ngăn chặn còn quý trong người mình.

Gemi nhìn 2 người gấp gáp mà vào từng căn phòng: 2 người họ, thật kì lạ!!

Li: đc rồi, đem họ về phòng đi!! Còn Can, cậu cũng nghỉ đi, ngày mai tôi cần hỏi cậu 1 số thứ quan trọng đấy!!!

Gemi móc ra được quăng cho từng người: được trị thương đấy, uống đi!!

Ari nốc xong lọ được, chỉ về Sagit nằm co giựt từng cơn: còn cô ta, có nên cho uống thêm 1 lọ thuốc mê ko???

Li: tôi nghĩ vậy!!

Thế là Sagit đã thiếp đi mà ko còn phản ứng nói nhảm nữa.

Li thao tác gió mà đem họ lên lầu 1 lượt để đỡ mất công vác từng người lên, đặt từng người vào từng phòng xong cậu đi ra thì bắt gặp Gemi:

Ngươi sao còn thức thế!!

Gemi: ngươi ko phải cũng như ta sao??

Li: ta vào thư phòng tìm sách!!!

Gemi: ta cũng như ngươi thôi!!!

Li: sao?? Sau khi Can nói xong thì ngươi tò mò mún nghiên cứu gì à???

Gemi: ko!! Ta đã mún làm việc này lâu rồi, trong lâu đài ta ko có tự do, đến 1 quyển sách ta cũng ko thể cầm trong tay, chỉ có mẹ là người duy nhất dạy ta học!!!ktx cũ ta cũng tìm qua rồi nhưng ko có quyển sách nào ta cần tìm cả!!

Li: ngươi bất hạnh nhii!! Ta thì mỗi lần mún đọc sách thì phải trộm trên 20 cuốn đọc dần cơ đấy!!!

Mở cửa thư phòng ra thì thấy Scor đã ngồi cạnh 1 chồng sách rồi, cô có vẻ đã vất cái áo choàng ra, cô cũng cởi ra mọi thứ lượm lặt trên người mình chỉ chừa lại áo thun và quần dài thôi, để lộ ra cơ thể cao và gầy của cô.

Mỗi người 1 bản khác nhau, sách họ kiếm cũng là chủ đề khác nhau nên ko có gì phải bàn bạc với cái bí mật của mình mà mình muốn tìm hiểu.

Scor lần mò quyển sách có tựa là trong tay.

Huyết nguyệt là hiện tượng trăng đỏ hiếm gặp mà trăm năm gặp 1 lần nhưng kể từ 10 năm về trước khi huyết nguyệt xuất hiện sớm trước dự tính của mọi

người là 30 năm thì nó lại tiếp tục xảy ra những biến đổi đột ngột.

Vào 10 năm về trước, mỗi tháng thì huyết nguyệt lại xuất hiện 1 lần và lần nào cũng mang theo những thiên tai khác nhau.

Trong vòng 1 năm thì các quốc gia bị thiệt hại nặng nề, khi 1 huyết nguyệt xuất hiện 1 lần thì sẽ có 1 biến cố lạ trên 1 quốc gia nào đó. Biến cố đầu tiên là huyết nguyệt xuất hiện vào 21/3 làm cho vương quốc Es ngập trong 1 cơn dịch bệnh và đc dẹp tắt ngay vào ngày 19/4.

Tiếp tục là biến cố nước..... ngày 24/10, khu rừng vương quốc Pio bị biến đổi hoàn toàn từ 1 khu rừng xanh tươi lại thành 1 khu rừng chết và nó tỏa ra khí độc làm chết những cư dân ở gần đó, đến ngày 22/11 khu rừng mới thôi ko phát ra khí độc, liên tiếp là vương quốc Tarius từ ngày 23/11.....

Chỉ trong vòng 1 năm đó, đất nước Sky đại loạn, luôn bị cái nước khác rình rập xâm chiếm nhưng may thay, quân địch e dè với biến cố nên rút lui sớm, khi tròn 1 năm xảy ra biến cố xuyên suốt 1 vương quốc thì nữ hoàng đã hạ lệnh thiết lập 1 màn chắn kết giới vững chắc nhờ vào bảo vật của 12 vương quốc.

1 loạt các sự kiện diễn ra, nhà tiên tri nước Cer đã tiên đoán rằng những biến cố đó do các vị anh hùng trong quá khứ đã thức tỉnh trong giấc ngủ say của mình, họ sẽ trở lại vào lúc họ tròn 15 năm chuyển thế, chính xác là sau 500 năm họ chết với dòng máu đc di truyền cao quý nhất qua từng thế hệ của họ. Nghe đc tin này, các vị vua vui mừng vì con của họ sẽ tròn 15 tuổi lúc tròn 500 đất nước đc hòa bình, như vớt đc cả thế giới, thần dân tôn thờ các vị công chúa, hoàng tử đó như thánh thần.

Hết _ tác giả: nhà tiên tri UNA

Scor xoay tới lui quyển sách, cô cảm thấy nó thiếu cái gì đó!!! Nguyên do đâu để biết ai là những vị anh hùng đó chuyển sinh, chứ ko phải 1 cái lí do thiếu thực tế như quyển sách nói.

Cô thử truyền 1 ít ma lực vào quyển sách thì bất chợt những con chữ của trang cuối của quyển sách tự sắp xếp lại thành 1 dòng chữ khác.

Gửi người có duyên với số phận:

Ta đã ko công bố những lời này cho ai biết, chỉ dành cho người đc quyển sách lựa chọn mà thôi!!

Đây là 1 bí mật của thế giới ko đc ta công bố ra ngoài, khi mà người đọc đc thì người sẽ là người nắm 1 bí mật quốc gia đấy!!!

Họ có đc minh chứng của các vị thần!!!

HỌ sẽ cho thế giới 1 lần nữa kinh ngạc và gột sạch lấy họ!!!

Họ có đc bằng chứng mà ko ai có thể chối cãi, bằng chứng mà ko 1 ai biết đến, những kí hiệu của đế quốc xuất hiện trên người họ là bằng chứng ko đc nghi chép trong sử sách của các vị vua đời trước.

Phải, kí hiệu kiếp trước sẽ ở trên người họ. Kí hiệu của 1 vị vua thống trị 12 vương quốc.

Scor gấp quyển sách lại, trả lại nó về đúng vị trí của mình thì cô lấy áo choàng đi vào căn phòng của mình, cô vén áo lên nhìn, bên hông phải, có 1 cái bớt hình hệt như 1 con bò cạp nhưng nó chỉ có 1 nửa mà thôi, chỉ có đầu và 2 cẳng của con bò cạp còn cái đuôi thì hoàn toàn ko có. Ta vẫn có thể dễ dàng nhận biết đc đó là huy hiệu của vương quốc

Pio.

Scor nhìn vào người, mắt tím phản chiếu trong suốt: chuyện này ta phải tự mình kiểm chứng thôi!! Dòng máu đc di truyền sao?? Hình như tôi ngày càng gần ông rồi nhỉ...cha!!

Cô tức giận mà đầm vỡ mảng gương đã phản chiếu con mắt tím đó. Tay trầy xước rớm ít máu.

Chon chon từ trong túi áo cô bay ra, lo lắng nhìn cô, nó cứ dùng 2 tay mà xoa xoa các vết thương mới và cũ của cô.

_ko sao, tao ổn!!!

Gemi lần đọc các quyển sách nói về các lời nguyện hay những thứ tương tự, cậu lẩm bẩm:

Sao ko có cái nào liên quan đến mình thế!!!

Cậu vợ đại 1 quyển khác.

Trên tay cậu là quyển < Lời nguyện nguy hiểm nhất >

Vào thời thế chiến 500 năm trước, các vị vua đã anh dũng mà đánh tan quân giặc dị dạng, khi đối đầu với hắc pháp sư, ko may là những vị vua có mặt ở chiến tuyến đó bị trúng 1 loại lời nguyện rửa của hắn và họ đã quá đòi.

Lời nguyện đó ngay cả bậc thầy về bùa chú như vua Pio, Rius và vua Corn cũng phải bó tay trước chúng.

Đến nay, lời nguyện này đã đc đưa vào những lời nguyện cổ mà ko 1 ai có thể thi triển, tác hại của lời nguyện này là trả bằng sinh mạng của chính mình, người thi triển sẽ bị mất mạng nhưng ngược lại công dụng của nó rất lớn.

Lời nguyện này sẽ cắn xé linh hồn của con người làm họ chết dần. Khiến cho ma lực của họ dù có chuyển kiếp cũng ko nguyên vẹn do linh hồn đã bị cắn xé.

Geni mắng mỏ: vậy thì liên quan quái gì đến mình!!!

Selene tho thân mà giương đôi mắt nhìn vào 12 vòng kí hiệu của 12 vương quốc trên mặt đất.

Ymer từ phía sau lưng người, khoác cho người chiếc áo choàng lông cừu:

Nữ hoàng, cho đến ngày đó. Thần nghĩ người nên tịnh dưỡng sức khỏe đi ạ!!!

Selene: Ymer, mới đó mà đã 500 năm rồi. Ta ngủ lâu như thế sao??? 12 người bọn họ đã chịu bao nhiêu tuyệt tác mà ta tạo nên cho họ!!

Ymer: nữ hoàng, đó cũng là vì kế hoạch của chúng ta thôi!! Xin người hãy kiên nhẫn cho đến ngày đó!!!

Selene nhìn về ánh trắng sáng: 5 ngày nữa Ymer nhĩ???

Ymer: vâng, thưa người!!!

Selene: ta nhìn xem xem!!! vào ngày đó, cổ chú mà chính tay ta gieo vào người họ sẽ như thế nào!!!

Ymer nhắm cặp đôi mắt: vâng, thưa người!!!

Ko ngờ, lại là 12 đứa trẻ ấy!!!

Li thì mò mẫm đã đôi mới tìm đc cuốn sách như ý muốn, cậu nghĩ cậu nên hỏi Can trước khi đọc nhĩ!!

Pis theo thói quen dậy sớm, cậu bước vào phòng bếp, lơ tơ mơ mà cặp còn mất rít 1 ly nước để uống, hình như cậu thấy cái gì trước mắt nhưng nhìn ko rõ thì phải, cậu mở vôi hắt nước vào mặt vài lần cho mắt nó hết cặp xuống.

Cậu thấy chon chon đang cựa cựa và vất vẩy mà rình từng chai thuốc đổ lên tay của Scor, ấy thế mà Scor còn thản nhiên dùng tay kia đọc sách, để cho chon chon mún làm gì thì làm, ác kinh thật.

Pis trong thâm tâm muốn giúp chon chon lắm nhưng có vẻ nó mún chính mình chăm sóc Scor mà.

Rượu còn trong người hay sao ấy, lúc Pis đang xắt rau củ thì lại cắt thẳng vào nguyên bàn tay của mình lun chứ 1 ko phải 1 ngón nữa, Pis ko biết sao mà lại cảm thấy tê tê thôi nữa.

Chon chon sau khi bôi thuốc cho Scor mệt lả thì định lại xin Pis cho nó cái gì ăn thì thấy tay Pis máu ko nó phát hoảng cả lên, kéo cậu ngồi xuống ghế và bôi thuốc cho cậu. Chon chon ko thể nào cầm cuộn băng mà băng bó cho Pis đc vì nó quá nặng, chia ánh mắt cầu xin về phía Scor thì Scor chỉ làm ngơ thôi, nó tức giận mà bay bay làm rối xù tóc Scor cả lên. Cô cũng có thêm quan tâm đâu, nói là ko biết chuyện gì đang xảy ra lun đó chứ.

Vir ngáp ngừng đi vào bếp, thấy tay Pis bị thương thì cô hoảng cả lên:

Pis, cậu sao thế??

Cô vụng về mà băng bó cho cậu, mặt ko dám ngẩng lên đối diện với cậu:

À... tớ, chuyện... hôm bữa... xin lỗi cậu... tớ....!!!

Pis: ngẩng mặt lên!!!

Vir ngẩng mặt lên đối diện cùng Pis, Pis xoa xoa đầu Vir: tớ đã giận cậu đâu!!!

Vir đỏ mặt mà cười vui lùm!!!

Li vào trong phòng bếp gọi Scor: này, nghe nói cậu muốn nói chuyện với Can!!! Cậu ấy tỉnh rồi, vào thư phòng nhanh đi!!!

Scor cuối cùng mới chịu gấp sách lại và rời đi.

Trong thư phòng có Li, Gemi, Ari và Capri đã ở trong từ trước.

Can nhìn tươi sáng hơn hôm qua chút: sao?? Các cậu muốn hỏi chuyện gì???

Li mở lời trước: cậu là người hoàng tộc Cer???

Can nhú nhú mày vì câu hỏi kì lạ của Li:

Ko!!! Tớ là thường dân thôi!!!

Gemi khó hiểu: vậy cậu sau thấy đc những việc liên quan đến chúng tôi khi cậu ko phải từ hoàng tộc tiên tri Cer chứ??

Can thật rất khó xử: tớ ko biết, tớ ko nghĩ nó là tiên tri vì trước nay tớ chưa từng biết mình có năng lực này!!!

Li: cậu thử tiên tri cho tớ 1 sự việc xem!!!

Can: xin lỗi!! Tớ đã nói rồi, tớ ko nghĩ mình có khả năng đó khi mà những hình ảnh đó đột ngột xuất hiện trong đầu tớ thôi!! Và tớ ko nghĩ nó là tiên tri!!!

Capri: ý ngươi, nó là khả năng nhìn thấu quá khứ!!!

Li gãi gãi đầu, ráng nhớ lại: hình như tớ đọc ở đâu năng lực này rồi!!! A, là cuốn sách nói về vị vua huyền thoại của vương quốc Cer khoảng 500 năm về trước!!!

Scor nhếch mép, hay lắm!! Câu chuyện ngày càng đi đúng quỹ đạo của nó rồi!!!

Ari: phải tìm ra truyện này ngay!!! Nếu thật sự là năng lực đó thì sẽ là chuyện lớn đó!!!

Li: vậy hãy dùng 1 phép thử đi!!!

Gemi: bằng cách nào???

BBên ngoài cửa phát ra tiếng ồn:

_Vir, cậu khỏe rồi chứ!!!

_sao thế Pis, có chuyện gì à??

_à, hôm mà cậu nào loạn phòng y tế ấy, tớ và cậu bị phạt vào cổng số 4 hái cỏ tiên tri!!

_đc thôi, mai chúng ta đi nha!!!

_gấp thế sao?? Tớ nghe nói khu rừng đó nguy hiểm lắm hay rủ ai đi cùng nữa nhé Vir!!!

_Nhưng mà ai đây??

Bên trong phòng:

Li: các cậu nghĩ sao hả???

Can: tôi cảm thấy có cái gì đó đang mời gọi mình!!!

Gemi: cậu cảm thấy gì??

Can: 1 sự xúc động gì đó về cánh cổng số 4!!!

Li lấy xuống 1 quyển sách trên kệ, đặt trên bàn và mở ra trang nào đó:

Trang sách đó có hình 1 khóm cỏ hồng ánh sắc cam tuyệt đẹp.

_Cỏ tiên tri, có hồng ánh sắc cam bao quanh thể hiện cho ma lực kích thích ma pháp người dùng lên 1 giới hạn cao hơn trong thời gian ngắn và chỉ có những nhà tiên tri mới có thể sử dụng loài cỏ này 1 cách triệt để nhất.

Đây là loại cỏ kích động khả năng điều khiển ko gian thời gian của ma pháp sư.

Capri: có nghĩa là, loại cỏ này cho phép người nào dùng ma lực dạng thời gian như các nhà tiên tri thôi phải ko!!!

AAri: và nếu ma pháp của Can là nhìn thấy tương lai hay quá khứ điều có thể dùng nó!!!

Li: lão già muốn Pis và Vir lấy loại cỏ này cũng quá tham lam đi, cổng số 4, cánh cổng này tuy ko nguy hiểm như những cánh cổng khác nhưng nó lại có trí thức.

Gemi: vậy nghĩa là những cây cỏ, quái thú trong đó sẽ rất là thông minh đúng ko??

Li: ko chỉ thế!! Loại cỏ này chỉ mọc trên mai của 1 con cua trên 200 tuổi!!!!

Capri: con đó chừng cấp mấy???

Li: khoảng cấp 8 thôi!!!

Ari: đầu kì khảo hạch chúng ta đã giết 5 còn cấp 7 mà, chỉ có 1 còn cấp 8 thôi thì sao chứ!!!

Scor lúc này mới mở miệng:ngươi chưa nói hết!!

Li: lại bị ngươi đoán trúng!!! Cấp 8 nhưng cái vỏ của nó đc xếp vào top 3 những loài phòng vệ kiên cố nhất, ko chỉ thế, 2 cái càng sắc sắnbén ko tưởng, sức mạnh đáng nể.

Gemi: cấp 7 và cấp 8 khác nhau 1 trời 1 vực nhi!!!

Scor: tình huống xấu nhất là đụng độ con nào chừng cấp 9 là bỏ mạng!!!TỆ hơn là cấp 12!!!

Sau khi bàn bạc đã xong thì Can đi ra ngoài ăn sáng cùng Tau.

Những người kia vẫn bên trong phòng.

Scor nhìn Linguoi có thể tìm thông tin của 1 thành viên nào đó trong hoàng tộc Cer bị mất tích ko??

Li nhanh chóng hui ý Scor mà đi tìm kiếm tài liệu.

Gemi: ngươi nghi cậu ta là người hoàng tộc Cer sao??

Ari: cậu ta đã khẳng định mình ko phải là người hoàng tộc Cer mà?? Tại sao ngươi lại nghi ngờ???

Capri thay Scor giải thích: có 2 khả năng, 1 cậu ta là người hoàng tộc Cer mà ko 1 ai biết đến sự tồn tại của cậu ta, 2 là cậu ta là đứa trẻ có nguy cơ bị trừ khử ko thành của hoàng tộc. Người trong hoàng tộc mà, âm mưu thâm hiểm nên ta nghĩ trường hợp 2 là khả thi nhất.

Gemi: vậy có nghĩa cậu ấy thuộc gia tộc tiên tri cao quý sao??

Scor tỏ vẻ đùa bỡn : có khi là máu mủ của quốc vương nước Cer luôn ấy chứ!!!

Ko khí lảng lạng trong những suy nghĩ phức tạp ngay.

SPioSSPioPio.SPiquốcPio.SPquốcPio.SPipio.SP quốcPio.S PSPioP io.SPio.S o.ScquLi

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Bí mật thân thế

Gemi: đôi lúc cảm thấy sợ lời nói đùa của ngươi đấy Scor!!!

Li ôm 1 chồng tin tức cũ của 15 năm về trước đồ lại của vương quốc Cer, mọi người chia nhau lục sùng tìm kiếm.

Ari _ngày mừng hoàng tử ra đời là ngày đại hi của hoàng tộc Cer, tương truyền đây là nhà tiên tri đại tài của sau này.

Gemi: sau sự kiện mừng vị hoàng tử Nac _Cer ra đời, cả vương quốc tổ chức tiệc ăn mừng 7 ngày liền, sau khi kết thúc buổi lễ, những nhà tiên tri đã tiên tri ra vị khắc tinh của hoàng tử là 1 đứa bé trai khác sinh ra trong khoảng thời gian 22/6 -22/7. Hoàng hậu và đức vua đã ban lệnh giết tất cả đứa bé trong vương quốc đc sinh ra vào khoảng thời gian đó.

Lisau khoảng thời gian tiêu diệt ngọn nguồn sự đe dọa mạng sống của hoàng tử Nac -Cer. Thì dân chúng lại 1 phen hoảng sợ với sự mất tích của hoàng hậu và đức vua tiền nhiệm - ông bà nội của hoàng tử.

Gemi: hoàn toàn ko có tin tức nào liên quan cả!!! Vậy tại sao kẻ như Can lại có ma pháp huyết thống của hoàng tộc Cer.

Capri: này, cái tên Nac - Cer gì đó biết tiên tri sao???

Li: theo tôi đc biết thì ma pháp của hắn chưa thức tỉnh!!

Ari: có thể là hắn ko bao giờ tiên tri đc đâu!!

Gemi: nhà tiên tri là các bậc hoàng hậu và đức vua đời trước, mà ma pháp này ko phải người kế thừa nào cũng có nên hoàng tộc Cer tối đa có 2 vị tiên tri là cao nhất thôi.

Scor: khả năng Can là con của các vị vua là bao phần trăm!!!

Gemi: ko thể nào!!! 1 đời lun chỉ có 1 người đc sinh ra, ko bao giờ có đứa trẻ thứ 2 xuất hiện trong hoàng tộc cả!!!

Scor: vậy người và tên kia là sao???

Ý Scor nói là sao vua nước Ni lại có 2 đứa con là Gemi -ni và tên An -Ni!!!

Gemi mất thoáng đượm buồn : họ nói rằng cha ta là 1 gã khách nào đó của mẹ ta, lúc bà còn trong kỹ viện phục vụ bọn nam nhân.

Scor vẫn tiếp tục chà xát lòng thên bé: nên lí do đó, người bị đập thành thế này à!!Con hoang sao!!

Gemi thật muốn cười vì cái sự vô tâm của Scor: thương hại ta sao???

SCor phũ: ko!!!NGƯỜI ko cần bất kì ai thương hại cả!!

LaCer.CapCer.CấpCer.CapriCeri

-aCer.CapCer.CấpCer.CapriCer

CCaCer.CapCer.CấpCer.Capri

Capri đã đợi sẵn Scor từ trước, Capri dựa vào cánh cửa phòng của Scor, mặt lộ ra nghiêm túc:

Ta biết!! Câu nói đùa của người là có hàm ý!!

Scor có vẻ ko mún nói chuyện nghiêm túc thì phải: thế thì sao???

Capri nhếch môi, rào bước thẳng về phía Scor, thủ thi vào tai Scor vài câu nhẹ như gió lướt qua vậy:

Như người đã nghi ngờ ta!! Ta cũng là con gái hoàng tộc Corn!!!

Scor đứng đó, ngẫm nghĩ nếu có thêm 1 kẻ nham hiểm như Capri mà làm đối thủ của cô thì có vẻ khó nhằn lắm đấy:

Quả là 1 khả năng phân tích bất ngờ!!!

1 câu nói hướng thẳng về phía Gemi nhưng ko ngờ Capri lại phát hiện ra mũi tên đó hướng về tất cả mọi người, đúng là những kẻ thâm sâu khó lường như Nhau. CÁI ánh nhìn mà Scor dành cho mọi người lúc đó hệt như ánh nhìn của 1 tên thợ săn. Diễn nhiên đó là 1 cái ánh nhìn bình thường nếu ko có quá nhiều sát khí đi

Scor ko bước thẳng về phía phòng của mình mà xoay ngược lại, cô đi đến phòng của Aqua.

Scor vừa mới mở cánh cửa ra thì mùi hóa chất xông thẳng vào mũi cô làm cô phải nhú mày khó chịu. Nhìn xung quanh phòng thì lộ thí nghiệm vương vãi ra sàn, có lẽ cái tên Aqua này đã gom hết hóa chất của phòng thí nghiệm vào phòng mình đây mà. Scor bước thẳng về phía cái yên đang nằm bật vời trên giường kia:

Ko phải vài ngày tới ko cần máu sao??

Aqua mở ra đôi mắt xanh tuyệt sắc của mình, ngồi thẳng dậy mà nói chuyện với cô:

Ko cần máu nhưng vẫn phải có triệu chứng khi nghe mùi!!!

Scor cũng ko hỏi gì thêm, đưa tay phải mình ra chia về phía Aqua như đang đòi 1 món đồ gì đó:

Xong chưa???

Aqua mở tủ bên cạnh giường ngủ, lấy ra 1 lọ thuốc màu tím đưa cho Scor

Nó tạm thời sẽ ngăn chặn độc tính lây lan đến hệ kinh mạch mà lực của ngươi nhưng công dụng vào nửa ngày thôi!!!

Scor cầm lấy lọ thuốc bỏ vào túi áo: như thế đủ rồi!! Phien ngươi rồi!!

Aqua:ngươi có vẻ trúng loại độc này lâu rồi nhĩ???

Scor: cũng 10 năm rồi!!!

Aqua: bậc thầy về độc mà ko giải đc sao??

Scor: sao ta phải giải khi nó mang cho ta rất nhiều lợi ích chứ!!!

Aqua: ngươi nên nhớ, tham thì thâm đấy!!

Scor: ngươi đang nói mình đó à!!!

Aqua: có lẽ!!!

Scor trở về phòng mình, giờ đây tai của cô đã ù cả đi, ko 1 tiếng động nào mà cô có thể nghe đc nữa, hết như lúc cô và Aqua đấu với nhau ấy, khi bị đánh cho vật vờ, thời khắc đó chất độc lại tái phát làm cô ko còn định nghĩa về gì âm thanh cả. Cô vuốt vuốt cái bụng, cô lun mún có câu trả lời cho lúc đó.

10 năm trước _____

Phải 1 tháng sau thì độc trong khu rừng mới giảm bớt 1 chút nhưng chỉ có cô mới mọc đc thôi, sông suối đều đen ngòm, chất độc mà Scor phóng ra diệt gọn cả khu rừng thu hút những loài sinh vật dùng độc cứ thay nhau kéo đến đây cư trú, nhờ vào những con vật đó, cô đã sử dụng 1 số chất có sẵn trong người chúng và cộng thêm với phép thuật của mình, cô đã thành công khi cho Pi ngủ đông ở trong hầm mộ.

Điều kì lạ nhất ở đây là, cô tuy ở đây 1 tháng rồi nhưng vẫn ko bị trúng độc gì, từ đó suy ra cơ thể cô bách độc bất xâm, cô đã lun nghĩ thế khi bị rắn rết độc nhất cắn nhưng vẫn ko chết.

Cho đến khi, cô gặp nó - chúa tể của độc, con bò cạp đã hơn 10 000 tuổi. Con vật cứng còn sống của chúa tể Pio từ thời thế chiến đến nay. VỚI lớp giáp màu tím than tuyệt mỹ, chiếc đuôi tựa như 1 khối đá quý đc kết lại với nhau. Thân nó phải cao to đến 7 hay 8 mét ấy.

Nó đã tấn công cô lúc cô đang tìm kiếm nơi có nhiều khí độc nhất và nó đã tấn công cô, với đôi mắt đỏ lóe rạng sự khủng bố, chiếc đuôi của nó đã xuyên thủng người cô, chiếc đuôi sắc bén ngấm bao chất độc nguy hiểm đã cứ như thế xò xuyên người cô.

Cô ko nhớ lúc đó mình sao nữa, chỉ nhớ rằng bao nhiêu nội tạng, ruột, gan gì đó văng đi nơi nào hết rồi chỉ chừa cho cô 1 cái lỗ to ở giữa bụng thôi, cô đã nghĩ rằng nếu ko mất máu chết thì cũng sẽ bị côn trùng hay bọ sát ăn thịt thôi.

Thế nhưng ko như cô tưởng, lúc cô tỉnh dậy, cô thấy mẹ của mình nhưng thật ra ko phải đó thật ra là Chonchon, loại sinh vật hệ ảo thuật làm ta trầm mê vào thứ gì ta khao khát nhất.V

Vết thương trên bụng như thế nào đã làm sẹo thành 1 cái bớt hình con bọ cạp.... đây là điều cô thắc mắc nhất. Scor ko sở hữu dòng máu vua nước Pio nhưng lại có cái bớt tựa như huy hiệu của vương quốc Pio khi bị con bò cạp khổng lồ kia tác công, rốt cuộc con bò cạp đó là thứ gì...???

Và bí mật khủng khiếp nào đang ẩn giấu trong nó!.,??

Sau ngày đó, Scor phát hiện mình đã trúng độc, trúng độc -1 việc mà cô chưa từng bị mắc phải.

Loại độc này khiến cho hệ kinh mạch mà pháp của cô bị hỗn loạn làm cô ko thể nào vận dụng phép thuật thành thạo đc, điều đó khiến cô ngày ngày phải dùng ma lực của mình mà kiềm chế nó lại và cho đến lúc, cô phát hiện đó chất độc ngày ngày bị kim nén nên đã gây ra cho cô các tác hại khi cô hết ma lực kim giữ chất độc thì nó sẽ phát tán trong hệ kinh mạch của cô làm cô mất đi ngũ giác.

Cũng may lúc đấu với Aqua thì hấn còn nương tay cho cô vì hấn ko thể đánh cô tới bến nên cô còn sót lại chút ma lực để làm chất độc chỉ phát tán ít làm cho cô chỉ mất đi thính giác và vị giác.

Nhưng ko, ai ngờ nó lại mang lại lợi ích cho cô, những lúc cô cho chất độc đi thẳng vào hệ kinh mạch của mình thì cô phải trải qua cơn đau buốt trời nếu lúc đánh nhau mà cô ko kim hãm nó lại mà để cho nó tràn vào kinh mạch thì người thua là cô thôi. The nhưng những lúc ko có ai, cô lại tự nguyện ko kim hãm chất độc để nó cứ nư thế tàn phá từng chút 1 bên trong cơ thể cô và sau những lần như thế, sau khi đối mặt với những trận lạnh ít dữ nhiều, mất đi ngũ giác thì cốt cách của cô đã đc thay đổi, mà lực tăng nhiều hơn, ngũ giác nhạy hơn, cơ thể rắn chắc, mềm dẻo, nhanh nhạy hơn.

Ngày đêm cô đã lợi dụng việc này để làm thay đổi sức mạnh của mình, cô mún mạnh hơn, hơn nữa....

CÔ vẫn lạm dụng chất độc này dù cho cô đã phát hiện ra nó là tà cổ thuật, thể nhưng thì sao chứ, chỉ cần cô mạnh hơn thì cho đến 1 ngày nào đó nó sẽ như 1 con dao 2 lưỡi lấy mạng cô thì có xá gì.

Scor nằm vật vã dưới sàn, mồ hôi đầm đìa, chất độc cứ như cả tỉ con côn trùng cắn xé cơ thể cô, vòi nước cứ như mưa tuôn xối xả vào cơ thể cô nhưng cô vẫn ko cảm thấy gì.

Cô biết mỗi lần như vậy thì lạnh ít dữ nhiều, có thể cô sẽ chết trong lúc chất độc thay đổi cốt cách trong cơ thể mình và gần đây cô càng cảm nhận đc điều đó càng gần, cô sắp chết.

TTA thuật đã ăn mòn cô rồi, cơ thể lẫn ý thức.

Aqua cảm thấy thật mỉa mai, nói người khác mà ko nhìn lại mình.... Kẻ lạm dụng tà thuật ko biết ngừng tay như cậu thì có tư cách gì nói người khác.

Tại sao khi thành vampire thì sức mạnh của cậu tương đương 1 mà pháp sư cấp cao, cấpAA chứ!!!!???

Vì khi đó sức mạnh thật sự của cậu bị dấu nhem mới đc thức tỉnh, sự điên cuồng, máu lạnh, hoang dã của 1 vampire mới đủ tư cách đánh thức và xài loại tà cổ thuật đó.

VÀ đúng thế thôi, tà thuật lun là 1 con dao 2 lưỡi, cậu sẽ dần dần mất đi NHÂN tính từ lúc bắt đầu.

10 năm trước _____

Bên trong phòng thí nghiệm của vương quốc Rius:

1 cậu bé với mái tóc xanh tựa như 1 bờ biển nhân tạo trong phòng kín, cậu hé mở ra đôi mắt đỏ hệt như viên ngọc xinh đẹp, khuôn mặt trắng nõn ko ai có đc làm cậu đẹp tựa như thiên sứ.

Bọn người nhìn cậu chỉ mún 1 thứ duy nhất đó là _độc chiếm cậu, vẻ đẹp mà quý như thế làm bất cứ ai cũng mún sở hữu lấy cậu.

Nhưng họ cũng phải tiếc nuối thôi vì cậu chính là con cờ hoàn mỹ nhất mà họ đã tạo ra _ vampire Aqua.

Với cái uy nghiêm lạnh lùng của mình, cậu bé 5 tuổi đó ko dễ cho những tên bác học điên kia ra lệnh cho mình, cậu phớt lờ mệnh lệnh của chúng cho đến khi chúng ko chịu nổi sự cứng đầu của cậu nữa và đã tiêm vào người cậu thứ thuốc kích thích thèm khát máu.

Nhà vua lúc đó đã lợi dụng cậu tựa như 1 con dã thú mà tàn phá 1 ngôi làng nghèo đói khát khổ của vương quốc Tarius, ông ta đã vô cùng thích thú trước cái kết quả của màn trình diễn bao trùm máu, tiếng gào thét, lòng hận thù và nước mắt của cậu.

cậu.Đêm hôm đó, chính là sự kiện lớn nhất của vương quốc Rius và Tarius, người người có chức quyền đều tụ tập ở đó và thưởng thức xem sự độc ác của 1 thiên thần khiêu vũ giữa những ngọn lửa, thích thú mà cắn nát đi những chiếc cổ mềm mại mà thưởng thức dòng máu ấm nóng của chúng.

Vua nước Rius và Tarius rất hài lòng về cậu, 2 người quyết định kí hiệp ước liên minh với nhau để áp ử âm mưu lập đổ 10 vương quốc còn lại và chiếm ngôi của nữ hoàng Selene.

Aqua đc thí nghiệm thêm để đẩy mạnh sức mạnh của cậu lên cao hơn nữa, biến cậu thành 1 món vũ khí phá hủy tối thượng nhất. U'osc hẹn cho các nhà khoa học rằng 10 năm sau phải hoàn thành công trình nghiên cứu này.

Do ko chịu đc sự kích động về việc như 1 con vật mà bị đối đãi, trong cơn bạo thuốc kích thích cơ thể do bọn chúng tiêm vào người cậu ậ, cậu đã thắng tay loại trừ bọn chúng, từ đó, cánh cửa phòng thí nghiệm ko bao giờ đc cho phép người ngoài mở ra nữa trừ khicon quái vật đc thí nghiệm thành công.

Và dĩ nhiên sẽ ko có chuyện đó vì cậu đã giết hết bọn chúng rồi,... cậu mò mẫn cách điều trị mình khỏi những cơn khát máu..... Và cứ thế 1 năm, 2 năm,...trong khối tài liệu khổng lồ, cậu đã tìm đc nó-Pippi, linh vật của thư viện, nó thật sự rất hữu ích khi sở hữu khả năng tìm đồ vật siêu phẩm, tất cả tài liệu về tà thuật có ích cho cậu nó đều tìm đc.

TỪ đó, cậu đã học đc cách dùng tà thuật

thuậthuậthuậAqthuậttCapr

Aqua nằm trên giường, mắt đỏ nhắm sụp, 2 chiếc răng năng yêu mị cứ nhấp nhô theo nhịp môi, luồng khí đỏ toát ra từ người cậu cứ bao quanh lấy cậu làm cho các vết thương lớn da cậu hoàn toàn biến mất.

Mục tiêu của cậu đã thay đổi, cậu phải diệt cả hoàng tộc Rius dù cho có phải biến thành vampire hay là bị tà thuật nuốt chửng mạng sống đi chăng nữa, cậu cần sức mạnh.

Capri ngồi chễm chệ trên ghế, cả người thư thả mà hấp thu ma lực trong không khí, cô khéo léo mà điều khiển ma lực chạy dọc trong cơ thể để tăng ma lực trong cơ thể đồng thời còn rèn luyện cơ thể.

Cái cô đang hấp thu trong không khí để làm nguồn ma lực chính đó chính là tử khí, đây là cách mà cô đang sử dụng tà thuật của mình, cái giá đơn giản là cô phải đánh đổi đôi mắt thời, chẳng sao cả

Cô có phản ứng rất nhạy với tà thuật nên cô biết rằng 2 tên kia hẳn là cũng đang dùng tà thuật và 2 tên đó thật ngốc khi mà dùng loại tà thuật với cái giá cực đắt. Thật mà mai.

Bên trong căn phòng lộng lẫy, Kang He đã trở về sau khoảng thời gian gặp mặt bá tước Bra vì ông ta mún kẻ đã giết con ông ta phải bị trả giá thật thích đáng.

1 tên thuộc hạ dâng ra cho cậu 1 viên ngọc đen, viên ngọc đó Kang He chạm tay vào thì tự động phát sáng.

Hình ảnh mà lớp B2 đang bàn bạc hiện ra trước mắt đây là vật phẩm Lưu Nhân Khí, có khả năng tái hiện lại hình ảnh 1 việc mà nó đã ghi thấy, hết máy quay phim ấy.

Cái tên của mọi người đó Can đọc ra kèm theo từng cái họ hoàng tộc cao quý, Kang He nghe mà nghi vấn cả lên, không tin vào tai mình.

Tên thuộc hạ kia cũng khó hiểu:

thằng nhóc kia có năng lực tiên tri sao???SAO nó lại nói ra những cái tên có vẻ chắc chắn đến thế???

Kang He: người mau lấy cho ta tất cả tài liệu ghi chép về bọn nhóc lớp B2 đi!!

Tất cả những ghi chép về bọn nhóc B2 rất ích, chỉ những thứ cơ bản như tuổi tác, tên hay giới tính và điều bí ẩn là chúng không hề có họ và gia thế để ghi nhận trong tài liệu !! Chẳng lẽ đến nữ hoàng cũng không biết được chúng là ai sao?? Hay là người đang giấu giếm 1 chuyện gì đó???

Nhưng có điều chắc chắn rằng bọn chúng là những trở ngại cho việc các vị vua thật sự được đăng quang, cần phải tiêu diệt chúng ngay!!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Cánh cổng số 4 _nhiệm vụ

Sagit với cái thân thể tàn mà đại ca lết dưới đất, thể lương mà gào lên:

Vir.... Pis, nguy hiểm lắm, cho tớ đi cùng với!

Pis và Vir sợ hãi mặt: Sa... Sagit, cậu bị gãy hết 3 cái xương sườn rồi nên ở lại tĩnh dưỡng đi chứ??!

Sagit khóc lóc: ko... Ko mún đâu, mún đi cơ!!

Han đành phải đổ hết 1 lọ thuốc mê vào miệng Sagit: được rồi, 2 đứa đi đi. Với công dụng của lọ thuốc này, ta rất tự hào khi nói rằng con bé sẽ ngủ đến lúc 2 đứa trở về thôi!!

5 vị tướng quân kia cũng đích thân ra tiễn chào 2 đứa, làm cả 2 yên tâm mà rời đi.

Lúc này, sắc mặt cả 5 trầm thấy rõ.

Yan He lảo lếu nhìn về 1 cái cây cạnh đó: nhóc này là bị bọn tay sai của thằng em ta đánh thành như vậy sao???

Cái người phía sau cây vẫn ko trả lời.

Yan He cũng ko bận tâm vì bít chắc câu trả lời rồi: cẩn thận, bảo vệ 2 nhóc đó thật tốt đấy, ta bít rằng thằng em ta vẫn chưa buông tha cho mấy nhóc đầu đó!!!

Can và Gemi vừa bước ra từ căn biệt thự: này, đi thôi!!

Từ phía sau cái cây, Scor bước ra, sắc mặt cô nhìn có vẻ tốt hơn mọi khi dù hôm qua vừa bị thương nặng, đúng là tác dụng mạnh mẽ của tà cổ thuật trong máu cô có khác, vẫn giọng điệu lạnh lẽo:

Hình như cô đã nhầm lẫn, ngày từ đầu, mục đích của tôi là thứ khác cơ!! Còn mạng của họ, tôi ko quản!!

Yan He nghe ko có vẻ gì là tức giận cho lắm, chỉ nhẹ nhàng phun ra vài chữ: tôi biết!!!

2 chữ này làm cho Scor nghe rất chói tai, như thể cô ta biết rõ tâm của cô hơn chính cô vậy.

Ko định tiếp tục lằng nhằng nữa, cả 3 người Scor, Can và Gemi aam thầm mà rời khỏi ktx, từ quảng đường từ ktx đến cổng ra khỏi thành, họ cẩn thận đến nỗi ko để cho ai bắt gặp nhưng họ bít, cánh cổng là nơi khiến cho họ sẽ nói cho tên cho tên Yan He bít là họ sẽ rời khỏi thành lúc nào.

Cổng số 4 nằm trước 1 cái hang động to lớn của 1 ngọn núi, mây mù bao phủ quanh năm trên ngọn núi này. Cánh cổng này nằm trên con đường đến vương quốc Cer.

Vir và Pis đứng ngoài hàng động, nhìn cánh cổng hùng vĩ cao khoảng 10 m trông thật đáng sợ hết quỷ môn quan. Cổng đc khắc kí hiệu của vương quốc Cer, nghe nói đây là lăng mộ của vị vua huyền thoại nước Cer vào khoảng 500 đã đc chôn cất ở đây, sao 1 nơi cao quý như vậy ko đc bảo vệ nghiêm ngặt mà thậm chí thả rong đến nỗi ai mún vào là vào là sao chứ??

Bước qua cánh cổng là 1 con đường tối đen như mực, thậm chí ko khí có vẻ loãng đi, ko phải chứ, họ chỉ cách ngoài hàng và trong hàng chừng 1 m thôi mà khác biệt rõ rệt như thế này sao. Pis tưởng tượng nếu như có con ma nào nhảy ra 1 cái thì cậu xin tự nộp thân cho nó lun.

Pis bám chặt lấy áo của Vir để 2 người ko lạc nhau trong bóng tối:

Vir... Tôi.. Tớ sợ!!

Vir cũng bít Pis sợ tối lắm, cô nhanh mà thi triển phép thuật, các mầm cây con nhú lên làm thấp sáng của căn phòng.

Pis tán thưởng: Ôa, Vir à, cậu giỏi thật!!! Đẹp quá!!!

Vir cười khê: Pis à, đôi lúc cậu dễ thương hết 1 cô gái ấy!!!

Pis đỏ mặt, 2 tay ôm lấy má: có... Có sao???

Vir cười thật tươi làm cho Pis ngày càng đỏ mặt hơn nữa, ko phải cậu ngượng mà là tại nụ cười của cô đẹp quá thôi.

Trong lúc vui vẻ thế này thì 2 người họ bị lũ tiếng hét của đàn doi dọa sợ, hình như chúng bị thu hút bởi ánh sáng của các mầm cây thì phải, trong lúc hoảng loạn thế này thì Vir hoàn toàn sợ tái mét, Pis nhanh tay mà chụp lấy cổ tay Vir và đề cô xuống.

Nhìn 2 người họ sắp gặp nguy hiểm Can định bay lên trợ giúp thì bị Scor và Gemi kéo lại đánh cho bất tỉnh, 3 người thành thôi mà ở trong màn chắn bảo vệ mà Can đã tạo ra trước đó, 2 con người lạnh lẽo chỉ cụp mắt lại như ko để ý 2 người phía trước sẽ bị gì.

Những con doi với lớp lông đen dày, chúng cao khoảng 1m, đôi cánh to đến nỗi con người còn có thể bay đc nữa ấy, đàn doi quái dị hơn 20 con cứ hung hãn nhè ra cái răng dài 5cm.

Pis chắn trước cô, thân hình nhỏ nhắn của cậu ko thể chắn hết sự tấn công từ đàn doi cho cô nhưng cậu đã đỡ đ số phần vết thương cho cô, nhưng thật lạ là thật ra chúng ko định tấn công Vir mà là nhắm vào Pis.

Vir thật hoảng loạn nhưng cô cố bình tĩnh mà suy nghĩ, cô thử truyền 1 ít pháp lực của mình vào cho Pis, ánh sáng màu xanh nhạt tỏa sáng đầy sức sống làm cho các vết thương của Pis tê dại, chúng đều mất đi cảm giác đau.

Bỗng nhiên lũ doi đều đậu lại phía trên hang và ko tấn công Pis nữa.

Pis lồm cồm đứng lên, cậu ôm đầu và choáng đến nỗi ngã ra phía sau. Vir xem xét vết thương cho cậu thì thấy cả vùng da của cậu đều bị thâm tím cả, đây là trúng độc.

Pis sắc mặt ngày càng tệ, cô phải máu chóng mang cậu ta rời xa hang động này ngay. Khi Vir định đem Pis ra khỏi hang động thì Pis đã ngăn cô và chỉ cười trấn an cô:

Ko sao?? Tớ còn tiếp tục đc mà, ta đi thôi!!!

Vir cứng đầu : ko đc, nếu ko giải độc ngay, cậu sẽ gặp nguy kịch đó!!

Cậu chớp lấy tay cô, mắt kiên quyết nhìn vào mắt cô mà nói: Chỉ là bị bầm thôi!!! Tin tớ, sẽ ổn thôi!!

Tin cậu sao?? Cậu nghĩ tớ là con ngốc hay sao mà ko biết phân biệt vết bầm và trúng độc chứ!!! Vir đã định hét lên như thế nhưng cô ko thể, có 1 thứ gì đó nghẹn ở cổ họng khiến cô nên tin vào người con trai trước mắt này.

Vir ko nói gì cả, cô nhanh tay chùi nước mắt, cô đưa tay cho cậu:

giữ chặt đây!! Tớ ko muốn bị lạc mất cậu đâu!!

Pis phì cười, bàn tay run run đc cô cầm lấy và đỡ cậu dậy.

Cậu có thể thấy rõ sự buồn bã đơ hờng trên mặt cô bây giờ đây, cô đang rất buồn:

Cậu, lần sau cảm mạo hiểm thế nữa!!

Pis đáp:Vâng!!!

_____ --- _ _ _

Đi ra khỏi hang tối, hai người họ ko tin rằng bên bên trong núi là cả 1 thế giới khác lạ, cây cối xanh tốt hơn cả bên ngoài, nhưng ánh sáng ở trong đây là do đâu mà có chứ?? Nhìn những loài đv hay tinh linh nhỏ xíu kia, thương ghê.

Vir ko có hứng thú với cảnh đẹp bây giờ đâu, và Pis thì càng ngơoc lại, sắc mặt xấu mà yêu đời thấy sợ lun. Cô kéo cậu qua 1 bên và lấy thẻ lưu trữ đồ vật lòi ra cả đồng đồ sơ cứu.

3 người phía sau đã từ lúc nào trên đường tìm con sông hay đầm lầy nào gần đó rồi, theo như những gì họ nghiên cứu đc thì còn quái nào càng lớn cấp thì chỗ nó sống rất ít yêu quái khác loài sống với nó, mấy con boss thường thích nơi nào ma lực dày đặc để dễ lên cấp lắm.

Vir nhủ mày nhìn chỗ vết thương của Pis, nó đã khép lại nhưng đã của cậu ngày càng bị chất độc lây lan. Cô cố tra sách về những loài sinh vật sống trong hang này thì hình ảnh những con dơi kì lạ khi này xuất hiện.

Dơi Mả _Loài sinh vật quý hiếm còn sót lại sau thảm họa 500 năm về trước, rất hung hãn. Chất độc của chúng ko gây hại gì trong vòng 72h nhưng sau khi đã qua thời gian đó, chất độc sẽ phát tán khắp cơ thể làm tắc nghẽn mọi ống dẫn mà lực của pháp sư, trường hợp nguy cấp nhất người đó sẽ bị phế, ko còn sử dụng đc ma lực. Đây là loài vũ khí sinh học đc sử dụng vào thời thế chiến.

_____ - - - - - _____ -

Trong lúc đó, trong ktx A2 mà lớp lớp B2 đang sống tạm thì:

Ymer thông báo cho Ari, Tau, Le về nhiệm vụ mà 3 đứa đc nhận để bù trừ vào việc ko tìm đc P từ việc thách đấu mấy ngày nay. Nhiệm vụ của 3 người cũng là vào cổng số 4 tìm các đồ vật khác nhau.

Ari thì tìm Hoa Lư Ly.

Tau là Hòn Cầu Vòng

Le thì ác hơn Máu Xích Thụ

Quả là 3 bảo vật chơi người.

Ari sưng chỉ mới vừa lành thôi mà đã bắt cô vận động mạnh rồi, tổ hợp 3 người kì quái này thật làm người khác lo sợ ko biết họ có làm gì đó hay ko???

Cái hay nhất là Aqua và Li đc Scor giao cho cái nhiệm vụ là phải tìm 1 số loại vật liệu kết hợp khác, đồng thời khởi hành sau họ 1 ngày để hỗ trợ họ có bị theo dõi hay bị phục kích hay ko.

_____ - - - - - _____ - - -

Li và Aqua đã đi trong đêm tối, nhìn cái bọn người lữ lượt ra đi từ ktx của Pis với cái hành động khả nghi vô cùng trong đêm qua, Suah qua định tìm Pis thì chỉ thấy 3 con người duy nhất trong cái ktx này chuẩn bị rời đi:

Này, chị ấy đâu rồi!!

3 người phớt lờ cậu vô cùng và bỏ đi.

Hỏi chuyện với tổ nhiệm vụ thì biết Pis đi làm nhiệm vụ với 1 nhỏ con gái làm cậu rất tức, thế là cậu vợ đại 1 bằng nhiệm vụ nào đó về cổng số 4 để đi theo Pis lun. Hay, con nít nó yêu dễ thương thế??

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Kang He cười nham hiểm, tay phe phẩy thanh đao trong tay: cả 12 đứa đều ra khỏi học viện!! Tốt!! Diệt gọn đi!!!

Hướng mắt về ktx của họ qua ô cửa sổ, lão phóng thanh đao về phía đó vô tình làm vỡ ô cửa sổ, quả phá gia chi tử mà!!! □□□□

[illegible]

Trong lâu đài _

Selene vẫn đang nằm mà thưởng thức những viên đá ma pháp:

Ymer, Ermen, Yan He, Na min, Yusa, Swam, North. Ta ra lệnh cho các người đến cổng số 4 và giám sát 12 đứa nó. Và còn nữa, lần này ta muốn có 12 viên đá ma pháp thật to và đẹp từ nguồn năng lực bùng phát vào đêm huyết nguyệt của chúng. Rõ chưa???

_Vâng, thưa nữ hoàng!!!

_tốt, ta ngủ đây!!

Yan He bước ra khỏi phòng, mặt còn ko chịu chấp nhận: tớ... Tớ biết là 12 đũa nó có tài nhưng.. Tụi nó ko đáng bị như thế, tại sao lại là tụi nó chứ??
Ko phải tụi nó đã đủ khổ rồi sao???!!

Ko ai trả lời cô cả, họ chỉ nhanh về phòng và chuẩn bị đồ cho chuyến đi thôi. Họ có trả lời cô cũng ko thay đổi đc gì nữa, đó là chấp nhận.

----- -- - - - #0%+0%-#;- +0%

Đêm đầu tiên trong khu rừng mà 5 người trải qua thì ko tệ cho lắm vì động vật, yêu quái trong đây ko vì bản năng mà tấn công người vô cớ, khác với lũ ma thú ngu ngốc lúc đầu thấy rõ.

Thú trong đây có thể đc gọi là ôn hòa, chúng đa số là ăn thảo dược và hấp thụ ma lực từ môi trường chuyên dụng của chúng.

Ấy thế nhưng Pis tuy chưa bị nguy hại gì tính mạng hết lại bị cảm rồi, hơn nữa là hôm qua bị bọn dơi dần như tử báo hai câu phải chống gậy mà đi lun.

Đang còng lưng chóng gậy đi, Pis nhớ ra gì đó:

Vir này, hôm qua cậu làm gì mà lữ doi ko tán công tở nữa vậy???

Vir: à, do tớ có ma pháp thực vật nên cơ thể có thể cũng gần giống như thực vật vậy, mà thực vật thì ko có tần số nên chúng ko phát hiện ra sự tồn tại của tớ và tớ đã truyền ma lực qua cho cậu.

Pis:ây, câu thông minh thật!!

Vir che miêng: ko có đâu!! Hôm qua câu cũng rất ngẫu đấy, cảm ơn Pis nhìu nhé!!!

Pis: ây ây, có gì đâu!!

Xui xẻo cho cậu là cả 2 đi bừa rỗng rã vẫn ko tìm đc cái cây cỏ gì đó, 2 người này xem ra vận may ko nhỏ, ngay khi đi đc 1 quãng đường thì gặp đc 1 cái hồ khá trong, cả 2 định nghỉ ngơi 1 chút.

Pis và Vĩr ngồi ven hồ lấy nước rửa mặt, ấy thế mà từ đâu bật ra 1 con cua cao khoảng 3m, hình như là cua con, làm cả 2 sợ hết hồn. Theo bản năng hét to.

Á á á aaaaa.....!!!

Vir đình xách theo Pis đang lết trên cỏ, cậu ấy đã rất cố gắng để chày nhưng ko đc, cậu ấy bị con cua tóm lại sao đó bị nó giữ ở 2 cái càng lun.

Vir dùng khả năng của mình điều khiển các loài thực vật công phá trong phạm vi 10m đánh với nó, ai nhờ nó kêu thêm mười mấy con đồng bọn nữa, quá thông minh, đáng khen.

Vụ đánh nhau này làm cả khu rừng ko ngừng vang lên các vụ nổ lớn, 3 con người kia cũng bị đánh thức và phóng lại gần vụ tệ nạn mà xem xét.

Vir dùng thực vật công kích cũng khá mạnh đấy nhưng bọn của kia hình như khá cứng vỏ, quả khó xoi.

Từ phía trên cao họ âm thầm đánh giá con của, hình như trên vỏ nó có 1 lớp kim cương mỏng thì phải, nếu đoán ko lầm thì nó là con Kim Giáp Sinh _loài của có cỏ tiên tri đc mọc trên vỏ của nó nhưng tại kia nhìn bé quá, chừng cấp 3 hay 4 là cao thôi.

Scor, Gemi và Can bàn bạc việc gì đó xong rồi lao vào cuộc hỗn loạn kia cần quét sạch từng em liền, họ ko giết mà chỉ làm tựa nó bay sang chỗ khác thôi, chứ giết tốt thời gian lắm.

Sự xuất hiện của 3 người hoàn toàn làm Vir rất là bất ngờ và còn tròn xoe mắt hơn khi nhìn họ ra tay khá ư là nhẹ nhàng với lũ của.

Họ dừng lại 1 lúc để cho con của đang giữ Pis kia tránh thủ chạy về hồ, Vir định đi theo thì bị Gemi cản lại ngay.

Vir tức giận:cậu làm gì thế?? Nó đang đem Pis đi đó!!

Scor lạnh lùng quăng 1 câu: cô ta sẽ ko chết!

Vir ko mún nghe theo họ nhưng đành phải theo họ chờ thôi. Bỗng 1 lát sau, 1 cột nước bắn lên cao, tiến tới gần họ là 1 con của cao khoảng chắc 7m hơn, Vir trở mắt ra nhìn, ko phải chứ, họ cho con kia về gọi thêm viện binh sao, hơn nữa là viện binh khủng mội ghê, chúa tòi.

9 đạo ánh kim trên người, lớp vỏ kim cương khá dày, ko còn nghi ngờ gì nữa, đây là Kim Giáp Sinh trưởng thành cấp 9, thật khó nhai à nha.

Ko nói ko rằng, 3 người dàn trận thủ thế nhào vô làm gọi em của đồng đó lun, đúng là cái vỏ của siêu cứng mà, đao của Can cỡ nào cũng là bị gãy trước hết.

Vir cảm thấy mình ko có chỗ chèn chân vào nên đứng ngoài xem, đao pháp của cả 3 khá đặc sắc đó chứ, kết hợp với các mũi giáo băng của Gemi và Scor thì hết chỗ chê lun, làm đc còn của bị lủng 1 lỗ khá to trên vỏ nhưng nó vẫn chưa hề bị thương.

Nhưng phải khen rằng còn của đó có cái càng khỏe ghê hen, đánh họ bật lùi ra hết.

Cả 3 thấm mệt rồi, ra hiệu cho nhau rút về chỗ Vir đang đứng.

Gemi: cô dùng dây trói nó lại.

Vir nghe lời, đk dây leo trói 2 cẳng của của Kim Giáp Sinh lại, ngay khi vừa xong thì Gemi ôm theo cô phóng đi lun.

Can: này, còn Pis thì sao??

Gemi vừa ôm Vir vừa phóng từ cây này qua cây khác: tòi ko quản!! Kê vô dụng thì ko nên tồn tại, luật là vậy đấy!!

Chát!!!

Ngay khi Gemi vừa dứt lời thì Vir đã ban cho cậu 1 cú tát.

_Bỏ tòi xuống!!

Vir thật đang rất tức giận, cái gì mà vô dụng chứ.

Gemi ko có để tâm đến cái má đã bị sưng đỏ cho lắm, khuôn mặt đầy sẹo với ánh tím sắc lạnh nhìn thẳng vào cô:

Nếu cô có thể!!!

Vir bít, bây giờ mà đi là lao đầu vào chỗ chết nhưng, thôi đc rồi, cô nhin.

_____ -- -- -- -- --

Khi đi vào hàng động, nhờ đôi tai quá thính của Le phát hiện ra lũ dơi và Tau phóng sét đầy người nên ko 1 em nào dám bén mảng đến.

Họ đã đi qua hang động thành công. Ari thật sắp xếp rất chu đáo, tìm hiểu kĩ sẵn những đồ vật họ cần tìm.

Quả là duyên phận khi mà Vir bị vớt bỏ giữa đường bởi tên Gemi chết dẫm thì lại gặp họ.

Ari lạnh tanh: Sao ở đây?? Pis đâu???

Vir vừa u oa sụt sịt vừa kể lại chuyện, và cả chuyện về 3 tên ác ôn kia nữa

(3 tên ác ôn: có phần tui tui nữa sao??)

Ari suy ngẫm 1 hồi thì quay về hướng khác mà đi:

Nếu họ nói cậu ấy ko chết thì ko chết thôi!!

Vir khó xử:

Nhưng chúng là yêu thú đó.

_Kim Giáp Sinh ko ăn thịt người!! Theo tôi, tạm thời đi tìm 1 chút vật dụng và bàn kế cứu cậu ấy

Cuối cùng tuy lo ngại nhưng Vir cũng đi theo sau Ari. Ari đi ko cần nhìn đường vì đã có Le lo rồi, cô chỉ việc trú mắt vào cái quyền sách chỉ nơi phân bố của Hoa Lưu Ly thôi.

Ari: ở đây nơi nào sương mù dày đặc nhất??

_ theo tớ thấy là chỉ có cái đầm sen bị đóng băng ở dưới đáy núi kia thôi.

Vir chỉ tay về phía ngọn núi duy nhất trong ko gian này.

____--_--____--_--

Capri đáp xuống đất, nơi mà tụi Can đã chờ sẵn.

Scor: sao??

Capri: có 2 chỗ!!! 1 là cái hồ mà các người làm náo loạn lúc nãy, 2 là cái đầm sen đã bị đóng băng phía dưới ngọn núi. Nơi đó phóng ra khí tức rất lớn như ko hề có 1 con Kim Giáp Sinh nào trên mặt băng cả.

Gemii: vậy có nghĩa là nó ở trong lớp băng sao???

Can: có chắc là khi nãy ta làm náo loạn cái hồ bên kia đã như đc con Kim Giáp Sinh đầu đàn ra rồi ko??? Lỡ còn đó chỉ là kẻ nghi binh của tụi nó!!!

Scor: chắc thế??? Tạm thời tập trung vào ao sen.

Capri khó hui mà hỏi: sao các người laimun ta vào đây thám thính trước khí tức nơi đây??

Thật ra thì Capri đến đây ngay trong đêm mà họ vừa bàn bạc và cô là người rời đi đầu tiên.

Lúc này Aqua và Li cũng xuất hiện từ phía sau các cây to.

Li: đó là do Kim Giáp Sinh là yêu thú làm chủ ở cổng số 4 này. Thời xưa Kim Giáp Sinh là người đồng hành cùng vua Cer trong cuộc chiến với bao kẻ thù nên hiện nay nó vẫn còn xưng bá ở nơi đây, vùng đất thuộc về chủ nhân của nó.

Aqua liếc Scor: vậy ý người là muốn tìm lại con yêu thú khi xưa sao??

Gemii đúng thế!! Ta nghĩ con yêu thú đó là chúa tể trấn giữ nơi đây để làm ko gian này ko bị ma tộc chiếm giữ!!!

Capri khi hừ niếm tin nào mà các người muốn bắt nó thế!!! Con đó xếp hạng mạnh nhất trong 12 linh

thú đó!!!

Scor: người nghĩ nó là linh thú!!!

[cấp 1~12:YÊU THÚ, cấp 13~15 là linh thú, vượt qua 15 là thần thú ó]

Ma thú và yêu quái cũng đc xếp cấp như vậy.

Can nuốt nước bọt: ko lẽ cậu định..??

Aqua: người định canh lúc nó tiến cấp lên thành thần thú rồi xử gọn à??

Scor: dù sao thì vào 500 năm trước nó đã là linh thú trung cấp rồi mà, dù 500 năm nay ko có vua Cer bên cạnh thì nó sẽ gần đột phá tới cấp thần thú!!!

Li: từ đâu mà cậu có ý nghĩ điên rồ như thế??

Gemii: tui tôi biết, vì nó sẽ tự làm mình mạnh hơn trong 3 tháng sau để đón chào sự trở lại của chủ nhân kính yêu của nó!!!

Aqua:ngươi đánh thắng nó sao??

Gemickia, bọn ta đã nói muốn đánh nó đâu!! Mà là giúp nó tiến cấp thành công thôi!!!

Capri: ngươi tốt đến vậy sao??

Scor: ta vì mục đích, ko vì lòng tốt!!! Việc ta nhờ sao rồi!??

Scor nhìn về phía Aqua, Aqua thì lấy trong thẻ trữ vật ra 1 cái túi toàn vật linh ta kinh tinh nhìn giống hoa, nắm, địa y gì đâu ấy, thậm chí là đá hay còn gì nữa cơ.

Scor kiểm tra xong thì cất túi đi: bây giờ cũng nên đi chiêm ngưỡng vẻ đẹp của vị hoàng đế xanh trong truyền thuyết ngủ ra sao chứ?

Aqua:theo ta nên chia ra!!!

Li: ngươi nói đúng!!

Caprikhoảng cách là 1km nữa sẽ tiếp cận chúng ta!!!Và 1 loạt các tên cấp trung cách ta 5km rải rác quanh các khu vực.

Li: chắc, bọn ruồi nhặng hoàng gia bám tới nhanh thật. Diệt gọn thôi!!

Aqua nhìn Capri cũng có vẻ xanh mặt thì cũng nghỉ: này, ngươi sao thế??

Capri: cách ta 1km chừng 5 tên, tốc độ di chuyển cực cao, ta ko đọc dc ma lực của chúng.

Ko khí trầm hằng đi, là cấp cao cấp sao, hơn nữa còn 5 tên, Capri ko đọc dc thì chúng tỏ khả năng truy sát của chúng là đẳng cấp chứ chả đùa.

Thế là chia theo 3 tổ đội, 1 đội 2 người đi vòng tránh kẻ thù và đánh lạc hướng theo nơi khác, chung quy họ sẽ tập trung ở đầm băng liên vào lúc giữa đêm

Tổ đội các vị anh tướng của vương quốc truy tìm mà, họ đâu thể coi thường đc. Chạy là cách tốt, trong khu rừng này đã đi thôi thì phải gặp yêu thú ven đường mà đi chuyển nhanh như họ chắc gì lũ sơ cấp như họ đánh lại.

Tụi Le đang đi thì Lê cứ xáp vô Ari tựa như 1 gã mẹ nheo nhưng thật ra là đang trao đổi với nhau, thấy anh Le thông minh chưa,

_Ari.... Người.... Xấu... Phía sau.

Ari:Vir, cây có là lợi thế cho cô, hậu thuẫn phía sau chúng tôi, cô bé đánh cho thỏa thích nhé, đánh giỏi ta dẫn đi tìm Can.

Tau nghe đi tìm Can là vui lắm, hưng phấn cả lên. Thế là 4 người bày binh bố trận đội địch tới, quy mô thì khá hùng vĩ đấy, 4 tên cấp trung, thế nhưng khó nhận là 1 tên cấp cao phía sao kia kia.

Đùa thế, 1 tên dù mới đột phá qua ngưỡng cao cấp thôi nhưng thừa sức đập toi bời 4, 5 tên cấp trung.

Ko nhieu nữa, đánh tới đâu hay tới đó, Vir tung đòn trước là cả bụi dây gai dưới đất trời lòi mà đâm phọt tụi kia, tranh thủ lúc tụi đó khốn đốn thì Ari tay 5 ngón ra lệnh cho Tau và Le bay lên đập chúng liên, Ari dùng khả năng đk trọng lực của mình để ngăn cản sự nhanh nhẹn của tên cấp cao, dù sao sự uy tiên cho việc diệt tên đó trước để đỡ gây họa cho mai sau mà.

Họ lính hoạt thì có đấy nhưng chỉ diệt dc 2 tên cấp trung thôi mà thấm mệt rồi, đây là cách biệt về thực lực sao????

Ari ko kịp phòng thủ đã bị đánh bay vào cây cho ngất xỉu nhưng may là dc Le đỡ dc, nên chỉ có lưng Le là đập vô cái thân cây mà thôi.

Le cẩn thận mà đặt Ari nằm trên bụi cỏ gần đó, cậu điên cuồng mà nhào vô tay đôi với tên vừa đánh Ari liền, cậu nổi giận rồi đó.

Tau thì khá khó nhận khi bị cái tên thiên về tốc độ đấu với mình nữa chứ, cô liên tục bị hấn đánh làm cho suywt té chổng vó, cuối cùng do quá đau vì bị đánh, ngã úp mông, bị tên đó ức hiếp, đánh ko lại, Tau ngồi xuống mà gào khóc to lên.

_Cannnnnnn....!! Có kẻ ức hiếp Tau.... Ua...uoa!!!!!!!

Can ngồi trên cái cây cao gần đó định bay ra cứu thì bị Li ngăn lại:

Đây là cách tốt để cô bé trưởng thành, nếu lúc đánh nhau ko có lai bên cạnh giúp dc cô bé thì cô ấy phải tự cố gắng thôi.

Can trong 2 ngày nay đã dc học quá nhiều bài học từ Scor, Gemi và Li, đó là nên kiềm chế lại cảm xúc của mình vào lúc nào.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Cánh cổng số 4_ tuổi thơ của họ

Tên kia định nhanh tay mà kết liễu Tau trong 1 đòn, giờ mà Can có bay ra chặn lại cũng ko kịp đâu.

Thật ra là Tau cũng sẽ cho tên kia 1 đòn giạt tê người lun, cùng kéo nhau chết ấy, nếu Vir ko bay ra đỡ giữm cô.

Vir cứ ôm chặt lấy Tau dù cho giờ cô đã ngã vật xuống, vết thương ở trên lưng cô ko phải là nhỏ, cô đã ngất. Tau đó kinh hoàng quá tột độ mà ngất theo lun.

Trong khi đó Le đấu với tên cấp cao thì cũng bị đánh cho ko đứng lên đc lun.

Còn 1 trung và 1 cao dù te tua đó nhưng vẫn trụ vững.

Cấp cao: diệt gọn nhanh!!! Còn nhỏ mà đã như thế thì khi trưởng thành sẽ là 1 thảm họa đó!!

Hắn ta giờ thanh kiếm lên đỉnh đâm xuống tìm Le thì thành kiếm đã đứt làm đôi rồi. Capri đứng trước hắn từ lúc nào ko hay, cô dội cho hắn 1 quả bom vào người làm hắn bay thẳng đi nơi khác mà nổ cho tung tóe, cô đủ ác, vụ nổ tuy ko to nhưng cũng đánh động yếu quái vì máu người. Can cũng diệt gọn tên còn lại và nhanh mà vác Vir và Tau rời đi, 1 thân Capri mà lo cho Ari và Le thì cũng tội nên tạm đem họ cách chỗ đó 1 khoảng đã. Thật ra 2 người họ sẽ ko thể nào diệt gọn 2 tên đó trong vào 1 chiều nếu nhờ 4 người kia đánh cho chúng kiệt sức.

Nhìn bọn yêu thú từ đâu kéo tới xử gọn cái đám thì thể vào bụng.

Cấpi bỏ xuống 2 người trên vai

_đc rồi, bỏ chúng lại đây đi.

Can_ nhưng khu rừng này muôn trùng nguy hiểm như vậy, hơn nữa họ ko còn khả năng chiến đấu nữa!!

Capri_ đó ko phải chuyện của ta!!! Cứu chúng khỏi cái chết là quá nhân từ rồi!! Nhanh đến cái hồ đó thôi!!!

Can_ cô cứ đi trước đi, tôi sẽ theo sao!!

Capri_ tùy người!!!

Thế là Capri cất bước mà lao vút đi, Can thì ráng mang họ đi xa 1 đoạn nữa, cậu tranh thủ mà kiếm chút vật dụng để đốt lửa.

Và sơ cứu cho 4 người, đa số là vết thương nhẹ mà thôi, còn Le thì bị trật cái khớp vai trái là nặng nhất. Le vẫn thận trọng 1 cái kết giới phạm vi tuy nhỏ nhưng khá vững chắc, chịu đc 3 chiều của thú cấp 8 là cùng tận. Thôi kệ, đây là khả năng tốt nhất của cậu lúc này rồi.

Tuy ko bên cạnh nhưng cậu mong cô sẽ an toàn.

____-__-_-_____-_____

Gemi và Scor lúc này thật rất khốn đốn, họ chia nhau ra là theo hướng tiến công với bọn cấp trung sẽ tốt hơn ai ngờ lại nhiều như thế này cơ chứ, cỡ 8 tên. Lúc họ đánh nhau với con Kim Giáp Sinh kia đã ko còn sức mà giờ đây đụng phải 1 ỏ nữa chứ, số ko tàn cũng nhọ mà.

Hây, nhưng cái đầu óc của họ để làm gì chứ, tuy ko còn ma lực nhưng chí ra họ rất nham hiểm và lanh lẹ.

Khi 8 tên vừa bao vây 2 người thì 1 vòng tròn bao bọc lấy từng tên, từng oán linh báo quanh chúng mà hù dọa.

Gemi thờ dài hời, các oán linh trong khu rừng này quá ít, chắc bị ma thú cắn xé linh hồn cả rồi!! Tầm này chắc chỉ giữ chân đc chúng thôi.

Scor: vậy đủ rồi, đi thôi!!

Bên Li và Aqua thì vừa chạy vừa gặp tên nào thì giết thôi.

Trong mê cung mà Aqua tạo ra thì cho chúng dư sức chạy nhảy mà tìm họ nhé. Còn Aqua là chủ mê cung, nên dư sức bày trận mà xử đẹp tụi nó.

_____-__-_-_____-_____

Đêm đến, cả 6 người đều khá mệt mỗi khi chạy trốn suốt ngày rồi đấy nhé. Cả 6 cùng bước vào hồ, bên ngoài hồ đc 1 màn sương lạnh bao bọc chắn đi

tầm nhìn vào bên trong.

Cả bọn bất chợt cảm thấy rộn người, hô hấp chợt như nặng nề hơn. Trong ko gian này, mọi vật đều đc làm bằng băng kể cả những đóa hoa ta thấy ban nãy.

Aqua trầm ngâm uy nghĩ: ko ổn!!

Capri nhảy bén hét to: mau phong bế xúc giác, khứu giác và thị giác lại mau lên.

Cả bọn phải lấy khăn bịt mũi lại và dùng thuốc mới làm tê liệt hết thị giác và xúc giác ấy, 1 lần cả 3 trong 5 giác quan mà, tụi nó có có phải là thánh đầu chứ. Nhưng ko xong, họ vẫn dính vào mê thuật. Cả bọn ngã vật xuống sàn băng lạnh. Các cánh hoa băng như 1 cơn bão sắc bén xé rách da họ, máu ấm nóng hòa tan với nền băng lạnh giá.

__-__-_-__-_-__#-__

Li tỉnh dậy sau cơn mê, cậu nhìn quanh xem mình có bị gì ko thì cậu cảm thấy hơi hoảng hốt khi bàn tay của cậu lại nhỏ thế này. Căn phòng này là phòng của cậu trong hoàng cung Bra.

Từ sau cánh cửa có tiếng kêu vọng đến:

Li, đã khỏe chưa con.

Ko thể nào, ko phải chứ, cậu bây giờ đang trở lại lúc nhỏ sao. Người phụ nữ trẻ đẹp bước vào phòng, nhìn đứa con trai bé nhỏ của mình tròn xoe mắt ngạc nhiên nhìn mà mắt nước mắt chảy dài làm cô khá hoảng hốt.

Mẹ Li hốt hoảng mà ôm mặt cậu dò nhìn: con trai, con sao lại khóc, con bị đau ở đâu à??

Li bình tĩnh lại, chùi chùi 2 gò má, cười 1 cái thật tươi cho mẹ xem mẹ con ko sao cả!!

Mẹ Li cậu giận dữ: đứa nhóc này!! Sao lại ko sao đc, hôm qua còn sốt đến nổi ngất xỉu trước cửa phòng ấy chứ!!

Li lục lọi trí nhớ của mình, cậu trước giờ khá hiếm khi bị bệnh, đa số là bị ngất xỉu thôi, theo như những gì cậu nhớ thì khi cậu bị ngất xỉu là lúc sau khi phát hiện cuộc nói chuyện của bọn quan viên và bị bọn chúng ép cậu uống 1 thứ thuốc gì đó.

Ngay sau sự việc đó thì ngày hôm sau mẹ của cậu sẽ bị tố tội là gián điệp ăn cắp bảo vật hoàng gia và bị kết án tử với công chúng nhưng sự thật ko phải thế, mẹ cậu sẽ bị nhốt để chúng bịt miệng cậu mãi mãi, và tên vua ngu dốt kia sẽ dùng mẹ cậu mà niếm trái mùi vị thích thú khi hành hạ cậu từ từ.

Cậu phải ngăn chặn việc này lại ngay trước khi nó sẽ đi quá xa, cậu định lên tiếng làm thay đổi cái cốt của cuộc đời mình nhưng ko đc, cơ thể cậu đã ko còn là của cậu nữa rồi.

Li cười: mẹ, con ổn mà!!! Mình đi đâu chơi nha!!!

Khi ấy, cậu chỉ là 1 đứa trẻ 5 tuổi, nào sẽ nghĩ rằng cậu đang gặp nguy hiểm sau khi nghe cuộc trò chuyện ấy chứ.

Đi quanh chợ, Li khi đó cảm thấy thật háo hức vì sự đông vui nhộn nhịp của nó và thậm chí ham mộ vị vua của nước mình.

Li: mẹ này, sau khi lớn lên. Còn muốn trở thành một người tài giỏi như đức vua ấy. Còn sẽ giúp mọi người của vương quốc này đc sống ấm no và hạnh phúc. Nếu có kẻ xấu nào thì còn sẽ trừng trị chúng ngay.

Li giờ đây cảm nhận lại thì lại thật mỉm cười phá lên vì lời nói ngu ngốc của mình ấy.

Mẹ cậu lúc ấy ko nói gì mà chỉ cười gượng và dắt cậu đi tiếp. Li nhớ lại nụ cười khi xưa mẹ dành cho mình cũng rất gượng gạo như vậy thì giật bắn lên. Mẹ như vậy là sao... Phải chăng là ko mỉm cười nói về tên vua đó, mẹ đã biết bộ mặt thật của hắn sao??

Mẹ cậu vuốt hết mọi đồ ngọt vào tay cậu, lúc này cậu ko nghĩ nhiều nữa, chỉ cảm thấy thật ngọt thôi.

Li ăn hết 1 cây kẹo to, lém quanh miệng mình: mẹ ơi, kẹo ngọt quá, con thích lắm!!

Mẹ cậu cười mà xoa đầu cậu: chơi vậy đủ chưa nè, mẹ con mình mau về thôi, bố sẽ lo đấy.

Cả ngày cậu đã cùng mẹ dạo chơi bên ngoài chợ rất vui, lúc này, đc ở bên mẹ cậu cảm thấy ước gì có mãi như thế nhưng đã phải về rồi, nghĩ đến vào cái đêm tối đen đó, mặt trăng đỏ chiếu sáng xuống toàn vương quốc có như 1 lời phán quyết dành cho mẹ cậu.

Mẹ cậu cầm lấy bàn tay nhỏ hồng của cậu mà lay:

Con sao vậy Li, còn mệt sao?? Vậy thì lên vai mẹ cõng nhé!!!

Cậu định lên tiếng cảnh báo cho mẹ nhưng lại 1 lần nữa ko thể lên tiếng.

Capri chợt nín thở, căng thẳng và chăm chú nghe từng tiếng động bên ngoài, đến khi ko còn tiếng gì phát ra thì cô mới thả lỏng cơ thể và thở phào nhẹ nhõm. Cô đã ngủ thiếp dđi vì quá mệt mỏi rồi.

Cô ngủ nhưng vẫn ko đc yên, từng hình ảnh cứ ủa về tâm trí của cô, mỗi lúc thức dậy thì cô lun thấy có vô số xác chết ở bên mình, ban đầu ko ai nghi ngờ gì, nhưng mỗi lần về sau, nơi nào trong làng có người bị giết thì họ lại phát hiện ra 1 cô bé cũng nằm sát bên đó, quần áo bị nhuộm máu tựa như cô đang tắm trong máu họ vậy. Và cho đến những lúc này đây, cô và mẹ đang bị truy giết.

Khi còn đang rất hoảng loạn thì nắp quan tài đc mở ra làm Capri giật thót lên, nhưng ko sao cả, vì người mở ra là mẹ cô. Bà thật đẹp, u buồn ko thể nào che đi hết nỗi đẹp của bà, thế nhưng ai ngờ đầu người phụ nữ này lại là 1 tên tội đồ bị truy giết chứ.

Bà bít Capri là 1 đứa bé lanh lợi, nó ko sợ bất cứ thứ gì nên nơi nó thường trốn là trong nghĩa trang này mà thôi.

_Capri, ta sẽ đi đến 1 nơi nhé!! 1 nơi ko ai truy giết chúng ta cả!!!

_Nơi nào vậy mẹ!!

_Đó là vương quốc Scor, bạn mẹ đang chờ ta ở đó!!

Thế là sau vài ngày muôn trùng vượt qua núi rừng, họ đã ra khỏi vùng biên giới Corn, thế nhưng ai ngờ đâu, khi Capri vui mừng ngược lên nhìn mẹ thì chỉ thấy bà đã bị 1 thanh kiếm xỏ xuyên qua tim mà thôi.

Lúc này Capri của tương lai đang trú ngụ trong cơ thể nhỏ bé đó đã ko thể nào mà yên lặng tiếp, dùng chính cảm xúc khi xưa, cô đứng phắt lặng nơi ấy, mắt giận káo liếc nhìn quanh mọi nơi, khuôn mặt vì tức giận mà càng thêm khủng bố, cả 1 quân đội đang bao vây cô, cô chả quán tâm đâu, cái cô cần tìm là kẻ nào đã giết cjet mẹ thôi.

Số lượng quá đông, vậy thôi thì cứ diệt hết đi, chẳng nào thì họ cũng sẽ ko để cô sống, cùng cô và mẹ đồng quy vục tận đi.

Đêm đó, cô điên cuồng mà phóng thích 1 thứ sức mạnh ko phải đứa trẻ nào cũng làm đc, cô tàn phá cả 1 đội quân, đã thịt máu đỏ của cả hơn 50 tên cứ thế mà trải dài trên đất, thịt bị nổ tung như cái thế bầy nhầy kinh hãi. Bọn viện quân khi đến nơi chỉ thấy 1 cảnh tượng có lẽ đến giờ chúng còn thấy kinh hãi, đập lên máu thịt nát bét của bọn lính mà đi đến bên mẹ mình, có lẽ ngoài người phụ nữ đó ra, ko còn 1 ai còn hình dạng 1 con người nữa, và kể cả cô _1 con quỷ.

Capri cúi cùng cũng bị bắt đi, cô bị tạm giam bên trong tù của vương quốc Bra, vì lúc cô bị bắt là đang trên địa bàn Bra. Cô phải chờ vài ngày để có người áp lãnh cô về, bọn tội phạm trở mắt ra mà nhìn cô, cô là _Tên tội đồ trẻ nguy hiểm nhất trong lịch sử chẳng?

Bên ko nghĩ gì nhiều về việc mình giết người xho lắm, cô chỉ thấy vui thôi vì mình đã giết đc kẻ giết mẹ mình rồi.

Gi thế này, hình như là có tiếng của ai đó, trong đây có đứa trẻ nào khác ngoài mình sao!!??

Capri đảo dác nhìn ra những khe hở của khung sắt, cô thấy 1 cậu bé chọt bằng mình thì phải!!! Cậu ta sao khóc to thế, còn có thứ chất lỏng chảy ra từ căn phòng kia là thế nào, mùi thật tanh và nồng, 1 mùi hương thân quen làm cho Capri nhớ đến mấy ngày nay mình cũng chưa chạm tới nó rồi, những giọt máu ấm nóng nếu mà bắn lên thì, nghĩ đến đó thôi thì Capri thấy rất thích thú rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Giết không phải tôi giết!!

Trong 1 căn phòng tràn đầy những lọ hóa chất kì lạ và những nguyên liệu quý hiếm với giá trên trời đc trải dài tràn lan khắp 1 phòng, trong phòng căn phòng đáng giá cả 1 giá tài thế này, 1 nhóm người với những bộ áo sáng trọng đứng vây quanh 1 cậu bé, họ quán sát cậu rất chăm chú và trên tay ai cũng có 1 quyển sổ đc ghi chép rất là tỉ mỉ. Có vài người chạm vào người cậu tựa như đang kiểm tra 1 thứ gì đó.

Cậu bé xinh xắn đang ngồi trên đó, Aqua ngồi trên 1 cái ghế gỗ, mắt đờ đẫn mông lung tựa sương mù, cậu có vẻ chẳng có khái niệm gì về xung quanh thì phải hay là cậu đang ko làm chủ đc cơ thể mình nữa rồi. Thế nhưng 1 tiềm thức khác đang ở trong thân xác nhỏ bé đó, chậm rãi mà xem lại thước phim bề thời bé của mình.

1 người mờ ảo xuất hiện trước mắt cậu, lão tà cừoai khá dị:

Đc rồi cậu bé, hãy lại trình diện tiếp nhé, vật thí nghiệm đáng yêu.

Ngay lập tức, hàng loạt các mũi kim cứ nhăm vào người mà đâm. Dẫu đã 10 năm trôi qua, nhưng cái cảm giác đâm xuyên qua da thịt vẫn khiến Aqua ko thể nào tiếp nhận nổi và càng ko thể quên nổi __Nó rất đau.

Những mũi tiêm liều mới tăng bội lần và lại còn là những loại thiếu mới chế ra, khi này, cơ thể nhỏ bé đó thật ko thể nào chịu nổi đau khủng khiếp như thế này, từ khõe môi mòng máu ko ngừng chảy ra, cơ thể ngã ra khỏi ghế nằm xuống đất mà cô giật, đã thịt tựa như muốn nứt ra cả.

_ko ỏn, có nguy cơ cơ thể sẽ nổ tung mất!!

_đồ ngu, mau nhanh tay mà cứu lấy thí nghiệm tâm đắc nhất của ta!!

Cả bọn người chạy loạn khắp cả phòng. Họ dùng mọi biện pháp để ngăn chặn lại việc Aqua sắp chết, họ ko ngu đâu, cậu ta là thí nghiệm thành công nhất trong bao năm qua, họ sẽ ko để cậu chết như thế.

Ngay khi cơ thể Aqua từ từ giảm bớt co giật thì họ mới thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng ai ngờ, mắt tóc ấy, đôi mắt ấy ko phải là màu xanh nữa rồi, mắt đỏ tóc bạc, cậu tựa như 1 sinh vật tuyệt mỹ nhất thế gian này khó ai cưỡng lại.

Cậu đã bước vào ngưỡng cửa lịch sử lúc 5 tuổi _Vampire hóa.

Mà cái vẻ đẹp này, cả bọn vampire thật chắc cũng ko sánh bằng.

_nhanh lên, mau mau tâu lên với đức vua rằng thí nghiệm lịch sử huyền thoại đã hoàn thành!! Haha, ta sẽ làm nó thành 1 cỗ máy hủy diệt bậc nhất trên quốc gia này và ngôi vị của đế quốc sẽ là của ta!!!

Ngay khi lão vừa dứt lời thì cậu bé kia, thân hình nhỏ nhắn đã cùng nhau giao chiến với lão rồi. Thân bé nhỏ thì nhỏ đó, tuy bị thương rất nặng nhưng đầu bọn chúng đã thành vật tế cho con khát và sự phẫn nộ của cậu.

Aqua nằm vật vã cạnh những cái xác bé bết máu, cậu thật may mắn vì những kẻ nghiên cứu như bọn này ko thiên về chiến đấu, ấy nhưng vậy mà cậu lại bị đánh đến nổi tựa như chỉ cần nhắm mắt thôi thì sẽ vĩnh viễn ko mở ra đc nữa.

Có tiếng động phát ra làm cậu chú ý tới, 1 người phụ nữ trông thật thảm cảnh mà lết đến chỗ cậu, khi cô ta đã đến gần, cậu chả thèm nhìn lấy chứ nói chi là nói chuyện. Cô ta là 1 thành viên trong cái hội nghiên cứu điên này vừa bị cậu thảm sát chứ đâu nhưng ai mà ngờ đâu cô ả sống dai thật. Cậu chả thèm nghĩ rằng cô ta có giết cậu hãy ko, vì chả sao, cậu đã trả thù đc rồi thì sống chi để kéo dài cái thân xác mục rữa đáng thương này nữa.

Ấy vậy mà cô ta ko hạ sát cậu, cô ta nhét vào miệng cậu 1 thứ gì đó và buông lại cho cậu 1 câu trước khi ngã xuống:

Kẻ mạnh..... th.....ông trị kẻ y....yêu!!!

Cho tới nay, Aqua vẫn ko đoán ra đc cô ta đã nhét gì vào miệng cậu nữa.

Thời gian và ko gian bỗng chốc đc tua lại nữa, khoảng thời gian này là lúc Aqua đang ra tay thảm sát ngôi làng thứ 3, trước mắt cậu à 1 cô bé thật gầy và yếu, dĩ nhiên cậu dùng 1 tay cũng có thể giết đc cô ta thể nhưng cậu muốn giữ lại cho mình 1 thứ, đó là nhân tính, cậu ko thể như 1 con quỷ mà đến con nít cũng chém giết vô độ, hiệu quả thuốc kích thích có vẻ đã giảm bớt trong cậu,

Giọng khàn tựa như đang cầu xin hơn là gào thét:

Đi nhanh!!

Con bé có vẻ hơi hoảng hốt, nhưng nó vẫn đứng đó, chìa dao về cậu, tay run run quyết ko buông con dao xuống. Bỗng 1 người đàn ông đc Aqua trừng mắt tới thì hoảng hồn chạy tới ôm cô bé đi.

Cậu thiếu niên tuyệt mỹ, giọng khàn đặc tựa 1 kẻ già yếu:

Sống đi, hận thì mới đến tìm giết ta đc.!!

Cái hành vi thả người của cậu khiến bọn viên quan và tên nhà nghiên cứu kia ko bằng lòng mấy nên ngày hôm đó, Aqua đã chịu hình phạt là bị dòng điện 500W đi qua người 5 lần, thật độc ác, 1 đứa trẻ chưa tròn 5 tuổi và còn là hệ thủy thuần khiết nhất đã bị nhiễm tạp chất thuốc kích thích,.... thì khác nào định giết thẳng bé chứ. Thế nhưng bọn lão chủ hừ nói:

Đây là cách dạy bảo 1 con chó hoang từ lúc bé.

Chiếc vòng cổ Kim loại như vòng xích chó gắn lên cổ cậu và theo đó là dòng điện mà pháp diện cuồng lão tới cậu mà phóng. Tiếng hét vang vọng tới tận nơi nào, tiếng là hét thất thanh của 1 đứa bé đi làm mọi người nghe đứt ruột nhưng vua nước Rius, hần càng nghe thì càng hận và thỏa mãn biết bao.

Xem những thứ này, Aqua cũng chả có ấn tượng và cảm xúc gì mấy về thời thơ của mình, có lẽ ấn tượng nhất là người phụ nữ kia đã cố gắng làm điều gì đó với cậu trước lúc chết mà thôi.

____-_-_#-_#%*-+*_-#_-;-_*%_-

Cậu bé tháo vát và lanh lợi chạy nhảy ko ngừng về phía sau ngôi nhà gỗ nhỏ, cậu bé cười thật tươi và khoe về chiến lợi phẩm của mình là một 1 cái rổ đầy ốc:

Ông ơi, bà ơi. Xem nè, Can giòi ko??!!

2 người ông bà nhìn có vẻ chừng 30 tuổi thôi nhưng ai ngờ họ đã hơn 60 chứ, quả là đẹp lão, dùng ánh mắt đầy yêu thương mà nhìn cậu:

_ừm, cháu ông giỏi nhất!!

_đào nhiều ốc như vậy cũng mệt cho cháu rồi, đi nghỉ ngơi đi cháu!!

_ông bà ơi, cho cháu ra biển chơi với bạn 1 chút xíu nữa nha!!

2 người gật gù làm Can vui mừng mà phóng 1 mạch về hướng biển.

_thằng bé còn nhỏ mà có khả năng giao tiếp với đvật rồi!!

_thằng bé thật giỏi và ngoan!! Thế nhưng như thế càng lại ko công bằng cho nó!!

_tôi mong thằng bé sẽ đc sống bình yên mà ko phải chịu uất ức gì cả, chúng ta thật nợ nó quá nhiều rồi!!

Cả 2 người đều ánh lên 1 vẻ ưu sầu khó tả, trong mắt họ chất chứa thật nhiều nỗi niềm.

Can thì đang rôn rã trò chuyện cùng mấy bạn tôm, cua, cá gì của mình ấy. Thì 1 toán người xuất hiện, bọn này có quá cao ngạo hay ko khi mặc trên mình lễ phục cao cấp nhất, thậm chí ko che dấu gì về huy chương ma pháp sư của vương quốc Cer, thật là ngạo nghễ.

Hai người già đang ngồi uống trà và nấu ăn thì nghe đc tiếng hét thất thanh của Can vang lên.

_ông bà!! Cứu cháu với!!

2 người giật nảy mà đứng lên ngay, đang chuẩn bị phóng đi thì cả 1 toán người đã bao vây lấy 2 người họ. Bọn chúng dựng 1 kết giới cao cấp có khăn năng ngăn chặn trên dưới 3 ma pháp sư cao cấp. Ông lão ko giữ đc bình tĩnh nữa mà gắt càu lên:

_phản đồ, cắt sang 1 bên cho ta!!

Bọn chúng vẫn im lặng, chúng quỳ xuống:

_đức vua tha tội!! Bọn thần chỉ đang thực thi nhiệm vụ mà nhà vua đã ban cho thôi ạ!!

Ông lão mặt xanh đỏ đan xen:

_từ khi nào thằng con đó có quyền hành cao hơn ta thế!!! Còn ko mau xuống!!

_thưa đức vua, người nên biết tên nhóc đó là 1 thám họa và nó cần bị trừ khử!!

_ta ko cần người dạy khôn cho ta!!

_vì tương lai cho vương quốc Cer và vị vua đc kế thừa chỉ có hoàng tử Nac-Cer xứng đáng nhất mà thôi!! Tên nhóc kia sẽ giết chết cháu ngài mất, ko lẽ ngài định bảo vệ 1 thằng nhóc ko quen biết mà chống lại cháu trai của ngài sao??

Lão lâm bẫm: cũng chỉ là ko huyết thống...!!!

----_--_--

_ông... bà.... Cháu đau quá... Thật rất đau!!

Can nằm vật vã trên thảm cát đỏ tươi vị máu, từng đợt sóng đánh vào mặt cậu từng cơn sóng nước, hay nói đúng hơn là cơn sóng máu. Biển đỏ tươi đó máu hay do ánh hoàng hôn phản chiếu mặt biển đây. Có lẽ là máu, máu của cậu... Và của bọn đã có ý giết cậu.

Cậu ko biết mình đã giết chúng bằng cách nào nhưng cậu nhớ rằng trong cơn hoảng sợ vì bị tấn công dẫn đến thương tổn nặng, cậu đã tháo chạy về phía biển, khi đó, 1 cơn mưa không lồ vô cùng tuyệt đẹp và hoàn mỹ từ dưới biển trời lên, bọn kia nhìn thấy nó thì mặt cứng đờ, lộ rõ vẻ sợ hãi, miệng lắp ba lắp bắp ko nên lời:

_ngài.... ngài..... Là.....!!!

_xanh... Đẻ.....!!

Họ thật rất sợ hãi, như thế nào mà ko sợ đc, nếu là người nước Cer thì sẽ biết Huỳnh Đế Xanh _còn vật cưng của vua nước Cer thời cổ xưa, này đc tận mắt nhìn thì ko sợ mới lạ đấy.

Can lúc này ko biết cơn mưa xanh đỏ mạnh như nào, sẽ đứng về phe cậu ko, cậu chỉ cảm thấy rằng nó sẽ bảo vệ mình thôi, và trong mắt cậu nó ko ỏai là 1 vị Huỳnh Đế mà là 1 cơn mưa xanh to lớn thôi.

Nhưng ko phải gọi là cứu mà chính xác hơn là thức tỉnh sức mạnh khi cận kề cái chết, nó chỉ giết 1 tên pháp sư thứ nhất, sau đó hướng càn về phía tây cậu mà kẹp, cánh tay trái của Can đã bị bẻ vụn và cắt xén qua như thế.

Bọn người tướng Huỳnh Đế mún giúp Nac _Cer diệt trừ Can nên vui mừng. Cậu thật rất sợ, cậu ko muốn chết, từ khi nào biển đã đen đi, gió thổi mạnh tưởng như mún ngộp thở đi, từng cột nước to phóng thẳng lên trời và đột ngột chuyển hướng cuốn lấy mà giết từng tên còn lại. Con của đó đã chết chưa hay đi đâu rồi, cậu ko biết!!!

Giết chóc, máu hòa nước biển, cậu cảm thấy hình như mình thật khủng khiếp!! Bọn biển của cậu đâu rồi, chúng chết rồi, trong vùng biển chết do chính cậu giết.

Sao 1 thời gian khá dài để 2 ông bà lão xử lí bọn kia xong thì chạy đến, chỉ thấy cháu trai của họ, thân mình đầm máu, đôi mắt thất vọng tựa mún buông bỏ mọi thứ. Họ ko nói gì, chỉ ghen lòng mà đem Can về thôi.

Can chỉ ngủ và cảm nhận lại nỗi đau suốt từ đầu đến giờ. Cậu ko phản ứng vì ngủ đó thôi, ngủ trong sự sợ hãi về nó, vua xanh xanh.

-- --

Dưới lớp băng sâu cả ngàn mét, 1 tia ánh xanh phát sáng, lớp đá quý như có sự rung chuyển nhẹ, phải chăng là ngài đã tỉnh giấc, vị vua của tôi _Huỳnh Đế Xanh, vua các loài Kim Giáp Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Gặp một hoàng tộc_trùng phạt

Có cái gì đó thật mờ, à... Nhức đầu quá đi, thấy thật choáng mà. Nhức như thế này là do tên An Ni đã hành hạ cậu trước đó chứ ko gì khác nữa.

Cậu bé cất bước chân nặng nề của mình mà đi, đôi khi những bước đi khá loạn choạng nhưng cậu bé đã đk kĩ cho đôi chân mình ko té, thế nhưng ai ngờ đâu do ko nhìn thấy đường thì Gemi lại tông ngã 1 con bé.

_Tên vô lại, dám tông ta té à!!!

Con bé la hét 1 tiếng khá to thì ngẩng mặt lên nhìn, nhìn thấy khuôn mặt của cậu bé, nó ko dám thốt ra tiếng kêu nào nữa, phải chăng đó cậu ta quá đẹp - đứa con hoang của vua Ni - cậu Gemi.

Con bé thật quá bàng hoàng, đẹp quá, dù là tên An -Ni cũng ko đẹp đc như cậu, vẻ đẹp của cậu là thứ mà cô chưa đc nhìn thấy trước đây, nó quá đổi hoàn hảo.

Bỗng An -Ni xuất hiện khi nghe tiếng hét của con bé, liếc mắt hần nhìn thấy vị hô thê của mình đang say đắm mà nhìn chăm chăm tên kia, máu ghen của 1 thằng trẻ ranh nổi lên. Ko cần biết gì cả, khi Gemi vừa mới loạn choạng đứng lên thôi thì.

Gemi, cậu đã bị đẩy ngã ra khỏi cửa sổ. Những con đầu trâu trời tên An-Ni đã mang lại cho cậu trước đó khiến cậu chưa kịp tỉnh táo thì đã bất ngờ bị đẩy đi rồi.

Bọn cận vệ nháo loạn lên mà ddem thân thể Gemi tràn đầy máu tươi tới phòng y tế, mẹ của cậu hiện đang đc phân công làm việc như 1 ti nữ cũng phải phát ngạc khi nghe tin cậu bga lâu. Dù bị An -Ni đẩy ngã hay do tự ngã cũng vậy thôi, vì đâu ai đại mà chống đối lại con trai cưng của vua chứ.

Trông nom đứa con của mình, mẹ cậu ko ngừng khóc, cô cứ khóc thế, khóc mãi, trên khuôn mặt xinh đẹp hơn cả nữ thần, mặt cô đâu đâu cũng là vết nước mắt.

Còn vị hôn thê của tên An-Ni kia sau khi thấy hành động độc ác của hắn thì đã bị sốc đó quá sợ hãi. Còn bé hết giam mình trong phòng 1 mình thì lén lút đến thăm Gemi. Từ đó, số người bắt gặp cô đến thăm cậu làm cả vương quốc rạo lên tin đồn:

Công nương tương lai của vương quốc Ni đang thầm yêu trộm nhớ đứa con ghê Gemi.

Ko chịu nổi những lời bàn tán xôn xao làm ô nhục hoàng tộc đó, An Ni và mẹ của mình, hay gọi là nữ hoàng đương nhiệm đang kiếm có mà diệt trừ Gemi. Sau những sự việc tính mạng con mình bị uy hiếp, mẹ Gemi tựa như 1 người phụ nữ mất hồn. Bà ngày hay đem chăm lo cạnh con trai mình phải thủ yeho con dao nạm bạc bên cạnh, đây là con dao mà người cô yêu đã dùng hết cuộc đời mình đã tặng cho con, nay cô dùng nó để chống lại bọn uy hiếp đứa con yêu quý nhất của mình.

Sau khi vật lộn, nhốt mình nhiều ngày đêm trong phòng, cô đã quyết định: Tình ko còn chớ nên níu!!!

Đêm hôm thành vắng, ý thức của Gemi vẫn còn mờ mờ do mới tỉnh lại cách đây ko lâu nhưng Gemi bên trong vẫn còn nhìn thấy rõ những gì đc diễn ra

kể cả lúc khi cậu bất tỉnh.

Cô gái xinh đẹp còn hơn cả vẻ đôi mươi, bỗng con trai mình trong lòng mà trốn chạy, thế nhưng dù cho cô đã tính toán tinh vi cỡ nào thì cũng ko qua mắt đc kẻ nắm quyền kia.

Cô bị bắt, quỳ trong căn phòng cao sang, trên tấm thảm quý đắt tiền đc làm từ da yêu thú cấp 8. Nhưng cô ko để tâm đâu, ngay khi tên vua kia vừa cho những người kia lùi hết ra ngoài thì lúc này nàng mới dsặt Gemi qua 1 bên, nâng bước chậm rãi về hướng tên vua kia, mắt đẹp tựa như đang mời gọi bất cứ tên đàn ông nào. Nàng quá tự nhiên khi ngồi trên đùi của 1 vị vua Cao quý.

Mà tên vua kia cũng ko có động tĩnh gì với cô, sự thân nhiên của hắn làm cô ghét cay ghét đắng, khuôn mặt vì tức giận mà hóa đỏ, cô nắm lấy cổ áo hắn giật mạnh.

_Đồ khốn, sao anh lại dám đối xử với thằng bé như thế!??

Phong thái của 1 vị vua quả ko hư đánh, hắn thân nhiên trả lời:

_Ta ko vừa mắt khi nhìn cô và nó đc hạnh phúc.

_Ta nói rồi, nó chỉ là con của riêng ta, ko phải của 1 người đàn ông khác nào hết?!!!! Dừng việc lại tổn thương thằng bé trước khi ta tự sát!!

_Hình như bấy lâu nay ta khá nhân nhượng khi dung chấp nàng và thằng con hoang của gã đàn ông khác à?!!!!

Nàng nghe hắn nói mà lòng chua chát, bĩu môi, mặt khinh miệt hắn

_Sao chứ??Tên đàn ông khác sao?!!!! Cho ta xin đi!! Phải nói bao lần thì người mới nghe thấu hả?? Cha nó là chồng ta và chỉ có anh ấy mà thôi!!

_Xem ra nàng chỉ yêu duy nhất kẻ đã làm nàng mang thai thằng tạp chủng này sao?? Vậy ta chỉ còn cách làm nàng đau thôi!!!

Hắn trói nàng trong 1 cái kết giới, nếu người ngoài nào nhìn cũng ko thấy nàng, chỉ có hắn và Gemi mới thấy nàng thôi.

_An Ni, ra đây!!

An Ni bước chân ra từ sau tấm rèm, những gì mẹ Gemi và cha hắn nói chuyện thì hắn ko hề nghe thấy, đến khi hắn nghe cha gọi thôi. Trên tay hắn là con dao nạm đá quý tuyệt đẹp. Mắt căm hận nhìn về phía Gemi.

Gemi thì thật ra ngay từ đầu ko bất tỉnh, hắn nhìn thấy hết mọi thứ diễn ra trước và vì như thế nên hắn chỉ có thể dùng ánh mắt khinh miệt nhìn 2 cha con đó thôi. Ánh mắt của nó với khuôn mặt xinh đẹp háo hức mẹ nó làm lão tà nhớ đến ánh mắt mẹ nó bán cho lão y hệt thì ko khỏi tức giận.

_Phản kháng thì con phụ nữ đó sẽ chết đó nhóc!!

Lão tà đang dọa ai thế, biết lão tà yêu mẹ cậu đến thăm nên sẽ ko giết mẹ cậu đâu nhưng ko có nghĩa là bà ấy ko bị hành hạ.

_Ta muốn định kì thăm bà ấy 1 lần, trên người bà mà có vết thương nào thì liệu đấy, đến lúc đó trò chơi kết thúc!!!

2 người trò chuyện trong phạm vi ma pháp của cả 2, người chỉ cảm thấy là họ đang đấu mắt thôi.

Sao chứ, nhìn nó khôn khéo làm ông càng mún máu chóng giết nó hơn, ông ko có đc người phụ nữ mình yêu nhưng cho nó lại có, giờ đến phiên nó cướp người phụ nữ mà con ông yêu, chả lẽ cha con ông lại đi thua cha con nó sao, ông ko chấp nhận.

Lão ra lệnh cho An Ni hành động, An Ni nắm lấy mái tóc đẹp tựa nắng mai của cậu, dùng dao cứa từ từ vào mặt Gemi từng vết, mắt hắn lúc này hệt như con dã thú vậy. Nhưng Gemi dùng ánh mắt thân nhiên nhìn hắn, khinh miệt hắn như 1 thằng tâm thần vậy, Nếu ko phải cha ra lệnh là ko đc đã thương hắn thì cậu đã đâm mù còn mất Gemi rồi. Càng nhìn hắn đẹp bấy nhiêu thì càng tức con đàn bà của cậu bị hắn mê hoặc bấy nhiêu.

Mẹ Gemi thậm chí ko dám nhìn con mình bị hành hạ, bà ngất lên xuống ko ngừng.

Tìm hắn giờ nhìn lại hình ảnh bị đã kích của mẹ thì nhói đau.

Từ sau ngày mẹ cậu bị bắt thì những người trong cùng kua trước đây tốt với cậu này lại quay lưng và đứng thân nhiên xem An Ni hành hạ cậu. Cậu cũng ko oán hị đâu, chỉ oán cậu yếu ớt, ko bảo vệ đc mẹ, cậu cứ làm mẹ khóc mà thôi

____-__--__--__--

Khuôn mặt lạnh lẽo tựa như cin búp bê xinh xắn nhìn về phía góc chân trời xa xăm nào đó, bông tuyết rơi là tà làm cho khung cảnh quanh cô thêm ảo diệu và đẹp.

Một chị gái nhào tới mà ôm cô:

_Bé Scor đợi lâu ko nè, mẹ xinh lỗi nha!!

Bà mẹ trung niên hết 1 đứa trẻ áy nhe, khuôn mặt trắng tựa bông tuyết xoay lại nhìn bà, đôi mắt tím đục giấu dưới chiếc mũ to, khăn choàng đen quần cao tới mắt làm cho Scor thêm vẻ khó gần hơn.

_Pi, lâu quá, về thôi!!

Pí mặt ko chịu, mặt to chớp chớp làm vẻ tức nuối:

_Người ta mún dạo chợ đêm cơ!!

_Pi sẽ bệnh mắt!!

_Có ma pháp của Scor mà!!

Thế là sao 1 hồi không nhà không nhều của Pi thì Scor mới chấp nhận.

_Pi này, mặc kín đáo vào nè!!

Bác chủ quán rượu đem cho Pi 1 đồng áo, mũ, khăn mặc vô cho cô.

Pi vẻ mặt hơi khó xử nhưng cũng ngoan ngoãn cho chú chủ quán bận vào.

Dạo hết cửa hàng này sang cửa hàng khác, Pi quyết tâm đêm nay sẽ ăn hết mọi món ngon trong Đê đô.. Scor thì ngồi 1 bên thầm trách ông anh kết nghĩa kia của Pi sao cho cô nhiều tiền tiêu vật như thế chứ. Áy nói thế mà Scor cũng ăn đồ đồ ấy.

Sau khi ăn no nê thì Pi lại kéo Scor đi ăn tráng miệng, 2 mẹ con đứng trước cái quán kem sang trọng thì đc người bảo vệ mở cổng nhiệt liệt mời vào sao khi nhìn thấy thẻ VIP từ tay Pi.

Ko VIP mới lạ, 2 mẹ con mỗi lần vào Đê đô thì đều ăn ở quán kem này, quần áo của 2 mẹ con nhìn đều ko trang trọng nhưng nhìn thì biết đấy là vải chất liệu tốt và mắc tiền. Ai biểu anh trai mẹ là người có tiền chứ.

Phục vụ nhìn 2 mẹ con vô cùng đáng yêu và khả ái kia thì cười, nhìn như 2 chị em.

_Bé Scor, con muốn ăn gì nào!??

Khuôn mặt trắng của Scor đã bớt đi vẻ khó chịu như mọi lúc, mặt đỏ đỏ hơi phúng phím trả lời:

_Kem sô cô la loại lớn!!

Pí mặt hờn dỗi

_Ờo, thôi tiết lạnh mà con lại ăn kem hơn nữa mỗi lần tới quán này thì luôn gọi món này là sao?? Thiết chứ!! Anh cho tôi một vani, một bơ, một chuối, một.....!!!

_Lấy cho mẹ con súp kem trái cây đi ạ!!

Phục vụ có vẻ nghe lời Scor hơn Pi, nên những món Pi gọi trước đó đều bác bỏ, Pi ko cam tâm

_Sao vậy? Con ăn kem thì mẹ cũng đc ăn chứ???

_Con hệ băng nên đừng chạm đồ lạnh ko bị gì còn mẹ sẽ bị viêm họng và cảm sốt,.....!!! Nên ko đc ăn!!!

_Bọn đàn ông đều quá đáng hết Scor!!

_Con là con gái!!

_Nhưng còn nữ tính chỗ nào!???

_Trẻ còn nhỏ nên nhầm lẫn trai gái là đương nhiên!!

_Đồ lẻo lự, ta tự hỏi con phải con ta ko??

_Còn con tự hỏi mẹ phải mẹ con ko??sao mẹ ngốc thế??

Phục vụ vừa đem đồ ra thì Pi đã xức 1 thìa to vào miệng tỏ vẻ cô đang tức.

_Mẹ sẽ mét cha con là con ức hiếp mẹ!!!

_Con ko có cha!! Chỉ có bà mẹ ngu ngốc nào đó thôi!!

Nghe con nói mà Pi khá ghen lòng

_Uhm, mẹ xin lỗi!!

_Vậy phạt mẹ chỉ đc ăn chén súp nữa thôi rồi về nhà ngủ, khuya rồi!!!

_Quá đáng mà!! Con cố tình bẫy mẹ phải ko??

_Người lớn thì ko nên dạy trẻ thức khuya!!

Pi uất ức mà ăn hết đĩa súp. Mọi người xung quanh nghe 2 mẹ con cãi nhau mà cười.

Bỗng xoảng 1 tiếng, Lý kem cuea Scor đã vỡ ra tan nát, còn Pi đc 1 vòng băng nhỏ bảo hộ nên ko bị mảnh thủy tinh nào văng trúng cả, Scor thì chỉ bị rách ít quần áo ngoài thôi. Còn dao cắm phập trên mặt bàn, Scor cầm nó lên nhìn mà tức tối, đá quý quý hiếm, nét đúc của con dao thuộc loại tinh xảo cũng ko ngoa, nhìn cũng biết là hàng đặc tiền của bọn nhà giàu.

Thằng lỏi con vừa phóng còn fào về phía Scor thì héch mắt đều mà nhìn cô.

_Ko ngờ ta lại giỏi như thế, phóng trúng lun cơ đấy!!

Pi tức giận:

_Này nhóc, sao lại phóng dao lại bữa bãi như thế??

Bỗng 1 người đàn bà xinh như đẹp đi tới, nhìn bà thật sang trọng và thành lịch biết bao, bà che miệng cười

_Xin lỗi chị, cháu nhà tôi hiếu động quá!! Cháu bé có thể trả dao lại cho con ta ko, cái đó mắc tiền lắm?!! Bữa kem của cháu, cô sẽ đền cho nhé!!

Chuyện cứ như vậy mà xong sao, Ko đâu!!

Vụt!!!!

Scor vùng tay 1 cái, con dao xẹt qua má thằng nhóc đi làm nó xước 1 đường khá sâu, máu chảy ra tràn trề làm cho thằng bé và bà ta phải la lên. Scor thì tỏ vẻ khá bình thản.

_Xin lỗi cô!! Cháu là trẻ con nên hơi hiếu động, cô sẽ ko chấp nhất loại chuyện này phải ko!!!

_Mày... mày...!!!

_Mẹ, nó làm con bị thương!! Giết nó đi!! Con đau quá, mẹ!!

_Tôi nói cho bà biết, xét tổng thể bà già hơn mẹ tôi cỡ 10 tuổi vì nhìn bà quá già nên ngưng ngay cái kiểu xưng hô mắc cỡ đó đi!! Thứ 2, dùng mấy trò bọn bõ mà tôi cho qua chuyện bà sĩ nhục bà ấy sao?? Thứ 3, tôi thay bà dạy con bà!!

_Mày ko biết tao là ai sao?? Lính đâu, bắt lấy 2 mẹ con nó cho ta!!!

Cả 1 cửa hàng triệt để hoảng loạn, nhưng vẫn có 1 người đàn ông ung dung mà đi đến cạnh bà ta.

_đc rồi, đây là đế đô của nữ hoàng, em đừng loạn nữa!!!

_Nhưng nó khi ko lại chém còn chúng ta còn sĩ nhục em nữa, anh hãy lấy lại công đạo cho em.

Scor thì bên đây nghe Pi trách phạt sao lại đi chém người nên ko rảnh mà quan tâm mấy người kia đang làm gì. Pi ngược mặt lên nhìn người đàn ông kia thì mặt tái mét hẳn, thấy vậy Scor cũng định ngược lên xem 1 bạt tay đã đánh bay nhóc vào tường.

_Đây là cái giá của hành động ngu ngốc của cậu bé khi đã thương hoàng tộc Pio!!

Bị đánh văng vào tường, nón rơi ra làm lộ ra đôi mắt tím than huyền ảo làm cho bọn người nhìn thấy mà giật mình.

Nữ hoàng ko khỏi nghi hoặc mà liếc mắt về phía chồng mình, mắt nó giống anh ấy....

Vị vua kia cũng ko giấu nổi sự bất ngờ của mình định lão tới xem kĩ lại thì Pi đã ôm Scor vào lòng

_Xin lỗi, em trai tôi nghịch quá, mắt tím của nó chỉ là phụ kiện ma thuật thôi, ko cố ý xúc phạm tới hoàng tộc Pio đâu.

Thế là ko kịp để ai phản ứng, Pi đc người quen anh trai mình mang đi nhanh.

Cô bé Scor thật còn rất choáng nhưng người bên trong thì còn đang rất shock, mắt ông ta màu tím.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Lời nguyên huyết nguyệt _phát động

1 kẻ bộ dạng thanh lịch kính cẩn mà nhìn thân hình xanh quý phái trước mắt.

_Vương, người tỉnh lại thật sớm hơn dự kiến. Phải chăng là có điều??

Từ thân thể to lớn màu lục bích phát ra tiếng nói.

_Ta đang dựa vào năng lực của mình dẫn dắt bọn chúng về sự gầy vò của quá khứ thôi. Mà thôi, nhân loại tầm thường như bọn chúng ko có cách nào thoát ra khỏi cuộc du hành đó nhanh đâu!! Nhanh đi giải quyết thân thể của chúng đi!!

Chú ý đến tên thuộc hạ của mình đang bông Pis.

_Con nhóc này làm sao hả???

_Vâng, ma pháp hệ thủy thuần khiết của nó có thể giúp ngài đột phá thuận lợi ấy!!

_Ta ko mún, 3 tháng còn dài, đột phá tự nhiên sẽ tốt hơn!!

Ngay khi em của xanh vừa nói xong thì cả căn phòng băng bên dưới bị rung chuyển cực độ, các mảng băng thì nhau nứt và rơi xuống.

Hà, thật tội nghiệp cho Huỳnh Đế Xanh, đừng ai ko đừng lại đừng tới con quỷ đêm Huyết Nguyệt chứ, hơn nữa lại tới 6 con.

Đêm huyết Nguyệt đã tới, đây là lúc năng lượng họ đc giải phóng mức cao nhưng thay vào đó, cũng là lúc họ gánh chịu lời nguyên toàn vẹn từ nữ hoàng Selene. Có tổng 12 lời nguyên nhưng tổng chỉ có 1 tác dụng chính thôi, đó là bù đắp sự thiếu hụt.

Nguồn ma lực cứ tuôn trào ồ ạt ra khỏi người, giúp họ tỉnh dậy sau những cơn ác mộng ấu thơ, thế nhưng thái độ của cả 6 vẫn bình thường tựa như chưa có gì xảy ra. Bây giờ là 12h, ngày 1 tháng 10 năm 554 sao Hoàng Đạo Thứ 12.

Chỉ là do nguồn ma lực lớn tràn trào thôi, chứ người bắt đầu cho lời nguyên là Ari.

Đột ngột tỉnh giấc trong cái kết giới mà Can đã giăng sẵn, cô dáo dác nhìn quanh đảo để là 1 đàn ma sói cấp 7 đang chực chờ mên me phá kết giới. Có vẻ chúng cảm nhận đc sự nguy hiểm từ cô.

Cô nhìn xuống đất, những người bạn khi nãy đã kề vai sát cánh chiến đấu cùng cô, cô khinh hờ mặt lạnh rét hơn cả ngày thường, cô trực tiếp bước ra khỏi kết giới, ánh trăng đỏ soi sáng cô lúc này mới làm cho ta nhận rõ đc cặp sừng lớn tựa như 1 con linh dương trên đầu cô, đôi mắt cô lạnh băng mà ngà đỏ, lúc này đây cả 1 toán sói cảm thấy 1 cơn rét buốt, chúng chợt nhận ra rằng mình sắp chết.

Ari cảm thấy hình như mình bị nghiền thì phải, mỗi lần như thế này cô đều ko kìm đc mình mà cứ thích xâu xé những cái xác trước khi chúng lạnh hẳn đi. Cô ko giết vội mà là hành hạ cho tới chết. Bọn người Namin nhìn 1 màn này chỉ mún ỏi cho xobg, mặt đánh lại về lạnh nhìn cô gái mềm dịu xé đi lớp da thịt của những con quái trước mặt, mặt cho miệng chúng còn phát ra tiếng ư ừ van xin nhưng cô ko nghe mà dùng nắm đấm nện vào mồm chúng làm toác đi cái mồm đầy răng sắc nhọn. Chúng nào dám phản kháng hay làm cô bị thương đâu, chúng ko có gan to thể. Hiện tượng man rợ này diễn ra trong khu rừng làm cho bọn yêu thú cảm giác phải chạy xa khỏi nơi có Ari.

Một tay nắm cổ to tướng của con sói, một tay cào bầu xé toác đi lớp lông của chúng như chuẩn bị đem chúng nhúng vào nồi, bỗng tiếng sủa đinh tai nhức óc vang lên.

Khuôn mặt lạnh của cô liếc về phía con sói nhỏ ăn gan hùm kia, mặt nó lộ rõ vẻ căm tức, chưa xót còn có mắt mắt. Cô nhìn lại con sói đang nằm dưới tay mình, đây là, mẹ nó sao. Một niềm xúc động của quá khứ dâng trào. Lúc này Ari đột nhiên hơi buông lỏng tay đi nơi khác nhưng cô vẫn ko ngừng đi cái ý nghĩ mún xé toác thử gì đó. Bọn đang theo dõi cô lúc này tất rất giật mình khi bắt gặp ánh mắt của cô về phía họ. Va chạm kịch chiến cũng xảy ra, họ tựa con mồi ngon của cô. Namin mặt trầm kín nhưnh có vẻ sau chiếc khăn là khuôn mặt suy tư khi cùng cô giao chiến với nhau. Nqmin thật rất cật vật và khôn đốn để cảm cự hơn nữa tiếng đồng hồ.

Bây giờ là 1h sáng, Ari chợt ngắt đi và Namin phải đối mặt tiếp với con quỷ tiếp theo _Tau.

Tau bật cười khanh khách tựa đứa trẻ nhỏ nghịch ngợm, nhưng biểu hiện trên đôi mắt của cô tựa ko có chút giống 1 đứa trẻ, nó ra sao nhỉ? Đôi mắt đó - nó đáng sợ. Đến con thỏ nhỏ trên tay cô nhìn cũng tá ác hơn bao giờ hết.

Namin tựa như vằm nhận 1 cỗ áp lực chưa từng có từ cô, ko thể nào đầu nhĩ??

Nếu theo Namin suy đoán thì lúc Tau thức tỉnh cũng chỉ cao lắm là cấp trung CC là cao thôi nhưng áp lực toát ra từ cô còn hơn thế.

Khi này đấu với Ari cô ko thiên về phép thuật và sức mạnh mà chỉ về chiến lược nên ko hề gì còn về Tau, qyanh cô đã xuất hiện trên dưới 10 cột lõi điện sáng chói rồi, những người hiện có trong khu rừng cũng bị thu hút bởi ánh sáng phát ra trong đêm.

Namin bắt giắc lùi lại vài bước, vận chuyển ma lực trong cơ thể, Tau thấy vậy ko vui, tình quái mà nói:

_Đi đâu thế, còn chưa chơi mà!!

Dứt lời là vài cột lõi điện đã phóng bay về phía cậu. Với kĩ năng của Namin thì ko hề gì, chỉ có điều lõi điện quá nhưng và bạo phát quá mạnh làm cậu cũng xây xát sơ sơ.

Namin chọn chạy thẳng về phía Tau, luận về tốc độ thì khắp đế đô mấy người quá đc cậu chứ nên trò của Tau chỉ là bật vảnh mà thôi.

Ma pháp yður nhất của Namin là thôi về độ bật tốc của đôi chân và cậu đang dùng phép gia tốc + phản lực.

Tau thấy mình thất thế thì nhường quyền cho Pyon chỉ huy mình.

Tau nghe lời Pyon ko phóng tia điện theo dạng thẳng mà ngược vào đó là những tia điện cong vòng lạ thường tựa như muốn quấn lấy Namin, Namin định nhry lên thì là cả hàng vạn tia điện đang nhắm từ trên xuống. Ấy thế mà Namin tỉnh táo lạ thường, những tia điện đánh vào người cậu đều bật theo hương khác -đây là phản lực. Namin dùng ma pháp bảo vệ toàn cơ thể và tạo ra 1 cỗ uy áp đánh bật mọi thứ.

Cậu thần nhiên mà ddi ra khỏi 1 mở điện hỗn loạn, Tau chột sợ, cô nhớ những lúc mình thức tỉnh tuy ko quá mạnh nhưng cũng tàn phá 1 cách khoái hoạt ko ai uy hiếp đc cô, nhưng giờ đây cô sợ hấn.

Tau dồn mọi mà lực tung ra 1 chùm tia sét đường kính hơn năm mét phóng thẳng về phía Namin như mún giết cậu. Cậu vẫn ko né, chỉ đứng thẳng đợi cho chùm sét tới thôi.

Khi trum sét tới gần, Namin dùng tay bẻ cong hướng nó đi về phía khác càn quét cả 10 cây đại thụ to.

Tau ko quan tâm cây ra sao cả, chỉ chăm chăm mắt nhìn kẻ phía trước. Namin phóng ra đôi mắt lạnh lùng mà nhìn về phía Tau:

_Quá đủ chưa??

Nghe xong câu nói này, đột nhiên đầu gối cô tê rần, cô ngã huych xuống, mắt rần rần ko dám nhìn thẳng hấn. Cậu bước về phía cô, tay đặt trước trán cô mà hút ra toagn bộ ma lực của cô, cô chỉ có thể mở mắt mà nhìn hấn thôi.

Trong tay Namin xuất hiện 1 viên đá vàng tuyệt mỹ xinh đẹp, cậu lấy ra 1 cái đồng hồ nhìn chăm chú, khi Kim đồng hồ chỉ tới 2h sáng, cậu mới thôi việc hút lấy ma lực của cô và đem viên đá kia bỏ vào ko gian trữ vật của mình. Tau ngất đi đầy sụi lợ, còn Pyon chỉ có thể trứ mắt mà nhìn cậu rồi sau đó ánh sáng đỏ trong mắt nó dịu đi và tắt dần.

Namin chả để tâm, lấy ra 1 cái danh sách dài, chaem chữ nhìn vào cái tên thứ 3 -Gemi. Cũng may cho cậu nhưng thứ 5 là Le. Hài, cũng nhọc công, có lẽ trong 2h này cậu phải nghỉ ngơi lấy sức thôi. Nhìn viên đá pha lê thủy tinh có phần hơi nhỏ với viên đá vàng trong tay, Namin ko khỏi nuối tiếc vì khi này chỉ hút chút ma lực của Ari lúc giao chiến. Lần sau của Le phải to hơn mới đc, giao cho bọn đàn em đẹp loạn bọn ma pháp sư đoàng hiếu kì quanh đây, cậu trực tiếp mà đi ngủ.

Gemi là người tỉnh lại đầu tiên, những vết sẹo trên mặt cậu đã hoàn toàn biến mất, thêm vào đó từ mái tóc vàng ban mai đã biến thành màu đen huyền bí thể hiện sự ma mị khó tả từ vẻ đẹp của cậu, đây là _Song tử. Linh hồn khác bên trong cậu đã đc đánh thức, hay là 1 mặt trái đó cậu uất ức quá nhiều mà sinh ra nó, linh hồn tà ác.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Nhà tiên tri UNA

5 người vừa tỉnh táo lại, mặt cang lệt rõ về âm u nhưng lại rất chăm chú mà nhìn về phía Gemi.

Còn Gemi chả để tâm họ, mặt nhếch lên nụ cười mà quý tuyệt sắc mỹ nam. Âm thanh lướt gió tựa động lòng người

_Xem ra lần này ta đc ra sớm hơn mình nghĩ!!

Hắn đi thẳng về chỗ 5 người, khuôn mặt anh tuấn của hắn vẫn rất ngạo nghễ:

_ Chào, lần đầu gặp mặt!! Ta là Geni!!

Can _ Vậy còn Gemi đâu??

Geni _ Hắn là ta và ta chính là hắn!! 2 chúng ta là 1!!

Bổng Aqua lên tiếng:

Aqua _ Ko đúng, trăng đêm nay quá đen!! Tuyệt ko giống huyết nguyệt!!

Trừ Capri, mọi người đều ngửa cổ lên mà ngắm trăng, họ giật nảy lên vì cái điều kì lạ này.

Capri _ Ta nghĩ nên tránh đi nơi này, khi này đã thu hút kha khá sự chú ý rồi!!

Họ nghe lời Capri mà tránh đi nơi khác cách đó 1km về phía tây.

Ngồi trong 1 cái hang động đầy đá thạch anh phát sáng và yêu tinh đèn loại vô hại.

Geni nhàm chán mà liếc mắt nhìn về phía họ _ Sao bọn người ko chút bất ngờ gì về ta chứ??

Li _ Ta đang rất thắc mắc và bất ngờ đây!??Nếu đc mong người trả lời cho???!!

Geni coi lời Li như gió thổi qua tai

_ Đây là lần đầu ta thấy bọn người, các người là ai thế??

Capri _ Kê cùng tham vọng như mi!!

Scor _ Nói, sao người lại có trạng thái như thế này vào đêm huyết nguyệt?? Tự nhiên sao??

Geni _ Ta sinh ra từ cảm hận của chủ nhân cơ thể này, và sự uất ức của hắn đã đc đột phá vào lúc hắn tròn năm tuổi vào đêm nguyệt thực. Lúc đó, ta đã đc sinh ra, ta biết hắn mà hắn ko biết ta, chúng ta tồn tại là để thỏa khát tham vọng của mình!!

Scor lấy ra 1 cuốn sách, lật vài trang và đọc lên:

_ Người sinh nhật vào tháng nguyệt thực xuất hiện lần 3 liên tiếp ở đây đó phải ko??

Geni _ Ủ!!

Scor _ Và khi đó, lời nguyện đã mạnh lên 1 cách vượt trội đến lúc người xuất hiện!!

Geni mặt tím đi hắn _ Sao người biết?? Ta là lời nguyện trên hắn!??

Scor thần nhiên giờ lên cuốn sách

_ Nó cho ta biết, thế thôi!! Sẵn tiện, cho phép ta đc thấy nó chứ!!

Scor _ Và cả các người nữa nếu có!! Geni _ Cái gì chứ??

Scor _ Cái bót mà mi dấu điểm ấy!!

Nghe Scor nói mà cả bọn giật nảy lên vì bất ngờ.

Geni đành phải tròn xoe mắt mà vạch ra cái áo của mình làm cho mọi người nhìn rõ cái kí hiệu số 1 la mã trên ngực cậu. Và hình như có phải ảo giác ko họ thấy đc hình ảnh 1 đứa trẻ cầm cung bay lượn tựa ẩn tựa hiện.

Scor _ Quả nhiên là 1 vết bót của vương tộc Ni ko hoàn chỉnh!!

Geni _ Ta cảm thấy như bị người si và là đứa con ko chính thức đấy nhé!!

Scor _ Người có để tâm chuyện này sao?

Geni _ Biết đâu!??

Scor _ Các người có nó ko??

Ngay lập tức, Li đem trong túi ra 1 tấm da có 1 vết bớt hình 1 cái cân nghiêng về 1 bên, quả nhiên vẫn chỉ là 1 nửa biểu tượng vương quốc Bra.

Aqua _ Da này của người??

Li _ Đúng thế!! Từ khi nó xuất hiện trên cơ thể ta ta đã biết là nó ko đơn giản rồi, nên vào năm ta 5 tuổi, ta đã lột quách mảng da đó đi.

Chỉ có Li là tự nạp mình dễ dàng như Geni, số còn lại ko 1 chút động đậy.

Capri _ Ta có đc bit quyển sách đó có gì ko???!! Mà ta nghĩ khi người đem nó ra đây cũng có nghĩa là mún cho bọn ta cùng bit chứ?!

Scor _ Tất nhiên là thế!!

Scor lật sách ra, truyền vào trong sách 1 ít ma lực của mình, bỗng nhiên, từ quyển sách hiện ra hình ảnh 1 người đàn ông khá già nhưng tuyệt thế uy nghiêm và đáng kính. Scor cũng khá bất ngờ vì khi nghiên cứu về quyển sách này, cô phát hiện nó có tổng 8 trận pháp, khi gặp ma lực thích hợp thì quyển sách sẽ chuyển nội dung và nói về bí mật mà trước đó Scor đã đc bit. Còn nói về trận pháp thứ 2 này, đây là lần đầu cô khởi động.

Bỗng khuôn mặt Can tái mét mà lắp bắp:

_ Ông.. Ông nội!!

Li bất ngờ mà la to _ Ông nội sao??

Bất ngờ cậu bị Geni bịt miệng lại

_ Im nào!!

Tuy họ cũng bất ngờ thật, nhưng đây là lúc họ sẽ bit đc bí mật về mình!!

Hình ảnh ông lão có lẽ chỉ là kí ức đc lưu lại trong sách, lão vuốt bộ râu ngắn của mình, giọng uy nghiêm trầm ấm vang lên:

_ Ta là quốc vương U-Ni hay là còn đc gọi với 1 cái tên khác _ nhà tiên tri UNA!! Ta là chủ nhân của quyển sách này, khi ta tiên tri đc những sự kinh hách trên thế gian này và viết nên nó, ta chợt cảm thấy rất là tự hào khi mình đc là hậu duệ của vị vua Cer quá cố. Ta tự hào vì mình cũng mang chúng 1 phép thuật giống như ông và rất hạnh phúc khi biết rằng cháu trai mình có thể là ngài ấy chuyển sinh.

Nghe đến đây, cả bọn có thể thấy đc trong ông bao hạnh phúc nhưng giọng nói âm chột chùn xuống lạ thường.

_ Ta thật sự đã sai!! Là 1 nhà tiên tri ta đã quá ngu muội khi nói cho thế giới bí mật ddộng trời về việc chuyển sinh của các ngài!!

Nói đến đây, lão lại thờ dài, mắt hồi hần

_ Ta thật tự hào khi cháu ta thật là ngài chuyển sinh thế nhưng nó cũng là 1 thảm họa....!!! Vào ngài thẳng bé sinh ra, dấu hiệu báo trước nó sẽ là điềm gở là thảm họa cho vương quốc Cer. Cháu ta sinh ra là 1 ngày đẹp nhất khắp vương quốc bao năm qua mới có 1 lần, thế nhưng đồng thời gian ấy cũng có 1 cô vợ lẽ của con trai ta cũng mang thai. Dòng máu hoàng tộc chưa bao giờ có đến 2 người trong 1 thế hệ. Thế nên việc sinh nở cũng bao gồm việc chính mình ai mới là người phụ nữ mang thai người thừa kế và phân bội.

Cả bọn nghe đến đây thì hui rõ nguyên nhân của hoàng tộc Cer hoá ra rắc rối như thế _ Thú vị à!!

Mắt lão càng hóa trầm trọng hơn

_ Khi đó, còn trai ta yếu tha thiết 1 con bé giúp việc trong hoàng ung, còn bé có ngoại hình bình thường nhưng rất đỗi nét nà và ngoan hiền. Khi còn bé lắm bòn, con ta rất đỗi tin tưởng đứa bé sẽ là con mình, lúc thẳng bé chuẩn bị trào đời, 1 người làm ông như ta đã thích thú mà nghĩ ra 1 cái tên cho nó - Can!!

Khi nghe đến đây, lồng ngực Can tựa như bị bóp nghẹn đi, nước mắt trực trào mà lăn dài trên khuôn mặt tuần tú của cậu.

_ Thế nhưng, đứa con dâu lẽ của ta đã hạ sinh trước ra 1 đứa con trai kháu khỉnh và nó đc đặt tên là Nac-Cer. Thằng bé bụ bẫm khả ái, mà lực mạnh mẽ phi thường. Chỉ 5 tiếng sau, đến lượt Can ra đời, khi thẳng bé đc sinh ra, cả phòng như ngọt ngạt hẳn đi, mặt đất rung lắc dữ dội, pháo thành phía Tây phát nổ và bốc cháy, thôn làng phía Nam nhận đc tin bị quái vật tấn công, khu dân cư phía Bắc bị sóng to tấn công. Nghe đc tin này, mắt con trai ta như mờ đi, nó nhớ đến lời tiên tri của ta về việc đứa trẻ thảm họa sẽ giết đi vị hoàng tử chân chính. Con ta như ko còn là chính nó nữa, nó nhìn về phía chiếc giường người phụ nữ nó yêu thương đang nằm đó và cười yếu ớt mà vuốt ve thẳng bé Can. Nó kích động nghĩ về việc mình bị lừa dối, về việc Can ko phải con mình, thẳng bbé đã ko tự chủ đc mà cầm lấy thanh kiếm mà đâm lấy Can nhưng may mà lúc đó mẹ Can đã đỡ thay cho nó nên mạng thì miễn cưỡng giữ đc.

Can lúc này hết kẻ điên, cái bí mật của cậu nếu Scor mà ko phát hiện thì cậu sẽ ra sao chứ?? Sẽ như 1 thằng ngốc lạc quan sống qua ngày mà ko bit quá khứ của mình, của mẹ mình đã trải ra những gì sao!! Bao nhiêu cảm xúc kì lạ cứ vui trong cậu làm cậu mún phát điên đi cho xong. Can thật ko thể chịu đc sự đả kích này, sinh ra là 1 thằng bé tai ương, mẹ phản bội cha, cha thì giết 2 mẹ con,...

Can gât đầu Nhà tớ ở phía biên giới của vương quốc Cer nên cũng gần, có lẽ tớ nên về nhà 1 chuyến....!!!

Đột nhiên cơ thể Can chuyển biến lạ, quanh cậu toát ra 1 luồng hơi thở chết.

Li _ Ko ổn, cậu ta cũng có lời nguyện!!

Cả bọn thu dọn nhanh tay chân mà phóng ra thẳng khỏi hang động.

Luồng khí mạnh từ vụ nổ làm cả bọn văng ra xa nhưng cũng may nhờ Li điều khiển gió cứu cả bọn chấn lại áp suất vụ nổ.

Li sợ hãi về sức mạnh khủng khiếp này mà đùa

_ Cho ta hỏi, còn tên nào dính lời nguyện nữa ko để ta phòng! Nếu ko lần sau toi mạng mất!!

Bước ra khỏi bụi khói mịt mù của hang động, mắt của Can lạnh lùng nhìn tụi nó.

Scor khá giận:

_ Khi ta gặp lão già đó phải hỏi lão ta về vụ lời nguyện mới đc!!

Gemi khi này đc lời ra chạy vừa tỉnh khỏi cơn mê

_ Chuyện gì thế??

Aqua _ Ta ko tin có tên cũng dính lời nguyện mà thật nhỏ nhẽ, tên thì phá hoại!!

Thế nhưng Can nhìn thế thôi, chứ cậu vẫn còn rất tỉnh táo

_ Các cậu rời đi ngay!!

Capri lạnh tanh _ Tại sao phải đi chứ?? Người đang ở trạng thái này là lúc đánh nhau sướng tay nhất!!

Can _ Làm ơn đi!! Mọi thứ xung quanh tôi đều sẽ mất đi sự sống!!

Scor ra hiệu cho Gemi và Aqua

_ Đc rồi!! Theo ý cậu!!

Hai người kia hiểu ý cậu.

Scor _ Nhưng mà Can này!! Cậu trong trạng thái này mà như vậy thì hơi phí đấy!!

Can còn đang ngơ ngác ko hiểu ý Scor thì cậu đã bị Capri nhào vô làm cho 1 cú nổ rồi.

Bọn cáo già 5 đứa tụi nó dễ gì chỉ vì sợ chết mà cho qua vụ này sao?? Can thật quá ngây thơ rồi!!

Tụi nó đang thử, thử xem huyết nguyệt và lời nguyện sẽ giúp Can bước đến cấp bậc nào.

Capri hăng máu mà đấu tay đôi với Can và Can lại bị thất thế nữa nhưng làm cách nào Capri vẫn ko đá thương đc Can.

Scor ở 1 bên đánh giá _ Trình độ phòng thủ cỡ này thì vào cấp trung rồi nhưng khả năng chiến đấu vẫn là sơ cấp!!

Li _ Có vẻ cậu ta ko thiên về đánh nhau!

Scor _ Ta thì cậu ta có gì đó ko đúng!!

Ngay khi Can vừa bị ép vào thế bí khi bước vào phạm vi kích nổ khổng lồ của Capri. Cậu đã dựng ra cái kết giới báo quanh mình. Vụ nổ thật rất to và khủng khiếp, cây cối xung quanh cháy nhém và bị đổ ngã, cột khói to và âm thanh chấn động cả 1 vùng.

_ - _ - -#####

Emen ngóng nhìn về phía vụ nổ, mặt thờ dài ngao ngán:

_ Là của Can sao?? Hài, trẻ rồi!!

Yusa từ phía sau bước tới

_ Tụi nó đang đánh nhau!! Có nên đến đó ko??

_ Ko cần!! Giờ có lẽ đã có kẻ khác đến trước rồi, ở từ xa quan sát thôi!! Nhưng ta cứ thắc mắc, khôn ngoan như tụi nó sao lại đánh nhau và gây chú ý

to thế??

_ Có lẽ do Can mất kiểm soát chăng??

_ Mong là thế!!

__--__--__--

Scor thật bất ngờ về Can khi cậu vẫn còn trụ vững.

Li _ Vụ nổ của Capri đã đạt đến cỡ 1 chiều của pháp sư CA trung cấp!! Thế nhưng cậu ta đỡ đc như ko!!

Capri chán nản ngáp dài, xoa xoa 2 bên cánh tay.

_ Đánh thế đủ chứ!! Luồng khí tỏa ra quanh hắn thật khó chịu!!

Gemi _ Cô sao thế!??

Capri khoác khoác tay

_ Ko sao cả!!

Ngay khi cô vừa dứt lời thì Li đã chộp lấy cổ tay cô mà cẩn thận kiểm tra.

Li _ Có vẻ đây là 1 luồng khí hoại tử hủy diệt hệ thủy!! Nhưng Capri ko thuộc hệ này nên có vẻ là bị luồng khí đó làm cho dị ứng chút thôi!!

Capri dứt tay mình ra khỏi Li

_ Cậu ta đánh động cỡ 25 tên đến đây rồi đó!! Như thế đc chưa??

Li nhìn lại bàn tay bị buông lơi của mình thì cũng xoay mặt rồi đi, cậu ko buồn, chỉ là, sao cậu có chút thất vọng!!

Scor _ Công của cô cả!! Tôi nghĩ thế đủ rồi!! Đi thôi!!

Khi này là Scor đã nhờ Capri đánh với Can để đả động đến bọn người ngu ngơ nào đó gần đây để cho Can xả hết mọi kỹ năng của mình, do họ đầu ngu mà đại chạy vô Can.

Lúc này đây thì Gemi và Aqua cũng đã trở về sau 1 hồi đi đâu đó. Cả 5 người tóc biến mà di chuyển lại 1 chỗ nấp gần đó, Aqua tạo ra 1 ảo ảnh che giấu họ đi hết sức tài tình.

Yusa đứng trên 1 vách núi cao, cảm nhận hơi thở của ko khí và vận hành ma pháp của mình, cô đang quan sát mọi thứ có trong khu rừng này.

Yusa _ Chỗ Namin tạm ổn!! Yan He thì vẫn đang theo kế hoạch, chỗ 2 đứa nhóc ko có gì bất thường!! Chỗ của..... Ko hay rồi!! Can đang bị bao vây bởi 1 mào hiểm giả đoàn!!

Emen tức tốc _ Đến đó ngay!! Cậu ta là bí mật của quốc gia!! Ko thể cứ thế cho người ngoài phát hiện đc!!

Rốt cuộc bọn nhóc đó đang có mục đích gì??

Người ta hỏi hã thế đó nhưng 5 cái tên kia ngồi thành thoi mà hồi phục ma lực và nghiên cứu cuốn sách.

Aqua _ Vậy nếu đúng theo như quyển sách này thì sẽ có 12 người có vết bớt là người đc chuyển sinh!!

Gemi _ Ta nghĩ xác suất 12 người đó đang ở chung ktx của chúng ta khá cao!!

Scor _ Và ta đang cần kiểm chứng các người trước đây!!

Capri _ Biết ta có là đc, khỏi xem!!

Aqua _ Ta cũng thế!!

Li _ Gemi này!! Thật sự là cậu ko biết mình còn tồn tại 1 nhân cách khác nữa sao??

Gemi trầm ngâm mà gật đầu

_ Ta lun có linh cảm bên trong mình có 1 thứ gì đó nhưng cho tới hôm nay nghe đc các người kể ta mới biết!!

Li _ Vậy theo như bây giờ ta đã tìm đc 6 trong tổng 12 rồi, chỉ còn 6 nữa thôi!!

Capri _ Ta nghĩ ra rằng có 1 bí mật lớn đc che giấu!! Tại sao chúng ta đc đưa đến đây và tụ họp ở 1 chỗ!??

Aqua _ Ta nghĩ việc này thì nên hỏi thẳng cô nữ hoàng kia thôi!!

Selene nhìn vào trong tấm gương phản chiếu hình ảnh 5 người thì cười khúc khích:

Quả đúng là người mà ta chọn!! Nhảy bẻ nha!!

Sagit ôm Puro vào người mà phóng vèo nhanh về phía trước, miệng cứ ko ngừng rủa:

_ Cái hang động khôn khiếp!! Lũ dơi tụi bây đợi 1 ngày nào đó thì vào nòi cho bà!!

Sau họ lại ở đây, chuyện là vậy, vài ngày trước Puro đã tỉnh lại rồi nhưng Pis đã đi mất tui, lúc đó gặp đc Sagit đang điều dưỡng phòng kế bên bít Pis đã đi đâu nên cả 2 tên này đã bày mưu kế trốn viện mà đi chơi.

Chạy đến 1 cái ngã 3 thì cả 2 phân vân ko bít nên đi lối nào

Sagit chỉ về phía trái _ Bên trái!!

Puro _ Bên phải!!

Sagit trừng mắt _ Là bên trái!!

Puro face to face _ Ko đúng!! Là bên phải!!

_ Bên trái đường to hơn!!

_ Bên phải nhiều cây ăn trái hơn!!

_ Đồ cục bột háo ăn!!

_ Kệ ta!! Đồ nữ ế háo sắc!!

_ Ta háo sắc khi nào??

_ Mắt nhìn ta đăm đũa như thế ko háo sắc thì là gì??

_ Đồ tự tin!!

_ Đẹp có quyền chứ!!

Sau 1 hồi phân bua thì đường ai nấy đi thôi. Trước khi đi Sagit đưa cho Puro 1 quả cầu, dặn dò khi gặp nguy hiểm thì hẵng dùng.

Vir tỉnh dậy thì thấy ê ẩm cả người, có lẽ do va chạm mạnh khi đánh nhau, nhìn dọc quanh thì cô thấy sát bên mình là Le, chỉ cô và cậu đang ở trong kết giới mà thôi. Còn Tau và Ari nằm lăn lóc tít ngoài kia.

Vir chạy tới nơi Ari trước vì cô gần hơn, Vir sau 1 hồi lay mạnh thì Ari mới lồm cồm nằm dậy.

Vir _ Sau cậu lại nằm đây??

Ari mặt lạnh tanh buông lời nói xuông, cô ko hề nói dối, đó cô lun tỉnh lại ở 1 nơi kì lạ trong khoảng thời gian này thôi và cô thì ko hề bít nguyên nhân

_ Tớ ko nhớ?!!

Ari xem xét cơ thể mình tại sao lại đau nhức và mệt như thế thì cô phát hiện những vết sẹo mà cô đã tạo ra 1 tháng này trên tay mình và cái chân bị gãy tựa như đã lành thì lại thấu thốt lên những tràn đau tê dại.

Ari hoảng hồn _ Vết thương, tại sao..... Còn....!??

Vir khó hửu _ Cậu nói gì thế?? Bị thương ko phải do khi nãy chúng ta đánh nhau với bọn người kì lạ kia sao?!!

Ari khó khăn đáp trả lại Vir

_ À... Uhm... Cậu nói đúng!! Cậu nên lại xem cô nhóc kia có sao ko đi nha!!

Vir nghe theo Ari mà lại xem xét Tau. Còn về phía Ari thì lại ko còn hìu chuyện gì đang xảy ra nữa. Mỗi khi qua tháng mới thì mọi vết thương trên người cô đều hoàn toàn biến mất, sự hồi phục kinh người này làm cô vừa thắc mắc vừa sợ nhưng bây giờ vết thương trên người cô chưa lành dù đã qua tháng mới, bằng chứng là huyết nguyệt đang mọc kia _ Huyết Nguyệt.

Ari lập tức ngẩng mặt lên nhìn mặt trắng, mắt cô tròn xoe, Huyết Nguyệt, nó màu đen sao? Rốt cuộc thì sức mạnh tự chữa mình kinh diễm của cô đâu rồi??

Bằng chứng là Namin lấy hết rồi chứ đâu?? ☐

Vir cô kêu khản cả giọng nhưng Tau vẫn ko hề nhúc nhích

_ Quái lạ!! Cô bé sao thế này?? Vết thương trên người đều ko nghiêm trọng nhưng sao cứ ngủ thế nhỉ??

Tau ko ngủ, mà đã bất tỉnh do chịu cú shock khá lớn trong tâm, cô ngủ để tránh đi hiện thực, cô sợ hấn, Namin.

Vir chỉ về cái kết giới

_ À, Ari này, ai đã tạo ra cái kết giới đó thế??

Ari rào bước về phía Vir chỉ, tính đâm ra hơi khó chịu vì đang bị hoảng loạn nặng

_ Ko biết?!!

Bước vào trong kết giới, cô xem xét thể trạng của Le, tổn thương khá nặng nhưng vẫn an toàn, lập tức cô vận hết trong mình mọi ma lực còn sót để trị cho Le.

Vir lúc này nhìn vào thì chả biết Ari đang làm gì cả và tại sao cô lại khó chịu thế.

Lúc này đây thì Sagit gặp đc họ do đi lang bạt bấy bọ

Sagit _ Sao mọi người lại ở đây thế, mà trên người ai cũng thương thế ko nè??

Vir _ Bọn tớ bị bọn người lạ nạt tấn công!!

Sagit ngay lập tức nghĩ đến bọn tay sai của Kang He. Quả nhiên bọn chúng cố ý gây khó dễ bọn cô mà nhưng có điều Sagit ko biết đó là còn có sự góp mặt của nữ hoàng cơ.

Chú ý đến cái kết giới, Sagit tò mò

_ Cái kết giới này làm ta nhớ tới tên Can nhỉ!! Tuy yếu nhưng mà cái kết giới này đc tạo ra khá tinh xảo, chắc là của pháp sư bẩm sinh về kết giới moi tạo ra đc thôi.

Vir nghe Sagit nói thì lang mang nhớ lại

_ Đúng rồi!! Can, Scor và Gemi!! Họ đều ở đây, phải mau đi cứu Pis!!

____ _

Can bị bão vây giữa 1 làn người, đa số đều là ma pháp sư trên sơ cấp 1 tí, nếu ko thì là kiếm sĩ hay võ sư trung cấp cả thôi. Thật khó xoi chết đc. Chừng 7 hay 8 thằng thì cậu dư sức nhưng cả chục thằng thế này.

_ Lão đại, thằng nhóc này có vẻ ko đc bình thường!!

_ Nhìn nó rất trẻ, thế nhưng đã đi vào cánh giới trung cấp rồi, quả là nhân tài!

_ Một thân một mình dám đi vào cánh cổng số 4 này thì cũng khá khen đấy!

_ Nếu bắt nó đem bán cho quân đội của các cường quốc thì giá cả ắc hẳn cao lắm!!

Can thầm nghĩ cái bọn này mặt quá dày rồi, đã hỏi ý kiến cậu chưa hả?? Cậu ko có rảnh mà vòn cùng bọn này, cậu biết mình đâu ko lại thì nên rút cho gọn thôi. Tấn công vào bọn yếu nhất để đột phá vòng vây, ấy thế nhưng bọn này quả cao tay, ngay lập tức đã vây lấy cậu rồi. Can dùng kĩ năng về kiếm và kết giới để chống trả lại.

_ Thằng nhóc này ko vừa!! Các đòn vật lí thì ko thể nào xuyên qua lớp bảo vệ của nó đc, dùng ma pháp đi!

Can thật rất cố chịu đựng đấy, ấy nhưng bao đòn ma pháp cỡ này dồn vào 1 mình cậu sao cậu chịu nổi chứ!!

Emen chạy với tốc độ cao mà hướng đến chỗ của Can

_ Còn bao nhiêu nữa mới tới??

Yusa dùng ma pháp của mình vận hành ko ngừng nghỉ

_ Cờ 2 km nữa!!

_ Chết tiệt, chỉ còn 1 phút nữa thì hết thời gian cho thằng nhóc Can rồi, sao nó chống đỡ kịp chứ??

_ Bọn nhóc đó ngày càng khó hiu, tại sao thích đưa người khác vào trông chết chứ??

-- __ -- __

Gemi _ Này, Cậu ta có vẻ gặp nguy!! Cần ra cứu hay ko??

Li _ Có vẻ ko cần đâu!! Tuy bị ép vào thế gọng kìm nhưng cậu ta đã giết đc phân nửa cái binh đoàn rồi mà!! Tuyệt đó chứ!!

Capri _ Nhịp hô hấp của hắn ko ổn định!! Sẽ ko sao chứ??

Scor _ Ấy!! Cứ coi như đây là huấn luyện đi!!

Aqua _ Ko ổn!! Có 1 tên là kiếm sĩ cao cấp!!

Li _ Uy!! Nơi đây mà đc tận mắt nhìn thấy 1 kiếm sĩ cao cấp thì cũng rất hiếm nha!!

Can thầm nghĩ thật khôn mà, nhieu đây ko đủ khó để cậu hầy sao mà lại cho thêm 1 thằng cha kiếm sĩ cao cấp vào chứ hả??

Độ đón 2 bên với nhau, chiêu kiếm đẹp của cả 2 làm mọi người nhìn lác còn mắt lun, Can chống trả đc đa số chiêu thức của tên kia thì coi như cậu cũng quá tài đi.

___ ----

Emen chạy giữa chừng thì dừng lại xem đồng hồ

_ Đã hết giờ rồi!!

Yusa _ Cậu ta cũng nguy rồi!!

___ -----

Can đột ngột mất đi khả năng chiến đấu tuyệt diệu khi nãy, cậu bị gán nhieu đòn lên cơ thể hơn và ko có cách nào đk đc thành kiếm trong tay nữa, cả người cậu bủn rủn.

Can thật đang bị ép vào thế hiểm khi bị tên đó cao tay đâm xuyên qua bả vai trái của mình.

Li bình thần chỉ chỉ ra ngoài kia

_ Nè, cậu ta nguy rồi kìa!!

Gemi _ Thật là ko cần cứu chứ!!

Aqua _ Lo gì chứ!?? Đã sắp zép đầu vào đó rồi mà!!

Gemi _ Cũng phải!!

Tong!! Tong!!!

Từng giọt máu của Can rơi xuống các ngọn cỏ, thấm qua mặt đất, mùi vị máu tươi loan tỏa thật tanh vào trong ko khí.

Bỗng dung đất trời rung chuyển mạnh mẽ, mặt đất tựa như mún nứt ra. Khí lạnh từ nơi đâu ko biết cứ ồ ạt tràn vào tạo ra 1 lớp sương mù dày đặc đò hết máu tươi của Can thấm vào nó, hoà quyện cùng với nó.

Ngay lập tức, từ nơi đâu, tên kiếm sĩ cao cấp đã bị xuyên xở cả cơ thể.

Người ra tay, ko phải Can. Nhu3ng khi nhìn vào kẻ ra tay trước mặt, đến Can cũng thấy rung sợ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Lựa chọn _ Gặp mặt

Ari ngược mắt nhìn về phía ánh sáng xanh tận xa xa kia, nguồn ma lực, cổ uy áp này thật quá khủng bố rồi.

Ari đảo dác vài cái chột lóc lên

_ Mau đem họ cách xa nơi này nhanh!!

Vir _ Chuyện gì thế??

Ari _ Cứ nghe đi!!

Sagit phụ giúp Ari vác Le đi, khi 2 người gần kề nhau, Sagit thù thì với Ari

Sagit _ Có kẻ theo dõi gần đây!!

Ari cũng gầm ra hiệu với Sagit, rõ là có chuyện ko ổn trong buổi tối này, với lại cổ uy áp xanh bích kia quá lớn sẽ làm lũ yêu thú trong khu rừng này hoảng loạn và tấn công người 1 cách bừa bãi mất, bọn cô phải nhân cơ hội này rút đi nơi khác ăn toàn hơn, tốt nhất là cắt đuôi bọn theo dõi.

Bỗng lúc này Le đc Ari và Sagit diu thì

* BÙM *

_____-----_____><

Can mặt tái mét hẳn đi, cậu hoảng loạn tột độ mà nhìn thân thể xanh to lớn phía trước, nó vẫn đáng sợ như thế, tựa như 10 năm trước. Cậu nhớ đến khoảng khắc nó bẻ nát cánh tay trái của cậu thì từng cơn đau nhói từ vết thương năm xưa cứ nhói lên kịch liệt. Can nằm gục xuống đất mà ôm lấy cánh tay trái của mình, cậu ko nhìn đc đau mà cứ kêu to. Bàn tay phải của cậu cào cào tay áo bên trái làm lộ ra 1 mảng vết bớt màu đỏ hình thù cũng tựa như 1 nửa kí hiệu của vương quốc Cer.

5 đứa trong kia nhìn mà tận hưởng thôi.

Aqua _ Quả đúng là cậu ta!!

Gemi _ Thảo nào cậu ta lun mặt áo tay dài do thế!!

Capri _ Thử nghiệm huyết mạch hoàn tất rồi, quả nhiên khi gặp đúng người quen thì cái bớt sẽ phản ứng lại!!

Li _ Vậy giờ có ra cứu cậu ta ko??

Scor _ Ta nghĩ nên đợi xem 1 lúc nữa!!

Scor thật đang rất bất an mà ko hề biết tại sao.

Bọn người kia chưa kịp hiu tình huống gì xảy ra thì đã lần lượt đi chầu ông bà rồi. Ko phải họ ko chạy đc mà là ko thể chạy, áp lực phát ra từ con cua đó làm cơ thể họ tê dại đi vì họ sợ.

Can là người còn sống sót duy nhất trong vụ hỗn chiến này và giờ cậu đang nằm vật vờ vì đó quá mệt mỏi đây, thế nhưng cậu vẫn cố nhúc nhích thân thể mà mún tránh xa con cua kia càng xa càng tốt.

Li _ Quả như dự tính là con cua đó sẽ giết hết bọn gây hại cho Can nhưng hình như có gì đó ko ổn!!

Aqua _ Có cảm giác hơi lạ!!

Chiếc càng to chậm rãi đưa về phía Can, chuyển động rất nhẹ nhàng nhưng..... Cái càng đã đâm xén đi cánh tay trái của cậu lần nữa.

Scor _ Ko đúng! Mau lôi cậu ta tránh ra!

Cả bọn đã dự báo đc trước tình huống bất ngờ này nên nhanh tay chĩa mà kim hãm con quái hung bạo kia và lôi Can tránh xa nó.

Gemi _ Rút lui khỏi nơi này thôi!! Chúng ta ko phải là đối thủ của nó đâu!?

Về mặt tốc độ thì còn của này siêu chậm nên cả bọn bót lo, chỉ lo là nó cứ dùng ma pháp mà đánh về phía cả bọn, ma pháp của nó quá mạnh nên cả bọn ko cách nào né hết mà phải chia nhau ra để phân tán nó.

Còn của xanh ko tài nào giết đc tụi nó vì sao, ko phải nó yếu mà nó đang trong giai đoạn tiến hóa, giờ nó chỉ linh hoạt tầm cỡ con yêu cấp 10 là cao nên hỏi sao mà đánh hoài ko dính tụi nó đc chịu nào.

Cả 5 đứa sau 1 hồi chạy mà dí quỹ đuôi thì cung tránh đc còn của đó 1 khoảng cách rất an toàn lun.

Tạm lánh trên 1 ngọn núi khá cao.

Li _ Đặt cậu ta xuống đi!!

Gemi đặt Can nằm ngay ngắn xuong nền đất đá lạnh lẽo, Can thì do quá đau nên đã bất tỉnh hoàn toàn. Cả bọn nhìn về phía cánh tay trái cho đến bả vai của Can đều đã bị con của đó làm cho bẹp nhẹp ko ra hình dạng thì hơi rợn.

Capri _ Nhịp hô hấp của hắn quá gấp và ko đều!! Có cứu đc ko??

Aqua _ Cánh tay này chỉ có bỏ đi là tốt nhất!!!

Scor _ Ko thể khôi phục lại sao??

Li nhìn nhận quan sát kĩ càng cánh tay của Can

Li _ Ko thể hồi phục hoàn toàn, xương đều bị bóp nát ko ra hình dạng, da thịt bầy nhầy, cả mạch ma lực cũng hoàn toàn bị cắt đứt. Khả năng giữ đc cánh tay ko cao và sẽ tệ hơn nữa nếu cứ để cậu ấy như thế này!!

Capri _ Vậy phải làm sao??

Li _ Cách tốt nhất là phải tiến hành phẫu thuật ngay tại đây trước khi hắn trở nặng hơn và cánh tay bị hoại tử do thối rữa!!

Gemi _ Cậu tin chắc mình làm đc chứ??

Li cười khá bình thản

Li _ Nếu ta nói ko!! Vì ta khá ko tự tin trong việc giữ gìn thứ gì đó mà!! Nhất là trong 3 h mà nối hết 16 mạch ma lực đã đứt và phải may vá và ghép cánh tay lại.

Li tự tin nói midnh là kẻ khéo tay nhất và sẽ ko gặp bất cứ nguy hại nào khi đang mổ xẻ cho người khác nhưng thật quá khó cho cậu khi phải vừa mổ vừa duy trì ma lực của mình để tránh cho da thịt của Can ko bị hoại tử. Và cái trọng tâm nhất là nối những 16 cái mạch, còn khó hơn lên trời.

Li _ Ta chỉ có thể tạm thời làm hồi phục tay hắn trở lại nguyên vẹn 1/10 và sẽ chỉ bảo quản mạch ma lực tay trái của hắn ko bị phế trong vòng 4 h tiếng thôi.

Scor _ Ko thể hơn đc nữa sao!??

Li _ Ko!! Vì đang bắt đầu quá trình thối rữa rồi!! Con của xanh đó quá thông minh khi tiết ra chất độc tăng nhanh quá trình tự hủy mạch ma pháp của hắn khi nó bị đứt.

Aqua _ Vậy theo ý người là thay vì khi 1 ma pháp sư bị cắt đứt mạch ma pháp trên 1 bộ phận nào đó của cơ thể thì trong vòng 3 ngày mạch ma pháp đó sẽ tự thối rữa nếu ko đc nối lại và đc ma lực truyền qua. Nhưng hắn còn tệ hơn nữa là chỉ trong vòng 3 tiếng thì mạch ma pháp tay trái sẽ tự hủy lun. Ngoài ra còn cánh tay thì ko thể nào vá lại như cũ trong khoảng thời gian còn lại nữa nên khả năng hắn giữ đc tay trái và bị phế khi ko sử dụng đc ma pháp ở cánh tay trái là khá cao!!

Li _ Đúng thế!! Người quả hủ ta!!

Gemi _ Trong vòng 3h người làm phẫu thuật thì hay nói đúng hơn là ta chỉ còn 1 tiếng nữa để đem hắn ra ngoài chữa trị sao??

Li _ Đúng vậy!!

Aqua _ Ta nghĩ tay hắn sẽ hồi phục đc 3/10 và sẽ bảo quản đc mạch ma lực thêm 3 tiếng nữa!!

Scor _ Sao người nghĩ thế!!

Aqua _ Vì ta sẽ trợ giúp việc bảo quản mạch ma lực trong lúc tên Li kia ghép lại tay hắn và nối lại mạch!!

Le đột nhiên hóa thành..... 1 con mèo, à ko,, 1 con sư tử con. Bé sư con.... 1 bé sư con sao!!!??

Sagit ko tin vào mắt mình mà nhìn cái sinh vật lạ trước, tên Le kia là người hay là yêu thú biến hình người.

Ari bỗng lấy Le vào lòng, hét to

_ Mau chạy!!

Ngay khi cô vừa dứt lời, cả 1 toán người đã bao vây họ.

Vir công Tau sau lưng mà cau có

_ Ko phải chứ!! Khi này là 1 toán kia, giờ thì lại 1 toán người nữa, đồng bọn có tổ chức, nhieu vừa phải thôi chứ!!

Sagit chắn phía trước Vir và Ari

Sagit _ Các người mún gì??

Namin mặt ko còn trùm kín nữa mà đã uống thuốc biến đổi hình dạng mình thành 1 người hoàn toàn khác, Namin đã đẹp trai hơn rồi. Bước về phía trước, Namin chỉ tay về phía bé sư con và Vir.

Namin _ Bọn ta mún nó và con bé kia!!

Vir bị chỉ trúng thì giật toán lên

Vir _ Tôi, tôi sao??

Namin ko phải tên rảnh khi ko mà ngồi chờ cả tiếng rồi nhảy ra cướp tráo trở như thế, nếu ko phải đó Can đặt cái kết giới quá đổi nham hiểm kia thì cậu đã đem Le và Vir lấy đi trước để tránh phiền rồi. Thế nhưng Can quả thông minh, đây là cái kết giới phải là kẻ tầm trung cấp cũng phải mất cỡ 7 chiêu mới phá đc, ấy nhưng còn nữa là cái cơ quan tự triệu hồi vũ khí tấn công là tuyệt ma quỷ, đánh nhau với Ari và Tau làm cậu mún thăm hơn tên sơ cấp nữa lấy đầu ra sức mà đánh chứ. Còn bọn thuộc hạ cũng thuộc dạng ngu xuẩn nên ko trông mong, ai bảo cậu kiêu chi, chỉ đem theo 3 tên hình nhân cỡ tầm trung cấp mà nữ hoàng cho chứ. Mà 3 thằng này thuộc dạng phòng thủ nữa mới ghê, đánh đc cái kết giới đó cậu cùi. Hơn nữa cũng nên tránh đụng mặt bọn thuộc hạ của Kang He phát hiện ra tụi nhóc nên thế.

Sagit nhanh tay mà lao đầu vào chiến cùng Namin, ấy nhưng đã bị 3 con hình nhân kia chặn cô lại và kéo dài thời gian cho Namin cướp Le và Vir.

Ari thật sự mệt mún ngất đây nhưng cô vẫn gắng gượng mà dùng ma pháp của mình khiến Namin lơ lửng trên ko trúng 1 lúc, tránh thủ cô kéo Vir chạy lun, để Sagit chặn bọn kia thì cô an tâm rồi.

Cả 2 mệt lả mà kéo nhau tránh xa nơi kia ra, Vir mệt lả nằm sụp xuống.

Vir _ Tớ ko ổn rồi!! Cậu mau đem Le chạy đi!!

Ari cau mày _ Vậy còn cậu??

Vir cười _ Ko sao mà!! Tớ quen rồi!!

Ari còn khó hìu hơn, cô quen, quen cái gì chứ??

Ari nghĩ Vir làm vậy chắc cững có mục đích nên ko hỏi thêm nhieu nữa, ôm vành lấy Le mà chạy, cô tin tưởng Vir sẽ thoát đc.

Namin vừa kịp chạy đến nhìn Vir đã đứng trước mình từ khi nào, còn Tau đã đc Vir đem giấu ở đâu đó, cô nghĩ như thế cô bé sẽ đc an toàn hơn.

Vir trừng mắt nhìn Namin, cô đem cái túi nhỏ trong tay mình và đổ ra 1 chút bụi phấn vàng. Vir đem bụi vàng đó rắc lên tóc mình, lập tức, ma lực của cô tăng vọt lạ thường, mọi vết bầm xanh tím hay vết xước trên người cô đều ko còn.

Đây là phấn hoa ma thuật mà cô tốn công sức điều chế trước ngày khởi hành cùng Pis đi vào khu rừng này. Phấn này làm cho ma lực của cô giống như tăng vọt lên nhưng ko phaei thế, mà là dồn hết mọi của cây cối thiên nhiên trong phạm vi 10 m và của cô vào trong 1 chiêu duy nhất thôi. Nói đúng hơn, là Vir chỉ ra đc có 1 chiêu.

* LỒNG GIAM RỄ CÂY *

Mọi rễ cây đều chui tọt từ đất lên và tạo thành 1 cái lồng khá to bao phủ qua đầu của Namin. Cậu khá ấn tượng với Vir đấy nhé. Ma pháp khá ấn tượng và cậu đang rất khó khăn khi mún ra khỏi nó đây, Vir nắm gục xuống đất. Hậu quả khi dùng loại phấn này là thế, sẽ bòn rút hết thảy ma lực của cô.

Pis trong mê man vẫn nghĩ về cô bạn của mình và cười nhẹ khi nhiv về chuyện gì đó.

_ Vir, cậu thật mạnh mẽ!!

Sagit chạy đảo để lun khi cô mún thoát khỏi 3 thằng đánh mãi ko chết này, phải nói rằng bọn hệ thổ lun phòng thủ quá đỉnh. Khi cô vừa thoát ra khỏi 3 tên đó thì đúng lúc đụng mặt Ari và bọn tay sai của Kang He.

Gi chứ?? Thì ra bọn này bám Sagit cô đây dai như vậy sao!! Cá phần nào chúng đã cánh cô từ rước lăm à.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hết đêm

Namin vừa thoát ra khỏi cái lồng thì cũng mất toi 7 phút, nhìn 3 tên thuộc hạ vừa tới.

Namin _ Mau đem cô bé kia đến chỗ Ernen nhanh đi!! Còn nữa, thông bé cho Yan He là đến đây gấp!!

Phân phó cho bọn thuộc hạ xong, Namin đứng trầm ngâm mà suy nghĩ.

Cậu đảm bảo bọn chó săn của Kang He đã đánh hơi ra đc sự bất thường mà cậu che giấu chúng rồi, những vụ va chạm lớn trong lúc đánh nhau thì cậu cũng sắp xếp ổn thỏa, những tên mò lại gần đây thì cậu đều cho về châu nhưng giờ Ari và Le đã chạy đi mất thì cậu phải sao đây, lỡ tên thuộc hạ nào của Kang He hốt tay trên của cậu thì sao? Nghĩ tới đây Namin ko khỏi thờ dài, khổ cho cậu ghê, xem ra chỉ còn cách đẩy qua cho Yan He thôi.

Namin tập trung tinh thần cao độ, lắng nghe những chuyển động tích cực nhất quanh đây sau đó thì phóng bạt mạng về phía Ari đã đi qua.

Sagit luống cuống mà chống đỡ thôi, cô hiện tại thương thể chưa lành lại phải đánh nhau nữa. Đau khổ à.

Ari ngồi khẹp vào 1 cái cây, nhìn về Sagit vẫn ko ngừng cầm kiếm mà bảo vệ cô, cô ko khỏi trách mình quá bất tài.

Ari tay có vẻ khá run, vuốt ve mặt bé sư đang ngủ

_ Này!! Tại sao cậu lại như thế?? Sao vẫn cứ vô tình mà ngủ trước việc người khác đang khó khăn liều mạng vì mình chứ??

Sagit ráng cầm cự, hai tay cầm kiếm đã dính đầy máu, mặt cũng bé bết vết máu từ đầu.

Sagit _ Ari này!! Khi tớ thì triển phép thì nhớ tránh xa nơi nào đó nghe chưa!!

Ari _ Nhưng.... Tớ!!

Sagit _ Cứ nghe tớ!!

Sagit bỗng bật ra xa bọn người kia, tay thủ thế một quyền kiếm nào đó. Bỗng chốc, cả mặt đất rung nứt dữ dội. Các cột đá nhon cứ điên cuồng tấn công ồ ạt về phía bọn người kia, tranh thủ lúc này, Sagit dùng tốc độ biến thái nhất mà xuyên xỏ bọn người kia.

Sagit hét to với Ari

_ Lúc này, đi!!

Sagit cô bít mình dùng cách này ko thể nào cầm chân 1 lũ cấp trung lâu hơn đc nên cô chỉ bít dùng mình mà kim chân chúng thoo, nhưng quả là ko hổ danh thuộc hạ của Kang He, khá linh hoạt khi phản lại đòn kiếm của cô đấy.

Ari ko hề chạy, chỉ nén lại đứng nhìn Sagit đánh nhau với bọn người kia. Ari thầm nghĩ cô gái này thật ngốc, cô cầm chân bọn chúng nhưng sẽ đc bao lâu chứ. Ấy thế nà Ari cũng ngốc, Ari thích cái sự tốt bụng đến phát ngố của Sagit. Họ quen nhau bao lâu chứ, chưa đến 2 tuần, ấy vậy mà cô gái kia lại có thể xả thân vì 1 người mới quen. Đây có đc gọi là cô ấy quá ngốc hay do cô ấy quá lương thiện.

Ari giọng lạnh lẽo nhưng trong lời nói đầy đau khổ.

_ Tội yếu lắm!! Nên mong ai đó giúp cô ấy đi!! Và sao cậu cứ ngủ mãi thế!?!? Tỉnh đi chứ!! Tội ko thể chịu đc khi cô ấy phải trả giá vì tội như thế đâu!!

Như nghe đc lời cô nói, bé sư con tỉnh dậy, ngáp ngắn ngáp ruồi hết 1 kẻ lười. Mắt chớp lòng lanh mà nhìn Ari sau đó lại nhẹ mà liếm lấy khóe mắt cô. Sau thế nhí, cô ko hề khóc, nước mắt ko thể chảy nhưng sao Le lại liếm khóe mắt cô, có lẽ vì nó cảm nhận đc tâm cô đang khóc chẳng.

Sư nhỏ phóng khỏi vòng tay của Ari, bỗng * Phức *

Le đã hóa thành 1 con mãnh sư uy vũ cao cỡ 3 mét chứ chả chơi. Lông vàng đỏ rực hết ngọn lửa hồng làm cho Le phát ra thêm vẻ kiêu hãnh và ngạo nghễ.

Le phóng vút đi trong chớp mắt, nó ngoạm lấy Sagit và hất cô lên lưng. Sagit còn khá bất ngờ khi bị ngoạm nhưng nhìn thấy nó ko có vẻ gì làm hại cô nên khá an tâm.

Ko ai biết Le đã thi triển 1 vòng xoáy lửa như thế nào, tụi nó chỉ cảm thấy mình sắp chết nếu mà ko chặn thôi.

Một tên pháp sư hệ thủy ráng thủ dùng nước của mình phun ào ạt vào xoáy lửa nhưng nước của hắn đều bốc hơi hết.

Ngay trong 1 chiêu đầu, Le đã càn quét hơn phân nửa kẻ địch.

Kết hợp với Le, Sagit thích thú mà cưỡi trên lưng cậu đâm chém bọn còn lại.

Khi Yan He nghe bọn tay chân của Namin thông báo thì tức tốc tới chỉ thấy cảnh tượng nữ nhân oai hùng kia cười trên lưng một con sư thú oai hùng khiến ai cũng cảm thấy bị khuất phục.

Namin nhảy từ trên cao xuống, đáp lại gần Yan He

Yan He _ Xem ra thì cậu còn cái đầu bít suy nghĩ khi kêu tôi đến đây.

Namin _ Tất nhiên rồi, đánh nhau với Ari và Tau làm tôi khổ lắm cơ. Với lại tôi đâu dám chạm vào VUÔNG khi bít mình ko có khả năng đấu lại chứ. Và hệ hỏa là thuộc về cậu, nên tôi tin cậu sẽ đánh thắng thôi mà. Hà ha.

Ari chạy nhanh tới cạnh Sagit và Le

Ari đỡ Sagit xuống _ Ko sao chứ!??

Sagit cười xuê xoa _ Lâu lâu mới đc đánh nhau 1 trận thống khoái như thế này, tở vui còn ko ngót sao có sao đc chứ!! Ha ha!!

Lúc này, Yan He và Namin sau khi uống thuốc và đang ở trong hình dạng khác bước ra đột ngột mà phân ra 2 phía tấn công. Namin là sẽ xử Sagit và Ari còn Yan He thì lo Le.

Namin đánh ngất Ari và Sagit, sau đó rình đi xa.

Bị Yan He đánh lạc hướng tấn công nên Le ko thể nào bảo vệ đc Sagit và Ari cả, Le tức giận mà gào to lên sau đó kịch liệt đấu nhau với Yan He.

Le liên tục phun ra cầu lửa mà phóng về phía Yan He, Yan He thì ko có vẻ gì là khó cả. Cô lạnh lẹ mà tiếp xúc trực với cầu lửa của Le và đánh bật về phía cậu.

Ma pháp của Yan He * Kháng Vật Thể Hóa * trong vòng 3 giây. Giúp cô ko hề bị bỏng khi chạm vật nào có hoả trong đó trong 3 giây.

Bị cầu lửa của mình đánh lại, Le lạnh lẹ mà né hết đã thú sau đó vỗ ào về phía Yan He. Phun thẳng xoáy lửa vào chính diện của cô.

Yan He thầm khen _ Nhanh quá!! Quả nhiên là VUÔNG có khác! Khó xoi hân.

Lúc này đây Yan He đc Namin kéo nhanh qua nơi khác liền.

Cả 2 nhìn chiêu mà Le vừa tung ra đã đốt hết hơn 50 mét của khu rừng theo đường thẳng.

Namin ôm chầm lấy Yan He nhìn về phía Le khen ko ngót miệng.

_ Mạnh thật!! Quả là VUÔNG nha!!

Yan He tức tối _ Cậu ôm xong chưa! Buông tôi ra nào!!

Namin _ Tôi nghĩ cô nên kết thúc gọn đi!! Kéo dài sẽ bất lợi cho cô thôi!!

Yan He _ Tôi bít!! Và buông ra mau!!

Namin cười ngố buông cô ra _ Xin lỗi!

Thiệt cái tình, đang đánh nhau mà 2 chú này làm gì ấy nhỉ.

Yan He _ Giúp tôi kéo dài thodi gian 1 chút!!

Namin _ Vì cô, tôi nguyện làm tất cả!!

Yan He _ Xéo đi!!

Namin vẫn hiên ngang mà đứng trước mọi tuyệt chiêu của Le và anh đang mệt đây khi cứ liên tục bị Le tấn công ồ ạt. Phản lực của anh sắp ko trụ dc nữa mất.

May cho anh là lúc này đây thì Yan He đã phóng vèo vào rồi. Cố uy áp trông lòng bàn tay cô làm cho Le có linh cảm của dã thú cũng nên kiên dè.

Gào thét 1 cái thật to, 1 cột lửa to bắn về phía họ. Bỗng dung dung nham phun lên chặn đứng đòn của Le và bảo vệ họ.

Yan He ra hiệu ngón tay cho 1 thứ gì đó

* Xích Diễm Nham * và * Bạo Dung *

Dung nham tuân ồ ạt báo vây cả lối thoát của Le, bỗng dung nham kết dính lại tựa hệt 1 cái lồng nhốt thú cỡ lớn.

* BÙM *

Tiếng động vàng rền từ bên trong truyền ra.

Yan He thu lại ma pháp của mình, tiến lại gần chú sư tử lớn đã bất động kia

Yan He _ Xin lỗi!! Trách sao cậu là VƯƠNG nên tôi phải dùng biện pháp này trước khi cậu mạnh hơn nữa!!

Namin lấy trong tay ra 1 hòn đá trắng, sau khi để nó lại gần Le thì ma lực của Le làm cho viên đá sáng chói lạ thường. Viên đá đỏ thắm tuyệt đẹp.

Yan He _ Là *Người duy nhất *nên ma lực cũng khá nhiều đó chứ.

Namin _ Đc rồi! Đi thôi!

Yan He _ Bỏ tụi nhóc lại ở đây à!!

Namin _ Tay sai của thằng nhóc Kang He quanh đây đều bị diệt rồi nên an tâm đi!! Với lại Swam và North sẽ lo tốt thôi!!

_____ ---- _____ ---- _____ -----

Mồ hôi cứ tong tong từng giọt rơi xuống trên khuôn mặt Li và Aqua. Bao nhiêu yêu tinh đèn trong cái hang này tụi Gemi đều đã gom về cho 2 tên kia thấy đường mà phẩu thuật thôi đó.

Bọn 3 người kia ngồi xa xa mà bàn bạc lại.

Gemi _ Con của đó sao đến Can mà cũng xực chứ??

Capri _ Chẳng phải nguoi nói hần có khả năng là chủ cũ của nó sao??

Scor _ Thì trong quyển sách có nói 1 ít chi tiết về việc này nên ta ko nghĩ đến sao con của đó tựa sao rất thù hằn với Can!!

Gemi _ Con của đó nếu ko vì Can sắp chết nên mới đến cứu cậu ta đó chứ!! Vậy sao nó lại mún giết Can sau khi cứu cậu!!

Capri _ Tựa như nó mún tự tay mình giết tên Can thì đúng hơn.

Scor sau khi xem xét lại quyển sách thì kết luận.

Scor _ Có vẻ con của này mún giết kẻ địch sẽ gây hại cho chủ nhân của nó.

Gemi _ Vậy tên Can kia ko phải là chủ nhân của nó!! Mà là kẻ địch của chủ nhân nó!!

Can, rốt cuộc như thế nào và cậu là ai khi con thần thú của vua Cer lại mún giết cậu chứ!! Cậu là nghịch chương của vua Cer sao?? Và phải hay ko thì chúng tôi cũng thế??!!

Bỗng dung Li hét to gọi họ lại sau 1 hồi ngẩn ngơ sâu.

* NÀY *

Capri _ Chuyện gì thế?!

Li _ Scor, người thuộc hệ thủy phải ko??

Scor nghe mà ko hiểu tên này mún gì

_ Đúng thế!!

Aqua _ Nhanh truyền ma lực của người vào Can nhanh lên để hắc đả thông 16 cái mạch và duy trì cái thân tàn!!

Scor nghe xong thì cũng gấp rút mà truyền ma lực qua cho Can. Scor nhìn thấy cánh tay trái của Can phần nào nhìn cũng ra hình dạng hơn thì thầm thán phục 2 tên này.

Scor _ Chỉ trong vòng 1 h thôi mà đã nối xong 16 mạch, 2 người tài thật!!

Li _ Ko phải là hoàn toàn, 16 cái mạch này có thể đứt đoạn bất cứ lúc nào nếu như ko có ma lực cực nhiều truyền qua nó. Và 16 cái mạch này chỉ là nối tạm thời thôi!!

Scor _ Vậy ta phải truyền ma lực suốt sao??

Aqua _ Người ko phải truyền nhiều, do 2 người đều là hệ thủy nên sẽ tương thích với nhau sớm thôi!!

Gemi _ Vậy còn xương tay cậu ta thì sao??

Li thở dài lắc đầu

_ Đã bẻ nát hoàn toàn rồi!!

Aqua _ Nếu có một ma pháp sư chữa trị trung cấp thì cũng chưa chắc chữa khỏi hoàn toàn cánh tay cậu ta!!

Capri _ Hết cách rồi sao??

Aqua _ Cũng ko hẳn!!

Gemi _ Vậy có cách à!!

Aqua _ Ta có một loại thảo dược chuyên về vấn đề kết cấu lại xương nhưng..... Nguyên liệu thì khá hiếm!! Nếu ko ngại thì các người đi 1 chuyến chứ??!!

Scor cực kì cau có khi mà ma lực mình truyền qua mạch thì bị cái đám độc làm khó, chúng nó ko ngừng mún ăn món đi cái mạch của Can

_ Ta nghĩ mình phải giải quyết cái vấn đề độc tố phức tạp này rồi!! Tạm thời kinh mạch đã đc đả thông nhưng sẽ ko giữ đc lâu, ta cũng nên đi 1 chuyến thôi!!

_____-----_____-----

Thế là cả 3 người đành phải ra khỏi hang động mà tìm thuốc thôi.

Gemi đang đi thì cảm thấy một mùi hương khá ngào ngạt thoảng vào trong ko khí, cậu quyết định núp ở 1 cái cây gần đó.

Ermen nhăn mày _ Đã thức tỉnh rồi!!

Yusa _ Tôi sẽ đấu với cô bé, anh mau lập chú thuật đi!!

Trước mặt họ ko ai khác là 1 vẻ đẹp rất đỗi thân quen, 1 sắc đẹp mà mị khí lờm đờ. Kĩ nữ xinh đẹp trước nay chưa từng có _ Vir.

Từ người cô phát ra hươbg thơm mê hoặc lòng người khó tả khiến cho Gemi phải bịt chặt mũi lại.

Vir nhìn có vẻ rất hoảng loạn, cô nhìn Yusa và Ermen trước mặt với khuôn mặt lả lẫm thì cô ko khỏi sợ hãi.

Vir _ Các người là ai??

Yusa _ Chúng tôi sẽ ko làm hại cô nên mong cô hợp tác với chúng tôi một chút!!

Lúc này trong đầu Vir ko khỏi tràn về những hình ảnh bọn đàn ông với đôi mắt cảm thú mà đói khát nhìn cô, cô ghê rợn những cái chạm của chúng vào người cô.....

Tâm đã hoàn còn thêm lo sợ, cô lo sợ lúc này đây mùi hương trên người mình sẽ làm bọn người kia càng thêm điên loạn hơn.

Vir đánh phủ đầu bằng 1 đoàn dây gai về phía Yusa, cô liên tục dùng mọi chiêu thức mà đánh bậy mọi phía. Gemi ở 1 bên nhìn thầm nghĩ Vir mạnh như

thế sao??

Yusa thì chỉ chuyển động nhẹ nhàng thôi là đã né dc mọi chiêu thức của Vir và tiếp cận cô trong khoảng cách gần nhất rồi.

Khi Yusa định làm gì đó Vir thì Gemi đã nhanh chóng đem kéo Vir tránh xa khỏi nơi đó rồi.

Yusa để gì cho họ thoát sớm như thế, cô dùng tâm của mình để đk mọi cây cỏ chắn lối trốn của cả 2.

Gemi _ Gây thật!!

Vir phản ứng quá dữ dội khi dc Gemi cứu, cô cứ liên tục đẩy cậu ra.

Vir _ Bỏ tớ xuống mau đi!! Cậu sẽ gặp rắc rối nếu như mang tớ theo đấy!!

Gemi _ Yên nào!! Cậu còn quậy nữa thì tớ ko dám chắc mình sẽ làm gì cậu đâu đấy!

Chết tiệt mà!! Cái hương thơm phát ra từ người cô ấy thật quá mê hoặc rồi!!

Vir mặt đỏ như gấc

_ Cậu.... Đồ biến thái, mau bỏ tớ xuống đi!!

Gặp 1 đám dây lá chặn đường, Gemi đành phải dừng lại.

Gemi _ Sao bọn người đó lại mún bắt cậu chứ??

Vir chột dạ

_ Tớ ko biết?? Cũng có thể họ là người muốn bắt tớ về kĩ viện!!

Gemi vừa nói vừa dùng lửa đốt phứt đi bọn dây này, trong lòng thầm cảm ơn Scor vì cô đã cho cậu sao chép khá nhiều chiêu thức của cô

_ Cậu trốn khỏi đó à??

Vir _ Uhm, là nữ hoàng đưa tớ tới đây!! Bà là người giúp tớ thoát khỏi nơi đó nên tớ rất biết ơn bà!!

Bỗng chừng 1 toán bọn yêu thú cấp 6, 7 tụ tập lại gần họ, Hon nữ là Vir đã phát hiện ra điểm khó chịu trên khuôn mặt của Gemi, cậu đang tránh mình rơi vào mê hoặc của cô sao.

Vir nhảy ra khỏi người Gemi

_ Sẽ thật ko ổn nếu cậu cứ ôm tớ như thế này!!

Vir mún kết thúc nhanh cơ, cô dùng sự mê hoặc toát ra từ mình thuần phục từng bọn thú, chúng cứ thế mà ngoan ngoãn nghe lời cô rồi đi nơi khác.

Có thứ này mà Vir ko biết, Gemi gắng chết cũng ko mún rơi vào mê thuật của cô vì cậu khiếp sợ bọn kĩ nữ như cô, khiếp sợ khi mình yêu lấy 1 kĩ nữ hết như mẹ cậu thì cậu có như ông ta, tên vua còn mẹ cậu ko hơn 1 ả lăng lơ nên cậu sợ dính dáng tới người nào hết mẹ mình. Cậu nghĩ khi mình yêu 1 kĩ nữ thì mình cũng bản tiện ko khác lão tà là mấy.

Yusa _ Cậu thu dc chứ!??

Emen tự hào mà rút ra 1 viên đá xanh lá tràn đầy sức sống

_ Do cô bé ko chiến đấu mất nhieu ma lực nên tôi lấy dc 1 viên khá to đây!!

Yusa _ Vậy chúng ta đã dc 3 viên phải ko??

Emen _ Phải!! Nhưng có viên hệ thủy của Can lad nhỏ quá nên tôi hơi tiếc!!

Yusa _ Đó là do cậu ta đã bộc phát ma lực để đánh chiến với mấy tên kia khá nhieu!!

Đột nhiên Namin và Yan He từ đâu phóng xuống trước Emen.

Namin _ Chú mần ăn thế nào rồi!! Nhìn vẫn mạnh khỏe vậy là biết ko dc viên nào rồi!!! Anh đây thì có tận 3 viên ấy nhé!! Thậm chí viên của VUÔNG là rất to lun nè!!

Namin tự hào khoe thành quả của mình là 3 viên đá to.

Ermen tỏ vẻ khinh thường

_ Tội nghiệp, chỉ mới lấy dc có 3 viên đá thôi mà nhìn thâm như vậy!!

Namin _ Anh mi pro thế đấy, mi có ko mà lão!!

Ermen móc ra 2 viên đá khá to và 1 viên đá cỡ vừa.

Namin _ Ko thể nào, sao chứ mày lấy dc 2 viên to dùng thế này dễ dàng thế!??

Ermen _ Chỉ cần lập bùa ẩn thì người nào trong phạm vi của nó sẽ bị hút sạch ma lực chứ sao, huống hồ gì Gemi và Vir cũng đâu có đánh nhau nhieu trong lúc đó đâu.

Yan He _ Đc rồi!! Coi như đến Vir là xong rồi!! Trời sáng rồi, đi nghỉ đi!! Tối nay sẽ mệt hơn đây!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Đế hậu loài cua

Scor đang tiếp cận hang ổ của Huỳnh Đế Xanh khá gần.

Nhớ lại những gì trước đó _

Aqua _ Thôi ta dc bít thì Huỳnh Đế Xanh ko phải là loài yêu thú có khả năng mang độc như thế!!

Scor _ Trên người nó mang chất độc ko ai bít như thế thì phải tìm nó mà lấy thuốc giải thôi!!

Aqua _ Quá nguy hiểm đấy!! Người làm dc ko??

Scor _ Ta chỉ tìm hiiu nguyên nhân chất độc trên người nó là từ đâu ra thôi chứ có đánh nhau với nó đâu!!

Capri _ Ta nghĩ nên trích trong máu tên Can ra 1 ít chất độc để người dự phòng đi!!

Scor _ Đc!! Nhưng nếu ta trong 2 h nữa ko trở về thì nhớ cho hần uống thứ này!!

Scor lấy ra 1 viên thuốc đen đưa cho Aqua.

Aqua tỉ mỉ quan sát viên thuốc

_ Viên thuốc này!! Sao người lại luyện chế ra dc??

Scor ko trả lời, chỉ đứng lên và đi ra khỏi hang động. Can có nằm mơ cũng ko thể ngờ dc mình dc uống 1 viên thuốc nghịch thiên cỡ này chứ. Viên thuốc này dc làm từ thứ nguyên liệu độc nhất vô nhị của chính Scor. Scor đã dùng chính vùng máu nhiễm độc từ vết đâm chí mạng của con bò cạp năm xưa mà trích ra. Dùng vùng máu nhiễm loại độc quý dị đó, Scor trích ra những giọt máu tươi tinh khiết nhất trong chất độc và dùng vô số chất độc khác nhau mà tạo ra viên thuốc này. Viên thuốc này có thể dc coi như là giải vạn loại độc, nếu có loại độc nào mà mạnh hơn còn bò cạp năm xưa thì viên thuốc này vô tác dụng. Nhưng theo những gì Scor bít, trên thế gian này còn mấy con yêu thú có dc chất độc mạnh mẽ hơn thú cưng của vua Pio chứ.

Ko những thế, viên thuốc này còn đốt một tạp chất giúp đã thông kinh mạch, đề cao tu vi và ma lực cho hệ thủy. Vì Scor vốn thuộc hệ thủy mà nên viên thuốc này mới có tác dụng tốt với hệ thủy như thế, mà vòn may hơn nữa đó là Can cũng thuộc hệ thủy. Uống xong viên này hần dc lên trung cấp lun chứ chả chơi.

_____-----

Trở lại _

Viên thuốc mà Scor mất tận vài năm chế ra nay mất đi thì thiệt nui tiếc quá đi. Cô cũng ko hiiu sao mình lại khó ko giúp người ngoài nhi, trước giờ cô có tốt đến như vậy đâu. Hay vì do kế hoạch của cô nên hần mới nị như vậy, hay là do hần là một người rất quan trọng của cô.....??

Nghĩ đến đây thì Scor thấy mình bị nghĩ linh tinh quá nhieu rồi.

Cách tốt để bít dc chaat độc của con cua đó từ đâu ra thì phải tra khảo tui thuộc hạ của nó. Scor nhanh tay áp chế 1 con trong cái lồng băng ngày, con cua này đoán chừng mới cấp 3 vì nó quá nhỏ.

Sau 1 hồi dùng tuyệt chiêu uy hiếp, con cua khai báo ngọt sớt lun chó. Khá ko hài lòng về kết quả vì cái con tiểu quỷ này vẫn ko biết trọng tâm là sao con Huỳnh Đế kia có chất độc. Nó chỉ cho cô biết là trong cái hang động của con cua xanh đó có giải được thôi nhưng làm sao vô trong đó đc đây.

Bỗng dưng Chonchon chui ra bay tới lui về phía sau của cô. Scor cũng theo Chonchon đi theo nó. Phát hiện cục bột Puro đang bị bao vây bởi 1 đàn Kim Giáp Sinh và sắp sửa bị mất thịt.

Scor _ Con vật hình như của cô ta thì phải!! Nhắc mới nhớ là cô ta cũng bị bắt hôm qua!!

Cô ta cũng có thể là người có cái ấn, vậy nên có thể cứu cô ta cũng tốt.

Chonchon áp sát Scor nắn nỉ, dùng khuôn mặt siêu đáng yêu mà nài nỉ Scor.

Scor _ Mày muốn tao cứu nó à!??

Chonchon gật liên tục.

Scor đành phải ra tay thôi. Tốt nhất ko đánh động lớn gì, Scor quyết định ném thuốc mê vô miệng tụi nó hết.

Nhảy xuống xách cái con cục bột mềm nhũn kia lên, Scor lạnh lùng mà nhìn nó.

Puro bị xách ngược lên thì tức giận nhìn Scor, ko thêm tỏ vẻ biết ơn cô.

Puro _ Vô lễ, bỏ ta ra ngay!!

Chonchon cũng nài nỉ Scor bỏ nó ra, Scor thù tiện tay đem vứt Puro quá 1 bên.

Puro dính bẹp bên 1 cái cây và trượt xuống.

Puro _ Người cố ý vì ganh tị với sắc đẹp của ta phải ko?? Đừng vì mình đẹp trai có chút xú mà chảnh nhé!! Bỏ đại gia ta còn đẹp hơn người gấp ngàn lần nếu người thấy đc ta lúc biến hình thì người sẽ biết mình kém xa ta bao nhiêu.....!!

Scor đã định đi rồi nhưng nghe tới việc Puro có thể biến hình thì quay lại ngay.

Puro _ Gì?? Người muốn làm gì ta??

Scor _ Người có thể biến hình sao??

Puro _ Đúng... Đúng thế?? Sao?? Phục ta rồi à??

Scor chỉ về bọn cua ngủ say

_ Người có thể biến thành giống tụi nó ko??

Puro _ Mắc gì ta phải biến thành cái giống xấu xí đó chứ??

Scor _ Vậy thì chủ nhân của người chỉ có chờ đc làm mồi cho tụi nó thôi!!

Puro _ Người nói gì?? Pis làm sao??

Scor _ Muốn hay ko??

Puro biết 1 kẻ như Scor ko việc gì phải lừa mình, vì cứu Pis. Puro cậu đây sẵn sàng hi sinh tất cả thân trong trắng này cho tên Scor xấu xa kia. Pis, xong việc này thì cậu nợ tớ nhiều lắm đấy!!

_____-----_____----

_ Hát....H.át xì!!

Pis xoa xoa 2 tay lại với nhau

_ Ko phải chứ!! Do cái ngực băng này quá lạnh hay do có ai đó nói xấu mình! Còn định nhốt mình đến bao giờ chứ?? Hu hu, mình muốn về nhà!! Ai cho tôi về đi!!

Bỗng nhiên có 1 kẻ thân hình phải nói là cực phẩm, chiếc áo choàng sang trọng mặc hở nửa bờ vai quyến rũ chết người. Mái tóc màu lục bích tuyệt đẹp trải dài xuống đất, mắt cam lạnh lẽo đắm chìm mọi vật mà nhìn Pis.

Pis lúc này phải nói là shock vô cùng, ai đây!?!? Trong hang ổ của Kim Giáp Sinh lấy đâu ra con người cơ chứ?? Hơn nữa lại là cực phẩm nam nhân!!

Đẹp trai xinh lung linh!!

Bỗng dung khung chắn bằng đc mở ra, tên con trai kia tiến lại gần Pis 1 cách khoan thoai nhất. Ngọc lụa còn ko êm dịu bằng cái nâng của hấn. Hấn dùng ngón tay tựa tờ lụa thượng hạng kia nâng cằm Pis lên.

Giọng nói êm dịu mê luyến bất cứ ai còn hơn cả 1 bài hát ru.

_ Khí tức của ngươì thật giống hệt cho người ngồi ở vị trí Đế Hậu!! Lần này, ngòi vị Đế Hậu sẽ ko bị ai cướp mất nữa!! Đem nàng ta đến phòng của ta!!

Lời đầu ra 1, 2 tên nhân loại nữa đem Pis đi đến phòng tên nam nhân khi này. Bỗng tên tóc đỏ lên tiếng gọi cậu.

_ Pis, Pis!!

Pis nghe đc ai gọi mình thì theo phản xạ xoay quá nhìn thì, chào ôi!! Bạn chí cốt của cậu!! Puro ở dạng nữ nam!!

Sao Puro lại như vậy??

Chuyện là vậy!! Puro hóa thành con Kim Giáp Sinh vào điều tra thì phát hiện bọn của nơi đây đã quá ngưỡng cấp 10 và có thể hóa thành dạng nhân loại nên Puro và Scor quyết định dùng hình dạng nhân loại để vào đây. Hai người dùng 1 chút thuốc để phục chế khí tức của mình y hệt Kim Giáp Sinh và trà trộn vào đây. Đặc điểm của bọn Kim Giáp Sinh hóa thành người đó là đều là giống đực và quá đẹp trai nên cả 2 trà trộn vào khá dễ.

Pis nhớ rằng bên mình còn 1 người nên nhìn qua nhưng..... Ai đây??

_ Puro à!! Ai thế??

Tóc trắng, mắt hồng....bạn mới của Puro à!!!!??

Puro trề môi _ Là cái tên tóc tím than lạnh lùng chung ktx ấy!!

Pis banh con mắt ra thật to để nhìn cho rõ. Đây là Scor sao?? Cái khăn bịt mắt đâu rồi?? Mái tóc tím mà mị đâu rồi??

Vậy nếu cậu ấy ko bịt mắt thì mắt sẽ như vậy sao?? Nhìn càng đẹp trai dễ gần hơn.

Ko đc Pis? Mà đang luyến ái nam nhân đấy!!

Pis vỗ bộp bộp vào mặt mình cho tỉnh táo lại.

_ Này!!

Bỗng Scor lên tiếng sau 1 hồi im lặng sâu làm Pis và Puro rợn cả tóc gáy lên.

Puro _ Đừng có đột ngột lên tiếng chứ!! Dọa chết người đó nha!!

Scor đưa Chonchon cho Pis

_ Khi cô vào đó, tôi hi vọng cô có thể lấy chất độc thuần khiết nhất trên ngón tay hấn, ngoài ra hấn có vẻ để ý cô đấy!! Tranh thủ hỏi hấn đc cái gì thì tốt!! Xong việc tôi sẽ đưa cô đi!!

Puro nắm áo Scor

_ Này!! Sao ko đem cậu ấy đi mà phải cho cậu ấy làm việc nguy hiểm như thế?? Rốt cuộc thì ngươì có mưu đồ gì hả??

Scor bình tĩnh trả lời

_ Can đang bị trùng độc của tên đó và tôi cần cô đem cho tôi mẫu chất độc của hấn!! Ngoài ra nơi đây hơn trăm con Kim Giáp Sinh trên cấp 10, mún thoát ra thì ko có cách!! Hơn hết là tôi đang thắc mắc sao hấn mún cưới cô đấy!!

_ Gì??? Cưới tôi sao?? Sao thế đc chứ!??

_ Khi cô vào đó!! Nếu cô gặp nguy hiểm thì Chonchon sẽ báo cho tôi biết và tôi sẽ giúp cô ngay!!

_ Giờ cậu phải đi đâu sao??

_ Tôi phải đi quanh đây tìm loại thảo dược trị độc tối ưu nhất cho Can!!

Ai biết hấn uống viên thuốc của cô đó có bị đi chứng gì ko chứ?? Dù gì viên thuốc đó cô cũng bào chế cho riêng mình mà. Nên cô phải tìm đúng thuốc trị

cho hắn thì sẽ an toàn hơn.

_ Còn cậu!! Dù là nguy cấp thế nào đi nữa thì cũng cầm lão vào cứu cô ta nếu tôi chưa đến!! Vì cậu đánh ko lại đâu.

Nhìn Scor đi khuất, Puro mới ngấm hết câu nói của Scor, đây là đang coi khinh cậu yếu sao??

Vir mở mắt ra thì có phần khó khăn, ánh mặt trời khá chói làm cho Vir hơi khó chịu.

Hình ảnh đầu tiên cô thấy là Gemi đang quan sát tỉ mỉ các cây thuốc và ghi chép lại thứ gì đó.

Gemi chú ý đến cái nhìn của Vir nên xoay đầu lại

_ Cô tỉnh rồi à??

Vir _ À, Uhm!! Tôi ngủ bao lâu rồi??

Gemi _ Chỉ mới 1 tiếng thôi!!

Vir _ Cái đó!!

Gemi _ Sao?? Cô ko khỏe à?? Hay là đói bụng??

Vir _ Tôi hôm qua! Cậu ko thức mắc sao??

Gemi _ Chuyện đó à!!! Đó là chuyện riêng của cô!! Tôi ko ép!!

Ko khí lại rơi vào im lặng, Vir kiếm chuyện nói tiếp.

Vir _ Cậu đang hái thuốc gì sao??

Gemi _ Chỉ là 1 chút thảo dược mà Aqua nhờ tôi tìm thôi!! Nhưng cách nổi là chúng rất khó tìm!!

Vir _ Để tôi giúp!! Cây cô là bạn của tôi mà!!

Gemi có vẻ ko tin, với cái kiến thức mà cậu đc khai màn biết bao năm mà vẫn ko biết chúng nằm ở đâu thì sao cô làm đc

_ Cô làm đc chứ??

Vir đột nhiên tập trung lạ thường, cảm nhận hơi thở của cây cối, tiếng xì xào trò chuyện của thú vật. Có 1 con sóc chạy lại gần đây đào đào cái gì đó rồi lòi lên 1 củ Long Lân bà chà bứ mà cậu tìm mòn cả mắt ko ra. Ko những thế, chim chóc thỏ nai gì đó lại gần đây hết. Trên tay chúng nào là bó thảo dược Uất Kim Cương Bạc, Oanh Oanh Vàng..... Xạ hương của nai cấp 11 cũng có.

_ Cô ấy thật có thể làm đc!!

_ Sao? Đủ nguyên liệu cậu cần chứ??

_ Đủ..... Đủ rồi!!

_ Rốt cuộc ai bị thương mà cậu toàn dùng nguyên liệu quý hiếm ko thế??

_ À!! Là Can!! Tối qua khi đánh nhau thì cậu ấy bị 1 con Kim Giáp Sinh làm trọng thương nặng!! Giờ ko biết sống chết ra sao??

_ Nghiêm trọng vậy sao?? Kim Giáp Sinh sẽ ko làm hại người vô cớ mà!!

_ Nhưng có vẻ con Kim Giáp Sinh kia ko vừa mắt Can thì phải!!

_ Vậy Pis có thể gặp nguy mất!!

_ À! Cậu bạn kia hả!! Cậu đừng lo!! Scor đã đi cứu cậu ta rồi!!

_ Scor, sao cậu ta lại muốn cứu Pis chứ??

_ Do cậu ta muốn vào hang động tìm thuốc cho Can nên sẵn cứu Pis lun!!

_ Sao cậu biết??

_ Trong lúc cậu ngủ thì Scor có đến tìm tờ hỏi tờ cần loại thảo dược nào có năng lực trong động của Kim Giáp Sinh ko thì cậu ấy hái giùm tờ cho. Lúc đó tờ nhớ là Pis cũng bị bắt về động của chúng rồi nên định nhờ cậu ấy cứu Pis về cho cậu nhưng ai ngờ cậu ấy đã định cứu Pis lun rồi!!

_ Thì ra cậu ấy là người tốt!!

Gemi trong lòng thầm nghĩ Vir quá ngây thơ rồi, nếu ko phải Pis có liên quan trong bí mật của Scor thì đánh chết cái tên ác mà đó cũng ko rảnh rùi mà đi cứu Pis.

North và Swam đáp xuống gần nơi của 3 người tị Ari.

North _ Swam! Nhanh thay đổi kí ức cho Ari và Sagit về chuyện Le đã biến thân đi!! Còn nữa, làm cho Le quên mất cậu ta đã đánh nhau tối nay, với trực giác hoang dã của cậu ta thì khi gặp Yan He cũng phần nào cảnh giác đó!!

Swam dùng * Kiến Thiết Kí ức * để thay đổi kí ức cho cả 3 người rằng kẻ tấn công cả 3 chỉ có tay sai của Kang He.

Chính ma pháp uy hiếp này đã thay đổi hết mọi kí ức của Li vào hôm ktx bị cháy

North _ Hình như còn Tau thì phải!! Mau đi tìm thôi!! Cô ta mà lạc mất là to chuyện đấy!!

Vir _ Gemi này!! Thật ra!!

_ Sao??

_ Cậu cùng tờ tìm Tau đc ko?? Đêm qua khi bọn bị bọn người lạ mặt truy bắt, tờ đã bỏ em ấy ở nơi nào đó rồi!!

_ Cũng đc, nhưng thuốc cho Can thì ko thể chậm trễ đc, cậu ấy còn chỉ có thể chịu đc vài tiếng nữa thôi!!!

_ Vậy phải nhanh lên thôi!! Cả 2 người họ ko nên gặp chuyện đc.

Để Vir ở bên ngoài, Gemi đi vào trong hang.

Aqua _ Về sớm thế??

Gemi _ Nhờ có người giúp thôi!!

_ Giúp cậu tìm đc nhiều thứ khó tìm như thế này thì cũng tài đấy?!! ai thế??

_ Là 1 cô bé thôi!! Tôi nghĩ cậu ko nên quan tâm nhiều như thế đâu!!

_ Đc thôi!! Nhưng tôi nghĩ cậu ko nên dắt cô ấy lại gần đây rồi để lại bên ngoài như thế!! Rất nguy hiểm đấy!!

Á.....!!!!

Gemi hốt hoảng mà chạy ra ngoài

_ Cô ấy sao thế??

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Lời nói cho ai

Có bạn hỏi ta ai là nhân vật chính thì chắc ta lấy sao của mình (Scor) để dễ dẫn dắt cho tội ác của chính tác giả để ko sao nào khác chứ ta là sao đim họ.

Ta quyết định lấy Scor để dẫn dắt truyện và là sao bắt đầu cho chuỗi bi kịch cho mọi người. Thấy ta nói thế chớ nên nghĩ ta cho cung ta đóng vai phản diện nghe, ta chỉ hơi hi sinh đóng vai ác thôi.

Gemi tức tốc chạy ra khỏi hang động, thăm bảo trong lòng có phải Aqua là người đã gây ra chuyện này ko đây.

_ Vir!!!

Vir tròn xoe mắt quay lại nhìn Gemi

_ Chuyện gì thế Gemi??

Gemi cực á khẩu với hình ảnh trước mắt mình, Vir ko những ko bị gì mà lại còn đang ôm bọn yêu thú to xác và chơi đùa cùng bọn chúng 1 cách ngon lành. Sao cậu lại quên mất là bọn yêu thú trong đây ko hại người vô cớ chứ. Chết tiệt, cậu bị Aqua lừa 1 cứ ngọt xớt

_ Khi này sao cậu hét to thế??

Vir thích thú ôm ấp và vuốt ve bọn thú

_ Vì chúng cứ giành nhau mà đòi tớ nựng ko thôi!!

Bỗng 1 con sói nhỏ chạy đến bên Vir và cứ ko ngừng cắn kéo tay áo của cô.

_ Có vẻ nó mún cậu theo nó!!

Vir nghe theo Gemi mà đi theo chú sói nhỏ. Đến nơi, mùi máu thịt hôi thối ko ngừng bốc lên làm cho báo tử Vir quặng lên từng đợt mún ỏi nhưng cũng may là cô chưa ăn gì chứ ko thì chỉ có ỏi và ỏi.

Trên khắp mặt đất đều là các xác chết của bọn sói trưởng thành, kinh khủng hơn là những xác chết này ko hề còn nguyên vẹn mà đều đã bị xâu xé hoàn toàn, da thịt, tứ chi, xương sọ tứ tung mọi phía.

_ Tàn nhẫn quá!! Ai đã làm ra việc này chứ??

Gemi lúc này theo sau Vir nhìn thấy cảnh này thì cũng ko khỏi nhủ mày cau có.

_ Bọn lang yêu này đều bị giết 1 cách dã man đến cả thịt cũng bị xé toạt đi. Theo như cách giết này là để tìm yêu thạch của yêu thú nhưng theo tớ thấy thì bọn lang yêu này vẫn còn nguyên yêu thạch. Vậy kẻ giết chúng có thể là nhảm thú vui thôi!!

_ Thú vui thật điên rồ!! Kẻ như thế đáng phải chết!! Thú vui bệnh hoạn đến nỗi lấy cái chết của những yêu thú vô tội làm niềm vui sao!!! Thật ko thể tha thứ mà!!

_ Theo tớ thấy thì những cái xác này có vẻ đc kéo đến đây, trận hỗn chiến đó ko hề xảy ra ở đây! Mà yêu thạch của tụi sói này có giá lắm đấy!! Cậu ko định lấy sao??

_ Cậu nói gì thế!! Như thế thì tớ có khác gì bọn người đó đâu chứ!!

_ Bọn người nào cơ??

_ À, ko có gì đâu!!

Khác nào bọn ma quỷ trong cái kĩ viện dùng người mà kiếm lợi chứ.

Con sói con ư ừ mà cọ mặt vào người Vir như đang mún nói gì đó, Vir nghe xong thì chỉ có cười nhẹ và xoa đầu nó.

Vir cầm lấy 1 nhánh cây to gần đó đào 1 cái hố to, nhìn vào đôi bàn tay bất chấp chịu mọi vết xước của cô mà đào hố thì Gemi cũng chỉ buông lơ mà thôi.

Đào xong cái hố to thì tay cô cũng đã sưng đỏ tấy lên, tay run run. Cô đem từng cái xác sói ko ngại máu đỏ hôi tanh hay là mùi hôi thối đang phân hủy ôm chặt cẩn thận vào người đem tới cái hố cẩn thận đặt chúng xuống.

Gemi đứng dựa vào 1 cái cây gần đó quan sát hết mọi thứ cô làm vào trong tầm mắt thì cả người bất tri bất giác có 1 chút khó chịu. Nhìn hình ảnh cô gái đang nhọc nhằn ôm từng cái xác to lớn ko ngại chúng nhiễm bẩn mình. Cậu lại nhớ tới mẹ, trong lòng cậu có 1 thứ cảm xúc khó tả, đó là muốn làm cho cô ta khóc. Nhưng cậu phải cắt đứt cái suy nghĩ này ngay, nếu cậu mà có cái suy nghĩ này thì cậu ngày càng giống cái tên vua thối nát ấy.

Khuôn xong những xác chết thì Vir dùng chính tay mình lấp lại ngôi mộ cho chúng. Cô ngồi đó chấp tay nguyện 1 câu chú gì đó thì cây cỏ hóa lá từ ngôi mộ cứ thi nhau đâm chồi. Chẳng mấy chốc ngôi mộ đã có sức sống hơn bao giờ hết. Con sói nhỏ vui cọt mà nhảy vào lòng Vir. Vir lại ko phát hiện sao?? Cái nơi mà tối qua cô ở đó lại chính là nơi mà bọn sói đã bị thảm sát nhưng cô lại ko biết vì mọi thứ đã đc Namin thu dọn hết rồi.

_ Xong rồi chứ??

_ À! Xong rồi!! Cảm ơn cậu đã chờ tớ!! Chúng ta đi kiểm Tra đi nào!!

_ Trước khi đi thì tớ nghĩ cậu nên tắm 1 chút thì tốt hơn đấy! Chưa thấy đứa con gái nào mà ko quan tâm tới vẻ ngoài như cậu hết. Con gái ko phải ai cũng mún mình đc đẹp nhất sao!!

Theo như những gì cậu thấy trong cung thì hồi cậu còn bé thì dù là bọn người hầu gặp cậu đều trang điểm đậm. Thế nhưng cô gái này cả người toàn máu và bùn đất mà còn ko quan tâm lun thì....

_ Đẹp.... ko hẳn là tốt!!

_ Cậu nói gì cơ??

_ À, ko có gì đâu mà!! Nhưng.... còn bé sói này thì sao??

_ Sói sống theo bầy đàn!! Cho nó vào 1 bầy sói này đó thì hơn!!

_ Nhưng nó ko còn ba mẹ chăm sóc nữa!!

_ Đây là sinh tồn!! Nếu nó ko chịu đc thì chết là đúng thôi!! Thế giới này ko dung chấp cho kẻ yếu đâu!!

_ Sao cậu có thể nói ra những lời quá đáng thế chứ??

_ Tội quá đáng sao?? Tội ko đáng đáng mà chính cái sự thật của thế giới này là như thế!!

Vir ko đòi co qua lại với Gemi nữa, cô ngồi xuống nựng mặt bé sói

_ Đi với chị nhé!!

Con sói nhỏ khoái chí hẳn ra, nó vui mặt vào Vir. Nhìn cô cười, sự khó chịu trong cậu có vẻ đã vơi đi từ lúc nào. Tội đã từng ghét công việc của 1 kĩ nữ nhưng em cũng ko hề ngoại lệ.

Đứng trước cánh cửa bằng hệt như sắp vào quỷ môn quan vậy đó, cả người Pis cứ run bầy cả lên.

_ Tớ phải... vào..... đó thật sao??

_ Đừng lo!! Có tớ cánh bên ngoài mà!!

Puro tự tin vỗ ngực, Pis ko thể nào nói thẳng là do có Puro canh ở bên ngoài nên cậu mới lo, có khi cậu ta nhào thẳng vô gây chuyện thì sao.

Đẩy cánh cửa bước vào bên trong, ko hề có 1 chút tia lạnh nào truyền đến cả mà ngược lại là những nguồn nhiệt ấm áp lên lời vào người xoa đi hết mọi mệt mỏi bên trong Pis.

Nhìn kẻ đang ngâm mình bên trong cái hồ toàn lá thảo dược và nước nóng ko ngừng bốc lên nghi ngút kia. Thậm chí gấp đến độ mặc hẳn chiếc áo, ko bôi tóc kên mà ngâm hẳn nửa thân mình vào nước rồi. Dưới những làn hơi nước làm cho Pis thấy hình như có phần mỏi mệt.

_ Đã tới thì mau vào!!

Mắt cam mở ra, liếc nhẹ về phía Pis làm cậu rợn cả người. Cậu bước chậm chậm về phía hắn, mắt cậu ko dám nhìn thẳng hắn mà chỉ dám cúi gầm mặt mà đi thôi.

_ Cái đó... Về chuyện khi nãy!!

_ Thắc mắc sao??

_ Vâng!! Đúng thế!!

_ Vậy ta nói thẳng!! Ko đến 3 tháng nữa thì vị vua của chúng ta sẽ thức tỉnh và để ko kẻ nào ngăn đường ngài trở thành 1 vị vua hùng mạnh thì ta muốn người! Kẻ có thuộc tính thủy thuần khiết làm lễ đính ước thế rằng nguyện sẽ chờ ngài, chờ đến ngày mà ngài thức tỉnh!! Lúc đó, người chính thức sẽ trở thành Đế Hậu của nơi đây!! Thành vợ của 1 vị vua hùng mạnh!!

_ Sao lại là ta chứ?? Ta hình như ko có cao quý giống như người nói!! Với lại người tự ý quyết định hôn lễ này ko phải sẽ khiến ngài ấy khó chịu hay sao??

Hắn dùng ngón tay thon dài mân mê khuôn mặt của Pis, móng tay xanh đáng sợ của hắn cứ tỉ mỉ vào mặt cậu.

_ Ta nhất quyết phải cho người cười ngài, dù cho ngài ấy ko chịu đi chẳng nữa!! Ta sẽ ko dầm vào vết xe đổ của 500 năm trước để cho kẻ khác cướp mất người đi. Để có dc ngày hôm nay, ta ko tiếc trả giá mạng chất độc trong người hay là làm đau ngài đến khi ngài sẽ trưởng thành đâu.

Nhớ đến việc Scor nhờ cậu hỏi hần nhiều thứ vô thì cậu mới có cam đảm mở miệng nói tiếp.

_ Chất độc sao??

_ À!! Ta phải đánh đổi khá nhiều để có dc nó từ người bạn của ta ấy!! Dù ko phải là thứ chất độc mạnh nhất nhưng thứ này giúp ta giải quyết ổn thỏa mọi thứ cản đường ngài đấy!!

_ Từ ai cơ??

_ Ta ko thích trả lời!! Dù sao người cũng chưa chính thức thành Đế Hậu mà, nên người ko có quyền dc bít!!

_ Chất độc này ko có cách giải sao??

_ Sao?? Người hứng thú về truyện này thế, đang mún giấu ta thứ gì sao??

_ Ko.... Ko có!!! Chỉ là ta có 1 người bạn khá thích độc nên ta hơi tò mò thôi mà!

Bỗng dung thái độ tên kia thay đổi hẳn đi, dường như có phần tức giận hơn, bóp hần lấy cổ của Pis.

_ Nói!! Tên thích độc đó có đặc điểm gì?? Mắt và tóc có màu tím than ko??

Pis mắt run run, gì chứ!! sao hần ta lại mún bít về Scor chứ??

Scor lúc này đang dùng phân thân của chonchon nghe lén thì cũng hơi nhũn mảy. Bản thể chính thì Scor để cho Pis giữ còn cậu giữ bản phân thân, nên mọi điều họ đang nói thì cậu hoàn toàn có thể nghe dc, đây là công dụng của chonchon đấy.

Scor trầm nghĩ, vậy bây giờ cô sẽ trả lời như thế nào đây?? Nếu nói dối thì cô sẽ mất mạng đấy!!

Scor tiếp tục khảo sát tiếp cả 1 khu vườn thảo dược. Ko ngờ ở trong cái mật thất này có cả 1 khu vườn rộng lớn như thế, quả ko uổng công cô đã đi tìm mồn con mắt.

_ Mà, sao cái tên đó có vẻ có địch ý với người nghiên cứu độc trong lời nói của cô ta vậy nhỉ?? Sau hần bít mắt của mình màu gì cơ chứ??

Cô chạm nhẹ vào con mắt hồng bên trái của mình, hỏi sao cái con mắt tím đâu rồi thì. Miếng băng bên mắt trái vỡ ra, còn mắt tím lộ hẳn ra. Cô đã tạo ra 1 miếng băng và nhuộm hần 1 chút màu sắc lên đó nên nhìn nó hết con mắt hồng bên phải của cô vậy. Có điều là con mắt tím này ko chịu cho phép miếng băng cô tạo ra che chắn nó quá lâu thôi. Vì đeo miếng băng vô thì sốn con mắt lắm nhưng nếu đeo như vậy mà che giấu dc nó thì đành đeo tiếp thôi.

Trở lại bên Pis, cậu bị bóp chặt cổ họng tưởng chừng như mún chết. Nói cậu nói ra, hần nhất định sẽ làm hại Scor mất.

_ Đó..... đó, cậu ấy có màu tóc trắng và mắt hồng thôi.

Tên kia từ từ quan sát biểu hiện của Pis, quả thật thì biểu lộ trên mặt của cô thì độ chân thật của lời nói khá cao. Thì đúng thế mà, ai biết Pis chỉ biết rằng Scor chỉ có còn mắt màu hồng thôi.

Câu trả lời khá làm hài lòng tên mĩ nam đó, hần buông tay ko bóp cổ cậu nữa. Ngay khi Pis dc buông tha thì cậu hít thở đáo để ko khí. Nhưng đột ngột hần kéo cậu vào trong cái hồ, nước bắn tung tóe vào mặt, nước tràn vào miệng và lỗ mũi của Pis thì cậu chả những ko khó chịu mà còn thấy khoan khoái, chả nhẽ nước trong hồ này điều là linh dịch trị thương sao.

Áp sát lấy Pis lại gần mình, hần ta cảnh cáo cậu

_ Trước khi cô dc thừa kế lại vị trí của mình thì ta cấm cô ve vãn với tên nào liên quan đến độc hay là tóc tím, mắt tím đấy. Ko thì.... Ta ko bít cô sẽ bị gì đâu. Hay là ta nên cho 1 ít độc vào người cô để cô ngoan ngoãn nghe lời nhì. Để cô mãi mãi là cô dâu của chủ nhân ta thôi, ko ai khác nữa.

Hần dùng ngón tay xanh kì lạ của tiến tới gần tay Pis, định quệt 1 vết xước trên tay cậu thì Pis đã phản kháng, cậu chộp lấy tay của hần, sức mạnh từ đâu có bên trong cậu. Có lẽ là ko thể nào nhận nhin dc trước hành động quá trớn của hần. Pis nhanh tay mà bẻ gãy đi cái moang tay dài của hần.

_ Ta nói cho người bít!! Cả đời này thì người đừng mong ta sẽ gả cho chủ nhân của người và nhìn cho rõ đi, ta là con trai chính gốc đấy.

Pis tức giận mà vạch áo ra cho hần xem, cái bộ ngực phẳng lì đó thì là nam ko lẫn vào đâu dc rồi.

Ngay lúc mặt hần đang méo mó vì tức giận và định lao tới làm hại Pis thì Scor đã tông cửa vào từ lúc nào và thân nhiên ôm lấy Pis đem ra khỏi cái hồ. Cái tên kia hoàn toàn ko thể nhúc nhích dc thì cau có.

_ Các người đã làm gì cơ thể ta??

Scor mặt khinh hừ ngoắc ngoắc ngón tay thì Chonchon từ trong làn nước mà bay ra.

_ Ngạc nhiên ko!! Đây chỉ là món quà mà ta mún chiều cổ người thay cho món quà mà hôm qua người đã tặng cho bạn ta thôi.

Tại sao Scor lại cho Pis giữ bản thật của Chonchon chứ, đó là vì trong lúc Pis nói chuyện cùng tên kia thì Chonchon đã nhả ra cả 1 đồng độc khí mà nó giấu trong miệng rồi. Khí này có tác dụng là tê liệt tạm thời, sau đó cơ thể kẻ bị nhiễm sẽ từ từ suy thoái lâm vào bất tỉnh khoảng 1 tuần ngoài ra còn nhiều tác dụng khác nữa cơ. Theo như con của ko hề âm hù về độc này thì Scor mún độc nó thì tỉ lệ thành công là trên 90 phần trăm.

Do Pis cũng dính phải khí độc nên cũng đang bị tê liệt đây. Scor bỗng lấy Pis ra khỏi đây.

Trước khi lâm vào trạng thái bất tỉnh thì nhìn về bên ngoài của Scor, răng của Huỳnh Đế Xanh nghiêng kên kết.

_ Tóc trắng, mắt hồng, kẻ dùng độc. Người lại 1 lần nữa mang nạng đi!!

_____-----_____-----

Ra đc khỏi hang động và đi đc cách nơi đó 1 khoảng xa là khá mừng rồi. Scor đặt Pis nằm xuống chiếc áo khoác của mình.

Puro câu hần lên

_ Này!! Cậu ấy sao thế??

_ Bị trúng độc nhẹ thôi!! Uống thuốc giải là hết!

Puro khá ko dễ chịu với Scor cho mấy thì phải, theo suy nghĩ của cậu thì kẻ đẩy Pis vào nguy hiểm là Scor. Cậu tự nguyện muốn đi quanh đây kiểm Sagit, chứ mún đem Pis ra khỏi đây thì 1 mình cậu ko đc, cậu ko mún đi cùng Scor với lại phép biến hình của cậu ko giữ đc lâu nữa rồi, phải tìm Sagit càng nhanh càng tốt.

_ Cô ổn chứ?? Mau uống viên thuốc này đi!!

Scor nhét 1 viên thuốc giải vào miệng Pis, sau đó lại tận tình mà rót vào miệng Pis 1 ít nước.

Biểu tình khó chịu trên mặt Pis đã có vẻ thuyên giảm nhưng cơ thể cậu nhiệt độ ko ngừng tăng lên.

Đợi chờ 1 chút về công dụng của thuốc giải Scor từ từ suy nghĩ về công dụng của khí độc. Bỗng quơ nhìn về phía Pis thì lộ ra bộ ngực tình trạng.

_ Con trai sao!! Lúc này nên kiểm tra trên người cậu ta có vết ấn ko mới đc.

Scor định lột sạch cái áo của Pis ra nhưng khi chỉ mới chạm nhẹ vào người cậu thì Scor có chút bất ngờ vì nó quá nóng.

_ Ko đúng!! Thuốc giải ko có hiệu quả sao??

Scor xem xét tình trạng của Pis thì chú ý đến tay của cậu đang cầm 1 mảnh móng tay màu xanh lục bảo, xung quanh ngón tay đầy rẫy vết xước đang chảy máu. Scor cẩn thận cầm lên quan sát thì nhìn Pis mà nhủ mày.

Cô nhớ lại lời mình nói trước đó:

_ Khi cô vào đó, tôi hi vọng cô có thể lấy chất độc thuần khiết nhất trên ngón tay hần, ngoài ra hần có vẻ để ý cô đấy!! Tranh thủ hỏi hần đc cái gì thì tốt!! Xong việc tôi sẽ đưa cô đi!!

Ai ngờ cậu ta đã lấy về cho cô rồi, lúc hần ta ngắt Scor định lấy nhưng thôi vì sợ bọn thủ vệ sẽ phát giác nhanh nên rời đi, dù sao trích chất độc trong máu Can thì cũng bít thôi mà, ko ngờ cậu ta để tâm lời nói của mình như thế. Vết thương kia chắc là đã bị ngoan tay hần cào xước rồi. Biểu tình bị nhiễm độc thì ko giống Can cho lắm. Nếu mình bây giờ điều trị thuốc trong vòng 12 h nữa thì mạng cậu ta thì có lẽ sẽ ko thành vấn đề. Nhưng cái tên kia đã từng mún dùng chất độc này mà đe cậu ta, vậy thì hần ta dám chắc chất độc này sẽ ko lấy mạng cô ta mà chỉ hành hạ cô ta thời gian dài thôi. Nghĩa là tên Can kia cũng sẽ ko bị hết nhưng dường như chất độc này mún làm gì đó với cánh tay hần thì phải. Rốt cuộc con của kia mún làm gì hà trời. Và chất độc này sẽ ko hề đơn giản đến thế.

Nâng lên những ngón tay đã khô đi mọi vết máu của Pis

_ Tôi sẽ cứu đc cậu!! Tôi hứa đấy!!

_____-----_____-----

Vir và sói con ngâm mình trong 1 cái hồ nhỏ cạnh thác nước. Vir dùng bờ kết mà tắm rửa cho bé sói.

Còn Gemi thì đang ở phía xa mà đang ngắm nghĩ về vị trí của quyển sách tiên tri trong thư viện hoàng gia Ni. Cậu phải nhớ lại trong 3000 quyển sách ở nơi đó thì quyển sách tiên tri sẽ chính xác ở nơi nào. Cậu phải lập lên 1 kế hoạch nhanh chóng đột nhập vào vương quốc và cướp đi quyển sách đó nhanh

chóng. Phải nói rằng tầng thứ 13 là khu cấm trong thư viện và cậu chỉ đến nơi này 1 lần duy nhất vào năm 8 tuổi để đọc trộm sách thôi. Giờ đây thì tầng 13 có vẻ còn đc bảo mật nghiêm hơn khi xưa nữa cơ vì 1 tháng trước vừa có 1 đợt nhập về các quyển sách ma pháp cao cấp cơ mà. Và cậu cũng ko dám chắc rằng vị trí của quyển sách tiên tri có bị thay đổi sang nơi khác hay ko.

* Á*

Gemi đang bận mải mê suy nghĩ thì tiếng la của Vir 1 lần nữa vang lên. Cậu chạy nhanh về phía hồ, lại chuyện gì nữa đây.

_ Chuyện gì nữa thế Vir??

_ Đừng nhìn qua đây!!

Vir ngượng xịu mặt mà ngậm mình dưới nước lun. Gemi chợt nhớ là Vir đang tắm nên cậu cũng có chút xịu ngượng nghịu mà xoay tốt nhìn đi nơi khác ngay.

Nhìn qua hướng kia thì Gemi nghĩ chắc mình nhìn lầm rồi, ai kia?? Cậu bạn Li của cậu đang ở trần và bị 1 đám rong rêu quấn hết cả người, thậm chí tên này còn nhắm chặt mắt của mình lại và mặt thì đỏ như cà vậy, cậu ta vừa tháo rong rêu trong người mình ra 1 cách vô cùng chật vật và hậu đậu khó tả.

Gemi _ Li, sao cậu lại ở đây??

_ Hôm qua phẫu thuật suốt mấy tiếng làm tớ hơi mệt nên quyết định tắm 1 chút cho thư giãn nhưng..... ai ngờ là cô gái kia cũng ở đây và tớ thì lỡ nhìn thấy cô ấy nên....

_ Nên làm cô ấy sợ và cô ấy dùng rong rêu trói cậu lại chứ gì!! Vir, cậu lên bờ đi, tớ giúp tên kia gỡ rong ra!! Đừng lo, tớ ko nhìn cậu đâu và cậu ta thì ko dám mở mắt lun nếu cậu còn ở đây!!

Gemi trong lòng thầm mắng Vir, đồ ngốc!! Là con gái thì nên kiếm nơi kín đáo mà tắm chứ!! Trong khu rừng này lỡ còn nhiều thằng con trai khác thì sao. Cũng may cho cô là bị Li nhìn thôi đấy chứ lỡ là tên biến thái nào đó thì sao chứ. Càng nghĩ càng tức mà. Và sao cậu lại mún đánh cho tên Li này quên hết mọi thứ hần thấy quá.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Bể Bích Đế Hạt _ Pio

Trong hoàng cung Pio, căn phòng to cao quý mỹ lệ đc chạm khắc tinh xảo _

Người phụ nữ vận trên mình bộ váy cao quý, sa hoa đang ngồi trên 1 cái ghế chạm trổ đá quý xa hoa, khuôn mặt bà đầm chiêu, cau có làm mặt bà càng thêm già và lộ ra hàng loạt vết nhăn nhỏ ẩn dưới lớp phấn trang điểm có phần quá đồi dày.

Một tên hầu quý xuồng, cung kính

_ Thừa nữ hoàng! Có hoàng tử Ko Pio mún gặp người ạ!!

_ Cho vào!!

_ Vâng!!

Một thiếu niên tuấn tú bước vào trong căn phòng của bà, cậu ta sẵn tay kéo cái ghế ra và ngồi xuống. Cậu châm trà vào chiếc tách của mình và của bà.

_ Có chuyện gì mà mẹ lộ rõ vẻ u sầu thế?? Con mới rời đi vài ngày thôi mà mẹ đã kém sắc hơn rồi.

Bà nhận lấy tách trà và nhấp 1 ít

_ Chả là hôm qua ta có nằm mơ!!

_ Giấc mơ đó có gì sao ạ??

Bà thờ dài, thần thái của 1 vị nữ hoàng đã biến mất. Mặt càng thêm cau có, hận thù và tức giận đan xen vào nhau.

_ Con có nhớ vào 10 năm trước, vào gần kề sinh nhật 5 tuổi của con ko?? Lúc đó, bỗng nhiên mắt của phụ vương của con đột nhiên chuyển sang màu tím than. Cái màu sắc màu báo đời vua Pio đều cầu ko có lại xuất hiện trên phụ vương của con.

_ Vâng!! Còn nhớ ả!! Chuyện lúc ấy của phụ vương thì chỉ có các quan cận thần cao cấp trong vương quốc ta biết. Mắt của phụ vương chuyển tím vài ngày thì lại trở lại màu xanh như cũ.

_ Đúng vậy!! Lúc đó mọi người đoán rằng mắt phụ vương còn có màu tím là do ở gần huyết mạch Pio mạnh mẽ nên xảy ra phản ứng kích thích huyết mạch gần kề của ngài. Mọi người nói rằng do ma lực của con đang ngày càng mạnh lên nên phụ thân của con mới có màu mắt như thế.

_ Chuyện ko phải đúng như thế sao ả?? Vậy vì chuyện gì mà người lại phiền muộn chứ!??

_ Lúc đó bọn ta quyết định đến gặp nữ hoàng để báo tin vui này và nhằm để củng cố quyền lực của vương quốc Pio hơn hẳn các nước khác để nhanh chóng đưa con lên ngôi vàng.

_ Lúc đó chúng ta đã đến Đế Đô 1 chuyến đúng ko ả!! Phụ vương dường như rất vui vẻ và còn mua tặng cho con 1 con dao cấp cao nữa ả!!

_ Khi ấy, chúng ta cùng nhau chờ đợi phụ vương con ở 1 quán kem gần đó. Con có còn nhớ ko??

_ Con nhớ hình như lúc đó mình bị thương nặng thì phải!!

_ Đúng thế!! Vết thương của con là do 1 đứa tạp chủng gây ra mà có!! Ta.... ta thấy, đã thấy.....cái thứ tạp chủng ấy, nó có màu mắt tím than còn thuần khiết hơn cả phụ vương của con. Cái thái độ cao ngạo ko lẫn vào đâu đc thuộc về 1 vị Đế vương mà nhìn thẳng vào ta.

Nói đến đây, răng bà cắn chặt lấy môi, móng tay bầu mạnh vào nhau. Thái độ run run ko thôi.

_ Nhớ đâu đó là 1 món đạo cụ ma pháp thôi ả!!

_ Ta cũng nghĩ thế nhưng lúc đó cả vương quốc Sky ko hề có món đạo cụ nado như thế cả! Phụ vương con sau vụ đó mất ăn mất ngủ mà ngày đêm tìm kiếm 2 người họ!!

_ Dĩ nhiên là ko rồi vì ta... ta đã.... Và ta đã làm cho phụ vương con rời khỏi con trầm mê đó, chứng tỏ con là người thừa kế chính xác nhất..Khuyên ngài ko vì 2 kẻ xa lạ mà ngu muội!!

Ko Pio âm trầm mở to mắt, hẳn nghe rõ mọi thứ mẹ hẳn nói.

_ Vậy người còn lo gì nữa cơ?? Chẳng lẽ là sợ hẳn xuất hiện cướp đi ngay vàng của con.

_ Ta cũng ko nghĩ thế!! Thế nhưng tối qua ta mới thấy chuyện khi xưa, ánh mắt lạnh lẽo mà nó nhìn chúng ta hết như của 1 con quỷ nhàn nhu sẽ đến lấy đi mạng của chúng ta.

Hắn cầm lấy tay bà cho bà bớt run rẩy

_ Người yên tâm!! Những kẻ gây hại đến ngài vị của con, con sẽ trừ khử chúng trước khi chúng có cơ hội!!

Mắt của Ko Pio lộ rõ ra vẻ độc ác chắc chắn.

Aqua canh chừng thời gian bằng chiếc đồng hồ quả quýt. Cậu như nhìn đc thời gian mình muốn, cất chiếc đồng hồ đi. Dem viên thuốc mà Scor đã gửi cho mình đặt vào miệng của Can. Sau khi cho Can uống xong, cậu tỉ mỉ quan sát mọi biểu hiện của Can và ghi chép lại. Đây là việc mà Scor đã nhờ cậu vì Can chính là người thử thuốc quan trọng của Scor mà.

_ Cốt cách có vẻ đang thay đổi, màu sắc máu cũng khá hơn, vẻ mặt đã tốt hơn trước nhiều!! Viên thuốc này thật công dụng!! Lúc nào cũng phải nhờ cô ta chỉ mình cách chế tạo viên thuốc này mới đc.

Bỗng nhiên 1 luồng kí lạnh toát ra từ Can, ánh sáng xanh nhạt phát ra từ người cậu. Aqua nhẵn mày cảm thán nói

_ Quả là thuốc tốt, đến cơ thể hẳn cũng chủ động hấp thu linh khí của nơi này rồi. Phải mau đem hẳn đến nơi có linh khí hệ thủy dày 1 chút mới đc.

Aqua xách Can vào sâu trong hang động hơn 1 chút.

Scor phải băng hóa Pis tạm thời để chất độc trong cơ thể cậu ko phát tán nhanh. Làn da của Pis đc phủ 1 lớp băng mỏng lạnh thấu xương. Còn Scor ở 1 bên cẩn thận bảo mòn từng lớp bột từ móng tay của Huỳnh Đế Xanh. Cô căn thẳng đến nỗi mồ hôi tuôn rơi xối xả khắp người. Mọi thao được, độc được cô đều loại hết trong túi mình nhưng cô vẫn chưa nghĩ ra đc cách giải loại độc này. Theo cô suy đoán cứ cái đà này thì cô ko thể nào chế đc thuốc giải cho cậu ta kịp thời hạn mất. Xem ra cô đành phải khảo sát tình hình của Can trước mới đc.

Scor đem Pis băng lên, cô chạy thẳng 1 mạch về hang động. Vào trong hang, cô có vẻ hơi hoảng khi ko hề thấy Can đâu cả. Cô trấn an lại mình thì cảm nhận đc mọi linh khí hệ thủy đang ồ ạt tràn vào hang, thắc mắc, cô đi vào sâu trong hang hơn thì thấy Can đã bị ném xuống 1 cái hồ nước đc đọng lại ở bên trong hang. Bên cạnh là tên Aqua đang ngồi rảnh rỗi mà pha chế linh tinh thứ gì đó.

Aqua chú ý đến tiếng bước chân thì quay đầu lại, điều làm Aqua chú ý hơn đó là Pis đang đc Scor bồng trên tay.

_ Có chuyện gì à??

Scor nhẹ nhàng đặt Pis xuống đất

_ Cậu ta cũng bị trúng độc hết như tên Can kia!!!

_ Vì sao?? Và liên quan gì đến người khi mún đem hắn về đây chứ?

_ Chuyện khá dài!! Người đang mún phục chế lại viên thuốc của ta à?? Nguyên liệu ko giống nhưng thành phần thì tạm ổn!!

Scor đã chú ý đến những loại thảo dược và thuốc bị hư bị Aqua quăng lung tung lên đất rồi.

_ Ta chỉ tò mò cách chế tạo thôi!!

_ Vậy người có mún xem cách luyện chế ko??

_ Cái gì???

_ Chỉ cần có những độc dược mà ta cần, ta sẽ sẵn tay cho người tận mắt chứng kiến cách luyện chế 1 lần.

1 thân ảnh tím huyền bước vào căn phòng tràn ngập khí của thảo dược. Mái tóc tím huyền đẹp đẽ huyền bí vô cùng đc cột cao, các bím tóc đung đưa theo nhịp đi của hắn, mắt xanh mịt mờ ko để mọi thứ vào mắt. Thanh âm lạnh lẽo làm mọi vật phải run sợ. Gương mặt tuyệt mỹ của nữ thiếu niên tuyệt ko có 1 tia cảm xúc.

_ Các người dùng thứ rác rưởi này để cho hắn tỉnh lại sao! Quả là ngu xuẩn!! Ko mau cút đi cho ta!!

Những Kim Giáp Sinh đã đạt tới cấp 11, 12 thậm chí phải có rõ làm theo lời hắn nói. Phải bít hẳn khuôn bố cỡ nào.

Hắn ngồi xuống bên giường, tay nhẹ chạm vào da thịt Huỳnh Đế Xanh 1 cái, lập tức, mắt của Huỳnh Đế Xanh mở ra ngay lập tức. Hắn yếu ớt lên tiếng.

_ Pio, người đó sao?? Cảm ơn!!

_ Hừ!! Quả chỉ có bọn ngốc thuộc hạ của người mới vô dụng đến vậy thôi!! Chuyện người hứa với ta thế nào??

_ Nàng ta lại bị tên dùng độc đem đi lần nữa!!

Pio khinh hừ đứng lên xoay đi

_ Mau đem cô ta tránh xa chủ nhân của ta ra nếu ko, cánh tay của chủ nhân người ta đành phải giết hắn để đem Độc Hải Phù về thôi!!

Huỳnh Đế Xanh nghiêng răng, cảm giận lên tiếng

_ Người dám!!

_ Sao ta lại ko dám chứ!! Người đừng quên, trong cả 3!! Ta mới chính là Đế!! Còn tên yếu kém như người chỉ là ngụy tạo mà thôi!! Huỳnh Đế Xanh à!!

Hắn cười nhạt chế giễu của xanh, khinh hừ rồi đi.

Huỳnh Đế Xanh hận cái ngu muội của hắn, hắn yêu quý, nguyện trung thành với chủ nhân của mình đến mức ngu muội rồi.

Rảo bước đi ra khỏi hang ổ bọn cua. Mặt của Pio càng thêm điểm lạnh hơn.

_ Chủ nhân!! Dù cho phải đánh đổi tất cả!! Ta nhất định sẽ khiến ngài hạnh phúc dẫu cho cái giá của việc đó là ngài hận ta đi chẳng nữa!! Ta nhất định phải khiến chuyển sinh của nàng ta tránh xa ngài!! Chủ nhân!!!

Hắn nhắm mắt lại, nhớ về chủ nhân của mình, mỗi khi hắn cảm thấy cô độc suốt 500 năm qua, ko có chủ nhân bên cạnh, hắn chỉ bít nhớ về những ngày tháng hạnh phúc đc ở cùng ngài để vui đi thời gian. Đã 500 năm, hắn chờ đợi quá lâu để đc đến ngày này, ngày chào mừng ngày quay về bên hắn. Hắn ko còn yếu đuối nữa rồi, hắn đã đủ mạnh mẽ để bảo vệ ngài rồi, vì giờ đây!! Hắn đã là thần thú. Hắn đã là kẻ mạnh rồi, hắn có thể sợ ai nữa sao. Nếu ko vì lời hứa cùng ngài, thì hắn đã đem ngài đi xa nơi đây rồi.

_ Ta là Scor Pio, vậy gọi người là Pio đi!! Người là người thân của ta, là 1 phần của ta!! Kẻ nào khinh thường người thì mách với ta.

_ Ra chiến trường cùng ta, người có sợ ko??

_ Nàng ta ko có lỗi!! Lỗi là do ta cả!! Thay ta bảo vệ nàng ấy!!

_ Khi ta chuyển sinh kiếp khác thì nhớ đừng chờ ta!! Hãy tìm 1 người chủ khác có thể bảo vệ người!! Hứa với ta rằng thay ta chiếu cố nàng đc ko??

Nhớ về ngài, hẳn lại ko kìm đc nước mắt, lệ vẫn cứ hoen mi mắt, lệ vẫn ko rơi.

_ Thân sẽ ko để cho nàng ta hại ngài lần nữa!!

Nhìn hỗn hợp đã đc trộn lẫn tỉ lệ với nhau 1 cách tỉ mỉ, Aqua ko kìm đc lòng mà nuốt khan nước bọt. Đây sẽ là lúc Scor luyện chế lại viên thuốc kia.

_ Hình như vẫn thiếu 1 nguyên liệu chủ chốt thì phải!! Ta vẫn thắc mắc ko biết nó là gì!!

_ Rồi sẽ biết ngay thôi!!

Scor cầm thanh chủy thủ (dao nhỏ) trong tay, luồn thanh đao vào áo mình, cô cắt 1 đường dài và khá sâu vào phần eo của mình. Máu tươi tràn ra thấm ướt cả 1 mảng áo của cô.

Sau khi hứng đc 3 chén máu, cô mới lập tức đóng băng vết thương mình để cho máu ko tiếp tục chảy ra.

Cô thở gấp đảo đũa, khó khăn nói ra lời

_ Đây.... là phần khó..... Khó khăn nhất!! Mau chút.... lọc máu tinh khiết ra khỏi máu nhiễm độc mau đi. Đảm bảo 100%

ko còn giọt máu nào bị lẫn vào máu độc, đến lúc đó mới có thể chế thuốc.

Khi nói xong, Scor lập tức thiếp đi ngay, Aqua nhét vào miệng cô 1 viên đan dược hồi máu. Aqua ko hề biết, dược hồi máu hay dược chữa trị miệng vết thương ngay tại cái bót là hoàn toàn vô dụng thôi.

Aqua ngồi 1 bên xem xét kĩ lưỡng 3 chén máu của Scor, cậu thả ra các sợi mà lực cực mạnh để tách máu tinh khiết ra 1 bên. Và khi tách xong thì từ 3 chén máu biến thành 5 giọt máu, để có đc 5 giọt máu này, Scor đã tính toán kĩ lưỡng lượng máu mình phải mất để có đc đó.

Ngay lúc này thì Scor mở mắt ra, thì ra để tách 3 chén máu Aqua đã mất tận 2 tiếng để làm.

_ Đem cái móng tay này bào ra thành bột và đem trộn nó với 1 giọt máu tinh khiết.

Aqua làm theo ngay, cái chính Scor cho Aqua làm là để cậu nắm vững phương pháp làm để sau này mong cậu có thể sáng tạo ra phương pháp mới.

_ Luyện viên đan này có 2 giai đoạn. 1 là hạch đan dược hay còn gọi là nhân đan, đây là bộ phận cốt lõi của đan. Thứ 2 là vỏ đan, dùng hỗn hợp độc dược bao quanh nhân đan, kế tiếp đó dùng 4 giọt máu còn lại làm vỏ ngoài của đan. Nhớ rằng vỏ từ những giọt máu là quan trọng nhất vì để gân kết chúng phải duy trì hòa trong 7 tiếng. Dĩ nhiên lúc trước Scor chế tạo viên thuốc loại này ko thể duy trì hòa trong 7 tiếng nên đã dùng tiểu hòa kéo dài suốt 1 tuần liền mới xong. Cẩn thận đấy!! Đây là lần đầu tiên ta thử kết hợp độc của Huỳnh Đế Xanh cùng máu của mình nên ko nắm chắc bao phần trăm thành công, nếu thất bại!! Dược liệu sẽ mất và mọi thứ sẽ trở về số 0!! Còn nếu thành công!! Viên đan này sẽ là bản tiến hoá từ viên thuốc của ta!! Ko những trị bách độc, mà còn tăng thêm cơ hội thay đổi cốt cách, mà lực sẽ tăng vọt. Thậm chí thì 1 loại kĩ năng hay ma pháp mới sẽ xuất hiện đấy!!

Scor tự hào mỉm cười về thành quả của mình, Aqua ko tin lời cô nói, trên khắp cái đại lục nady thì đời nào có 1 viên thuốc siêu cấp nghịch thiên sẽ đc luyện ra như thế chứ. Tăng ma pháp mới, khác nào dị bảo quốc gia. Thậm chí vì loại thuốc này mà biết bao nước sẽ xảy ra tranh đấu giành lấy nó mất.

Aqua nhắm mắt phớt lờ chuyện này, cậu ko hề mún luyện dược, cậu chỉ mún học cách luyện chế thôi.

_ Ta ko nghĩ mình sẽ luyện dược!!

_ Sao thế??

_ Hệ hòa của ta ko đc ta rèn luyện nên nó rất yếu tựa như 1 tia tàn hơi vậy.

_ Ta đã bị như thế này!! Thuốc giải sẽ ko đc luyện kịp trước thời hạn sao??

Scor liếc mắt nhìn về phía Pis, mắt đảo đảo chớp chớp như về ko nhìn rõ, cuối cùng cô cũng ngất đi lần nữa.

Aqua ngáp dài

_ Đc rồi!! Như trả ơn vì chỉ tôi bí kíp của cô!! Tôi sẽ tìm cho cô 1 kẻ thuộc hệ hỏa mạnh mẽ ngay thôi.

Tác giả bận ôn thi nên tháng 6 gặp lại nha!! °^°

Hót!! Couple Sagit _ Aqua sắp lên sàn rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Nhân vật quá khứ

Selene vươn vai ngáp dài 1 cái trên cái giường to cao sang.

_ Ymer, về rồi đấy à!!

_ Vâng thưa người!

_ Sao nào?? Đủ 12 viên ko??

_ Dạ ko ạ!! Do hôm nay ánh sáng mặt trăng có chút hỗn loạn nên chỉ mới có đc 6 người" tỉnh giấc "thôi ạ!!

_ Vậy sao người lại về rồi??

_ Thần nghĩ rằng ánh sáng mặt trăng suy yếu là do sức khỏe của ngài đang gặp nguy nên mới tức tốc đem về trước cho ngài 6 viên đá trước ạ!!

Ymer dâng lên 1 chiếc hộp, khi mở nắp ra thì nguồn ma lực dồi dào tun trào ra bên ngoài làm cho Selene có chút dịu bớt cơn khó chịu trong người.. Cô nhanh chóng hấp thu nguồn ma lực đó vào người

_ Tốt lắm!! Viên đá đỏ này ta rất thích, nguồn ma lực hệ hỏa trong nó rất lớn, giúp ta cân bằng đc ánh sáng mặt trăng. Viên này là của Hòa Vương phải ko??

Hòa Vương sao?? Ngài ấy đang nói về Le à!! Ymer chột nghĩ.

_ Vâng, đúng thế ạ!!

_ Rất tốt!! Nhưng vẫn ko đủ!! 6 viên sao ta muốn nhiều hơn!!

Nghe Selene nói, Ymer chột khó xử.

_ Thưa ngài, việc này có vẻ hơi khó,!!

_ Sao chứ??

_ Tuy là xét về kĩ năng thì 6 người còn lại có vẻ vượt trội hơn nhưng nếu xét về ma lực tiềm ẩn bên trong thì tựa như 1 người bình thường ko có gì quá nổi bật ạ!! Người có phải đã lắm khi phán quyết 6 người còn lại là các vị vua đc chuyển sinh ko ạ!!

Selene ko vui, mặt đen hằm đi

_ Người đang nghi ngờ quyết định của ta sao!!

_ Thần ko dám nhưng họ đã ko giống về 6 vị vua ngày từ giới tính rồi ạ!! Nếu theo lịch sử thì vua nước Bra, Rius, Ces thì phải đó 3 vị công chúa nắm quyền nhưng Li, Aqua và Pis lại là con trai. Còn về vị vua tối cao nắm quyền khi xưa của Corn và Tarius là con trai mà.

Ymer lấy hết cam đảm trút đi mọi nghi vấn của mình. Sợ nữ hoàng đã giận nên hần ngược lên nhìn thì thấy người thật sự thảnh thơi mà uống ma lực dạng lỏng đang chảy ra từ viên đá.

_ Sao thế?? Sao ko nói tiếp đi??

_ Dạ!! Thần đã nói xong rồi ạ!!

_ Vậy còn Scor đâu??

_ Dạ!! Còn về Scor thì giới tính đúng là nam nhưng lại ko hề có dị thể ạ.

Hần im lặng chờ đợi câu nói của nữ hoàng, 1 lúc sao, cô mới mở miệng nói chuyện.

_ Tất cả mọi thứ người nói đều ko hề sai nhưng...

Ymer thăm nuốt nước bọt, thì ra phán đoán của hắn là sai.

_ Scor là con gái!!

Ymer thăm mún cắn lưỡi, nữ hoàng đang đùa với hắn à.

_ Nữ hoàng, cứ cho cậu ta là con gái đi thì sự thật là nhầm lẫn hết về giới tính rồi mà.

Selene chỉ làm biếng mà chép miệng nhai mấy quả nho.

Bỗng cánh cửa phòng đc mở ra. Swam và North bước vào bên trong, quỳ rạp xuống bên cạnh Ymer.

Swam nở nụ cười ha hả, trên khuôn mặt là 1 cái biểu huệ hết sức quý dị.

_ Xem ra là đàn anh Ymer vẫn ko lớn đc tí nào!!

Ymer thề là cậu chỉ có 1 chút tức giận thôi.

_ Con bé này!! Bớt nói móc anh đi!!

North là người duy nhất ra dáng nghiêm túc.

_ Thưa nữ hoàng!! Tối nay sẽ là 1 đêm khá khó nhằn hơn, thần đã đc chứng kiến sức mạnh của 6 vị tối qua quả rất khủng bố. Nếu đêm nay 6 vị còn lại mà tỉnh giấc thì thần nghĩ mình ko có tỉ lệ thắng cao cho lắm ạ!!

_ Ta cũng nghĩ thế!! Ymer, mau đi lấy 12 bảo vật của các quốc gia ra đây.

_ Nữ hoàng!! Người định dùng thần vật để chống lại 6 đứa trẻ thôi sao!!?? Nếu 6 người họ cũng là các vị vua chuyển sinh thì lúc tỉnh giấc cao lắm cũng là trung cấp thôi. Ta cần gì tới thần vật chứ.

Swam lên tiếng xì hừ Ymer

_ Anh trai ngốc!!

_ Đây con nhóc kia, ta nghe đấy nhá,.

_ Ko Ymer, thần vật ko đc dùng để tấn công họ mà là để trấn áp họ. Đây là lúc 12 thần vật nhận chủ, và ta mong rằng cậu sẽ chú ý đến 6 người cậu có nghi vấn nhé, nhất là Aqua, biểu hiện của cậu ta lúc đó sẽ rất thú vị đó nha!!

North _ Xem nào!! Xem nào!! Có vẻ anh còn rất nhiều nghi vấn, để anh kể cho nghe 1 chuyện nhé nhưng trước hết trả lời em 1 câu nhé. Trong 12 người, anh thấy ai là người có dị thể.

_ Hình như là Can, hôm nay lúc thức tỉnh, thẳng nhóc toát ra luồng khí tràn ngập nguy hiểm

_ Đúng thế!! Đó là lí do mà còn vật nuôi khi xưa của ngài lại tấn công chính ngài khi ngài dùng sức mạnh ấy, sức mạnh của Huyết Hải Phù bên trong tay ngài. Theo mật tin đc ghi chép số 1468 quyển 6326 thì.....

Trên chiến trường chất đông vô số cây, tiếng gió gầm gào thét phía trên kia trời.

Nam nhân tuần tú có mái tóc cam mặt sợ hãi mà buông lỏng đi thành kiếm trong tay mình, cậu dựng lên 1 kết giới vững chãi bao bọc mình và thân ảnh tím than tuyệt đối huyền mĩ phía xa.

_ Scor Pio, cậu thế nào rồi??

_ Ko hề gì!? Nhưng bọn dị nhân và hắc pháp sư quả khủng bố. Cậu mau đi nhanh về lại hậu phương để bảo vệ mọi người, ở đây để cho tôi, Aqua, Geni, Le và Capri lo là đc rồi.

_ Nhưng tôi.... tôi ko thể, nếu tôi đi thì các cậu sẽ ko đủ sức để bảo vệ mình nữa.

_ Đi ngay đồ ngu!! Nếu ko đi thì tôi sẽ cho cậu bỏ mạng ngay tại đây dưới mũi kiếm của tôi đấy.

Thanh niên tóc tím than có vẻ rất tức giận, mặt đỏ phừng, đôi mắt tím than ko ngừng toát ra cái lạnh khủng khiếp.

Thế nhưng năm nhân tóc cam vẫn cố chấp

_ Tôi ko đi!!

Ngay khi cậu vừa dứt lời thì 1 cú dấm đã bầy vào mặt cậu.

_ Can Cer, tôi ra lệnh cho cậu rời đi nơi này ngay lập tức. Chiến trường này ko dành cho 1 tên tiên tri như cậu đâu, đồ yếu đuối. Máu về lại hậu phương và bảo vệ cho cô gái cậu yêu đi.

Can Cer mặt ngơ ngác xoa vết thương

_ Scor Pio, cậu....!!!

_ Đi ngay đi!! Cậu là kẻ duy nhất trong bọn tôi nên đc hạnh phúc, bọn tôi sẽ bảo vệ hạnh phúc của cậu bởi vì dù cho thế nào thì cô gái tôi yêu sẽ mãi ko yêu tôi.

Có thật sự thế ko, nếu giờ đây cô gái mà Scor Pio yêu nghe đc những lời nói này thì cô ta có nói là cô ta ko yêu cậu ấy. Thật đáng thương cho tên bạo chúa lạnh lùng ko biết diễn đạt cảm xúc như cậu ta. Can Cer trầm nghĩ.

_ Tớ biết rồi!! Cảm ơn cậu!! Hẹn gặp lại và nhớ đừng chết đấy.

.....

Can Cer ước gì lúc đó mình nghe lời Scor Pio sớm hơn dù chỉ 1 chút thôi vì thế cũng đủ làm cho cô ấy ko chết. Giây phút biết đc tin dị quân đã tràn vào doanh trại hậu phương thì Tau rus đã dùng thân mình dùng mọi thứ.

Nghe đc tin đó, trái tim Can Cer nghẹn hẳn đi.

Người yêu mất lại đến bạn mất.....

_ Can Cer.... Can Cer.... Tên ngu này mau tỉnh đi!!

_ Scor Pio đó sao!! Giờ chúng ta đc chết chúng rồi sao, cuối cùng tớ cũng đc bên cạnh cô ấy.

Khuôn mặt anh tuấn nhem nhuot vô số vết dơ cười khổ đan xen hạnh phúc.

_ Cậu nói cái ngu gì thế!! Chúng ta ko chết!! 12 người chúng ta sẽ phải chuyển sinh sang kiếp khác sau 500 năm nữa, lúc đó cậu sẽ đc gặp lại và yêu cô ấy.

_ Cậu đừng lừa tôi, 500 năm sau hỏi rằng tôi sẽ còn nhớ cô ấy chứ, hỏi rằng cô ấy sẽ lại yêu kẻ yếu ớt như tôi ko, tôi sợ mình ko sống nổi đến ngày gặp lại cô ấy mất.

Can Cer rõ to, hẳn cười trên sự bất lực của mình, bọn hắn chết, hắc pháp sư chưa chết mà chỉ bị phong ấn. Thật triệu người tạo hóa mà.

_ Đc rồi, tên ngốc si tình nhà cậu. Tôi sẽ cho cậu 1 thứ, đổi lại cậu sẽ phải hứa với tôi 1 việc đc chứ.

_ Đc, cậu cứ nói!!

_ Tôi sẽ cho cậu dị thể của tôi, có thứ này, đến kiếp sau cậu sẽ ko bị giết chết dễ dàng đâu nếu cậu mà gặp nguy hiểm thì nó sẽ tự chuyển sang 1 người khác và khi dùng 1 giọt máu người cậu muốn tìm thì nó sẽ tự động dẫn dắt cậu đến gần cô ấy. Huyết Hải Phù sẽ cùng cậu đi vào vòng chuyển sinh.

_ Cậu.... Nhưng còn cậu, cậu ko dùng nó để tìm cô ấy sao.

_ Đó chính là việc tôi mún cậu hứa, tôi đã nhò máu cô ấy vào lá bùa, kiếp sau cậu sẽ gặp lại cô ấy và thay tôi yêu cô ấy đc ko??

Can Cer ko thể thốt lên đc điều gì nữa, Scor Pio tàn ác lại có thể si vì tình đến ức này sao, chấp nhận cho cô ấy 1 cuộc sống mới mà đánh đổi mọi thứ.

_ Tôi quên ko nói, khi cậu làm đau nữ nhân của Scor Pio này thì lá bùa sẽ làm cho cậu dờ sống dờ chết đấy, liệu hồn thì đừng làm đau cô ấy.

Can Cer nhón miệng cười nhẹ

_ Biết rồi thưa ngài, kiếp sau gặp lại cậu, tôi đi trước đây!!

Can Cer thiếp mắt chìm vào hành trình chuyển sinh dài đằng đẵng của mình.

Scor Pio lặng lẽ đưa tiễn cậu, lúc này từ phía sau cậu, 1 bàn tay nhỏ nhắn của 1 cô bé. Bàn tay lạnh lẽo trắng còn hơn cả hoa hồng trắng kiêu kì, môi đỏ tựa son. Cô gái này có 1 vẻ quyến rũ khó tả.

_ Anh, cơ thể của chúng ta đã đến cực hạn rồi, thân xác ngày càng mờ nhạt, chúng ta cũng sắp phải chuyển sinh rồi. Anh ko định đi gặp chị ấy trước khi chết sao.

_ Ko cần đâu, cô ấy ko hề mún gặp lại. Như vậy sẽ tốt cho cô ấy hơn.

_ Tên gốc nhà anh, thăm mộ 1 người đã chết là quá khó sao.

_ Còn em thì sao Aqua Rius, ko định đi gặp Sagit-tarius sao!??Ko đâu, bên cạnh anh lúc gần kề cái chết là nguyện vọng của em. Với lại khi gặp anh ta thì chắc hẳn anh ta sẽ ghét em lắm vì em đã hại chết anh ta mà.

_ Nhóc con này, em đã làm báo việc cho cậu ta sống lại nhưng rút cuộc phải chuyển sinh, em có thấy tiếc vì đã làm cho cậu ta sống lại lần nữa ko.

Aqua Rius nhìn lơ đãng nơi khác, ôm ngực phập phồng.

_ Ko đâu ạ, chỉ cần anh ấy đc sống là em vui rồi.

_ Con bé này, quả là lớn rồi!! Trước khi chết anh cũng có quà cho em đây.

_ Cái gì vậy anh!??

_ Là quả cầu lưu trữ mà Can Cer đã để lại lúc chết cho anh. Có nó, em sẽ nhớ mọi thứ ở kiếp này dù là sau khi chuyển sinh đi nữa. Lúc đó, nhớ đừng phạm lỗi để mà giết cậu ta nữa đó.

Aqua Rius nhận lấy quả cầu nuốt vào trong miệng, ôm chầm lấy Scor Pio.

_ Anh trai, cảm ơn!! Dù ko phải là anh em ruột nhưng anh lại đối xử tốt với em như thế, em..., em.....Hu hu hu.

Kiếp sau, nữ quỷ nguyện làm cho anh trai hạnh phúc mà thôi.

_ Con nhóc này, khóc gì chứ, mau dung hợp quả cầu với mọi kí ức mà em mún nhớ trước khi cơ thể tan biến đi.

_ Vâng, anh trai!!

Can Cer đem quả cầu đưa cho Scor Pio

_ Scor Pio, tôi đoán rằng ngày này cũng sẽ đến nên đã tạo ra nó _ Lưu Kí Cầu. Nó giúp ta giữ đc 1 chút kí ức về lúc trước nhưng sẽ chỉ là tạm thời, ai biết chắc rằng khi chuyển sinh chúng ta sẽ mạnh như lúc này. Mà quả cầu này chỉ đc đánh thức ở 1 cơ thể mạnh mẽ, sẽ tốt hơn nếu cậu dùng vì cậu lun mạnh mẽ mà. Còn kẻ yếu như tôi dùng thì quả kiếp sau nó cũng chỉ là rác thôi.

Capri Corn từ phía xa lại gần Scor Pio

_ Cậu cũng nhanh đấy!! Gặp lại Libra sao rồi!??

_ Cô ấy khá quá đáng, cô ấy ko mún nhìn mặt tôi và lại lun khóc gọi tên anh

, mún gặp anh lần cuối rồi lại vụt mất trước khi tôi kịp nói điều gì!!

_ Ko phải lỗi do tôi đâu nha, với lại đừng trách cô ấy!!

_ Tôi làm đau cô ấy nhiều rồi, các vết thương trên người cô ấy còn chưa lành hết, làm sao có đủ tư cách trách cô ấy chứ!!

_ Đc rồi!! Đã đến lúc rồi.

Thân thể của 3 người hết như các mảnh vụn li ti mà tan rã. Cảm nhận thân mình đc cuốn vào vòng xoáy chuyển sinh, đây là lúc họ chấp nhận nhận lấy lời nguyện để bù đắp sự thiếu hụt của linh hồn.

.....

Ko ai biết họ đã lựa chọn điều gì nhưng do công chúa Libra, Pis-ces, Aqua Rius có 1 khoảng trống linh hồn đã bị ăn mòn cực lớn nên cả 3 người phải gánh chịu hết 3 lời nguyện mới đc chuyển sinh, cả 3 người đang tạm bị giam trước cánh cổng chuyển sinh để lựa chọn lời nguyện nhưng ko ngờ hoàng tử Scor Pio, Capri Corn, Sagit-tarius đã đc dự báo trước về tình huống này nên đã chia sẻ linh hồn của mình cho họ. Sự bù đắp linh hồn cho nhau đã tạo ra sự rối loạn về việc chuyển sinh của họ nên suy ra giới tính họ bị đảo lộn như ngày hôm nay đây.

Và chỉ 6 người thôi.

Can đột ngột bật dậy thể dục, cậu cảm thấy con đau ở cánh tay thì lại nhớ về giấc mơ ban nãy. Cậu thành niên tóc tím than đó là ai chứ, có phần háo hức giống Scor, tuy rằng Scor ko tuyệt mĩ bằng anh ta.

Uống xong viên thuốc của Scor thì năng lực tiên tri của Can đã dc nâng lên 1 tầm cao mới à, du hành về dòng thời gian lâu như thế.

Bỗng cậu nhìn thấy Scor đang nằm ngủ phía bên kia thì ko khỏi giật mình, Can khó khăn rảo bước về phía Scor đang nằm tựa đầu vào vách đá. Nếu như Can lấy miếng băng bịt mắt thì có phải sẽ bịt dc mắt Scor có gì ko, còn mắt phải có vấn đề gì mà sao cậu ta lại giấu mình kĩ thế chứ.

Tay Can run run mà hướng về băng gạc mắt của Scor.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Đột phá trung cấp

Selene ngênghặt lên tỏ vẻ mình ko hề sai nhìn về phía Ymer, lúc này trông cô nhìn hết như 1 còn nhóc ranh chỉ vì 1 thứ nhỏ nhoi gì đó mà tự hào vậy.

_ Sao hả Ymer?? Còn dám nghi ngờ quyết định của ta nữa ko??

_ Xin hãy tha thứ cho sự thất lễ khi nãy của thần thừa nữ hoàng!!

_ Ta tất nhiên sẽ tha lỗi cho ngươi rồi nhưng ngươi phải chuộc lỗi bằng cách đem 3 viên đá to nhất đến cho ta.

_ Ba viên đá to nhất sao??

_ Ngươi biết đấy!! Khi xưa 3 người họ đã từng thống trị 1 thời cái lục địa này đấy. Hệt như Hóa Vương nhưng lần này là 3 người lận đấy. Ráng xoáy xô nha!!

Chỉ trong 6 người còn lại mà có tận 3 vị Vương Chúa nắm quyền rồi. Rốt cuộc 6 người cuối này khủng bố tới mức nào chứ hả.

Swam nhìn về mặt ngưng trọng của Ymer thì lại lên máu nghề

_ Anh Ymer ko biết sao! So với 3 người họ thì nguồn ma lực khi thức tỉnh của 6 người lúc đầu chỉ gần bằng 1 phần 3 với họ thôi. Và lẽ đương nhiên là chỉ bán tỉnh giấc thôi chứ ko hề tỉnh hoàn toàn đâu nên anh đừng lo sợ bị họ đánh cho bẹp dí nhá!!

_ Thần nghĩ mình sẽ thận trọng cho vụ này nên mong nữ hoàng yên tâm!!

_ Đc, ta rất tin tưởng với năng lực của ngươi nhưng nhớ cẩn thận với cả 3 đấy!! Nhất là Aqua đấy, đừng để cậu ta tiếp cận với 11 người còn lại lúc tỉnh giấc nhá!!

Thân ảnh nhỏ nhắn bước vào ngày càng sâu trong khu rừng hoang vắng. Mái tóc vàng chói chang hết mặt trời soi sáng khu rừng đen nơi đây.

_ Pyon!! Có đúng là ở đây ko??

_ Đúng thế!! Cỗ vật đúng là ở đây!! Chỉ cần có nó, sức mạnh của nhóc sẽ tăng vọt nhanh chóng và sẽ ko lâu sẽ lại mạnh mẽ như xưa thôi.

_ Như xưa nào cơ??

_ Nhóc đừng để tâm!!

Tiếp tục đi sâu vào bên trong là 1 cái màn kết giới tựa yếu nhưng vô cùng vững chắc.

_ Pyon à, sao đây!!

_ Cứ đi vào đi!!

_ Đc ko, kết giới tựa như ko đơn giản đâu.

_ Cứ vào thì bít!!

Thế là Tau bước đi thẳng vào kết giới và cô chẳng hề bị gì cả, bên trong chỉ có 1 cái cung điện cổ xưa mà thôi.

_ Thật là vào đc rồi!!

Pyon thầm nghĩ, kết giới này đc vua Can Cer tạo ra mà đến người yêu ông cũng ko cho vào thì ông ta chỉ nên bán muối là vừa. Mà kể cũng lạ, mặt trăng hôm qua thay đổi quá nhiều nên lần tỉnh giấc này đã giúp cho con nhóc nói chuyện đc 1 cách lưu loát sao?? Ko chỉ thế, có vẻ trí tuệ của nó cũng nhỉnh hơn 1 con nhóc 5 tuổi 1 chút thì phải. Xem ra nữ hoàng Selene đã ra tay rồi.

_ Pyon Pyon!!

_ Chuyện gì??

_ Trong đây tối quá!! Dùng điện làm sáng đc ko??

_ Dùng đi!! Rồi cho cả loạt cơ quan trong đây chiến xù nhóc lun!!

_ Vậy sao giờ??

_ Sờ thử bên trái đi!! Xem có cái gì ko??

Tau sờ đc 1 trụ đá thô to.

_ Có thật này, Pyon hay thật!!

Pyon thầm hừ trong lòng, cung điện này trong lúc xây dựng hẳn đã học thuộc nằm lòng, nắm chắc mọi thứ.

_ Truyền linh lực vào nó thử xem!!

_ Uhm!!

Cái cột này là vật liên lạc với cung điện chính khi xưa của Tau Rus, vì Tau Rus mà khi xưa Can Cer đã xây quyền cái cung điện này.

Một luồng ma lực truyền vào người Tau 1 cách dữ dội khiến cô ko thể nào hấp thu kịp. Bỗng nhiên nguồn ma lực ngày càng yếu và tắt ngấm.

Pyon mở to mắt nhìn lại vào cái cột. Ko thể nào, nguồn ma lực mà Tau hấp thu mà Pyon đã dày công tích lũy suốt 500 năm làm gì có chuyện ít như thế. Pyon nhảy ra chạm vào cái cột thì mọi kí ức ở cung điện Tau Rus đều hiện ra trong cậu. Lúc này mặt Pyon xám xịt đi, mắt đỏ ngầu. Trong cơ thể bỗng phát ra tiếng gầm giận dữ.

_ Bọn hoàng tộc Rus lão xược. Canh lúc 10 năm nay ta ko trông coi cung điện thì dám to gan lên vào cướp đi hết mọi ma lực tích tụ trong cung điện của ta sao!! Mỗi hận này ta quyết trả cho bằng đc.

Ma lực mà mình tích lũy suốt 500 năm để dành cho chủ nhân mình chóng đờ sau khi chuyển sinh lại bị kẻ khác hốt tay trên, hỏi sao ko tức.

_ Pyon, sao thế?? Tức giận gì sao??

_ Ko có gì?!! Nhóc cảm thấy sao rồi??

_ Có vẻ ma lực tăng lên đc chút ít!! Nhưng hình như cơ thể hơi khó chịu thì phải!!

_ Mau ngồi xuống và hấp thụ thêm ma lực đi, nhóc sắp đột phá lên cấp trung đấy.

Xem nào, mẹ kiếp, cỡ này thì chỉ lên đc DA cấp trung thôi sao, thậm chí ko vượt qua đc trung cấp nữa. Với cái sức mạnh này thì sao nó chống đờ nổi trong cái thế giới này chứ.

Đội đó hoàng tộc Rus, 1 ngày nào đó ta sẽ đập nát đi cái quyền lực của bọn lão toét các nguoi.

Ngay khi Can định tháo cái đồ bịt mắt của Scor ra thì cả cơ thể cậu đột nhiên phát run cả lên. Trong cơ thể tựa như bị thiêu đốt cả vậy, cậu ôm lấy ngực mà rên rỉ.

Scor cũng bị tiếng rên rỉ của cậu làm cho đánh thức.

_ Nguoi sao thế??

_ Ko bít..... Cơ thể đột nhiên khó chịu!

_ Là do tác dụng của thuốc sao?? Lẽ nào thuốc ko hề có tác dụng mà ngược lại còn hại hấn!!

Scor cầm lấy cánh tay đã bị thương của Can xem xét.

_ Ko đúng, phản ứng này là! Đột phá trung cấp! Ngươi ở đây tập trung đột phá đi!!

Scor đem bông Pis lên người, đi ra khỏi hang động.

Can nghe lời Scor tập trung mà đột phá nhưng cơ thể như mún nứt toát ra vậy, tuy nhờ lần đột phá này mà vết thương có thể mau lành hơn nhưng cảm giác cơ thể ko khác gì bị tra tấn lâu dài.

Sagit nhìn Ari xem xét vết thương của Le với vẻ mặt nghiêm trọng thì lòng có hơi lo.

_ Ari! Le sẽ ko sao chứ??

_ Cậu ấy ko hề bị gì cả, cậu an tâm đi!

_ Vậy thì tốt quá, 2 người cứ ở đây tĩnh dưỡng đi nha. Tớ đi kiếm ít thuốc cho.

_ Phiền cậu rồi!!

Sau khi Sagit đã đi xa thì Ari lúc nãy với vẻ mặt ko thể nào nghiêm trọng đc nữa, cô xem xét lại các vết thương của Le 1 cách kĩ lưỡng nhất nhưng, ko hề có vết thương nào cả, cả vết bầm hôm qua cậu ta đánh nhau bị đá vào bụng cũng ko còn lun. Rốt cuộc thì sau 1 đêm thì chúng đã biến đi đâu hết chứ, lại còn hình dạng hôm qua của cậu ta là gì. Le, trong cậu có bao nhiêu bí mật chứ??

Đột nhiên xung quanh người Le có các vòng xoáy lửa nhỏ xoáy quanh người cậu ngày càng dữ dội hơn.

_ Đột phá rồi sao, chẳng lẽ trận chiến ngày hôm qua đã giúp cho cậu ta đủ kinh nghiệm tiến vào trung cấp rồi.

_ Cơ thể mình, sao thế này!? Tại sao cứ thất quân cả lên! Á!

Tiếng kinh hô vang lên cả khu rừng.

Li mặt mún khóc, nãy giờ toàn bị Gemi giáo huấn suốt sao cậu chịu đc.

_ Đc rồi mà Gemi, tớ bít lỗi rồi!! Lần sau đi tắm tớ sẽ cẩn thận hơn để ko bị ai nhìn trộm tớ nữa nên mong cậu đừng tức nữa mà.

Gemi tức giận chỉ tay về phía Li

_ Ai thêm tức giận khi cậu bị nhìn trộm chứ.

Tay của Gemi phát ra luồng sáng nhè nhẹ, cả cơ thể cậu đang chủ động hấp thu ma lực trong khu rừng.

_ Gemi tay cậu!! Đột phá rồi sao!!

Cây cỏ xung quanh bỗng chuyển động cuốn quanh người Vir tạo thành 1 quả cầu khổng lồ. Đây là, cả Vir cũng đột phá sao.

3 tiếng sau ____

6 cột to trong khu rừng thì nhau bắn lên vùng trời chiếu sáng cả khu rừng.

Những quân đoàn trong khu rừng nhìn mà rừng rợn.

_ Các cột sáng này là đều là đột phá trung cấp. Trong 1 lúc mà đc nhìn thấy cả sáu cột sáng vừa phát ra ánh sáng mạnh mẽ như vậy thì đây là lần đầu tiên ta đc thấy.

_ Sau này chắc 6 kẻ này sẽ là cao thủ xuất chúng hơn người.

Đôi đồng tử của Ymer cứ co lại khi nhìn thấy 6 cột sáng to trên bầu trời.

_ Bọn nhóc, đột phá rồi sao!! Mới 15 tuổi mà vào trung cấp sao?? Quả là thiên tài.

Có vẻ như gần tới ngày tròn 500 năm nên phong ấn sức mạnh trong họ đã dc nói lỏng dần ra vào đợt Huyết Nguyệt đêm qua thì phải.

_ Pyon à, đợt phá vừa khó chịu xong thì thoải mái hẳn nhưng lại ko mún bị như thế này lần nữa đâu!!

_ Bớt cảm râm và phóng thích luồng điện cho ta xem mau!!

Tau phóng ra luồng điện có uy lực hơn trước gấp chục lần.

_ Tốt, Xem ra lần đợt phá lần này cũng ko uống công.

Bôcngr * ruynh *

_ Pyon à, tiếng gì thế??

_ Hình như là cơ quan đang khởi động thì phải!! Còn nhóc này, ai bảo ngươi phóng điện thế kia hả.

_ Pyon bảo mà!!

_ Ngươi nói gì, bộ ta nói sao ngươi phải làm vậy à, còn dám trả treo sao!!

Thế là cả 2 bạn phải chạy hối hả ra ngoài.

Scor bước vào hang động nhìn xem Can thế nào rồi.

_ Sức mạnh tăng vọt ko tưởng. Ngươi nên cảm ơn ta đi!!

_ Về chuyện gì cơ!!

_ Ko gì đâu, tay ngươi thế nào rồi!??

Can tươi cười lắc đầu

_ Hình như ko cảm nhận dc gì nữa rồi.

_ Chưa phé đâu mà lo, đợi vài ngày nữa thì mới lành hẳn. Nhớ cảm ơn 2 tên đã căng não phẫu thuật cho ngươi đấy.

Ari thì khi đợt phá xong thì thử tuyệt chiêu về trọng lực của 1 mình ở 1 đẳng cấp cao hơn đó là làm cho toàn bộ nước trong hồ lơ lửng trên bầu trời.

_ Tuyệt, mình mạnh hơn rồi. Nhưng sao cậu ta cứ bất tỉnh thế kia.

Thực chất là cơ thể Le đang biến hóa từ từ sau khi đợt phá, kể cả khi bất tỉnh thì cơ thể cậu cũng đang trải nghiệm sự đợt phá.

Li phải ở nơi đây thủ hộ cho 2 tên kia đợt phá suốt 3 tiếng, phiền chết dc.

Cái kén thực vật của Vir mở ra trước, nhìn cô ko có vẻ gì là mạnh hơn nhiều ngoại trừ cái thân hình hình như càng thêm gợi cảm thì phải. Đó là cảm nhận của Li thôi.

Còn tên Gemi khi đợt phá xong bỗng đứng im lặng khác thường ko nói bất cứ điều gì cả, thậm chí thái độ cũng nhạt hơn trông thấy.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Bảo vật (1)

Li chào 2 người kia rồi đi

_ Trời cũng trễ rồi, tôi về xem tình hình của Can, 2 người hẹn hò vui vẻ nhá.

Gemi lạnh lùng

_ Xéo nhanh!!

Vir mắt nhìn về phía Gemi, hình như cậu có vẻ gì đó khá kì lạ thì phải.

_ Cô nhìn gì thế, mau đi thôi, trời sắp tối rồi. Đẻ Tau 1 mình trong khu rừng này ko an toàn đâu.

_ Uhm!!

Gemi vừa đi vừa nghĩ, hình như sau đêm qua thì mình đang ngày càng có những suy nghĩ kì lạ thì phải..

Đúng là như thế, Gemi đang ngày càng dùng hóa với mặt trái của mình và chỉ 2 tháng nữa cậu sẽ hoàn toàn trở lại là Gemi Ni.

_____ - - - - - _____ - - - - - _____ - - - - -

Li cứ phóng bạt mạng về phía trước khu rừng.

_ Phải mau lên mới đc, mặt trời sắp lặn rồi và cơ thể mình thì ngày càng kì lạ hơn.

Li một mình chạy sâu vào khu rừng.

_ Nơi này có vẻ ổn! Mong là sẽ ko có ai ở đây! Mặt trời gần lặn rồi! Giờ điều mình cần làm là ở lại đây cho đến khi cơ thể bình thường là đc.

Ngay khi câu nói của cậu vừa dứt thì Capri vừa đi ra từ 1 góc khuất tối.

_ Sao nguoi lại ở đây??

_ Đi mau!!

_ Cái gì?? Nguoi đang ra lệnh cho ta đồ sao??

_ Tôi ko còn thời gian giải thích nữa!! Xin cô đấy!!

_ Chắc!! Phiên phức!!

Ngay khi Capri vừa quay lưng rồi đi thì nhoáng 1 cái, với 1 tốc độ ko thể nào nhanh hơn đc nữa thì Li đã chốt lấy cổ tay cô trước khi cô kịp phản ứng. Tốc độ của Li nhanh đến mức ngày cả Capri với các giác quan cực nhạy bén cũng ko phác giác ra đc. Từ khi nào cậu ta có năng lực ntn chứ.

_ Đi đâu mà vội thế chứ cô bé. Tôi ko thể nào chịu đựng đc việc em cứ tránh mặt tôi đâu!

_ Đồ khốn! Nguoi điên rồi!!

_ Đúng thế, ta điên rồi! Mà cô bé này, ta ko hìu sao mỗi lần gặp cô thì ta lại có cảm giác rất mún làm cô đau đấy!

Li trấn áp Capri vào 1 cái cây cạnh đó. Cậu dùng sức mạnh của 1 người nam nhân mà kìm hãm cô. Mặt của hấn kẻ sát cô đến nỗi cô có thể cảm nhận đc hơi thở gấp gáp của hấn phả vào mặt cô. Nhưng càng như thế thì mặt của Capri càng đen hơn.

_ Cút ra ngay!!

Li tựa như 1 gã say vậy, cậu vừa mún vừa ko mún làm đau cô. Trong cậu có 1 phần do dự ko mún tiếp cận cô càng mún cậu tìm hìu thêm về cảm giác này của mình.

Nâng lên chiếc cảm của Capri, dùng ngón tay cái của mình ko ngừng tận hưởng làn da lạnh lẽo của cô.

_ Đồ khốn, ngừng cọ xát mặt ta đi!!

Thế nhưng Li ko có vẻ gì là mún nghe cả, mắt mù mờ ko ngừng nhìn về phía Capri. Nhất là khẩu hình miệng tàn nhẫn của cô. Càng nhìn cậu càng nhúc nhúc đến phát điên, sao nó có vẻ khá quên thuộc thế chứ.

_ Nè, cô bít ko. Ngay từ lần đầu nhìn thấy cô thì tôi đã ghét cây ghét đáng rồi. Hay nói cách khác, tôi hận cô.

_ Tôi và cậu từng gặp nhau sao??

_ Ô, ko ko! Chỉ là cái biểu tình lạnh lẽo vô tình của cô làm tôi phát ngán thôi.

_ Nhảm nhí đủ rồi.

Li nhếch mép suy hừ, nắm cổ tay của Capri bóp mạnh đến mức tựa như xương tay của cô mún bẻ nát cả vậy. Cậu nắm tay cô và ném mạnh cô xuống đất. Tâm trí của Capri lúc này ko ngừng hoảng loạn, cả người cô mềm nhũn cả ra, thân thể chỉ vì 1 cú ngã mà đau nhức.

_ Người đã làm gì??

_ Sao?? Ngạc nhiên lắm phải ko!! Ta chỉ là rút đi hết ma lực của cô thôi!!

_ Người ko thể!! Người ko thể có năng lực ntnày!!

_ Sao lại ko chứ!!

Li lúc này nắm mạnh cằm của Capri hôn mạnh bạo. Capri với sức mạnh của 1 cô gái bình thường phản kháng ko ngừng đánh vào lưng Li nhưng những cú đâm đó có vẻ ko hề gì với cậu cả. Ko biết điều gì làm cho Li tức giận nhưng cậu ko ngừng nghiêng rặng và cắn mạnh vào cánh môi của cô đến nỗi tứa cả máu.

_ Này, có phải cô nên khóc ko chứ!! Vẫn cứng đầu thật!! Nhưng càng khiến tôi mún hành hạ cô thêm thôi!!

Xé toét mạnh đi cổ áo của cô, Li cắn mạnh vào bả vai cô.

Hiện tượng này kéo dài đc 5 phút thì Capri ko thể chịu đau hơn nữa mà quát lên.

_ Mau dừng lại cho ta!!

Li lúc này sợ sệt 1 đứa trẻ mà ngừng lại. Tựa như 1 phản xạ có đk trong cậu.

Capri dùng hết sức lực của mình tạo ra 1 quả bom dội thẳng vào bụng Li lúc cậu còn đang trong trạng thái hoảng loạn.

Ai ngờ lúc Li còn chưa kịp bị thương thì 1 toán người đã lao ra không chể Li và Capri rồi. Ermen với khuôn mặt khác ra lệnh

_ Mau không chể thật tốt họ mau!! Đợi đến lúc Vương thức tỉnh mà ko không chể đc thì phiền lắm!!

Capri đã bị bịt thuốc ngủ bất tỉnh nhưng còn Li thì khá hiếu chiến.

_ Mún bắt ta sao!! Rõ nằm mơ!!

_ Đây là, tốc độ thật khủng khiếp, hoàn toàn ko nhìn thấy rõ bước đi chuyển của cậu ta!!

Chẳng mấy chốc lần lượt từng người ngã xuống dưới công kích của Li rồi.

_ Hừ, ý số đông và cấp bậc thì ta sợ sao! Ko nhìn đc bộ bước đi chuyển của ta thì chỉ đáng là phế vật thôi!!

Yusa _ Chúng ta phải nhanh lên!! Nếu lo giải quyết cậu ta thì sẽ tốn thời gian lắm!!

Ermen _ Đc rồi!

Ermen lấy từ trong lệnh bài trữ vật ra 1 cái cây. Bọn thuộc hạ nhìn mà lé còn mắt. Đó là bảo vật trấn an của vương quốc Bra đó. Này đc tận mắt chứng kiến thì quả là may mắn.

Tuy Yusa còn chưa đủ mạnh để phát huy công dụng của bảo vật * Chiếc cân công bằng *nhưng cũng đủ để cô dừng lại chuyển động của Li rồi. Chiếc cân này có công dụng khá đặc biệt, chỉ cần bạn bỏ ra 1 luồng ma lực cho nó thì nó sẽ đo điểm cân thận cái giá mà bạn muốn. Giống như Yusa đang bỏ ra 1 lượng lớn ma lực chỉ để mong ước Li dừng chuyển động của cậu ta trong 1 phút.

Ermen _ Nhanh!! Tranh thủ lúc này trấn áp cậu ta!!

Yusa _ Ko ngờ uy lực của bảo vật lại lợi hại như thế! Tôi có cảm giác lúc nady bảo vật ko ngừng run lên đấy!!

Ermen _ Chắc nó đang phản kích vì gặp đc cổ nhân khi xưa đó mà!!

Yusa _ Chắc thế!! Nữ hoàng cậu thật hào phóng khi cho chúng ta dùng bảo vật đó nha!!

Ermen _ Tôi nghĩ chắc bà ta sợ bảo vật để lâu quá ko ai dùng nên sợ tội nó rỉ sét hết ấy mà!! Nếu dùng cái cân này đảm bảo hút ra cho bà ta những viên đá vừa to vừa đẹp.

Yusa lên giọng nhắc nhở

_ Nhanh lên và đến hỗ trợ đội của Ymer đi!! Còn ko đến 20 phút nữa thì Vương sẽ tỉnh đấy.

_ Tác dụng lõi nguyên của Scor là gì thế!!

_ Hình như là phải hấp thu và chịu tra tấn của độc tố thì phải. Nếu ko cho độc tố vào cơ thể khi lõi nguyên đc phát động đảm bảo sẽ chết.

_ Kiểu như ko có độc thì ko sống nổi à!!

_ Tựa thế!!!

_ Khiếp, khiếp trước hạ độc người ta, khiếp này phải tự hạ độc mình.

_____#-----_____

_ Cậu trông chừng cậu ta đi! Tội đi đây 1 lúc!!

_ Sao Pis ở đây thế?? Cậu cứu cậu ấy ra à??

Scor ko trả lời mà lật đật đi ngay ra khỏi hang động. Cô ngồi ven bờ hồ, trăng soi bóng hình cô trải dài, trăng cũng như đêm qua nhưng có vẻ màu sắc hôm nay khá hơn đôi chút. Có chút sáng hơn.

Scor bày ra 1 đồng chai lọ

_ Trong khu rừng này hoàn toàn ko có loài nào có độc cả. Kể cả cái con Huỳnh Đế Xanh kia cũng ko ngoại lệ. May mà mình chuẩn bị trước cả 1 đồng độc.

Thịch thịch

Đến rồi, cổ thuật của con bò cạp ngày xưa gieo cho mình gần đến rồi. Tránh thủ lúc cơ thể mình chịu sự hành hạ của độc tố thì cô cũng nói lòng kinh mạch làm cho chất độc tràn vào kinh mạch. Sau những lần chịu khổ như thế này thì cơ thể cô có sự thay đổi đáng kể và hình như hiện giờ cô đã đạt CA trung cấp rồi thì phải. Chỉ sau lần này nữa thôi thì có lẽ cô sẽ đạt đến AA trung cấp mất. 15 tuổi AA trung cấp sao, nếu mà mọi người biết điều này thì sẽ nghĩ cách làm sao để cô chỉ họ cách vượt cấp quá.

Và Scor cũng ko hui sao những ngày đầu tháng thì cô rất mún độc tố. Mún uống chúng, mún cho chúng vào cơ thể mình và chẳng mấy chốc đã hình thành thói quen.

Scor uống từng lọ độc 1 vào người. Ngay khi cơ thể cô khá nhũn ra do bị độc hành hạ thì lọ thuốc trong tay cô đã bị 1 con dao bay ngang qua cắt phanh đi mất.

Scor lúc này cực kì tức giận, độc của con bò cạp đã vào thẳng hệ kinh mạch và đang khởi động tà cổ thuật. Hiện tại cô ko có khả năng chiến đấu.

Ymer ra lệnh cho thuộc hạ

_ Mau lập tức kìm hãm cậu ta lại!!

Hai tay Scor bị khống chế, cơ thể cô bần rần quỵ mọp xuống đất. Mặt cúi gằm hẳn xuống phía dưới. Thuốc mê đánh sâu vào tiềm thức của cô nhưng...

Scor ko ngủ, cô ngẩng đầu lên mà khi cười, tại sao đêm nay cô lại chọn sử dụng tà cổ thuật ở trong 1 khu rừng tràn đầy nguy hiểm và cô mún ở 1 mình chứ. Vì khi này cô có cảm giác 1 luồng sức mạnh to lớn đang tràn vào cơ thể cô đủ để cho cô chống lại tác dụng phụ của tà cổ thuật.

Đúng vậy, ko theo dự kiến của họ, Scor đã biết mình bị theo dõi và đã ép mình thức tỉnh sớm hơn 2 phút. Giờ đây thì kẻ nào dám can cô chứ, cô ko ngán đâu. Con mắt trái vốn lạnh lẽo khó tả nhưng nay lại thêm vẻ sắc lạnh, vô tình trong đó. Một màu đỏ ngầu đan xen 1 vẻ tức giận.

Chớp mắt 1 cái, nhiệt độ đã xuống cả chục độ. Ko khí toát lên cái lạnh cắt da thịt.

Ymer hít vô 1 luồng khí lạnh

_ Đây là, DA cao cấp.

_ Thủ lĩnh, ngài nhảm đánh lại ko??

_ Hời ngu, thủ lĩnh dù sao cũng là CB cao cấp rồi chứ bộ.

_ Ta cũng ko rõ mình có đánh lại hay ko nữa!!

_ Thủ lĩnh, ngài đừng nói thế!! Tội em mất niềm tin mất.

_ Đội tiếp viện đến chưa!!

_ Dạ chưa ạ!!

_ Hết cách, hôm nay đánh 1 trận cho ra dáng nam nhân nào!!

_ Vâng!

* Băng lao *

Ko đội bạn người kia kịp sung thì Scor đã 1 đồng băng vào người họ rồi. Cả quân nó đồn và dùng mọi loại mà pháp nhắm vào Scor.

* Băng thuẫn *

1 tấm tường băng phòng thủ vững chắc đc tạo ra và Scor ko hề bị tổn thương gì cả.

_ Má ơi!!

_ thật khủng bố!!

_ Ko hổ danh là cao cấp!!

Khi Scor còn đang nhếch mép suy hừ thì tấm tường băng của cô đã bị phá nát. Scor tròn mắt nhìn những cái móng vuốt trên đôi bao tay của Ymer. Nó toát ra 1 sức mạnh hệ hỏa khó lường đc.

_ Thủ lĩnh ngẫu quá!!

_ Ngài ấy dùng bảo vật của vương quốc O là bao tay vuốt mãnh hổ hệ hỏa đấu với Băng Vương.

_ Thủ lĩnh quả thông minh.

* Băng tạo hình *

Scor sau khi bị lung lạc khá ít thì đã bình tĩnh lại và tạt ra trong tay song kiếm băng. Hai người đấu tay đôi cùng nhau. Bất ngờ Ymer tạo ra 1 lỗ xoáy hút Scor lệch 1 bên, tranh thủ cơ hội, ko biết đó vô tình hay cố tình thì Ymer chém trúng chỗ vết thương cũ trên eo Scor.

Scor là hệ băng thế nhưng bị lửa trên móng vuốt tổn thương khiến cô đau đến nổi quỳ mọp xuống. Lửa lan tỏa ko ngừng đốt lấy chất độc của cô như mìn tiêu trừ đi chúng vậy. Tối hôm nay cô vẫn chưa uống đủ chất độc thế nhưng chứng cứ bị tiêu trừ như thế này chẳng bao lâu cơ thể cô sẽ ko đủ chất độc mà....

* Băng phong bạo *

* Băng tạo hình *

* Băng ma trận *

Scor trong 1 lần phóng ra cả 3 chiêu thức. * Băng phong bạo * tạo ra các cú nổ nhẹ trong ko khí sau đó lại như cuồng phong đánh bật về phía binh lính.

_ Á. Chạy đi bây oi, ko khí đang nổ kìa!!

* Băng tạo hình * tạo ra cả 1 đội quân cốt đầu đánh phá đội quân. Thêm vào đó *Băng ma trận* như tạo ra 1 rào huyết giam cầm hết bọn họ.

Scor nhìn về những lọ thuốc độc khí này đánh nhau mà bị vỡ tan hết của mình thì chắc lười. Cô có sức mạnh nhưng trạng thái cơ thể ko tốt đó là nguyên nhân, Scor bị chìm vào trạng thái mất nhận thức.

Bao tay hỏa mãnh hỏa kết hợp cùng bảo vật hỏa tiễn của vương quốc Tarius mà cả bọn mới may đc thoát ra khỏi ma trận khổng lồ đầy đáng sợ của Scor. Thử bị nhốt trong 1 mê cung mà tràn đầy khí lạnh, khi đi tới nơi nào thì đột ngột 1 bộ xương nhảy ra hù dọa sao nổi. Đa số quân khi ra khỏi ma trận đều khóc là sợ ma ôm lấy Ymer chặt kín.

_ Thủ lĩnh, Băng Vương đang nằm phía kia!!

_ Chẳng lẽ đó dùng ma lực quá độ nên mê rồi!!

Quân của Yusa và Emen vừa đến lúc này.

Yusa _ Như thế nào rồi!??

Ymer _ Hình như có vẻ kì lạ!! Chẳng hiểu sao lại tạo ra 1 đồng hồ hỗn độn cho tụi tui xong thì lao ra nằm đó!!

Yusa _ Để tui xem!!

Yusa xem xét 1 hồi thì mặt xanh lét.

_ Băng Vương đã uống chất độc đầy đủ chưa??

_ Hình như lúc tui đánh nhau là lúc ngài ấy đang uống thì phải!!

_ Đồ ngu, thế thì phải để ngài ấy uống hết chất độc đi chứ!! Mau lấy hết mọi loại thuốc độc mà các người mang theo mau! Ernen, còn bao nhiêu thời gian nữa là đến 21h.

_ Hình như là 6 phút.

_ Cho ngài ấy uống chất độc mau trước khi lời nguyên cắn nuốt linh hồn ngài ấy.

_ Hình như tình hình của Băng Vương đã cải thiện rồi ạ!!

_ Vậy ư rồi! Ymer, sao cậu lại phạm sai lầm ngớ ngẩn như thế hả. Cậu phải biết rằng trong tứ vương thì Băng Vương, Phong Vương và Thổ Vương nếu ko đáp ứng đk của lời nguyên thì ẽ bị chính lời nguyên cắn nuốt mà. Nữ hoàng mà bí chuyện này thì sẽ ra sao đây hả.

Đột nhiên Ymer biến hình thành 1 cô bé gái xinh xắn đáng yêu. Mái tóc xanh lục, đôi mắt to tròn lấp lánh ánh vàng.

_ Em xin lỗi chị Yusa!! Do em năn nỉ nữ hoàng dủ quá nên người mới cho em thực hiện nhiệm vụ này. Em chỉ định cướp cái mặt nạ của anh Ymer lúc hóa trang để hù anh chị thôi, ko ngờ suýt nữa em đã giết chết Băng Vương. Em xin lỗi ạ!!

Ernen _ Trời ạ!! Điện mất, con nhóc này! Ko lo học hành mà dám ngao du trong nhiệm vụ bí mật của hoàng tộc. Vậy còn Ymer đâu??

_ Dạ!! Swam và North giúp em dụ anh ấy đi nơi khác rồi ạ!!

_ Vậy sức mạnh đâu mà nhóc đánh nhau với Băng Vương nãy giờ.

_ Dạ!! Nhờ * Chiếc bình sinh lực * của vương quốc Rius và * Quyền trượng chữa trị * của vương quốc Es đó ạ. Nên nãy giờ Băng Vương đã thương em ko có năng lực đâu ạ!!

Quyền năng của bảo vật thật lớn, còn nhóc chỉ voi tới cấp CA trung cấp thôi. Ấy vậy mà có thể đấu ngang cơ cao cấp. Điều đáng nói là dùng cả 4 bảo vật nhưng ko hề chiếm thế thượng phong mới ghê chứ.

_ Con nhóc này! Bọn ta 2 người mà chỉ có 3 bảo vật còn mi 1 thân mà 4 món. Công đạo nằm đâu chứ!!

_ Dạ, là em lén chộm của anh Ymer thôi!!

_ Vậy lúc đánh nhau hấn lấy cái gì làm ăn chứ!! Con nhóc này ko trừng trị thì càng hư mà!!

Yusa _ Đủ rồi!! Tôi đã dùng * Chiếc cân công bằng * lấy hết ma lực của Scor rồi nên đi thôi! Mau đi thôi!

_ Nói thật!? Em ko nỡ đánh anh đẹp trai vậy đâu!!

Ernen _ Khỏi lo nhóc!! Con gái đó!!

_ Em tan nát con tim rồi!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Bảo vật (2)

Cô bé khi này giả thành Ymer tên là MaNu, đừng nhìn nó trẻ vậy thôi. Chứ thật ra là 34 tuổi rồi đấy!!

_ Nè, chị Yusa ơi! Tại sao chỉ có 3 người họ phải đáp ứng đk của lời nguyên mới đc sống tiếp ạ??

_ Đó là lời nguyên thứ 2 của họ. Vì người mình yêu, họ ko ngại trả giá đến 3 lời nguyên, tính đúng hơn là 4.

_ Ê, họ yêu người kia đến vậy sao?? Họ thật vĩ đại, vì người mình yêu mà chịu đựng như thế!!

_ Ko đâu! Đợi 2 tháng nữa thôi em sẽ biết rằng họ vừa tội nghiệp vừa đáng trách.

_ Thế ạ!!

MaNu suy nghĩ lại về cuộc chiến của nó và Băng Vương, chẳng lẽ vì Băng Vương quá yêu ai say đắm nơi mới chịu đựng hết đau khổ về phần mình trong lần chuyển sinh này sau.

Yusa _ Đây Emen!! Sagit là do tổ đội của North giải quyết phải ko??

Emen _ Đúng thế!!

_ Vậy báo tin cho họ rằng khi không chế dc Sagit thì nhớ giấu cô bé ấy thật kĩ!!

_ Sao?? Cô sợ Phong Vương tìm đến nơi à.

_ Ừm!! Tôi có hơi lo!!

MaNu _ Chị ơi!! Sao Phong Vương phải tìm đến cô bé Sagit đó ạ???

_ Vì cô bé đó là người mà Phong Vương yêu nhất trên thế gian này!!

_ Bọn vampire các ngươi chịu chết đi!!

Sagit mất đồ rực ko phân biệt dc người trước mắt mình là ai. Trong đầu cô chỉ có nghĩ, chúng là vampire và chúng cần phải chết.

* Hỏa Viêm Kích *

* Hỏa Cầu *

Yoàn quân có né là né. Quân tinh nhuệ thì xông lên đánh, còn 3 vị chỉ huy rảnh rồi thì ngồi chơi phía xa.

North _ Ko dc rồi!! Cậu ta đang trong trạng thái ko kiểm soát dc mình nên sức mạnh và kĩ năng chiến đấu quả là rất kinh hồn!!

Swam _ Ko nên để cậu ta tiêu hao quá nhiều ma lực. Cứ như vậy thì ta chỉ lấy dc viên đá bé xíu thôi đó. Nữ hoàng sẽ trách móc cho coi. Tui ko muốn bị 1 người lùn hơn mình trách móc đâu.

Ymer _ Nói hay thế nhưng rốt cuộc trong cả bọn đâu có ai biết chơi đánh đàn Harp đâu.

Swam _ Tội hận cái bảo vật của vương quốc Ces là cái đàn. Bộ phải biết đánh mới dùng dc nó sao??

North _ Vậy ai giữ bảo vật của vương quốc Pio thế??

Swam _ Hình như là chị Yusa!! Chỉ rai tên ngốc nào đó bị MaNu lừa lấy đi bảo vật vương quốc O rồi chứ đâu!!

Ymer _ Nói gì đấy con nhóc kia, tại đứa nào lừa anh mày chứ hả!!

Sagit càng đánh càng hăng, bộ bước di chuyển tựa như 1 con thú hoang đang đi săn.

* Hỏa Hồng Châu *

* Hỏa Đạn *

_ Thủ lĩnh, cứu chúng em với!!

Cả 1 bầu trời rực sáng đầy rẫy quả cầu lửa rơi xuống hỏi sao ko sợ. Bọn họ ko phải là đánh ko lại Sagit, mà họ sợ tổn thương cô lắm. Cứ thủ ko phải là cách hay.

North _ Dc rồi!! Swam, mau lấy bảo vật của vương quốc Rus ra đi!!

Swam nghe lời North lấy ra 1 cái chuông vàng. Swam hứng chí lắc đùng đùng, cái chuông lại còn phát ra âm thanh max to nữa mới ghê chứ. Sagit đang công kích cũng phải ngồi xuống bịt tai lại. Swam tiếp tục làm cho chiếc chuông lớn lên nuốt trọn Sagit vào trong.

Swam lao mồ hôi

_ Phù!! Mệt ra mặt!!

_ Thôi đi chị hai!! Bảo vật này dùng ma lực ít xỉnh. Mệt mỗi chỗ nào chứ!!

Ymer _ Mau liên lạc cho 2 tổ đội còn lại đi!!

North _ Vâng!!

North lấy ra 1 quả cầu truyền tin

_ Tổ đội tập hợp vị trí B khu rừng

Chẳng mấy chốc đã có mặt đầy đủ. Ymer bay lên xử đẹp MaNu, nhéo má con nhỏ hết cỡ.

_ Đồ ranh con, dám lừa anh mày đây!!

_ Ấy... ầu em!! (Đau em)

Yusa _ Ernen, đem Capri ra đây đi!!

Yan He _ Thì ra là ở chỗ bà!! Cảm ơn nha!! Thảo nào tui tìm hoài ko thấy con bé.

Yusa _ Đem bảo vật * Chia cắt linh hồn * của vương quốc Ni lại đây cho tui!!

Yan He _ Cậu định!!

Yusa _ Đứng thế!! Điều kiện của Thổ Vương là phải hấp thu Tà khí. Cậu nghỉ ở nơi yên lành như cánh cổng số 4 này có nơi nào mà có tà khí chứ. Tui mún phân tách linh hồn chúng ta để Thổ Vương có 1 linh hồn hoàn thiện mà ko cần đk cho lời nguyện vào đêm nay.

Ernen _ Tại sao Thổ Vương lại quyết định vào cánh cổng số 4 này khi biết ngày mình chịu lời nguyện đã gần kề chứ. Lẽ nào ngài ấy ko bít trong cánh cổng số 4 này hoàn toàn trong lành sao??

Yan He _ Namin, cậu đang làm gì thế??

Namin đang lục lại quần áo của Capri 1 cách khá khiếm nhã.

Namin _ Tớ cảm thấy trên người con bé có mùi khá khó chịu. Nhưng tớ tìm hoài vẫn ko bít nó là cái gì.

Yusa _ Để tớ xem nào!!

Yusa lần mò cẩn thận cơ thể Capri, khi cô cởi đi chiếc giày của Capri ra thì thái độ của mọi người tựa như mún ngưng động lại.

Yan He _ Gì thế!? Cái cùm trên chân con bé là sao??

Yusa _ Đây là tà vật. Chiếc cùm này sẽ hấp thu sinh lực xung quanh và chuyển hóa thành tà khí dẫn dắt vào cơ thể con bé.

Ernen _ Sao con bé lại có món cổ vật này chứ?? Món đồ này thậm chí là hoàng tộc cũng khó lòng mà có đc.

Yusa _ Xem ra phải nhờ đến cậu rồi đây Ymer!!

Ymer gật đầu, tiến thẳng về phía Capri. Năng lực của Ymer có thể coi là khá vô dụng trong chiến đấu nhưng hữu ích trong thông tin.

* Thao Tung Kí Ức *

Ymer tạo ra các sợi ma lực cho mọi người nắm. Chỉ cần ai đụng vào sợi ma lực này của cậu thì cũng có thể nhìn thấy kí ức của người đang bị cậu đọc.

_____ - - - - - _____
_ Cho truyền tên tội phạm nguy hiểm thứ 121310 vào phiên tòa.

Tiếng hô to đồng thanh của tên lính canh. Ngay khi tiếng hô vừa dứt thì 1 đứa bé với cơ thể nhem nhuốt tựa như ko thể dơ bẩn hơn đc nữa đc truyền vào. Bóng hình nhỏ nhắn, khuôn mặt vô cảm, ánh mắt vô hồn, cơ thể đầy rẫy các vết máu khô. Nhìn hệt như cô bé vừa tắm trong máu vậy.

Nhà vua vừa nhìn thấy cô bé thì khuôn mặt càng trùng lên vẻ hung ác, hận như ko thể lao tới chính tay mình giết cô vậy.

Những tên tội phạm nguy hiểm nhất của các vương quốc sẽ do chính hoàng hậu và quốc vương phán xử như thế nào.

Cô bé vừa bước vào thì ko thể nào tránh khỏi những lời bàn tán, đàm tiếu, mỉa mai về cô bé.

_ Tội nhân Capri, mã số 121310. Gần tròn 5 tuổi, ở làng cũ của mình. Giết người cùng làng sau đó ngủ cạnh họ, hình vi man rợ ko gớm tay. Khi muốn bỏ trốn thì bị quân lính hoàng gia vây bắt, sau đó phản kháng quyết liệt và giết hết hơn 57 người lính. Lòng người khó dò, tội ác khó tha, phạm nhân còn gì muốn nói.

~Im lặng~

Chỉ riêng bọn người kia -

Ermen _ Này Namin, ông có dám giết người rồi ngủ cùng họ ko??

Namin _ Tha cho tội đi, tội sợ ma lắm.

* CỐP *

Cả 2 bị Yan He cốc đầu 1 cái.

_ Mau im lặng coi 2 tên này!!

Chỉ riêng Capri là im lặng, còn cái miệng cái nghiệt của bọn hoàng tộc thì khỏi nói.

_ Gì đây, tên phạm nhân trẻ nhất lịch sử à.

_ Còn nhỏ mà ra tay độc ác thật.

_ Tốt nhất là nên giết nó để tránh hậu họa về sau.

.....

Hoàng hậu _ Ái chà, chúng ta có nên tuyên phạt thật nặng nề để làm gương cho dân chúng rằng dù cho thân phận cao quý hay là ma pháp sư thiên tài cỡ nào nếu đã có lòng dạ độc ác thì phải chịu phạt ko!!

_ Hoàng hậu nói chí phải!!

_ Quả đúng là hoàng hậu anh minh!!

....

_ Giết nó đi.

_ Chém chết nó.

_ Thiêu nó đi.

_ Đem nó làm mồi cho yêu quái.

.....

Hoàng hậu _ Đc rồi! Ta thấy dù sao phạm nhân này cũng còn tuổi, cũng có thể là tuổi trẻ bồng bột nên ta nghĩ ko đến nỗi giết. Đem nhốt 10 năm vào hầm ngục giam dành cho những kẻ tội đồ. Chân tay bị bùa chú và cùm xích ma thuật khóa lại, cho nó chịu những nỗi đau khi bất thể nào là bị giết để sau này ko dám tái phạm nữa.

_ Hoàng hậu thật lương thiện.

_ Hoàng hậu quả là toát bụng.

.....

_ Phạm nhân có gì phản kháng về hình phạt mà mình sẽ chịu ko??

_ Cái thứ như nó phải chịu những hình phạt này còn may rồi, ở đó mà dám phản kháng sao.

_ Nữ hoàng tốt như vậy mà nó còn ko biết cảm ơn. Nhìn cái mặt nhon nhon của nó mà phát cáu.

Đến tên lính đứng cạnh Capri cũng lên tiếng

_ Còn ko mau cảm ơn nữ hoàng.

Hắn nhấn mạnh đầu Capri xuống đất. Vũng máu đỏ là từ vết toét trên đầu cô bé.

_ Ha ha, nó cảm kích nữ hoàng đến nỗi đập đầu toé máu lun rồi.

_ Ha ha!!

_ Ha ha!!

Hoàng hậu _ Đc rồi mọi người, đừng cười nữa nào. Kéo cô bé sợ đấy. Cô bé, đứng lên đi nào.

Tên lính nắm thẳng tóc Capri mà kéo lên.

Hoàng hậu _ Nếu cô bé ko có gì phản kháng về phán xét của ta thì phiên xét xử kết thúc tại đây nhá.

* Phụt *

Chiếc miệng bị đập nát của Capri phun xuống tấm thảm lông cao cấp của cung điện 1 bãi máu. Đôi mắt toát lên 1 sự thèm khát đáng sợ.

_ Rảnh mồm!! Giết đi!!

Đức vua lúc này đã đứng bật dậy, mặt tức giận đen thui.

_ Đồ vong ân!! Cái thứ mà quý như mày đáng giết!!

Hoàng hậu đứng dậy xoa dịu nhà vua

_ Thôi nào, thôi nào. Chàng đừng kích động. Mọi người mau đem cô bé đi đi nào.

Namin _ cái kiểu hoàng tộc gì thế này!! Là xét xử hay mua vui hả??

Yusa _ Cây tổ tiên của họ là các vị vua khi xưa nên lấn áp dân chúng.

Yan He _ Sẽ chẳng vui cười đc lâu đâu.

_ Vào đó đi con khốn. Từ nay trở về sau nơi đây sẽ là chuồng nuôi cái thứ súc vật như mày đấy.

Capri bị ném thẳng vào ngục tối, thậm chí khi nãy bước xuống cầu thang chúng đã xô cô xuống. Cả người cô bé, nơi đâu cũng thấm đẫm máu tươi và máu tươi.

_ Mời các vị pháp sư cao quý tạo xiềng xích mà pháp và dán bùa chú giam cầm nó ạ.

_ Đc rồi, ko ngờ vì 1 con nhỏ hèn kém mà ta phải đi xuống cái hầm ngục hôi tanh này.

Khi Capri vừa bị xích lại xong thì tên lính canh ngục kia lại tiếp tục đá vào người cô, lần này Capri phải liên tục ói ra máu đến nửa mặt trắng bệch hẳn đi.

_ Mày nghe ko còn khốn. Vì mày mà các pháp sư cao quý phải đích thân xuống đây đó.

_ Đc rồi, mau nắm chân nó lại đây cho ta.

_ Vâng ạ.

Namin _ Cái vòng đó chính là cổ vật ko lẫn vào đâu đc.

Yan He _ Cái vòng này chỉ có người đeo mới biết cách mở nó thôi.

Emen _ Thì ra con bé bị ép buộc phải đeo.

_ Mẹ kiếp, làm bẩn cả đôi bao tay của tao.

Tên ma pháp sư kia vừa mới xích Capri thì đem vút đôi bao tay vào mặt cô.

_ Dừng trách tao, có trách thì trách mày ko vừa mắt nữ hoàng đi. Với chiếc vòng này. Cơ thể mày sẽ từ từ hấp thu tà khí và sẽ ko bao lâu nữa mày sẽ trở thành 1 con quái vật. Hà ha Ha ha.

~~1 ngày trôi qua~~Capri ko có động tĩnh gì.

~~~10 ngày~~~

~~~1 tháng~~

_ Con mẹ nó, quả như thằng béo đó nói, cơ thể mình ngày càng quái dị. Tao sẽ ko để lũ chó tụi bây đc như ý muốn đâu.

Thế là Capri dành nửa tháng đọc 1 cổ chú xa lạ gì đó. Cuối cùng cô cũng thành công. Vòng tròn ẩn chú đc tạo ra xoay quanh cô.

Đúng là bọn ngu đó ko hề biết gì về lời nguyện của bậc vua chúa chuyển sinh như cô nên chúng đã vô tình giúp cô sống sót suốt 10 năm qua hơn nữa cái vòng giúp cô hấp thu tà khí nhanh hơn làm cho tà cổ thuật trong cô ngày càng phát huy mạnh mẽ đến ko tưởng. Tà cổ thuật này cho phép cô hấp thu tà khí mà ko bị biến thành quái vật mà ngược lại càng giúp cô mạnh mẽ hơn.

Đây là do chúng ép cô, ép cô dùng tà cổ thuật, là chúng đã ép cô đến bước đường này.

Yan He _ Ymer, ẩn chú dưới đất đó là??

Ymer _ Là tà cổ thuật khi xưa của vương quốc Corn đã bị thất truyền.

Namin _ Sao con bé lại biết cách thi triển!!

Yusa _ Đây là thù hận, thù hận đã ngấm vào da thịt con bé khiến nó nhớ về 1 phần kí ức của mình về cổ chú. Nó khao khát có sức mạnh và chỉ thế thôi.

Ermen _ Ta có nên báo việc này lại cho nữ hoàng.

Ymer _ Ừm!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Tâm trí hướng về người

Yusa _ Vậy xem ra ko cần dùng bảo vật * Chia Cắt Linh Hồn * nữa rồi. Mau lấy bảo vật của vương quốc Cer giam cầm Capri lại đi. Dừng cả * Chiếc Cân Công Bằng * hút hết ma lực của con bé 1 cách nhanh nhất có thể đó.

Ermen _ Vậy tiếp theo là đến Phong Vương nhì.

Yan He _ Ừm, cậu bé này thì khó xoi nhất trong 12 đứa đấy.

Namin _ Nắm giữ những kí ức của kiếp trước thì khả năng chiến đấu sẽ hơn người. Trên hết, đó còn là huyết tộc.

Ermen _ Với những điều này, cậu ta dư sức đạt đến đẳng cấp BC cao cấp. Hay còn tệ hơn.....

Đồng thanh_ AA cao cấp sao??

Yan He _ Đúng vậy, khả năng cũng rất cao. Và nếu điều này xảy ra thì cả đám chúng ta ko phải là đối thủ của cậu ta.

Yusa _ Tôi nghĩ mình nên liên lạc với nữ hoàng để xin ý kiến về vụ này, sẵn tiện thông báo về vụ của Capri lun.

Trên quả cầu hiện lên hình ảnh nữ hoàng với khuôn mặt đen cực kì khó chịu.

_ Sao các người cứ phá hỏng giấc ngủ của ta hoài thế hả??

Yan He _ Mong nữ hoàng tha tội. Chúng tôi muốn nghe lời khuyên của ngài về Phong Vương ạ!!

_ Lo gì hả, chỉ là tỉnh giấc thôi mà, làm như thức tỉnh lun ko bằng, cao lắm là cậu ta chỉ đạt đến đẳng cấp như Băng Vương thôi là cùng. Còn nếu các

ngươi lo quá thì hãy lấy Sagit làm mẫu như cho ta.

Namin _ Nhưng thưa nữ hoàng! Ngài ko mún lúc Phong Vương tỉnh giấc có sự tiếp xúc với 11 người còn lại mà.

Selene _ Ha ha!! Tại ta mún nhìn thấy đáng vẻ đáng yêu lúc đó của Phong Vương mà. Ta mún xem, Aqua đó sẽ lại một lần nữa giết chết người mình yêu ko thôi. Đó là lúc mà cậu ta dễ bị trấn áp nhất.

Namin _ Vậy ta phải lấy Sagit làm mẫu như sao??

Selene _ Đúng vậy! Với bản năng của 1 con vampire của cậu ta, các ngươi phải tốn rất nhiều thời gian để bắt đc cậu ta. Dùng cách này nhanh và tiện hơn nhiều. Và nhớ để cho Sagit ở trạng thái hoàn toàn tỉnh táo nhé, như vậy sẽ thú vị hơn.

Emen _ Thưa nữ hoàng!! Hoàng tộc Corn đã đeo trên chân Capri 1 cái cùm tà cổ vật. Theo người, việc này nên xử lí ra sao ạ??

Selene _ Ày, ta thích việc này!! Từ lúc bắt đầu ta đã giao cho các ngươi nhiệm vụ gì hả??

Giọng của Selene như có phần vừa vui vừa cho người ta cảm giác ghệt thờ.

Đồng thanh _ Làm cho họ xung đột với 12 gia tộc ạ!!

Selene _ Tốt!! Dựa vào việc này làm cho con bé hận thù hơn nữa đi. Hãy làm cho nó thật căm hận cái hoàng tộc đó cho ta.

Đồng thanh _ Thần đã rõ ạ!!

Selene _ À còn việc này nữa!! Khi Pis thức tỉnh nhớ dùng cái gì đó bịt mõ nó lại nhé. Kéo giọng hát của nó sẽ thành lọc mọi thứ mất đến lúc đó Aqua, Capri và Scor sẽ yếu đi rất nhiều đó. Với lại ko hát đc thì nhóc đó sẽ ko làm đc gì đâu, hớ hớ!!

Thì ra mục đích chính của bà là đó, nữ hoàng ghét ai hát hay hơn mình mặc dù bà hát dở tệ.

_____ - - - - -

~~~~~10giờ tối ~~~~~

Yan He _ Mọi người tránh xa con bé ra, tà khí quanh nó đang ngày càng dày đặc hơn đấy!!

Yusa _ Namin, ông hít phải tà khí rồi à?

Namin _ À ko!! Do tội ngập vô miệng 1 tí tà khí thôi!! Tui mún thử xem nó ngon ko??

Đồng thanh _ Chơi rõ ngu??

_ Đc rồi, hấp thu ma lực của con bé nhanh đi!!

~~~~~11giờ tối ~~~~~

Aqua dựa người vào 1 cái cây thờ dốc ko ngừng, cơn đau buốt tê rần cả đã đầu truyền đến. Cậu vô cùng vật vã mà ôm lấy đầu mình, có vẻ là rất đau đến nỗi răng nanh của cậu đang dần dài ra. Ngón tay nhọn hoắt, đã tựa như cùn muốn trắng hơn nữa. Aqua hất tung mái tóc đã nhuộm bạc bay phất phới trong gió, đôi mắt đẹp nhắm hờ giờ đây đã mở ra hoàn toàn 1 màu đỏ rực rỡ hết 1 viên ngọc quý, ko, cả viên ngọc quý còn ko có cơ hội để so sánh đc với vẻ đẹp của đôi mắt ấy. 1 đôi mắt vừa đẹp vừa lạnh lùng, đôi mắt thấu lên 1 ngọn lửa đỏ rực đầy tham lam.

_ Cơ thể này là.....!! Cuối cùng sau 10 năm trước ta lại 1 lần nữa đc làm chủ cơ thể này.

Thịch thịch

1 luồng kí ức của kiếp này đang đc Aqua dần tiếp thu

_ Người con gái có màu tóc tím than đỏ chính là... là anh Scor Pio. Đây, cô gái đó....

Trong kí ức của 1 người còn trai Aqua, có 1 hình bóng rất quen thuộc, 1 hình bóng mà Aqua đã từng nghĩ có lẽ cả đời này cậu sẽ ko bao giờ ngó ngang tới nhưng....

Chợt Aqua dừng lại mọi chuyển động của mình, đôi mắt dao động 1 cách kịch liệt, thân thể chợt run, hơi thở của hắn đầy choáng ngợp.

_ Mùi hương trong ko khí này!! Ko sai đc, dù đã khác xa so với khi xưa nhưng đúng.... đúng thật là anh rồi!!

Phải đợi 1 lúc sau Aqua mới buông ra đc cái tên đó 1 cách đầy nặng nề. _Sagit-tarius!! Ko phải! Kiếp này phải gọi anh là Sagit thôi!!

Giọt nước mắt chảy dọc xuống gò má trắng của cậu. Đã đợi, rất lâu, rất lâu rồi. Cô đợi chờ anh rất lâu rồi.

Ko để suy nghĩ gì nhiều, Aqua tức tốc phóng vút về nơi có mùi hương của Sagit.

Hai người mặt đối mặt gặp nhau, ở khoảng cách ko gần cũng ko xa. Sagit với đôi mắt đờ đẫn nhìn về phía Aqua, cô ko làm gì cả, cô im lặng tựa như 1 con búp bê vô hồn. Còn Aqua thì bước lê từng bước khó khăn về phía cô, tay phải của cậu vương ra. Cậu mún chạm vào cô nhưng cậu sợ, cậu sợ khi mình chạm vào ngực cô sẽ tan biến mất, cậu ngực cô sẽ là 1 giấc mơ thôi. Nhưng cậu vẫn mún chạm vào cô. Nhìn những ngón tay nhọn của mình ngực sẽ làm cô đau, Aqua quyết định biến trở lại thành 1 CON NGƯỜI.

Khi những ngón tay của cậu chạm vào gò má trắng hồng ấm áp của cô thì miệng của cậu bất giác nhòen 1 cái, nụ cười tràn đầy hạnh phúc biết bao.

VỤT!!

Cánh tay của Aqua đã nhuộm đầy máu tươi của chính cậu. Trên tay Sagit là 1 con dao bạc nhuộm máu tươi. Phải, Sagit đã chém cậu. Sagit đã bị mất ý thức trước đó do Ymer đã thôi miên cô nhưng trước khi Aqua chạm vào cô 1 chút thì phép thôi miên đó đã đc giải, nhìn thấy 1 con vampire mà lúc trước đã đánh mình thân tàn ma dại biến đổi thành Aqua thì cô thật rất sùng sốt đến nỗi tự kích hoạt trạng thái * Sát Thủ Ánh Trăng * và chém gần như lia tay Aqua. Chỉ là gần thôi, khi bít cậu là Aqua, trong cô vẫn có 1 chút ko nở ra tay.

Aqua lúc này mới nhìn lại cánh tay bị chém của mình, tim cậu đau quá. Giọng nói vẫn lạnh lùng có chút ứ động phát ra.

_ Phải rồi nhì!! Kiếp này Sagit-tarius là 1 thợ săn vampire mà.

_ Vampire khốn kiếp!! Nộp mạng đi!!

Sagit ko mún nghe gì cả, cô điên cuồng lao về phía Aqua tấn công 1 cách kịch liệt. Với đôi mắt tỉnh tề và tốc độ kinh dị của mình, Aqua dễ dàng hóa giải và né các đòn tấn công của cô. Tuy cô đang tấn công cậu nhưng cậu lại đang thấy rất vui, kiếp trước là Nữ Quý cậu đây đánh cô giờ thì ngược lại cơ. Cơ thể Aqua đột ngột chuyển biến làm cậu ko kịp né đòn tấn công của Sagit và kết quả là cậu bị chém mạnh vào bụng và bị đánh bay đi.

_ Khụ khụ!! Cảm giác này!! Đây là!!

Cuối cùng sự kiềm chế từ Aqua cũng có giới hạn thôi, đã đến lúc cơ thể cậu phải tìm đến 1 điều kiện để tiếp tục tồn tại rồi.

Như Selene đã nói trước đó

_ Nghe đây!! Lúc tỉnh giấc thì Aqua cần có máu và phải là rất nhiều máu. Ta mún xem, kiếp này Aqua có lại hút máu người mình yêu đến cạn khô ko đây. Ta thật rất mong chờ, ko bít 1 trong 12 đứa trẻ có chết trước nghi lễ trưởng thành ko nhì.

Selene đúng thật đã đúng, Aqua ko kìm chế đc mình nữa mà khát vọng nhìn về phía Sagit. Trong mắt Aqua hiện nay, Sagit chỉ là 1 đồ vật sẽ phải cung cấp máu cho cậu ko hơn ko kém.

Sagit _ Tránh ra mau!!

Tức tức 1 cái, Aqua đã áp chế Sagit xuống đất, chiếc môi khô nấp nấp lộ dần ra 2 chiếc răng nanh, Aqua đang dần hóa thành hình dạng vampire. Sagit tròn xoe mắt, ráng nhìn thật rõ cảnh này.

Sagit _ Ngươi... Thật sự là vampire!

Ko thể nào, Aqua là vampire, cậu ta là vampire sao?? Rõ ràng khi nãy cậu ta còn là 1 con người kia mà, chuyện gì đang xảy ra vậy??

Sagit ráng động mạnh cả 2 tay, cô cố gắng thoát khỏi sự kìm hãm của Aqua nhưng thật sự ko thể. Đây là, sự cách biệt về thực lực sao?? Trước sức mạnh của Aqua, cô chỉ là 1 thợ săn non nớt ko hơn ko kém. Mà hình như cô đề cao mình quá rồi, cô giờ đây. Chỉ là 1 con mồi cho cậu thôi.

Chiếc lưỡi ẩm ướt, lạnh lẽo liếm vùng da thịt của chiếc cổ trắng nõn nà. Sagit ko hề lên tiếng phản kháng, cô giờ đây chỉ có biểu hiện hết 1 người thiếu nữ thôi. Sagit mặt đỏ bừng, mắt nhắm chặt lại để ko thấy đc gương mặt và đôi mắt hút hồn kia của cậu. Thế nhưng trong cô vẫn có 1 cái gì đó thật sự ko cam chịu, 2 tay cô nắm chặt thành nắm đấm, răng nghiến chặt lại với nhau. Hơi thở cô ngày càng dồn dập hơn, cả người cô run bần bật, nước mắt ko tự chủ chảy dài.

Aqua nắm chiếc cằm của Sagit, tay còn lại nắm chặt lấy tay cô đan xen 10 ngón tay lại với nhau. Cậu nếm hết hương vị nước mắt của cô, từng ngụm hôn dịu nhẹ rơi trên mặt cô.

Mắt, má, sống mũi, trán,..... Ngụ hôn thật dịu dàng biết bao, Sagit ko ghét, ngược lại còn bị kích thích theo. Cô ráng lấy hết cam đảm của mình mở mắt ra nhìn tên vampire kì lạ kia, tại sao ko uống máu của cô mà lại..... lại với cô chứ?? Hẳn đang trêu đùa cô à!!

Ấy nhưng Sagit còn chưa kịp nhìn thì đã bị Aqua hôn 1 ngụm sâu rồi. Lưỡi cậu ta đang quậy tung trong miệng cô, dây thần kinh của Sagit tựa như đã đứt hết rồi và cô cũng hồn lìa khỏi xác lun.

--- ---

Namin _ Âu, thật mãnh liệt. Tiếp đề tiếp đề!!

Ernen _ Quả đúng là khát vọng năm nhân!!

Yusa _ Ko ngờ ngày thường cặp này lạnh nhất giờ đây lại bạo như vậy!!

Yan He _ Tào bạo thật!!

Ymer _ Càng xem càng đau!! Tôn thương tâm hồn rồi!!

MaNu _ Ko xong, em chảy máu mũi rồi!!

Thuộc hạ phía sau

_ Ày, Phong Vương thật bạo quá!!

Selene nhìn hết mọi thứ quả quả cầu truyền tin

_ Á, Aqua Rius quả đáng yêu quá đề!!

Aqua ko nở rời khỏi môi Sagit, xem ra cậu đã thành công trong việc làm cô quen đi sự sở hãi khi cậu hút máu cô rồi. Cậu ko kìm dc nữa. Cô thể cậu sắp ko nghe theo những gì cậu nói nữa rồi.

_ Chỉ..... Chỉ 1 ít thôi!! Tôi sẽ ko.... hút nhiều đâu!!

Vampire có tính chiếm hữu về người mình yêu rất cao, kể cả những giọt máu cũng thế.

PHẬP!!

Aqua 1 nhát cắn mạnh vào chiếc cổ trắng nõn nà, hút đi những giọt máu ấm nóng. 1 ngụm cứ 1 ngụm chảy qua cổ của cậu. Và cậu sắp ko thể ngừng lại dc.

_ Ng...ừng lại... Làm... Làm ơn!!

Sagit yếu đuối thều thào, cô nắm chặt vạt áo sau lưng Aqua mà giật giật.

Namin nấp 1 chỗ gần đó cùng đồng bọn, với ma pháp ẩn mình cấp cao của họ đảm bảo Aqua sẽ ko thể nào phát hiện dc!!

Namin _ Nè, có cần ngưng động thời gian lại và ra lời Sagit vô ko??

Yan He _ Nữ hoàng nói ko cần!!

MaNu _ Nhưng ngộ nhỡ.....?!!

Suy nghĩ trong tâm mọi người

_ Phong Vương vừa bạo vừa nham hiểm!! Thật quá đáng lo cho cô bé kia!

Suy cho cùng cậu đây cũng ko phải là 1 kẻ khát máu mạnh mẽ, trên đường đến đây Aqua đã uống thuốc áp chế để giúp cậu còn giữ dc ý thức của mình. Cậu sẽ ko phạm sai lầm như kiếp trước lần nữa.

Aqua đẩy mạnh Sagit ra chỗ khác, cậu cẩn thận xem xét cô.

_ Thật tốt! Cô ấy còn sống!

Lúc này cả bọn người Namin mới bắt đầu ra tay trấn áp Aqua.

Aqua _ Chết tiệt!! Trúng kế rồi!!

Aqua đã biết trước chuyện này từ khi nhìn thấy Sagit với hành động kì lạ và khi cô chém cậu. Sự nghi ngờ ngày 1 lớn hơn nhưng cậu ko hề để tâm vì lúc đó trong mắt cậu chỉ có Sagit và cậu nghĩ chúng có làm như thế nào đi chăng nữa sẽ ko đánh lại cậu nhưng ai ngờ đầu giờ cậu bị cả 5 bảo vật ra tay trấn

áp cùng 1 lúc chứ.

Aqua _ Xem ra phải đợi đến lần sau rồi! Nữ hoàng, ko qua mất đc tôi đâu!!

Selene _ Ái da, xem ra bị cậu ta phát hiện mất rồi!!

Namin _ Cũng may là vì người mình yêu nên Phong Vương hơi mụ mị đôi chút nếu ko thì đâu dễ trấn áp như vậy!!

Mọi người gật đầu chấp nhận.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Huấn luyện

Rất vướng bộn người khi này là ai chứ??

Scor toàn thân ề ề, nhìn xung quanh là 1 vùng đã bị tàn phá đổ trập đầu lúc này. Hình như nhớ ra điều gì đó, cô bật chiếc đồng hồ ra coi

_ Đã gần 23 giờ rồi sao!! Ko biết chất độc trong cơ thể cậu ta có sao ko nữa??

Một cột sáng bắn lên trời làm cho Scor phải chú ý đến. Giọng hát nhẹ nhàng du dương từ phía khu rừng.

_ Giọng hát này??

Scor cảm thấy cả cơ thể của mình cứ khó chịu ko ngừng, chỉ là 1 giai điệu nhỏ thôi cũng phải làm cho cô như vậy, nếu mà ở gần người hát hơn thì ko biết uy lực sẽ ghê gớm ra sao.

_____-----_____-----

Capri và Aqua nằm quần quai trên đất, mặt nhăn nhai mồ hôi, cả 2 đều nhăn mày khó chịu.

Yan He _ Pis đã bắt đầu hát rồi. Cứ như vậy thì cơ thể của 2 người này sẽ bị thanh tẩy mất. Rốt cuộc thì Swam và North đang làm cái gì vậy chứ??

Quả cầu truyền tin phát sáng, hình ảnh của Selene xuất hiện.

Selene _ Ko việc gì phải lo cả!! Chính ta đã kêu Swam và North ko ngăn chặn Pis lại đấy. Vì sau khi thân thể đã bị nhiễm bẩn của Aqua, Capri và Scor bị thanh tẩy thì 1 nguồn tà khí khác sẽ thôi thúc mạnh mẽ trong cơ thể tụi nó hơn để tránh việc cơ thể chúng bị thanh tẩy.

Yusa _ Nữ hoàng, người muốn...!!

Selene _ Thôi nào, các người đừng có làm vẻ mặt đó chứ! Ta chỉ muốn làm cho cả 3 người họ mạnh lên thôi mà!!

Ernen _ Dù cái giá là họ có bị ăn mòn thành 1 con quái vật thật sự hay ko sao!!

Yan He _ Người đang nghĩ cái gì vậy?? Nếu lỡ họ thành quái vật thì sao??

Selene ko nói gì, chỉ cười nhếch môi và ngừng việc truyền tin.

Namin _ Đc rồi, các người phải tin tưởng nữ hoàng chứ! Theo tôi nghĩ là sức mạnh của Pis hiện tại ko thể thanh lọc bất cứ thứ gì đc đâu mà chỉ là làm tê liệt những tà khí thôi. Các người biết mà, ma lực của Pis là yếu nhất trong 12 người. Làm gì có chuyện có thể thanh lọc những 3 kẻ mạnh hơn hẳn mình chứ.

Yusa _ Đúng là cậu nói đúng nhưng làm tê liệt tà khí thì cũng đồng nghĩa kích thích tà khí phát triển. Và khả năng họ thành quái vật sẽ chỉ có 13 %.

Ernen _ Nữ hoàng đang giúp cả 3 người họ đạt đc tâm nguyện của mình trong kiếp này!

_____-----_____-----

Can _ Pis, cậu sao thế??

Pis đang bị đóng băng cơ thể thì đột ngột đứng lên hát và cứ hát. Và ko biết vì sao cả 2 người các cậu bị cả 1 toán người lạ bao vây. Hiện tại Can đang tạo ra 1 kết giới để bảo vệ cả 2.

Swam đứng bên ngoài kết giới, nổi trận lôi đình

_ Chết tiệt! Tại sao Can lại là kết giới sư chứ!! Tớ mún đập bể cái kết giới này!!

North _ Ko đc, có tin Can đang bị thương nặng. Nếu cậu phá kết giới thì khác nào giáng 1 đòn chí mạng vào cậu ấy chứ. Để tớ làm cho!

Swam _ Cậu tính làm gì??

North _ Hóa giải nó!!

North lấy ra 1 quyển trục và 1 cây viết. Chỉ nhìn thoáng qua 1 chút thì cậu đã miệt mài ghi chép cách giải rồi. Nhìn North điều luyện như vậy thì Swam thấy ngưỡng mộ vô cùng, trong cậu lúc này thật ngẫu. Kết giới dần mập mờ rồi mất đi.

North _ Đc rồi, vào thôi!

Swam _ Thật sự là hóa giải đc. Cậu tài ghê, trên thế giới này ko đến 100 người hóa giải đc kết giới cấp trung nhanh như cậu đâu.

North _ Chả có gì to tát! Khi đối mặt với kết giới cấp cao mới là 1 vấn đề!

Swam _ Đồ chánh!

_ Thủ lĩnh oai quá!

_ Thủ lĩnh thật ngẫu!

_ Thủ lĩnh, yêu ngài quá!

Swam _ Này, định làm phản à! Tại sao chỉ ngưỡng mộ mỗi hần thôi chứ hả??

North _ Vì tui giỏi!

Swam _ Đc rồi! Mau vào giải quyết vụ này thôi!!

Khi Scor về đến nơi là cả lũ bị Pis dẫn cho lên bờ xuống ruộng đã rồi đi rồi. Pis ko mạnh, chủ yếu là khó đối phó thôi. Cũng may dùng cái bảo vật cuối cùng chưa xài là * Sáo Thanh Trúc * của vương quốc Go mà cả bọn an nhàn sống sót.

Scor lay Can đang nằm vật vò trên đất

_ Này, tỉnh dậy!

_ Ai đó?

_ Scor, chuyện gì xảy ra thế?

_ Hình như tớ bị đánh ngất thì phải. Sau đó, Pis cậu ấy.....Pis đâu rồi?

_ Bình tĩnh lại nào!

_ Pis, cậu ấy chạy ra ngoài hang động để đánh nhau với bọn người lạ!

_ Đc rồi, cậu nghỉ ngơi đi. Tôi đi xem sao.

Scor rất dễ dàng để tìm ra Pis, Scor xem xét trạng thái cơ thể của Pis

_ Ko có vết thương. Băng hóa của mình trên cơ thể cậu ta đã biến mất nhưng độc đã đc ai đó áp chế. Rốt cuộc bọn người đó có phải là kẻ xấu ko nhi?? Dù đã mình đã ngất đi nhưng họ cũng ko làm gì tổn hại mình! Rốt cuộc họ có mục đích gì chứ?

Vụt vụt

Những tuyệt chiêu ma thuật ko ngừng nhắm về phía Scor. Scor tạo 1 cái khiên bằng khá dễ dàng chặn hết mọi đòn công kích đó.

_ Đánh lên ko phải là 1 việc tốt đâu. Nên ra mặt đi chứ.

Suah _ Anh đã làm gì chị ấy? Đưa chị ấy cho tôi!

_ Ta chả làm gì cả và nhóc nên bí điều 1 chút đi! Mạng của cậu ta hoàn toàn nằm trong tay ta đấy!

Suah _ Nghĩa là sao? Anh đang đe dọa tôi sao?

_ Ta ko rảnh đến thế đâu! Đứng đó đợi đi!

Scor lấy ra những nguyên liệu từ trước luyện ra 1 viên thuốc khác có phần cao cấp hơn viên cũ 1 tí thôi. Trong lúc nghiên cứu thuốc trị cho Pis, Scor đã phát hiện Pis trúng đến 3 loại độc. Độc thứ nhất là từ Ma Dơi, thứ 2 là từ Huỳnh Đế Xanh, thứ 3 là khí độc của Scor. Nên 3 thứ này gặp nhau đã tạo ra tác hại lớn trong cơ thể Pis.

Suah _ Gì cơ, hần ta có thể dùng cả hoá thuật sao? Khi này hần dùng băng thuật chặn mọi đòn tấn công của mình kia mà. Tên này quả ko đơn giản!

Scor tạo ra ngọn lửa vừa đủ luyện chế thành 1 viên thuốc. Phần luyện chế có vẻ khá khó khăn, Scor đã duy trì độ lửa suốt 1 giờ liền. Suah đã bắt đầu mất kiên nhẫn, khi cậu định lên tiếng thì Scor đã luyện xong và định đem cho Pis uống thì.

Suah _ Anh định cho chị ấy uống cái gì thế!??

Ko hề để ý đến lời nói của Suah. Scor 1 mạch nhét viên thuốc vào miệng Pis lun. Scor ném Pis cho Suah và đi 1 mạch về chỗ của Can.

Scor _ Từ nay ko ai nợ ai!

Hôm sau cả bọn ko hẹn mà cùng nhau thoát ra khỏi khu rừng. Gemi thì cùng đi với nhóm cũ của mình. Pis thì ko biết từ lúc nào bị đi chung với Suah. Tau cũng đc tìm thấy. Cả bọn hội tụ kéo nhau đi về.

Yan He _ Đánh mạnh hơn nữa!

Li _ Vâng!

Li và Yan He đang tập quyền với nhau.

Yan He _ Li, là con trai thì cần phải tinh thông đánh nhau nhé! Pis, hoàn thành cho tôi 15 vòng quanh khu phía Tây này trong sáng ngày hôm nay.

Namin _ Đc rồi Yan He, đừng tra tấn tui nhóc thế chứ.

Yan He _ Ông lo mà hoàn thành việc bên mình đi!

Namin _ Bài tập của các em hôm nay là đánh nhau với tôi. Aqua, Tau và Le cứ luân phiên nhau cho đến khi nào xong ngày hôm nay thì thôi. Vậy Le trước nhé!

Yusa _ Quả là 2 kẻ ưa bạo lực mà!

Yusa đánh giá cách huấn luyện của Namin và Yan He.

Yusa _ Cả 2 em đều là nữ nên tôi sẽ chỉ dạy cho 2 em 1 số bước cơ bản của việc thao túng ma thuật của mình. Đầu tiên, Vir và Ari thử lên đấu với nhau xem để tôi thấy đc thực lực của 2 em trước đã.

Emen _ Tôi biết các em đều là những tài năng thuần phục cách sử dụng vũ khí nhưng sau bài học này của tôi, các em sẽ nhận ra mình yếu kém tới đâu. Can hãy thử chém tảng đá phía kia xem, Sagit hãy thử đấu kiếm với tôi xem nào

Ymer _ Tôi sẽ ko đòi hỏi ngay đầu các em học gì quá nặng nhọc cả. Cả 3 thử đấu nhau dưới nước nhé. Địa điểm là hồ nước phía Đông, ta đi nào! Ai đến sau thì phạt chạy 1 vòng quanh cung điện sau giờ học nhé!

Vậy mà nói ko nặng nhọc gì. Phải chạy đến khu phía Đông xa xôi rồi phải đánh nhau dưới nước trong cái lạnh như vậy đồ ai chịu đc. Mà hình như hồ nước phía Đông đang chuẩn bị đóng băng thì phải.

Cả 3 người Scor, Gemi và Capri đều phóng bạt mạng về cái hồ phía Đông. Khi Scor phóng vọt qua Pis làm cậu ngượng nghịu. Vir và Pis đã hoàn thành nhiệm vụ mà Nguyên Lão giao phó trong con mắt tròn xoe của mọi người. Họ đem về là cỏ tiên tri cấp 11, rõ ràng là cực phẩm rồi.

Vir _ Ôn trời, Pis cậu vẫn ăn toàn. Tớ mừng quá!

Pis _ Cũng nhờ có Scor cứu tớ. Chúng ta mau về thôi, hình như mọi người bắt đầu lên đường ra về cả rồi.

Vir _ Nhưng chúng ta vẫn chưa hái đc cỏ tiên tri!

Pis _ Ko sao đâu. Tớ có đây.

Vir _ Cậu hái từ bao giờ thế! Có bị thương ko?

Pis _ Ko phải tớ hái đâu, đột nhiên nó có trong túi quần tớ đấy!

Vir _ Sao lại như thế đc?

Pis _ Ủ thì....!

Suah _ Đến lúc về rồi!

_____-----_____-----

Pis _ Có phải là cậu ta cho mình ko nhỉ?

Yan He _ Pis, đừng có làm biếng nữa! Chạy nhanh lên cho tôi nào!

Pis _ Vâng ạ!

Suah đứng cạnh cửa sổ ktx của mình nhìn ra bên ngoài, Suah đang ngắm Pis chạy, mặt cậu đắm vẻ suy tư. Một tên bạn nào đó của cậu đến và bá vai cậu.

_ Đây, đang ngắm người tình bé nhỏ của mình đó à!?

Suah _ Tránh ra nào, tớ bận suy nghĩ 1 số thứ!

_ Sao cậu lại cau có vậy! Bộ suy nghĩ gì phức tạp lắm sao!

Suah _ Chỉ 1 số thứ thôi.

Tối hôm qua ~~~~~

Suah đem Pis rồi đi thì đột nhiên cả cơ thể Pis phát sáng

Suah _ Chị ấy đây là muốn đột phá cấp trung! Cả cơ thể chị ấy dường như đang tự nguyện hấp thu ma lực tự nhiên hơn. Ko thể nào, khi này thể chất của chị ấy cũng chỉ ở sơ cấp BC là cao thôi. Sao lại có thể vào 1 cái tiến cấp nhanh như thế. Viên thuốc tên khi này đã cho chị ấy uống là cái gì thế?

_____-----_____-----

Suah _ Đây Fuan, cậu có biết loại thuốc nào có thể giúp đột phá nhanh chóng ko?

Fuan _ Ô, biết chứ! Loại này gọi là Hoàng Đan, vốn dĩ gọi như vậy là do nó rất quý và chỉ có hoàng tộc mới có đc thôi. Nguyên liệu và cách luyện ra nó phải nói là trên trời. Công dụng thuốc này mạnh nhất hiện nay cũng giúp cậu vượt qua đc mấy bước lun ấy.

[Bước: từ BC đến BB, hay BA đến AD]

[Tầng: từ BD đến AD gọi là 1 tầng]

Suah _ Chứ ko phải là tầng sao?

Fuan _ Sao có loại đan này chứ! Người mà luyện ra loại đan này thì chắc là thiên tài rồi.

Suah _ Thiên tài sao?

Fuan _ Ủ! Sao!? Có chuyện gì à?

Suah _ Ko có gì đâu! Cậu đúng là hui bít nhieu về dược đấy!

Fuan _ Dĩ nhiên! Chủ nhân yêu quý của tôi là bá chủ khu rừng mà!

Câu nói này của Fuan làm Suah hơi bất ngờ. Fuan là 1 kẻ có vẻ đẹp ngày cả các vương cũng ko sánh đc với hắn, hắn vừa có 1 vẻ đẹp vừa quý dị vừa cuốn hút. Về thực lực thì tuyệt đối dư sức đc xếp vào loại thiên tài. Trong cái ktx này hắn như là kẻ mạnh nhất rồi, cũng như là kẻ mạnh nhất trong các học viên. Một kẻ khủng bố như vậy mà ko thuộc người hoàng tộc thì phải nói chủ nhân của hắn tuyệt có máu mặt.

Suah _ Chủ nhân của ngươi là ai thế?

Fuan _ Phư phư, ngươi quan tâm à! Ngươi chỉ cần bít ngài đang ở đây và ngài rất đẹp là đc rồi!

Suah _ Đẹp hơn người ko?

Fuan _ So với ngài, ta chỉ là 1 tên thuộc hạ thôi!

Fuan tuyệt nhiên vui vẻ xoay lưng rồi đi.

Bụp!!

Li bị Yan He vật xuống đất ko thương tiếc. Tay trái Li bị Yan He kéo ra sau, bả vai bị cô dùng lực trấn áp. Phải nói là Yan He quá mạnh.

Yan He _ Tốt! Cậu học rất nhanh nhưng về sự tự nhiên phối hợp với chân tay mình thì ko đc.

Li dùng ma lực của mình đk luồng khí xoáy quanh người Yan He làm tốc cả vảy của cô. Mặc dù cái vảy dùng để trang trí thôi thật ra Yan He mặc quần. Yan He cũng phải thả Li ra và nhảy bật về sau.

Yan He _ Nhóc khá lắm! Láu cá thật!

Li _ Thì cô đâu có nói lúc đầu thì ko đc dùng ma pháp đâu! Em chỉ dựa vào quý tắc làm việc thôi mà!

Yan He và Li tung ra thủ pháp, đòn quyền của nhau. Mọi người bên ngoài nhìn lác con mắt

Namin _ Thằng nhóc đó giỏi thật. Mới có vài tiếng thôi mà học đc hết các bài quyền và đấu ngang cơ Yan He rồi!

Yusa _ Chỉ là Yan He đang nhường thôi! Đây là cách mà Yan He mún cậu bé đó tự động não sáng tạo ra chiêu thức đánh bại cô ấy.

Namin và Yusa thông ngồi ăn bánh qui và uống trà.

Namin _ Thì cách tui dạy cũng như cô ấy mà. Tui mún học trò của mình tự động não đánh bại mình chứ bộ. Phải ko nè mấy em

Aqua, Tau, Le đang nghỉ giải lao cạnh đó ko 1 tiếng phản hồi lại làm Namin đau lòng.

Namin _ Tại sao chứ? Tui làm gì tui nhóc giận sao? Tui chỉ là chế giễu lúc mấy em ấy ko đánh trúng tui 1 đòn nào thôi mà.

Yusa _ Đáng lắm!

Vir _ Cô Yusa ơi!

Yusa _ Chuyện gì vậy em?

Vir _ Dạ, em vẫn chưa đk tốt đc ma lực phù hợp để đk các dây gai nổi loạn. Mỗi lần em mún đk chúng thì phải bỏ ra 1 nguồn ma lực rất lớn ạ!

Ari _ Em thì vẫn ko thể đk trọng lực lưu loát như ý mình thích ạ!

Yusa _ Đc rồi, vấn đề của 2 em như nhau. Hai em phải như thế này rồi thế này!

Nhìn thầy trò người ta thân thiết mà lòng Namin thầm khóc.

BÙM BÙM

Namin _ Ermen, bên ông ồn quá nha!

Sagit _ Hỏa lực!

Ermen _ Thủy pháo! Thủy quái ngư!

Các cột nước ko ngừng bắn về phía Sagit làm chặn hết mọi đòn tấn công của cô. Sagit còn hoảng hồn hơn nữa khi bị con cá bơi trên ko trung nhắm 1 thác nước đổ hết về phía cô.

Ermen _ Trở về đi thủy quái ngư! Thật đáng thất vọng, em lại phạm sai lầm như trước! Em ko thể rút kinh nghiệm 1 tí gì về lời nói của tôi sao?

Sagit cả người ướt sũng, mặt trầm ngâm khó đoán.

_ Em xin lỗi ạ!

Ermen _ Thôi đc rồi. Em đi nghỉ ngơi 1 chút đi.

Emen tiếp tục đi đến quan sát biểu hiện của Can. Can ngập người xuống xin lỗi.

_ Thời gian lâu như vậy rồi mà em chưa làm vỡ đc tảng đá. Thật xin lỗi thầy Emen!

Emen _ Đc rồi, để tôi xem nào. Hừ, tảng đá vô số vết chém nông. Đưa tôi thanh kiếm của em nào.

Can đưa thanh kiếm của mình cho Emen, cậu đang rất xấu hổ.

Emen _ Thanh kiếm mẻ hết rồi. Còn tay em thì đang bị trệt đó cố gắng phá viên đá này phải ko!?

Can _ Dạ, em!

Emen _ Nếu em cứ như vậy thì tôi khuyên em cả đời này đừng nên đụng vào thanh kiếm thì hơn. Chỉ có 1 tảng đá thường mà chém ko xong.

Emen dùng thanh kiếm của Can tập trung 1 ít ma lực vào mũi kiếm và chỉ trong 1 đòn chém, tảng đá khổng lồ đã đứt lìa, Emen ném lại thanh kiếm cho Can rồi thì bỏ đi. Can nhìn lại thanh kiếm của mình, cậu có cảm giác nó còn bền hơn trước.

Sagit và Can thất thểu ngồi xuống ghế. Mặt của cả 2 thật sự rất khó coi.

Yusa _ Hai đứa có tâm sự gì à? Nếu tâm ko tĩnh thì luyện tập sẽ ko hiệu quả đâu.

Hang từ đâu tới tự nhiên ngồi cùng bàn với Can.

Hang _ Can, tay em sao rồi!

Can _ Dạ, nó ổn! Chỉ là.....

Hang _ Vấn đề gì sao?

Can _ Khi nghĩ về việc em là kẻ yếu kém ko thể có khả năng đấu với ai thì tay sẽ ko nghe theo chuyển động của em.

Yusa _ Xem ra áp lực tâm lí rất lớn đây!

Emen _ Đc rồi. Nhiệm vụ cho cả 2 em đây. Trong vòng 3 ngày, nếu 2 em ko lấy lại đc trạng thái tâm lý tốt nhất thì cả 2 em nên rời khỏi nơi đây là vừa. Nơi đây ko chấp nhận kẻ yếu nhược. Nếu 1 trong 2 em còn như vậy thì sẽ bị loại trong buổi khảo sát. Ráng giúp nhau đi.

Pis phải lết dưới đất mà trườn trườn

Yan He _ Tệ quá Pis, đã đến trưa rồi mà nhóc chỉ đc 8 vòng. Phạt nhóc tập đu xà hết đêm cho tôi. Còn nữa, cởi áo ra đi nào.

Pis _ Nhưng mà, dù là trưa đi nữa nhưng đã vào đông rồi. Thời tiết lạnh lắm!

Yan He _ Ta ko quan tâm, nếu nhóc cứ sợ lạnh thế này thì buổi lễ tuần sau thì phải làm sao đây hả?

Vir _ Lễ gì cơ?

Li _ À, là cái buổi lễ khảo sát khả năng hợp tác của các học viên đây mà.

Swam _ Đúng thế! Đây là lễ chiến đấu giữa các lớp với nhau đấy!

Ari _ Cậu ở đâu nhảy ra thế?

North _ Cậu đừng để tâm, con nhóc đó là 1 hồn ma thoát ần thoát hiện mà!

Vir _ Tại sao lại là cuộc chiến giữa các lớp chứ?

Swam _ À, cậu bí đấy.....!!

Yan He và Emen nhanh nhạy bịt miệng Swam lại.

Yan He _ À, ko có gì đâu! Chỉ là cuộc thi nên các lớp cố loại bỏ nhau thôi mà!

Aqua _ Thật thế ko ạ? Sao cả 6 người đều tập trung ở đây thế. Ko phải mỗi người huấn luyện 1 khu khác nhau sao?

Aqua nói như thể chọt vào tim họ, cả 5 người rục rịch.

Đồng thanh _ Vì bọn ta có nghĩa vụ phải làm cho các nhóc vô địch!! Quyết ko thua mấy lão già kia!

Tau _ Họ sao vậy?

North _ Có thông tin là họ bỏ bê các lớp của mình nên bị điều hết qua đây. Và các lớp của họ sẽ đc chính các trưởng lão đích thân dạy.

Namin _ Đừng nói nữa, các lão đó có quái gì ghê chứ.

Hừ, họ thật ra là đi làm nhiệm vụ mà. Có bỏ bê gì đâu, vậy mà mấy lão già đó đc nước lán tới.

Yan He _ Các em chính là lớp duy nhất mà bọn ta phải quyết tâm giữ lại cho bằng đc nên hãy cố gắng loại hết bọn lớp khác cho ta. Rõ chưa!

_ Vâng!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Bữa cơm đầu tiên

Ymer _ Sao thế? Các em chỉ mới ở dưới nước đc có 25 phút thôi đã trời lên rồi. Cứ như vậy thì trong cuộc chiến tuần sau trong thời tiết lạnh giá thì làm sao các em hô hấp đc chứ hả?

Scor do thuộc hệ băng nên chịu lạnh giỏi hơn Capri và Gemi nên vào cuộc chiến tuần sau Scor tuyệt đối có lợi.

Ymer _ Scor lại đây nào! Nuốt cái này đi!

Ymer đưa cho Scor 1 viên kẹo màu xanh, từ viên kẹo toát ra 1 luồng khí lạnh thấu xương khiến Scor đôi phần e dè về món đồ này. Khi Scor vừa nuốt viên kẹo vào thì cả 1 luồng khí lạnh toát ra gần như mún đóng băng cả cơ thể của Scor, chịu lạnh giỏi như cô mà cũng phải nằm gục xuống đất, cuộn tròn thân mình, răng của cô cứ phát ra tiếng cậm cạp. Thân hình Scor run lên dữ dội.

Gemi _ Cậu ấy sao vậy ạ?

Ymer _ Viên kẹo đó là hàn khí dạng nén cực phẩm đấy. Nó giúp em ấy rèn luyện tính chịu lạnh từ bên trong. Chỉ cần khi viên kẹo ấy hết công dụng thì em ấy sẽ chịu đc nhiệt độ âm đáng kể đấy. Hai em cũng là 2 người chịu đc nhiệt độ âm rất tốt nhưng tôi ko cho 2 em sử dụng nó vì viên kẹo này có thể đóng băng 2 em lun đấy và hơn hết 2 em ko thuộc hệ băng nên nó ko hề có ích cho quá trình tu luyện của 2 em. Tôi sẽ chỉ cho 2 em cách thích ứng nhiệt độ âm hơn là chịu đựng nó. Hãy thử vào ngâm dưới cái hồ này 1 tiếng thử xem, tôi sẽ bỏ 1 viên hàn khí vào hồ đó nên ráng chịu đựng nhen, từ lúc mới vào hồ thì đừng nên vận ma lực quanh cơ thể mà hãy đợi 5 phút sau thử xem.

ỪM!!

Gemi _ Chết tiệt! Chưa gì đã lạnh thấu xương rồi!

Capri _ Cảm giác này là, khí lạnh đã lên lõi vào cơ thể rồi!

~~~~5phút sau~~~~

Ymer _ Đc rồi, cả 2 mau toát ra 1 tầng ma lực dày đặc bao quanh cơ thể xem nào.

Capri _ Cuối cùng cũng đc dùng ma lực. Cứ nghĩ sắp chết rồi chứ.

Cả 2 ồ ạt tun ra 1 tầng ma lực siêu dày bao quanh cơ thể. Khi cả 2 vừa nhẹ nhõm cõi lòng thì

Ymer _ Làm giảm tầng ma lực của các em từ từ thành mỏng nhất có thể xem.

Gemi _ Nữa hả!

[Chú ý: này giờ Capri và Gemi ở dưới nước nên toàn là lời nói trong tâm]

~~~~1 tiếng sau~~~~

Cả hai lên bờ trong trạng thái toàn thân run lẩy bẩy.

Ymer _ Tốt lắm! Cả 2 em đúng là thiên tài khi có thể ở dưới nước tận 1 tiếng!

Capri _ Ông... N...ói Cái... Cái gì thế hả? Chính.... Chính ông là người ko cho tui tui lên mà!

Nhớ lại cái lúc mà 2 đứa chịu đc 45 phút định ngóc đầu lên lấy oxi thì quên là trên mặt nước lão Ymer đã tạo ra 1 lớp băng làm cả 2 phải đắm tằm băng đó nhưng nó ko hề xi nhê gì cả. Và kết cục là cả 2 phải hun mấy quả dưới đó mà cướp oxi từ tui nó. Ui, nụ hôn của tui nó.

Gemi _ Lão mún... M..ún giết tui... Tui à!!!

Gemi mặt mày xanh mét nắm cổ áo Ymer. Ymer cười tươi lảng tránh.

Ymer _ Đầu có, đây là huấn luyện mà! Mà các em thấy phương pháp tôi chỉ có hiệu quả tốt ko? Hai em đã tiến bộ vượt bậc đó!

Capri và Gemi ngẫm nghĩ. Hình như đúng là thế. Ông này nhìn thế chứ tài thật.

_____-----_____-----

Grào! Grào!

Ermen _ Nhanh quá!

Hang _ Sức bật và khả năng tấn công quả là nổi bật hơn bất cứ ai!

Ari _ Tài thật!

Li _ Cố nhé!!

Mọi người bị kích động đó trận đánh của Le và Namin, thật là 1 trận đánh dữ dội.

Namin _ Đc rồi, tới đây thôi!

Namin 1 chiêu đánh bật Le đi.

Namin _ Xem ra em cần phải rèn luyện về mặt pháp thuật thôi. Tiếp, Aqua lên đi.

Aqua _ Mong chỉ dạy!

Namin _ Em ko cần khách sáo thế đâu!

Ha ha, Aqua càng khách sáo thì Namin càng sợ hơn. Thà làm mặt lạnh hay im lùn còn dễ chịu.

Mới vô thôi mà Aqua tung tuyệt chiêu lùn.

Aqua _ Thủy đạn! Thủy cầu!

Các cột nước to ko ngừng nhắm vào Namin, Namin vẫn thản nhiên đứng đó mặc dù các viên đạn bắn vào mình đều bị đánh bật ra ngoài. Ngay sau đó Namin lại bị bao bọc trong 1 quả cầu nước to.

Namin _ Nguy! Dính bẫy! Mình sợ ý quá!

Yan He _ Hay quá, nhóc đó bắt đc Namin rồi kia!

Ermen _ Hay lắm nhóc, tiếp đề!

Namin _ Tưởng như vậy là bắt đc mình sao, khinh thường mình thật! Phản lực!

Namin búng ngón tay 1 cái, 1 cỗ phản lực đc tạo ra phá vỡ quả cầu. Nhưng khi Namin vừa nhảy ra thì hàng chục cột nước bay đến chỗ cậu làm cậu cũng phải giật mình.

Yan He _ Ê Ermen, đó là!

Ermen _ Tuyệt chịu khi nãy tui dùng đấu với Sagit!

Hang _ Tuyệt thật nhưng.... Lực yếu quá!

Namin cấp tấp dùng phản lực bao bọc cả người, các cột nước cứ thế bắn đi nơi khác. Aqua nhìn thấy thế thì lấy sổ ra ghi chép gì đó rồi cúi đầu trở về chỗ ngồi.

Aqua _ Vậy đc rồi! Thí nghiệm 1 thất bại!

Namin méo mặt _ Đừng nói là em lấy tôi ra làm thí nghiệm cho chiêu thức mới này của em nhé!

Aqua _ Có vấn đề gì sao?

Namin _ À, hoàn toàn ko! Há há há!!

Yan He _ Cậu ta sao thế?

Yusa _ Đang kích động đó vừa bị chơi 1 vỏ bắt ông phải dùng phần lực toàn phần đó mà!

Emen _ Mà nhóc khiến ta ngạc nhiên ghê nhen, dùng lần đầu tiên mà có thể tạo ra đc đến cả 5 cột nước rồi. Ấn tượng quá à!

Aqua _ Thủy hệ ko phải sở trường của tôi.

Mọi người nghe xong chăm ba chăm.

Hang _ Nó vừa nói gì cơ! Hình như ko phải sở trường thì phải!

Yusa _ Hình như nó nói thế đấy!

Emen _ Sao tui nghe có phần khiêm tốn cực độ trong đây nhỉ!

Là chánh thì có! { thâm tâm mọi người }

Ymer _ Cũng trẻ rồi! Nghi ngơi thôi chứ mọi người!

Yan He _ Ymer đó à, bên ông sao rồi? Mà 3 đứa học trò của ông sao thế?

_____-----_____

Đêm tối trong ktx ~~~~~

HẮT XÌ! HẮT XÌ! HẮT XÌ!

Ymer _ Thôi nào 3 đứa ráng húp chén canh nóng này vô cho ấm người đi mà!

Yan He _ Rốt cuộc ông đã làm gì tụi nó thế hả? Lúc cả 3 đứa về đến đây là bộ đồ đứa nào đứa nấy đều bị đóng thành băng cứng ngắt lun.

Ymer _ Thì tập luyện thì phải chịu khổ chứ! Hay mai cho mấy đứa bên mấy người qua ngâm chung cho vui.

Namin _ Hay đấy, vậy mai tui đem 3 đứa bên tui qua ngâm chung lun ha!

Ymer _ Đc đấy, đc đấy! À Capri, 1 hồi đừng quên 1 vòng quanh cung điện nhé em.

Yusa _ Sao thế?

Ymer _ Chà là vậy, trong lúc chạy đến cái hồ phía Đông thì do vùng nước đóng băng nên con bé bị trượt té và chạy đếnбет đó mà. Cái tội mặc cái áo choàng dài lê thê. Há há.

Trên trán Capri đang thẫm nổi gân xanh, cô đem quỳn cái tô canh nóng trên tay mình uống 1 hơi vào bụng. Ymer xoa đầu Capri

Ymer _ Capri thật ngoan, đã uống hết canh rồi đấy! Nào Scor và Gemi mau uống đi chớ, đợi gì nữa. Canh này giúp cải thiện cơ thể các em lắm đấy.

Thế là cả 2 cũng húp canh lun kéo như Capri bị ông sĩ nhục thì mất công lắm.

Capri _ Bỏ tay ra đầu ngay!

Ymer _ Há!? Em nói gì cơ?

Capri cắn cả cái bàn tay của ông.

Ymer _ Á, đau thầy! Nhả ra đi mà!

Yusa _ Quả là bọn nhí nhỏ mà!

Vir _ Cô ơi!!

Yusa _ Có chuyện gì sao Vir??

Vir _ Cô ăn đc cá ko ạ??

Yusa _ Đc chứ!

Vir nhanh nhẩu gấp cho Yusa 1 con cá chiên.

Vir _ Mong ngày mai đc cô quan tâm ạ!

Yusa _ Cảm ơn em!

Yusa cười và cắn còn cá ăn ngon lành.

Vir _ Pis này, sao cậu ko ăn?

Pis _ Tớ thấy tê rần hết cả người đến nỗi ko còn sức để ăn!

Vir _ Ko đc, ko ăn sao hồi có sức học. Há miệng ra nào! A đi!

Pis _ A, nhảm!

Bên này tình ý ngập tràn, bên kia cũng

Ari gấp rau là rau vào chén Le

Ari _ Ăn hết!

Le gật gật đầu cảm cúi ăn ko chừa 1 miếng rau nào.

Ánh sáng hạnh phúc phát ra từ 4 người này làm cho cả đám lóa mắt.

Namin _ Chà chà, hào quang tình yêu từ họ dữ dội quá. Hay ta cũng thể hiện bằng hào quang thầy trò chúng ta nào. Aqua, nói A đi!

Mọi người đóng băng cảm xúc, gì thế, tên Nà mín này đang làm gì thế nhỉ.

Mà hình như Aqua ko để tâm gì đến Namin, cậu gấp thức ăn của mình ăn hết rồi rồi đi.

Aqua _ Cảm ơn bữa ăn!

Aqua lướt nhìn về phía Sagit, cái ánh nhìn chằm chằm của cô từ nãy giờ vào cậu làm cậu cực khó chịu. Sagit bị Aqua liếc nhìn thì giật mình làm đổ hết chén con trên tay xuống đất.

Sagit _ Á!!

Bộp!!

Aqua theo sau Scor, Capri và Gemi vừa rời đi trước đó.

Can phụ Sagit dọn dẹp, cả 2 đưa mặt trầm ngâm nhìn nhau mà thờ dãi.

Haizzzz!!!

Namin _ Ymer, học trò của ông sao dám rủ rê học trò của tui chứ hả, nó thậm chí còn chưa ăn miếng thịt tình iu tui gấp đã bỏ đi rồi. Tại sao thế?

Ymer _ Tại học trò tui ngoan hiền chứ sao!!

Namin _ Ngoan hiền cái mo, tụi nó ko đũa nào gọi ông 1 tiếng thầy. Mặt cả 3 đều lạnh hệt nhau.

Ymer _ Mặt tụi nó lạnh là do cảm mà!

Namin _ Nhảm nhí, tui ko có ý đó!!

Ymer _ Kê như ông ko báo giờ đc phái nữ thích nên đồ thừa tụi à!!

Namin _ Ông, sao ông dám nói tui ko đc phái nữ thích hả!! Đây Tau, thầy gấp cho em miếng thịt nè!!

Tau mặt ngó ra rồi ngồi ăn ngon lành lun.

Namin_Đó, dám nói tui ko đc phái nữ thích nữa đi!!

Ymer _ Namin, ông thật cam đảm quá!

Namin tự đắc _ Mua haha, tội mà!

Ymer phán 1 câu làm Namin phun ra cả máu lẫn tim

Ymer _ Tình yêu cảm đoán giữa thầy trò mà ông cũng dám công khai cho đc.

Mọi ánh mắt khinh bỉ đổ dồn vào ông

Namin_ Mọi người, tui ko có!

Yan He _ Thì ra bấy lâu nay ông dấu diếm tui chuyện này!

Namin_ Yan He à, bà phải tin tui!!

Yusa _ Đừng lo, tui tin ông mà!

Namin_Yusa, cảm ơn bà hủ cho tui!!

Yusa _ Tui tin ông là như Ymer nói mà!

Namin _ Thà rằng bà đừng nói gì thì hơn.

Li_Chà, nghĩ lại thì nhờ có mọi người mấy tên băng tâng mồi ngồi ăn com chung.

Yan He _ Chứ trước giờ mấy đứa chưa từng ăn chung bữa nào lun sao?

Vir_Dạ, họ toàn nhất mình trong phòng suốt. Có gọi họ cũng ko xuống.

Ymer _ Theo lí thuyết thì khi chuyển hóa ma lực thành 1 hình dạng gì đó thì ta phải học cách tương tượng. Nhưng cách này rất tốn ma lực, ta chỉ nên dùng khi ta ko còn bất cứ vũ khí gì trên người. Ta sẽ làm mẫu 1 chút.

Phốc!!

Con dao nhỏ đc ngưng tụ từ ma lực xuất hiện trên tay Ymer.

Ymer _ Tựa như vậy đó. Các em hãy làm thử xem, nhớ tập trung tư tưởng sáng tạo của mình. Đây là ma pháp tạo hình trung cấp nên các em lần đầu thất bại cũng ko sao đâu!

Ermen _ Nói gì thế Ymer, tụi nó thậm chí còn tạo ra vũ khí sức sát thương hơn ông nữa kìa.

Đưa thì tạo song kiếm, đưa thì tạo đao, guom, giáo, lưỡi hái,... Ôi đủ cả.

Phe ko tạo đc:

Pis, Vir, Can, Ari.

Ymer: Hình như 4 đứa không hợp với thì phải, vậy thì nên qua bên Yan He để cô ấy dạy cái khác đi.

Ernen_ Theo tôi nhớ Can thuộc loại bầm sinh của ma pháp tạo hình mà.

Ymer_Ừ nhỉ, mà pháp chuyên dụng của em là tạo hình mà Can.

Can Em ko thể tạo hình từ ma lực a. Nó tốn ma lực và thời gian lắm.

Ymer: À đúng, vấn đề về ma pháp của em chúng ta sẽ từ từ nói tiếp. Ba em kia qua Yan He đi nào.

Ermen Đc rồi các em, mau hấp thu lại vũ khí thành dạng ma lực vào cơ thể đi.

Ymer Tiếp về vấn đề như ma pháp của Can nhé. Can mau tao thử 1 thanh kiếm xem nào. Rồi dẫn 1 ít ma lực vào nó xem.

Can Hình như thành kiếm có vẻ bén hơn.

Ymer _ Em đưa nó cho Ermen nhé! Các em nhìn kĩ thanh kiếm trong tay Ermen nhé.

Ermen chỉ tụ ma lực ở mũi kiếm. Thanh kiếm hết như lúc chẻ đôi tảng đá lúc sáng.

Ymer _ Hãy nhớ, khi 1 con dao cùn cũng thành 1 vũ khí nếu biết cách dùng ma lực thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Mọi người đều cố gắng

Sagit _ Chuẩn bị đi Can, tớ sẽ mạnh tay đó.

Can _ Cứ tới đi.

Đùng đùng đùng!!

Đây là trận đánh của 2 tài năng dùng vũ khí nên ko ai nương tay ai cả. Căn phòng tập trong ktx cũng bị 2 người độc chiếm làm nơi đánh nhau.

Can _ Sagit, hình như tớ thấy cậu rất giỏi trong việc đánh tầm xa, sao cậu ko thử dùng vũ khí tầm xa thử xem.

Sagit _ Còn cậu chế trụ lực tay chưa tốt đó. Ta đánh tiếp nào.

Cheng Cheng bộp rầm

Đánh một là thì cả 2 nằm vật vò ra thở

Sagit _ Cậu.... Thấy tớ thế nào??

Can _ Cậu ko hề biết vận dụng địa hình, cậu quá thẳng thắn chỉ biết đánh chính diện thôi. Hãy thử nghĩ cách đánh lén đi chứ.

Sagit _ Vậy à,?

Can _ Ủ, trong lúc cậu đánh nhau với thầy Ermen cũng thế. Đó toàn đánh chính diện nên mới bị thầy hạ dễ hoai đấy.

Sagit _ Còn cậu thì toàn ỷ vào tài năng kiếm thuật mà quên những chiêu tấ sát.

Can _ Là sao??

Sagit _ Cậu phải biết rằng khi đánh với ai, chúng ta phải tính toán chiêu đầu là để nhử hay giết. Còn cậu toàn là chiêu chém sát thương ko, hoàn toàn ko có 1 chiêu nào là tấ sát.

Can _ Ủ, cậu nói đúng! Cậu có uy phiền gì à??

Sagit _ Tớ đang nghi ngờ 1 người. Những lúc tiếp xúc với cậu ta thì cả người tớ rất lạ. Tớ mún kiểm chứng chuyện tớ đang nghi ván nhưng ko dám. Còn cậu??

Can _ Tớ là 1 đứa yếu kém ko thể bảo vệ nổi mình chứ nói gì trong cuộc thi bảo vệ đồng đội chứ hả?? Tớ là đứa yếu kém nhất trong lớp này.

Sagit _ Vậy đi, 2 chúng ta hãy thử giải quyết chuyện trong lòng mình 1 lần nếu ko đc thì 2 đứa chúng ta phải dùng nó để tạo động lực cho mình.

Can _ Cậu nói đúng!!

Cốc cốc!!!

Sagit đứng run lẩy bẩy trước cửa phòng của Aqua. Aqua mở cửa phòng ra thì thấy Sagit, cậu mặt khó chịu

Aqua _ Có chuyện gì??

Sagit _ Tôi.. Chuyện là..... Cậu là vampire phải ko??

Aqua nghe thấy thì hơi giật mình, cậu nắm lấy tay Sagit kéo vào phòng mình, khóa chặt cửa lại. Aqua trấn áp Sagit vào tường. Phòng của Aqua có vẻ hơi tối làm cho Sagit chẳng thể nào thấy được biểu hiện trên mặt của Aqua ra sao nhưng như vậy càng làm cô nhớ đến khuôn mặt mặt lạnh của cậu ta trước đó, chẳng mấy chốc mặt Sagit đỏ ửng.

Aqua _ Cô nói thế là có ý gì??

Sagit _ Tôi... Tôi đã gặp cậu....trong khu rừng công số 4. Lúc đó cậu đột nhiên rất lạ..... Cậu.. Cậu...

Aqua _ Tôi ra sao??

Sagit _ Cậu hành.... hành xử rất kì lạ với tôi. Cậu đột nhiên biến thành 1 con vampire và cắn tôi nữa.

Aqua, mình cắn cô ta sao. Đúng là có lúc mình mất nhận thức nhưng mà sao mình lại phải biến thành vampire trước mặt cô ta nhỉ, thậm chí cô ta bị mình hút máu mà vẫn chưa chết sao. Nhưng nếu cô ta vẫn nghĩ mình là vampire thì sẽ rất rắc rối đây.

Aqua _ Tôi chưa từng vào cánh cổng số 4 cả. Và tôi là 1 con người, cô nghĩ chuyện 1 con vampire có thể biến hình thành người như tôi à. Trí tưởng tượng của cô phong phú quá đây.

Sagit _ Nếu tôi có nhầm thì xin lỗi!!

Sagit lật đật chạy ra bên ngoài phòng Aqua. Cô sờ vào cổ của mình, ở đây vẫn còn vết cắn của vampire nhưng có lẽ con vampire cắn cô không phải cậu ta.

Trong phòng, Aqua nếm thử vết máu trên ngón tay mình vừa lấy được từ vết thương của Sagit.

Aqua _ Mùi vị này! Có cảm giác mình đã từng uống nó!! Nhưng sao mình không thể nhớ được thế này và việc này có vẻ giống như cuốn sổ khi xưa đã viết.

Can bước vào phòng của Tau, đèn đã được tắt hết rồi. Có vẻ cô đã ngủ. Cậu bước lại cạnh giường của cô, ngồi xuống, buồn phiền mà mân mê mái tóc tuyệt đẹp của cô.

Can _ Tôi muốn mình 1 ngày nào đó sẽ mạnh mẽ và bảo vệ được những thứ quan trọng của mình.

Cậu sửa lại chăn ngay ngắn cho cô và rời đi. Pyon nằm cạnh cô phát ra tiếng nói.

Pyon _ Nhóc chưa ngủ đúng ko!!

Tau _ Ừm!!

Pyon _ Nhóc nghĩ sao??

Tau _ Mong mong ước của cậu ấy được thành hiện thực!

Pyon _ Thế à! Ngủ đi!

Can thử lên sân thượng ngắm gió trăng sao gì đó cho thành thân lòng mình.

Pis _ Can, cậu lên đây hóng gió à??

Can _ Sao cậu lại ở đây??

Pis _ Tớ tập đu xà, bị cô Yan He phạt mà.

Pis ngồi cạnh Can _ Cậu có tâm sự gì à?

Can _ Cho tớ hỏi này? Trời lạnh như vậy, còn trên sân thượng nữa, sao cậu không mặc áo??

Pis _ Cô Yan He không cho tớ mặc!!

Can _ Kêu bệnh thì sao??

Pis _ Cô cho tớ uống thuốc trị sốt trước rồi nên không lo ốm bệnh. Hắt xì!!

Can _ Lấy áo tớ mặc nè!!

Can cời áo ra đưa cho Pis.

Pis _ Ko đc, lỡ cậu bệnh thì tính sao??

Can _ Lo gì, tớ 2 lớp áo lận.

Pis _ Cảm ơn cậu nhiều. Ko tớ chết rét mất!!

Im lặng ~~~im lặng ~~~

Can _ Tớ nghĩ mình thật là kém năng lực!

Pis _ Tớ cũng vậy!

Can _ Tớ nghĩ mình sẽ làm vương chân mọi người trong cuộc thi!

Pis _ Tớ cũng nghĩ vậy! Nhưng tớ nghĩ rằng nếu cố gắng thì mình sẽ làm đc điều có ích cho mọi người đó, chỉ cần cố gắng thì ko gì ko thể cả.

Can _ Cậu nói đúng nhì. Nè, cậu bit ko. Ngay từ lần đầu gặp cậu thì trong tớ có cảm giác nhất định phải bảo vệ cậu vậy đó.

Pis lờm Can _ Tớ là con trai đó nhen.

Can dờ khóc dờ cười

_ Ý tớ ko phải thế mà!! Ý tớ là 1 sự ràng buộc nào đó ấy!!

Pis _ Có lẽ kiếp trước chúng ta là bạn nhì, Ha ha.

Can _ Chắc thế chẳng!!

Câu nói của cả 2 cứ ngỡ là 1 lời đùa, ai nhen là sự thật.

Pis _ Cậu thấy đỡ hơn chứ.

Can _ Tớ cảm thấy tốt hơn hẳn. Xuống nhà dưới uống sữa nóng rồi ngủ nào. Giờ cũng 1, 2 giờ sáng rồi đấy.

Pis _ Ủ!!

_____-----_____-----_____-----_____

Can và Pis vào phòng bếp thì đã thấy cả bọn nháo nhào vào cái máy pha cà phê rồi.

Vir ngồi lật vài trang sách và nhấm nháp vài ngum cà phê ngon lành.

_ Đã khuya rồi mà cậu vẫn chưa ngủ sao Pis?

_ Cậu cũng vậy mà Vir, chăm chỉ thật!!

_ Do tớ muốn áp dụng ngay những gì cô Yusa chỉ cho tớ thôi. Muốn uống cà phê ko??

_ Tớ xin kiếu, tớ chỉ uống đc sô cô la nóng thôi. Mà Vir này, hôm nay mọi người tụ ở nhà bếp đông ha.

_ Ủ, vì mọi người mún tiếp thu nhiều thứ đó mà. Phải tránh thủ độc hết sách ở ktx này trước khi rời đi chứ. Nếu sau này mún đọc cũng ko có cơ hội đâu.

_ Ktx cũ của chúng ta sắp xây xong rồi à

_ Ừm, giờ họ đang vận chuyển đồ nội thất và thiết kế lại từng phòng. Khoảng vài ngày sau là xong.

Kẹt!!

Capri và Li cùng vào phòng bếp cùng 1 lúc. Quần áo 2 người đều ướt đầm mồ hôi, cả 2 còn thở dốc nữa.

Li _ Can à, pha cho tớ ly trà nóng đi, sẵn tiện thì ít đồ ăn khuya lun cũng đc.

Can _ Cũng đc, còn Capri, cậu có mún gì ko.

Capri _ Ta thì thứ gì nóng cũng đc.

Can _ Còn các cậu có muốn ăn khuya lun ko??

Đồng thanh _ Muốn!!

Li _ À Pis này, cô Yan He có chuẩn bị cho cậu quyển chồng sách trong thư viện đó. Cô nói cậu phải đọc hết chúng trước sáng ngày mai đấy.

Pis _ Cảm ơn cậu Li!!

Pis nào nê đầy vật vớ cầm tách xô cô la của mình đi về phía thư viện. Vir cũng đi cùng cậu.

Can _ Khoan đã 2 cậu, cầm lấy cái này cho mọi người trong thư viện lun này!

Pis và Vir cầm lấy 4 đĩa thức ăn khuya

Pis _ Sao nhieu thế??

Can _ Vì trong thư viện có nhieu người mà!

Sagit xuất hiện _ Can, chuyện đã giải quyết xong và tớ ko mún nghĩ đến nó nữa, đi luyện tập tiếp với tớ nào.

Sagit kéo Can đi 1 mạch đến phòng tập luyện lun.

Li _ Sao 2 cậu còn chưa đi?? Nhanh lên nào, để tớ cầm phụ cho!!

Đúng là trong thư viện đông thật, mọi người từ phòng bếp cũng vào thư viện.

Vir _ Pis, cậu đem thức ăn lại cho Gemi dùm tớ nha!!

Pis _ Sao thế???

Vir _ Có vẻ dạo này cậu ấy đang tránh tớ!!

Pis _ Vậy cậu đem lại cho Scor dùm tớ lun nha!!

Vir _ Cứ để tớ!!

____--_

Vir _ Phù, cuối cùng cũng xong! Đem thức ăn cho Scor thôi mà tớ toát cả mồ hôi lạnh!!

Pis _ Còn tớ thì bị tên Gemi trêu ghẹo liên tục, kì lạ, cậu ta thích đùa từ lúc nào thế nhỉ??

Vir nghe mà chột nhói nhưng cô màu chóng lấy lại tinh thần ngay.

_ Tớ sẽ qua đây sách thực vật nhé!!

_ Ủm!!

Li _ Pis, sách của cậu ở bàn số 5 nè!!

Pis _ Ko phải chứ, nhiều thế sao??

Li _ Đây là những thứ tớ đã học sáng nay đó, có gì ko hiểu hỏi tớ.

Pis _ Toàn võ học!!

Li _ Dĩ nhiên, vì thể lực cậu kém hơn nữa cuộc thi này ít nhiều phụ thuộc võ học ko đó.

Pis _ Xem ra mọi người đều rất cố gắng.

Ari ngồi bệt thẳng xuống dãy sách sinh học, sách cô đọc xếp chồng xung quanh cô. Vir thì lật ra cả đống sách và đang thí nghiệm thử với 1 chậu cây. Gemi thì đọc sách nhìn có vẻ nghiên cứu kĩ lắm, cậu ta cứ cầm mỗi 1 cuốn này giờ. Li thì vừa đọc vừa tưởng tượng cách sử dụng ma pháp lun, mấy ngón tay cứ múa ko ngừng. Scor thì cứ ghi chép gì đó ko ngừng. Can thì thử thách với đống sách ma pháp hệ thủy thay vì tạo hình, vì vậy cậu vẫn ko biết ma pháp thuộc hệ nào cả.

_____-----_____

Sagit _ Ê Can, này giờ ông có cảm giác phòng tập luyện ma pháp kè bên cứ rung chấn ko.

Can _ Hình như có, ai mà lại có ma lực mạnh vậy chứ.

_____ ---- _____

Pyon _ Ko đúng, con nhóc này, mau thử 1 chiêu dứt điểm coi.

1 phút sau

Pyon _ Ko phải, đừng ý vào ma lực mà thử cách điều khiển đc trạng thái ma pháp coi.

5phút sau

Pyon _ Đồ ngu, sao cứ phóng sét bừa vậy hả!! Làm lại.

1tiếng sau

Pyon _ Đi học cách tạo hình ma pháp là vừa, dạy bao nhiêu cũng ko xong.

Tau _ Pyon là đồ lảm mồm.

Pyon _ Nói gì đó hả con ranh kia!!!

_____ ---- _____

Aqua _ Lại hỏng rồi, nếu cô cứ như vậy thì sẽ bất lợi cho cô khi cô bị tập kích cô. Cô cần phải cải thiện lại ma pháp để tấn công tầm xa.

Capri _ Người bít đấy. Tà cổ thuật đâu phải mún đk nó là đc.

Aqua _ Theo tôi, cô nên học ma phụ tuy ko mạnh bằng tà cổ thuật nhưng có ích đi.

Capri _ Một kẻ mù như ta sao có thể học đc chứ. Ta chả bít ma pháp hệ thổ nằm ở đâu, sao học??

Aqua _ Đc rồi, tôi sẽ lấy cho cô vài cuốn.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Bị tẩy chay _ đảo ngược

Ari _ Khinh Động Ko Gian!!

Các hòn đá to thiệt to cứ lơ lửng lên trời.

Yusa _ Có mệt ko em??

Ari _ Ko ạ!!

Yusa _ Trạng thái tốt, đầu!!

Emen _ Lướt sau giải quyết nhanh đi, ko ta cho rớt hết!

Li phóng lên ko trung, tích tụ ko khí quanh nắm đấm 1 phút đục nát tầng đá. Còn Can chỉ 1 chiêu chém là giải quyết hết 3 tầng đá đang rơi xuống gần cậu. Tau thì phóng sét phá vỡ liên tiếp các tầng đá.

Yan He _ Ari, ném đá về phía Pis xem!

Pis dèo dai né 4 tầng đá.

Còn Scor, Aqua, Scor, Le đánh lộn với nhau dưới hồ nước.

Ymer _ Duyệt!! Cả 4 chuyển động dưới nước tốt lắm!!

Namin _ Gemi, hãy đóng băng hết khu này xem. Xong rồi đừng lửa tấn công Sagit.

Ermen _ Sagit tấn công chiếm thể thượng phong, tốt, xem ra con bé đã nắm bắt đc kĩ thuật đấu trên băng tuyết. Còn Gemi đã thuần phục hơn về kĩ năng sao chép. Đậu!!

Yusa _ Nhìn xem, con bé Vir có đủ khả năng làm cho các chồi cây mọc lên phá đc lớp băng 1 mét rồi kìa.

Yan He _ Tụi nhỏ tiến bộ nhanh khủng khiếp!!

Ngày qua ngày. Mới đó mà cách ngày thi còn 1 ngày.

Ymer _ Máy đưa đã tiến bộ vượt bậc trong những ngày qua. Ngày mai mong máy đưa sẽ giành đc giải tốt trong cuộc thi.

Yan He _ Hôm nay máy đưa cứ đi mua áo ấm đi ha.

Cả bọn đi đến cổng thi bắt gặp khá nhiều lớp khác, có lẽ ngày cuối nên mọi người muốn thư giãn. Khi mọi người thấy tụi nó đều tránh, xì xào, chỉ trỏ làm tụi nó ko thích chút nào.

C4_ Đây, nghe nói tụi này thù đoạn ghê lắm!!

D3_ Tụi nó chống lại quân hoàng gia lun đó.

D4_ Nghe nói tụi nó giết người ko gớm tay.

C2_ Con kĩ nữ Vir dùng thân thể nó mua chuộc ban giám khảo trước đó.

B3 _ Èo ơi, toàn bọn ghê tởm.

B4 _ Hình như tên con hoang Gemi mún giành ngôi vị với hoàng tử An Ni đó.

C1_ Hừ, ko tự coi thân phận mình ở đâu.

.....

Swam _ Máy người đang nói....

North bật mở Swam lại

_ Im nào, nếu giờ cậu bay ra đánh họ thì chuyện thêm tệ thôi.

Swam chưa ra tay thì đã bị cả bọn lớp khác chặn đầu khi vừa ra khỏi cổng rồi.

Capri _ Mún gì!???

Với khí thế của Capri thì bọn chặn đầu có vẻ khá ê dè nhưng

B4 _ Nghe nói lũ tụi bây định tranh giành ngôi vị của các hoàng tộc chứ gì!!

C2 _ Cút đi, thứ như tụi bây ko có cửa đâu!!

Li _ Mà bị ngu à, chỉ là nghe nói chứ tao đã làm gì đâu!!

Gemi _ Rốt cuộc mún gì??

D4_ Hôm nay định đập què giò tụi bây để mai tụi bây ko còn cơ hội giờ trò với họ nữa đc ko.

Scor _ Nếu mà làm đc??

Mấy khuôn mặt lạnh lùng của các sao nhếch mép suy hừ bọn nhãi này làm tụi nó run run.

Bùm!!! Bùm!!!

Á!! Á!! Cứu tao với, chân tao!! Chân tao!!

Thằng khi nãy hô to định đập què giò thì giò cái giò của nó đã bị nổ tan tành bánh bèo.

Capri _ Hình như khi nãy tao nghe tụi bây định đập què giò tụi tao thì phải, sao ko làm!!

D2 _ Tụi mày... tụi mày, tao sẽ báo lại việc này với các trưởng lão.

Li _ Cứ thử xem. Hôm nay tao sẽ giết hết những đứa nào đòi già mồm trước mặt tao.

Ari _ Tụi bây quên đây là nơi dùng luật rừng giải quyết tất cả à. Đừng có chuyện bé xé to chứ.

Gì chứ, tụi nó cho nổ chân người ta mà ko ai bít tụi nó đã ra tay từ lúc nào ở đó chuyện bé.

Tau _ Cản đường, biến mau!!

Tau trừng mắt tụi kia, trên trời là vô số đám mây đen tích điện. Tụi kia hoảng sợ lùi ra sau.

Gen O _ Có chuyện gì thế??

D1 _ Là hoàng tử Gen O kia bây.

D3 _ Hoàng tử, người nhất định phải lấy lại công đạo cho tụi thần.

Ko Pio _ Có chuyện gì, nói đi!!

B3 _ Hoàng tử, tụi thấp kém kia dám phi báng các ngài và tấn công tụi chúng thần ạ.

Cả lớp B2 dùng con mắt nhạo báng nhìn lũ chó trung thành kia bịa chuyện thảm cười nhạo.

Ngay khi cả bọn hoàng tộc định nhân cơ hội này hả giận lên người tụi nó thì.

Suah _ Các người chặn đường thế này thì ai có thể đi.

Những thành viên lớp A3 có mặt đầy đủ, ai cũng hào quan chói ngời. Khí chất hơn hẳn.

Bà của Suah cùng lũ nhóc chạy lại Pis hỏi thăm đủ điều.

_ Chuyện gì vậy cháu!??

_ Chị Pis ơi, họ có làm gì chị ko??

_ Anh Pis của em mà có vết thương nào thì anh Suah quyết ko tha đâu!!

Nữ A3 _ Nhà ông nhộn nhịp thiệt ha Suah!!

Suah _ Thôi đi Alia, tôi đủ mệt rồi!

Fuan nâng cằm Vir lên, chiêm ngưỡng vẻ đẹp của cô

Fuan _ Ôi chà, khuôn mặt xinh như vậy mà họ lại nở lòng nào đòi đánh.

Nam A3 _ Là ma pháp sư, các người định ý đồng hiếp ít à, ko bít nhục là gì sao??

Nữ A3 _ Biến đi, cản đường!!

Cả bọn nhóc nghe xong bỏ chạy toán loạn, gì chứ?? A3 là gì, là cái lớp nắm trùm trong cung điện. Địa vị cao hơn hẳn A2 _ nghĩa là họ mạnh hơn các công chúa, hoàng tử. Ai ngu mà đối đầu với họ.

Hen O _ Tụi bây đừng xúi vớ chuyện của ta!!

Alia _ Ôi chà chà, gì đây. Hoàng tử đang dùng quyền thế ép dân nghe lời à. Nhưng khi người vào đây thì chỉ là 1 học viên xếp dưới bọn ta mà thôi. Hố hố!!

Mat Tarius _ Thất lễ với tiểu thư rồi. Đi thôi!!

Gen O _ Cái gì.... Người dám??

Ko Pio _ Đủ rồi Gen O, đi thôi!!

Lớp B2 cũng ko nói gì, kéo nhau bước đi vào chợ lun.

Alia _ Chà, xem ra lớp này khí chất nhìn cao ngạo còn hơn lũ hoàng tộc đấy.

Fuan _ Khí khái, cách cư xử lạnh lùng hiếm có. Quả đúng là lãnh ngạo.

Ymer _ Thế là mấy em bị chặn lại và bị đánh hội đồng à!

Ari _ Mém thôi!!

Vir _ Tại sao họ cư xử kì cục thế ă??

Ernen _ Là mún gây áp lực với tụi em trước ngày thi thôi.

Yan He _ Đạo này hội đồng và các lãnh đạo cấp cao có vẻ ko ưa tụi em cho lắm.

Yusa _ Là do đa phần các nhân vật cấp cao của toàn vương quốc này đều ủng hộ cho hoàng tử và công chúa của 12 vương quốc nên lớp A3 và lớp B2 tụi em đang bị nhắm. Nhưng do lớp A3 quá mạnh nên mọi người mới nhắm vào B2 tụi em để cảnh cáo.

Ymer _ Thôi nào, họ nói gì kệ họ. Chỉ cần mình chứng minh mình mạnh là đc, bây giờ chúng ta bàn chiến thuật.

Yusa _ Phân chia tổ đội trước đi!!

Yan He _ Nên chia đồng đội bù trừ nhau. Xem nào, người có kĩ thuật chiến đấu trên băng kém nhất nhất trong những ngày qua là Pis, Tau, Vir, Le, Capri và Swam.

Namin _ Nên bắt cặp ra sao cho đồng đều nhỉ.

Mở đầu ngày thi ----

Ymer _ Nè mấy nhóc, mỗi đứa 1 cái, gắn lên người đi.

Ymer phát họ tụi nó mỗi đứa 1 cái huy hiệu có đính đá ma pháp.

Gemi _ Cái này là sao ă??

Yan He _ Cái này là huy hiệu đại diện cho B2 các em, nếu ai phá đc huy hiệu này sẽ có số điểm tương đương như

A3: 200 P

A4: 170 P

B1: 150 P

B2: 140 P

B3: 130 P

Và cứ thế mỗi lớp lùi 10 P tụt dần.

Namin _ Nếu ai phá đc 1 huy hiệu của các em thì kẻ đó sẽ đc 140 P!

Yusa _ Và trên hết là, các em là B2 xếp sau lớp A3 và 2 lớp hoàng tộc và quý tộc nên các em sẽ bị nhắm vào nhiều nhất!!

Ernen _ Đây là trận chiến đặc quyền giúp các em thăng cấp và lấy bảo vật đó. Xét theo điểm tổng của cả lớp và đồng đội đó, ráng hỗ trợ nhau cho tốt.

Ymer _ Và trước hết, đừng quên những gì chúng ta đã nói hôm qua. Rõ chưa??

Đồng thanh _ Vâng!!

Đây là cuộc chiến 2 ngày 1 đêm, trong quá trình chiến đấu thì huy hiệu sẽ như 1 quả cầu truyền tin cập nhật điểm của các thành viên theo các xếp hạng khác nhau và theo dõi trực tiếp hình ảnh chiến đấu của mỗi người để lựa chọn các học viên có tốt nhất cần phải huấn luyện.

Mỗi lớp sẽ xuất phát ở các điểm khác nhau trong khu vực ma pháp băng tuyết đc dựng lên bởi các pháp sư hệ băng. Họ sẽ phải thi đấu trong đk khắc

nghiệt nhất, nếu ai ko chịu nổi thì sẽ tự hủy huy hiệu của mình hay nói cách khác là rút khỏi cuộc chơi và điểm số của họ trước giờ sẽ ko đc tính.

Điểm nhấn ở cuộc thi này là huy hiệu ma pháp. Vừa có khả năng truyền tin, dịch chuyển, theo dõi, cập nhật tín hiệu các con số lấy từ các huy hiệu khác.

Và lớp B2 đã đc phân tới cổng 13 theo cặp đôi như sau, đây là cuộc thi theo cặp mà. Phải là 2 người 1 cặp giúp đỡ cho nhau trước những tình huống xấu nhất.

Ari _ Le: Tổ đội tiếp tế cần thiết.

Tau _ Can: Tổ đội phòng thủ.

Gemi _ Vir _ Tổ đội hậu thuẫn.

Li _ Capri _ Tổ đội thám thính.

Scor _ Pis _ Tổ đội đánh lừa kẻ thù

Sagit _ Aqua _ Tổ đội đặt bẫy

Swam _ North _ Tổ đội phân tích và truyền tin.

Đây là sự sắp xếp bù trừ theo điểm mạnh yếu từng người. Hay nói đúng hơn là trò của bà Selene mún xem trò vui.

_ Thông báo đến các thí sinh, các cổng đang mở, các cổng đang mở. Mong mọi người chuẩn bị, khi cổng mở thì sau 1 phút cổng sẽ đóng lại. Xin nhắc lại....

Và chết tiệt nhất là cái loa thông báo sẽ nói hết mọi chuyện đội nào là đội đang dẫn trước trong khu băng tuyết cho các thí sinh bít và thế nào là đội đó sẽ bị nhảm cho xem. Bao quanh khu băng tuyết là kết giới cấm ko cho các học viên và giáo sư liên lạc hỗ trợ nhau.

_ Các cổng đã đc mở. Xuất phát.

~~~~1 tiếng sau~~~~

_ Đúng như mong đợi, 6 tổ đội lớp A3 đang giành hân 6 thứ hạng đầu của bảng. Mới mở đầu cuộc thi mà 3/17 học viện đã bị loại và đc gửi trả về bên ngoài nhưng chỉ toàn là học viên lớp C và D. Xem ra lớp A và B đang có trận chiến tranh chấp đây. Nhưng thật kì lạ, sao lớp B2 chỉ ngồi im mỗi khu vực của họ mà ko hề có dấu hiệu di chuyển gì cả.

Khu lớp B2

Ari _ Tên MC nhiều chuyện.

Li _ Ko sao, ko sao. Vì nhờ hân mà chúng ta đã gom đc tá mồi đấy nhá.

MC _ Ô vâng, nửa ngày đã trôi qua, có vẻ đa phần các tổ đội đang nghỉ ngơi.

Ban giáo sư xem tình hình các học viên từ bên ngoài.

Duong trưởng lão _ Học viên của cậu sau thế Ymer, chả lẽ tụi nó có sợ đến nỗi nấp hoài thế sao. Khả khả!!

Yan He _ Lão già đang nói gì thế nhì.

Oán khí ngút trời của giáo sư B2 đang dâng cao.

Choang!! Choang!!!

MC _ Ô vâng, gì thế này?? Ko tin nổi, bảng xếp hạng đang có chuyển biến lớn. Hiện giờ đang đứng đầu bảng là lớp B2.

Nguyên trưởng lão _ Cái gì sao!!

Các giáo sư xì xào bàn tán trước chuyển đổi lớn này.

Các lớp đang cấm trại

_ Ko thể nào, chúng ra tay từ lúc nào chứ.

Suah _ Chúng ta bị mất hạng nhanh vậ sau.

MC _ Thật ko tin nổi, các tổ đội khác của lớp B2 đang từ con số 0 mà ko ngừng tăng điểm lên. Sáu, ko, là 7 hạng đầu của lớp A3 đã triệt để bị cướp

bởi lớp B2.

North _ Chà, ko ngờ chỉ bấy 1 lần thôi mà chúng ta đầu băng lun.

Li _ Ai ngờ chúng ta bị nhieu kẻ địch rình rập vậy chứ.

Can _ Quả đúng là thầy Ymer nói chí lí.

Ymer _ Lớp các em hiện đang bị ngắm, vậy sao ko lấy điều này để tạo nên 1 cái bẫy.

Những kẻ định đến cướp P của tụi nó thì bị tụi nó bẫy cả bọn.

Swam _ Tin mới. Tổ đội Scor _ Pis, Aqua _ Sagit, Gemi _ Vir vừa báo tin họ đã đánh lên đc đa phần các lớp B.

MC _ Òa, lớp B2 xoay chuyển tình thế ngoạn mục, họ đã gửi hết 7cặp lớp D, 3 cặp lớp C và 5 cặp lớp B ra ngoài.

Fuan _ Ko tin đc, mới có 15 phút thôi mà đc thông báo toàn tin giật gân ko ha.

Phur phur, canh tụi ngu kia đánh nhau cho đã rồi nghỉ ngơi thì tụi nó ngư ông đắc lợi hốt hết thôi. Ai bii B2 tụi nó nham hiểm quá làm chi.

North _ Ngồi đây nãy giờ đc rồi, đã tới lúc ta tiến công.

Tụi nó lấp vào chân mình đôi giày trượt băng. Với tốc độ trượt lác còn mất băng qua vô số vật cản.

Swam _ Tin vừa nhận từ 3 đội đi trước, họ đang giám sát hành vi của tàn dư lớp B3 và B4. Yêu cầu đến gần bẫy.

North _ Đội Capri _ Li đến hỗ trợ đội Scor _ Pis hốt gọn tụi B3. Đội Sagit _ Aqua có nghe rõ ko??

Sagit và Aqua đang di chuyển với tốc độ nhanh nhất.

Sagit _ Nghe rõ, xin đưa ra chỉ thị!!

Swam _ Đội cậu hãy đến hỗ trợ cho đội Gemi _ Vir trong 5 phút nữa đc chứ. Vị trí là gần cổng số 9, hướng Bắc cách chỗ các cậu gần 1 km.

Sagit _ Đã rõ.

Nhờ ma pháp truyền tin của Swam mà cả bọn thể liên lạc từ xa với nhau.

Đội Scor _ Pis, Capri _ Li.

Li _ Bọn tôi đã đến, tình hình đang thế nào rồi.

Pis _ Bọn họ cảnh giác khá cao khi hay tin chúng ta dẫn đầu. Giờ họ đang dựng lên vòng bảo hộ cấp trung ngăn ko cho ai vào cả.

Capri _ Người ko định phá à Scor.

Scor _ Cho xin, ta ko đủ sức đánh kết giới trung cấp 1 mình đâu. Ko chỉ 1 đòn là có thể phá thùng nó đâu, nếu ta làm thế ngược lại bọn chúng sẽ cảnh giác và có cơ hội tấn công ta mất.

Li _ Vậy sao giờ??

Scor _ Ta định thế này!! Khi có 1 trận bão tuyết nhỏ nào đó, người hãy.....

Nữ B3 _ Ý, bão tuyết tới rồi kia!

Nam B3 _ Điều chúng cần làm bây giờ là phải tịnh dưỡng, hồi phục lại cơ thể sau đó phải nắm bọn B2 thành tro.

Nữ B3 _ Đúng thế, chúng có tài cán gì đâu là dám leo lên vị trí đầu chứ.

Nữ B3 _ Chắc bọn đề tiện đó dùng mảnh khóc dơ bẩn nào đó chẳng.

~~~~~Bão tuyết tan dần~~~~~

Nam B3 _ Ra đc rồi!! Đến lúc cho bọn chuột nhắt bít sự lợi hại của ta. Kết giới sư tạm nghỉ ngơi đi!!

Khi kết giới đc hạ xuống thì cả bọn kéo nhau bước đi ra ngoài. Chân họ vừa đặt xuống thì

Nữ B3 _ Ko ổn!!

Nam B3 _ Hình như trong ko khí có mùi gì đó. Cẩn thận!!

BÙM!!! BÙM!!!

Scor _ Quả ko tồi, chỉ có 3 tên bị nổ văng đi thôi!!

Nữ B3 _ Ngươi... Các ngươi..... Lũ B2.

Khi bão tuyết lên thì Li đã dùng gió giúp Capri ẩn thân trong bão tuyết, đồng thời Capri còn đặt bom quyền vùng nữa

Scor _ Ngục Băng!!

Các tảng băng nhọn thì nhau chồi lên tạo thành 1 cái ngục giam kín đáo.

Li _ Còn 3 tên, diệt gọn đi!!

Capri _ Kích nổ!!

Bùm!!! Bùm!!

Bọn B3 dùng ma pháp tạo lá chắn ngăn ngừa vụ nổ tác hại đến mình.

Capri _ Quả ko tồi!! Vậy xem chúng có trụ nổi những vụ nổ sau ko!! Nổ!! Nổ!! Nổ!!

Các vụ nổ cứ thi nhau ập tới. Làm 3 đứa kia ngã nhào.

Nam B3 máu đầy mặt đầy căm giận.

_ Đừng nghĩ các ngươi an toàn. Kinh Chuyển Sơn.!!

Li _ Ko đứng, phải mau chặn hấn thì chuyển đòn này.

Ngủ!! Ngủ đi!! Ngủ đi bé ngoan oi!!

Tên kia chưa kịp thì chuyển thì ngủ say lun rồi.

Li _ Uy lực ru ngủ của Pis thật bá đạo.

Pis _ Hề hề!!

Trong các cuộc chiến về băng thì Scor và Gemi sẽ đóng vai át chủ bài.

Gemi _ Làm đi Vir!!

Vir _ Mọc lên đi, hoa gậy mê!!

Phá tan lớp băng dày, chồi non lú lên lớn dần thành 1 đóa hoa.

Sagit _ Thật sự sẽ hiệu quả chứ!!

Vir _ Đc mà, Aqua, phiền cậu nhé!

Aqua tạo 1 làn gió đk hương hoa đến bọn kia.

Nam B4 _ Ê, mày có ngửi đc mùi gì ko??

Nam B4 _ Có, hình như thơm thơm!!

Nữ B4 _ Sao mình mún ngủ quá!!

Nam B4 _ Ngủ đây!!

Nam B4 _ Ko đứng, mau bịt mũi lại!!

Sagit _ Quá mun rồi, một khi đã ngủ nếu ko ngủ thì cũng sẽ ề oải thôi, Ha ha!! Xem chiều nè!!

Sagit nấp ở sau cái cây khô, bắn tên tầm lửa về phía tụi kia.

Cheng!! Cheng!!

Mũi tên của Sagit bị tên nam dùng kiếm đánh bay đi.

Sagit _ Chậc, cũng khá lắm!! Gemi, lên nào!!

Gemi _ Đc thôi!!

Sagit _ Xem sự lợi hại của sông hóa hợp bích nè!! Hóa đại cầu!!!

Gemi _ Cho chúng ném mũi chấy khét nào!! Hỏa đạn!! Hỏa pháo!!

Aqua và Vir đứng đằng sau xem 2 kẻ kia phá hoại ra sao..

Toàn quân B4 bị diệt. Sagit và Gemi vỗ tay tán thưởng nhau.

Sagit _ Hay lắm bạn tốt!! Ra tay đẹp mắt thật!!

Gemi _ Đâu có! Nhờ ơn copy tuyệt chiêu của bà thôi mà!!

Sagit _ Hai chúng ta kết hợp quá đỉnh, há há!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Giờ đi săn

Ymer _ Hãy nhớ, khi các em tạo ra tiếng vang lớn về sự tồn tại của mình thì phải nhanh nấp đi ngay. Vì lúc đó, các em sẽ là con mồi ngon cần bị diệt đó.

Swam _ Yêu cầu toàn nhân lực đến ngọn đồi tuyết phía Nam giữa cổng 18 và 19. Bão tuyết sắp tới, mong mọi người tập hợp.

North _ Chờ đã mọi người, trong bão tuyết là lãnh địa của 1 vài thành viên lớp A3, A2 và B1 đó. Mọi người nhớ cẩn thận.

Li _ Mọi người, nghe rõ ko??

North _ Rất rõ, sao vậy Li??

Pis _ Nơi của tụi tớ đang có 1 trận bão tuyết rất to nên tạm thời ko đến đc.

Swam _ Đc rồi!! Còn mọi người khác thì sao??

Ari _ Giúp với, Le ko thể dùng giác quan của thú trong đêm bão tuyết này đc nữa, trời tối quá, tụi tớ ko thể xác định đc hướng đi.

Vir _ Bên tớ thì bị lạc đường rồi.

MC _ Uwowa, xem ra trận bão tuyết này đã cản trở rất nhiều người đây. Ko chi thế, có 1 số lợi dụng bão tuyết làm 1 cuộc đi săn đầy quyết liệt.

Nguyên lão _ Hình như bão tuyết có hơi lớn!!

Trưởng lão _ Đúng thế!!

Yan He _ Sao tôi có cảm giác kì lạ về trận bão tuyết này.

Yusa _ Trong bảng thông tin vừa cập nhập có nói sẽ có 1 trận bão tuyết cấp 6 đc tạo nên.

Bão tuyết cũng đc chia 12 cấp.

MC _ Theo như ý kiến của hội đồng chuyên môn đánh giá về những thí sinh còn sót lại trong cuộc thi nên quyết định chuyển từ cấp 6 lên cấp 9 để thể

hiện rõ thêm về tài năng các thí sinh. Các thí sinh nghe rõ, hiện tại là bão tuyết cấp 9, xin nhắc lại.

Namin _ Tôi cá đứng sau vụ này là bà nữ hoàng điên đó.

Mọi người gật gù tán thành.

Selene _ Hất xì, sao thế nhỉ. Ko lẽ là có người nói xấu mình. Chắc ko đâu, sao họ bít đc mình cố tình tăng độ khó cho cuộc thi chứ, hé hé.

Băng tuyết là địa bàn của Băng Vương

Bão gió là địa bàn của Phong Vương

Nóng rực là địa bàn của Hỏa Vương

Địa hình là địa bàn của Thổ Vương

*Băng kiến tạo *

Scor _ Ko có hang động nào quanh đây cả!! Ta vào nhà băng trú trước đi.

Capri _ Ta đã đặt bom xong rồi. Phát giác đc kẻ nào lại gần đây là cho chết liền.

Li _ Thời tiết khắc nghiệt thật ko chịu nổi. Đến Pis cũng lăn ra sốt là bít.

Pis _ Xin lỗi!! Thề chất tở... khá kém!!

Li _ Thôi nghỉ ngơi đi, phải đợi khi nào bão tuyết tan hết rồi tính tiếp.

Pis _ Lỗi tại tở mà mọi người phải ở nơi nguy hiểm này tới nay. Nếu ko chúng ta có thể vượt qua bão tuyết rồi.

Scor _ Bít lỗi thì nghỉ đi. Hai người cũng vậy, nghỉ 1 chút lun đi.

Capri _ Ko cần, ta ko mệt. Còn tên này thì nên đi nghỉ đi, ta nghỉ ngơi cảm rồi đây.

Li cười mỉm _ Cô nói gì thế?? Tôi sao lại bệnh đc. Khục....khụ..

Capri _ Cả người người phát nóng lun kia. Ko chừng sốt lun rồi.

Li _ Khụ... Khụ..ko đâu, tôi lun thế này. Chỉ là cơn bệnh tái phát theo chu kì thôi.

Ko đúng, sao lần này còn mệt mỏi và choáng hơn trước nhỉ. Cơ thể mình sao thế này.

Scor _ Chỗ ta có 2 tên lần lượt ngã bệnh nên có lẽ đến điểm hẹn trễ 1 chút.

Swam _ Đc rồi Scor!!

North _ Nhớ cho họ uống thuốc đầy đủ nhá.

Scor _ Đc!!

Swam _ Đây, sao đến giờ vẫn ko có ai về tới đây nhỉ.

North _ Hình như là họ gặp chuyện rồi!

Scor _ Cô đúng là ko chịu đc lạnh. Cô nên đi ngủ 1 giấc đi!!

Capri _ Một mình người kham nổi ko.

Scor _ Băng Tuyết là lãnh địa của tôi mà.

Scor tạo ra 1 khóm lửa ma trôi lơ lửng.

Capri _ Ma pháp của người quả có ích thật, ta ngủ đây!!

Scor đưa tay ra ngoài đón ít tuyết đc gió thổi tới

_ Hừ, xem ra có kẻ đã tiến lại gần đây rồi.

Cách ngôi nhà băng 2km. Có 2 người đang cưỡi trên lưng 1 con sói tuyết cao to cỡ 3 mét.

Nữ nhân ngồi phía trước bịt kín mặt đeo kín bảo hộ mắt trước bão tuyết khắc nghiệt.

_ Sao rồi?? Mà người thấy đc gì sao??

Con thú gầm gừ vài tiếng.

_ Đc rồi, tới đó đi!!

Nam nhân ngồi phía sau lên tiếng thắc mắc.

_ Sao vậy Kaly? Phát hiện đc gì vậy?

_ Theo mùi hương thì có 4 người theo hướng Đông Bắc.

_ Xem ra đêm nay đi săn đc mảnh lớn rồi. Nghe nói hiện giờ chỉ còn A3 chúng ta và A4, B1 và B2 thôi đó.

_ Mùi hương thì ko phải lớp ta!! Cũng có thể là lớp C hoặc D còn sót lại.

_ Thôi nào, nơi đó là vùng trung tâm của bão tuyết đó, làm gì có lớp C và D nào tồn tại đc rong cái đk khắc nghiệt đó đâu.

_ Cậu nói phải, sẽ tuyệt nếu đây là 1 mẻ lưới dễ nuốt.

-----#-----

Swam _ Đội Ari _ Le và Tau _ Can sao rồi?

Can _ Xin lỗi Swam, bão tuyết quá to nên tớ ko thể tiếp tục nhiệm vụ do thám B1 đc.

Swam _ Ko sao, phải lo an nguy cho các cậu trước, tình hình sao rồi??

Ari _ Hiện tại ko nguy hiểm gì nhưng nhờ có Le nên tụi tớ sẽ cầm cự đc lâu hơn.

Can _ Cũng may mỗi đội đc 1 ma pháp sư hệ hỏa nếu ko chết mất.

Ari _ Tớ cũng thuộc hệ hỏa đấy. Chỉ là ko bít thi triển thôi.

Can _ Xem nào, bên mình có cậu và Le, bên kia có Gemi và Sagit, vậy còn đội Scor chuyên băng nên đều ổn hết nhưng đội Scor có ai hệ hỏa nhi.

Ari _ Cậu quên rồi à, cái ma pháp Scor thi triển hôm trước đó. Ma pháp tạo lớp màn ngăn ngừa tuyết và thậm chí cậu ấy còn có thể phân tách tuyết ra 2 bên để tạo lối đi cho cậu ấy lun đó.

Can _ Tuyệt thật, mà cậu có cảm thấy ngày càng ấm ko??

Ari _ Chắc do chúng ta tưởng tượng chứ đang trong vùng băng tuyết thì ko khí sao có thể ấm đc chứ.

Tau _ Can, đói!!

Can _ Ủ, sẽ nhanh thôi!!

Le ôm hân Ari vào lòng. Ari bắt ngờ, mặt đỏ ửng.

Ari _ Chuyện... Chuyện gì thế... Le??

Can _ Ài chà, 2 người mún làm gì thì cũng nên để ý trẻ nhỏ chứ. Tau, xoay qua đây ăn thịt nướng nào.

Tau _ Ủm!! Can, nóng quá!!

Can _ Sao thế?? Hình như sốt rồi, mau nằm xuống, đắp thêm chăn và ngủ xiu đi.

Can trải khăn xuống dưới đất cho Tau và đắp chăn cho cô. Cậu lục lọi trong thẻ bài trữ vật của mình rồi lấy ra lọ thuốc.

Can _ Ngoan, uống cái này đi.

Trên đỉnh núi tuyết đối diện hang động cả 4 đang trú ẩn. Có 4 bóng hình đứng trên đó.

_ Ái chà, xem ra đã dính bẫy cả rồi.

_ Hãy dựng rào cản lối ra hang động của chúng.

_ Xem ra chúng đánh giá quá thấp chúng ta mà ko nghĩ trước về hậu quả gì cả.

_ Rõ là bọn dân đen ngu muội. Những vị trí đầu sẽ đc thay bằng lớp B1 mau thôi.

Sagit _ Hất xì!!

Gemi _ Bà vốn hệ hỏa mà bị cảm lạnh lun rồi sao??

Sagit _ Ko, là do ngứa thôi.

Vir đưa cho Sagit 1 lọ thuốc.

Vir _ Cậu hít cái này đi nhá, sẽ giúp mũi cậu thông thoáng hơn đấy.

Sagit _ Cảm ơn cậu, hiệu quả thật. Sau này cậu làm thầy thuốc đc đấy chứ.

Aqua _ Căn phòng băng dựng bừa trong góc này khi nào sẽ sập đấy??

Gemi _ Ý kiến gì à?? Ta vốn chưa thạo phép kiến tạo băng hình mà.

Vir lấy ra 1 chậu cây nhỏ.

Sagit _ Cái gì vậy Vir.?

Vir _ À, là mầm cây mình đang thí nghiệm. Đợi lâu rồi mới chịu lên mầm.

Sagit _ Dễ thương ghê, nhìn nó ú nu ú nù như 1 nụ hoa vậy đó. Nó để làm gì thế.

Vir _ Cậu tạo vết lõm nhỏ trên mặt băng này dùm tớ nhé.

Sagit _ Đc thôi, chuyện nhỏ.

Sagit vừa tạo cái lỗ thì Vir lấy đất và chồi non ra khỏi chậu và đặt xuống cái lỗ đó.

Cả 3 đều khó hiểu trước hành động của cô.

Vir _ Tăng trưởng!!

Nụ hoa chui tụt hẳn xuống băng, mặt băng rung lắc dữ dội.

Gemi _ Chuyện gì thế??

Các cánh hoa từ mặt băng đâm lên bao phủ cả 4 vào nụ hoa khổng lồ.

Sagit _ Tuyệt quá, ko những trong đây sáng trưng, ko gian rộng rãi, ngoài ra ko sợ bị gió tuyết ập vào. Ấm quá.

Vir _ Đây là loại hoa chịu đc nhiệt độ thấp nên bên trong nó sẽ tích lũy nhiệt độ cao để sinh trưởng.

Aqua _ Thật đáng kinh ngạc!!

Vir _ Ko đâu, vì là thí nghiệm đầu nên chỉ giữ đc sự sống của hoa trong vòng 3 tiếng thôi.

Sagit _ Này, sao ông ko khen người ta tiếng nào vậy hả, nhờ cậu ấy mà ông đỡ tốn công duy trì băng hình đó.

Gemi _ Ừm, cậu làm tốt lắm!!

Gemi mất lạnh tanh bắn về phía Vir làm cô ko bít mở lời với cậu ra sao. Cô làm gì cậu khó chịu sao.

Ngoài đóa hoa khổng lồ kiêu diễm là các trận gió tuyết cuộn cuộn.

Mat Tarius _ Katy Rius, khả năng dò tìm của cô khá đáng kinh ngạc đấy.

Katy Rius _ Hoàng tử quá khen! Sao ngài An Ni cứ mún ra mặt đêm nay vậy a??

An Ni _ Do ta mún chinh cho tên hạ cấp 1 chút điều phải phép thôi. Hôm nay hẳn đã làm chuyện khiến ta khá bức mình.

Katy Rius _ Trong số những người phía kia hình như có Gemi hoàng tử thì phải. Ý ngài là thế sao??

An Ni _ Đừng làm ta cười chứ Katy công chúa, thứ tạp chủng đó ngàn vạn lần ko thể là hoàng tử đc.

Aqua dùng ngón tay điều khiển 1 vài ngọn gió nhỏ vào các khe hở của cánh hoa. Như bít đc điều gì đó, mắt cậu có phản híp lại. Cậu tự thì thầm 1 mình.

_ Mật ngọt chết ruồi!!!

Namin _ Buồn ngủ quá rồi.

Namin vươn vai ngáp ngắn ngáp dài, Yan He tiện tay nhét bánh vào miệng cậu.

Yan He _ Là lão sư của bọn nhóc thì phải chịu đựng chứ. Lũ học trò giỏi của chúng ta chưa bị loại 1 ai cậu phải thấy vui mừng chứ.

Ting ***Ting ***

MC _ Ko ngoài sức tưởng tượng, 2 đội của lớp A3 đã lấy lại vị trí dẫn đầu đầy ngoạn ngục trong nháy mắt.

Ymer _ Máy nhóc A3 ra tay nhanh thật!

Ermen _ Tớ vừa xem lại bảng danh sách thì thấy lớp A3 đã loại 2 hoàng tộc A4 và 4 quý tộc B1 đấy.

MC _ Điểm hiện tại cách biệt như thế nào nhé!!

1 A3_ [Fuan_ Kiala]- 1120P

2 A3_ [Kyung_ Katinna]-1090P

3 B2_ [Capri_ Li]- 970P

4 B2_ [Scor_ Pis]- 950P

5 B2_ [Aqua_ Sagit]-940P

6 B2_ [Gemi_ Vir]-910P

7 B2_ [Le_ Ari]-880P

8 B2_ [Can_ Tau]-870P

9 A3_ [Kakai_ Maya]-860P

*10*A3_[Koin_ Alia]-830P

Yusa _ Hay wá, tình thế hỗn loạn hết rồi!

Chú sói tuyết phóng như lao vào trận bão phía trước.

Scor áp sát 2 lòng bàn tay vào nhau. Tập trung tưởng tượng hình thể loài vật gì đó. Nhếch mép suy hừ.

_ Đến thật nhanh! Như thế thì trình độ quả ko tồi đâu!! Độ khó phải nâng cao thôi!!

Trước 1 ko gian đen ko thể thấy đc gì thì bỗng nhiên chú sói tuyết bật lùi ra xa vài chục mét rồi hú vang trời.

Kaly hoảng hốt _ Sao thế sói con?? Có kẻ địch à!!

Apiok _ Đây Kaly, hình như tui thấy, tụi mình bị bao vây rồi!! Số lượng khá đông. Hình như là 5, 7 ko là 11 kẻ.

Kaly _ Sao lại như thế này đc, tôi ko hề có cảm giác gì về sự xuất hiện của 1 số lượng lớn như vậy cả.

Apiok _ Cô ko cảm nhận đc cũng phải thôi. Vì chúng vừa mới xuất hiện tại đây mà.

Kaly _ Là sao??

Trong những cú giạt mạnh mẽ của trận bão tuyết, ẩn sâu trong lớp màn đen. 11 hình bóng từ từ bước lại gần 2 người với hình dáng ko phải nhân loại của mình.

Apiok _ Vì chúng là.....Người tuyết. Đi thôi Kaly, trong vùng đây tuyết như vậy thì chúng ta ko có đường thắng đâu.

Kaly _ Sao thế, tiêu diệt hết chúng là xong mà.

Apiok _ Chúng đc tạo từ tuyết, có 1 ma pháp sư nào đó đã tạo ra và thao túng chúng. Dù ta có đánh chúng vỡ nát thì chúng sẽ dựa vào tuyết mà tạo ra hình thù mới.

Kaly _ Ra thế, nhưng tó nghĩ giờ chạy cũng ko đc đâu!!

Apiok _ Cái gì, từ lúc nào mà??

MC _ Òa, ở khu vực B146 ko tin đc, đã và đang xảy ra 1 trận đấu sống còn. Đội của A3 - Kaly _Apiok đang rơi vào thế hiểm. Chúng ta hãy xem người đang thao túng chuyện này khiến họ khó xoay xở là ai đây.

Lão sư _ Nhìn kia, xung quanh những lối đi của Kaly và Apiok đều bị chặn hết rồi.

Những học viên bị đá ra ngoài sớm cũng đang thức khuya xem trận đấu.

C1 _ Xem kia, hình như học viên A3 bị rơi vào bẫy rồi.

B4 _ Ko tin đc, ai có thể làm đc chuyện này??

MC _ Tôi thấy đc những cái bóng gì đó bao quanh 2 người họ thì phải. Đây.... đây là.... Òa....

Ymer _ Hãy lắng Scor, tuy em ra tay khá khoa trương nhưng hay lắng.

Yan He _ Nếu Scor xử đc 2 đứa này thì hạng đầu là chuyện nhỏ.

Và hiện tại trận đấu giạt gần đã đc chiếu trực tiếp trong mỗi nhà dân.

_ Bà ơi, mẹ ơi. Dậy đi. Trận đấu tới phút gây căng rồi này.

_ Trận đấu sao rồi con??

_ Dạ, tuyết lắm bà ơi, hàng chục người tuyết khổng lồ lun đấy.

_____;

Kaly _ Những con người tuyết này, con nhỏ nhất là 4 mét, còn con cáo nhất là 7mét. Làm sao xoay sở đây.

Apiok _ Có kẻ đã thao túng bão tuyết thành 1 vòng xoáy nhất chúng ta rồi.

Kaly _ Chết tiệt!! Apiok, đánh phá hết cho tở. Tở sẽ lôi kẻ làm việc này ra mặt.

Kaly dùng cây bút ma thuật vẽ trên ko trung các kí hiệu ma pháp. Tốc độ vẽ của cô quá nhanh. Chỉ 3 giây thôi cô đã vẽ xong 1 vòng tròn ma thuật.

Kaly _ Xoáy lửa!!

Xoáy lửa đánh mạnh vào lõi xoáy tuyết nhưng ko ăn thua.

Kaly _ Ko đc, ko đủ mạnh!! Phải nhiều hơn. Apiok, cầm chân lũ người tuyết kia đùm tôi.

Apiok _ Đc thôi!! Hòa kiếm!!

Trong tay Apiok xuất hiện 1 thanh kiếm lửa to tướng. Cậu chém 1 vết dài trên người người tuyết thì chẳng mấy chốc người tuyết đã tan thành nước. Chừng 5 giây sau thì hồi phục lại như cũ.

Apiok _ Ừm, xem ra thời gian tạo lại thân thể của người tuyết cũng khá nhanh. Vậy xem này!

Apiok cầm thanh kiếm lửa to tướng chạy vụt qua hết 11 tên khổng lồ.

Apiok _ Sao nào, tên tạo ra lũ người tuyết này sẽ ra tay với ta như thế nào nữa đây.

Scor khi sợi dây liên kết truyền thông tin đến cô thì cô cũng ko quá bất ngờ về kết quả.

Scor _ Có bản lĩnh, vậy thử cái này xem

Grào!!! Grào!!!

Từ mặt tuyết, hàng chục con rồng băng trời lên đánh thẳng về phía Apiok.

Apiok _ Chết tiệt, sao nhiều thế??

Apiok dùng kiếm chém đầu từng con nhưng

Apiok _ Tiêu rồi, đầu tui nó tự mọc lại sao. Như thế này thì mình bị rơi vào thế bị động mất. Kaly, xong chưa. Lũ rồng này sẽ xâu xé tui mất.

Kaly _ Đc rồi, phần còn lại cứ để tui. Sói, cứu cậu ta đi.

Trên trời, hàng vạn vòng ma pháp tỏa sáng lấp lánh.

Kaly _ Hòa cầu ma pháp tấn công bọn rồng. Hỏa lực ma pháp ngăn chặn hết mọi băng hệ thuộc tính trong chúng. Còn 217 vòng tròn ma pháp còn lại dùng hỏa lực triệt tiêu bức tường đáng ghét này.

Cả 1 vùng bị thấp sáng triệt nở, 1 vụ nổ lớn diễn ra.

Namin _ Chết thật, sức mạnh của cô bé thật quá lấn áp Scor rồi!!

Ermen _ Ko lâu nữa con bé sẽ mất thịt Scor mất.

Ban giám khảo ~~

_ Tuyệt, tuyệt quá.

_ Cô bé đó thật đáng để đào tạo.

_ Tài năng kiếm thuật của cậu trai kia thật đáng mong đợi.

D4 _ Ê ê, nhìn lên màn hình kia.

C3 _ Ko tin nổi lun mà ời.

B4 _ Máy con rồng....!!

Kaly _ Tại sao??? Tại sao lũ rồng này ko biếm mất chứ??

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Đối đầu

Nếu thấy Mini thì đổi thành Ni dùm nhé. Cảm ơn!!

#####

Scor ngồi bên trong ngôi nhà băng nhỏ hẹp, mồ hôi lạnh cứ ko ngừng tuôn ra

_ Quả đúng là 2 kẻ khó nhằn!! Thử xem bọn mi đối phó lũ rồng ra sao??

Chú ý đến Li đang nằm co ro, vật vờ phía góc.

Scor _ Đây, người sao thế??

Capri thỉnh thoảng bật dậy

_ Cảm giác này là...

Scor _ Nằm xuống!!

Scor tạo ra bức tường băng chắn phía trên.

Bùm!!

Hình ảnh đen từ phía trên trời lao thẳng xuống đập nát cả ngôi nhà bằng rắn chắc. Vụ nổ của ngôi nhà làm cho cả bọn văng ra xa. Li thì trượt dài trên đất và bị bất tỉnh. Capri dùng 1 tay cọ xát với mặt băng để ko bị văng ra xa. Scor thì ôm chặt lấy Pis bị tấn mạnh vào tuyết.

Con đại bàng trắng khổng lồ từ trên trời đáp xuống tạo ra luồng gió mạnh. Thiếu niên từ trên lưng đại bàng nhảy xuống.

Kyung _ Katinna, phải bít kiem chế chứ

Katinna _ Tôi chỉ là phần khích quá thôi! Đây là người đã làm cho Apiok và Kaly khổ sở à??

Kyung _ Lonni truyền tin đến là ở đây!!

Capri _ Bọn này bay trên ko lúc trời bão như vậy!! Thảo nào bom mình đặt điều ko phát nổ!!

Scor _ Ko ngờ trứng kê rồi!! Mình quá quan tâm 2 kẻ kia mà ko để ý đã bị 2 tên này tiếp cận!!

MC _ Woa, bảng điểm lại thay đổi, đội Scor và Pis với số điểm 1150P đã dẫn đầu bảng. Họ là đội đầu tiên hạ đc 1 thành viên A3 và lấy đi 200P.

Kaly bị dịch chuyển ra bên ngoài còn thất thần.

_ Ko tin đc, kẻ đầu sỏ phía sau truyện này. Ngay từ đầu đã nhắm đến mình.

Dĩ nhiên, chứ Scor ngu sao mà để con nhỏ phá quyền cái vòng xoáy bão tuyết tồn tại. Hơn nữa Kaly cũng là chủ nhân của con sói tuyết nên Scor ko mún bị con sói này tập kích đâu. Phải tìm mọi cách loại trước.

Apiok chỉ còn lại 1 mình với cả 1 bầy rồng nhưng cậu vẫn ko bị chiếm ưu thế. Có thể phép thuật của Kaly ko thể 1 chiêu diệt bọn rồng nhưng Apiok có thể.

Scor _ Tên còn lại quả li đầu thật. Nếu đk băng từ xa thì ko có cơ hội tấn công hẳn. Hơn nữa phải chú tâm 2 kẻ ở kia hơn.

Scor làm tiêu biến hết bọn rồng băng.

Apiok _ Bọn rồng biến mất rồi.

Lonni _ Apiok đó à. Mau cộng hưởng với ma pháp của tôi để đến tập hợp với Katinna và Kyung ở gần đó đi.

Lonni có ma pháp truyền tin hết như Swam, ngoài ra còn 1 loại nhìn thấu mọi nơi dù cách xa hàng trăm km chẳng nữa. Một ma pháp đáng sợ, ko con nào có thể trốn hoặc tiếp cận quanh A3 vì có ma của cô.

Apiok cộng hưởng với ma pháp của cô. Cộng nhìn thấy phía xa xa là vài bóng người. Trong đó có 2 người hình như thuộc lớp cậu. Apiok phóng vút đi ngay.

Ko khí lắng đọng, nhiệt độ tựa như thấp thêm vài chục độ nữa.

Katinna _ Vậy... Ai là Scor và Pis nào??

Scor _ Tôi đây!! Có vấn đề gì sao??

Katinna _ Kyung, họ là con mồi của tôi. Cầm đưng vào!!

Kyung _ Rồi!! Còn nhóc kia là của tôi.

Kyung mất nhìn về phía Capri, nếu ko phải nhờ ma pháp của Lonni thì cả bọn bị dính vào cái bẫy thuốc nổ mà Capri lắp đặt sẵn rồi.

Katinna _ Vậy, ta bắt đầu nào. Băng thương.

Scor _ Sao?? Cô ta cũng hệ băng, Băng thuần.

Scor tạo ra màn chắn chặn đòn tấn công ở ạt kia.

MC _ Òa, đây rồi. Trận đấu đỉnh cao của năm nay. Băng ma pháp đối đầu băng ma pháp.

Katinna _ Băng son!!

Nơi Scor đang đứng rung chuyển cả lên. Các tầng băng đâm lên lao về phía Scor.

Scor _ Chết tiệt. Cô ta dùng ngay ma pháp cấp cao.

Scor vừa ôm Pis vừa phải né các tầng băng hết như con thú sống tấn công mình.

Katinna _ Nếu ko buông cô bé trên tay ra thì ko thể thắng nổi tôi đâu!

Scor _ Hừ. Thử xem Băng tạo hình. Đọa thiên sứ.

Thiên sứ với đôi cánh băng cảm thương đánh về phía Katinna.

Katinna _ Thiên sứ có cánh ko thể bay thì cũng vô dụng thôi. Băng đạn.

Scor _ Vô ích thôi. Băng Phong Bão Tuyết Trận.

Từ lúc nào nơi mà Scor và Katinna đang đấu đã bị bao vây bão trận bão tuyết to. Hiện tại mọi người xem ko biết tình hình cả 2 ra sao. Thiên thần băng dùng đôi cánh hết như tấm thuẫn chắn hết mọi tấn công của Katinna.

Katinna _ Chết thật. Mình ko thấy gì cả. Băng thuần.

Katinna tạo lá chắn băng chặn bước đi của thiên thần băng. Cô nhanh chóng tìm đường thoát ra ngoài trận bão tuyết.

Scor _ Đi đâu thế??

Từ lúc nào, Scor đã vào trong trận bão tuyết và đối đầu với Katinna.

Capri tạo ra các hòn đá bắn về phía Kyung. Kyung tạo ra các cơn gió bắn trả lại các viên đá đó. Khi viên đá đi bắn về phía Capri thì phát nổ.

Bùm!! Bùm!!

Kyung _ Với trình độ này thì cô ko thắng nổi tôi đâu.

Capri _ Tên khó xơi. Địa trận.

Bụp!!

Katinna từ trận bão tuyết văng ra ngoài. Máu me đầy cả người. Scor cũng đi, cơ thể cũng te tua ko kém là bao.

Scor _ Trình chiến đấu thì cô chưa bằng tôi đâu.

Katinna _ Ngươi... Ngươi... Ha ha, vậy sao!!

Scor _ Cái gì??

Katinna cười to sau khi 1 hồi khốn khổ. Scor chợt cảm thấy bất an thì nhìn ra phía sau. Thiên thần băng đã chắn cho cô và bị vỡ tan từ lúc nào. Apiok 1 kiếm đánh cho Scor văng ra xa. Scor bật vào các mũi băng, cả lưng bị đâm thủng nhưng may là ko bị đâm sâu lắm.

Scor đau đớn phun ra cả đồng máu từ miệng. Hai tay run run bịt các miệng vết thương và đóng băng chúng.

Apiok _ Thì ra chính cậu là người dùng băng hệ cầm chân tôi sao?? Giỏi đấy!!

Scor _ Mẹ nó!! Hai đấu 1 sao, khá lắm!! Nhưng vội tương bờ.

Li với đôi mắt sát thần đánh vọt Apiok ra cả chục mét.

Scor _ Còn cô, tôi sẽ diệt gọn. Băng tạo hình.

Scor tạo ra 1 thanh chùy thủ, phóng thẳng vào viên đá dính trên huy hiệu của Katinna. Nhọc công đánh với Katinna này giờ thì băng bảo vệ trên viên đá của cô ta mới biến mất. Scor đau đẽ gì đánh mất cơ hội này.

Scor _ Katinna, cô cũng khá lắm. Đánh tôi ra đến nông nỗi này cơ đấy. Swam.. Cô có nghe ko...??

Swam _ Tôi nghe, chuyện gì thế??

Scor _ Cô kết nối cho tôi với Capri!!

Swam _ Đc thôi, để tôi!! Capri... Capri.... Ko đc rồi!!

Scor _ Chết thật!!

North _ Sao thế Swam?

Swam _ Có vẻ Scor đang gặp nguy! Sao đây??

North _ Gọi cho Pis thử xem!! Pis là đồng đội của Scor mà!!

Swam _ Ừm.... Pis.... Pis... Có nghe ko??

Pis trong con mê man cũng tỉnh lại.

Pis _ Chuyện gì... thế?? Swam đó... ư?

Swam _ Cậu sao thế?? Mau đến giúp Scor đi chứ!!

Băng hộ thể trên người Pis cũng mất. Pis bật dậy, lật đật chạy quanh tìm Scor.

Pis _ Scor, cậu sao thế?? vết thương nhiều quá!!

Swam _ Bên đó hiện ra sao??

Pis _ Ừ... Hình như Li và Capri đang đấu với 2 người nào đó!! Scor hiện đang bị thương rất nặng.

Swam _ Đem cậu ấy ra khỏi nơi đó nhanh đi!!

Pis _ Ừm!! Xem ra cậu ấy bị thương ở lưng nặng nhất!! Vậy phải cố thôi!! Gió, nổi lên.

Pis công Scor lên người, hình như Scor có vẻ nhẹ.

_____-----_____-----_____-----

Rầm!! Rầm!!

Can _ Nguy rồi, hang động đang sập sao??

MC _ Ở khu vực G 164 có 1 ngọn núi tuyết lớn đang lở. Nguy quá!!

Ari _ Chạy ra khỏi hang động ngay!!

Can _ Ko kịp mất!! Tại sao lại có kết giới chặn ở đây??

Can _ Chúng ta bị gài bẫy!!

Le ôm chặt lấy Ari đè xuống đất. Can cũng dùng thân mình chắn cho Tau.

Ari _ Gì thế??

Le cười nhẹ _ Ari..... Nằm im... Nào!!

Ầm!! Ầm!!

Các tảng đá trong hang động rơi xuống đè lên người Le và Can. Ari mở to mắt nhìn người con trai trước mặt.

Le _ Ari..... Nhắm... mắt lại... đi!!

Ari cứng đầu ko nghe, cô thu hết mọi thứ vào mắt mình. Le đành cười hiền che mắt cô lại.

Tau _ Can, máu kìa!! Đau ko??

Tau mở mắt ra khỏi giấc ngủ do tiếng ồn. Thấy cả người Can toàn màu đỏ. Tau cau mày.

Can _ Ko sao đâu!! Ngủ tiếp đi nhá!! Ari.... Ari nhanh lên!!

Ernen _ Chết thật!! Yêu cầu cứu hộ tụi trẻ gấp!!

Namin _ Bình tĩnh nào, sau 45 phút ko có thay đổi gì thì mới ra tay!!

Công tử vq O _ Hừ, ko ngờ phải tốn tận 3 viên hỏa khí cực phẩm mới làm lở hết ngọn núi này.

Tiểu thư vq Es _ Giờ chỉ cần dò vị trí chúng bị chôn lấp và phá hủy viên đá là xong việc.

Tiểu thư vq Rus _ Ko ngờ lở núi lớn như vậy mà viên đá trên huy hiệu của chúng còn chưa vỡ.

Có thêm 2 bóng người đến.

Công tử vq Ni _ Sao rồi??

Tiểu thư vq Go _ Diệt gọn chứ??

Công tử vq Cer _ Chúng còn dai bỏ lắm. Lũ dân đen thường rất trâu.

Tiểu thư vq Es _ Nếu chúng bị lấp đến chết cũng ko sao đâu nhĩ??

Tiểu thư vq Go _ Sẽ ko ai sót thương cho cái chết của 1 tên dân đen đâu!!

~~~~ 25 phút sau ~~~~

Công tử vq O _ Đc rồi!! Một ma pháp sư cỡ bọn chúng chắc chỉ trụ đc trong cái lạnh nhiều đây thời gian thôi. Bắt đầu dò vị trí viên đá. Nhờ cô vậy, tiểu thư Go.

Tiểu thư Go dùng ma pháp làm cho đôi mắt nhìn thấu mọi thứ ma lực mập mờ của viên đá đc dính trên huy hiệu dù cho chúng có bị chôn sâu cả chục mét.

~~~~5 phút sau ~~~~

Mọi người bắt đầu mất kiên nhẫn

Công tử Cer _ Cô sao thế??

Tiểu thư Go _ Đợi tôi 1 chút!! Có gì đó rất lạ!! Tôi ko.....ko.....!!

Vụt!!!! Vụt!!

Một màn chắn đc dựng lên giữa ko trung.

_ Cái gì thế này??

_□ Chuyện này là thế nào??

Công tử Ni _ Đây là... Kết giới!!

Tiểu thư Rus _ Phải phá chúng mau!!

Ari _ Mún đi sao?? Đâu dễ!!

Swam _ Vui đùa đến đây thôi!!

North _ Chuyện gì cũng có giới hạn của nó!!

_ Các ngươi, sao các ngươi ra đc!!

_ Ko phải các ngươi bị tuyết vùi lấp hết rồi sao??

Can _ Rồi sao chứ! Bọn ta ko kém đến mức bị tuyết vùi lấp đến chết đâu.

Ari _ Lũ các ngươi chuẩn bị trả giá cho hành động của mình đi!!

Công tử Ni _ Rồi xem bọn các ngươi làm gì đc bọn ta nào??

Ari _ To mồm lắm. Ko Gian Vô Lực!!

Cả 6 người B1 lơ lửng trên ko trung.

Ari quả đang rất tức giận nhưng Tau và Le phía sau lưng cô còn tức hơn. Cả vùng trời gần sắp sửa đc bình minh rọi sáng thì những đám mây đen kéo đến đen kịt cả 1 vùng trời. Lấp lóe sau từng đám mây là vài ánh sáng chột lóe.

Tau _ Ta kêu mây gọi sét. Cho triệu hồi lôi điện trên cao.

Can _ Tau, bình tĩnh nào!!

Tau _ Ko, kẻ làm Can bị thương phải diệt!!

Ari _ Le, chờ đã!!

Le tuy bị thương nhưng hung hãn vô cùng, chớp mắt đã hóa ra móng vuốt nhào vào bọn người kia.

Ari _ Họ thật ko bình tĩnh đc mà!!

Swam _ Họ rất tức giận là do bị rơi vào bẫy của kẻ địch quá dễ dàng.

Ari _ Cũng may là cậu đến kịp Swam. Nếu ko bọn tớ ko cầm cự nổi mất.

Swam _ Ko đâu. Làm cậu phải giữ các tảng đá ko rơi xuống đến tận 20 phút mà.

Ari _ Ko đâu. Các cậu đến là đc rồi mà. Mà North này. Các cậu ko định vào kiểm thêm P sao??

North _ Ko đâu!! Tớ ko hề hứng thú với vụ này. Con nhỏ kia, đợi gì nữa. Ngửa tay thì bay vô đánh đi.

Swam _ Đúng là chỉ có cậu hiểu tớ thôi North!! Chừa tớ vài tên với nào mọi người.

North _ Con nhóc này quá thật! Tớ và Swam sẽ đi trước để xem tình hình bên khác. Các cậu bảo trọng nhé!! Swam, nhanh nào!!

Swam _ Đây, đến đây!!

Cả 2 phóng vút ra phạm vi kết giới.

Swam _ Này North!!

North _ Sao??

Swam _ Sao chúng ta đi sớm thế??

North _ Tránh hoạ chứ sao??

Swam _ Hoạ gì cơ.?

North _ Hoạ từ cậu chứ đâu?!!

Swam _ Gì hả??

Công tử O _ Trước khi ta đi cũng quyết không tha cho các người!! Bị chôn sống hết đi!

Hắn móc ra 1 cái bùa chú dịch chuyển Can Và Ari phía xa xuống dưới chân núi tuyết. Lúc này, viên hỏa khí đã đc gắn dưới ngọn núi trước đó bạo phát. Ari và Can lần nữa bị chôn lấp.

Swam _ Vụ lờ đó là!! Cậu đã biết trước đúng ko??

North _ Rồi sao chứ!?? Ko phải rất thú vị hay sao??

MC _ Ái dà da, sau khi nâng điểm của mình lên và chiếm lấy hạng 2 và 3. Đồng đội của Tau và Le lại 1 lần nữa bị chôn sống.

Aqua _ Nên ra ngoài đón tiếp 1 số vị khách thôi. Họ đợi khá lâu rồi đấy!!

Gemi _ Quả là vượt quá mong đợi. Chừa cho ta tên An-Ni đc ko??

Aqua _ Là của người, ko ai dành đâu!

Gemi _ Cảm ơn!!

Aqua _ Hân là quá đề tiện khi bị 8 đánh 4 nhĩ?? Nên ra mặt hết đi chứ!!

Candy Ces _ Ái dà, bị phát hiện mất rồi!!

Mat Tarius _ Các người nghĩ mình có đủ sức đề 1 đấu 2 với bọn ta sao?? Bọn ta chỉ cần 1 người ra tay thôi thì lũ ruồi muỗi các người cũng chết.

Aqua _ Cứ thử xem!!

An Ni _ Gemi, tên tập chúng nhà người ra đây ta dạy dỗ nào.

Gemi _ Ta rất cảm kích đấy!!

An Ni _ Nhà người trốn đi đến đây để nuôi hi vọng hảo huyền à. Hôm nay chính ta sẽ là người đập tắt giúp người. Phong Dao!!

Gemi _ Trò trẻ con, Băng thuần!!

An Ni _ Cái gì, tên tập chúng như người là biến dị hệ băng sao?? Nhưng cũng ko đánh bại dc ta đâu. Phong Dật!

Gemi _ Già mồm, đánh sẽ rõ. Băng Thuần!! Hòa Cầu!!

Hoà cầu càng dc bùng phát mạnh mẽ hơn trong những cơn gió của An Ni.

An Ni _ Nghịch hệ sao!! Sao có thể?

Gemi _ Ko gì là ko thể cả!!

Sagit với tốc độ trượt băng bàn thờ, di chuyển ma quỷ làm cho tên đang đánh nhau với cô phải chóng mặt.

Sagit _ Sao hả?? Quá yếu!! Các người về tập 10 năm nữa đi rồi đòi đấu với ta.

Mat Tarius _ Rõ phách lối!! Hóa Diễm!

Sagit _ Chiêu thức cấp cao đó nhưng chuyện nhỏ!! Hóa Đan!! Hóa Công!!

Trận đấu hòa hệ nổ ra ác liệt.

Aqua vừa vào trận đã nắm thế chủ động rồi, còn về phần Vir thì có vẻ hơi khó. Cô đã thấm mệt rồi. Hơn nữa còn bị dồn vào thế yếu.

Gen O _ Hệ thực vật như cô khi vào đây chỉ là vô dụng thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Lúc có bạn bên cạnh

Kyung _ Có đánh thế nào thì cũng vô dụng thôi!! Cô nên ngoan ngoãn để tôi phá viên đá đi là vừa.

Capri _ Đồ ngạo mạn!!

Capri bây giờ yếu vô cùng, cả cơ thể đều bị thương, quần áo rách te tua. Nhưng với tính khí của cô thì dễ dàng chấp nhận chịu thua sao. Tính của cô là phải kéo người theo cùng. Capri nhảy lùi ra sau vài bước xong rồi chạy thực mạng. Con bài cô phí sức chuẩn bị này giờ.

Kyung chậm rãi bước đi

_ Ta đã nói rồi. Cô ko thể thoát khỏi ta đâu.

Capri _ Hừ!! Địa đạo!!

Cộc!! Bùm!! Bùm!!

Kyung _ Cái gì??

Kyung lập tức di chuyển thân mình ra xa nhưng công phá của những quả bom vẫn quá dữ dội. Kyung đang bị bao vây trong 1 biển bom. Mặt băng nứt toạc dưới chân cậu.

Kyung _ Hừ!! Khá lắm, ko ngờ trong lúc đầu cô dùng thủ thuật thay đổi vị trí các quả bom đã lắp đặt lúc đầu sau đó thì dụ ta vào bẫy.

Capri _ Có bít cũng quá muộn rồi!! Xem ngươi làm sao nào??

Kyung _ Xem ra bị cô đánh giá thấp rồi!

Phiuuuuu!!!!

Kyung đặt tay vào miệng, huyết 1 tiếng dài. Con đại bàng khổng lồ từ trên cao hạ xuống gần mặt băng. Kyung đập 1 cái, phóng thẳng lên lưng con đại bàng.

Capri _ Khốn thật, mình mãi chú tâm vào hấn mà quên mất con chim!!

Kyung _ Chào nhé, cẩn thận đấy. Mặt băng sắp nứt rồi.

Capri _ Đợi đấy. Lần sau ngươi ko thoát đc đâu.

Có lẽ với Capri, thiếu đi đôi mắt thật là bất tiện. Giờ đây chỉ cần cô chuyển động nhẹ thôi là rơi xuống biển nước dưới lớp băng vỡ này. Cô tự làm tự chịu vậy.

Phing!!!

MC _ Đội Apiok và Kaly hoàn toàn bị hạ. Đội Capri và Li giành đc 200 P về đội mình!!

Capri _ Xem nào. Từ tiếng nứt, trọng lượng, kích thước các mảng băng thì mình hoàn toàn ko còn đường nào lui nữa.

Li _ Đây, đứng im đấy!!

Capri _ Sao??

Capri có phản giật thót lên, ko để ý cô đã rơi xuống nước.

Bùm!! Ào!!! Ào!!

Li _ Chết tiệt, đã bảo đứng im mà. Hự!!

Li định cấp tốc chạy đến cứu Capri ngay nhưng con đau truyền đến như mìn hủy cả não của cậu làm cậu đập đầu xuống mặt băng bất tỉnh. Trước khi ngất, cậu vẫn cố ngẩng mặt về phía vết nứt lớn trên băng.

Li _ Đợi.....đợi tôi!!

_____-----_____-----_____-----

Candy Ces _ Có vẻ tên An Ni đang gặp rắc rối. Có nên giúp hấn ko??

Katy Rius _ Hai người hỗ trợ cho An Ni và Mat Tarius. Còn 2 người còn lại phối hợp đánh tên tóc xanh kia. Con nhỏ thực vật vô dụng thì ko cần để tâm

Aqua _ Nhanh chóng rút lui!!

An Ni _ Đi ko dễ đâu!!

Gemi _ Phư, ngươi tưởng ta sẽ đấu công bằng với ngươi sao??

Sagit _ Bộ các ngươi dùng quỷ kế thì bọn ta ko dùng đc à.

Bụp!! Bụp!! Bụp!!

Ba chiếc huy hiệu nát bẹp trong 1 chiêu duy nhất.

Sagit _ Đc rồi, Vir!! Mau lên!!

Vir tuy ko đánh lại Gen O nhưng cô dư sức chặn hấn lại. Khi Vir vừa định nhảy lên vách núi theo sau mọi người thì. Vir lao ra chặn cho Gemi 1 nhát kiếm mà ko kịp nghĩ ngợi gì.

Phập!!

Máu tươi bắn đầy mặt Gemi, cậu thường thờ đờ lấy cô. An Ni trước khi bị dịch chuyển thì mún 1 kiếm đâm Gemi nhưng ai nhen Vir lại lao ra đỡ thay làm hấn khá bức.

An Ni _ Số người quả máy mấn đó, nhưng lần sau sẽ ko đc như thế nữa đâu!! Ha ha!!

Gemi _ An Ni, đồ khôn!!

Sagit _ Vir... Vir, cậu sao rồi?? Nói gì đi chứ!!

Gemi _ Cô... Sao rồi?? Sao lại lao ra đỡ thế hả?? Ai phiền cô nhảy vào đồ ngốc??

Vir mặt trắng bệch, môi mấp máy định nói gì đó nhưng ko phát ra tiếng. Cô chỉ có thể khó khăn hơi nhếch miệng cười.

Aqua _ Chết tiệt, quả nhiên chúng đã mún ra tay từ trước!!

Cả 4 bị bọc lấy trong 1 ko gian đầy nước. Đó là thủy ngục, bảo vật cấp thấp của vương quốc Ces. Cả bọn đã lường trước điều này nhưng ko ngờ lại bị cầm chân trong phạm vi thủy ngục.

Máu của Vir chảy ngày càng nhiều hơn khi bị nhúng vào trong nước. Gemi ra sức dùng băng bịt kín miệng vết thương của cô lại nhưng ko thể. Sagit ko giỏi chịu đựng trong nước, chỉ mới vài phút đầu thôi là mặt mày đỏ rồi. Vir thì vô thức mà nhả ra hết oxi trong miệng ra.

Gemi _ Cô... Làm ơn! Cô ko đc!!

Aqua chỉ cho Gemi hướng về 1 phía nào đó. Gemi cũng lăm lăm nhìn theo. Đó là, 1 con cá mập trắng đang chuẩn bị nhào tới đây. Xem ra có kẻ nào đã triệu hồi nó vào thủy ngục này. Và có vẻ nó đang nhắm đến Vir do mùi máu từ vết thương của cô. Rơi vào tình huống này, Gemi càng hoảng hơn. Làm sao, cậu có thể bảo vệ đc cô bây giờ. Bên cạnh con cá mập kia thì còn 1 sinh vật thêm thường máu của Vir ko kém ở bên cạnh Gemi. Đó là Aqua, nhìn từng tơ máu cuốn chảy theo nước, tìm Aqua đập càng nhanh. Cậu phải nhắm chặt mắt lại để ko lộ ra đôi mắt dần hóa đỏ kia. Trong đầu cậu cứ hiện lên hình ảnh mún cắn vào chiếc cổ mảnh khảnh 1 phát nhưng đó là cổ của Sagit cơ. Aqua kéo Sagit sát lại gần mình và môi kề môi hết sức nồng nàn. Gemi chỉ bít trố mắt ra nhìn. Thời khắc nào rồi mà họ. Ban giám khảo và MC thậm chí còn che cả mặt của mình. Sagit ráng vùng vẫy ra. Mắt trừng về phía Aqua như mún hỏi sao cậu làm thế. Aqua ngoảnh mặt làm lơ vì chính cậu còn shock kia mà.

Aqua bơi đến gần Gemi ôm lấy Vir vào tay mình, tay còn lại giữ chặt lấy vai Gemi. Mọi người trố mắt hơn, gì đây?? Giờ Aqua định xử tiếp Vir à!! Ánh mắt xanh của Aqua như mún nhắc nhở điều gì đó liếc nhìn Gemi. Ngón tay Aqua tự ma lực hướng thẳng vào Vir mà đâm.

_____-----_____-----_____---

Ở nơi nào đó, có 2 đáng người vẫn lăm lăm bói móc cả 1 đồng tuyết.

Le _ Ari... Hộc... Hộc.. Ari ở... đâu??

Tau _ Can... Can đâu rồi!??Hu hu!!

Mặt cho đôi tay đã buốt giá rớm đầy máu, móng tay bong cả ra.

Le thậm mắt kiên nhẫn đến nỗi phóng lửa làm chảy hết 2mét tuyết dày đặc nhưng vẫn là ko tìm đc.

_____-----_____-----

Những rắc rối này nối tiếp rắc rối khác, có lẽ là hành phạt do họ ko nghe lời dặn dò của Ymer mà tự ý hành động chẳng.

Yan He _ Tội ko hiểu. Trong lúc nguy cấp sao tội nhóc ko hề mún phá hủy viên đá của mình chứ??

Namin _ Đó là trong lòng họ đều có sự kiêu ngạo của 1 vị vua.

Emen _ Hơn nữa đừng lo. Ban giám khảo ko mún mất hạt giống quý đến như vậy đâu.

Yusa _ Tội nhỏ rất thông minh. Chúng tự có cách của mình.

Ymer _ Đúng thế, đây là bài học sinh tồn rất hữu ích cho tội nó. Nếu vượt qua đc, tội nhóc sẽ ngày càng mạnh mẽ hơn. Hơn nữa, tui đã tính trước thế nào cũng xảy ra việc này nên dạy tội nhỏ 1 cách cực độc trong bảng quy tắc cuộc.

MC _ Có vẻ 1 vài thành viên đội lớp B2 đang dần tuyệt hạng. Ko bít mọi thành viên của họ có duy trì đc hết cuộc thi ko đây. Nguy cấp nhất, họ sẽ phải chấp nhận bỏ cuộc thôi.

Pis cắt hẳn sau lưng áo của Scor. Cậu lục đục này giờ vẫn ko tìm thấy thẻ bài trừ vật của mình. Có lẽ cậu đang thật sự hoảng. Chai thuốc cầm trên tay cũng bị cậu làm đổ đi hết.

Pis _ Ko thể nào, chỉ là những vết đâm ko sâu lắm thôi mà. Nhưng.... Nhưng tại sao vẫn ko thể... Bình tĩnh đc kia chứ?? Scor sẽ... Sẽ ko sao đâu!! Sẽ ko sao!!

Pis ráng lấy hết mọi bình tĩnh còn lại bằng bó cho Scor. Scor rên lên, thậm chí còn vô thức cào mặt bằng. Ko phải vì vết thương sau lưng, mà là 1 phần do cô thuật, 1 phần do những mảnh kim loại nhỏ mà Katinna đâm vào người cô. Đúng là Katinna chơi bẩn nhưng Scor vẫn ko kém gì, phải dùng nhiều thủ đoạn cô mới đánh văng đc Katinna trong màn bão tuyết do cô tạo ra mà ko 1 ai có thể chứng kiến. Ko ngờ Katinna ra tay khá độc ác, dùng các thanh kim loại nhỏ quý hiếm từ kim loại ma pháp chỉ để sử cô.

Pis _ Scor, cậu sao thế?? Đau nhiều lắm à??

Ko ổn, ở Scor có vẻ gì ko ổn. Hình như là 1 thứ gì đó đang hành hạ Scor. Ko chỉ thế, thân nhiệt Scor đang giảm xuống rất nhanh. Vùng da trên người cô đang dần cứng và lạnh hơn. Cứ thế này thì Scor sẽ ko ổn mất. Pis lấy áo của mình đắp lên cho Scor. Thậm chí Pis còn dùng mọi biện pháp làm cho Scor ấm lên như đốt lửa, chà xát tay Scor, hà hơi nóng nhưng vô dụng cả.

Pis _ Ai đó làm ơn cứu với!!

North _ Làm khó cho cậu nhiều rồi. Chuyện còn lại cứ để tớ.

Pis _ North... North, làm ơn. Hãy cứu cậu ấy với!!

North _ Rồi, cậu đang lên cơn sốt kìa. Ngủ đi. Mọi chuyện còn lại giao cho tớ nào.

Capri đã lơ lửng trong nước lạnh suốt gần 2 tiếng. Từ những bài học của Ymer dạy cô, thì có vẻ trụ đc trong nước như vậy là giới hạn của cô rồi. Cả cơ thể co rút, từ lúc ngã xuống, cô ko còn sức lực đâu để bơi nữa. Lạnh lẽo, cô độc, cảm giác hết như lúc trong nhà giam vậy. Cơ thể vô lực, ko biết tại sao Capri lại đưa 1 tay về phía trước. Cô đang dần chìm sâu hơn. Ko lẽ, cô sẽ mãi cô độc như vậy sao.

Cánh tay cô bị chộp lấy, cả người cô đc kéo về phía trước. Cô tuy ko thấy đc gì, nước lạnh lẽo vòn quanh da nhưng cô vẫn cảm nhận đc hơi ấm từ người đó. Trong đầu cô nhớ về 1 chuyện trước đây, lúc đó, Li cũng ôm chặt lấy cô như vậy.

Phù!! Hộc!! Hộc!!

Li _ Tôi đã... đã bảo là... cô đợi tôi mà!

Swam _ Vất vả cho cậu quá!!

Li _ Cảm ơn, nhờ cậu nên tôi mới cứu đc cô ấy. Cô ấy ko ổn cho lắm. Nhanh đi nào!!

Swam _ Rồi!!

Le _ Ari.... Ari...!!

Chàng trai tóc tai rũ rượi, tay cố duy trì hỏa thuật để tìm kiếm 1 ai đó. Cậu ko hề bỏ qua mọi hi vọng tìm thấy cô. Miệng lẩm bẩm tên cô dù rằng cô ko hề nghe thấy. Vì cô đang bị chôn sâu dưới lớp tuyết kia rồi.

Le đang hoảng loạn thì Nona xuất hiện. Có vẻ nó đang nói gì đó với cậu. Le âm ừ gật đầu. Le dùng hỏa thuật phạm vi lớn, tuy sức nóng ko lớn nhưng hỏa thuật cứ thế kéo dài mãi cho đến khi...

Le _ Ari... Ari!!

Le đánh hơi bằng chiếc mũi siêu nhạy của mình. Cậu chạy đến 1 chỗ tuyết nào đó, cậu cứ liên tục đào bới, cậu cứ ko ngừng đào, ko ngừng đào, dù rất gấp nhưng cậu ko hề dùng ma pháp hóa ra móng vuốt để đào tuyết. Vì cậu sợ sẽ làm đau cổ mắt. Cậu đã đào sâu thêm 1 mét để tìm đc cô, nhìn thấy làn da lộ ra dưới lớp tuyết. Le nhanh chóng ôm lấy cô vào lòng, cậu dùng thân nhiệt của mình sưởi ấm cho cô. Miệng thủy chung vẫn gọi 1 cái tên.

Le _ Ari!! Ari!!

Nona chỉ ra tay đào chừng vài cm đã thấy Can. Tau đi chậm chậm về hướng Can, cô chậm rãi ngồi xuống phải đi lớp bụi tuyết trên người cậu. Cô đưa tay ra sờ mặt cậu.

Tau _ Can... Lạnh quá!! Híc!!

Tau truyền vào người Can 1 luồng điện nhỏ kích thích lại cơ thể lạnh cóng của cậu. Cô dụi mắt vào lòng ngực cậu mà vỡ òa ra khóc.

Can ngón tay giật giật, cậu ráng lấy lại ý thức, mở mắt ra nhìn. Bàn tay dịu nhẹ xoa lấy đầu cô. Tau giật mình ngược lên nhìn thì Can đã đóng cụp mắt từ lúc nào. Bàn tay cứng ngắt như chưa hề chuyển động.

Bup!! Bup!! Bup!!

MC _ O! O, đây là!! Ko tin đc!! Mọi học viên B2 lần lượt bị loại ra ngoài. Đây là, toàn bộ 14 học viên của B2 đã bị dịch chuyển và có 1 số đang trong tình trạng nguy kịch.

Có lẽ suốt cuộc thi chỉ có B2 là dùng phòng cấp cứu thôi. Vì các học viên khác ko hề bị dâ thương nặng cho lắm.

Ermen _ Con nhóc này, tay em sao thế hả??

Sagit _ Dạ, chỉ bị con cá mập đớp 1 phát vào tay thôi ạ.

Ermen _ Còn cười đc à, theo tôi bằng bó nó lại mau.

Ermen 1 mạch kéo Sagit vút đi mất.

Sagit thầm khóc, gì đây?? Cô thậm chí còn chưa hỏi hết những gì Aqua làm với cô lúc nãy mà.

Aqua cả người run run, hơi thở khó nhọc, thậm chí khi vừa bước đi đc vài bước cậu đã ngã sụp xuống.

Namin _ Đây nhóc, em ổn chứ??

Aqua _ Tôi ổn!! Chỉ là hơi choáng thôi. Nghỉ ngơi 1 chút sẽ ổn.

Namin _ Ô, thế vậy em đi nghỉ đi!!

Yan He _ Thế nào rồi??

Yusa _ Scor, Capri và Vir đc đưa vào phòng phẫu thuật rồi. Còn Ari, Can và Li vào phòng cấp cứu. Tau, Pis bị sốt nhẹ. Le và Sagit đem đi sơ cứu. Gemi và Aqua thì tự ý bỏ đi đâu rồi.

Yan He _ Thế à!!

Yan He vừa thở phào nhẹ nhõm thì cả 1 ban giám khảo, hội đồng ma thuật bay vô bu đầy họ.

Yan He _ Cho hỏi, chuyện gì thế ạ??

_ Tuyệt vời Yan He à!! Ko ngờ tội nhỏ lớp cô lại có ý tưởng thông minh vượt xa trí tưởng tượng của tội tôi như thế.

_ Ko ngờ rằng tội nó lợi dụng thành viên đội khác trong lớp để bị loại khỏi cuộc thi 1 cách ăn toàn mà vẫn bảo toàn điểm số.

_ Cách chúng đánh bại học viên mới đáng khâm phục.

_ Ko Ko, ông nói gì thế, lúc đặt bẫy là hay nhất. Kịch tính vô cùng.

_ Nói gì thế hả?? Lúc chúng cứu nhau, giúp đỡ nhau mới lằng mằng làm sao!!

_ Nói gì thế bà già kia??

_ Ai bà già hả lão già hách dịch.??!!

_ Bà đó!!

_ Ông mún gì, ngon nhào vô.

Thành cuộc chiến mất rồi.

10 tiếng sau ~~~~

Cuộc thi kết thúc và kết quả vượt quá mức mong đợi. Lớp B2 hoàn toàn nằm trong top 10.

Chương 65: Kẻ áo đen

Thật ra ta thích nhất cặp Scor và Pis nên ta có vẻ hơi thiên vị họ nhé

_____ -- _ - _____

Gemi ngồi bần thần ở 1 góc nào đó. Nhớ lại lúc Vir đc Aqua bông vào người, ko biết sao trong cậu có 1 cổ cảm xúc khó chịu. Cậu cứ thất thần mãi cho đến khi con cá mập định tấn công mình cậu cũng ko hề hay biết, và kết quả là Sagit đã bay ra đỡ cho cậu 1 cú đóp của con vật đó. Chả nhẽ cậu vô dụng đến nỗi cứ để các cô gái bảo vệ sao.

_ Đó là do nguoi quá yếu! Mau đề ta làm chủ thân thể này đi!!

Gemi hoảng hốt, khuôn mặt trông rỗng, đầu óc có phần hơi mù mờ.

Gemi _ Rốt cuộc là ai đang nói thế??

_____ - - - - - _____ - - - - - _____

Aqua _ Ko đc, bình tĩnh nào. Hiện tại các quan chức cấp cao đều tập trung tại đây. Nếu mình hút máu ai đó đảm bảo sẽ lộ ngay.

Aqua liên tục nốc các chai thuốc xanh đỏ vào miệng. Cậu liên tục ôm ngực.

Aqua _ Ko đủ, dù cho có thế nào cũng ko đủ. Mình muốn máu. Hơn nữa, phải là máu của cô ta.

Trong đầu Aqua lại hiện lên hình ảnh của Sagit.

Aqua _ Sao lại nghĩ về cô ta hoài thế? Mình điên thật rồi!!

_____ - - - - - _____ - - - - - _____

Katinna _ Kyung, cậu làm tốt lắm!!

Kyung _ Ủm!!

Katinna _ Sao thế??

Kyung _ Ko, chỉ có hơi bất ngờ về bảng kết quả thôi.

BẢNG KẾT QUẢ ###

*1*A3 _ [Fuan - Kiala] _ 1610 P

*2*B2 _ [Kyung - Katinna] _ 1580 P

*3*B2 _ [Aqua - Sagit] _ 1560 P

*4*B2 _ [Suah - Lonni] _ 1510 P

*5*B2 _ [Scor - Pis] _ 1490 P

*6*B2 _ [Le - Ari] _ 1460 P

*7*B2 _ [Can - Tau] _ 1450 P

*8*B2 _ [Gemi - Vir] _ 1360 P

*9*B2 _ [Kakai - Maya] _ 1350 P

*10*B2 _ [Li - Capri] _ 1310 P

*11*B2 _ [North - Swam] _ 1290 P

*12*A3 _ [Koin - Alia] _ 1270 P

*13*A4 _ [Apiok - Kaly] _ 1230 P

*14*A4 _ [Ko Pio - Candy Ces] _ 1210 P

*15*A4 _ [Kattan Corn - Lan Bra] _ 970 P

Fuan _ Hay thật, mọi người đều nghĩ A3 và A4 sẽ chiếm hết bảng top10 chứ nhưng ai nhen là B2.

Alia _ Hình như dân chúng ko chấp nhận kết quả này.

Koin _ Vua các nước đều lên tiếng chèn ép top 10. Nói nào là thủ đoạn ti tiện...

Kalia _ Chúng ta thì ko lo vì chúng ta có chỗ dựa cả. Xem ra sẽ khổ cho lớp B2 đây.

Katinna _ Hình như các trường lão cũng lên tiếng đòi sửa lại kết quả đấy. Họ ko chấp nhận cách lớp B2 tự hủy huy hiệu của nhau.

Suah _ Hừ, có sửa lại thì bọn A4 cũng ko vô top 10 nổi đâu.

Alia _ Đúng thế. Vốn dĩ điểm lớp B2 cũng rất cao rồi.

Suah ngược mặt nhìn chằm chằm vào vị trí số 5 trên bảng. Mắt sâu xa có phần buồn bực.

Kyung _ Nghe lớp cả lớp B2 đều nhập viện à??

Maya _ Ủ, nghe nói khá nguy hiểm nhưng vẫn sống.

Kaly _ Ghê thật, là hoàng tộc mà chơi bẩn quá. Hai bọn họ đến nỗi tìm người đập 1 thời gian dài khiến ban giám khảo cũng than nuôi dưỡng họ ko qua nổi đây.

Y tá _ Tướng quân Yan He, xin cô đến phòng cấp cứu số 7 gấp ạ.

Cả 2 vội vã chạy đến phòng cấp cứu số 7. Yan He mở tung cửa.

Yan He _ Sao thế?? Hang, con bé thế nào??

Hang _ Ko ổn!! Bằng ma pháp thoát ra từ người Scor khá mạnh và đông băng cả cơ thể con bé. Cứ thế này thì tớ ko thể phẫu thuật đc. Tớ muốn nhờ cậu dùng hóa trấn áp nó.

Yan He _ Đc rồi. Tiến hành nhanh lên.

Y tá _ Thưa bác sĩ Hang, bệnh nhân phòng số 5 có trạng thái co giật ạ. Cô ấy đang rất hoảng loạn.

Hang _ Cừ bác sĩ tâm lý học EnKo qua đó đi.

Y tá _ Vâng!!

Capri _ Tội quá mẹ ơi!! Con sợ, mẹ ơi. Mẹ đâu rồi. Mẹ ơi, đừng bỏ con.

EnKo _ Giữ chặt lấy con bé.

Y tá quây quanh dùng dây trói ma pháp sư cột lấy Capri.

Capri _ Ko.... Lũ giết người, ta phải giết hết các người, giết hết!! Mẹ.. Mẹ ơi. Đợi con với!!

Quân lính _ Tướng quân Ymer!!

Ymer _ Chuyện gì?? Học trò lớp ngài kiểm các quý tộc B1 đánh nhau ạ!!

Quân lính _ Là ai?? Là cô bé ôm thỏ bông và cậu bea người thú.

Ymer _ Ko lẽ Tau và Le định trả thù. Đem ta đến đó nào.

Cận thần _ Namin đại nhân, lớp ngài. Lớp của ngài đã phá nát 1/3 phòng tập chung của khu phía Tây ạ.

Namin _ Sao chứ??

Cận thần _ Hình như là trạng thái mất kiểm soát!

Namin _ Đi ngay!! Đến đó mau!!

Cả 4 đứa quỳ dưới sàn. Ymer mặt đen thui đi qua đi lại, trên tay là 1 cái cây to, dài và sắc sát thương cao.

Ymer _ Rốt cuộc trong đầu mấy đứa đang nghĩ cái gì thế hả?? Tau, nói cho tôi biết, sao mún gây sự với B1.

Tau _ Họ.... Họ làm đau Can. Ứ hu hu hu!!

Ymer _ Ừ Ồ. Nín đi. Can và Ari hình như đã tỉnh lại rồi. Hai đứa mau đi thăm đi.

Le và Tau lật đật chạy đi mất.

Ymer _ Còn 2 đứa em!! Sao lại phá cả phòng tập chung như thế hả?? Aqua nói trước!!

Aqua _ Chỉ khó chịu trong người thôi.

Trên trán Ymer thâm nổi gân xanh.

Ymer _ Aha, thế sao!! Vậy còn Gemi?

Gemi _ Em muốn.... Mạnh hơn nữa!!

Ymer _ Và 2 đứa giải quyết vấn đề của mình bằng cách đánh nhau à?? Đc rồi, tôi có nhiệm vụ cho 2 em đây. Đó là chăm sóc Sagit và Vir cho tới khi họ xuất viện. Đây là phương pháp tốt giúp 2 em kìm chế mình rất nhiều đấy. Vir giao cho Gemi và Sagit giao cho Aqua.

Aqua và Gemi đi về phía bệnh viện.

Namin _ Sắp xếp như vậy ổn chứ Ymer. Lỡ như Aqua làm gì Sagit thì sao? Mặt tối của Gemi cũng thế?

Ymer _ Ko sao đâu, nếu những việc này làm ko xong thì lời yêu thương của họ khi xưa rõ điều ngoa khi chính người mình yêu thương mà ko bảo vệ đc.

Namin _ Đây là... Là lệnh của nữ hoàng à??

Ymer _ Ờ?? Sao biết hay thế??

Namin _ Chỉ có bà mà thôi!!

Kan He tức giận, nổi cáu cả lên.

Kan He _ Chết tiệt! Ko ngờ chúng lại còn sống!! Còn đc canh chừng cẩn mật hơn trước nữa. Làm sao để giết chúng bây giờ.

Một bóng người với áo choàng đen huyền bí lặng lẽ bước vào phòng Kan He khiến cậu ko hề hay biết.

_ Nếu người đã mún giết chúng thì để ta giúp với đk là....

Kan He _ Người là ai?? Tại sao ta phải hợp tác với người chứ??

Tên này năng lực khó dò, đảm bảo ko đơn giản. Kan He cần phải đề phòng với hắn.

_ Người bắt buộc phải hợp tác với ta vì chúng sẽ có cơ hội lật đổ 12 Vương vị đó. Người cam lòng sao??

Kan He có phần lưỡng lự nhưng vì lòng yêu quý với 12 vị vua ngày xưa, hắn cho ra quyết định.

Kan He _ Ta đồng ý!

_ Kha kha, ta chọn ko lầm người!!

Kan He _ Xin hãy chỉ tôi cách làm sao để giết chúng!

_ Trong cung điện này thì người ko thể làm đc gì nhưng bên ngoài thì có thể, ta sẽ..... Lúc đó người hãy ra tay giết chúng

Kan He _ Ngài rốt cuộc là ai?!

Yếu tố của kế hoạch này ko phải 1 người bình thường có thể làm đc.

_ Người ko cần biết. Ta ko thể duy trì lâu đc nên nói tới đây thôi.

Cả người nhoè nhoè biến mất vào trong ko khí. Kan He kinh hãi.

Kan He _ Đây là ảo ảnh ma pháp. Ko ngờ ma lực của người này lại có thể xâm nhập vào kết giới của hoàng cung và tạo ra ảo ảnh. Thực lực quá cao siêu.

Ymer _ Nữ hoàng, chút tác động ở kết giới phía Bắc ạ!!

Selene _ Ta biết, Xem ra chúng đã bắt đầu hành động rồi.

Ymer _ Nữ hoàng, việc này??

Selene _ Chúng ta ko làm gì đc đâu, ta cũng ko còn sức lực để cầm cự bao lâu nữa. Chúng ta chỉ còn biết trông chờ vào ngày lễ cuối cùng thôi. Nếu 12 người họ ko thay đổi đc điều gì ở mình kiếp này thì đất nước sẽ diệt vong.

Ymer _ Nữ hoàng, xin người đừng nói thế. Đã.... Đã đến lúc người cần bổ sung ma lực rồi ạ!!

Ymer lấy ra chiếc hộp toàn đá ma pháp to và đẹp. Selene chỉ u sầu hấp thu từng viên đá.

Ymer _ Tình hình tụi nhỏ ra sao hết rồi??

Yusa _ Có đứa nào sẽ bị để lại di chứng gì ko??

Yan He _ Nghe nói Capri đang đc điều trị đặc biệt về mặt tâm lý thì phải.

Namin _ Hang, cậu sao thế??

Ernen _ Phải đó. Nãy giờ cứ im lặng là sao?? Ông là bác sĩ điều trị cho tụi nhỏ mà, nói gì đi chứ!!

Hang _ Hừ, À, ỦM!!

Yan He _ Ông sao thế?? Có gì khó nói sao??

Hang _ Tôi hôm nay vừa phẫu thuật cho Scor.

Ymer _ Có gì sao??

Hang _ Việc này thật ra..... Tôi nghĩ có nên cho mọi người biết hay ko??

Ernen _ Chuyện nghiêm trọng lắm sao??

Hang _ Cũng tương đối, chuyện... Chuyện là.....

Puro _ Pis, xin lỗi!! Chỉ vì ham ngủ mà tớ ko giúp cậu đc gì hết trong cuộc thi.

Pis _ Ko sao đâu. Vì dù sao tớ cũng ko nấu ăn cho cậu.

Puro _ Cậu nói gì cơ?? Vậy phần súp này thì cho ai hả??

Pis _ Ko phải cho cậu đâu!!

Pis mở cửa phòng điều dưỡng số 13.

Pis _ Tớ vào nhé!!

Scor _ Có chuyện gì sao??

Puro _ Gì cơ, đừng nói cậu định đem cho tên này ăn nhé!!

Pis _ Thì sao hả??

Scor _ Các người ồn ào quá đấy!

Pis _ Tội tớ xin lỗi!!

Scor _ Đến đây chỉ??

Ko phải là Scor ko đoán ra mà là đang khó chịu thôi.

Pis lại gần giường của Scor.

Pis _ Tớ có nấu chút súp, cậu ăn lấy sức nhé.

Scor _ Tôi ko muốn ăn, đem về đi!!

Pis _ O..... Nếu cậu ko ăn!! Sẽ... Sẽ ko mau khỏe dc!!

Pis lấy thìa súp 1 muống súp nóng thổi nguội đi. Cậu đưa lại gần Scor.

Pis _ Ăn 1 ít thôi cũng dc!!

Scor nhìn muống súp trước mặt, xoay mặt đi chỗ khác, lờ như ko thấy gì. Tay Pis cầm muống súp run run, cậu ráng ko để nó đổ. Scor xoay mặt qua nhìn Pis, nhúm mày.

Scor _ Về đi!!

Puro _ Gì chứ?? Cái tên làm phách này, ta muốn ăn còn ko dc trong khi mi dc phục vụ tận miệng còn chối nữa!!

Chon chon lúc này bay ra, nó đậu trên miếng súp húp hết súp trên muống mới thỏa mãn. Nó cứ xoa xoa cái bụng tròn ra vẻ hạnh phúc. Nó bay tới lui trước mặt Pis rất vui vẻ. Pis cười với nó, múc lại 1 muống súp khác.

Pis _ Cậu xem, Chon chon cũng ăn rồi. Ko lẽ cậu lại chịu thua nó sao??

Chon chon tỏ vẻ ko vui, bay lại cạnh Scor lải nhải điều gì đó. Pis tiu ngủ, tay định lấy lại.

Pis _ Có lẽ cậu ko thích súp, xin lỗi vì cứ ép cậu ăn.

Scor chớp lấy tay Pis, miệng ngậm lấy thìa súp. Pis tròn xoe mắt, ngượng chín mặt.

Scor _ Để tôi tự ăn!!

Pis _ Ừm, vâng!!

Pis hoàn hồn, đen tô súp đưa cho Scor.

Pis ráng tự nhủ mình bình tĩnh, cậu xoay mặt sang hướng khác rót nước. Chứ nhìn Scor hoài cậu ko biết mình sẽ thế nào mất. Tay chân cậu lúng túng đến nỗi nước rót ra bên ngoài ly ko.

Puro _ Pis.... Pis, nước lệch bên ngoài ly kia, nghĩ đi đâu thế??

Pis _ Làm... Làm gì có?? Là do.... Do tớ sơ ý thôi!!

Puro cười điều _ Vậy sao??

Pis xoay mặt nhìn Scor, thấy Scor cũng đang nhìn cậu thì Pis lúng túng cả lên. Mặt đỏ phừng. Cậu chạy nhanh ra ngoài.

Pis _ Tớ đi lấy khăn lau!!

Tại sao mình lại thế này chứ?? Mình sao vậy nè?! Khi bên cạnh cậu ấy tim mình đập rất mạnh. Nó đập rất mạnh, rất nhanh và đau đến khó thở. Đây là, cảm xúc mình dành cho Scor sao. Mỗi lần nghĩ tới cậu ấy mình đều khó xử.

Pis _ A, mình đang nghĩ gì thế này?? Mình phải mau quay lại nếu ko cậu ấy sẽ nghi ngờ mình mất!!

Puro mặt gian _ Nghi ngờ gì cơ??

Pis _ Oái, Puro, cậu có mặt ở đây từ lúc nào thế??

Puro _ Từ đầu!!

Pis _ Cậu.... Cậu....!!

Puro _ Ko sao đâu!! Tớ sẽ ko nói về mặt đang yêu lúc này của cậu cho ai nghe đâu.

Pis _ Cậu..... Yêu cái gì chứ?? Tớ làm..... làm gì có.... có yêu ai.... cơ chứ!

Puro _ Ồ, sao cứ áp úng mãi thế??

Pis _ Cầm cậu trên tớ, ko thì tối nay nhin đói.

Puro _ Ko, đừng mà!! Tớ ko trên cậu nữa đâu, đừng bỏ đói tớ. Làm ơn mà.

Pis _ Rồi!! Phải mau mượn khăn nhanh mới đc.

Suah _ Pis, chị ấy làm gì ở đây?? Chạy như thế chắc ko phải bệnh đâu nhì!

Pis đứng trước cửa phòng của Scor, cậu ráng bình tĩnh lại.

Pis _ Bình tĩnh nào. Hít thở điều vô!! Ko đc có hành động nào kì lạ!! 1 2 3 vào thôi.

Pis định mở cửa thì khựng lại 1 chút rồi đi lòng vòng.

Pis _ Bình tĩnh nào!! Bình tĩnh!!

Suah đứng từ đằng xa quan sát

_ Chị ấy đang làm gì thế nhĩ?? Định thăm bạn sao??

Pis _ Bình tĩnh hơn rồi, vào thôi!! Tớ vào nhé.

Pis mở cửa ra nhưng bên trong giường trống rỗng. Ko có ai cả! Vậy này giờ cậu ngưng nghĩ vì cái gì chứ.

Puro _ Sao?? Thấy vọng à?? Kaka!!

Pis _ Làm... Làm gì có chứ!!

Pis lau nước trên bàn, nhìn thấy cái tô đã sạch lảng bên cạnh. Cậu mỉm cười.

Pis _ Cậu ấy ăn hết rồi!! Hi!!

Puro _ Ái chà, vui đến thế sao!? Quà yêu thật rồi!!

Pis _ Cậu ấy đi đâu đc nhĩ?? Chắc mình nên ghé qua thăm Vir!! Phải giặt sạch cái khăn trước đã.

Pis ghé vào nhà vệ sinh gần đó.

Oẹ!! Oẹ!! Oẹ.... oẹ!!

Pis _ Tiếng gì thế nhĩ?? Hình như phát ra từ phòng vệ sinh trong cùng thì phải. Ai ở trong đó thế nhĩ??

Pis bước lại gần căn phòng đó, tiếng động ko hề phát ra nữa, Pi vội mở cửa phòng ra, cửa ko hề đc khóa.

Pis _ Bạn ko sao chứ?? Có vấn đề gì sao??

Scor quay lại nhìn, gạt cần nước, cậu vội đứng dậy.

Pis _ Cậu... Cậu ko sao chứ?

Scor _ Ko!!

Scor rửa sạch khuôn mặt của mình và rời đi. Bước đi có vẻ khá khập khiễng. Pis tới bên cạnh dìu Scor.

Pis _ Cẩn thận!! Cậu vừa phẫu thuật, ko nên cử động nhiều.

Scor đẩy Pis ra xa, nhìn về mặt của Scor có nét nhợt nhạt hơn cả khi nãy

Scor _ Tôi tự đi đc.

Cả 2 vào lại phòng. Pis thu dọn cái tô. Mặt cậu cúi gằm xuống.

Scor _ Này, cái....!!

Pis _ Xin.... Xin lỗi!! Cậu ko ăn đc nhưng tớ..... tớ lại ép cậu ăn. Tớ lại gây rắc rối cho cậu nữa. Thật sự xin lỗi!!

Pis chạy vụt ra khỏi phòng. Scor nghiêng răng ken két, cảm lúc cái áo chạy vụt theo. Tuy rất đau nhưng ngay lập tức Scor tóm đc Pis ngay.

Scor ôm chặt lấy Pis. Scor đau đến nỗi mặt là người ngã lên người Pis.

Scor _ Chết tiệt!! Ko cho tôi nói hết câu nữa!!

Đôi mắt ướt ướt của Pis bỗng rơi lệ. Mắt tròn xoe ngây cả ra.

Pis _ Cậu chạy như vậy ko sao chứ?? Vết thương của cậu sẽ hở ra đấy!!

Scor _ Tôi tự bít sức khỏe của mình. Trời đang trở lạnh đấy. Mặc áo vào rồi về đi.

Scor trùm lên người Pis cái áo cậu đắp cho cô trong cuộc thi. Từ chiếc áo sình đầy máu, Scor giờ chút thủ thuật với ma pháp của mình làm chiếc áo sạch lại như cũ.

Scor quay lưng đi trở về.

Pis _ Cái đó!! Cậu ko ghét tớ chứ?? Và cậu có ghét súp ko??

Scor _ Ko!! Súp ngon lắm!! Cảm ơn!!!

Đồ ngốc!! Sao tôi có thể ghét cậu đc chứ!?? Tôi ko thể ăn súp vì tôi vốn dĩ ko ăn đc chúng. Và bí mật này, tôi vốn dĩ ko mún cậu là người bít nhất. Ko bít sao trong tôi chỉ lun nghĩ đến cậu đầu tiên. Cảm xúc này khiến tôi phát điên rồi. Đây vốn dĩ ko phải cảm xúc của tôi nhưng trong tôi có ai đó mún bảo vệ cậu và yêu cậu rất nhiều.

Suah lướt qua Scor, trong 1 khoảnh khắc, cả 2 đôi mắt liếc nhìn nhau. Trong Suah là 1 đôi mắt ghen tị, trong Scor là 1 đôi mắt kiêu ngạo.

Suah _ Anh định giành chị ấy với tôi sao??

Scor _ Ko!!

Scor lun là thế, lạnh lùng và kiêu lời với kẻ lạ. Scor ko cần giành Pis cho mình làm chị vì vốn dĩ có giành cũng ko đc.....

Scor ôm chặt lấy bụng của mình, mặt nhăn nhó khó chịu. Chon chon bay quanh Scor tỏ vẻ hối lỗi.

Scor _ Tao ko sao, ko phải lỗi của mày. A, mình cũng điên thật! Khi ko ăn hết tô súp đó rồi rước họa vào thân. Vì mình vốn dĩ, muốn ăn cũng ko thể mà! Ước gì mình có thể uống máu mà sống như tên kia. Mình đùa hay thật. Một kẻ ngay cả dạ dày còn ko có như mình mà đòi ăn uống cái gì chứ

Ermen _ Sao?? Cậu nói gì chứ, mau nói lại xem nào, mau nói lại xem!!

Ermen kích động đến nỗi cầm lấy vai Hang mà lắc mạnh.

Yan He _ Bình tĩnh đã nào!! Cậu nói tiếp đi Hang.

Hang _ Trong lần phẫu thuật cho Scor, tớ mổ bụng con bé đồ lấy mấy thanh kim loại ra khỏi người nó thì tớ.... tớ... Ko thấy ruột non con bé đâu cả. Tớ nghĩ con bé bị rối loạn nội tạng nên mới mổ hết bụng nó ra để kiểm tra nhưng.... Nhưng con bé hoàn toàn ko có nội tạng. Nghĩ mình hoa mắt nên tớ ráng nhìn kĩ lại thì thấy cái gì đó, khi chưa kịp vui mừng thì tớ lại thấy shock hơn khi đó lại là một trái tim.

Choang!!

Yusa _ Cậu nói gì?? Mau nói lại xem!!

Nanin _ Trái tim gì cơ chứ?? Rõ viễn vông! Cậu đùa chả vui đâu Hang. Ha ha, chả vui.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Hai trái tim

Chap này có cảnh ngược đãi dã man, ko dành cho người yếu đuối, gái trai trong trắng. Người mang thai, trẻ em dưới 10 tuổi. Cảm ơn!!!

Hang _ Đây là sự thật!! Trái tim ở bụng nó rất to, hết như quả tim của quái vật thì đúng hơn và.... trái tim đó đang ngày càng đồng hóa với cơ thể con bé.

Ymer _ Sẽ ko lâu nữa, con bé sẽ trở thành 1 con quái vật sao??

Hang _ Ủm!!

Yan He _ Sao cậu ko mổ nó ra, nó lấy nó ra con bé có thể....!!

Hang _ Vô ích thôi!!

Yusa _ Bình tĩnh nào Yan He! Trái tim đã đồng hóa trong cơ thể con bé. Giờ lấy ra ko khác nào giết nó.

Yan He _ Nhưng nó....!

Nanin _ Con bé là băng vương kia mà. Nó sẽ ko dễ dàng trở thành quái vật thế đâu!! Phải ko??

Im lặng~~~~

Yusa _ Đây, ngoài việc ko có dạ dày thì sao nữa hả?

Hang _ Ủm. Thậm chí cả gan, thận cũng ko có. Có thể nói con bé hoàn toàn ko có nội tạng.

Ymer _ Tớ sẽ báo việc này với nữ hoàng!! Và tớ xin nhắc trước, chúng ta ko đc quyền xâm phạm vào chuyện của Băng Vương mà ko có chỉ thị.

Aqua ngồi vắt chân trên cửa sổ. Nhìn Scor đang nằm vật vã trên giường.

Aqua _ Ổn chứ??

Scor _ Chưa chết đc!! Ư...!!!

Aqua lật mền ra, kéo tay đang ôm bụng của Scor ra. Vùng da quanh bụng Scor đang dần thâm đen cả đi. Aqua nhú nhú mày.

Aqua _ Có cần ta truyền chút sinh mệnh qua ko!??

Scor _ Ko! Ta chưa... yếu đến thế đâu!

Scor áp tay lên bụng mình. Trái tim ở bụng đang đập bỗng ngừng lại.

Aqua _ Người đóng băng trái tim rồi sao?? Khi nó hoạt động lại thì thể nào sinh mệnh của người cũng bị hút hết. Người định tự sát sớm sao??

Scor _ Chết sớm hay chết trễ thì cũng là chết. Miễn sao ta sống đến cuối năm nay là đc!! Người cũng thế mà!!

Aqua _ Tùy người vậy!! Cầm lấy đi!! Nó sẽ duy trì trái tim đó ngừng đập đc 5 phút đấy nhưng 1 khi trái tim đó đập trở lại thì trái tim trên ngực của người sẽ chết.

Aqua ném cho Scor 1 cái bao. Cậu leo ra cửa sổ và chạy đi mất. Scor mở cái bao ra xem thì thấy 1 cái lọ thuốc và vài viên thuốc. Scor cầm 1 viên lên ngắm nhìn.

Scor _ Đây là, máu của hân!! Đúng là mún lợi dụng nhau mà.

Mẹ nó!! Hoàng tộc Pio, đợi đến lúc đến chào lễ trao ngai cho 12 vị vua mới. Các ngươi cũng phải bắt buộc lộ cái mặt chó của mình ra thôi. Mới thù này, suốt 10 năm qua ta ko thể nào quên đc. Thậm chí lúc ngủ cũng lun nhớ về ngày đó. Ngày các ngươi ép ta đến đường cùng, ép ta mang trong mình trái tim của 1 con vật. Lũ cầm thú các ngươi rồi cũng đến ngày nếm trải cảm giác lúc này của ta gấp trăm lần.

_____---#--- _ - _--- _

~~~~10 năm trước, sau khi tỉnh lại từ giấc ngủ do bị con bò cạp tấn công. Scor quyết định nuôi trong mình 1 ý tưởng điên rồ nhất. Đó là làm cho mẹ mình sống lại. Khi chôn xong Pi đang bị băng hóa xuống dưới đất thì Scor quyết định ra khỏi khu rừng báo tin cho anh trai của Pi nhờ giúp. Đội chiếc mũ che khuất đi đôi mắt 2 màu kì dị.

Nhưng Scor ko biết rằng bên ngoài khu rừng còn có rập tâm 1 âm mưu lớn. Ngay khi Scor vừa bước ra khỏi khu rừng thì cô đã bị quân lính và dân làng gần đó vây bắt. Ko biết lí do vì sao mà cả ma pháp sư của hoàng gia đều có mặt ở đây. Scor có chống cự nhưng vẫn ko làm đc gì. Những tiếng la ó cứ ko ngừng chửi rủa Scor.

_ Giết nó, nó chính là phù thủy đã trù yểm khu rừng này.

_ Chính nó đã hạ lời nguyện lên người hoàng tử để cướp đi đôi mắt tím vĩ đại của ngài.

_ Hành hình nó đi.

_ Treo cổ thị chúng.

_ Cho nó chết đau đớn nhất.

Scor trước khi bất tỉnh nghe những lời này mà thầm cười, rốt cuộc bọn rác rưởi các ngươi tôn thờ cái gì mà định ra tay giết 1 đứa trẻ tàn độc đến vậy chứ!?

Khi bị bất tỉnh, có lẽ Scor đã bị đưa đi đâu đó. Ko thể chuyển động đc, hình như tứ chi của Scor bị đóng hết lên tường rồi. Khi lấy lại đc ý thức của mình, Scor ko hề mở mắt ra mà chỉ nhắm hờ. Chú ý nghe rõ cuộc trò chuyện của 2 đó.

_ Tốt lắm!! Ngươi ko ra tay giết chết nó mà chừa cho nó nửa cái mạng. Đôi mắt tím than đã pha thêm lòng thù hận trở nên đẹp đẽ hơn bao giờ hết. Lời "NGÀI " nói quả ko sai, giờ đây con mắt tím có chứa ma lực quyền năng vô bờ. Chỉ cần có nó, thì con trai ta sẽ hoàn toàn trở thành vua của cả đất nước Sky này.

_ Nữ hoàng, hình như nó đã tỉnh ạ!!

Scor giật thót mình. Ráng lấy lại giọng điệu thường ngày.

Scor _ Chào, đã lâu ko gặp. Mẹ phụ nữ già chanh chua.

_ Thật xác xược mà!!

Hắn định bay lại cho Scor 1 cú tấp nhưng khi bị Scor trừng mắt thì hắn có chút run sợ. Màu tím than sâu thẳm kết hợp cùng đồ rực hận thù kia thật sự quý dị.

Scor _ Đừng nghĩ tôi sẽ quên ông! Chính ông là kẻ đã ra tay giết mẹ tôi ngày hôm đó. Mối thù này tôi quyết ko bỏ qua nên ông cứ thông thả đi.

_ Ngươi.... Ngươi....!!

Nữ hoàng Pio _ Đc rồi! Hừ, ranh con cũng cứng mồm đấy. Rơi vào tình thế nào rồi ko biết sao??

Scor _ Biết thì sao?? ko biết thì sao??

Nữ hoàng Pio _ Ha ha, đối đáp, thần thái cao lắm!! Quả đúng là kẻ đã cướp mất đôi mắt của con trai ta mà.

Scor _ Mẹ già nói dối ko biết xấu hổ!!

_ Ngươi, đồ vô lễ!!

Nữ hoàng Pio _ Ko sao!! Dù sao thì nhóc phải trả lại nó cho con ta thôi. Ta hỏi nhóc, còn 1 con mắt tím than còn lại đâu??

Scor _ Hừ, nhìn còn ko biết sao!! Ngày hắn đến định giết ta thì đã đâm thủng 1 mắt của ta rồi!!

Scor mắt ko chớp buông lời nói dối.

_ Ngươi dám nói láo. Nữ hoàng, thần ko có!!

Nữ hoàng Pio _ Ta biết sự trung thành của ngươi!! Đã ta xem khi mình hành hạ con ranh này thì nó có chịu im miệng nữa ko?? Pháp sư Kon!!

Pháp sư Kon _ Dạ, có thần!!

Nữ hoàng Pio _ Mau móc con mắt tím của nó ra bằng cách đau đớn nhất nhưng hãy đảm bảo con mắt vẫn an toàn.

Pháp sư Kon _ Dạ vâng!!

Scor ko chút để tâm mắt mình sắp bị mất vì dù thế nào chính cô cũng rất ghê tởm con mắt này.

Phục!!

Á!! Á aaaaa!!! Aaaaaaaa!!

Tiếng gào thét tràn ngập đau đớn ko ngừng vang lên. Scor cảm nhận được ngón tay đầu tiên đâm sâu vào trong hốc mắt của cô ta, nó cứ chọc mạnh, khoét sâu trong mắt của cô, cứ thế ngón thứ 2, ngón thứ 3.... Và cuối cùng cả 5 ngón đều đâm sâu vào trong mắt cô.

Grừ!! Á aaaaa!!!!

Nữ hoàng Pio _ Cứng đầu thật. Vẫn ko chịu khai ra sao??? Được rồi, đổi sang cách khác. Mau mở bụng nó ra!! Dùng cây kéo, con dao cùn nhất, cứ từ từ đâm khoét gì tùy các ngươi, miễn sao nó la to là được.

_ Vâng, nữ hoàng!!

Phập!! Phập!! Phập!!

Từng con dao rỉ sét đâm sâu xuống bụng Scor, thậm chí có con dao còn đâm xuyên qua cả người cô hết như đang đóng cô vào tường.

Hự!! Rắc!! Rắc!!!

Lúc này Scor ko hề còn sức đâu mà la nữa. Cô nghiêng thật chặt 2 hàm răng lại với nhau. Scor ko hề mím khóc nhưng con mắt đỏ cứ ko ngừng tun lệ, phải chăng là Pi đang khóc.

Nữ hoàng Pio _ Chịu đựng giỏi lắm!! Nhưng xem ngươi cứ im miệng thế nào?? Xem xem nào ruột gan của ngươi đã lũng hết cả rồi. Ta giúp ngươi nhé. Lôi hết ruột gan nó ra ngoài, cắt nhỏ, sau đó tống vào miệng nó cho nó ăn. Cứ như vậy cho đến khi nó khai ra.

~~~3ngày sau~~~

Nữ hoàng Pio _ Cả 3 ngày ko có nội tạng mà vẫn sống được. Rốt cuộc ngươi là giết quái vật gì??

_ Nữ hoàng. Miếng ruột nó ngậm trong miệng đã 3 ngày rồi ạ.

Sự sống của ma pháp sư hơn cả người thường nên dù là đã 3 ngày, ruột gan, thịt vẫn ko hề bị thối rữa.

Nữ hoàng Pio _ Lì thật!! Bước cuối cùng, mau đem trái tim ở trong cái hộp này gắn vào bụng nó.

Ngươi hầu dâng lên 1 cái hộp khá to, đặc thiết kế tinh xảo, bên trong là 1 quả tim to đang đập 1 cách yếu ớt nhất.

_ Nữ hoàng, đây là.....!!

Nữ hoàng Pio

Nữ hoàng Pio _ Nhiều lời, đây là tặng vật cao quý mà "NGÀI" đã ban tặng cho ta. "NGÀI" muốn ta dùng thứ này để trị tội kẻ hèn kém này!! Phải làm cho kĩ lưỡng vào đây!!

_ Vâng, thưa nữ hoàng!!

Đầu óc Scor đã hoàn toàn lú mờ cả rồi. Cô ko thể phân biệt được thứ gì nữa. Họ moi đóng hỗn tạp từ trong miệng cô ra. Đầu Scor xuất hiện 1 thứ gì đó chán ghét bọn người này. Cô biết mình ko còn sức nghiêng răng nên 1 phát cắn phập chiếc lưỡi của mình.

Pi, xin lỗi!! Có lẽ con ko trả thù cho mẹ được rồi. Con ko chịu nổi nữa.

_ Nữ hoàng, nó tự cắn lưỡi rồi ạ!!

Nữ hoàng Pio _ Ko sao, dù sao nó chả còn giá trị gì cả. Đã làm xong chưa??

_ Dạ vâng, quả tim khi được gắn vào người nó thì đập mạnh lên đáng kể. Giờ phải sao nữa ạ??

Nữ hoàng Pio _ Cách li hoàn toàn căn phòng, mở ra 1 cánh cổng dịch chuyển duy nhất cho nó tự thân tự diệt!!

_ Vâng ạ!!

Cả bọn người bước lên lầu trên, quan sát mọi thứ qua tấm màn chắn ma pháp trong suốt.

Mọi người chứng kiến vụ việc này nằm đó như mún ngộp thở. Nhìn lại toàn bộ mọi việc đều thấy hãi.

Lớp da Scor biến đổi hoàn toàn thành màu tím. Từng lớp vảy cứ suốt hiện đóng thành sần sùi như da 1 con quái vật. Móng tay cứ mọc dài sắc bén. Cái miệng thâm dần và to hẳn ra, lộ ra là những chiếc răng sắc nhọn của bọn quái vật ăn thịt. Chiếc đuôi thú mọc ra, chiếc sừng to tướng mọc giữa trán. Con mắt còn lại biến đổi thành con ngươi của loài miêu yêu.

_ Tuyệt quá, lần đầu trong đời thần đc chứng kiến cảnh tượng quái vật hóa này!!

Nữ hoàng Pio _ Hừ, ko ngờ loại quái vật này lại mún tranh ngai vàng với con trai ta đấy!! Mau ném vài tên phạm nhân xuống cho nó thưởng thức.

_ Vâng!!!

Con quái vật ăn nốt những nội tạng của chính nó khi còn là 1 Con Ngươi. Có vẻ lòng thỏa khát ko đủ, ngay khi người đầu tiên đc ném xuống thì nó nhảy hẳn lên xực mất đầu hẳn khi hẳn chưa kịp kêu ca. Cứ thế rồi vài tên rồi vài chục. Cả căn phòng triệt để nhuốm mùi máu tươi, tiếng vang tha, gào hét cứ vang mãi.

_ Đừng mà! Làm ơn tha cho tôi!!

_ Đừng ăn tao!!

_ Cút đi, đồ quái vật!!

_ Tôi biết lỗi rồi, làm ơn!!

_ Á aaa!!!!

Khi đã ăn nốt người cuối cùng, con quái vật nhảy hẳn ra cánh cổng dịch chuyển rồi đi.

Nữ hoàng Pio _ Cánh cổng đó dịch chuyển đến đâu??

_ Dạ, là ngọn núi của vương quốc Ces.

Chíp chíp!!! Chíp chíp!!!!

_ Này bạn ơi!! Bạn có sao ko??

_ Úm!!

Scor mở to mắt ra, cơ thể giật mình né tránh ra sau.

_ Nè, bạn sao lại ngủ ở đây??

Scor mắt run run, miệng định nói gì đó. Nhìn kĩ 2 tay trước mắt mình như k tin, cô bầu mắt lên mặt mình.

_ Bạn sao vậy??? Quần áo đâu cả rồi, người lại còn dính máu nữa!! Bạn vừa bị cướp à??

Scor nhìn lại những vết máu trên người mình, bít mọi thứ trước đó là thật, ko phải là mơ. Cô đã thành quái vật, đã ăn thịt người. Nghĩ tới cảm giác đó, Scor lập tức nên mưa cả ra. Scor ráng làm cho mình ỏi nhưng cô chỉ nôn mưa ra toàn nước.

Tại sao?? Thịt người mà tôi qua cô ăn đã đi đâu hết rồi chứ!?? Sao này Scor mới bít rằng, thì ra trái tim của quái vật trong cô đã ăn chúng cả rồi.

_ Cậu sao vậy? Ko khỏe chỗ nào sao??

Scor _ Đây là đâu vậy??

_ Đây là núi Saiyu của phía bắc vương quốc Ces.

Scor đứng dậy _ Đc rồi!!

_ Cậu..... Cậu là con gái sao??

Cô bé phía kia che mặt lại. Scor nhìn cô bé dễ thương đó như 1 gã gần rờ.

Scor _ Bộ này giờ nhìn tụi khóa thân còn ko bít con gái sao??

_ Xin lỗi!! Minh ko cố ý nhìn phía bên dưới của bạn đâu!! Bạn mau mặc vào đi này!!

Cô bé xinh xắn cưỡi bộ đầm đáng yêu của mình ra rồi đưa cho Scor.

Scor _ Ko cần! Cô nên mặc lại thì hơn đấy!!

_ Ko cần đâu! Minh là con trai mà nên ở trần ko sao đâu!! May là còn lại cái quần bí, he he!!

Scor _ Con trai mà lại đi mặc đầm sao??

_ Ô... Chuyện này là do mẹ mình ép mình thôi!!

Scor _ Vậy cảm ơn. Tôi đi đây!!

Scor mặc chiếc đầm vào. Dù cho mơ Pi cũng ko nghĩ rằng ngày hôm nay Scor lại mặc đầm. Nếu Pi mà thấy thì thế nào cũng vui đến phát khóc cho xem

_ Cậu định đi đâu?? Trên núi này đường khó đi và dễ bị lạc lắm. Hay là cậu về nhà tớ đi. Tớ sống chung với mẹ nên cũng buồn lắm

Cậu bé nắm lấy tay của Scor kéo thẳng đi. Scor cũng ko nói, vì dù muốn đi về nhà thì cô cũng có bít đường đi đâu.

Nhìn từ phía xa, có 1 ngôi nhà nhỏ xinh xắn và 1 người thiếu nữ trẻ trung đứng chờ trước nhà với khuôn mặt giận giữ.

_ Rốt cuộc con đã đi đâu thế hả?? Quần áo của con đâu rồi?? Hừ, "cậu" bé này sao lại mặc đồ của con.

_ Mẹ, bạn này bị cướp tăn công nên mình cho bạn ấy ở lại đây với nhé!!

_ Ái chà,mắt phải của trái bị thương trong vụ cướp lun sao?? Chắc đau lắm??

_ Mẹ à!! Minh cho bạn ấy ở đây nhé??

_ À, ợc chứ ợc chứ!! Nhà chỉ có 2 mẹ con nên con cứ ở lại cho vui. Ha ha. Cũng trễ rồi, cả 2 đi tắm rồi vào ăn cơm nào.

_ Mẹ, ko ợc.

_ Cái gì chứ hả?? Cùng là con trai thì có sao đâu nào?? Mẹ vào nấu cơm đây!! Nước tắm mẹ chuẩn bị sẵn rồi đó.

Scor thầm nghĩ, 2 mẹ con nhà này rất tự ý. Scor đã từng nói mình bị cướp đâu nào. Ko ai chịu lắng nghe cả.

_ Nhà tắm ở đây! Cậu cứ vào tắm trước đi nhé!!

_ Con nói gì thế, cả 2 cùng vào chà lmg cho nhau đi chứ. Mẹ đang đỡ tay dưới bếp nên ko gọi đầu cho con ợc đâu.

_ Ừm, con.... con!!

Scor _ Vào nhanh đi!!

_ Tớ xin lỗi!!

Cả 2 ngâm mình trong bồn, Scor có vẻ rất hưởng thụ.

_ Này, bạn tên gì thế??

Scor im lặng -----

_ Ừm, hay là do bị shock do gặp bọn cướp nên cậu bị mất trí nhớ rồi. Vậy tớ sẽ đặt tên cho cậu nhé.

Scor bước ra khỏi bồn tắm gọi đầu.

Scor _ Tùy!!

Thật ra này giờ cậu rất chi để ý bụng của Scor, vết thương, vết sẹo, vết thâm, vết đầm, thậm chí là vết bớt chi chút với nhau.... Nhưng chói mắt nhất vẫn là vết bớt kì lạ kia.

_ Cái bót của cậu thật kì lạ. Nó giống gì nhỉ, à, là con tôm càng. Vậy tớ gọi cậu là Tôm nhé.

Scor mún giắt mép vì cái năng khiếu đặc tên thiên bẩm này. Từ ngày đó, Scor có tên là Tôm.

_ Mà, người cậu toàn vết thương, tẩm như vậy ko sao chứ??

Scor cũng đang rất thắc mắc đây. Sao vết thương trên người cô mau lành thế nhỉ??

_ À, nhắc đến cái bót mới nhớ. Trên gáy tớ cũng có 1 cái, cậu xem đi nè.

Cậu bé vén mái tóc có phần dài của mình lên cho Scor xem. Quả đúng là có thật, cái bót cũng có phần kì lạ giống Scor nhưng nó là hình con cá.

Cạch!! Cái cửa nhà tắm ộc mở ra.

_ Mẹ đem quần áo cho 2 đứa này!! Ái chà, thì ra đây là 1 cô bé sao!!

_____ Trên bàn cơm -----

_ Con định giải thích chuyện này với mẹ thế nào??

_ Chuyện gì cơ ạ??

_ Còn thế nào cơ hả!! Đây là 1 bé gái, thôi thì cả 2 cũng tắm cùng nhau rồi. Con mau chịu trách nhiệm với con gái nhà người ta đi chứ!!

_ Con.... Con.....!!

Hai mẹ con bắt đầu thì thầm to nhỏ với nhau.

_ Con nghe này, mẹ cũng thấy những vết sẹo trên người cô bé rồi. Còn nhỏ mà người nhiều sẹo như thế thì sẽ ko có chồng ợc. Nên con phải giúp bạn ấy chứ!!

_ Mẹ nói thế thôi chứ mẹ muốn có 1 đứa con gái chứ gì!!

_ Ái chà, con trai quả hiểu ý mẹ!!

Scor _ Hai người ko ăn cơm sao??

Mẹ _ Á há há, có chứ có chứ!!

Huých tay đưa con trai của mình.

_ Ôm, tớ..... Tớ cưới cậu nhé!!

Cả bà mẹ cũng shock với lời nói của con trai chính mình. Thế nhưng Scor lại thắng thường.

Scor _ Ko!!

_ Tại sao thế??

Scor _ Chúng ta chỉ là người lạ vừa mới gặp nhau. Hơn nữa tôi còn nhà phải về.

_ Đúng nhỉ??

Mẹ _ Tuy mẹ rất buồn nhưng 2 đứa làm bạn với nhau cũng tốt!! Hai đứa làm quen với nhau nhá!

_ Um, vậy! Tớ tên là.... Hân hạnh ợc gặp cậu, Tôm!!

Mẹ _ Tôm sao?? Tên gì lạ thế??

_ Dạ, hình như bạn ấy ko nhớ ợc tên mình ạ!!

Mẹ _ Cái tên cũng có chút đáng yêu đó chứ. Thôi thôi, ăn cơm nào!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 67: Tôm và cá

Mẹ _ Chúc 2 đứa ngủ ngon nhé.

Khép lại cánh cửa phòng ngủ, cậu bé mới thở phào nhẹ nhõm.

_ Giường có hơi nhỏ cho cả 2 nên cậu ngủ tạm nhé. Nếu ko thì tở ngủ dưới sàn cho!!

Scor _ Gì cũng đc!! Lên giường ngủ đi!!

Cậu bé trầm nghĩ về cái tính gì cũng đc của bạn Tôm.

Cả 2 cùng ngủ trên giường thế nhưng Scor nằm cách ra xa cậu bé thì cũng đành chịu thôi.

_ Nè Tôm, mai tụi mình xuống núi chơi nhen. Nghe nói dưới đó đang có lễ hội đấy.

_____ Im lặng _____

_ Cậu ngủ rồi sao??

Scor _ Chưa!!

_ Vậy ta trò chuyện nhé! Cậu là người bạn đầu tiên mà tở có đấy nên tở vui lắm. Cậu ko biết đâu, lễ hội đó.....

Scor trầm nghĩ _ Bạn sao?? Scor chỉ cần có Pi là đc nhưng từ lúc Pi mất thì Scor ko biết mình cần gì nữa cả.

Cả đêm đó, nhờ ơn cậu bé lải nhải nhiều sát bên mà Scor mới có 1 giấc ngủ ngon đến cô cũng ko biết.

_ À Tôm này, ngủ rồi sao!! Phì, chúc ngủ ngon!!

Sáng dậy, Scor rất tức giận vì cái tính hay ôm vật khi ngủ của mình và kết quả là Scor đã ôm cậu ta mà ngủ ngon lành. Scor tỉnh bơ buông tay ra, trút giận lên cậu ta bằng cách đánh vào người ngủ ngon ơ kia.

Bốp!!!

Scor _ Dậy!!

_ Ô Tôm, chào buổi sáng!!

Ko biết sao nghe đến chữ Tôm là Scor phát cáu, nện cho cậu ta 1 cú nữa.

Mẹ _ Ôi chà, cả 2 đứa dậy sớm thế sao?? Mau ăn sáng và thay quần áo để chuẩn bị xuống núi nào!!

_ Vâng ạ!!

Scor _ Vâng!!

Mẹ _ Bé.... Con mau vào phòng thay bộ váy dễ thương nhất đi nào. Còn Tôm qua phòng mẹ nhé!

_ Lại váy sao?? Nào nè thật!!

Khi bước vào phòng Mẹ, thì bà đã lục lọi khắp phòng rồi.

Scor _ Chuyện gì vậy ạ??

Mẹ _ Con xem con xem!! Bộ này là ta đã thức khuya may cho con đấy. Có vẻ hình như hôm qua con ko thích mặc đầm lắm nhì. Đây là bộ áo của.... mà ta đã sửa lại để vừa với con đấy. Mau thay đi nào!!

Mẹ lấy ra 1 bộ quần áo thừng dành cho các bé trai. Quần sọc ngắn caro, áo tây tay ngắn.

Mẹ _ Ái chà, bộ này hợp với con hơn bé..... nữa!! Đẹp lắm!! Thời tiết cũng vào đông rồi nên thêm khăn choàng nhé.

Mẹ lấy khăn choàng đỏ choàng cho Scor. Và lấy cả gạc đeo mắt phải cho Scor nữa.

Mẹ _ Con lun lấy mái tóc che mắt phải của mình, giờ đeo cái này thì con ko cần phải che nữa rồi!!

Scor ngáp ngừng _ Cảm.... on!!

Mẹ _ Ái chà, có gì đâu!!! Đc nhìn thấy con đẹp như vậy là mẹ vui rồi. Còn con..., sao thật thò ngoài đó hoài thế. Vào đây cho mẹ xem nào!!

Cậu bé với bộ đầm hồng đáng yêu bước vào.

Mẹ _ Dễ thương quá, lại đây mẹ làm tóc cho nào!!

Cậu bé phụng phịu

_ Mẹ.... Bộ quần áo Tôm mặc... là của con mà!

Mẹ _ Sao thế? Con giận à??

_ Ko!! Bạn ấy mặc hợp hơn con!! Con ko thích hợp làm chồng cậu ấy đâu!!

Scor _ Khỏi lo!!

Mẹ _ Hả! Con nói gì thế Tôm!

Khi định nói tôi ko có ý định cưới cậu nhưng thì vì câu đó Scor lại buông miệng

Scor _ Vì tôi sẽ làm chồng!!

Mẹ _ Hai đứa này thiệt tình!! Mau nhanh lên nào!!

Mẹ _ Mẹ phải vào chợ mua ít đồ!! Hai đứa tham quan cẩn thận! Scor, nhớ bảo vệ...nhé con!!

Scor _ Vâng!! Nắm áo tôi cho chặt đấy!! Đồ con cá!!

Mẹ và cậu bé đồng thanh ngơ ngác

_ Cá sao??

Scor _ Tên cậu ấy có phần trùng với tên mẹ con nên gọi như vậy để phân biệt!!

Mẹ _ Vậy tên mẹ con là gì??

Scor _ Pi!!

Mẹ _ Pi sao?? Vậy đc rồi!! Từ giờ biệt danh của con sẽ là Cá!!

Mắt của mẹ thoáng thay đổi nên Scor rất tinh ý nhận ra. Đây hoàn toàn là 1 đôi mắt ko thù địch.

Cá _ Mẹ!!

Mẹ _ Hai đứa chơi vui!! Hô hô!!

Scor _ Đi thôi, Cá Ngổ!!

Scor dứt 2 tay vào túi quần, còn Cá Ngổ thì nắm khăn choàng của Scor theo sau.

Hai đứa trẻ đáng yêu hoàn toàn trở thành tâm điểm của lễ hội.

_ Này bà nhìn xem, hai đứa trẻ đáng yêu quá!!

_ Xứng đôi quá, xinh hợp búp bê.

_ Tôi ước gì mình cũng có đứa con như thế.

Cá Ngổ _ Tôm ơi, hình như mọi người đang nói về tụi mình thì phải!!

Scor _ Ngậm mồm lại và lo ăn kẹo đi.

Cá Ngố ngậm cây kẹo to tướng ăn chèm nhèm cả mặt.

Cá Ngố _ Tôm ăn lun ko??

Cá Ngố dí sát cây kẹo cho Scor.

Scor _ Ko!!

Cá Ngố _ Tôm ơi, hình như bên đó có cuộc thi kìa. Minh lại xem nha!!

Cá Ngố kéo Scor đi 1 mạch. Trước mắt cả 2 là cái quảng trường trung tâm của lễ hội. Cá Ngố rất phấn khích vui mừng.

Cá Ngố _ Tôm ơi đẹp quá!! Đây là cuộc thi hằng năm của lễ hội đó, hay là mình tham gia nha!!

Scor _Ồn ào!!

Một thằng nhóc bước lại gần cả 2

_ Đây, con nhóc kìa!!

Cá Ngố xoay qua xoay lại tìm cái gì đó.

Cá Ngố _ Tôm ơi, bạn kia đang nói chuyện 1 mình à??

_ Tôi đang nói với cô đó!!

Cá Ngố _ Tôi sao?? Cậu định nói cái gì cơ??

_ Tôi cho phép cô làm bạn với tôi trong cuộc thi này!! Cô thấy mình vinh hạnh ko??

Cá Ngố _ Ko cần đâu!! Bọn mình ko định tham gia cuộc thi này đâu, vì Tôm ko thích!!

_ Cô dám từ chối tôi. Có bít tôi là ai ko hả?

Cá Ngố _ Bạn là ai thế??

Cục đá thảm rớt xuống đầu cậu ta.

_ Cô hay lắm!!

Cậu ta cầm chặt lấy tay Cá mà siết. Scor nãy giờ làm lơ cũng phải ra tay. Scor chỉ bóp nhẹ tay cậu ta 1 tí rồi đẩy ra.

_ Hai đứa bây nhớ tao đó!!

Scor _ Sề!!

Cá _ Hu hu!! Cậu ta thật quá đáng!

Scor _ Sao ko??

Cá _ Ko sao cả!

Bỗng Scor cảm nhận đc gì đó. Xoay về phía quảng trường.

_ Các bạn. Năm nay phần thưởng cuộc thi của chúng ta có phần đặc biệt 1 chút. Đó là 1 con hải yêu.

_ Woa, phần thưởng năm nay tuyệt quá!!

_ Ở nơi đây thì hải yêu là kho báu đấy.

_ Mún có nó quá!

Một cục bột nhão bị nhốt trong 1 cái lồng kính là 1 phần thưởng dùng để tiêu khiển.

Cá _ Tôm, mình cứu nó nha. Tham gia đc ko??

Scor _ Tùy!!

Cá ôm lấy Scor _ Yeah!! Tôm tốt quá!

Scor liếc nhìn với vẻ mặt ko thể chán chường hơn, khi ko làm chuyện ruồi bu.

Tên giám khảo

_ Vâng, có lẽ cuộc thi năm nay rất đông người tham gia thì phải!! Ko biết rốt cuộc phần thưởng sẽ rơi vào tay ai đây!! Chúng ta phải mở màn với phần thi đầu tiên _ Chạy tiếp sức vượt băng tuyết!! Cả 2 người trong 1 đội phải cùng thi. 15 đội về trước sẽ đc vào vòng 2.

Scor _ Này!! Chạy trước đi!!

Cá _ Tớ.... Tớ ko xong mất!! Cứ thi như vậy thì.... ta thua mất!! Sao đây??

Scor _ Chạy sao cũng đc!! Vì tôi sẽ thắng!

Giám khảo _ Vậy ta bắt đầu cuộc thi chạy 1000m trên tuyết. Mỗi thí sinh mún phân chia khoảng cách cho mình và đồng đội bao nhiêu cũng đc!! Bắt đầu!!

Phăng!!

Tiếng pháo vang lên, mọi thí sinh ò ạt chạy về trước. Cá cũng ko thua kém, liều mạng chạy nhưng vừa đc 5 bước thì * Oạch*

Giám khảo _ Ồ, người ngã đầu tiên có rồi. Đó hình như là 1 cô bé ở vạch chạy số 13. Lúc ngã cũng rất đáng yêu, mọi người mau cổ vũ cho cô bé nào.

_ Bé ơi cô lên!!

_ Ráng dành giải nhé!!

_ Đấy dậy chạy tiếp đi nào!!

Cá lập tức đứng dậy chạy tiếp nhưng ko bao lâu lại ngã chổng vó nữa.

Giám khảo _ Có vẻ cuộc thi khá trắc trở, đa số các cô gái đều chạy khoảng 300 _ 400 mét là trao gậy cho bạn trai rồi. Cũng ko ít cô ngã chổng vó. Và có lẽ ngã nhiều nhất là cô bé ở vạch chạy số 13 thôi. Nãy giờ cô bé chỉ chạy đc 150 m, phải chăng là hết cơ hội rồi ko. Ko đúng, hãy nhìn xem. Hình như bạn trai cô bé đang chạy về phía cô bé thì phải, cả 2 định rút lui sao?? Thật đáng tiếc!!

Cá nằm sấp trên tuyết, mặt mũi chèm nhèm

Cá _ Hu hu!!

Scor _ Này, có sao ko??

Cá _ Tôm!! Hu hu!! Xin nỡ!!

Cá đứng lên khóc oà cả lên, hai tay cứ mãi chùi nước mắt. Scor thở dài, lấy khăn choàng trùm lên đầu Cá. Lấy cây gậy từ trên tay Cá.

Scor _ Phù!! Ai bảo đòi tham gia cuộc thi làm chi rồi khóc!! Khó coi chết đc, mau lau mặt và đi hong khô đầm đi. Nhiễm lạnh cho coi!!

Cá _ Còn Tôm!!

Scor _ Thi tiếp!!

Scor chạy vụt đi ngay, cả khán giả bùng nổ.

Giám khảo _ Ko tin đc, tuyển thủ vạch 13 quyết định thi tiếp trong khi bị bỏ xa cả trăm mét. Đúng là tuổi trẻ, ráng lên bé oi.

Scor vừa chạy vừa suy tính. Xem nào, vết thương vẫn còn khá đau. Chạy như vậy sẽ ko rút ngắn đc khoảng cách nhanh đc, người gần đến đích khá nhiều. Vậy thì....

Giám khảo _ Kia, chuyện gì thế kia?? Có ai đó đã dùng ma thuật hệ băng gây chướng ngại ở đích đến khiến số người chơi bị trở ngại. Rốt cuộc là ai đang sở hữu ma pháp biến dị thế này!!

Scor _ Tốt!! Dồn ma lực vào chân rồi chạy nhanh thôi!!

Giám khảo _ Với khó khăn này, hơn 1 nửa số người tham gia đã tự động rút lui. Ở kia, với những màn bức tốc tức thời, tuyển thủ số 13 đang bị bỏ xa đột nhiên lại lấy đc hạng 7 cho riêng mình.

Ban đã lấy đc hạng

_ Giới lắm cậu bé.

_ Còn nhỏ mà hay thật!!

_ Cậu nhóc này là 1 đối thủ đáng gờm của năm nay đó nha.

Dĩ nhiên là vậy rồi. Những người tham cuộc thi này cũng có ma pháp sư đã nhìn ra người dùng chiêu trò bằng hệ ma pháp là Scor. Trong cái làng nhỏ này, ko, là cả vương quốc. Người sở hữu ma pháp biến dị thuộc tính băng chỉ ko quá 100 người. Ko, có khi còn ít hơn cả thế. Và trong làng này chắc Scor là băng ma pháp sư duy nhất thôi.

Giám khảo _ Vòng 1 thật quá gây cản rồi. Chúng ta tiếp tục tới vòng 2 lun nào. Vòng 2 là tìm vật thất lạc. Nào, 15 người chiến thắng hãy mở ruột gây ra đi nào. Trong đó có 1 mảnh giấy vật các bạn cần tìm đó. Vật cần tìm đều đc giấu trong khu rừng thông sau lưng các bạn, 5 người tìm ra trước thì sẽ vào vòng 3. Bắt đầu.

Cá thềm mún cần lưỡi, Tôm ko phải là người ở nơi đây. Mún Tôm vào rừng thông tìm vật khác nào tự bảo mình đi lạc. Người mất 1 năm đi đường còn ko nhớ nổi như cá thì bắt Tôm phải vừa đi vừa nhớ sao?? Đây là suy nghĩ của riêng cá.

Giám khảo _ Xem ra cả 14 người đều xuất phát cả rồi. Riêng tuyển thủ nhỏ tuổi nhất năm nay là vẫn chưa. Cái gì, hình như cậu bé đang nằm nghỉ ngơi thì phải. Định bỏ cuộc sao?? Chắc món đồ của cậu bé có vẻ khó tìm. Để tôi xem lại bảng danh sách xem sao!! Có rồi, theo như mẫu giấy trong chiếc gây số 13 là "Hãy Tìm Chiếc Rương Đc Chôn Cất Dưới Góc Thông Già ". Đây là, là món đồ khó tìm nhất của cuộc thi.

Dân chúng cũng thềm mún ém đá ban tổ chức rồi. Nghĩ gì kêu tìm dưới góc thông già, trong rừng cả ngàn cây chứ chẳng chơi.

Cá thềm bunn, thì ra là ko thể thắng nổi.

Giám khảo _ Bà con xin bình tĩnh. Ó!! Cậu bé đang đào cái gì thế!!

Scor sao 1 hồi nằm giao lưu với băng tuyết thì cũng tìm ra vị trí cái hộp đc chôn cất, Scor đi khoảng chừng 5 bước chân là tới 1 cây thông già gần đó đào bới dưới gốc nó moi ra 1 chiếc hộp.

Giám khảo _ Ko thể nào!! Cậu bé tưởng chừng như bỏ cuộc kia đã tìm đc vật mình cần đầu tiên. Giám khảo bên đó đang so sánh kết quả và bắn pháo hiệu đỏ lên trời. Cậu bé đó đã tìm chính xác đồ vật của mình.

Dân chúng mở to miệng, gì chứ?? Dễ thế sao? Hồi nãy nghe cha kia la khó là sao?,

_ Chắc thằng bé may thôi!!

_ Chắc nó định đào từng gốc cây nhưng cây đầu tiên đã tìm đc

_ Đúng thế đúng thế!!

_ Cháu bé thật may mắn quá!!

Giám khảo _ Vật mình đã tìm đc thí sinh có quyền giữ!!

Scor đi thông thả trở về vạch thi lúc đầu. Cá nãy giờ vẫn đứng im đó, mặt đơ ko tả. Scor ném cái Rương cho Cá.

Scor _ Cảm lấy, cuộc thi nhảm nhí!!

Cá ôm chiếc rương chạy theo sau Scor. Mặt vui tươi cả lên, Tôm của Cá quả tuyệt nha. Thắng cuộc thi quá ngẫu lun.

Cá _ Tôm ơi, đeo găng vào đi. Lấy của cá đeo nè. Hồi nãy Tôm đào tuyết chắc tay lạnh lắm

Scor _ Ko cần!!

Cá _ Đeo đi, chứ Cá có tận 2 cái khăn choàng rồi.

Cá cứ lải nhải làm Scor phải đeo cho rảnh chuyện.

Giám khảo _ Hình như đã đủ cả 5 người rồi. Vòng 2 kết thúc. Vòng 3 là cuộc thi bắn cung, mong các thí sinh lấy ngựa đc chuẩn bị gần đó chạy lại về nơi tổ chức, cảm ơn.

Thí sinh số 1 _ Gì cơ, chỉ mới 4 người thôi mà!!

TS số 32 _ Phải đó!!

TS số 25 _ Này giám khảo, còn 1 người nữa đâu!!

Giám khảo chỉ về phía gần ban giám khảo cách đó 1000m

_ Kia kìa, cậu nhóc số 13 đó. Nhóc đó chỉ tốn 5 phút là hoàn thành cuộc thi rồi và phải chờ các cô cậu này giờ đây. Mau lên đi!!

TS số 32 _ Người tới trước là nhóc khi nãy sao. Quá bất ngờ rồi!!

Giám khảo _ Vòng 3 hay là vòng thi cuối cùng. Người nào bắn trúng hồng tâm nhiều nhất thì thắng. Thể lệ cuộc thi khá đơn giản. Chúc mọi người may mắn.

Giám khảo À _ Này, vòng này hình như hơi khó với nhóc kia. Sao nó căng đc cây cung kia chứ. Nó bé tẹo mà. Với lại lùn nữa, canh bắn sao giờ?

Scor cầm cung và tên lên quan sát. Cả đứng gần đó thấy thật lo quá.

TS số 25 _ Cuộc thi này có phần làm khó cho nhóc đó rồi. Nhưng giờ có nhờ may mắn nhóc đó cũng ko căng đc cung chứ hú gì bắn.

Scor _ Này, ông giám khảo!!

Giám khảo _ Xin lỗi nhóc nhưng ko có cây cung nào nhỏ hơn nữa cả!!

Scor _ Nói gì thế!! Tôi dùng ma pháp đc chứ??

Giám khảo _ Ma pháp sao!! Tuyệt quá, nhóc cứ dùng!!

Giám khảo và mọi người cứ nghĩ Scor thuộc phong hệ định thao túng bộ cung tên nhẹ hơn nhưng....

_ Bé còn nhỏ mà xài đc ma pháp kia bà nó!!

_ Giỏi quá!!

Giám khảo _ Cái gìiiiiiiii!!

Scor _ Tạo hình ma pháp!! Thiên thần sa đọa!!

_ Chúa tôi! Là băng hệ ma pháp sư kìa!

_ Lần đầu tiên tôi đc tận mắt chứng kiến!!

_ Còn nhỏ mà thao túng băng giỏi quá!!

_ Chết tui cũng cam lòng.

_ Thảo nào cậu nhóc cứ thắng mãi, thì ra là do địa hình sân nhà.

_ Ủ, nói phải. Thì ra ko phải do ăn may.

Thiên thần băng cầm lên bộ cung tên đc chuẩn bị cho Scor và cứ bắn tới tấp.

TS số 32, 25, 1, 4 _ Ko ngờ còn có thể tạo hình ma pháp. Mình đánh giá thấp nó rồi!!

Giám khảo _ Thống kê nào, mỗi người đc 10 mũi tên. Số 1 đc 8 mũi, số 4 đc 8 mũi, số 25 đc 5 mũi, số 32 đc 7 mũi. Xem ra số 1 và 4 rất có cơ hội tranh giành quyền thắng cuộc đây và cuối cùng số 13 tròn 10 mũi. Ủ, tốt!! Hả, hết cả 10 mũi. Xin chúc mừng, hôm nay tôi bị shock nhiều quá rồi. Người thắng cuộc là cậu bé số.....!

Số 4 _ Tôi phản đối!!

Giám khảo _ Về cái gì!??

Số 4 _ Thắng nhóc số 13 này dùng băng hình thi giúp. Như vậy là ko công bằng.

Giám khảo _ Cái này hoàn toàn đc ban giám khảo chấp nhận cả rồi!!

Số 4 _ Nhưng tôi ko chấp nhận, tôi ko phục!! Trừ khi nó tự bắn!!

Cá _ Tôm thần rõ ràng rồi. Đờ quá đáng.

Giám khảo _ Cậu đừng nghĩ mình là con cả của trưởng làng thì ngang ngược nhé!! Dù cậu ko.....

Scor _ Phiền thật!! Mỗi cú bắn của băng hình là tôi tự mình đk cả nên thay vì tự bắn thì nó sẽ khó hơn nhưng mún tôi tự bắn chứ gì!! Đc thôi!! Tạo hình ma pháp!!

Scor tạo ra 1 bộ cung tên bằng băng vừa với mình. Scor căng chuẩn, số 4 khá tự đắc nghĩ Scor sẽ thua vì dù thế nào 1 đứa con nít ko thể bắn trúng hồng tâm xa và ko vừa độ cao với nó như thế.

Cá _ Tôm oi, ráng nhé!! Đánh bại kẻ gian ác.

Scor _ Im nào!!

Scor gõ gót giày 1 cái, trụ băng cao khoảng 30 cm nhú lên dưới chân Scor.

Vút!! Vút!!

Phập!! Phập!!

Hoàn loạt tiếng vút và tên cắm vào tấm bia vang lên.

Scor _ Đã đc 9 mũi trúng hồng tâm, ăn hử cậu, mũi cuối tôi khỏi cần bắn nữa. Vậy đc chứ??

Scor xoa bóp vai và thản nhiên đi lại gần Cá. Ném lại cho cá đôi bao tay.

Scor _ Đeo nó bắn tên khiến tôi cảm thấy vướng víu quá!! Làm tôi bắn trật cả lên!!

Cá _ Quá đáng! Dù trật nhưng vẫn ăn may dính hồng tâm hết mà!!

Mọi người thầm cười câu mỉa mai của Scor và Cá.

Scor _ Lấy con cục bột gì đó lẹ đi, rõ phiền phức!!

Mẹ đứng cổng ngoài của lễ hội vẫy tay.

Mẹ _ Hai đứa chơi vui ko??

Cá _ Dạ, mẹ xem nè. Cục bột này là phần thưởng Tôm lấy cho con đó!

Mẹ _ Tôm giỏi quá. Vậy tối nay đem cục bột này lẫn hải sản chiên lên ha!!

Cục bột thầm mún khóc, nó cứ tưởng tìm đc chủ nhân búp bê tốt bụng rồi chứ nhưng ngờ đâu còn bà điên này.

Cá _ Mẹ oi, đây là hải yêu đó!!

Mẹ _ Vậy nó thuộc trong nhóm hải sản à??

Cá _ Tôm oi xem nè!! Cuốn sách dạy chữ phương Tây này hay lắm đó.

Scor cũng lại đọc xem sao.

Scor _ Cá là Fish, nếu phát âm chút nữa thì giống cái tên của cậu lun ha. Mẹ cậu đặt tên chơi chữ à!!

Cá _ Ko có, tớ là.... Ko phải là Fish.

Scor _ Nói sao cậu cũng là cá thôi!!

Cá _ Bộ mỗi lần ăn cá cậu mới nhớ tên tớ à??

Scor _ Chả bít, ngủ!

Cá _ Nè, cậu thấy nên đặt tên cho cục bột là gì??

Scor _ Chắc là.... Puro.!!

Cá _ Puro có nghĩa gì ko??

Scor _ Nghĩa là ngốc như cậu đấy, ngủ đi!!

Scor ko thể thắng thùng nói Puro theo Pure nghĩa là tinh khiết đc.

Scor leo lên giường ngủ trước, cá leo sau lải nhải ko chịu ngủ gì đó. Thế nhưng vừa nằm lên giường là nhắm mắt ngủ lun rồi. Đúng là đồ con cá. Scor canh khi nào Cá đã ngủ, cô mở cửa phòng và đi ra xa khỏi căn nhà đó. Cục bột ở trong phòng cũng len lén đi theo. Scor vừa đi vừa ôm bụng khó chịu.

Scor _ Đau quá!! Những ngày nay ăn com cũng ko đc! Chẳng lẽ nó cần ăn thịt người?? Nếu mình ko ăn thịt người thì nó sẽ lại hóa quái vật mình nữa để tự tìm thức ăn sao!

Ko đc!! Mày mún hóa quái vật ở nơi nào cũng đc. Miễn ko phải ở đây. Hóa quái vật ở đây thế nào con Cá đó sẽ bị ăn mất.

Da thịt của Scor như nhuộm tím cả, lớp vảy đen cứ nổi lên từng tầng hóa thành da của 1 con quái vật.

Móng tay của Scor bầu dục dưới đất. Scor tự nện vào bụng mình nhưng chả khác gì hon hại mình.

Puro _ Cậu ta là quái vật sao??

Bỗng 1 bóng người cao ráo xuất hiện bất ngờ. Mái tóc tím huyền đong đưa trong gió, mắt xanh ôn nhu hơn bao giờ hết. Hắn lập tức trấn áp trái tim quái vật đỏ của Scor.

Scor _ Người là..... ai!??

Scor gục đi, hắn bế cô lên trên tay.

Pio _ Chủ nhân, ta đến quá trễ rồi. Trái tim của quái vật và cơ thể của ngài đã thành 1 thể từ lúc ngài hóa quái vật mất rồi. Thử lỗi cho ta!!

Puro cảm nhận đc cổ uy áp vĩ đại phát ra từ tên đó. Chẳng mấy chốc, Pio đã ở trước mặt Puro.

Pio _ Người là..... Hừ, mau quên hết nhưng thứ người nhìn thấy đi!!

Pio tiến vào căn nhà, hắn xóa kí ức của từng người về sự tồn tại của Scor. Cả kí ức của Scor hắn cũng xóa. Hắn chẳng muốn chủ nhân của ngài có chút dính dáng gì tới "hàng" cả. Họ gặp nhau lúc này xem như nghiệp duyên đi.

Sáng hôm sau ~~~~

Cá _ Mẹ ơi, hôm nay ăn gì thế.

Mẹ _ Là tôm chiên con ạ!!

Cá _ Tôm.??

Mẹ _ Sao thế còn??

Cá _ Dạ, đột nhiên có chút ấn tượng gì đó về chữ Tôm thôi ạ!! Mà sao mẹ làm tới 3 phần. Hà chỉ có 2 người thôi mà?

Mẹ _ À, ừ nhì, cho ai vậy ta!?? Chắc là cho cục bột con lấy đc hôm qua!!

Cá _ Làm cho... Puro à!!

Mẹ _ Con đặt tên rồi à, cái tên nghe hay đấy!!

Cá _ Con đặt.... Puro sao?? Con có cảm giác mình đã quên đi cái gì đó!!

Mẹ _ Rồi sẽ nhớ thôi. Ta ăn com trước nào!!

~~~~~

Scor nằm tỉnh dậy trong căn nhà của mình ở trong rừng vương quốc Pio.

Scor _ Mình sao ở đây? Chẳng lẽ cánh cổng đã dịch chuyển về đúng nhà mình sao. Trái tim của mình đã đc trấn áp, là ai thế nhì?? Đi xem tình hình của Pi đã.

Scor đi dọc con sông. Cá nhảy tung tóe cả lên. Scor định soi con mắt phải của mình thử xem nhưng khi tay chạm vào miếng gạc trên mắt, ngón tay có hơi khựng.

Scor _ Sông đen ngòm nhưng nhìn những con.... Cá..... Tinh.... khiết quá nhì!! Mắt phải mất rồi, nên lấy con mắt tím than bên trái hồi trước thế vô thôi!

~~~~~

Scor nắm chặt lấy đầu của mình.

Scor _ Kí ức này, tại sao lại xuất hiện trong đầu mình chứ!! Cô bé đó, người phụ nữ kia là ai??

_ Đồ con cá!!

_ Tên cậu ấy có phần trùng với tên mẹ con nên gọi như vậy để phân biệt!!

_ Cá là Fish, nếu phát âm chút nữa thì giống cái tên của cậu lun ha. Mẹ cậu đặt tên chơi chứ à!!

_ Bộ mỗi lần ăn cá cậu mới nhớ tên tớ à??

Scor _ Cá sao?? Giống với Pi, Fish là...là... Pis!!!

_ Puro có nghĩa gì??

Scor _ Là... Là.... Ngốc như cậu đấy!! Tinh khiết hết như 1 kẻ ngốc!!

_ Cái bót của cậu thật kì lạ. Nó giống gì nhỉ, à, là con tôm càng. Vậy tớ gọi cậu là Tôm nhé.

_ À, nhắc đến cái bót mới nhớ. Trên gáy tớ cũng có 1 cái, cậu xem đi nè.

Scor _ Cái bót!! Con cá!! Quốc hiệu của vương quốc Ces. Cậu ấy.....là Cá!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Một loại bệnh tâm

Aqua đứng bên ngoài cửa sổ phòng bệnh của Sagit. Giờ đã là đêm khuya mà cậu cứ thập thò như 1 tên biến thái.

Aqua _ Chân cứ tự đi đến đây!! Mình quan tâm đến cô ta làm gì chứ?? Tranh thủ đi quanh đây kiểm con mồi còn hơn

Thịch!!

Aqua xoa dịu cổ họng nóng rát của mình. Ráng làm dịu bớt cơn khát.

Aqua _ Khắc.... Ko xong rồi!! Răng đã bắt đầu mọc ra rồi. Có kiểm con mồi cũng ko kịp. Xem ra phải dùng cô ta tạm thôi.

Xoạch!! Cộp!!

Aqua mở cửa sổ phòng Sagit và nhảy vào trong. Cậu đã biến đổi thành hình dạng của 1 vampire hoàn toàn. Ngay khi định cắn phập vào cổ Sagit 1 phát thì có tiếng bước chân phát ra. Hình như đang tiến lại gần đây.

Cạch cạch!! Xoạch!!

Aqua lẩn vào 1 góc tối quan sát. Người đến là 1 y tá. Trên tay cô ta là 1 ống tiêm sao. Định tiêm thuốc vào giờ này sao. Giờ đã là 3 giờ sáng đó. Với chiếc mũi siêu nhạy của mình, Aqua dễ dàng nhận ra loại thuốc trong ko khí. Đây là thuốc thuộc nguyên liệu từ 1 nhánh của cây Độc Cam Thảo. Hương thơm có vẻ rất khác, là loại thuốc ko có tác dụng mạnh mẽ như lúc trước Capri mắc phải nhưng loại này sẽ như 1 con sâu đục khoét từ từ trong cơ thể cho tới khi hệ thống cơ thể bị hủy hoàn toàn các mạch ma pháp, ngũ quan,..... Ko đến mức phế nhưng cũng tàn.

Chọn thời điểm này hạ thuốc, ngày mai là Sagit đc xuất viện rồi nên có thể việc kiểm tra sẽ khá sơ sài. Cứ vậy vậy thì thuốc đã bị tiêm vào người cô ta sẽ ko đc phát hiện. Kẻ đứng sau vụ này có phần tính toán kĩ đó nhưng hẳn quên rằng.... Sự đề phòng của 5 vị tướng quân kia còn cao hơn. Bằng chứng là Aqua có mặt tại đây tận 3 giờ sáng trông Sagit đây.

Căn phòng bệnh đc bao phủ từ trường ma pháp, ko phải là người đc thông báo sẽ đc vào căn phòng này thì sẽ phát báo động nhưng người phụ nữ này vào căn phòng mà ko có vấn đề gì, chứng tỏ cô ta là y tá khám cho Sagit và đã cấu kết với ai đó.

Y tá _ Hừ, cơn rãnh này có gì để ngài ấy coi trọng đến vậy chứ??

Aqua _ Cho tôi biết tên quý ngài trong lời nói của cô đc chứ??

Y tá _ Người... Người là ai??

Đôi mắt đỏ loét sáng trong đêm. Tuấn nữ thiếu niên bước ra khỏi góc tối, ánh trăng soi sáng vẻ đẹp tuyệt mỹ của cậu thêm phần ảo diệu. Bà cô y tá có phần hóa đá với sắc đẹp của cậu nhưng bà lau nước dãi và phản ứng lại ngay...

Y tá _ Vampire, sao ngươi vào đc đây?

Aqua _ Bình tĩnh nào! Đánh nhau ở đây sẽ gây chú ý tới bảo vệ đó. Tôi chỉ là bị âm mưu nào đó mời gọi thôi!!

Y tá _ Ngươi định ngăn cản ta à??

Aqua _ Ha, ko!! Sao tôi phải làm thế chứ??

Y tá _ Biết điều đấy!! Đợi sau khi ta lo xong con nhỏ này sẽ chơi đùa với cậu sau!!

Aqua bóp lấy cổ tay của y tá.

Aqua _ Im nào!! Nếu cô hét lên mọi người sẽ phát hiện mất!!

Y tá _ U'... ư.... Ngươi tính làm gì hả??

Aqua _ Hồi thừa.... Cái vampire lun cần đó!!

Aqua bịt hẳn miệng cô ta để cô ta ko hét đc. Sức của 1 y tá há dễ sánh bằng vampire. Aqua không chế cô ta quá dễ để cắn vào cổ cô ta hút máu.

_ Nóng quá!! Mọi người sao thế?? Làng mình sao lại cháy chứ??

Một bé gái xinh xắn đứng giữa 1 biển lửa lớn, người người toán loạn chạy trốn, thầy người, máu thịt bê bết nhiều nơi. Cô chỉ vừa đi vào rừng săn thú 1 lúc thôi thì chuyện gì đang xảy ra thế này.

_ Mọi người sao thế?? Máu nhiều quá, có ai cứu với!!

Một cậu bé chạy tới cạnh cô bé đang thất thần kia kéo cô đi.

_ Chạy mau Sagit. Bọn vampire tấn công vào làng rồi!!

_ Ko, tớ phải tìm cha nuôi và mẹ nuôi của tớ. Cậu đi trước đi!!

_ Cậu nói gì thế? Ko nhanh là mạng của cậu cũng mất lun đấy!!

_ Bỏ tớ ra Kakai!!! Tớ phải tìm họ!!

Sagit hất tay cậu bé ra, 1 mình cô chạy ngược hướng với dòng người.

Sagit vừa chạy vừa hét to, so với tiếng la hét của tất cả mọi thứ thì tiếng hét của cô ko khác gì 1 tiếng động nhỏ.

Sagit _ Cha mẹ, hai người ở đâu. Trả lời con đi!! Cha..... Mẹ.....!!

Sagit dừng chân tại ngôi nhà của mình, cô như ko tin vào mắt mình, trong nhà của cô, cha mẹ ở đó cùng 1 con quỷ.

Người mẹ giọng yếu ớt the the la lên

_ Sagit ch...ạy chạy... mau đi c...on!

Con vampire là 1 cậu bé xinh đẹp tuyệt mỹ chỉ lớn tầm Sagit. Ko, phải gọi cậu ấy là Aqua thôi. Aqua tựa như ko quan tâm, thản nhiên hút nốt máu của người mẹ. Sagit trừng to mắt nhìn, cả cơ thể cô chợt như run lên. Hai hàm răng nghiền chặt vào nhau, tay run run lần tới vị trí con dao bên hông.

Nhưng Aqua nhanh hơn, chỉ 1 thoáng là bóp chặt lấy cổ Sagit rồi nâng lên. Sagit khó thở, rút nhanh con dao ra khỏi vỏ, giương lên định đâm thì Aqua đã đem cô ném qua 1 bên.

Trong 1 khoảng khắc, 1 Aqua đã có ý nghĩ điên rồ rằng sẽ để cho cô đâm đấy. Ko hiểu sao khi nãy trong cậu hoàn toàn là bản năng của 1 con vật khác máu nhưng.. Khi nhìn thấy ánh mắt hận thù và hành động định giết cậu của con nhóc mảy thì trong cậu có chút gì đó đau nhói qua. Nó rất đau như mún cảnh cáo cậu ko đc giết cô ta.

Sagit cầm lại con dao rút bên cạnh, cô đứng lên chĩa dao về phía Aqua, cô đang run và cô đang rất sợ, cô ko đủ can đảm giết cậu ta như khi nãy...vì cậu ta mạnh hơn cô. Sagit tự trấn an đầu óc bằng lời nói của chính mình.

Sagit _ Giết.... Mình phải giết hắn. Hắn.... Là.... Là kẻ đã cướp đi tổ ấm duy nhất của mình. M...ình phải giết. Phải trả thù cho cha mẹ....Mình....
Mình.....!!

Aqua _ Cút đi!!

Sagit bắt chợt ngơ ngác...

Cô đang 1 người đàn ông hàng xóm mang đi. Nhưng cô ko cam tâm. Cô còn chưa thể trả thù đc. Cô ghét ánh mắt của hắn, ánh mắt coi khinh cô là kẻ yếu.

Sagit _ Thà cháu xuống, cháu phải giết hắn!!

_ Dừng lại đi Sagit, cháu phải sống. Vì hệ thống chính quyền của vương quốc đang sắp tằm loại bỏ chúng ta.

Sagit _ Sao?? Sao họ làm thế?? Làng chúng ta là 1 phần của vương quốc Tarius kia mà. Họ có quyền gì loại bỏ chúng ta!!

_ Vì họ là hoàng tộc.!!

Câu nói này lun đc Sagit khắc sâu trong mình.

Sagit hoảng hồn bật dậy trên giường bệnh, tay vỗ lấy đầu của mình. Đã bao lâu rồi cô ko mơ về quá khứ của mình nữa nhưng nhờ giấc mơ này mà cô đã nhớ ra mọi thứ. Về đẹp của của tên vampire đã tấn công cô trong cánh cổng số 4 hết như tên vampire ngày xưa. Thảo nào cô cứ ngỡ ngỡ đã thấy về đẹp ma quỷ này ở đâu rồi.

Sagit bình tĩnh lại hơn sau cơn ác mộng đó. Cô tỉnh táo mở mắt ra thì ác mộng lại đến bên cô 1 lần nữa.....Trước mắt cô là hình ảnh tên vampire năm xưa đang hút máu 1 cô gái. Khác gì hình ảnh năm xưa hắn hút máu mẹ cô chứ.

Sagit _ Người... Người.....!!

Sao hắn lại ở đây?? Hắn vào đây mà ko ai phát hiện sao?? Sao lại là hắn chứ?

Aqua mãi mê hút xong thì mới vút bà y tá kia qua 1 bên. Cậu ko hề thỏa mãn lắm khi gần hút cạn máu cô ta, cái cậu cần là thứ gì đó còn nhiều hơn, đặc biệt hơn cả thế?

Sagit _ Năm xưa đã bỏ lỡ!! Nhưng lần này ta quyết ko chần chừ nữa!!

Sagit lần mò tìm kiếm và vũ khí dự bị của cô nhưng chúng đâu hết rồi. Hình như bị bệnh viện lấy đi rồi. Cả thẻ bài trừ vật cũng lụn lụn.

Aqua _ Cô nghĩ với cánh tay tàn đó đánh thắng nổi tôi sao. Ko những thế, cô quên rằng mình bị tôi đánh thảm hại cỡ nào lúc trước sao?? Ngoan ngoãn thì tiếp tục trở thành người cung cấp máu cho tôi đi!!

Aqua nhanh chóng ngồi trên giường của Sagit, cậu chỉ thao tác chút mà pháp thôi là cô hết cử động đc.

Sagit _ Người...! Thà rằng cứ uống cạn máu của ta chứ đừng sĩ nhục ta bằng việc này!! Dừng giả nhân giả nghĩa nữa, tên ác ma giết người ko gớm tay như người việc gì phải đùa bỡn với ta như thế!?

Aqua _ Câm miệng! Ta thích làm gì thì làm, cô chỉ việc ngoan ngoãn nghe theo thôi!

Sagit _ Nghĩ ta sẽ.... Á...!!

Phập!!

Aqua cắn vào cổ Sagit và hút máu cô thật nhanh cho đến khi cô bất tỉnh. Sagit mất mông lung, nước mắt trào ra, thật nhục nhã, tên vampire cứ 5 lần 7 lượt xuất hiện trước mặt mình nhưng cô ko thể làm gì cả.

Sagit _ Cha... Mẹ... Con...con xin lỗi 2 người!!

Aqua ngồi cạnh Sagit đã ngủ thiếp đi kia, tay bắt giắc vuốt nhẹ lọn tóc, gò mắt sưng đỏ, đôi môi tự cắn đến rỉ máu.

Aqua _ Cô.... Hận ta... đến như vậy sao??

Gemi lay lay Pis đang ngủ say như chết trên ghế.

Gemi _ Này, dậy mau. Khuya rồi đấy! Về ngủ đi!! Tui canh chừng cho!!

Pis _ Gemi hả?? Máy giờ rồi??

Gemi _ 20:00 h!!

Pis _ Vậy nhờ cậu đêm nay nhá!! Sáng mai tớ sẽ đến thay ca cho!! À mà, cậu đừng làm gì xấu xa đó!!

Gemi _ Tui ko có hứng như bọn sói chỉ vì cô ta đẹp đâu!! À, nói tới sói mới nhớ!! Nhờ cậu chăm sóc giùm nó lun nhé. Nó ở trong phòng tui đó!!

Pis _ Ủ!! Tạm biệt!!

Cách!!

Gemi tắt đèn, cậu ngồi tựa cửa sở thưởng thức hương vị của ko khí rồi thờ dài. Cậu phải búroc lại gần cô thôi. Hương thật thoang thoảng, quyến rũ người khác đến mức ngột thở.

Gemi _ Chà, tôi phải làm sao để giữ cô cho riêng mình đây?? Đóa hoa xinh đẹp tủa sắc kiêu diễm này!!

Một nụ hôn sâu, đây có phải là tính cách giữ món vật mình ưng ý cho mình ko nhĩ. Tính cách thuộc mặt tối. Gemi, giờ cậu là cậu hay là Gemi hả?? Có vẻ cậu ko còn là chính cậu nữa rồi!!

Gemi _ Cô gái tự thích làm việc vô nghĩa khiến người khác thích thú đến chán ghét!!

Fuan đứng ngoài cửa, ánh mắt dõi theo ai đó trong căn phòng này. Một đôi mắt dịu dàng cho 1 người, và 1 đôi mắt căm ghét cho 1 người. Cậu xoay bước rồi đi.

Fuan _ Kiếp này lại lần nữa!! Chết tiệt!!

_____-----_____---

Hang _ Li, cơ thể cậu rất kì lạ!! Nhất là não bộ của cậu!! Có vẻ nó bị tác động rất mạnh! Cậu đã từng bị gì sao??

Li _ Ý ngài là sao ạ??

Hang _ Cậu phải là người hiểu rõ cơ thể chính cậu chứ?? Nhìn có vẻ não bộ cậu ko bị chấn thương gì cả nhưng hệ thần kinh để kiểm soát ma pháp thì rất kì quái!! Chuyện gì đã xảy ra với cậu??

Li _ Ko gì cả!! Chắc là tác dụng của thuốc thôi!!

Hang _ Cậu có thể nói rõ cho tôi biết là thuốc gì ko!??

Li _ Ha, sao tôi biết đc trong khi tôi chỉ là người thử thuốc tầm thường cho hoàng tộc thôi mà!!

Hang _ Cứ thế này thì mạng sống cậu sẽ gặp nguy đó!! Cậu ko mún chữa trị khỏi tác hại những loại thuốc đó mang đến sao??

Li _ Vậy nhờ ngài giúp đỡ!! Tôi mún mình kéo dài đc mạng sống nhỏ nhoi này thêm vài ngày thôi cũng đc!!

Hang _ Cậu đang hạ thấp tôi đấy!! Cậu nghĩ những loại thuốc còn con đã hạ vào trong người cậu tôi chưa phân tích sao?? Hàng ngày mong cậu sẽ tới gặp tôi. Quá trình điều trị sẽ khá dài đó!

Li _ Cảm ơn đã chiếu cố!!

Hang khá bất an về Li, cậu có vẻ ko lưu tâm về mình cho lắm. Hình như cậu đang ản giấu điều gì đó.

Li _ Cho em hỏi?? Capri ở phòng nào vậy ạ??

Hang _ Khoa điều trị tâm lí, phòng 10. Nhớ lưu tâm con bé nhé! Đạo này nội bộ trong cung điện có vẻ khá loạn!!

Khoa tâm lí, phòng số 10 ____

EnKo _ Cô bé, hiện tại đang cảm thấy ra sao??

Capri _ Bóng tối!! Trong căn hầm ngục ko 1 tiếng động!! Tôi đang ở 1 nơi ko sự sống!!

EnKo _ Vậy nên tuyệt vọng đi, hãy nghĩ lại bản thân mình đi. Một kẻ trong bóng tối như em ko có tư cách bước ra ngoài ánh sáng. Càng ko có tư cách tranh giành ngôi vị tối cao kia.

Capri _ Tôi...ko có... tư cách.... sao??

EnKo _ Đúng thế!! Hãy nghĩ như thể và ngủ ngon đi nào!! Ngủ ngon!!

Capri _ Ngủ ngon!!

Capri thiếp ngủ, đầu óc mù mờ.

EnKo _ Ha!! Điều khiển con nhóc này quá dễ dàng!! Như thế này thì nó sẽ ko còn nghĩ đến việc tranh giành ngôi vị nữa. Ngài Kan He sẽ cảm thấy mãn nguyện vì kết quả này đây!

EnKo bước ra khỏi phòng số 10 còn Li thì bước ra phòng số 9 bên cạnh. Nghe lén cũng là 1 việc rất thú vị nhỉ

Li _ Thôi miên sao?? Quả là nguy hiểm rình rập mọi lúc, thảo nào họ nhờ mình.

Li bước vào phòng số 10, cậu sờ mảnh vải băng trắng trên mắt của Capri. Bà ta thật ngu ngốc, có thảo được trấn an tinh thần từ miếng băng mắt này thì Capri ko bị ảnh hưởng hoàn toàn mà chỉ 1 phần thôi.

Li _ Thật tinh!! Lúc này trông cô thật yếu ớt đó!!

Capri _ Ta nghe đấy!! Ma pháp chết tiệt đó khiến đầu óc ta mù mờ cả!!

Li _ Xem ra cô còn khoẻ chán!! Nhưng có vẻ cũng bị thôi miên khá nhiều rồi!! Những kẻ có bóng đen trong là và yếu lòng là kẻ dễ bị thôi miên nhất. Nhưng tôi biết cô thì ko đâu vì...Cô rất mạnh mẽ!!

Capri _ Ủ, tôi... Tôi muốn nghe cậu kể về mọi thứ đang tồn tại trên đất nước Corn ęc ko.

Li _ Lần đầu tiên ęc nghe yêu cầu từ cô! Điều gì khiến cô như vậy!??

Capri _ Ta đã mơ về ngày tháng lúc nhỏ, lúc ta vẫn còn đôi mắt. Giờ ta ko còn thấy ęc gì nữa nên ta muốn biết đất nước đó nay ra sao rồi?? Suốt 10 trong ngục tối, ta chưa từng tiếp xúc lại bất kì thứ gì từ nơi đó cả!!

Li _ Cô như thế này rất đáng yêu đấy cô có biết ko!??

Capri _ Nói nhảm! Kể đi!

Li _ Có việc này cô ko biết đâu nhỉ!! Mọi thứ tôi kể cho cô về mọi nơi trước giờ là tôi đọc từ sách, tôi chưa từng đi đâu cả!! Và có thể mọi sự hoa mỹ của vương quốc Corn ęc viết trong sách là bịa đặt cả!! Cô vẫn muốn nghe chứ??

Capri _ Cứ kể đi!! Ta mún hình dung suy nghĩ của cậu về đất nước giả tạo đó!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Chiến yêu thú bạo loạn

Ymer _ Mừng các em đã xuất viện trở về! Nghỉ ngơi 1 thời gian dài rồi thì các em cũng nên vận động gân cốt chứ nhỉ!

Li _ Thầy muốn tụi em làm gì sao??

Yan He _ Ủ! Đạo này có nhiều nhiệm vụ lắm!!

Ermen _ Đây là nhiệm vụ đào tạo thực chiến cho các em! Học viên ai cũng có chung nhiệm vụ cả!! Mà nhiệm vụ này có hơi nguy hiểm!!

Về mặt của 5 vị u ám ko ngờ.

Gemi _ Có chuyện gì sao ạ??

Ymer _ Chả là bọn ta vừa nhận ęc tin báo rằng ở những làng nhỏ của 12 vương quốc có yêu quái bạo loạn tấn công con người. Mà quốc Vương của 12 vương quốc đó ko hề muốn điều binh đội dẹp loạn bọn chúng. Nên bọn ta muốn các em hãy dẹp loạn thay.

Yusa _ Mấy đứa sẽ ęc chia ra thành 2 đội khác nhau! Có 1 số thành viên lớp khác cũng sẽ ęc xếp chung với mấy đứa!! Do các em là B2 nên đặc quyền là phải đến nơi có yêu thú bạo loạn cấp cao!!

Ari _ Vậy nơi phải đến là đâu ạ??

Namìn trái bản đồ ra, chỉ vào vị trí 2 ngôi làng nhỏ eo hẹp của vương quốc Cer và vương quốc Ni.

Theo phân đội thì Swam, Ari, Tau, Gemi, Li, Scor và Sagit tiến về ngôi làng của vương quốc Ni. Nhưng vì 1 số việc nên Gemi và Li lại đi Scor cử đi hướng khác tiến về cung điện Ni. Lúc yêu quái nhiều loạn thì Gemi sẽ có cơ hội đột nhập vào thư viện hoàng gia hơn. Với tốc độ nhanh nhất là Li và Gemi phối hợp, ai sẽ bắt được họ chứ. Họ chỉ có 3 tiếng để tìm ra quyển sách tiên tri nên phải nhờ 2 người mới đi.

Còn đội North, Can, Le, Vir, Capri, Aqua và Pis thì tiến về ngôi làng của vương quốc Cer. Cũng theo kế hoạch, Can và Capri đi về nhà của Can để hỏi về những quyển sách.

Đội Swam phải cùng hợp tác với bọn lớp C2, rõ vương chân. Do đã đi trước nên lớp C2 đang đợi nhóm Swam ở khu rừng gần ngôi làng.

Nữ C2 _ Đừng ý mình tài giỏi thì bắt người khác đợi nhé!!

Nam C2 _ Các người làm tốn thời gian của bọn tôi nhiều rồi đấy!! Ko thì này giờ bọn tôi đã giết sạch hết lũ quái vật rồi!!

Scor _ Vậy sao ko đi đi, đợi bọn ta làm chi?? Hay là sợ bọn quái vật xé xác mình!!

Nam C2 _ Người nói gì hả??

Swam _ Là thế đó!! Nghe ko hiểu sao??

Nữ C2 _ Các người ko muốn hợp tác nữa chứ gì??

Nam C2 _ Ý mình may mắn vào top 10 môn kiếm ngạo à??

Nữ C2 _ Đúng là vô lại ko coi ai ra gì!!

Scor _ Ngay từ đầu bọn ta đã ko có ý định hợp tác với bọn yếu kém các người rồi!! Vương chân!!

Nam C2 _ Người nói thế là ý gì??

Ari _ Gì hả?? Ko hiểu sao?? Vậy ta nhắc cho các người nhớ!! Lần đi dẹp loạn này dù hợp tác hay ko hợp tác hay ko thì kẻ yếu sẽ chết thôi. Chờ làm mới cho bọn yêu thú đi.

Tau _ Ko cần phải cứu những tên rác rưởi tự cho mình là nhất!!

Nữ C2 _ Các người định ko hợp tác theo mệnh lệnh sao?? Các người bắt buộc phải hợp tác cùng bọn ta và bảo vệ bọn ta!!

Scor _ Ha, nghe thật tức cười!! Mạng các người phải tự giữ chứ!!

Nam C2 _ Người....Người...!!

Sagit _ Tớ xem xét xong tình hình ngôi làng rồi!!

Ari _ Ra sao??

Sagit _ Ban ngày nên bọn chúng toàn lũ tép riu cấp 5 trở xuống nên thiệt hại ko đáng kể nhưng nghe dân làng nói ban đêm sẽ xuất hiện vài tên trên dưới cấp 10.

Scor _ Vậy dân làng sao rồi??

Swam _ Tớ nhìn ra đc là 1 số trốn trong rừng, 1 số vào hàng động và 1 số ở lại chống trả!!

Scor _ Hừ, lần trốn ngu ngốc! Ở đâu cũng chết cả thôi!! Ko cần để tâm bọn nhai nhép ban ngày. Ngồi chờ tới đêm diệt gọn thôi!! Sagit, cô chỉ đạo mọi người bảo hộ dân làng về làng mình đi

Sagit _ Chi thế??

Scor _ Để như bọn quái cấp cao vào 1 chỗ diệt cho tiện.

Sagit _ À há, hìu rồi!! Đi thôi Ari, Swam!

Tau _ Còn bọn người sao ko mau dứt đi

Nữ C2 _ Cái gì?? Đây là chỗ bọn ta, người phải cút là các....

Scor _ Nhiều lắm!! các người quên là 1 trong 2 đội lấy đc ít yêu thạch hơn thì phải mất đi cơ hội tranh giành ngai vàng và bị trục xuất! Ngay từ đầu chả có cái gọi là hợp tác ở đây rồi!

Tau _ Nghe rồi thì mau cút!! Lôi...!!

Tau vừa gọi 1 ít mây đen thôi là bọn ranh chạy tóa hóa.

Nữ C2 _ Biết trước chúng giận giữ như vậy thì ta ko nên khích chúng mới phải

Nữ C2 _ Đúng đó!! Lúc giết quái vật lơ ta gặp chuyện gì thì ai sẽ giúp ta chứ?

Nam C2 _ Im đi!! Ta đủ mạnh để ko nhờ vả bọn chúng!!

Scor liên lạc từ xa với 4 đội nhờ phân thân của chonchon.

Scor _ Bên cậu sao rồi Aqua??

Aqua _ Đã khích bác bọn ranh xong!!

Scor _ Đừng khích mạnh quá!! Nhớ lợi dụng chúng đấy!!

Sagit _ Scor, dân làng khá hoảng loạn nên ko chịu hợp tác!!

Scor _ Thế ta đến đó thôi!

Dân làng hoảng loạn, trẻ em khóc thét cả lên, người lớn cầm vũ khí tự vệ.

_ Cút đi. Bọn ta sẽ ko ngu ngốc trở lại ngôi làng mà làm phiền cho bọn yêu thú đó đâu!!

_ Mẹ ơi, hu hu!!

_ Làm ơn đi giùm cho!!

_ Rồi quân lính triều đình sẽ đến cứu bọn ta!!

Scor _ Ngậm mồm đi!! Chính quyền hoàng gia đã chính thức bỏ rơi các người rồi. Nếu muốn sống thì nhanh nghe lời ta nói!!

_ Mặc gì chúng ta phải tin bọn nhóc các người chứ??

_ Đúng thế, cút mau đi!!

Ari _ Đem chúng làm phiền dụ tụi yêu thú đến đây ăn thịt hết đc ko??

Scor _ Ko cần cứu sống dân làng đc chứ?

Swam _ Cậu định đem họ làm phiền cho yêu thú ăn hết à??

Scor _ Đúng thế, ta ko dư thời gian với bọn già mồm. Đem vứt cho yêu thú ăn hết rồi về để đô báo cáo rằng chúng ta đến trễ nên họ bị ăn thịt hết là xong.

Tau _ Đờ tởn công. Làm lun ha!!

Dân làng mặt xanh mét, tái trắng lun.

_ Người.... Người lũ các người là lũ quỷ dữ!!

_ Các người mún giết chết cả trẻ nhỏ sao??

_ Các người còn nhỏ mà tâm địa thật độc ác!!

Scor _ Vậy nghe theo ta, ko thì tụi trẻ con cũng ko sống!

Sagit trở lại, cả người toàn máu xanh máu đỏ, máu tím.

Sagit _ Đã hoàn thành xong khu vực này!

Ari _ Nhanh thật! Cô lấy đc mấy viên yêu thạch!!

Sagit _ Ài, toàn lũ cấp thấp và ít xin. Tui chỉ lấy đc 12 viên cấp 6 và 4 viên cấp 7 thôi. Lũ cấp 4 trở xuống còn ko có yêu thạch nữa. Giết chỉ phí công.

Sagit xỏ ra 1 đồng yêu thạch từ túi giấu cạnh hông.

_ Họ.... Chỉ 1 cô gái mà giết hết đc nhiều đó yêu quái mà ko tốn tí công sức gì cả!!

_ Mạnh quá!!

Scor _ Sao hả? Mấy người ko thắc mắc này giờ chúng ta trò chuyện mà ko có con yêu thú nào tấn công mấy người ko?? Rồi sao đây??

_ Chúng tôi nghe các người quyết định!!

Ari _ Tốt đấy!!

Scor _ Swam và Ari, 2 người giúp các ma pháp sư còn lại trong làng thiết lập rào chắn. Tranh thủ chữa trị cho số nhân lực bị thương. Tôi mún trong ngày hôm nay diệt gọn tụi nó.

Đêm đến _____

Swam _ Tổng số ma pháp sư trong làng chỉ còn 5 người thôi. Như vậy vẫn đủ lập rào chắn ma pháp chứ?? Nó tốn sức lắm đấy!!

Ari _ Ko vấn đề gì đâu!!!! Dân làng vào trong vòng tròn này cả đi, cả 5 vị ma pháp sư nữa!!

Pháp sư _ Các em nhìn còn trẻ, chắc sẽ tạo đc rào chắn chứ!?

Scor _ Băng Thuần!!

Ari _ Thuần Băng!!

Tau _ Kim Giáo!!

Lớp trong cùng là băng, lớp ngoài là bông gòn vô cùng bền có độ đàn hồi tốt của Ari và cuối cùng dưới mặt đất là những mũi gai vàng của Tau và khung sắt của cô mới chính là lớp phòng thủ thứ 2 bên trong.

_ Ma pháp đỉnh quá!!

_ Nhưng như vậy sao chúng ta thấy đc tình hình bên ngoài!!

_ Cả pháp sư làng ta cũng ở trong đây. Ko lẽ chúng bày trò lấy chúng ta làm mồi thật??

_ Chúng đến rồi!

Ruỳnh!! Ruỳnh!!

Swam _ Cả 1 biển khói bụi, số lượng khá đó.

Nữ C2 _ Tôi nghĩ mấy người sẽ có lòng tự trọng mà ko nhúng tay vào lũ yêu thú đó cũng chúng tôi.

Nam C2 _ Chúng là của tụi tôi. Đừng nghĩ mấy người có cơ hội.

Swam _ Bọn người mặt dày này. Rõ ràng lũ yêu thú đó là do chúng ta dụ tới mà!!

Scor _ Ko cần lo. Chúng chỉ là con thí trong kế hoạch thôi!!

Nam C2 _ Xi, toàn lũ quái thấp kém. Mau dùng chiêu đánh phủ đầu diệt gọn đi!!

Grừ!! Grào! Grào!

Bọn quái kêu thảm thiết điên cuồng.

Nam C2 _ Ha, cứ thế này thì chúng ta dư tư cách ở lại cung điện. Bọn B2 ngu dốt sẽ phải cuốn gói khỏi đây!

Nữ C2 _ Coi chừng kia! Á!!

Nam C2 _ Nó bắt đc cậu ấy rồi!!

Tên hồi nầy huyền thuyên, khoác loác đã bị con yêu thú khổng lồ tóm trên tay.

Nam C2 _ U' Á, Nhanh cứu tao với!!

Nữ C2 _ Nó là yêu thú cấp 8!!

Nam C2 _ Chạy mau, ko kịp cứu nó đâu!!

Nữ C2 _ Nhưng ko thể bỏ mặc cậu ta đc. Thủy đạn!

Bọn yêu thú cấp 8, cấp 9 cứ ồ ạt đi tới.

Á!! Á!! Á!! Cứu với!!!

Lớp B2 tụ tập ngồi trên nhưng mái nhà gần đó, nhìn cảnh tàn sát mà khoái chí vô cùng.

Scor _ Khắc khắc! Nhờ bọn nhóc này mà đêm nay thêm phần náo nhiệt!!

Một tên ma pháp sư C2 cả người máu me ráng chạy đến đây.

Nam C2 _ Làm ơn cứu với! Họ chết mất!

Scor _ Thế à?? Ta ko thích.

Ari _ Thật ko định cứu sao??

Scor _ Sẽ cứu!! Với đk lũ các nguoi sẽ nghe lời bọn ta!!

Nam C2 _ Gì cũng đc!! Làm ơn!!

Scor _ Sagit, cho bộc phát ngọn từ ẩn chú đã vẽ đi.

Sagit _ Ye, cháy nào!!

Scor _ Cô cứu 3 tên, tôi cứu 3 tên!!

Sagit _ Cứ để tớ!!

Sagit và Scor nhảy vào đám yêu thú đang lộn xộn, từ trong vụ lộn xa lộn xộn đó. Trên ko trung là 6 người đc ném tới chỗ Ari.

Nam C2 kia nhìn ngơ ngác

_ Sao lại nhanh thế chứ??

Scor và Sagit trở lại, còn dẫn theo bảy yêu thú phía sau lưng.

Ari _ Chữa trị cho chúng ko??

Swam _ Hừ, bọn vô lễ lúc sáng ko có tư cách. Cho chúng nằm đó đi. Chỉ bị ngất xỉu thôi mà. Cậu phải chú ý giữ sức hỗ trợ mọi người lúc sau chứ!!

Scor _ Swam, Sagit và tôi sẽ đánh trực diện với chúng. Còn Tau thì nhờ Ari hỗ trợ ra chiêu phía sau. Giải tán!!

Pis _ Aqua tài thật, cậu ấy chỉ đạo thật tài ba!! Chẳng mấy chốc chúng ta đã diệt đc hết lũ cấp 8 rồi! Nhưng mọi người đều đánh tay đôi với bọn cấp 9 cả rồi còn mình chỉ ở hậu tuyến tạo ra ít sấm hay lốc xoáy làm cản trở chúng thôi.

Aqua _ Mê cung địa ngục!! Le và Vir đánh phủ đầu và kiểm chân con cấp 10 phía Bắc lại.

Vir _ Vâng!! Bấy gai!!

Aqua _ Pis!! Làm chậm chuyển động quân phía Đông! North, cậu giải quyết nốt con cấp 9 phía Tây và dụ 2 con cấp 10 lại gần ma trận đc ko!!

North _ Ko vấn đề!!

.....

Hộc!! Hộc!!

North _ Ko ngờ số lượng đông quá!!

Aqua _ Số lượng bọn yêu thú còn lại ra sao rồi!!

North _ Tạm thời đang đc truy quét! Dân làng cũng đang chữa trị cho Vir và Le. Cậu cũng nên nghỉ ngơi để càn quét lại bọn nhãi đã chạy trốn!! Tôi đi xử nốt con cấp 8 kia!!

Aqua _ Ủm!! Scor, tình hình bên đó sao rồi??

Scor dùng kiếm chống người mình, 1 chân khụy xuống mái nhà.

Scor _ Đang giải quyết đợt cuối!! Còn bên cậu??

Aqua _ Cũng gần xong!! Nhưng có gì đó rất lạ!!

Scor _ Phải!! Trận nổi loạn này có 1 số ít yêu thú cấp cao từ nơi khác đến. Tôi phải giáp mặt tận 5 con cấp 9 và 2 con cấp 10 đấy!!

Aqua _ Bên tôi còn căng hơn. Nhưng sự việc diễn ra như dự tính ta nghĩ.

Scor _ Vậy cái bầy bên cậu đã bắt đầu chưa??

Aqua _ Tôi nghĩ là nó đã đc giăng lên trong lúc tôi nói chuyện với cậu rồi!

North _ Aqua, chúng ta đang bị 1 toán người tiếp cận.

Aqua _ Đc!!

Swam _ Scor, cả 4 phía đều có người đang giăng lên kết giới!! Họ muốn giam chúng ta trong ngôi làng này!!

Scor _ Đừng rồi!!

Swam _ Ko... Còn nữa!! Ko biết từ đâu thì 1 nhóm yêu thú cấp 9 và 10 tiến về chúng ta! Có lẽ cuộc tấn công khi này là dụ chúng ta suy yếu.

Scor, Aqua _ Nhiệm vụ ưu tiên hàng đầu!! Cũ ra 2 nhóm. Nhóm 1 dụ lũ yêu thú về hướng khác, nhóm 2 xử lí 1 nhóm người ở 1 hướng nào đó thì kết giới sẽ bị vô hiệu.

Swam, North _ Vậy còn dân làng!!

Aqua, Scor _ Để lớp khác thủ hộ. Chúng ta đi!!

Kan He _ Xem bọn nhãi các ngươi sẽ giải quyết thế nào về cuộc đánh úp bất ngờ này!! Ngai vàng sẽ ko có chỗ cho các ngươi, Ha ha ha!!

Gemi _ Đc rồi, cảnh vệ ko còn nữa!! Vào trong mau thôi!!

Li _ Có cơ quan trong tầng sách ma pháp ko??

Gemi _ Tôi nghĩ là có, vì để bảo vệ những cuốn sách trân quý ấy thì hoàng tộc ắc sẽ lập màn chắn bảo vệ.

Cả 2 đi sâu vào trong thư viện vào bay lên tầng thứ 10 thì chợt dừng lại vì 1 màn chắn tựa vô hình. Cũng may là họ cảnh giác.

Gemi _ Ân chú có vẻ đc viết trên cột sách phía kia!! Xem nào, toàn là cổ ngữ!! Cậu giải đc chứ??

Li _ Tôi sẽ thử vậy!! Những chú ngữ này là 1 cách chơi chữ, người ko thạo sẽ rơi vào bẫy ngay!!

Gemi _ Mất bao lâu để giải đc nó!!

Li _ Tôi nghĩ nhanh là 5 phút, chậm thì 15 phút vậy!!

Cộc!!

Quân lính _ Mời các vị đại nhân vào trong ạ!!

Gemi _ Có người đến!!

Can và Capri dừng chân ở bên ngoài 1 khe đá.

Can _ Cô đợi chút nhé, để tôi mở cơ quan!!

Capri _ Ông bà người kĩ lưỡng nhỉ!! Cả cơ quan lun cơ đấy!!

Can _ À, do 1 số việc hỏi tôi còn nhỏ nên ông bà lun khắc khe trong việc bảo vệ tôi!!

Ruỳnh!!

Ảo cảnh tan biến. Xuất hiện hình ảnh ngôi nhà nhỏ ven biển. Can chậm rãi bước đi về phía căn nhà, mở ra cánh cửa gỗ nhỏ tinh xảo.

Can _ Ông bà!! Cháu về rồi!!

Ông lão nhìn vẫn còn trai tráng hẳn buông tách trà ra. Ngẩng đầu lên nhìn.

Ông _ Về rồi đấy à!!

Can _ Vâng!!

Ông _ Bà ơi, Can nó về nè!!

Bà lão từ dưới bếp đi lên, tay lau lau trên khăn tay.

Bà _ Tôi biết rồi. Khí tức của thằng bé dịu nhẹ thế mà. Vào nhà ngồi uống trà nào cô bé, cả cháu nữa đó Can!!

Can và Capri bước vào nhà và ngồi cạnh ông bà.

Ông _ Bạn gái cháu à??

Can _ Ko ạ!! Cậu ấy theo bảo vệ cháu thôi! Ông!! Cháu có việc muốn hỏi!

Ông _ Ủ!! Xem ra cháu biết rồi nhỉ?

Can _ Vâng!! Chân tướng của cháu, của ông và bà!!

Ông _ Nhanh hơn ta nghĩ!! Thấy cháu vẫn bình thường như xưa là ông vui rồib. Ông cứ tưởng khi cháu bí sự thật sẽ nghĩ quẩn đấy!! Cháu nhìn trưởng thành hơn sau 1 tháng ko gặp!!

Can _ Vâng, ông! Cháu muốn hỏi về chuyện quyền sách tiên tri ngày xưa ông viết ạ!!

Ông _ Xin lỗi cháu, về việc này thì ta ko giúp cháu đc!!

Capri _ Tại sao??

Bà _ Vì chính ông ấy cũng ko nhớ!!

Can _ Là sao ạ??

Ông _ Khi xưa ta đã dùng hết mọi ma pháp trong người mình để nhìn thấy những thứ ko tưởng!! Ta đã ghi nhớ chúng bằng cách viết ra 2 quyển sách và đem sao chép ra mỗi cuốn 20 bản!

Can _ Sao?? Chỉ 2 cuốn cơ à, nhưng hình ảnh ông lưu lại là nói 5 cuốn mà!!

Ông _ Đó là trước khi kí ức của ta bị xóa mất!! Ta đã giúp đỡ cho 1 người nào đó và viết ra 3 quyển sách còn lại!! Ta chỉ nhớ người đó giữ 3 quyển đó!!

Capri _ Ba quyển sách đó có mấy bản?!

Ông _ Chỉ có 1 bản gốc thôi!! Ta đã hứa với người đó khi hoàn thành đủ 5 quyển sách sẽ mất đi kí ức của ngài!! Nên ta ko giúp cháu trong việc tìm quyển sách đc đâu, xin lỗi!

Can _ Vâng, cảm ơn ông ạ!!

Bà _ Can, cháu nghĩ sao về việc mình là con trai của 1 vị vua mà ko hề đc ai biết đến??

Can _ Chẳng sao cả ạ!! Ngai vàng đó sẽ do chính cháu giành lấy!!

Ông _ Ừ, nhớ giúp đỡ những vị vua tương lai khác nữa nhé!! Ta sẽ gấp cháu vào ngài lễ cháu nhận ngôi vị đấy!!

Can _ Vâng!! Cháu đi trước!! Gặp ông và bà sau!!

Ông _ Ta linh cảm, ngày lễ nhận ngôi là 1 tai họa. Cô bé định cạnh Can đó, tà khí quanh nó quá nhiều!!

Gemi _ Đó là 2 tên quản lý thư viện này! Chúng đều là nam tước cả!! Chúng sẽ phát hiện ra ta mất!

Li _ Cậu ko cần lo, có vẻ tờ đánh giá mình hơi thấp. Chỉ 2 phút thôi là đã mở đc rồi, ta lên tầng 13 nhanh nào!!

Gemi _ Cậu giỏi thật!! Cả ma pháp sư kinh nghiệm nhiều năm cũng mất ít nhất là 3 phút đấy!

Li _ Tớ may mắn đoc đc kí tự cổ ở quyển sách lúc trước thôi. Cậu tìm quyển sách ở nơi khả thi nhất nhé!

Gemi _ Cậu cứ yên tâm, tớ đã loại hết 3618 nơi quyển sách đó đc để rồi. Và với quyển tiên tri lâu năm thì nó sẽ đc đặt ở 1 trong 3 địa điểm bình thường nhất.

Ari _ Scor, Sagit, Tau. Cả 3 cầm cự nổi ko!!

Scor _ Ko sao, là quá sức thôi!!

Sagit _ Tôi ko ngờ cậu đoán trước đc tình huống chúng ta bị đặt bẫy mà đặt bẫy lại chúng đó Scor!! Quân áo đen quá chú ý về phía tôi tập kích chúng mà ko biết dưới chân chúng đang có bùa chú kích hoạt!

Scor _ Ari! Phiền cô hồi phục cho chúng tôi nhanh lên!! Vẫn còn sót rất nhiều yêu thú cấp cao cần phải diệt lẹ.

Ari _ Đc rồi! Hồi Phục! Điều Trị!! Cả 3 đang bị thương nặng nhiều chỗ lấm đầy!!

Swam _ Nằm nghỉ đi! Để tui tiếp vãi đũa tụi nó nào!

Sagit _ Cô ko giành hết phần của tôi đc đâu!!

Tau _ Là mồi của Tau mà!!

.....

Sagit _ Khụ khụ... Khụ....!!

Ari _ Tôi đã bảo nằm nghỉ mà ko nghe!

Sagit nằm chết dí trên đất. Miệng phun đầy máu, chân trái mất 1 mảng thịt lớn. Tau thì gãy xương cả 2 bàn chân, Swam bị lủng 1 lỗ trên bụng, Scor thì bị đập ít chỗ và bị đớp bên cánh tay trái, may mà ko mất. Ari an toàn nhất.

Sagit _ Kiểm kê.... số lượng yêu thạch đi.... để tui biết mình.... bị thương vì chiến bao nhiêu con yêu thú chứ! Khục... Khục....!!

Ari _ Rồi, xem nào!! 14 viên cấp 10 ; 21 viên cấp 9 ; 38 viên cấp 8 ; 54 viên cấp 7 và 43 viên cấp 6.

Sagit _ Tôi rất mãn nguyện rồi! Ko ngờ cái đội chỉ có 5 đũa trên ngưỡng sơ cấp 1 chút mà thu hoạch đc chừng này.

Dân làng cảm kích nhìn cả 4 đũa thân tàn nằm dưới đất.

_ Cảm ơn các cháu!!

_ Làng này mang ơn các cháu!!

_ Các cháu là ân nhân của chúng ta!

Scor _ Khôi! Nếu ko vì nhiệm vụ bắt buộc thì tôi cũng ko cứu mấy người đâu. Ari, đem hết viên yêu thạch cấp 8, 7, 6 cho họ đi. Vằm thứ rác rưởi đó về chi chặt tui.

Ari mặt lạnh te lạnh tanh phát ngôn nhân hậu.

Ari _ Mọi người cầm lấy số yêu thạch này xây lại làng!!

_ Cảm ơn các cháu!!

_ Đội ơn ân nhân!!

_ Ân nhân!!

_ Anh chị là người hùng của làng!!

Ari liếc qua tụi C2 vừa tỉnh lại sau vị shock.

Ari _ Các người đang có ý định cướp số yêu thạch của tụi tôi và dân làng à??

Nam C2 _ Ko, chúng tôi ko!!

Nữ C2 _ Cảm ơn đã cứu chúng tôi!!

Swam _ Khỏi, ngoan ngoãn xách dép khỏi ngôi vị là tụi này vui rồi.

Scor _ Lên đường thôi! Bên đội 2 đã xong việc và tiến về đế đô rồi.

Ari _ Nhưng mọi người đã hết sức rồi!!

Scor _ Phiền cô chữa mau cho họ vậy! Có 1 số việc quan trọng tôi cần giải quyết sớm!!

Ari _ Phù, đc rồi! Chữa Trị Cấp Tốc!!

Scor _ Phải về nhanh thôi!!

Sagit _ Đc!! Nhưng chân tớ đau quá!

Nam C2 _ Để chúng tôi cõng cho!

Sagit _ Lỡ cậu hạ sát tôi thì sao? Nhớ lúc sáng này mấy người ghét tui lắm mà!!

Nữ C2 _ Chúng tôi thật lòng xin lỗi về việc đã vô lễ với mọi người!!

Dân làng

_ Chúc các cháu đi đường khoẻ mạnh.

_ Chúng ta mong chờ các cháu là vua của vương quốc chúng ta.

_ Anh chị nhất định giành lấy ngai vàng nha. Vì anh chị lúc chiến đấu ngẫu lắm ạ!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Buổi lễ đấu giá_ sắc đẹp (1)

Li _ Cậu thấy gì ko??

Can ngồi tập trung trên sàn, 2 tay áp sát nhau tỏ vẻ tập trung. Mô hôi nhễ nhãi cả người, 1 tầng khí sáng bao bọc lấy cậu.

Can_ Ko... Tổ...Ko thể chu du... Thời gian về 500... năm trước đc!!

Capri _ Xem ra thất bại rồi!!

Scor _ Vô dụng thật!! Vậy cậu thử du hành về 15 năm trước xem, thử tìm người cất giữ 3 quyển sách còn lại.

Can _ Tổ sẽ thử!!

Can bắt đầu đi vào dòng thời gian... 5 năm... 10 năm... 15 năm...khi cậu đi bước qua ranh giới thời gian thì 1 rào chắn đã cản cậu lại. Cậu ko thể xâm

nhập dòng thời gian 15 năm trước đc.

Can _ Ko thể... Rào chắn thời gian đã xuất hiện. Vào 15 năm trước, các hiện tượng, sự kiện thế giới xảy ra đã xuất hiện thời gian bị bẻ cong. Giờ tớ... Tớ đang bị cuốn vào lỗ xoáy thời gian!

Capri _ Lỗ xoáy thời gian là sao cơ??

Li _ Đó là tác động do ma pháp nghịch lí nào đó đã tổn hại vào dòng thời gian và tạo ra các lỗ hổng.

Can _ Có vẻ như dòng thời gian ko cho tớ xâm nhập!!

Li _ Vậy thì đành chịu thôi!! Mở quyển sách vừa lấy đc ra xem vậy!!

Capri _ Khả năng của cậu ko hề giúp ích gì cả!!

Can _ Đừng phủi thế chứ!! Nhưng tớ đã thấy 1 bóng người trong rất quen thuộc đã cầm trong tay 3 quyển sách khi tớ cố xâm nhập vào rào cản thời gian đây.

Li _ Là ai??

Can _ Hình ảnh hơi mờ và ko rõ nên tớ vẫn chưa nhớ ra là ai cả!!

Capri _ Cũng như ko!!

Aqua _ Xem ra quyển sách tiên tri thứ 2 này cũng có ma pháp trận bên trong.

Aqua truyền 1 chút ma lực của mình vào bên trong. Quyển sách toát ra ánh sáng nhẹ và mở ra. Hình ảnh ảo của vị tiên tri UNA lừng danh xuất hiện.

_ Hiện tại vào năm 535 sao hoàng đạo thứ 12. Trong cuộc tổng quy mô của vương quốc Cer, các ma pháp sư thiên về ko gian, thời gian trong năm này đã liên tiếp thất bại trong việc thi triển ma pháp của mình. Từ đó ta đã rút ra 1 chân tướng, đó chính là do chủ nhân thời gian đã thành công trong việc chuyển sinh cho 12 vị vua, thế nên dòng thời gian của năm 535 và năm 35 sao hoàng đạo thứ 12 là 2 năm duy nhất xuất hiện lỗ hổng ko gian, thời gian làm cho các vị ma pháp sư ko hề biết trước đc 12 vị vua sẽ chuyển sinh thành ai và trong như thế nào.

Li _ Vậy Xem ra ko thể bít đc lịch sử chính xác nữa rồi!!

_ Khi ta đã hi sinh hết mọi ma lực của 3 đời vua trị vì vương quốc Cer để lại. Ta đã bít đc bí mật động trời của quốc gia Sky này. Lúc đó, người đó đã đến và gặp ta. Với thân phận tôn quý của người yêu cầu ta phải cùng người lập pháp trận vào 3 quyển sách bí mật thế giới vào đó. Ta nghe theo người vì ta bít rằng nếu ta tiết lộ bí mật này ra thì dòng xoáy của chủ nhân thời gian sẽ giết chết họ mất. Nếu người nào đã mở đc mặt trái của quyển sách này thì hãy cố gắng đến đc lễ đăng quang dành cho mình vì khi ấy, chỉ lúc đó cả 5 quyển sách mới đc tề tụ nhất. Bí mật thế giới sẽ đc mở ra và trao trả về vị trí xứng đáng của nó.

Scor _ Đây là kêu chúng ta phải dành đc ngai vàng sao!!

Gemi _ Vẫn ko tra ra đc gì cả!! Hà!!

Capri _ Đồ bỏ công sức rồi lại thất vọng!

Cạch!!!

Cánh cửa thư viện đc mở ra làm tụi nó khiếp vía. Người mở cửa là Namin, anh ta đã ở đó bao lâu và từ lúc nào. Đến cả Capri còn ko nhận ra đc.

Namin _ Mấy đứa đang làm cái gì thế hả?? Mới xong nhiệm vụ về thì nên ra ngoài chơi cho thanh thân đầu óc đi! Ba ngày sau mấy đứa sẽ đc rèn rũa cái não để chuẩn bị cho kì thi lí thuyết dành cho người cai trị đó. Ráng mà đi chơi khi còn rảnh đi. Ai ko qua đc kì thi thì sẽ thảm lắm. Ko chừng còn mất tư cách tranh ngai lun đấy!!

Gemi _ Ác liệt đến thế sao??

Namin _ Dĩ nhiên, vì những lớp như B1, A4, B3, B4,... Gì đó tuy yếu hơn mấy đứa đôi chút nhưng về sự hiểu biết về tri thức của tụi nó vẫn hơn mấy đứa đấy! Nhất là môn Kinh tế, Văn hóa, Xã hội,... Hơn hẳn mấy đứa trong đầu toàn là những bí ẩn khó đoán đấy.

Nói xong thì Namin rời đi.

Capri _ Ý ông ta... Là sao hả??

Li _ Đây có đc xem là 1 câu nói chứa đầy hàm ý đe dọa ko nhì??

Gemi _ Ko bít ông ta đã nghe cuộc nói chuyện của chúng ta chưa??

Li _ Nghĩ nhiều quá làm gì!! Chúng ta nên ra ngoài khuấy khuấy đầu óc 1 tí thì hay hơn!! Tranh thủ tìm hiểu về cuộc sống người dân nơi đây lun. Tôi nghĩ vấn đề này cũng có trong phần thi đấy. Đồng ý ko??

Gemi _ Ko vấn đề gì cả!

Mọi người đi ra khỏi thư viện thì lúc này gặp tụi Ari.

Li _ Mọi người đi đâu thế?? Ai cũng xinh cả!!

Vir _ À.. Uhm, bọn tớ định ra phố. Nghe nói hôm nay đang có cuộc thi gì ngoài đó đấy!!

Pis _ Mọi người đi lun ko??

Tau _ Can đi chứ??

Ari _ Nghe nói toàn những báu vật quý hiếm đc đấu giá nữa đấy!!

Nói gì thì nói, những gì tụi nó tích góp suốt hơn 1 tháng qua thì dư sức làm người giàu có nhưng chỉ là hơi nhiều thôi chứ ko nhiều quá. Với số P lấy đc từ những nhiệm vụ và cuộc thi hôm trước và hơn nữa là những cuộc chiến cực P vô bổ của những tên lớp khác. Tụi nó chính thức chạm mốc trên 8000 P. Và đc nâng cấp lên tiêu chuẩn học viên cần đc bồi dưỡng. May là quyền lớp B2 ko ai bị loại khỏi tiêu chuẩn sao 1 tháng cả, tụi nó ko bị đẩy xuống lớp khác.

Gemi _ Chắc sẽ thú vị lắm. Tớ đi chung đc ko?

Vir _ Đc mà!!

Li _ Mà tớ có thắc mắc!! Sao ai cũng ăn mặc đẹp cả thế?? Đến Ari cũng mặc quần áo xinh xắn, ngoài ra còn cả.... Pis, cậu đang mặc váy sao!? Tại sao thế??

Pis đỏ mặt _ Tớ... Tớ phải... Tham gia 1 cuộc thi thế nên... Nên.....! Với lại đây chỉ là áo khoác đc buộc quanh hông thôi, bên trong vẫn là quần ngắn.

Gemi _ Ài da, nhìn cậu đáng yêu thế này làm tớ muốn xem là cuộc thi gì wá đấy!! Các cậu đi chứ?? Ko chừng buổi đấu giá hay ho lắm đấy!!

Gemi xoay ra sau hỏi ý, mọi người cũng chấp nhận nên cùng đi.

Mọi người chia ra từng nhóm của mình và đi tới những nơi khác nhau. Lúc này, mấy đứa con gái ngoại trừ Le, Can.

Pis _ Ko, tớ ko mún đâu!!

Vir _ Cậu phải thi chứ! Chứ ko thì bọn tớ ngại lắm!!

Pis _ Ko mà, tớ là con trai đó! Sao tớ có thể thi cuộc thi mỹ nhân đường phố đc chứ!? Vir đủ đẹp để thắng rồi, tớ ko cần đi đâu?

Vir _ Ko đc, thi càng nhiều người càng có cơ hội thắng mà. Với lại có ai biết cậu là con trai đâu chứ!?

Pis _ Nhưng làm ơn cho tớ ít sĩ diện đàn ông đi mà!!

Ari _ Nếu 2 người cứ la to như thế này thì đảm bảo người khác sẽ biết cho xem.

Pis _ Đúng rồi, là Ari. Ari nhìn lạnh lùng nên sẽ có 1 nét riêng biệt của cậu ấy thu hút người khác!!

Vir _ Ari, cậu sẽ thi chứ??

Ari _ Cũng đc! Vui là chính!

Vir _ Ari đã tham gia rồi thì cậu cũng phải tham gia đó Pis, ko từ chối đc nữa đâu!

Pis khóc ko ra nước mắt.

Can _ Đc rồi các cậu!! Tớ đã đăng kí và lấy số cho Tau rồi. Nếu các cậu ko nhanh lên thì hết thời gian đăng kí đó!

Bàn đăng kí _ Chào, các cô ghi đủ họ tên vào giấy rồi lấy số thứ tự nhé!!

Ari đăng kí hết cho cả bọn.

Ari _ Lấy số nè!!

Vir _ Sao của tụi con gái là màu hồng mà chỉ riêng Pis là màu xanh!??

Ari _ Màu xanh là dành cho mĩ nam đường phố, tớ đăng kí cho Pis với tư cách là con trai!

Vir _ Sao?? Cậu ấy sao thắng đc chứ??

Ari _ Đừng lo, bắt buộc phải thắng thôi. Vì tớ còn đăng kí cho Can và Le nữa mà!!

Can giật nảy _ Cả tụi tớ nữa sao??

Ari _ Vì phần thưởng mà!! He he!!

Pis _ Thường ngày cậu ấy nhìn im lặng nhưng lấy này lại thật đáng sợ!!

Vir _ Đúng vậy!!

Can _ Còn lâu mới đến cuộc thi, mọi người đi dạo chứ!? Lỡ kiếm đc món đồ vừa ý mún thì sao??

Ari _ Đc đấy!!

Vir _ Nhiều mặt hàng quá à!!

Can _ Vì tớ nghe nói là 1 tháng sau là lễ hội lớn của toàn đất nước Sky đó. Nên thương nhân khắp nơi đã tranh thủ đến đây sớm để giành chỗ làm ăn rồi!

Pis _ Tuyệt thiệt và.... Cái giá cũng tuyệt ghê!! Tớ tự hỏi những món hàng ở đây có bao nhiêu số 0 vậy chứ?? Nhìn hoa cả mắt!! Đến viên kẹo phía đằng kia giá những 1000 Zo 1 viên!!

Can _ Tớ tự hỏi vị nó thế nào?? Chứ nhìn giá là muốn bán nhà rồi đó! Tớ tự hỏi ai sẽ mua nó đây??

Pis _ Ủ, nhưng... Lại có người mua thiệt!! Sao người đó nhìn quen thế nhỉ?

Can _ Có cảm giác đã gặp ở đâu rồi?

Ông bác ngồi bán kẹo đã đc mua hết hàng nên mừng rỡ đẹp quán chạy đi.

Người đẹp trai tốt bụng vừa mới mua hết kẹo kia tiến lại gần Can và Pis làm cả 2 giật mình.

_ Á ra, cả 2 đứa là bạn của Scor phải ko nhỉ?

Can _ A, là bác chủ quán rượi!!

_ Cho mấy đứa kẹo nè!! Đi chơi vui nhá!

Pis xanh mặt _ Hình như chúng ta đang cầm trên tay viên kẹo 1000 Zo thì phải?

Can _ Thật đáng sợ! Người giàu quá hào phóng!!

Bác của Scor _ Ta về rồi đây! Thứ cháu cần có đủ cả rồi!! Nhớ đừng tiêu quá chón nhé, ko bác đẹp tiệm mất. Ha ha.

Scor nhận lấy chiếc túi từ tay ông bác của mình, bên trong có đủ mấy cái thẻ vàng và vé vào buổi lễ đấu giá mà Scor cần.

Ông bác Scor _ Phải rồi, cho cháu cái này nè!!

Đưa cho Scor vài viên kẹo khi nãy.

Scor _ Đây?

Ông Bác Scor _ Là kẹo ma pháp đấy, tác dụng là thay đổi số tuổi, hình dạng. Lúc nguy cấp cái này sẽ có ích lắm đấy! Những viên kẹo này có giá khá đắt nhưng ta trả giá chỉ còn 100 zo thôi. Há há!!

Mọi người thăm thán phục tài trả giá tiền của ông này. Phải nói kẹo ma pháp vừa hiếm vừa khó nhận diện đc mặt hàng. Đảm bảo ông chú lừa người ta bảo hàng giả nên đc bán rẻ đây mà.

Ông bác _ Ô, sắp tới giờ rồi đó. Mấy đứa mau vào ma pháp trận dịch chuyển đi nhé. Nhớ cẩn thận với danh tính của mình đấy nhá!

Scor _ Bác thì sao??

Ông bác _ Đạo này quán khá bạn nên xin lỗi mấy đũa nhé!! Nếu mà thiếu tiền thì liên lạc với bác để bác chuyển tiền qua nha, đừng ngại gì hết nhé!!

Scor _ Ko phải lo, cháu sẽ ra giá đến khi lấy đc hàng thì thôi!! Tiền nhiều ra sao cháu mặc kệ!!

Ông bác _ Đừng mà, bác nói vậy thôi chứ đừng tiêu nhiều quá. Ko bác cạp đất ăn mất!!

Cả đám đi vào góc khuất của những ngôi nhà, mở ra thê bài ma pháp trận dịch chuyển đến buổi đấu giá ngầm của thành phố. Cả bọn ăn kẹo ông bác đã đưa trước đó vào và mặc áo choàng đen. Buổi đấu giá ngầm này quy tụ biết bao người trên khắp đất nước Sky về đây, cả căn phòng ít ánh sáng nhưng vẫn có thể cảm nhận đc hơn 50000 người đang có mặt ở đây. Và hơn hết là trung cấp trở lên, số lượng ma pháp sư cao cấp cũng ko ít. Dĩ nhiên ai đấu giá đc vật nào trong đây sẽ ko bị cướp vì thê bài ma pháp trận sẽ dịch chuyển bạn trở lên mặt đất, nhưng nếu để lộ mặt mình thì khi bị dịch chuyển đi thì bị truy sát là cái chắc. Trong biển người này đảm bảo sẽ có các ma pháp sư hoàng gia chứ chẳng chơi. Vì buổi đấu giá ngầm lúc nào cũng có của hiếm mà. Có khi là những đồ vật ko ai ngờ tới là nó có tồn tại nữa kia.

Cả bọn chọn cho mình chỗ ngồi thích hợp. Ánh sáng quy tụ về 1 chỗ trên sàn đấu giá. Một cô gái đc che kín khuôn mặt bằng mặt nạ pha lê xinh đẹp, trên người cô khoác bộ đầm xê hờ quý phái nổi bậc giữa 1 biển người trầm đen kín mít này, thân hình của cô phải gọi là cực phẩm, da dẻ hồng hào, chiều cao vừa phải.

Cô gái _ Chào mọi người, tôi là người chủ trì buổi đấu giá này!! Theo luật lệ ở đây là cấm bạo lực, nếu ai có thái độ bất kính cố tình gây hỗn loạn thì...

Chóc!!

Cô vừa búng tay 1 cái. Luồng ma lực từ khắp vị trí trên cao ồ ạt phát ra.

Gemi _ Nguồn ma lực này...!!

Aqua _ Là cao cấp!! Có lẽ đã gần đạt đến BD cao cấp chứ chẳng chơi.

Scor _ Hón nữa lại có tận 8 người!

Mồ hôi từ mọi người trong hội trường buổi lễ khế rơi. Thật ko thể xem thường chủ nhân của buổi đấu giá ngầm này đc.

Cô gái _ Chúng ta bắt đầu với bảo vật đầu tiên. Đó là.... Chủy thủ lõi hệ.

Cô gái kéo chiếc khăn trùm trên cái khây ra. Một thanh chủ thủy màu vàng rực sáng làm mọi người trầm trồ ham muốn.

Cô gái _ Chắc hẳn mọi người đã biết hệ lõi là 1 hệ biến dị vô cùng quý hiếm. Thanh chủy thủ này đã đc chính vị ma Pháp sư cao cấp AD dùng chính ma lực của mình đúc kết thành. Đây là hàng thượng phẩm, cả 50 năm qua chưa chắc gặp đc 1 lần, khả năng của nó chắc mọi người đã đoán trước đc rồi chứ, thứ này hết sức trân quý, có khả năng sánh ngang vũ khí cấp bảo vật nếu ai có duyên thì có khi nó sẽ đạt đến đẳng cấp thần vật đấy. Nay nó có giá khởi điểm là 7 000 000 zo.

_ Thần vật sao?? Phải có nó trong tay!! Tôi ra 7 500 000 zo.

_ Tôi 7 800 000 zo!!

_ Tôi 8 200 000 zo!!

.....

Aqua _ Thấy sao??

Capri _ Chỉ là loại vũ khí khá, ko hề hoà hợp đc với linh. Xứng là vũ khí tốt cho hệ lõi thôi.

Scor _ Vật này ko cần thiết!!

Gemi _ Nhưng ma lực tạo nên nó có vẻ khá ấn tượng đấy! Tiếc là có 1 đám ngốc bị lừa thôi.

Scor _ Có khá nhiều người ko hề ham muốn món đồ này ko phải vì ngại giá của nó. Xem ra sẽ bắt lợi cho ta khi nhìn trúng bảo vật đây.

Cô gái _ Cốt giá cho thanh chủy thủ này là 12 450 000 zo!!

Người ra giá chót của thanh chủy thủ dịch chuyển tiền qua thê bài ma pháp trận của buổi đấu giá. Tiền đc dịch chuyển đến cho cô gái kia còn cô thì khi ngân đc tiền thì dịch chuyển thanh chủy thủ cho anh ta.

Cô gái _ Vâng!! Đến món đồ số 2 là.... Chủ Nhân Linh Giới!!

Trên khay là một chiếc nhẫn chạm khắc đá saphia tuyệt đẹp. Cả người Gemi dao động trước chiếc nhẫn đó 1 cách kì lạ. Con sói nhỏ của Vir lun bám thời cậ từ trong thê bài rung động tiếng hú dài.

Li _ Từ chiếc nhẫn là 1 sự ngộp thờ ko tưởng đc. Chiếc nhẫn đó ko tầm thường chút nào!

Cô gái _ Đây là món bảo vật duy nhất suốt 500 năm qua đc lấy từ cung điện Ni cổ đại ở cổng số 2. Mất hết 10 năm trần áp đc luồng khí mãnh liệt toát ra từ nó thì chúng tôi mới đem đầu giá đc. Hơn nữa vị trí tìm đc nó là chính trên ngai vàng của cung điện. Giá khởi điểm là 25 000 000 zo!!

Li _ Vật quý đến giá khởi điểm cũng ko tầm thường.

Scor _ Cái giá khá rẻ cho món đồ này. Sự thật nó còn trân quý hơn nhiều!

Capri _ Người sao thế?? Châm nó rồi à?

Gemi _ Đúng vậy!!

_ Món đồ này sẽ giải đáp đc sự huyền bí của ngai vàng Ni. Ta ra giá 27 000 000 zo.

_ Ta ra 30 000 000 zo!

_ Ta ra 34 000 000 zo!

Li _ Giành đc nó khó nhằn hơn tưởng đó!!

Gemi _ Ko sao, bằng mọi cách tớ phải có nó!!

Li _ Sao tớ có cảm giác rằng giọng cậu khàn và trầm hơn nhi??

_ Ta ra 47 000 000 zo!!

Im phăng phắc ~~~~~

Cô gái _ Rất gần với cái giá cao nhất của buổi lễ đầu giá từ 10 năm trước đến nay. Vậy còn vị nào ra giá nữa ko ạ?? Ko thì tôi sẽ điểm số đấy!!

Gemi _ Tôi ra 50 000 000 zo!

_ Đồ phá đám, đừng mong ta nhường cho người!! Ta ra giá 53 000 000 zo!

Gemi _ Tôi ra 57 000 000 zo.

_ Hừ, dù bán nhà đi nữa ta phải lấy đc. Ta ra giá 65 000 000 zo!

Li _ Chắc, căng đến cùng ko?? Tớ lun ko??

Aqua _ Tớ đi, thử người mún mà. Có gì bọn ta sẽ giúp.

Scor _ Thoái mái ra giá đi.

Gemi _ Ủ, giá vẫn vừa phải. Ta ra 70 000 000 zo!!

Cô gái _ 70 000 000 zo ra giá lần 1 ; bảy mươi ngàn zo lần 2, bảy mươi ngàn zo lần 3. Chốt giá!! Trao đổi tiền hoàn tất. Nó thuộc về quý ngài hào phóng đây. Giá tiền cao nhất đã có, mong rằng sẽ có cái giá cao hơn nữa trong các lần sau.

Capri _ Người là đại thổ hào à. Lắm tiền thật.

Li _ Số tiền này là cỡ 50 năm thuế của 1 vương quốc đó. Ở đâu cậu có lắm thế

Gemi _ À, là mẹ tôi để lại cho tôi. Tôi cũng ko biết sao bà có nhiều thế.

Mẹ oi, số tiền này thật sự là sao??

_____-----_____

MC _ Vâng, mở đầu sự nổi bật vô cùng ấn tượng của các thí sinh. Mong các thí sinh bước ra theo số thứ tự.

Can _ Đây Pis, cậu run thế??

Pis _ Ồ.... Ồm... Tớ.... Tớ.....!!

Can _ Bình tĩnh nào, chỉ là vui thôi!!

Pis _ Tớ.... Tớ.....!!

Can _ Cậu ăn kẹo cho bớt run đi nha, để xem, A, viên kẹo khi nãy mình cho Tau mất rồi!!

Pis _ Cậu nói đúng, tớ nên ăn kẹo để bình tĩnh đã, ăn nào!!

Can chú ý vô gói kẹo, hình như có kí hiệu là + 3!! Ý gì thế nhỉ??

Bùm!!

Khói bốc lên mù mịt.

Can _ Khụ khụ.....!! Pis, cậu sao rồi?? Hừ... Cậu... Cậu.....!!

Bên phòng chờ nữ ____

Sagit _ Cách cách cách!!

Vir _ Mình có thể nghe đc tiếng răng của Sagit!!

Ari _ Sợ quá mà, tớ cũng thế!!

Sagit _ Nhìn cậu ko có vẻ run đây Ari à. Tớ.... Tớ mới sợ nè!! Sao mình lại thi đc chứ, mình chả nổi bật gì cả mà, hu hu!

Tau đi đến cạnh Sagit, tay xoè ra cho cô viên kẹo vô bọc + 3 hệt như của Pis.

Tau _ Ăn đi, sẽ hết run!!

Sagit _ U... Uhm, cảm ơn Tau nha. Thật thương quá đi à!

Vir _ Mong rằng ăn nó cậu ấy sẽ bình tĩnh hơn!!

Sagit _ À!!

Bùm!!

Ari _ Chuyện gì?

Vir _ Cậu... Cậu....!! Ko tin đc!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Buổi lễ đấu giá _ sắc đẹp (2)

MC _ Vâng!! Với vẻ đẹp hơn hẳn mọi người. Mĩ nhân số 5 _ Vir đã thu hút mọi người bình chọn cho mình. Ko chỉ thế, cô bé loli số 2 _ Tau cũng rất đc mọi người thích. Òa!! Số 9 _ Sagit đã lên sân khấu, quả đúng là 1 mĩ nhân ko thua kém số 5 là bao.

_ Mĩ nhân số 9 cũng đẹp quá, dáng cao thon dài!!

_ Cô số 5 gọi cảm biết bao!!

_ Bé số 2 cũng đáng yêu phải biết!!

Vir _ Ko tin đc!! Khi ăn viên kẹo vô đột nhiên Sagit cao hơn và nhìn xinh đẹp hơn nữa. Giống như cậu ấy đã thêm 3, 4 tuổi vậy đó!!

Mấy nữ lớp khác cũng thi ____

Nữ B3 _ Hừ, ko tin đc là bọn hồ ly B2 cũng thi.

Nữ D4 _ Tụi nó có chỗ nào đẹp chứ!!

Ấu!!! Ấu!! Trời ơi!! Trai đẹp!!

Nhìn em đi anh ơi!!

Á!! Anh ấy nhìn mình kìa!!

Ngất mắt!! Em nguyện chết vì anh!!

MC _ Bên khu thi nữ nam thật nhộn nhịp quá!! Có lẽ là do nam thần đã xuất hiện rồi!! MC bên B, tình hình thế nào rồi!!

Vir nhìn qua quan sát sân khấu nữ nam, quả là có 1 cậu vô cùng xinh trai ở đó. Thân hình cao ráo, thon gầy nhìn cực hiền và soái. Tình hình là vô cùng đẹp trai, vậy tụi Pis sao thắng đc chứ? Lo quá!!

MC B _ Từ khi chàng trai mã số 12 lên sân khấu, các nữ nhân bên dưới đã bùng nổ!

Vir _ Hà!? Mã số 12!! Ko phải đó là mã số của Pis hay sao?? Vậy đó là ai chứ?

Can _ Ko tin nổi!! Pis đột nhiên lớn lên và nổi tiếng đến thế này. Viên kẹo đó quá thần kì rồi!!

Rốt cuộc thì tên con trai nhìn ngượng nghịu vẫn soái kìa là ai thế trời?

_ Hừ, ko chấp nhận nổi bọn B2 này mà. Tụi nó cần phải diệt!!

Cô gái _ Ta bắt đầu với món vật đầu giá số 5!! Đó là 1 mẫu gen Vampire thuần chủng!!

Trên khay là chiếc lọ ngọc phi thủy tuyệt sắc.

_ Gì?? Ko phải vampire thuần chủng chả còn tồn tại nữa sao??

_ Đến Vương tộc Rius còn chả có vampire thuần chủng nào xuất hiện suốt 500 năm qua còn gì?

_ Đúng!! Vương tộc Rius chỉ còn là nhân loại ko thôi.

_ Đây ko phải lừa đảo chứ??

Cô gái _ Mọi người bình tĩnh nào!! Tôi bít là rất khó tin khi mọi người nghe đc đây là vật còn sót lại duy nhất của vampire thuần chủng nhưng nếu tôi nói nó là máu của vampire thuần chủng khi xưa của vị vua cai trị vương quốc Rius 500 năm trước thì sao??

_ Ko thể nào??

_ Càng ko đáng tin!!

Cô gái _ Máu máu này chúng tôi phải mất hết 200 năm để tìm đc nó trong công số 11!! Giá khởi điểm là 35 000 000 zo!!

Im re ~~~~~

Xem ra ko có người nào ra giá. Vì họ bít dù sở hữu đc nó thì để làm gì chứ

Máu vampire đã là vật bất lí thuyết rồi, còn vampire thuần chủng thì càng hảo huyền.

Scor _ Ko lấy sao??

Aqua _ Ta ra 36 000 000 zo!!

_ 40 000 000 zo!!

Cô gái _ A, đã có vị khách ra giá 40 000 000 zo!! Còn ai ra giá ko??

Aqua _ 45 000 000 zo!!

_ 50 000 000 zo!!

_ Ko tin đc, chỉ vì 1 lọ máu mà nâng giá lên cao ngút!

Gemi _ Xem ra ko ai định nhường nhau cả!!

Aqua _ 55 000 000 zo!

_ 60 000 000 zo.

Im lặng ~~~

Aqua _ Đc thôi. Từ khi có kẻ rao giá là ta hết hứng rồi!!

Cô gái _60 triệu zo lần 3. Vật phẩm đầu giá số 5 đã thuộc về vị khách đây vg hàng ghế số 526.

Hình như người đầu giá đc lọ máu đỏ làm lủi khóc ko ra nước mắt.

Li _ Động vào món đồ mà Aqua muốn thì kết cục thật đáng sợ.

Cô gái _ Vật phẩm số 6 _ Thủy Thức!

Viên bảo thạch tuyệt đẹp trong suốt, bên trong là chất lỏng xanh sóng sánh tuyệt đẹp. Còn có thể nghe đc âm thanh của tiếng sóng biển rì rào.

Cô gái _ Bảo vật này thì chúng tôi cũng ko hề biết công dụng của nó là gì. Nhưng vật càng ko biết càng đáng quan tâm phải ko?? Nên giá khởi đầu là 60 000 000 zo!!

Gemi _ Đây là 1 ván bài lật lật ngửa. Có thể món vật đó dù dùng 60 000 000 zo cũng ko thể mua đc!!

Li _ Nhưng nếu còn khả năng khác thì nó chả đáng 1000 zo. Xem như là trang sức vậy.

_ Đùa chứ, món đồ ko biết đc là gì ai dám dùng số tiền lớn để mua chứ??

_ Lỡ bị hố thì trắng tay.

.....

Capri _ 60 000 000 zo!!

Cả bọn giật bắn khi nghe Capri rao giá.

Scor _ Hứng thú??

Capri _ Ko!! Muốn chiếm hữu thôi!

Aqua _ Tật xấu thật!!

Gemi _ Cô gái can đảm!! Ha!!

Li _ Cô chắc chứ??

_ Đây, có người ra giá kia, ko chừng nó là món đồ quý đó.

_ Lỡ là 1 đũa ngọc thì sao?

_ Hay ta cũng ra giá nhĩ?

_ Mua đc món rác thì hay ho sao?

Cô gái _ Chúc mừng! Vật phẩm đã thuộc về vị khách quý duy nhất
rao giá!!

Gemi _ Cô ta vùng tiền thoải mái thật!! Cô có nhiều tiền thế??

Capri _ Ta giàu quyền ta!!

Gemi _ Tiền của cô gấp mấy lần thổ hào đây. Cô cướp của ai à??

Capri _ Tên hôi nhũ!!

Nhìn Capri ngày thường u ám nhưng lòi ra 1 số tiền lớn ko sinh nghi kể cũng lạ.

Cô gái _ Tiếp theo xin nhìn vật phẩm thứ 7.... Bán Thần Giam Cầm!!

_ Là bán thần vật đó!!

_ Tuyệt quá!!

Cô gái _ Chắc mọi người hứng thú lắm nhỉ! Bán thần vật này đã đc chúng tôi cất giữ hơn 400 năm rồi. Nó có thể giam giữ cả những ma pháp sư cấp cao lun đấy. Giá khởi điểm là 45 000 000 zo!

_ Ta ra 47 000 000 zo!

_ Ta ra 50 000 000 zo!

...

Scor _ Người đang run à?

Li _ Ko, chỉ là.... Nhìn nó thì cả cơ thể chợt nhói cả lên.

Aqua _ Muốn lấy nó chứ??

Li _ Chắc.... Ko cần đâu!!

.....

Cô gái _ Vâng! Giờ phút mọi người mong chờ đã tới!! Vật phẩm số 10, thần vật cuối cùng của buổi đấu giá cuối cùng của năm nay!! Xin hãy chiêm ngưỡng!

Trên khung trung vô vàng sợi xích bắt chéo nhau là 1 chiếc chìa khóa thất sắc chói lóa ở giữa!! Từng đợt rung lên của chiếc chìa khóa làm mọi người nhìn chợt mún ngộp thở. Ma lực toát ra từ nó quả là khủng bố.

Cô gái _ Đây là Vị Thần Thời Gian. Đẳng cấp Thần Vật trong truyền thuyết. Chìa Khóa Mở Ra Cánh Cổng Ko _ Thời Gian.

_ Thần... Thần vật sao?,

_ Thần vật của truyền thuyết!

_ Nó là của ta!!

Cả đám người nhốn nháo thêm khát làm cho 8 người trông chừng phải phát ra sát khí đe dọa

.....

Cô gái _ Vật phẩm này chúng tôi ko định dùng zo để trao đổi mà là vật phẩm khác của quý vị. Hãy gửi vật quý vị muốn trao đổi thông qua thẻ bài cho chúng tôi, chúng tôi sẽ lựa chọn vật mình muốn đổi.

Ting!! Ting!!

Trong ko gian trù vật, cô gái chủ trì cuộc đấu giá đang chọn món đồ mình ưng ý, lúc này cô đang rất chú ý cục bông gòn đen phía xa kia.

Cô gái _ Hừ!! Đem cả vật nuôi vào ko gian này! Chủ nhân của con vật đáng yêu này quả ranh ma. Xem xem trong cái túi nó đưa có gì đây!!

Nhận lấy cái túi nhỏ từ tay chon chon, cô mở ra xem. Bên trong là 3 lọ thủy tinh nhỏ chứa 3 giọt máu đục theo từng giọt khác nhau. Ko riêng biệt là cả 3 giọt máu đều chứa tà khí cả rồi. Cô gái chỉ vừa liếc sơ cả 3 giọt thôi đã phát run rồi.

Cô gái _ Những. Những giọt máu này là...!

Cô bình tĩnh xem các vật kế tiếp, khi cô vừa xem 1 mẫu giấy thì càng tá hỏa phát run hơn khi nãy, nhanh chóng quyết định chọn nó mặc cho còn nhiều vật khác đang chờ cô xem. Thông qua đôi mắt của chon chon, cả đám cũng khá bất ngờ về việc cô ta chọn 1 mẫu giấy. Trong đó có gì khiến cô ta phải đề tâm sao??

Thoát ra khỏi ko gian chứa đồ, dịch chuyển trả lại đồ cho mọi người.

Cô gái _ Người đã tôi lấy vật phẩm của mình xin mời lên đây nhận lấy chiếc chìa khóa.

Một người khá cao đứng lên, trên người là bộ áo choàng đen thùng thình. Niêm phong chiếc chìa khóa vào 1 cái Rương nhỏ. Nhưng sao đáng người và khí tức của người này có phần quen thuộc nhỉ.

Cô gái _ Cảm ơn mọi người đã tham dự buổi đấu giá cuối cùng của gia tộc Chus chúng tôi!! Nhiệm vụ gia tộc của chúng tôi xin kết thúc!!

Thế là mọi người trong buổi đấu giá đều được dịch chuyển rồi đi trở về.

Li _ Thật mở mang được nhiều thứ trong cuộc đấu giá!!

Gemi _ Đấu giá được 1 trong 10 bảo vật cuối cùng của buổi đấu giá là may rồi!!

Li _ Cậu thì nhìn trúng thứ may mắn rồi còn đâu. Tôi thì chả có cái gì hợp cả!

Cả 5 đi dạo trên phố thì...

Á!! Nhìn em đi anh ơi!!

Nữ thần lòng anh!!

Xin cho em làm vợ anh!!

Đẹp quá rồi!!

Mị lực mê người quá đi!!!

Scor _ Ôn ào thật!!

Aqua _ Lũ to mồm

Li _ Sự kiện gì thế nhỉ?

Gemi _ Là cái cuộc thi nhan sắc gì đấy thì phải!!

Li _ Hình như có ai quen lắm.... Là Vir, Ari,.... Uhm, Can và.... Đám đông kinh quá!!

Gemi _ Oh, cuộc thi mà Pis nói à! Ko biết cậu ta đâu nhỉ??

Uỳnh!! Bùm!!

_ Á, trần của sân khấu đang rớt xuống!!

Pháo ma pháp đột nhiên nổ tung làm mọi thứ bị phá hủy, những ngọn pháo ma pháp khác ở trên sân khấu cũng tiếp tục nổ.

Sagit _ Vir! Tránh mau!!

Vir _ Chân tót.... Nó ko thể di chuyển được nữa!! Các sợi dây roi từ đâu trói chân tót!!

_ Ha, dĩ nhiên! Ta đã đặt chúng mà!!

Sagit _ Mình tới ko kịp mất, chúng sắp rơi xuống cậu ấy rồi!!

Vir _ Mình thì triển ma pháp ko kịp mất!!

Vụt!! Bụp!!

Ari _ Ko ai bị thương chứ??

Ari đã dùng ma pháp đặt cả 1 cái trần nặng cả trăm kg ko bị rơi xuống. Còn những ai còn đang lơ lửng mèm chết hay trẻ ko kịp thoát khỏi khu vực nguy hiểm đã được Le gom đi với tốc độ ko tưởng. Sở dĩ Sagit ko cứu được ai vì cô còn đang là 1 bệnh nhân, xương cần điều trị thêm 2 ngày nữa mới được cử động mạnh.

Cậu nào đó đã bồng Vir ra

_ Ko... Sao chứ??

Vir _ Ko sao cả, cảm ơn cậu!! Tớ vừa thoát chết nhờ cậu cả!!

Hai con người hết sức ngẫu nhiên làm mọi người tránh bị thương làm họ cảm động.

_ Woa, quả đúng là những nữ nam, nữ nữ tài năng!!

_ Họ giỏi quá!!

.....

Thế là ngày hôm đó, đáng lẽ Sagit, Vir và Pis đang lần áp số phiếu bầu thì đột nhiên bùng nổ làm cho Ari và Le trở thành mĩ nam, mĩ nữ đường phố của sự kiện. Tội phạm phá hoại là bọn học viên bị bắt giam vì gây hại cho người dân.

Vir _ Chúc mừng!! Hai cậu đúng là người hùng của mọi người!

Sagit _ Khao đề!!

Can _ Cũng may ko ai bị thương.

Pis _ Nhờ ơn các cậu mà tớ ko bị tụi con gái bám víu nữa!!

Vir _ Mà đột nhiên Pis và Sagit lớn hơn sau khi ăn kẹo làm tớ hết cả hồn.

Sagit _ Mà sao tớ nhớ là trong vụ hỗn loạn có những người kì lạ kéo tớ ra thì phải. Hình dáng nhìn như mấy ông thần lạnh lùng lớp mình ấy.

Pis _ Ủ, tớ cũng đc giúp nữa, nhìn họ rất quen nha.

Vir _ Hồi này có 1 cậu trai khá cao và đẹp trai đã cứu tớ ra mà nhỉ? Họ đâu rồi!!

Trong cái hẻm gần đó -----

Hộc!! Hộc!!

Gemi _ Các cậu cũng nhanh quá nhỉ??

Li _ Tôi đã phát hiện tại sao có gì đó kì lạ rồi! Gemi, sao giọng cậu khàn hơn và cậu cũng cao hơn nữa! Trên hết, mặt của cậu chả còn vết sẹo nào cả!!

Gemi _ Nhìn cậu đi kia, mặt hết 1 đũa con gái!!

Li _ Quá đáng, tôi chỉ bị đổi giới thôi mà, cả ngực cũng có nè. Hu hu, còn gì sĩ diện nam nhân của tôi chứ!!

1 giọng cao vang lên, giọng của 1 đũa bé gái.

Scor _Ồn ào!!

Gemi _ Sao tôi có cảm giác Scor bị lùn đi nhiều thì phải!!

Li _ Nhìn như 1 đũa bé vậy đó!

Scor _ Tôi trở lại lúc 13 tuổi ko đc sao??

Scor nhớ mang máng mình đã ăn viên kẹo có vỏ -2, còn tên Li là chuyển giới, Gemi biến hình, vậy còn....

_ Oe!! Oe!!

Scor _ Tiếng con nít!! Ở đâu...??

Scor nhìn xuống dưới chân mình, một đũa nhóc đang khóc giòn giã, mà cái mặt quen lắm.

Scor _ Aqua....!!

Li _ Thảo nào đi kế bên nhau mà tui cứ ngỡ ngỡ sao cậu ta ngày càng lùn!!

Gemi _ Thảm thật, thành em bé lun mới ghê!! Còn Capri, cô có...!!

Gấu!!

Gemi _ Cái áo choàng và dải băng mắt trắng đó...!!

Li _ Ko lẽ Capri đã...!

Scor _ Cún bông....!

Thật sự thì baby, bé Scor và cún bông thật quá đáng yêu. Còn Li và Gemi đẹp lộng lẫy như mỹ nam, mỹ nữ cực phẩm.

Ko khí của tụi mặt lạnh lùng lớp B2 đã rơi vào tình huống dở khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Hoàng tử trong tin đồn

Alia _ Ái chà, đó ko phải là lớp B2 sao! Mọi người về học viện phải ko?

Vir _ Vâng, chào bạn, bạn là....!

Vài thành viên của lớp A3 từ xa bước lại.

Suah _ Alia!!! Cậu lại chạy lạc như 1 con nhóc đó hả??

Katrina _ Ai chăm con nhóc này đi?

Kakai _ Tốt nhất là trối lại.

Apiok _ Cậu ấy còn nhỏ mà!

Alia _ Các cậu thật quá đáng!!

Suah nhìn chăm chăm Pis làm cậu giật nảy cả lên.

Suah _ Sao nhìn anh có vẻ giống Pis thế nhĩ?? Hai người có quan hệ họ hàng à??

Pis giật nảy, lắc đầu lia lịa.

Katrina _ Chà, chàng trai này thật đáng yêu. Lại đẹp trai nữa, đúng gu của tôi nha.

Sagit đen mặt, ngoảnh mặt đi về hướng cổng. Kakai chớp lấy tay cô.

Kakai _ Cậu là Sagit phải ko?? Đừng nghĩ cậu chỉ cao hơn mà tớ ko nhận ra cậu!!

Sagit _ Thì sao chứ?? Buông tay tớ ra ngay!!

Kakai _ Chà, cậu dám yêu cầu với tớ sao?? Cậu ăn trứng cái gì để cao lớn hơn rồi lá gan cũng to ra sao??

Sagit nhột lòng _ Cậu.... Cậu nói gì thế?? Mau.. Mau buông tớ ra nào!!

Kakai _ Tớ nhớ 1 tuần trước cậu vẫn còn lùn hơn tớ kia mà, ko lẽ con gái mau lớn vậy sao?

Suah liếc Pis rách mắt. Pis theo phản xạ ko còn hành động soái nhân nữa mà rúp rờng sau lưng Vir.

Suah _ Vậy Anh đây là CHỊ PIS CỦA TÔI SAO??

Pis thầm muốn rủa Suah là đồ mặt dày. Nhấn mạnh 4 chữ kia chi ko bí??

Pis _ Suah!! Em đừng cứng đầu nữa, anh là con trai!!

Bên đây áp bức hết núi lửa. Bên kia thì hết phim ngôn tình lủ lủ.

Kakai này giờ vẫn ko hề buông tay Sagit ra

_ Cậu đừng trốn tránh tớ nữa đc ko?? Làm ơn đi mà!!

Sagit _ Cậu...cậu nói gì thế hả??

Kakai _ Tình cảm tớ dành cho cậu cậu còn muốn làm ngơ sao??

Sagit _ A, đừng nói nữa!! Ko tớ sẽ ko nhìn mặt cậu lun đây!!

Katrina _ Xón con mắt thật! Phim tình cảm ko!!

Alia _ Nhìn mà lòng tan nát!!

Bác bảo vệ _ Máy cậu bắt cóc con nít à?

Gemi _ Ông bác này, đã bảo ko phải mà, là sự cố thôi!

Li mắt rom róm làm ông bác hơi mũi lòng

_ Tụi cháu nói thật mà bác!!

Bác bảo vệ _ Vậy còn thằng nhóc lùn này thì sao??

Scor _ Trong cái học viện thì thiếu gì người lùn hả?? Ông kiểm có kiểu gì thế hả??

Scor tính cũng trẻ trâu hẳn ra định bay tới cho ông bảo vệ vài phát đã đc Li bổng trở lại. Tính ra Scor lùn thiệt, chỉ lùn 2 tuổi thôi mà từ 1 m 70 thành 1 m 30.

Vir _ Các cậu, sao thế??

Li _ Vir, thật ra tụi tui...!

Gemi _ Ông bác này, thẻ học viên đã xác nhận cho tụi tui vào sao ông còn cấm hả?? Rõ ràng ma lực truyền vào thẻ bài cũng tương thích xác nhận tụi tui là chủ của tụi nó!!

Bác bảo vệ _ Đừng có nạt nộ ta như thế!! Codn cậu nữa đó, ta cũng rất nghi ngờ cậu!!

Gemi phát hỏa _ Mặc gì?

Ông bảo vệ _ Từ lúc nhìn mặt tụi học viên đến giờ ta ko thấy ai có khuôn mặt đẹp như cậu cả nên cậu rất khả nghi.

Gemi _ Nhảm nhí!!

Scor _ Này ông già, hẳn ta có thể khả nghi nhưng tụi tui ko, nhìn tui rất vô hại!

Gemi _ Đò bán bạn!!

Li _ Chà, Xem ra kẻo cũng làm thay đổi lun tính cách của mấy cậu ấy rồi!!

Vụ ồn ào náo nhiệt bên này kéo thêm cả đông người vào xem

Ari _ Gemi và Scor, nhìn qua đây xem!!

Gemi và Scor _ Gì hả??

Cả 2 xoay qua, vẻ đẹp của Gemi làm cho thần hồn các thiếu nữ điên đảo, Vir cũng hít 1 ngụm khí để rắng bình tĩnh.

_ Á, anh ấy bánh vá.

_ Có người đẹp đến vậy sao trước giờ mình ko biết nhỉ??

_ Anh ấy làm sao bị bắt cãi nhau cùng với bác bảo vệ thế nhỉ??

_ Càng nhìn càng đẹp!!

_ Cậu bé sát bên nhìn hơi lạnh lùng nhưng đáng yêu quá đi!

_ Ủ, họ là ai thế nhỉ?? Cả anh tóc trắng cao cao phía kia kia _ Pis.

Ari _ Hai người... Là ai??

Gemi _ Tui đây, Gemi đây. Bạn cùng lớp B2, cùng ktx của bà lùn mà.

Pis _ Gemi á??

Li _ Đúng!!

Vir _ Nhìn kĩ thì Li. Sao ông xinh gái thế, còn giọng cao, mi cong vút, dáng thanh mảnh. Ông thành phụ nữ rồi à??

Li khóc thầm trong tâm

_ Làm ơn đừng nói nữa!!

Tau _ Em bé kia, yêu yêu!!

Can _ Đứa bé... Là con của Gemi à??

Gemi _ Nhảm nhí!! Nó là Aqua đó. Còn chú cún bông này là Capri. Với lại Sagit và Pis là sao cao lên mà còn nói tui.

Pis _ Tui tui ăn nhằm kẹo biến hình thôi. Bác của Scor cho tui tui đó!!

Scor mặt đen thui, sát khí ngút tận trời cao.

Li _ Tui tui cũng thế!!

Gemi _ Chả nhẽ là kẹo quá đắt sử dụng. Tiên sư lão bán hàng dỏm.. Xxyyyddffidhccc đáng chết.

Bộp!!

Chiếc túi nhỏ tinh xảo rơi xuống đất. Cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp 1 dạng hồi hã từ cô xe ngựa chạy vụt xuống tiến tới gần tui lớp B2 mặc cho đằng sau tui lính la to.

Lính _ Công Nương!!

Trên người là chiếc đầm tinh xảo đầy nghệ thuật làm cho mọi người tự nhường đường cho cô. Cô bước vội vã đến gần Gemi và vương tay ôm chăm lấy cậu. Khóc mừng mà khẽ rên lên cái tên...

_ Gemi....!!

Cả 1 đám thoáng trợn to mắt. Gemi ko nhanh ko chậm, khuốc từ cái ôm từ cô ta.

Gemi _ Công Nương, xin người chú ý phẩm giá. Đừng tự tiện ôm chăm lấy 1 tên đàn ông.

Công Nương Ni _ Ô... Ta... xin lỗi, do nhìn thấy khuôn mặt của người đã trở lại như xưa nên ta vui quá thôi.

Vir nhìn 1 màn kia mà tim chợt thắt muốn ngột thở. Giọng buồn bã pha lẫn 1 chút ghen tị.

Vir _ Thì ra.... Gemi vốn đã đẹp..... đến như thế!!

Cậu đẹp quá, làm bao nhiêu cô gái phải si mê. Giá như cậu ta đừng đẹp như thế.

Can _ Ủm, tuy mặt cậu ấy trước đây đầy vết sẹo nhưng làn da đẹp, khuôn mặt chuẩn, lông mi cong vút nữa chứ, mũi cao nè, chuẩn trai đẹp còn đâu.

Vir _ Thế... Thế à!!

Ymer _ Mấy nhóc, ko vào học viện sao còn ở đây hả??

Scor _ Hỏi ông lão kia đi!!

Bác bảo vệ _ Gì hả!? Dám đồ thừa ta lun sao??

Li _ Thầy ơi, chỉ vì 1 chút hui lăm xiu xiu mà bác ấy ko cho tui em vào.

Bác bảo vệ _ Sao cơ??

Yan He _ Ha, đc rồi. Bác đừng gây khó dễ tui nhóc nữa. Ko phải thẻ bài đã chấp nhận cho tui nó vào hay sao!! Mấy đứa mau về ktx đi nào!!

Công Nương Ni _ Gemi đợi....!!

_ Đây, nghe tin gì chưa?? Lớp B2 xuất hiện mấy anh siêu cấp soái ca lun đấy!!

_ Tui thấy rồi, đẹp trai lắm lun á!

_ Ước gì đc ảnh để ý!

_ Chưa hết đâu nha, nghe nói Công Nương Ni đã ôm chăm lấy hoàng tử ban mai của tui đó.

_ Nhìn 2 người họ thân mật lắm, hình như họ quen nhau.

_ Nghe đồn họ 10 năm trước có gian tình đấy. Ôi, hoàng tử Gemi lòng tôi, hu.

_ Ko sao, chúng ta vẫn còn hoàng tử tinh khiết.

_ Đúng à, nhìn mái tóc bạch kim kia xõa dài xuống cổ, đôi mắt xanh tinh khiết trong veo. Hoàng tử Pis của em.

_ Anh ấy là 1 vị hoàng tử ko vương bụi trần mà. Yêu chết mất.

_ Kya, đúng thế!! Ngoài ra nếu để ý còn hoàng tử lạnh lùng nữa đó.

_ Giờ đây nhìn anh Scor về gọi tình đáng yêu chết lun.

_ Còn anh Le nữa nha, nhìn vẻ bụi bặm phong trần ngậy ngô kia á!!

_ Xứng danh hoàng tử hoang dã.

_ Trừ ui, giờ nhìn kĩ trai lớp B2 đi. Còn có vẻ đẹp ẩn nhẫn sau lớp kính đó nha. Anh Li lúc nào cũng chăm chỉ ôn tập cả.

_ Ko phụ lòng hoàng tử tri thức của chúng ta. Tiếc là thành con gái mất rồi.

_ Hình như vẫn còn 1 người nha, hình như anh ấy tên là.. A... Aqua thì phải.

_ Dân hâm mộ tụi chế đã đặt biệt danh cho ảnh lun rồi. Hoàng tử cô độc á nha.

Thế là lớp B2 bị lôi ra đặt biệt danh tùm lùm cả.

Suah _ Hừ!! Cái gì hoàng tử chứ? Pis, chị định chống đối tôi đến cùng à!!

Fuan _ Bàn nhau về cái đẹp. Quả là những cô gái mộng mơ.

Alia _ Katinna, sao thế??

Katinna _ Cái tên đã đánh tui như xương đã biến thành 1 đũa con nít hỏi sao tui phục thù đc chứ.

An Ni đập mạnh xuống bàn và dùng 1 chút ma lực khiến nó vụn vỡ.

Rầm!!

An Ni _ Nàng hành xử với tên con hoang đó như thế là muốn chống đối tên chứ gì??

Công Nương Ni _ Xin... Xin lỗi, là do em quá kích động nên.. Nên...

An Ni _ Hãy nhớ rõ cho ta, chỉ có quyền lực của ta mới đem lại hạnh phúc cho nàng rõ chưa??

Công Nương Ni _ Vâng!!

_ Từ lúc nhìn thấy em trên sân khấu cuộc thi là tìm tào đập tình thích. Tao đã yêu mất thân hình loli bé bỏng đó rồi mày ơi.

_ Mày yêu công chúa thô con rồi sao, chúc mừng đã giác ngộ. Còn tìm tào mãi thuộc về công chúa quyền rũ thôi. Ôi, Vir của lòng tao.

_ Mày sến quá, còn trong trái tim tao chỉ mãi ngự trị công chúa tốt bụng mà thôi. Sagit ơi, anh iu em.

_ Anh cũng thế, công chúa vô cảm của lòng anh ơi. Ari em ơi!!

_ Ôi, lời lẽ cai độc thốt ra từ nàng. Ta muốn bị nàng chửi ta, hành hạ ta hồi công chúa phù thủy.

_ Thăng bệnh này, đến mộ phủ thủy Capri này cũng ái mộ đc nữa à. Riêng tao thì thuộc chủng tộc của công chúa xăng pha, ko, nữ hoàng Li lòng anh. Dù em là gái hay trai anh cũng chấp nhận cả. Về đây với anh đi.

Từ những pha pháp thuật chối mắt, hạng cao trong cuộc thi, thái độ ngênh ngang ko sợ ai, đc các ma pháp sư cấp cao của đế đô chiêu mộ muốn bồi dưỡng. Và từ khi về đẹp xuất thần lên ngôi, B2 đã chính thức đc liệt vào danh hiệu công chúa và hoàng tử như trên.

[Swam là công chúa tình nghịch, North là hoàng tử nhỏ nhả]

Đến ktx phía Tây của lớp B2 trong lời đồn đã đc sửa xong nào.

Trong bếp -----

Vir chú tâm đánh trứng đến thay đổi hết mọi sắc thái biểu cảm. Pis ngồi đằng xa chỉ dẫn cho cô.

Pis _ Hi, Vir!! Cô tay cậu nên thả lỏng, đánh trứng đều là đc mà. Ko cần căng thẳng thế đâu!!

Vir _ Nói thế nhưng... Cậu cứ ngắm tờ thì hỏi sao tờ tập trung cho đc??

Pis ngây ngô _ Sao thế?? Mọi ngày trước cậu đều bình thường mà.

Giờ đây Vir đã ý thức đc 1 điều rằng. Pis là đàn ông.

Cạch!!

Cửa bếp đc mở ra, Scor bước vào. Thân hình nhỏ hơn cả Tau quá sức đáng yêu. Khuôn mặt càng ra vẻ lạnh lùng càng giống 1 cậu nhóc tí.

Scor _ Tôi khát!

Đây là lần đầu tiên Scor nói ra yêu cầu của mình làm cả 2 trợn mắt.

Scor chỉ vì ko với tới bếp nên vậy thôi. Với giờ khí chất ông chủ trong cô mún sai khiến kẻ khác mà.

Pis _ A, cậu muốn uống sôcôla nóng chứ!

Scor ngồi lên ghế _ Ủ!!

Với đk ko uống hay ăn quá nhiều thì Scor sẽ ko ói ra. Nhưng nếu mùi vị thì.... cô sẽ....

Pis _ Cậu muốn thêm sữa chứ?

Scor _ ít!!

Pis _ Còn đường??

Scor _ Ko!!

Uống sôcôla mà định thêm đường. Coi là Cafe hả.

Scor nhấp 1 ngụm ngon lành và phả khói nóng. Cô còn thêm 1 ít sữa vào nữa mới uống tiếp. Pis phát hiện Scor thích vị hơi đắng.

Ting!!

Vir _ Bánh cậu ra lò rồi kia Pis!

Pis _ Ủ!

Pis đeo găng cẩn thận lấy bánh ra lò. Cái bánh hơi phồng lên, độ xốp, màu sắc thật rất đẹp mắt. Nhìn ngon nhỏ dãi.

Vir _ Òa, cái bánh đẹp thật. Chẹp, mún ăn nhưng sợ mập quá!!

Pis _ Haha, thử 1 miếng nha Vir?

Vir _ Ko đâu, dạo này đc cậu bổ béo nên tớ tăng cân thấy rõ. Một khi đã ăn bánh của cậu coi chừng tớ ko ngừng miệng mà nhồm hết cả ổ bánh đấy. Hu hu, thèm nhưng nhịn.

Pis _ Chà, khó khăn quá nhii!! Tớ thấy con gái béo chút cũng tốt mà.

Vir _ Ko!! Đừng nói những lời khiến tớ đau lòng như thế trong hình dáng của 1 tên con trai.

Pis _ Ha, thật là... Thao tác kế tiếp cậu có thể thêm ít bơ nếu muốn. Nó sẽ ko gây béo lắm đâu. Scor, cậu cũng ném thử ít bánh nhé!!

Scor _ Ko ngọt?

Pis _ Ủ, nó là bánh phô mai nho khô.

Scor về mặt khá vui dù ko khác ngày thường là mấy. Chon chon cũng vui đến mức bay vèo ra, lượn lờ quanh ổ bánh. Pis cắt ra 1 khối bánh cho Scor và 1 khối cho Chon chon.

Puro hình dạng trai đẹp

_ Pis ới, tớ ngửi đc mùi bánh. Muốn ăn...!! Đừng quên phần anh đẹp trai Puro này nhé cưng!!

Pis lạnh nhạt trong lời nói và hành động, cắt 1 xú xiu bánh.

Pis _ Thế à, phần cậu đương nhiên phải có và NHỎ rồi!! Tớ ko quên đâu!!

Puro _ Hu, phủ quá!!!

Gemi cũng chui vào bếp, tự nhiên như ở nhà, phuong châm sống địch thực.

Gemi _ Pis, tới đoi ời!

Pis _ Rồi.

Gemi _ Thom quá, cậu cũng đang làm bánh à Vir??

Vir ngại _ À... Ủm!! Tớ làm bánh vị trà xanh. Nó tốt cho sức khoẻ lắm.

Gemi _ Tớ thích loại đó lắm, tớ sẽ đoi đc ném thử nha!!

Vir _ Ủm, lần đầu tớ làm nên nếu có dở thì cậu đừng chê nhé.

Gemi _ Bánh con gái làm cho mình nâng niu còn ko hết sao chê đc chứ!!

Vir khẽ cười thầm, cậu vẫn là Gemi của cô. Bên trong cậu vẫn chưa thay đổi. Mà, sao của cô chứ. Vir là đồ ngốc, nghĩ cái gì thế này.

Gemi ko hề bít Vir nghĩ gì, nếu cậu bít suy nghĩ của cô thì có lẽ cậu sẽ cười mát. Kể như cậu, mãi ko thể là như cũ đc nữa rồi.

Vir lúc này tim thật ấm áp, cô chỉ mong mãi bình dị như vậy thôi, đc cùng anh đoi chờ thử bánh. Cô có 1 suy nghĩ vô cùng ích kỉ là " Ước gì khuôn mặt của Gemi lại đầy vết sẹo "

Can _ Chào, cũng đông vui nhì!

Tau mất long lanh _ Bánh!!

Can _ Pis ới, tui cũng 1 miếng nhé.

Pis _ Rồi rồi! Hai cậu uống gì lun nào??

Can _ Tau chỉ cần 1 ly sữa nóng thôi, còn tớ thì Cafe vậy.

Cả 2 bắt lửa đun sôi trên bếp. Ào!! Keng!!

Do tay chân dài ra làm Pis vẫn chưa kịp thích ứng nên cậu vô tình làm đổ cả sữa đã đc đun sôi vào người. Pis ko hét to như mọi khi mà chỉ khẽ rên, có lẽ do lớn rồi nên thay đổi nhiều thế đấy.

Pis _ A!!! Đau quá...!!

Can lật đật tiến tới nhanh cạnh Pis, kéo tay cậu và sẵn tay áo lên.

Vir _ Cậu ấy sao rồi??

Gemi _ Phỏng nặng ko??

Can _ Phóng đồ cả rồi!! Rửa nước lạnh mau, Vir, lấy cho tớ ít đá lạnh và hộp sơ cứu.

Can cầm tay Pis rửa nhẹ và xem xét cẩn thận, cử chỉ vô cùng ân cần dịu dàng.

Can _ Sao cậu lại bất cẩn thế hả?? Lỡ bị thương nặng thì sao??

Pis _ Xin lỗi, tớ vô tình nên...

Vir _ Tớ mang những thứ cậu yêu cầu đến rồi đây!!!

Can _ À, cậu đặt nó trên bàn đi nhé. Bông nặng vậy dùng ít thuốc băng đỡ sao đó nhờ Ari chữa trị là đc. Cậu mà có sao thì tớ bít sao đây??

Mọi người ngoài lề ngồi xem phim mà cười gian.

Can ân cần chu đáo bôi thuốc cho Pis còn hơi han nữa làm cho cô bé Tau nãy giờ ngồi ăn bánh ở 1 chỗ dán mắt về 2 người. Lòng ngực cô thấy khó chịu quá. Cô bước ra khỏi chỗ ngồi, đi đến chỗ 2 người. Can đã băng xong cho Pis và đang dọn hộp thuốc thì...

Can _ Sao thế Tau??

Tau _ Can.. Đau quá!!

Can cuống quýt cả lên

_ Đau ở đâu cơ??

Tau lấy tay Can đặt ở ngực trái của mình, mắt cô tuôn lệ.

Tau _ Can băng cho Tau với. Ở đây đau quá!!

Hoạt động của dân đang xem phim như dừng lại. Mắt mở thật to, ráng nhớ lại những lời vừa nghe. Âu gót, đây là tỏ tình trong truyền thuyết à!!

Tên nam chính nào đó trong vở kịch này bỗng hoạt động lại sau khi đơ. Can xoa đầu Tau, mặt ảm ảm.

Can _ Xin lỗi nha Tau!! Do chút sự cố nên sữa chưa đun nóng xong. Đói bụng rồi à!! Đợi thêm 1 lát nữa nhé.

Dân chứng thâm mụn chọi dép tên ngu người này. Tay ông đang đặt ở tim chứ ko phải ở dạ dày của con người ta đâu mà đói bụng.

Và Pis, nhân vật bất đắc dĩ đóng vai người thứ 3 đang cặm cùi lau chùi sữa mình làm đổ. Cậu liếc nhìn về phía Scor trong 1 giây lát rồi ráng lau chùi tiếp. Cậu bít chứ, sữa đã đc cậu đun sôi sục khi đổ vào người cậu chỉ như nước nóng mà thôi, chứ ko đến nỗi muốn lột da cậu. Lúc cái ca sữa văng xuống đất, cậu đã nhìn thấy 1 vài viên nước đá nhỏ cũng văng tung toé đi. Chứng tỏ Scor đã tạo ra những khối băng để làm giảm nhiệt độ của sữa.

Vir _ Pis, tay cậu đang bị thương, để đó tớ dọn cho!!

Pis _ Vậy phiền cậu nhé Vir!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Công chúa trong tin đồn

Nhớ lại cách đây 3 tiếng trước. Gemi khi vừa ôm baby giả là Aqua đi ngang qua cô thì cô chỉ có chút thích thú và chơi cùng bé thôi. Ko ngờ bé Aqua đang khóc rống to cả lên vừa chạm vào cô thì cười hi hi như phép thần làm cho Gemi nài nỉ nhờ cô trông hộ. Với lòng yêu thích con nít và tốt bụng, vui vẻ vì đc bé thích, Sagit liền nhận lời nha.

Aqua nhìn chừng như đc 10 tháng tuổi rồi, bé đã có thể nói vài chữ và chập chệch bước đi đấy.

Sagit _ Hay quá, hay quá!! Mau đến đây với chị nào bé yêu!!

Thật sự là Sagit rất hoà nhập cùng con nít, nếu mà cô nói những lời này với Aqua lớn thì cô thất cổ cho xong, nhục ra mặt.

Bé bị Aqua thật thích Sagit, chập chững nhặt 1 trái banh nhỏ và từng bước đi đến gần Sagit. Nhưng nào ngờ đâu bé lại ngã xuống rồi rưng rưng khóc oe oe làm Sagit luống cuống hẳn lên.

Sagit chạy lại bông bé lên, quan sát tỉ mỉ, hồi hăng dù biết bé ko hiểu đc.

Sagit _ Có sao ko bé?? chắc đau lắm!! Ngoan nha, hết đau hết đau!!

Vừa nói cô vừa hôn lên mặt bé, sau khi bé hết khóc và cười với cô thì cô mới an tâm suy nghĩ lại. Cô tranh thủ cơ hội hôn mặt 1 tên con trai khi hấp biến thành 1 đứa bé thì cô chả khác nào kẻ mặt dày như cái bánh pudding chứ. Vừa dày vừa xốp, đựng nhẹ là vỡ nha. Hệt như tâm trạng nhỏ bé của cô lúc này. Ha, cô đau quá.

Bé kéo cô về thực tại, bé kéo kéo áo của cô. Cô ko hiểu thì lúc này chú ngựa bé bông của cô hệt như 1 thầy giáo dạy cô rằng bé đang đói. Cô ko biết cho bé ăn gì nên chạy vụt vào bếp nhờ Pis và Can gấp. Nhìn 1 màn tỏ tình của Tau và Can làm rằng cô rơi ra lun, đơ hết tượng.

Pis _ Sagit, cậu sao thế?

Sagit hoàn hồn _ À, Pis! Tớ muốn nhờ cậu giúp bé bi no bụng với. Tớ ko biết trẻ lúc này cần sữa hay ăn uống.

Gemi _ Ôi chà, bé bi cơ đấy!!

Sagit _ Gì hả!? Tại cậu đùn qua cho tớ mà!!

Aqua mắt long lanh kim cương kéo áo Sagit

Aqua _ Mom.. Đói... Đói...!!

Vir _ Aqua đáng yêu quá à!!

Pis _ Để tớ xem nào, có lẽ cho em ấy ăn bột đc rồi! Tớ sẽ làm 1 ít bột dinh dưỡng.

Sagit _ Nhờ cậu vậy!

Can _ Để tớ cho. Pis, cậu về phòng thay áo và lau sạch người đi, sau đó bôi thuốc vào những chỗ bị bỏng trên người.

Pis _ Ừm, vậy tớ đi trước nhé

Vir _ Cần tớ giúp cậu chứ??

Pis _ Ha ha, ko cần đâu!! Giờ tớ như vậy có lẽ sẽ khiến cậu hơi khó xử!!

Sagit _ Chà, Pis nhìn thiệt ngầu!

Vir _ Vừa hiền vừa dễ thương, đc cả khối cô theo dõi chứ chẳng chơi!! ><

Sagit _ Ước gì chồng tớ đc 1 góc của cậu ấy cũng đỡ!!

Vir _ Hình như cậu còn có tên Kakai gì đó của lớp A3 mà nhỉ? Sao nào? Cả 2 tiến triển sao rồi? He he!! Khai đi!

Sagit tỉnh bơ _ Chả gì cả, bọn tớ có gì đâu!

Vir _ Nhưng hôm qua cậu ta vừa tỏ tình với cậu mà!!

Sagit _ Tớ vốn chỉ coi cậu ta là bạn thôi, cậu ta cứ thích làm quá để trêu tớ thôi!!

Gemi _ Nếu những điều cậu ta nói với cậu là thật lòng thì sao??

Sagit ngẩn người ra 1 chút, sao đó mặt đỏ lên hệt trái cà chua.

Sagit _ Sao.... Sao lại có... Chuyện đó đc??

Vir _ Xem ra cậu đã nghiệm ra đc chân lí rồi nhỉ?? Mặt đỏ cả lên rồi!

Aqua kéo tóc của Sagit, kéo sự chú ý của cô về phía mình. Sagit chú ý đến bé và xoa đầu bé.

Can đem đến cho Sagit 1 tô bột dành cho trẻ em.

Can _ Hơi nóng đó, nên cậu nhớ thổi nguội trước khi cho Aqua ăn nhé!

Vir _ Cho tớ bông bé 1 chút đc ko? Hiếm khi có cơ hội đc ôm trẻ mà, với lại là Aqua của ngày nào thì càng thú vị!

Sagit _ Đc chứ!!

Sagit định trao Aqua cho Vir thì Aqua nhất quyết bầu áo Sagit ko buông.

Vir _ Xem ra ko đc rồi. Bé dính cậu rồi!!

Can vô tư nói ko suy nghĩ.

Can _ Xem ra Aqua đã thích Sagit rồi nhì!!

Sagit mặt chính thức đỏ. Cô nhìn chăm chăm vào Can.

Can _ Aha, tởm miệng. Cậu dứt cho Aqua ăn đi nha.

Gemi nhìn Aqua con nít mà thần phục

_ Chiêu độc chiếm thật tài tình.

Li _ Chào mọi người!

Li đẹp gái trong lời đồn bông 1 em cún cưng trong lòng.

Tau mắt sáng rõ, lòng nhộn nhịp yêu thích

_ Chó kia!!

Can _ Tau có vẻ thích đv quá nhì?

Li _ Ko đc đâu. Bé cún này kị người chạm vào mình lắm!! Tay bị cắn đến nỗi cả 2 tay toàn dấu răng ko này, thấy ko.

Li để 2 tay toàn dấu răng của mình cho mọi người xem. Thế nhưng kì lạ hơn là cún bông tự động phi lên bàn

Nhìn trên bàn ăn đến lại gần chỗ Aqua. Aqua đã ăn no xong cũng bò lại gần cún bông, cả 2 chơi đùa với nhau làm cả bọn trở con mắt. Chơi đùa xong lại lăn ra ngủ trưa cùng nhau, Aqua nằm đè lên cún bông hết 1 cái gối.

Nhìn cả 2 lúc này thật bình yên bất bao, bất giác mọi người lại mỉm cười mong rằng họ cứ vô tư hết như 1 đứa trẻ như thế mãi.

Đêm tới -----

Li bông cún bông về phòng sau bữa tối. Họ biến hình như kẹo như vầy có vẻ khá tốt vì đây là những lúc đủ 14 người ăn tối cùng nhau.

Swam định bước vào phòng mình ngủ thì cô đã bị North tóm cổ lại

Swam _ Ngủ ngon nhe mọi người.

North _ Đi đâu??

Swam _ Ô, tởm đi... Ngủ!!

North _ Mơ đi, ngày mai là bắt đầu khóa học rồi. Cậu phải thức khuya ôn bài cho tởm kéo ngày mai lại phá rối mọi người khác vì ko hui bài.

North 1 mạch lôi cô vào phòng cậu. Mặc cho Swam kêu cứu.

Li đặt cún bông trên giường mình sau đó cậu bước vào nhà tắm. Khi tắm cậu phải lấy 1 dải băng bịt mắt mình lại, dù là thân hình nữ giới của chính cậu nhưng cậu cũng thấy tội lỗi lắm.

Ào!! Ào!!

Bỗng tiếng cún kêu rên rĩ làm cho Li đang thư thái cũng phải lật đật chạy ra nhà tắm và thay quần áo nhanh nhưng khổ nỗi cậu ko thấy đường nên ko bít quần áo mình để ở đâu cả. Cậu đành tháo băng bịt mắt ra và....

Li _ Á aaaa!! Cơ thể mình đã trở về rồi! Tương đời này hết làm con trai rồi chứ!! Phải mặc áo nhanh ra xem chuyện gì mới đc...?

Li bước ra khỏi phòng tắm, mắt trú tâm vào chiếc giường của mình. Trên giường của cậu ko phải là chú cún đáng yêu nữa mà là Capri và hiện tại cô ấy đang ko mặc quần áo. Thân thể nhỏ nhắn trắng ngần làm cho cả cơ thể cậu nóng ran. Chết trân đc 1 lúc, cậu lập tức đem chăn đắp cho cô và phóng bạc mạng ra khỏi phòng để tâm trí hết hỗn loạn. Bước vào căn phòng của cô, cảm giác càng tội lỗi chồng chất vào đầu cậu, vợ nhanh bộ quần áo của cô. Cậu lập lững đứng trước cửa phòng mình xem có nên vào hay ko...??

Li _ Bình tĩnh Li... Mày mới 15, ko đc phạm tội.

Nhớ lại cơ thể trần trụi của cô. Cậu khụy xuống sàn nhà, gục mặt xuống che đi khuôn mặt đỏ bừng.

Li _ Mẹ ơi, con xin lỗi!! Sao này con ko thể lấy ai khác ngoài cô ấy làm vợ đc nữa rồi. Con yêu mất rồi!!

Li lưỡng lự có nên vào phòng mặc áo che Capri ko. Dù sao sau này cũng là vợ chồng với nhau, với lại cậu cũng từng là 1 " Phụ Nữ " như cô mà.

Vir đi ngang qua cậu.

Vir _ Cậu làm gì ở đây thế Li??

Li _ Cảm ơn, cậu là cứu tinh của tớ!!

Li bật dậy cầm lấy bả vai Vir lắc mạnh.

Vir _ Sao vậy??

Li _ Cậu vào phòng tớ.. Giúp tớ... Mặc quần áo cho... Capri nhé!!

Li mặc ngượng nghịu nhờ vả Vir. Vir cũng tạm hù chuyện gì nên nhận lời.

....

Vir _ Xong rồi, tớ đi nhé!!

Li _ Cảm ơn cậu!!

Li bước vào phòng mình. Nhìn Capri thì mặt xuất hiện vài vết hồng. Cậu ngồi trên giường, tay vuốt nhẹ mặt cô và cười dịu dàng chọt cơ thể cậu nhói đau cả lên.

Li _ Cơ thể mình... Sao nó lại có cảm xúc như ko muốn chấp nhận cô ấy!?

Trong lòng cậu yêu cô nhưng lại rất sợ cô, sợ cô làm đau mình. Cảm giác như bị hành hạ, chịu đựng giam cầm cay đắng cầu tình yêu của cô nhưng ko thể. Ráng dụi bớt cơn đau, cậu chỉnh chân cho cô, chú ý đến đôi vòng chân hệt cùm chân.

Li _ Hình như lúc cô ấy biến thành cún con cũng có mang đôi vòng chân này thì phải. Nó hoá lớn nhỏ theo kích thước cơ thể cô ấy à?

Li thử xem chiếc cùm của cô thì cậu phát hiện rằng, chiếc cùm này ko thể tháo ra.

Li _ Cái vòng thật kì lạ!!

Li rời phòng mình đi đâu ko biết.

Hình như cũng có khá nhiều người thức khuya ôn bài, tinh thần ham học mà.

Cốc cốc!!

Scor mở cửa ra, ngược cổ lên nhìn Pis, mặt lạnh tanh nhưng ko có vẻ gì là khó chịu và tức giận.

Scor _ Chuyện gì??

Pis _ Đúng như tớ đoán, cậu quả nhiên vẫn còn thức giấc!! Cho cậu cái này!!

Pis cúi xuống để cho mình ngang tầm với Scor. Đưa cho cô 1 ly sôcôla nóng.

Pis cười dịu _ Đạo này trời trở lạnh, có nó sẽ giúp cho cậu ấm người đấy!

Scor nghi hoặc _ Tại sao?

Pis tròn mắt, tay trái ngãi đầu.

Pis _ À, cảm ơn!!

Scor _ Việc gì??

Pis _ Về chuyện trưa nay... Cậu đã giúp tớ! Cậu nhận nhé!!

Scor _ Tôi chả làm gì cả??

Pis _ Ủm, đã làm phiền cậu rồi. Cũng lỡ pha rồi nên cậu uống nhé!!

Scor nhận lấy ly sôcôla _ Ủ!!

Khi Pis vừa mới xoay người thì đã bị kéo vô phòng Scor. Từ lúc nào mà cơ thể Scor đã cao hơn hẳn Pis, còn Pis đã nhỏ bé lại trông thấy.

Pis _ Scor.. Cậu... Cậu sao thế??

Scor _ Tôi chưa nói chuyện xong ai cho phép cậu đi!!

Đây có phải là lần đầu tiên Scor nói nhiều với Pis ko nhỉ? Nhận ra cậu nên muốn gần gũi sao??

Pis hiện tại đang áp mặt lên tường nên ko thể thấy mặt của Scor đc nên Pis càng dễ hoang mang.

Scor vén mái tóc bạch kim dài đến bả vai kia lên. Nhìn sau gáy của cậu, đúng là 1 cái bớt nhỏ màu xanh xinh đẹp của năm xưa. Đây là cái bớt hay hình xăm vì nó đẹp quá. Pis bị vén tóc lên nhìn nên đâm ra phản ứng kịch liệt.

Pis _ Buông tớ ra!!

Scor cũng nghe lời buông Pis ra, cậu 1 mặt đỏ ửng hơi tức, mắt rung ngấn lệ vì vừa bị khi dễ đang định chạy ra phòng thì bị Scor túm lại cổ áo thùng thình của mình.

Pis _ Cậu lại muốn gì chứ??

Scor đưa cho Pis cái ly rỗng và đóng cửa. Pis nhìn vào ly, cậu ấy đã uống hết khi nào.

Scor ngã phịch xuống giường, mắt khép hờ. Tự nhủ với mình, mình ko thể gần cậu ấy đc nữa.

Pis lo lắng lên mây, chấp tay xin lỗi.

Pis _ Mẹ ơi, con đi yêu 1 người con trai mất rồi. Hu!!

Vir ngồi trên chiếc xích đu trên sân thượng, cả người ngẩn ngơ ngắm sao. Nhớ lại lúc cô thay áo cho Tau và Capri. Cả 2 người họ đều có vết bớt trên người. Những cái bớt kì lạ theo hình dạng và màu sắc khác nhau, nhưng chúng vẫn rất đẹp, tuyệt và kì bí. Vir vén lên chiếc váy ngắn của mình. Nhìn vết bớt đỏ rực mê người kì lạ mà lòng thao thức.

Vir _ Mình là ai?? Họ là ai?? Mai này mọi người sẽ ra sao??

Fuan đang ở sau lưng cô nghe cô thì thầm mà cô ko hề hay biết. Chỉ liếc nhìn cô 1 cách đượm buồn. Cậu mong cô sẽ mãi ko nhớ lại. Kiếp này mong cô sẽ sống quên đi mọi đau khổ nhưng thật sự ko thể rồi.....!!

Ari đi dạo quanh ktx vào buổi tối thì bắt gặp 1 người con của ban mai đang ngồi ưu sầu ở trên cây cao.

Ari _ Cậu làm gì thế??

Gemi _ À.. Tôi chỉ đang ngắm sao thôi!!

Ari _ Cậu đang buồn, có tâm sự??

Gemi _ Cậu thật tinh ý!!

Ari _ Tôi có thể nghe chứ??

Gemi _ Đc thôi, nếu cậu ko thấy phiền. Chuyện là... Viên kẹo đã hết công dụng... và mặt tôi đã trở lại... Như cũ rồi!!

Ari nhẹ nhõu mày _ Trước giờ chả thấy cậu đề tâm chuyện này mà.

Gemi _ Đúng vậy, nhưng giờ tôi rất dễ tâm đắc. Tôi lại muốn mình hoàn hảo như xưa, có như thế tôi mới cảm thấy mình có tư cách đứng bên ngoài khác.

Ari _ Bên người yêu sao??

Gemi _ Cậu đoán giỏi đấy! Mà thôi, chỉ là mong muốn nhất thời của tôi thôi vì từ 1 nữ nam thành 1 kẻ xấu xí nên tôi có phần hơi tiếc nuối đó mà.

Gemi nhảy cuống khỏi cái cây, xoay bước rời đi. Nhưng khi nghe lời Ari nói làm cậu khựng chân lại.

Ari _ Nếu tôi nói.... Tôi có thể giúp cậu thì sao??

Gemi _ Ha, cái gì cơ!! Ma pháp của cậu đâu thể đc chứ?

Ari _ Tôi hỏi lại!! Cậu muốn ko??

Gemi nhìn thái độ kiên định của Ari thì hơi khựng người. Cô có thể giúp cậu sao...?? Nếu thành công thì cậu có thể đứng bên cạnh bông hoa tuyệt mỹ kia chứ. Cậu đủ tư cách đứng cạnh cô ko?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Say tình hay rượu?

Mum Mum!!

Sagit _ Ủ... Bé ơi, đến giờ ngủ rồi!

Aqua ngồi trong lòng Sagit nãy giờ kiên quyết ko chịu ngủ làm cô bực phờ. Ráng nhớ nào, cách trông em bé. Nhớ ngày cô còn bé, mẹ cô làm gì để cô ngủ nào. Sagit chọt hát vang 1 giai điệu nào đó, bài này lấy qua bài kia rồi cả lên nhưng cô rất vui vì kết quả đạt đc. Bé đã ngủ rồi. Sagit đem bé đắp chăn cẩn thận rồi đi tắm, cả ngày trông trẻ cô đc rảnh lúc nào đâu.

....

Sagit nằm nhẹ sát bên bé, cô vui vẻ nhớ lại hôm nay cô cùng bé đùa, bé cọ quây trong ngực cô, bé hôn má cô, bé ôm cô, bé ngủ trên đùi cô nhưng khi ý thức đc bé là Aqua thì cô đen mặt. Cậu ta là đồ đáng ghét, đồ tranh thủ cơ hội xấu xa nhưng vì đang trong hình dáng bé bi nên cô ko chấp.

Mum Mum!!

Bé khê kêu làm cô lật đật xoay qua dỗ và.... Cô lơ hun trúng môi bé thôi mà. Sagit cô đẩy thề với trời chỉ là vô tình thôi chứ cô ko hề có suy nghĩ xấu xa gì với bé đâu. Nhưng ai dè đâu bé đc cô hôn thì hí hửng cười rồi ngủ tiếp. Làm cô đơ rồi đỏ bừng mặt.

Sagit _ Ba mẹ ơi, con lỡ yêu 1 đứa bé rồi. Bình tĩnh nào Sagit, bình tĩnh. Khi nghĩ tới nụ hôn và liên tưởng tới khuôn mặt xinh đẹp của tên vampire nhìn mình đầy nồng nàn khi trước. Cô... Cô....

Sagit thều thào _ Ba...mẹ.. Con xin lỗi. Con lại đi yêu kẻ đã giết ba mẹ. Con là 1 đứa trẻ hư.

Nhớ đến họ, cô lại khóc, khóc rất nhiều. Hai tay cô che đi đôi mắt của mình. Bỗng cô thấy đau ở cổ, cô mở ra đôi mắt đã đỏ hoe của mình ra mình. Cô ko hoa mắt chứ?? Bé bi đang cắn vào cổ cô sao, ko những thế khi bé ngược lên nhìn cô là đôi mắt đỏ ngầu, cái miệng đầy máu tươi của cô. Bé đang hút máu cô, Sagit rung mình ko phản ứng, các mớng kí ức của cô hiện đang hỗn loạn. Bé bi là Aqua, mà bé bi hiện đang hút máu cô nên bé là 1 con vampire phải ko. Mà Aqua là con người mà. Nếu bé bi là vampire thì Aqua cũng là 1 con vampire và Aqua là tên vampire nhìn cô đầy luyến tiếc khi trước ư. Cô suy nghĩ đến khi mình bị hút máu đến ngất lúc nào ko hay. Thật may cho cô khi Aqua chỉ là con nít, hút máu ko nhiều.

Aqua đã đc biến đổi lại thành cậu thiếu niên 15 sau khi cô ngất, cậu chùi vết máu bên mép, liếm sạch máu trên kẽ tay. Khuôn mặt vampire xinh đẹp nhìn cô đầy lạnh lùng xen chút yêu thương. Kí ức lúc thành trẻ con cậu đều có hết. Cậu ko ngờ mình bị mất kiểm soát như vậy, đáng lẽ lúc đó cậu ko khát máu mà chỉ khát máu của cô thôi. Khát vọng chiếm hữu giọt máu của cô.

Sáng hôm sau -

Gemi bước ra với khuôn mặt vẫn đẹp trai như cũ làm tụi nó trở cả mặt.

Pis _ Gemi.. Cậu... Cậu!!

Can _ Mặt cậu...??

Gemi _ À, tớ vừa xoá hết sẹo trên mặt mình đi rồi.

Li _ Nhìn cậu sướng thật, khuôn mặt đẹp quá đáng!!

Gemi cười khẽ _ Thế sao!!

Can _ Mấy em nữ sinh khỏi khóc ròng khi mất đi Pis đẹp trai vì có cậu rồi mà!!

Vir lén nhìn qua Gemi mắt thoáng đượm buồn.

Sagit mất bình tĩnh, hướng đôi mắt nhìn về phía Aqua. Cậu có phải là Aqua của thường ngày ko hay là tên vampire khi đó. Cậu ko thể cho cô 1 lời giải thích sao!?

Ymer _ Chào các em, từ ngày hôm nay chúng ta bắt đầu ôn thi phần lí thuyết cho các em!! Tuần sau sẽ thi nên chúng ta phải gấp rút ôn tập nhé!!

Cả bọn ỉu xiu, tụi nó vốn ko đc ai dạy học thì hỏi làm sao.

Ermen _ Đừng lo, phần thi lí thuyết thì chiếm điểm ko cao đâu. Còn phần thi đối kháng nữa nên mấy đứa đừng lo.

Ari _ Đối kháng là sao ạ??

Nanin _ Là những ai trượt thi lí thuyết thì phải đấu thắng 2 người trượt giống mình để đc đậu. Còn ai đậu lí thuyết rồi thì ko cần thi đối kháng, vậy đó!!

Gemi _ Ra vẫn còn cơ hội!!

Yan He _ Ủ, miễn mạnh thì làm vua ngốc tí thì có sao chứ??

Yusa _ Nhưng... Số lượng người thi là rất lớn. Các pháp sư dưới 15 tuổi khác đang trên đường đến để đc đó, chắc mấy đứa chưa thấy mặt lớp A1 và A2 đâu nhì. Chúng mạnh và đầu óc sắc bén gấp 3 lần tụi nhóc A3 đó.

Tuy bâng khuâng nhưng tụi nó cũng lủi thủi vào học. Thời gian này ai cũng đc nhắc nhở gạc chuyện riêng qua 1 bên cả.

Li _ Này, nghe nói khi thi chúng ta sẽ đc gặp mặt lớp A1 và A2 đấy!!

Can _ Họ đến rồi à??

Li _ Vừa tới hôm qua! Nghe nói 1 trong số chúng có họ hàng thân thích với hoàng tộc đấy. Ma pháp khủng bố vô cùng.

Pis _ Xem ra cuộc thi ngày càng khó nhĩ??

Vir _ Thôi nào, mọi người nên ôn bài đi!! Còn vài ngày là thi rồi!

Tuần sau- Kết quả thi -

* Bảng Điểm *

Hạng 1 _..... A1

Hạng 2 _.... A1

....cứ thế hết A1 rồi A2, đến nỗi A3 phải hạng 2 mươi mấy!! Nhưng B2 sau những ngày học muốn ngu đã tạo ra huyền thoại.

Hạng 3 _ North - B2.

Hạng 7 _ Li - B2.

Hạng 9 _ Scor - B2.

Hạng 10 _ Aqua - B2.

Hạng 14 _ Can - B2.

Hạng 15 _ Ari - B2.

Hạng 17 _ Gemi - B2.

Hạng 18 _ Vir - B2.

Hạng 24 _ Pis - B2.

Hạng 25 _ Sagit - B2.

Hạng 37 _ Swam - B2.

.....

_ Á trời ơi, mấy hoàng tử của tui giỏi quá, họ đạt toàn hạng cao.

_ Công chúa lòng tôi thật thông minh.

_ Công chúa Li, ta rất tự hào về nàng dù nàng giờ đây đã mang thân xác của 1 tên con trai.

_ Anh Pis ơi, em vẫn ủng hộ anh.

_ Hu, tui rút rồi. Ko đc học cùng công chúa Vir nữa.

_ Sau này tui sẽ ko đc ngắm nhìn công chúa Sagit hiền hậu lòng tui nữa rồi.

Lấy 100 bài thi điểm cao nhất trong tổng số 500 người.

Mấy bạn sau đây phải thi lại do sự cố kĩ thuật của họ.

*Bảng thi đối kháng (thi lại) *

Le _ B2

Tau _ B2

Capri _ B2

.....

_ Bít gì chưa??

_ Vụ gì??

_ Trên bảng điểm thi đó, lớp B2 nhảy phát chiếm mấy hạng cao lun.

_ Họ hay vậy, kì này tao rút rồi, phải thi đối kháng để giành vé thi tiếp môn sau nè.

_ Nghe nói lớp B2 có 3 người bị rút đó. Giáp mặt với họ thì tiêu lun.

_ Sợ gì chứ, chỉ là B2 thui mà.

_ Mày ngu quá, tui rút lại đó của B2 là 1 lũ quái vật đấy.

_ Chuẩn bị đi, ngày mai thi lại mày sẽ bít. Nghe nói họ đánh tay đôi với mấy vị tướng làm họ bị thương lun đấy.

_ Đáng sợ vậy sao??

_ Ủ, chúc mày may mắn.

Ngày mai ____

Cả đám lon chon, nhiều chuyện lớp B2 kéo nhau đi cổ vũ cho tui thi lại. Tui nó đặt niềm tin rất nhiều vào họ.

Can _ Thi tốt nhé Tau, hu hu!!

Ari _ Le, ráng đậu nha.

Li _ Cố gắng nhé bé Capri!

MC _ Vâng, cuộc thi đối kháng phải thắng hết 3 trận mới đc chấp nhận là thi đấu bộ môn lí thuyết. Trong 400 người thi lại, chúng ta sẽ chỉ còn 50 người ở lại. Nào, cùng chúc họ thi tốt nhé!!

Thi tốt!!!!!!

Mọi người đến xem đấu rất đông. Vì sau thi nên đc giải tỏa bằng xem thi cũng tốt.

MC _ E hèm, với thành phần ban giám khảo là các vị giáo sư, ma pháp sư đã trông thi những môn lí thuyết ngày hôm trước.

Pis _ Má ơi, ko bít họ làm đc!??

Can _ Tổ thấy lo rồi.

Vir _ Sao thế?

Ari _ Vì những người giám khảo đó rất khủng bố!

Gemi _ Sao??

Pis _ Nhớ lúc ngồi làm bài, cậu ngồi kế mình cách đó 5mét giờ trò quay cóp bị bắt tại trận nên đã..... Hu hu, cậu ấy rất tội nghiệp.

Can _ Họ như 1 cái ra đũa làm choáng ngợp cả phòng thi lúc ấy.

Ari _ Chỉ có thể thốt lên, thật đáng sợ!!

MC _ Trận đầu tiên. Capri lớp B2 đấu với..... Lớp C4. Trận đấu bắt đầu!!

Cả 2 bước lên đài. Cậu kia khinh khỉnh đưa mặc áo rườm rà như Capri mà đánh đấm gì chứ.

Bùm bùm!! Bùm!!

Cái sàn đấu đã bị nổ te tua làm thên nhóc C4 sợ quá mà nhảy xuống và chạy đi. Mọi người trở mắt nhìn thên nhóc.

MC _ Trận đầu tiên, Capri lớp B2 thắng.

Mọi người còn ngỡ ngàng, trận đấu còn chưa tới 3 giây nữa mà. Capri tiêu soái lết xuống võ đài.

Võ đài đc dùng ma thuật tu sửa cấp tốc nhanh vì bị hủy hoại lớn.

Can _ Này, cho tui hỏi... Rốt cuộc Capri bị rút vì lí do gì thế?

Pis _ Hình như là do cậu ấy ko thấy đường đề viết nên viết lộn đáp án loạn xạ. Chứ thật ra kết quả bài thi cậu ấy đều đúng hết 60 % rồi. Tại ghi nhầm chỗ đáp án thôi.

MC _ Trận tiếp theo, Tau lớp B2 và..... Lớp C1. Trận đấu bắt đầu....

Bùm bùm bùm!!

C1 _ Em nhận thua, hu Hu hu!!

Vir _ Vậy còn Tau sao thi rút nhỉ??

Can _ À, là do ghi quá chậm nên làm ko kịp giờ!!

MC _ Trận tiếp theo, Le lớp B2 đấu với... Lớp B4.

Bụp!! Grào!! Bốp!!

B4 _ Xin hàng!!

Can _ Vậy Le??

Ari _ À, do cậu ấy ko bít chữ thì hỏi sao học đc chứ? Nộp giấy trắng thôi!! À ko, cậu ấy vẽ vào giấy thi hình con mèo rất đẹp đó chứ!!

Mọi người cảm thán _ Thế sao!!

Và với sức mạnh khủng bố của mình, họ đã nằm trong 50 người đầu của danh sách. MC nhìn trận đấu của họ mà đêm đêm gặp ác mộng. Họ là quỷ,

suốt 9 trận của 3 người đều thắng chưa tới 5 giây.

Giờ lớp B2 mới suy ngẫm vui mừng vì cả lớp đều đậu, hôm qua ko làm vì bận an ủi 3 đứa thi lại.

Sagit khóc hết nước mắt.

Sagit _ Hu... Sống rồi. Mình đậu rồi. Cũng may bài lý thuyết mà pháp mình làm tốt phần kỹ năng nên đc điểm cao. Ko chết mất. Hu hu.

Vir _ Tớ cũng thế, may mà làm tốt môn xã hội và thực vật mà pháp.

Swam _ Mừng cho chúc ta đều đậu. Nhậu đi!!

Yeah!!!

Ping pong!!

Bỏ quả cầu mà pháp phát sáng.

Li _ Hình như có tin nhắn thì phải.

Hình ảnh Ymer từ quả cầu hiện lên.

Ymer _ Đầu tiên, chúc mừng tất cả các em đã đậu phần thi lý thuyết. Nhưng nhớ rằng vẫn còn 2 phần thi nữa đang chờ các em đấy. Phần thi kế tiếp là Đối Kháng. Sau đây là thông báo, ngày mai các em phải có mặt ở đại sảnh để bắt đầu đối thủ của phần thi đối kháng của mình. Có tổng 150 thí sinh còn sống sót sau cuộc thi, các em ráng giành vé vào 75 người cuối cùng cho mình nhé. Phần thi thứ 3 sẽ đc công bố sau lễ hội cuối năm của đất nước Sky. Đây là dịp lễ lớn đấy!! Thôi, các em cứ tiệc tùng đi, đừng quên may dậy sớm có mặt đó.

Vâng!!

Can bung quyền 1 đồng mời nhăm cho tụi nó. Còn mấy người kia thì vừa ra phố mua rượu bia về.

Swam _ Rượu về rồi đây, mấy tiệm rượu dạo này đông nên mua hơi lâu.

North _ Còn tụi Capri, Aqua và Scor đâu.

Can _ À, tụi tớ nhờ Li và Gemi đi rủ họ rồi!!!

Vir _ A, họ xuống kia!!

Ba người họ đã xuống nhưng họ ngồi tách biệt với mọi làm ko khí cũng quỵ dị thôi.

Gemi hào hứng mở lời.

Gemi _ Nào mọi người, cùng phá hết đêm nay nào!!

Can _ Đc đó nhưng uống ít thôi vì mai phải dậy sớm đó.

Swam _ A ha, đc mà. Ăn mừng là chính.

Con diên Swam suốt 3 giờ quây tung nốc rượu 3 bé Sagit, Pis và Vir 1 cách thâm thương. Cả đám lăn ra ngủ tại phòng khách do sin. Vir do thấy khó chịu trong người nên lao đảo ra ngoài đi dạo. Cô đi đứng tưởng người sin mà đi, cô tựa người vào 1 thân cây gần đó. Mặt xanh lét

Vir _ Muốn ói... Buồn nôn... Quá....!!

Bộp bộp!!

Có ai đó đang vỗ vào lưng cô. Cô xoay lại nhìn, căng mắt thật to ráng giữ mình tỉnh táo.

Vẫn ánh ban mai đó, nụ cười dịu dàng đó nhưng khuôn mặt xinh đẹp đó có phải là anh nữa hay ko??

Gemi _ Cậu ổn chứ?? Ngoài này gió to lắm!! Cậu nên vào trong kẻo....!!

Vir cúi đầu _ Ko ổn!! Chả ổn tí nào cả!!

Gemi _ Cậu khó chịu lắm à?? Để tớ đi lấy thuốc giải rượu nhé!!!

Vir _ Ko ổn, tớ ko ổn, tớ ko ổn gì cả!!

Gemi nhủ mày _ Cậu sao thế??

Vir _ Cậu dạo này... Luôn tránh mặt tớ.. Rốt cuộc... Tớ đã làm gì sai hay sao??

Gemi _ Cậu nghĩ nhiều rồi, tớ ko có tránh...!!

Vir _ Có, cậu có!! Ngày trước... Cậu hay cùng tớ... Trò chuyện... Cậu chỉ tớ rất nhiều thứ... Nhưng giờ ko còn... Nữa!!! Híc! Híc!!

Gemi cố tình lảng tránh

_ Ta nên vào trong thôi! Nhưng lời nói của cô làm cậu khùng lại.

Vir _ Tớ... Chỗ này của tớ... Nó nhói... và rất đau...!

Vir bấu chặt miếng vải ở vị trí con tim của mình. Con đang khóc, khóc 1 cách nghẹn ngào, cô ko biết sao?? Cô lúc này trông thật xinh đẹp và gợi cảm! Làm Gemi phải ghen miêng.

Vir _ Cậu rất đẹp... Ai cũng mến cậu cả!!... Các cô gái đều phát cuồng vì cậu!! Nhưng tớ... Tớ ko muốn cậu như vậy!! Tớ muốn... Cậu lại là 1 chàng trai ko gì nổi bật kia!! Cậu quá đẹp.... Đến cả công nương cũng mê cậu!!

Gemi _ Cậu đang nói gì thế hả? Thôi đi!! O, tớ xin lỗi vì vừa to tiếng với cậu!!

Vir _ Cậu quá hoàn hảo!! Nên cậu ko thích dính dáng gì đến 1 con điểm như tớ cũng phải!! Xin lỗi vì đã nói những thứ vô lí như thế với cậu!!

Vir chạy vụt đi mất. Nhưng loạn choạn 1 cái là bị Gemi nắm lại liền.

Gemi _ Rốt cuộc tớ phải sống như thế nào mới vừa lòng cậu đây hả? Cậu nói tớ đc các cô gái phát cuồng thì sao, vậy còn cậu!! Cậu có để ý tới cảm nhận của tớ ko! Nếu như tớ vẫn là 1 thằng xấu xí như trước đây thì tớ ko biết mình có chút tư cách nào đứng cạnh cậu ko nữa!! Cậu xinh đẹp, nên tên con trai nào cũng lên ngắm nhìn cậu. Điều đó làm tớ rất tức giận cậu có biết ko??

Vir vẫn chưa thông đc câu nào cả

_ Cậu... Cậu....!!

Gemi _ Còn về việc tớ tránh cậu là....!!

Gemi chặn miệng Vir lại bằng 1 nụ hôn sâu. Gemi nhanh chóng xoay mặt đi nơi khác khi vừa rời khỏi môi cô ngay.

Gemi _ Tớ sẽ mình sẽ... Ko kiểm soát đc chính mình mất!! Cho nên là....!!

Gemi xoay lại đối mặt với cô. Nhưng cô đã ngắt từ lúc nào.

Gemi _ Thật là!! Nhưng vậy cũng tốt!! Mong rằng cậu sẽ quên hết mọi việc của ngày hôm nay vì... Anh ko thể là người mang hạnh phúc đến.... Cho em đc rồi!! Vir à!

Gemi ôm chầm lấy cô vào lòng mình.

Ở trên cao đó, qua tấm kính rộng lớn của ktx, Le đang nhìn chằm chằm những việc làm khi nãy của Gemi. Cậu nhếch môi từ từ, 1 nụ cười hiểm ác. Đôi mắt sáng lóe trong đêm tối của 1 con mãnh thú.

Le _ Ra đó là lựa chọn của cậu ở kiếp này sao?? Gemi.... Ni!!

Le rảo bước xoay đi. Cậu đối mặt nhìn Aqua nãy giờ quan sát cậu. Hai người bước ngược hướng nhau, khi đi ngang qua Le chỉ buông 1 câu nói.

Le _ Hãy nhớ mà giữ lấy Sagit nếu ko muốn hối hận!!

Aqua chợt sững người nhìn dáng người kia đã khuất bóng sau màn đêm, cậu cũng chỉ nhủ mày rồi bước đi tiếp.

_____ - _____

Sagit lồm chồm ngồi dậy nhìn đáo dác xung quanh. Mọi người đều ngủ say hết rồi, cô ráng lết vào bếp pha cho mình 1 cốc nước chanh giải rượu.

Xoảng!!

Cái ly bị rót nên vỡ tan tành. Cô vội ngồi sụp xuống trong tình trạng lơ mơ. Huơ tay tìm để tìm mảnh bờ nữa chứ. Và do ko biết có phải do rượu hay ko mà cô ko cảm thấy đau là gì, đến khi nhìn lại thì tay cô đã ướt đầm máu rồi. Các mảnh thủy tinh đâm hơi hơi vào tay cô thì phải.

Aqua chân ko tự chủ mà bước đi đến nơi có mùi máu của cô. Nơi có cô.

Cạch!!

Nghe đc tiếng cửa mở, Sagit quay nhìn thấy hình ảnh cao cao lơ mờ, mái tóc bạc trắng thoáng nghĩ đó là Pis mà cô đã quên mất 1 điều nghiêm trọng rằng Pis đã lùn trở lại. Aqua lúc này ko hiểu sao đã biến hình thành 1 con vampire rồi!

Sagit lớ ngớ hết 1 đũa ngu, còn cười tươi xoè 2 tay đầy máu của mình ra khoe nữa chứ.

Sagit _ Pis đấy à!! Nhìn nè nhìn nè.... Tay tớ bị thương cả rồi.... Cậu giúp tớ băng nha....!

Aqua thế nhưng lại mở hộp y tế định băng bó cho cô chứ. Nếu cứ để mùi máu của cô thoảng trong ko khí hoài thì cậu sẽ ko kìm đc chính mình mất. Sao dạo này cậu cứ như 1 thú vampire ko kiểm soát đc mình kia chứ. Cậu rõ là ko cần máu lúc này nhưng lại mọc ra cả răng nanh rồi.

Aqua còn đáng sợ hơn nữa là cẩn thận đk ma lực của mình đem từng mảnh thủy tinh ghim sâu trên tay cô ra. Hình như lúc này cô mới bắt đầu.

Sagit _ U... Nhẹ chút. Đau... Minh đau quá à!

Lúc các mảnh thủy tinh đc lấy ra thì máu của cô mới chính thức trào ra ồ ạt. Aqua ko hiểu chính mình mà trách mắng.

Aqua _ Cô là đồ ngốc à! Để bị thương như vậy!!

Sagit _ Pis, đây là... lần đầu tiên.... Tớ đc.... nghe cậu trách mắng ai.... đó đó nha!

Chết tiệt!! Aqua cậu kìm lòng ko đc với cô ngốc này nữa rồi!! Tay cầm chai thuốc trị thương mà cứ run run.

Aqua nâng tay cô lên, cậu liếm sạch mọi vết máu trên tay cô. Sagit vẫn còn ý thức đc chuyện gì đang diễn ra đấy nhá. Cô ngại ngùng ngay.

Sagit _ Pis... Cậu đang làm gì thế hả??... Tại sao cậu... Cậu lại uống máu.... Uống máu.... Người là vampire!!

Aqua _ Hình như cô bắt đầu ý thức đc rồi nhì!! Mở to mắt to ra mà nhìn rõ tôi đi nào. Đừng nhầm lẫn ai nữa đấy!!

Những vết thương đã đc Aqua liếm sạch sẽ. Sagit hình như đang run thì phải. Aqua giờ đây mới nhớ đến lời nói của Le. Tại sao... Cậu phải trân trọng cô chứ?? Cô có là gì với cậu đâu?? Ngoại trừ máu của cô thu hút cậu hơn bất cứ ai khác!! Ko đúng, vampire bị thu hút bởi chính dòng máu người mình yêu. Nhưng cậu đã yêu cô đâu, ngày trước cậu thậm chí còn ko để tâm đến sự tồn tại của cô nữa mà. Cậu lại sao thế này?

Aqua _ Cô.... Tôi yêu cô sao??

Sagit muốn ngu hơn

Sagit _ Cậu đang nói cái gì thế hả? Tôi ghét cậu lắm, cậu là loài quỷ dữ tồi tệ.

Aqua nghe mà chút đau, nhưng ko phải là cậu đau đâu, là 1 ai đó bên trong cậu cơ.

Sagit _ Cậu đã... 10 năm trước cậu đã.... Giết chết bố mẹ của tôi.... Cậu giết người làng tôi... Thế nên tôi rất ghét cậu.... vì cậu đã tha.... cho tôi sau khi cậu vừa làm biết.... bao tội ác!! Hic hic!!

Aqua chợt nhớ ra, thảo nào trong cô quen thế.

Aqua _ Ra thế... Tôi hiểu rồi!! Quà nhiên ko có chuyện tôi yêu cô đc, có lẽ đây chỉ là cảm giác tội lỗi thôi nhì??

Cậu ko yêu cô, cậu ko yêu cô... Có lẽ là thế chăng??

Sagit _ Nhưng tôi càng.. Ghét mình hơn khi.. Khi biết cậu là kẻ... Đã sát hại gia đình mình.... Lại ko thể ra tay.... trả thù cho họ.

Tôi ko thể.. Giết cậu đc.. Tại sao thế hả?? Aqua!! Cậu là... 1 tên vampire tồi tệ... Cậu là tên vampire mà tôi ghét nhất trên đời này!

Cậu hiểu rồi. Cậu yêu cô!! Và cô có lẽ đã yêu cậu rồi!! Hay thật!! Phải sao đây nhì??

Le lặng ngấm từ cái cây bên ngoài vào căn phòng bếp kia.

Le _ Hay thật!! Câu chuyện ngày càng đi đúng quỹ đạo của nó rồi. Khuôn mặt của Aqua Rius lúc này rất thú vị đó chứ!! Dù cho cậu ta đã quên tất cả mọi chuyện đi nữa nhưng tình cảm thì... Ha ha!! Ánh trăng đêm nay thật đẹp!! Âm áp và trong sáng hệt như em vậy đấy!! Ari Es của tôi à!! Chỉ 1 thời gian nữa thôi!! Mong em đợi tôi trở về nhé! Ari à!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Trận đối kháng

Li vừa mở ra cánh cửa của sân thượng thì đã nhìn thấy Scor đang ngồi ngắm sao đầy suy tư rồi.

Li _ Chào!!

Scor _ Ủ!!

Li thán nhiên ngồi xuống cạnh Scor, cậu ngửa mặt lên bầu trời sao xinh đẹp đó.

Li _ Cậu đang suy nghĩ gì thế?? Có chuyện gì sao??

Scor _ Về mọi chuyện!! Tôi thấy từ lúc mình đc mang đến đây rồi tiếp nhận mọi chuyện kì lạ của chính mình thì tổng cảm thấy mình đang bị ai đó sắp đặt từng bước 1 vậy!!

Li _ Tuy vậy... Nhưng cậu vẫn đi theo bước đi đặt sẵn đó chứ!!

Scor _ Ha!! Tôi ko còn lựa chọn nào khác nữa cả!! Đến cảm nhận của mình cũng ko đc phép chọn nó!!

Một câu nói bi thương dành cho số phận của 12 người.

Scor _ Ta... Vừa đọc 1 cuốn sách!!

Li _ Sách gì thế??

Scor _ Là sách lịch sử thời!! Nhưng khi đọc nó ta cảm thấy có phần thật thân quen và thật xa lạ.

Li _ Như thế nào??

Scor _ Là sau khi phe Tân Thế Giới thuộc phe đối lập với nữ hoàng Selene chiếm đc quốc gia Bra thì tại sao ko chiếm luôn Ces mà lại đi thỏa thuận hôn nhân chứ.

Li _ Phe đối lập nữ hoàng là của vua Pio, Corn và Rius thì phải. Hình như sau vụ đó thì vua Pio đã cướp vợ của vua Cer. Đó là công nương Ces nhưng hình như vua Pio và Cer đều ko trở mặt nhau mà còn muốn kết liên minh kia.

Scor _ Vua Pio đã tổn công cướp cô công chúa đó như thế nhưng sao lại hắt hủi cô ta chứ?

Li _ Cậu thật là... Trong những quyển sách lịch sử có ghi rõ ràng là do công chúa Ces ko phải là người phụ nữ còn trong trắng mà. Vua Pio nổi giận do bị lừa dối nên hắt hủi cô ta, thậm chí vào đêm tân hôn thì cũng ko thêm vào động phòng kia. Nếu là tôi thì cũng làm thế thôi!!

Scor _ Có thật như thế ko??

Li kinh ngạc nhìn Scor đang u sầu cúi đầu suy tư.

Li _ Ko lẽ cậu...!!

Scor _ Sao??

Li _ À, ko có!! Tôi đi ngủ trước đây.

Li đi loáng thoáng suy tư.

Li _ Xem ra những con người có mặt trong ngôi nhà này quả đúng là... Mối liên kết của chúng ta, cảm nhận và tình cảm của kiếp trước sao?? Mình ko biết, mình chẳng biết gì hết! Mình chỉ biết rằng mình hận cô ta, người con gái tên Capri kia. Ko vì 1 lí do nào cả!! Từ lúc bắt đầu tôi đã muốn đem cô là trò chơi của riêng tôi thôi Capri ạ!! Và ko hiểu sao, trong lòng tôi có 1 chút mong chờ, tin vào Scor thế nhỉ?

Sáng hôm sau ----

Ymer _ Mong rằng 150 em ở đây sẽ nỗ lực đi đến con đường cuối cùng của mình để giành lấy danh hiệu của 12 vị vua nhé.

Vâng!!

Ymer _ Sau đây sẽ bắt đầu vị trí giành ngôi bảng 75 ngày thứ nhất. Bắt đầu công bố 25 cặp đấu ngày hôm nay!!

Bảng Đấu Cặp

Ko Pio _ C3

An Ni _ D2

....

Đại sảnh bắt đầu xi xào

_ Ê, cái gì thế?

_ Là quá!!

_ Ủ, tại sao lại là lớp A4 và B1 đấu với những người còn lại của những lớp B, C và D ko thế??

_ Đây là gian lận chẳng??

....

Can_ Chắc, rõ thiên vị!!

Ari _ Hành vi bi ối.

Cả 1 đám người khẽ suy hừ khinh thường.

Yan He _ Quả ko phụ lòng mong đợi từ mấy lão già!!

Namin _ Ủ, họ chơi công khai thật.

Lúc này mấy vị trưởng lão lên sàn.

Nguyên lão _ Có vấn đề gì với quyết định của ta sao??

Ngày đầu tiên của danh sách thi đấu là do nhóm trưởng lão chọn ra 25 cặp đấu. Ngày 2 là 5 vị tướng chọn tiếp 25 cặp và ngày cuối cùng là các ma pháp sư và ban cán bộ để đô chọn ra 25 cặp cuối. Tụi lớp B,C và D cũng là người hâm mộ 12 vị diện hạ đó nhưng có cần giờ chiêu trò khôn khiếp tuyệt diệt gần hết lớp B,C và D ko??

Và quả đúng như mong đợi, 25 người đầu tiên lọt bảng đấu đối kháng là lớp A4 và B1 toàn thắng. Những người thua nhục nhã, ảm ức lạng người mà bị loại.

Đêm đó ---

Li _ Tình hình có vẻ khá gay go đây!!

Can _ Ko chừng rồi sẽ đến lượt chúng ta là bàn đạp cho lớp A1 và A2 mất!!

Gemi _ Nghe nói là lớp A3 và B2 chúng ta đang bị đem vào tầm nhắm đó. Chúng ta đang đc xem là 1 trở ngại lớn cho tụi hoàng tộc tranh ngai vàng đó.

Capri _ Ta nghĩ chỉ có tụi A3 là trở ngại cho bọn nhóc hoàng tộc chơi trò tranh ngai thôi chứ nhĩ?

Ari _ Dĩ nhiên là điều đó đúng nhưng ai bảo hôm thi lý thuyết và cuộc thi đấu ở khu băng tuyết chúng ta quá nổi trội nên thế!

Vir _ Tại sao ngay cả là 1 cung điện của nữ hoàng mà cũng ko có sự công bằng sao??

Ymer _ Ko phải là ko có mà là do.... Mấy lão già đó có 1 vai trò rất quan trọng trong buổi lễ đăng quang vào tháng sau của 12 vị vua mới.

Cả 5 vị tướng quân và mấy vị ma Pháp sư cao cấp của hoàng gia đều có mặt ở đây. Cả lớp A3 và lè tè mấy lớp dưới nữa chứ. Ngạc nhiên ghê.

Aqua _ Gõ cửa trước khi vào là 1 phép lịch sử tối thiểu!

Mọi người cùng xanh lè mặt, có vài vị còn né cho đỡ ngượng.

Khụ khụ!!

E hèm!!

Ymer _ Aha, ừ thì!! Máy đưa thấy đó!! Do chúng ta vội quá thôi mà!! Ha ha!!

Yan He _ Càng giải thích càng nhục nhẽ!!

Namin _ Ồ, phải đó.

Yusa _ Máy nhóc kia!! Ko lẽ định để bậc tiền bối chúng ta đứng à!!

Thế là cả bọn làm lủi rồi khỏi ghế của mình mà ngồi đười đười nghe giảng.

Pis _ Để mọi người đến đây vào đêm khuya thế này là có chuyện gì ạ?? Sao cả những lớp khác cũng đến đây nữa ạ.

Ymer _ À, ko giấu gì mấy đứa!!

Scor _ Giấu thì sao người ta biết!

Ymer _ Tên nhóc kia!! Sao dám nhảy vào hòng thầy của mình thế hả??

Gemi _ Nói nhanh đi thầy ơi, mai tụi em còn phải thi mà!

Ymer _ Tụi nhóc quả ko coi ai ra gì cả??

Yan He _ Để cô nói nha. Các em cũng thấy đó!! Bảng thi đấu hôm nay là do mấy ông già trường lão xếp. Rõ thiên vị lun ha!! Do đó chỉ còn lại những thành viên của lớp A1, A2, A3, B2 và lẻ tẻ vài đứa B, C và D ko thôi!! Chúng ta muốn có sự công bằng ở 25 cặp đấu ngày thứ 2 nên sẽ ko hề thiên vị đứa nào cả?

Emen _ Nên khả năng cao là tụi nhóc mấy đứa phải đấu với bọn lớp A1 và A2 thôi!!

Li _ Tại sao lại như thế ạ??

Namin _ Vì ở vòng thi thứ 3. Nếu tụi nhóc A1 và A2 đc lọt vào thì hẳn có chuyện ngay. Tụi nó sẽ trực tiếp nhường ngôi cho 12 đứa hoàng tử và công chúa gì đó. Nếu ko loại từ vòng 2 thì vào vòng 3 tụi nó sẽ hợp lực loại mấy đứa ngay lập tức.

Katrina _ Vậy trong số tụi em phải làm con tốt thí để loại tụi A1 và A2 ạ??

Ymer _ Tốt thí là sao hả?? Đây cũng là 1 trận đấu công bằng. Chả nhẽ mấy đứa ko muốn đánh nhau với kẻ mạnh sao?

Gemi _ Vậy em đặt chỗ cho vị trí đấu với tụi nhãi nhép đó nha thầy.

Scor _ Ai cũng đc!! Mạnh cũng tốt!

Aqua _ A1!!

Capri _ Một đứa nhãi A1.

Yan He _ Chà chà, tụi nhóc này hào hứng ghê thật.

Namin _ Máy đưa yên tâm đi, chỉ còn duy nhất 12 đứa A1, 12 đứa A2, 12 đứa A3, 14 đứa B2 và 50 đứa khác lớp thôi nên đảm bảo tất cả máy đưa sẽ giáp mặt tụi nhóc kia thôi.

Fuan _ Vậy vừa đủ là lớp A3 và B2 hợp sức diệt gọn A1 và A2 à??

Yusa _ Đúng thế đấy!

Ymer _ Bọn ta đã hội ý ra danh sách rồi. Những đứa sau đây là..... Máy đưa này ngày mai ko cần phải đi xem bảng danh sách cặp đấu. Vì máy đưa sẽ đấu vào ngày thứ 3. Ngày cuối cùng của cuộc thi Đối Kháng. Và chắc máy đưa cũng tự hiểu đối thủ của mình sẽ là ai đúng ko??

Emen _ Ngày cuối cùng là dành cho những tay nắm quyền của A1 và A2 đấy. Cảnh thận nhé!! Còn ai có ý kiến gì ko??

Liếc qua nhìn tụi nhóc C, D.

_ Dạ ko ạ!!

_ Cảm ơn các thầy cô giúp tụi em ko phải giáp mặt với người mạnh để bị loại 1 cách oan ức ạ.

_ Xin cảm ơn!!

Namin _ Còn mấy nhóc B2 thấy chúng ta xếp mấy nhóc đầu như thế có quá đáng ko?

Gemi _ Ko đâu, rất tốt.

Capri _ Chả sao cả!!

Như mong đợi từ bảng thi đấu ngày thứ 2. Chỉ có 50 người còn sót lại của lớp B3, B4, C và D thôi. Ngày cuối cùng sẽ là ngày nhiệt huyết nhất của các nhân tài.

Vir gấp Ari đang đi tản bộ bên ngoài.

Vir _ Ari, cậu làm gì ở ngoài này thế?? Cậu nên đi nghỉ ngơi sớm cho trận đấu ngày mai chứ!!

Ari _ À.. Chi là tôi đang cố gắng làm thư thả cái đầu óc của mình thôi. Cậu cũng nên đi ngủ sớm đi.

Vir _ À, tớ cũng đang ko ngủ đc nên...

Ari _ Cậu đang run lên kìa. Đang lạnh sao??

Vir _ Ko, chỉ là tớ... Tớ đang có chút sợ hãi thôi. Nếu mà tớ thất bại trong cuộc thi ngày mai thì tớ... Tớ sẽ trở lại cái địa ngục ấy 1 lần nữa và... Và tớ phải bị đem đi rao bán như 1 món hàng hóa. Tớ ko muốn thế, tớ muốn ở bên cạnh Gemi cơ. Tại sao hạnh phúc bên cạnh mình mà tớ ko có đc cơ hội nắm bắt chứ??

Nói đến đây thì Vir lại khóc nức lên. Vào cái đêm cô đc Selene mang đi chính là cái ngày cô phải bị rao bán đi đêm đầu tiên của mình. Nếu cô thất bại thì sẽ phải bị bắt trở về ngay thôi. Ở trong học viện này đc mấy tuần, cô có sự bảo bọc của nữ hoàng nhưng khi bị loại cô sẽ bị đem đi. Cô ko muốn chút nào, vài ngày trước bọn người lâu xanh có đến Đế Đô này kiểm cô rồi nhưng do e ngại nữ hoàng chúng vẫn chưa động tay bắt cô về thôi.

Ari _ Đc rồi. Đừng khóc nữa, kéo sáng mai sẽ mệt mỏi lắm đó. Ai đến nơi này cũng bất chấp tất cả cả. Vì họ cũng như cậu, họ có 1 lí do, có 1 ước muốn mình cần phải đạt đc nên trải qua bao hiểm nguy, họ đã ngày càng tiến đến gần những gì mình mong ước rồi. Ngày mai cậu chỉ cần cố gắng thực hiện ước mơ của mình là đc, chỉ là 1 cuộc đấu thôi mà!!

Vir _ Cậu nói đúng, cảm ơn lời khuyên của cậu!! Tớ vào phòng trước nhé, chúc cậu thi tốt.

Ari _ Ừ, thi tốt!!

Ari lãnh đạm nhìn Vir khuất bóng sau cánh cửa.

Ari thì thầm _ Có thể khóc như thế. Thật tốt!!

Ari _ Cậu đã nghe hết mọi thứ cô ấy nói rồi đó nên tôi mong rằng cậu sẽ ko làm điều gì bi ối với cô ấy đấy Gemi!

Cái bóng đen khuất trên cao nhảy xuống cây, khuôn mặt tuyệt mỹ hé lộ dưới trăng.

Gemi _ Cô đang nói tôi sao?? Nếu có làm cô ấy đau cũng do cô góp tay giúp tôi thôi Ari à!

Ari _ Đừng nói nhảm nữa, tôi ko ngờ suốt thời gian qua cậu đóng kịch giỏi đấy Gemi!!

Gemi _ Chà chà, Xem ra tôi là kẻ xấu nhĩ?? Nhưng mà tôi thích đc gọi bằng tên thật của mình hơn cơ, gọi tôi Geni đi hồi quý cô Ari thân mến à!

Ari _ Vậy Gemi là tên giả à!?

Geni _ Ko ko, Geni là tên của tôi còn Gemi là của thân xác này.

Ari có vẻ dâm chiêu khó hiểu

Ari _ Nhìn làm cậu là lỗi của tôi. Ngờ làm cô ấy sẽ đc hạnh phúc bên cậu nhưng ko ngờ lại lỡ tay trao nhầm cho 1 con quỷ.

Geni _ Điều đó ko tốt sao? Vì chả có con quỷ nào hoàn hảo như tôi cả và chả có con quỷ nào.... yêu cô ấy bằng tôi!!

Ari _ Tôi mong đây là lời thật lòng của cậu đấy. Kề 2 mặt.

Ari rời đi khỏi tên ma lạnh kia. Cô cũng đi vào ktx.

Geni _ Tôi đã làm gì sai chứ?? Cậu nên quản vợ mình tốt vào đấy nhá, quý ngài 2 mặt như tôi.

Le _ Cậu phát hiện rồi sao? Tài thật đấy, suốt thời gian qua tôi đã cố giấu mà.

Geni _ Nhưng ko qua mắt đc tôi đâu vì kẻ đồng cảnh ngộ rất dễ nhận ra nhau.

Le _ Thế à??

Đạo này đã gần đến ngày huyết nguyệt, năng lượng mặt trăng đang có dấu hiệu hỗn loạn và vài ngày trước Le đã có trong mình trí nhớ kiếp trước, Gemi sau khi tỏ tình hôm qua thì đột nhiên xuất ra mặt trái Geni. Còn Aqua ko còn đk đc trạng người và vampire theo ý muốn của mình đc nữa. Cảm xúc của Scor về kiếp trước đang có dần. Li thì xuất hiện trong lòng cảm xúc mãnh liệt kiếp trước.

Tau nhìn Can và Pis đang trò chuyện trong bếp thì bậm môi, siết chặt lấy Pyon trong lòng.

Pyon _ Thấy ko?? Nên nghe lời tôi nói! Tránh xa tên Can kia ra!!

Tau _ Nói đúng! Kẻ phản bội mãi phản bội!

Trong căn phòng sa hoa ko 1 chút ánh sáng.

Khụ!! Khục khục!!

Selene _ Xem ra sinh lực của mình sắp tận!!

Ymer vừa bước vào phòng thì hốt hoảng chạy tới xem tình hình của Selene.

Ymer _ Nữ hoàng, người ho ra máu!! Đây là sao chứ??

Selene _ À... Ta chỉ muốn giúp 12 đứa nhóc 1 tí chuyện thôi mà!!

Ymer _ Người đã mở ra Nguyệt Quang để cấp cho họ linh hồn bị phong bế trong dòng thời gian à??

Selene _ Ủ, chỉ cần 1 ít linh hồn nhỏ thôi sẽ giúp họ cải thiện tình cảm của mình ở kiếp này và... Ta chỉ trả lại cho họ 1/ 8 ma lực đang bị phong bế thôi mà. Như vậy thì họ sẽ có khả năng thắng hơn.

Ymer _ Rõ là ma lực của họ kiếp này cũng đủ khủng bố quá rồi. Cả 12 đều đã đạt đến cấp trung khi chỉ mới 15. Toàn đại lục này có ai đc như họ chứ? Người cần gì phải làm thế??

Selene _ Ta ko biết!! Ta chỉ cảm nhận đc họ sẽ gặp nguy hiểm trong 1 ngày ko xa nên ta... Ta muốn họ có đủ khả năng bảo vệ chính mình.

Selene 2 tay run rẩy, che đi đôi mắt sợ hãi vô lực.

Selene _ Ta sẽ ko chết... Khi đến 12 người họ tỉnh giấc thì ta sẽ ko chết.

Đêm nay, có 1 cậu thiếu niên ở ktx B2 ngắm mặt trăng xinh đẹp đầy u buồn qua lớp kính. Lúc này, đôi mắt của cậu đang phát ra 1 ít ánh sáng vàng, cả cơ thể như bao phủ 1 lớp hào quang. Ở sau lưng cậu, những vòng tròn ma lực cổ đại thay nhau xuất hiện chuyển động xoay tròn theo chiều kim đồng hồ.

Can _ Ko đến 1 tháng nữa, cả 12 đứa trẻ luân hồi sẽ biến mất khỏi 12 cánh cổng. Những kẻ tội đồ đáng thương sẽ là vật hiến tế cho nghi lễ triệu hồi Chủ Nhân Thời Gian mở ra cánh cổng của ngài. Ngày định mệnh đã đc định trước 500 năm trước sắp bắt đầu rồi.

Can nằm ngất xuống sàn, mặt mày đầy mồ hôi lạnh. Can, cậu ta có biết mình vừa nói gì ko. Cậu ta đã thực hiện 1 nghi lễ tiên tri trong khi cậu ta ko có 1 chút ý thức của chính mình.

Ngày 3 ____ Ngày thi của 25 cặp đầu cuối cùng.

Bảng Thi Đầu

Ari _ A2

Tau _ A1

Gemi _ A1

Can _ A2

Le _ A1

Vir _ A2

Li _ A2

Scor _ A1

Sagit _ A2

Capri _ A1

Aqua _ A1

Pis _ A2

.....

Các trưởng lão cũng khá bất ngờ về cách xếp cặp đấu này của 5 vị tướng quân. Ko ngờ lại dám cho tụi nhóc B2 đấu với lớp A1.

Trọng tài _ Trận đầu tiên, Le lớp B2 đấu với Karao lớp A1.

Hôm nay có đủ mặt mọi người, cả những lớp trước kia bị loại cũng đi cổ vũ nhiệt tình cho phe bị chèn ép là lớp A3 và B2.

_ Cô lên, hãy rửa hận cho tụi em đi anh Le.

_ Nhưng đấu thủ là người mạnh thứ 3 của lớp A1 đấy, cậu ấy sẽ ổn chứ??

_ Chúng ta phải cổ vũ họ hết mình thôi.

_ Sẽ ko có cơ hội đấu lại A1 đâu!

_ Nói gì thế?? Chắc chắn sẽ phục đc thù nhà.

Trọng tài _ Trận đấu bắt đầu.

Mới đầu vô cả 2 đều đấu nhau bằng đòn vật lí cả. Nhưng do Le có sức mạnh hết như 1 dã thú nên rất có lợi thế cho mình, chưa gì cậu đã đánh Karao nằm ngã trên sàn.

Karao thi triển ma pháp 1 kích đánh Le văng ra, hấn đứng lên phui quần áo thư thái.

Karao _ Phur, đùa nấy giờ đủ rồi.

Ari _ Gì chứ?? Tên ranh đó tỏ thái độ gì thế??

Tau _ Đồ chánh.

Karao _ Tuyệt Quang Lôi Kích!

_ Đó là chiêu át bài của Karao đó.

_ Le sẽ thua sao??

_ Cậu ta là ma pháp sư lôi thuộc tính biến dị. Tuyệt quá.

Tau _ Lôi hệ!!

Vir _ Le sẽ ổn chứ??

Ari _ Ủ. Cậu ấy rất mạnh.

Le nhìn cái tên ranh vừa cán mốc trung cấp thi triển đại chiêu ma pháp khá buồn cười. Nếu là ngày xưa giáp mặt với Tau thì tên ranh đó mới cảm nhận đc thế nào là áp lực từ hệ biến dị, còn giờ với Le hấn là trò vặt vãnh. Có đc kí ức kiếp trước thật tốt, cậu có thể thi triển đc ma pháp cổ đại năm xưa của mình.

Le _ Ha, Song Đầu Hòa Mãng Hồ!!

Le thi triển ma thuật trong tích tắc, cả đọc chú còn ko đến 3 giây. Ngay tại trận đấu đầu tiên của cậu ấy, Le đã châm lên 1 ngòi nổ đồ rục. Vòng tròn ma pháp đỏ hết máu cuắt hiện làm ai nấy phải hoảng sợ xuất hiện 2 đầu sư tử đồ rục cháy căn nuốt hết mọi Lôi ma pháp và thậm chí còn nuốt Karao hút hết lôi lực của hấn. Chỉ 1 chiêu thôi, Le đã mang về 1 bàn thắng xuất quỷ nhập thần.

Giám khảo _ Ko tin đc, vòng tròn ma đó tôi chưa thấy bao giờ.

Giám khảo _ Tài năng rất lớn, trận đấu tuyệt đẹp.

Trưởng lão _ Ko thể?? Tuyệt đối ko phải đi, vòng tròn đó hết như ma chú trong sách cổ đã bị thất truyền. Sao tên nhóc đó lại học đc chứ.

Ymer _ Quả như nữ hoàng nói, tuyệt chiêu của năm đó. Xem ra chỉ có cậu ta là 1 ngoại lệ thôi nhĩ.

_ Tuyệt thật, anh ấy đánh bại cả kẻ mạnh thứ 3 lớp A1 ngọt xốt.

_ Ngầu kinh.

Le già ngu ngơ thầm cười trong bụng.

_ Gì chứ?? Một ma pháp sư cấp cao (của 500 năm trước) như cậu sao có thể thua 1 oắt con trung cấp.

Trọng tài gắng gượng tinh thần

_ Trận thứ 2, Pis lớp B2 đấu với Onnoy lớp A2.

Vir _ Pis, phải thắng nhé!! Cố lên!

Pis _ Ủ!!

_ Hoàng tử ơi, anh phải thắng nhé.

_ Hãy vào vòng 3 phục thù cho tụi em nha.

_ Mãi ủng hộ anh.

_ Hay là em làm tiểu thụ cho anh đi Pis ơi.

_ Anh thật lòng lắm đó!

Pis cũng đỏ mặt cười chào lại lòng nhiệt tình của họ.

Trọng tài _ Trận đấu bắt đầu!

Đấu thủ A2 ko hề khinh xuất Pis. Vì có tên A1 là bài học đi trước mà, quả là lớp B2 ko đơn giản nên mới đc xếp chung cặp với A1 và A2 đấy chứ.

Với tốc độ ko tưởng, Pis bị đánh bầm dập khỏi bài cãi nhưng do cơ thể khá dẻo nên né đc chút ít, chứ ko là bị đánh ngất tụi rồi.

Ầm!! Bộp!

Pis bị đánh bay vào màn chắn của sân đấu, có lẽ trừ khi đc trịnh tải phân xử ai thắng thua hay tự nguyện hàng thì cậu sẽ bị đánh cho ko kịp ngáp.

Li _ Ma lực ở đôi chân tên đấu thủ của Pis đc đk rất tinh tế. Xem ra phép của hắn là gia tốc. Tốc độ cũng rất điều luyện, nếu là 1 ma pháp sư trung cấp cũng sẽ ko dễ gì đòi bắt kịp đc tốc độ này.

Pis gắng gượng chụp lấy vài quyền của cậu ta.

Vir _ Hay lắm Pis, nhanh hạ cậu ta đi.

Can _ Ráng lên Pis.

Li _ Hừ, cậu ta đã cùng tôi học quyền pháp với tướng quân Yan He siêu cấp bạo lực mà, nên cậu ấy dễ dàng chụp đc những chiêu thức đang nhắm vào mình.

Ari _ Như hình như vấn đề là cậu ta ko đủ sức mạnh chặn mình.

Li _ Ủ, cậu nói phải!!

Onnoy _ Hừ, chặn đc thì sao chứ? Cường Hóa!!

Đôi tay của Onnoy bỗng phát sáng và mạnh lên đáng kể, sức hỏa diệt kinh người. Khi hắn đánh trượt Pis và làm 1 cú lên kết giới khiến nó hơi nát.

Khi Pis chặn đc mọi chiêu thức nhưng điều bị đánh bay đi cả, Pis đang vô cùng khổ sở mà nằm trên sàn đấu thoi thóp. Cả miệng đầy máu, xương thì có

về gãy ko ít thì nhiều.

Pis _ Đau... Đau quá!!

Đột nhiên lúc này trong người Can có 1 tia đau đón xẹt qua. Có vẻ đây là lời nguyên năm xưa vua Pío muốn cậu hứa bảo vệ người ngài yêu.

Can _ Đau quá, cơ thể mình sao thế này!!

Onnoy _ Đau sao?? Chỉ cần 1 cú nữa thôi ta sẽ kết thúc tất cả. Tuy hơi tiếc cho cơ thể đáng yêu của người bị thương. Lắm nhảm gì thế?

Lúc này Pis đang lằm nhằm trong miệng 1 thứ gì đó. Tưởng Pis đang niệm chú nên hắn ta định 1 chiêu diệt nhanh thì...

Onnoy _ Tên này ở đâu ra chứ?

Trên sàn đấu là Puro trong dạng người phá chiêu của Onnoy.

_ Ai thế? Đẹp trai ó.

_ Anh ấy vượt qua đc kết giữa đê xen giữa trận đấu sao?

Onnoy _ Trọng tài, tên này xen giữa trận đấu và giúp đỡ cậu ta nên bị loại phải ko? HA!!

Trọng tài _ Trận đấu tiếp tục!

Onnoy _ Sao lại thế chứ?

Pis _ Ha, còn ko nhìn ra sao?? Cậu ta là... yêu thú của tôi mà thôi.

Puro _ Luật đấu có cấm yêu thú cùng đấu với chủ nhân đâu chứ?? Tên ngốc như mi cần diệt thôi vì tội dám dẫm thương nhan sắc của cô gái của ta.

Pis _ Cậu lằm nhảm gì thế hả??

Onnoy _ Thì sao chứ?? Người cũng cỡ tầm 1 con yêu thú cấp 7 thôi. Nhắm đánh lại ta sao??

Puro _ Nói nhảm... Đẹp trai như ta thì... Pis, cứu tớ với. Hắn định đánh tớ, tớ ko muốn trên khuôn mặt xinh đẹp của mình có vết thương đâu.

Puro chạy vòng lại Pis trong sự trở mắt của mọi người. Rốt cuộc cậu ta biến hình làm cái thế nhỉ??

Onnoy _ Ngày hôm nay cả 2 các người cùng diệt.

Trận đấu đối kháng cho các đấu thủ có quyền giết người mà ko truy cứu.

Puro _ Khoác loác, ta này giờ kéo giờ nên mi thích nói nhảm à? Nhìn bầu trời đi!!

Onnoy _ Cái gì??

Trên trời là 1 đám mây đen kịt bao phủ khắp vùng trời.

Pis hít vào 1 hơi, sau đó bắt đầu điều chỉnh giọng của mình. Cậu hát 1 giai điệu ngọt ngào của mùa đông đk tuyết rơi sớm hơn và nhiều hơn, nói đúng hơn là 1 trận bão tuyết chôn sống đối thủ. Cậu chỉ hát những câu hát kết thúc cho những ma pháp này giờ mình ráng thi triển. Gió lốc kèm cả bão tuyết cuốn lấy hắn, những cột xoáy rồng ngày càng mạnh mẽ. Kèm theo là luồng sét dữ dội. Đây hết như 1 cảnh tượng của 1 ngày tận thế, thiên tai đều có mặt đầy ra.

_ Khủng khiếp quá!!

_ Ko biết hắn ta còn sống sót ko??

Vir _ Kinh ngạc thật!

Can _ Ủm, Pis giỏi thật. Điều động hết bao nhiêu chiêu thức trong 1 thời gian ngắn.

Li _ Cậu ta ngay từ khi đặt chân lên sàn đã hát rồi, kể cả khi bị đánh cũng ráng nhóp nhép câu hát.

Onnoy mạng đc giữ do hắn cố gắng chặt đứt cột xoáy để thoát ra nhưng cũng thoi thóp hơn Pis.

Trọng tài _ Ồm... Học viên Pis lớp B2 thắng.

Cả bọn cảm thán _ Bá đạo ghê.

Kết giới đc giải trừ. Puro bông Pis xuống sàn đấu.

Vir _ Cậu ấy bị thương nặng quá!

Puro _ Bọn ma pháp sư chữa trị phía kia cứ xúm xúm vào tên kia nhìn phát bức. Bộ Pis ko bị thương nghiêm trọng sao chứ?

Can _ Tớ sẽ đưa cậu ấy đến phòng của ngài Kang.

Khi Can định bông lấy Pis thì có những ánh mắt lạnh lẽo chia vào cậu làm cậu phát run. Cậu có làm gì sai sao chứ??

Scor nâng tay trên bông lấy Pis làm Puro và cả bọn ú ớ.

Scor _ Lão Kang ở gần kia thôi. Tồi đem cậu ta đến đó, còn trận đấu của cậu chuẩn bị bắt đầu rồi kia.

Ngay khi Scor vừa dứt lời thì trọng tài đã lên tiếng.

Trọng tài _ Học viên Can lớp B2 đấu với học viên YENNY lớp A2. Trận đấu bắt đầu!!

Can _ Vậy nhờ cậu nhé Scor.

Ko bit sao khi ở gần Scor và Pis cậu như trút đc đơn đốn trong người này giờ.

Puro còn định lên tiếng nói bộ cậu chết rồi hay sao mà phải nhờ tên mặt lạnh này đem Pis đi chứ. Một vài thành viên lớp B2 đứng ngoài lẽ mỉm cười ầm ỹ.

Gemi _ Ko ngờ cậu ta cũng có ngày hành động như vậy nhỉ?

Scor bông Pis nhìn có lạnh nhạt nhưng thật ra đang dùng ma lực của mình dò xét cậu.

Scor _ Tuy đã đạt đến cấp trung nhưng vẫn còn 1 số ít kẻ khi dễ cậu. Thương thể khá nặng!

Suah chứng kiến này giờ chỉ thăm nuốt cảm tức đứng im 1 chỗ ko động.

A3 và B2 đc đãi ngộ siêu tốt. Các bác sĩ khác ko giúp họ nhưng các vị giáo sư và ma pháp sư cấp cao của cung điện ra tận mặt giúp họ trị thương. Thương thể của 2 lớp vào tay họ như là trước trận đấu, vẫn khoẻ mạnh như thường.

Nói sao nhỉ? Scor nói thật là trận đấu của Pis thì muốn cậu thua hơn đấy. Nếu cậu càng thắng thì chỉ càng bước vào cái vòng xoáy hỗn độn của thể giới này thôi.

Pis là 1 mối lo lớn của các vị tướng quân vì cậu ta yếu nhất trong 12 người. Cậu ta chẳng có gì nổi bật ngoài ma pháp bẩm sinh nhiều hơn người. Nếu ko nhờ Scor thì có lẽ Pis đến tận mấy năm nữa cũng ko đột phá đc trung cấp mất.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Đánh lại cháy

Chắc, ko ngờ mấy đứa A1, A2 lại thua liền 2 trận mở đầu.

_ Ủ, còn là thua 2 đứa nhóc B2 mới nhục chứ!!

Candy Ces _ Rốt cuộc 2 tên bắt tài kia vừa làm gì thế hả??

Gen O _ Nghe rõ đây, nếu tên nào còn thua nữa thì biến đi cho khuất mắt ta!!

_ Vâng!!

Trọng tài _ Trận đấu bắt đầu!!

Trận đấu kiếm thuật gây chấn đã bắt đầu bùng lửa là đây.

Cheng!! Cheng!!

Bít mình đầu kiếm ko lại nên YENNY nhanh chóng lùi ra sau thi triển ma pháp.

YENNY _ Hừ, chỉ nhờ kiếm thuật thì còn lâu mới thắng đc anh đây nhá. Hòa cầu!!

Can dạo này nhạy bén và sâu sắc hơn các trận đấu trong thấy. Dù sao suy cho cùng mấy đũa A1 và A2 cũng chỉ vừa cạn mốc trung cấp thôi mà. Tựa muốn yếu hơn cả A3 nữa.

Can _ Hừ, tầm thường. Chỉ là loại ma pháp sơ đẳng. Còn ko bằng 1 góc hỏa hệ ma pháp của Sagit!

Can phát tay lên, 1 màn chắn bảo hộ trong suốt xuất hiện.

_ Thăng nhóc đó là 1 kết giới sư.

_ Thật tài, tạo ra cái kết giới sau 1 cái phát tay.

Kết giới sư thường rất ít và thưa thớt.

Can _ Tôi dư sức chặn đc hỏa cầu của cậu vậy... Cậu thử chặn thứ này của tôi xem!!

Trên trời, cả hàng trăm thanh kiếm xuất hiện và hướng thẳng YENNY mà tới. YENNY xanh mặt, mồ hôi hột đổ ròng. Nếu so với trận của Pis khi nãy thì Pis còn hiền chán. Can cũng khá kinh ngạc vì mình dễ dàng áp đảo người khác. Đây là thành quả sau 2 tháng đc rèn rũa à.

YENNY _ Đầu hàng, tôi đầu hàng!

Ngay lập tức các thanh kiếm dừng lại trước mặt YENNY làm hắn sợ nuốt nước bọt cái ực. Can đã dùng các thanh kiếm trước khi trọng tài kịp ra tay, chứng tỏ Can ko hề muốn dẫm thương hắn.

Trọng tài vuốt cái trán _ Trận này Can lớp B2 thắng!!

_ Kya, ko ngờ bề ngoài ảnh hiền hậu đảm đang nhưng ma pháp cũng tài quá à!!

_ Xứng đáng là mẫu đàn ông lí tưởng của em

_ Anh Can ơi, nhìn em đi anh ơi.

_ Khi nãy ảnh ngầu lòi lun á.

Li _ Chà, giờ cậu cũng nổi tiếng quá chừng rồi Can nhỉ??

Can _ Aha, tớ thấy họ nói mình hơi quá!!

Pis _ Quá đâu!! Cậu mạnh lắm đó!!

Can _ Ấy, Pis à. Khoẻ nhanh thế??

Pis _ Nhờ mấy vị ma Pháp sư cao cấp là bạn của 5 vị tướng quân đó nha nhưng hiện giờ cả người tớ vẫn còn choáng và ê ẩm đây này.

Trọng tài _ Trận kế tiếp, Ari lớp B2 đấu với kokin lớp A2.

Kokin _ Mong giúp đỡ!

Ari _ Mong giúp đỡ!!

Đây là 2 đấu thủ lễ phép nhất cuộc thi tới giờ.

Trọng tài _ Trận đấu bắt đầu!

Kokin _ Tôi sẽ bắt đầu trước. Tiêm Kích!!

Trên trời là là 1 giàn mũi nhọn xuất hiện.

Pis _ Phép này có phần na ná với Can nhỉ??

Can _ Ủ, Xem ra đây 1 là pháp sư tạo hình thuật.

Li cười mỉa mỉ _ Xem ra Ari lại trúng tù rồi.

Ari _ Ko gian vô lực!

Những mũi giáo nhọn hướng về phía Ari đều vô lực bay đi hướng khác. Ko chịu thua nhanh, kokin tạo nhanh đủ hình các loại vũ khí hướng phía Ari mà đánh nhưng đều bay về phía khác.

Ari _ Ma pháp của cô quá tầm thường trong lãnh địa của tôi.

Kokin _ Hi, cảm ơn. Từ khi phải thi cùng cô thì tôi đã đoán trước dc kết quả rồi. Tôi chịu thua!!

Đây là cô gái dễ chấp nhận phần thua về mình mà ko hề sống chết theo lệnh người khác.

Trọng tài _ Ari lớp B2 thắng!!

Giám khảo A _ Tụi nhóc B2 quá mạnh. Thực lực tầm với tụi nhóc lớp A chứ chẳng chơi.

Giám khảo B _ Ủ, nhưng tôi thắc mắc tại sao trong bảng cấp bậc tụi nhóc B2 chỉ là sơ cấp thôi mà.

Giám khảo C _ Bảng cấp bậc đó là từ lúc tụi nó nhập học mà.

Giám khảo A _ Chà nhè trong vòng chưa đầy 2 tháng mà tụi nhỏ đã lên trung cấp rồi sao??

Giám khảo B _ Ko thể nào có chuyện này dc. Lên cấp nhanh như thế là 1 chuyện phi lí!!

Giám khảo C _ Ha ha, chả phải ngày xưa vài người trong 12 vị vua đã đạt đến BD cao cấp khi mới 18 hay sao. Họ đã làm chấn động giới ma pháp sư về thực lực của mình. Coi chừng bọn nhóc này cũng....!! Trở thành những ngôi sao mới!! Ha ha!!

Trọng tài _ Trận đấu kế tiếp Vir lớp B2 đấu với Mayoi lớp A2.

Pis _ Cố lên nhé Vir!!

Vir _ Ủ... Ủm!!

Trọng tài _ Trận đấu bắt đầu!

Mayoi _ Này Vir!!

Vir _ Hử, bạn kêu mình à!!

Mayoi _ Đúng thế!! Hình như bà chủ lâu xanh đang rất nhớ cô đấy. Hay để tôi tặng cô về đó nhé.

Vir _ Cậu... Cậu...!

Pis _ Tên đáng ghét đó định chơi đòn tâm lí đó. Vir ơi, bình tĩnh đi. Đánh cho hắn bẹp nhép đi.

Vir _ Ủ, cảm ơn Pis! Tôi sẽ ko trở về đó đâu vì cậu sẽ thua trên tay tôi thôi.

Mayoi _ Chà, mạnh miệng gớm. Nhưng bít làm sao đây, tôi thắng cô rồi. Hóa Địa!!

Thì ra nãy giờ hắn tránh thủ thời gian để thi triển ma pháp. Cả 1 sân đấu đều ngập lửa.

Mayoi _ Giờ sẽ thế nào đây nhi!? Quý cô thực vật ma pháp.

Li _ Bắt lợi đây.

Mayoi _ Cô nên chịu thua đi vì tôi muốn mình sẽ là người mua đêm đầu của cô đó. Tôi ko muốn ngủ cùng kẻ tàn phế!!

Pis _ Tên đó nói gì thế hả??

Can _ Bình tĩnh nào Pis!!

Vir trừng mắt lạnh lẽo _ Mơ đi rồi ta hàng cho!!

Mayoi _ Ha, vậy tôi sẽ thất lễ mà tạo ra cho cô vài vết thương nhỏ đấy.

Vir _ Khur, thử xem!! Tăng Trưởng Ma Pháp!!

Vir cầm 1 hạt giống ném lên sân đấu, sau đó cô thi triển ma pháp khiến nó sinh trưởng thành 1 cái cây to lớn.

Mayoi _ Ha ha, tôi đã nói rồi mà. Nghĩ sao mặc hệ của cô lại sống đc trong ko gian hòa hệ của tôi.

Hạt giống ko những ko bị lửa đem phá đi mà còn nảy mầm 1 cách đáng kinh ngạc. Chẳng mấy chốc nó đã trở thành 1 đóa hoa còn đỏ rực hơn cả ngọn lửa.

Mayoi _ Đây là... Sao có thể??

Vir _ Nghe lệnh ta, cắn nuốt!!

Bông hoa rít gào lên hết 1 con thú sau đó đem lửa xung quanh mình ăn trụi.

Vir _ Đây là Hạt Giống Kháng Hỏa. Và mỗi ngọn của nó lại là hỏa hệ, một dạng mầm sống biến dị đấy. Khi đc cung cấp 1 lượng hỏa lực, nó sẽ tiến cấp hết 1 con ma thú cấp 11.

Mayoi _ Cô nói sao?? Vô lý!!

Mayoi ráng dùng hỏa hệ đánh về con thực vật kia nhưng ko ăn thua, nó thực sự chỉ ăn lửa. Càng đánh càng làm nó mạnh hơn.

Ymer _ Đây là hạt giống cô lấy đc ở vùng núi lửa mà Yusa.

Yusa _ Đúng thế!! Tôi đã đem tặng con bé làm quà.

Emen _ Thật tốt khi con bé dùng đc trong những trận đánh mình hơi bị yếu thế. Hạt giống đó bá đạo thật.

Yusa _ Thế sao?? Ko hẳn đâu!!

Yan He _ Một con ma thú cấp 11 sẽ dễ đk thế à??

Tên kia bị con ma thú hành chết trong miệng, mọi người nhìn cảnh tượng đó chỉ có thể đứng nhìn. Và còn hoang mang hơn là Vir lại ráng gào thét ra lệnh cho nó dừng lại nhưng ko... Nó lại quay sang tấn công cô.

Trọng tài ráng vào ngăn cản vì dù sao đã có người thắng rồi. Trọng tài cũng là 1 kết giới sư, đem cô tránh xa con thú điên đó. Còn lại là vài vị ma Pháp sư cao cấp vào xử gọn nó.

Vir đc mang ra ngoài, cô cứ mãi ôm bụng mình. Nơi đó là khi nãy cô bị 1 phát xuyên xỏ, máu từ nơi đó chảy rất nhiều.

Vir _ Cứu... Mau cứu!!

Ari _ Đừng lo, tôi sẽ mau chữa trị cho cô!!

Vir _ Ko... Mau cứu nó!!

Thì ra Vir ko phải ôm bụng mà là ôm chú sói nhỏ. Khi nãy từ ko gian trữ vật thì nó bay ra chắn cho cô.

Ari _ Vết thương vẫn đang còn bị hỏa lực ăn mòn đây này!! Xem ra ko cứu đc rồi.

Vir _ Ko... Làm ơn... Cứu nó đi!!

Vir tàn tạ nằm trên đất, khóc lóc đầm đìa và hoảng loạn vô cùng.

Ari cũng đành bất lực, con sói nhỏ này chỉ là yêu thú cấp 1 nhỏ bé, chỉ 1 kích nhẹ của ma thú cấp 11 đủ giết nó rồi.

Ari _ Tớ ko thể... Vì nó sắp chết rồi!!

Con sói nhỏ ru rú vào ngực Vir kêu ư ư, cô cũng ôm nó.

Gemi tiến đến nói gì đó với Ari, Ari gật đầu rồi đem Vir đánh bất tỉnh. Ari đem con sói đem đi đâu đó và Gemi cũng đi theo, dù sao trận của cậu cũng gần cuối bảng mà.

Yan He _ Yusa, đây là cô cô ý mang cho con bé hạt giống đó đúng ko.

Yusa _ Đúng thế!! Con bé có ma pháp đk thực vật vậy sao ko thể đk cái cây đó. Chúng tớ nó còn yếu kém, dù thắng cuộc thi này thì khi vào cánh cổng nó vẫn ko thể sinh tồn nổi.

Yan He _ Cô...!!

Yusa _ Tha lỗi cho tôi Yan He. Vì nhiệm vụ của tôi chính là làm cho con bé đạt đc ngôi vị của mình.

Yan He _ Đc, tôi hiểu.

Vir đc xem như là người bá đạo nhất cuộc thi, có ai đem đc 1 con ma thú (Già) ra chiến đấu thay mình chứ. Và ko khí đang đc khuấy động. Dù sao đk đc cái con đó 3 phút thôi là giới lắm rồi.

Trọng tài _ Trận kế tiếp là Li lớp B2 đấu với Maya lớp A2. Trận đấu bắt đầu!!

Maya _ Thủy Vũ!! Thủy Đan!! Thủy Công Phá!!

Mới đầu vô Li đã bị tấn công toi bởi hoa lá nhưng cậu tránh đc hết.

Li _ Phong Dật!! Phong Phá Bão!!

Bọn gay hâm mộ, là Fan của Li hò hét.

_ Ráng lên công chúa Xăng Pha ơi, bọn anh ủng hộ em.

_ Em giỏi quá.

_ Thắng nha, đừng để thua.

Đa số gần 500 học viên đã bị loại và đang thi vòng 2 đều có mặt ở đây. Một là vì họ nuôi ý định ủng hộ lớp khác phục thù lớp A4 và B1 giúp mình và 2 là do mê trai đẹp gái xinh.

Li gân xanh đầy trán nhưng vẫn có tỏ ra thành lịch, định kết thúc nhanh vì ko hề muốn dây dưa. Trận lốc xoáy gió rất lớn, các trận gió quật đến hết những nhát dao từ thần.

Maya cười nhếch mép _ Tầm thường!! Thủy Trận!!

Cô biến ra 1 môi trường toàn nước để chiếm lợi thế cho mình.

Maya _ Ngư Diệm Kích!! Hải Quái Sa Triều!

Maya đã triệu hồi ra 1 toán quái yêu thủy hệ ra. Toàn là quái cấp 8 chứ chả giỡn.

Maya _ Chịu thua đi, tấn công toàn diện.

Li _ Cô đang tự đào mộ chôn mình đấy cô gái!

Maya _ Sắp chết nên mạnh mẽ à!!

Li _ Aha, ko hề, tạo ra 1 quả cầu nước ở trên đất liền cô có bít hậu quả nó mang lại chứ??

Maya _ Ý cậu là sao??

Fuan _ Maya thua rồi!!

Suah _ Ủ!! Thực lực tên Li đó quá yếu nhưng trí óc thì ko tầm thường.

Li _ Tôi sẽ cho cô câu trả lời! Phong Khinh Cuồng Dã!!

Những cột xoáy gió to lớn cuốn đi những con yêu quái vào vòng xoáy. Thủy trận cũng bắt đầu có các xoáy nước đc tạo ra cuốn lấy Maya xuống nước còn Li thì đang vui vẻ lơ lửng trên ko.

Maya _ Thôi chết, môi trường nước ko chịu sự chi phối của mình nữa. Hừ, Chịu thua!!

Thế là Li đã thắng triệt để trong giây phút Maya đc trọng tài cứu khi sắp chết đuối. Một ma pháp sư hệ thủy như cô có ngày bị thủy hệ nhấn chìm mém chết thì nhục thật.

Pis _ Tuyệt quá, cậu mạnh thật.

Li _ Hê, ko dám ko dám!! Vir sao rồi?

Pis _ À, cậu ấy bị bông và hoảng loạn tinh thần nên đc đem đi đến chỗ thầy Kang rồi.

Li _ Cậu ko đi cùng à??

Pis _ Thầy ấy ko cho tớ đi!

Trọng tài _ Trận đấu kế tiếp, Sagit lớp B2 và San lớp A2.

Tác giả đang làm biếng nên các trận sau B2 đều ăn hết, còn ra sao thì các Fan tự tưởng tượng nha.

Và cứ thế tin đồn lan nhanh

_ Nghe gì chưa??

_ Chuyện gì nghiêm trọng??

_ Trời, lớp A3 chỉ còn duy nhất 6 người vào vòng trong thôi kia. Họ bị loại hơn nửa lớp.

_ Gì, ghê vậy?? Ai đấu với họ vậy mà??

_ Còn ai nữa ngoài lớp A1 và A2 chứ?

_ Ủ, mà sao họ thua thảm thế ko biết??

_ Mà chưa thấy đâu!! Mấy trận họ đánh chán động lăm. Còn cái này ghê hơn nửa nè.

_ Sao??

_ Lớp B2 ko có 1 đứa bị loại.

_ Kinh vậy!! Nhớ mấy bữa trước tụi nó còn bị đánh cho lên bờ xuống ruộng mà??

_ Vậy mà giờ mạnh lăm!! Và họ đã trả thù đc nỗi nhục bị loại oan ức của chúng ta.

_ Uk.

Thế là tin đồn lan xa xa.

Ymer _ Lễ hội của vương quốc cũng đến rồi nên các em cứ thông thả chơi hết 1 tuần này đi nhé.

Yan He _ Nhớ chơi vui vẻ đấy. Vì đây là khoảng thời gian cuối cùng mấy đc ở bên nhau mà.

Kang _ Nhớ bảo mấy đứa kia lo đường thương đi.

Ermen _ Mấy đứa ngủ ngon!

Can _ Cảm ơn các thầy ạ. Mọi người cũng nên đi nghỉ sớm đi ạ!

Nanin _ Uk!

Yan He _ Hôm nay nhìn mấy trận đấu cuối mà chân tay tui muốn bủn rủn lun à!

Nanin _ Ủ, ko tin nổi tụi nó chỉ là ma pháp sư trung cấp thôi đấy.

Yusa _ Nói gói nhất là cái màn tích điện bầu trời của Tau ấy, muốn xuyên suốt cái màn bảo vệ lun.

Ermen _ Còn tui là rợn da nhất là cái màn đầu của Capri. Nó quá khủng bố, cả cái sàn đấu bị nổ cho ko còn gì hết.

Kang _ Khiếp đảm nhất là màn của nhóc Scor kia, đánh cho con người ta như tử rồi mà còn tọng 1 đồng thuốc độc vào miệng thẳng bẻ, cũng may là độc loại D ko đấy.

Ymer _ Mấy người phải nhớ đến trận của Gemi, nó đem cả linh hồn của ông thẳng bẻ ra hăm dọa làm nó sợ té khỏi.

Yusa _ Chỉ mới vài ngày thôi mà tụi nhóc mạnh lên đáng kể, như vậy Chẳng mấy chốc ngày ấy sẽ thành công cho xem.

Ymer _ Điều nhờ nữ hoàng cả. Người đã phải trả giá rất nhiều đấy.

Ermen _ Mà ông có đo cấp bậc của tụi nhỏ chưa??

Ymer _ Chưa!!

Nanin _ Ko biết tại nó đã đột phá đến cảnh giới khiếp sợ nào rồi??

Ymer _ Vẫn chưa trở về như xưa mà, lo gì??

Yusa _ Thanh thản nhĩ?? Ông ko lo khi tại nó vào 12 cánh cổng à??

Ymer _ Tại sao??

Yusa _ Vì mạng của chúng sẽ tận. Những cánh cổng thường ko nói nhưng.... Chuyến đi này có lẽ là 1 đi ko về!!

Tau nằm liệt trên giường, cả người đỏ bừng.

Tau _ Can... Nóng... Nóng quá... Đau nữa... Híc!

Can _ Uk, để tớ đi nấu thuốc. Ráng chịu nha.

Tau đã bị sốt do dùng ma lực quá độ trong trận đấu của mình. Hiện tại cơ thể cô đang bị hành hạ do 1 loại phản phệ ma pháp xuất hiện ở ma pháp sư. Họ sẽ chịu cái nóng cắt da thịt vì các mạch ma lực đang tê liệt.

Can vào bếp đun nồi nước để nấu thuốc mà Kang đã kê đơn sẵn cho Tau.

Can _ Ở Pis, cậu cũng đang nấu thuốc à??

Pis _ Uk, Vir hiện tại khá yếu nên tớ phải nấu thật nhiều thuốc giúp cậu ấy dễ ngủ.

Can _ Xem ra cậu ấy bị shock tinh thần lớn lắm.

Pis mất đờm buồn _ Ủ, cô gái tội nghiệp.

Can tròn mắt nhìn cậu _ Này Pis?

Pis _ Sao.. Sao cậu nhìn tớ lạ thế?

Can _ Cậu ngày càng giống nam nhi đó. Cứ thế phát huy nha.

Pis _ Thế... Thế sao?? Nhưng tớ... Tớ lại muốn... Muốn làm 1... 1 cô gái hơn cơ!

Can shock tâm lý. Gì đây, người đang ở cạnh cậu có phải là Pis ko. Có phải chàng trai cố gắng thành 1 nam nhi ko.

Can _ Sao.. Sao cậu đột nhiên lại... Muốn thành con gái?

Pis _ Tớ phát hiện tớ yêu 1 người.. Mà chỉ cần thành 1 cô gái tớ mới cảm thấy mình có cơ hội bên cạnh người đó.

Can _ Cái đó... Cậu thích 1 chàng trai??

Pis _ Uk. Nghe đáng khinh nhĩ??

Can _ Cậu nói gì thế? Chẳng đáng khinh chút nào, cố lên, tớ ủng hộ cậu.

Can nhào tới cầm tay Pis cổ vũ.

Pis _ Uk, cảm ơn cậu.

Tau ở bên ngoài nhìn 2 người mà tròn to mắt. Cơ thể đau đến nóng ran cả lên. Cô đã gắng gượng bước đến bếp để tìm Can, ha, ko ngờ. Cô bậm chặt môi mình và lẩm lủi về phòng. Có vài giọt lệ rơi trên má cô cứ thế chảy dài và chảy mãi.

Khi Can trở về phòng, bón thuốc cho cô thì cô vẫn là 1 Tau bình thường đang đau và sốt thôi. Chẳng còn nước mắt trên mặt cô cả, cô mỉm cười uống từng ngụm thuốc.

Li ôm lấy Capri vào lòng mà trấn an.

Li _ Đc rồi. Có tôi ở đây rồi. Đừng khóc nữa.

Capri _ Ư... Ư... Tôi phải đem tên kia... Giết chết!! Ư... Mẹ ơi... Mẹ ơi!

Trong trận đấu hôm nay của Capri, cô đã tức đến nổi ra tay giết tên đầu thủ của mình và san bằng cả sàn đấu. Vì lý do là, tên đó đã ra tay xé mất dải

băng bị mất của cô và cô do tinh thần hỗn loạn nên đã tức giận tàn sát mọi thứ. Cũng may là cô bị đánh ngất đi và đc đưa đi điều trị.

Capri _ Mẹ... Mẹ... Chúng đang giết mẹ. Ngươi buông ta ra... Buông ra ngay.

Capri vùng vẫy ra khỏi Li, thậm chí cô đánh cậu ko chút nương tay gì cả. Li thì cố ngậm đau mà ôm cô chặt trong lòng.

Li _ Ổn rồi.

Capri _ Híc, đừng đi.

Li _ Uk, ko đi đâu cả. Tôi ở bên em, ở cạnh em đây.

Capri bỗng giật mình, xô Li ra.

Capri _ Ko, ở bên Capri luôn là xác chết. Là xác chết... Mà xác chết thì ko biết nói. Ko phải... Ngươi là kẻ địch... Ngươi là kẻ giết mẹ ta. Chết đi!!

Đừng! Rầm!! Rầm!!

Nghe tiếng nổ và cả tòa ktx lắc lư muốn sập nên cả tụi ko hện mà phi ra ktx bằng đường cửa sổ. Nhất là mấy người đang ở tầng 2 và 3, phi như siêu nhân ấy. Thậm chí còn có ngu quên mở cửa sổ mà phi thẳng ra ngoài luôn.

Sagit là đứa phản xạ lạnh lẽ nên phi ra đầu tiên. Cô phi rất ngẫu, có điều là đang nằm chúi mũi vô bụi cây thôi. Trận đấu hôm nay của cô hết như thi đuổi bắt vậy đó, 1 đứa chạy, đứa đi. Vậy mà khi cô bắt đc đối thủ của mình thì đc phán thắng mới ghê. Và khi cô active nhiều quá thì bị đau cơ nên giờ sụi lơ như cây cơ, hậu quả là cô đã thực hiện 1 hành vi nhảy lầu ko đúng cách thức.

Sagit _ Cứu tớ với, ai giúp tớ xuống đất đi?? Hu, cả người ê ẩm quá!

Choang!! Choang!!

Bịch!! Bịch!!

Aqua và Scor chính là 2 kẻ làm vỡ cửa kính xông thẳng ra vì lí do đây là 2 người có phòng sát bên Capri, căn phòng xaey ra vụ nổ.

Aqua mặt lạnh tanh ngược lên nhìn Sagit bị treo vắt vẻo. Sagit làm bộ ko quan tâm chứ thật ra là đang đồ mồ hôi nè, cậu ta nhìn cô làm chi.

Scor _ Ko giúp cô ta à?

Aqua làm bộ lạnh lùng, ghị tay cô 1 cái và lôi cô xuống thẳng mặt đất.

Bịch!!

Sagit ngã chổng quèo làm cô như muốn bị thoái hóa cột sống và cuộc sống.

Sagit _ Hu.. Đau quá... Ai nhờ cậu giúp chứ hả??... Đồ dã man... Vũ phu... Tên máu đáng ghét!! Cái lưng của tui.

Aqua và Scor cố tình lơ cô luôn, chả nhẽ mọi người đang dần có mặt mà cô muốn Aqua bồng cô xuống như phim tình cảm à. Mơ đi, Aqua sẽ ko làm việc mắc ói đó trước mọi người đâu. Có làm cũng phải làm sau lưng.

Pis đang ở phòng Vir chăm cô thì đc Gemi và Le rình ra liền.

Pis _ Động... Động đất sao??

Gemi _ Ko!! Là 1 vụ nổ!!

Ari _ Lại là ở tầng 3!! Chỉ 1 tuần nữa là rơi đi nơi này rồi mà, cần chi phá vậy??

Can _ Còn Li và Capri đâu??

Àm!! Đừng!!

Tiếng nổ cứ thế vang lên và im lìm, 1 lúc sau mọi người từ lỗ thùng tầng 3 thấy Li ôm Capri nhảy xuống.

Swam _ Hai người các cậu là hung thủ của vụ này à??

Li _ À, xin lỗi xin lỗi. Do Capri hơi kích động nên....!!

Swam _ Kích động đến nỗi phá cả giấc ngủ của tui sau 1 ngày mệt mỏi à? Bất đền 2 người, Hu hu!!

North _ Đc rồi Swam, phòng cậu ở tầng 1 thì làm gì có hư hại gì chứ hả??

Sagit _ Phòng hư rồi, biết tối nay ngủ ở đâu đây?? Hu hu!!

Aqua _ Phòng mới bị phá đây!!

North _ Mọi người... Dù sao tạm thời chúng ta dập đám cháy kia trước nha, kéo lại cháy như trước.

Thế là cả lớp B2 phải mất chừng 2 phút để dẹp gọn cái vụ cháy. May là ko cháy gì nhiều, mà cũng do tụi nó đã mạnh lên nên dập đám cháy của Capri ko nhằm nhò. Có đám cháy là do phòng của Scor và Aqua chứ đâu, chứa trong phòng cả đồng chất gây nổ nữa chứ.

North _ Đc rồi, do hôm nay mấy vị tướng quân và quan đều đi họp cả rồi nên chỉ còn mấy anh lính canh thôi nên ko thể nhờ họ chuyển ktx nào nữa vì mấy ktx kia khi hết học viên thì bị đem khóa lun rồi. Còn qua nhờ lớp A khác thì dẹp đi, nhọc lắm nên...

Can _ Chúng ta sẽ tạm chia phòng!

North _ Đã thống kê đc phòng tồn thất ở lầu 3 là Scor, Capri, Aqua, Pis và Sagit. Lầu 2 là Vir và Le. Lầu 1 ổn cả. Hiện tại chỉ còn 7 phòng thôi, nghĩa là 2 người 1 phòng.

Can _ Tớ sẽ chăm Tau tối nay nên mọi người cứ dùng phòng tớ đi nhé.

Pis _ Can đúng là thánh nhân của mọi người.

Can _ Ha, đâu có đâu có.

Ari _ Tôi và Vir 1 phòng!!

Le lấp bắp _ A... Ari...!!

Ari định sẽ cùng Le nhưng sao dạo này cô thấy Le thật lạ nên ko an tâm với cậu.

Can _ Sao tớ ko thấy Sagit nhỉ??

Sagit _ Tớ.. Tớ ở... Đây nè!!

Sagit vẫn còn đang nằm bẹp trên đất, sức sống của cô bị vắt cạn cả rồi.

Sagit _ Ai đó... Đỡ tớ dậy dùm!!

Scor _ Tội cậu lớn đấy, hại cô ta thành thế!!

Scor chỉ án Aqua. Aqua chỉ bít thở dài, đúng là hơi quá tay thật.

North _ Aqua và Scor ngủ chung 1 phòng ha??

Scor mắt trở lạnh max âm, miệng chế ra tở ko đồng ý.

Scor _ Ta ngủ ở thư viện!

Aqua _ Ta cũng thế!!

Gi chứ, có chết thì 1 nam và nữ như Aqua và Scor mới ngủ chung, diên chắc. Và cả 2 đã phản đối kịch liệt.

North _ Ko đc đâu, 2 cậu ko thể ngủ ở thư viện đc. Bởi vì ở đó toàn sách ma pháp, nó sẽ phát ra tần ảnh hưởng ko tốt đến ma pháp sư, ngủ trong đó xong thế nào 2 cậu cũng bị hút ma lực mòn cho xem. Thảo nào ai cũng ko cho ở thư viện quá 6 tiếng, đây là lí do.

North _ Mà 2 cậu là con trai với nhau mà, với lại cả 2 cũng rất thân với nhau nữa. Ngủ chung có nhau đâu.

North là thuộc hạ của nữ hoàng nên bít đc giới tính thật của Scor rồi mà vẫn ráng giờ trò. Nham hiểm.

Scor trừng tên kia, Scor thân thể giờ khá khó chịu nên ko muốn ra ngoài sân tự tạo nhà băng rồi ngủ ở đó lun đâu. Ở trong cung điện này đến mùa đông vào ban đêm cũng đủ thành băng vào lúc 20:00 h nếu cứ thích long nhong vào đêm thì chết sớm chắc, để đồ nơi khu vực có khí hậu rõ ràng nhất.

Và hiện tại ngoài trời đang dần xuống độ đây này.

Li _ Tớ với Capri 1 phòng nhé!

Li đc liếc rõ dài. Cái tên này ra tay nhanh thế.

Swam _ North, tui qua phòng ông ngủ nhé??

North bắt an _ Chi??

Swam _ Tui bít ông giấu nhiều thứ trong phòng của ông lắm!! Mau đi thôi.

Swam kéo North đi thẳng vào phòng cậu. Hai đóng cửa rồi bàn chuyện.

North _ Sao cậu làm thế??

Swam _ Phải làm thế thì họ mới có cơ hội để mà bên nhau chứ, chúng ta ko nên làm kì đà cản mũi.

North _ Nói thế thôi chứ do cậu muốn vô phòng tớ phá chứ gì?

Swam _ He he, cậu đoán đúng rồi! Mấy tháng nay cậu bỏ mặc cô vợ này ko lo, người ta ứ chịu ầu!!

North _ Đc rồi vợ, anh sai rồi. Đừng giận nữa mà. Đợi chuyện xong rồi thì anh sẽ chiều em hết.

Swam _ Ko. Nếu đợi khi chuyện 1 tháng sau của họ xong rồi thì em ko còn tâm trạng mất.

North _ Rồi rồi.

Swam _ Phạt anh tối nay ôm em ngủ, anh phải làm gối ôm cho em.

North _ Rồi rồi, đã 57 tuổi rồi mà cứ như thời thanh xuân ấy.

Swam hòn _ Anh nói gì hả?? Lúc này em chỉ là học viên Swam 15 tuổi thôi đó nhé.

North _ Uk, bà xã luôn trẻ!

Trong đây quá tình và cảm còn ngoài kia còn đang rất lạnh vì chưa chia phòng xong.

Scor và Aqua thể chết cũng ko ngủ ở phòng khách, đây là nơi luôn có người, ngủ như vậy thật khó chịu.

Sagit _ Nè nè Pis, ngủ cùng tớ nhé!

Pis _ E, nhưng tớ là con trai mà. Cậu ko lo sao??

Sagit _ Ấy, tớ rất tin tưởng Pis mà. Ngủ cùng cậu thì chả sao cả, khác nào ngủ cùng 1 cô gái đâu chứ!!

Pis _ Ừm... Ồ!!

Sagit _ Vậy tớ và Pis chung 1...!!

Ko đợi Sagit nói xong thì Scor tóm Pis đi rồi.

Scor _ Trai gái ko thể ngủ chung

Thế rồi cứ thế Pis bị lôi đi và Scor để lại 1 nụ cười mờ ám cho Aqua. Làm Le cũng thầm cười gian theo, Scor kiếp này vẫn ko đổi.

Scor _ Vật ai đó lấy.

Ari cũng đem Vir đang mê man về phòng mình.

Gemi đứng lẻ loi chung với Le.

Gemi _ Cậu nên quản vợ mình chứ? Còn kéo theo cả Vir của tôi!!

Le _ Tôi ko thể dc, còn nữa. Người cô ấy yêu đâu phải cậu đâu mà lo sốt vó lên thế?? Vốn dĩ Vir yêu 1 người con trai khác bà cậu bít điều đó.

Gemi lạnh lùng đứng dựa tường.

Gemi _ Ha, thì sao chứ?? Thế gì mà ta muốn ko thể có dc thì đừng mong kẻ nào có dc.

Le _ Kể cả kẻ đó là chính cậu!!

Gemi chỉ suy nghĩ 1 giây là đưa ra quyết định cho chính mình.

Geni _ Đúng thế!! Ko kể nào cả!!

Le _ Rồi cậu sẽ phải hối hận! Cậu bây giờ chỉ đắm vào vết xe đổ tương tự của chính tôi và cậu của nhiều năm về trước thôi.

Geni đã ko nghe đc vì cậu đã đi vút từ lúc nào, Le liếc nhìn về cánh cửa phòng của Ari và cũng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Đêm dài

Tạm thời Li và Capri sẽ ở chung phòng, phòng của Li _____

Li ôm chặt lấy Capri vào lòng, hiện giờ cô đang hoàn toàn cuộn tròn 1 cách lặng im trong vòng tay của cậu. Hoàn toàn ko nháo như khi nãy mà đã ngủ ngoan hết 1 chú mèo con rồi.

Li _ Tại sao chứ?? Dù rất muốn làm cho cô đau khổ tột cùng nhưng khi nhìn cô như thế này thì tôi ko nỡ!!

Capri đang ngủ rất yên bình, ở bên cô là ai cô ko hề ý thức đc nhưng vòng tay của người này ôm cô rất dịu dàng và hương thơm thật dễ chịu.

Cặp Scor và Pis ở tạm phòng của Can.

Pis bị kéo vào phòng 1 cách bạo lực và hiện tại cậu đang trùm kín mình trong chăn đây.

Pis _ T...tại sao Sc....or lại đem mình.... chung phòng với cậu ấy chứ??

Scor vừa từ phòng tắm bước ra nhìn con sâu run run ở 1 góc giường kia thì nhúu mày. Cô có làm gì quá lắm sao?

Scor _ Nay, định 1 mình 1 chỗ à??

Rầm!!

Pis giật nảy lên và té lộn đầu xuống giường. Cậu ngược lên nhìn thì thấy Scor đang mặc áo của Can thì ko khỏi thấy lạ. Trước giờ toàn thấy Scor mặc toàn màu tối giờ mặc lên những cái áo thun thoải mái như Can thì nhìn càng.. Hot. Súc sát thương quá lớn rồi.

Scor ko làm gì Pis cả mà bước thẳng lên giường nằm luôn.

Scor _ Tắt đèn, mau ngủ!!

Pis lật đật tắt đèn phòng và mở đèn ngủ. Nhưng sau mọi thứ..... Pis vẫn đứng chết trân gần cái giường và tay đang cầm cái chăn. Cậu đang đấu tranh rất kịch liệt "Lên hay ko lên "

Ko định cậu quyết định thì Scor đã kéo cậu lên giường luôn rồi. Pis đơ người như tượng ko động đậy còn Scor thì rành tay sửa soạn chăn lại cho 2 đứa và tình hình hiện tại là Scor và Pis chung chăn mém chung gối thôi nhưng cũng dính sát rồi.

Pis ráng nhắm chặt mắt khuyên mình mau ngủ đi nhưng ko đc, cậu đang đỏ mặt và thở dốc. Vì Scor trong bóng tối cứ chóng tay nhìn chăm chăm về phía cậu.

5 phút trôi qua ----

Scor _ Nói!

Pis giật thót _ Há?? Cái gì cơ!!

Scor _ Nói cái gì đi! Càng ngớ ngẩn càng tốt!!

Pis _ Ngớ ngẩn??

Pis có nên hiểu là mình đang bị chửi xéo ko nhĩ? Thế nhưng Pis vẫn cố nói nhằm để lảng tránh Scor.

Pis _ Hồi xưa tớ hay đc mấy tên con trai nhỏ cùng làng tỏ tình lắm. Nhưng khi họ biết tớ là con trai thì vẫn ko vờ mặt, vẫn bám theo đòi kết hôn với tớ. Lúc họ đuổi theo hết như truy sát tớ vậy đó. Vậy mà lúc đó mà tớ cứ thích nói đùa là muốn tớ chịu trách nhiệm với họ, chọn 1 trong số họ là con rể mới đau. Cậu ko biết đâu, hồi đó tớ giống hết con gái hơn bây giờ nữa cơ!

Scor _ Tôi biết!! Vậy cậu có chọn 1 ai trong họ làm "chồng" cậu ko?

Pis _ Dĩ nhiên ko rồi!! Sao... Sao tớ lại đi thích con trai đc chứ??

Do ngượng quá nên Pis nói nhăng cuội gì đó nên vội bịt mồm mình lại.

Scor _ Thế à!

Pis _ Tớ...!!

Pis định nói gì đó nhưng Scor đã ngủ thiếp đi, Pis hơi nhói, xoay mặt hướng khác.

Pis _ Ngó thật, mình cần gì phải giải thích chứ? Mình ko là... Gì của cậu ấy cả! Híc!

Pis có biết rằng sau 10 năm ngủ cùng Pis từ lần đó thì đây là giấc ngủ ngon đầu tiên của Scor ko.

Sau khi 2 con người Aqua và Sagit bị bỏ rơi thì Aqua cũng đem Sagit khinh về phòng Swam. Mặc cô lun miệng phản đối.

Sagit _ Ko muốn đâu, thả tớ xuống!!

Aqua _ Cô nghĩ con mồi đến miệng thì tôi sẽ đem thả nó sao??

Sagit _ Cậu... Tên vampire xấu xa. Hu hu.

Phịch!!

Aqua nhẹ nhàng đặt Sagit xuống giường. Cậu thở dài ngao ngán lôi ra 1 đồng chai lọ. Bỗng 1 con chuột từ vùng ko gian trữ đồ của cậu chui ra ôm theo 1 lọ thuốc màu vàng đưa cho cậu.

Aqua _ Cảm ơn.

Sagit mắt long lanh _ Nè nè, nó là con gì dạ??

Aqua _ Linh vật của tôi!

Sagit chấp 2 tay cầu xin _ Cho tôi sờ nhé! Nhé!!

Aqua _ Uk!

Sagit mừng rỡ ôm và lòng. Cô nựng mặt pippi vô cùng hạnh phúc. Aqua thấy hơi ngứa mắt nên kéo thẳng chân Sagit, xoa thuốc lên rồi bóp mạnh.

Sagit _ A... Ừm!! Đau... Đau quá!! Nhẹ... Nhẹ chút!!

Aqua _ Cô làm ơn đừng nói những thứ làm người khác hiểu lầm như thế đc ko?

Sagit _ Nhưng tôi... Tôi đau quá!!

Sagit mắt ứa nước mắt. Nhưng Aqua ráng ko chú ý, cậu cứ mạnh tay xoa bóp chân cho cô.

Aqua _ Đưa tay, buông nó ra!

Sagit mặt rắng nhện đau, bấm môi, đặt pippi vào lòng mình chứ ko làm theo ý Aqua.

Aqua trán thâm nổi gân xanh. Cậu ko thể là cậu ko có ghen với con chuột kia đâu. Aqua càng xoa thì càng mạnh tay hơn nhưng các cơ đau nhức đang giảm bớt.

Sagit _ Cậu đang giận gì à??

Aqua _ Ko!! Nằm sấp xuống giường đi!

Sagit mặt xanh lè _ Để... Để làm gì chứ?

Aqua đem pippi ném qua 1 bên khi nó đang hưởng thụ hạnh phúc đc Sagit nựng.

Cậu đem Sagit đẩy ngã xuống giường và lật lại làm cho lưng cô đối diện với cậu. Aqua mặt ko chút ngượng vén áo Sagit lên cao. Sagit mặt đỏ bừng, nước mắt bắt đầu tuôn như suối, mặt đỏ xanh đen trắng thay đổi liên tục.

Sagit _ Làm.. Cậu làm gì thế??...Kéo áo tớ xuống mau đi! Cậu là 1 tên vampire biến thái!! Xấu xa!!

Aqua cũng thèm đề tâm cô nháo hay chửi mình xấu đầu. Cậu đồ dùng dịch trong lọ thuốc xuống lưng cô làm cô cảm thấy 1 cỗ dễ chịu loan tỏa.

Sagit _ U.. U!!

Aqua giễu cợt _ Thoải mái như thế à!!

Sagit _ Ko... Ko có!!

[Tác giả: Sao càng viết ta càng cảm thấy biến thái thế này]

Aqua nắm rõ các cấu trúc của cơ thể con người nên cậu xoa bóp cho cô vô cùng nhẹ. Những ngón tay ấn vào từng vùng da thịt thật dịu dàng.

Sagit _ A, này!! Cậu là người hay là vampire??

Aqua _ Nếu cô làm thức ăn cho tôi suốt 1 tuần này thì tôi sẽ nói cho cô biết!

Sagit _ Sao... Sao chứ?? Cậu quả là biến thái mà!

Aqua _ Vậy thì thôi vậy!!

Sagit _ Sao... Sao cậu lại tốt với tôi thế?

Aqua _ Cô đoán xem

Sagit _ Nếu đã bí thì tôi ko hỏi đâu. Cậu đem đó sao lại cứu tôi??

Aqua xoay mặt Sagit lại để đối mặt với mình.

Aqua _ Nếu 1 tuần này cô làm cho tôi vui vẻ thì tôi sẽ nói cho cô biết. Đc chứ.

Sagit phồng má úp mặt vào gối.

Sagit _ Đồ quá đáng. Cậu trêu ghẹo tôi. Cậu trêu ghẹo tôi.

Aqua nhàn nhã kéo áo Sagit xuống, phủ chắn lên người cô và đi vào phòng tắm. Quả thật từ khi uống máu của cô thì cậu đã mất hết hứng thú với các loại máu khác và giờ nó đã trở thành 1 con nghiện. Máu cô cậu uống tuy ít nhưng giúp cậu cả tuần ko cần thêm 1 giọt máu nào nữa cả, thật kì diệu.

Tau nhìn người con trai đã ngủ thiếp trên chiếc ghế kia.

Tau _ Tôi ko hiểu đc, người con trai đó có thật sự sẽ là người làm tổn thương tôi ko Pyon??

Pyon _ Cô đang mùi lòng với hắn??

Tau _ Ko, tôi chỉ là... Cậu ấy quan tâm tôi nhiều như vậy, còn chăm sóc tôi đến khi mệt thiếp đi. Người như thế sẽ làm tôi đau sao??

Pyon _ Đừng quên rằng hắn ta đang rất thân mật với kẻ kia. Với lại bản tính của hắn sẽ chăm sóc bất cứ ai như cô vậy.

Tau rừ rựi _ Thật sao??

Pyon _ Cô động lòng??

Tau _ Đúng thế, tôi đã...!

Pyon _ Đc rồi, tùy cô nghe theo hoặc ko, làm gì tùy cô vậy. Thật là, vẫn ngựa quen đường cũ.

Tau _ Là ý gì??

Pyon _ Ko gì hết!!

Tiếng thút thút làm cho Ari phải lật đặt bật đèn ngủ lên ngay.

Ari _ Sao thế? Đau ở đâu sao??

Vir _ Ari.. Sao cậu....híc, lại ở đây??

Ari _ Ktx xảy 11 số chuyện nên hiện tôi sẽ cùng cậu chung phòng. Trả lời tôi, sao lại khóc??

Vir _ Tớ... Tớ.... Bé sói... Híc.... Huhuhu!

Ari chợt hiểu ra vấn đề nên ôm cô vào lòng.

Ari _ Ngoan, cứ khóc đi. Cô gái đáng thương.

Đêm đó Ari phải làm chỗ dựa cho Vir quên đi nỗi buồn của cô.

Ari _ Tôi có thể xóa bỏ mọi vết thương trên người cho cô nhưng vết thương lòng thì tôi ko thể, cô phải tự vượt qua, cô hiểu chứ??

Vir _ Tôi.. Tôi ko muốn tiếp tục đấu tranh cho ích kỉ của mình nữa!! Kẽ như tôi ko thể thắng đc ai cả, rồi tôi sẽ trở về nơi đó thôi. Kẽ như tôi suốt đời ko thể đc hạnh phúc mà. Huhhu!!

Ari _ Nếu như cô thắng vòng thứ 3 thì cô sẽ có 1 điều ước mà. Cô phải bít mình cần thứ gì chứ, sẽ là ích kỉ nếu cô bỏ cuộc lúc nào. Đừng để mình phải hối hận vì sự hi sinh của sói con.

Vir _ Tớ... Tớ là 1 kẻ tham lam thắng lợi. Biết rõ mình ko đủ sức đk đc con quái vật đó nhưng vẫn có liều mạng. Tớ là kẻ đáng trách, 1 đứa đáng khinh, con kĩ nữ dơ bẩn,... Hu hu.

Ari _ Đừng nghĩ nhiều nữa, mau ngủ đi nào. Nếu để cho sói con bít cậu đang tự dần vật mình như vậy thì nó cũng đau lòng lắm đấy. Ngủ đi nào.

Sau 1 hồi khóc lóc thì Vir cũng thiếp đi. Ari sửa chăn lại cho cô. Ari chỉ vừa lướt ngón tay của mình qua khoé mắt của Vir thì đôi mắt sưng đỏ tấy đỏ đã trở về như cũ. Ari hôn lên cái trán của Vir, đôi mắt thấp thỏm lo âu.

Ari _ Đừng lo lắng gì cả, vì tôi đã ở đây. Yêu cậu nhiều lắm, Vir!!

Xoạch!!

Cánh cửa sổ phòng đc mở ra, Geni đập bóng mình bước vào.

Geni _ Biết rõ tôi đang quan sát mà cô vẫn động tay động chân. Đây là cô muốn tuyên chiến với tôi sao Ari??

Ari lạnh lùng liếc nhìn tên con trai tuyệt đẹp kia _ Đúng vậy! Khi nghe đc những lời khi nãy của cô ấy mà cậu vẫn quyết định lừa dối cô ấy sao??

Geni _ Lừa dối là sao chứ?? Tôi đang thật lòng đấy. Ha. Dù sao cô ấy cũng là của tôi thôi, đừng mong phá đám giữa chúng tôi đấy, quý cô Ari.

Geni ngắm nhìn người con gái đáng thương đang ngủ kia rồi biến mất.

Ari _ Đợi đó, tôi sẽ bắt cậu trả đủ. Những tên thích làm đau người khác như cậu sẽ lãnh đủ những gì mình làm với cô ấy.

Le cụp mắt, rời xa khỏi cánh cửa phòng của Ari. Cô nói như thế, nghĩa là cậu ko còn cơ hội đâu nhi.

Sáng hôm sau -----

_ Mình phải dậy nấu ăn thôi! Hử, sao mình ko ngồi dậy đc??

Pis mơ hồ mở mắt ra, cậu vừa chuyển con người thì mới tỉnh hoàn toàn do quá shock. Lần đầu tiên cậu đc ngắm Scor ở cạnh li siêu gần như vậy, còn bị cậu ấy ôm chặt nữa chứ.

Pis ráng điều hòa hô hấp, ráng làm cho mình bớt đỏ mặt. Sợ Scor tỉnh dậy, Pis nhẹ nhàng rút tay Scor ra khỏi người mình, vừa làm cậu vừa làm nhảm ko đc để Scor phát hiện, ko đc để Scor tỉnh dậy.

Scor có chứng nhạy quá với tên mình, và khi bị kêu tên thì cô đã tỉnh dậy ngay. Một nụ cười ranh ma hiện ra trên mặt Scor, trong khi Pis đang cố gắng kéo tay Scor ra thì Scor lại ôm cứng Pis thêm. Cô vui mặt vào người cậu.

Pis lúc này ước gì mình ngưng quá bất tỉnh luôn cho rồi. Lúc Pis còn đang lú lẫn thì Puro ở đây nhảy ra hiện thành người ôm chặt lấy Pis từ tay Scor.

Puro _ Tên kia, mi định đùa giỡn với vợ của lão đây à. Đợi mình đủ tuổi kết hôn đi nghe chưa hả??

Scor ngồi dậy ngãi rối mái tóc của mình, khó chịu liếc nhìn vói về mặt ko có vui vẻ mấy với Puro. Dám phá chuyện của bà đây.

Pis kéo áo của Puro, Puro đành áp tai lại gần Pis nghe cậu thủ thỉ gì đó.

Pis _ Đưa tớ ra khỏi đây giùm đi.

Puro lấy hết can đảm ra liếc xéo Scor và chạy nhanh ra ngoài.

Puro _ Này, người định chơi trò ám muội với tên mặt lạnh đó à?

Pis _ Tớ chỉ là... Muốn 1 tuần cuối này ko có gì phải luyến tiếc mà thôi. Ko cần cậu ấy biết tình cảm của tớ, chỉ cần tớ ở bên cạnh cậu ấy những giây phút cuối cùng này là đc rồi.

Puro _ Đc rồi, quyết định của cậu tớ sẽ ủng hộ hết sức. Mong những ngày này cậu sống thực vui vẻ là tớ vui rồi.

Pis _ Cảm ơn Puro, hôm nay phần cậu nhiều nhất nhé.

Puro _ Dĩ nhiên phải vậy rồi.

Geni _ Thật khủng khiếp khi ngủ cùng 1 tên con trai, một đêm tệ hại, ngày mai phải kiểm cô nào ngủ tạm vậy.

Le _ Lại cái bản tính trắng hoa.

Geni _ Cua gái là 1 nghệ thuật và chỉ có các nghệ sĩ mới làm đc điều đó.

Le _ Đừng có nói điều đó với về mặt nham nhở như thế!!

Sagit với khuôn mặt đen hết mức và xấu hết cỡ.

Sagit _ Tên đó đúng là loài vật sống về đêm. Sáng ra thì ngủ say như chết. Mà cái mặt ngủ quá đỗi thiên thần khiến mình ko thể làm gì hấn cả. Đêm qua hấn có làm gì mình ko nhỉ?? Hấn nhường giường cho mình còn hấn thì ngủ ở bệ cửa sổ, ko biết có lạnh ko? Có sao ko,? A, đừng nghĩ về hấn nữa...

Mọi người cùng ngồi trên cùng 1 bàn ăn sáng với 1 bầu ko khí kì lạ. Sao lại có Capri, Aqua và Scor ở đây hay vậy. Suốt 2 tháng trời có bao giờ họ tự nguyện cùng ngồi ăn sáng với mọi người đâu chứ??

Sự thật là cả 3 bị 3 người cùng phòng hôm qua dụ hết mức có thể để cùng ăn chung, nói nào là 1 tuần trước khi chia tay thì phải có bữa cơm chứ??

Capri thì đc tên Li phục vụ tận tay, món nào cũng đều gấp cho cô. Aqua toàn nhai cơm trắng, Sagit hiểu ý liền lấy cho cậu quyền miếng thịt sống làm cậu cắn răng chịu đựng, cậu chỉ là ko biết nên gấp món gì thôi và cậu là loài hút máu, dù là quỷ nhưng ko tới mức ăn sống như thế. Còn Scor thì ăn siêu ít, cậu vừa nhấm nháp ít cơm và ít canh cho dễ nuốt, vừa ăn vừa buồn nôn và chỉ ăn 1 chén cho qua.

Tau thì tận tụy bón Tau ăn luôn chứ. Tên chồng mẫu mực của đám. Khác lạ nhất là Ari kia, ko chăm Le như mọi khi nữa mà toàn chăm lo cho Vir. Ari đưa từng món chừng nào Vir ăn thì thôi.

Ari nói chuyện cho Vir có thêm sinh khí _ Vir này, hôm nay mình đi chợ nha, cậu muốn ăn gì nào?

Can _ Ồ, đc đấy. Đang lễ hội nên sẽ có nhiều loại thực phẩm mới mẻ lắm đó. Cậu nên đi đi Vir.

Tau _ Can, Tau cũng... Muốn đi!

Can _ Uk, 2 chúng ta cùng đi.

Pis _ Vir, tớ nghĩ cậu cũng nên đi thử đi. Chứ đừng trong nhà mãi, như thế ko tốt đâu.

Vir đáp nhẹ lại _ Uk, tớ sẽ đi.

Le _ Ari... Le cũng muốn đi cùng Ari.

Ari đoán 1 chút rồi cũng gật đầu làm Le thầm gioi kí hiệu chiến thắng.

Sagit _ Đợi... Tớ cũng đi nữa.

Vir _ Đc mà, Sagit cùng đi nha.

Aqua _ Cô ta đi với tôi.

Sagit _ Ko muốn đâu, tôi muốn tung tăng chơi đùa với Pis, mua quà cùng Ari và sắm quần áo cùng Vir thôi. Đây là cuộc đi chơi của phái nữ mà.

Pis _ Tớ là nữ á??

Aqua _ Vậy tối nay đừng mong đc ngủ.

Aqua nói đầy mờ ám làm cả lũ cười thầm

Geni _ Tối qua 2 người đã làm gì rồi hả?

Aqua _ Chỉ mới xoa bóp chân, tay, lưng cho....

Sagit vội chạy tới bịt miệng Aqua ngay, tên này càng nói càng hiểu lầm. Aqua nhếch mép, đây là thứ Aqua học đc từ Scor, muốn ép buộc con gái thì phải càng mặt dài biến thái vào.

Sagit mở tuyệt chiu phái nữ, mắt cô rung rung xót xa.

Sagit _ Hai ngày sau đc ko, tớ thật muốn đi cùng tụi Ari mà. Dù sao cũng là ngày đi chơi hiếm hoi của phái nữ mà, nha nha!!

Aqua _ Uk, ngày đó tôi phạt gấp 3.

Thấy Scor ăn ít thì Pis gấp cho cô thêm 1 ít thức ăn, Scor cắn răng rống nhanh rồi rời đi trước làm cả bọn tò mò, trao đổi ánh mắt kêu Pis bám theo cậu ta đi.

Oẹ!! Oẹ!! Khục!!

Pis hót hải khi nghe tiếng ói, cậu lật đật chạy vào phòng vs thì thấy Scor đang mệt mỏi rửa mặt.

Pis _ Cậu ko khỏe? Thức ăn ko hợp à?? Hay là cậu ghét ăn những món đó!?

Scor _ Ko, tôi ổn!

Pis _ Cậu muốn...!!

Scor _ Ra ngoài đi.

Pis _ Tớ..!

Scor _ Ra ngoài.....!!

Pis lật đật chạy ra ngoài, Scor nhìn thân ảnh nhỏ nhắn đó biến mất thì nghiêng răng.

Scor _ Ko đc, cậu ấy ko phải là thức ăn. Ko đc... Ko đc ăn cậu ấy.. Đó là Pis.

Scor khó khăn ôm bụng bóp chặt, cô tự động hóa ra 1 con dao băng đâm thủng bụng mình dùng con dao trần an con quái vật trong mình.

Pis mở cửa chạy vào, cậu hốt hoảng hơn khi thấy Scor tự đâm chính mình.

Scor _ Sao vào lại đây??

Pis _ Tớ đem thuốc cho cậu.

Pis xỏ ra 1 tràn thuốc dạ dày, tiêu hoá,...

Pis _ Cậu sao lại!! Tự đã thương mình thế?

Pis quỳnh quáng xem xét miệng vết thương cho Scor, định chạm vào vết thương thì tay đã bị Scor chộp lấy và kéo cậu vào lòng.

Scor _ Ko cần làm gì cả... Chỉ cần ở bên tôi thôi.

Pis ôm chầm lấy Scor _ Đc, nếu cậu muốn!! Tôi sẽ mãi bên cậu!

Scor _ Tôi muốn cậu nhớ kĩ lời hứa này dù cho mai sau cũng phải nhớ. Đc ko??

Pis _ Uk!!

Ari _ Có lẽ Pis ko đi đc rồi, nhìn đáng vẻ hốt hải khi nãy xem.

Sagit _ Chúng ta đi rồi mua quà về cho cậu ấy thôi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Hoa tâm tư

Mọi gian hàng đã bắt đầu trang trí cả rồi, cả con đường phủ đầy đèn lồng và hoa.

Sagit _ Nè, hay chúng ta qua bên kia thử nhé. Hình như đang đc dùng thử thức ăn kia.

Ari _ Ko ko, nên đi mua áo mặc lễ hội chứ. Quần áo của cậu cũng tả toí hết rồi kìa.

Sagit _ Nhưng dịp lễ chỉ có 1 lần, ai biết chúng ta có sống đc sau vòng 3 để hưởng lễ năm sau hay ko?

Ari _ Cho nên mới mua để đòi. Đây là lễ lớn 1 năm 1 lần mà.

Sagit _ Vir, ưu tiên cho cậu hết. Cậu muốn đi đâu nào??

Vir _ Tớ... Tớ muốn thử bánh anh đào - đặc sản của vương quốc Go.

Sagit _ Đc đc, theo cậu hết. Ta đi ăn bánh ngọt đặc sản nào.

Ari và Vir đang lực mua lá trà trong khi chờ Sagit và Le đi mua đặc sản. Ari đang chờ Vir lựa lá trà, còn cô thì ngấm sơ qua các gian hàng. Ari giật mình khi thấy 1 thân ảnh trong đám đông.

Ari _ Vir, cậu đã lựa đc trà mình muốn chưa??

Vir cầm 1 ít trà khô lên thưởng thức mùi hương.

Vir _ Đúng là lễ hội lớn nha. Có đủ thứ trà mà tớ chưa biết nữa này. Đây chắc là những loại mới của lễ hội này.

Chủ quán _ Cô bé thật tinh tế, trước ngày lễ thì chúng tôi sẽ bày bán 1 ít trà loại mới nhất. Thấy cô bé đáng yêu nên ta sẽ tặng cho cô 1 túi trà cô thích nhé. Thích loại nào cô bé cứ chọn thỏa thích, chưa đến lễ nên ta sẽ giảm giá cho.

Vir _ Bác thật tốt. Vậy cho cháu 1 túi trà nhài, trà Đình ngọc,....

Chủ quán _ Trà của cháu đây.

Ari _ Đã xong rồi sao?? Chúng ta mau đến chỗ tụi Sagit nào.

Ari đem số trà cất hết vào ko gian rồi kéo Vir đi nhanh.

Sagit _ Tớ mua đc rồi. Nhiều ỏi là nhiều. Hai cậu mau ăn thử xem, đây là bánh phô mai đồ đặc sản của vương quốc Cer đây. Còn đây là....

Ari _ Đc rồi, chúng ta vừa đi vừa ăn tiếp nào.

Sagit _ Cậu sao thế Ari, ko thích đồ ngọt à?? Ý, hình như đằng kia là Gemi mà nhỉ??

Ari khẽ chặt lưỡi. Cô kéo Vir quay nhanh đi hướng khác.

Ari _ Đừng nhìn!!

Vir _ Có gì à Ari?

Vir định nhìn nhưng đc Ari úp mặt cô vào ngực mình ko cho cô nhìn đi đâu cả.

Nhìn cảnh này mà Sagit thà đi đơ.

Sagit _ Hai... Hai cậu.. Làm gì vậy?

Vir _ Ko sao đâu Ari. Tớ biết cậu lo cho tớ mà nhưng tớ muốn mình đc tận mắt thấy cơ!!

Ari đành bất lực xoay đây và chỉ về hướng Gemi. Ở phía kia, Gemi đang vui đùa cùng 1 đám nữ nhân quây quanh. Vir ko có biểu hiện gì cả, chỉ bình thần nắm tay Ari đi tiếp.

Vir _ Ta đi mua quần áo lễ hội nào. Tối nay tớ muốn ngủ cùng mọi người.

Sagit đã bít mình làm việc gì nên cô cúi đầu hỏi lỗi.

Vir _ Sagit này, tối nay cùng ăn bánh và xem phim nha.

Sagit sống lại và dí theo khoe mấy cái bánh.

Sagit _ Này, ta nên mua đồ cho Pis luôn nhé, tội cậu ấy hôm nay ở nhà lắm.

Le đi sau họ thì quay ngược ra sao liếc xéo tên Geni đáng chết kia, tạt phong lưu ko bỏ.

Đang đi thì gặp nhóm Can, Tau, Li và Capri.

Can _ Gặp mọi người thật hay quá, đang cùng mua quần áo à??

Vir _ Đúng thế! Các cậu cũng vậy sao?

Li _ Tôi chỉ định đem Capri đi dạo phố cho thanh thần đầu óc thôi, với lại định mua ít được nữa.

Can _ Đồng vui như vậy thì chúng ta nên cùng lựa quần áo dạo hội chứ. Kẻo tớ sẽ hối hận vào 1 tuần cuối cùng chúng ta đc ở bên nhau chết mất. Hic hic. Có những người thậm chí lễ hội đã đến gần mà cứ ru rú trong nhà ko thèm mua sắm gì hết kìa. Hu.

Hất xì!!

Pis _ Cậu bị cảm à??

Scor _ Ko.

Scor làm tan chảy con dao băng kia mà ko rút thẳng ra, lúc này máu mới bắt đầu chảy ồ ề ra.

Pis _ Á, máu chảy nhiều lắm. Mau đề tớ băng nào.

Pis nhao nhao nhảy vào vén áo Scor lên. Chạm vào làn da trắng lạnh làm Pis thấy hơi tê người, trên bụng Scor có 1 vết bớt đen cực chói mắt làm Pis phải nhìn chăm chú, ngoài ra là chi chít quanh đó là các vết sẹo lớn nhỏ nhìn mà rợn người. Pis thầm run.

Scor _ Sao?? Sợ à?

Pis _ Ko!! Chi là cảm thấy rất đau thôi.

Scor nhúm mày _ Tại sao??

Pis _ Cậu rút cuộc sao lại chịu đựng đến mức này. Cậu nhất quyết muốn lấy ngai vị kia đến thế sao?

Scor _ Đúng vậy.

Pis _ Dù cho phải bỏ mạng.

Scor _ Đây là tham vọng, cho đến khi ko đạt đc nó thì tôi sẽ ko dừng lại. Mau băng nhanh đi nào.

Pis thầm tức, muốn mắng 1 câu đồ cứng đầu ghê. Cậu mạnh tay sức loại thuốc công dụng mạnh và rất nhất. Băng thì siết chặt thật chặt cho máu hết chảy luôn đi. Scor bít Pis đang dối nên thầm cười, cô sẽ ko từ bỏ thù hận này trong lòng dù cho có là cậu nói gì đi nữa. Tuy Pis băng bó có phần mạnh tay thật.

Thù hận, ko phải cứ nói bỏ là đc. Và Scor là 1 thể loại ko thể nào bỏ đc khi mình ko trả đc thù.

Băng bó xong Pis xách dụng cụ đi thẳng mà ko cần Scor nói gì cả.

Pis _ Cần thận đừng để nhiễm nước ko thì bị thương tới tuần sau luôn đi đồ đáng ghét.

Pis bực bội đi xuống lầu. Gặp bọn Ari vừa đi mua sắm về.

Sagit _ A Pis, bọn tớ có mua quà về cho cậu nè.

Vir _ Ở nhà 1 mình chắc cậu buồn lắm.

Pis _ À ko, mọi người đi chơi có vui ko?

Vir cười nhẹ _ Ủ, cũng thú vị lắm.

Sagit _ He he, quà của cậu rất đặc biệt nha Pis.

Pis có dự cảm ko lành.

Com tối ----_

Can _ Sao Gemi và Scor ko xuống ăn com nhi?? Cả Aqua cũng ko có mặt luôn.

Ari _ Kệ tên Gemi đi.

Sagit mặt xanh lét _Aqua... Cậu ta nói ko dối.

Cậu ta định ko ăn com tối để ăn cô à.

Pis _ Mặc kệ cậu ta, tớ ko quan tâm nữa đâu. Ko quan tâm, ko quan tâm tí nào.

Suy nghĩ của mọi người.

" Rõ là quan tâm muốn chết "

Sagit _ Nè nè mọi người, tối nay mình ngủ chung dưới phòng khách nhen.

Sagit phải tìm cách trốn tránh tên ma vương khát máu Aqua kia mới đc.

Pis _ Tớ đồng ý.

Pis cũng muốn tránh mặt Scor lắm.

Li _ Cô cũng nên tham gia chung lun ha Capri, quan hệ thân thích với các bạn nữ khác cũng tốt mà.

Capri _ Cũng đc.

Thật ra là Capri cũng ko muốn ngủ chung Li, hôm qua là đủ rồi nhen. Sáng dậy thấy tên nào đó canh mình ngủ cả đêm cũng thấy có lỗi. Tối nay để hẳn ngủ 1 mình thì tốt hơn.

Can _ Trong phòng tớ cũng có dự trữ vài cái chăn đấy. Mọi người vào đó lấy ra xài nhé. Kèo tối lạnh đấy.

Tau _ Tau cũng muốn ngủ chung.

Sagit _ Nay Pis, sao cậu ko vào lấy cùng tớ.

Chà là Sagit và Pis đc phân lấy chăn ở phòng Can nhưng giờ phòng Can là của Scor và Pis ở tạm nên..

Pis _ Cậu vào đi, tớ ở đây đợi cho!!

Sagit _ Cậu ấy sao thế nhi??

Sagit mở cửa thì thấy Scor đang nốc mấy cái thứ lạ lẫm nên ko để ý.

Sagit _ Tớ vào lấy đồ rồi đi ngay, ko làm phiền cậu!!

Scor _ Cậu ấy đâu??

Sagit _ Cậu nói Pis thì cậu ấy đang chờ bên ngoài ấy.

Pis rét cả người, cậu phóng nhanh đi và bỏ quên luôn cô bạn của mình.

Scor cười nhếch mép _ Thế à?

Sagit chợt thấy rợn người, sao cô có cảm giác tên Scor này và Aqua có các điểm tương đồng ghê gớm thế này. Chắc là cô tưởng tượng thôi.

Ymer _ Các em, hôm nay có tin vui cho các em nè.

Pis _ Tin gì vậy thầy??

Emen _ Chuyện là do các em rất nổi tiếng trong các vòng thi nên người dân muốn các em giúp đỡ họ trang trí và chuẩn bị cho lễ hội. Đạo này mọi người đang bận bịu do thiếu nhân lực lắm. Những ma pháp sư của triều đình đã ra biên giới hết rồi nên thật trông cậy vào các em đó.

Yan He _ Chỉ giúp 2 ngày thôi. Các em thấy thế nào??

Pis _ Em sẽ giúp. Vui quá, đc chuẩn bị cho lễ hội luôn.

Sagit _ Vui quá, em sẽ tham gia.

Vir _ Em sẽ giúp ạ!!

.....

Tối nay các bạn nữ + Pis kéo chân ra ngoài phòng khách nằm. Vừa xem phim trên tinh cầu vừa ăn bánh làm cả bọn con trai đứ đả nghiêng răng(Aqua) định hút máu cô nhưng ai dè chuồn nhanh lắm, đứ đả thờ dài(Scor) cảm thấy có lỗi vì nói hơi quá, đứ đả lo lắng nhiễm bệnh(Can) Tau còn bệnh mà, đứ đả ghen tức(Geni) thật chẳng ra gì ngoại tình còn vớ vẩn, đứ đả buồn bã (Li) thấy mình ko đc tín nhiệm nên buồn. Còn North thì khỏi lo cho vợ nên lăn ra ngủ sớm

Swam _ Nè nè. Sau khi mọi người có điều ước và làm vua thì sẽ ước gì hả.

Sagit _ Tớ sẽ đạp địch bọn hoàng tộc kia đi và giúp đỡ cho người ở các ngôi làng nhỏ hoang vắng.

Swam _ Sao thế??

Sagit _ Vì làng tớ... Làng tớ tuy nhỏ nhưng sống rất chất phác, họ ko làng gì sai cả nhưng đã bị chính quyền hoàng gia âm mưu loại bỏ.

Nói đến đây Sagit sực sùi cắn cái bánh nhai nhai.

Ari _ Tôi thì định xóa bỏ lời nguyền cho mình. Vì tôi muốn đc bất thế nào là buồn, thế nào là vui. Tôi muốn đc khóc và cười như vác cậu vậy.

Nghe xong lời Ari thì nước mắt Sagit chực trào tuôn ra ướt cả gối.

Vir _ Mình thì ko nghĩ sẽ đc làm vua nhưng nếu đc thì mình muốn xóa bỏ chế độ nắm quyền của các lâu xanh của vương quốc Go thôi. Tớ muốn các cô gái bán thân ở đó có 1 cuộc sống tự do.

Ari _ Ước mơ thật đẹp. Ráng thực hiện nhé.

Vir _ Uk.

Swam _ Đều là những ước mơ cao đẹp. Vậy còn Tau thì sao nào??

Tau _ Tau thì muốn... Muốn mẹ trở về!

Ari _ Mẹ Tau đi đâu à?

Tau _ Mẹ đi xa lắm. Mẹ nói sẽ về, bảo Tau chờ nhưng...

Sagit _ A... Tau, mau thử bánh sôcôla kem béo ngây này đi. Nó đc phủ 1 lớp kẹo bên ngoài nữa đó.

Tau chưa kịp khóc thì ngậm lấy cái bánh ăn rồi.

Swam _ Phù, mém nguy. Còn cô thì sao Capri??

Capri cắn mấy cái bánh vô cùng thô bạo và húp 1 ngụm trà mới chịu mở miệng.

Capri _ Chuyện của ta à?? Ừ thì ta muốn thống lĩnh đất nước này. Thế thôi. Nên ta cần phải có sức mạnh.

Swam _ Vậy còn người con trai duy nhất ở đây thì sao nào?

Pis _ Tớ... Uhm, mong muốn của tớ thì... A... Tớ muốn mọi người đều thực hiện đc ước mơ của mình thôi.

Swam _ Híc, Pis thật tốt.

Vir _ Vậy Swam thì thế nào??

Swam _ Hà? Tớ thì chỉ thi cho vui thôi ai dè đậu lun.

Sagit _ Lí do gì vậy??

Ymer quỳ dưới đất, thái độ vô cùng kính cẩn

_ Quà đúng như nữ hoàng đã nói. Ngài đã nhớ lại.

Le mất liếc nhìn Ymer, đôi mắt như đỏ rực tỏa sáng trong đêm.

Le _ Cái trò các người bày ra là sao?

Ymer _ Chỉ là muốn rèn rũa các ngài 1 chút trong kiếp này thôi ạ.

Le _ Vậy còn chuyện 12 ngài vị thì sao?

Ymer _ Để tìm kiếm những tài năng của đất nước thôi ạ!!

Le _ Ta ko tin, đem ta đi gặp nữ hoàng. Ta có chuyện muốn nói.

Ymer _ Ko thể dc đâu thưa ngài. Nữ hoàng đã bắt đầu rơi vào giấc ngủ sâu để chuẩn bị cho đại lễ 1 tháng sau rồi ạ.

Le _ Xem ra tạm thời các người ko muốn cho ta biết điều gì hết nhì. Đc rồi, mau đi đi.

Ymer _ Vâng.

Ymer lập tức rời đi.

Le _ Nghe lén là ko tốt.

Geni _ Ái chà, đầu phải lồi của tôi đâu chứ. Chỉ vì lo lắng cho người bạn cùng phòng ko biết đã đi đâu vào đêm tối thôi mà. Ko ngờ thì ra là ra đây nói chuyện với bậc tiền bối với thái độ như thế. Ha, các người đang có bí mật gì giấu chúng tôi sao??

Le im lặng nhìn chăm chăm vào Geni và ko nói gì cả.

Lúc này thì Aqua lại đột ngột bước ra từ góc khuất bức tường.

Aqua _ Xem ra là bí mật ko thể nói rồi nhì?? Xem nào, hình như lúc nãy ông ta có nhắc tới và nói rằng người ko dc nói bất cứ hời đó cho bọn ta biết. Và... Người và ta đã là 1 ngoại lệ ko nên có rồi là sao hả??

Ymer _ Xin ngài ko dc nói truyện gì cho 11 người họ biết. Nếu ngài làm thế thì chả khác nào muốn giết họ cả, còn về ngài Aqua đã là 1 ngoại lệ như ngài rồi. Chúng thần khó xử lắm ạ.

Le thăm nuốt ực 1 cái. Họ đã trốn và nghe dc hết đến nỗi ko ai có thể phát hiện sự tồn tại của họ. Kiếp này họ vẫn ko tầm thường tí nào, vẫn xuất quỷ nhập thần như xưa.

Scor nhảy xoạt xuống từ cái cây.

Scor _ Bây lâu nay cậu cũng diễn giỏi đấy chứ. Hoàn toàn ko nhìn ra dc. Ko có gì để nói sao??

Le _ Xin lỗi, tôi ko thể, hãy hiểu cho!!

Aqua _ Xem ra là ko thể. Vì dù sao 1 tháng sau chúng ta cũng dc biết nhì, nếu còn sống.

Geni _ Xem ra vô ích rồi. Tôi đi kiếm cô nào ngủ đây. Tạm biệt nhé các chàng cô đơn.

Scor lúi thủi nhảy vọt lại lên cây tắm tuyết. Cô rất thích lạnh, càng lạnh càng thích. Nhưng giờ tuyết mới bắt đầu rơi thì hơi chán, dù gió đủ làm 1 người thường đóng băng rồi.

Aqua cũng nhảy lên theo, mặc cho ánh mắt của Le, Aqua vẫn vút đi khuôn mặt của cậu nam nhân Aqua và thay vào đó là mái tóc bạc, đôi mắt đỏ và làn da lạnh giá. Aqua quay lại gật đầu nhếch mép với Le

Le hiểu chuyện rồi đi và ko hề có tí tò mò nào cả. Vì cậu đã nhớ hết kiếp trước nên đã biết Aqua là cái chủng loại gì rồi.

Scor _ Người cũng gian ma ko gớm. Đang có gì giấu ta sao?

Aqua lần đầu tiên cười dịu dàng nhìn Scor đầy hạnh phúc

Aqua _ Ừ, nhưng sự thật là ko thể nói ra đc. Ta chỉ có thể nói với *Anh* 1 điều rằng. Trân trọng lấy những gì mình đang có, ta ko hề muốn *Anh* lún sâu điều gì quá đâu.

Scor _ Nói gì thế?? Nghe rợn quá. Tôi sẽ ko hỏi mình là ai đâu nên đừng xưng hô ngược ngao vậy nữa.

Aqua _ Ngại gì chứ, sau này chúng ta sẽ xưng hô như vậy thường xuyên đấy

Tập làm quen dần là vừa.

Scor _ Rồi, cứ việc. Có kẻ hầu cũng tốt.

Aqua _ *Anh* thật là, bụng còn đau ko? Nên cẩn thận với cơ thể đó. Em đi nói chuyện với tên Le đây.

Scor _ Uk, đi đi. Phù, tuyệt rồi rồi.

Scor ngồi trên cây uống trà nóng. Scor có tắt đi ngồi nơi lạnh rồi uống trà nóng vậy đấy, đây là để làm tê liệt con quái vật trong cô.

Xào xạc!

Một thân hình đen ngăm nhìn về hướng cô loé lên chút ảm áp rồi biến mất.

Pio _ Chẳng bao lâu nữa thì người sẽ trở về, chủ nhân.

Le _ Mong rằng cậu sẽ ko nói gì với Scor cả đấy, dù đó là người anh trai mà cậu quý nhất, Aqua!

Aqua _ Tôi đã biết, đây là cách giữ mạng sống cho họ. Tôi ko dạy mà làm liều đâu.

Le _ Hiểu là tốt nhưng làm ơn đừng có trở mặt như khi nãy với tụi rồi giờ gia nhập làm như cô cũng dạng bị giấu giếm gì ấy?

Aqua _ Thì sao chứ?? Ai bảo tôi nhớ lại trẻ hơn cậu và hoàn toàn có 1 kỉ ức ko đầy đủ về 500 năm trước chứ??

Le _ Lỗi ko do tôi mà, tại lúc Capri biến thành cún thì cô ấy vô tình làm tui đánh hơi ra đc mùi của Thủy Thức.

Aqua _ Ồ, đúng là cái đó *Anh* ấy cũng mua đc ở hội đấu giá.

Le _ Do cảm nhận đc khí tức quen thuộc của Scor, Pis và Can ở viên đá đó nên tôi đã cầm thử xem. Nhưng ai ngờ đầu lúc đó còn như 1 thằng bé đv nên nuốt lộn và thế là tui nhớ lại.

Aqua _ Cái chuyện quái như vậy cũng đc à??

Le _ Ko hẳn, năm xưa đc Scor tặng cho 1 giọt thủy thức nhưng ko đc công dụng lắm. Nhờ giọt năm xưa mà tui ý thức đc đôi chút viên Thủy Thức này sẽ giúp đc mình gì đó nên xài lun.

Thủy Thức có công dụng nhìn tâm người khác, nhìn đc tương lai hoặc quá khứ (do ma pháp của Can), kháng độc, trị thương, tăng ma lực sức mạnh cho hệ thủy (do ma pháp của Scor). Đây vốn dĩ là vật của Scor dành cho Pis nhưng ko ngờ giờ bị trôi tới đây. Đây cũng có thể xem là 1 bảo vật hay là thần dược. Thủy Thức là Scor nhờ Capri tạo giùm nên trong đó có phần ma lực ẩn chứa của Capri tạo ra phản ứng cho nhau.

Aqua _ Cậu ko nên nuốt như thế, để anh Scor nhớ lại là rạch bụng cậu ra lấy lại đó.

Le _ Hề, còn may là chưa nuốt. Tôi sẽ giữ để giao nó cho cậu ta vào ngày cậu ấy nhớ ra.

Aqua _ Vậy đc, còn cô Thánh Nữ của cậu. Nhanh mà tranh thủ 1 tuần còn lại trước khi quá muộn đi. Nữ hoàng ko hiền thế đâu, đừng tới "cô con gái" của bà ấy rồi phải bỏ ở kiếp này à. Ta cá bà ta đang âm mưu gì đó.

Le _ Uk, tôi biết chứ. Với lại tên Gemi cũng phải "Con gái" của bà thẳng thừng mà. Chỉ là... Kiếp này cô ấy vẫn lạnh nhạt như thế với tôi sao?

Aqua _ Tự chịu đi, do cậu cả. Khiến cô ấy đau khổ đến nỗi phải cầu mong ko có cảm xúc cho kiếp này lun đấy. Cô gái đáng sợ.

Ymer _ Đây là những học trò ngoan của chúng tôi. Có gì cứ thẳng tay sai khiến tội nó, đừng ngại nhé. Vậy các em, thầy đi trước.

Một số thành phần thâm đen mặt. Bộ tội này là người làm ko công ả.

_ Á, đây là mấy anh chị ma pháp sư đc vào vòng 3 nè. Trận đấu của họ luôn hồi hộp và kịch tính lắm luôn.

_ Chị gái kia là người thi rượt bắt đó. Chị đó rượt kĩ thuật lắm luôn.

_ Còn chị kia là người triệu hồi ra quyền 1 bông hoa to đừng lun nhe.

_ Còn trận mấy anh kia ngẫu lắm lun.

_ Đây là những gương mặt sáng giá của đất nước ta ko đấy. Ha ha.

_ Tội trẻ tài cao.

_ Mong giúp đỡ chúng ta nhé các cháu.

Cả bọn lớp B2 tròn ngơ ngác, mọi người ko về gì khó chịu và có thành kiến với tội nó cả. Vì những người dân ở đế đô thì ko chịu ảnh hưởng tôn thờ hoàng tộc của bất kì vương quốc nào nên họ rất phóng khoáng và trông chờ người tài thật sự.

_ Ko ổn rồi ạ.

_ Chuyện gì??

_ Hoa ko đủ mất. Đạo này mọi nơi đều đang nhập khẩu nơi thiếu hàng cả rồi.

_ Hoa chuyển tới đây đều héo cả, toàn là giống ko chịu đc lạnh.

_ Chúng sẽ ko có hoa để trang trí kịp cho ngày lễ trọng đại mất.

Sagit _ Đến giờ cậu trở tài đó Vir.

Vir _ Ừm, cháu có thể thử ko ạ. Cháu là ma pháp sư hệ thực vật.

_ Ôi chà, vậy thì tốt quá hứ sao, cháu cứ tự nhiên đi.

Vir lấy ra 1 túi hạt giống gieo xuống 1 bãi đất trống gần đó.

Vir _ Tăng Trưởng Ma Pháp. Tăng Trưởng Thực Vật.

Hạt giống cấp tốc nảy mầm đâm chồi thành những dây leo mang theo các nụ hoa.

Vir _ Loại hoa này cần 1 lượng ma pháp khác nhau để nở ra các loại và màu sắc ngẫu nhiên khác nhau. Mọi người giúp tớ truyền 1 ít ma lực của mấy cậu vào đó nhé.

Pis _ Thú vị quá, tớ giúp với.

Sagit _ Vui quá, tớ nữa.

Ari _ Tớ cũng giúp.

Swam _ Hay ghê, như tạo ra loại hoa riêng giành cho chính mình vậy. Này North, cậu cũng giúp lun nhe.

North _ Rồi rồi.

Tau _ Can... Tau cũng muốn thử.

Can _ Ừ, chúng ta cũng thử nhé.

Mọi người nắm lấy 1 thân cây và truyền ma lực của mình vào bên trong. Những nụ hoa dần chuyển màu và nở rộ. Mọi người đang đứng phía sau nhìn cũng phát Ồ hứng thú.

Swam _ Nhìn hoa của tớ nè. Nó bự chưa.

Swam khoe thành quả là 1 chùm hoa tulip to hơn bản thường gấp 3 lần nữa.

North _ Hoa gì giống hệt tính cậu nhì.

Swam _ Ha ha, ko chỉ thể đâu nha. Mấy nhóc lại đây chị bảo nào.

Swam đưa mỗi đứa 1 bông hoa to tướng làm tụi nhỏ cầm 1 bông là đủ đuối.

Swam _ Mấy đứa làm theo chị bảo nhé. Nhắm hướng miệng hoa vào đầu đó rồi bóp thật mạnh vào thân nó.

Swam bày đầu trước, cô nhấm hoa lên trời rồi bóp mạnh làm cả đồng phần hoa màu sắc phun thẳng lên trời hết pháo hoa.

Pis _ Tuyệt quá.

Sagit _ Đẹp quá à.

Mấy nhóc kia hứng thú là theo, mỗi bông là 1 màu khác nhau làm cho cả vùng trời nhuộm màu.

_ Tuyệt khỏi chê.

_ Trò này vui quá chị ơi.

Swam _ Sao hả?? Phục tớ chưa??

Sagit _ Đừng vui mừng sớm, xem tớ nè.

_Ồ, siêu thế

_ Đẹp tuyệt vời.

Sagit lấy ra 1 bó hoa đỏ rực cháy như 1 ngọn lửa.

_ Nhưng lỡ nó làm cháy quán thì sao.

Sagit _ Mọi người đừng lo. Sờ thử xem, ko phỏng đâu.

_ Òa, nó ấm

_ Còn phát sáng nữa.

Sagit _ Hê hê, đây là hoa phiên bản Sagit. Hoa cầu lửa có cấu tạo sắc sảo rực rỡ, nhìn hết 1 quả cầu đang cháy nhưng thật ra nó chỉ đang phát sáng thôi. Công dụng phát sáng và sưởi ấm.

_ Trời ơi, lần đầu tiên trong đời tôi đc thấy loại hoa này.

_ Cô bé, cho tiệm tôi 1 chậu để trang trí nhé.

_ Tiệm tôi nữa.

Swam _ Thậm chí cậu ấy đã đặt tên lun cho nó.

Vir _ Sagit nhìn phần kích quá.

Pis _ Ari tạo đc loại hoa gì thế??

Ari _ Tớ thì....!!

Pis _ Đây cũng là hoa á??

Vir _ Có vẻ ko giống nhưng có nét độc đáo đó chứ.

Hoa của Ari là 1 cây bông gòn hay bồ công anh vậy trời.

Ari _ Hoa tớ có công dụng giống của Sagit nhưng mà....!!

Ari lắc mạnh cây hoa của mình. Mấy bông hoa gòn bay lơ lửng lên theo gió. Cô chụp lấy 1 bông đem vào góc tối thì thấy nó phát ra ánh sáng cầu vồng.

Ari _ Đây là Hoa Lồng Đèn Cầu Vồng của tớ. Sau 1 thời gian nó sẽ rụng và bay hết đèn dẫn đường. Trong đêm nhìn hết là sao đấy, thế nào.

_ Tuyệt quá cô bé.

_ Còn có thể làm bóng bay trong đêm nè.

Sagit _ Ari quả nhiên cao tay thật.

Vir _ Cả Ari cũng đặt tên cho cả hoa của cậu ấy.

Leng keng.

Pis _ Hay quá, nghe như tiếng chuông thật vậy.

Tau lắc lắc hoa của mình tạo ra 1 bản nhạc nhẹ. Hoa của cô là hoa chuông. Với những bông hoa chuông phủ ánh vàng như kim loại làm nó đẹp đến xao xuyến. Nếu mọi người bít lớp vàng phủ trên hoa là thật chắc chết khiếp mất.

Pis _ Còn của Can thì sao??

Can _ Ha ha, cả tớ cũng ko bít nó có phải là hoa hay ko??

Sagit _ Sao thế, để tớ xem nào!

Can né qua 1 bên làm lộ ra các đóa hoa kim loại hệt các món trang sức đính đá quý.

_ Trời ơi, đùa hay thật đây.

_ Hoa kim loại đó.

_ Đây là loại hoa cực khó trồng.

_ Có công dụng như trang sức.

Can _ Trang sức á??

_ Đây là loại hoa dc dùng để tỏ tình hay bày tỏ tình cảm rất phổ biến đó. Có điều là nó rất khó trồng thôi.

Can ngắt 1 đóa hoa cài lên tóc Tau làm cả bọn ú ớ ko kịp phản ứng mạnh.

Swam _ Hu hu, ko chịu đâu. Chúng nó tỏ tình mặn nồng trước mặt tui luôn kìa.

Ari _ Nhanh tay thế??

Geni _ Cậu quả ko tầm thường chàng trai ạ!!

Scor _ Giữ của tốt đấy.

Can _ Ô.... Tớ chỉ.. Chỉ là....!!

Vir _ Đừng thanh minh gì cả. Chúng tớ đã chứng kiến xong cho đôi bên rồi. Chúc 2 cậu hạnh phúc.

Pis _ Vậy là từ nay Can là của riêng người khác mất rồi.

Tụi nó làm bộ tụi thân chấm chấm nước.... Mò hời.

Can _ Tui có làm gì mờ ám đâu chứ.

Ari _ Quá... Quá....!!

Pis _ Mò.....

Vir _ Âm

Can _ Muốn thì tui cài cho các cậu cũng dc mà.

Vir _ Ko dc đâu, ông muốn hót cá bằng lưới à.

Pis _ Vir Vir, để tớ cài cho cậu nhé!!

Vir _ Cảm ơn Pis nha, tớ thích bông nhỏ nhỏ ở bên trái cây Can á.

Ari _ Hai người đang làm gì thế??

Ánh mắt chết trân nhìn 2 người kia. Cả đám nhìn 2 người kì lạ vô cùng. Thế mà 2 đứa nó trả lời thản nhiên.

Vir và Pis _ Cài hoa tình bạn!!

Swam _ Hai cậu vừa nói tình gì cơ??

Vir _ Tình bạn!

Pis _ Hoa kim loại dùng để trao nhau tình cảm mà. Mà trong tình cảm có tình cảm bạn bè.

Ngươi dân nghe 2 đứa mà ú ớ. Tình đây là tình yêu đó chứ, sao 2 đứa ngây ngô đến phát cười thế này??

Can _ Ko đc đâu Pis à... Hoa này là để cho nam nữ cài cho nhau mà.

Pis _ Tớ là nam mà.

Swam _ Ko phải... Cái vấn đề ko phải là như thế này!! Cậu phải....

Scor cầm lấy bông hoa trong tay Pis định cài lên tóc Vir ném thẳng cho Geni làm Pis phải toát mồm ra.

Pis _ Sao cậu làm thế??

Scor _ Muốn tỏ tình??

Pis mắt ngẩn lẹ _ Tỏ tình gì chứ? Chỉ muốn cài hoa cho Vir thôi mà!! Quá đáng lắm mà!!

Sagit _ Pis bình tĩnh, nếu cậu mà cài cho Vir thì có nghĩa là cậu đang cầu hôn Vir đó.

Pis _ Vậy á?? Nhưng cậu ấy đem nó ném đi, là cậu ấy sai trước.

Pis quay đi quyết định ko nhìn Scor, còn giận mà.

Swam _ Rồi, tiếp xem Pis tạo ra hoa gì nào.... Đây là..... Nhắm..... Ngọt đó.

Swam bóc 1 đóa hoa của Pis, cô nhìn viên ngọc bên trong nghĩ là trái cây nên ăn luôn.

Swam _ Ừm.... Đây.... Đây là..... Kẹo.

Pis _ Ừm, là kẹo trái cây. Tớ ko ngờ lại ra loại hoa như vậy.

_ Cho tụi em thử với chị oi.

_ Nhìn ngon quá.

_ Ngọt ghê.

Vir _ Hoa này đc biến đổi theo ma lực là chính nhưng cũng có cảm xúc nữa. Pis tạo ra loại hoa ngọt ngào như vậy, đang có việc gì vui sao??

Pis _ Tớ ko.....!!

Pis thăm liếc qua Scor rồi xoay phắc đi ngay, con người vô tâm vô tình đó cần gì mình quan tâm chứ.

Sagit _ Ko nói nghĩa là có.... Á, Pis đang hạnh phúc. Bạn ấy đang yêu.

Pis nhanh tay đu lên người Sagit bịt miệng cô lại, lí do đu lên là do Pis lùn hơn Sagit.

Dù bít Pis là người của Scor nhưng Aqua cũng thăm soi gan nhìn đôi gian phu dâm phụ kia tí tởn.

_ Với những loại hoa kì lạ và số lượng nhiều như vậy thì chắc hẳn lễ hội năm nay sẽ độc đáo hơn so với các năm về trước mắt. Ha ha.

_ Thật cảm ơn các cháu

_ Các cháu thật là tài giỏi quá.

Nhìn tụi nó làm việc sau 2 tiếng thì cả dân cảm thán.

_ Khùng khiếp quá, năng suất làm việc của 14 đứa mà như của 140 người vậy.

Le 1 thân nâng cả 2 cây cột to tướng mà phải cả chục người vác mới đi 1 cách nhẹ nhàng.

_ Nhờ cháu mà chúng ta đỡ tốn công, thật tốt quá.

_ Anh này mạnh ghê.

Geni thì đang đóng khung rạp thì đi cả đồng gái bu quanh chăm sóc, lau mồ hôi, sưởi ấm, dâng trà. Hắn còn vui vẻ nữa chứ.

_ Anh ơi, anh lạnh ko??

_ Uống tí trà cho ấm người anh nha.

_ Ăn tí cơm cho tạm đói nè anh!!

Vir vẫn cố an ủi mình ko đi nhìn qua nhưng khi nghe thì lòng vẫn đầy chua xót. Cậu thật quá đáng, sau đêm đó thì lại đối xử 1 cách khốn nạn như vậy với cô.

Ari _ Vir, mau qua đây giúp mọi người làm bánh lễ nào. Nhìn vui lắm!!

Vir bị Ari kéo đi. Geni có thoáng nhìn lướt qua cô 1 chút rồi cũng chú tâm đóng đinh.

Còn Scor và Aqua thì khổ hơn tí, phải nhảy lên cao treo đủ thứ, mà càng lên cao gió càng dữ càng lạnh nên phải nhờ 2 đứa ko bị lạnh này. Lúc đi xuống thì cả người 2 đứa phủ tuyết là tuyết.

Pis thì đang đi cho tuyết dịu bớt ở trung tâm lễ hội.

Sagit thì đi dọn tuyết trên phố, cô dùng hỏa thuật dọn lửa vô cùng hăng say lun. Tau thì sướng lắm, ngồi 1 chỗ làm máy phát điện cho cả thị trấn.

Geni _ Đóng xong cả rồi. Nâng lên đi Ari.

Ari dùng đũa trọng lực ráp các mối gỗ vào với nhau.

Ari _ Can, đóng ở góc C9, F2 đi.

Can _ Được rồi. Tạo Hình Giả Kim!

Can tạo ra các mối nối kim loại ráp các cây gỗ lại với nhau.

Ari _ Nhìn tốt đấy!!

_ Các cháu làm việc tốt thật.

_ Uk, đáng lẽ mình mất nửa ngày đóng khung rạp nhưng nhờ lũ trẻ thì 2 tiếng là xong.

Can _ Ko biết mọi người ra sao rồi nhỉ??

Đùng!! Chúi!!

Ngay lập tức là mọi người đều nghĩ tới, Capri lại làm nổ cái gì nữa à?

Vội chạy ngay đến chỗ khu tạo dụng cụ lễ hội.

Can _ Tớ nghe tiếng nổ!!

Li _ Ô, ko có gì đâu. Chẳng qua là Capri đang thử nghiệm pháo hoa và pháo nổ thôi. Cậu mau lại đây giúp tạo ra mấy ống pháo nào.

Can _ Ừm, được!!

Pis _ Tớ thấy pháo hoa trên trời nên lại xem thử nè.

Li _ Ô Pis, tốt rồi. Mau lại giúp tớ sơn màu nào. Tớ bận tay đôi chút ở phần thiết kế pháo hoa rồi.

Pis _ Được, Òa, Li. Cái này là cậu vẽ hả?? Nhìn như thật!!

Trên đất là các tấm tranh vẽ khung cảnh xinh đẹp của 12 vương quốc đều được qui tụ ở đây.

Li _ Thế sao, cảm ơn. Tớ vốn thích hội họa mà.

Capri _ Nghe sao nhỏ nhả thế??

Li _ Thế à??

Li chủ tâm giúp Capri sửa đổi 1 chút về hình dáng pháo hoa. Cậu khéo léo đk phong thuật chỉnh hình từ khối thuốc nổ nguy hiểm của Capri. Nhưng có Capri ở đây thì khỏi lo tự nhiên nó nổ, an tâm lắm.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Tâm tình đại loạn

Gemi nhàn rỗi đôi chút thì đi tìm việc gì đó làm thêm.

Trời lạnh nhưng lúc này Gemi lại xoắn 2 tay áo lên cao. Đầu buộc khăn ra dáng thợ mộc hần ra, vừa ngầu vừa soái. Mắt tím lơ đang như đang gọi tình.

Gemi _ Đây, làm gì thế??

Can _ Chỉ là đang thiết kế 1 số thứ thôi. Cậu muốn làm ko??

Gemi _ Cho xin, tôi ko thuộc dạng khéo tay!!

Li _ Cậu ko ở bên khu đóng gọt mà rảnh qua đây chơi thế??

Gemi _ Tạm thời North đang thiết kế các bản thiết kế mới nên nhàn rỗi.

Pis _ Hay cậu qua nơi khác giúp đi! Họ đang thiếu người đó. Nhìn mọi người chạy tán loạn chuẩn bị vào trời lạnh cũng tội lắm.

Gemi _ Cũng đc, tôi đi đây.

Gemi vắt cái áo khoác dày trên vai, rào bước ngắm sơ các gian hàng trên đường 1 cách rất soái ca.

Đôi lúc mắt xinh đẹp ngược nhìn những lọn tóc rũ trước mắt. Cậu vuốt nhìn thờ phào.

Gemi _ Cũng may ko thành màu đen. Chắc giờ nên đi nhuộm đen quá.

Nếu tóc cậu mà đột ngột chuyển biến thành đen rồi vàng thì mọi người sẽ nghi ngờ mắt, cách tốt nhất là nên nhuộm đen để giấu luôn. Nhưng như thế thì cô ấy có buồn ko nhĩ?? Mình cảm giác cô ấy rất ghét màu đen, thậm chí dạo này dù mình có thân mật với mấy cô gái khác thế nào thì cô ấy cũng ko để tâm. Có thật là cô ấy thích tên Gemi này ko đây?? Hay là cô ấy đã phát giác ra mình ko phải là tên Gemi.....

Đang đi và suy nghĩ vẩn vơ thì....

_ Ê, nghe nói ở khu làm bánh có nữ nữ đẹp rục rờ luôn.

_ Nghe nói em là ma pháp sư dc phái đến giúp đỡ cho lễ hội đó. Hình như tên là Vir thì phải.

_ Tao phải nhanh kiếm có giúp đỡ để dc ngắm mới đc.

_ Mà phải nên viện cái cớ nào hay hay hơn chứ?

_ Như là giả vờ trượt ngã rồi va vào nhau.

Gemi đứng sững lại chút, trán nổi gân xanh, tay phát ra tiếng răng rắc. Hình như cậu vừa nghe đâu đây rằng đám ruồi muỗi định ve vồn bên cạnh vợ cậu thì phải. Muốn chết à?? Cậu tuy ko chấp nhận lắm về việc cảm xúc của Gemi cũng là cảm xúc của Gemi. Nhưng cậu quyết ko nhường cô cho thằng ranh nào cả. Kể cả hôm nay Pis định cài hoa cho cô là cậu tức đến nổi bẻ gãy cả 1 trụ cột mà ko ai bit. Chỉ Scor bit nên mới ngăn cản 2 người đó trước khi tên Gemi kia hóa rồ bay ra đánh ghen thì toi. Cậu ve vãn con gái thì cô ko ghen. Vậy thì tại sao khi cô bị ve vãn cậu lại ghen chứ??

Mụ nội, cảm xúc của tên Gemi này rõ là ảnh hưởng sang cậu thôi chứ ko phải cậu quan tâm cô hay gì đâu.... Cậu nghĩ có lẽ thế!!

Nghĩ thế nhưng chân đã nhanh chóng nới gót bọn kia rồi. Nhìn quanh cô thì quả thật có hơi nhiều tên nam nhân đang dòm ngó cô. Mà cô thì vẫn nhào

bột chăm chú tránh đi ánh mắt của họ.

_ Bạn gì ơi, để mình giúp bạn nhào bột nhé.

Vir từ chối khéo _ Ko cần đâu bạn, mình làm đc.

_ Bọn con trai này muốn làm quen với bé Vir thì nhanh mà xếp hàng phụ làm bánh ko thì phần ngay cho bà.

_ Đúng đúng, thấy cô bé xinh xắn là muốn cua ngay ko phải chuyện dễ đâu.

Mấy vị phụ nữ cao tuổi giúp Vir gỡ rối.

Thế là bọn nam nhân lăm lăm ngồi làm bột, nhào bột, đun lò.

Tuy ở khu làm bánh toàn là lò lửa nơi hơi ấm nhưng cứ tay trần nhào bột thì phải tê tê cóng cả lên. Vir nhìn 2 tay đỏ tấy của mình có phần sưng đỏ và rét thì phà hơi cho ấm. Đột nhiên tay cô bị chộp lấy. Hơi hoảng hốt vì tưởng là tên nào đó khi nãy nên cô muốn vùng ra và ngược mặt lên nhìn thử....

Geni _ Yên nào, để tôi làm ấm cho!!

Geni tạo ra hơi ấm vừa đủ từ hòa thuật giúp cho tay cô ko bị nứt nẻ.

Vir lúc này để yên cho cậu làm, cô cúi đầu bặm môi. Geni ko thể nào thấy đc biểu cảm của cô lúc này thế nào cả.

Bọn con trai nhìn Geni thân thích với Vir thì hơi oán. Ở đâu nhảy ra 1 tên rất tự nhiên mà thân mật với nữ nữ của họ thế hả??

_ Cậu trai trẻ thiệt ga lăng nha.

_ Ôi, ước gì tui trẻ lại 20 tuổi.

_ Nhìn 2 đũa đẹp đôi quá.

Geni thì mặt dày gật đầu cảm ơn. Vir thì càng cúi đầu.

Geni _ Thật tình, trời lạnh thế này mà dám để tay đựng nước lâu thế.

Vir _ Thì làm bánh phải để tay ko chứ!?

Geni tức tối, tay phát 1 cái làm mấy lò lửa và lò sưởi tăng nhiệt lên.

_ Ấy, cảm ơn chàng trai nhé. Lửa to dễ nấu chín bánh còn có thể giảm lạnh nữa.

_ Tìm đâu ra người bạn trai tài giỏi và nam tính như vậy hả trời?

Thoáng nhìn thấy Scor đang trên trần nhà thì Geni vẫy tay kêu. Scor nhìn thấy cậu gọi thì nhảy xuống.

Scor _ Việc gì??

_ Ấy, chàng trai trẻ. Người cháu đây tuyệt kìa.

_ Mau lại đây cô phui cho nào kéo cảm lạnh đấy.

_ Công việc vất vả cho cháu quá.

Thế là mấy bà xúm nhau lau tuyết cho Scor

_ Trời lạnh mà cháu ăn mặc phong phanh thế này à, còn leo cao nữa.

_ Lại đây cô lấy áo ấm cho, chỉ choàng mỗi cái khăn ko đc đâu.

_ Uống trà cho ấm người nào

Scor bị quây như con búp bê. Cô cũng ko phản kháng vì họ có lòng tốt mà. Chả nhẽ giờ la lên nói mình là ma pháp sư hệ băng nên ko lạnh.

Scor _ Gọi ta có chuyện gì sao??

Geni _ Muốn nhờ cậu tăng nhiệt độ lên chút. Vậy thì có phần hơi lạnh quá. Đc chứ?

Scor cau có _ Phiền nhiều!!

_ Ôi, cậu bé thật có thể làm đc việc này cơ à.

_ Giỏi thế sao??

Scor cũng ko nỡ từ chối, cô bắt đầu tăng nhiệt độ lên từ 18 độ lên 23 độ. Cô cũng đk cho tuyết ngừng rơi.

_ Cậu bé làm đc này, tôi thấy ấm hẳn ra.

_ Ngoan quá, lại đây cô thưởng bánh nê cháu.

_ Vất vả cho cháu rồi.

Có thắc mắc sao Scor là băng ma pháp sư mà dùng đc hỏa hệ và đk nhiệt độ ko. Vì chủ yếu ở ma pháp của cô là đk nhiệt độ theo ý mình, đây là thể mình của cô để tạo nền tảng cho băng hệ và hỏa hệ.

Nhưng làm đc việc này phải tốn rất rất nhiều ma lực. Nhất là khi thay đổi tận 5 độ ở 1 khu vực rộng lớn và có phần khắc nghiệt như vậy.

Chẳng mấy chốc Scor cũng phải thở dốc. Mồ hôi tuôn rơi nhễ nhại.

Scor _ Đc rồi chứ?

Geni _ Vất vả cho cậu quá.

Scor ko nhảy thẳng lên trần nhà nữa mà đi bộ luôn cho đỡ đuối. Hôm qua thì có cái giống quỷ trong người mình kích động vì trần áp nó nên hơi tốn sức, giờ phải thi triển cái ma pháp tốn nhiều ma lực như vậy thì có vẻ đuối.

Mà công nhận mượn tạm mấy cái áo của Can mà chả cái nào coi đc, chỉ có cái áo thun trắng xem ra ổn, Scor nghĩ mình nên đi mua vài cái áo choàng mới đc, vài bộ quần áo nữa.

Đi ngang qua khu đất ban nãy mọi người trồng hoa, Scor bước đến ngắm nghía đôi chút. Mọi người đang cắt tia hoa đem đi cả rồi. Nhìn 1 vài cây con chưa đc truyền ma lực nên còn là nụ hoa, Scor bước đến thử truyền 1 ít ma lực của mình vào trong. Cô chấp thuận mình có phần tò mò nó sẽ ra loại hoa nào.

Đóa hoa nở rộ thành 1.... Chỉ có 1 bông...

Một ông lão đi ngang qua thì nhìn đóa hoa đó có phần giật mình, nó đẹp quá....

Ông _ Hoa pha lê băng nhỉ!!

Scor _ Ông là...!!

Ông _ Tạo ra 1 đóa hoa xinh đẹp giàu cảm xúc như vậy chứng tỏ chủ nhân của nó chỉ hướng tâm tư về 1 người. Bông hoa vừa đẹp vừa lạnh, trông đầy sức sống nhưng đơn côi làm sao. Cháu đang phiền lòng điều gì chẳng??

Scor _ Có lẽ...!!

Ông _ Ha ha, lão quân nhiều quá!! Hoa pha lê băng này vĩnh viễn chỉ có 1 bông ở 1 cây, khi hái thì nó sẽ héo tàn cái cây ngay nhưng sau 1 tháng ko hái thì nó cũng tự động héo cả hoa. Loại cây này cần vun đắp tình cảm của chủ nhân thì mới hái đc, nếu ko hái đc thì có nghĩa tình cảm của người đó ko ổn định..

Scor _ Ông biết nhiều thật!

Ông _ Lão chỉ là đọc đc loài hoa tuyệt đẹp này từ sách thôi. Loài hoa dành cho vị chủ nhân đơn độc, loài hoa đón chờ tình cảm từ vị chủ nhân lạnh lùng vô cảm. Một loài hoa vô cảm ko nhận tình cảm chủ nhân, Ha ha. Chuyện khi xưa nhớ lại thật đẹp. Hồi ức y như tranh vẽ nhưng tranh vẽ chỉ mãi là hồi ức.

Scor _ Ông lão này nhìn quen thế??

Scor nhìn ông lão đã rào bước đi xa thì thử vương tay bẻ đóa hoa nhưng từ đâu những gai nhọn xuất hiện làm cả tay Scor nhuộm đầm máu. Scor nhìn vào bàn tay ướt đầm của mình.

Scor _ Xem ra lời ông ta nói là thật. Hoa ko hái đc chi xứng là rác rưởi thôi.

Scor định ra tay đốt rụi bông hoa chết tiệt này thì bị Aqua ngăn cản.

Aqua _ Đừng làm thế! Hoa đẹp để ngắm cũng ko uống mà.

Scor _ Chẳng có tâm tình để ngắm.

Aqua _ Đang giận vì 1 bông hoa cũng ko hái đc à??

Scor _ Thì sao??

Aqua _ Thật là!!

Li _ Nên ân cần chăm sóc nó chứ!! Cả hoa cũng có tâm tư như con người mà. Chỉ là đóa hoa này đọc đc tâm tình ko tốt của cậu nên ko cho phép cậu hái thôi.

Scor _ Người cũng có tâm thương hoa cơ à??

Li _ Đang có tâm trạng.

Li khuya xuống, dùng chiếc xẻng nhỏ gần đó từ gốc gốc của cây hoa. Loại hoa này chỉ có 1 đóa nên thân cây nhỏ và thấp, chỉ cao chừng 20cm thôi. Li ân cần đem cây hoa đặt vào chậu hoa nhỏ xinh đưa cho Scor.

Li _ Nên chăm sóc cẩn thận!

Scor _ Ko cần đâu, người thích làm gì nó thì làm.

Scor quay mặt bỏ đi. Li và Aqua đứng nhìn đóa hoa nhiễm máu thì thở dài 1 hơi. Scor tức giận vì đóa hoa đã chứng minh rằng Scor ko yêu Pis nên mới ko hái đc nó đó sao. Li nhìn đóa hoa thì hơi phiền muộn, cười dịu 1 cái rồi đem nó cất vào ko gian.

Aqua nhìn biểu cảm của Li mà hơi lo ngại, xem ra lại tiếp diễn lần nữa rồi.

Geni _ Để tôi giúp cô nhào bột, cô nghỉ ngơi chút đi.

Vir tròn xoe mắt nhìn Geni, cô vội rút tay ra khỏi cậu, ngồi cách xa cậu 1 chút

Vir _ Vậy thì nhờ cậu vậy!!

Trước giờ Geni rõ ràng chỉ xưng "cậu, tớ" với cô. Giờ xưng "tôi, cô" thì cảm giác thật xa lạ.

Geni liếc nhìn qua cô 1 cái, nhìn người con gái có vẻ u buồn ngồi im lặng mặc cho gió đông vờn mái tóc tung bay, cái lạnh làm cho da trắng nõn nà của cô đỏ ửng.

Cậu ko tự chủ mà đưa tay nhẹ chạm vào má cô, quệt 1 đường bột trắng lên mặt cô, Geni cười đẹp trên cô.

Geni _ Nè Vir, mặt cậu dính bột cả rồi kìa.

Geni lòng thầm khóc, xong rồi, cậu xong rồi. Cậu phải bắt tài đến nỗi giả bộ đáng của Geni để đc chạm vào cô mới đau chứ.

Vir mắt tròn xoe xoay mà nhìn cậu, môi có phần lắp bắp.

Vir _ Cậu.... trên tớ!

Geni _ He he, ai bảo cậu ngồi thơ thẩn làm chi chứ!!

Geni chợt cười sáng khoái rồi vội bịt miệng lại. Ko đúng, có gì đó ko đúng. Người đang làm Vir cười là Geni chứ ko phải cậu, Geni đang lấy lại thể chủ của cơ thể này sao?? Hay Geni và Geni đang dần hòa làm 1 thể thống nhất.

Vir cười nhẹ _ Hi, cậu làm sao thể Geni?? Mặt cậu... Phì hi hi.

Geni vội đưa mặt đến soi 1 cái cửa kính gần đó. Mèn ơi, miệng cậu dính 5 đầu ngón tay đầy bột mì trắng.

Hi hi!!

Geni đổi _ Đừng cười nữa mà!!

Geni định kéo cổ áo lên lau nhưng Vir đã kéo cậu ngồi xuống ghế, cô ân cần dùng khăn tay lau cho cậu.

Geni thầm nghĩ mình bệnh rồi. Mặt cậu nóng quá, cơ thì thì lằng lằng lên cái gì đó khiến cậu muốn nhoẻn miệng cười.

Mấy vị phụ nữ nhìn đôi trẻ mà cười tủm tỉm. Còn mấy tên con trai bên cạnh nghe đc tiếng răng rắc tim vỡ luôn đấy.

Tau chạy thực mạng quanh gần 1 thị trấn.

Tau _ Can.... Can.... Học!! Đang ở đâu?

Li _ Sao thể Tau, cả người ướt sũng mồ hôi thể này sẽ bệnh đấy!!

Tau _ Can đâu??

Li _ Để anh dẫn đi cho, cậu ấy ở bên kia!!

Can đang ở chung với Pis, Tau vẫn cô độc đợi chờ 1 mình. Anh là đồ tồi. Cô là gì của anh, là người quan trọng hay là 1 đứa trẻ. Trong mắt anh thì cô là ai??

Tau _ Ca....can!

Li _ Can, Tau kiếm này!! Cô bé chạy khắp nơi kiếm cậu đấy.

Can _ A, xin lỗi. Tớ đang lỡ tay.....!

Can phủ phủ tay vào chiếc khăn vắt ngang hông.

Can _ Tau, sao cả người lại ướt thể này hả?? Có thấy mệt ko??

Can dùng tay chạm vào mặt cô để đo nhiệt nhưng Tau lập tức giạt phắc ra ngay.

Tau _ Ko..... Tau ớn!!..... Can làm việc tiếp đi!!

Tau kéo lê Pyon trên đất mà đi.

Li _ Sao thể như?? Cô bé đang giận cậu à??

Can _ Tớ đã làm gì sai à??

Li _ Ko biết, đuổi theo đi chứ!!

Can lập tức đuổi theo Tau.

Can _ Cho anh xin lỗi. Do bận quá nên ko kiếm em sớm đc.

Tau vẫn ngơ lơ đi thẳng. Can tức tốc chặn cô lại. Dùng đồ ăn dụ dỗ.

Can _ Xem nè, anh đã làm cho em chỗ kẹo này đó. Mình cùng ăn nha.

Tau _ Ko cần đề ý.

Can _ Em sao thế?? Hôm nay em cư xử kì lạ quá??

Tau _ Đi đi.

Can _ Rốt cuộc em đang quấy cái gì chứ?

Tau _ Tau.... Tau ko muốn phá hạnh phúc của Can.

Tau chạy đi 1 mạch, Can định chạy thôi thì bị cô phóng sét cản trở.

Pyon _ Cô lựa chọn đúng đấy. Tên Can đó và Pis đc sinh ra là dành cho nhau. Nếu cô mà cản trở họ thì Can sẽ ghét cô vĩnh viễn, cô ko muốn bị hắt ghét thì nên tránh xa họ ra.

Tau _ Tôi... Tôi biết.... Nhưng tôi... Tôi đau quá. Tôi.... Cần có anh ấy.

Pyon _ Chỉ là tạm thời thôi, 1 thời gian sau cô sẽ quên đi hắt thôi.

Aqua đứng trên lồng khói cao của nhà tắm hơi.

Aqua _ Ở các vạch biên giới kết giới vẫn chưa hòng. Xem ra thì 1 tháng sau phải tức tốc tạo lại mới đc. Bọn dị loài chắc hẳn giờ sinh sôi cả bầy đàn rồi.

Hít vào 1 hơi lạnh làm Aqua rét run cả người ở độ cao cách mặt đất 80m.

Aqua _ Lạnh như vậy mà ko hiểu sao anh Scor lại thích nh? Thật quái lạ.

Aqua đk gió 1 mạch bay xuống mặt đất. Sẽ là đáp đất tuyệt đẹp nếu như Sagit ko xuất hiện. Cô còn bế cậu 1 cách đúng điệu nghệ nữa chứ.

Sagit _ Hú vía, sao cậu lại nhảy từ độ cao như thế hả? Tớ nhìn thấy mà giật mình đấy.

Aqua thoáng ngỡ về ngày trước, cũng có lần anh đỡ và bế lấy cô như thế này. Thì ra ở kiếp này Sagit vẫn rất đáng tin cậy như thế.

Aqua _ Đặt tôi xuống.

Kiếp trước Sagit là nam nhân bỗng nữ nhân như Aqua thì sẽ tạo ra khung cảnh lãng mạn hết chê. Nhưng giờ hình như giới tính có chút đảo lộn làm cho ra khung cảnh kì quặc hết biết.

Tụi nhỏ xung quanh nhìn hoang hồ.

_ Chị Sagit chụp giỏi quá.

_ Ko ngờ từ đằng xa mà chị ấy lại tức tốc chạy tới đây liền 1 mạch.

_ Tớ thấy chị ấy té 2 lần mà đứng lên nhanh khiếp.

_ Chị Sagit ngầu quá đi. Chị làm vợ em nhé.

Sagit chỉ có thể để tụi nhóc hâm mộ vây quanh.

Aqua _ Mấy nhóc đi xúc tuyết tiếp đi. Anh mang chị này đi chút.

_ Vâng ạ!!

Tụi nhóc lon ton cầm cái xẻng như chạy đi xúc tuyết.

Aqua kéo Sagit lại gần mình và đem cổng lên.

Sagit _ Cậu... Cậu đang làm gì thế hả?? Thả tớ xuống!!

Aqua _ Chân tay chưa khỏe hẳn mà đòi đi dọn tuyết. Chân sưng phù như thế chắc là bị trật rồi.

Sagit _ À khi nãy ngã đó. Mà tớ đi dc.... Bỏ xuống đi!!

Aqua vờ bỏ ra làm Sagit ngã ngửa ra phía sau. Sagit sợ quá nên ôm chặt lấy ỏ Aqua. Aqua thầm lè lưỡi, kiếp này đùa ảnh vua ghê, là con gái mà vẫn đáng yêu đến thế cơ đấy.

Aqua _ Còn nháo là tôi buông tay thật đó.

Sagit _ Xin lỗi!

Sagit đành phải choàng ôm cổ Aqua. Nhìn thấy vài thành viên của công hội thợ săn, Sagit nhanh nhẩu dùng mũ áo trùm kín. Nếu họ thấy mà ba hoa phét lác với Kakai thì mệt chết đi dc.

Aqua _ Đừng dựa kín tôi như thế!

Sagit _ Tại sao?

Aqua _ Da tôi lạnh lắm đấy!

Sagit _ Ko có đâu, ấm lắm đấy!! Hệt như lò sưởi vậy đó, ấm vô cùng.

Để chứng tỏ Sagit ôm chặt lấy Aqua 1 cách vô tư, còn dụi dụi vào lưng cậu nữa.

Aqua thì thầm _ Anh thật cũng rất ấm nên tôi ko muốn biến anh trở thành 1 cỗ thi thể lạnh lẽo như trước đâu.

Sagit _ Hừm, cậu nói gì thế??

Aqua _ Ko có gì!!

Aqua ráng đi chậm từng bước bên Sagit chứ ko dùng sức lực để đi nhanh tí nào.

Li _ Capri, cô đang bước vào 1 hồ tuyết đó.

Li kéo Capri trước khi cô lọt hẳn vào cái hồ tuyết kia.

Li _ Cô sao thế? Đột nhiên đi lung tung cả lên.

Xem ra là cô ấy còn bị ảnh hưởng đôi chút từ thuật thôi miên của bà cô EnKo kia rồi. Mất đi dài băng thì cô ấy ko còn tỉnh táo cho mấy.

Li sờ sờ thử tay của Capri thì thấy nó lạnh cóng, cả cơ thể cũng ướt lạnh.

Li _ Cô.....!!

Capri _ Chuyện gì?

Li ghen hòng, định hỏi cô đã ngã vào tuyết bao nhiêu lần mà cả người thế này.

Li _ Cái hồ tuyết là do cô tạo à?

Capri thoáng giật mình _ Ta chỉ vô ý thôi.

Li dẫn Capri lại 1 lò sưởi gần đó, tháo đi chiếc áo choàng ướt đẫm của cô, cậu lột hẳn áo khoác của mình cho cô.

Li _ Ngồi đây đợi tôi. Tôi quay lại ngay.

Capri ngoan ngoãn kéo áo cậu trùm người mình, chiếc áo có mùi hương thoang thoang thật dễ chịu.

Bộp!!

Tiếng bước chân đến gần Capri mà cô ko phát hiện. Đúng hơn là ko nghe đc.

_ Mấy đứa lại đây nghỉ tay chút nè.

_ Hôm nay nhờ các cháu cả. Công việc rất trôi chảy.

_ Lễ hội năm nay thành công là nhờ ơn mấy đứa cả.

Swam _ Trời ơi, nhìn ngon quá chừng à!

Swam chảy nước ròng ròng nhìn 1 bàn đầy bánh số lượng có hạn đc bán vào dịp lễ.

_ Ha ha, đây là để thưởng cho các cháu đó. Mau ngồi xuống ăn đi nào.

Hình như ko khí có vẻ quái lạ à nha.

Nhắm!! Ngon quá!! Mình muốn tan chảy theo kem tươi mát thôi.

Swam cảm thán cái bánh mà ko để ý tình hình.

Tau thì ngày thường luôn để Can đúc ăn giờ thì ngồi xa cậu hết mức có thể. Vir và Gemi nhìn thì thân hơn đấy. Còn lại đều là tò thái độ thường ngày.

_ Lễ hội các cháu nhất định phải đến chơi nhé.

_ Chúng ta sẽ cổ vũ các cháu thắng vòng 3, ráng lên nhé.

_ Các anh chị đến chơi với tụi em nha.

Pis _ Mà Li và Capri đâu nhĩ??

Đùng!! Đùng!! Ầm!!

Mọi người lật đật đứng dậy.

Can _ Là Capri nữa sao??

Mọi người chạy vội đến vội đến nơi bốc khói, nhanh nhất là Aqua, Li, Le và Scor. Nếu để cho thổ vương tức giận khác nào tự sát.

Aqua, Le và Scor đậu trên nóc nhà vì đi trên các nóc nhà mà.

Giây?? Họ ko tin nổi vào mắt mình. Capri đang thất thế sao?? Bởi con nhỏ tiểu thư Corn dạo trước.

Tiểu thư Corn _ Ha ha, con nhỏ thấp hèn như mây mà đòi vào vòng 3 sao?? Chỉ là 1 đũa đuôi mù mà đòi lên mặt với ta!!

Nhiều loạn âm thanh ma pháp của cô ta hoàn toàn làm cho Capri ko nghe đc gì cả. Mắt ko thấy, tai ko nghe. Cả thế giới là 1 màu tối đen. Thật đáng sợ.

Capri khuya xuống nền tuyết lạnh giá. Bật lấy 2 tai mìn, ráng nghe rõ chuyển động của đối phương nhưng ko thể, các giác quan của cô. Tâm thần bị thôi miên nhiều loạn khiến các giác quan cũng bị nhiễu loạn. Capri trong trạng thái kích động ko kiểm soát đc chính mình.

Nhìn con nhỏ tiểu thư kia thì Aqua định ra tay cho à 1 trận thì 1 trận cuồng phong ồ ạt nổi lên. Đao gió đánh về phía à 1 cách ko lưu tình nhưng gió ko phải là của Aqua mà là của Li.

Li _ Mới đi có 1 chút mà ruồi muỗi đã bu tới nơi rồi.

Tiểu thư Corn _ Người dám dấn thương ta.

Li _ Sao lại ko, ta thậm chí có thể giết cả cô nữa kia.

Tiểu thư Corn _ Người có bít mình đang động vào hoàng tộc ko hả??

Li _ Thì sao nào, ý cô là muốn ta giết cô để diệt cô tận gốc à??

Li giờ tay lên định thi triển ma pháp thì à ta sợ xanh mặt.

Bốn tên hộ vệ lên chắn cho cô ta. Hình như là ma pháp sư trung cấp cả. Tường gì, xử 1 nháo là xong ấy mà.

Scor _ Dừng tay Li, nếu cậu mà đánh nhau ở đây ảnh hưởng đến dân chúng thì sẽ trút quyền đấy.

Aqua _ Có luật lệ là trong 1 tuần trước khi vào vòng 3 cấm diệt trừ lẫn nhau hay là ảnh hưởng lễ hội. Ai qui phạm sẽ bị trục xuất khỏi danh sách và tạm bị bắt giam.

Le _ Cô có muốn thử ko? Cùng lắm là chúng tôi trừ cô mà chả ai hay cả!

Luồng sát khí khủng bố từ 4 tên này làm cô ta sợ sệt. Vội chạy tháo lên xe ngựa.

Tiểu thư Corn _ Hừ, đợi đấy. Đến lúc thi vòng 3 thì 1 đũa tạt nguyên như nó sẽ bị chính tay ta giết thôi. Ha ha ha.

Chiếc xe ngựa lăn bánh rồi đi.

Li bước đến nâng Capri đang ngồi trên mặt tuyết lạnh giá kia.

Li mắt đau đón nhìn cô _ Có bị thương ko?? Có đau ở đâu ko??

Li choàng cho cô 1 chiếc áo khoác mới, đeo vào tay cô 1 đôi bao tay ấm, choàng cho cô chiếc khăn mùa đông, thay cho cô 1 đôi giày nhung ấm, cuối cùng cậu đội cho cô 1 chiếc mũ len. Li kéo vành mũ che khuất đi đôi mắt của cô.

Cậu giật mình nhìn vào ngón tay của mình vừa chạm vào mắt cô. Ngón tay của cậu có vương chút nước, là nước mắt của cô.

Cô nhào vào lòng cậu mặc kệ mọi thứ, đây là lần đầu tiên cô muốn khóc như thế sau khi mẹ mất.

Capri _ Ta.... Ta ko phải là 1 kẻ mù lòa. Ta ko phải là 1 kẻ tật nguyền... Ta ko phải, ta ko phải.....!!

Tiếng gào khóc thê lương của cô gái như 1 nhát dao đâm thấu vào tim Li. Liệu cậu còn có thể làm đau cô.

Đây là lần đầu tiên Aqua thấy Capri yếu đuối thế này nên tròn xoe mắt nhìn. Cả Le cũng thế, còn Scor thì rời đi. Người yếu đuối nhất là lúc họ bên người mình yêu thương, vậy nên tốt nhất là ko nên nhìn họ khóc lúc này.

Aqua thâm nghĩ bị kịch lại trở lại. Do chính cái ân cần của Li dành cho Capri đã giết chết cậu ấy kiếp trước.

Tiếng nói của con Tiểu thư kia trước lúc đi như 1 tiếng chuông vang vọng đánh vào 12 con người. Họ thật sự sẽ chết ở vòng 3 sao?? Hay là tuyệt vọng, đau khổ, hận thù, bỏ cuộc. Vậy chết là giải thoát tốt cho họ khỏi lời nguyền của 500 năm trước nhỉ?

Ông lão khi nãy nói chuyện cùng Scor ngắm nhìn 12 đứa trẻ tràn đầy yêu thương.

Nguyên lão ra đón ông đầy cung kính. Rốt cuộc sự việc kiếp trước đã xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Hội ngộ lão nhà

Ymer _ Chúng tôi đã giải quyết giúp các em vụ làm nổ nhà dân rồi. Do các em giúp họ rất nhiều với lại chỉ nổ có 3 căn thôi nên xây lại trong ngày là xong. Họ ko truy cứu mấy đứa đâu.

Li _ Phiền thầy rồi ạ!!

Yan He _ Cũng may là mấy đứa ko làm ai bị thương cả, ko thì lớn chuyện đấy.

Li _ Thưa thầy, những ngày nghỉ còn lại em có đc phép về thăm nhà ko ạ??

Namin _ Ô, đc chứ. Đa số ở các ktx khác cũng về báo tin vui cho nhà họ rồi mà. Mấy đứa cứ đi nhưng nhớ trở về nhé.

Emen _ Cần thận, xem chừng giữa đường đi sẽ có phục kích đó. Vì mấy đứa đang còn là cái gai trong mắt mọi người.

Yusa _ Tụi nhỏ cũng đủ tư cách dùng cánh cổng dịch chuyển mà.

Emen _ Uk, cứ cho tụi nhóc dùng đi.

Thế là ai cũng đi gói đồ đạc về nhà. Riêng Scor, Gemi, Capri, Aqua đã đi trước rồi. Vì chỗ của họ phải dịch chuyển ở vị trí xa khu họ ở trước đó 1 chút nên đi sớm.

Còn có 4 người đang dọn đồ mà thăm trách sao họ ko báo 1 tiếng trước khi đi chớ.

Vụt!!

Aqua đánh dấu dịch chuyển trên bản đồ là ở khu dân cư gần cung điện Rius. Cậu cùng Pippi đi vào đường mật thất của cung điện. Pippi như 1 linh hồn của cung điện này vậy, ko gì mà nó ko rõ về cung điện này cả.

Cạch!!

Mở ra căn phòng thí nghiệm, phòng vẫn sạch sẽ ko phủ bụi.

Pippi và Aqua nhanh chóng giấu đi sự tồn tại của mình. Nhìn người đàn ông đang bồn thần đứng giữa căn phòng. Ông ta đang khóc sao? Ông ta đang nâng niu những bộ xương mục rỗng mà Aqua đã đem vứt đi ở 1 cái tủ nào đó.

Khuôn mặt của lão ta nhìn khá quen. Ko thể nào nhầm đc, lão chính là đức vua của vương quốc Rius. Kẻ đứng đầu cho cuộc thí nghiệm biến cậu thành con quái vật. Nỗi căm thù bỗng chốc dâng trào trong cậu.

Khi lão ý thức đc 1 luồng sát khí đang toả ra thì cậu ráng ém nhẹm cơn tức của mình xuống. Lão ta tới đây làm gì, còn nữa, sao lão ta lại xếp các bộ hài cốt lại theo từng bộ chứ.

Aqua đã giết 17 kẻ trong phòng thí nghiệm này, và nếu xếp theo năm tháng và lúc giết chết họ thì các mảng xương đã rụng rời cả. Sẽ có trên hàng trăm mảnh xương ko thể nào phân biệt đc. Ấy vậy mà lão ta lại xếp thành 17 bộ hài cốt hết sức hoàn hảo. Việc này phải tốt biết bao thời gian chứ, Aqua đoán là 1 phần nhờ ma thuật của lão ta.

_ Ko... Ko có!!

Aqua nhú mày lắng nghe, giọng lão có phần run run. Một vài tên thuộc hạ khác xuất hiện.

_ Đức vua, dựa vào năm tháng thì họ đã chết 10 năm về trước rồi. Theo kết quả điều tra thì cả 17 người đều bị giết do 1 sức mạnh vật lí to lớn. Hoàn toàn ko có bộ hài cốt nào của 1 đứa trẻ ở trong căn phòng này cả. Xem ra thì....

Aqua nhú mày, họ đang kiểm cậu à?

_ Câm miệng, ta biết chứ. Nhưng.... Ta.... Ta....

_ Đạo này đã thu đc 1 ít tin tức về 1 tên vampire bí ẩn đã giết hại các học viên ở đế đô vào 2 tháng về trước. Hắn có vẻ đẹp tuyệt mỹ và tóc bạc. Hắn đó chính là vật thí nghiệm đã tẩu thoát, hắn đã trà trộn vào trong đế đô.

Đức vua _ Này Hun!

_ Vâng!!

Đức vua _ Tính đến nay thì... Đứa trẻ đó cũng 15 tuổi rồi nhì!!

_ Dạ. Ý ngài là, hẳn là 1 trong những học viên nhắm vào 12 ngai vàng sao? Vậy thì ta có nên trợ giúp công chúa để người cảnh giác ở cuộc thi ko ạ?

Đức vua _ Ủ, bằng mọi giá phải giúp con bé ngồi vào cái ngai vàng này của ta. Còn đứa bé kia, chắc nó hận ta lắm....!! Chính ta đã ném nó vào căn phòng này ngay khi nó chỉ là đứa trẻ sơ sinh.

_ Đức vua, xin người đừng quá đau lòng.

Đức vua sờ sờ vào 1 bộ hài cốt nào đó. Lão sờ 1 cách dịu dàng và tràn đầy yêu thương.

Đức vua _ Mau nghe lệnh ta, bằng mọi giá phải bắt đc vật thí nghiệm đã trốn thoát. Chết cũng phải thấy xác.

_ Vâng.

Lão cùng người của mình rời đi. Lúc này Aqua mặt lạnh tanh hết từ thần mới bước ra. Cậu nhìn bộ hài cốt khi nãy lão ân cần thì chợt cảm thấy sùng sốt. Đây là bộ hài cốt của người phụ nữ đã nhét viên thuốc vào miệng cậu và nói 1 vài lời gì đó trước khi bà ta chết mà. Aqua hoàn toàn có thể nhận ra bà vì bà là người nhỏ nhất trong 17 người.

Aqua nhớ mang máng là bà ko hề đeo trang sức nhưng bây giờ ở tay bà đang có 1 chiếc nhẫn. Và chiếc nhẫn này là 1 cặp của lão ta.

Theo tài liệu còn sót lại của căn phòng này thì chính người phụ nữ này đã bắt đầu về cuộc nghiên cứu vampire hóa vào 15 năm về trước.

Bà ta viết rằng sẽ chứng minh về việc gì đó nên đã bắt đầu cuộc thí nghiệm này. Hình như là muốn con mình kế ngai thì phải. Con bà là con nhỏ công chúa kia hay.... Aqua đã ko dám thử việc này suốt 10 năm qua. Nhưng hôm nay cậu nhất thiết phải thử, nhờ 1 giọt máu vào bộ xương, mẹ kiếp, quả nhiên, vậy đứa con trong nhật kí của bà là con riêng của vua Rius, đứa trẻ đó thật là cậu. Chúng.... Tại sao chúng lại vứt cậu vào cái địa ngục này ngay khi cậu mới chào đời chứ. Cả 2 đều là kẻ khốn.

Kẻ ko quan tâm đến gì như Aqua nhưng giờ là Aqua mang tâm hồn của kiếp trước lặng lẽ rơi nước mắt.

Aqua _ Bậc phụ mẫu của kiếp trước và cả kiếp này đều là kẻ khốn kiếp. Sagit... Em cần anh. Híc....!!

Capri đã dịch chuyển ở 1 vùng ngoại ô vương quốc Com. Cô tiếp cận khu nghĩa trang giành cho hoàng tộc. Nơi các đời bậc tôn quý đc chôn cất.

Nhìn bọn canh gác xúng là nhai nhép với cô thôi nhưng đó là lúc cô còn giữ đc mình giờ thì cô chỉ lén lút vào khu nghĩa trang này thôi.

Vụt vụt!!!

Nhìn vào những cái tên đc khắc trên bia mộ. Nhìn hay ko cũng như nhau với Capri thôi vì cô vốn chả thấy. Capri dừng lại ở 1 ngôi mộ trắng xinh đẹp, ngôi mộ đc xây rất đẹp, vừa tinh tế lại ti mỉ, nói ko ngoa thì đây là ngôi mộ đẹp nhất trong nghĩa trang này dù chỉ đc phủ 1 lớp vôi trắng. Dầu ko thấy gì nhưng chân cô lại tự bước đến đây. Quý sụp xuống vô cùng cung kính. Trăng đỏ rọi soi cô hết 1 hắc kị sĩ vẫn nguyên mãi trung thành. Hình ảnh tạo ra thật quý dị lạ thường.

Capri _ Mẹ... m....mẹ. Con... Con đã về rồi đây! Con bất hiếu.... Bất hiếu đã để mẹ 1 mình suốt 10 năm qua.

Nhớ lại 10 năm trước Capri nghe nói là mẹ cô đc chôn cất trong phần mộ hoàng gia 1 cách bí mật. Nhớ lại lời mĩa mai lúc nói của mẹ hoàng hậu rằng lúc sống thù hằn mọn nên lúc chết mẹ cô mới đc tên vua khốn khiếp kia thương tình chôn phần mộ với hoàng tộc vì nghĩa nặng lúc trước. Nghe thật buồn cười.

Bộp!!

_ Ai đó.

Tiếng kêu to làm Capri vội tỉnh khỏi trạng thái yếu đuối của mình. Cô vội đứng dậy, đội mũ áo choàng nhảy ra xa. Giọng nói này sao cô có thể quên đc, người hình như là cha của cô thì phải. Đức vua Com đời thứ 12.

Nhìn kẻ mặc áo choàng đen bí ẩn. Ông ko nhận đc mà thốt lên cái tên. Nhìn rất giống hình dáng mà ông thấy đc ở cuộc thi của con bé.

_ Capri.

Con bé đã biến mất khỏi nhà giam trước ngày đc ra khỏi nó 1 cách đột ngột, vậy mà nghe tin nó đã đến đế đô và tham gia thi đấu. Nhìn con trưởng thành làm ông vừa run vừa sợ. Mắt của con bé ko thấy đc, vậy sao nó lại biết đc mộ mẹ nó ở đâu.

_ Capri, ta khuyên con nên bỏ cuộc thi vớ vẩn đi. Với năng lực của con thì sẽ chỉ bỏ mạng thôi.

Capri thâm khinh hù, nếu cô nói ra ở cuộc thi đấu vòng 2 ko phải Ymer đã bảo tụi nó nuông tay thì tụi nó đã dứt điểm trong 1 cú rồi. Những ma pháp sư cấp trung, hỏi xem có ai đánh lại tụi nó. Lão đang hoang tưởng chắc.

Coi như ko nghe thấy lão nói gì, Capri định rời đi.

_ Nếu mày lại giết người thì đừng mong ta sẽ bỏ qua như trước.

Capri _ Ha, ông nói gì thế?? Nói với con trai yêu quý của ông cẩn thận đấy. Vì nó sẽ là đứa tôi giết đầu tiên trong vòng 3. Ha ha. Cái ngày ông trực xuất mẹ con tôi khỏi lâu đài, ông chẳng còn tư cách để nói với tôi nữa rồi.

_ Mày... Đồ bất hiếu. Sau bao nhiêu năm vẫn ko biết hối lỗi.

Capri _ Nói gì thế? Tôi đã nghiệm ra đc 1 chân lí suốt 10 năm sống dưới cái địa ngục mà ông đã giam tôi đó chứ. Đó là... Tôi phải giết cả gia tộc mấy người, đừng nghĩ rằng xây mộ phần bà ấy ở đây nghĩa là ông yêu bà. Thật nực cười. Lúc tôi lên làm vua, tôi sẽ diệt sạch mộ phần của lũ hoàng tộc các người vì các người ko đáng ở cạnh mẹ tôi dù là lúc chết. Lũ rác rưởi.

_ Mày.....!!

Đừng!! Đừng!!

Capri nhanh chóng làm nổ 1 vài phần mộ như lời nói. Cô dựa vào khối bụi mà lẩn trốn nhanh khỏi nghĩa trang, kéo lão ta và quân đội của lão ra tay thì hơi phiền đấy. Nhưng đúng là Capri đã bị bao vây, cô liều mạng đánh giết 1 chỗ để trốn đây, cơ thể có phần bị thương nặng. Nhưng với ma thuật tà cổ và 1 ma lực vượt xa với các ma pháp sư bậc trung khác thì bọn nhãi quân đội của ông ta đủ để lấy mạng cô sao. Đáp án là ko. Cô ko lấy đc mạng lão là do quanh lão còn lũ ma pháp sư cấp cao bảo hộ, thật tiếc.

Đứng ở trên ngọn đồi xa nhìn cái nghĩa trang sáng đèn đầy huyền ảo. Chắc đang truy bắt cô đây mà.

Capri _ Khụ khụ, ha... Ha ha ha, lão ta sau 10 năm gặp lại mình thì lại nói những lời nực cười hết của 1 bậc cha mẹ vậy. Đừng nghĩ đã ép mẹ con tôi phải chạy trốn khỏi cái đất nước rác rưởi này hết lũ tội phạm thì lại thốt ra những lời đạo đức giả ghê tởm.

Scor dịch chuyển ở ngôi làng ngoài rìa khu rừng chết. Cô đội áo choàng trùm kín người. Bước đi vào vùng lãnh địa ko mấy ai sống sót đc 1 cách thân nhiên.

Có vài người làng đi tới.

_ Này, cậu đây định vào khu rừng đó à? Nó nguy hiểm lắm đấy.

_ Phải là người trong làng mới có cách vào đó đc. Mà giờ là ban đêm, lại có huyết nguyệt nữa. Đừng nên vào thì hơn.

_ Cậu muốn chúng tôi giúp ko? Đến ma pháp sư cỡ hoàng gia cũng phải cầu chúng tôi đưa vào đấy.

_ Cậu định vào khai thác độc được à??

_ Hình như ko lâu trước đó cũng có kha khá ma pháp sư vào đó khai thác cái gì đó nhỉ??

_ Hình như là băng.....!!

Cô bỏ đi vào rừng trước sự kinh ngạc của mọi người.

Nơi đầu tiên cô tới ko phải ngôi nhà nhỏ của mình mà mộ phần của Pi. Nhìn thấy vùng đất ô uế tràn đầy đv độc phía trên nền đất ngôi mộ. Scor lật đật chạy đến, cây cỏ ở nơi đây đã héo mòn cả rồi, cô nhanh chóng quan sát mọi thứ. Phần mộ có vết tích đc đào lên, Scor tức giận run người, cô lập tức đào hẳn mộ phần.

Đến khi móng tay đã bong cả ra, đất nhuộm hẳn cả máu của cô, Scor mới thần thờ dừng tay. Mắt mờ chết trân.

Scor _ Ko thể nào!! Pi... Pi....!

Tàng băng đc chôn cất đã hoàn toàn biến mất.

Scor _ Là kẻ nào, là kẻ nào!!

Scor tức giận mà ra tay hủy diệt mọi thứ trước mắt.

Là kẻ nào đã lấy mất mẹ của cô chứ?

Thế là trong khu rừng chết đã có 1 chút sinh khí suốt 10 năm qua lại 1 lần nữa rơi vào vực thẳm chết chóc.

Scor _ Bọn dân làng đó sẽ trả giá đầu tiên!!

Nhưng bình tĩnh xem nào, nghĩ kĩ lại thì ai lại biết nơi cô đã chôn Pi đc bằng hóa chứ?? Nếu là hoàng tộc thì chúng lấy để làm gì??

Đêm nay trăng đỏ lên cao, nỗi căm hận thấu lòng của cô đc sinh ra. Phải hủy diệt cái thế giới này. Cô muốn thế!!

Pis _ Gemi, Li, Tau, Le. Các cậu ko định về à!!

Li _ Ko cần thiết lắm.

Can li người bắt chấp kéo Tau đi dù cô kháng cự _ Tau sẽ đi với tớ.

Ari _ Le, ta đi nào!!

Sagit _ Tớ đi trước nhé.

Vir _ Pis, tớ dọn đồ xong rồi. Minh đi thôi.

Gemi _ Vir theo Pis về nhà à??

Vir _ Ủ, mình cùng Pis đi vài ngày.

Gemi _ Chắc. Xem ra ở đây vắng lắm rồi.

_____;

Ông _ Về rồi à cháu trai, dắt theo 1 cô bé nào nữa này.

Tau _ Chào ông, chào bà.

Bà _ Ngoan lắm, mau lại ăn bánh nè cháu.

Tau ăn khối bánh ngọt vào miệng thậm gật gù đánh giá tài bếp núc của Can giỏi do đâu.

Ông _ Ta nhận đc thiệp mời tham gia ngày lễ đăng quang 1 tháng sau. Mong lúc đó cháu sẽ là 1 trong 12 người đó.

Can _ Có sao ko ông. Cha cháu..

Ông _ Chả sao, lúc đó nó dám làm gì ta chứ, ta là ông của người kẻ vị mà, Ha ha.

Pis _ Phù, mệt thật. Ko ngờ chỉ mới đi 2 tháng thôi mà tuyết đã dày thế này.

Pis và Vir vừa dọn xong tuyết ở quanh nhà và mộ mẹ cậu

Pis _ Minh vào sưởi ấm thôi Vir, kéo nhiễm lạnh mất.

Vir _ Ừm, nhà Pis thiệt ấm quá đi.

Pis _ Ha ha, do nó nhỏ nên khí nóng giữ đc tốt.

Pis _ Cậu vào phòng tớ nghỉ đi, để tớ đi nấu nước tắm cho cậu.

Vir ngồi trong căn phòng của Pis mà mắt long lanh. Nhìn cái kệ sách nhỏ xinh xinh, Vir vương tay lấy 1 cuốn truyện kinh dị duy nhất.

Pis _ A, đây là quyển truyện rất đáng sợ, chỉ đọc trang đầu thôi là tớ hết dám đọc luôn.

Pis đột ngột xuất hiện làm cho Vir đánh rơi quyển truyện xuống đất, bìa truyện bung cả ra.

Vir _ A... Tớ xin lỗi!!

Pis _ Ko sao, dù sao tớ cũng chả đọc.

Pis cúi xuống nhặt từng tờ giấy lên.

Vir _ Ô, tờ giấy này nhỏ hơn hẳn và nó đc viết bằng tay.

Pis _ Sao??

Cốc cốc!!

Vir _ Hình như có người gõ cửa.

Pis _ Để tớ ra xem

Quái lạ, trên núi này có ngòai khác sao??

Két!!

Pis _ Cho hỏi, ngài cần gì ạ!!

Trước cửa nhà là 1 người đàn ông ăn mặc lịch lãm, vài vóc thuộc hàng hiếm. Người đàn ông tháo chiếc mũ xuống.

_ A... Do chú vô ý bị lạc đường trên núi nên có thể xin ở nhờ 1 đêm chứ??

Pis _ Vâng, trời cũng sắp có tuyết lớn rồi. Chú mau vào đi ạ!!

_ Cháu thật tốt bụng đấy cháu trai.

Pis _ Ô.... Vâng.

Vir _ Ai thế Pis??

Pis _ À Vir, chỉ là 1 người lạc đường muốn ở nhờ 1 đêm.

Vir nhìn người đàn ông phía trước có chút sợ sệt.

Pis _ Vir, cậu sao thế??

Vir _ Ko... Tớ chỉ... Là do tớ sợ tiếp xúc với đàn ông nếu ở 1 mình thôi.

Pis _ Thế sao?? Cậu mau vào phòng nghỉ ngơi đi nào.

Vir _ À Pis, tờ giấy mảnh giấy này dành cho cậu.

Vir đặt mảnh giấy vào tay Pis rồi trở về phòng.

_ Xem ra ta đã làm phiền các cháu quá rồi.

Pis _ Ko đâu ạ, do cô ấy có chút tâm lý thôi. Chú có thể dùng tạm phòng của mẹ cháu.

_ Mẹ cháu sao? Cảm ơn cháu nhiều lắm.

Pis _ Chú cùng chúng cháu ăn cơm luôn ạ!?!?

_ Thật ngại wá.

Người đàn ông dùng ánh mắt tràn đầy yêu thương dành cho Pis.

Ari _ Mọi người.... Sơ.. Mẹ.... Con về rồi!!

Ari quỳ sụp xuống bãi đất hoang tàn. Trước mặt là 1 ngôi nhà thờ đã sụp đổ theo năm tháng.

Ari _ Mọi người.... Con... Con nhớ mọi người lắm!!

Những câu nói nghẹn ngào trên 1 khuôn mặt ko cảm xúc. Le nhìn cô mà xót xa.

Cạch!!

_ Ari!!

Le vội chắn trước mặt Ari. Đây là những tên trước kia đã đánh cô.

Nhìn Le chắn cho Ari mà cả bọn thəm cười.

_ Ari, cuối cùng cũng dám vác mặt đến đây à!!

_ Xem ra mày cũng đủ can đảm rồi đấy nhĩ??

Cả bọn ra hiệu cho nhau, thế là vài 3 đũa đã ra chiêu. Ari đẩy Le qua 1 bên, cô dùng ma pháp giữ cho bọn người kia ko làm càn.

Ari _ Sự việc năm đó đúng là lỗi của em nhưng nếu muốn đánh thì em mong chúng ta sẽ đi nơi khác. Mọi người đang quan sát chúng ta đó.

Cả bọn ngơ ngẩn nhìn Ari rồi cùng nhau phá lên cười.

Ari cúi đầu, ngưng ma thuật

_ Xin lỗi, đến bây giờ mới có can đảm để đến gặp mọi người. Nhưng sự việc năm đó ko phải là điều em muốn... Em.. Em...!!

_ Đc rồi, ngẩng đầu lên xem nào.

Ari ngước mặt lên. Vẫn khuôn mặt lạnh lẽo ko chút cảm xúc ấy.

_ Chà, vẫn ko có cảm xúc sao!!

_ Đc rồi mà, dù sao con bé cũng có dũng khí đối mặt với mọi thứ rồi.

Mọi người dùng ánh mắt yêu thương và xoa đầu Ari.

_ Cuối cùng em cũng bước ra khỏi bóng ma của lòng mình.

_ Đừng tự đẩy dọa mình vào quá khứ nữa.

_ Đó ko phải lỗi của em

_ Mọi người ko trách gì em cả.

Ari _ Thật sao!! Nhưng mọi người.... Mọi người trước lúc chết vẫn thəm nguyên rửa em. Em chính là con quái vật đã giết họ.

Mọi người nhú mảy.

_ Em nói gì thế??

_ Chà ai nguyên rửa em cả!!

_ Kể cả lúc chết họ cũng rất vui mừng. Họ vui mừng vì 1 đáng cứu thế mới đc sinh ra. Em là niềm hi vọng của họ.

Ari _ Ko... Mọi người đừng dối em. Rõ ràng... Trước lúc chết... Mọi người... Mọi người....

Ari đang trong trạng thái hoảng loạn đc Le ôm hằm vào lòng.

Le _ Ari... Ngoan nào.

Lời nói, cái ôm của cậu quá đổi dịu dàng.

_ Ari.... Có lẽ là do lúc đó em quá đổi kích động thôi.

_ Em ko nghe đc lời mọi người nói cũng phải.

_ Mọi người nói rằng: Mừng sinh nhật Ari, mừng chúa cứu thế của mọi người đã ra đời.

Ari tròn xoe mắt nhớ lại kí ức của mình.

Kí ức có ánh mắt ko phải sợ sệt và là vui mừng của mọi người trước mắt cô. Cận kề cái chết nhưng họ ko những ko sợ mà là đang hát mừng sinh nhật cô.

Cô nghe thấy....

_ Ari... Mừng sinh nhật.

_ Ari, hãy cố gắng cứu lấy đất nước này nhé.

_ Bọn tớ ko muốn có những đứa trẻ mất gia đình trong chiến tranh như bọn tớ đâu nên hãy ráng lên nhé Ari.

_ Ari...

_ Ari....

_ Ari.... Mừng sinh nhật 5 tuổi của con. Sau này ko.... thể đc nhìn thấy con trưởng thành.... nhưng hãy sống tốt con nhé.

_ Ari, bọn tớ rất hạnh phúc.

Trước mắt cô là những nụ cười thật sự rất hạnh phúc. Mẹ cô, bạn cô, sơ,.....

Tóc tách!!

Mặt trắng lên cao!! Máu đỏ thắm tuyệt đẹp!! Huyết nguyệt!!

Vài giọt nước mắt khẽ rơi trên khuôn mặt lạnh lẽo ko chút sức sống.

_ Ari, em đang khóc sao??

_ Ôn trời, cuối cùng con bé cũng trở về như xưa.

_ Ari, em có thể cười chứ!!

Ari hứng vài giọt nước mắt của mình, thật kì lạ và xa lạ biết bao. Cô ráng nhếch mép nhưng vẫn ko thể nở nụ cười. Các giọt nước mắt cũng rất mau khô, cô vẫn là 1 khuôn mặt lạnh lẽo đáng thương.

Le lòng chột lạnh lẽo, tại cậu, cô thành ra như vậy đều là do cậu cả.

Sagit nhìn quang cảnh xinh đẹp nơi đây có phần thấp thòm.

_ Cô làm gì ở đây?? Đây là nơi cấm vào!!

Một người thợ xây dựng nhìn cô có ý muốn đuổi.

Sagit _ À, tôi muốn hỏi. Những căn nhà cũ ở ngôi làng bị bỏ hoang ở gần đây đâu rồi ạ??

_ À, ngôi làng đấy sao?? Chúng tôi đốt trại cả rồi. Cô cũng là người làng này sao?? Nhìn có vẻ quen đấy. Tên gì?

Sagit _ Dạ... Sagit ạ!!

_ Ra là cháu à, mau đi đi. Đừng về thăm cái nơi này nữa.

Sagit _ Cô là Soun ạ, sao làng lại bị đốt vậy cô??

_ Ko gì cả, ngôi làng đó bị thiêu rụi để làm nên 1 thứ vĩ đại hơn kia.

Sagit _ Thứ gì cơ, đó là làng, là nhà của chúng ta mà.

_ Nhưng ngôi làng đó đã bị hoàng gia của rơi rồi. Có giữ cũng ko đc gì, thả đốt quách để làm chỗ xây lâu đài cho hoàng tử cho xong. Ngôi làng đc 1 toà lâu đài xây lênla hãnh diện lắm rồi. Cò ngu gì ko đốt, hoàng tộc hứa sẽ cho chúng ta 1 cuộc sống tốt hơn hẳn ngôi làng rách nát đó kia. Cháu cũng mau rời đi đi.

Sagit chột đứng người. Cơ thể đứng đờ.

Sagit _ Cô... Cô ta đang nói gì thế?? Ngôi làng bị bán đi.... Một cách thật rẻ mạt.

Dạo gần đây vương quốc Rius và vương quốc Tarius kí hiệp ước hợp tác, mối quan hệ ngày càng thân thiết. Ngôi làng của Sagit từng ở nằm gần vùng biên giới của vương quốc Rius và vương quốc Corn nên lâu đài này đc xây ra nhằm âm mưu thôn tính Corn. Corn là vương quốc nằm giữa Rius và

Tarius nên hiện ở thể gong kim nguy hiểm

Nhìn vùng đất trước mắt, cô ko biết những năm mờ ngày ấy đâu rồi. Có lẽ đã bị chôn lấp để làm móng xây dựng tòa lâu đài khang trang tráng lệ đó. Có 1 thứ cô còn hận hơn cả vampire nữa cơ, đó là lũ khốn tham vọng Tarius.

Mối hận này, cô nhớ rõ. Đợi con quay lại nhé, ba, mẹ!!

Ánh sáng đỏ từ mặt trăng soi lói bóng hình cô gái tiều tụy.

Những giọt nước mắt khê thâm rơi rên khuôn mặt hiền lành. Sao lúc này tôi lại nghĩ đến cậu, Aqua?? Cậu độc ác nhưng cũng ko bằng bọn họ.

_____, _;

Cạch!! Cốc cốc!!

Gemi _ Cho hỏi ngài là ai??

_ Chào cháu, ta là ba của Li, ta muốn hỏi Li có ở đây ko thế??

Gemi _ À vâng, mời ngài vào nhà.

Gemi đề 2 cha con riêng tư.

Li _ Sao ba lại đến đây thế ạ??

_ Ta muốn thăm con thôi. Đã 2 tháng rồi con ko về nhà nên ta muốn biết con thế nào??

Li _ Cảm ơn ba, con vẫn khỏe ạ!!

_ Ta đến đây cũng để chúc mừng việc con đã tiến gần đến ước mong của mình. Ta mong con thành công, cũng nên nhớ đừng tự dấn thân vào nguy hiểm quá độ. Ta và mẹ con ko mong gì con bình an cả.

Li _ Vâng, con biết.

_ Ta phải đi rồi, phải rồi, có món này là quà sinh nhật mẹ con đã chuẩn bị cho con khi con tròn 15. Ta đã cất lâu rồi, trước khi kịp trao cho con 2 tháng trước thì con đã đi rồi.

Nhận chiếc hộp từ tay ba mình, Li ngơ vực, hộp nhỏ, khá nhẹ. Ko biết là gì nhỉ??

Gemi _ Ngài phải về à??

_ Ủ, chào cháu. Nhờ cháu trông chừng Li giùm ta nhé.

Gemi _ Ngài cứ an tâm.

Ba Li đc quân lính dẫn đi ra khỏi khu vực ktx.

Li _ Cậu định đi đâu sao?? Đã tối rồi mà??

Li nhủ mày nhìn Gemi ăn mặc vô cùng gọi cảm của dân ăn chơi. Tóc còn nhuộm đen hay sao thế?? Nhuộm nhanh vậy sao??

Geni _ Tôi đi tìm hơi ấm bù trừ. Đêm nay ko về.

Li khóa cửa ktx lại. Geni vừa định đi thì 1 tên lính chạy đến đưa cậu 1 lá thư đc niêm phong ma thuật.

_ Thừa cậu, có người nhờ tôi gửi lá thư này cho cậu ạ!!

Geni nhận lấy lá thư, nhìn kĩ là kí hiệu của hoàng tộc Ni đc in trên đó. Ấn dấu vân tay vào kí hiệu đó, niêm phong trên lá thư đc dỡ bỏ.

Mở lá thư ra..... Geni bất giác nhủ chặt mày giận giữ. Nhanh tay xé tan lá thư đi để trút giận.

Nội dung lá thư là -----

Bỏ cuộc thi ngay nếu ko muốn mẹ ngươi chết!!!

.....

Dù ko đề tên Geni cũng bít chắc là lão vua giờ trò bản thi. Thử xem ông sẽ làm gì bà ấy, đừng nghĩ tôi ngốc. Trong mắt ông, tôi là 1 cái gai cần nhổ còn

bà ấy là người phụ nữ ông muốn có nhất.

_ A, hôm nay anh đến trễ thế?? Người ta chờ mệt cả người!!

Geni ôm ấp cô gái nóng nùng vào lòng.

Geni _ Ngậm miệng và làm tôi thỏa mãn đi nào.

Cô gái xinh đẹp ông ọo ráng cạo xát da thịt cô với cậu, ko biết vô ý hay vô tình làm trượt dây áo xuống 2 bên vai.

_ Thật lạnh lùng nha, nhưng anh đúng là mẫu đàn ông lí tưởng của em đó. Ừm... Ừm...

Geni hôn sâu, mặt tỏ vẻ chán ghét.

Geni _ Tôi đã bảo cô im mồm mà.

.....

2 người này làm gì thì tụi ko kể đc đâu, chuyện trẻ con ko nên học hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Lễ hội phục danh

Nhìn người con gái của mình kiếp này tràn đầy đau khổ. Le chỉ biết cắn răng tự hận chính mình.

Đặt tạm cô trên chiếc giường. Le rời khỏi ngay. Từ lúc trăng lên đã thấy cơ thể bất ổn rồi. Có lẽ lời nguyện sắp tác dụng lên cậu.

Leo, leohart sao?? Ha ha, trái tim dừng cảm.

Le, cậu có 1 trái tim dừng cảm cao đẹp đấy. Vậy lời nguyện sẽ tác động lên cậu là biến thành dạng thú. Một chú sư tử.

Nhân danh chủ nhân thời gian, lời nguyện ta xếp đặt lên ngươi là.....!!!

Bùm!!

Grừ!! Grào!!

Le _ Hài, quả nhiên là thành con sư tử thật.

Cạch!!

Ari _ Nona, sao mày lại ở đây?? Le đâu??

Le xoay lại nhìn Ari sồn tóc gáy. Cô ko biết cậu biến hình chứ. Mặc dù lúc trước cô đã thấy rồi.

Ari bỗng con sư tử nhỏ vào nhà. Cô tưởng Le là con sùng vật của cậu.

Ari _ Đêm khuya có trăng đỏ ko tốt đâu. Ta vào nhà nào.

Ôm lấy Le mà ngủ, Ari đang ôm Le rất chặt. Sự thật là bây giờ Le thầm mừng trong lòng, ôi, lần đầu cô chủ động ôm cậu là thế. Hạnh phúc quá đi.

Le đâu biết rằng Ari đã biết đây là Le sao?? Cô biết con sư tử này chính là cậu, cô cần có cậu bên cạnh vì để ngăn con thú tính bộc phát dưới trăng. Cô cần Le. Lúc này đây ở bên cậu thì cô ko sợ gì cả.

Nếu lúc tôi là 1 con người, thì em có dùng vòng tay này ôm lấy tôi như lúc này ko. Ko, em hận tôi, mãi luôn là thế nhưng chỉ lúc này thôi, tôi muốn đc trong hình hài này mà đc em ôm lấy.

Ông _ Bà, mau tạo 1 cái kết giới giam Can mau. Dù cho nó có đang ngủ cũng phải đề phòng.

Bà _ Ủ. Ko biết tháng trước nó có mất kiểm soát ko nhĩ?

Ông _ Tạm ổn rồi, may mà tháng này nó về lúc huyết nguyệt nên tạm ko có gì nguy hiểm cả.

Tạch. Tạch. Rẹt!!!

Ông _ Tiếng gì thế??

Đoàng!!

Khi cả 2 người bước ra ngoài thì 1 luồng sét đánh xuống. Cả 1 vùng trời phát sáng. Cả 2 tròn tròn mắt.

Ông _ Đây là... Con bé giống hệt Can. Người của Thập Nhị Vương Tọa.

Bà _ Xem ra phải tạo thêm 1 kết giới nữa thôi. Ông giúp tôi 1 tay với.

Đêm đó, vì ngăn cản cả 2 đứa mà ông bà gần như bị phế nửa phần. Sức công phá cả 2 phá khủng khiếp.

Nếu vào lần huyết nguyệt cuối cùng thì chúng sẽ khủng bố đến ra sao đây.

Geni ném cô nàng gần như đã khóa hết người xuống sàn.

Geni _ Cô cút đi.

_ Tại sao? Em làm gì anh ko vừa ý sao?

Geni _ Mọi thứ của cô làm tôi phát bực, cút mau đi. Cầm số tiền này rồi cút đi.

Ném cho cô ta 1 số tiền, Geni xoay mặt đi nhìn xuống phía bên dưới qua cửa sổ. Có vài tên là quân đội dù đang giả trang nhưng nhìn 1 cái là cậu nhận ra ngay. Lại muốn ám sát cậu hay gì đây, chắc định lôi đầu cậu về. Geni thông thả đóng cửa sổ mặc quần áo vào, cũng ko thèm nhìn cô gái trước mắt. Cứ mỗi lần chạm vào cô ta thì cậu phát bực, phát bực vì lí do người phụ nữ trước mặt mình ko phải là Vir chứ?? Ko phải là cô thì bất cứ người đàn bà nào với cậu cũng là nhảm chán.

Pis _ Vir, cậu muốn dùng bữa trong phòng sao??

Pis đang nói chuyện với Vir qua cửa phòng, ko hiểu sao đột như cô tự khóa mình trong đó.

Vir _ À... Ừm... Cậu cứ đặt trước cửa cho tớ nhé. Tớ nghĩ mình sẽ tạm ở trong đây 1 lúc, cậu ko nên tới gần.

Cô ấy sao thế nhĩ??

_ Cô bé sao thế cháu??

Pis _ À, dạ! Bạn ấy muốn ăn trong phòng ạ!!

_ Trên áo cháu có vương chút mùi thơm nhẹ khá cuốn hút đấy.

Pis _ A, chắc bị vương qua khe hở cửa lúc cháu nói chuyện với Vir. Mùi hương phát ra từ phòng cậu ấy.

_ Bạn gái cháu là ma pháp sư có ma thuật quyền rũ à??

Pis _ Đó... Đó chỉ là bạn cháu thôi. Với lại... Cháu có người.... mình thích rồi. Bạn ấy thuộc hệ thực vật nên chắc đây chỉ là hương hoa thôi ạ!!

_ Thế à.

Vir tranh thủ chạy vào nhà tắm ngay mới đc. Tối nay cơ thể cô đang phát ra hương thơm quyền rũ phái nam. Pis thì cô ko lo nhưng mới lo là tên đàn ông kia. Cô như muốn tẩy sạch hương thơm cơ thể mình nhưng thế nào đi nữa mùi hương vẫn còn.

Pis _ Vir, nếu cậu ngâm mình lâu quá thì sẽ bệnh đấy. Cẩn thận nhé.

Sao cô tắm lâu thế nhĩ??

Pis khi nhắc nhở Vir xong thì đi trở lại nhà bếp ăn cơm tối.

Cạch!! Xoảng!!

Pis _ Khục khục!!

Vừa mới bắt đầu ăn thì Pis đã bị nghẹn và sặc.

_ Cháu sao thế??

Từ mắt ông toát ra vẻ quan tâm.

Cảm giác này, ko thể nào quên đc.

Pis _ Chú... Mau đánh..... Ngất.... Cháu...

Xin chú.....!!.....

Tuy ko hiểu gì nhưng ông vẫn đánh khiến Pis ngất liệm. Nhìn như lúc Pis vừa nói vừa ngâm nga giai điệu thì phải.

Xoa khuôn mặt đầy mồ hôi, ánh mắt yêu thương ko che giấu.

_ Con trai à!! Bấy lâu nay vất vả cho con rồi!!!

Bộp!!

Vir _ Pis bị sao thế ạ??

_ À, chỉ là đột ngột ngất đi thôi. Có lẽ là do nhiệt độ giảm mạnh nên thế.

Vir _ Khi nãy... Chú nói con trai là ý gì ạ??

_ Vì ta rất muốn có 1 đứa con trai đáng yêu như thế!! Ha ha. Để ta đem nhóc này vào phòng nghỉ ngơi.

Vir nghe đc câu trả lời thì nửa tin nửa ngờ.

Li _ Chào, các cậu về đủ cả nhì.

Cả bọn dùng 1 ngày thăm nhà 1 ngày cuộc bộ đi về để đò. Xa dã man.

Can _ Phải vội trở lại để hưởng lễ hội chứ.

Ari _ Mà Gemi đâu,?

Li khó xử _ À cậu ấy, đi đâu 2 ngày nay vẫn chưa về. Chả nhẽ là đi thăm nhà.

Vir có phần lo lắng, sao cậu lại ko để lại lời nào cả??

Gemi bước vào nhà với tình trạng tóc tai rối xù nhìn cực phong trần, áo khoác hở vai gợi cảm. Đôi mắt nhìn có vẻ tiêu tụy mệt mỏi. Hoàn toàn nhìn ko ra 1 cậu thiếu niên 15 tuổi mới lớn.

Vir _ Gemi, cậu đã đi đâu thế?? Ăn mặc phong phanh thế này sẽ lạnh lắm đấy. Dùng khăn phủ sạch tuyết và mau đi thay áo đi nào.

Nhìn dáng vẻ quan tâm của Vir mà Gemi chỉ cười nhẹ xoa đầu cô. Có vẻ ko để tâm mọi người đang nhìn.

Can _ Đứng rồi, mọi người mới về nên đi nghỉ ngơi chút rồi thay quần áo đi lễ hội nào.

Ari _ Sagit sao thế? Ko vui sao?

Sagit _ À ko đâu, tớ lên cất ít đồ trước nhé.

Sagit chạy vọt lên phòng. Cô đóng cửa lại, nẩy giò che giấu đi đôi mắt sưng đỏ, chứng tỏ cô đã khóc suốt 2 ngày qua. Vậy mà giờ nước mắt vẫn cứ giàn ra.

Hic! Hic!!

Ngồi sụp xuống sàn nhà, úp mặt vào 2 đầu gối rồi òa khóc hết đũa trẻ.

Bóng đen tiến lại gần cô.

Pis _ Mà ko thấy Aqua, Capri và Scor đâu cả. Họ chưa về sao?

Li _ Ko, họ về rất sớm. Riêng Scor và Capri thì cơ thể hơi lạ. Cả Aqua cũng rất kì quái, Capri nhìn có vẻ bị thương thì nhìn là ra còn 2 người còn lại thì...

Aqua ánh mắt đau thương nhìn cô gái trước mắt. Ko biết làm gì ngoài ôm cô vào lòng.

Aqua _ Nói, sao lại khóc??

Sagit _ Híc, oa oa!!

Đc có 1 chỗ dựa, Sagit càng khóc to hơn.

Trái tim càng đau, chỉ bắt lực càng ôm chặt cô vào lòng.

Sagit _ Híc... T....t...ôi..híc...!!

Aqua _ Uk, ko cần nói. Khóc cho hết đi đã.

.....

Aqua _ Đc rồi chứ, nói xem có chuyện gì nào??

Sagit mỗi một nằm hẳn vào lòng Aqua sau 1 hồi khóc đã đời.

Sagit _ Aqua...!!

Aqua _ Uk.

Sagit _ Em muốn đc như anh.

Aqua _ Sao??

Sagit _ Em muốn mình trở nên tàn nhẫn để có thể ra tay trả thù những kẻ đã, chúng đã cướp đi mái nhà cuối cùng của em. Híc.

Aqua _ Tôi ko cần em trở thành 1 kẻ máu lạnh, đừng trở thành 1 kẻ như tôi. Trả thù cứ để tôi lo, còn em mau ngủ ngoan nào.

Sagit _ Chỉ là lí do của riêng em thôi. Anh ko cần để ý đâu. Ha.

Aqua _ Ngủ đi.

Aqua cắn nhẹ vào cổ tay nhỏ bé, hút 1 ít máu và tâm lí nặng 2 ngày qua, Sagit rất dễ dàng ngất đi.

Nhét vào miệng cô 1 viên thuốc dinh dưỡng. Nhẹ nhàng ôm cô đặt lên giường. Vuốt ve đôi mắt sưng húp.

Kẻ đã đẩy anh đến đường cùng, khiến cho đôi tay anh nhất định phải nhuộm máu. Vậy em sẽ thay anh nhuộm đôi tay vào máu để trả thù chúng. Anh hãy cứ an tâm mà ngủ ngon đi, hãy cứ mãi là Sagit Tarius hiền lành của em nhé. Yêu anh nhiều lắm.

Aqua liếm cái miệng khô khốc, cô đã nhịn uống máu suốt 2 ngày qua, cố gắng về thật sớm để đc uống máu của Sagit, ấy vậy mà chỉ đc 1 chút. Xem ra ráng kiêng máu vài ngày nữa vậy.

Tích tóc!! Tóc!! Tóc!!!

Pis vừa vào phòng thì đã nghe tiếng nước nhỏ giọt. Ko thấy Scor ở trong phòng mà chỉ có chiếc áo choàng vứt trên giường.

Pis _ Scor lại định đã thương chính mình nữa à??

Nghĩ sự việc sẽ phát sinh như lần trước. Pis lập tức mở bung cửa nhà tắm ra.

Ai ngờ mở đc thật! Tình huống gì đây. Scor tưởng Pis về trễ nên ko khóa cửa và nghĩ Pis ko có gan mở đầu nhưng ai nhen...

Scor vẫn còn nhắm mắt hưởng thụ dòng nước lạnh lẽo chảy qua da thịt. Nghe tiếng mở cửa nhưng cô vẫn ko để tâm lắm, khẽ mở hờ mắt nhìn...

Đây là cặp đôi đã đạt đến cảnh giới đáng báo động.

Nhìn thân hình khá chuẩn của người con gái trước mắt, dù những giọt nước bắn tung toé nhưng vẫn nhìn rất rõ.

Rầm!!

Pis lập tức đóng cửa lại ngay mà chưa kịp để Scor nói gì. Cả người vô lực ngồi sụp xuống, Pis ôm chặt lấy khuôn mặt đỏ lét của mình. Ô, hình như cậu chảy máu mũi rồi thì phải.

Cậu đã nhìn thấy cơ thể của Scor khỏa thân, Scor là nữ, Scor là.... Nữ nha.

Cạch!!

Pis tội lỗi ôm mũi hơi ngước mặt lên nhìn biểu cảm của Scor lúc này ra sao. Cô có giận cậu ko hả ta??

Scor _ Buông tay ra nào, mũi bị làm sao thế hả? Bị va vào đâu à??

Scor kéo Pis đứng lên.

Scor _ Chảy máu mũi, ko đc ngước lên, cúi xuống nào. Để tôi đi lấy ít giấy khăn sạch, ngồi trên giường đi.

Sau 1 bãi khăn giấy máu....

Scor _ Tốt rồi, người hơi nóng. Nằm nghỉ đi.

Scor tạo ra 1 luồng khí mát phả vào người Pis.

Scor _ Còn thấy khó chịu ko??

Pis _ Ừm.... Ko. Scor này!!

Scor _ Sao?

Pis _ Xin lỗi vì khi này.. Tớ... Tớ đã.... Tớ sẽ chịu trách nhiệm mà.

Scor có phản ứng hình vì vụ việc hết năm xưa, khẽ cười.

Scor _ Vậy tôi sẽ làm chồng còn cậu... Thì là vợ của tôi.

Pis _ Ô, cậu biết đấy, tớ là con trai mà.

Scor _ Nhìn về bên ngoài thì ý kiến gì sao??

Pis _ Ko, híc.

Túi thân ghê, do lùn hơn nên cậu phải làm vợ.

Cốc cốc!!

Scor _ Vào đi.

Can _ Chào, tớ mang quần áo đến cho 2 cậu đây. Pis sao thế??

Pis nhớ đến cảnh tượng đáng xấu hổ khi này thì đỏ tiếp.

Pis _ Chỉ.. Chỉ là... Chảy chút máu mũi thôi.

Can _ Thế à! Vậy cậu nhớ mặc thêm áo ấm vào nhé. Trời lạnh lắm đấy. Áo của 2 cậu đây.

Pis giờ lên 1 bộ có dạng vừa giống kimono yutaka dạng mùa đông à. Phần dưới xò ra hết váy ren. Khá xinh, cả thêm đôi vớ nữa.

Pis _ Có nhầm lẫn gì ko?? Áo nữ mà!!

Can _ Ko đâu, Sagit lựa cho cậu mà.

Áo nam của Scor là áo hơi giống của shinsengumi nhưng thiết kế ấm hơn. Chiếc áo khoác bên ngoài cũng khá dài. Thiết kế vừa thanh lịch vừa tôn lên nét đẹp nam tính.

Pis đang thắc mắc sao trời lạnh mà váy ngắn.

Can _ Là do truyền thống thôi. Váy tuy ngắn nhưng vớ đc may bằng vải ma thuật chịu nhiệt độ lạnh rất tốt nên ko sao cả.

Scor _ Cũng đáng yêu đấy, áo in hoa bạch cúc vừa đáng yêu vừa trong sáng.

Can _ Cả Scor cũng khen thì cậu nên ngoan ngoãn mặc là vừa đi Pis, thật chò mong.

Bà con tưởng tượng thành kimono đi cũng đc.

Li ôm cả hộp thuốc ngồi chờ Capri trước cửa phòng này giờ.

Capri ko muốn đc Li băng bó vì đang rất tức vụ lão vua. Thế là Li vẫn kiên trì ngồi trước cửa đợi cô.

Can _ Sao lại ngồi đây. Phần áo của cậu và Capri này.

Cạch.

Li mở cửa bước vào, Capri thì ráng tự trị thương như lúc trước. Cô thật sự ko muốn Li chữa trị giùm đâu. Cô ko muốn lún quá sâu vào cậu nữa.

Capri có phản tức giận, vội kéo áo lên

_ Cậu sao lại vào??

Nhìn cái lưng trắng tuyết bị những vết thương nặng đang dần nặng thêm. Li ko khỏi xót lòng.

Li _ Phòng này cả 2 chúng ta dùng chung mà. Và chúng ta từ bạn cùng ktx chuyển thành bạn phòng, mà cùng phòng thì phải giúp đỡ lẫn nhau chứ.

Capri _ Ko cần, mau biến đi.

Li dè hần Capri nằm sấp xuống giường, do bả vai khá đau nên cô ko chống cự và 1 phần là do cô ko muốn đá thương cậu.

Kéo lớp áo xuống, vết thương rất nặng và qua 1 hay 2 ngày rồi. Mức độ có thể là do ma thuật cấp cao gây ra. Truyền ma lực vào người cô kiểm tra tổng quát, Xem ra cả tay và chân cũng bị ko nhẹ.

Li _ Đây là lí do cô vội về ktx à?? Thương tích đều đã nặng thêm, sơ cứu đơn giản, tại sao ko mang theo thuốc trị thương bên người.

Capri ko thể nói cô đã dùng toàn bộ số thuốc trong người mình nhưng vết thương vẫn nặng thêm. Có lẽ bị hạ độc.

Li _ Tạm nuốt cái này, tôi đi tìm Scor 1 chút.

Đưa cho cô 1 viên thuốc giảm đau. Li đi tìm Scor để hỏi về loại độc từ những triệu chứng của Capri để xin thuốc giải.

Li _ Kê ra tay hình như muốn phế cô. Dùng độc khiến cho da thịt thối rữa nhanh thêm. Tôi sẽ tạm cắt bỏ chỗ thịt thối, chịu đc chứ??

Capri _ Cứ làm đi.

Gi đó, những cơn đau này là gì so với những gì cô đã chịu cho đến tận bây giờ.

Da thịt phải bị khoét rất sâu, Li vừa bôi thuốc giải độc lên chỗ thịt vừa bôi thuốc sinh sản ra thịt non mới khiến cho Capri đau rát muốn ngất xỉu. Hai tay cô bấu chặt ra giường khẽ run.

Li _ Đau thì cứ la.

Lời này như công tắc làm Capri phải rên lên vì đau đớn. Li đang tạm nghĩ nên băng bó sao đây, phải chạm ngực cô đó. Thiện tai, Li là người ngay thẳng trong sáng nên vứt ngay cái tạp niệm ấy ra khỏi đầu.

Cậu băng thì tránh đừng chạm vá vào da thịt. Người ngay thẳng mà. Băng luôn ở những chỗ khác, giờ nhìn cô ko khác mới mặc 1 đồng trang bị băng trắng là mấy.

Li _ Xong rồi. Quần áo cũ rướm máu cả rồi. Mau thay đồ này để đi lễ hội nào.

Capri sờ vuốt cái bộ đồ mình vừa đc nhận.

Capri _ Mặc sao??

Với người nhìn thấy còn ko biết cách mặc thì nghĩ sao cô biết.

Li lại nhớ lại ngày cô biến thành cún con và nhớ ra, Vir.

Li _ Cứ ngồi đó đi.

Vir _ Cậu muốn tớ mặc áo giúp Capri à??

Li ngẩng ngẩng tóc, mặt có chút đỏ đáng yêu

_ Ừ, và.... Cậu có thể trang điểm cho cô ấy 1 chút ko. Tớ muốn cô ấy trông như 1 cô gái đáng yêu ko còn đáng sợ cô độc như ngày thường nữa.

Vir _ Đc, tớ sẽ giúp.

Li _ À còn nữa. Tránh đụng chạm vào những vết thương của cậu ấy nha. Nịt bụng đừng siết chặt quá, còn nữa.....

Vir nghe 1 tràn dài quan tâm về Capri của cậu mà khẽ cười. Li quả rất yêu Capri nha. Còn Gemi thì sao nhỉ?? Cậu yêu cô chứ??

Đến đây thì mắt Vir đượm buồn.

Chảy mái tóc dài của Capri. Phải nói thật là rất dài, Vir đành dùng kéo tỉa 1 ít tóc cho cô.

Capri _ Nhất thiết phải làm tóc à??

Vir _ Ừ, mặc trang phục mà ko làm tóc thì tiếc lắm. Mình phải tranh thủ chứ?? Mà tóc cậu dài wá, cậu đã mấy năm ko cắt rồi thế??

Capri _ Hình như là lúc 5 tuổi, ta muốn cắt cũng chả đc. Mà cũng ko để tâm nó mấy.

Vir _ Sao thế??

Capri _ Ta bị còng cả tay và chân suốt 10 năm. Làm gì mà cắt đc chứ.

Hôm nay Vir mới biết, Capri là 1 cô gái còn bất hạnh hơn cả cô nhưng cô ấy thật mạnh mẽ.

Can _ Ari, đây là áo của cậu và Vir. Ồ.. Uhm....!!

Ari _ Có việc gì sao?

Can _ Cậu mặc giúp cho Tau bộ này giùm tớ đc chứ??

Ari _ Cũng đc.

Can _ Vậy nhờ cậu cả.

Can ngại ngần đưa Ari bộ quần áo của Tau đc chính cậu tỉ mỉ lựa chọn cả phụ tùng đi kèm

Ari _ Ko biết Le có mặc đc ko nhỉ??

Công nhận lớp B2 toàn 1 đàn trai xinh gái đẹp. Mặc vô nữ xinh xắn, nam phong độ.

Tau đáng yêu vô cùng, mái tóc vàng kim nổi bậc đc thắt 2 bím. Màu vải nâu tôn lên mái tóc của cô. Còn đc Can chuẩn bị chiếc túi đeo nhỏ và kẹp tóc hoa đào nữa chứ. Can thật là bậc nam nhân vĩ đại.

Liếc nhìn Le mặc bộ quần áo cực chuẩn và dạo gần đây cậu ko hề có hành động thái quá hết động vật như trước đây khiến Ari rất lo lắng và nghi ngờ.

Ari _ Le, tự mặc quần áo à?

Le chột đỏ mặt hơi lạnh, cậu sợ ý quá rồi. Ăn mặc chỉnh trang phong độ vốn là cậu mà. Đành nói dối thôi. Cậu vốn che giấu hơi giỏi tí nên sẽ ko lộ nhưng ai dễ nhìn Ari đẹp quá nên đỏ mặt thành ra nhìn cực ngượng.

Ari với bộ áo trắng xóa điểm vài đóa hồng, giống hệt như trước, cô vẫn trong sáng như thế.

Le _ Aqua... Mặc.... G...giúp....!!

Aqua nghe đc tên mình thì tròn tròn mắt, cậu chỉ vừa cùng Sagit bước xuống thôi mà. Thậm chí cả cậu còn ko biết cách mặc đây này.

Cũng may là Sagit ko bí chuyện gì, ko cô đã la lên này giờ là cậu ở với cô và đc cô chỉ cách mặc.

Sagit nhìn nhu mì lắm nha. Tóc búi lệch 1 bên cùng dải ruy băng. Tay cầm chiếc túi nhỏ. Aqua cảm thấy mình rất may mắn vì đc thấy Sagit trong bộ dạng này mà ko biểu cảm ra thôi chứ lòng vui đến gào thét đây nè.

Li _ Chà, mọi người thật đẹp. Toàn là nữ nhân.

Li điều Capri xuống cùng mặc dù cô muốn tự đi nhưng Li ko cho vì sợ cô tự vấp vấy té.

Capri làm mọi người tròn tròn mắt vì mái tóc đc búi xinh xắn, còn đc cài thêm cả 1 đóa hoa mẫu đơn nữa chứ. Thật đáng yêu.

Vir theo sau thì nhìn cỡ nào cũng vô cùng quyến rũ dù mặc kín nhất. Mái tóc lược thắt gọn sóng thêm vài đóa hoa trắng nhỏ trên tóc. Vừa trong sáng vừa gợi tình tương phản nhìn càng đẹp hơn.

Can _ Sao Scor và Pis chưa xuống nhĩ? Để tớ lên xem.

Chỉ đến gần cửa phòng thôi là đã nghe tiếng rồi.

_ Đừng... Đừng mà..... Ko muốn.... Scor

...làm ơn đừng lại đi.

Tiếng Pis rên ri van xin làm Can đỏ mặt.

Cạch "

Tường Scor ức hiếp Pis nên Can lật đật xông vô. Nhưng sự thật đúng là thế.

Có tên nào đó mặt dày lấy cớ là nữ (Pis vừa biết) mặc giúp Pis nhưng ai nhìn lại sờ mó cậu, lấy lí do ngực cậu ko săn chắc, cơ thể nhỏ nhắn. Cậu ko còn trong trắng nữa mất.

Nhìn người đang định đeo nịt bụng cho Pis mà nhân cơ hội ôm sát cậu ấy từ phía sau làm Can đứng hình. Can đã giật ngó ra chân lí mà Aqua đã khâm phục bấy lâu nay, Scor rất biến thái và mặt dày. Ai lọt vô mắt Scor phải xui tận mạng.

Can _ Hai người các cậu đang làm gì thế??

Dù biết nguyên nhân nhưng Can vẫn hỏi.

Pis mặt đỏ, khóc ko ra nước mắt

Pis _ Can... Giúp tớ... Híc!!

Can _ Để tớ mặc giúp cậu ấy cho.

Scor đành thờ dài buông tay và đi ra cửa như chưa từng có chuyện.

_ Ô, mấy cháu đó à. Chơi lễ vui vẻ nhé. Tặng mỗi đứa 1 cái đèn lồng này. Ha ha, tay nghề của ông cũng ko tệ đâu nhĩ.

Can _ Cảm ơn ông ạ.

Đây là 1 phong tục, nếu giữ đc đèn lồng đến cuối lễ hội và thả lên trời thì sẽ có 1 năm an bình còn ngược lại nếu dạo quanh lễ hội mà đèn lồng xảy ra sự cố thì tự hiểu đi.

Đèn lồng này như thẻ xăm dự báo, nếu nó tự bốc cháy hay gì nữa mới.... Xui. Gọi là Đèn Lồng Cầu May Rủi.

Nhưng xách đèn lồng là dành cho nữ thôi. Nam thì tự làm đèn lồng và thả xuống sông vào cuối lễ.

Mọi người đều coi đây là thảm họa vì năm nào đèn cũng cháy hết 4/5. Cũng may là ko có cái nào tự phát nổ, đều do đk tự nhiên thổi tắt nên thôi.

Đã đến thì phải ăn đặc sản lễ hội trước. Bánh Hoa Tuyết phiên bản lễ hội cuối năm. Đây là quán ăn, uống, nghe kể chuyện.

Bác chủ quán nhìn tụi nó thì niềm nở.

_ Ô, các cháu mau vào đây. Ta tặng các cháu 1 rổ bánh mới làm nè. Cứ ăn tự nhiên đi nha, ta mời.

Nhăm!!!

Swam _ Ngon quá.

Sagit _ Lốp bột mềm mịn như sữa tan trong miệng khi vừa mới cắn.

Vir _ Lốp bột trắng béo se lạnh như kẹo mềm.

Ari _ Nhân bên trong thì đa vị vô cùng.

Tau _ Ko quá ngọt và quá bù.

Pis _ Thanh mát cả người.

_ Có cảm giác muốn ăn mãi.

Vâng, hội chị em phụ nữ bình luận rồi góp lại 1 câu. Mấy tên nam nhân ko có chí hướng lăng mạn ngồi im 1 bên uống nước trà nhìn gương mặt hạnh phúc của họ.

_ Câu chuyện của năm nay là kết thúc của trận chiến lịch sử của 500 năm trước.

_ Hay quá. Tôi đợi mãi 10 năm mới kết thúc câu chuyện.

_ Thì đây là lễ Phục Danh mà. Phải ngồi nghe kể từ nhỏ mới thích.

_ Vậy lão sẽ bắt đầu câu chuyện của năm nay. Gọi là Đoạn Kết Cho Bất Đầu.

Cả 14 đứa cũng chăm chú nghe.

_ Theo năm 50 của Sao Hoàng Đạo Thứ 12, tức 500 trước. Sau khi 12 đại vương quốc của các cường quốc lúc bấy giờ thống nhất và cho ra đời đất nước Sky như bây giờ. Các vị vua đã thân chinh ra trận dẹp tan lũ dị loài hoành hành thời bấy giờ. Với vai trò là nhà lãnh đạo tài ba, họ đã bảo vệ thành công lãnh thổ và ép cho kẻ phía sau lũ dị loài ra mặt. Lúc này, vua Cer và vua Bra ở cung điện để đô để bảo vệ hậu tuyến. Trận chiến tưởng gần như kết thúc thì lại lâm vào cảnh khốn cùng. Vua Bra đại diện cho nền hoà bình đã ngã bệnh, vua Cer tiên đoán ra 1 cái chết u oán của 2 bên. Dần dần thì từng người cũng ngã xuống sau khi hắc pháp sư dùng tà thuật ăn mòn trái tim trong sáng của các vị vua làm nguồn năng lượng và đặt lời nguyền khủng khiếp lên họ. Ngay khi các vị vua như Go, Ces thì nữ hoàng Ces lại chọn cách tự vẫn trước khi biến thành 1 con quái vật xấu xí. Và ngài là người bước vào vòng luân hồi đầu tiên.

Sụt sịt!! Hu hu!! Hic!!

Vir _ Hic, nữ hoàng Ces thật đáng thương mà!!

Swam _ Hu, dù nghe kể bao nhiêu lần vẫn cảm thấy buồn wá.

_ Ko còn ai bên cạnh, nữ hoàng Go cũng quyết định chọn cách đi theo bạn mình ngay sau khi cô dẹp sạch đám dị loài xâm lược ở tiếp tuyến. Vua Ni lúc này ở chiến trường nghe tin người tình là nàng đã mất. Diên cuồng dẹp nhanh đám dị loài ở vùng biên giới. Nhưng khi đó lại đến nữ hoàng Rus bị dồn vào đường chết do bị trúng kế. Từng người 1 ngã quy xuống. Ở lúc như sắp mất tất cả, vua Rius, Pio, Corn, Ni, O, Cer, Bra và Es đã dùng những gì còn lại của mình để hiến tế triệu hồi trận pháp đẩy lùi tà thuật mà hắc pháp sư đã gieo lên mình. Nhưng do ko đủ Thập Nhị Vương Tọa nên cả 2 đều chịu cùng số phận, trải qua lời nguyền gieo cho nhau và luân hồi ở 500 năm sau. Do đã bị nuốt chửng gần như phân nửa linh hồn nên các vị vua phải chịu cái kết đặc hơn. Họ dùng tên mình để làm chìa khóa mở ra kí ức của mình ở kiếp sau. Chính là năm 550 Sao Hoàng Đạo thứ 12 sắp tới. Nghi lễ của 1 tháng sau, lễ phục danh cho Thập Nhị Vương Tọa, để tưởng nhớ cái tên của 12 vị anh hùng đã biến mất trong kí ức lịch sử của dân chúng.

Le và Aqua suýt phát cười khi nghe kể lại mình. Nghe vĩ đại thật nhưng dân chúng đã bị lừa dối suốt bấy lâu nay đấy, họ ko vĩ đại vậy đâu. Nhưng nghe đc cái kết này, lòng người thổn thức ko yên, nhịp tim 12 người đập mạnh.

Ari _ Mang dép gỗ truyền thống nên ko bị lún tuyết.

Vir _ Đèn lồng đc treo khắp nơi, đẹp wá.

Sagit _ Nghĩ đến câu chuyện khi này thì thiết nghĩ rằng họ ra đi ko uổng rồi. Nhờ họ mà đất nước của ta yên bình suốt 500 năm nay. Lễ hội cũng đẹp ko tưởng.

Pis _ Nhưng buồn wá à. Hu hu.

Can _ Tau, mau thử cái này xem. Đáng yêu lắm.

Cài cho Tau 1 cái kẹp thỏ con xinh xinh, Pyon cũng bị biến thành bộ dạng ko đáng sợ khi đc cài nơ hoa. Thật ra Pyon đang phóng ra sát khí ngút trời

đây này.

Pis _ Ừc, sao tớ có cảm giác con thỏ của Tau đang muốn ăn tươi nuốt sống Can thế nhỉ?

Sagit _ Hình như là thế, có lẽ chúng ta đang xen vào 2 người họ đấy.

Tau _ Nhăm

Can _ Ngon chứ??

Tau _ Ừm... Nhon.... Ngon lắm Đút nữa.

Can _ Ừ, a nào.

Đề ko xen vào chuyện tình tụi trẻ, cả bọn chọn cách đi tiếp.

Le nhìn lướt qua 1 gian hình nữ mà cả phái nữ đang ngắm nghía thì cậu cầm lên 1 chiếc cài trắng. Nhớ kiếp trước Ari rất thích cài trắng. Mà lúc này đây cô cũng định lấy chiếc cài đó nhưng lại do dự và đi tiếp thì Le đã lấy. Le xách tay cô kéo đi. Kéo cô ra vườn hoa gần đó. Giờ lên chiếc lược cài trắng tinh khiết.

Le _ Ari... Đeo!!

Ari trừng mắt _ Cậu muốn đeo cài sao??

Le mỉm cười khỏ. Cậu kéo cô ngồi xuống chiếc ghế gỗ dài. Nhu mì kéo chiếc cột tóc của cô xuống. Tay cậu run run vuốt nhẹ tóc cô, đôi bàn tay thô cứng, lỗ măng thường ngày dường như đang tết bím tóc cho cô.

Mất 1 thời gian khá lâu đây. Ari chỉ ngồi im ko nói gì, biết cô ngồi lâu lạnh nên cậu tạo ra vài ngọn lửa sưởi ấm.

Le ko tự chủ mở miệng nói chuyện với cô.

Le _ A....Ari.... Có..... Ghét Le... K....ko??

Phải mất 1 lâu sau cô mới trả lời làm cậu đỏ mặt hơi lạnh, tay thất tóc càng run hơn.

Ari lúc này đề ý và lên tiếng _ Tôi ko ghét Le tí nào cả!

Le như mở cờ trong lòng, ko tin dc hỏi lại.

Le _ Thật... Thật chứ?? Ari ko ghét tôi sao??

Ari _ Ừm. Nếu như cậu ko làm gì tệ với tôi.

Le chột nheo lòng, im bật. Quả nhiên, cài băng trắng này cho em ko phải cho tôi. Tôi ko xứng là người tết tóc cho em.

Le buông tay _ Ari, xin lỗi. Tôi ko biết tết tóc.

Le bước đi vào dòng người nhón nháo. Ari vuốt bím tóc bỏ dở, mắt đắng cay. Cậu đi đâu chứ?? Ngay khi chưa tết xong tóc cho tôi. Giả dối cả.

Đoàng!! Đoàng!!

Pháo hoa rực rỡ tung toé cả bầu trời.

Nhưng anh bỏ lại em lặng im nơi đây.

Dưới ánh trăng vàng nền tuyết trắng xóa.

Đôi uyên ương lặng lẽ dưới gốc cây đào.

Chỉ còn mỗi em cô đọng băng cài trắng.

Tuyết rơi xuống bên khoé mắt, tán chảy do nhiệt độ cơ thể của cô. Nhìn hệt giọt nước mắt.

Cậu đi có ngờ biết là tôi đang khóc, ko, cậu ko biết, vì cậu là kẻ ngốc.

Scor _ Đi theo tôi.

Pis _ Tại sao?? Ko muốn đâu.

Pis định chạy trốn thì bị Scor bỗng thẳng vào người đem lên 1 cái cây cao nhất. Pis cầu xin mình đc chết đi. Cậu sợ độ cao nha.

Scor _ Mở mắt.

Pis _ Ko đâu, làm ơn đem tôi xuống đi.

Scor _ Chắc, tôi ôm chặt thể này còn té đc sao??

Nghe đc câu này Pis lóng ngóng mở mắt ra. Đúng là Scor đang ôm Pis rất chặt nhưng như vậy càng làm cậu muốn nhảy xuống hơn, nhọc lắm. Ai đòi để con gái bảo vệ. Nếu là Pis thì trước kia ko nghĩ đến câu này đâu vì cậu còn tưởng mình gay cơ mà. Giờ biết Scor là nữ thì..... Vẫn đc cô bảo vệ.

Scor _ Nhìn xuống đi, ko cần phải sợ.

Nhìn xuống khung cảnh lễ hội phía dưới đẹp đến mức Pis ngẩn ra luôn.

Pis _ Mọi thứ đc thu nhỏ lại dưới tầm mắt của mình. Ở trên cao nhìn xuống thật tuyệt.

Scor _ Phải!! Cảm giác cả thế giới đã nằm gọn trong lòng bàn tay mình vậy.

Pis _ Cậu muốn là người đứng đầu nơi đây??

Scor _ Phải!!

Pis _ Dù trả bằng mạng sống.

Scor _ Ừ.

Pis _ Ko gì có thể ngăn đc cậu... Kể cả tôi muốn ngăn cản cậu.

Pis hỏi lại những câu trước đó. Mắt như mong đợi 1 câu trả lời khác từ miệng Scor.

Scor _ Ừ. Cậu ko thể ngăn đc tôi vì tôi mạnh hơn cậu, rất nhiều, rất nhiều. Vì thế nên.... Cậu có thể bỏ cuộc đc ko??

Pis _ Sao cơ??

Pis thần người ra. Scor ánh mắt có chút thôi thúc.

Scor _ Tôi muốn cậu từ bỏ tư cách thi đấu vòng 3.

Pis _ Hông!!

Pis bậm môi phồng má tức giận.

Scor _ Tôi sẽ làm bất cứ việc gì nếu cậu bỏ cuộc thi.

Pis _ Thật chứ??

Scor _ Ừ.

Pis _ Vậy... Trở về bình yên đc ko? Hứa với tôi chứ? Cô ko đc làm mình bị thương.

Scor chợt cảm thấy 1 cổ áp lực loàn toà trong cơ thể, cô kích động ôm chặt lấy Pis, đôi mắt tím than sau băng mắt hơi dao động, chứng tỏ cô đang nặn ra 1 lời nói ko chắc chắn.

Scor _ Đc....Tôi hứa!!

Vir đi dạo phía trước, cô ngắm nhìn các gian hàng bằng vẻ xinh xắn làm thu hút ánh mắt người khác. Cũng may là Geni theo phía sau làm K cho tên nào khác bên lên theo cô. Nhưng có 1 tên...

Fuan _ Cô bé lớp B2 đây mà. Em đi dạo 1 mình sao??

Vir _ Dạ ko, em chủ đi trước thôi ạ. Bạn em sẽ gặp nhau sau.

Vir rất thích người này nha, hiền, tốt bụng, gần gũi và có nét giống Geni ngày trước.

Fuan _ Em cùng tôi đi dạo chứ?? Pháo hoa cũng sắp bắn rồi đấy.

Vir _ Em xin lỗi, em....

Định từ chối khéo thì..

Fuan _ Cậu kia là bạn em mà nhĩ, em cùng đi với cậu ta à??

Nhìn thấy Geni đang đc 1 cô gái ôm ấp thân thiết, Vir đau khổ. Thế giới màu hồng của cô vỡ tan. Cả người chột run, Fuan nhìn biểu cảm của cô mà vui vẻ. Thế nhưng cô ko làm gì cả, chỉ nhắm đi đôi mắt cay xè.

Vir _ Em nghĩ mình ko nên làm phiền họ. Anh cùng đi dạo với em nhé.

Fuan _ Đc.

Vir sẽ ko chen vào thế giới của Geni nữa vì thế giới đó của cậu cô ko là gì cả.

Geni tức tối nhìn 2 người rời đi kia, Fuan còn cười đều cậu.

Kéo phắc cô gái đang bám lấy mình ra khỏi nơi đông người qua lại. Ném cô ta ko chút nhân nhượng.

_ Á.... Sao anh đẩy em. Đau wá.

Geni _ Cô theo tôi làm gì??

_ Em nhớ anh mà.

Geni ánh mắt tức giận trừng cô ta.

Geni _ Tôi đã nói gì với cô hả??

Ánh nhìn lạnh lẽo của Geni làm cô ta sợ hãi.

_ Em... Em..... Anh nói ko đc phép xen vào cuộc sống ngày thường của anh.

Geni _ Vậy cô vừa làm gì??

_ Em.... Tại anh mất của anh cứ dành cho người khác khiến em ko chịu nổi.

Geni _ Một con điểm qua đêm như cô ko có tư cách tranh với cô ấy.

_ Anh nói gì thế?? Đừng tưởng em ko nhận ra, cô ả anh nhìn là Vir, hoa khôi của lâu xanh Green Tree, chỉ là 1 con điểm rẻ tiền thôi mà. Em có gì mà ko bằng cô ta chứ??

Geni _ Vậy cô nghĩ xem, 1 hoa khôi chưa bán đêm đầu tiên và 1 con điểm, cái nào sẽ tốt hơn??

_ Anh....!!!

Geni muốn cắt đứt mọi thứ với cô ta nên dùng cách đã kích cô ta nhất.

Bộp!! Xoảng!!!

Chiếc đèn lồng giấy bông chốc hóa thành thủy tinh hết như trái tim cô và vỡ tan dưới đây, ánh sáng nhỏ nhoi cũng tắt hẳn đi.

Geni lập tức xoay lại phía sau lưng mình, Vir đang đứng đó, đôi mắt vô hồn, Fuan đứng phía sau thì cười nhếch mép nhìn Geni.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Ra đi liệu hối tiếc

Bịch!! Bịch!!

Vir chạy vút đi trong đêm tuyết, lễ hội bên cạnh cô toàn tiếng cười. Nhưng cô thì ko thấy thế.....

Geni _ Vir, em hãy nghe tôi nói.

Rầm!!

Fuan _ Làm ơn hãy tránh xa cô ấy ra!!

Geni bị Fuan 1 phát đánh bay.

Geni _ Cậu. Ma lực này là ma pháp sư cao cấp??

Fuan _ Đúng thế, tôi khuyên cậu. Đừng xen vào cuộc sống của cô ấy nữa. Quý ngài khốn nạn.

Geni _ Ha, cậu có quyền cản tôi chắc.

Fuan _ Vậy nghĩ rằng cô ấy sẽ còn chấp nhận cậu sao??

Fuan rời đi còn ban cho Geni nụ cười nhếch mép khiêu khích.

Geni _ Khốn khiếp.

Kakai _ Thật mừng khi cậu chủ động muốn gặp tớ đây!!

Sagit _ Sao cậu giấu tớ??

Kakai _ Gì cơ?? Tớ ko hiểu ý cậu!!

Sagit _ Cậu giấu tớ việc ngôi làng.

Kakai _ Cậu đã biết??

Sagit _ Uk. Sao lại dối tớ, trước giờ cậu toàn lừa gạt tớ mọi thứ.

Kakai _ Tớ xin lỗi cậu về việc đã lừa dối cậu bấy lâu nay nhưng đó là do tớ quá yêu cậu thôi. Tớ muốn cậu ở công hội thợ săn cùng tớ. Tình cảm trước giờ tớ dành cho cậu là thật.

Kakai kích động kéo Sagit vào người nhưng đã bị Aqua từ đầu tách ra.

Kakai _ Cậu sao lại xen vào chúng tôi!!

Aqua _ Trước khi cậu làm gì xấu với cô gái của tôi thì tôi nên ngăn cản chứ nhỉ??

Kakai _ Cô gái của cậu?? Ha ha, cô ấy thuộc về tôi. Phải ko Sagit, em ko định làm người thân cuối cùng của ba mẹ nuôi em đau buồn chứ?? Đến đây nào.

Kakai là cháu của ba mẹ nuôi của Sagit.

Sagit thần người, tay kéo chặt quần áo.

Aqua kéo Sagit lại gần mình, kéo chiếc khăn choàng nhỏ ra, cậu hôn lên chiếc cổ nhỏ.

Aqua _ Nhưng cô ấy thuộc về tôi, trái tim, tình cảm, hay cả cơ thể cô ấy đều thuộc về tôi cả nhóc con à.

Sagit _ Á, đau wá.

Kakai mắt như nổi lửa.

Aqua _ Nếu cậu dùng vũ lực để kéo cô ấy về phía mình thì mãi ko thể có dc tình cảm của cô ấy đâu, hôm nay là đêm hội đẹp tôi ko muốn lãng phí nên..... Tạm biệt.

Aqua tạo ra 1 cái kết giới nhốt Kakai vào trong. Nếu hấn ta giới lắm cũng phải tốn mất 2 tiếng để ra ngoài.

Sagit _ Híc híc.

Aqua _ Ngoan, sao khóc??

Hu hu!!

Aqua _ Nào, nín đi!! Chuyện gì??

Sagit _ Anh... Anh là 1 kẻ tồi tệ.....!!

Aqua _ Uk

Sagit _ Anh là kẻ đã giết ba mẹ em, suốt bấy lâu nay em đã luôn muốn tìm anh để trả thù...nhưng khi đã tìm đc thì em ko thể ra tay... Em là kẻ bất hiếu..... Anh luôn làm em đau..... Đồ xấu xa....Hu.....

Aqua _ Uk, vậy bất cứ lúc nào em muốn giết tôi thì tôi sẽ để em giết mà ko chống trả, kể cả bây giờ!!

Sagit _ Anh....

Aqua _ Trước khi tôi chết, tôi chỉ muốn hỏi.....Em có cảm thấy yêu tôi ko... Dù chỉ 1 chút thôi??

Sagit _ Ko, em rất ghét anh. Anh là kẻ giết ba mẹ của em, anh là kẻ xấu xa.... Em hận anh.....

Aqua _ Đc rồi, mạng sống này của tôi tùy em xử lí.....

Aqua đang đưa ra 1 quyết định ích kỉ, nếu 1 tháng sau vào ngày lễ đăng quang. Ko hội tụ đủ 12 Thập Nhị Vương Tọa thì kubusc kiếp trước sẽ ko đc trả về cho họ. Hay nói cách khác, Sagit giết Aqua sẽ chấm dứt mọi chuyện. Aqua ko muốn Sagit nhớ về 1 kiếp trước đau khổ.

Aqua phong bế mọi ma lực, thể chất vampire, giờ đây cậu ko khác nào 1 người bình thường cả. Chỉ cần 1 nhát chí mạng là xong. Aqua như buông bỏ mọi thứ, 2 tay buông lỏng nhưng bất giác siết chặt, cậu vẫn có chút nuối tiếc.

Phập!! Tóc!! Tỉ tách!!

Thanh kiếm cắm vào thân ảnh cao lớn, từng giọt máu đỏ chảy xuống nền tuyết trắng xóa.

Aqua _ Đây là... Tại sao em.. Lại làm vậy? Tôi biết em rất.... Hận tôi nhưng...

Sagit _ Em vẫn chưa nói hết, đồ ngốc. Sao ko chịu nghe em nói hết chứ,? Em.. Em hận anh nhưng em yêu anh nhiều hơn... Cho nên hãy cho em làm 1 đứa trẻ ích kỉ để đc bên cạnh anh đc ko??

Aqua _ Đừng hối hận đấy!!

Sagit _ Vâng.

Aqua kéo cô sà vào lòng, cắn vào cổ trắng hút từng ngụm ấm nóng hạnh phúc.

Chúu!!! Đừng!!

Pháo hoa có đang mừng cho họ hay là 1 điểm báo cho tiếng nổ vang lớn về sự tan vỡ.

Capri _ Người dẫn ta đi đâu thế??

Li _ Là vườn hoa nha. Ở đây ấm áp và có hương thơm dễ chịu lắm. Cô sẽ thích cho xem.

Capri _ Đến đây làm gì??

Li _ Ngắm pháo hoa nha. Cô ko muốn biết kiệt tác của mình ra sao sao??

Capri _ Ta cũng chả thấy đc gì!!! Người có thể kể cho ta nghe về pháo hoa đc ko??

Li _ Cô chưa đc nhìn thấy pháo hoa à? Tôi lỡ lời.. Xin lỗi..

Capri _ Cũng ko hẳn, trước khi bị mù thì ta đã nhìn thấy 1 lần nhưng ko hứng thú... Hiện tại chỉ còn 1 mảng mơ hồ thôi.

Li _ Đc, những gì cô muốn.....

Bịch!!

Lớp tuyết dày trên cạnh rơi xuống.

Capri _ Pháo hoa bắn rồi à??

Li chợt im lìm, khó khăn nói từng chữ

Li _ Pháo hoa... Vẫn chưa bắn.... "!!

Xem ra thuật thôi miên tác dụng lên Capri ko nhẹ rồi. Người ra tay quả là tinh anh của đế đô. Đến Capri cũng bị ảnh hưởng não bộ. Nhưng có lẽ tác dụng là do tà cô thuật chiếm phần lớn hơn.

Capri im lặng rồi mới phát ra đc 1 câu, thế à???

Đừng!! Đừng!! Đừng!!

Các loại âm thanh pha lẫn nhau làm cho Capri chẳng thể nghe đc gì, tai cô ù cả đi. Cô hoảng loạn sờ mó quanh mình với khuôn mặt sợ sệt.

Li khó hiểu với việc làm của cô, cô đang có vẻ đang tìm gì đó. Đến khi cô phát ra tiếng kêu the thé làm cậu chợt ngậm chặt đôi môi.

Capri _ Đây là đâu?? Mình đang ở trong ngục giam hay...hay là quan tài... Hay là ở nhà.... Mẹ mẹ.... Mẹ đâu rồi... Con sợ...con o thấy gì cả, con ko nghe đc. Mẹ.... Con....

Dù có vẻ sợ nhưng cô chỉ phát ra tiếng nức nở.

Li khiến cho Capri sà vào lòng mình, cậu ôm chặt. Capri sờ vuốt cậu 1 hồi. Cô giật mình muốn đẩy cậu ra.

Capri _ Người là ai? Mau buông ra... Người ko phải mẹ!!

Li _ Là tôi, Li đây!!

Capri _ Ta ko biết người. Buông mau.

Li _ Em biết, tôi là Li. Mau nhớ lại xem nào??

Capri _ L...Li...!!

Li _ Uk.

Capri _ Tôi ko biết... Nhưng... Li... Tôi.... Li..

Li _ Tôi đây.

Capri _ Ở cạnh tôi đi, đừng đi đâu cả. Tôi sợ, tôi ko thấy đc gì hết.

Li _ Uk, ở bên cậu đây.

Li dịu dàng vuốt tóc cô. Tay luồn vào tóc buộc lên mắt cô 1 dải băng trắng thoang thoảng 1 ít màu thảo dược. Mùi hương này ko giống như dải lụa lúc trước. Mùi hương này hết như 1 hồi ức.

Capri an tĩnh trở lại, công dụng thảo dược wá kinh dị.

Capri _ Ở cạnh ta

Li _ Uk

Capri _ Đừng đi đâu cả

Li _ Uk

Capri _ Hứa với ta, ko đc bỏ ta đc ko?

Li _ ...Uk

Capri _ Cảm ơn.

Li _ Một ngày nào đó, hãy cùng tôi ngắm pháo hoa đc chứ?

Capri _ Đc

Li _ Nhớ đừng bỏ cuộc, tôi vẫn luôn đợi cô.

Capri _ Tôi biết, tôi sẽ ko thua.

Li _ Pháo hoa cũng hết rồi. Ta mau đi thả đèn nào!!

Capri _ Ko muốn, thật nhảm chán!!

Li _ Miệng nói thế nhưng cô vẫn cầm đèn trên tay nãy giờ đấy thôi.

Capri _ Đây là.... Do người ép ta.

Li _ Rồi rồi.

Li cảm thấy lúc này Capri thật đáng yêu.

Li _ Cầm chặt tay tôi nhé, tôi sẽ dẫn cô đến chiếc hồ Nguyệt Vọng thống nhất 12 mạch nước của cả đất nước.

Trùng hợp thay là gặp 1 lũ bạn đang ngồi làm lồng đèn, còn nữ ngồi đợi. Nhưng lại kì nhất là hình ảnh Pis mặc áo nữ ngồi làm lồng đèn làm mọi người nhìn chăm chăm.

Mọi người dân đi qua nói cậu con gái ko cần làm đèn thì cậu tốn công giải thích.

Can _ Li, ở đây này.

Mọi người nhìn chăm chăm tay 2 người kia đang nắm nhau.

Li đặt Capri ngồi bên cạnh mình, cậu khá khéo tay nên nhanh tay làm ra 1 chiếc đèn lồng tinh xảo.

Ari cũng xuất hiện cùng Geni, nhìn 2 người này thâm vô cùng. Mặt đen đầy u buồn.

Ari _ Các cậu có thấy Vir đâu ko??

Pis _ Khi nãy hình như Fuan đã nói là đưa cậu ấy về trước.

Geni ko nói gì, chỉ lẳng lặng đến ngồi cùng. Cậu đem các mảnh vỡ từ đèn của Vir ra phục chế lại.

Le thì ngồi im ko làm gì cả, đơn giản vì cậu ko biết làm đèn và vì cái khác là cậu biết điều mình muốn sẽ ko thể thực hiện đc đâu.

Mấy cô gái ngồi ăn bánh uống trà.

Kẻ chưa bao giờ làm đồ thủ công như Aqua phải đc Sagit chỉ dẫn tận tình, nhìn như cặp vợ chồng thứ thiệt.

Tau _ Can... Nhìn xem... Đẹp.

Trên bầu trời là hàng ngàn chiếc đèn đã đc thả bay. Trên hồ cũng là hàng ngàn chiếc đèn lồng trôi theo 12 dòng chảy. Đa số là đèn chưa bay quá 30 mét đã tắt ngúm đèn và rơi.

Tau _ Muốn thả!!

Can _ Ủ, nhưng trước tiên Tau phải viết tên mình lên đèn đã.

Tau _ Ừm.

Tau chậm rãi viết từng chữ cái, nhờ Can mà Tau đã viết tên mình đc viết ra sao. Cô phấn khởi thả đèn mình nhẹ nhàng bay lên.

Tau _ Can, nhìn kia. Đèn Tau bay cao quá.

Nhìn cô cười hạnh phúc mọi người bỗng vui lây. Đột nhiên 1 luồng sáng bay ngang qua làm đèn của Tau rách và rơi xuống đất.

Rệt!! Bộp!!

Công chúa Kau Rus bước ra, miệng cười khinh thường.

Kau Rus _ Ái chà, ko ngờ bọn thường dân các ngươi cũng vọng tưởng rằng sẽ thả đc đèn của mình sao. Đèn khi đã tắt thì chứng tỏ vòng ta các ngươi sẽ thua thảm bại trong tay ta thôi.

Một người phụ nữ cũng bước ra.

_ Ái cha, Kau à. Con ko nên hành động như thế chứ??

Kau Rus _ Nhưng mẫu thân à. Đây là sự thật mà.

Vua Rus _ Cô nên hành xử phép tắc 1 chút đi Kau. Dù nắm rõ phần thắng trong tay cũng ko nên phí công làm việc này. Mau thả đèn của con đi.

Nhờ ơn Swam và North cản lại, ko thì cả lũ đã bay đến đánh cho 3 người nhà đó chết ương rồi.

Can định ra tay thì vẫn cố kiềm chế mình đc. Liếc qua Tau, cô đang đến nhặt xác chiếc đèn của mình.

Cô cúi mặt bước lại gần Can. Kéo áo cậu, xòe ra chiếc đèn rách toi. Giọng nghèn nghẹn vô cùng uất ức.

Tau _ Can.... Đèn rách rồi..... Có.... Có phải là Tau.... Tau ko đc gặp lại mẹ nữa phải ko?.... Hu hu.... Tau... Tau muốn gặp mẹ.....

Can chưa xót ôm cô vào lòng.

Can _ Đc rồi, nín đi nào. Tau sẽ đc gặp mẹ. Can hứa đấy.

Mọi người cũng chỉ đứng nhìn 2 người họ mà ko thể làm gì. Nếu ko phải 3 cái thứ đang đứng thuộc huyết thống hoàng tộc nên trong lòng dân chúng có phần kính ko làm gì họ, chứ thật ra đang thầm nhỏ nước bọt này.

Kau Rus _ Hừ, có chiếc đèn làm quá. Rõ là bọn dân đen thích thể hiện.

Cô ta hất tóc, thả bay chiếc đèn của mình lên ko. Phía sau là 1 đám ma pháp sư hệ phong đang đk đèn cô ta sao ko tắt và bay cao kia.

Nhìn churóng cả mắt.

Rệt!! Phùng!!

Đột nhiên đèn lồng của cô ta cháy rụi ko còn gì luôn.

Kau Rus _ Á... Đèn của ta.....

Mọi người nhìn ko đc phì cười. Nãy giờ làm phách cho đã, gió để nâng đèn cô ta lên khiến mọi người khó khăn thả đèn làm ai cũng cay cú nhưng giờ đèn cô ta rụi luôn.

Vua Rus _ Là kẻ nào đã khởi động ma thuật đốt đèn con gái ta??

Lão hô lớn làm mọi người giật nảy.

Kau Rus _ Là bọn nó.... Bọn nó ghét con nên đốt đèn còn để giành phần thắng ngày mai.

Kau Rus chỉ về phía lớp B2. Cả đám nhìn khinh thường con nhỏ đó.

Pis _ Ác giả ác báo. Đèn cô cháy là do đi xé rách đèn người khác thôi.

Sagit _ Cô đang đồ tội linh tinh đấy.

Ari _ Định gây chuyện

.....

Vua Rus _ Người đâu, mau bắt lấy bọn vô lễ này cho ta.

Cộp!! Xoạch!!

Một kết giới vững chắc đc tạo lên. Các loại ma pháp xuất hiện chia vào bọn lính hoàng gia như sẵn sàng lấy mạng của chúng.

Scor _ Ông nghĩ đánh đc bọn tôi sao, chúng tôi dư sức càn quét cả nhà ông ngay tại đây đấy. Đừng nghĩ động tay chân với bọn tôi bây giờ là con gái ngày đc bình yên thì vòng 3.

North _ Chỉ cần người có liên quan của thí sinh xảy ra xô xát với nhau thì bị loại khỏi cuộc thi. Tôi nghĩ ngài đã học rõ quy định này rồi chứ Đức vua Rus.

Đức vua Rus _ Lũ nhóc láo xược này.

Scor _ À, đúng như ông muốn... Tôi đã đốt trụ cái đền của con ông đấy.

Swam _ Cậu đốt nó à. Giỏi wá, đề thi triển đc 1 ma pháp tầm xa như thế chứng tỏ cậu sắp lên cao cấp rồi nhe. Ko biết trong lũ lính kia có ai đc cao cấp nữa chưa kìa.

_ Do các ngườ gây khó dễ lũ nhỏ trước.

_ Mau rút khỏi lễ hội đi

_ Nơi đây ko chào đón các ngươ

Dân chúng ra sức hò hét.

Đức vua Rus _ Về.

Pis _ Plè, đáng lắm

Scor _ Họ đi rồi. Thả đèn mau đi.

Pis _ Cậu là nữ thì nên thả lên trời còn tôi sẽ thả xuống hồ. Mau cầm lấy đi nè.

Scor _ Đáng yêu quá thì tôi sẽ cắn đó

Pis _ Đồ biến thái

Can _ Tau, mình cùng đi thả đèn xuống hồ ha.

Tau _ Đèn lồng của Tau... Hư rồi

Can _ Ko sao, thả với Can nào

Li _ Đi, tôi chỉ cô thả đèn

Capri _ Ta ko phải con nít

Li _ Với tôi cô là con nít

Aqua _ Cũng khá đẹp

Sagit _ Anh làm lâu wá đi.

Aqua _ Có đồ thả là đc

Sagit _ Thả cầu nguyện may mắn thì ko nên qua loa.

Le và Geni ko đi thả đèn, chỉ ngồi nhìn họ....

1 2 3 Thả nào!!!

Đèn của họ quả là bay rất cao và trôi rất xa nhưng....

Đừng!!ĐOÀNG!! Đừng!!!

Lần đầu tiên suốt hàng trăm năm qua, những chiếc đèn lồng bỗng nhiên nổ vụn chứ ko phải cháy rụi hay tắt đèn. Đó là những chiếc đèn mà họ vừa thả mang đến 1 điềm báo xấu to lớn.

Tiếng nổ to lớn phát ra làm mọi người ở mọi nơi trên nước Sky phải ngoái đầu nhìn lại. Đại họa đang tiến lại gần đến họ và nước Sky này.

Cả bọn lầm lũi kéo nhau về.

Pis _ Mọi người ngủ ngon!!

Sagit _ Ngủ ngon.

Cạch!!

Scor _ Sao cô ở đây??

Trong phòng Scor và Pis là Vir đang ngồi co ro.

Pis _ Vir, sao thế??

Vir bắt chợt nhào vào lòng Pis nức nở.

Vir _ Tớ... Tớ.... Hu hu....

Scor _ Đêm nay tôi sẽ ngủ ở ngoài.

Pis _ Ô... Xin lỗi.....

.....

Pis _ Đc rồi. Vir tạm ngủ rồi. Mình cũng nên bảo Scor vào ngủ cùng cô ấy. Dù sao cả 2 đều là nữ mà.

Aqua _ Cậu đã suy nghĩ thấu đáo.

Scor _ Ủ... Tôi nghĩ sẽ cầm cự đc hơn 1 tháng....

Aqua _ Vừa dùng tà chú vừa sắp hóa quái.... Mạng của cậu ko giữ đc lâu nếu cứ liều mạng....

Scor _ Nên tôi mới nhờ cậu....giúp tôi bảo vệ cho bà ấy đc ko??

Aqua _ Tôi.... Vậy Pis thì cậu muốn sao??

....trầm ngâm.....

Scor _ Chả sao cả! Chỉ cần cậu ấy ko thi vòng 3 là tôi an tâm rồi. Chú sẽ giúp tôi chiếu cố cậu ấy.

Aqua _ Tôi hiểu.... Vậy Anh.... Em xin lỗi.... Ko làm gì đc cho anh cả??

Scor _ Lỗi ko phải của cậu. Dù sao tôi cũng phải chết thôi, cậu đã giúp tôi rất nhiều rồi.

Pis đứng ngẩn ngơ dưới ánh trăng, có lẽ lúc này giấu đi sự tồn tại của mình là khả năng của cậu, đến Aqua còn ko thể nhận ra. Cậu run run đôi tay.

Scor, em lừa tôi!!

Vir, xin lỗi. Thật sự tôi ko muốn làm em đau.

Tôi sợ lại yêu lần nữa thôi. Người làm tim tôi đau. Nhưng tôi vẫn ko thể hận đc anh ấy, Gemi. Em buông tay rồi.

Anh à, kiếp này lại ko thể mang lại hạnh phúc đến cho anh rồi. Có lẽ cả hạnh phúc cho Sagit em vẫn tiếp tục bất lực vậy.

Capri, tại sao đến cuối cùng em vẫn ko thể rũ bỏ tất cả để đi bên tôi.

Trà thù là mục tiêu sống của tôi suốt 10 năm trong bóng tối. Dù tôi phải trả giá bằng ánh sáng của chính mình đi nữa.

Can.... Cảm ơn vì tất cả và.... Mong anh hạnh phúc. Tau sẽ ko cản trở hạnh phúc của anh.

Pis, có lẽ tôi ko phải là người cùng cậu đi hết cuộc đời này nhưng sẽ có người tốt hơn tôi. Mong rằng cậu hạnh phúc, cảm ơn vì tất cả, cá ngố của tôi.

Đổi trả, cậu lừa gạt tôi mọi thứ. Mau trả lại niềm tin cho tôi, Le. Nước mắt tôi đang sắp rơi vì cậu đây này.

Sẽ có người thật sự yêu em và thay tôi tết tóc vì em. Mãi yêu em, thánh nữ của tôi. Kiếp này vẫn si vì em.

Aqua, em thật sự ko muốn trả thù gì cả. Chỉ muốn ở bên anh thôi. Nhưng em ko ngăn đc mong muốn của anh. Nếu anh chết thì em sẽ đi theo anh.

Hạnh phúc thật sự của tôi chính là em, Tau. Sao em vẫn mãi ko hiểu.

Đêm nay là tâm tư của biết bao con người dưới ánh trăng.

Ngày hôm sau.....

Teng Teng tềng tềng.....

Biết bao cỗ xe ngựa sang trọng tiến vào trong lâu đài. Ko chỉ hoàng tộc mà các gia tộc cổ xưa sống cách biệt thế giới mấy trăm năm nay bây giờ cũng xuất hiện, quả long trọng.

Scor hôm nay nhuộm bạc trắng mái tóc của mình, cả Aqua thì nhuộm đen. Hai người này sợ phiền hà rằng sẽ bị ai đó nhận ra lắm, nổi bậc wá mà.

Nghi thức mở ra 12 cánh cổng đc diễn ra.

Ymer _ Những thí sinh mau dùng tâm của mình để là ra cánh cổng phù hợp nhất đối với mình. Khi cổng mở ra sẽ lập tức đóng, các bạn nhất thiết phải tìm ra chìa khóa để mở ra nó. Thời hạn là 1 tháng, nếu ai mở đc cánh cổng chứng tỏ người đó là người sở hữu 1 trong 12 ngai vàng.

Scor _ Đây, hôn tôi 1 cái chúc may mắn đi nào.

Pis _ Nhưng....

Scor _ Hôn đi, như vậy thì tôi sẽ có động lực thi đấu tốt đấy.

Pis _ Đc....

Ko đợi Pis hôn, Scor đã lao cá nâng cằm Pis lên mà môi chạm môi rồi.

Cả đám tròn mắt liếc nhìn 2 người kia. Scor ko đặt ai vào mắt à, có biết cả những nhân vật to lớn đang nhìn họ ko.

Pis _ Ừm... Ừm... Phù.... Sau cậu lại....

Scor _ Kéo vào trong đó ko còn cơ hội hôn lão bà thì sao? Lúc còn cơ hội phải tận hưởng chứ!!

Vir _ Mình cảm nhận đc cổng phù hợp rồi. Mình đi trước đây.

Sagit _ Mình cũng thế.

Geni _ Vir, đợi đã....

Geni nhanh tay chạy lại vuốt ve khuôn mặt cô. Ánh mắt dịu dàng.

Geni _ Em.... Cần thận....

Chát!!

Vir _ Đừng lấy tình cảm của tôi ra làm trò đùa.

Cô chạy vọt vào cánh cổng số 5 để lại Geni đang đứng thần và bước vào cổng số 3 cho mình.

Sau khi đợi Scor vào cánh cổng số 8, cánh cổng nguy hiểm. Pis mới chần chừ và bước vào cổng 12. Lấy lý do tiễn mọi người nhưng thật ra Pis cũng tham gia cuộc thi.

Cổng số 6, 8, 10 và 11 là 4 cổng ít người vào nhất vì nó thuộc dạng nguy hiểm. Chỉ cần ko cẩn thận là mất mạng.

Và kết quả thật như dự đoán, chỉ sau 3 ngày cánh cổng đc đóng lại..... 1/3 người tham gia thi đã tử vong. Lý do là vào những lúc này, khu rừng của 12 cánh cổng đang biến dị lạ thường.

Sau 5 ngày..... Cổng số 1.

Cả 1 đám người vây quanh Ari.

Alili Es _ Còn ko mau đưa chiếc chìa khóa đây.

Ari _ Cô nghĩ tôi sẽ đưa sao??

Sau khi vô tình tìm đc chìa khóa từ 1 con cừu bị thương tặng cho cô. Ari đã phải chạy trốn suốt bấy lâu để đến gần tòa lâu đài cổ để mở khóa nhưng bị phục kích rồi.

Ari _ Tôi sẽ cho cô biết thế nào Ko Gian Vô Trọng Lực Tuyệt Đối. Những vết thương có đã tạo ra cho tôi vài ngày trước nay trả lại cô.

Ari đk cả mọi thứ trong khu rừng lơ lửng vào ko trung, những vết thương trên người cô dần biến mất và chuyển qua cho những người kia.

Alili Es _ Á... Cô...cô.....

Ari _ Ngạc nhiên gì chứ?? Tôi chỉ vừa mới truyền qua cho cô 1/10 nỗi đau của những người mà tôi đã chữa trị thôi. Ma pháp thứ 3 của tôi tuyệt chứ - Truyền Nỗi Đau.

Alili Es _ Hừ... Vội vui mừng. Xem thử cái bảo vật đã cài trên người cô vài ngày trước lấy mạng cô thế nào nhé.

Ari _ Cô.....khúc.....

Le, sau những phút cuối đời. Vẫn muốn đc ngắm nhìn nụ cười đơn thuần của anh lần nữa. Nhưng em ko đc rồi.

Ari nở 1 nụ cười lần đầu và cuối cùng.

Ari _ Gặp anh là hạnh phúc của em.

Sau 1 luồng sáng của vụ nổ dữ dội, Ari đã hoàn toàn biến mất.

Thông báo

Ari _ Từ.

_ Anh ơi, con bé.

_ Đừng buồn. Con bé trước khi chết đã nở nụ cười rất hạnh phúc đó tụi bây ko thấy sao?

_ Chỉ là em ấy đang theo mẹ và mọi người về bên kia theo mà. Hẳn là nó cũng hạnh phúc đủ cho cuộc sống này rồi.

Thích thích!!

Le _ Cảm giác này. Ari, em đã biến mất rồi sao?? Ngay cả khi tôi chưa trả giá hết những lỗi lầm mà tôi đã gây ra cho em mà.

Le rảo bước lên ngai vàng của tòa lâu đài cổ. Cậu uy nghiêm ngồi lên chiếc ghế nạm vàng.

Le _ Ta, chủ nhân của các người đã trở về. Còn ko mau tiếp đón.

Các tiếng gào rú dài vang vọng mọi nơi ở cổng số 6.

Pyon _ Ko lo, cứ đi vào bên trong, mọi thứ trên thế gian này sẽ là của nhóc.

Tau liếc nhìn ra phía sau. Cô mong rằng sẽ đc thấy thân ảnh của anh nhưng ko thể nữa....

Tau _ Tôi ko cần thế gian... Tôi cần Can.....

Cạch!!

Tòa lâu đài cổ kín mở ra đón mừng chủ nhân trở về.

Ngày thứ 5, cổng số 4.

Huỳnh Đế Xanh _ Mừng ngài trở lại. Chủ nhân.

Huỳnh Đế Xanh ôm lấy Can đầy rẫy máu. Tay cũng bị chặt đứt. Cậu đã chết chưa. Ra tay giết Can ko phải Huỳnh Đế Xanh nhưng chặt đứt tay Can lúc cậu sắp chết để tước đoạt mạng cậu chính là Huỳnh Đế Xanh.

Thông báo

Can _ Từ

Bà _ Ông.. Cháu tôi... Nó.....

Ông _ Đc rồi.... Dù sao mọi thứ cũng là ý trời..... Bà đừng ưu thương nữa..... Can chỉ đang đi gặp mẹ nó mà thôi.

Người hầu _ Nhà tiên tri UNA, nữ hoàng muốn gặp 2 người.

Geni ngồi vắt vẻo, cơ thể gần như phế.

An Ni _ Giải quyết mày rất khó nhằn đấy Gemi. Nếu ko phải dùng bảo vật thì còn lâu tao mới thắng đc mày. Nhưng.... Như vậy tao càng tức.... 1 thứ con hoang ko danh phận như mày dám mạnh hơn tao sao.....

Phập!!!

Một cú chí mạng vào tim.....

An Ni hung ác rồi đi....

Geni ráng mở mắt nhìn Thanh kiếm trước ngực. Chú sói nhỏ từ ko gian chui ra liếm lấy mặt cậu, tiếng kêu ư ử đau thương phát ra từ miệng nó.....

Geni ráng vức tay vuốt lấy chú sói.

Geni _ Xin lỗi...ko thể đem mày.... Đưa cô ấy đc nữa rồi.

Ngày thi vòng 2, bằng cách dùng thuật giữ hồn của mình và nhờ Ari trị thương, con sói phải mất 1 thời gian để trụ thương trong ko gian của cậu nhưng ko kịp trao lại cho cô vào đêm lễ hội nữa rồi....

Geni tay đầy máu mủn mê chiếc đèn của Vir. Cậu sửa lại ko tệ đấy chứ.

Geni _ Đem trao... Cho cô ấy... Giữm tao.....

Cậu mệt mỏi đặt chiếc đèn xuống, nhắm mắt mỉm cười tiếc nuối....

Thông báo

Gemi _ Từ

_ Khục.... Khục... Ha ha ha. Giờ thì người hài lòng chưa hả?? Đến cả Gemi, người thân cuối cùng ở bên ta cũng bị cướp đi rồi..... Ta sống còn ý nghĩa gì nữa..... Gemi... Gemi.....

Vua Ni _ Mau làm nàng ta ngủ trước khi nàng có ý định tự sát.

Thằng nhóc đó chết, lẽ ra ông phải vui nhưng sao ngực lại trống rỗng khó hiểu thế này.

Vir _ Á... Thả ra ngay.....

Vir bị cả 1 đám thanh niên trấn đè dưới đất.

_ Mĩ nhân, nằm im nào. Kéo ta ko nhẹ tay đâu.

Min Go _ Xem như ả này là bạn thưởng cho các người, cứ vui vẻ đi nhé.

_ Tạ ơn công chúa.

Min Go _ Ha ha, cho dám quyến rũ bọn đàn ông nhờ nhan sắc này sao?? Cả vua cha ta cũng bị mi làm cho lú lẫn rồi.

Vir _ Ko... Đừng chạm vào tôi mà... Gemi..... Gemi, cứu em với Gemi.....

Xoạt!! Phập!!

Từng cái xác nằm lẫn trên đất.

Min Go _ Người.... Người.....

Fuan nhìn Vir hoảng sợ trên nền đất, áo rách tả tơi....

Fuan _ Dám làm nàng ra thế này..... Xem ra phải trừng trị mi thích đáng mới đc, đem ả tiện tì này làm dục nô cho bọn dị thú mặc sức chơi đùa cho ta. Cho ả sống ko đc chết ko thoát. Á Chết thì ta lập tức lấy mạng các người.

Mấy con thú tha ả ta đi.

Fuan ẵm Vir vào lòng, cô ôm lấy cậu mà ra sức kêu Gemi.

Fuan _ Chuyện như thế mà người vẫn ko buông đc hân.....

Scor _ Nghĩ mình đánh đc ta sao? Rõ hão huyền!!

Ko Pio quỳ rạp dưới đất run rẩy, cạnh hân là la liệt xác của bọn thú hạn. Hân đang vô cùng khó chịu vì độc khí trong khu rừng này. Da và môi tím tái hân đi.

Scor tiến lại nắm lấy tóc hắn.

Scor _ Ko biết khi ta giết ngươi thì bọn hoàng tộc Pio đó sẽ nghĩ sao nhỉ??

Bộp!!

Scor _ Xem ra còn sức chống cự.

Ko _ Một người cao quý như ta sẽ thua cái thứ hèn mọn như ngươi sao?? Chịu chết đi.

Ko Pio giật hẳn cái kính áp tròng mắt ra, lộ ra đó là mắt trái là 1 con mắt màu tím than vô cùng xinh đẹp.

Ko Pio _ Nhìn đi, đây là dấu ấn chứng tỏ ta là hoàng tộc đấy.

Scor _ Ha ha, đúng là ko cầu cũng đến.

Ko Pio _ Ngươi cười cái gì??

Scor _ Ngươi nghĩ chỉ cần con mắt đó thì ta sẽ phục tùng ngươi sao?? Ko biết mẹ ngươi có nhớ ta ko nhỉ?? Chủ nhân của con mắt ngươi đang giữ.

Scor dứt ra cái băng bịt mắt, vuốt lên mái tóc gần như che lấp con mắt tuyệt đẹp kia.

Cả 2 đều có mắt tím.....

Scor _ Ta sẽ dạy cho ngươi biết, con mắt này ko để trưng cho có lệ đâu.....!!!

Pis bị dồn đến đường cùng, khiến cậu phải trầm mình vào vực biển đen kia.

Biển lạnh nuốt lấy cơ thể cậu hay đang bảo bọc, hình như miệng cậu đang ngâm nga 1 giai điệu gì đó thì phải.

Thần biển tái xuất thể gian để trừng trị bọn tội đồ khiến cậu phải lâm vào đường cùng.

Thông báo

Pis _ Từ

Có ai đó đang u oán khóc đau thương cho cậu.

_ Con trai.... Ta thật có lỗi.....

Li _ Đc rồi, ko phải lỗi của các ngươi... Capri... Muốn đc cầm tay em đi khắp mọi nơi.... Nhưng tôi biết chỉ là thứ viễn vong.

_ Công tử.. Hãy tha lỗi cho chúng tôi.

Li trầm vào con ngủ sâu trên cánh đồng xanh đầy màu sắc và sắc máu.

Bọn sát thủ đc đào tạo đã giết cậu và rời đi. Nhưng cánh đồng vẫn đang hút ma lực để tái tạo lại lõi cánh cổng số 7.

Thông báo

Li _ Từ

_ Con đã chịu đau khổ rất nhiều rồi. Ta xin con hãy an nghỉ.

Capri vuốt nhẹ lên dải băng trắng cũ đc băng trên mắt mình.

Ko biết khi nãy có làm nó xước ko nhỉ??

Chân đạp xác lũ xác lác mà đi qua vùng đất chết tiến về lâu đài.

Aqua _ Sagit, tôi đã nói là sẽ thay đổi thế giới này mà.... Đợi tôi nhé!!

Kakai _ Đợi.... Đã ta....

Aqua _ Nể tình cô ấy ta mới ko lấy mạng ngươi, tự biết mình đi.

Sagit đã cầm cự suốt 11 ngày rồi. Sợi dây sắp đứt.

Dưới chân cô là vực sâu thăm....

Sagit _ Aqua... Em mệt mỏi lắm rồi.... Thì ra bên cạnh anh chỉ là mộng đêm của em mà thôi.... Quả nhiên em ko thể ở bên anh để làm 1 đứa trẻ bất hiểu đc.....

Sagit buông lỏng 2 tay, cô tươi cười nhắm mắt....

Thông báo

Sagit _ Từ

Chả còn ai tiếc thương cho cô nữa sao.

Chỉ có tìm Aqua là chột thất lại thôi.

_ Sagit.... Ta yêu con rất nhiều nhưng kiếp này ko thể làm mẹ con đc..... Hu.....

Một tháng sau -----

Ymer _ Bây giờ là thời khắc 12 cánh cổng đc mở ra. 12 vị vua của từng vương quốc sẽ xuất hiện theo vị trí của từng vòng tròn đc khắc trên sàn.

Trong 1 đại sảnh rộng lớn dùng cho ngày quan trọng của thế kỉ, từng người đang run run, nuốt nước bọt ừng ực.

Selene đã ở trong 1 vòng tròn in hình mặt trăng và bao quanh bà là 12 vòng tròn kí hiệu của 12 vương quốc. Bà bận chiếc áo trắng tuyết điểm đầu đội vương miện, tay cầm quyền trượng như 1 đại tể tư.

Selene _ Sứ mệnh của 500 trước, sứ mệnh của thần linh. Mở ra cánh cổng của các vị thần linh, hãy cho ta triệu hồi 12 vị vua của ta. Hãy mở ra đi 12 cánh cổng, theo lời mời gọi của ta từ sức mạnh mặt trăng ở trên cao.

Mặt trăng từ màu đỏ quen thuộc suốt 10 năm qua nay chuyển dần thành màu xanh hào nhoáng.

Ánh trắng chiếu xuống huyền trượng trên tay bà rồi phân tán xung quanh.

Một thân ảnh cô gái xuất hiện trên vòng tròn vương quốc Es. Một nữ tử xinh đẹp thánh thiện xuất hiện sau ánh hào quang. Lần lượt đó là từng người xa lạ ko có mặt ở vòng 3. Thế nhưng những thân ảnh này khiến các cô tộc phải quỳ rạp khóc lóc.

_ Cứu chữa vạn vật. Thánh nữ Aries.

_ Kim tướng chinh phạt. Nữ tướng Taurus

_ Âm dương kết nối. Pháp thần Gemini.

.....

Mười hai con người tuyệt nĩ vẫn đang nhắm mắt. Họ xuất hiện xoáy lên 1 luồng chấn động.

Vua Rus _ Bọn nhóc này là ai hả?? Còn đc xưng theo họ của bậc hoàng tộc cao quý chúng ta nữa.

Vua Go _ Nữ hoàng, người giải thích sao đây??

Bọn hoàng tộc định chò mả nói nhưng bị ánh nhìn lạnh thấu xương của 12 cô tộc cao quý hơn cả họ liếc muốn rách mắt. Ko chỉ thế, cả bọn Trưởng lão theo phe họ cũng đánh cho họ câm đi.

Thái độ thờ quý này của họ, ko lẽ.....

Selene vẫn tiếp tục nghi lễ. Bà nâng lơ 1 chiếc chìa khóa, đó chính là chiếc chìa khóa từ buổi đầu giá.

Selene _ Gọi thần ko -thời gian. Xin hãy trao trả lại lời nguyên năm xưa. Trả lại tên cho 12 người họ.

Từ sau lưng bà 1 cánh cổng xuất hiện bắn ra từng luồng sáng. Vị thần cai quản ko -thời gian xuất. Bà xóa bỏ mọi lời nguyên đã đc gắn trên người 12 người xuống.

Selene lật ra năm quyển sách xếp ngay ngắn trên đất.

Selene _ Từ bây giờ, ta sẽ trao trả lại sự thật của thế giới. Sự thật đã bị lãng quên.

Cột sáng bắn lên trắng xanh lan tỏa ảnh hưởng vạn vật trên đất nước Sky.

_ Thừa pháp sư đại nhân. Bọn Sky đã thực hiện nghi lễ tế rồi.

Một thân ảnh vật vèo già lão.

_ Kệ bọn chúng.. Khi ta hồi sinh thì chúng ko còn là đối thủ của bọn ta.....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Sủng nhân ma vương

512 năm trước -----

Năm 38 sao hoàng đạo thứ 12.

Tất cả sự việc ra đời của những người cao quý bắt nguồn từ.....

Scor dắt tay Aqua chạy qua từng khu rừng đầm lầy.

Oạch!!

Scor _ Aqua, em ko sao chứ??

Aqua _ Hu... Em ko muốn làm nô lệ.... Em ko muốn... Anh đi trước đi Scor, mặc em....!!

Scor _ Em nói gì thế?? Kẻ đã ném em vào trại nô lệ khi ra khỏi đây anh sẽ khiến chúng phải trả giá!!

Scor và Aqua là 2 nô lệ đc để ý nhất vì ngoại hình hoàn mỹ, thể chất dị biến nhưng do còn nhỏ nên ma lực đang bị kẻ khác kìm hãm. Họ là 2 tạo vật cao quý nhưng lại bị lũ ngu dân coi là quái vật.

Lúc này cả 2 là những đứa trẻ 7 tuổi, thể chất yếu kém. Ma thuật ko tinh thông.

_ Hai đứa nó ở đằng trước, mau đuổi theo!!

_ Cẩn thận thằng nhóc tóc tím than, bị nó cào trúng là dính độc đấy.

Phập!!phập!!

Những mũi tên bắn cánh cáo hai tên kia.

Một cậu bé nhảy từ trên cao xuống theo sau là 1 đám người với nguồn ma lực choáng ngợp.

Lúc đó, cả 2 đứa tôi đã gặp đc cậu ấy. Hoàng tử Sagit-tarius.

Vút cho chúng 1 túi tiền.

Sagit _ Còn ko mau rút!!

Cả 2 tên chạy trời chết.

Sagit _ Hai bạn ko sao chứ??

Scor đang ôm chăm lấy Aqua vào lòng. Hiện tại con bé thật đang rất sợ hãi. Hay đúng hơn là nó đang lên cơn khát máu.

Aqua _ Anh.. Em muốn....

Aqua hiện tại có muốn hút máu cũng ko đc vì con bé đã bị bọn kia dùng kim loại đặc biệt làm mặt nạ bịt miệng con bé lại rồi. Với lại, máu của Scor ko dành để con bé hút nếu ko muốn chết vì độc tố của cậu.

_ Hoàng tử, tôi nghĩ 2 đứa nhóc này là dị tộc đó ạ.

Sagit _ Dị tộc.

Scor _ Là kẻ sở hữu nguồn ma lực to lớn khiến vạn vật khiếp sợ... Sao nào?? Cậu muốn bắt chúng tôi về phục vụ cho quân đội sao??

Sagit _ Ko ko... Mình ko có ý đó đâu. Mình nghĩ là cậu nên tháo chiếc mặt nạ trên mặt cô bé ấy đi, em ấy đang khó thở đấy.

Scor _ Nếu tháo nó tôi sẽ gặp nguy hiểm mất.

Sagit _ Sao cơ??

Scor _ Ô, cậu ko biết sao?? Nó là vampire đấy. Nó sẽ tấn công bất cứ ai để hút máu khi mặt nạ đc mở ra. Cậu có chấp nhận làm con mồi của nó ko hả??

Scor cố ý khiêu khích.

Sagit _ Đc.

_ Hoàng tử... người.....

Sagit _ Ko sao.....

Scor mắt tròn xoe ngơ ngàng, cậu chỉ định hù tên nhóc này sợ thôi mà. Ai nhen, em gái à. Máu của hoàng tộc chắc ngon lắm.

Scor phải thao tác phức tạp để tháo chiếc mặt nạ ra. Khi đc tháo, Aqua đột ngột nhảy nhào vào Sagit cản pháp vào cổ cậu. Sagit ko định đánh bay cô ra gì cả, cậu chỉ hơi nhăn mặt mà thôi.

Scor ko định để cho Aqua giết Sagit đâu vì nếu thế thì bọn họ về kia giết 2 anh em cậu mất.

Đánh ngất con bé đi, Scor đeo lại chiếc mặt nạ cho Aqua.

Scor _ Làm ơn cho biết quý danh.

_ Ngài là hoàng tử Sagit Tarius.

Scor _ Đã nghe, ân này phải đáp. Hẹn ngày gặp lại.

10 năm sau ---

Năm 48 sao hoàng đạo thứ 12.

Ngay từ 1 năm trước đã nổi danh ba đại nhân tài trẻ tuổi lãnh khốc. Họ giết chết 3 vị vua tiền nhiệm và cướp đoạt lãnh thổ. Đặt tên cho nước mình là Rius, Pio, Corn.

Họ đc mệnh danh là tử thần khi công cuộc càn quét bắt đầu diễn ra.

Mười hai vị vua đã mở ra 1 cuộc họp và bắt đầu xung đột về ý tưởng.

Phe Pio, Rius và Corn ko muốn kết liên minh cùng kẻ khác để ngăn chặn đại họa sắp ập đến vì họ vốn dĩ chỉ là 3 kẻ cô độc dựa vào sức mình quật ngã quân đội và ngồi ở ngai vàng hiện giờ. Rèm che chỗ họ luôn là màu đen u buồn. Giọng lạnh lẽo như ko muốn tiếp xúc cùng ai. Họ là phái chủ chiến.

Phe còn lại là theo nữ hoàng Selene để cùng dẫn dắt nhau chống lại loài đang xâm nhập gồm Es, Cer, Bra,Go, Ces và Tarius. Phái hòa bình.

Và trung lập gồm O, Rus, Ni.

Rõ yếu nhất là phái hòa bình, họ ko thiên về sức mạnh và hơn cả Selene chỉ là 1 con nhóc. Họ đang đặt quá nhiều niềm tin vào 1 con bé còn chưa thức tỉnh ma lực. Chính vì lý do này mà phe chủ chiến ko muốn họp tác.

Và từ cuộc cãi cách lớn, với niềm tin sẽ gột rửa mọi thứ dơ bẩn trên thế giới này. Aqua, Scor và Capri đã dẫn dắt quân đội càn quét thuộc địa. Đây là tiếng nổ lớn cho 1 cuộc chiến tranh.

Và nơi đầu tiên đc phát động chiến dịch thành trì là vương quốc Bra. Vương quốc của hòa bình. Người cầm đầu chính cho cuộc tấn công là Aqua. Vì Scor và Capri muốn ra mặt.

Châm ngôn của họ là ko giết người vô tội, họ chỉ giết tay sai hắc pháp sư và kẻ bán nước.

Nhưng do đây là nơi trụ cột của yên bình nên có phần khó khăn, Capri buộc lòng phải ra tay và thắng cuộc chiến nhưng ko may là cậu lại mất tích sau cuộc chiến.

Rầm!!

Aqua _ Vô dụng, mau mở rộng khu vực tìm kiếm anh ấy mau lên!!

_ Nhưng nữ chúa... Thân chất đông suốt quãng đường đi của Bra.. Sẽ rất khó để tìm đc vua Capri Corn ạ.

Aqua _ Ko kiếm đc thì đầu bọn mi sẽ là thức ăn cho lũ cầu quái ta vừa bắt đc.

_ Vâng... Vâng!!

Hắn cuống quýt chạy té khói khỏi căn phòng.

Scor _ Thế nào??

Aqua _ Ko ngờ tòa thành em nhờ anh ấy chinh phạt lại là nơi chứa toàn bộ ma lực mà nữ hoàng Bra tiền nhiệm tích lũy trong thân vật làm anh ấy sống chết ko rõ. Thân vật bạo phát quá mạnh và khủng khiếp. Ngày hôm đó cả đại lục đã chứng kiến đc cảnh tượng 1 cột sáng to bắn thẳng lên trời xanh.

Scor _ Đc rồi... Ta đi đến vương quốc Bra 1 thời gian. Em ở đây giúp ta canh giữ 3 vương quốc thật tốt.

Aqua _ Vâng, anh.

Rào!! Rào!!!

Capri _ Ừm.....

Giọng nhỏ nhẹ của 1 cô gái vang lên.

_ Anh đã tỉnh....!! Thật tốt quá "

Capri định đứng dậy thì ngã xuống ngay.

_ Anh đừng nên đứng dậy vội, thương thể của anh chưa lành hẳn đâu.

Capri _ Ừm...mất ta....!!

_ Mất anh bị thương khá nặng nhưng ko sao cả. Tôi đã chữa trị cho anh rồi, anh chỉ cần dưỡng bệnh vài ngày nữa thôi.

Cô ấy ôm chặt lấy Capri và đặt cậu nằm xuống, cậu ngửi đc hương thơm thảo dược phát ra từ cô.

Capri _ Ở đâu??

_ À... Đây là nơi trú nạn của vương quốc Bra. Vương quốc đã rơi vào tay của phái cần quét rồi nên chúng tôi ở đây đợi người của nữ hoàng tới đón. Anh là 1 quân sĩ của chúng tôi đúng ko?? Tôi gặp anh bị dòng nước cuốn trôi đến đây và thương thể đều rất nặng.

Cô cầm chặt tay Capri.

_ Cảm ơn anh đã chiến đấu vì chúng tôi.

Capri im lặng nhớ lại, hình như trước lúc gặp nạn cậu vớ đại 1 tên làm lá chắn và cầm áo hắn ta thì phải. Và giáp áo của cậu vụn vỡ cả rồi.

_ Anh dùng 1 ít thuốc nhé.

Cô nhẹ nhàng đỡ cậu dậy, bón nhẹ cho cậu từng muỗng thuốc. Cô còn ân cần lau miệng cho cậu khiến cậu khá ngượng nhưng Ko hiểu sao? Cậu thích cảm giác này.

Ban đêm thì cô nằm cạnh cậu canh và ủ ấm cho cậu. Cô gái này thể mà vô tư ôm lấy cậu ngủ ngon lành nữa chứ. Tay bắt giặc cũng tìm lấy cô và ôm chặt. Tham lam hít lấy mùi hương trên người cô.

Xem ra gặp nạn cũng ko tệ.

Chíp!! Chíp!!

Capri hoàn toàn ko ngủ nên dựng hiện trường giả là cô đang ngủ lên người cậu.

_ Oa... Tôi xin lỗi, cậu ko sao chứ?? Tôi có đè cậu đau ko? Hu..... Tôi thật ko cố ý.... Híc Hu hu.....

Capri ko ngờ phản ứng của cô dữ dội thế này. Đột nhiên muốn trêu cô thêm thôi.

Capri _ À.... Tức ngực wá.

_ Oa, để tôi xem nào!!

Cô trấn Capri xuống và ngồi lên người cậu, vạch áo cậu ra xem.

Vô tình 1 em nhỏ chạy vô nhìn tư thế 2 người bịt mắt chạy đi rêu rao toàn dân.

Capri _ Cô gái này... Em đang khiêu gợi tôi đó à??

_ Oa, xin lỗi nha.

Cô lật đật chạy ra khỏi phòng ngay nếu ko chết mất.

Capri _ Tôi ngày càng muốn em đấy, cô bé!!

_ Anh.... Anh tự lau mình đc chứ?

Capri _ Ko... Cả người tôi còn tê tái vì vết thương lắm. Tay bị cô ngu dè cũng ko nhấc nổi. Cô làm giúp tôi đi

_ Nhưng....

Capri _ A... Đau.....

Capri làm bộ ôm tay.

_ Đc... Đc, tôi sẽ giúp anh lau mà.

Capri thắm nở ra nụ cười gian manh.

Cô đổ mặt vạch áo cậu ra, lúc băng bó cho cậu cô ko để ý lắm nhưng giờ mới thấy. Cơ bụng của anh đẹp quá, nhìn kĩ thì ngũ quan cũng thuộc hàng ưu tú. Chắc trước đây anh rất soái nha. Cả người đầy vết thương nhưng mị lực phát ra ko nhỏ.

_ Nha... Anh trước kia làm việc ở đội nào? Sao tôi lại ko có ấn tượng với anh nhỉ???

Capri _ Khu trung tâm, kị sĩ nữ hoàng.

Capri cứ nghĩ cô chỉ là 1 cô gái thường dân hay là hầu nữ nên sẽ ko biết cậu đang nói dối đâu nhưng cậu đã làm....

_ Anh....!!

Cô định nói gì đó nhưng thôi.

_ Cho tên biết tên anh đc ko?

Xem nào, nếu nói tên thật thì cô sẽ biết thân phận của cậu là ai mất. Aqua thì là người thân chinh càn quét các quốc gia khác nên tên cũng quá nổi bật. Vậy mượn tạm tên của cái tên suốt ngày cứ ru rú trong nhà vậy. Dù sao chỉ có Aqua và Capri biết tên Scor.

Capri _ Scor... Tên tôi là Scor.

_ Là Scor nha. Tên thiệt đẹp. Còn tên của tôi là Li.

Capri _ Là Li nha. Vậy cô bé, em đang mê mẩn tôi rồi đó à??

Li _ Sao ạ??

Cô chớp mắt khó hui. Capri lập tức cầm tay cô đặt lên chỗ khác trên người mình.

Capri _ Đừng chỉ mãi ngắm ngực tôi mà ko cần lau chỗ khác chứ. Còn nhiều nơi đang đợi em lắm đấy.

Li _ Nhoa, anh là đồ xấu xa.

Li đỏ mặt quýnh quáng đánh anh.

Capri _ Ủ ừ, anh là kẻ xấu.... Nhưng là người xấu đẹp nha. Đc 1 kẻ xấu xa đẹp trai như tôi trên ghẹo là phúc đó nha.

Capri ôm chầm lấy cô vào lòng. Cô xát mặt lên làn da mềm mại của cô.

Li _ Anh... Anh làm gì vậy?? Anh khi dễ em... Híc.. Hu... Oa oa....

Capri _ Ko có, đây là đang yêu thương em nha bảo bối.

Li _ Đồ xảo, đồ trắng hoa. Đồ lang sói, biến thái, hái hoa tặc,.....

Capri _ Ủ ừ. Nhưng điều anh nói là thật.

Li _ Xạo... Anh chỉ mới gặp đc em. Còn ko biết em trông ra sao thì sao yêu em đc??

Capri _ Tôi yêu là em.... Người đã cứu tôi... Em đẹp xấu thì quan trọng lắm sao??

Capri ko mặn ko nhạt, mặt dày buông lời trên chọc.

Li _ Anh mau đi nghỉ đi a.....

Li đỏ mặt thoát ra khỏi cái ôm của anh. Capri thì ngồi cười khúc khích.

Capri _ Dù tôi hiện tại ko nhìn thấy nhưng dù em có đi đến chân trời góc bể nào tôi cũng sẽ nhận ra em.

Hoét!!

Một con đại bàng nhỏ đậu trên tay Capri. Cậu lấy 1 lá thư nhét vào chân nó.

Li _ Anh gửi thư cho ai à??

Capri _ Ủm.. Đồng đội của tôi đã chia nhau ra nơi phải liên lạc để hỏi thăm tình hình.

Li _ Thế họ sao rồi?? Có ai bị thương nặng ko??

Capri _ À, ko đâu. Họ đều ổn cả!!

Li _ Thế à?? Tốt quá, em mong họ sẽ an toàn khi đất nước Bra bị thanh lọc bởi quân đội của Corn. Nhà của em cũng đã mất rồi.... Hu hu....

Capri _ Đừng khóc, nếu em muốn. Tôi sẽ đem nơi đó thành nhà của em, đc ko??

Li _ Em ổn mà, anh ko cần thế đâu!!

Li cứ nghĩ là Capri đang an ủi mình thôi.

Capri _ Điều tôi nói tôi sẽ làm đc!!

Li _ Đc, em tin anh!! Nhưng tối nay... Em qua ngủ cùng bọn trẻ nha. Vì chúng đều rất sợ tối.....

Capri _ Ko.... Chúng ngủ cùng bạn mình rồi. Tôi ko muốn ngủ 1 mình đâu.....

Li _ Nhưng.. Anh lớn rồi mà!!!

Biết Capri rất biến thái nên ko bao giờ Li cho anh đi vá phận cả.

Phạch phạch!!! Gréc!!

Rút lá thư từ chân con đại bàng ra. Scor đọc nội dung bức thư rồi cười nham hiểm. Cậu lao xuống đáy vực sâu 1 cái chớp mắt.

Scor _ Ko ngờ là tên khò khan đó cũng có ngày thế này. Ha ha, phải mau đến xem hán thế nào thôi. Bị thương nhưng ko về ngay mà có tâm tình gửi thư. Có biến a ~

Vào 1 đêm mưa to, Capri đang lo sao cô ngốc kia chưa về. Ko lẽ có chuyện xảy ra, lòng cậu thấp thỏm ko yên.

Kết!!

Li _ Ừm... Xem ra anh ấy ngủ rồi.

Cô lục lọi 1 ít quần áo, vừa nãy đi ngăn các con bão lớn nên nước mưa thấm vào áo cô cả rồi. Nếu ko thay nhanh thì sẽ cảm lạnh mất.

Capri dạo này nhìn thoáng thoáng đc chút ít, trong đêm tuy tầm nhìn ko rõ nhưng da thịt lộ ra sau lớp vải làm cậu phải nuốt khan nước bọt.

Ngũ quan của cô tuy ko nhìn đc rõ nhưng những nét có lỗi có lỗm quã, chắc chắn, đáng xem.... Ko ngờ cô gái này lại nóng bỏng đến vậy.

(Cảnh báo trước khi xem, có phần nhạy cảm Mọi người chú ý. Ta nhắc rồi nha. Đứa nào xem thì ko nên mắng tg)

Cạch!!

Li _ Á... Ừm...!!

Li vừa định bước vào phòng tắm thì đã bị Capri ôm chặt lấy từ phía sau. Khi cô vừa la lên thì cậu đã dùng 1 tay bịt miệng cô lại.

(Scor Scor: Sao hình động hệt 1 tên biến thái vại trời??

Capri: Câm miệng)

Capri _ Im nào... Em ko định để mọi người thức hết sao??

Giọng nói trầm ấm khàn khàn khẽ thổi qua tai cô làm cô phải đỏ mặt. Nhưng quan trọng là cơ thể với lớp vải dính sát da thịt của cô dính chặt vào người anh. Anh ta còn có ý cọ xát với cô nữa, rõ có ý mà.

(Ai cứu ta với, ta giả còn đang rất trong sáng mà 2 đứa này làm gì vậy trời)

Li _ Ừm... Ừm...

Capri _ Cơ thể nóng bừng như vậy, lại rên lên thích thú như thế?? Em đang khiêu gợi tôi đấy cô bé!!

Li _ Ừm... Anh... Á..... A...

Li định mở miệng phản bác thì đã bị anh cắn nhẹ vào tai khiến cô phải rên rì.

Li _ Dừng... Dừng... D...ừng... Lại... Xin anh!!!

Capri _ A, em muốn tôi tiếp tục sao?

Cố ý xuyên tạc lời nói của cô.

Li _ Ko... Ko có... Em.. Ừm....!!

Ko để cô nói ra thành câu, Capri đã sờ mó trên người cô.

Capri _ Cả người nóng thế này!! Nói đi, em muốn tôi phải ko??

Capri tựa sát Li lên tường, dùng tay mở ra từng lớp vải ướt trên người cô rơi xuống. Chiếc lưới ẩm nóng chu du trên từng tác da thịt của cô. Dấu vết xanh tím in ấn trên làn da trắng của cô.

Thiên a, anh đang bị mù nha nhưng sao lại kĩ xảo điều luyện thế này. Nếu anh mà còn nhìn thấy nữa thì... Thì cô ko thể mất a.....

Anh đang cắn khắp bả vai rồi chuyển dần xuống lưng của cô. Trong bóng đêm dày tối ko nhìn thấy gì càng làm cho cô mẫn cảm hơn.

(Ta đang viết cái gì thế này?? Khi viết thì ko dùng tay đc mà. Grào!!)

Li _ Anh... Dừng mà... Híc híc... Em sợ lắm..

Capri dùng hẳn mọi động tác.

Capri _ Em ko muốn tôi là người sẽ làm việc này với em phải ko?? Em cảm thấy sợ vì tôi ko phải là người mà em yêu!!

Li _ Anh... Em ko có... Híc híc... Vì đây là lần đầu tiên em.. Em thân mật như thế này với nam nhân nên.. Nên em sợ lắm.. Híc....

Capri _ Đc rồi, anh xin lỗi. Anh đã wá hấp tấp rồi. Anh cũng hơi wá đà nên đã khiến em sợ, anh xin lỗi.

Li _ Ừm, ko sao đâu ạ.

Capri _ Đc rồi, em mau đi thay quần áo đi. Kéo bệnh.

Li _ Vâng!!

Cạch!!

Li _ Anh ấy ngủ rồi sao??

Bước ra khỏi phòng tắm, nhìn bóng lưng thẳng dài kia sao mà Li thấy cô độc quá.

Từ lúc đó thì Capri ko còn hành động nào wá phận với Li nữa. Khiến cô phải suy nghĩ liên tục.

Ngày qua ngày, Capri dần hồi phục thương thế với 1 tốc độ chóng mặt nhờ Li ngày ngày tận tình giúp cậu chữa trị. Giờ cậu đang ngồi ngắm nhìn lũ con nít đang vui đùa với cô đây. Vì mắt vẫn còn bị thương khá nặng nên cậu tạm thời ko thấy rõ cho lắm.

_ Chị Li bắt em nè, hi.

_ Em ở đây nè.

_ Em đây cơ.

Li _ Các em đợi chị với.

Cô bị bị mất phải chạy hi hục theo tiếng la của bọn trẻ.

Oạch!!

_ Oa, chị Li và bé Mi ngốc quá, cả 2 té cùng lúc.

Nhìn cô phát té mà cậu chọt phì cười.

_ Hu hu hu!!

Cô bé kia khóc òa lên vì vết thương trên chân của mình.

Li mở khăn bị mắt của mình ra, nhìn kĩ vết thương của cô bé, cô tạo ra 1 luồng ánh sáng xanh trị thương cho cô bé. Hệ phong quả nhiên trị thương cũng rất tốt.

Li _ Đừng khóc nữa nào. Vết thương đã biến mất rồi. Con gái khóc sẽ xấu lắm.

_ Vâng, em cảm ơn chị ạ!!!

Capri _ Đc rồi, mấy nhau mau đi nơi khác chơi đi. Để anh và vợ mình có ko gian riêng nào!!

_ Á, chị Li cuối cùng cũng có người yêu rồi.

_ Mọi người oi.....

_ Chị Li, chị ấy....

Bọn trẻ chạy toán loạn đi nhiều chuyện.

Li _ Anh... Sao anh lại nói thế??

Li giận dỗi đánh đánh vào bả vai cậu. Nhân tiện cậu nâng Li ngồi lên mình.

Capri _ Em ko muốn à??

Li _ Ko phải, vì... Người ta ngược chết mất!!

Li áp mặt vào ngực Capri. Cậu thì tận hưởng cô vùi mặt vào mình thôi, cậu thích cô làm nũng cậu nha. Nâng chân trái của cô lên, kéo váy dài qua khỏi đầu gối.

Li _ Oa... Anh.... Anh làm gì thế??

Capri _ Đừng lo, anh ko làm gì đâu, chỉ định coi vết thương ở chân em thôi.

Nhìn vết trầy trên làn da ko tí vết làm Capri cũng phải chặc tiếc rẻ.

Capri _ Em đó, bay nhảy đến ngã như vậy.

Li _ Oa, anh mau buông xuống đi mà, em. Em tự chữa đc mà!!

Capri _ Ko đc.

Hu, anh cứ nâng cao chân cô lên nhìn chăm chăm như vậy thì ngưng chết mắt nha.

Li _ Á, đừng mà, bần lắm a... Ừm.... Á...

Capri liếc nhẹ lên miệng vết thương. Nhìn biểu cảm của cô mà cười gian.

Capri _ Thì ra em vẫn mẫn cảm đến vậy.

Li _ Anh ức hiếp em... Híc híc....

Capri bị hàng bơi trôi roi nước mắt của cô rồi. Lần đầu tiên trong đời hấn đi sợ nước mắt của 1 người con gái đến vậy.

Capri _ Ừ, anh ko ức hiếp em nữa. Nín nào!!

Cô chớp chớp đôi mắt to tròn mọng nước đáng yêu nhưng càng nhìn Capri càng nổi tà niệm thôi.

Scor, người huynh đệ à. Tôi bỏ cậu lại để tiến 1 bước đến cảnh giới của nam nhân đc ko vậy?? Còn cậu cứ việc làm zai tân đi.

Nụ cười của cậu đã vượt qua bao thử thách khó khăn để ko kéo cô vào nhà và ăn ngấu nghiến. Cậu thật là đủ bản lĩnh đàn ông để nhận.

_ Nữ hoàng, người thật sự muốn yêu 1 tên tầm thường đó sao?

_ Ko đc đâu thưa nữ hoàng. Thân phận của người và hấn quá cách biệt.

_ Xin người hãy suy nghĩ lại đi thưa nữ hoàng.

Li _ Đủ rồi, ta ko muốn nghe thêm gì nữa cả. Nước Bra đã bị xâm chiếm nên ta đã ko còn là nữ hoàng nữa. Giờ đây ta chỉ là 1 cô gái bình thường và muốn có 1 tình yêu với 1 người bình thường mà thôi. Cả điều này mà các người cũng ko cho ta đc toại nguyện hay sao??

_ Chúng thần ko có ý đó ạ.

_ Điều nữ hoàng muốn thì thần nghĩ ko cần phải cấm cản nữa.

_ Đúng vậy, xin người hãy nghe theo con tim đi ạ!

Dù chàng chỉ là 1 người bình thường nhưng ta yêu chàng, chàng là người đầu tiên cho ta biết cảm giác rộn vang con tim. Chàng là người đầu tiên dám khi dễ ta, chàng cho ta 1 vầng gác yên bình, bên chàng ta cảm thấy rất yên tâm. Ta biết mình đã yêu chàng rồi. Ta yêu chàng ấy, Scor.

Scor _ Cậu chơi đủ rồi chứ?? Nơi trở về nào.

Capri _ Cậu thật là.. Ko cho tôi thêm 1 chút thời gian để đc mang cô ấy cùng đi sao??

Scor _ Cậu nghĩ cô ấy sẽ tự nguyện đi theo 1 kẻ đã dấu diếm rằng hấn ta là người đã chiếm lấy đất nước mình ko??

Capri _ Tôi....

Scor _ Tôi biết cảm xúc của cậu. Nhưng chuyện đã giấu thì cũng ko thể suốt đời đc. Chi bằng nói thật!!

Capri _ Nhưng tôi ko đủ dũng khí!!!

Scor _ Ra vậy... Cậu đã... Hài.... Vậy tôi sẽ giúp cậu làm chuyện này nhờ lại hết mức có thể. Mong rằng cô ấy sẽ tha thứ cho cậu.

Capri _ Cảm ơn cậu rất nhiều.

Scor _ Nhưng cậu phải theo tôi về ngay bây giờ để giải quyết việc của Bra. Tôi và cậu đi lâu rồi, để mọi việc cho Aqua thì bé ko kham nổi đâu.

Capri _ Đc, tôi hiểu. Tôi sẽ theo sau... Cậu cứ ra dòng sông đợi tôi đã. Tôi muốn tạm biệt cô ấy.

Scor _ Đc!!

Về việc giấu khí tức thì phong hệ quả đứng đầu. Li đã đứng đó và nghe hết mọi chuyện. Cô ko tin đc vào tai mình, Scor, anh ấy là kẻ đã chiếm lấy đất nước cô sao??

Khi anh ấy đã nói là đem đất nước Bra trả lại cho cô, cô nghĩ là anh nói chơi thôi nhưng ko... Anh thật sự làm đc đó chứ. Vì anh là 1 trong 3 người đc mệnh danh là Tứ Thần mà. Nhưng anh ko biết, cô là nữ hoàng, con dân của cô đã bị giết hại vô số nên vì họ... Cô ko thể tha thứ cho anh ta đc.

Cạch!!!

Li _ Anh đã về, mắt anh ko tốt, ko nên đi quá xa vào đêm tối nha.

Capri _ Ủm

Capri tiến lại ôm lấy vòng eo của Li, mặt tì vào vai cô.

Li _ Anh sao thế? Ko khoẻ à??

Capri _ Cứ như vậy, để anh ôm thêm 1 tí nữa nào.

Nhìn người con trai tựa vào vai mình, anh vẫn im lặng ko nói gì. Nếu... Nếu như anh nói ra tất cả sự thật thì em nghĩ có thể sẽ.... Tha thứ cho anh. Nhưng tại sao anh vẫn im lặng, tại sao?

Li _ Anh.... Có gì muốn nói với em sao??

Capri _ Ủm

Cậu xoay cô lại đối diện với mình. Cô K thể thấy đc anh đang nghĩ gì, đôi mắt phía sau dải băng kia có dao động hay ko?? Hay vẫn là đôi con ngươi bình tĩnh thốt ra những lời dối lừa cô 1 cách dễ dàng. Em muốn nhìn thấy dung nhan của anh, khuôn mặt mà anh ko ần giấu trước em. Xin anh đừng mang bộ mặt yêu em giả dối đó đc ko??

Capri _ Li... Anh.... Anh muốn nói với em rằng, anh sẽ rời khỏi đây!! Em có thể.....

Capri muốn cô cùng đi nhưng cậu đành kiên nhẫn mà thốt ra câu khác.

Capri _ Em có thể đợi tôi trở về ko??

Li _ Em... Em...

Mắt cô thoáng do dự, dù biết rằng anh lừa cô nhưng để lựa chọn thì thiệt ko dễ chút nào.

Li _ Đc, em chờ anh trở về!!

Capri _ Cảm ơn em, khi trở lại. Tôi sẽ khiến cho mong muốn của em thành hiện thực.

Mắt đẹp đã đắm chìm vào thân ảnh cao lớn kia. Mắt mông lung đầy nước. Cô khuyu xuống trút hết nỗi lòng cho trái tim mình.

Capri _ Đc rồi, ta đi thôi.

Scor _ Có lẽ sẽ khá lâu đấy. Và độ nguy hiểm sẽ dâng cao.

Capri _ Ko sao, để cô ấy đc sống trong 1 thế giới yên bình mà tôi hằng ao ước thì 1 tí nguy hiểm đáng là bao. Dù sao tôi cũng đã sắp chết 1 lần rồi.

Vương quốc O, vị vua thống trị Leo. Thuộc dị loài của loài mãnh thú sư tử.

Thời gian này thì đa số các dị tộc đang chiếm số phần lớn trong các ma pháp sư mạnh mẽ.

Rầm!!

_ Đại nhân, xin tha mạng!!!

Leo _ Tha... Vậy lúc ngươi phản bội có nghĩ sẽ đc tha sao?? Mau đem hắc rút hết mọi kí ức khi hắc giao dịch bán nước cho ta.

_ Vâng

Leo _ Khốn thật, bọn hắc pháp sư ngày càng quá tay mà....

_ Thưa ngài...

Leo _ Chuyện gì??

_ Dạ, có vua nước Corn muốn diện kiến ngài ạ!!

Leo _ Hừ, cho vào.

Capri khoác áo bào đen bước vào. Ngang nhiên ngồi đối diện Leo

Leo _ Cho hỏi ngài Capri đến đây có việc gì??

Capri _ Ha, phải chăng ngài Leo đây còn nhớ việc ở buổi thảo luận của Thập Đại Vương Tọa chứ??

Leo _ Còn nhớ, mừng ngài vừa đánh chiếm đc Bra. Đất nước giàu tài nguyên thiên nhiên nhất đại lục.

Capri _ Ko dám

Leo _ Vậy... Ý chính ngài đến đây là gì??

Capri _ Ngươi biết cả 3 người bọn ta là 3 bọn dân đen hèn kém đã diệt sạch 3 tiểu vương quốc và chỉ trong vòng 1 năm đã nâng chúng thành đại cường quốc để sánh ngang với ngươi là nhờ đâu ko hả?? Vị vua có lãnh thổ chết nhiều nhất đại lục _ Leo.

Leo _ Ý ngươi là sao??

Đúng là sau tiếng vang của 3 người họ biến từ 1 tiểu quốc nhỏ bé ko để vào mắt thành đại quốc ko khiến Leo khâm phục tài năng của họ. Nếu cả 3 hợp sức ra tay thì đất nước của Leo chỉ có nước mất.

Capri _ Ta nghĩ ngài đã thông suốt đc vài phần. Vậy ta vào việc chính, ta muốn ngài kí hiệp ước liên minh với bọn ta.

Leo nhủ mày _ Ko phải 3 người các ngươi đã nói rõ trong cuộc họp là ko muốn dính líu với ai sao??

Capri _ Đúng thế, nhưng ta sẽ cho ngươi 1 ngoại lệ. Nếu bọn ta đánh quân vào đây thì cũng sẽ bị thiệt hại lớn do môi trường ở nơi đây quá khắc nghiệt. Các núi lửa đều chứa đựng các nguồn ma lực lớn nguy hiểm. Nên ta muốn dùng cách nhanh gọn là kết đồng minh.

Leo _ Ta sẽ có lợi gì sao??

Capri _ Ta giúp ngươi dọn sạch bọn phản thần và chó săn thì sao?? Kể cả hắc chủ đã bị giăng ở 1 vài ngọn núi lửa ở quanh khu dân cư sinh sống.

Leo _ Ngươi....

Capri _ Tộc mãnh sư các ngươi tự hào ở sức mạnh trời ban nhưng trí óc hạn hẹp. Các ngươi ko còn sự lựa chọn nào khác đâu. Ngươi ko phải muốn cậu ta tự ra tay đánh nơi này chứ, ở đây khí hậu nóng nực, đường xa. Khi cậu ta đến đây có lẽ sẽ nổi giận đến nổi đóng băng hết những mạch dung nham của các ngươi luôn đây.

Leo _ Ngươi đang dùng Scor đe dọa ta, nghĩ ta sợ hắc!!

Capri _ Tất nhiên, là ai đã lúc 13 tuổi đánh ngươi thành sư tử đá nhỉ?? Ko phải phụ vương ngươi cầu hắc rả băng thì đội thực lực của ngươi thì phải mất tận 3 tháng nhưng ko đc, lúc đó vào ngày sau ngươi phải đăng quang nên phải nhanh. Cả phụ vương ngươi cũng ko đủ khả năng rả băng nếu ko mất tận 1 tuần đấy.

Leo _ Đc rồi, ta sẽ kí nhưng với 1 đk.

Capri _ Việc gì??

Leo _ Giúp ta ngăn chặn 1024 ngọn núi sắp phun. Ta ko thể chi phối đc chúng khi rắng cảm cự 9731 ngọn còn lại.

Capri _ Đc, ta sẽ giúp.

Can _ Scor, đã lâu ko gặp. Đạo này cậu làm gì thế??

Scor _ Làm 1 tên lang thang khắp nơi.

Can _ Cậu thật, tài giỏi như thế sao ko kiếm việc gì đó làm đi.

Scor _ Vậy còn cậu, trong thân điện ra sao rồi.

Can _ Á haha, cũng ko có gì xảy ra cả nên đạo này mình nhàn rồi lắm luôn á!!

Scor _ Thế sao??

Scor lại 1 tách và 1 tách nâng lên mà uống. Nhìn cậu lơ đãng ko để tâm gì cả nhưng thật ra là đang chú ý lắng nghe đấy.

Scor gặp Can ở 1 bãi đá ngầm. Lúc đó tên ngốc này lơ ngơ đeo kính nhìn chết cũng ko sao nhưng Scor cũng rảnh tay ra tay cứu giúp khi Can bị sóng cuốn. Do Scor ko muốn nghe tên Can kia là cứu phá vỡ giấc ngủ của mình mà thôi.

Lúc đó cả 2 đều 10 tuổi. Can suốt ngày bám theo Scor đòi trả ơn. Nhờ tên ngốc ngếch Can bám theo mà lúc đó Scor ko cần đi đâu cũng có kẻ hầu bồi đồ ăn tận miệng.

Can còn giúp Scor thu thập thêm ít sách ma pháp hệ biến dị băng. Do ma pháp sư hệ biến dị rất ít nên sách cũng rất hiếm. Dần biết Can là 1 tên ma pháp sư tiên tri tập sự do đang đi kí khế ước với linh thú nên bị chúng tấn công.

Scor cũng sẵn giúp tên Can chỉnh sửa ấn chú ma pháp tiên tri đôi chút để nâng cấp nó. Thật ra là Scor chỉ ngủ mớ chỉ bừa thôi, ko ngờ lại giúp Can năm lên 15 làm lễ trở thành 1 ma pháp sư tiên tri vinh dự của hoàng tộc dù cậu chỉ là 1 nhánh thấp kém nhỏ bé của hoàng tộc trước giờ.

Vinh dự đc dùng cái họ Cer đầy cao quý.

Can ko biết Scor đã thành quốc vương, ngờ cậu vẫn còn là người bạ đâu ngủ đó, làm biếng đến nỗi chu du mọi nơi như trò mới thôi.

Can _ Tớ... Đạo này tớ đang để ý đến 1 cô gái.

Scor _ Ai??

Can _ Là... Là nữ đại tướng quân Taurus nha. Cô ấy có mái tóc hoàng kim vàng ánh cao quý như ánh mặt trời.

Scor _ Ờ, sao nữa?

Scor đang ráng lục ra cao cô ta là ai nhưng ko thể, trước giờ cậu có đặt ai vào đầu đầu mà tên chả họ. Nhớ đc tên của Capri, Aqua và Can là tài lắm rồi.

Can _ Nhìn dáng vẻ nhỏ nhắn hiền ngang ấy khoác lên mình bộ giáp kiêu dũng. Tím tím bất giác loạn cả lên.

Scor _ Ờ.

Can _ Tớ đã tỏ tình và đc chấp nhận, bọn tớ đang hẹn hò nha.

Scor _ Ủ.

Can _ Nhưng nước cô ấy ở phe trung lập ơ cuộc chiến nên tớ sợ cô ấy phải ra sa trường đối đầu với tus đại cường quốc mất. Ko ngờ cả vua Leo cũng gia nhập phe cần quét.

Tứ đại cường quốc, á à, thì ra Capri làm việc nhanh thế. Tạm thời Scor sẽ ko nên đụng đến Cer và nước của cô đại tướng quân gì đó.

Scor _ Đc, đừng lo. Tạm thời cô ta ki cần ra chiến trường đâu.

Can ngán ra, sao lời Scor nói ngày càng khó hiểu thế này. Như là khẳng định thì đúng hơn.

Cạch!!

Can _ Cậu định đi đâu à??

Scor _ Biển!!

_____;;

Rào!! Rào!!

Nhìn mặt biển ngày càng đen sẫm kia, Scor bắt giác cau mày. Xem ra bọn dị loại bắt đầu sinh sản lan đến tận biên giới quốc gia của cậu rồi.

Đắm mình vào trong dòng nước lạnh giá. Scor mơ hồ nghĩ về thế cục vương quốc hiện nay. Ko nên đem Capri lĩnh quân quá nhiều nơi đc, kéo cậu ta lại 1 lần nữa chết số ở nơi nào nữa mất. Aqua thì con bé ko nên lấn quá sâu vào chém giết. Xem ra cậu phải tự mình ra tay thôn tính các vương quốc còn lại.

Áo choàng xanh phát phơ giữa biển, đứng trên 1 vách núi cao. Trong suy nghĩ vẩn vơ, Scor bị 1 giọng hát trong trẻo khiến mình phải bưng tỉnh.

Giọng hát như trút đi mọi mệt mỏi trong cậu. Có ai nghĩ 1 kẻ đã làm bao tội ác như Scor hằng ngày lại có thể ngủ dễ dàng mà ko trăn trở gì cả. Sự thật ko phải thế, mỗi khi cậu đắm mình vào trong giấc ngủ là lúc mà cậu phải trải lại những kí ức kinh hoàng nên như thế cậu càng muốn ngủ. Cậu muốn mình ko đc quên những tội ác mà mình đã gây ra. Sở hữu 1 cơ thể với sức mạnh vượt trội đồng nghĩa cậu đã bị giáng 1 lời nguyền.

Khi cậu hạnh phúc chỉ có đau khổ và khi cậu đau khổ chỉ càng đau thêm mà thôi. Kẻ vĩnh viễn ko thể nhiễm ánh sáng.

Cậu mất lơ đãng tìm kiếm chủ nhân của giọng hát. Trong đầu đầy lổn suy nghĩ tiêu cực như là kẻ nào đó đang làm thuật mê hoặc lên cậu.

Quả nhiên, trên mỏm đá kia là 1 cô gái ăn mặc mát mẻ, nhìn như ko mặt gì thì đúng hơn.

Chắc có người đứng sau cô ta.

Cạch!!

Scor đáp trên mỏm đá 1 cách nhẹ nhàng. Tốc độ của cậu quá đổi nhanh.

Scor _ Mục đích của ngươi là gì???

Nhìn bờ vai trắng ngần tóc bạch kim xõa xuống kia làm nhịp hô hấp của cậu chậm lại.

Cô gái kia đang say sưa hát giết mình xoay lại. Khuôn mặt như búp bê xinh xắn tròn xoe mắt nhiên cậu đầy ngạc nhiên. Mắt xanh hết mặt biển yên ả đang lay động. Dù cô có đẹp đến làm người khác hồn siêu phách lạc nhưng hiện tại trong mắt Scor, cô chỉ là 1 cô ả yếu hèn. Nhưng quả thật nhìn khuôn mặt ngây thơ của cô khiến cậu có chút xao động.

Cô gái mặt đỏ ửng, cuốn quít dùng mái tóc dài thướt tha của mình che mọi thứ trên cơ thể lại. Cô rụt rè lùi lại phía sau rồi nhảy hẫng xuống biển.

Scor ánh mắt có chút luyến tiếc, quả nhiên sự chiếm hữu trong cậu đang bắt đầu trỗi dậy.

Nhanh tay tạo ra 1 kết giới phong bế phạm vi 30 m của biển. Hóa ra 1 chiếc lồng nhỏ nhốt cô gái kia vào.

Bị nhốt vào lồng, mắt cô đầy sợ hãi. Nhưng cô vẫn ko chịu ngoi hẫng lên mặt biển. Scor dùng tay kéo hẫng cô ra khỏi mặt biển và cậu ko khỏi bị giật mình....

Tai cô và đuôi cô, cô có đuôi..... Hiểu ra đc cô là 1 nàng tiên cá. Scor như 1 kẻ muốn sở hữu món đồ quý giá này, miệng nhếch lên. Phải biết là tộc người cá sắp tuyệt chủng hẳn là do nước biển ô nhiễm. Muốn gặp loài này xem là vận may của năm đấy....

_ Thả... Thả ra... Híc híc....

Giọng nói yếu ớt vang lên the thé. Scor liếc nhìn xuống cô gái cứ cúi mặt xuống kia.

Nâng lên chiếc cằm trắng nhỏ, đôi má đỏ đang chứa đầy lệ thả thiết cầu xin cậu. Về mặt như đang rất sợ cậu nha. Sâu trong lòng là bản tính muốn trêu chọc nổi dậy.

Scor _ Có gan quyến rũ ta giờ lại khóc thành thế này sao??

_ Ko... Ko có... Hu.. Oa.....

Scor nghĩ mình nhầm thiết rồi, tộc người cá luôn hiền lành và ko tham vọng. Họ đã âm thầm sống dưới biển hàng triệu năm nhưng vẫn ko chiếm đoạt bất cứ thứ gì ngoài biển cả kia là nhà của họ cả.

Với lại 1 cô bé như vậy sẽ có gan quyến rũ cậu sao?? Đáp án là ko. Đến nhìn cậu cô còn sợ thì làm gì có gan to đến thế.

_ Cầu xin anh... Hãy thả tôi ra đi mà!!

Scor _ Cô đã xâm phạm vào vùng biển biên giới của vương quốc của ta. Cô nghĩ ta sẽ thả cô đi sao??

_ Tôi... Ừ... Híc.....!!

Scor _ Nín, ko đc khóc. Nói ta biết sao cô lại vào đây??

_ Hu hu... Oa oa.....

Nhìn khuôn mặt lạnh lẽo của Scor, cô càng khóc to hơn.

Kéo con cá đá lại gần bờ, tuy Scor ko làm gì nữa nhưng cô cứ khóc mãi.

Scor muốn diệt chút tình trong mình nên lúi rúi ra uống nhằm ko quá chú ý đến cô. Nhưng sao mắt cậu ko bắt gặp lại nhìn về phía cô chứ.

Bờ vai nhỏ nhắn, eo cũng thon. Xương quai xanh xinh đẹp, còn có bộ ngực thì bị 1 ít tóc che mắt.

(Nhìn đâu thế hả biển thái!!)

Soạt!

Scor _ Mặc vào, bọn phụ nữ hờ hang thật chướng mắt.

Ném cho cô chiếc áo choàng của mình. Cô cầm chiếc áo, lại lên nhìn về phía anh. Cậu ấy thật kì lạ nha.

_ Mọi người có dạy tôi rồi nha. Đây là quân phục, anh là người canh gác ở bãi biển này à??

Scor khẽ cười, cô nhóc này quả thông minh ko hơn đứa con nít chút nào. Chỉ cần thêm 1 ít phụ kiện thôi thì quân phục sẽ biến thành vương phục ngay. Kiểu dáng áo cậu vừa đơn giản nhưng toát ra vẻ cao quý nên cô ko nhìn ra cũng phải.

_ Nha, áo của nhân loại thì ra là thế này. Lần đầu tiên tôi đc sờ đó nhe.

Scor _ Trước giờ cô ko mặc quần áo sao??

_ Ko nha, vì tôi là mỹ nhân...

Cô ngốc đột nhiên bịt miệng lại liếc qua nhìn Scor vẫn ko phản ứng gì thì thở phào nhẹ nhõm.

Scor _ Đuôi của mỹ nhân ngư khi nào sẽ lại biến thành chân.

_ Oa, sao anh biết tôi là mỹ nhân ngư nha.

Đuôi của cô vẫn ko biến lại thành đôi chân như khi nãy.

Scor _ Ko nói thật tôi sẽ tống cô vào ngục làm mắm cá đấy.

_ Đừng nha... Pis chỉ mới làm lễ trưởng thành ngày hôm nay thôi. Còn chưa đc thăm nhìn ngắm đất liền thế nào mà? Oa oa.. Đừng đem Pis làm mắm...

Scor _ Đc, ko làm mắm nhưng sẽ làm rượu. Chắc ngon lắm!!

Scor thật sự đang muốn đùa cùng cô đây. Sao mà ngốc thế, làm mắm mỹ nhân ngư mà chưa "ăn" trước ko phải sẽ rất lãng phí sao?

_ U.... Cho Pis về biển nha. Bạn phá lòng ra đc ko??

Scor _ Ko.....

_ Nhưng..... Nếu Pis K về đc nhà thì ko thể hoàn thành đc nghi lễ mất.

Scor _ Lễ??

_ Là nghi lễ rất rất quan trọng luôn. Nếu ko thực hiện nghi lễ thì Pis ko thể đc lên bờ trong thời gian ngắn nhất đâu.

Scor _ Đc, tôi sẽ thả em về với 1 đk.

_ Là gì thế?

Scor đeo lên cổ cô 1 chiếc vòng ngọc lục bảo.

Scor _ Đây là 1 khế ước. Nếu em thề rằng sẽ trở lại đây cho tôi vào ngày mai nếu ko thì đừng mơ đc ra ngoài.

_ Đc, hứa nha.

Scor _ Còn nữa, nếu chủ nhân ko thực hiện đúng lời hứa thì chiếc vòng sẽ siết cổ người đó đến chết nha.

_ Pis sẽ đến nhưng... Lúc đó, bạn đem Pis đi xem cuộc sống trên đất liền đc ko?

Scor _ Đc!!!

_ A....giúp tôi 1 tí nha.

Scor _ Chuyện gì??

_ Tôi... Ko thể bơi đc ở nước cạn nên... Nhờ anh giúp tôi ra giữa biển nha.

Scor phá bỏ lồng băng, đem cô bé vào lồng. Cậu tạo ra 1 con đường băng trải dài ra tận giữa biển.

Pis có cảm giác sao cậu bước đi chậm thế nhỉ?? Làm cho cô khó xử quá trời.

Rào!!

Lúc này cô khe khẽ ngược lên nhìn kĩ mặt cậu nha. Đôi màu mắt và tóc quả là tuyệt đẹp. Ánh mắt thật lạnh lẽo quá. Nhưng anh thật rất đẹp nha, chỉ là.... Con người này cho người khác 1 cảm giác ko thể ở bên đc.

Cô mãi suy nghĩ đến khi cậu đem cô đặt xuống biển.

Scor _ Ta ghét nhất kẻ hồ hang. Nên mặc áo cẩn thận.

_ Nhưng là nhân ngư thì ko cần mặc áo nha.

Scor _ Còn cần??

_ Sẽ nghe lời nha. Anh ko nên tỏ ra đáng sợ thế đâu, tôi sẽ khóc đó.

Em đến, bài hát như tẩy rửa nơi biển chết này và trái tim tôi. Nhưng dù có thanh lọc bao nhiêu lần thì tim tôi vẫn là 1 màu đen.

Nhìn nước biển trong xanh rọi soi mặt trăng. Scor ko khỏi nhớ đến giọng hát đó. Giọng hát có thể thanh tẩy mọi thứ bẩn tạp, đáng để sử dụng. Cô sẽ là 1 công cụ mà cậu rất cần đấy.

Cá ngựa _ Công chúa, người đã về. Mọi người lo cho người lấm bẩn.

_ Ừm.. Ta....

Cá ngựa _ Chủ nhân, đây là....??

Nhìn Pis mặt đỏ ửng vui vào chiếc áo choàng xanh. Cá ngựa ko khỏi thắc mắc.

Pis _ Là... Là của 1 con người đã tặng cho ta nha.

Cá Ngựa _ Vâng, người mau vào thực hiện nghi lễ thôi nào.

Pis _ Ừm.. Ta muốn hoàn thành sớm để lên đất liền nha.

Muốn gặp lại cậu 1 lần nữa.

_____;

Uỳnh!! Đùng!! Đùng!!

Từ toà lâu đài phát ra vô số tiếng nổ to. Cả mặt đất như rung chuyển.

Scor _ Chuyện gì thế??

Aqua _ Anh.... Capri đột nhiên nổi giận rồi trút giận ở khu tập luyện ma pháp cả ngày nay. Anh mau ngăn anh ta đi.

Scor _ Đc rồi. Em mau đi về nghỉ trước đi.

Aqua _ Vâng!! Anh...

Scor _ Sao?

Aqua _ Áo choàng của anh đâu rồi ạ? Em nhớ anh thường hay mặc nó khi ra ngoài mà.

Scor _ Tặng rồi.

Aqua _ Tặng??? Ai đc cơ chứ??

Bước vào căn phòng đã bị phá hủy đến ngón ngang mọi thứ. Scor bước lại gần tên con trai đang ngồi hờ hững dưới sàn kia.

Móc ra vài chai rượu đặt xuống và ngồi cạnh cậu. Lúc tên này nổi giận thì chuốt say là cách tốt nhất.

Cả 2 đều im lặng khoảng 1 thời gian khá lâu đến khi Capri chủ động mở miệng.

Capri _ Cậu có biết cuộc đời này tôi ghét nhất là gì ko??

Scor _ Lừa dối!!

Capri _ Đúng vậy, nhưng cô ấy lại lừa tôi. Người con gái đầu tiên mà tôi tin tưởng đã lừa tôi.... Ha, cô ấy đã đi rồi. Đi mà ko nói với tôi 1 lời nào cả.... Vậy mà đã nói sẽ đợi tôi!!

Capri ko hề là 1 tên khô khan tí nào, chỉ cần 1 việc đã động đến lòng hẩn thì hẩn sẽ roi nước mắt. Và giờ đây hẩn đang khóc.....

Capri _ Ta... Lần đầu tiên biết thế nào là.. Yêu 1 người nhưng.. Nhưng lại ko thể ở bên cô ấy.. Cô ấy thật sự ghét ta,.....

Scor phải mất thêm 1 thời gian khá dài nữa để hẩn an tâm lại.

Scor _ Uống đi!!!

Capri buồn chán nâng chai rượu lên tu ừng ực hết mụn rượu giải sầu.

Capri _ Bọn phụ nữ quả là loài dối trá.....

Scor _ Uk... Đó là những điều ta đã từng nghĩ nhưng.. Sự thật ko phải thế!!

Capri _ Ý người là sao?

Scor _ Nếu là 1 bọn dối trá thì người đã chẳng đề vào mắt rồi đúng ko, Capri??

Capri _ Có lẽ thế.....!!

Scor _ Ở cô ta có 1 thứ gì đó thu hút người khiến người phải yêu điên cuồng.

Capri _ Ta... Ta..... Ko thể nào.. Chỉ là chột hú thú thôi. Loại người như cô ta ko xứng để đc ta yêu....

Scor áp sát Capri vào tường.

Scor _ Capri, nhìn thẳng vào mắt ta và trả lời. Người thật sự ko yêu cô ta??

Capri _ Ta.... Ta...

Đôi mắt tím than sâu thẳm nhìn vào mắt cậu khiến cậu có chút sợ hãi.

Capri _ Ta yêu cô ấy... Rất rất nhiều.....

Scor buông lỏng 2 tay Capri ra.

Scor _ Hình như dân gian có câu, lưới trời tuy thưa nhưng khó thoát thì phải.

Capri _ Có ý gì??

Scor _ Cô ta chỉ là trồn người thôi mà. Nếu đã thế thì hãy lũng lạc cả cái đại lục này để tìm cô ta đi. Chỉ cần làm chủ của cả cái đại lục này thì tìm cô ta ko có gì khó cả. Huống chi cô ta là 1 trong những con dân của Bra. Nhất định sẽ xuất hiện ở phe Selene.

Capri _ Người nói đúng.

Li đại đó, khi tìm đc em thì đừng mong mà chạy thoát khỏi tôi đc nữa. Dù em có xuống địa ngục cũng ko thoát.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Chuyện tình tôm cua cá

Hai viên thủy lệ nhỏ đang hòa vào nhau và dập tắt mọi ngọn lửa đang rực sáng. Ánh sáng vừa nhu hòa vừa trong sáng khiến ko gian như đc xoa dịu. Hình ảnh 1 con gái nhỏ trong sáng dần xuất hiện trong làn sương mù.

Đột nhiên 1 viên thủy lệ có màu vô cùng sẫm xuất hiện.....

Xoảng!!! Quả cầu thủy tinh đã vỡ vụn khi thủy lệ đen kia xuất hiện.

Can_ Lần đầu tiên việc tiên tri của mình bị cắt ngang. Xem ra là 1 điềm báo lớn....

Can đang mãi nghĩ ngợi về giấc mơ tiên tri lúc nãy. Giấc mơ tương lai ko rõ ràng tí nào.

_ Dạ thưa đại nhân!

Một tiểu hầu vào bẩm báo.

Can_ Có chuyện gì à?? Ta đã nói khi ta tiên tri thì ko kẻ nào đc phép làm phiền cơ mà!!

_ Xin đại nhân tha lỗi nhưng... Tướng quân Taurus đang đợi ngày ở bên ngoài ạ!!

Can_ Đc rồi, người mau dọn dẹp ở đây đi

_ Vâng

Can đứng phía sau ngắm nhìn cô gái nhỏ vận trên mình bộ giáp bạch kim nổi bậc. Mái tóc vàng kim đc buộc cao trông vừa ung dung vừa khả ái. Trong mắt cậu cô thật đáng yêu nha.

Nhớ đến cuộc họp của 12 vương quốc vào vài tháng trước. Cậu đang ở phòng chờ với tư cách là 1 vị khách quý thì cô bước vào cùng với nhà vua của cô. Cậu ko nghĩ thân hình nhỏ bé kia đang lãnh trong tay hàng vạn sinh mạng. Điều này khiến cậu khâm phục vô cùng

Nhưng như thế thì ko làm 2 người đi đến khoảng cách gần như vậy đc.

Vô tình lúc cậu định xuất điện đi dạo 1 chuyến thì bị tên cùng là đệ tử trước đây học ở điện thờ bắt ngờ mai phục. Ai mà ngờ hắn ta hận cậu vì giành lấy chức vị nhà tiên tri của hắn, do hắn thuộc nhánh chính của dòng hoàng tộc nhưng khi bị Can cướp đi cơ hội thì bị gia tộc ruồng bỏ và đuổi đi. Giờ hắn muốn trả thù cậu.

Mấy năm nay Can đều theo nghiệp tiên tri và tu luyện ma lực nên cậu ko quá thạo về chiến đấu cho lắm. Nói rõ là mù tịt, trước giờ chỉ cần ai ức hiếp Can thì để Scor biết đc là... Là cậu xử hắn luôn.

Hết như lúc cậu bị tên hoàng tử Leo kiêu ngạo phách lối ý mình là Vương tộc to lớn nên ăn hiếp cậu và cái giá hắn phải trả khá thảm. Sự thật là do hắn dám đốt cái cây mà Scor đang ngủ dưới bóng râm của nó nên.....

Mấy năm trời có Scor là chỗ dựa nên cậu cực an tâm mà tu luyện vậy mà giờ đây..... Biết vậy khi xuất điện nên ko trọng màu mè mà mang theo vài tên vệ sĩ cho rồi.

_ Can, tại mày mà tao phải nhục nhã bị đuổi ra khỏi cung điện. Bì mày mà tương lai của tao bị hủy. Tại mày hết, mau chết đi tên hèn mọn.

Can_ Tại cậu cứ lêu lổng ko chịu tu luyện giờ đổ lỗi cho tôi sao??

_ Tao ko cần biết, chỉ cần mày chết đi thì vị trí nhà tiên tri sẽ là của tao... giết nó cho tao!!

Cả bọn sát thủ hầm hờ nhào về phía Can. Trong tình huống nguy hiểm Can định tạo 1 cái kết giới sơ cấp mà trước kia đc Scor nhắc học để phòng thân. Nhưng cậu tạo ko kịp mắt, cậu nhắm mắt để rồi chuyện gì đến rồi cũng đến....

A, Scor à. Biết vậy trước đây nên nghe lời cậu. Thiết nghĩ là nhà tiên tri thì ko cần chiến đấu nhưng tớ nhầm rồi....

Keng!! Hự!! Đòàng!!!

Can đợi 1 hồi sau khi vô số tiếng động vang lên thì mở mắt ra. Cậu vẫn chưa chết. Trước mắt là cô bé lúc trước cậu gặp nha. Ko bít sao mà cô xử hết bọn người kia mau thật.

Taurus_ Là nhà tiên tri nước Cer??

Can _ Vâng, là tôi. Cảm ơn vì đã giúp.

Taurus _ Chẳng có gì cả, để tôi đưa anh về.

Can _ Ko, ko cần đâu.... tôi đang định đi dạo các gian hàng đó mà.

Taurus _ Vậy tốt quá, anh dẫn tôi theo cùng đc ko? Tôi ko thạo đường phố ở đây cho lắm.

Can _ Đc mà.

Nhón nhà nhón nháo!!

Taurus _ Quả là 1 quốc gia yên bình nha.

Can _ Ko đâu, chỉ là cái vô bên ngoài thôi. Cô nhìn bên kia xem....

Taurus _ Là những tên lưu manh đang bảo kê...

Can _ Đúng, nơi đây ko hề có an ninh trật tự. Quân lính rượu chè lười nhát mặt bọn lưu manh.

Taurus _ Ko phải các anh theo phe phái hòa bình của nữ hoàng Selene sao?? Sao ko tìm cách cách tân đất nước.

Can _ Ko thể, kí hiệp ước là do tôi đã tạo ra 1 lời tiên tri giả để ép Đức vua kí hiệp ước. Nhà vua ăn chơi xa đọa chả ngó ngàng đến xã tắc.....

Taurus _ Đã hiểu... Nhưng sao anh lại phục vụ ông ấy khi có hành vi ko tốt như thế??

Can _ À, đây là 1 bí mật....!!

Tôi thiết nghĩ dù mình chỉ là 1 nhà tiên tri yếu ớt nhưng thật muốn thay đổi bộ mặt của vương quốc này trước khi thảm họa ập đến.

Can _ Cảm ơn cô vì đã đi với tôi. Cái này tặng cô.

Taurus _ Gì thế??

Can _ Là bánh tôi làm nha.

Taurus _ Nhảm, ngon thật. Cảm ơn anh rất nhiều. Lần sau dẫn tôi đi dạo cùng nữa nhé.

Can _ Đc!!

Taurus _ Can, anh tới rồi à??

Can _ Ừm, xin lỗi vì bắt em phải đợi.

Taurus _ Ko đâu. Ta đi nào. Hôm nay em muốn đến thăm khu buôn bán của phe cần quét. Vương quốc Pio.

Can _ Có sao ko?? Lỡ họ làm gì đó?

Taurus _ Anh an tâm. Họ ko phải là loại người đó đâu, với lại họ sẽ ko nhận ra ta đâu. Ba vị vua đó tuy tàn ác nhưng đã ban ra 1 đạo luật, bất cứ ai cũng Ko đc giết người vô tội. Kẻ phạm tội chỉ cần chết ko đc, sống ko thoát.

Aqua _ Thật tình! Từ tối hôm qua cả 2 anh ấy đều kì lạ.

Nhìn Scor trang phục thương nhân làm Aqua ngạc nhiên. Áo choàng và khuy áo mạ vàng đều ko có.

Aqua _ Anh... Anh định đi đâu sao??

Scor _ Ta định đi xem tình hình các khu vực buôn bán. Em ở lại giúp ta lo 1 số tài liệu về Tarius đc chứ?? Chúng ta nên học hỏi 1 ít về cách trị dân của họ đây.

Aqua _ Vâng. Nhưng anh định để nguyên màu tóc và mắt của mình mà đi sao??? Chúng ta là những dị loài đặc biệt mà. Anh chưa xuất hiện trước mặt ai nhưng dựa vào màu tím than họ sẽ nhận ra anh mất.

Scor _ Em cho anh 1 lọ thuốc nhuộm trắng tóc đi, thêm kính áp tròng nữa.

Aqua _ Đc, em đi chuẩn bị ngay.

Scor _ À, còn nữa.....

Aqua _ Dạ!!!

Scor _ Em cho anh mượn.....

Giới thiệu sơ về vương quốc Pio. Đây là vương quốc duy nhất gần biển mà lãnh thổ đa phần là hoang mạc và sa mạc. Ban ngày khí hậu nóng tựa lửa đốt còn ban đêm thì như băng vực. Đây là nơi tựa như ko ai có thể sống đc, cuộc sống khan khổ vô cùng. Vậy mà người dân nơi đây còn bị chính quyền hoàng gia bóc lột xây cho họ vô số cung điện. Nhưng sự áp bức này đã kết thúc vào 1 năm trước khi 3 vị anh tài đánh sập hoàng tộc. Vị vua bị ấn lên ngôi. Với ma thuật kinh tài của mình, ngài đã biến khí hậu nơi đây ôn hòa hơn nhiều và mở rộng cho việc kinh doanh. Nơi đây như đc hồi sinh lại. Thế là vua Pio đã hoàn toàn chiếm đc 1 lãnh thổ chết lớn nhất và cải tạo. Dân chúng nơi đây vô cùng khâm phục dù họ làm nhiều việc ác.

Rào!! Rào!!

Pis _ Oa, anh đã tới rồi nha!!

Scor nhúu mày, cô đang mặc cái áo choàng mà hôm qua cậu đã đưa ngày hôm qua. Thân hình trắng trẻo ẩn lộ thật mê người. Cô khiến kẻ khác phải phạm pháp à?? Và như Scor này, hồ hững với phụ nữ nhưng dục vọng ẩn giấu rất lớn. Cũng may đây là bãi biển riêng cấm ai vào nếu để kẻ khác thấy cô thì.....

Scor _ Ngồi hẳn trên bờ như vậy!!

Pis _ Tại vì rất mong đc đi thăm đất liền nha.

Scor _ Mau mặc cái này vào!!

Scor đưa cho Pis bộ đồ xinh xắn đáng yêu. Màu hồng khá xinh.

Pis _ Là cái gì vậy??

Scor _ Đầm nữ!!

Là đồ của Aqua đc nhuộm lại cho hợp với cô. Cậu phải hạ mình mượn đó.

Pis _ Nhưng Pis ko biết mặc nha!!!

Scor _ Ta giúp!!!

Pis _ Nhưng các mẹ có nói là ko đc để nam nhân đất liền chạm vào mình nha. Chỉ có chồng mới đc chạm vào người Pis mà thôi.

Mỹ nhân ngư chỉ có giống cái, ko có giống đực nên họ thường tìm nam nhân đất liền để mang thai và trả ơn bằng thủy tinh châu. Cái giá quá hời.

Scor _ Vậy khỏi đi nếu ko mặc.

Pis _ Đc, anh mặc cho Pis đi. Pis muốn đi nha!!

Nụ cười gian xảo cũng lộ ra. Hừ, vật tư hữu của cậu thì kẻ khác muốn làm chồng sao? Mơ đi.

Và thế là Scor đã đạt đến cảnh giới cao hơn cả Capri.

Scor _ Tháo áo ra. Giờ 2 tay lên!!

Pis _ Nhưng... Có cái gì đó lạ lắm...

Scor _ Sao??

Pis _ Pis thấy người nóng nha. Nếu anh cứ nhìn như thế!!

Scor _ Ko nhanh sẽ muộn

Soạt!! Á!! U!! Nhột quá!!

Scor nhìn cơ thể trần đỏ mắt ko chớp, đơn giản vì anh ấy đã đạt đến cảnh giới cao nhất của mặt lạnh rồi.

Scor khá kiêu hành động, ko sờ mó hay hôn lung tung như Capri. Muốn hành động đen mà nhịn để ko dọa cô thôi.

Pis xoay vòng làm cho chiếc đèn phát phơ giữa gió.

Pis _ Thật đẹp, cảm ơn anh!!

Chân cô đột nhiên nhũn ra và ngã xuống.

Pis _ U... Đau... Hu, đứng ko đc nữa...

Scor _ Sao?

Pis _ Lần đầu tiên đi nên Pis ko đi đc.

Cô gái rắc rối. Scor lần đầu tiên bế 1 người con gái 2 lần. Cả Aqua cậu còn chưa bế nhé.

Scor _ Ôm lấy cổ tôi.

Theo như thói quen hôm qua, cô lại ngược lên nhìn cậu.

Pis _ Nha, dù hôm qua tối nhưng nhớ tóc anh màu tím than mà, sao giờ cả tóc và mắt đều đổi màu rồi.

Scor _ Nhìn lạ sao??

Pis _ Ko nha, nhìn thế nào cũng rất đẹp.

Dù đội chiếc mũ kiểu quân đội nhưng trông anh vẫn rất đẹp và lạnh lùng nha. Cố ý kéo nón che khuôn mặt đây mà.

Pis _ Oa, nhiều người quá nha!!

Pis rất phấn khởi khi đc gặp rất nhiều người qua lại. Sau 1 hồi kết luận, ko ai đẹp bằng anh cả nha.

Scor _ Đừng chạy loạn.

Tương Pis sẽ chạy loạn cả lên nên Scor nắm 1 tay cô. Quả nhiên cậu đoán ko sai, cô quá nổi bật.

Pis _ Tôi ko quen đi mà.

Scor _ Dựa sát vào.

Scor đem Pis ép sát vào người để cô dựa vào cậu để đi và phần cậu ghét chen chúc đông người.

Scor đc ưu tiên nhờ dáng người cao nổi bật nên đi dễ dàng.

Hít!!

Pis _ A, thơm quá!!

Pis nhìn về gian hàng bán đồ ăn. Kéo kéo áo Scor, mặt nài nỉ xin phép.

Scor _ Nghỉ 1 chút!!

Pis _ Oa, cảm ơn, yêu anh nhất!!

Scor có vẻ ko để tâm mấy đến lời cô nói, yêu, cậu nghe câu đó nhiều rồi nhưng ai thật sự yêu chính cậu.

_ Hãy, chào cô bé dễ thương. Cháu muốn ăn gì nào??

Pis _ Ưc... A, cái nào nhìn cũng rất ngon. Anh... Pis đc ăn cái nào ạ??

Scor _ Lấy hết mọi thứ ra.

_ Đc. Mời cả 2 vào trong.

_ Á, anh kia nhìn đẹp thật. Dùng nón che khuất càng đẹp nha.

_ Muốn làm quen quá à!!

_ Cô bé kia nhìn thật xinh xắn.

_ Người yêu của tên nhóc kia à??

_ Nhìn tóc họ giống nhau như vậy chắc chỉ là anh em thôi.

Cạch!!

_ Xin mời!!

Hàng loạt đĩa đồ nướng đc mang ra. Pis nhìn mà ko kìm đc nước tuôn trào.

Pis _ A....nhăm.... Á nóng a!!

Pis vừa cắn miếng đầu tiên đã bỏng miệng.

Pis _ Hu... Đau quá!!

Ra là loài mỡ nhân ngư ko ăn đc đồ nóng.

Scor _ Thật tình.

Dùng ma pháp làm cho món ăn bớt nóng. Cần thận lấy đôi đũa tách xương ra.

Scor _ Ăn từ từ kéo nhẹn.

Pis _ Cảm ơn anh. Anh quả là người tốt nha. Nhăm.. Nhăm..

Người tốt gì chứ?khi cô bé biết mọi thứ về tôi thì ko thể thốt lên từ đó 1 lần nào nữa đâu.

Nhìn Pis ăn ngon miệng và đầy miệng khiến quán ăn ngày càng đông đúc.

Pis _ Anh ko ăn sao?

Scor _ Ko!

Pis _ Thử đi nha. Ngon lắm đó, tôi đảm bảo luôn.

Pis chìa 1 xiên nướng đến trước miệng cậu. Scor cũng rảnh cắn 1 cái. Ừm, ngon, làm mỗi nhăm khá đc.

Pis _ Thế nào thế nào?? Ngon phải ko??

Cô cười híp mắt mong đợi câu trả lời từ cậu.

Scor _ Ừ.

Nhìn Pis dứt Scor ăn thì mọi người càng khẳng định đây là 1 đôi anh trai em gái. Nhưng chả ai gan đến bắt chuyện đâu, họ ko chịu đc ánh sáng cao quý phát ra từ họ nha.

Pis _ Anh, Pis no rồi!!

Scor _ Ừ, tính tiền.

_ Vâng, có ngay.

Can _ Đó.. Cả 2 người kia nhìn có chút quen mắt. Ngưu tóc trắng đó và đáng hệt Scor. Cô gái đó trong giấc mơ của mình..

Scor trước giờ ko hề dùng màu mắt hay tóc thật của mình để gặp Can. Luôn tẩy trắng cho tiện.

Taurus _ Mau vào, ko ngờ quán lại đông đến vậy!!

Can _ Đc!!

.....

Scor _ Đi thôi!!

Pis _ Anh..

Scor nhớ ra nên bế Pis lên trước bao ánh mắt nuôi tiếc của mọi người.

Hơi thở nam nhân và còn kẻ sát như thế này Pis chợt đỏ mặt. Cô chợt hô hấp nặng nề như lên cơn suyễn....

Pis _ Nước... N.....híc....

Scor _ Sao thế??

Pis _ N.....ước.....!!

Scor đành dừng chân ở quán rượu. Tổng hản cửa vào, hảo hán trong đó ko ai ko kính nể cậu nhưng còn shock hơn khi nhìn cậu bế 1 bé gái nha.

_ Đại.. Đại nhân. Ngài dùng gì ạ??

Ko chậm trễ mà long trọng đón tiếp Scor.

Scor _ Nước biển sạch!!

Hả?? Cái dẫu to trên đầu mọi người. Nhưng cũng vội đi chuẩn bị ngay.

_ Đại nhân, của người!!

Scor _ Uống đi!!

Pis cầm lấy ly nước tu ừng ực làm mọi người nhìn cô quái đản. Bộ ko mặn hả trời.

Scor _ Đỡ??

Pis _ Ừm, nước ngon lắm ạ!

_ Đại nhân, ngài có muốn gọi món cũ ko ạ??

Scor thường xuyên đến đây, dù ko ai biết cậu là vua nhưng khí chất và sức mạnh phát ra từ cậu đủ khiến họ tôn sùng rồi.

Scor _ Ừ!!

Một người con trai bí hiểm từ trong góc tối quan sát Scor.

Gemini _ Ái chà, ko ngờ có ngày tên ấy lại tiếp xúc với ai khác ngoài cô đây Aqua!!

Aqua _ Vậy cũng tốt, nhìn cô ta ko có vẻ gì sẽ gây hại cho anh ấy cả!!

Gemini _ Tôi tưởng cô sẽ ghen cơ đấy??

Aqua _ Ko, tôi đc bên cạnh anh ấy với tư cách là em gái là sự vinh hạnh to lớn rồi.

Gemini _ Cô nghĩ cô gái kia sẽ làm cho cậu ta say đắm chứ??

Aqua _ Sẽ ko, vì anh ấy ko có tình cũng chả có tâm. Anh ấy quý tôi vì tôi và anh ấy chung khái niệm đồng loại của nhau.

Pis _ Anh uống gì vậy ạ??

Scor _ Rượu!!

Pis _ Là gì vậy ạ??

Scor _ Đùng thắc mắc!

Pis _ Híc....ách chó!! Anh....Pis Lạnh!!

Scor _ Lạnh?? Có sao??

Mọi người thăm than, đại nhân à, chỉ thuộc dạng khủng bố như ngài mới ko biết a. Chúng tôi đang rét đây.

Scor rót 1 tách rượu mà làm nóng nó đưa cho Pis.

Scor _ Uống!!

Pis _ Anh, mùi nó kì quá!!

Scor _ Uống sẽ bớt lạnh.

Pis _ Hix... Đáng quá!! Hix.... Ko muốn uống nữa đâu....Pis ko lạnh nữa... Ách chò!!

Rầm!!

Đột nhiên Pis ngã xuống cả ghế.

Pis _Đau.. Pis muốn về, cho Pis về!!

Scor _ Một ngum nhỏ đã say!! Mau đứng dậy.

Đại nhân quả vô tâm mà!!!

Scor nhìn mặt cô đỏ mọng thì nghĩ say rượu nên ăn vạ với cậu.

_ Đại nhân, hình như cô bé đang bệnh đó ạ. Nhìn cô bé hình như ko thích nghi đc với nhiệt độ ở đây.

Scor _ Bệnh!?

Scor sờ nhẹ má cô. Trán nóng quá, cả người và tay chân đều lạnh cả. Mạch ko đều, bị nhiễm lạnh rồi, quả đúng là cá ko thích nghi đc với đất liền mà.

Scor _ Đúng thật là bệnh.

Pis _ Nha... Lạnh!!

Đc bàn tay lạnh lẽo của Scor sờ thì càng thêm lạnh hơn. Cô bất chợt nằm co ro run lên, tránh khỏi cái chạm của cậu.

Gemini _ Ôi, chắc cậu ta sẽ vứt cô ta mất thôi. Cậu ta luôn ghét nhất loại phiền phức mà!!

Aqua _ Cô gái kia ko có mùi nhân loại mà là mùi cá!!

Gemini _ Cá?? Ngư Yêu??

Aqua _ Ko, là Nhân Ngư!!

Gemini _ Cậu ta đào đâu ra đc món vật quý giá thế này chứ?? Quả là may mắn nha. Hấn định lợi dụng cô bé này rồi.

Phải biết là tộc nhân ngư là dị loài chưa tới 30 người. Mà họ luôn tránh tiếp xúc với con người và trốn sâu dưới tận đại dương kia. Cả chục năm còn ko đc gặp 1 người nữa đây. Họ dễ xúc động và quý mến người đối tốt với mình, họ nhạy cảm về mọi thứ. Đc ví như vị thần biển cả.

Aqua _ Mong ước lớn nhất của anh là làm cho biển xanh trở lại. Dù phải dùng bao nhiêu thủ đoạn đi nữa. Chỉ có biển sạch thì cả đại lục này mới đc cứu.

Scor dùng áo choàng của mình trùm cô lại, để thân nhiệt mình cách xa với cậu.

Cả bọn người trở mắt, phải biết là Scor rất ghét người khác chạm vào mình hay đồ của mình. Vậy mà cậu lại chủ động dùng áo của mình khoác cho cô dù cả Aqua chưa bao giờ đc cậu khoác áo chứ nói chi đến bế.

Gemini _ Ha ha, Xem ra cậu ta quý cô gái kia hơn cô rồi!!

Aqua _ Im đi, anh ấy chỉ là đang lợi dụng cô ta thôi. Anh ấy ko thể yêu bất cứ ai cả, ko thể. Tôi là người duy nhất có thể bên cạnh anh ấy... Chỉ có tôi... Chiếc váy của tôi, anh ấy đem cho cô ta mặc để tưởng tượng đó là tôi thôi.

Phải, anh ấy làm gì có trái tim nhân từ mà quan tâm ai chứ?? Bấy lâu nay chỉ có 2 anh em cô nương tựa nhau sống. Ko cần kẻ thứ 3 chen vào như Capri 1 lần nữa đâu. Anh Scor ko cần nữ nhân.

Gemini nhìn biểu hiện như muốn độc chiếm anh trai cho riêng mình mà thích thú. Ha, chuyện ngày càng vui đây.

Scor _ Rốt cuộc thì Aqua và tên Gemini kia theo dõi mình làm gì chứ??

Pis _ Anh... Pis lạnh!!

Scor _ Ừ.

Scor dùng áo choàng của mình trùm cho Pis để mọi người ko thấy đôi tay đang dài ra và đôi chân đang dần hóa vảy của cô thôi.

Nhanh tay đặt cô xuống bờ biển. Ân cần tháo ra đôi giày, chân đỏ cả rồi. Xem ra cái đuôi đang dần đc hóa. Ko biết cá bị bệnh thì có chết đuối ko nhì.

Pis _ Ủ!!

Pis đang gắng lột bỏ mọi thứ trên người mình. Nếu mặc chúng thì cô ko thể hóa cá đc mất.

Xem ra ngày hôm nay Scor đc nhìn thấy 1 cô bé ở trần nhiều lần nhì. Cô là cô gái đầu tiên dám vô tư như thế này với tôi thôi đấy. Scor lại gần tay cô thì thầm

Scor _ Nếu lần sau dám hở hang trước mặt tôi thì phải trả giá đấy.

Pis ko nhớ gì cả, chỉ nhớ lời thì thầm khàn đặc của anh man máng và bàn tay chu du khắp cơ thể cô. (Chỉ là giúp lột quần áo thôi nhá)

(Thật ra kiếp trước của 12 người khá H nên mọi người muốn H nhẹ ko ạ. Ta cần ý kiến.)

Pis mơ hồ nhìn rõ khuôn mặt trước mắt mình. Vô tư cười nói...

Pis _ Anh... Anh mà cười lên thì rất đẹp nha. Pis thích nhìn nụ cười của anh nhất.

Cạch!!

Aqua _ Anh... Anh đã về!

Giọng Aqua nghẹn ngào, có phần yếu ớt dành cho 1 cô gái. Bấy lâu nay dù lạnh lùng nhưng chỉ khi bên Scor cô mới lột ra bộ mặt ấy.

Scor _ Ủ!! Sao thế??

Đội hấn trong phòng cậu hấn là con bé có chuyện rồi. Hơn nữa giọng khá buồn, một Aqua trước giờ ko quan tâm đến vui buồn nay lại yếu đuối đến vậy.

Cô choàng ôm lấy cậu. Ôm khá chặt như ko muốn rời. Dù ko máu mủ ruột thịt nhưng Scor cũng rất quý cô nha. Nhẹ xoa đầu cô, đó, vẫn là cái xoa đầu của anh chỉ dành cho cô, bất cứ ai cũng Ko đc cướp.

Aqua _ Anh...!! Sau này có bỏ Aqua ko??

Scor _ Sẽ ko!! Sao nghĩ thế??

Aqua _ Vì... Vì.....!!

Scor _ Vì thấy anh đi với cô gái khác sao? Anh ko mong em lại hành động như thế lần nữa!!

Aqua _ Anh... Em xin lỗi!!

Thì ra anh đã biết, ko gì qua mắt đc anh.

Scor _ Ủ!!

Aqua _ Anh.... Mình kết hôn đc ko??

Scor _ Sao lại muốn vậy??

Scor _ Em chỉ muốn ở cạnh anh và anh trước giờ chỉ có em là người bên cạnh ko phải sao? Chúng ta kết hôn sẽ khiến việc chinh phạt các nước khác dễ dàng hơn ko phải sao??

Scor dường như đang suy nghĩ gì đó. Ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào cô khiến cô run sợ.

Scor _ Anh ghét kẻ tự tiện!

Aqua _ Vâng... Em hiểu rồi!!

Aqua buồn bã buông cậu ra.

Scor _ Tháng sau nữa lễ cưới sẽ đc tổ chức.

Aqua _ Anh... Anh đồng ý??

Scor _ Ủ.

Aqua _ Anh, yêu anh nhất!!

Scor _ Ủ.

Sự việc trọng đại nhưng Scor chỉ đáp qua loa. Mắt lạnh lẽo nhìn xuống Aqua đang ôm cậu hạnh phúc.

Ngày hôm sau có 1 tin tức đã làm chấn động cả đại lục. Tin vua Rius và Pio kết hôn. Người vua là người dân vương quốc của họ còn kẻ lo lắng là các nước khác. Phải biết là Scor là kẻ giấu mặt suốt mấy năm qua và ko hề thân chinh trong cuộc chinh phạt các nước khác. Nếu giờ 2 người đó kết hôn thì khác nào Scor sẽ ra trận cùng lão bà của hắn ta chứ.

Nghe đc tin này Capri còn ko kịp tiêu hóa hết. Còn tên Leo thì suy ngốc luôn.

Capri _ Cậu nghiêm túc?

Scor _ Ủ!!

Capri _ Tại sao?

Scor _ Ko có!!

Capri _ Tôi ko thể nghĩ 1 kẻ như cậu lại muốn kết hôn, hơn nữa người đó lại là Aqua.

Scor _ Ko phải cậu nên lo cho việc tìm kiếm cô gái của cậu sao?? Việc tôi kết hôn sẽ giúp cậu nhanh hơn còn gì!!

Capri _ Cậu... Cậu làm việc này là muốn giúp tôi??

Scor _ Có thể.....!!

Capri _ Ko, cậu dễ gì có ý tốt đến thế này?

Scor _ Đúng là cậu. Hiểu ý tôi đấy. Điều kiện của tôi khá đơn giản thôi.....

Một giấc mơ dài.... Can vẫn đang ngủ... Ngủ trong giấc mơ của mình.... Điềm báo khủng khiếp của tương lai đang dần bắt đầu.

Một nữ nhân xinh đẹp trùm khăn trắng theo nhịp thở nhấp nhô tiến về phía cậu. Cậu thấy mờ ảo sau lớp khăn trắng là đôi tay của dị loài _ Nàng là Mỹ nhân ngư và là người cậu phải cưới. Tên nàng là Pisces. Nếu ko thể giới sẽ xảy ra thảm họa.

Nếu 2 giọt nước cao quý nhất thế gian này ko hòa vào nhau thì thế giới sẽ mất tất. Đại lục có 3 vị thuộc hệ thủy cao quý nằm ở 3 vương quốc khác nhau. Dĩ nhiên ko thể hòa thân với nước Pio. Can đành phải chấp nhận việc này thôi.

Vụt!! Phù!!? Hộc hộc!!

Can lật đật tỉnh khỏi giấc mơ, răng cắn vào đôi môi đến bật máu.

Taurus, xin lỗi!! Tôi ko thể khiến em hạnh phúc đc rồi.

Can _ Người đâu, mau.....

Trong tòa lâu đài tràn đầy sương mù bao quanh. Gemini ngồi vui vẻ trên ngai vàng. Xung quanh là 1 đàn mỹ nhân hơn 3000 người. Hắn đc biết đến là ko giết nữ nhân. Hắn có thể rất hưởng thụ nha.

Ruỳnh!! Ruỳnh!!

Đang nhàm chán ngắm các mỹ nhân thì hắn nhanh chạy vào căn phòng dc mình niêm phong....các loại linh hồn trong đó đang gào thét dữ dội. Xem ra lượng người chết ngày càng gia tăng. Tuyệt, 2 tên máu lạnh kia đã gửi đến cho cậu biết bao linh hồn mạnh mẽ như vậy sao nỡ từ chối đc chứ??

Gemini thu thập tin tức và sức mạnh từ đám linh hồn kia, miệng cười thích thú.

Gemini _ Há, thú vị vậy sao? Ha ha, chuyện vui ngày càng nhiều mà!!

Khu rừng lớn nhất cả đại lục. Khu rừng nơi mà các yêu tinh đang sinh sống, trong đó người đứng đầu là Virgo. Nữ hoàng kế nhiệm mới của yêu tinh tộc. Sắc đẹp nồng bóng tuyết trắng ko ai bì đc. Nàng đc mệnh danh là nữ vương mạnh nhất suốt bao năm qua của yêu tinh tộc, vừa xinh đẹp vừa tốt bụng.

Tộc nhân ngư và yêu tinh có giao hảo tốt với nhau. Nên ngay từ nhỏ, Virgo là yêu tinh duy nhất trên đất liền cô đc tiếp xúc. Pis thật rất quý cô, cũng như cô rất mến Pis.

_ Nữ hoàng, có thiệp mời đc gửi đến từ tộc nhân ngư ạ!!

Virgo _ Đc, cảm ơn.

Virgo _ Bé Pisces sắp phải kết hôn sao? Hơn nữa người đó lại là Cancer, cậu ta mình từng gặp vài lần. Tính cách hiền lành lại tài giỏi. Bé thiệt có phúc nha. Mong cả 2 đc tái hợp tốt đẹp. Hi hi.

_____;

Phịch!!

Taurus _ Những gì người nói là thật??

_ Vâng tướng quân. Sự việc đã đc truyền đi khắp nơi. Nữ hoàng Selene đã ban hôn cho cả 2 rồi ạ. Và chính ngài Cancer là người cầu hôn vị công chúa ko chính thống của Ces trước. Ngày cưới đã đc định xong. Chỉ vài ngày nữa...

Taurus _ Đc rồi, người lui ra đi.

_ Vâng!!

Mọi người trong doanh trại đang nô khí ngút trời. Tên khốn tiên tri Cancer đó dám làm cho tướng quân phải đau khổ. Nếu ko vì ngài ngăn cản thì đức vua đã tự mình và quân sĩ đi đánh chiếm Cer cho hả giận rồi. Từ nay Cer và họ ko đội trời chung.

Taurus _ Chàng là kẻ tồi tệ!!

_ Móa, còn gửi thư mời tận đây, xé, xé ngay cho ta.

Các quân sĩ nhìn tờ thiệp mời quý phái thì định ra tay xé cho rồi. Dám gửi thiệp cưới đến chọc tức bọn ta hả??

Taurus ngăn bọn họ và tay run run cầm thiệp. Quả nhiên là thật, tên của chàng đc in trên đó. Sau đến lúc này còn ko tin sự thật chứ, chàng sắp kết hôn. Nàng là con ngọc mã, tin lời chàng nói. Chàng yêu ta!!!

Tách!! Tách!!

Đêm đó Can ngồi thần thờ trong vườn, mắt ko ngừng rơi lệ. Miệng vẫn chỉ lẩm bẩm mỗi 1 câu.

Can _ Taurus, ta xin lỗi!!

Những giọt nước mắt của hắn rơi xuống hòa vào trái tim yêu nàng mãnh lạnh mà kết tinh lại thành.... Lưu Kí Cầu. Thứ kết tinh cho tình yêu của tôi dành cho em nhưng ko thể tiếp tục.....

Cả thế gian đang nhốn nháo nhưng Scor lại nhàn nhã uống rượu trong phòng.

Cốc cốc!!

Tên thuộc hạ chỉ gõ cửa và bấm báo chứ ko hề đi vào bên trong.

_ Thưa ngài, có người đưa thẻ bài cho quán rượu số 8 cần gặp ngài ạ. Tên là Can.

Scor _ Lui!!

_ Vâng!!

Can, hắn sao muốn gặp cậu rồi. Chỉ khi có việc quan trọng thôi. Khoác trên mình lớp nguy trang hoàn hảo, Scor vụt đi trong đêm.

Đến nơi thì thấy tên Can đang chết ương trên bàn kia, vỏ chai vỡ tung cả, nếu ko phải là người quen của Scor thì nãy giờ cậu ta đã bị xử vì tội gây chuyện với chủ quán rồi.

Can _ Scor... Cậu đến rồi đó à??? Ha ha, ko ngờ lệnh bài mà cậu đưa cho tôi lại có quyền như thế? Ai cũng tiếp đón tôi vô cùng nồng nhiệt.... Hức... Chắc cậu có uy quyền dữ lắm.. Hức.....!!

Scor _ Chuyện gì?

Can _ Nè nè, tôi sắp kết hôn rồi đó. Mừng cho tôi đi chứ?

Có à, Scor lúc nào cũng ru rú trong nhà nên có biết chuyện gì đâu chứ?!

Scor _ Taurus??

Can _ À ko, là cô công chúa của Ces cơ.... Cô ấy vừa xinh đẹp vừa đáng yêu. Ko lâu nữa lại thành vợ của tôi rồi.... Tôi thật có phúc đó nha..... Cô ấy vô cùng trong sáng và xinh đẹp luôn, đúng là người sở hữu dòng máu mỹ nhân ngư cao quý mà!! Tên vua kia thật có phúc khi có cô ấy là con. Vương quốc của lão sợ bị chiếm lấy nên mới muốn kết hôn khi tôi ngỏ ý... Ha ha.

Nghe tới từ mỹ nhân ngư thì Scor cũng có phản ứng.

Scor _ Cô ta tên gì??

Can _ Ó, tôi cũng chả nhớ.. Hình như có in trên thiệp mời nè... Cậu nhớ đến uống mừng vài ly với tôi đây.....

Scor cười nhếch mép khi nhìn thấy chữ Pisces trên thiệp. Mắt mờ mờ âm trầm.....

Scor _ Đc!!

Can _ Taurus, anh xin lỗi, anh yêu em nhiều lắm... Anh xin lỗi. Nhưng nếu như 2 vương quốc của biển ko hợp sức thì đại họa.... Đại họa của thế giới.....

Scor _ Hai vương quốc hệ thủy.... A.....!

Taurus _ Anh thật sự kết hôn?

Can _ Đúng.

Taurus _ Từ lúc nào??

Can _ Anh yêu cô ấy từ rất lâu rồi.

Taurus _ Anh yêu cô ấy rất nhiều phải ko!?

Can _ Ừ.....

Taurus _ Vậy còn em... Em là gì trong anh??

Can _ Xin lỗi, tôi chỉ luôn nghĩ em là bạn.... Tôi ko hề yêu em

Taurus _ Đc, em hiểu rồi. Ngày cưới em sẽ đến chúc mừng cho 2 người.

Từ lúc đó, ngày nào Can cũng lao đầu vào quán rượu chè. Dần cậu đã quên lẽ sống của mình là gì??

Pis _ Anh đã đến?!

Pis đã ngồi chờ Scor hàng giờ liền trên bờ cát với nhiệt độ rét lạnh mà chủ mặc phong phanh cái áo choàng như nào. Cô ôm chầm cả 2 chân để chịu lạnh, đoán chừng đã ngồi rất lâu đi.

Scor _ Sao?? Chờ tôi??

Thật ra chính Scor mới là người chờ. Cậu đã đến sớm hơn cả cô và ngồi chờ trên mỏm đá cao kia mãi. Dù cô đến nhưng cậu vẫn ko xuất hiện.

Pis _ Ừm!!! Muốn gặp anh!! Lạnh lắm, cho Pis uống cái nước đá lúc trước nha!

Scor nhếch mép cười thích thú.

_ Đc!!

Lần này Scor đưa cho Pis 1 cái áo choàng đen dùng để cho kín người. Có ai lại ngồi bên dưới lớp áo đó thì cô chẳng mặc gì cả.

Lần này Scor ko hề bé mà để cô khó khăn chạy theo sau, cậu ko đưa cô đôi giày mà để đôi chân nhỏ đó chạm vào mặt đường giá lạnh như cắt.

Lúc cô té, cậu ko hề đỡ cô dậy hay là ra tay giúp cô. Ánh mắt giá lạnh của cậu cảnh cáo mọi người trên đường ko đc chạm vào cô.

Tuyệt, lạnh quá!! Nhưng tim cậu càng lạnh hơn. Là vật sở hữu của riêng cậu mà cô dám mơ tưởng đến kẻ khác, đây là trừng phạt đối với cô.

Pis _ Anh... Chờ với. Pis theo ko kịp!!

Như ko nghe lời cô mà cậu tiếp tục đi thẳng.

Pis _ Anh.... Pis... Pis!!

Cô nằm sấp do vừa bị té, nước mắt rơi lã chã. Mọi người nhìn cô mà thờ dài bất lực. Vì họ biết chỉ cần họ làm trái ý cậu thiếu niên kia thì họ sẽ lập tức biến mất khỏi thế giới này.

_ Ái chà, cô em xinh đẹp nào đây?? Nhìn ngon ra phết.

_ Da trắng trẻo luôn này, non tơ vãi nha

Một nhóm bọn nhậu hơn chục tên vây quanh cô.

Cô rất sợ nhưng đôi chân tê run ko cách nào đứng lên đc. Sợ, cô sợ quá!!

Đôi tay thô lớn nhót nhúa chạm vào da cô khiến cô kinh tởm. Mặc cho mọi người khuyên ngăn thì chúng ngày càng quá đáng.

_ Hừ, con mồi ngon trước mắt thì thằng nhóc kia ko ăn ko phải nam nhân. Để lão tử giúp nó "!!!Ha ha!!

_ Chân trắng nõn lộ ra thế này chẳng lẽ cô em ko mặc gì dưới cái áo đó sao??

_ Cho bọn anh xem nào.

_ Bọn anh sẽ giúp em sưởi ấm.

_ Nè, sao tao nhìn cô em này rất quen nha.

Pis _ Híc.... Anh.... Cứu Pis.... Anh.... Anh!! Pis sợ.... Sợ quá!!

Cô bật khóc nức nở. Ngay khi bàn tay lũ man rợ định lột áo choàng cô ra thì hắn đã bị đâm thủng tim. Máu bắn tung toé vào mặt trắng mềm đang đỏ ửng vì khóc của cô.

Bịch!!

_ Thằng nào dám??? Đại.... Đại....

_ Đại nhân...!!

_ Tao nhớ rồi, đây là em gái của đại nhân.

_ Ngươi đại nhân bé hôm bữa.

_ Em gái đại nhân!!

_ Đại nhân, xin tha mạng.

Scor _ Đàn bà của ta cũng dám đụng??

_ Ko đại nhân chỉ là do chúng tôi hồ đồ.

_ Xin đại nhân.

Scor _ Đc. Nuốt vào.

Scor ném xuống đất vài viên bi nhỏ. Bọn chúng thi nhau nuốt.

_ Á.... Á.... Bụng... Cả cơ thể...

_ Lạnh... Lạnh quá!

Scor _ Viên bi đó sẽ chuyển hóa theo nhiệt độ môi trường. Trời càng lạnh thì cơ thể ngươi càng lạnh, ngược lại.....

_ Cảm ơn đại nhân độ lượng... Ặc.... Ặc....

Cả bọn run cầm cập quỳ lại cậu.

Pis _ Anh.....!!

Scor _ Đứng.

Pis ráng đứng lên, nhưng cả người run run vô lực. Ánh mắt sợ hãi nhìn cậu. Cậu quá lạnh lùng và độc ác.

Pis _ Anh.... Tha cho họ đi!!

Scor _ Cầm mỏm, tới lượt cô quán.

Scor xốc cô đứng lên. Kéo tay cô ko chút nhẹ nhàng mà đi dù cô ko thể đi đc, nhưng lực tay cậu quá mạnh khiến chân cô loạn choạng như bị kéo lê đi.

Pis _ Anh.... Pis đau.... Đau quá!! Híc..... Híc.....!!

Rầm!!

Scor _ Một phòng!

_ Vâng!!

Scor _ Còn nữa.... Cạnh phòng tên Can. Bất kể ai cũng ko đc có mặt trong quán. Cút hết.

_ Vâng, chuẩn bị liền cho ngài.

Scor biết dạo này tên Can luôn đến đây mà.

Pis nghe tên Can thì cả người run lên.

Pis _ Anh... Anh...!! Híc.....!

Ko đợi cô nói hết đã kéo cô lên lầu. Đôi chân trĩu xước đỏ tái vì đau.

Mở bậc cửa phòng của Can ra, Scor đã tống cô vào trong.

Scor _ Chờng cô đang đợi đấy.

Pis nhìn người con trai trong phòng. Lại quay lại nhìn cậu. Nhưng cậu lập tức đã quay phắt đi vào phòng bên cạnh. Tay ko còn xốc cô mà để cô vô lực ngã xuống.

Tim có đau và lạnh quá, cô muốn ánh mắt của anh nhìn về phía cô. Nhưng anh đã biết mọi thứ.....

Ráng bò đến cạnh người con trai đã say mềm mà lẩn ra ngủ. Anh ta là chồng cô nha, phải, là chồng cô nhưng luôn miệng gọi tên ai đó và nói yêu cô ấy.

Tách tách!!

Pis dịu dàng vuốt mặt can, mặt cười hạnh phúc. Scor có thể nhìn mọi biểu cảm của cô từ phòng bên cạnh chỉ bực tức đánh rầm 1 cái để giải tỏa.

Tốt lắm, cô là vật sở hữu của tôi mà lại dám tơ tưởng đến tên đàn ông khác. Giỏi, giỏi lắm.

Pis nhẹ nhấm 1 ít rượu vào người, cô ko muốn lạnh nhưng tim cứ lạnh quá. Anh từng nói là uống nó sẽ hết lạnh.

Cả người nóng cả lên, Pis ráng đứng dậy ra khỏi phòng. Ko quên giúp Can đắp chăn.

Pis _ Xin... Cho Pis xin lỗi. Nhưng Pis ko..... Ko yêu.....

Cạch!!

Pis _ Anh.....!!

Scor _ Việc gì?

Pis _ Em. Em có chuyện.. Muốn nói!!

Scor _ Ko dám vào sao??

Nhìn cô rụt rè sợ sệt nhìn cậu, Scor cười nhếch mép.

Pis bước lại gần cậu, do chân đau và có chút run nên cô bước khá chậm. Càng nhìn sự kiên nhẫn trong cậu càng ít.

Pis _ Anh... Lúc gặp anh và đc anh dẫn đi khắp nơi.... Pis cảm thấy rất hạnh phúc và an toàn khi anh ở bên.... Khi về hỏi lại các mẹ.. Pis biết cái đó gọi là yêu. Pis yêu anh rồi!!

Scor _ Ha, yêu tôi nhưng lại đi kết hôn cùng kẻ khác... Lời nói thốt ra từ lũ đàn bà thật ghê tởm.

Scor vút Pis xuống giường, đè cô dưới thân mình. Lần đầu tiên cậu tiếp xúc với môi của 1 cô gái. Tuy ngu ngơ ngấu ngiến môi cô 1 lúc khá lâu. Nhưng sự tức giận của cậu vẫn chưa vơi bớt mà đánh thức 1 thứ, dục vọng.

Pis sợ sệt nhìn cậu, sao cậu lại hành xử lạ với cô mà khuôn mặt vẫn như cũ ko thay đổi.

Scor nghiêng răng bước xuống giường. Nhưng Pis lại nhanh tay ôm lấy cậu. Đây rồi, điều mà cậu mong chờ bấy giờ từ cô.

Pis _ Anh.... Pis yêu anh!!

Scor _ Ta ko tin bọn phụ nữ.

Pis _ Anh... Pis ko muốn... Ko muốn kết hôn gì cả. Híc... Pis.. Các mẹ nói Pis chỉ đc có thai với người mình yêu và trở về đại dương... Nhưng người tên phụ vương nói với Pis khi kết hôn phải ở cùng người đó trên đất liền suốt đời... Oa, Pis ko muốn xa các mẹ đâu... Nhưng phụ vương đã dọa sẽ phá hủy vùng biển.... Anh... Pis ko muốn.....!!

Scor _ Buông.

Pis giật mình chậm chậm buông thông 2 tay. Nước mắt tuôn trào, mặt úy khuất.

Scor _ Chứng minh yêu của cô đi. Ta chẳng tin đc lời nói qua tai đâu.

Pis _ Pis... Pis.....!!

Scor _ Sao nào? Chồng cô ở phòng bên đấy, cô đang định cầm sừng hấn trước ngày cưới ko?

Pis _ Cầm sừng là gì ạ?

Scor _ A, đang giả ngây à, bọn đàn bà mà ko biết từ dùng để thất thân với người khác sao? Nói cách khác, cô phải làm người đàn bà của tôi, cơ thể cô phải thuộc về tôi trước khi hấn chạm đến.

Pis _ Anh... Pis.....!! Pis ko làm đc, anh ấy là người tốt. Pis ko thể phản bội anh Can.

Scor _ Can, gọi thân mật đến thế? Nhưng biết sao đc, cô ko phải người phụ nữ trong lòng hấn ta.

Pis _ Vâng, Pis biết ạ, nhưng Pis vẫn cưới anh ấy.

Scor _ Thế nào đc đây khi cô sẽ trở thành đồ vật của tôi nhanh thôi. Sẽ ko ai cưới cái loại gái dơ bẩn như cô nữa.

Xé toan cái áo choàng của cô ra. Thân thể xinh đẹp khiến Scor phải liếm môi.

Pis _ Anh... Dừng.....!!

Scor _ Ko phải tôi đã nói rồi sao, dám ăn mặc hở hang trước mặt tôi thì phải trả giá đấy.

Hung hăng cắn để lại trên người cô những vết cắn sâu. Chỉ có đôi môi cô là cô vĩnh viễn ko muốn chạm vào vì cậu muốn nghe tiếng kêu la, rên rỉ của cô.

Pis _ Anh dừng... Pis sợ lắm!!

Scor _ Sợ ta sao?

Pis _ Úm... Ko... Pis ko..... A!!

Lưỡi ẩm ướt lướt nhẹ trên làn da ấm nóng. In hằn vết cắn sâu trên cái cổ nhỏ. Vô số vết cắn xanh tím nhìn rất đau đc tạo ra. Những vết cắn trút nỗi tức giận vào đó.

Pis _ Anh... Pis đau lắm. Dừng lại đi.

Nước mắt chảy nhiều hơn, trong đôi mắt là sự hoảng loạn đau đớn. Cô yếu ớt đẩy cậu ra như ko dùng chút lực nào. Bàn tay to lớn lạnh lẽo túm chặt tay cô lên phía trên đầu. Tay còn lại treu đùa dần xuống bên dưới của cô. Pis giật mình, cố gắng cong vẹo người... Chân quơ loạn xạ bị Scor nắm và kéo giật về phía mình thật mạnh.

Pis _ Anh, Pis sợ.... Sợ anh lắm....

Scor _ Sẽ ko, từ từ cô sẽ biết thế nào là khoái cảm....

Cậu dần dần cởi bỏ khuy áo lộ ra vòm ngực rắn trắng trẻo. Nụ cười của anh là thứ khủng khiếp nhất trong cuộc đời cô. Nó cô độc, lạnh lẽo, bõn cọt và khinh rẻ.....

Đêm đó, cô đã phải trao thân cho 1 người mà cô chỉ gọi là Anh mà ngay cả tên còn ko biết.

Bị làm nhục, hành hạ, cô lên tiếng cầu xin, nước mắt cứ tuôn rơi nhưng anh ko 1 chút thương xót. Anh làm cô đau, khiến cô rất sợ hãi. Trước đây luôn thiết nghĩ anh sẽ là người bảo vệ cô nhưng ko phải....

Cả người cô đau, đau lắm.... Cơ thể trinh nữ đã trao cho người nam nhân khác thì thủy tinh châu sẽ xuất hiện... Thủy tinh châu xuất hiện khi giọt nước mắt hạnh phúc của nữ nhân ngư trao đêm đầu tiên của mình cho người họ yêu. Pis yêu anh nên thủy tinh châu thật đã đc kết tinh từ muôn vàn đau đớn của cô.

Scor đảo mắt nhìn qua người ở trên giường, ánh mắt có tia nhu nhưng lại biến mất nhanh chóng. Mắt đảo lại ra ngoài cửa sổ, tay cầm tách trà uống. Chỉ khi đc an bình cần thanh thần Scor mới uống trà nhưng đã rất lâu rồi cậu mới uống lại. Đôi mắt tím than nhòe lên ý cười sâu. Đêm qua cậu đã biến lại màu tóc và mắt của mình thành tím than như cũ để nhắc nhở cô rằng, người đàn ông đầu tiên của cô là cậu và chỉ đc là cậu. Cảnh cáo cô ko đc nhắm mắt vì phải khắc ghi mọi thứ đêm qua của họ vào sâu tận trong lòng. Lần đầu tiên Scor có sự chiếm hữu quá lớn như vậy.

Pis _ Úm... Đau....

Scor _ Đã tỉnh.

Nhìn anh cô có chút sợ, ở dưới đầu vá. Nhớ lại mọi thứ đêm qua, anh thật đáng sợ, nước bắt chợt lại tuôn rơi. Đêm qua cô đã khóc rất nhiều đến nỗi mắt đã sưng tấy cả lên. Van xin anh nhưng anh có 1 lòng đoái hoài.

Cốc cốc!!

Scor _ Vào đi!!

Can _ U... Đầu đau thật, Scor, cậu gọi tớ có chuyện gì sao??

Scor đứng trước cửa chặn tầm nhìn của Can về phía chiếc giường.

Can _ Ko phải do tớ còn say chứ? Sao tóc cậu kì thế??

Scor _ Ko, đây là màu thật. Biết đây là cái gì chứ?

Scor đưa lên 1 viên ngọc trong suốt, bên trong là chất lỏng xanh.

Can _ Thủy.... Thủy tinh châu. Sao cậu lại có thứ này?? Cậu..

Can vẫn chưa kịp theo kịp mọi thứ.

Scor _ Chắc cũng biết ta là ai rồi. Ta là vua Pio, tên đầy đủ là Scorpio.

Can _ Cậu.... Cậu thật sự..

Chúa ơi, ko ngờ thân phận của Scor hiêm hách thế này.

Lách qua 1 bên để lộ cô gái xinh đẹp trên chiếc giường.

Scor _ Tiện nói luôn, cô ta là vợ sắp cưới của người và là người đàn bà của ta...

Can _ Pisces??!

Pis _ Úm... Can, em...!!

Can _ Chuyện này là sao? Tớ cần lời giải thích.

Scor _ Ha, còn sao nữa. Viên thủy tinh châu này đã nói hết mọi chuyện. Cô ta yêu ta nên nó mới đc tạo ra. Ko ngờ vợ sắp cưới của người lại chủ động đi quyến rũ ta đấy. Ta cũng chịu cô ta thôi.

Can _ Cậu biết rõ đó là vợ tớ mà lại làm chuyện thế sao??

Scor _ Thì sao nào? Ta là Scorpio, việc gì ta muốn sẽ làm đc. Cô ta sẽ thành vợ ta!!

Can _ Nhưng... Tin đồn là vua Pio sắp lấy nữ chúa Rius cơ mà??

Scor _ Có sao? Vậy cô ta sẽ là vợ lẽ. Ta ko thể để Aqua ủy khuất đc.

Can _ Cậu... Làm việc này vì cái gì chứ??

Scor nhếch mép ý cười mĩa mai càng sâu. Thì thâm vào tai Can.

Scor _ Ko phải cái ngroi muốn là kết hôn với cô ta để hoàn thành lời tiên tri thôi sao. Nếu với ta, thì lời tiên tri cũng sẽ hiệu nghiệm vì ta là vua của thủy quốc Pio cơ mà. Ngroi cũng có thể bên cạnh người mà mình yêu, cô ta tên gì nhỉ, à, là Taurus.

Can _ Cậu... Đây là đang giúp tớ??

Scor _ Có thể.....!!

Can _ Sao cậu lại quyết định thế này? Cậu chẳng có lợi gì cho việc này cả?

Scor _ Sao ko??

Can quỳ xuống _ Đã hiểu, phụng theo mọi quyết định của ngài. Nhưng về việc chiến tranh đang diễn ra giữa 2 phe thì khá khó để có thể.....

Scor _ Ta sẽ giải quyết, chỉ 1 người phụ nữ này hi sinh thôi thì các ngroi đc rất nhiều lợi ích đấy.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Ánh mặt trời

Aqua _ Sao anh lại muốn mình đến giúp nước Tarius vậy chứ? Đây là bọn phe hoà hoãn cần diệt trừ mà. Anh quả luôn khó hiểu. Thiên vị mỗi Tarius

Ở phe hoà hoãn luôn kiên dè phe chủ chiến. Nên thật sự ko muốn tiếp xúc với họ nhiều vì họ là miếng thịt trên thớt.

_ Ngroi là ai?? Là bọn gián điệp của bọn chủ chiến đúng ko??

Hừ, ko ngờ ở đây bảo vệ cũng tốt. Đợi cô bị lạc trong vùng đầm lầy này giờ mới tìm ra à.

Aqua _ Thì sao?

_ Ngroi phải chết!!

Aqua _ Nếu các ngroi có thể??

_ Giết!!

Sagittarius _ Dừng tay. Vị này ma lực cao cường. Mọi người ko phải là đối thủ đâu. Cho hỏi vị đây là ai lại xâm nhập vào lãnh thổ chúng tôi??

_ Nghe cho rõ Aqua, bằng mọi giá ko đc để lộ thân phận.

Mùi của nhân loại này sao lại kích thích có đến thế này chứ? Mùi máu có vẻ rất thơm.

_ Ta... Ta là tàn quân từ Bra đc phái đến đây giúp các ngroi.

Sagittarius _ Là người nước Bra sao? Xin mời, chúng tôi là người nước Tarius. Thật mừng khi biết tin quân Bra còn sống sót.

_ Điện hạ, chúng ta ko thể tin đc. Ngroi lấy gì làm chứng minh.

Aqua xuất ra 1 quân bài của Bra. Họ cũng có tin có ngờ.

Aqua _ Đc lệnh đến đây giúp ngài bảo vệ lãnh thổ Tarius trước kẻ thù.

Sagittarius _ Thật cảm tạ ý tốt của ngài, xin mời vào trong.

_ Điện hạ!!

Sagittarius _ Hà?? Ko dễ để họ vượt qua đc đầm lầy để đến đây trợ giúp chúng ta mà.

_ Điện hạ quả là người tốt. Ko hề có ý nghi ngờ gì cả!!

Tên điện hạ kia phải kẻ ngốc chứ. Tin người quá đáng. Sự đơn thuần của tên này khiến Aqua có chút buồn bực trong người.

Thuận lợi bước qua kết giới lửa kinh dị. Nếu là Aqua thì phải tốn hơn 2 tiếng để qua đc kết giới này đây. Xem ra họ rất xem trọng an nguy.

Tên điện hạ kia đi đến đây mọi người dân cũng hơn hờ lại nói chuyện tặng quà cho hắn, hắn cũng rất vui nhận lấy và hỏi han từng người. Bọn hộ vệ kia thì đứng 1 bên mỉm cười tự hào.

Aqua liên tưởng đến lúc mình trở về cung điện thì mọi người đều cúi đầu sợ hãi. Thật khác biệt biết bao.

Bước vào cung điện, hắn ko e dè mà dẫn hắn cô vào phòng làm việc của hắn, căn phòng mà có vô số tài liệu mật.

Dù tài liệu chất chồng nhưng đc xếp gọn sạch đẹp. Xem ra hắn là người khá ngăn nắp. Còn ông anh Capri và cô thì quăng tài liệu xếp 1 lần cho tiện. Kể cả anh Scor cũng lười hết thế. Bộ 3 anh em siêu lười.

Sagittarius _ Cô ngồi tạm ở đây đi. Cô dùng 1 ít trà nhé.

Trà, Aqua chưa bao giờ uống trà cả.

Aqua _ Đc!!

Sựt!! Hà??

Aqua _ Ngon!!

Sagittarius _ Cô thích là tốt rồi!! Xin cảm ơn vì cô đã ko ngại đường xa đến đây. Tuy hơi gấp nhưng tôi muốn hỏi, người dân Bra di tán an toàn hết chứ??

Aqua _ Ừ.

Trón hết kể cả cô gái kia làm anh Capri đang tức giận ở nhà kia.

Sagittarius _ Thật sự xin lỗi vì chúng tôi đã ko thể giúp các bạn lấy lại đc đất nước của mình. Để quân đội càn quét hết quân tiếp ứng, chúng tôi thật vô dụng.

Sagittarius lập tức cúi đầu tạ lỗi.

Aqua _ Ko sao! Sống đc là tốt.

Sagittarius _ Ngài đến đây giúp chúng tôi là cả 1 vinh hạnh. Xin hãy nghỉ ngơi vài ngày, tôi thật sự rất muốn ngài thăm vương quốc của chúng tôi.

Aqua _ Đc!!

Sagittarius _ A, thất lễ quá. Tên tôi là Sagittarius, cho hỏi quý danh của ngài.

Aqua _ Ta.. Gọi ta là Quari!!

Sagittarius _ Đc, hân hạnh đc làm quen ngài Quari.

Aqua _ Ừ.

Sagit muốn bắt tay nên cô ko thể từ chối đc. Cậu nhận thấy bàn tay cô khá nhỏ nhắn, vừa nhỏ vừa trắng.

_ Thừa điện hạ, phòng của vị khách đây đã đc chuẩn bị xong.

Sagittarius _ Đc, cảm ơn cô.

_ Điện hạ cứ khách sáo.

Đến tí nữa cũng cảm ơn. Hắn là loại người gì thế này.

Phòng đc sắp xếp đơn giản ko cầu kì xa hoa. Xem ra vương quốc này rất coi trọng tài nguyên và sự bình đẳng giữa quý tộc thường dân.

Aqua _ Anh rất cuộc có ý gì đây. Ko để mình giúp anh Capri thôn tính Es mà lại chạy đến nơi này chứ?

Aqua gỡ xuống mũ áo choàng. Đột nhiên nghĩ đến, sao tên Sagit đó biết mình là 1 cô gái dù rằng mình khá cao. Xem ra hẳn ko tầm thường.

Cả ngày đi đến đây mệt chết đc, Xem ra nên đi tắm trước đã.

Ào!! Ào!!!!

Aqua _ Quần áo?? Quên mang rồi!!

Cạch!! Sột soạt!!

Aqua _ Tủ trống ko!!

Cạch!!!

Sagittarius _ Cô Quari, xin lỗi vì chưa kịp chuẩn bị quần áo cho cô. Tôi thật....!!

Hớ!! Hẳn thấy 1 nữ nhân đang ướt sũng và ko mặc gì cả.

Thói quen của cô lúc ở cung điện riêng đó mà, chạy khắp phòng mà ko lo ai tự tiện mở cửa nhưng giờ đang ở nơi khác....

Sagittarius _ Cô... Cô Quari, tôi ko có ý đâu, xin lỗi, tôi chỉ định.....

Aqua mặt lạnh tanh, làm ngơ cậu ta đang đỏ mặt đọc thoại.

Aqua _ Đưa đây!!

Từ nhỏ ở chung với anh trai kì lạ Scor, nghĩ sao cô sẽ nhảy dựng lên vì vấn đề này sao. Mơ đi, cô và anh trai từ nhỏ đã kì lưng cho nhau mà tắm kìa. Thậm chí anh Scor thuộc dạng mặc áo ko chỉnh tề vì ảnh ghét nóng. Một là bận quần dài ở nhà, 2 là ra ngoài bận chỉnh tề.

Tách tách!!

Aqua _ Đưa đây.

Lặp lại 1 lần nữa khi tên ngốc kia còn đứng chết trân.

Sagittarius tỉnh ra, đặt quần áo xuống đất. Cậu ta nhanh chân chạy ra ngoài và khóa chặt cửa ko cho ai vào.

Mẹ ơi, đây là lần đầu tiên hẳn nhìn thấy con gái khóa thân mà.

Sagittarius, vị vua mới nước Tarius. Năm nay 18 tuổi. Lên ngôi năm 15 tuổi, độ tuổi chín trắng bông bột.

Độ thân mật với gái: Chạm tay nhưng giờ đổi thành nhìn gái khoả thân.

Tâm sinh lý: Khoẻ mạnh trai tráng ko tà ý với cái đẹp.

Ưu điểm: Lương thiện.

Khuyết điểm: Quá lương thiện.

Đẹp trai, tốt bụng, hiền lành, mọi người yêu mến. Nay đã dc tiếp xúc với sự đời.

Sagittarius _ Cô Quari, tôi..... thất lễ với cô rồi. Tôi sẽ chịu trách nhiệm mà. Xin hãy để tôi...

Aqua _ Ko cần, chả gì to tát.

Sagittarius _ Nhưng....

Aqua _ Anh chỉ muốn nói điều này thôi sao?

Sagittarius _ Ừm.. Tôi, cô muốn đi dạo cùng tôi chứ?

Aqua _ Đc, nhiệm vụ của tôi là bảo vệ an toàn cho anh. Sau này muốn đi đâu nói với tôi 1 tiếng.

Sagittarius _ Đc, đều nói cho cô.

Sao hán ta cứ vô tư cười làm cho cô bức tức trong lòng thế này. Nụ cười của hán hết ánh mặt trời vậy, chói mắt quá. Quá chói cho kẻ luôn sống trong bóng đêm như cô.

Sagittarius _ Cô thấy thế nào? Đường xá đêm nay rất đẹp nha. Phần lớn dân Bra ngày trước đã an toàn đến đây sống rồi nhưng tôi thật rất lo cho nữ hoàng.

Aqua _ Nữ hoàng Bra??

Sagittarius _ Đúng vậy, bị chiếm lấy đất nước của mình sau 1 đêm. Thực lực của Corn quá mạnh khiến chúng tôi khiếp sợ.

Sagittarius _ Cô muốn ăn 1 ít đồ chứ? Cô đã chưa ăn gì cả mà!

Aqua _ Ko cần.

Vampire dạng cô cần máu hơn đồ ăn đấy.

Sagittarius _ Thử đi nè, ngon lắm.

Chưa gì Sagit-tarius đã tống vào miệng cô mực viên.

Nhai! Nhai!! Ực!!

Aqua _ Ngươi....!!

Từ trước đến giờ chưa kẻ nào dám vô lễ với cô như vậy cả?? Nhưng tên này thì...

Sagittarius cười nhe răng _ Ngon mà phải ko??

Ba anh em này có phần rất giống nhau quá mức. Capri yêu Li vì sự ân cần dịu dàng thánh thiện của cô. Còn Scor hứng thú với Pis và muốn độc chiếm cô là vì sự ngây thơ trong sáng của cô. Giờ đây có lẽ Aqua cần 1 ánh mặt trời rạng rỡ tỏa sáng sưởi ấm tim mình chứ??

Ko, ko, cô chỉ cần anh Scor mà thôi. Vì cả 2 sắp kết hôn rồi.

Sagittarius _ Cô cũng nên thử cái này nữa nha.....

Aqua _ Ko..... Ừm... Nhăm nhăm...

Tiếp đến là Aqua bị tống vào miệng 1 cái bánh nướng. Cô cũng ráng nhai hết. Tuy ngon đó nhưng...

Aqua _ Sao ngươi cứ thích làm theo ý mình....

Một đứa bé lơ tồng vào Aqua khi đang cố len qua đám đông. Cô bức tức vì lại bị ngắt lời, xoay lại nhìn tên nhóc vừa té. Khuôn mặt lạnh lùng của cô muốn dọa trẻ. Khiến thằng nhóc phát khóc.

Sagittarius _ Bạn nhỏ, em ko sao chứ?

_ Hu hu, dạ hồng...

Sagittarius _ Em đi 1 mình à?

_ Híc... Em bị lạc mẹ..... Anh Sagit giúp em tìm mẹ đi.

Sagittarius _ Đc, mau nín đi nào, chúng ta cùng tìm mẹ của em nha. Em muốn ăn ít kẹo ko.

_ Kẹo táo ạ!!

Sagittarius _ Đc, cây kẹo to nhất cho em.

Sagit đặt cậu nhóc trên vai mình.

Sagittarius _ Thứ lỗi cho tôi vì việc này thưa cô Quari.

Aqua _ Ko... Ko sao.

.....

_ Anh Sagit, mẹ em ở phía kia.

Sagittarius _ Đc, cô Quari. Nắm chặt tay tôi nha. Cô chưa quen đường xá nên rất dễ lạc đây. Dù sống ở đây khá lâu nhưng thỉnh thoảng tôi vẫn bị lạc đường.

Sagittarius nắm lấy tay Aqua khi cô bị tụt lại phía sau. Ở nơi cô thì ai cũng tự động nhường đường cho cô đi vậy mà. Trên hết là, đã bao lâu rồi mới có người nắm tay cô kéo đi. Bấy lâu nay anh Scor ngày càng lạnh nhạt, cả nói chuyện hay gặp mặt cần ít nữa là.

_ Khắc khắc, anh Sagit ngốc lắm. Đôi khi còn bị lạc đường chung với tụi em nữa đó chị gái xinh đẹp.

Sagittarius _ Nhóc này mồm mép dẻo gớm.

_ Thì anh sagittarius cũng nên học dần là vừa, kéo tới già ko có cô nào. Tệ nhất thấy chị gái này thì em giúp anh thôi mà.

Sagittarius _ Nhóc... Nhóc.....

Aqua _ Phì..!!

Sagittarius _ Ô....!!

_ Ô....!! Chị gái, chị vừa cười à?

Aqua _ Ko!!

Sao có thể nói là mình suýt nữa phát cười với tên ngốc này chứ??

Aqua quả nói dối ko giỏi, mắt đảo liên tục.

Aqua _ Nhìn gì??

Sagittarius _ A ko... Ko có gì cả, chỉ là cảm thấy cô Quari lúc này rất đáng yêu.

Aqua _ Đáng yêu?? Đừng tự dùng từ này với ta khiến ta phát bệnh.

Sagittarius _ A, thật xin lỗi.

_ Ông anh sagittarius của gái quá ngốc.

Gì gì mà đáng yêu cơ chứ. Tên này, lần đầu tiên trong đời có kẻ dám nói với ta thế này. Hôm nay tên này đã vô lễ với ta ko biết bao nhiêu lần, thật tức chết.

Aqua đã đc bit tức giận là thế nào.

_ Á, cảm ơn điện hạ rất nhiều. Đứa con này của tôi lại làm phiền ngài rồi.

Sagittarius _ Ko sao cả mà. Giúp người là chuyện nên làm.

_ Ô, vị tiểu thư đây là người yêu của ngài sao?

Sagittarius _ Oa...

Aqua _ Ko phải.

_ Nhưng... Nắm tay tình tứ thế kia mà?? Điện hạ cuối cùng cũng lớn thật rồi. Thần cảm thấy rất hạnh phúc a ~.

Aqua lập tức vùng tay ra, sao lại giờ cô lại ngu ngốc cho hấn nắm tay chứ? Cô xoay người rồi đi...

Sagittarius _ Ô, cô Quari...!!

Aqua _ Chuyện gì sao??

Sagittarius _ Ko phải cô nói sẽ bảo vệ tôi mọi lúc sao? Với lại cô vẫn chưa bit đường ở đây mà.

Chết tiệt, hấn nói đúng khiến cô ko thể phản bác. Anh Scor đã nói ko đc để hấn gặp nguy hiểm trong lúc này. Giật cơ mép nhe răng nanh.

Aqua _ Ta chỉ định.... Mua ít cá nướng!!

Chúa tể, lần đầu Aqua phải dùng cách nhục nhã thế này để chữa ngượng. Còn đầu hình tượng lạnh lùng của cô đc anh huấn luyện từ nhỏ.

Sagittarius _ Cá nướng a... Tôi giúp cô mua nhé. Tôi biết có tiệm này ngon lắm.

Aqua _ Ko cần, dù sao trời đã tối rồi. Mau về thôi. Tòì đưa ngài về

Sagit-tarius nhìn bóng lưng của cô, quá cô độc và lẻ loi. Cô như khép mình trong cánh cửa của riêng mình và mở rộng dành cho Scor.

Aqua như lẽ thường dùng ảo ảnh cầu nói chuyện với Scor.

Scor _ Ngày đầu thế nào? Có khó khăn ko?

Aqua _ Dạ ko thưa anh. Rất thuận lợi, như mong muốn của anh.

Scor _ Tốt.

Ảo ảnh thân ảnh kia dần biến mất trên tinh cầu. Mắt Aqua có chút dao động và Scor đã thấy hết mọi thứ khi con bé cố tỏ ra bình thường để nói chuyện với mình. Xem ra đã có chuyện đã xảy ra.

Aqua nghĩ mình ko nhất thiết phải nói với anh chuyện tên sagittarius gì đó chứ?? Dù sao cũng có phải chuyện gì to tác đâu. Phải, chỉ là chuyện nhỏ.

Cô bất chợt nhìn vào lòng bàn tay của mình rồi nắm lại. Ko đc nghĩ linh tinh vớ vẩn với kẻ khác nữa. Mà chỉ cần anh Scor là đủ Aqua à?

Cốc cốc!!

Aqua _ Cửa ko khóa, vào đi.

Sagittarius _ Ngại quá, lại làm phiền cô rồi. Tòì đã chuyển tới phòng bên cạnh để có gì dễ trao đổi với cô mọi việc. Phiền cô giúp đỡ. Còn nữa, cô đưa tay ra đi.

Aqua ngày càng thắc mắc nhiều về con người này. Sao hấn cứ kiếm việc để tìm cô thế? Ko phải nên cách xa sao?

Aqua cũng tiện đưa tay ra cho cậu, giữ tay cô giữa 2 tay mình, cậu tạo ra 1 luồng sáng nhẹ giúp giữ ấm.

Sagittarius _ Khi nắm tay cô tôi thấy nó thật rất lạnh, đoán chắc cơ thể cô dễ nhiễm hàn khí nên đã nhờ người khác chuẩn bị cho cô 1 đôi bao tay đặc chế nè.

Sagittarius rất vô tư đeo bao tay vào cho cô, thiết kế nhỏ gọn có thể là găng đánh nhau.

Tiếp đó cậu lấy ra 1 túi vải. Bên trong là đá ma lực hóa.

Sagittarius _ Cô mới đến nơi ko quen với khí hậu nơi đây cho lắm nhì. Tuy ko lạnh nhưng hơi ẩm vẫn tốt hơn vì nơi đây thường có mưa. Cô đặt chúng trong phòng nhé. Giữ gìn sức khỏe nha, tôi đi trước.

Aqua nhìn vào những đồ vật trong tay. Khi tay dường như đã mất hết hơi ấm từ cái nắm tay nay đã trở lại.

Aqua _ Tên khó hiểu.

Capri _ Kế hoạch triển khai thế này. Có phần nào cần lưu ý ko?

Leo _ Tại sao 1 Es nhỏ bé mà phải lưu tâm đến vậy. Đánh nhanh là xong mà?

Capri _ Es là nơi có nhiều ma pháp sư chữa trị nhất nên nhân lực dồi dào. Đây là cái nôi của giới ma pháp sư, chiếm nó phải lưu tâm vì mây mù nhiều vô số, dễ lạc đường.

Leo _ Ta vẫn ko hiểu tại sao hiểm trở như thế mà tên Scorpio kia lại đưa con nhóc Aqua đi làm việc khác.

Capri _ Điều cậu ta muốn ai lường trước được. Ta muốn phải chiếm đc Es trong 3 ngày. Đánh nhanh thắng nhanh.

Lì, em đợi đó. Tôi sẽ lục cả thế giới này lên chỉ để tìm em.

Từ trong điện thời đầy sa rèm trắng tung bay phát phơ, hương thơm dịu nhẹ bay lập lừng. Khói nhẹ từng tầng mỏng khiến khung cảnh càng mơ hồ. In trên bóng lụa là hình bóng thiếu nữ xinh đẹp thướt tha yêu kiều.

_ Thừa thánh nữ, có nữ hoàng Bra muốn gặp người.

Aries _ Sao?? Mau mời nàng vào khuê phòng ta nhanh.

_ Vâng!!

Bóng người động nhẹ, nàng lấy chiếc sa mỏng che lấy khuôn mặt của mình. Thân ảnh có chút nhanh chóng. Đôi tay run mở nhanh cánh cửa phòng. Đập vào mắt là thân ảnh gầy nhỏ đang mất dần sức sống.

Aries _ Libra, thật sự là cậu sao??

Libra _ Ủm, là mình đây!!

Aries nhanh tay ôm lấy cô ko chừa 1 khe hở. Mắt nàng đã ướt đầm cả.

Aries _ Mắt liên lạc bao lâu nay, tớ cứ nghĩ cậu đã.....

Libra _ Ko phải tớ vẫn còn sống đấy sao! Còn sống rất tốt nữa nè.

Aries _ Dối trá, gì mà ko sao chứ?? Sao cậu lại ko để mình viện binh tiếp ứng. Mình chỉ biết cầu Sagit-tarius giúp thôi nhưng họ vẫn chậm 1 bước.

Libra _ Xin lỗi, dù sao nước cậu có số lượng ma pháp sư chiến đấu thật rất ít. Ko cách nào cứu vãn đc tình hình lúc đó đâu.

Aries _ Li, là do tớ nhìn lầm sao? Sao mắt cậu lại mắt hờn đến thế? Cậu rất đau khổ nhưng hãy để mọi chuyện quá hết đi. Chỉ cần nhớ những chuyện vui là đủ rồi.

Libra _ Ko Aries, mình ko buồn vì đất nước bị mất.

Aries _ Cậu nói dối, rõ ràng đôi mắt chứa vẻ vô hồn đến thế??

Libra _ Tin mình, mình ko buồn gì cả??

Chỉ đau vì anh ta thôi. Tiếc hận vì mãi ko cùng 1 thế giới với anh.

Aries _ Đc rồi, tạm thời cậu ở đây với mình đi. Đừng nghĩ về chuyện khác nữa.

Libra _ Ừ.

_ Thừa thánh nữ, nước chữa thương cho tiểu thư đây đã chuẩn bị xong rồi ạ!!

Aries _ Đc, cô lui ra đi. Để mình giúp cậu chữa trị thương thế!!

Libra _ Đc mà, mình ko sao đâu. Ko bị gì nặng cả vì mình đâu có ra chiến trường đâu.

Aries _ Cậu té thần vật để diệt cả 1 đội quân tiên phong mà nói ko sao à?

Libra _ Thật mình lúc này chỉ muốn thư giãn thôi nên xin cậu đấy.

Aries _ Đc, theo cậu cả nhưng dù sao cậu cũng là nữ thần thiên binh. Thế giới đang đại loạn thế này thì cơ thể cậu sẽ ko chịu nổi đâu. Huống hồ gì cậu đang ở cách xa Bra. Cơ thể sẽ ko chịu nổi nếu xả nó mất, tớ giúp cậu tẩy sạch.....

Libra _ Ủm, cảm ơn cậu.

Trút bỏ bộ quần áo có phần giản dị. Trên người cô là vô số vết thâm đen.

Aries _ Tình trạng tệ quá, tớ nhất định sẽ trao đổi với họ để lấy lại thần vật cho cậu.

Libra _ Ko cần phải thế mà Aries.

Aries _ Cậu từ nhỏ đã gánh vác sinh mệnh đại lục này. Thân thể yếu ớt ko có thần vật thì ko trụ nổi lâu đâu.

Libra _ Mình biết chứ!nhưng ko sao cả vì mình đang cần đc giải thoát....

Em muốn đc giải thoát khỏi nỗi nhớ anh, muốn tránh xa con tim đang thổn thức vì anh.

Aries _ Có chuyện gì rồi cuộc đã xảy ra thế? Cậu lúc này thật sự rất lạ đấy.

Cạch!!

Từ trong áo của cô rơi ra 1 túi gấm đỏ rơi xuống đất. Cô gấp gấp nhặt nó lên, vẻ mặt vội vàng hoảng sợ càng làm Aries nghi ngờ.

Aries _ Thứ đó quan trọng lắm sao??

Libra _ Ừm, ko.. Ko hẳn.... Chỉ là mình.....!!

Cô tì chiếc túi vào lòng.

Aries _ Minh vào tắm thôi, cậu sao cứ căng thẳng thế??

Li vội vàng đi vào hồ nước, nhìn những dấu vết trên lưng cô mà Aries càng giật mình hơn.

Libra _ Sao thế? Sao cậu ko vào??

Bổm!!

Ngâm mình trong hồ đầy cánh hoa. Aries mặt nghiêm túc hẳn đi.

Aries _ Libra, mình biết đây là chuyện riêng tư của cậu nhưng cậu đã.... Thân mật với con trai phải ko?

Libra _ Aries... Cậu... Sao cậu.....??

Aries _ Trên lưng cậu chỉ chút vết hôn tuy có phần phai mờ nhưng vẫn rất rõ. Tên nào dám ra tay vô lễ khi cậu bị suy yếu ma lực sao?? Nói cho tớ đi, có phải đây là lí do khiến cậu đau khổ ko??

Libra _ Ko... Ko mình.....

Aries _ Tên đó là ai, tớ sẽ lấy lại công bằng cho cậu!!

Libra _ Đừng nói nữa. Xin cậu đấy.

Ko biết là do hơi nước hay thứ khác mà mắt của Libra trở nên mong lung ướt át.

Aries _ Chắc, phản ứng này là do hẳn ta khi dễ cậu rồi!!

Libra _ Ko... Ko phải mà, híc... Anh ấy ko có... Khi dễ tớ.... Là do tớ.... Tớ yêu anh ấy. Hu hu....

Aries _ Ừm, vậy đó là ai??

Libra _ Tớ.... Tớ, xin lỗi.... Tớ ko thể nói đc.....

Aries _ Đc rồi, mau đi tớ giúp cậu trị thương nào. Đừng đau thương nữa.

Chiếc túi đó hẳn có vật liên quan đến hẳn ta. Kẽ mà Libra đã lỡ trao mất trái tim mình.

Aries _ Ngủ ngon Libra, mơ đẹp nhé.

Libra _ Ừm, Aries. Cậu cũng nên ngủ sớm đi.

Aries _ Ừ, mai gặp.

Khi nhìn ánh sáng đã khuất bóng sau khi cửa đc khép. Lúc này Li đến gần cây nến rút 1 khối hắc bài ra khỏi túi gấm đỏ. Trên đó có khắc chữ vương. Đây là Vương bài chỉ có các vị vua thống trị đc sở hữu. Trên đó có chữ khắc nhỏ đã mờ nốt và chỉ loáng thoáng đọc đc vài chữ là C O R. Vậy anh ấy là vua của Pio sao. Vị vua giấu mặt Scorpio. C O R trong Scor. Kẻ độc ác của đại lục.

Li ánh mắt dịu dàng sờ nhẹ vào lệnh bài. Cô ko biết rằng chữ trên đó là Corn chứ ko phải Scor. Một sự nhầm lẫn quá tai hại.

Em thật muốn cùng anh chung thế giới nhưng ko thể, mọi chuyện đã quá muộn rồi. Ước gì ta gặp nhau sớm hơn. Yêu anh em ko hối hận tí nào, thật đấy.

Trên bàn cờ, số lượng quân đen ngày càng tăng theo cấp số nhân trong khi đó chỉ còn vòn vẹn 12 quân trắng.

Tách!!

Những nữ thần thiên nhiên sẽ bị vấy bẩn khi rơi vào tay ác ma. Tôi thấy các nàng bị giam cầm trong chốn cùm xích. Và cách để các nàng giải thoát mình đó là chết.

Nhiệm bắn cả, chính bọn hắn đã làm nhiễm bẩn nàng. Nàng ko quan tâm thế giới này có diệt vong khi nàng chết hay ko. Nàng chỉ cần biết trốn chạy khỏi hắn là đc.

Khi chiến tranh nổ ra thì Nữ Thần Thiên Bình sẽ như 1 vật hiến tế giữa hắc dị loài. Nàng sẽ là nữ nhân đầu tiên.....

Thịch!!

Can _ Lần này lại là 1 cô gái khác. Rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra trong giấc mơ của mình thế này??

Hội đủ, phải hội đủ. Bốn kị sĩ, bốn thần quan và bốn nguyên tố tinh khiết nhất dâng lên cho mặt trăng. Ko thì đại họa từ mặt trời sẽ kết thúc mọi thứ.

Can _ Rốt cuộc phải hội đủ 12 thứ gì chứ??? Còn thảm họa mặt trời nữa. Mình ko hiểu đc.

Scor _ Uống đi

Ném lên giường cho cô 1 lọ thuốc. Cô sợ sệt nhìn nó, tay vẫn chưa chạm lấy.

Pis _ Anh... Đây là.....??

Scor _ Thuốc tránh thai!!

Pis vẫn có phản do dự ko cầm lấy lọ thuốc.

Pis _ Chỉ cần uống thứ này thì anh sẽ cho Pis về phải ko?

Scor _ Ko. Đừng mong rời khỏi ta.

Pis _ Nhưng Pis sợ.... Pis muốn về biển. Anh cho Pis về đi.

Scor _ Mau uống!!

Pis _ Ko muốn, Pis muốn về!

Scor thờ dài 1 hơi, đặt tách trà xuống bàn. Tiến tới gần giường khiến cô phải hoảng sợ mà chui rúc vào chăn. Khi cảm nhận đc giường có chút lún xuống. Nhớ lại những điều khủng khiếp vào đêm qua. Cô bất chợt lại sợ hãi và phát run cả lên.

Phật!!!

Chiếc chăn đc kéo mạnh ra khiến cô phải đối diện với Scor. Sợ sệt ko dám nhìn thẳng cậu mà chỉ chui rúc vào trong kẹt. Tay nâng mạnh cằm cô lên khiến cô sợ phát khiếp.

Pis _ Anh.... Pis sợ... Ko muốn.... Đau đầu lắm híc....!!

Scor _ Cô đây là muốn mang thai sao? Đừng nghĩ tôi sẽ cho nó đc ra đời. Uống!!

Phốc!!

Miệng chai đc kề sát môi cô. Cô sợ hãi bặm môi lại, lắc đầu ngầy ngậy.

Scor _ Mớ miệng.

Vẫn ko chịu mở miệng ra. Mắt cô nhắm nghiền cố chịu. Scor đành phải cậy môi cô ra bằng lưỡi của mình, nụ hôn khá lâu khiến cô phải sùi ơ thờ hồ hển. Tranh thủ lúc này, Scor trút toàn bộ thuốc vào miệng cô. Thuốc tràn ra ngoài chảy dọc xuống cổ và xương quai xanh.

Khục!! Khụ khụ!! Hức!!

Pis _ N....nước..... Hức.....!!

Cô ngất liệm đi thì khoảng 1 lúc sau mới tỉnh lại. Miệng mặn quá, là vị nước biển nha. Anh đã cho cô uống sao?? Ráng lần mò tìm thân ảnh đó thì thấy anh đang băng bó chân lại cho cô, cảm giác mát lạnh khoan khoái của rượu sát trùng khiến cô dễ chịu.

Sàn nhà và cả giường đầy vết máu từ chân của cô hơn nữa còn có máu của... Máu của.....

Pis _ Híc.... Oa.....

Scor đang dờ tay băng bó cũng phải xoay mặt nhìn xem.

Scor _ Chuyện gì??

Pis _ Giữa 2 chân chảy máu, Pis... Hức, sắp chết... Hức... Chân của nhân loại thật đáng sợ.... Oa.....

Scor _ Ko chết đc.

Pis _ Hu.... Cầu xin anh, cho Pis về.... Pis muốn về..... Xin anh.

Scor _ Ko.

Rầm!!

Giăng 1 kết giới trong căn phòng. Scor đi qua phòng Can để tiếp tục bàn tiếp chuyện khi nãy.

Scor _ Hôn lễ vẫn sẽ diễn ra với ta và cô ta. Còn về đk thì nước của Taurus sẽ ko bị xâm chiếm, thế nào?

Can _ Nhưng còn vua Ces thì thế nào?

Scor _ Ta có cách của mình, người chỉ cần nghe lệnh ta là đc.

Dạo này Aqua dần có các biểu hiện lạ. Xem ra đúng như mình mong đợi. Con bé đang dần yêu Sagittarius. Mọi việc đều đi đúng theo kế hoạch.

Cạch!!

Trong căn phòng trống trơn. Pis đã biến mất, nhìn xuống cửa sổ đc mở. Hừ, 2 vết dấu chân khác nhau. Xem ra là con người giải cứu. Phá đc kết giới của ta, cũng giỏi đấy.

Giờ mình có đuổi theo cũng bắt kịp nhưng phải đợi thôi. Trò chơi phía sau còn thú vị hơn nhiều.

Cốc cốc!!

Sagit _ Cô Quari, mau dậy thôi. Trời hôm nay rất đẹp đó.

Hừ, cũng là hán ta. Muốn ngủ cũng ko yên.

Sagit _ Cô Quari, chúng ta cùng nhau đi nướng cá nhá. Hôm qua cô nói muốn ăn mà.

Aqua _ Bây giờ.

Sagit _ Ừm

Gì chứ, người là tên ngốc à. Sáng bánh mắt ăn cá nướng.

Sagit _ Nè nè cô Quari. Tôi đã xiên cá rồi. Cô chỉ cần cầm nướng nó trong lửa cho đến khi chín là đc. Vui lắm đó nha.

Aqua _ Dùng ma thuật nướng mau hơn, sao phải ngồi cầm cái ciên này.

Sagit _ Nhưng như vậy đâu còn gì là thú vị của đợi chờ đâu.

Aqua _ Có ăn là đc.

Sagit _ Cô Quari thật là. Đôi lúc cũng như 1 người bình thường để làm việc gì đó chứ. Ko nên lạm dụng ma pháp quá, cuộc sẽ rất tẻ nhạt

Cuộc sống của cô luôn chém giết ko vui buồn. Lấy gì gọi là tẻ nhạt đây.

Aqua ngốc nghếch nướng đến khi con cá khét đen.

Sagit _ Ó, cô Quari. Của cô khét cả rồi.

Sagit nhắc nhở Aqua phải lấy xiên cá của mình ra ngay. Hừ, quả là thành than mịa rồi. Nhìn qua con cá của Sagit. Đc nướng ngon đẹp đến mức hoàn hảo, Chết tiệt. Sao tên này giỏi thế.

Sagittarius _ Ko đc rồi, cô Quari. Cô lấy con cá của tôi đi nhé.

Aqua _ Còn người.

Sagittarius _ Tôi ko sao, tôi rất thích ăn đồ nướng cháy đen nha. Mùi vị ngon vô cùng.

Aqua _ Ngươi giành ngon với ta.

Biết tên ngốc này đang nói dối nhưng Aqua vẫn ko chấp nhận đc, cô nướng cá ko giò bằng hán.

Ghi chép Aqua và Scor lúc 7 tuổi.

Thích ăn khét do cả 2 ngu nấu ăn. Khi lửa nướng đồ ăn khét lẹt thì họ sẽ đóng băng làm nó nguội bớt rồi ăn cho qua.

Nói chung 2 anh em nhà này ko biết nấu.

Sagittarius _ cô Quari, nhường cho tôi con cá của cô nha... Nha nha cô Quari.

Chết tiệt, sao lúc này cô lại mềm lòng mà ko nói đc cái gì khác chứ.

Aqua _ Ủ....

Hừ, ngon quá. Trong đời mới biết đồ nóng ngon thế này. Trước đây cô toàn ăn đồ lạnh và chả quan tâm gì đến mùi vị của nó cả. Chỉ ăn cho có lệ thôi. Nhưng giờ mới thấm thoát ngon là thế nào. Nhớ lại hết mùi vị ngày xưa lúc còn nghèo khó cùng anh Scor dùng những thứ bắt đc qua ngày. Cảm thấy hạnh phúc biết bao.

Sagittarius _ Oa, cô Quari. Lần đầu tiên đc nhìn thấy cô cười nha. Cô cười lên rất đáng yêu hết những gì tôi nghĩ.

Aqua _ Ta cười khi nào??

Sagittarius _ Ó, vừa nãy....

Aqua _ Quên hết những gì ngươi thấy.

Aqua tròng mắt đáng sợ.

Sagittarius _ Tôi hiểu nhưng ko đc. Nụ cười xinh đẹp của cô Quari đã in trong tim tôi mất rồi. He he.

Aqua _ Ngươi.... Ngươi... Hừ.....

Sagit bói bói đám than đang cháy dở ra. Nhìn hán cẩn thận sợ các vụn gỗ cháy sẽ bay về phía cô đây mà. Lo chuyện gì đâu, ma pháp sư mà sợ cái giống đó sao, hán coi cô là con gái chắc. (Vậy cô là con gì!?)

Sagit-tarius _ Oa.... Chín rồi.

Aqua _ Cái gì thế?

Sagit _ Là khoai lang nướng nha. Cái này ăn lúc trời lạnh là số dách. Cô Quari cũng thử nhé.

Aqua _ Ngươi... Sao lại biết món này??

Sagit _ Há? Cô Quari nói gì thế? Món này là tuổi thơ của mỗi người mà, ko lẽ cô Quari ko có tuổi thơ. Hu hu, cô thật quá đáng thương mà.

Aqua _ Ngươi nhĩ gì sâu xa thế hả? Khoai lang nướng là món ăn dành cho dân nghèo, hoàng tử như ngươi thế nào biết món này chứ?

Khoai lang nướng, món mà khi xưa Scor và Aqua ăn suốt. Món cả 2 bị ghiền nhất. Vừa ngọt mà ko cần đường, thơm phức, nóng hoi hoi vừa thổi vừa ăn. Giúp qua mùa đông, đặc sản mùa hạ. Món ăn thần thánh 365 ngày.

Sagittarius _ Ó, cô Quari nói gì thế? Đây là món chính để làm nguyên liệu cho các bữa ăn kể cả thường dân hay là quý tộc ở đây đấy. Hằng ngày ăn 1 ít món đc chế biến từ khoai sẽ tốt cho sức khỏe lắm. Món này vừa rẻ vừa bổ.

Sagit cầm củ khoai nóng chuyền qua lại giữa 2 tay.

Sagit _ Ái ui... Nóng quá.....

Phục!!

Sagit bẻ củ khoai ra làm đôi, hương thơm loan tỏa chảy cả nước nha.

Phù phù!!

Sagit _ Có hơi nóng, cô Quari dùng 1 nửa nhé!!

Một nửa, tên này quá vô lễ đi. Trên bàn ăn của cô các món luôn hoàn hảo. Chẳng bao giờ cô cần kẻ nào chia sẻ 1 nửa cả. Vì nó thiếu... Đây đc coi là hành động xúc phạm...

Cầm!!

Sờ củ khoai noang nghi ngút, Aqua nhìn ko đc ầm áp trong lòng về tuổi thơ hồi bé. Cắn 1 miếng nhỏ, vị ngọt lan tỏa cả miệng. Ngon.

Sagit _ Ó, cô Quari. Cô phải lột vỏ trước chứ. Ko nên ăn cả vỏ đâu.

Tên này lại dám trêu ta lần nữa. Đồ đáng ghét.

Aqua _ Người nói ngốc gì thế hả!? Ta biết phải lột vỏ rồi mới ăn chứ. Ta đang cần chỗ ko có vỏ mà.

Lần đầu tiên Aqua rảnh rồi đặt ai đó vào mắt mà cãi lí.

Sagit _ U' he he, vâng. Tôi xin lỗi vì đã nói sai cô Quari.

Aqua _ Người.... Chả gì đáng cười cả.

Hừ, sao hán càng xin lỗi thì mình càng giận. Người là tên đầu tiên ta phải đặt vào mắt đấy sagittarius.

.....

Vụt!! Keng!!

Aqua dùng 1 thanh dao khác đổi hướng bay của con dao nhỏ đang chuẩn bị xuyên lấy Sagit.

Aqua _ Người ko sao chứ??

Sagit _ À ừm, tôi ko sao cả!

Aqua _ Hừ, giờ này còn tên nào rảnh rồi chơi trò đánh lén sao? Trời sáng bảnh mắt ra đấy.

Đang ăn ngon mà bị phá, cô quyết ko đội trời chung với tên xxx kia mà.

Sagit _ Con dao này đc khắc kí hiệu quý tộc Tarius. Xem ra là người nước chúng tôi rồi. Người này ko hề có ý định giết tôi đâu vì con dao đã đc phóng lệch đi ở 1 khoảng cách rất nhỏ.

Aqua _ Kẻ phóng có ý gì chứ??

Phục!!

Rút cán dao ra, 1 mảnh giấy đc tìm thấy.

Sagit _ Đây là.....

Aqua _ Người thật sự tin chủ nhân của bức thư này sao? Lỡ như đây là 1 cái bẫy thì sao??

Sagit _ Ha ha, cô Quari đừng tức giận mà. Thực hư phải do chính mình kiểm chứng chứ. Tôi biết thế nào cô Quari cũng bảo vệ tôi thôi mà.

Ko đc tin đc tên hoàng tử này. Bức thư cầu hán vào rừng ngoài phạm vi kết giới Tarius để chứng kiến vụ giao dịch của vài tên hoàng tộc với hắc pháp sư hán cũng tin cho đc.

Aqua _ Hừ, người thật sự ngốc.

Sagit _ Cô Quari, cô có thấy bức thư đó đc gửi quá hấp tấp ko. Sao người gửi ko tìm cơ hội khác như đặt nó trong phòng hay bàn làm việc của tôi. Hơn nữa lại dùng con dao khắc kí hiệu quý tộc để tăng niềm tin cho tôi. Chứng minh người này rất vội vã và ko có nhiều thời gian.

Aqua _ Nhưng cũng ko..... Ừm...

Sagit ôm chặt lấy cô vào lòng mà bịt miệng cô lại. Cả 2 đang trốn sau 1 cái cây.

Sagit _ Họ đến rồi. Ta cần giữ im lặng.

Cô định cho tên Sagit này 1 phát để hán buông cô ra nhưng lời hán nói khiến cô phải ngồi im cho hán ôm.

Đoán chừng 4 hay 5 người.

_ Thế nào?? Đã xâm nhập đc vào chính quyền của Tarius chưa

_ Dạ vâng, vẫn chưa ạ. Do kết bọn người kia quá đối trung thành với tên điện hạ kia nên....

_ Hừ, tên hoàng tử Sagit đó hiền lành đến ngu ngốc sẽ ko mãi cai quản đc đất nước này đâu. Bản tính hắn thật rất nhu nhược nên kết hoạch sẽ hoàn thành theo ý ngài.

_ Những con dân dị loài của ta bấy lâu nay đói rồi. Nhanh mà giải quyết cho ta. Khi mọi việc đã xong, ngài vâng sẽ là của các người.

_ Vâng.

.....

Những kẻ đó đã rời đi đã lâu nhưng cả 2 vẫn còn ngồi im. Phải nói đúng hơn là Sagit cứ thần thờ ôm Aqua.

Aqua _ Đây.....

Sagit _ Cô Quari, cách cai trị của tôi có vấn đề sao?

Aqua _ Sao?

Sagit _ Tôi muốn cho con dân của mình ấm no hạnh phúc là sai sao?? Có lẽ tôi nên đi chiếm các nước khác để làm cho Tarius thêm hùng mạnh hệt như 3 vị vua tiên phong cho công cuộc cần quét ấy nhỉ??

Aqua _ Người sao thế??

Sagit _ Tôi luôn làm mọi thứ để khiến ai cũng mãi nguyện nhưng sự thật ko phải, những bề tôi khi này đã phản bội tôi vì cách cai trị của tôi....

Aqua _ Im đi, người nói nhiều quá đó. Mấy tên ngốc kia phản bội người là do chúng ngu ngốc. Chúng ko biết mình đã đc sinh ra ở 1 quốc gia tuyệt vời đến thế nào đâu? Vậy mà chúng còn muốn biến nơi đây thành máu vì lòng ích kỉ của mình. Lũ khốn đó cần phải diệt trừ. Đất nước này dưới sự cai trị của người tốt lắm. Tốt hơn đất nước của ta nhiều, kẻ nào cũng có thể vô tư nở nụ cười, tốt hơn nhiều....

Sagit _ Cảm ơn, nhưng cô Quari. Ko phải cô đến từ Bra sao? Đó là đất nước yên bình nhất của đại lục mà.

Aqua _ À... Ồ, ý ta là.... Nước của ta là Bra.... Ừm nhưng nó đã bị chiếm.. Ý ta là thế đấy.

Sagittarius _ He, cảm ơn cô Quari. Tôi cảm thấy tốt hơn rồi. Ko ngờ lúc cô Quari lòng ngóng thật dễ thương.

Aqua tức đỏ mặt, vùng ra khỏi tên Sagit đang ôm mình cười hạnh phúc kia.

Aqua _ Sao người cứ 3 lần 7 lượt khen ta dễ thương đáng yêu hoài thế hả?? Ta nói cho người biết, bất cứ ai gặp ta đều phải cúi đầu sợ hãi đó.

Sagit _ Nhưng.... Cô Quari đáng yêu thế này sao họ lại sợ chứ?

Aqua _ Đủ, về lại cung điện thôi.

A, lần đầu tiên cô lại muốn nói những lời trong lòng mình ra đến thế này. Tên này quả biết chọc cô mà.

3 tiếng sau ----

Quạ quạ!!

Aqua _ Đây là đâu??

Sagit _ O, tôi cũng ko biết!!

Aqua _ Ta để người dẫn đường quạ là 1 sai lầm mà.

Sagit _ Tôi xin lỗi cô Quari.

Hừ, trời tối rồi. Nếu giờ mình dùng khả năng của vampire để tìm đường thì hẳn ta sẽ nghỉ ngơi mất.

Sagit _ Cô Quari, tối nay chúng ta cắm trại ở đây nha. Cô đừng sợ, ko có thú hoang ở đây đâu.

Sagit run lẩy bẩy, mặt tái bệch hẳn đi.

Aqua _ Người mới là người đang sợ đây.

Sagit _ Xin lỗi cô Quari, từ bé tôi đã rất sợ mấy con vật hung hãn rồi.

Aqua _ Châm lửa đi, ta muốn ăn cá nướng.

Sagit _ Đc, để tôi nướng cho cô.

Aqua _ Cái này ngon, người đã thêm cái gì vào thế??

Sagit _ Tôi đã thêm muối ớt và tương. Cô Quari thích nó sao??

Aqua _ Ớt.... Tương?? Cái gì thế??

Sagit _ Hề, cô Quari ko biết chúng sao? Đó là gia vị cơ bản cho mỗi gia đình mà!!

Aqua _ Gia đình?? Ta và anh chỉ ăn mọi thứ với muối thôi. Thứ đó rất dễ làm từ nước biển.

Sagit _ Đây là lần đầu tiên tôi đc nghe cô Quari kể về gia đình của mình đấy. Hẳn là anh cô rất yêu quý cô nhỉ??

Aqua _ À... Ừm.

Anh Scor có yêu quý cô ko?? Cô ko biết đc, anh ấy chưa từng nói ra.

Mắt Aqua hiện ra nỗi bất an khiến Sagit phải suy nghĩ.

Sagit _ Cô Quari, cho tôi ngủ chung với nhé.

Aqua _ Lăn qua kia mau.

Sagit _ Nhưng.... Nhưng tôi rất muốn ngủ cùng cô Quari mà. Tôi ko nhìn đc gì hết. Sợ bọn sói sẽ....

Aqua _ Thế đám lửa dùng để làm gì hả??

Sagit _ Cô Quari ko muốn sao?? Lỡ tôi bị ai ám sát thì sao? Cô Quari nói sẽ ở bên tôi mọi lúc mọi nơi mà.

Bây ra khuôn mặt ngây thơ khiến Aqua phải đắm vào cây cho đỡ tức.

Aqua _ Đc, ngủ đi.

Nhìn tên nằm cạnh mình Aqua phải cố kìm nén. Mịa, mùi máu của hắn sao thơm đến thế này chứ?? Có lẽ mấy ngày nay cô ko hút máu nên thế.

Nhìn khuôn mặt ko chút tâm địa của hắn. Aqua bất chợt thở dài, ở cạnh hắn cô ko cần phải đề phòng gì cả. Cảm giác thật kì lạ.

Ting!!

Aqua liếc nhìn thấy Sagit ko thức giấc thì đi đến 1 cái cây gần đó. Mơ ảo ảnh cầu ra. Aqua K bit tại sao lại ko còn hưng phấn khi thấy anh.

Scor _ Mọi việc ra sao?

Aqua _ Quả nhiên có phản tử phản loạn muốn lật đổ hắn. Và hắc pháp sư cũng đã ra mặt đk bọn chúng.

Scor _ Đc, mạng sống của hoàng tử Tarius là trên hết. Giúp hắn ta diệt bỏ những con sâu đó đi.

Aqua _ Vâng anh.

Scor _ Aqua, có vẻ mệt mỏi sao? Kiểm 1 ai đó hút máu đi. Hay là máu của sagittarius ấy.

Aqua _ Anh... Em....

Scor _ Sao?

Aqua _ Dạ, ko có gì??

Nếu em nói cảm xúc của em dành cho anh đã thay đổi thì sao nhỉ??

Scor _ Em nên kết thúc mọi việc nhanh chóng và rời khỏi Tarius. Sắp tới còn phải ra quân cùng Capri đấy. Vụ lần này lớn lắm.

Aqua _ Vâng.

Cạch!!

Đóng lại ảo ảnh cầu. Nhìn tên nam nhân vẫn còn ngủ say sưa kia. Cô bắt giác thèm uống máu nhưng ko. Cô đang rất trân trọng hắn. Cảm xúc cô giành cho hắn là gì??

Mọi việc đối với cô đã quá mệt mỏi rồi. Vừa nằm xuống thì đã bị cậu ta trở người ôm vào lòng. Quái gì đây.

Nhìn khuôn mặt ngủ ngon lành của hắn Sagit ko nổi đánh thức!

Aqua _ Đc rồi, chỉ đêm nay thôi đấy.

Lúc này đây cô mới biết thì ra ngủ cùng 1 người lại ảm thế này. Ấm lắm, dường như ko cần lo mọi thứ trên thế gian này nữa.

Anh oi, em biết rồi. Em đã yêu hắn ta. Một người con trai tên sagittarius đã dùng lòng nhân từ của hắn để bước vào cuộc đời em.

Sagit _ Cô Quari đã đi rồi sao??

_ Ko thừa diện hạ. Cô ta đã biến mất cùng với 2 quý tộc của ta. Ngay từ đầu thần đã nghi ngờ cô ta rồi. Chính cô ta là kẻ đã bắt cóc 2 quý tộc của ta. Cô ta thật sự đáng nghi.

Sagit _ Ko, người nói sai rồi. Nếu thế thì cô ấy chỉ cần lấy mạng ta là xong vì cô ấy có rất nhiều cơ hội.

Cạch!

Mở cánh cửa phòng cô ra. Cô chỉ vừa ở đây vài ngày thôi nhưng đã đi rồi. Căn phòng đc dọn sạch sẽ như lúc cô chưa từng đến.

Cô đi mà ko nói 1 lời nào. Cô Quari thật lạnh lùng nha.

Aqua _ Anh, em đã về!!

Scor _ Ủ. Đến doanh trại ở Es đi. Sắp chiến rồi. Giao 2 tên kia cho ta. Ta sẽ tra hỏi chúng.

Aqua _ Vâng.

Scor _ Ko còn gì muốn nói?

Aqua _ Dạ.... Ko ạ!!

Scor _ Đc, đi đi.

Aqua nhanh chân rồi đi.

Scor _ Bao tay?? Còn là loại giữ nhiệt.

Aqua _ Dạ, em nghĩ thời tiết chuyển lạnh rồi. Em cần giữ ấm mà.

Hừ, ko ngờ chuyển đi này lại thay đổi Aqua đến ngoài cả tưởng tượng của mình.

Aries _ Ko ổn mắt rồi. Phía quân cần quét muốn đánh vào đây. Hiện tại họ đang lập các doanh trại quanh kết giới.

Libra _ Ủ, cậu nghĩ kết giới sẽ thất thủ trong bao lâu.

Aries _ Tớ ko biết nhưng sẽ mau thôi vì nghe nói rằng lần này có cả nước O tham gia. Chúng ta sẽ bị quét sạch ko đến 2 ngày.

Libra _ Mau để tớ giúp cậu giữ kết giới. Ma lực của tớ cũng hồi đc bảy phần rồi. Có thể kéo dài đc 3 tiếng trước đợt công kích của họ. Chắc lúc đó quân tiếp viện ở nơi khác sẽ đến kịp.

Aries _ Nhưng liệu ổn ko khi kéo cậu vào thế này?

Libra _ Ủm ko sao, tớ muốn biết vua Pio có tham gia ko thôi.

Aries _ Hoàn toàn ko.

Libra _ Vậy ư rồi. Cậu mau liên lạc đến các nước khác cầu giúp đi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Thất thủ

_ Tướng quân Taurus Đức vua cho gọi ngài ạ!

Taurus bước vào căn phòng ngập tràn mùi thuốc. Cô kính trọng quỳ xuống.

Taurus _ Đức vua, người cho gọi thần ạ?

_ Ừm.. Khúc..... Taurus, ta ko sống ư bao lâu nữa rồi... Khụ.... Nhưng mong muốn cuối đời của ta là mong con tiếp quản đất nước này.... Dẫn dắt nó thoát khỏi tai kiếp sắp đến.... Khúc.....

Taurus _ Đức vua, xin người đừng nói thế ạ!!

_ Sức khỏe ta ta hiểu.... Mong con hãy thực hiện ước mong ấy giúp ta ư ko??

Taurus _ Đức vua, thần nguyện trung thành với người và đất nước. Thân xác này quyết vì thần dân.

Nước mắt của nàng đã chảy giàn giụa. Môi bặm lại để ko cho tiếng nấc phát ra.

_ Ừm, cảm ơn con. Người đâu, truyền lệnh ta. Phong Taurus tướng quân lên ngôi vua. Đất nước đổi tên thành Rus. Bất cứ ai cũng Ko ư kháng lệnh.

_ Vâng

Năm 48, nước Rus đã ư truyền ngôi cho nữ hoàng Taurus.

_ Thừa nữ hoàng, nước Es đã bị bao vây bốn bề rồi ạ.

Taurus _ Tất cả binh sĩ nghe lệnh, bằng mọi giá phải cứu lấy nước Es. Cứu sống Đức vua của chúng ta.

_ Cứu lấy Es, cứu lấy Đức vua của chúng ta.

Khi vừa đăng quang người đã ra 1 quyết định quan trọng đó là gia nhập dưới trướng nữ hoàng Selene. Muốn nhờ thánh nữ Aries cứu chữa cho đức vua của nàng.

Nước Es, mùa đông tháng 10. Đây là nơi ư ghi chép xảy ra trận đại chiến lớn thứ 2 lúc bấy giờ. Với sự tham gia của hơn 10 quốc gia.

Capri _ Tên Scorpio đó lại làm biếng. Nhất quyết ko chịu ra chiến trường.

Aqua _ Dù có cảm rằm bao nhiêu nữa thì anh Scor cũng ko ra chiến trường đâu.

Leo _ Hừ, ko ngờ giờ trận chiến phải kéo dài tận 2 tuần. Sao tên Scorpio đó ko ra tay giúp cho nhanh chứ? Có thể giảm thành 5 ngày cũng ko chừng.

Capri _ Ừm, theo tin nhận ư thì nước Rus đã tham gia vào và đang trên đường di quân đến.

Leo _ Cho ta hỏi sao cứ đóng trại mà ko đánh vào thế?? Bọn họ dư thời gian gọi tiếp viện rồi đấy.

Capri _ Hơ, người tự đi hỏi Scorpio ấy.

Aqua _ Liệu sẽ giải quyết ư hết ko ạ? Hay ta nhờ anh Scor ra trận nhé.

Capri _ Ko cần đâu, mất Bra và thêm Rus vào cũng thế thôi. Hơn nữa cũng chỉ là bọn vật vãnh.

Đêm ngày 15 tháng 10 năm 48. Phát động chiến dịch thanh trừ Es đc diễn ra. Do người dân đã đc di tản nên thiệt hại dân thường chưa đến 1%.

Capri _ Theo hướng đã chia ra. Aqua sẽ đảm nhận cánh trái, Leo cánh phải. Còn ta sẽ đánh thẳng vào lâu đài. Nghe rõ chưa?

_ Vâng!!

Aqua _ Ưu tiên phá hỏng kết giới. Tướng lĩnh kẻ thù quyết ko lấy mạng giao nộp cho chủ tướng, rõ chưa??

Khởi đầu trận chiến chỉ trong vòng 3 ngày mà quân càn quét đã....

_ Thánh nữ, nguy rồi ạ!! Họ đã càn quét hết 1/3 lãnh thổ của chúng ta và hàng phòng thủ số 2 sắp bị chiếm lấy. Chẳng mấy chốc sẽ tiến thẳng vào trung tâm lâu đài mất thôi.

Aries _ Quân tiền viện đã tới chưa?

_ Dạ, Nước Rus do sát bên chỉ ta nên chỉ cần thời gian 1 ngày đường nữa thôi ạ. Còn Ces và Tarius thì phải 3 đến 5 ngày. Nước Go đang cùng Cer cấp tốc đến đây theo lộ trình đường biển và rừng.

Aries _ Đc rồi, nghe lệnh ta. Mau cứu chữa cho các binh đoàn ở cổng 1. Đem quân cổng 3 cố thủ ở cổng 2. Hãy ráng cầm cự thêm vài ngày nữa. Es ko thể thua đc.

Doanh trại cách cung điện 21 km.

Aqua _ Anh, sao ta ko theo hướng đi tấn công này để lật đổ chốt 2 ạ. Dù sao chúng chỉ vừa di quân đến chốt chính mà. Nếu đánh vào chốt phụ thì....

Capri _ Ko, nếu như vậy thì sẽ ko xong nhanh đc. Es là nơi hội tụ biết bao nhân tài y thuật. Chỉ trong thời gian ngắn mà quân ta càn quét phía ngoài đã hồi phục cả. Tính đến nay sát thương của họ chỉ là 18 %.

Leo _ Một nhọc 3 ngày chỉ 18 %. Ma lực chữa trị biến thái gì thế?

Aqua _ Nghe đầu thánh nữ của họ đích thân ra tay chữa cho cả 1 quân đoàn trong 1 ngày. Nên cô ta là con bài chính....

Leo _ Ta thấy chốt 2 đc tạo kết giới tốt hơn cả trước. Giờ đánh vào cũng tốn kha khá công.

Capri _ Cách tốt nhất là cho họ gọi tiếp viện thành công.

Leo _ Sao lại thế??

.....

Ngày 21 tháng 10 năm 48.

Quân của Rus, Go và Tarius đã lãnh quân tới nơi.

Aqua _ Đúng ý anh rồi đấy!!

Capri _ Đc, đi thôi!

Aqua _ Binh lính khá đông.

_ Bẩm nữ chúa. Phe cánh trái chúng ta sẽ gặp quân đội của Tarius ạ!

Aqua thoáng giật mình nhưng ráng lấy lại điềm tĩnh.

Aqua _ Thì sao??

_ Dạ, tin tức từ sở chỉ huy. Vua của họ sẽ thân chinh ra trận gồm cả Go và Rus ạ.

Aqua _ Đc, các người mau bắt sống chúng cho ta. Ko đc để chúng chết rõ chưa.

Aqua đội mũ sắt lên. Cẩn thận chỉnh sửa giáp tay.

Aqua _ Dàn trận. Đánh thẳng cho ta.

.....

Aries _ Cảm tạ các vị. Phần ân tình này khó thể nào trả hết đc.

Virgo _ Mong cô đừng khách sáo, chỉ cần biết tin Libra vẫn ổn là tốt rồi.

Trận chiến giữa 6 người trị vì lớn diễn ra ác liệt vô cùng.

Chiến trường phía Nam.

_ Nữ hoàng, tình hình ko ổn. Quân O quả nhiên mạnh bạo tiến thẳng về trại chúng ta.

Taurus _ Đc, lui ra đi. Tập hợp mọi lực lượng còn lại bằng mọi giá phải uy tiên đánh bại Leo.

_ Vâng.

Taurus nhanh tay băng bó lại vết thương lớn ở 2 tay gần bị đứt rụi. Cả ma pháp sư trị thương cũng ko thể giúp cô khỏi trong thời gian ngắn đc. Tên Leo quả rất mạnh, trận giáp đấu 2 ngày trước dễ dàng trọng thương cô. Khó khăn lắm thì mới lui đc 1 đường thoát.

Leo _ Hê, ko nghĩ cô sẽ lại ra chiến trường lần nữa đây tướng quân... À ko, là nữ hoàng Taurus nhi!

Taurus _ Hừ, vội suy tưởng sao? Người của Rus ko hèn nhát đến nỗi vì 1 chút khó khăn mà bỏ cuộc. Tuy ko đánh đc người nhưng ta muốn 1 đôi lương bại câu thương thì ko khó.

Leo _ Ha, nếu cô muốn thì tôi chiều.... Gọi linh, hóa linh, thần linh...

Taurus _ Người... Ko ngờ lại dám dùng cả thần vật.

Leo _ Ha, cô sợ.....

Taurus _ Người đang nghĩ mớ đấy. Gọi linh, hồi lời, triệu thần.

Leo _ Cô lại...

Taurus _ Một nữ hoàng mà ko đc có 1 thần vật trong tay à!

Bảo vật khi có linh hồn người dùng đủ mạnh mẽ thì mới thành thần vật. Chỉ là người đc thần vật chấp nhận mới đc dùng nó ở trạng thái tối thượng.

Ở phía Nam đã có 1 trận đấu khốc liệt hơn ai tưởng. Aries đứng trên cung điện cao xa kia cũng phải sợ hãi với các đường lôi giáng xuống. Vang động cả 1 vương quốc khiến ai cũng quay đầu nhìn.

Ở phía Đông Es.

Trận đấu đầu tiên suốt những năm qua của yêu tinh tộc.

Yêu tinh tộc là loài sống rất hòa hợp với thiên nhiên nên họ thường chiếm lợi về địa hình môi trường.

Nhưng trước thảm cảnh cả 1 không gian đêm đen ko tiếng động khiến họ phải run sợ.

Virgo _ Ha, người ta nói chỉ cần lãnh đạo là capricorn thì ko thể thắng đc.

Capri _ Thấu đáo thế sao? Vậy mau hàng đi.

Virgo _ Ko thể đc rồi vì nếu ko giữ đc Es thì kế tiếp mất sẽ là Go. Ta ko thể để mất đi khu rừng của mình đc. Mất đi rừng khác nào giáng vào Libra 1 đòn chết.

Capri _ Thì thế nào chứ? Dù sao mọi thứ.... Cô nói Libra??

Virgo _ Vấn đề gì sao? Nữ thần thiên binh của thế giới này bị các người cướp đi đấy.

Capri _ Xem ra cần phải làm rõ việc này thôi.... Bất nữ hoàng đào tẩu đó là nghĩa vụ của ta mà nhi??

Tên Capri ko có khái niệm ngoài Li đầu. Nói Libra hẳn chỉ nghiệm ra đc chữ Li giống thôi và dân của Bra.

Xem ra em trốn ko thoát khỏi tôi.

Ở chiến trường phía Bắc của Es.

_ Nữ chúa, ko xong rồi ạ. Cánh quân của ta phải đi đều bị cản quét. Xem ra vua Sagit-tarius quả ko dễ đối phó.

Aqua _ Đc, ta sẽ ra trận. Mau loại bỏ bọn tàn quân đi... À, bắt sống chúng.

_ Dạ, sao ạ.... Thần tuân lệnh.

Lần đầu tiên nữ chúa muốn bắt sống quân địch. Ý người đây là sao chứ?

Giữa xa trường chất chồng vô số thây xác. Hai con người cười ngửa đối diện nhau....

Mũi sắt dù trùm kín mặt nhưng cô vẫn nhận ra chàng trai có nụ cười mặt trời đỏ.

Sagit _ Tướng lĩnh các ngài quả có tài. Chỉ vài ngày đã dọn hẳn 1 đội quân của chúng tôi. Khâm phục.

Aqua _ Đã khen.

Rít!! Vù vút!!

Tiếng gió rít gào làm giọng 2 người vang lên ồn ã.

Phập!! Keng keng!!

Aqua _ Mạnh quá.

Với tốc độ của 1 ma pháp sư thì việc cỡi ngựa là điều nực cười. Giờ đây cả 2 người đã rời ngựa và đấu với nhau. Chiêu thức ma pháp phát ra thật khủng bố.

Aqua _ A.... Ko thể nào? Chỉ là ngọn lửa bình thường sệt qua thôi nhưng lại muốn nuốt sống mình vậy. Ngọn lửa này là....

Nhìn ngọn lửa xoáy vờn quanh Sagit như những con rắn khiến Aqua khiếp sợ. Hệt như cảm giác lúc bị bạo phong khí của thần vật Bra đánh trúng. Ma pháp sư tây uế.

Bốn nguyên tố tinh khiết nhất là thứ ma lực đại diện cho 4 thuộc tính tây uế mọi dơ bẩn. Gồm có thủy, thổ, phong và hỏa.

Nhưng Sagit là ai chứ? Cô ko thể vì 1 việc thế này mà bị ép đc. Cô là vampire thuần huyết cao quý. Một dị loài bất lí thuyết.

Vút!! Xoẹt!!

_ A, ko tin nổi. Cô ta vượt cả tốc độ của Sagittarius điện hạ.

_ Đây là... Sức mạnh của 1 vampire.....

Sagit như bị dồn vào góc khuất. Con người phía sau bộ giáp dao động. Mắt thoáng ý buồn cười nhẹ.

Sagit _ Xin lỗi cô Quari, nhưng tốc độ là thứ tôi tự tin nhất.

Aqua có chút sững ngoài, lập tức bị trả ngược trở lại. Trong đầu cô thoáng hiện suy nghĩ, thì ra cảm giác thua là thế này.

Aqua nằm dưới đất ko chút kháng cự trước mũi kiếm mà Sagit chia vào mình.

Aqua _ Cậu đã biết từ khi nào!?

Sagit _ Là đôi bao tay, tôi ko ngờ cô Quari lại đeo nó. Điều này khiến tôi vui lắm.

Aqua _ Sao cậu cứ gọi cái tên giả đó thế? Cậu chắc cũng hiểu ta là Aquarius rồi chứ?

Sagit _ Vâng, tôi biết chứ!

Aqua _ Và cậu nên biết 1 vampire sẽ ko dễ bị hạ đâu.

Trận đấu ko quá ác liệt đã diễn ra giữa 6 người suốt 3 ngày.

_ Nữ... Thánh nữ..... Ba vị vua đã bị bắt sống rồi ạ!

Aries _ Thế còn tình hình của Ces và Cer thì sao.?

Quân của phe cần quét dù sao cũng tổn hại 6/10 rồi. Cả 3 vị vua cũng bị trọng thương nặng khi giao chiến. Nếu giờ đánh vào sẽ chiếm thế.

_ Dạ, ở đường thủy truyền đến. Vua Pio đã ngăn đường đi của 2 của Ces và Cer trên đường họ di chuyển đến đây. Ko chi thế.....

Capri _ Ces và Cer đã kí hiệp ước nguyện phục vụ dưới trướng ta sao?

Aqua _ Tin tức ko thể sai đc. Em đang đợi anh hỏi âm.

Hình ảnh người nam nhân nửa nằm nửa ngồi trên ghế xuất hiện. Bộ dáng nhìn lười hết chỗ.

Capri _ Cậu thật sự là người ra tay cho vụ Ces và Cer sao?

Scor _ Thì thế nào? Lo dọn tàn cục nhanh đi. Tôi có tin muốn thông báo.

Rệt!!

Ảo ảnh cầu biến mất.

Scor ra tay vừa hiểm vừa độc. Dùng Cer và Ces đánh vào tâm lí phe hòa hoãn.

Leo _ Ko biết hần ta dùng thủ đoạn gì để bắt Ces và Cer quy phục vậy.

Aqua _ Anh luôn có cách của mình.

Capri _ Đúng là phải nhờ đến cậu ta thì cuộc chiến mới nhanh gọn đc.

Phe cần quét bọn họ định dùng đòn tâm lí bắt Aries trốn sâu trong cung điện quy phục và cho các vương quốc còn lại biết thế nào là khiếp sợ. Một phần cũng là giám nhân lực của họ trong cuộc chiến này.

Aqua _ Tôi đi qua lều giam xem tình hình.

Capri _ Kì quái, con bé ko thường quan tâm đến những việc này mà nhỉ?

Xoạt!!

Một kết giới đc dựng lên để giam giữ Sagit bên trong. Mỗi người sẽ bị giam mỗi liều khác nhau.

Nhìn người nam nhân mãi ngơ ngẩn nhìn ngọn đuốc kia mà ko để tâm đến cô. Aqua cảm thấy khó chịu trong người...

Aqua _ Đây....

Kẻ như cô phải hạ mình mở miệng trước. Ko trả lời....

Aqua _ Ta gọi ngươi đấy.

Vẫn ko có gì.

Aqua _ Ngươi...

Sagit _ Cô Quari này, cô có nghĩ mọi vật vô cùng mong manh yếu ớt đến đáng thương ko?

Aqua _ Ờ... Ừ.

Sagit _ Tôi... Đã ko thể bảo vệ đc gì cả. Tôi ko xứng đáng cho sự kì vọng của mọi người. Từng người ra đi mang theo hi vọng tôi sẽ chiến thắng nhưng ko.. Mọi binh sĩ ra đi đều vô nghĩa....

Aqua _ Ai nói vô nghĩa.... Họ ra đi vì để bảo vệ hi vọng của mình. Đó chính là ngươi, sự tự hào của họ.

Sagit _ Cô Quari, cô ko cần an ủi tôi đâu. Tôi biết mình đã làm gì mà.... À ko nữa chúa Aquarius, cái sai của tôi là ko thể xuống tay với cô đc.

Hự!! Rầm!!

Aqua choáng váng khi nghe hần gọi mình bằng cái tên vừa lạnh vừa xa lạ. Cô ko nhìn rõ đc mọi thứ phía trước nữa. Mấy ngày nay căng thẳng mọi thứ khi nghĩ sẽ giao chiến với hần khiến cô ko muốn uống máu. Vì cô ngu ngốc nghĩ rằng. Hần ta sẽ ghê tởm khi ngửi đc mùi máu từ cô.

Sagit _ Ừ, cô sao thế? Đây, cô Quari.

Tay hần ráng vụt ra ngoài song lửa chạm vào cô dù tay hần sắp bị nướng chín cả.

Nhưng vui quá, hần vẫn gọi cô là Quari.

Aqua _ Ta thiết nghĩ muốn máu của ngươi....

Aqua giải trừ ấn chú của kết giới giam lỏng. Cô trực tiếp ấn đầu mình vào cổ hắn. Bộ giáp vướng víu của hắn khiến cô phải khổ nhọc. Hơi thở nóng hổi của cô cứ liên tục phả vào cổ hắn.

Nhưng ko ngờ hắn lại tự động cởi bộ giáp ra giúp cô. Cô có chút tò mò nhìn hắn nhưng hương thơm từ các vết thương trên cơ thể hắn khiến cô ko chịu nổi nữa.

Phập!!

Ực!! Ực!!

Từng giọt máu khiến cô quay cuồng bỗng nhiên nhớ về ngày trước.

Scor _ Aqua, em nhớ người đầu tiên mình hút máu là ai ko?

Aqua _ Dạ... Em... Chỉ nhớ lần đầu tiên rằng mọc thì chỉ có anh ở cạnh thôi ạ. Người đó ko phải anh sao? Anh là huyết duyên của Aqua đấy.

Scor _ Ừ. Nhưng huyết nhân của nhóc là dùng để chỉ người khác, sau này ta sẽ giúp nhóc tìm...

Aqua _ Anh nói gì kì thế??

Ngày ta mọc răng nanh là 10 năm về trước. Đúng lúc trốn trại bọn buôn nô lệ. Bọn chúng dùng mặt nạ để ta ko đc hút máu của bất cứ ai, vì người đầu tiên mà ta hút máu để chứng thức làm vampire gọi là huyết nhân liên kết bởi huyết duyên của ta và hắn. Hay nói cách khác, ta chỉ đc hút máu nam nhân và nhận hắn làm chủ hoặc chồng. Huyết nhân là người biết cách đi vào tim ta và ta sẽ bị lôi cuốn bởi hắn. Ta luôn tự lừa dối mình anh Scor chính là huyết duyên của ta nhưng ta luôn tự hiểu rằng máu anh Scor ko thể uống. Chúng là độc mà.

Aqua _ U, đau đầu....

Mình mở kết giới ra chắc hắn cũng nhận lúc chạy đi rồi.

Aqua mở mắt ra và đập vào mắt mình đầu tiên là Sagit.

Aqua _ Ngươi... Sao ngươi còn ở đây?

Sagit _ A cô Quari. Xin lỗi nhé, vì cô hút máu tôi khá nhiều nên tôi hơi dùng sức đánh cô bất tỉnh.

Aqua _ Ko sao nhưng ngươi ko trốn.

Sagit cười nhẹ rồi xoay mặt đi hướng khác.

Sagit _ Tôi ko thể vì tôi bị nhốt rồi.

Aqua _ Nhưng kết giới đã.....

Sagit _ Bị nhốt vào chính chiếc lồng của cô Quari vào 10 năm trước rồi. Nên tôi phải ở bên người đã nhốt tôi chứ, tôi ko thể đi đâu đc nữa rồi.

Aqua _ Ngươi nhớ.....

Sagit _ Ko, nhưng có người đã nhắc cho tôi nhớ bà đem cô đến với tôi.

Aqua _ Ngươi gọi ta là Aqua đc ko? Đó là tên của ta, đừng gọi Quari nữa.

Sagit _ Đc, Aqua.

Anh ơi, hôm nay em đã biết thế nào là hạnh phúc khi đc bên người mình quý rồi. Em đã yêu 1 tên ngốc tên là Sagit. Em xin lỗi anh rất nhiều khi đi yêu 1 nhân loại.

Capri _ Nhóc ở đây à, mau đem tên này lại lều chính đi.

Nhìn Aqua ngồi trong lòng Sagit mà Capri chả phản ứng gì cả.

Aqua _ Tại sao?

Capri _ Cứ làm đi.

Trong lều chính có mặt đủ 6 người. Phạm nhân thì vẫn bị giam còn 3 người kia ngồi ghế chủ tọa. Ko khí kì dị lạ thường.

Một tên ma pháp sư vào bẩm báo.

_ Thưa, thánh nữ Aries đã có mặt rồi ạ. Nàng muốn gặp ngài.

Capri_ Cho vào.

Một nữ nhân trùm kín mặt bước vào. Cả thân ảnh của nàng đều là màu trắng cả mái tóc cũng thế. Nghe nói nàng là dương yêu. Dị loài cừu trắng của Es. Hai cái sừng chắc đc giấu khi hóa dạng người rồi.

Nàng sợ hãi nhìn 3 người ngồi trên kia với chiếc mặt nạ che kín mặt lòng đầy nỗi lo.

Aries _ Ta... Ta....

Nàng thoáng có chút nhìn ra ngoài lều để định tâm rồi quay lại nói tiếp.

Aries _ Ta chấp nhận trao đất nước này cho các ngươi với 2 đk....

Mất chao đảo, dò xét thăm dò 3 người lại nhìn qua 3 người bị nhốt.

Leo _ Cô ko biết mình chả còn tư cách nói đk gì ở đây sao?

Aqua _ Cứ nói....

Aries _ Xin hãy thả 3 người họ ra và..... Và hãy cho tôi đc chữa trị cho các binh sĩ bị thương....

Im lặng.

Capri _ Đc, nhưng khi xong việc thì cô phải thành tù nhân của bọn ta.

Aries _ Đc.

Capri _ Còn 1 điều nữa, ta hỏi các ngươi. Nữ hoàng Libra vẫn còn sống?

Bốn người mặt dao động. Aries thì mặt tái hắc.

Aries _ Nàng.... Nàng... Ngươi biết để làm gì?

Capri _ Trả lời.

Aries _ Ko biết, chắc bị ngươi giết chết rồi. Xin hãy thả họ ra nhanh đi. Hình như chuyện của Libra ko liên quan đến giao dịch của chúng ta thì phải.

Capri _ Đúng, Aquarius. Thả họ ra đi.

Xoẹt!

Leo _ Ko phải chứ?

Leo lật đật chạy ra phía sau kiểm tra. Mặt tái mét trở về.

Leo _ Hắc ta... Đến rồi!!

Aqua _ Mùi ma lực này, anh Scorpio á?

Capri _ Sao đột nhiên lại đến đây chứ?

Màn đc vén qua 1 bên. Nam nhân quá ư nổi bật xuất hiện. Scor xuất hiện với bộ dạng ko đặt gì vào mắt mà ngồi hẳn vào ghế của Leo. Bộ dáng nửa ngồi nửa nằm bình thản vô cùng. Đc cái quần áo chỉnh tề uy nghiêm. Bộ dạng đẹp đến ma quỷ phải sùng kính. Bốn người kia lần đầu tiên được diện kiến dung nhan này cũng mở to mắt kinh ngạc.

Scor _ Hờ, đủ mặt dữ.

Aqua _ Anh, sao lại đến đây. Lại còn ko che mặt.

Scor _ Chả sao, dù sao chúng cũng sắp dưới trướng ta cả mà.

Taurus _ Ngươi có ý gì??

Virgo _ Có phải người đã dùng thứ gì đó để uy hiếp Cer và Ces phản bội bọn ta phải ko?

Mặt cho họ đang tức giận thì Scor lại nhắm mắt hệt đang ngủ.

Capri _ Này, người....

Scor _ Bạn chết đc, ko ngủ đủ gì cả.

Leo _ Cả ta cũng thắc mắc sao người bắt Ces và Cer quy hàng thế?

Scor _ Thông gia.

Hả???

Dấu chấm hỏi trên đầu mỗi người.

Aqua _ Anh đang nói Ces và Cer là thông gia á?

Scor _ Pio!!

Một cậu bé với mái tóc đen dài xuất hiện.

Pio _ Xin hãy để tôi giải thích, kết thông gia là ngài Scorpio với cô gái tên Pisces kia cơ.

Virgo _ Người nói cái gì? Tại sao lại phải là Pisces chứ?

Taurus _ Thế còn Can thì thế nào??

Pio _ Hắn ta... Chả sao, lên làm vua của Cer rồi.

Taurus _ Sao cơ?

Pio _ Ngài Scorpio nể tình quen biết nên mới ko chiếm đoạt Cer mà cho hắn cơ hội phục thù. Mà mọi chuyện dễ dàng thế này đều là nhờ cô đẩy Taurus.

Taurus _ Ta sao??

Pio _ Cô có cầu Aries thì cô ta cũng ko chữa trị đc cho Đức vua của cô đâu. Vì lão ta ko bị bệnh mà là bị trúng độc. Loại độc mà ko ai ngoài ngài Scorpio có thể giải cả.

Taurus _ Các người đã lên kế hoạch này từ ban đầu?

Pio _ Cô cũng biết nó khá kì công đấy. Can hiểu rõ 1 con nhóc cứng đầu như cô sẽ ko dễ quy phục nên đã xin ngài Scorpio ko phá đi vương quốc của cô đấy.

Aqua _ Anh....!!

Scor lúc này như tỉnh ngủ, chớp mắt.

Scor _ Giờ thế nào? Các vị vua lãnh đạo con dân của mình ra khỏi chiến tranh đang bị bắt nhốt ở đây. Vậy ta nên đánh quân vào ko nhỉ?

Leo _ Thâm độc quá. Cũng may ta ko đi đối đầu với hắn ta.

Capri _ Mọi thứ trong tay Scor thì hệt 1 quân cờ vậy. Hắn tùy ý làm mọi thứ.

Virgo _ Người...

Pio _ Xin nói luôn là Gemini đã gia nhập vào cănquet. Ngài Scor chỉ cần 1 tiếng thì yêu tiên rừng xanh sẽ diệt cả. Thậm chí cả tộc nhân ngư.

Virgo _ Người ko thể.... Ko phải Pisces cũng thuộc nhân ngư tộc hay sao?

Pio _ Chả gì là ko thể khi ngài Scorpio muốn. Người nghĩ cưới cô ta là yêu cô ta và ko dám làm gì cô ta sao? Cái ngài Scorpio quan tâm là chiếm đoạt chứ ko phải là cô ta. Một thứ tiêu khiển.

Mọi lời nói Pio thốt ra nhẹ nhàng đến nỗi Virgo phải cảm lạnh sợ hãi.

Sagit _ Như thế này là sao chứ Scorpio? Đây ko giống như những gì chúng ta đã nói.

Sagit làm mọi người khó hiểu.

Sagit _ Cậu nói sẽ buông tha cho mọi người và ko làm gì quá đáng cả mà!

Scor _ Đúng, ta ko bạo lực xâm chiếm mà là dùng lí lẽ khuất phục chúng. Chả sai chỗ nào trong giao ước của chúng ta cả Sagit-tarius à!

Sagit _ Cậu.... Đây là đang ép họ...

Scor _ Thì sao? Miễn ta tổng hết mọi thứ dơ bẩn ra khỏi nơi đây là đc. Hệt như Tarius của ngươi đấy. Ta ko chiếm đoạt thì sớm gì đất nước của chúng cũng lụi tàn do phản đồ thôi.

Pio _ Vậy khuất phục hay quân Pio sẽ xông vào vương quốc của các ngươi?

Taurus _ Ta...Khuất phục. Xin hãy giải độc cho đức vua.

Virgo _ Ta cũng thế. Xin đừng chạm đến yêu tiên tộc là đc.

Sagit _ Ta khuất phục.

Aqua _ Anh..... Chuyện giao dịch với Tarius là sao chứ?

Pio _ Nữ chúa Aquarius, là để tìm lại huyết duyên cho ngài đó ạ. Ngài Scorpio ko thể cưới ngài đc.

Sagit _ Đúng vậy Aquarius, chứ cô nghĩ tôi để 1 người lai lịch ko rõ ràng mà đến gần mình sao?

Aqua ngỡ chừng ngày hôm đó phải tự khép cửa trái tim lại lần nữa. Hấn, Sagit-tarius ko hề yêu cô sao!?

Aries cùng 3 người rời đi. Vừa đặt chân ra khỏi lều chính họ mới thở phào nhẹ nhõm.

Libra trùm kín cả người đang lo lắng thì nhìn họ cũng thở phào.

Libra _ Họ có ra đk gì quá đáng với cậu ko?

Aries _ Ko, họ ko làm gì quá đáng với tớ cả, cậu an tâm đi. Chúng ta mau về điện thôi.

Libra _ Đc

Aries _ Có lẽ thời gian này họ sẽ phong tỏa mọi đường đi nước bước của mọi người.

Sagit _ Xem ra ko thể về vương quốc của mình đc nữa rồi.

Aries _ Các vị đã làm phiền các vị rồi. Vì Es mà các vị phải, tôi....

Taurus _ Ko trách cô, đây là giao dịch của chúng ta mà.

Sagittarius mắt thẳng trừng ko dám nhìn thẳng họ.

Virgo _ Libra này, thời gian này cô hãy cẩn thận đấy. Ko chừng sẽ bị tên Capricorn kia bắt làm tù nhân.

Aries _ Trốn khỏi Es sẽ bị nghi ngờ ngay. Trong cung điện này cũng ko còn riêng tư nữa. Hay là ngày mai cậu cứ giả làm y sư đi. Nhớ đừng hành động đáng nghi.

Libra _ Đc.

Scor _ Đây là bọn phản đồ ở Es ta đã tra khảo từ 2 tên chó săn của hắc pháp sư. Nhanh đem chúng về đây nhanh đi.

Scor gửi hình ảnh qua cho Capri.

Capri _ Đc.

Leo _ Ta có chuyện muốn nói!!

Capri _ Quan trọng lắm sao?? Scorpio cần ngủ. Hắn uống khá nhiều rồi thì phải, cả người nồng mùi rượu.

Leo _ Ừ, ta có thú vui về 1 thứ..... Trăng xóa đến đẹp đẽ.

Aries _ Như mọi người biết, dù sao Es cũng đã thất thủ rồi. Nhưng ko vì thế mà chúng ta bỏ mặc các tướng sĩ bị thương mà ra đi. Hãy dùng sự tự do cuối cùng của mình để bảo vệ họ nào.

_ Vâng.

Libra phải kiểm lại mình để ko thốt lên trước thảm cảnh hàng trăm binh lính đang nằm trải dài vô tận. Ai cũng thương thể đây mình cả.

Li _ Mọi người, xin hãy ráng chịu đựng. Tôi sẽ chữa trị cho mọi người ngay đây.

....

_ Thừa cô, bệnh nhân phía kia đang hấp hối cần cô gấp ạ!!

Libra _ Đc, tôi tới ngay.

_ Thừa cô, đã hết thuốc gây mê.

Libra _ Vậy hãy dùng 1 số loại dược này thay thế.....

Libra _ Xin ông hãy ráng cầm cự đi ạ. Sẽ ko sao đâu... Ông sẽ ko sao đâu mà.....

Libra vừa khóc vừa trị thương cho ông lão đang yếu thoi thóp kia.

_ Đừng phí sức cho lão già này nữa cháu gái... Ta... Ta hức.... K thể dc nữa rồi....

Ông lão yếu ớt phát ra từng chữ.

Libra _ Đc mà... Híc.... Xin ông

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Nữ thần sa cơ

Cô nắm chặt lấy đôi bàn tay thoi thóp của lão, nước mắt rơi đầy trên đôi gò má.

_ Ha... Lão đáng bị thế mà.... Hự.... Ta sống làm việc ko đúng với mọi người.... Nên thần linh đang quở phạt ta đấy mà... Ha ha... Cháu gái đừng khóc nữa..... Lão ra đi thanh thản lắm!

Li _ Ko, ông ơi.... Ông sẽ sống mà.... Cháu sẽ cứu... Cứu ông mà... Híc....!!

_ Chị ơi, cứu ông em đi.... Huhu...

_ Cha ơi, đừng bỏ tụi con mà....

Ngôi nhà lão vây quanh khóc lóc thảm thiết.

Rõ ràng là điều ko thể, một mũi kiếm to tướng đã đâm vào tim lão.

Li vận dụng mọi ma lực để tách thanh kiếm ra nhưng bị mọi người ngăn cản

_ Cô Li, cô ko thể..

_ Nếu cô làm vậy chỉ phí công thôi

_ Cô nên ưu tiên cứu người khác thì hơn...

Li _ Ko, buông ta ra... Ông ấy sẽ cứu đc mà... Ta cứu đc mà nên... Làm ơn đi....

Li bị 3, 4 người ngăn cản kéo xa ra.

Li _ Ta xin các người mà... Cứu ông ấy đi... Còn kịp mà.... Híc...

_ Xin lỗi, chúng tôi ko thể....

Capri _ Mau đem hấn lại đây!!

Một giọng nói tàn nhẫn phát ra từ phía sau. Mọi người hướng về phía nam nhân mặc bạch ngân giáp cao quý. Xung quanh là vài chục tên lính của Corn.

_ Đừng đụng đến ông, mau rút đi.

Thấy ông mình đang gặp nguy hiểm, mấy đứa trẻ khóc lóc ôm sòm gào thét.

Lính _ Tránh ra, kéo trách ta ko tha.

_ Ko, ông ko đc đến gần ông tôi.

Capri _ Ta ko muốn chân chừ.

Capri như nổi nộ khí bị sự lễ mề của bọn lính.

Lính _ Vâng.

Tên lính ko kiên nhẫn nữa, đem lũ trẻ ném mạnh 1 bên.

_ Á... Hu Hu hu... Đau... Ông ơi....

Lão _ Lily.... Xin đừng.... làm hại con bé....

Lính _ Thân lão còn lo chưa xong thì đừng lảm lời....

Li _ Các người đang làm gì thế hả??.....

Ngay lập tức Li bị giữ lại ngay, mọi người trùn thêm 1 cái khăn choàng lên tóc cô.

_ Xin lỗi, cô ấy ko có ý mạo phạm... Chỉ là do hơi kích động thôi.

Những người hầu vội giải thích. Capri cũng ko để tâm với bọn người làm loạn đấy. Hấn chỉ đang cố nhớ có 1 giọng nói quen thuộc. Giáp bào ản sâu tâm tư của hấn với 1 người con gái kia. Người con gái làm hấn phải phát điên vì cô.

Lính _ Thưa ngài, hấn bị thương rất nặng....chỉ e ko sống đc.....

Capri _ Gọi Aries đến đây. Bằng mọi giá hấn phải sống..

Lính _ Vâng.

Aries lòng thỏn thức nhìn về phía cô gái đang kích động trùn kín kia.

Aries _ Có... Có việc gì sao??

Capri _ Mau đem lão già kia ban 1 mạng. Nhất quyết ko đc chết, mạng lão rất đáng giá đấy.

Aries _ Đc!

Aries ngay lập tức chữa trị cho lão ta.

Aries _ Vết thương ko còn đáng lo nhưng cần phải tĩnh dưỡng 2 tuần.

Capri _ Đc, mau bắt tất cả lại. Đem cả gia đình của lão ta nhốt vào ngục.

Aries _ Ko thể.... Ngài ko thể!!

Capri _ Cô đừng quên thỏa thuận của chúng ta.

Aries _ Tôi....nhưng xin ngài... Thật sự họ vô tội mà.

Capri _ Có tội hay ko tự ta sẽ tra. Tội của chúng là người nhà của Tonie.

Lính _ Dạ thưa ngài, chuyện là....

Tên lính thì thầm to nhỏ gì đó với Capri.

Capri _ Hừ, ta hỏi các người.... Tên Tonie đang ở đâu??

Im lặng ~~~~~

Capri _ Vậy thì từ lớn đến trẻ, lão già nghĩ sẽ im miệng đc nữa sao? Bắt vợ hán ta đầu tiên.

Capri ra hiệu cho tên lính. Hán run run tiếp lệnh. Kéo 1 người phụ nữ lại gần Capri.

Aries _ Ngài... Ngài định làm gì??

Capri _ Ha, dĩ nhiên là làm cho chúng khai ra mọi thứ. Tiến hành!!

Người phụ nữ hèn mọn quỳ mọp dưới đất run rẩy van xin hán.

Vợ Tonei _ Tôi xin ngài... Đừng mà!!

Lính _ Nói, chồng của cô ở đâu??

Vợ Tony _ Tôi...tôi thật sự ko biết anh ấy ở đâu cả mà... Nên làm ơn tha cho tôi!!

Lính _ Sẽ tha nếu cô khai ra.

Capri thật sự nộ _ Người đang làm gì thế? Đang muốn khoan dung với cô ta à? Chặt từng khúc thịt trên người đến khi cô ta khai ra thì thôi.

Bọn lính hoảng sợ nuốt nước bọt.

_ Vâng!!

Aries _ Người ko thể...!!

Capri _ Chỉ cần cô ngăn cản thì 30 vạn binh lính của Es đang chữa trị ngay lập sẽ ra sao cô biết đấy.

Aries _ Người....

Phập!!

Vợ Tonei _ Á..... Đau quá, tôi xin ngài... Xin ngài tha cho tôi....

Bàn chân của cô ta đã bị cắt lìa.

Capri _ Aries, mau trị thương... Ta ko muốn cô ta chết vì mất máu....

Aries đứng chết trân, đây là Capri đang muốn cô tiếp tay hành hạ cô ta. Mắt cô mở to ra, môi run bật....

_ Thánh nữ, xin ngài cứu mẹ con... Làm ơn.

_ Thánh nữ, mẹ sắp chết, cứu mẹ đi....

Aries nhìn xuống bọn trẻ đang khóc vang, kéo váy cô tức tưởi nhìn mẹ chúng nó. Lại đảo mắt qua Capri.

Capri _ Hừ, giết 1 vạn thương sĩ đang đc cứu ở trạm phía tây gần đây cho ta.

Lính _ vâng!!

Aries _ Ko, xin đừng.... Ta xin lỗi, ta ko thể cứu mẹ của mấy nhóc đc, tha lỗi cho ta....

Capri _ Phải thế chứ Aries! Cô càng chần chờ họ càng chết nhiều hơn thôi.

Phập!! Phập!! Phập!!

Á!! Á!! Xin đừng!!

Aries mất vô hồn nhìn bàn tay nhuộm máu đỏ của mình. Máu bắn đầy trên khăn che mặt trắng xóa của cô nói rằng: người phụ nữ này chết đau đớn là do cô. Giọng gào thét tức tưởi làm Aries chỉ ước mình điếc đi. Cảm giác tội lỗi ăn sâu vào cô.

Đừng... Đừng lại... Làm ơn đừng lại đi... Đừng mà.... Mau đừng lại!!

Li xô bọn người đang giữ chặt mình. Cô 1 phát đánh bay tên lính đang và đã cắt rời hết tứ chi của người phụ nữ đáng thương kia thành 17 khúc thịt rời rạc.

Cướp kiếm từ tay tên lính, nhìn máu vấy bẩn hết cả trên đó, lòng Li càng như cắn hận. Nghe tiếng khóc của lũ trẻ phía sau. Cảnh tượng này cô còn ko chịu đc chứ nói gì bọn trẻ nhìn chính mẹ chúng bị chặt hết sức vật trên thớt.

Tay nắm chặt lấy thanh kiếm cắn hận chia về phía người mặt bạch ngân kia. Cô nhìn tựa còn mong manh hơn cả vài lụa nhưng lại có can đảm chia kiếm về hấn. Khăn trùm đỏ phát phơ trong gió.

Li _ Hãy dừng ngay lại các việc làm độc ác này.... Nếu ko thì đừng trách ta.

Nhìn người con gái trước mắt, Capri bất giác nhếch mép. Hấn đang rất vui đây. Nhẹ nhàng phả ra 1 câu nói.

Capri _ Thật là 1 cô gái nhỏ mạnh mẽ a~.

Aries nhanh tay cùng mọi người cản cô lại.

Aries _ Xin ngài tha tội, cô ấy ko có ý xúc phạm ngài... Chỉ là cô ấy quá kích động mà thôi. Xin ngài....

Li _ Ko Ari, tớ muốn giết hấn... Giết kẻ đã gây ra bao tội ác.....

Capri _ Ha... Ha ha ha, vậy tôi sẽ bắt cô trước khi cô trước đc ta....

Vụt!! Keng!

Capri nhanh tay chop lấy thanh kiếm ngay khi vừa dứt lời, vút hấn kiếm xuống đất và ôm cô vào lòng.

Mọi người kinh hãi tột độ. Riêng phần Li vẫn đang rất bất ngờ.

Li _ Người làm gì.....

Capri _ Ta tìm em đã lâu rồi!!

Lúc này Li mới tỉnh táo lại, nghe rõ giọng nói trầm ấm vang vọng bên tai mình. Cô mới trợn mắt hoảng sợ.....

Li _ Người.... Scor... Pio.

Aries _ Li, cậu nghe đc cái tên này ở đâu??

Li _ Tớ.... Sao anh lại tìm đc.....

Capri _ Ha, dù em có che giấu cỡ nào thì tôi cũng nhận ra ngay.

Ko ngờ người phụ nữ nãy giờ cậu chả thèm đoái hoài nhìn đến lại là cô. Đến khi nhìn thân ảnh kia chia kiếm về phía hấn và giọng nói mềm dịu khó thể quên đó, hấn đã biết rằng mình tìm đc cô rồi.

Li _ Anh.. Ko thể... Rõ ràng là anh bị mù mà... Anh...

Capri _ Ko ngờ em lại đánh giá thấp tôi đến thế?

Aries _ Li, sao cậu lại quen biết Capricorn?? Mau tránh xa hấn ta ra đi.

Li _ Capricorn?? Ari... Cậu nói gì thế??

Capri _ Hừ, mau đem tất cả về ngục mặc cho Scorpio xử lí... Nói với hấn ta sẽ tạm trở về Corn.

Lính _ Vâng.

Li _ Đừng.. Làm ơn hãy tha cho họ, xin anh!!

Capri _ Ko thể, còn em cũng phải đi theo tôi.

Li _ Ko... Tôi ko muốn!!

Capri bắt giác nhieu mầy, đem cô vắc hấn trên vai đem đi.

Li _ Á... Đừng, tôi ko muốn... Anh mau buông tôi ra... Thả ra thả ra....

Aries _ Li....

Aries bắt lực gọi tên cô....

Người của quân cần quét ko ở trong lều nữa mà ở hấn cung điện Es.

Aqua _ Anh, anh Capri muốn trở lại Corn. Anh ấy đang mang theo 1 cô gái.

Scor _ Hấn ta đang ở đâu?

Aqua _ Dạ, ở đại sảnh dùng công dịch chuyển ạ.

Scor theo sau Aqua đi xuống sảnh cung điện. Nhìn cô gái đang ko ngừng giãy giụa trên vai hấn, mắt Scor loé ra ý cười.

Scor _ Ai??

Capri _ Người cậu giúp tôi tìm??

Scor _ Thế sao??

Virgo _ Đó... Libra, các người định làm gì cô ấy??

Capri chau mày, miệng lộ rõ ý cười.

Capri _ Làm vợ ta. Scorpio, ta đi trước!!

Li gắng nhìn về người đc gọi là Scorpio. Anh ta tóc tím than, quả ko giống người nam nhân cô yêu thương. Sao cô lại quên mất lời đồn chứ, rằng vua Pio chỉ cần có màu tím than thì đó chính là hấn, hấn là đứa con bị nguyên rủa bởi độc.

Scor _ Đc, cứ hưởng thụ. Phần công việc sau đó của ta người phải làm hộ.

Capri _ Người thật biết ép người.....!!

Vụt!!

Pháp trận dịch chuyển hoàn thành, thân ảnh của Capri và Li biến mất.

Aqua _ Anh....đó là nguyên nhân khiến cho Capri trước giờ tức giận sao??

Scor _ Ủ... Vì 1 nữ nhân... Trông thật thảm hại.

Scor thiết nghĩ mình 1 ngày nào đó sẽ hết thể thì sao nhi??

Aqua _ Anh....!!

Scor _ Sao?

Aqua _ Dạ, ko gì cả, anh nên đi nghỉ đi ạ!

Scor _ Ủ, tối mang cho anh vài lọ độc tính mạnh em chế đc cho ta.

Aqua _ Vâng.

Nhìn bóng dáng cô độc bước lên cầu thang. Aqua nghĩ, anh, nếu như 1 ngày nào đó em sẽ vì 1 nam nhân mà thảm hại như thế thì sao?? Anh có ghét em ko??

Nhưng em vẫn muốn có ánh mắt trời. Muốn nó là của riêng em, người nam nhân ấy....

_ Mừng ngài đã về!

Cả dàn người hầu cung kính cúi chào nhưng Capri chẳng để tâm. Cậu vẫn rảo bước về phòng mình.

Bịch!!

Có phần thô bạo nhưng kiềm nén ném mạnh cô lên giường. Li có phần hơi choáng, cô hơi hoảng sợ nhìn ánh mắt lạnh lẽo của Capri nhìn mình giận giữ. Cô hơi rụt người về sau.

Capri nhìn hành động nhỏ này của cô mà tức giận suy hừ. Cậu tháo chiếc mũ sắt ra. Nhìn tổng thể khuôn mặt càng lạnh lẽo gấp bội. Tóc đen nhánh làm nổi bật làn da trắng trẻo xinh đẹp. Mắt đen nháy sâu thẳm. Cô cảm thấy ngột, ko khí im lặng nặng nề khiến cô phải cúi gầm mặt.

Cô gái này, tại sao vẫn ko nói. Cô ko muốn giải thích với anh lí do thất hứa sao. Cô sao lại ko nói, Chết tiệt.

Capri _ Tại sao??

Lời nói đầu tiên anh thốt lên khi vào phòng khiến cô run cả người. Cô ko đáp lại.

Capri _ Vì sao lại ko đợi tôi??

Cô run sợ nhìn anh 1 khoảng khắc rồi lại cúi gầm mặt. Quả nhiên anh ta rất giận cô.

Capri dường như đang rất kích động. Cô chột như muốn gào thét nhưng lại nén nhịn.

Capri _ Tại sao lại lừa dối tôi. Tại sao lại nói là đợi tôi?? Tại sao lại rời bỏ tôi?? Tại sao... Tại sao em nói đi??

Li _ Tôi... Ko vì sao cả!

Cô bặm chặt môi liếc nhìn về phía rèm cửa u ám.

Capri _ Nói dối.

Li _ Là thật. Tại sao tôi lại phải chờ một người xa lạ mà cả tên người đó tôi còn ko biết kia chứ? Anh.... Tên của anh ko phải là Scor!! Anh lừa tôi. Anh cũng như tôi thôi.

Capri _ Ta....!!

Nhận lấy ánh mắt oán hờn từ phía cô. Capri chỉ nghẹn miệng đôi chút.

Capri _ Ừm, tên của tôi ko phải là Scor. Tôi đã gạt em, tên đầy đủ của ta là....

Li _ Là Capricorn. Thật trớ trêu vì tôi biết đc thân phận của anh từ người khác.

Capri _ Tôi....!!

Li _ Anh là kẻ đã cướp đi đất nước của tôi thì đừng có nói những lời dối trá như trước nữa. Anh ko thể trả đất nước cho tôi đc, anh... Ko ngờ tôi lại đi cứu sống kẻ thù của mình. Tôi thật ngu ngốc mà!!

Capri _ Em... Hối hận vì đã cứu tôi sao?

Li _ Đúng thế!! Tôi ước ko cứu anh để ko để tội ác tiếp tục xảy ra. Nếu như trở lại lúc đó tôi nên bỏ mặc anh mới đúng, tôi là 1 con ngốc mà!! Híc híc!!

Capri giận giữ nhìn cô, hần lập tức giam cầm cô bằng tay mình.

Capri _ Em nói gì? Em ước chưa từng gặp tôi sao?? Hãy nói là ko đi.

Li _ Đúng. Tôi ko muốn gặp anh. Tại sao anh lại xuất hiện lần nữa trước mặt tôi chứ?? Sao ko biến mất cùng cái tên "Scor" giả của anh đi hả?? Sao cứ giầy vò tôi.

Cô vùng vằng muốn thoát khỏi tay anh nhưng ko thể.

Capri _ Câm... Câm ngay. Tôi đang muốn biết tại sao em lại biến mất kia?

Li _ Anh muốn biết tại sao ư?? Tại vì.... Tôi là nữ thần Libra của Bra. Hay còn đc biết đến là nữ hoàng thiên bình của lục địa. Người đứng đầu đất nước đã bị anh chiếm lấy đấy, vua Capricorn ạ!! Như thế anh đã hài lòng chưa.

Capri sững người, buông lỏng cô ra.

Capri _ Trước đó em đã biết tôi là vua sao??

Li _ Đúng, tôi vô tình nghe đc cuộc nói chuyện của anh vào đêm anh đi.

Capri _ Vậy còn em nghĩ sao về tôi? Em rất hận tôi mà đúng ko??

Li _ Đúng thế, tôi rất hận anh.

Li mặt vò lạnh lẽo nhưng 2 tay nắm chặt.

Tôi hận anh, kẻ đã cướp đi trái tim của tôi rồi phá hủy nó. Anh đã phá hủy đi những gì tôi dành cho anh. Tại sao anh lại là 1 vị vua mà ko phải là 1 tên lính nào đó chứ??

Capri _ Ha, mặc kệ em hận tôi thế nào, từ lúc này. Đừng hòng thoát khỏi tôi lần nữa.

Li _ Anh muốn gì??

Li có linh cảm xấu từ nụ cười tươi của anh.

Capri _ Muốn gì sao?? Phải là em chứ!! Tôi sẽ tiếp tục làm những gì em muốn vào đêm mưa kia.

Li _ Anh... Ko!! Á...!!

Đẩy ngã cô xuống giường. Capri hét như thú hoang mạnh bạo xé rách áo cô.

Li _ Ko... Đừng mà Scor, em sợ!!

Capri _ Em phải nhớ rõ, tên ta là Capricorn.

Capri mạnh bạo cắn vào cổ, vai của cô. vết xanh đỏ trở nên sẫm hơn cả trước, những nụ hôn thô bạo giải tỏa.

Li nước mắt lưng tròng, đôi môi gọi cảm bị tay anh che đi át mất tiếng thút thít của cô. Anh ko muốn nghe, nếu nghe, anh sẽ bị lay động mất. Tay ướt và ấm nóng quá, cô có vẻ đang khóc rất nhiều nhưng anh ko cho phép mình mềm lòng.

Capri _ Ha, thật là 1 cô bé hư. Em đang muốn tôi đến thế vậy mà lại dám bỏ trốn. Tôi có nên phạt em ko nhỉ??

Li _ Ừm... Ừm..

Li nước mắt lưng tròng van xin anh hãy dừng lại nhưng anh cố ý xuyên tạc cô.

Capri _ Em muốn tôi đến thế sao? Đc, đêm nay sẽ cho em hết!! Chúng ta làm tiếp chuyện dở dang của lúc trước nào.

Capri ra tay xé rách vải vóc trên người cô thành từng mảng. Li hoảng sợ hơn cả, cô vô vọng van xin anh.

Li _ Ừm. Dừng.. Ừm.

Từng nụ hôn đau đớn rơi xuống như mưa rơi xuống trên lưng trắng đẹp.

Capri _ Tôi luôn nhớ mùi vị đc chạm vào từng tấc da của em là như thế nào. Bao nhiêu vẫn ko thỏa đc....

Li _ Ừm...ko....

Phập!

Li cắn lấy những ngón tay trước môi mình. Nước mắt ướt đầm mặt cô hòa cùng máu của Capri. Nếu là lúc trước anh hành xử thế này thì cô tuy hoảng sợ nhưng lại vô cùng hạnh phúc. Nhưng giờ là hoảng sợ và tủi nhục. Anh làm cô đau quá.

Capri rút tay mình ra khỏi miệng cô.

Li _ Xin anh... Làm ơn đừng... đối xử với tôi như vậy nữa mà. Tại sao... anh lại muốn hành.... hạ tôi chứ?? Híc!!

Capri khẽ liếm vết cắn trên tay. Miệng cười nhếch mép.

Capri _ Lí do sao?? Vì... Cô là con tin của tôi. Nữ hoàng Libra ạ. Và đêm nay tôi sẽ cho cô trải nghiệm thế nào là tủi nhục, đau đớn. Hết như cách cô đã làm cho tôi đau khổ.

Xẹt Xẹt!! Rệt!! Xoạc!!

Li _ Khôngggg.....!!!

.....

Capri dịu dàng hôn trên chiếc lưng trắng ấm nóng. Cơ thể chợt run như thể cô cảm thấy ghê tởm với cái chạm của cậu. Li áp mặt vào gối, nước mắt thấm ướt đầm

Capri chợt nhói, xoay mặt cô lại.

_ Sao? Ko muốn nhìn thấy ta à?? Ko dám nhìn thẳng sao...??

Khi mặt cô xoay lại, ánh nhìn cô dành cho cậu chợt giật mình. Cái nhìn đầy căm hận và đau đớn. Lòng cậu quay cuồng cả lên

Capri _ Nhìn như vậy là ý gì??

Li _ Người đã chiếm lấy Bra còn chưa đủ hay sao mà lại muốn làm nhục ta nữa chứ? Tại sao cứ muốn chơi đùa ta?? Híc híc!!

Capri _ Ta.... Ta.....!!!

Mắt cậu đảo quanh, tránh ánh mắt của cô.

Li _ Đồ tồi tệ,.... người đang muốn sỉ nhục sự tự hào cuối cùng..... của ta, của người Bra sao?? Người.. Độc ác.... Trả cho ta, trả lại mọi thứ..... cho ta, ta ko muốn gặp người.... Híc híc!! Người làm mọi thứ để lăng mạ ta chứ gì??

Capri _ Ko... Ta ko có.....!!

Li _ Có... Người có.... Người đang nhục mạ ta!! Sao lại ko tha cho ta chứ?

Capri _ Ta ko có, ta là yêu nàng! Vì rất yêu nàng mà thôi.

Li _ Người... Người ko thể... Ko có khả năng...

Capri kích động đến nổi làm cho Li phải giật bắn người.

Capri _ Có... Vì nàng yêu ta!!

Capri với vẻ mặt vừa lo âu vừa tự tin. Lòng hơi bồn chồn.

Li _ Ko.. Ta ko..... Vì ta hận người... Người là kẻ thù của Bra và... Và ta ko thể yêu người đc.

Li phải dẫn vật trái tim mà buông ra 1 lời nói dối.

Capri, em xin lỗi. Em thật sự đau lắm khi yêu anh....

Lời nói của nàng như đánh thẳng vào Capri.

Capri _ Ha, vậy sao!! Ha ha ha!! Thì ra là do tự ta tự tưởng.

Capri cười to làm cô bất an càng thêm bất an.

Capri _ Vậy thì... Đêm nay ta sẽ làm cô van khóc để cầu xin ta "yêu" cô.

Ánh mắt như mất đi mọi thứ của Capri hết 1 màn đêm u oán lạnh lòng người. Cậu đã, ko còn niềm tin nào để đặt vào ai nữa cả.

Vụt!!

Cột chặt tay và miệng cô, Capri từng chút cởi bỏ áo mình.

Capri _ Cô sẽ chỉ là con rối làm ta thỏa mãn thôi. Ko hơn ko kém...

Kì thực có phải Capri đang tự dối mình.

Aqua _ Anh, mọi công việc ở Es đã đc xử lí xong rồi ạ!!

Scor _ Ủ, vậy ta về trước. Dọn tàn cục và ghép Es vào 1 phần lãnh thổ của O đi.

Aqua _ Dạ vâng.

Cạch!!

Công dịch chuyển đã tạo ra..... Scor bước vào trong....

Scor _ Còn về hành động của các nước tham gia cuộc chiến này ko cần ta nói em cũng tự biết chứ??

Aqua _ Dạ.... Em.... Vâng, em biết.

Scor _ Ừ.....

Aqua _ À anh... Em....!!

Scor _ Sao???

Aqua _ Cảm ơn anh vì đã giúp em nhận ra đâu là hạnh phúc thật sự!! Em sẽ cố gắng làm tốt mọi việc cho anh vào ngày lễ thành hôn. Chúc anh và tân nương hạnh phúc.

Scor _ Ko cần đâu. Vì chả hạnh phúc gì cả.

Aqua _ Ô... Anh... Thật lạ, anh đâu phải là người cho ai tiếp xúc mình đâu chứ?

_ Dạ bẩm nữ hoàng, có vua Cancer cần gặp ngài ạ. Thần có cần đuổi hắc đi ko ạ?

Taurus _ Ko sao, cứ cho vào!!

_ Dạ vâng.

Cancer hồi hả chạy vào trong ánh mắt căm hận, mỉa mai của quân lính.

Can _ Tau, ko bị thương gì chứ? Có bị trọng thương ko nào??

Tau vẫn từ tốn nhâm nhi trà

_ Ko sao, nhờ đại ân đại đức của ngài mà Rus đã vào tay Càn Quét mà ko cần đổ 1 giọt máu nào trên mảnh đất này cả.

Can _ Ta là muốn tốt cho nàng cả thôi.

Nhận ra được hàm ý mỉa mai của nàng.

Taurus _ Ha, tốt sao?? Đúng, nhờ ơn ngài mà tất cả mọi người đã mất nước dễ dàng. Mọi ngăn chặn cố gắng Quân Càn Quét lớn thêm trước giờ đều là công cốc. Và giờ nhìn xem, họ đã biến nó trở thành 1 quốc gia hùng mạnh và to lớn nhất đại lục rồi đây. Người có nghĩ đến điều đó ko?

Trước ánh mắt chèn ép của Tau, Can bắt buộc cũng tức giận. Sao cô ko nghĩ cho cậu chứ? Cậu tự biết mình đang làm gì.

Can _ Ta ko cần biết, chỉ cần máu ko đổ xuống, quân lính còn sống, nước ko mất nhà ko tan là được. Vì mọi việc trước sức mạnh với phe càn quét là vô ích thôi. Ta ko muốn có thêm người bỏ thân ngoài xa trường bỏ lại gia đình của họ, họ có quyền được hưởng điều đó. Dù mọi người có nghĩ ta là kẻ phản bội ghê tởm cũng được nhưng nàng thì ko thể, nàng sao lại ko hiểu được ta mà cứ dùng đôi mắt khinh thường cùng lời lẽ cay nghiệt ấy chứ. Vì sao mọi thứ, cái ta cần là nàng yên bình mà thôi ko được sao?? Xin lỗi, ta quá lời rồi. Việc làm hôm nay có phần khiếm nhã, ta muốn về cung trước, ko cần tiễn.

Can lặng người ra về khiến mọi người còn sống sờ sờ hết mọi việc. Đổ nước ko hề đổ máu vì chiến tranh, đúng, tuy mất nước nhưng họ ko hề bị phe càn quét thâm sát khi dễ. Mọi việc Can làm đều đúng vì ai cũng biết thực lực của phe càn quét còn rất nhiều khủng bố ko lường được.

_ Xem ra trước giờ chúng ta luôn hiểu lầm ngài ấy.

_ Đúng vậy, ngài ấy đã đưa ra 1 quyết định chính xác để ngừng chiến tranh.

_ Vua Cancer là 1 người tuyệt vời.

Taurus ngã khụy xuống, được mọi người đỡ nhưng cô chỉ thần thờ.

Nhớ lại câu nói của Can từng nhát chĩa vào tim cô.

Taurus _ Ha, ta ko thể hiểu được hắc. Ko thể hiểu được.... Mọi việc hắc làm ta điều ko hiểu và tại sao ta lại ko tin tưởng hắc chứ.... Ta.... Ta thật tội mà.

_ Nữ hoàng.

Tau _ Dìu ta vào phòng.

_ Vâng.

Ta luôn tự cho mình là đúng nhưng tự trả giá quá đắt là mất chàng.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Kể lưu đày

1 tháng sau _____

Leo _ Thương binh đã đc chữa trị hoàn toàn, giờ là lúc cô thực hiện giao ước!!

Ari _ Tôi.. Tôi muốn biết Libra như thế nào rồi??

Leo _ Tôi ko có nghĩa vụ đc bít chuyện này!

Hừ, tên Capricorn úm trong cung của hắn suốt ngày cùng cô nàng kia ko rời mà. Đạo này chả thấy mặt hắn gì cả chứ nói gì mà tin tức.

Ari _ Tôi gặp cô ấy đc chứ??

Leo _ Ko thể!! cô phải theo ta!!

Ari _ Ko, tôi muốn gặp Li. Ko đc nhìn thấy cô ấy thì tôi sẽ ko đi đâu cả!!

Leo _ Cô ko có quyền lên tiếng ở đây!!

Aries _ Nhưng... Xin anh đấy. Chỉ 1 lần thôi!!

Pis _ Các mẹ nói sao ạ? Cha con sao??

_ Đúng vậy Pis à, cha con chính là đức vua của cả vùng biển chúng ta. Ông ấy muốn con phải kết hôn.

Pis _ Tại sao ạ???Người cá chúng ta ko cần quan hệ huyết thống kia mà??

_ Ông ta ra đk với chúng ta rằng nếu ko để con kết hôn thì sẽ hủy diệt vùng biển của chúng ta.

Pis _ Nhưng chúng ta còn thần biển kia mà... Ngài ấy sẽ bảo vệ chúng ta.

_ Ko thể con à, ngài vẫn mãi ngủ say mà ko ai có thể đánh thức.

Pis _ Con... Con ko muốn kết hôn các mẹ đâu các mẹ!! Con.... Đã yêu 1 người rồi.. Hu hu. Con đã trao cho anh ấy cả thủy tinh châu rồi. Con yêu anh ấy.

_ Mẹ xin lỗi con Pis ạ.

_ Là cái lần con lên đất liền đc Puro cứu về đó sao??

_ Ôi con ạ, lúc đó trông con thất thần. Người nam nhân kia đã làm gì tẹ với con sao??

_ Con thấy sao rồi. Đứa bé có xuất hiện ko??

Pis _ Dạ con... Ko ạ. Con bị anh ấy ép thuốc tránh thai.

_ Tên đó thật wá đáng. Lấy đi trinh tiết của con mà lại bắt ép con đến thế sao?

_ Như vậy cũng tốt. Con hãy mang thai với chồng sắp cưới của mình đi.

Pis _ Sao cứ nhất thiết phải là con... Con là người cá mà?? Sao cha ko chọn những cô công chúa trên đất liền kia chứ?

_ Ko thể con ạ, vì con là nàng công chúa duy nhất mang huyết mạch cao quý giữa nhân ngư và hoàng tộc.

_ Con hãy quên người mình đã yêu đi.

Pis _ Híc... Tại sao?? Tại sao con lại là nhân ngư duy nhất suốt vạn năm ko đc ở cạnh người mình yêu và mang thai đứa trẻ của người đó chứ? Hu hu....

Sagit _ Ngài có điều gì ở tôi sao ạ nữ chúa Aquarius??

Aqua _ Người.....!!

Cách gọi của Sagit điệu bộ cứng nhắc làm cho cô ko thích chút nào. Mới 1 tháng sao nhìn hấn khác thế??

Aqua _ À, người đi dạo với ta 1 chút.

Sagit _ Tha tội cho thần, hiện tại thần đang rất bận nên có thể nhờ người khác dẫn nữ chúa đi ko ạ??

Aqua nộ khí, tên này là muốn tránh cô sao??

Aqua _ Bận gì chứ hả?? Ta muốn là người thì phải là người!!

Sagit _ Vâng!!

Ngày 1... Sagit vô cùng ảm đạm với cô. Kể vốn ít nói như cô phải hạ mình bắt chuyện trước.

Aqua _ Ta muốn ăn cá người nướng!!

Sagit _ Đc.

Aqua _ Nắm tay ta thật chặt lúc đông người.

Sagit _ Đc.

Ngày 2

Aqua _ Ta muốn ăn khoai nướng.

Sagit _ Ngài muốn mấy củ?

Hấn nói chuyện nhiều hơn tí.

Ngày 3

Aqua _ Hừ, người dân đông thật. Để lạc mất rồi.

Sagit _ Người đây rồi. Tay lạnh cóng thế này mà ko mang găng à??

Sagit sưởi ấm tay Aqua làm cô có chút vui, tay đỏ ửng cả lên. Hấn chủ động nắm tay cô nha.

Sagit _ Sao lại ko đeo đôi găng thần đã tặng cho người lúc trước chứ?

Aqua _ Ta....đề quên rồi.

Sagit _ Thế à?

Sagit vội buông tay và đưa cho cô đôi găng mua tạm.

Rầm rầm!!

Á!!!tại sao hả??

Aqua _ Sao lúc gặp ta luôn là 1 khuôn mặt hồ hững chứ??

Scor mở cửa phòng của cô mà thở dài.

Aqua _ A anh, anh ở đó khi nào thế ạ??

Cô đang nằm ăn vạ trên giường 1 mình thì vội ngồi dậy. Mặt đỏ ửng, lần đầu bị anh bắt gặp bộ dạng này rồi.

Aqua _ Anh đến có việc sao ạ??

Scor _ Cho ta 1 vài lọ thuốc, độc,... còn nữa, ngày mai em phải....

Aqua mặt nghiêm lại _ Vâng anh.

Giọng chứa chút nỗi buồn.

Scor _ Hiện tại ở Tarius là lễ hội cuối vụ mùa thu hoạch. Em nên đến đó học hỏi, có thể nhờ Sagit-tarius chỉ dẫn.

Aqua mặt hớn hờ _ Vâng, anh!!

Aqua dịch chuyển một trận pháp ở phía sau cung điện Tarius, cô muốn cho Sagit bất ngờ.

Aqua _ Ha, ko biết Sagit sẽ phản ứng thế nào nhỉ??

Aqua hí hửng hết 1 cô gái đang yêu như bao ai khác, chả còn 1 chút gì của dáng vẻ lạnh lùng cả.

Aqua _ Uhm, mùi hương trong ko khí có mùi của Sagit, chỉ gần đây thôi.

Cung điện tổ chức tiệc lớn cho mọi người dân tham dự, trong ngoài nô nức ánh đèn.

Gắng mình chen chúc qua dãy người, vì ko muốn tạo sự chú ý từ màu da của mình, Aqua trùm kín đen cả người.

Nhìn thấy dáng vẻ thân quen đang trò chuyện cùng mọi người. Cô hớn hờ định chạy tới nhưng bị kẹt trong đám đông, gắng để chui ra nhưng ko thể đc, cô muốn nổi nóng. Nghe đc lời bàn tán, phớt chốc, cô đứng lặng người.

_ Á, là tiểu thư Watari đang đứng cạnh ngài Sagit đấy ko? Trông họ thật hợp đôi.

_ Đúng thế, cả hai người họ vừa lương thiện vừa tốt bụng. Mong trời sẽ tác thành 2 người họ.

_ Mà dạo gần đây có nghe nói ngài Sagit cứ đi cùng nữ chúa Aquarius suốt. Hai người đó ko phải có gì nhau chứ??

_ Ko thể nào, nữ chúa Aquarius là 1 kẻ máu lạnh man rợ, 2 người họ chả hợp nhau tí nào.

_ Ngài Sagit ko thể nào thích 1 kẻ đã chiếm đất nước mình đc, nếu tôi là ngài ấy thì chỉ muốn tránh xa cô ta ra thôi. Người phụ nữ độc ác.....

_ Đúng vậy! Tôi cũng chả thích gì cô ta cả. Ngài Sagit mà thích cô ta thì rõ viễn vong.

Aqua cắn bật môi mình, mắt tìm kiếm lại ánh dương của cô. Anh, đang nở nụ cười thật ấm áp như thuở đầu cô gặp anh nhưng nụ cười đó ko phải dành cho cô. Cứ chỉ dịu dàng kia cũng ko dành cho cô, ánh mắt anh ko dành nơi cô. Anh dành mọi thứ cô khao khát từ anh nhất cho 1 cô gái khác, cô ấy nhìn xinh đẹp, nhỏ nhắn, trong sáng, thánh thiện. Những thứ tuyệt đẹp nhất đều thuộc về cô ấy. Trái ngược với cô.

Aqua yếu đuối gọi tên cậu ở 1 khoảng cách trong đám đông ồn ào.

Aqua _ Sagit!!

Có lẽ anh ko nghe thấy vì anh vẫn đang cười đùa. Aqua vụt chạy về pháp trận.

Một người hầu đến nói với Sagit việc gì đó.

Sagit _ A, xin lỗi. Tôi có chút việc cần giải quyết. Mọi người cứ vui vẻ trò chuyện nhé.

Watari _ Ngài Sagit, xin hãy nán lại một tí cùng mọi người nhé!!

Sagit _ Xin lỗi, ta ko thể Watari à! Vì còn có người đợi ta.

Ánh mắt kì lạ của Sagit làm cô cảm thấy kì lạ.

Sagit đến vườn hoa sau cung điện, khác với tiếng ồn là sự tĩnh lặng, là màn đêm cô độc.

Sagit _ Cô ấy đâu nhỉ??

Cạch!!

Aqua bước ra từ sau những cây to cao. Khí hàn u ám khiến Sagit cảm nhận đ sự khác lạ từ cô.

Sagit _ Cô có muốn tham gia lễ....

Aqua _ Ta ko đến đây cho việc nhảm nhí đó. Xem lại cách xưng hô của người với ta đi. Ta ko muốn người phạm phải 1 sai lầm nào nữa cả.

Sagit kinh ngạc _ Vâng, thưa nữ hoàng.

Aqua _ Hừ, Ta muốn nói với người rằng ta sẽ chuẩn bị ra chiến tuyến 1 thời gian nên trong lúc đó ta muốn người cải cách lại dân chúng. Nếu để ta nghe chúng nhạo báng Tứ Hoàng Tộc thêm 1 lần nào nữa thì ta sẽ thiê rụi cả cái vương quốc này.

Sagit _ Nàng phải đi sao? Tại sao bây giờ mới nói cho ta biết chứ??

Aqua _ Chuyện của ta người ko có tư cách quản. Còn nữa, đừng tự nhiên mà xưng hô thân mật với ta, nghe kinh chết đc.

Aqua biến mất sau pháp trận làm Sagit ko kịp giữ cô lại và nói thêm 1 lời nào cả.

Watari ko kịp tiêu hóa mọi chuyện mình biết. Sagit và nữ hoàng Aquarius có tư tình sau nhưng hình như là ngài Sagit lại yêu đơn phương cô ấy.

Aqua chạy vụt vào phòng của Scor mặc anh đồng ý chưa. Ko để ý mọi thứ, cô ngã nhào vào lòng anh mà òa khóc.

Ánh mắt lạnh thấu chân trời của anh đuổi mọi người ra khỏi phòng, đến cả đại diện hoàng tộc cũng ko còn 1 móng người.

Scor cất giọng lạnh lẽo _ Aqua, ko phải anh đã dạy em là ko đc bộc lộ sự yếu đuối trước mặt kẻ khác rồi hay sao??

Aqua _ Anh... Hức... Em em... Hức....

Scor _ Nói anh nghe, việc gì đã xảy ra?

Scor có chút bất an vì Aqua ko phải thuộc dạng mất kiểm chế như bây giờ.

Aqua _ Em ko thể... Chỉ cần anh mà thôi. Anh sẽ ko bỏ em như kẻ khác. Vì anh chỉ thương em thôi. Em ko cần bất cứ kẻ nào khác ngoài anh cả, bọn họ toàn 1 lũ người dối trá đáng sợ. Thế giới này thật đáng sợ.

Scor _ Uhm, tối nay cứ ngủ cùng anh. Đừng nghĩ nhiều nữa. Dù thế nào đi nữa, anh sẽ ko để kẻ nào làm em phải khóc.

_ Nghe gì chưa? Mỗi quan hệ anh em giữa họ thật ko tầm thường mà.

_ Ủ, trước mặt đại diện bên Ces mà anh em họ lại ôm nhau rất thắm thiết.

_ Ngài Scorpio nổi tiếng ghét ai chạm vào mình thế mà...

_ Đồ ngốc, nữ hoàng Aquarius là người duy nhất mà ngài ấy yêu thương đó.

_ Nếu là thế tại sao ngài ấy lại muốn cưới công chúa Pis Ces và hủy hôn với nữ hoàng Aquarius chứ?

_ Hình như là do nữ chúa phải tham gia vào mặt trận giúp đỡ cho việc đột phá cấp của mình nên đc thay thế bằng hôn lễ khác. Dù sao tin tức hôn lễ cũng lỡ đc truyền ra rồi mà.

_ Là vậy sao?? Tốt nhất là ko nên để công chúa nghe đc việc này.

_ Đúng thế.

Pis đứng sau cánh cửa đã nghe tất thảy. Cô gục xuống, chỉ biết thần thờ nghĩ về mọi việc họ nói. Cô xem những gì họ nói đều là đúng và nhắc nhở chính mình rằng: cô ko đc yêu con người đó.

Cốc cốc!!

_ Công chúa, người phải thử váy cưới ạ!

Pis _ Um, em ra ngay ạ!!

Trái với sự tức giận và đau khổ của tộc người cá vì đem Pis làm vật trao đổi vì lợi ích của họ thì Ces lại rất thỏa mãn với hôn nhân này dù cho Pis có mang danh " vợ bé " hay chẳng nữa vì đối với họ, sẽ thất chặt đc quan hệ với kẻ thống trị 1/4 cái đại lục này.

Pis phải mang trên người hàng tá trang sức và vài vóc nặng trĩu. Những chiếc áo hở hang bó sát người cô thật vô cùng khó chịu. Họ muốn cô quyến rũ vua Pio nhưng họ có ngờ đâu.....

Thân hình nhỏ nhắn của Pis mặc áo cưới đỏ rực vô cùng xinh đẹp và kiều gọi biết bao. Nhưng có vẻ tương phản với màu tóc của cô, Pis cũng ko thích bộ áo này lắm.

Tên anh cùng cha khác mẹ của Pis cứ nhìn cô bằng ánh mắt háo sắc.

_ Ko ngờ cô em gái của mình là 1 đại mỹ nhân đây. Ko ăn thì phí lắm, vì dù sao nó cũng sắp về nhà tên máu lạnh ko biết thương thức đàn bà kia mà.

Đêm __gió lạnh thổi bậc qua ô cửa sổ.

Ngủ trên giường cứ khiến cô nhớ về những gì đêm hôm đó đã diễn ra giữa cô và anh.

Pis _ Uhm

Pis trần trọc trên giường vì ko thể nào ngủ đc, cái cung điện này thật wá lạnh lẽo. Cô muốn trở về với các mẹ của mình cơ.

Cạch!! Két!!

Cô lim dim mắt có phần hoảng sợ, ko dám rời khỏi chiếc chăn dày. Nghe đc tiếng nói thô tục phát ra từ người đó. Cô càng sợ hơn.

_ Thật đáng tiếc!! Cơ thể vừa đáng yêu vừa gợi tình thế này ko thử cũng phí lắm. Ko ngờ em gái mình lại tuyệt thế này đây.

Tay hần vén chăn lên luôn vào vuốt ve đùi của Pis khiến cô run rẩy.

Pis _ Anh... Anh đang làm...làm gì thế??

_ Là anh trai thì yêu thương em gái mình là điều hiển nhiên đúng ko? Anh chỉ đang bày tỏ lòng của mình trước khi em về nhà chồng thôi mà.

Càng nói, hần càng xấn tới, tay chuyển động lên phía trên vuốt ve. Hôn nhẹ vào ngực cô.

Hần tưởng cô ngốc, vì cho rằng loài mỹ nhân ngư ko biết tình dục và dục vọng là gì nhưng ko hề. Pis đã trải ra mọi chuyện như vậy với Scor nên biết những gì đang diễn ra.

Pis _ Á, ko... Xin anh... Làm ơn tránh ra!! Em xin anh mà!!

Trông bóng tối thế này cô chả thể phân biệt đc tên anh trai này là người thứ mấy nữa rồi. Cô có quá nhiều anh mà ko thể nhớ đc mặt. Nếu bị hần làm nhục thì cô sẽ phải âm thầm chịu đựng mà thôi.

Lột sạch những thứ phía trên cô mặc cô chống cự. Hần đề mê nhìn ngắm những thứ xinh đẹp của cô.

_ Đẹp thật.

Pis _ Hu... Ko... Xin đừng mà.... Scor Scor... Cứu em với. Làm ơn!!!

_ Ha ha, em có gọi tên chồng sắp cưới của mình cũng vô ích vì giờ em sẽ là của ta nhanh thôi.. Hự...!!

Đột nhiên hần nằm vật ra giường đè lên cô và ko hề cử động nữa. Pis lấy làm sợ, run rẩy bấy ko chịu mở mắt. Thoáng thấy lạ, cô mở mắt ra nhìn thì thấy anh mình bị xách lên 1 cách nhẹ nhàng và biến mất vào 1 hố xoáy kì lạ. Người phía kia đã giúp cô cất giọng

_ Ko sao, cô cứ ngủ tiếp đi. Ta sẽ trông giúp cô.

Pis _ Xin cảm ơn, ngài là ai vậy ạ??

_ Chớ hỏi nhiều!!

Pis _ Vâng, xin lỗi ạ!!

_ Sao còn ko đi ngủ??

Pis _ A, Pis muốn đc tắm nên...

_ Đi đi

Pis _ Vâng.

Pis biết đó ko phải là Scor khiến cô khá thất vọng.

Pio là người đã cứu cô nhưng chả thích chút nào. Là do chủ nhân yêu cầu nên cậu phải giúp thôi.

Mở tính câu truyền tin _

Pio _ Chủ nhân, thần đã xử xong tên nhóc dám mò vào phòng cô ta rồi ạ!

Scor _ Đc.

Pio thật sự có thành kiến với Pis nhưng ko thể nói đc.

Capri rất đau đầu suốt 1 tháng nay vì cô bé của hắn suốt ngày tránh hắn. Còn hắn thì hết 1 kẻ ngốc suốt ngày dùng vũ lực với cô. Giờ đây trên người cô ko còn làn da ko tì vết mà đc thay vào là chần chịt vết thương. Cậu làm thế để muốn cô ko rời bỏ mình, cậu muốn cô xấu đi, cậu muốn cô là của riêng mình. Ko ai kể cả cô muốn tơ tưởng với nhau, cậu ko cho phép.

Bóng hình diêm lệ ko còn mà thay vào đó là cô gái tiều tụy, tóc tai xả thẳng hơi rồi. Tóc che cả khuôn mặt, che cả thân hình, ngờ như mái tóc là vật cuối cùng che chắn cho cô.

Nếu mỗi lần cô thấy cậu thì lại tự động đập vỡ 1 thứ gì đó để đâm mình, cô tự hành hạ mình hết như cách cậu làm cô đau khiến cậu chua xót. Nên mọi thứ trong căn phòng giam giữ cô chỉ còn là những vật dụng như bông và tơ mà thôi.

Leo _,Ha, Xem ra chưa gì hết đã muốn ra đk với ta rồi nhỉ??

Leo nhốt cô vào 1 cái lồng sắt. Bên dưới là mắc ma đang sôi trào. Hắn cho đem 400 binh lính của cô đến đây khiến cô cảm thấy bất an.

Leo _ Trông các người, nếu muốn nữ thần của mình đc sống thì từng tên 1 nhảy xuống dòng mắc ma kia đi.

Một mệnh lệnh khiến cô sững sờ vô lực.

Aries _ Tất cả nghe ta, ko đc nhảy. Hắn sẽ ko dám giết ta đâu.

Mọi binh lính nhìn nhau thì nhìn về phía cô. Chúng đều nói

_ Nữ hoàng, tạm biệt!!

Aries _ Ko, đừng nhảy!!

Cô bắt lực gào thét nhìn từng người 1 nhảy xuống. Cô ko nhắm mắt, cô muốn hình bóng của họ trong cô hay khao khát đến 1 ai đó sẽ ko nhảy nhưng ko. Đến người cuối cùng, cô mệt rã rời, tiều tụy nhìn hắn hỏi

_ Ngươi sẽ nhảy phải ko?

Hắn gật đầu. Nhảy thẳng xuống nơi nóng cháy kia. Tất cả 400 binh lính đều chết mà ko 1 tiếng gào thét, chỉ có cô mà thôi.

Aries thở phào, mặt cười tươi. Cô sẽ ko phải nhìn ai chết nữa. Ko còn nữa.

_ Đã là người cuối cùng rồi. Ta đc sống.

Leo lấy làm lạ _ Ko lẽ cô sợ mình sẽ chết??

Aries _ Đúng vậy, mạng của chúng đổi thay ta. Ta sẽ ko chết. Ta sẽ thay họ mà sống. Vì ta biết dù thế nào ngươi sẽ là kẻ phải chết để tế họ.

Leo _ Ha, cứ loạn ngôn đi thì ta sẽ cho thêm kẻ phải chết đấy.

Aries _ Ta ko ngại đâu.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Đứa trẻ bị bỏ rơi

Hoàng tử, đã 5 ngày rồi ngày ko nghỉ ngơi. Sẽ ko tốt đâu ạ!!

Sagittarius _ Ra ngoài đi Lu, ta muốn tập trung làm việc!!

_ Ko thể dc, ngài sẽ....!!

Sagittarius _ Mau ra ngoài đi, người ko nghe ta nói gì sao??

_ Vâng, thần xin phép!!

Người hầu lồm lũi lui ra ngoài. Sagit vẫn như vậy, bộ dạng điềm tĩnh xử lý công việc.

Rệt!!

Đột nhiên hần cau mày, tay cầm bút mạnh đến nỗi xé rách cả tờ giấy.

Sagit _ Tại sao nàng ta lại có thể nói ra những lời quá đáng như thế chứ?? Hay đây là sự trừng phạt dành cho ta vì đã lạnh nhạt với nàng ấy suốt những ngày qua.

Tĩnh!!

Quả cầu thủy tinh trên bàn phát sáng. Sagit đột nhiên nở nụ cười.

Scor _ Nhìn người có vẻ ko dc vui thì phải? Người phụ nữ người mất công tìm ko thỏa mãn dc người à??

Capri _ Người đang có ý nhạo báng ta đấy à?? Ta rút cuộc ko thể hiểu bọn phụ nữ muốn gì??

Scor _ Việc gì đã xảy ra sao??

Capri _ Lúc nàng ta ngỡ ta là 1 tên lính quèn thì luôn thẹn thùng. Lúc biết ta là vua Capricorn thì luôn tránh xa ta và tỏ vẻ căm ghét. Tại sao chứ?? Ta có thể cho nàng ấy mọi thứ mà, còn tên lính quèn thì có cái gì mà nàng ấy mang lòng si mê chứ??

Gemi _ Nàng ấy yêu người ko vì địa vị hay vật chứ gì cả. Còn người bây giờ làm nàng ấy thất vọng lắm đấy.

Capri _ Người sao lại ở đây??

Gemi _ Vì nghe nói tên gốc như người ngày ngày chà đạp nữ thần thiên binh nên ta đến đây dạy cho người chút trân trọng thôi mà.

Capri _ Lăn đi ngay đi.

Gemi _ Đừng vô tình thế chứ! Chẳng nhẽ người muốn nàng ta là 1 phụ nữ hám danh như bao ai khác sao??

Capri _ Tất nhiên là ko.

Gemi _ Vậy thì tốt. Lo đừng hành xử ngu ngốc. Cứ hành xử hết như những gì người làm lúc giả mạo tên lính quèn ấy. À mà Scor, ta qua nhà người ngủ tạm nhé, dạo này ta ngán bọn mỹ nữ ở cung mình tận răng rồi. Qua bên người đổi vị chút.

Scor _ 3 chồng công việc, tui người??

Gemi _ Đồ ác ma. Ta là đi qua ăn hôn lễ của người mà.

Can _ Sao người lại đến đây??

Pio _ Ta là muốn người tiên đoán tương lai của chủ nhân và nàng ta. Ta ko tin 1 người chả đặt ai vào lòng như chủ nhân lại có thể cưới nữ nhân đó và quan tâm cô ta đến thế?? Chủ nhân là tạo vật hoàn mỹ nhất trên thế gian này, ko kẻ nào có thể bên cạnh ngài, ngài là 1 tạo vật cô độc tuyệt mỹ.

Can _ Ko ngờ người lại trung thành với cậu ấy đến thế? Cậu ấy rất may mắn!

Can tập trung ngồi trước quả cầu tiên tri. Năng lượng dần trung hòa với nhau.

Tương lai của 2 người họ rất u tối, một Scor lạnh lùng ko để tâm đến ai, một Pis đau khổ dần qua thời gian, cô sống trong giam cầm, cai nghiệt và.... Cô đã đi đến đường cùng bằng cách đâm Scor 1 nhát vào tim.

Pio _ Ta biết mà....nàng ta quả ko là thứ đơn giản như vẻ bề ngoài của mình.... Nghĩ rằng ta sẽ cho nàng ta làm việc đó sao?? Rõ hão huyền!!

Nói xong, Pio vụt đi mất. Can vẫn còn ngồi ngẩn ngơ.

Can _ Mình ko tin rằng cô ấy lại làm việc đó. Pis ko phải loại người như thế này. Chẳng lẽ là có ả khuất nào đó. Lúc Pis bắt đầu có dấu hiệu lạ khi bị giam cầm và đâm Scor, tương lai có chút mù mịt. Như có cái gì đã tác động vào nó.....

Kết!!!!

Một căn phòng tối đen ko chút ánh sáng. Chỉ có ánh trăng len lén qua cánh cửa vừa đc mở ra. Li tỏ vẻ cảnh giác nhìn anh. Dù trải qua bao nhiêu lần đau đớn và tự hỏi mình tại sao cô lại từng yêu anh ta cơ chứ?? Nhưng cô ko chịu thừa nhận trước con quỷ đó rằng mình đã từng yêu anh ta, yêu rất nhiều đến giờ vẫn vậy nhưng..... Cô ko muốn yêu anh của bây giờ.

Capri ngán ngẩm trước cô gái yếu đuối đến kiên cường kia khiến cậu rất muốn bắt lực.

Giọng nói lạnh lùng pha bao nhiêu yêu thương nhưng đến mãi Li vẫn ko nhận ra.

Capri _ Ngủ thôi!!

Li cảnh giác túm 1 góc chăn che kín mình nằm sát vách giường. Thân thể xinh đẹp tiêu tụy khiến ai cũng xót thương và cả Capri cũng thế, hấn đau gấp vạn lần. Hấn thật sự ko muốn cô như thế.

Nhớ rõ lời Gemi bảo

Capri _ Đừng sợ, đêm nay ta sẽ ko làm gì em cả??

Như ko tin lời hấn, Li vẫn ko chịu đổi mặt nhìn, thui thủi trùm kín chiếc chăn như 1 tấm màn bảo vệ mình. Cô muốn dựng lên 1 căn phòng bảo vệ để nhốt mình vào trong, tránh xa khỏi hấn nhưng ko thể, ma thuật của cô bất lực trước hấn.

Cạch!!

Capri định bật đèn sáng để cô an tâm vì hấn luôn hành xử ko phải với cô mỗi đêm trong phòng tối khiến cô vừa đau khổ vừa vô vọng.

Nhìn khay thức ăn nguội lạnh còn nguyên vẹn, duy chỉ có mẩu bánh mì là có 1 dấu cắn nhỏ hơn cả mềo gặm.

Cổ tức giận dâng trào trong lòng, hấn đã hại cô thắm đến thế này vì sự ích kỉ của mình sao??

Capri _ Em chưa ăn gì cả sao??

Im lặng _____

Hấn vẫn ân cần hỏi han

_ Em ko đói sao??

Im lặng ____

Capri _ Ta ko muốn em bỏ bữa. Ta sẽ cho đem thức ăn lên ngay, em muốn ăn gì nào??

Im lặng ____

Nàng ko nói dù chửi, thề nhưng Capri vẫn kiên trì đến cùng.

Capri _ Ta ko làm gì em cả, mau bỏ chăn ra đi nào. Như thế em mới ăn đc chứ?

Cái chăn quấn quanh cô nghe đc những lời đó lại càng xiết chặt hơn thôi. Capri bắt giác thờ dài, tay định tiến đến kéo chăn ra để ép cô ăn thì...

Ting ting!!

Chiếc nhẫn truyền tin phát sáng. Capri vẻ mặt có chút nghiêm trọng.

Capri _ Tạm thời ta sẽ rời đi 1 thời gian nên em cứ an tâm mà ăn. Sẽ ko còn kẻ nào quấy rầy em nữa.

Cạch!!

Tiếng cửa đóng lại làm cho Li phải hơn chục phút sau mới an tâm mở chấn ra. Thật sự thì anh ta đã đi rồi. Cô vẫn 1 ánh mắt lo lắng nhìn chén súp vẫn còn ấm nóng.

Capri _ Aqua, nhóc có chuyện gì sao lại gửi tin nhắn khẩn cấp thế?

Aqua cả người chóng đờ _ Anh... Em vượt cấp thất bại nên.... Nên... Bị phản phệ và đang cần rất nhiều máu để trị thương..... Giúp em với.....

Capri _ Sao nhóc liều thế?? Anh sẽ đến ngay đây!! Ráng chống đỡ đi, ta báo cho Scor 1 tiếng.

Aqua _ Ko đc, xin anh.. Nếu anh Scor mà biết chuyện này thì đến anh ta cũng biết mất.

Capri nhú mày _ Anh ta??

Aqua _ Em xin anh đừng để anh Scor biết đc ko??

Capri thoáng suy nghĩ 1 tí rồi gật đầu đồng ý

_ Đc rồi!!

Scor và Capri quen nhau ở 1 thôn quê nhỏ đã bị diệt vong và lãng quên theo dòng chiến tranh.

Lúc đó, Capri, một cậu bé như thân tôm mọi thứ vào tay do tài năng vượt quá tuổi của mình đã đột nhiên bị 2 anh em kia từ đâu kéo đến.....

Ở độ tuổi trưởng thành, Aqua cần nhiều máu để nuôi mình chứ thực phẩm kia chả bõ bèn gì với cô. Và lúc đó, gần như Aqua đã sắp bị suy nhược trầm trọng do khát máu hơn 2 tuần mà Scor tuy máu và ma lực thực hơn người thường cũng ko đc cho cô uống vì lí do như cũ. Ngoại trừ bắt cho cô vài con thú cấp cao để uống tạm thì chả còn cách. Vì cô cần máu dị loài, mà dị loài mạnh mẽ gần như quá hiếm. Ko ngờ lại gặp đc một dị loài mang dòng máu địa ngục bá vương như tuyệt chủng kia. Cậu ta là Capricorn, tư chất của 1 vị Vua là dành cho cậu ta.

Nhìn Aqua nằm vật vã trước sàn nhà loang lổ máu. Capri thở dài..

Capri _ Nhóc chưa đủ kinh nghiệm để tiến vào cảnh giới cấp AC. Sao cứ thích làm liều thế?? Tuy thể chất vampire vượt trội nhưng nhóc có thể chết vì bị phản phệ đó.

Aqua _ Ừm.. Anh... Máu....!!

Capri _ Đc!! Với vết thương này thì anh sẽ ko đủ máu cung cấp cho nhóc mất!

Phập!!

Cô gái duy nhất dám ngang nhiên làm cho Capri bị thương đã đặt răng vào sâu trên vai cậu. Cứ thế cô điên cuồng hút làm cho 2 dòng máu cao quý hòa vào nhau.

Capri _ Thật tham lam. Nhóc quả là bé hư. Anh nên phạt nhóc ko nhỉ??

Trên mặt Capri nở ra nụ cười kì dị.

Scor _ Tình hình con bé thế nào??

Capri _ Tôi bị hành cho đủ đừ đây này. Tôi chỉ muốn mau mau về nhà thôi.

Scor _ Đc, tôi sẽ giúp cậu thu xếp.

Hai con người âm hiểu nói chuyện qua quả cầu truyền tin với nhau.

Capri đến gần chiếc giường, vuốt mái tóc trắng bạc như mất hết sức sống.

Capri _ Dậy nào cô bé. Đến giờ ăn rồi.

Aqua _ Ừm!!!

Phập!!

Aqua dường như hút rất nhiều nhưng vẫn ko thể chữa thương đc nội thương của cô.

Capri _ Nhóc cảm thấy thế nào rồi!? Đã 3 ngày rồi vẫn ko khá hơn đc tí nào cả!

Aqua _ Ừm.. Em ko biết.... Cơ thể vô lực cả... Em.....

Capri _ Đc rồi!! Để anh lo. Mau vào đi.

Từ cánh cửa to lớn chắc chắn. Ari, Le, Scor và Sagit bước vào.

Aqua _ Tại sao?? Capri... Anh...

Aqua thẫn thờ một lúc lật đật vơ lấy chăn trùm kín mình.

Scor nhìn hành động của con bé mà nhúm mày, quả thật ko sai. Cậu đang giận.

Scor _ Em vì sao lại vượt cấp trước thời hạn mà ko báo trước với anh. Có biết em đã suýt mất mạng ko hả. Sinh mạng của em đang cực kì yếu đuối.

Aqua run rẩy trong chăn _ Em... Em xin lỗi!!!

Capri _ Thôi mà Scor, con bé cũng biết lỗi rồi. Mau giúp nó đc nào. Máu của tôi đã ko biết vui đi bao phần.

Le _ Ari, cô mau coi cho cô ấy xem

Scor _ Hừ, Ta ko muốn vào trận chiến bảo vệ chiến tuyến đc thiếu bất luận kẻ nào cả rõ chưa. Còn em Aqua, ta ko muốn thấy 1 sai lầm nào nữa cả.

Aqua _ Vâng.... Anh Scor!!

.....

Scor _ Con bé thế nào?

Ari _ Ko ổn, cơ thể đã bị phế gần như hoàn toàn rồi. Các mạch ma lực đều đứt đoạn cả. E rằng con bé ko thể chiến đấu đc nữa....

Nghe đến đây, mặt Aqua sững sờ....

Aqua _ Ko đúng, ta là 1 vampire cao quý, ko vì 1 lần đột phá thất bại mà thành phế nhân. Đây ko phải sự thật.

Scor _ Chỉ là gần như phế chứ ko phải hoàn toàn. Mau làm cho con bé trở lại bình thường đi.

Ari _ Ngươi... Điều này vượt quá sức chịu đựng của con bé...

Scor mặt tối xăm _ Ta mặc kệ, dùng cách nào cũng đc. Nên nhớ Aqua, ta nuôi em trở thành 1 chiến binh từ khi còn nhỏ để giúp ích cho ta chứ ko phải nuôi dưỡng 1 kẻ phế nhân bù nhìn, thứ mà ta ko cần. Rõ chứ.

Ánh mắt nhìn xuyên thấu Aqua khiến cô khiếp sợ.

Capri bắt gặp thờ dài. To chuyện rồi đây.

Run sợ và chỉ run sợ.

Ari nhẹ nhàng ôm lấy cô nhóc vào lòng.

Ari _ Đừng lo, đã có chị ở đây rồi. Bằng mọi giá chị sẽ chữa trị cho em.

Ari dâng lên 1 nỗi chua xót trong lòng. Một ma pháp sư đột phá từ cấp BD trở lên sẽ chịu muôn vàn đau đớn thậm chí tử vong. Nhớ những lúc cô vượt cấp là những trận phạt thấu xương trong người. Lên đến AD tỉ lệ mất mạng vô cùng cao nên ma pháp sư cấp AD chỉ ít như 100 là cao. Đa số họ đều là người có kinh nghiệm và già cả. Vậy mà Aqua chỉ là cô bé mười mấy tuổi đã vươn lên tận AD thì trong đó phải bao nhiêu nỗ lực. Đến cô chỉ dám ngón ngón đến BA là cao thôi vậy mà.

Sagit nãy giờ vẫn đứng đó. Cậu ko nói 1 lời nào cả. Chỉ lẳng lặng quan sát cô mà thôi.

Cô đã nhò lại thêm gầy, mặt thần thờ vô định. Mắt vô hồn làm cậu thấy đau. Cậu muốn nhìn thấy cô ngày trước, nhưng cậu hối hận thì đã muộn màng.

Capri _ Ài, người thật là ko hiểu nổi. Rõ ràng quan tâm con bé muốn chết mà giả lạnh lùng.

Scor _ Ta chả giả vờ gì cả.

Capri _ Thế đám cưới của người tính sao??

Scor _ Vẫn sẽ tiếp tục, ko gì có thể cản trở đc kế hoạch của ta cả.

Capri _ Ta lỡ lời, người quả là 1 tên vô cảm. Con bé là quân tướng xuất chúng trên bàn cờ của người vậy mà bị lợi dụng quá tội nghiệp.

Scor _ Chỉ có lợi dụng hoặc bị lợi dụng.

Để làm 1 số chuyện, thì thời gian Capri đi đã hết 11 ngày. Thời gian này, lúc cậu vắng mặt. Cả vương quốc Corn đều xáo trộn cả lên vì.....

_ Đã tìm đc??

_ Ko!!

_ Vậy mở rộng phạm vi tìm kiếm ra. Bằng mọi giá phải tìm đc dù có lục tung cả vương quốc này lên.

Dù ngày hay đêm thì binh lính của hoàng tộc Corn vẫn chạy loạn khắp nơi. Nguyên do là, người tình bé nhỏ của vua Capricorn, nữ thần thiên bình đã mất tích. Nói cách khác là bỏ trốn.

Capri _ Chuyện gì đã xảy ra khi ta vắng mặt ở đây.

Cả bầu ko khí như đông ngệt. Ma vương giáng lâm, đức vua Capricorn đã trở về.

_ Đức vua.... Thần....

_ Tội chúbg thần.....

Capri khẽ lướt nhìn họ. Ánh mắt lạnh thấu trời.

Cả hàng vạn binh lính quỳ sụp xuống. Đồng thanh hô.

_ Xin đức vua tha tội. Chúng thần đã để nữ hoàng Libra chạy mất rồi ạ.

Chúng có thể bít Capri đang tức giận đến cỡ nào. Cả lâu đài đang rung chuyển theo con tức giận của ngày.

Capri _ Há??? Người nói lại xem.

_ Thần... Thần.....

Capri _ Bao lâu??

_ Dạ!?

Capri _ Ta hỏi bao lâu??

Hắn thót tim _ Bẩm, đã.... Đã 3 hôm rồi ạ.

Capri _ Có 1 người phụ nữ cũng tìm ko xong. Đã tận 3 ngày, ta nên xử người ra sao đây nhỉ?

Gân xanh đã hằn trên trán cậu. Lì, em dám trốn thoát khỏi tôi sao. Đc, xem như tôi ngu ngốc vì đã nương tay với em.

Capri _ Toàn bộ ai liên quan, đày vào ngục.

_ Đức vua.....

Gemini _ Thôi nào thôi nào. Cậu nên lấy đại cục làm trọng chứ. Scor sai tớ qua đây tìm giúp cậu đây. Sắp chiến tranh rồi. Ko nên để hao hụt số lượng

binh lính chứ. Dù rằng chúng là lũ ngốc chẳng ra gì.

_ Tuy bị chửi nhưng chúng iu Gemini bít bao. Cậu ta là cứu tinh của họ.

Nụ cười vô tư khinh miệt của cậu dành cho họ thiệt cao đẹp bít bao.

Gemini _ Bảo vệ của Corn đâu đơn giản, nếu cô ấy đã bỏ trốn thì hẳn có người giúp. Mấy ngày qua các người có thấy ai kì lạ ko!?

_ À dạ, thần.... Khoảng 5 ngày trước xuất hiện 1 người lính nam vô cùng đẹp nhưng nhìn có vẻ lạ. Thần ko nghĩ đó là lính tinh nhuệ dù rằng ma lực của người ấy rất cao cường.

_ Đúng vậy, nhưng anh chàng đó lại vừa đẹp trai vừa đáng yêu. Nhìn có vẻ ko giống dân Corn tí nào.

Các cô hầu vừa nói vừa phát cuồng lên. Nhưng vì Capri đang giận nên kìm nén xú.

Gemini _ Mau phát hoạ ra cho ta xem. Ta cũng muốn ngắm nhìn xem hấn ta đẹp cỡ nào.

Hừ, muốn đẹp hơn cậu sao. Mơ đi.

Bức tranh đc phát hoạ khiến Gemini sững sốt vì người này wá đẹp. Mặt cậu bắt giắc đỏ, sao cậu cảm thấy tên trong tranh này có chút gọi cảm nhĩ. Tóc xanh đậm thắm, mắt đỏ rực cuốn hút, môi xinh mê người. Suýt nữa nhận nhầm là nữ.

Capri _ Mấy ngày nay thì hấn ở đâu??

_ Dạ, hình như là ko thấy đâu cả ạ!

Gemini _ Hành tung của hấn ra sao??

_ Đạo khoảng ngày trước vừa gặp thì đã hỏi thăm rất nhiều chuyện nhưng ko thường hay lui tới phòng của nữ thần. Vì hấn bít phòng đó bị cấm.

Capri _ Ta chả cần bít. Gemini, mau bắt đôi nam nữ tiện nhân đó về cho ta.

Gemini _ Theo ý người, ta muốn chứng kiến người thất sẽ mê lòng đến thế nào đây.

Hành như ko xong rồi, chả nhẽ đệ nhất đào hoa như Gemini cậu lại có hứng thú với 1 tên nam nhân sao. Ko xong rồi??

Capri bình tĩnh nằm trên chiếc giường của cả 2 từng nằm qua. Cô bỏ đi thì ko nói nhưng tại sao lại cùng 1 tên nam nhân. Điều này chả khác nào cô đã thật sự quên đi cậu. Tên vua đáng thương ngủ vùi vào chiếc chăn đã thấm trọn biêt bao nước mắt của cô. Hấn như đứa trẻ bị bỏ rơi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Cảm xúc chân thực

Phịch!!

Thân ảnh mỹ miều té mạnh xuống mặt đất lầy lội khiến ai cũng xót xa.

Một giọng nam trầm ấm vang lên _ Li, cô ko sao chứ??

Mái tóc xanh thướt tha cuốn quanh theo từng động tác của hấn, mắt đỏ rực cuốn hút. Hấn ta đẹp nhưng ko phải là mỹ thiếu niên, hấn là nữ hoàng của các tinh linh khu rừng. Nữ hoàng Virgo.

Nhẹ nhàng nâng Li dậy. Cô ân cần lau chùi mọi vết bẩn trên mặt cô.

Virgo _ Ko sao chứ??

Libra _ Ủm. Minh tiếp tục đi. Đã sắp rời khỏi Corn rồi. Minh ko muốn ở nơi đây thêm 1 giây phút nào nữa. Dem mình đi thật xa đi.

Libra nước mắt chảy dài trên khuôn mặt xinh xắn lem bùn đất của cô. Hiểu đc sự đau khổ cô đã trải qua, Vir nhẹ nhàng tì mặt cô vào vai mình. Bế cô lên và tiếp tục chạy.

Virgo đã bít thứ khi đột nhập vào cung điện để cứu Li. Tuy bị đối xử tệ bạc nhưng khi rời đi Li vẫn còn vài phần luyến tiếc. Chứng tỏ cô đã yêu tên

ác quỷ Capricorn kia. Li muốn nhanh rời khỏi đây vì sợ khi Capri tìm thấy họ, có lẽ cô sẽ ko dứt đc tình cảm này mất.

Virgo _ Đã đến biên giới của Corn và Tarius rồi. Sắp rồi Li à!?

_ Kê nào??

Virgo _ Chết, là tên quái vật bảo vệ biên giới.

Virgo lập tức ra tay giết hấn trước khi hấn kịp trở tay.

Phụt!!

Gemini bỗng cười như điên, cậu rất thích thú trước thông tin mình thu đc từ 1 linh hồn.

Gemini _ Capri đại nhân à, ta có thông tin về người người muốn tìm rồi đây.

Capri lúc này ngồi ở ghế phía sau bỗng mở ra đôi mắt chết chóc lạnh lẽo.

Á Á..!!

Aqua là người dù bị thương đến sắp chết cũng ko hề la hét lớn giọng vì sự kiêu hãnh, lòng tự tôn của mình. Ấy thế mà giờ đây cô gái mạnh mẽ trên chiến trường ngày ấy lại đang kêu gào thảm thiết. Tiếng hét vang vọng từ trong căn phòng kín kia khiết ai cũng khiếp sợ.

Cạch!!

Từ trong phòng, Ari bước ra với cơ thể mệt mỏi. Cô vô lực ngã quỵ xuống nhưng may mắn hay là xui xẻo đây lại đc tên Leo đón lấy. Cũng may là Ari đã ngủ thiếp đi, chứ ko cô sẽ lập tức tránh xa hấn ngay.

Sagit hồi hộp muốn bắt Aqua ra sao rồi nhưng ai nhen Ari lại thiếp đi. Cậu thực đang rất xót ruột. Định mở cửa bước vào nhưng tay lại ko cử động.

Leo _ Ta đi trước, nếu là đàn ông thì ko nên chần chừ!!

Buông lại cho Sagit một lời rồi ngoa ngoắt bước đi. Như đc tiếp thêm động lực, Sagit mở cửa bước vào. Bước vào trong phòng, xộc vào mũi cậu toàn mùi thảo dược.

Căn phòng lại như thế, cô độc, lạnh lẽo ko chút sức sống, ko 1 ánh đèn.

Aqua _ U... Máu.... M...áu....

Tiếng thều thào dồn dập vang bên tai cậu.

Tạo ra 1 ít lửa, cậu đau lòng nhìn cô gái tứ chi vô lực nằm trên giường. Mặt cô vẫn ko chút cảm xúc nhìn cậu. Mắt nhắm nghiền đau đớn.

Aqua _ Á... Lửa.. Mau tắt cho ta.... Mau tắt...

Khả năng chịu đựng ánh sáng của cô đã ko còn. Giờ đi dù chỉ là 1 tia sáng nhỏ thôi cũng có thể làm Aqua sợ, làm cho toàn cơ thể cô cảm thấy đau đớn.

Aqua, Scor và Capri. Ba dị loài sống trong bóng đêm là tối ưu. Cuộc sống của họ như ko cần ánh sáng, ba kẻ uy quyền đáng thương.

Aqua _ Người... Hừ... Mau dứt....

Cô ko hiểu, hấn sao lại đến đây để làm gì chứ. Nếu là lệnh của anh Scor thì sao hấn lại ở đây.

Sagit _ Nàng.... Cô ko sao chứ??

Aqua _ Chưa chết chắc bọn người tiếc lắm nhĩ. Dù gì nếu mất đi 1 trong Tứ Vương thì các người sẽ dễ lật đổ bọn ta hơn chứ gì. Như thế ta càng ko chết.

Sagit _ Ko, tôi ko có ý như thế?? Tôi nghĩ cô sẽ cần máu cho giai đoạn hồi phục nên....

Aqua _ Người nghĩ máu người đủ mạnh, thuần và cao quý bằng anh Capri sao?? Máu của anh ấy còn ko thể chữa đc cho ta thì dòng máu hèn mọn của các người thì làm đc cái gì??

Nghe những lời cay nghiệt từ Aqua, lòng cậu càng thêm đau.

Aqua _ Hự... Á....

Đột nhiên Aqua kêu thào lên 1 tiếng đau đớn. Móng tay nhanh dài ra với sắc máu tươi. Từ đâu ra khí lực khiến tay cô có thể cử động bóp lấy cổ của mình.

Sagit _ Aqua, nàng ko sao chứ?? Cơ thể có gì bất thường sao??

Trên người cô nổi bậc dưới làn da trắng của mình là từng mạch máu. Mắt hóa đỏ thẫm trong đêm đen, mái tóc trắng ngày càng thêm dài. Nghe thấy tiếng người, cô vội tấn công về phía Sagit, đè hất cậu xuống đất 1 cách thô bạo.

Aqua _ Phur phur, người trông thật ngon miệng. Khiến ta hảo muốn cắn 1 ngụm....

Cô mỉa mai như đang khiêu gợi cậu, Sagit ko tự chủ ực 1 tiếng, cậu cũng là nam nhân nên ko sao kháng cự trước vẻ đẹp của cô, cậu chỉ vui 1 ít. Dù cho cô đang mất kiểm soát nhưng cô lại muốn máu của cậu, cô chịu uống máu cậu để dưỡng thương cho tốt là đủ rồi.

Phập! Ực!!!

Chíp chíp!!

Ari _ Ừm, cơ thể mình đau nhức âm ỉ thật!! Hôm wa chắc mình đã wá sức rồi??

Ari trở mình 1 cái thì phát hiện mình ko thể. Vươn tay ra nhưng cũng ko đc, cô mở mắt ra. Và cái khuôn mặt của tên khốn khiếp nào đó đập vào mắt cô.

Cô tức đỏ cả mặt, tên mình ko ưa ngủ kế mình hỏi cô có tức hay ko!!?? Cô vội vùng dậy nhưng tên khốn khiếp nào đó đã ôm chặt eo của cô. Giơ tay lên cao định tát vào bản mặt tên háo sắc này cho hả giận nhưng ko ngờ lại bị hất chặn lại đc.

Leo _ Em thật là.... ko nên ra tay khi tôi đang ngủ chứ,??

Ari _ Hừ, mau bỏ....

Tay này vẫn cứ nắm chặt lấy tay cô ko buông.

Leo _ Tôi muốn ngủ 1 chút nữa, em cũng nên yên phận mà nằm yên đi.

Aries _ Ai muốn nằm cùng người chứ? Bắt ta nằm cạnh nam nhân thì ko còn gì sĩ nhục hơn...

Leo _ Ha, dù sao thì em cũng ko gì để đủ cao quý nữa rồi cô bé ạ? Em ko còn là thánh nữ Aries tinh khiết nữa đâu từ khi rơi vào tay tôi rồi. Hãy an phận 1 chút cho xứng với cái danh nô lệ của mình đi!!

Sự tự tôn của cô bị chà đạp khiến cô tức giận hất mạnh tay hất và chạy đi mất. Hất biết, cô khóc rồi.

Aries _ Aqua, em cảm thấy cơ thể thế nào rồi.

Đập vào mắt cô là Aqua và Sagit đang ngủ cùng nhau, nhìn trông vô tội chứ ko hề mờ ám. Cô luôn tin tưởng Sagit mà.

Sagit tỉnh dậy đột ngột _ Ồ....

Ari _ Xin lỗi, đã đánh thức cậu rồi!!

Sagit _ A ko đâu, cô cứ kiểm tra cho cô ấy đi ạ!!

Ari _ Ko ngờ con bé lại ngủ say thế này đây. Đáng lẽ các mạch ma lực đang liên kết lại hành hạ con bé mới đúng chứ?? Chắc là do ngủ cùng cậu đó mà...

Sagit đỏ mặt _ A ko, cô đừng nói thế mà??

Ari _ Tôi chỉ đùa thôi!! À mà, xong việc này tôi muốn nhờ cậu 1 chuyện đc chứ??

Sagit _ Đc!!

Ari chú tâm vào việc bắt mạch cho Aqua, cô truyền ma lực của mình sang Aqua. Ari thoáng kinh ngạc lại mạnh tay trong việc kiểm tra hơn. Cô mở mắt kinh ngạc nhìn kĩ Aqua như ko tin....

Sagit _ Chuyện gì sao?? Cô ấy có làm sao ko??

Ari thoáng gật đầu _ Ko tin dc, dù cho vampire có khả năng hồi phục kinh người nhưng cũng ko thể chỉ sau 1 đêm mà toàn bộ mạch ma lực của con bé đã dc gắn kết hoàn chỉnh như ban đầu. Và lại ngày hôm qua tôi chỉ mới may lại chúng thôi chứ chưa hề hồi phục chúng lại vị trí cũ. Người thường nếu phải mất tận 1 năm còn cô bé lại vài ngày. Điều này thật quá kì lạ rồi.

Sagit _ Thế cô ấy đã hoàn toàn bình phục rồi sao?

Aries _ Vẫn chưa!! Ko đơn giản thế đâu. Việc tăng cấp bị phản phệ có hậu quả còn khó lường hơn cả cậu nghĩ!! Dù sao.... Hôm qua 2 người đã làm gì hả?? Nhìn mặt cậu xanh xao wá đấy. Triệu chứng thiếu máu à??

Sagit _ O.... Cô ấy uống máu của tôi khá nhiều nên....

Ari _ Cậu theo tôi vào phòng bên chút nào!!

Sagit _ Đc!!

Cạch!!

Leo đứng đợi bên ngoài lạnh giọng hỏi _ Đã xong??

Ari ko thèm nhìn hấn mà chỉ phớt lờ, cô ghét hấn. Tên khốn đó đêm qua dám ôm cô ngủ cùng, tiểu nhân.

Ari _ Ngươi ở đây làm gì?? Tốt nhất là rút về cái cung điện của ngươi đi. Ta phải ở lại đây ít nhất là.... 1 tháng để điều trị cho Aqua!!

Leo _ Vậy thì sao chứ? Ta có nghĩa vụ trông coi tù nhân có trốn chạy ko mà. Nhưng mà ta hi vọng cô sẽ ko chạy đi.

Aries tức đỏ mặt _ Ngươi.... Sagit đi thôi.

Leo _ Vào trong còn phải đóng cửa sao?? Sợ ta biết việc gì à??

Ari _ Đúng thế đấy nên ngươi rút ở ngoài này đi.

Leo đứng dựa ngoài cửa, khuôn mặt tươi cười kiêu ngạo.

Sagit _ Ari, nhìn cô có vẻ rất căng thẳng. Chuyện gì sao??

Ari _ Ủ!! Về việc của Aqua thì ko cần lo ngại nữa!!

Sagit vui mừng _ Thật thế sao?

Aries _ Đúng vậy. Nếu áp dụng những công thức này thì con bé sau 1 tháng sẽ hoàn toàn bình phục như chưa có việc gì. Nhưng trong lúc đó cần phải có cậu ở bên con bé.

Sagit _ Sao??

Ari _ Scorpio gọi cậu đến đây là có nguyên nhân của nó cả. Cậu chính là người cho con bé dòng máu chứa sức sống mạnh mẽ nhất mà con bé cần. Dù cho con bé có hút loại máu cao quý cỡ nào đi nữa thì đã ko còn công dụng nữa rồi. Chỉ có cậu mới giúp dc con bé thôi. Tôi hi vọng cả vào cậu đấy!!

Sagit _ Đc.

Chốc!!

Ari tạo ra môi trường vô âm. Đây là chuyện quan trọng nên cô ko muốn bị ai nghe lén.

Ari _ Tôi muốn nhờ cậu 1 việc dc ko??

Sagit _ Chị cứ nói!!

Ari _ Về chuyện của Vir và Libra.

Sagit _ Aqua, cô có cảm thấy khó chịu ở đâu ko??

Aqua _ Ngươi vẫn còn ở đây à??

Sagit _ Tôi sẽ ở đây cho đến khi cô khỏi hẳn!

Aqua _ Ta ko muốn thấy người.

Sagit _ Cô muốn ăn chút khoai nướng ko?? Tòì vừa mới nướng xong đó.

Aqua _ Ta ko ăn những thứ tầm thường. Đem chúng xa ta ra.

Sagit _ Cô ko thấy đói à?? Vậy uống chút thuốc nhé. Nó sẽ giúp cô giữ ấm cơ thể đó. Ari nói cơ thể cô đang rất yếu nên ko chịu đc ánh sáng và nhiệt độ.

Đưa chiếc thìa đặt trước môi cô. Cô gạt nó sang 1 bên tỏ vẻ chống đối.

Aqua nhủu mày khó chịu _ Người thật phiền, ta ko cần thứ lòng thương hại từ người. Giả tạo cả... Cút hết đi.

Sagit đem thìa thuốc bỏ lại vào chén, ngồi nghiêm túc nhìn cô.

Sagit _ Em làm sao thế?? Đột nhiên lại thay đổi rất nhiều!!

Aqua _ Chẳng cần người quan tâm gì cả! Ko vì anh Scor nhờ người ở đây mà ta sẽ kính người đâu. Ta mệt rồi, ta muốn nghỉ ngơi.

Cô nằm xuống và trùm kín người mình lại. Sagit thờ dãi với độ bùng của cô. Cậu đứng lên và đi ra ngoài.

Aqua nước mắt chảy dài thẫm lạng trong chăn.

Aqua _ Sụt.. Sao chứ..... Là do chính người lạnh nhạt với ta cơ mà.... Giờ đây lại quan tâm ta... Aquarius ta ko cần sự quan tâm từ người... Ta ko cần... Sự thương hại..... Hu hu!! Chẳng ai cần ta cả.....

Sagit _ A... Sao ngài lại ở bên ngoài. Ngài ko vào trong sao??

Sagit thấy Scor trước cửa phòng Aqua thì khá bất ngờ. Scor vẫn trầm mặt đứng tựa trước cửa. Dường như anh ta đang thì thảo điều gì đó.

Scor _ Ko cần thiết.

Sagit _ Ngài về luôn sao??

Scor _ Đúng vậy.

Scor đi lướt qua Sagit, nói nhỏ đủ cho cả 2 nghe.

Scor _ Xem con bé dùm ta. Tối nay hãy ở bên cạnh nó. Nó sẽ khá bùng đấy. Con nít mà!! Mong cậu chịu đc.

Sagit ngạc nhiên vì Scor nói khá nhiều, ko, là rất nhiều.

Sagit _ Vâng!!

Sagit thấy thật lạ với anh em nhà này. Rõ ràng là quan tâm đến thể nhưng lại tỏ ra lạnh nhạt.

Nhìn bóng lưng khuất bóng kia, cậu chợt nghĩ, phải chăng là bậc đế vương nào cũng cô độc như thế??

Sagit _ Aqua.... Đã ngủ rồi sao?? Nếu cô ấy ko uống huyết được này thì vết thương sẽ tệ đi mất.

Như bị đánh thức từ mùi máu trong chiếc ly kia. Cô ngồi dậy.

Aqua _ Mùi này.... Là máu của người?

Sagit _ Đúng vậy. Máu của tôi có công dụng khá tốt với cô đấy.

Thấy cô ko động dậy, Sagit chán nản, quả nhiên cô ko muốn chạm vào thứ gì của cậu. Lạnh nhạt với cô là 1 sai lầm lớn của cậu. Cậu thiết nghĩ rằng, đó là lần cậu cảm thấy ân hận nhất.

Aqua đón lấy chiếc ly lúc Sagit còn đang thần thơ. Cô uống cạn sạch và đem chiếc ly đặt trên bàn.

Aqua _ Vị tòm chết đc. Nếu thật sự cần thiết thì ta sẽ uống, còn nếu ko thì đừng để chúng trước mắt ta.

Cô lại nằm xuống và tiếp tục giấc ngủ say của mình. Sagit nhìn ly cạn sạch cười mỉm. Scor quả rất hiểu Aqua, dù cô có thể nào đi nữa, thì có lẽ trong cậu ta, cô vẫn chỉ là 1 cô em gái bùng bình bình thường như bao cô gái khác mà thôi. Cô ko phải là 1 quân cờ.

Rầm!!!

Leo _ Rốt cuộc thì hôm nay cô đã cùng tên Sagit kia bàn luận cái chuyện bí mật gì thế hả??

Ari bị ném mạnh vào tường, hiện tại cô còn khá choáng váng và ko thể tiếp thu đc những gì tên bạo chúa kia đang nói.

Leo _ Đừng để ta nhắc lại, sao cả ngày hôm nay tên đó cứ mãi ra vào phòng cô thế hả?? Hay người tự cho mình là thanh bạch tinh khiết như cô lại đáng ghê tởm đến nỗi câu dẫn đàn ông vào phòng mình.

Aries ko thể chịu đc những lời lăng mạ từ hắn, cô tức giận _ Đúng thế thì sao hả. Ta câu dẫn ai thì có ảnh hưởng gì đến ngai vàng của ngươi ko?? Dù sao ta vẫn yên phận là nô lệ là đủ rồi.

Nhìn thái độ hờ hợt của cô, tức giận trong cậu càng dâng cao.

Leo _ Thế sao?? Vậy xem như hôm nay cô đã thành công câu dẫn đc ta rồi đấy. Nếu cô mà thành công quyến rũ đc ta thì có thể sẽ trở thành nữ hoàng của O thay vì 1 Tarius nhỏ nhen kia đấy.

Sau câu nói của mình, cậu mạnh tay ghi lấy vai Aries và vút hắn cô lên giường. Mạnh tay và ko chút nương tình, cậu dùng cơ thể to lớn của mình đè lên cơ thể nhỏ nhắn của cô.

Aries _ Ngươi làm gì?? Mau thả ta ra....

Leo _ Ha, còn giả bộ trong sạch... Ta chỉ đang làm lại việc mà ngươi cùng tên Sagit kia làm thôi mà.... Tuy ngươi ko trong sạch như những con đàn bà trên giường ta nhưng lấy cớ thánh nữ Aries làm vật âm giường cũng tốt....

Hắn thô bạo xé rách áo của cô.....

Aries _ Á.... Ko mà!!?

Leo _ Hừm, ko ngờ cậu lại có thói quen thích nhìn trộm người khác cơ đấy.... Scorpio!!!

Scor _ Ta muốn tìm cô ta 1 chút.

Leo _ Hừ, xem như cô may mắn. Tối nay cô tạm thoát.

Aries quần áo xốc xếch chạy vụt xuống giường.

Ari _ Hu.... Cảm ơn.....

Scor _ Báo cáo mọi việc của Aqua cho ta biết!!

Nói xong, cậu phất áo rồi đi ngay như rất vội.

Capri _ Bằng mọi giá phải đem đc người trở về!!

Ánh mắt tàn độc lướt qua binh lính tinh nhuệ cũng khiến họ chột run.

Gemini _ Bình tĩnh nào!! Ta thiết nghĩ họ đã ra khỏi biên giới của Corn rồi. Nếu đã cứu Libra thì chỉ có thể là hoàng tộc mới đủ trình độ thôi. Theo tuyến đường đã vạch ra thì có lẽ điểm đến tiếp theo của họ là Tarius hoặc xa hơn nữa là Pio.

Capri _ Còn vài ngày nữa là tới rồi. Xa ra ta nên đến đó đợi trước mới đúng. Li.....!!

Gemini _ Tên này, lần đầu thấy hắn phát rò đến thế?? Xem ra yêu thật chứ chả đùa..... Capri đã tự tạo ra 1 điểm yếu của mình mất rồi, Scor sẽ ko thích đâu.

Pio _ Chủ nhân, hôn lễ này thật sự ko nên diễn ra. Nàng ta ko hề có ý tốt với ngài!!

Scor _ Pio, từ khi nào ngươi học đc cách chống đối với quyết định của ta vậy hả??

Pio _ Chủ nhân, ta ko dám.... Nhưng tiên tri ko bao giờ sai!!

Scor _ Đủ, ngươi lui ra đi.

Pio cầm nín rồi đi nhưng lòng ko phục.

Scor ngồi nhẹ xuống mép giường. Tay lạnh lẽo chạm vào làn da kia.

Úm!!

Cô khẽ kêu 1 tiếng làm cho cậu phải rụt tay mình về.

Pis _ Úm... Scor..... Scor.....!!

Như nằm mộng đẹp, cô cười vô thức cả trong mơ.

Scor _ Quả là cô bé ngoan, là vật của ta. Đến trong mơ cũng phải luôn nhớ là của ta. Ko lâu nữa đâu, em sẽ chính thức thuộc về tôi..

Scor cảm thấy mấy cái nghi lễ gì đó của tộc người cá trước khi kết hôn thật là rườm rà, làm hấn phải đợi cô gái bé nhỏ này suốt bao lâu nay mà ko đc chạm vào.

Khẽ đặt nụ hôn vào làn môi ấm nóng của cô, lưỡi hư hồng càn quấy trong miệng cô, không khí của cô bị cậu rút cạn nhưng cô chỉ phản ứng là ửng đỏ mặt và rên "um um!". Cô bị đánh thức, mở mắt ra nhưng ko có ai cả..... Chạm nhẹ vào môi, ko phải là do cô nằm mơ. Cảm giác rất chân thực, trong miệng cô vẫn còn tồn đọng ít vị rượu và vị đắng dịu nhẹ của trà..... Có phải anh đã đến ko!!?

Pis khẽ cười _ Scor!!!

Can _ Đứng!! Làm ơn.....

Huỳnh Đế Xanh trong giấc ngủ bị cấp thức giấc _ Chủ nhân.... Lại nữa sao??

Can _ Đúng vậy.... Ta.... Ta lại thấy nàng bị thần chết mang đi xa khỏi ta.

Huỳnh Đế Xanh _ Chỉ là 1 giấc mơ mà thôi. Do dạo gần đây người lo xa quá đó mà??!

Can _ Ko đúng, rõ ràng là rất thực..... Ta ko bảo vệ đc nàng ấy.... Chủ Nhân Ko Thời Gian cuốn nàng vào vòng xoáy..... Nàng như có khác lạ.... Lúc nào cũng ngủ ngon ôm gấu bông và mặt mơ hồ...

Huỳnh Đế Xanh _ Chủ nhân.... Ngài đã tiên tri đến kiếp sau của luân hồi sao?? Ngài đúng là đã ngộ đc tiên tri đích thực,.....

Can _ Ta... Ta.....

Tau _ Hấn bị vua Scorpio cướp đi người vợ sắp cưới của mình thì có buồn ko nhĩ?? Ko biết vào hôn lễ hấn có đến ko?? Tình yêu quả thật đau đớn lắm!!

_ Nữ hoàng, người nên đi nghỉ sớm để đến Pto trước vài ngày đi ạ. Còn có 1 số việc chính mà cần các hoàng tộc cùng nhau giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Hôn lễ đẫm máu (1)

Dạo này tên Sagit cứ suốt ngày về thăm cô mãi, Aqua dường như đã trở về mình của lúc trước đây. Cô thu hẹp lại khoảng cách của mình với cậu. Cô rất hay cười và trò chuyện cùng cậu, quả là thay đổi nhiều thật.

Aqua _ Hôm nay đã là ngày mấy rồi??

Sagit _ Gần đến năm mới rồi!! Tuyết cũng rơi khá nhiều hơn!!

Aqua _ Ta đã trong căn phòng này bao lâu rồi??

Sagit _ Chỉ gần 2 tuần mà thôi!!

Aqua _ Còn mấy ngày nữa là sẽ đến ngày cưới của anh Scor nhĩ??? Ta muốn xem!!

Sagit _ Cơ thể của cô vẫn chưa thể ra ngoài sáng đc!! Nên có lẽ sẽ ko thể.....

Aqua mắt thoáng buồn _ Thế sao??

Sagit hiểu cô rất muốn tự mình chứng kiến hạnh phúc của Scor nhưng quả thật là ko thể...

Sagit _ Ko phải là ko thể.... Nếu trong vòng 3 ngày mà chăm chỉ hồi phục là rất có khả năng...

Aqua bật dậy hỏi lại, mặt cô vô cùng vui mừng

_ Thật là có thể sao??

Sagit _ Ủ!! Vậy ngoan mà uống thuốc nhé!!

Aqua _ Đc!!

Ari ngồi bên cạnh này giờ cũng bắt giấc nhủ mày.

Sagit khi bước ra khỏi phòng thì thoáng lão đảo, mặt xanh xao như muốn ngất xỉu. Ari khó chịu nhìn cậu.

Ari _ Cậu muốn tự sát đấy à?? Đừng nên hứa 1 việc như thế.... Đạo này mặt cậu nhìn rất kém sắc đấy. Rõ ràng là đang thiếu máu.

Sagit _ Ko sao cả.... Tôi ổn mà, chỉ cần Aqua vui thì tôi sao cũng đc. Chỉ là lấy ra 1 lượng máu nhiều hơn thường ngày 1 chút thôi mà.

Ari _ Đc rồi, mau vào phòng bên cạnh đi. Dù ít nhưng cũng giúp cậu hồi đc ít máu.

Sagit _ Cảm ơn cô!!

Ari đạo này luôn ở phòng Aqua hoặc phòng thuốc để tránh né Le. Cô quả thật ko muốn gặp lại cậu chút nào cả. Còn Le mỗi lần tìm Ari mà thấy cô đi cùng Sagit là máu lại sôi sục cả lên.

Scor _ Sắc mặt của ngươi thật ko tốt đấy Capri.

Gemini _ Há há, là do hấn để mất sủng vật của mình thôi.

Capri _ Chả gì to tác cả. Nhanh bắt đầu cuộc họp thôi. Đám cưới của ngươi là lúc cả hoàng tộc sẽ tụ về 1 chỗ, có thể chúng sẽ ra tay đó. Nhưng trước đó ta muốn hỏi 1 chuyện.

Scor _ Đc.

Capri _ Pisces, chỉ là 1 phần để thực hiện kế hoạch thôi đúng ko??

Scor _ Đúng!!

Capri _ Ta cũng mong như thế đấy. Đừng yêu Scorpio à. Ngươi sẽ trở thành một kẻ ngu ngốc chỉ vì 1 nữ nhân mà sẽ thay đổi cuộc sống ngươi đó.

Scor hỏi hột ừ một cái như đã nghe.

Cận vệ _ Thưa ngài, các vị vua đã đến rồi ạ!!

Scor _ Đc. Đến hội nghị. Thông báo cho tiền tuyến chưa??

Cận vệ _ Vâng, họ sẽ đến đây trong ít phút nữa ạ.

Scor _ Bảo Aqua ko cần đến cũng đc.

Cận vệ _ Thưa ngài, nữ chúa Aquarius đã đến trước đó và.... Hiện đang chờ ngài ở trong phòng riêng đây ạ!!

Scor đột ngột chuyển hướng và rào bước về phòng của mình.

Còn Gemini và Capri thì đi tiếp.

Cạch!!

Aqua _ Anh....

Aqua ánh mắt ko dám nhìn thẳng vì sợ rằng Scor vẫn còn giận mình. Cô chỉ dám ngược nhìn rồi gục mặt xuống. Thấy biểu hiện lần tránh ánh sáng từ cô.

Scor lập tức hieu và đóng chặt cửa bắt lưu 1 tia sáng.

Scor _ Sao đến đây??

Aqua _ Em... Em muốn tham gia nghị hội.

Scor _ Ko đc!!

Aqua _ Em có thể tham gia mà. Dù sao em cũng là 1 phần của tứ vương mà. Nếu em ko có mặt thì....

Scor _ Ko. Em muốn cãi lời ta sao??

Aqua _ Em... Hu.... Có phải vì em trở thành 1 đứa vô dụng rồi nên anh ghét em phải ko??... Em xin lỗi, em chả còn giá trị gì để lợi dụng nữa cả.....hức hức.....

Scor khẽ thở dài _ Đừng suy nghĩ nữa, thay vì dự hội nghị thì em nên ở 1 bên lắng nghe sẽ tốt hơn. Sẽ ko hay khi 1 Aqua yếu ớt xuất hiện trước mặt mọi người!! Em sẽ đến phải ko?? Đám cưới của anh??

Aqua cười _ Vâng, đều nghe anh cả.

Cô lao vào lòng anh với vẻ mặt mãn nguyện.

Capri _ Cậu đến muộn 30 phút đấy!

Scor thản nhiên ngồi vào ghế, mặt tỉnh bơ như thường

_ Thế sao??

Cả phòng đều đã đầy đủ và chỉ thiếu mỗi Scor và Aqua thôi nhưng ko 1 ai dám phản nản cả.

Vì cái chính là Aqua đang ngồi ngoan ngoãn trên đùi Scor kia. Mọi người thắc mắc trong lòng. Aqua đc trùm kín nên ko rõ đc mặt cô lúc này ra sao??

Capri _ Sao tên Scor này lại hành xử thế này?? Hẳn định làm gì sao??

Aqua như nhượng người nói nhỏ gì đó với Scor, cậu sủng nịnh xoa đầu cô và gật đầu như ý đã hui.

Scor _ Nữ hoàng của Go đâu mà lại để 1 tên biến hình thế thân thế này??

Mọi người hướng tầm mắt mình về người đc Scor đặt câu hỏi. Người với tấm màn đỏ trên mặt mắt lao xao khẽ run. Rõ là trúng tâm rồi.

_ Thần... Xin các ngài tha tội. Nữ hoàng đã bị 1 kẻ lạ mặt tấn công vào 3 ngày trước rồi ạ. Tinh thể cấp bách nên chúng thần buộc phải dùng thể thân cho hội nghị.

Scor nhoen miệng cười yêu nghiệt khiến mọi người bất giác đỏ mặt nhưng do là cao thủ nên thoáng chốc trở lại bình thường. Cậu phun nhẹ 1 câu.

Scor _ Thế sao??

Như đc kích hoạt châm ngòi, cơ thể người kia run lên bần bật, mặt tái nhợt hẳn đi. Lòng khẽ nhủ, nữ hoàng, dù thần bỏ mạng thì người nhất định phải thành công.

Scor _ Thế còn bên ghế của Bra thì sao Capri??

Capri _ Ko cần thiết!!

Scor _ Đc. Hội nghị bắt đầu.

Đồng ý đặt tên cho đất nước là Sky. Và người nắm quyền hành lớn nhất đc mệnh danh là.

Phong Chúa Aquarius, trấn giữ phía Đông.

Hỏa Vương Leo, cai trị phía Tây.

Thổ Vương Capricorn, trị vì phía Nam.

Băng Đế Scorpio, thống trị phương Bắc.

Thế nhưng có người bắt mẫn, đó là vua Ces.

_ Dựa vào đâu là Ces lại ko đc hưởng bất cứ đặt quyền gì về lãnh thổ và tài nguyên thế hả? Đừng quên Scorpio, ta sắp làm cha ngươì đấy.

Mọi người thầm cười khinh trong lòng, cả căn phòng chỉ có lão già và yếu nhất, thế mà giờ giọng phách lối. Lão nghĩ Scorpio cưới con lão nên lão muốn thao túng mọi thứ sao??

Capri trừng mắt nhìn lão, lão có chút sợ x nuốt khan nước bọt.

Scor _ Dĩ nhiên ta ko quên, lễ vật dành cho Ces sẽ đc đem đến lúc ta lấy tân nương. Mong rằng ngài ko chê nhỏ.

_ Hừ, xem như ngươì bít điều.

Lão gấp gấp rồi đi nhanh kéo bị đội cận vệ ép chết mắt.

_ Ngươì lúc về làm vợ hần tốt nhất là đem hần cấp giết chết. Nhờ thế ta sẽ đc làm vua cả đại lục rộng lớn này.

Pis _ Phụ vương... Pis ko thể.. Tại sao lại phải ra tay giết Scor chứ ạ??

_ Ngươì thì hiểu gì?? Giết hần hoặc là cả tộc người cá đại diệt, chọn hay ko tùy ngươì.

Pis _ Ko.. Ko thể... Tại sao chứ?

Pis mắt đã ướt.

_ Em gái à, ngươì nên nghe lời của cha đi..... Khi em giết hần, ta sẽ lấy em làm vợ và em sẽ trở thành bậc mẫu nghi thiên hạ đấy. Đêm trước đã lỡ mất.... Hay đêm nay ngoan ngoãn làm vật ảm giường cho anh nào!

Tránh ánh mắt dâm tà của hần, Pis vội khóa cửa và nhốt mình.

Pis _ Ko muốn... Ko muốn.... Scor, em ko muốn. Nhưng em phải lựa chọn... Hu... Scor.... Scor.....

Pio _ Bọn dân đen Ces đó muốn giết ngài cướp ngôi. Ngươì con gái đó quả nhiên là có ý xấu với ngài!!

Scor _ Ta tự bít làm thế nào Pio. Ngươì ko cần cứ lo mãi thế??

Vẫn như thế, đáp lại Pio là thái độ hờ hững của chủ nhân.

Hôn lễ đã ở trước mắt, cả đất nước nhốn nháo cả lên. Ko phải vì vui mà là hiếu kì, 1 kẻ lãnh ngạo trên cao vô tình kia vì sao lại muốn kết hôn chứ? Đẳng này tân nương lại là công chúa vô danh chưa từng nghe đến.

Gemini _ Scor cái tên này, là nhân vật chính sao mặt ngươì tỉnh bơ thế hả?? Xem nào, lại còn ru rú trong phòng nữa chứ.

Capri _ Ngươì đang suy nghĩ gì thế?

Scor _ Nhớ đề ý đến Aqua, con bé rất dễ là mục tiêu lần này của bọn chúng đấy.

Capri _ Hừ, thì sao chứ?? Vì dù sao Sagit cũng sẽ trở thành vật tế cho con bé thôi.

Gemini _ Kẻ như ngươì thật độc ác đấy. Đối với ân nhân của mình như thế!!

Như ko đề tâm điều gì, Scor chỉ khẽ khép hờ mắt.

Gemini _ Uy, ngươì còn có tâm trạng ngủ sao?? Sắp đến giờ cử hành nghi lễ rồi đấy?

Scor _ Ủ, Gemini.... Có 1 chuyện ta muốn nhờ ngươì, nếu có gì xảy ra thì hãy....

Gemini nghe xong ko kìm đc mồm hỏi _ Ngươì nói thật đấy à??

Sagit _ Aqua, xem nè. Bộ đàm này thật hợp với em nè.

Sagit khoe với Aqua bộ đàm hồng xinh xắn đính đầy hoa. Trông đáng yêu và xinh xắn vô cùng.

Aqua _ Thật tình, đâu phải đám cưới của ta đâu mà ngươì lấy bộ đàm nổi bậc thế??

Sagit _ A, cô rất coi trọng hôn lễ này mà, vì đây là hôn lễ của anh trai cô nha.

Aqua _ Nhưng người cũng ko cần phải...

Sagit _ Cần chứ, Aqua là con gái mà. Cô mặc đầm thì rất đáng yêu nha.

Nhìn sự quyết liệt ở Sagit, Aqua cũng đành mặc.

Aqua _ Đc rồi, ta mặc....

Sagit _ Tôi giúp cô.

Aqua _ Ra ngoài.

Aqua mặt đỏ ửng đuổi Sagit ra ngoài. Cô đứng tựa vào cửa, tay đặt lên tim để tĩnh tâm lại.

Aqua _ Đồ ngốc. Hi.

Còn Sagit lúc này lại rất vui vẻ.

Sagit _ Aqua thật là đáng yêu nha, về mặt khi xấu hổ cũng thật dễ thương.

Cốc cốc!!!

Aqua _ Ai??

Cô biết rõ nếu là Sagit sẽ ko chỉ gõ cửa và im lặng.

_ Thừa nữ chúa Aquarius, thần là người hầu đc phân công đến để giúp ngài trang điểm ạ!

Aqua thầm nghĩ chắc đây là người đc Sagit gọi đến nên cho vào. Aqua cả đời sẽ ko ngờ rằng, đây sẽ là hối tiếc nhất trong cuộc đời cô, kịch bản đc Scor sắp đặt ra quá hoàn hảo nhưng có 1 điều cậu cũng ko ngờ đến rằng đó là Aqua đã dễ chịu hơn xưa khi nhắc đến những điều liên quan đến Sagit.

Cạch!!

Mở cửa bước vào là cô gái bình thường trông rất vô hại.

_ Mời ngài ngồi trước gương ạ!!

Aqua _ Đc.

Aqua nhìn mình trong gương, khẽ cười, thầm nghĩ ko biết khi Sagit nhìn thấy mình sẽ là khuôn mặt như thế nào đây. Nghĩ đến đây cô ko kìm nén mà hơi nhovn môi.

Aqua là kẻ rất dễ phòng với mọi người xung quanh thế mà giờ đây cô lại dễ dàng để người khác chạm vào mình, chạm vào tóc Aqua, cô người hầu mạnh tay bóp chặt lộ ra ý căm ghét. Tay khẽ chạm vào gáy của Aqua, 1 ấn chú nhỏ lơ mờ xuất hiện. Á người hầu khinh cười. Thật dễ dàng làm sao??

Trò chơi xóa bỏ quân cờ giờ đây chính thức bắt đầu.

Dàn xe rước tân nương chả còn cách cung điện bao xa nữa. Dẫn đầu đoàn là hải lân biển cả tuyệt đẹp như đc đúc kết từ vạn khối kim cương lại với nhau. Ko hổ danh là qui mô của mỹ nhân ngư.

Lúc này Pis lòng ko kìm đc khẽ run. Từ lúc cô bỏ trốn đã ko còn nhìn thấy anh. Khi gặp nhau, thì anh sẽ nhìn cô như thế nào nhỉ??

Nghĩ đến anh, mặt cô ko bắt giắc ửng đỏ, hai tay đan vào nhau.

Ven đường, chen chúc trong dòng người là 2 cỗ áo choàng đen. Vir và Li đang ngấm nhìn đoàn xe đi qua.

Vir _ Ko ngờ lại muộn rồi. Chúng ta ko kịp cướp xe nữa.

Li _ Vậy... Ta theo phương án 2 thôi.

Vir _ Đc, Pis, đợi tôi. Sẽ ko lâu đâu. Tôi sẽ ko để tên ác quỷ kia làm gì đc em.

Scor đột nhiên mở mắt ra, môi dương lên 1 đường cong mê hoặc.

Scor _ Xem ra, cuối cùng cũng đến rồi.

Vơ lấy chiếc áo choàng đầy uy nghiêm. Cậu cất bước có phần nhanh hơn so với thường ngày.

Ở sảnh chính, mọi người đã có mặt đầy đủ ngoại trừ cậu. Họ ko bắt giác dc mà đưa mắt nhìn lên. Con người tuyệt mỹ đó vẫn 1 bộ dạng ung dung như thường ngày. Họ ko bắt giác dc nghĩ đến lời đồn, rằng vua Scorpio chỉ như đang chơi 1 trò chơi nhỏ thôi. Hắn hoàn toàn ko có tình yêu.

Ngồi chống cằm mình trên ngai vàng uy nghiêm kia, hắn quét ánh mắt xuống 1 vòng. Lòng có chút đề phòng.

Trong góc tường kia, 1 vị trí ko ai ngó lơ đến.

Li _ Đẹp quá, ko ngờ khi dc nhìn tận mắt lâu thế này... Có 1 cảm giác kì lạ ko nói nên lời.

Li ánh mắt vẫn luôn chăm chú ngắm nhìn chàng trai với đôi mắt tím than kia.

Thích!!

Cô bắt giác nhìn qua người con trai cạnh đó. Anh.... Thay vì Scor, thì ánh mắt của cô lại hướng về anh nhiều hơn. Những ngày tháng trong cung điện cùng anh, cô chưa bao giờ dám nhìn anh lâu đến thế này. Mái tóc đem tuyền ngắn gọn, vài sợi rũ trước ánh mắt đen cô độc lạnh lẽo. Luôn là như thế, cô ko bao giờ nhìn thấu dc ánh mắt đó. Vì cô ko thuộc về nơi đó.

Capri như cảm nhận dc điều gì đó, cậu lập tức quay đi nhìn hướng có 1 trái tim tan vỡ vì cậu nhưng.... Ko ai cả.... Chẳng có ai ở đó. Ko lẽ cậu nhớ cô đến thế sao?? Cúi mặt xuống, mắt cậu tối sầm.

Vir căng thẳng ôm chầm lấy Li, kéo cô vào 1 góc khuất.

Vir _ Phù!! Li, cậu ko nên như thế chứ? Lỡ ai nhìn thấy và nhận ra cậu thì sao??

Li _ Xin lỗi.

Vir _ Minh hiểu. Khó khăn lắm muốn thoát khỏi hắn ta, cậu định trở lại sao??

Li _ Ko... Sẽ ko.... Minh sẽ ko trở lại nơi lạnh lẽo đó... Ko sức sống... Ko ấm áp.... Ko còn anh ấy nữa.... Thà rằng anh ấy sẽ chỉ là chàng lính mù lòa như trước kia thì tốt biết mấy... Híc....

Vir _ Đc rồi, giờ tớ sẽ đổi lại vị trí nữ hoàng của mình và cậu sẽ là nữ hầu bên cạnh, hãy nhớ, ngàn vạn lần ko dc ngược đầu lên.

Sagit _ Ừm....

Sagit cứ liếc nhìn trộm Aqua mãi, cậu ko kìm dc mặt đỏ ửng.

Aqua _ Có gì muốn nói sao??

Sagit _ A tôi.... Chỉ muốn nói là.... Cô đẹp lắm!!

Aqua mắt khẽ động, cô cười tươi động lòng người.

_ Cảm ơn!

Cạch!!

_ Tần nương đã đến thưa ngài.

Một tên hộ vệ cung kính quỳ xuống.

Leo _ Đc, cho mở cánh cổng chính của lâu đài và sảnh chính ra.

_ Vâng!!

Scor _ Ha, đến rồi sao?? Chào mừng...cô dâu của ta.

Scor dùng đôi tay thon dài vân vê trước mắt mình, mắt ko tự chủ mà thi triển ma pháp lên nhìn cô gây lát. Pis bước ra khỏi cỗ xe kì lân. Cô chặt vật nâng chiếc váy xanh tinh khôi xinh đẹp. Người dân dc ngắm nhìn vẻ đẹp của cô cũng phải hít 1 ngụm khí, thanh lệ thoát tục, ngay cả vạn vật cũng ko tình khiet bằng cô ấy. Thật đáng yêu đến ai cũng thương mến, và hơn hết là nhìn quá bé, tầm 15, 16 thôi. Tên vua lạnh lùng của họ có sở thích với con nít sao?? Người dân dc chiêm nghiệm ra 1 điều mới mẻ.

Cô ấy hoàn mỹ như thế, thảo nào lọt dc vào mắt vua Scorpio. Hoàn toàn xứng đáng ở bên cạnh vị vua của họ nhưng mà.... Ngài ấy thật sẽ yêu thương

cô gái nhỏ này chứ?? Hay là chỉ muốn đùa giỡn cô ấy và vứt bỏ cô. Những ánh mắt thương tiếc cứ thể dành cho cô.

Pis như ko để tâm, cô đang rất hồi hộp, xoay lại cúi đầu chào mọi người, nở nụ cười hiền dịu. Mọi người ko kìm được yêu thích của mình dành cho cô.

Tách!!

Pis hồi hộp nhìn lên cung điện xa xa cao cao. Cô sắp được gặp anh rồi.

Một cầu thang bằng hoa lệ xuất hiện, chúng rực rỡ hết pha lê, những đóa hoa mĩ lệ vắt vẻo trên đó, đó là những đóa pha lê băng.

_ Công chúa, chúng thần chỉ có thể tiễn người đến đây.

Những người phụ nữ gọi cảm xinh đẹp xuất hiện, họ ko kìm lòng được mà ôm chặt lấy cô chỉ mãi ko muốn buông. Đó là các mẹ của cô nha, họ là những người cả xinh đẹp còn sót lại duy nhất.

_ Con yêu, dù mọi chuyện có ra sao?? Thì chúng ta vẫn sẽ bên con,

_ Ko sao hết, khi nào con mệt hãy trở về với các mẹ.

_ Hãy nhớ, chúng ta mãi yêu con.

Pis ko kìm được nước mắt cứ thể tuôn rơi.

_ Híc... Các... Các mẹ... Con... Híc.....

_ Ngoan nào, sắp thành vợ người ta rồi, con phải vui lên chứ??

_ Hi vọng cậu ta cũng yêu con, mong 2 đứa được hạnh phúc.

Pis khẽ nâng váy, nhẹ lau đi vết nước trên mặt, cô nâng từng bước lên cầu thang.

Scor khẽ nhìn từng nhịp bước của cô, hết như tâm trạng cậu lúc này, có chút hưng phấn nhỏ.

Leo _ Cầu thang đó sẽ ko bị giờ trò chứ?? Lỡ tân nương bị rơi xuống thì sao đây?

Capri _ Vậy thì chú ý vào, mà ta sợ chả ai đụng được vào cô gái đó khi tên Scorpio kia cứ nhìn chăm chú như thế!!

Tau mắt có chút mơ hồ _ Cô ấy... Quà nhiên rất đẹp!!

Can ko bít phải nhìn Pis thế nào nữa, vì chỉ có những người trong cuộc mới hiểu, cô ấy là món vật trao đổi để dừng cuộc chiến đã diễn ra. Ko nhờ cô ấy thì chiến tranh sẽ ko kết thúc sớm như thế, nhưng sao cùng cô ấy cũng chỉ là 1 cô gái bé nhỏ bị hại, ko được lựa chọn cho riêng mình.

Vir _ Pis, cô gái bé nhỏ. Ủy khuất cho em nhiều rồi, bằng mọi giá tôi sẽ cứu được em.

Aqua _ Nha....quả nhiên là cô ấy. Thì ra anh Scor đã nghĩa lâu rồi. Rất xứng ở bên nhau... U!!

Aqua đột nhiên ôm ngực, thở có phần hơi dốc, Sagit khẽ thủ thi hỏi thăm cô. Cô nâng tay lên tỏ ý ko sao thì cậu thoáng có phần yên tâm, chắc là di chứng vết thương cũ của cô ấy.

Scor lúc này đầu óc chỉ chăm chú vào bóng hình nhỏ nhắn kia, bước đi vẫn vững vẻ như trước, cậu phải kìm lại lòng để ko bước lại diu cô. Cậu ko thể, ko thể thể hiện ra tình cảm của mình với bất kì ai khác, vì như thế sẽ khiến cô ấy bất hạnh thêm mà thôi. Kể luôn đề phòng mọi thứ 1 cách xảo trá như cậu lúc này chỉ mãi chăm chú vào an nguy của cô mà ko để ý rằng....

Aqua mặt trắng toát, cổ họng khô khốc như cháy rực, răng nắn ko tự chủ được mà mọc dài ra. Tay bắt giắc siết thật chặt..... Ánh sáng từ sau gáy cô phát ra màu đỏ đậm máu...

Pis bước vào sảnh chính, nhìn thấy được anh, mặt ko chút che giấu ửng đỏ cả lên. Bước chân cách nhau ko đều.

Capri nhìn Pis mà khẽ cười, thật có phần đáng yêu giống Li. Cậu ko bắt giắc được 1 tia âm lòng. Tôi nhớ em, giờ này em đang ở đâu Li. Có phải em rất ghét tôi phải ko, vì sao lại rời xa tôi!?

Biểu hiện của cậu lúc này lọt vào mắt Li, ngực cô khẽ nhói.

Li _ Thì ra.... Đó là người anh ấy yêu.... Mình chưa bao giờ được nhìn thấy biểu cảm nào như thế của anh ấy cả. Anh ấy nhìn cô ấy tràn đầy yêu thương... Mình sao phải đau chứ?? Mình ko việc gì phải đau cả... Ko việc gì... U... Nói như thế nhưng lòng vẫn nhói đau.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Hôn lễ đẫm máu (2)

Một bước, hai bước,... Khoảng cách giữa Pis và Scor ngày càng được thu hẹp....

Aqua _ Ta... Ta đi trước!!!

Sagit _ Cô sao thế??

Aqua định cất bước rồi đi nhanh.

_ Bị kích đẫm máu, bắt đầu!!

Aqua _ Ú.....!! Á.....!!

Aqua bỗng la hét thất thanh, 1 vòng sáng đỏ thẫm bao bọc lấy cô và Sagit.

Lúc này, dù là ai cũng trở tay không kịp. Luồng kích phát dữ dội từ Aqua phát ra xung kích mọi hướng.

Leo _ Đây là.... Trừ khi con bé đang muốn tiến cấp!!

Ari _ Không thể được, hãy mau ngăn lại. Cô bé vẫn chưa khôi phục hoàn toàn. Nếu giờ đây mà xung kích thì thật sự là vô phương sống sót.

Capri _ Đã quá muộn rồi. Đây là vòng tròn ma pháp tà thuật. Trừ khi có người chết bên trong còn không thì vô phương mở được.

Leo _ Chỉ là 1 cái tà thuật mà dám biểu võ dương oai ở đây sao?? Ta không tin mình không khóa được nó!!

Capri _ Vô ích thôi. Đến khi người phá được thì có lẽ Aqua đã chết rồi hoặc là.....!!

Aqua _ U.. Á....máu....

Cơ thể Aqua như muốn rách toạc ra....sự đau đớn không thể tả, giờ cô chỉ còn sức rên nhẹ mà thôi. Như không thể kiềm chế được con thú trong mình, cô cắn mạnh vào cổ Sagit. Máu của cậu giúp cô càng nổi lên lòng tham, vô chủ mà điên cuồng hút. Nước mắt cứ không tự chủ mà tuôn rơi từ đôi mắt huyết đỏ kia. Cô không muốn nhưng....

Sagit khẽ giơ tay lên xoa đầu cô

_ Không sao cả!! Em cứ uống đi, tôi không trách em đâu. Tôi sẽ không chết nên em cứ yên tâm nhé!!

Aqua chỉ còn biết phát ra tiếng ư ư thống khổ.

Suốt 3 phút bên ngoài không nhìn được tình hình bên trong, mọi người lòng như trên lửa.

Đoảng!!

Kết giới máu kia vỡ nát. Bên trong là cô gái nhỏ nhắn miều vẫn điên cuồng hút, hút đến đại khờ. Đến tự chết tâm.

Như đã thỏa mãn, cô nhả hàm ra mình ra khỏi chiếc cô kia. Đặt hân nằm xuống từ từ, cô khẽ đứng lên, váy hồng nhuộm máu huyết đỏ.

Đột nhiên, cô bật khóc nức nở như đứa bé.

Aqua _ Anh.... Em giết hân rồi!!

Con người này giờ vẫn an tọa trên vương tọa bằng chốc đứng lên, có 1 điều mọi người đều nhận ra là.. hân đang tức giận.

Pis lúc này đang không hiểu chuyện gì vẫn đứng im ngây ngốc, mắt lo sợ quan sát. Scor chăm rãi hướng về phía cô và.... Lướt qua vô tình như cô không tồn tại trong mắt hân. Lúc này, Pis chợt nghĩ.... Phải chăng thế giới người đó không dành cho cô không.

Vua Ces tức giận _ Chuyện này là sao đây hả Scorpio. Người định không tiếp tục hôn lễ à??

Scor như vẫn chưa để tâm tới hân lắm, đến khi bỗng Aqua đang thần thờ vào lòng mình. Scor chỉ nhìn nhạt vứt lại 1 câu.

Scor _ Tiếp tục hôn lễ, tặng sinh lễ cho thông gia.

Gemini đột nhiên đứng ở vị trí của tân lang. Mọi người khó hiểu.

Vua Ces _ Đây là chuyện gì!?

Leo _ Là thế đó. Người nghĩ hôn lễ này quan trọng hơn tiểu bảo bối của hắn đã bị tổn thương à??

Gemini thấy Pis không phản ứng gì phối hợp với mình thì chủ động nắm lấy tay cô ấn cô ngồi xuống vương tọa. Đeo nhẫn cưới vào tay cô.

Gemini cười yêu nghiệt _ Đến lúc... Trao sính lễ hậu hĩnh nào!!

Tách!!

Xoẹt!! Xoẹt!!

Hệt như 1 vụ thảm sát, toàn bộ người trong sảnh đều bị giết chết mà chết thảm nhất là hoàng tộc Ces - đại diện nhà gái. Và không ngờ đến nữa là, tộc nhân ngư, toàn bộ bị bắt triệt để. Đây là, món quà mà Scorpio đã chuẩn bị cho cô sao? Pis thống khổ không hiểu chuyện gì, quá sức chịu đựng với cô, cô trực tiếp ngất đi. Đúng hơn là bị hạ được.

Aqua _ Anh... Sagit không sao chứ??

Scorpio _ Ừ!

Aqua _ Sagit sẽ không chết phải không??

Scorpio _ Ừ!!

Scor bé Aqua về phòng con bé, con bé cứ dính chặt lấy cậu không chịu buông.

Aqua _ Anh... Em sợ lắm. Ngủ với em đi.

Scor _ Đc. Trước hết thay quần áo ra nào, cả người em toàn máu.

Aqua _ Không muốn... Đây là máu của Sagit, là độ ấm của Sagit, là sự sống của Sagit.... Sagit đang ở bên cạnh em.

Scor _ Nghe lời, đừng bướng.

Aqua _ Không đâu, Sagit nói em mặc bộ này rất đẹp, rất xinh, em rất thích hắn khen như vậy nha.....

Scor _ Ừm... Vậy ngủ thôi.

Như 1 câu phép, Aqua lập tức ôm lấy Scor không rời mà thiếp đi.

Scor _ Quyết định đem em đến bên cậu ta là đúng hay sai đây?? Ta không nghĩ rằng cậu ta sẽ chết.

Capri _ Nên làm gì với thi thể Sagit.

Scor _ Đem vào căn tầng hầm số 2 đi.

Capri _ Đc, còn cô vợ của cậu?

Scor _ Sẽ không sao cả vì... Aqua quan trọng hơn.

Capri _ Thật là!! Nếu cứ như thế, cậu sẽ hối hận giống tôi đấy!!

Capri rời đi, tình lặng ~~~Scor khép hờ đôi mắt

Scor _ Sẽ không.... Nguy hiểm nào đó đến gần cô ấy!!

Pis _ Ừm....

Pis tỉnh giấc trên chiếc giường của Scor, vẫn là căn phòng bày trí đơn giản đến lạnh lẽo, không có nến, không có hoa,....hoàn toàn không giống phòng tân hôn 1 chút nào cả nhưng nó lại chính là căn phòng an toàn nhất.

Pis _ Hu..... Mẹ..... Ko đứng chút nào cả..... Mẹ nói đc ở bên cạnh người mình yêu là hạnh phúc nhưng....những việc anh ấy đã làm con thấy đau lắm. Có lẽ con ko nên gặp anh ấy..... Con ko muốn.... Mẹ.....

Anh ấy vứt bỏ cô giữa lễ đường, để người khác thực hiện nghi lễ với cô. Đeo nhẫn cho cô và thề nên hẹn ước vẫn ko phải là anh. Lại còn chú trọng 1 người con gái khác, tự mình ngủ trong đêm tân hôn lạnh lẽo. Điều này chứng tỏ trong mắt anh cô hoàn toàn ko có 1 chút giá trị nào cả. Cô cứ ngỡ đc ở bên anh là hạnh phúc nhưng cô sai rồi!! Bên người đàn ông đó hoàn toàn sẽ ko cho cô hạnh phúc.

Vir _ Khôn, tên chết tiệt đó hoàn toàn ko cho Pis 1 chút mặt mũi nào mà.

Li _ Đừng giận mà Vir. Là do lúc đó chuyện cấp bách nên.....

Vir _ Ko đúng Li à, chả tên chồng nào lại để vợ mình tuyên thệ thay với người khác, tên chồng nào lại giết và bắt nhốt gia đình cô đầu trước mặt cô ấy vào ngày hôn lễ chứ?? Hắn chỉ coi Pis là 1 vật giao dịch mà thôi.

Can _ Cô bé, tôi xin lỗi. Đáng lẽ tôi ko vì lợi ích của riêng mình mà ép em đến với Scor. Đều tại tôi cả!!

Cạch!!

Tau _ Vậy, chuyện của vị hôn thê cũ của anh đều là do anh xếp đặt??

Can _ Đúng, em có thấy anh đáng ghê tởm ko?

Tau _ Anh rất tàn nhẫn. Cô gái nhỏ bé đó thật đáng thương vì là vật mua vui cho quyền lực của các người. Anh chả khác vì Scorpio cả!!

Tau hoàn toàn chả ghét Pis chút nào mà là thương hại.

Aqua mơ đc những giấc mơ rất đẹp, trong giấc mơ có anh, anh vẫn luôn tươi cười và nở rộ hết 1 ánh mặt trời rực rỡ. Bỗng chốc mọi thứ biến thành việc diễn ra trong ấn chú đồ kia.

Sagit _ Aqua.... Tôi sẽ ko chết đâu... Nên em đừng lo. Tôi cũng chả hận em vì tôi yêu em rất nhiều.

Aqua đáp lại Sagit là những từ ư ư.

Sagit _ Vậy này có lẽ đã đến lúc giao cho em rồi. Sống tốt nhé, cô gái tôi yêu. Xin lỗi vì trước kia đã lạnh nhạt với em

Sagit khẽ nhét vào tay cô 1 chiếc xanh. Vừa dứt, cậu tắt đi tia sinh mệnh cuối cùng đầy mẫn nguyện, chỉ còn Aqua đang đau khổ ôm lấy cậu và vẫn hút máu cậu ko ngừng.....

Aqua nằm ngủ mơ, tay chân ko ngừng giữ chặt lấy Scor, cậu cũng chỉ biết thở dài làm chỗ dựa cho con bé.

Cô lò mò mở mắt, vẫn thấy đc trên má cô còn đọng lại vệt nước.

Aqua _ Ưm... Anh....Anh..... Anh ấy sao rồi ạ??

Aqua đột nhiên kích động nắm lấy vai Scor. Scor 1 tay xoa tóc cô, tay còn lại mạnh bạo chùi hết nước mắt của cô.

Scor _ Mau đi thay bộ váy đi.... Ko thì 1 chữ em cùng đừng mong ta nói!!

Aqua _ Vâng.

Bước vào nhà tắm, Aqua cẩn thận đem chiếc váy dính đầy máu còi ta. Bỗng....

Keng keng!!

Nghe đc tiếng kim loại rơi, cô xoay người tìm kiếm. Nhìn thấy chiếc nhẫn nằm vắng vẻ trên mặt đất và... Chỉ có 1 chiếc.

Aqua _ Đồ ngọc, ko phải trong hôn lễ là 1 cặp 1 nhẫn cưới của 2 người yêu trao cho nhau hay sao??.... Đừng bỏ em Sagit!! Em cần anh!!

Tích!! Ting!!

Từ chiếc nhẫn, viên đá xanh phát ra một ảo ảnh mờ nhỏ. Đó là Sagit, Aqua bắt giác run rẩy.

Aqua _ Sagit... Thật là anh sao??

Dù biết rõ là ảo ảnh nhưng cũng cho cô ngu ngoai đc chút lòng.

Sagit _ Aqua à, tôi giờ chỉ là 1 ảo ảnh đã đc lưu lại mà thôi. Giờ em mà xem đc ảo ảnh của tôi thì có nghĩa là chiếc nhẫn đã đc trao cho em rồi. Điều này khiến tôi rất hạnh phúc.

Aqua _ Ủ... Em nhận đc rồi. Em nhận đc rồi. Em hạnh phúc lắm. Nên đừng rời xa em nữa, lỗi của em....

Sagit thoảng lắc đầu, mắt u buồn _ Tôi để lại cho em lời nhắn này là mong muốn rằng em sẽ mở rộng đc trái tim mình đón chào 1 người khác. Tôi từ nay sẽ ko còn đc ở bên em nữa, và tôi đã biết trước điều này rồi nên mong em đừng buồn. Hãy sống vì chính mình chứ đừng mãi nhớ đến 1 kẻ đã chết như tôi. Trong chiếc nhắn này có những thứ tôi muốn để lại cho em nhưng ko có cơ hội. Giờ trời vẫn còn lạnh, khi ra ngoài nhớ mặc áo ấm và bao tay nha.... Thật ra tôi vẫn còn rất nhiều rất nhiều điều muốn nói với em. Chiếc nhắn này xin em hãy xem là 1 món quà cuối cùng tôi tặng cho em, tôi ko muốn cuộc đời sau này của em sẽ bị phá hủy bởi tôi. Và xin chúc em hạnh phúc.

Sagit nở 1 nụ cười thật tâm hạnh phúc để lại cho cô.

Lời vừa dứt, ảo ảnh biến mất, Aqua bầu chặt lấy ngực mình.

Aqua _ Em ko thể, đồ ngốc. Em làm cho yêu anh rồi bảo em yêu 1 người khác, em ko làm đc. Em ko làm đc, em yêu anh mà nên xin anh trở lại với em đi. Hu.....

Scor đưa tựa bên ngoài cửa, sắc mặt trầm xuống.

Scor _ Anh xin lỗi!!

Trong kế hoạch của cậu ko hề xuất hiện việc Sagit phải chết, tại sao Aqua đang tình dưởng lại có khả năng tiến cấp chứ?? Quá nhiều nghi vấn.

Scor cất bước rời đi, bước ra khỏi phòng cậu thấy Capri đã đứng đợi mình từ lúc nào.

Capri _ Sáng nay cả đại lục này đều biết việc người hủy diệt cả thông gia mình thế nào đấy, cả việc người đối xử với cô dâu của mình thế nào. Người dân bất mãn về người lắm đấy!!

Scor _ Chả sao, vì dù sao cũng là sự thật.

Leo _ Cũng chả gì to tác lắm, vì dù sao bọn dân nhỏ bé đó ko dám làm gì đâu. Cái đáng để tâm ở đây là, ai đã truyền tin này ra ngoài.

Scor _ Lúc Aqua đã xong thì gọi đến gặp ta.

Như ko để tâm mọi việc, Scor bước về phòng của mình.

Cạch!!

Mở cửa ra, đập vào mắt Scor là Gemini. Ko lạnh ko nhạt mở miệng.

Scor _ Sao người lại ở đây?

Gemini _ Ày, thiệt quá đáng nha. Dù sao hôm qua là do người vút ta lại mà.

Scor _ Đc rồi, cút đi!!

Gemini _ Đùng là lạnh lùng, còn ko biết cảm ơn ta 1 tiếng.

Scor _ Cảm ơn.

Gemini _ Ta thà là ko nhận câu cảm ơn của người. À còn nữa, tiểu tình nhân nhỏ của người ko tồi nha. Ta rất thích nhưng thật tiếc ko phải là sở thích của ta, ko thì ta đã ko nể mặt người mà nạp vào hậu cung của ta rồi.

Đến lúc Scor trừng mắt thì Gemini mới chịu khép miệng mà chuồn đi mất.

Scor _ Lắm chuyện!!

Mà tiểu tình nhân nhỏ của hắn vẫn còn say ngủ trên giường kia. Cô đắp chăn trùm hết người, cả mặt cũng trùm luôn. Bộ phòng cậu lạnh đến vậy sao? Ko nhìn đc muốn xem khuôn mặt cô lúc này, cậu khẽ gỡ tấm chăn ra, khuôn mặt trắng nhỏ của trẻ con có phần sưng đỏ. Xem ra đã khóc rất nhiều, nhìn ko đc giờ ra toàn bộ tấm chăn. Thân thể nhỏ ấy như bị lạnh, cả người đột nhiên co rụt cuộn tròn lại. Váy xanh bó sát cơ thể nhìn biết bao phần mê người hiện ra. Ngón tay thon dài cứ thế trượt từ gò má của cô xuống dưới cổ, vai, xương quai xanh,..... Tay Scor co rụt lại và thu về. Đặt vào mỗi cô 1 nụ hôn lướt qua. Như ko thỏa mãn, cậu tiếp tục len lỏi vào sâu hơn trong miệng cô, cậu chỉ nhẹ hôn mà ko mạnh bạo, cậu ko muốn đánh thức cô.

Pis môi nhỏ nhẹ kêu như vô thức _ Lạnh... Lạnh quá!!

Scor _ Người khác có ý xấu mà vật nhỏ này vẫn ngủ say như ko biết gì như thế.

Trùm lại chăn cho cô, làm nhiệt độ phòng tăng lên, cậu bước vào phòng tắm

Vụt!!

Pio xuất hiện, cậu hung ác trừng Pis đang ngủ trên giường của Scorpio 1 cách vô tư. Trừ chủ nhân của cậu ra thì ko ai có thể ngủ trên chiếc giường này, vậy mà ai dám dẫn cô ta vào phòng này thế? Dám chắc là tên Gemini.

Pio _ Hừ, thiết nghĩ là hôn qua chủ nhân chả đoái hoài gì đến cô ta, ai ngờ..... Từ thể ngủ như thế này là muốn mê hoặc chủ nhân à? Đừng mong tôi cho cô toại nguyện.

Cốc cốc!!

Pio chủ động ra mở cửa, thấy Aqua mặt tiêu tụy, cậu cung kính mở cửa mời cô vào.

Pio _ Chủ nhân đang bận, mong cô chờ giây lát.

Aqua _ Ủm

Aqua khẽ ngồi xuống ghế sofa, cô hơi nuóng mày.

Aqua _ Còn ai ở trong đây sao??

Pio _ Dạ.... Là..... Là cô gái hôm qua!!

Aqua _ À, là chị dâu!! Ta muốn gặp cô ấy.

Pio _ Cô ta vẫn còn đang ngủ.... Ngải gấp sẽ ko tiện... "

Aqua _ Ko sao cả!!

Aqua tiến hẳn vào phòng ngủ của Scor. Phòng Scor tuy to nhưng rất đơn giản, chỉ có phòng làm việc và phòng ngủ, nhỏ hơn là phòng tắm

Ngày thơ, trong sáng, nhìn ra ko chút nguy hiểm và mưu lợi nào cả. Đây là khuôn mặt khi ngủ của 1 cô gái sao?? Hoàn toàn chả giống cô chút nào cả. Aqua nâng niu chiếc bao tay trong người rồi đeo vào. Âm quá, điều này làm cô chợt nhớ sự khác lạ ở trong phòng của Scor, nó quá âm. Thì ra... Anh cũng rất quan tâm đến cô gái này. Hệt như cách quan tâm mà Sagit dành cho cô vậy. Khẽ chạm vào cô như sợ cô thức giấc. Tay Aqua có chút run, quả nhiên, sau ngày hôm qua, Aqua đã ko còn can đảm để chạm vào " trái tim trong sáng " lần nào nữa rồi.

Aqua _ Đừng như tôi, cô phải sống tốt đấy cô gái. Vì cô là ánh sáng còn lại của anh ấy. Còn riêng tôi đã để vụt mất nó rồi.

Thật có lỗi nha, chỉ vì cô mà đã phá hư mất ngày đẹp nhất của cô bé này. Chỉ cô tổn thương thì ko sao nhưng chắc hôm qua cô bé này cũng chịu đả kích lớn lắm, chồng mình ở cạnh 1 cô gái khác bỏ lại mình trong ngày cưới mà. Huống chi cô gái đó còn suýt nữa là vợ của chồng mình.

Aqua _ Xin lỗi rất nhiều, cô bé.

Tích!! Tóc!! Tóc!!

Nghe đc tiếng nước nhỏ giọt, Aqua xoay lại thì thấy anh đứng ở đó.

Aqua _ A... Anh!!

Scor _ Tính cảnh giác và nhạy bén của em ngày càng kém đấy!! Em có biết vì mình như thế mới khiến nguy kịch ngày hôm qua xảy ra ko hả?

Aqua _ Vâng, em biết chứ. Mọi thứ là lỗi của em, phá hỏng hôn lễ của anh là do em, tất cả do em cả!!

Nói đến đây, Aqua lòng lại tiếp tục trào dâng nước mắt. Scor thờ dài 1 hơi, ôm lấy cô vào lòng dỗ dành, Aqua ngày càng mẫn cảm và dễ xúc động, cảm xúc và tình cảm của con bé hết như 1 thiếu nữ đúng tuổi của mình. Là người anh thì Scor rất vui vì điều này, cậu cho Aqua đến gần Sagit chỉ để mong cô lại đc cười tươi thôi nhưng ko ngờ lại khiến cô mềm yếu hơn. Xem như là đc này mất kia.

Scor _ Ko phải lỗi do em, rời khỏi hôn lễ là quyết định của anh và anh ko hề hối hận.

Pis _ Hơ....??

Thử đặt vào hoàn cảnh của Pis mà xem, người chồng đã bỏ lại mình lại đang ôm ấp người con gái khác trong căn phòng mà mình ngủ. Vừa thức dậy mà đã nghe anh ta nói ko hối hận vì những việc làm của anh ta ngày hôm qua. Sao cơ chứ?? Tuy hoàng tộc Ces ko tốt nhưng cũng ko cần giết họ, anh ta lại ra tay bắt nạt tất cả mẹ của cô. Người đàn bà nào nghe đến đây cũng chua xót và căm hận người phụ nữ đã cướp mất chồng mình kia nhưng Pis thì ko. Lòng cô ko chứa tạp niệm, hết như 1 cô gái thơ ngây mà thôi. Cô khóc -----

Mắt xanh to tròn như gợn sóng, nước mắt chỉ bắt chợt tuôn rơi. Thì ra, cô gái đó mới là người anh ta yêu thương. Hai người họ rất xứng đôi. Cô gái đc

anh ôm hôn qua 1 bộ dạng thất thần của cô biết bao đau đớn, thật đáng thương.

Nghĩ mình đã làm phiền họ, Pis lật đặt đứng dậy, chạy nhanh ra khỏi phòng.

Pis _ Xin... Xin lỗi!! Đã làm phiền rồi. Hai người cứ tiếp tục nha.

Scor trầm giọng _ Đứng lại!!

Rầm!!

Pis bắt giác run lên, loạng choạng đan 2 chân vào nhau và té ụch xuống đất.

Định đỡ cô dậy nhưng còn kẹt Aqua nên ra lệnh cho Pio.

Pio ko cam lòng muốn đụng chạm vào nàng, nhắc nàng đứng lên ko chút nâng niu nào.

Pis _ Xin... Xin lỗi... À ko, cảm ơn!! Ồ.....!!

Nhìn thấy Pio, Pis ngẩng ra 1 hồi rồi cúi đầu xuống cho mình bằng với Pio, cô dùng 2 tay mình giữ lấy khuôn mặt Pio đang xoay đi hướng khác vì khó chịu. Pio giật mình định quát cô thì...

Pis _ Thì ra là cậu bé nha!!! Lại đc gặp cậu rồi!! Sao cậu lại ở đây thế?

Pio nhe răng _ Còn ko mau buông ta ra. Nhà ta ta ở. Thả ta ra mau nào!!

Thấy Pio nổi nộ khí với mình, Pis giật mình sợ hết hồn cúi đầu xin lỗi.

Scor _ Pio, người ở đây trông giữ. Nàng ta 1 bước cũng ko đc đặt ra khỏi phòng.

Pio _ Vâng thưa chủ nhân.

Scor và Aqua rời đi, họ lướt qua Pis làm cô bất giác khẽ giận. Scor quả thật đang tức giận nha. Aqua khẽ cười cúi đầu chào cô, cô thì khần trương cúi đầu chào lại. Thấy 2 người đi bên nhau, cô có chút cảm giác lạc lõng, tay bất giác bầu nhẹ đầm. Mặt ko chút che giấu lộ ra ủy khuất. Đột nhiên cô lại lộ ra vẻ mặt quyết tâm tràn trề sức sống sau lại ngum đi và tiếp tục buồn. Pio nhìn 1 loạt biểu cảm của cô và suy nghĩ xem cô gái này có thật sự sẽ giết đc chủ nhân của cậu ko đây.

Ọt ~~~ọt ~~~~

Pio _ Cô muốn ăn gì??

Như phát hiện ra Pio còn bên cạnh, Pis vui mừng ôm lấy cậu.

Pis _ Cậu bé thật tốt.

Pio _ Đc rồi, thả ta ra mau!!

Pio ko bất giác đc mình có chút ngượng ngịu. Cô gái này hờ cái là chạm người sao?

Mọi người cùng nhau bước xuống tầng hầm, khi cửa phòng số 2 đã đóng hẳn. Aqua đột nhiên cười to hẳn ra....

Aqua _ Phụt!! A ha ha, ko ngờ có ngày đc nhìn thấy vẻ mặt đó của anh đấy!!

Capri _ Sao thế?? Lần đầu tiên thấy em cười đấy?

Aqua _ Anh ko biết đâu, lúc chị dâu thấy em và anh ấy thì mặt thì nghe bảo chị ấy nói 2 người tiếp tục đi thì mặt anh ấy đã tối sầm. Ko chỉ thế, lúc thấy chị ấy sắp chạy ra phòng thì lo gần chết đến quát cả lên ấy chứ.

Capri _ Ko ngờ có ngày người có 1 bộ dạng phong phú như vậy đấy!!

Scor _ Ta chỉ là ko muốn cô ta chạy loạn trong cung điện thôi. Còn Aqua, thấy em có tâm trạng như vậy thì ta cũng bớt lo rồi.

Trong lòng mọi người _ Lo gần chết còn làm bộ

Càng bước vào gần căn phòng kín kia. Cả người Aqua run lên. Ari đột nhiên búroc ra.

Scor _ Thấy nào rồi.

Ari lúc đầu _ Ngay cả 1 tia sự sống cũng ko còn. May mà còn đc Gemini triệu hồi về đây linh hồn. Người ko sống, hồn ko nhập xác.

Gemini _ Việc của ta đã xong rồi nhé. Ta đi đây.

Liếc nhìn Scor 1 cái ranh mãnh rồi ra ngoài.

Ari né sang 1 bên, bên trong là Sagit cả cơ thể đều có lớp băng phủ nhẹ trên da. Vai cô có chút run nhẹ. Mọi người hiểu ý nhau để cô ở 1 mình, còn lại thì qua căn phòng bên cạnh.

Aqua _ Sagit, em đến rồi đây!!

Aqua áp sát vào lồng ngực Sagit. Cô chả nghe thấy gì cả, tiếng tim đập, tiếng mạch máu, tiếng hơi thở,... Chả có gì cả.

Lúc nào nụ cười trên mặt Aqua có chút cứng ngắt. Cô nhẹ đặt lên môi cậu 1 nụ hôn.

Aqua _ Ko phải, anh chỉ là đang ngủ mà thôi. Em ko bị dọa đâu.

Nhẹ hóa ra trong tay mình 1 chiếc nhẫn to dành cho nam, kiểu dáng giống hệt chiếc nhẫn Sagit đã trao cho cô. Cô nâng tay cậu lên, luồn vào ngón áp út.

Aqua _ Ừm.. Em làm như thế này thì anh cũng hiểu rồi nha Sagit. Làm chồng em nha!!

Cảm giác của Aqua lúc này có 1 sự hạnh phúc ko tả nên lời.

Scor lúc này xuất hiện _ Em xác định. Dẫu cho âm dương cách biệt.

Aqua _ Vâng, em hạnh phúc lắm. Chỉ cần đc ở bên anh ấy là em mãn nguyện rồi.

Scor _ Đc, theo ta.

Căn phòng hội tụ có Capri, Aqua và Scor.

Scor _ Can đã từng nói với ta rằng, người đầu tiên kết thúc sinh mệnh của mình chính là Pis nên ta xem chừng cô ta hơn bất cứ ai nhưng thật ko ngờ, dòng chảy thời gian lại bị đảo lộn.

Capri _ Xem ra hần đã thật sự ra tay rồi!!

Scor _ Đúng vậy!!

Aqua _ Hai anh đang nói về ai thế? Là bọn hắc pháp sư sao??

Capri _ Ko Aqua, chuyện này chỉ có anh và Scor biết. Hay nói đúng ra là kí ức chỉ có duy nhất Scor nhận đc. " Bỏ " của chúng ta!

Aqua _ Là sao ạ??

Aqua có chút choáng với tin này.

Capri _ Nói ra thì rắc rối, lúc thích hợp sẽ nói cho em biết. Giờ chúng ta nói vào chuyện của Sagit.

Aqua _ Anh ấy sao ạ?

Scor _ Ko phải là ko có cách khiến Sagit sống lại.

Aqua _ Sao... Sao cơ??

Aqua kích động như vừa đc cứu sống trong gang tấc.

Scor _ Thứ này ta đã nghiên cứu suốt cả 5 năm rồi.

Scor tiến đến kệ sách gần đó, tiện tay cầm 1 cuốn sách nhìn nhàu nát nhất. Xem ra quyển sách đc xem lại ko ít.

Scor _ Ta đã tìm đến nó, vào cái ngày mà tên Can thi triển ma pháp tiên tri đầu tiên và mạnh nhất lên ta. Cổ thuật khiến biết bao kẻ hi sinh vào hư vô. Tà thuật hồi sinh tử thi.

Aqua _ Anh... Anh định!!

Capri _ Đã thành công?

Scor _ Sắp hoàn thiện, chỉ còn thiếu bước thực nghiệm mà thôi. Mà nếu muốn, thì Sagit sẽ là kẻ đầu tiên.

Capri _ Xác suất thành công!!

Scor _ Việc gì cũng có cái giá của nó. Aqua, nếu em cam tâm tình nguyện thì cơ hội cho Sagit sống lại ko hề nhỏ đâu. Nhưng ta vẫn muốn em suy nghĩ kĩ vì.....

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Chân tình

Aqua _ Sao Ạ?? Có gì khó nói sao anh??

Scor _ Vì sao tất cả... Cậu ta vẫn chỉ là 1 cỗ từ thi mà thôi. Mà cái giá phải trả là toàn bộ huyết mạch của vampire trong cơ thể của em. Hay nói cách khác, em sẽ ko thể tu luyện đc nữa và sẽ mãi duy trì ở cấp bậc hiện tại.

Aqua _ Em còn tưởng việc gì nghiêm trọng lắm cơ, chả sao đâu Ạ! Nếu chính dòng máu của 1 con quái vật như em đã giết anh ấy thì em muốn vứt bỏ nó để cứu lấy Sagit.

Scor _ Vứt bỏ nghĩa là em đã từ bỏ đi thiên phú nghịch thiên của vampire, khứu giác, thính giác,.... Hơn người sẽ mất khỏi em từ từ và em chỉ còn là 1 dị loài hèn kém mà thôi. Có khi nguy hiểm hơn là em sẽ bị tụt cấp. Em chấp nhận đc sao?

Aqua _ Ko sao cả mà. Vì Sagit, nhiều đây dành cho anh ấy chả là bao cả. Để cho anh ấy đc tiếp tục ngắm nhìn cuộc sống, có trả giá hết mọi thứ em vẫn ko hối tiếc.

Scor _ Đc, ta cũng chẳng còn lời nào để nói với em nữa cả. Từ ngày mai sẽ bắt đầu. Trước đó, ta muốn hỏi, ngày hôm qua vì sao tà chú kia lại có thể xuất hiện??

Aqua _ Em... Em ko nhớ cho lắm vì..... Đột nhiên có 1 số kí ức em còn bị choáng.....

Capri _ Chả gấp gáp, nên để con bé nghỉ ngơi tiếp đi.

Pis _ Hìb, anh thật tốt nha!!

Gemini _ Chuyện nhỏ mà!! Kì sau có dịp sẽ dẫn cô bé đi!!

Vừa mở cửa ra lại thấy tên Gemini ở trong phòng mình nữa thì Scor hơi nộ. Tên này tự ý thật.

Gemini _ Hi Scor, ta tiện đường ghé qua thôi. Ta đi trước đây.

Gemini lập tức biến nhanh mất tăm. Pis ngồi ở đó khó xử nhìn cậu, nói đúng hơn là ko đủ can đảm nói gì cả.

Scor _ Sao?? Có gì muốn nói??

Pis _ Gemini nói... Ừm.... Do em đã thực hiện hôn lễ cùng anh ấy cho nên.... Cũng là vợ anh ấy nên.....!!!

Scor nhếch môi _ Nên sao... Cô muốn đến với cả tên Gemini cơ à?? Hết muốn tên Can thì lại chuyển sang người khác sao?? Tôi ko ngờ cô lại lẳng lơ đến như vậy đây!!

Pis _ Ko... Em ko có ý.... Á!!

Scor đột nhiên nắm chặt lấy tay Pis làm cô khẽ rên vì đau.

Scor _ Nhưng phải làm sao đây vì....

Đến từ Vĩ thì Scor đột nhiên kéo dài ra và cười lên nụ cười kì quái đến rung động cô.

Scor _ Cô là hạng con gái đê tiện nghĩ rằng mình xứng lọt vào mắt hấn sao?? Hay cô nghĩ hấn đeo nhẫn vào tay cô rồi thì cô thành vợ hấn??

Pis _ Em ko có!!

Scor _ Ha, ko có sao? Để hôm nay tôi sẽ cho cô biết thân phận cô là như thế nào!!

Pis _ Á, đau... Em đau quá!!

Scor nắm chặt tay cô hơn và kéo mạnh vào phòng ngủ. Ko đợi đc đến giường, hấn xé toạc chiếc váy cưới mà cô đang mặc thành vô số mảnh vụn.

Scor _ Nhìn thật chán ghét, cô đừng nghĩ mình rằng mình sẽ đc mơ tưởng bên kẻ khác. Vì ngay từ đầu hạng gái rẻ mạt đã thất thân trước ngày cưới như cô ko đáng làm tân nương nữa kia, sẽ chẳng tên nào thích hạng phụ nữ đó cả. Nhớ kĩ đi, cô sẽ mãi là đồ chơi của ta và chỉ mình ta mà thôi. Ta sẽ cho cô biết thân phận mình ở đâu.

Ánh mắt rực cháy nhưng âm u nhìn thẳng vào cô khiến cô sợ hãi. Đến khi nghe đc những lời cai nghiệt kia, lòng cô đau đốn ko thờ đc và đã vỡ nát khi anh nói cô ko xứng làm cô dâu.

Pis _ Em... Em ko xứng sao? Híc...

Nước mắt đầm đìa trên đôi mắt xanh saphia xinh đẹp kia, ánh mắt ngập tràn đau khổ ko lẫn vào đâu đc. Đến lúc này Scor mới phát hiện mình đã đi quá xa, cậu thật là, ko nên vì ghen tuông với Gemini mà làm đau cô đến mức này chứ??

Scor _ Tôi....!!

Pis _ Vì em ko xứng nên anh mới bỏ em lại trong lễ đường, vì em ko xứng nên anh mới đi theo 1 cô gái khác, híc.... Dẫu cho vậy thì Gemini vẫn chọn ở lại giúp em hoàn thành lễ cưới. Anh ấy ko vì những điều anh nói mà chán ghét em, anh ấy là người em muốn, em ko muốn anh,,em ko muốn anh nữa, vì em ko xứng mà.... Hu hu.....

Cả người cô run lên, bất lực muốn ngã xuống nhưng may là Scor bắt lấy cô kịp lúc mà ôm vào lòng. Pis giằng dấy cậu ra.

Pis _ Ko muốn... Hu.. Anh buông ra.... Hu anh... Buông ra..... Oa oa!!!

Pis dù gầy còi nào thì cũng ko xê dịch đc Scor dù chỉ 1 chút. Scor thì tận dụng kéo hấn chiếc đầm của cô xuống. Cậu đã nhìn hơn 1 tháng rồi, hiện giờ muốn cậu nhìn nữa thì ko đc, vợ mình mà mình còn ko đc đụng nữa à. Lúc đầu vì muốn dỗ cô cậu chỉ nhẹ hôn xuống như phớt qua nhưng về sau càng ko kìm đc bản thân mình, cậu cắn mạnh lên làn da non nớt kia.

Á!!! Đừng mà!! Ko muốn!!! Ư... A!!!

Scor giọng khàn khàn nhuộm đậm sự quẫn rữ và sâu thẳm trong mắt cậu có gì đó cháy bỏng khiến cô thân thể nóng cả lên.

Scor _ Đừng sợ, tôi chỉ đánh dấu của mình lên người em mà thôi. Để mỗi khi em nhìn vào nó và nhớ rằng em là của tôi và chỉ đc là của Scorpio này mà thôi.

Đem cô đã có phần yếu ớt đem dựa vào tường, để cô ko ngã, 1 tay cậu giữ lấy eo cô, tay còn lại ko ngừng vuốt ve vỗ về cô. Ánh mắt xanh ướt át càng câu dẫn cậu khiến Scorpio gọi lên hứng thú trêu đùa cô. Cậu xấu xa đưa tay mình xuống phía dưới bồn cọt và trêu chọc cô.

Pis khê rên, cô ko kháng cự vì chính cô cũng cảm thấy phấn khích. Hai tay cô chủ động choàng cổ cậu, nhìn thẳng vào đôi mắt tím kia, cả người Pis bị kích thích cả lên vì... Anh lạ quá, ánh mắt nhìn khắp người cô khiến cô có chút ngượng ngịu, thân thể cũng theo thể mà càng nóng mà phấn khích. Tay có chút run ko tự chủ sờ vuốt mặt anh.

Pis bị anh trêu đùa nên khó khăn nói _ Mắt.... Mắt anh....

Scor _ Nó kì lạ lắm sao?? Màu sắc quái dị thế kia mà??

Pis _ Ko mà, đẹp, rất đẹp nha.... Lúc này mắt của anh rất đẹp....nhìn vào mắt anh, em....

Scor _ Làm sao nào??

Scor kéo bàn tay đang vuốt trên mặt mình lại gần miệng và khẽ cắn những ngón tay của cô.

Pis _ Ưm.. A, là.... Là rất kì lạ nha...cả cơ thể ko tự chủ mà nóng lên và khó....khó chịu lắm cơ.....um.....đừng trêu em nữa mà. Em thật rất khó chịu....!!

Scor _ Pis đáng thương, em có biết rằng mình lúc này có biết bao nhiêu gọi cảm ko hả?? Đc, tôi sẽ thỏa mãn em!!

Câu nói của cô như kích ngòi trong cậu, cuồng nhiệt mà hôn đôi môi nhỏ kia. Mãnh liệt đến nỗi Pis ko kịp thở, chỉ có thể mặc anh bừa bãi trong miệng cô. Scor nhìn cô bị chèn ép ko chút phản kháng thì tha cho cô. Cậu luyến tiếc cái hôn rồi khỏi môi cô, Pis đáng thương hít 1 ngụm khí lớn. Cô có chút sợ với dục vọng của anh nha.

Scor _ Vẫn còn khó chịu sao??

Pis đáng thương gật gật cái đầu nhỏ của mình. Scor cười xấu xa, nâng cằm cô lên, mặt mình cúi xuống ngày càng gần hơn.

Scor _ Gọi tên tôi, tôi sẽ giúp em!!

Pis có phần lưỡng lự, mắt đáng thương nhìn anh.

Scor _ Ko nhớ sao?? Vậy thì phải phạt thôi!!

Scor đặt ngón trỏ của mình trên môi cô và trượt dần xuống. Pis thống khổ khóc than.

Pis _ Á.... Scor.....Scorpio!!

Scor _ Đúng vậy, ngoan lắm. Nhưng... Em phải gọi là Scor, vợ chồng xưng hô cả họ lẫn tên thì cảm giác rất xa đây, phải phạt nữa thôi!!

Ngón tay đã trượt hẳn xuống phía dưới của cô và bắt đầu xâm lược. Pis khóc than hô tên cậu.

Pis _ Scor... Scor..... Đừng chọc em nữa mà!!

Scor _ Được thôi, vì em đã gọi đúng tên anh nên sẽ thưởng hậu hĩnh cho em, chúng ta bắt đầu làm việc chính sự thôi.

Scor ôm chặt lấy Pis nà nâng cô lên, chân cậu chuyển hướng về phía giường.

Scor _ Nên ăn bù 1 tháng nhịn đói thôi nào!

(Ta đã lược cảnh h ra khỏi rồi, ko viết đâu, ai muốn thì tự tưởng tượng đi "-")

Cạch!!

Ari _ Ngươi sao lại vào đây?

Leo _ Một nô lệ như cô cũng có quyền hỏi sao?? Xem ra rồi ta lâu quá thì cô cũng quen đi thân phận thấp hèn của mình rồi nhỉ?? Thánh nữ Aries!

Ari _ Ko cần ngươi phải nhắc! Trí nhớ của ta hơi bị dai dẳng và đặc biệt là với kẻ đã đắc tội với ta.

Leo chạm vào mặt cô thì tức thì cô xoay phác hướng khác để hấn ko chạm vào mình. Tức giận, cậu giữ chặt cằm cô, bóp mạnh và nuông mảy khó chịu.

Leo _ Thì sao nào?? Cô nghĩ cô có khả năng phản kháng hay là chống trả sao??

Ari _ Buông ta ra đồ vô lễ. Đừng chạm vào nam nhân là phá hỏng lễ tiết của hoàng tộc Es đấy.

Aries hất tay Leo ra khỏi cằm mình, hấn lực tay thật lớn khiến cô vô cùng đau và khó chịu.

Leo _ Sao?? Tên Sagittarius kia đã chết nên ta sợ cô thiếu hơi đàn ông đến nỗi tìm 1 tên lính thấp hèn nào đó, ta đây là đến giúp cô mà cô đối xử với ta như thế này sao?

Aries nổi cáu thật sự _ Ngươi đang nói cái quái gì thế hả? Ta cấm ngươi lấy cái chết của Sagit ra làm trò vui cho sự kiêu ngạo của ngươi.

Leo _ Thì thế nào? Cô nên biết, dù Sagit đã chết nhưng hấn vẫn sẽ ko bao giờ nhớ đến hạng như cô đâu. Tự ý thức về chính mình đi.

Aries _ Cút, ta lười cãi nhau với hạng người như ngươi.

Leo _ Cô.... Ai cho cô cái quyền đuổi ta hả?? Cô nên biết cô chỉ là 1.....

Ari _ Nô lệ chứ gì?? Ha ha, ta ko cần ngươi nhắc lại mãi cho ta đâu Leo à! Ta, thánh nữ Aries từ nay sẽ là 1 người tự do, ngươi ko có quyền ra lệnh cho ta vì ta cũng là 1 trong 12 người thống trị Sky. Hay nói cách khác, vai về chúng ta bằng nhau.

Leo _ Cô đang nói những cuộc gì thế?? Cô.....

Ari giờ lên 1 lệnh bài vàng khiến Leo nhũn mảy, ko sai, đó là Vương lệnh của 12 vị vua nhưng vấn đề là sao Ari lại có chứ.

Ari _ Vua Scorpio đã trao lại cho ta vị trí thánh nữ của mình và giờ ta đang bận nghiên cứu được liệu mà ngài ấy nhờ. Nếu giờ vì ngươi mà ta chậm tiến trình của mình thì đến lúc đó ko biết ngài ấy sẽ làm gì ngươi đây??

Leo _ Ngươi... Ngươi nghĩ lấy Scor làm cái cớ sẽ khiến ta sợ sao??

Ari _ Thành tự trọng và ra ngoài. Ta đang bận!!

Leo khi đã về phòng mình khép chặt cửa phòng mình thì cậu ngồi sụp xuống vò đầu bứt tóc.

Leo _ À, Leo. Mày đúng là thằng ngu. Định an ủi cô ấy ko nên vì chuyện của Sagit mà buồn, sao ngươi lại nói những nói cuội cái gì thế hả?? Cô ấy ghét ngươi rồi, đáng đời chưa đồ ngu!!! Chắc, đột nhiên bây giờ mình ghét cái tính bá vương ngông nghênh của mình quá!!

Lúc cô ở cạnh Sagit mà tránh cậu suốt thì cậu có chút buồn bực, hay nói đúng hơn cậu ghen đầy ắp chưa. Sagit chết đi thì cậu chả vui tí nào mà ngược lại sẽ sợ rằng Ari sẽ thương tâm nữa kia. Vậy mà lúc đi an ủi người ta thì... Hu hu...

Leo _ Sao này mình ko thể mượn cớ lại gần cô ấy đc nữa rồi. Lúc này Xem ra cô ấy thật ghét mình lắm!!

Aries _ Hừ, cái tên cao ngạo đó nghĩ mình là trung tâm chắc!! Phù!! Sagit, tâm nguyện của cậu, tôi sẽ thực hiện.

_ Nữ hoàng, có vua Cancer đòi gặp ngài. Nên cho vào ko ạ??

Tau _ Cứ cho vào!!

_ Vâng!!

Can đứng trước Tau, cậu và cô cứ im lặng kì lạ kéo dài.

Can _ Cô... Vẫn khỏe chứ??

Tau _ Ngài đến đây có việc quan trọng chẳng? Còn ko có thì xin mời về cho, ta còn bận phải nghỉ ngơi.

Can _ Ko đâu, có cứ đi nghỉ đi. Ta chỉ vô thức đến đây thôi

Tau nhạy cảm phát giác ra Can đang nói dối.

Tau _ Thật là ko có gì??

Can _ Ừm, chỉ là ta gặp 1 con ác mộng mà thôi. Tỉnh giấc định đi dạo 1 lúc nhưng ai nhèn chân lại tiến đến đây.

Tau _ Ác mộng!! Mơ thấy cái gì? Có liên quan đến tương lai đất nước ko??

Can _ Ko đâu! chỉ là mơ vớ vẩn thôi, ta đi trước đây. Xin lỗi vì đã làm phiền rồi. Đây là ít bánh tạ lỗi, nếu cô ko chê xin hãy nhận!

Tau _ Ta. Đc rồi!!

Về mặt của hắn rõ là có chuyện. Nhìn hắn bước đi lòng cô đột nhiên nổi lên sự bất an dị thường. Từ ngày chứng kiến cái chết của Sagit, cô đột nhiên có 1 cảm giác bất an và bất lực với sức mạnh của chính mình.

Tau, tôi làm sau có thể nói đc. Trong con ác mộng ấy. Là lúc tôi mất đi em chứ?! Tôi biết tiên tri của mình sẽ ko thay đổi đc kết quả nên chỉ mong đc cùng em trải qua những đắng cay ngọt bùi trước khi chết! Có khi kiếp sau em quên mất tôi, tôi vẫn ko hối tiếc, tôi sẽ giữ mãi giấc mộng đc bên em cho riêng mình.

Can tay nén ma lực tiên tri thành 1 quả cầu nhỏ trong, mắt lấy lên tia hạnh phúc và hi vọng.

Gemini như bị hút hồn vào bức tranh kia

_ Ko hiu sao mình cảm thấy nam nhân trong hình rất giống nữ hoàng Virgo nhỉ?? Nhưng phong thái của cô ta lúc mình gặp ở phòng họp thì ko giống lắm. Còn lúc ở lễ đường thì mắt mình lại cứ nhìn vô cô ta liên tục.

Phù!! Lại ngắm tranh, rồi cất vào, rồi lại lôi ra xem. Gemini ko tự chủ và vào mặt mình.

_ Gemini à, mày bị sao thế hả?? Sao mày lại cứ đi ngắm 1 nam nhân hệt như 1 thiếu nữ đang thầm thương trộm nhớ ai đó vậy hả??

Gemini đau khổ ngã mình xuống giường, lòng muốn khóc.

_ Đã bao lâu mình chưa chạm vào nữ nhân rồi chứ?? Hình như là từ lúc mình nhìn thấy bức tranh này, hu, nữ nhân của mình đang đợi mình về sủng họ đây này. Sao mình cứ mãi chú tâm về 1 nam nhân chứ?? Ko lẽ mình.....!!!

Gemini lật đặt nhìn xuống quần mình. Mất trọn to tự nhủ.

_ Ko đâu, sao có thể. Phong lưu như mình sao lại là gay đc chứ?? Vậy.... Giải thích sao mình lại cứ nhìn bức tranh đây!! Ko thể nào, mình ko thể nào là gay đc. Á!!

Đêm nay vua Gemini mất ngủ nặng vì bị shock về mình.

Scor bước vào căn phòng số 2 thì 2 tên Gemini và Leo nhanh nhẩu mà kéo cậu vào phòng khách bên rìa phải. Đóng kín cửa, mọi người bên ngoài thắc mắc 2 tên này đang định làm gì đây chứ??

Scor _ Chuyện gì??

Leo _ Ta nói trước!!

Gemini _ Chuyện của ta quan trọng hơn, để ta nói trước.

Leo _ Ko, là ta!!

Gemini _ Là ta!!

Ko có hứng xem 2 tên này diễn trò, Scor định ra ngoài thì bị 2 tên này tóm chặt.

Scor _ Muốn sao??

Tâm trạng cậu vốn ko tốt nên hiện tại đang nổi cáu khiến 2 tên này rét cả người.

Leo _ Ta trước, lão đại à!! Sao ngươi lại phục lại danh phận cho Aries chứ?? Cô ấy xa ta rồi thì ta biết sống sao đây??

Scor _ Chả liên quan gì đến ta!!

Leo _ Ngươi đừng lạnh lùng thế chứ!! Chúng ta đã giao hẹn rồi mà!!

Leo ko để tâm đến mặt mũi mà ôm chặt lấy chân cậu.

Scor _ Xong hôm nay đến Bra thu hoạch được liệu cùng cô ta đi. Lâu nhất 3 ngày!!

Leo nhảy cẫng vui mừng phóng bay ra ngoài, còn ko quên để lại 1 nụ hôn gió khiến Scor chán ghét hẳn thêm.

Scor _ Còn ngươi??

Gemini _ Ta... Ta.....!! Hu.....! Ta nghĩ mình ko phải là 1 tên nam nhân ngay thẳng nữa rồi!

Scor _ Thì sao??

Gemini _ Ngươi cho ta làm 1 phép thử đc ko? Phải hứa ko đc đánh ta đó nha!!

Chưa đợi Scor trả lời hắn đã sấn tới kề sát trán mình và Scor. Scor để im cho hắn 3 giây thì đánh hắn tã tời.

Scor _ Còn ko mau rút!!

Gemini _ Hu, đã hứa là ko đánh mà.

Scor _ Ta ko hề hứa qua!!

Gemini _ Thật kì lạ, ngươi đẹp đến thế này sao ta lại có 1 ít cảm giác nhỏ thối, còn tên nam nhân kia tâm thương xa ta và ngươi mà ta lại động tâm chứ?? Ta quả mang bệnh mà!!

Scor _ Ngươi cứ tiếp tục suy nghĩ, ta đi đây.

Gemini _ Đừng nhỡn tâm bỏ ta mà!

Ari dâng lên cho Scor 1 chiếc hộp gỗ, bên trong là 1 vài bình thuốc nhỏ.

Ari _ Tạm thời có thể tẩy trừ 1 ít tà thuật ra khỏi cơ thể. Hiệu quả tạo máu cho vampire ko tồi chút nào nhưng nếu muốn cuộc thí nghiệm này hiệu quả tốt hơn thì ta nghĩ Aqua nên uống máu từ người khác.

Scor _ Đc rồi, dù sao con bé cũng ko đồng ý hút máu nữa đâu!!

Capri _ Vậy bắt đầu thôi. Ta còn món hàng cần hoàn thành, ko thì hỏng mất.

Aries _ Em sẵn sàng rồi chứ??

Aqua _ Vâng, xin hãy bắt đầu!!

Aries _ Đc, bằng mọi giá, dù đâu đến đâu cũng ko đc phá hủy thứ gì. Ko là công cốc cả!

Aqua _ Đc!!

Aries _ Vậy theo ta vào phòng bên cạnh nào!

Bên trong phòng là 1 phòng tắm với cái bể lớn. Nước này ai ngâm vào sẽ khoẻ mạnh cường tráng nhưng riêng loài Vampire thì ko vì..... Cả bể này đều là thánh thủy.

Aries _ Mau nuốt viên đan này, ít nhiều bảo trì đc cái mạng của em khi ngâm trong đó nhưng ko có nghĩa là ko chết. Nếu thất bại, thánh thủy sẽ hủy diệt mọi ma lực của em

Aqua _ Ko hề gì!! Sagit còn đợi em đó!!

Aqua lập tức nuốt viên thuốc, thoát quần áo và ko chút do dự nhảy xuống hồ.

Aries tròng to mắt, tâm kìm ko đc mà run.

Aries _ Sagit, cậu thấy ko "!!cô bé vì cậu ko tiếc chính mình nguy hiểm. Rốt cuộc cô bé yêu cậu bao nhiêu chứ? sao cậu nỡ bỏ mọi người mà đi thế??

Aqua _ Sagit, Sagit, sẽ ko lâu đâu... Em sẽ cứu anh.....!!

1 giờ sau -----

3 giờ sau -----mồ hôi của Aqua bắt đầu tuôn rơi, da thịt có chút đau nhức.

5 giờ sau -----Aqua răng nghiến chặt đến nỗi nghe đc tiếng nghiến. Răng va vào nhau ra âm thanh rõ ràng, da thịt lở loét có chút đỏ.

Scor _ Thế nào rồi??

Aries trấn tĩnh lại khuôn mặt khiếp sợ của mình.

Aries _ Rất khả quan nhưng chắc sẽ ko trụ đc lâu mất!! Có nên đem con bé lên trước khi quá muộn!!

Scor _ Ko, Leo, tạo nhiệt độ cho bể đến khi thánh thủy sôi thì thôi. Ko đc ngừng đến khi nào con bé ra ngoài.

Leo _ Đc.

Aries _ Anh định làm gì? Anh định giết con bé sao?? Hết thánh thủy rồi đến nhiệt là 2 thứ mà vampire sợ nhất. Anh muốn....

Scor _ Chuyện này chả liên quan gì đến cô cả. Chính con bé đã giết chết Sagit. Đây là sự thật ko thể thay đổi đc bóng ma trong lòng nó. Nếu chỉ có nhiều đây mà ko chịu đc thì suy nghĩ hồi sinh Sagit rõ mông huyễn. Tốt nhất là nó mau bỏ cuộc thì hơn.

Scor rút điều thiếu bỏ lên môi, tạo đốm lửa để môi. Rút 1 hơi dài rồi thả ra, cứ liên tục vài lần như thế thì điều thuốc cũng tàn nhanh.

Aries thật sự ko thể hiểu đc con người này, nghe ra giọng điệu tàn nhẫn nhưng sâu trong đó là sự yêu thương Aqua vô tận. Cô ko kìm đc ánh lên 1 tia hâm mộ.

Scor có thể tàn nhẫn với cô em duy nhất của mình hay sao?? Đáp án là ko rồi. Cậu đang hút thuốc và đó chính là biểu hiện của sự mất bình tĩnh, cậu đang lo.

9 giờ sau -----

Á!!!! Á!!?

Cả căn phòng tràn ngập tiếng gào thét thất thanh của cô, nước quanh cơ thể cô cũng nhuộm máu. Lốp da cô ko biết bị lột bao lần mà giờ thánh thủy đã thấm tận vào mạch máu.

Màu Scor càng nhũn chặt, bên cạnh là xác thuốc vớt đông.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Ảo vọng

-----??-----

Lửa và thánh thủy đang gột bỏ mọi tà thuật trên người Aqua, có thể cô đang trong trạng thái muốn chết nhưng chỉ cần thành công thì những lần sau sẽ bớt đau đớn hơn.

11 giờ sau -----

Aqua bắt đầu lâm vào trạng thái mơ hồ, mắt cô chảy ra huyết lệ đến mù loà. Miệng thì vẫn mãi lẩm bẩm 1 cái tên _ Sagit.

Cơ thể ko còn cảm giác nữa rồi. Muốn bỏ cuộc nhưng.....

Aries _ Nhìn con bé có lẽ ko trụ nổi 1 tiếng nữa đâu.

Leo _ Thật sự là ko cần ngừng hòa điểm sao?? Nước sôi đến độ này dù da thịt cỡ nào cũng bị lột hẵn cả!

Scor lúc này từ tốn lấy điều thuốc trên môi xuống. Thả ra làn khói, cậu như tiện tay vớt điều thuốc về phía quần áo Aqua đã lột bỏ lúc nãy.

Tĩnh!!

Điều thuốc chạm vào viên đá trên nhẫn, hình ảnh ảo mà Sagit đã để lại cho cô hiện ra.

Aqua _ Ưm... Sagit!!!

Aqua như tự đánh thức chính mình, cô tỉnh táo đc vài phần. Capri từ phía sau cô truyền vào cơ thể cô 1 vài nguồn ma lực kì dị giúp cô đẩy nhanh huyết mạch vampire khỏi người mình.

Scor tự 1 luồng ma lực trong thánh thủy khiến những giọt máu đang hòa vào nước tự thành 1 giọt máu đỏ rực.

Scor _ Tốt!! Nhóc thành công rồi!! Aries, cô giúp con bé đi!!

Aries thở phào, nhanh chân kéo Aqua ra khỏi bể nước.

Khó nhất có lẽ là Capri, cậu đã ngồi suốt 12 tiếng để áp chế và trung hòa huyết mạch trong cô. Đúng là cực hình, muốn vớt bỏ mọi thứ để trở thành kẻ tâm thường đâu có dễ.

Capri _ Ta đi trước!!

Scor ôm Aqua vào lòng, cậu vừa bế vừa dùng hàn khí giúp cô tỏa nhiệt. Tuy đã đc Aries trị thương cho nhưng da của cô vẫn chưa hoàn toàn lành lặn.

Scor đem Aqua về phòng mình, nhét vào miệng cô bé 1 viên hàn khí mình vừa ngưng tụ và đặt ngay ngắn lên giường.

Scor bước vào phòng tắm và khóa chặt cửa, mắt ngạc nhiên nhìn Pis vẫn còn ngâm mình ngủ quên trong nước kia. Cũng may cô là nhân ngư nên ko chết ngột. Cậu nhớ sáng nay đã đem cô ngủ một đêm ngâm sao đến giờ vẫn chưa tỉnh nhỉ?? Chả lẽ là do cậu hôm qua quá thô bạo?

Scor kéo cô ra hẵn khỏi hồ, công nhận là cái bề to ko khác gì cái hồ bơi. Pis lúc này chợt tỉnh, nhìn cậu mắt rom róm. Cả người biến hình thành nhân loại ôm chặt lấy cậu, cô chả ý thức đc mình đang lơ lửng thế sao.? Quà là nhân ngư, nhưng mà cậu thích.

Scor giọng khàn khàn đề nén dục vọng, ản nhẫn hỏi cô _ Sao thế?

Pis _ Oa... Pis ko trèo lên đc, mặt hồ trơn nên ko lên đc.... Híc... Pis đợi anh lâu quá mà ko thấy.... Sợ lắm!!

Scor _ Sao ko biến thành đôi chân?

Pis _ Hu, Pis chưa thuần phục lắm nên... Nếu ko ra khỏi nước thì ko biến đc!!

Scor _ Chắc!! Sẵn rồi, tôi mệt. Giúp tôi tắm!

Pis chớp chớp mắt nhìn cậu kì lạ

_ Nha.... Là sao??

Scor mắt hiện lên tia gian xảo _ Ko biết sao?? Vậy.... Tôi sẽ dạy em cách hầu hạ chồng là như thế nào!!

Pis đột nhiên có dự cảm ko tốt, nhớ đến đêm qua, cô bất giác có chút run. Nhảy nhanh ra khỏi người anh định chạy trốn nhưng ko kịp rồi.

Cách cách!!

Pis ko biết cách mở cửa nhà, cô run run xoay lại nhìn con người kia ngày càng tiến gần mình.

Scor ngoắc ngoắc tay về phía cô, giọng điệu pha chút dụ dỗ cứng chiều

_ Ngoan, lại đây!!

_ Ừm.....!!

_ Nhanh nào, em muốn thấy ta tức giận sao?

Pis rụt rè từng bước tiến lại phía anh.

_ Giúp tôi thoát quần áo!!

_ Nha..... Ừm! Nhưng.... em với ko tới!!

Anh đúng là cao quá nha, cô còn ko dám ngược mặt lên thì thoát thế nào đc.

Scor cười hóa ra 1 chiếc ghế băng cho mình, cậu trực tiếp ngồi xuống và đem cô ngồi lên đùi mình. Pis bị kéo đột ngột thì ko biết làm sao, ta chỉ thấy hão có chút kì quái. Cô nhướn người về trước ôm bá chặt lấy vai Scor mà ko ngồi xuống nha. Vì trải qua 2 lần thân mật thì cô biết dưới lớp quần kia của anh là gì. Điều này làm cô sợ vô cùng, sợ sẽ bị anh hành hạ như đêm qua nữa nha.

Scor thì hoàn toàn tận hưởng biểu cảm của cô như đang xem 1 thứ gì đó rất thú vị.

Scor _ Sao thế?? Ta đang chờ đấy!!

Làn da trắng trẻo như trẻ con phơi ra trước cậu, mùi hương của biển chỉ có ở nơi cô khiến cậu có chút gấp gáp.

_ Nha!!

Pis khó xử nhìn xuống giữa quần của cậu thì ngược mắt ướm ắt nhìn cậu như đang van xin. Ngực tì vào cậu mà cọ, tay ôm cậu chặt hơn nhất quyết ko chịu ngồi xuống, chân cô có chút bần rần ko chịu đc nha, tại anh tối qua thô bạo như thế nào mà.

_ Đừng.. Em ko thể....??

_ Vậy xem ra tôi nên đi tìm người khác thôi nhĩ? Là ai đây nhĩ? Hay là Aqua đây!! Cũng lâu rồi tôi và em ấy chưa tắm chung

Scor đẩy cô rời khỏi người mình, cậu giả vờ đứng lên, lên nhìn qua Pis. Cô mặt hiện ra vẻ đau khổ, nghĩ đến anh sẽ cùng cô gái khác làm những điều này thì cô ko chịu đc.

Scor gian manh _ Về mặt như thế là sao? Một là giúp tôi tắm hay là tôi tìm người khác!

Pis đứng lên đẩy ngã anh xuống ghế, cô trực tiếp leo lên đùi cậu mà ngồi ko chút chần chừ, cô chuyển động nhẹ khiến chỗ đó của mình cọ xát trên vải anh nhiễm chút nước. Ôm chặt lấy anh, cô dùng thân lỗ lỏi gọi cảm giữ chặt anh, Scor có chút vui trước hành động của cô nha.

Scor _ Em vậy là muốn thế nào?

Pis _ Hu... Ko cần anh tìm người khác. Em giúp anh mà. Đừng bỏ đi đc ko??

_ Đc, nhưng phải xem biểu hiện của em thế nào đã. Tôi sẽ dạy em thật tốt, còn em phải hào học hỏi thôi. Rõ chưa?

_ Đc nha, anh muốn gì người ta điều làm hết!

_ Vậy.....thoát áo cho tôi nào!

Pis khó khăn tháo áo choàng cho anh, vì cô ko rành về cái loại nút áo choàng nên phải mò hơi lâu. Scor nắm ngực cô nặn ra đủ loại hình dạng hết sức

dâm mị. Tiếng kêu nhỏ từ cô khe khẽ phát riêng bên tai cậu khiến cậu khẽ cười.

Đem áo choàng vút sang 1 bên, kế tiếp là chiếc áo quân vương, cô có chút mê mẩn nhìn bờ ngực của anh. Anh áp sát lại thối nhẹ vào tai cô.

_ Thật dâm dăng, nhìn cơ thể đàn ông đến say mê như thế!!

_ Em... Em ko có mà!!

_ Tiếp tục!!

Hầm răng bừa bãi ngấu nghiêng ngực cô. Thân thể Pis đột nhiên run lên dữ dội, tay cô cố trụ đẩy cái đầu làm càn trên ngực cô ra.

_ Ko.... Ko muốn... Làm ơn!! Mau tránh ra Pis ra.... Anh ko thể!!

Phát hiện Pis có phần kì lạ, Scor ngẩng đầu lên nhìn cô, nước mắt chảy dài, khuôn mặt tràn đầy đau khổ. Đây ko phải là....

Scor mắng 1 tiếng _ Tên Gemini bắt tài này!!

Ngày hôm qua, lúc mà Aqua và Scor vừa rời đi thì Gemini có đến tìm cô. Gemini, người đc mệnh danh là kẻ mê hoặc người khác, chỉ 1 lời nói từ hân phát ra thôi thì các cô gái sẽ phải gả rạp dưới thân hân, vì hân còn đc biết đến là bậc thầy thôi miên, mà ko cần ma pháp này thì vẻ đẹp của hân cũng đủ cho phái nữ gục ngã rồi.

Pis sẽ dễ dàng cho 1 kẻ khiến cô chịu đựng mọi đau khổ trong lễ cưới của mình, giết và bắt nhốt gia đình thân mật mà chạm vào sao?? Đáp án là ko, Pis cảm thấy rất sợ anh, kí ức kinh khủng đó đã khiến cô tạo ra bức tường ngăn anh vào.

Gemini đã thôi miên tâm lý của cô để cô tạm thời ko quá đau khổ vì chuyện này. Mà giờ đây thì năng lực thôi miên lại mất hiệu quả.

_ Em bình tĩnh cho tôi nào!!

_ Ko... Ko muốn... Làm ơn buông ra!!

Pis tránh né cái chạm của cậu, cô đau khổ vất chân mà chạy, nhưng Scor lun nhanh hơn. Cậu cuồng đã hôn cô, dùng lưỡi mình càn quét khoang miệng cô để cô ko thể thốt lên đc lời nào nữa cả.

Pis cố di chuyển đầu để mong đc thoát, tay Scor luồn ra sau đầu cô giữ chặt khiến cô ko thể rời môi đi đc. Tay cô đâm hùi hùi vào ngực cậu, cậu cũng chả để tâm.

Phù phù!!

Rốt cuộc cậu cũng tha cho cô, cả 2 đều thở dốc, mắt cậu nóng rực nhìn cô còn cô thì né tránh cái nhìn ấy, đau khổ bật khóc nhiều hơn.

_ Vì sao chứ?? Vì sao anh làm vậy với Pis.... Pis sợ hãi và ghét anh lắm!!

_ Câm mồm cho tôi, tôi đã nói rồi. Em vĩnh viễn phải là người phụ nữ của tôi thôi. Em ko có quyền chống cự!!

Lời vừa dứt, hân kéo mạnh eo cô xoay ngược lại khiến cô phải chống trụ ở chiếc ghế.

_ Ko... Mau tránh ra, mau tránh ra!!

Dùng tay mình bịt chiếc miệng nhỏ đang la hét kia lại, tay còn lại tức tốc kéo khóa quần xuống..... Ko 1 chút thương tiếc, hung tàn đi sâu vào bên trong cô.

U..... Hu!

Ko để cô kịp thích ứng với vật to lớn của hân, hân đã mạnh bạo động mạnh càn quấy.... Tư thế này khiến cô biết mình ko thể thoát đc nữa rồi, hân đâm sâu trong cô ko rời, mà lại còn chế trụ cái eo của cô đảo nhập tiến sát với hân hơn. Hân gấp gáp dùng lực mạnh đến nỗi vết đỏ in hân trên da của cô, cốt chỉ muốn giữ chặt cô bên cạnh mình ko xa rời.

_ Tôi đang ở đây.... Bên trong em nên.... Đừng mong nghĩ đến việc thoát khỏi tôi...!!

Pis lắc đầu nguầy nguậy trước câu nói của hân, giọng hân có phần dõng mãnh trầm đục đầy mùi sắc dục, cô ko muốn bị hân dụ dỗ nữa.

_ Ừm... Xin... Xin anh tha.... Tha....!!

Ko để cô nói hết, hân đâm mạnh 1 cái khiến cô khóc hô rên rĩ.

Á!!! A.... Hư....!!

_ Lại nói ko muốn, rõ ràng là dâm nữ mà!!

Hắn sẽ ko dễ dàng buông tha cho cô, ko thể. Có trách thì trách chính cô đã bước vào cuộc sống của hắn thôi.

Cạch cạch!!

Capri ánh mắt chăm chú lấp rập 1 thứ gì đó trên chiếc bàn kia, hắn đã kì công bỏ ra bao thời gian quý báu của mình để ngày đêm làm nó thôi..... Một đôi vòng chân tinh tế vô cùng dành cho nữ giới, ko biết thợ già kim có thể làm ra đc chiếc vòng hoàn mĩ đến như vậy ko đây, vì khi làm nó, hắn đã dồn hết tình yêu của mình vào cho cô.

Tự mỉm cười trước thành quả của chính mình, tự hắn đo ra chân cô to nhỏ thế nào để làm ra vật này.. Hắn muốn khi tìm thấy sẽ tặng nó cho cô. Ko biết cô có thích ko nhỉ??

Lòng hắn lại nhói, bao đêm rồi hắn chẳng thể ngủ đc, vì hắn đã quen mỗi đêm bên hắn đều có cô nhưng giờ.... Chẳng còn gì nữa rồi.

Đem bộ vương phục ảm đạm có phần bất mắt của mình qua 1 bên, hắn thay 1 bộ áo đơn giản hết mọi nam nhân cùng lứa. Áo thun và quần thuận lợi trong chiến đấu nhưng bề ngoài chả khác gì đồ thường. Đầu là màu đen, hắn thật là, cứ thích diện cả cây đen trên mình. Ấy vậy mà vẫn đẹp đến siêu lòng người nhìn.

Cả 1 cung điện Pio ảm đạm nhưng lại có 1 nơi tràn trề sức sống. Đó là vườn kính của riêng Scorpio, Aqua và Capricorn tự tay mình gieo trồng, mọi loại thực vật của sa mạc đều đc hắn tập hợp hết trong đó, cái chính ko phải để ngắm mà là điều hoà lối sống của thực vật giúp chúng cải thiện hơn trong mọi điều kiện khắc nghiệt.

Dù có bao nhiêu tiếng xấu về họ nhưng tự trong lòng mỗi con dân của họ đều hiểu rằng, vua của họ rất quan tâm họ.

Li nhốt mình trong phòng quá lâu mà chưa hề ra ngoài, cô sợ mình ko nắm rõ cơ cấu cung điện sẽ ko thực hiện đc kế hoạch. Với lại 1 phần do cô thần trí ảm đạm qua ngày khiến Virgo có phần bận tâm. Quan sát đc đạo gần đây thường ko thấy mặt mấy vị vua kia đâu, nghĩ Li cần đc nghỉ ngơi thư thái, chọn cho cô lúc đêm tối ko có ai giúp cô ra vườn cây thư giãn.

Ngắm nhìn sự sống xinh đẹp trong đêm, lòng Li có phần tốt hơn. Cô ko còn suy nghĩ quá nhiều về anh nữa. Vậy mà ko ngờ, anh cũng đến.

Capri khi đến khu vườn, cậu thấy 1 cô hầu gái đêm khuya thanh vắng dám to gan lên vào khu vườn này tự tiện. Định quay trở về phòng của mình nhưng đáng người nữ hầu kia có phần quen thuộc khiến cậu chân ko tự chủ bước đến.

Cả 2 người đều ngỡ ngàng về cuộc gặp mặt này. Phải chăng là số mệnh đưa đẩy hay đang trên ngời họ.

Li sợ chết khiếp, mặt dù cô đang cải trang vẫn rất sợ anh ta phát hiện ra, anh ta vốn nhạy bén mà. Cô sợ sệt cúi đầu xuống, cô ko nên tỏ ra kì lạ vì như vậy anh ta sẽ càng nghi ngờ thêm.

Im lặng -----

Hắn ko kìm đc lòng mình, đột nhiên bao trùm lấy cô bằng đôi bàn tay to lớn của mình. Hắn nhớ cô. Tự lúc nào hắn đã ko thể kiểm soát đc mình nữa rồi. Nụ hôn dịu nhẹ chưa từng có cứ thế rơi xuống, trán, gò má, mũi,....

Li kinh ngạc, hắn đã mau vậy nhận ra cô rồi sao?? Cô kinh hoàng đẩy hắn ra.

Li _ Xin tự trọng!!

Capri chạm nhẹ tay lên môi, điều chỉnh lại thái độ.

_ Cô nói chuyện giống 1 quý tộc đấy!! Cô dám bước vào nhà kính là đã vi phạm quy tắc, ta phải phạt cô sao đây!!?

_ Là lỗi của thần nhưng ngài lại hành xử như thế... Xem như là chúng ta hòa việc hôm nay thần sẽ xem như chưa từng có.

Li nâng váy cất nhanh bước.

_ Đứng lại!!

Huych!!

Li hoảng hốt theo quán tính định chạy nhanh nhưng ai dè va vào chậu cảnh ngã chổng vó.

_ Làm sao??

Hắn gấp gấp chạy đến nâng chân cô lên xem xét.

_ Đau...!! Xin đừng!!

Mắt hấn nhìn chăm chú chân cô khiến cô lo sợ. Chỉ cần cái chạm của hấn thôi đã khiến cô theo phản ứng mà run rẩy rồi. Hấn nhìn biểu cảm của cô, tay phát qua vết thương 1 cái liền lành trở lại.

_ Đc rồi, việc hôm nay ta sẽ ko trách tội cô nhưng bù lại từ ngày mai đến phòng ta dọn dẹp. Ta nghĩ cô biết ta là ai!!

Hấn rời đi, hấn như vậy mà dễ dàng bỏ qua cho cô. Chẳng lẽ hấn ko nhận ra cô. Hay là, hấn đã quyết định từ bỏ cô rồi vì dù sao cô chỉ là món vật trong mắt hấn mà thôi.

Capri đứng trong góc tối vẫn ngắm nhìn cô gái xinh đẹp dưới ánh trăng kia. Cô sao lại ở đây?? Đã vậy còn hóa trang thành nữ hầu nữa chứ? Quần áo đó là của Go thì phải?? Cũng may là hấn kìm đc lòng mình mà ko tùy tiện mang cô về, hấn sợ lại lần nữa làm đau cô, làm cô phải trốn chạy khỏi hấn.

Li tâm trạng phờ phợt trở về, Vir thấy cô tâm trạng nhìn có vẻ tệ hơn thì ngẩng ra.

_ Cậu sao thế?? Áo quần sao lại rách thế này??

_ Minh.. Ko may bị té nên....!!

_ Mặt cậu sao đỏ thế?? Ko lẽ bệnh rồi??

_ Minh vừa.. Mới gặp anh ta!!

_ Là Capricorn sao? Hấn ta ko làm gì cậu chứ??

_ Ko.. Ko gì cả!! Hấn chỉ bảo mình đến phòng hấn dọn dẹp thôi!!

_ Sao lại thế đc?? Nghe nói hấn ko hề muốn ai vào phòng mình cả!

_ Minh cũng ko biết, mình muốn đi nghỉ!!

_ Đc!!

Vir càng nghi ngờ giữa 2 người họ đã xảy ra chuyện gì đó.

Li nằm trên giường, cô cảm thấy thật trống rỗng quá. Anh vì sao lại ôm và hôn cô chứ? Vì sao anh lại đến nhà kính, hay là anh đang chờ 1 ai khác. Anh nhầm tưởng cô là người anh chờ sao?? Nghĩ đến đây, Li bất giác rơi lệ.

_ Đã nghĩ muốn rời xa anh nhưng tim em đau quá, Capricorn!

Ôm chặt vương bài vào lòng để muốn quên đi mọi thứ, cô muốn tự nhủ với mình rằng ko có anh, cô vẫn sống tốt.

Scorpio mở cánh cửa phòng tắm ra, trên tay hấn là Pis đôi mắt đã sưng đỏ. Bị hấn vô số lần ân ái, cô đã ko còn sức để phản kháng nữa rồi, để mặc hấn muốn làm gì thì làm. Hấn nhưng lại giúp cô tắm gội sạch sẽ, còn giúp cô mặc đồ.

Scor ko hề để ý cho đến khi phát hiện trong tủ đồ của mình ko hề có trang phục nữ nhân, hấn thế nhưng lại quên, Pis đành phải mặc quần áo của hấn. Ko cần nói cũng biết hấn hưng phấn thế nào, nữ nhân của mình mặc đồ của mình, cảm giác này như là chứng minh cô ấy là 1 phần ko thể thiếu của hấn.

Aqua _ A... Anh... Em!!

Scor _ Đã tỉnh, cứ nằm tiếp đi!! Cừ động nhiều ko tốt!!

Aqua _ Nhưng...!

Cô liếc nhìn Pis.

Scor _ Ko sao?

Giường của Scor quả thật rất to, để Pis nằm cách xa Aqua 1 khoảng. Cậu nhìn cô nhắm mắt mới an tâm xoay người lại nhìn Aqua. Aqua cần phải điều hòa huyết mạch cơ thể tránh hiệu quả phụ, cậu phải canh con bé cả đêm này.

Mắt Pis khẽ mở, nhìn qua bên cạnh rồi lại nhắm nghiền đau khổ. Anh chả biết cô đang nghĩ gì cả, anh rất lạnh lẽo. Ánh mắt quan tâm kia, cô chả thấy đc khi anh nhìn cô.

Leo _ Mau đi thôi, ma pháp truyền tống đã xong rồi mà sao cô còn lè mề thế hả??

Aries 1 bộ mặt lạnh tanh ko đáp lại, cô trực tiếp lướt ngang qua hấn đi vào vòng tròn ma pháp. Leo ức chế đi theo sau, sao chứ? Sao cô lại lờ hấn??

Truyền tống!!

Họ đáp xuống giữa 1 cánh đồng đầy xanh tốt. Aries ko tin đc vào mắt mình, ko phải nơi đây vừa xảy ra chiến tranh hay sao? Ko còn đổ nát, hoang tàn,....

Aries _ Nơi đây làm sao?

Leo _ Sao cơ?? À, cô thấy nó còn tốt hơn hấn trước khi chiến tranh xảy ra phải ko, là do Capricorn tự tay mình chỉ huy xây dựng lại mọi thứ đấy! Hấn hệ thổ nên rất bá đạo, hấn đã cải tạo lại tất cả vùng đất Bra!!

Anh ta làm như thế là vì sao?? Chẳng lẽ là do Li sao? Anh ta thật sự yêu cậu ấy!!

Ari ko kìm đc niềm vui của mình thay cho Li, nhà của Li anh ta ko cướp nó đi mà thật sự muốn trả lại cho cô ấy.

Ari mắt híp lộ ý cười _ Con người đó... Cũng có mặt tốt!

Leo trừng mắt nhìn cô, cô ko phải là yêu tên Capricorn kia rồi chứ,? Nhắc đến hấn là cô có thể cười thật ngọt đến như thế sao?? Điều này làm lòng cậu nổi lên cảm giác ghen ghét chua chát.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Hầu nữ của ma vương(1)

Vir _ Cậu định đi thật sao??

Li _ Ừm!! Nếu có thể, mình sẽ nắm đc thời gian làm việc của anh ta, và điều đó sẽ giúp kế hoạch thuận lợi hơn!!

Vir _ Đc rồi, cậu nhớ bảo trọng. Đừng để hấn ta nhận ra cậu!

Li _ Đc!

Li chần chừ đứng trước cửa phòng của Capricorn. Tay cô cứ run rẩy ko chút lực để mà chạm vào cửa.

_ Đến rồi thì mau vào đi!!

Tiếng nói của Capri từ bên trong vọng ra. Li đẩy nhẹ cửa, Capri tóc có chút rối, phần trên ko mặc gì ngồi trên giường nhìn cô.

Hoảng sợ, cô rút người lại, anh ta ko phải sẽ....

Capri _ Trước khi ta trở ra thì căn phòng phải ngăn nắp và phải có bữa sáng trên bàn..... Ko xong cô sẽ bị phạt!!

Cậu bước vào phòng tắm, Li phải chắc chắn anh đã ở trong phòng tắm hoàn toàn thì mới bước đến giường, cô cầm chiếc chăn đen lên, nâng cao ôm vào lòng khẽ ngủi. Hương thơm của anh vẫn còn, ko biết sao cảm xúc cô rất kì lạ, tim và mặt ko kìm đc mà đỏ và đập nhanh hơn.

Capri mãi nguyên ngắm hình động của cô, cậu khẽ mỉm cười đầy chua xót. Cô nghĩ chỉ cần cậu qua căn phòng khác thì sợ sẽ ko ai nhìn thấy đc hành động của cô sao? Ma thuật nhìn xuyên thấu qua địa hình của hấn để làm gì chứ?

_ Cô bé ngốc!!

Tôi luôn tự hỏi lòng mình, em rốt cuộc có yêu tôi ko?? Điều đó luôn khiến tôi lo sợ, nhưng hành động của em như vậy, là có nhớ đến tôi đúng ko?? Li!!

_ Tôi... Thần đã làm xong mọi thứ! Thần có thể rời đi chứ ạ??

Li chỉ dám đứng bên ngoài phòng tắm nói.

Cạch!!

Capri ngoại trừ bên dưới là chiếc quần vô cùng chỉnh tề thì bên trên ko có gì cả. Li áp chế xúc động ko dám nghĩ nữa.

_ Giúp ta mặc áo!!

_ Thần ko biết.... Ngài nên nhờ ai khác thì.... Á!!

Nhét thẳng áo vào tay nàng, nâng mặt nàng ngẩng cao lên.

_ Đây là lệnh, còn nữa, khi nói chuyện với ta cấm nhìn nơi khác!!

Li bất giác nhủ mày, khuôn mặt bất lực đáng thương xuất hiện, hẳn đây là lần đầu tiên được thấy vẻ mặt này của nàng nên hơi chấn kinh. Tâm hơi mềm

_ Ta còn có việc bận. Nhanh tay đi!

_ Ngài.... Xin hãy ngồi xuống ghế và giang 2 tay ra đi ạ!

Hắn làm theo lời nàng, nàng đứng phía sau hắn, mặt ko chút che giấu đồ ửng cả lên. Dáng người cao lớn, màu da trắng có phần nhợt nhạt, lẫn vào đó là vô số vết sẹo. Hẳn đây là ko dùng ma pháp chữa trị sao?? Nếu ko sẽ ko để lại sẹo thế này! Nhưng cái nàng chú ý nhất ko phải là những vết sẹo kinh khủng đó mà là cái khác, dưới vai hắn 1 chút là 10 vết cào in hẳn vết hằn sâu, nhìn có phần đáng sợ. Đó là của nàng, do đau đớn và ko chịu khuất phục dưới thân hắn, sợ mình sẽ trầm mê vào tình ái theo hắn, nàng đã ráng giữ mình tỉnh táo, cào hắn như thế để hắn cũng phải đau theo nàng. Có vẻ bao nhiêu lần bị nàng cào hắn cũng chả để tâm, lúc đó hắn chỉ càng mạnh bạo thúc vào nàng hơn thôi.

Tay nàng ko tự giác đưa tới vết cào nhẹ vuốt. Hắn phản ứng lại giật nảy kinh ngạc, tim đập mạnh hơn cũng kéo theo nàng hồi tỉnh. Nàng ôm lấy tim mình, ko biết do nàng tưởng tượng hay sao mà cảm thấy tim hắn đập rất nhanh.

Hắn xoay lại nhìn nàng, mà mặt nàng lúc này ửng đỏ ko chút che giấu. Hắn nheo mắt, xoay lại bình thường, giọng lạnh lẽo mọi khi.

_ Mau mặc vào cho ta nhanh lên, ta ko muốn trễ nãi!

Trời mới biết hẳn lúc này nghiêng chặt răng, kìm nén dục vọng to lớn lại. Hẳn càng bực là ko đc giải tỏa.

Li nghi hoặc, hẳn rõ là phải nghi ngờ nàng chứ?? Vì sao mà luôn dễ dàng bỏ qua nàng, chẳng lẽ hẳn thật sự ko nhận ra. Cơ thể nàng khó khăn mặc áo cho hắn, đôi lúc nàng vô ý dấn sát thân nàng vào người hắn càng khiến mồ hôi từ hắn tuôn ra càng nhiều hơn.

Còn phải gài nút, nàng lấy hết dũng khí đứng trước hắn, quỳ xuống, ráng trấn tĩnh mình chỉ nên tập trung vào cái cúc áo thôi.

Nhìn xuống tiểu yêu kia, nàng ko biết tư thế của nàng có biết bao nhiêu ám muội chứ? Mà sao cái áo hầu nữ nàng đang mặc lại hở hang thế hả? Hẳn thậm chí còn thấy dc toàn bộ ngực của nàng dưới lớp áo nữa kia. Cả váy cũng vô cùng ngắn, nàng chỉ cần quỳ xuống theo là váy kéo cao muốn lộ hết ra cái đùi trắng kia kia. Nàng đây là muốn dụ dỗ nam nhân phạm pháp sao?

Hơi thở nóng của nàng phả vào ngực và bụng hắn, càng gấp gấp tay nàng càng cài loạn mọi thứ!

Mặc dù trước kia hắn bị mù, nàng đã giúp hắn lau mình ko biết bao lần, nhưng ko hiểu sao lúc này lại kì lạ hơn bao giờ. Có lẽ sau khi bị hắn bắt thì hẳn chỉ luôn gần gũi nàng ở trên giường nên giờ ko phải trên giường thì cảm giác có chút thiếu và lạ!!

Nàng ko phải là ham muốn hắn đến như thế chứ??

Cuối cùng cũng đeo xong cái áo choàng cho hắn, nàng vui đến muốn nhảy cả lên. Do quá hưng phấn mà vô tình đầu gối của nàng.... Chạm vào.... Tiểu bảo có phản ứng của hắn.

Nàng nuốt nước bọt nhanh chóng lùi ra phía xa, trừng mắt nhìn nơi kia. Ko phải chứ, nàng cảm giác chỗ vừa bị chạm hơi nóng là to, theo nhịp đứng lên của hắn thì bị che khuất nên ko thấy dc.

_ Ưm... Điện hạ, cái đó... Thần ko phải cố ý!!

Hắn 1 mạch đi đến cửa, nàng cảm giác cả người hắn phát ra hàn khí, hẳn đang giận sao??

_ Chia khóa ở trên bàn, cơm cô ăn đi, ta phải đi. Tối ta về, lúc đó phải có mặt ở trong phòng cho ta!!

Rầm!!

Hắn đóng mạnh cửa làm nàng hoảng sợ. Hu, hẳn là giận thật rồi.

Capricorn cước bộ vô cùng nhanh mà đi, hắn dừng lại trước cửa phòng của Gemini, đấm 1 cái!

Rầm Uỳnh!

Cả lâu đài như muốn rung chuyển theo hắn, Gemini ngủ bên trong phải giật mình phóng ra ngoài. Nhìn mặt Capri như muốn đòi mạng cậu, Gemini sợ hãi muốn khóc. Bộ cậu đã làm gì sai sao?

Capri thật lần đầu tiên trong đời hấn xấu hổ mà muốn độn thổ thế này. Hấn bị cô biết đc là hấn thêm khát cô đến nỗi ko nhịn đc.

Rầm!!

Lại thêm 1 cơn rung chuyển lớn nữa. Lần này mặt của Gemini chính thức ở trạng thái thoát xác, vì người vừa đánh chệt cậu 1 chút xíu kia là Scor. Mất hấn toé lên tia đông lạnh cực điểm như muốn cậu bị đông đá bất cứ lúc nào.

Scor đem Aqua qua cho Capricorn, Scor trực tiếp nắm cổ áo Gemini mà liệng hấn trở lại phòng mình.

Cốp!

Gemini xoay vòng trên ko vô cùng điệu nghệ và va vào tường.

Gemini _ A... Người có gì từ từ nói nha!! Vì sao lại động thủ với ta rồi!?

Scor _ Người vì sao thôi miên lại thiếu sót, ta ko muốn nàng trở nên đau khổ. Nàng giờ đã trở lại như trước. Người nghĩ xem tội người lớn ko??

Gemini _ Hu, oan cho ta quá!! Rõ ràng là ta niệm đúng ma chú mà. Vì sao lại thế đc??

Scor _ Ta ko cần biết, lúc ta về phòng ta muốn thấy nàng ta cười

Còn ko người tự hiểu!!

Scor có phần nóng giận đi ra khỏi phòng bỏ lại Gemini khóc Hu hu đằng kia. Cậu nào có tội gì a!!

Cạch!! Lách cách!!

Capri _ Dẫn thêm 1 ống này nữa thôi là ổn!

Scor _ Tạm thời rút ít máu thôi!!

Trên người Aqua chỉ chút ống nối, dẫn đến Sagit.

Capri _ Tạm thời phải điều hoà nhiệt độ cho cả 2. Tuyệt đối ko đc sai sót!!

Scor _ Sao người có vẻ nóng lòng thế?

Capri _ Thì thế nào?? Cô bé kia còn đợi ta kia kia. Ta ko muốn để nàng đợi.

Scor _ A!! Đc rồi, vậy làm mau thôi!!

7 tiếng sau ---

Cả căn phòng nồng nặc mùi ma lực và huyết khí.

Ting!!

Sự tập trung của Scor đang bị gián đoạn nhưng cậu ko tức, tạm thời rời tay khỏi người Sagit. Tin báo khi này là tin khẩn chuyên dùng cho nội bộ.

Rè rè!!

Hình ảnh Gemini xuất hiện từ quả cầu nhỏ.

Gemini _ Về chuyện lúc sáng cậu nói, ta đã thử lại 1 lần nữa với nàng và kết quả là....!!

Scor _ Nói tiếp....!

Gemini _ Nàng hoàn toàn miễn nhiễm với thôi miên của ta. Ko còn cách gì giúp nàng bình tĩnh lại nên.... Ta cho nàng uống chút thuốc ngủ!! Người ko giận ta chứ??

Scor _ Vậy cũng tốt!! Nàng ấy ngủ thì ko sao cả!!

Gemini _ Người ko tò mò vì sao nàng ta lại kháng đc thôi miên của ta sao??

Scor _ Do người vô dụng!!

Gemini khóc than _ Bớt nghĩ ngợi nhau đi a. Nàng ta có ma pháp bảo hộ tâm trí. Xem ra tâm trí nàng ta sẽ ko hề bị chi phối nữa rồi. Giờ tính sao đây??

Scor đảo mắt _ Ngươi tạm thời ở yên đó, cầm số mớ đến nàng, nếu ko ta chặt tay ngươi!

Gemini _ Ngươi là quý a!!

Tít!!

Tất quả cầu truyền tin, Scor nhăn nhu với Capri.

_ Thật có lỗi, ta bận chút việc. Ngươi hôm nay về trễ tí đi!!

_ Ngươi.... Đồ ma lạnh!!

Ko đợi nghe Capri than oán, Scor đã phóng thẳng về phòng mình.

Gemini khóc ròng chạy lẹ ra đi.

Gemini _ Ta ko còn là 1 ma pháp sư vĩ đại nữa a. Có sao lại bị tên điên này ăn hiếp mãi ko biết!

Scor mặc kệ tên nhảm đó, tiến tới chiếc giường to lớn có cô gái bé nhỏ của hắn đang ngủ say kìa. Dường như trong mơ nàng vẫn ko quên đi mọi thứ, nước mắt tuôn rơi ướt đầm chiếc gối.

Scor đau xót hôn lên đôi gò má nhiễm nước kìa.

Scor _ Xin lỗi!! Chỉ vì tên khốn đc gọi là "cha" kia đã khiến em thời gian này đau khổ rồi. Ta xin lỗi, đáng lẽ ko nên để em bị nhuốm thứ trần tục đó, hôn lễ lúc đó lẽ ra ko nên bỏ em lại tiếp tục nghi lễ. Ta xin lỗi, Pis!!

Gemini thất thểu đi dạo loang quanh, cái cung điện Pio này quả hán chết đc. Đơn giản, ko thú vị gì hết. Đã vậy còn lạnh lẽo y hệt cái tên chủ nhân của nó. A, ta vì sao lúc nào cũng dây vào bọn anh em điên đó thế này?

Đại nhân Gemini thiên tài như ta dạo này phiền muộn đến nỗi ko gần đc nữ giới, ko phải ta bị cấm dục sắp trở thành hòa thượng rồi đó chứ??

Bao giờ ta mới gặp đc tên nam nhân trong tranh để trở lại thành đàn ông như xưa đây, nhắc lại thấy nhớ hán a.

Thân ảnh đỏ mĩ miều dừng lại trước mắt hắn, mái tóc xanh mon mơn hết khu rừng. Đôi ngươi như muốn hút lấy ai nhìn lấy nó. Dẫu ko phải lần đầu nhìn thấy nàng ta nhưng lần này lại có 1 cảm xúc dao động kịch liệt trong hắn.

Nàng ấy chính là Virgo, nữ hoàng của tinh linh rừng rậm.

Vir có chút khiêm nhường, cúi người.

_ Đức vua Gemini, hân hạnh gặp mặt!!

_ À... Ấy, chào nữ hoàng Virgo. Cô đang muốn đi đâu à? Cung điện này quý dị, cô đi 1 mình dễ lạc lắm đấy. Đến ta đường cũng ko nhớ rồi!!

Gemini vẫn mãi mê dung mạo sau hồng lụa kìa. Hắn dù chưa nhìn kĩ cũng biết nàng là nữ nhân mê người, cơ thể bốc lửa đến thế mà? Núi nữ nhân ở nhà hắn còn thua xa nàng.

_ Cảm tạ ngài nhắc nhở, ta chỉ định đi quanh quần gần đây thôi.

_ Ta đang đi dạo, cô muốn đi cùng ko?? Tiện thể ta sẽ dẫn đường cho cô!

_ A.... Như vậy thì phiền ngài quá, vói lại khi nãy ngài nói ko biết đường a!!

_ Ấy, đó là những chỗ bí mật, còn bình thường thì ta đi ngán cả giày rồi!!

Vir ko thích tên đang cố dùng ánh mắt dụ dỗ nàng tí nào, bộ dạng hán 9 10 phần là háo sắc a. Nghe đồng vua Gemini phong lưu bậc nhất chả oan. Có điều cũng tốt, nhờ hán mà nàng sẽ đc đi phạm vi xa hơn mà ko bị hộ vệ quản.

_ Thật cảm ơn, vậy xin làm phiền ngài rồi ạ!!

_ Chả sao cả. Đc đi với người đẹp như nữ hoàng đây là điểm phúc của ta đấy chứ!!

Gemini đi phía sau liếc trộm bóng lưng của cô, hán ko khỏi trầm ngâm, cô có chút giống cái tên nam nhân trong tranh của hắn.

Vir _ Ngài Gemini!!

Gemini _ Há, có... Có a!!

Gemini giật mình, bối rối, cô đây là

biết hẳn nhìn cô chăm chú rồi sao?

Vir _ Ngài sao thế??

Gemini _ À, ko sao cả! Nữ hoàng Virgo có gì muốn nói sao??

Vir _ À vâng, tiểu công chúa Pisces vừa đc gả đến đây vài ngày trước sao rồi ả??

Theo người hầu của nàng bẩm báo thì họ chưa bao giờ thấy Pis ở trong lâu đài này, ko lẽ cô bé bị nhốt ở nơi nào rồi??

Gemini khó hiểu _ Vì sao nữ hoàng lại muốn biết việc này??

_ À, là mối quan hệ kết giao của 2 vương quốc nên từ nhỏ tôi và em ấy thân thiết với nhau như chị em vậy!!

_ Xin lỗi, vì đây là chuyện của tên Scorpio kia nên tôi ko có quyền xen vào!!

_ Thế à? Vậy xin ngài cho tôi biết lí do vì sao ngài ấy lại quyết định tiêu diệt Ces hay ko??

Gemini ráng kháng cự đôi mắt buồn kia.

_ Ko đc, đây là bí mật quốc gia. Mà dù sao cùn do cậu ta muốn xác nhập Ces thành 1 phần của liên minh thôi. Tôi nghĩ cô ko nên hỏi ai về vấn đề này nữa, nếu ko Scorpio sẽ nổi giận đó.

_ Cảm ơn lời nhắc nhở của ngài, tôi nghĩ nên trở về thôi!!

_ Để ta đưa cô về!

_ À, ko cần đâu. Tôi có thể tự về mà. Tôi đã nhớ rõ đường về rồi.

_ Ta tạm thời sẽ cùng đường với cô nên để ta đi cùng đi với cô!!

_ Thật cảm ơn ngài rất nhiều, ko biết ngài có thể dẫn tôi đến phòng ngài Capricorn ko ả??

_ Sao cơ??

_ Tôi muốn gặp ngài ấy nên... Nếu ngài phiền thì tôi nghĩ nên nhờ người khác!!

_ Ai nói ta bận, để ta dắt cô đi!!

Cô ấy muốn gặp Capricorn để làm gì chứ? Ko phải là mê cậu ta rồi à? Càng nghĩ lòng cậu càng khó chịu!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Thánh nữ lâm nguy

Người hầu nữ bí ẩn khi trước đã trang điểm cho Aqua núp vào trong góc tối, mở ra cầu truyền tin, hình ảnh người đàn ông mờ nhạt xuất hiện.

_... Cô có chuyện gì sao??

_ Tôi muốn thông báo một chuyện, ngày hôm nay tên Leo và nữ nhân Aries kia đã sử dụng truyền tống trận đến Bra.

_ Quả là một thông tin tốt, ta phải nắm bắt cơ hội này mới đc!!

_ Làm việc thành công.

Cả 2 đều hiện ra 1 nụ cười xảo trá.

_ Ha ha, Aries, tôi xem cô còn giả dạng tinh khiết đc bao lâu. Lũ các người lúc nào cũng giả cao thượng làm ta phát ốm cả lên.

Cô ta cười rộ lên, mặt đẹp có chút biến dạng méo mó vì gian trá.

_ Hừ, Ta sẽ hủy diệt tất cả các người để khiến cho cha hài lòng. Các người chỉ là bọn tạp chủng ko nên xuất hiện trên thế gian này mà thôi, sẽ ko lâu đâu sẽ đến bà đó, Selene. Cha hẳn sẽ vui lắm khi thấy bà đau khổ, Ha ha!!

Ari lạnh lẽo ngồi chăm chú ngắt vài thân cây dược, cô dường như đã quên đi Leo bên cạnh mình hoặc là bỏ mặt hẳn. Leo tức giận vì mình bị lơ, cô quả thật là ko muốn dính dáng gì đến hẳn cả mà. Mau suy nghĩ đi Leo, ko thể để cô ấy ghét mày như vậy đc, tại mày cả, sao lúc trước lại ngu ngốc mà làm tổn thương cô chứ??

Hắn nhìn lơ đãng, băng quơ về phía cánh đồng hoa. Hắn nhớ đến về mặt cô lúc nhìn chúng có phần tang thương. Ko phải cô đang nhớ về quê hương chứ?? Mà Es bị tàn phá sau chiến tranh gần như hoàn toàn, nó chỉ còn lại hoang tàn.

Hắn buồn mà ngắt ngắt vài cái bông hoa tét lại.

.....

Một lúc sau, Leo mặt nhăn mày nhíu liếc nhìn bóng lưng trắng, miệng méo cà lăm.

Leo _ Này.... Cô!!!

Hắn khó khăn mở miệng, thế nhưng Ari vẫn ko quan tâm. Leo phồng má vì dỗi. Nhận thấy tiếng bước chân tiến về phía mình, cô đứng lên phui nhẹ tà váy và lướt đi. Leo chớp lấy tay cô nhưng lại hụt, cô quả thật rất ghét cậu a.

_ Này, cô đang tránh mặt tôi à?? Vì sao lại cứ ko nói gì??

Ari vẫn im lặng, cước bộ đi có vài phần nhanh hơn. Vứt lại 1 câu.

Ari _ Quốc vương chả có gì khiến tiểu nữ phải để tâm nên ta nghĩ nói chuyện là ko cần thiết, và ta mong ngài từ nay nên tránh xa ta ra. Chúng ta ko hề thân nhau đâu!!!

Leo đứng trầm ngâm, mặt thoáng chút đau khổ, nhét vào túi một vật gì đó.

Ari nghĩ rằng Leo nghe mình nói sẽ đủ tự trọng để ko đi theo cô. Ari ko ghét hẳn, chỉ hận mà thôi. Vì những con dân đã chết, cô ko cho phép mình ở cạnh hẳn, một ngày nào đó chính cô sẽ làm cho hẳn đau khổ hết cái cách hẳn đã làm với cô.

Ari thoát ly khỏi cánh đồng, cô dạo quanh ở một trấn nhỏ, ko khí rộn rã nơi đây làm cô có chút yên lòng. Xem ra vua Capricorn đã rất cố gắng để phục hồi lại nỗi mất mát của người dân, nhìn người người cười đùa nói chuyện, buôn bán, trẻ em đùa nghịch. Mỗi đồ sau sa màn trắng khề mỉm cười, mắt cô hơi híp lại.

Thân ảnh trắng tinh khiết của cô làm mọi người chú ý ko tự chủ đỏ mặt, cô gái ấy tuy đã che mặt nhưng vẫn làm cho họ nhận ra dung nhan diễm lệ đc che khuất kia. Cô quá đẹp, tinh khiết rạng ngời, Ari nhận thấy ánh mắt của mọi người nhìn mình cũng có chút thẹn, cô từ nhỏ đã quen sống sau sa rèm, cách ly mọi thứ, đến hầu nữ còn hiếm khi còn đc nhìn thấy cô nữa là. Đây là lần đầu cô đi giữa nơi đông người nên có chút ko quen mà.

Một đứa bé khề kéo váy cô, cô mỉm mỉm ý cười, cúi xuống hỏi. Đã rất lâu rồi cô chưa đc gần gũi với trẻ con, cô thật rất mến các em nhỏ.

_ Em nhỏ... Em cần gì sao???

_ Tỷ tỷ, thật xinh đẹp a. Chơi cùng tụi em đc ko??

Mắt long lanh làm Aries ko thể chối từ, cô vui vẻ đáp lại.

_ Đc, tỷ sẽ chơi cùng mấy đứa!

Leo trốn ở phía xa xa nỗi nộ khí xung thiên, vì có gì mà bọn ranh kia đc chạm vào Ari hả? Ko chỉ thế mà chúng còn dám thân với cô hơn cậu nữa, thật tức chết mà.

_ Chị Ari, em bắt đc chị rồi!

Một thằng nhóc thích thú ôm lấy chân Ari, nhìn cảnh này Leo chỉ muốn bay ra cho thằng nhóc 1 trận, tốt nhất là hỏa thiêu nó luôn.

Mãi chơi đùa, Ari ko hề phát hiện ra vô số bóng đen đang bao vây cô. Nhưng Leo thì có.

_ Đi ngay!!

Leo chớp lấy tay cô kéo đi, Ari bất ngờ ko hiểu chuyện gì nên vùng vẫy đem Leo đẩy ra.

_ Ngươi làm gì thế? Đừng có quản chuyện của ta, ngươi có biết mình đã xen vào quá nhiều chuyện ko hả??

Hành động!!

Xuất hiện những người áo đen khiến Ari tâm lạnh hân đi. Chán ghét nhìn Leo.

_ Đây là thuộc hạ của ngươi sao?? Ngươi muốn gì nữa hả?

_ Vì sao cô cứ nghĩ là ta?? Bộ ta ko đáng tin cậy đến sao??

_ Đúng vậy, kẻ như ngươi ko đáng để ta tin tưởng tí nào, rút ra khỏi cuộc sống ta đi.

_ Thế à, vậy ko thể rồi. Đây ko phải là người của ta, bọn chúng thuộc về hắc ma pháp sư tổ chức.

Ari hoảng hốt _ Mấy đứa, rời khỏi đây ngay, bọn trẻ sợ hãi chạy lại chỗ Ari, bám víu lấy cô. Dẫu ở trong tình trạng này nhưng Leo vẫn rất bức mình.

_ Ko sao, chị sẽ bảo vệ mấy đứa!

Ari tạo ra 1 kết giới bao bọc lấy chúng. Nói về kết giới thì cô chả hề thua kém Cancer tí nào. Cô làm cho người trong kết giới ko nhìn và nghe thấy đc bên ngoài, cô ko muốn bọn trẻ chứng kiến cảnh chém giết.

Leo _ Cô quan tâm bọn trẻ đó làm gì?? Nhanh thoát khỏi đây nào!!

_ Ko phải tôi đã nói với ngài là đừng xen vào chuyện của tôi rồi sao? Bọn trẻ đó sẽ do chính tôi bảo vệ, ko nhọc công ngài chăm sóc chúng đâu!!

Ari lạnh lùng, thẳng thừng liếc nhìn Leo. Leo thầm nghĩ tính tình này của cô thật đáng ghét, giờ chả còn đáng yêu gì cả, vì sao lại ko xem trọng mạng sống chứ??

Trực tiếp đem bọn hắc ma pháp sư và cô cách ly với ngôi làng, tạo ra một kết giới khổng lồ. Số lượng quá nhiều, cô ko có cơ hội chạy trốn, mà nếu cô trốn đc thì có lẽ chúng sẽ hủy diệt cả ngôi làng này để ép cô quay lại, xem ra cô phải tiêu diệt hết mầm họa này thôi. Ari thật ra rất lo sợ.

Phát tay, cô triệu hồi ra quyền trượng của mình, đây là bảo vật trấn quốc của cô * Quyền Trượng Chữa Trị *, nhưng công dụng ko phải như cái tên thôi đâu.

_ Hồi sinh linh vạn vật, nghe lời cầu nguyện của ta, bởi về lấy đức tin của mình đánh tan cái ác. Triệu gọi sức mạnh bốn phương cho ta mượn sức mạnh của các người đi.

Vừa niệm chú ngữ, cô vừa vẽ một vòng tròn ma pháp lên ko trung, vòng tròn trắng xóa tinh khiết rạng ngời chả kém tạo vật thế gian.

Ko muốn để cô niệm chú xong, bọn áo đen động thủ, Ari ko phản ứng, vì cô đã bố trí cho mình tận 7 kết giới phòng ngự rồi.

Nhưng Leo vẫn lo sợ cô bị chấn động gây ra phản phệ ma pháp nên trực tiếp đánh lui bọn người đó. Vạn lần Ari ko nghĩ đến rằng Leo sẽ chủ động xông ra khỏi kết giới.

Hỗn chiến, máu nhiễm đỏ thẩm bắn lên kết giới của Ari khiến cô ko nhìn thấy đc gì cả.

Chỉ còn mưng mưng thấy đc thân ảnh dững mảnh kia hết một chú sư tử hạ từng người một. Ari có chút rung động, thấy hân bị bao vây, lòng cô có chút kinh sợ.

Cô ko ngờ hân lại vì cô mà gọi ra cả thần khí, phải biết thần khí yêu cầu người dùng rất hà khắc, sau khi dùng cơ thể bị tổn thương rất lớn.

Nhận thấy tình hình ko ổn.

Xoảng!!

Ari phá vỡ kết giới của chính mình, nhìn thấy thân ảnh to cao đã nhiễm đầy huyết sắc ghê rợn, đồng tử của cô hiện ra nét đau đớn. Ari biết là kết giới của mình ko thể ngăn đc hơn 50 tên áo đen này. Nhưng vạn lần ko ngờ đến là Leo lại ngăn chúng giúp cô để cô niệm chú. Con giận bốc lên.

_ Cẩn rờ, hay cho hắc ma pháp sư dám đặt chân đến Sky mọi cách ngang nhiên như vậy!! Đừng trách ta ác độc, gọi linh, tín ngưỡng, triệu thần.

Đem quyền trượng tiến tới cấp thần khí, sức mạnh ma pháp to lớn như bùng nổ, vòng tròn ma pháp phóng đại lên chục lần.

_ Trừng trị bọn kẻ ác cho ta, nhận lấy nỗi khổ của chốn nhân gian.

Ari là 1 ma pháp sư ko có năng lực tấn công mạnh mẽ, nhưng cô có khả năng đem những vết thương cô đã từng chữa trị gieo vào người khác. Ma pháp này của cô còn giúp gột sạch cái ác trong người của bọn áo đen, nỗi đau này ko phải ai cũng kháng chịu đc. Giày vò ghê gớm!!

Ấy thế nhưng Ari trừng mắt mở to, bọn chúng Xem ra ko chịu đau đớn như cô đã tưởng, chẳng lẽ tín ngưỡng của chúng ko hề thuộc về vật tà ác.

Ari run sợ ngã khụy xuống, đôi mắt đẹp phấp phồng

Ko còn khả năng tự bảo vệ mình, Ari hết ngồi chịu chết.

Leo đã nhận ra điểm khác thường từ Ari. Bạo kích ma pháp mà chạy về phía cô. Mặc cho những kẻ phía sau đuổi theo tấn công về phía cậu, Leo vẫn ko xoay lại ngăn cản.

Vụt!!

Ari nước mắt lưng tròng đc Leo ôm vào lòng.

Phập!!!

Nàng nghe có tiếng va chạm phía trên đầu mình, cả những giọt ẩm nóng rơi li ti từng giọt. Cô hoảng sợ ngước lên nhìn thì nhìn thấy khuôn mặt của tên Leo mà mình luôn ghét cay ghét đắng, cười cười nhìn mình.

_ Ko sao?

Hắn đem đầu cô vùi vào ngực hắn, dù hắn ko muốn cho cô xem nhưng cô biết, hắn dùng tay để đỡ kiểm từ kẻ địch thay cho cô.

Tâm Ari bất giác run rẩy, yếu ớt ôm chặt lấy hắn. Leo sừng sốt cũng đem cô bảo bọc trong người. Mím cười. Đánh ngất nàng, lạnh lẽo trừng mắt nhìn bọn hắc nhân.

_ Quả thật hôm nay ta phải trở thành 1 đại sát nhân thì mới đem lão bà đi đc nhi!!

Capri mệt mỏi vô cùng bỗng Aqua đi về cùng mình. Mấy ngày liên tiếp ko nên để con bé một mình, kéo có chuyện ko may xảy ra với nó mất. Xem đồng hồ, đã hơn 1h đêm, Capri lòng gấp gấp gấp rút về nhanh. Nàng ko phải là vẫn đợi hắn chứ?? Nếu nàng là vì hắn mà thức khuya thì hắn giận mình và tên Scor kia chết đi đc.

Ko nghĩ ngợi nhiều, Capri thi triển ma pháp, vụt 1 cái đã ở trước phòng mình, lúc này cậu tình cờ gặp đc Gemini bước ra từ phòng mình thì cau mày. Gemini phát hiện Capri đang nộ khí thì sợ run lên.

Capri _ Sao cậu ở đây??

Giọng nói lạnh lẽo chứa đầy tức giận làm Gemini thêm bối rối.

Capri mắt trừng ghê rợn, cái tên này ko lẽ vào phòng cậu làm gì người phụ nữ của cậu rồi chứ?

Gemini cảm thấy áp lực từ Capri phát ra có thể uy hiếp chết mình nên vội biện hộ.

_ Huynh đệ à, ko phải đâu!! Là do nữ vương Virgo muốn đến đây đón cô người hầu kia về nên ta mới dẫn đường a! Lúc bọn ta đến thì cô hầu đó vừa mở cửa xong thì té nằm mộng lụn. Nữ hoàng đem nàng về trước dặn ta nhắc lại với người. Ta này giờ đợi người về này.

Thờ ra tia lạnh lẽo, Capri tuy biết cô mệt nhưng vẫn có chút tức giận, cô ko chờ cậu về. Có gì mất mát trong cậu quả là cảm xúc hỗn độn kì lạ.

_ Nay, ta về nhe.

Gemini len lén rút đi, Capri cũng ko cản, Gemini bụng vui mừng chạy vụt đi.

Để lại câu _ Ta nói.... Lúc cô bé hầu nữ đó đi thì đã lụm mất của người cái gối ôm chặt ko buông. Khắc khắc, Xem ra nhà người có ngày bị nữ tử tương tư mà trộm mất đồ nha.

Capri từ từ mới thấm đc câu nói của Gemini. Xem ra cậu ko nên bảo cô chờ mình, mà... Cô tương tư cậu thật à?? Nghĩ đến đây, Capri lòng có 1 loại cảm xúc lằng lằng khó tả.

Nhìn thức ăn trên bàn, bất giác Capri cảm thấy ấm áp. Cô lấy gối của cậu, vậy Xem ra cô đã trèo lên giường cậu ngủ trộm đây mà, chán nệm còn nhăn nhoe kia, quả đáng yêu mà, Capri bất giác cười khúc khích. Đem Aqua đặt lên giường và nhắm nháp mùi vị của thức ăn.

Đồ ăn thật ngon!!!

Xoảng!!

_ Ko đúng!! Ko đúng!

Can kích động phá vỡ mọi đồ đạc trong phòng, tâm tình hần giờ rất xấu. Cả người loạng choạng đi ko vững, quần áo xộc xệch vô cùng.

Hắn ra ngoài, chân theo thói quen mà lần mò đến căn phòng quen thuộc, hần ngã rạp xuống ngòai dựa vào cửa. Hầu nữ thấy vậy ko khỏi giật mình, vội vàng chạy vào trong.

_ Nữ hoàng.....!!

Tau lúc này đã vứt áo giáp qua 1 bên, khoác lên mình bộ áo ngủ mỏng vô cùng khiêu gợi, nhưng tay nàng vẫn còn đang cầm bút xử lí công việc.

_ Sao vậy??

_ Là.... Là vua Cancer.... Ngai ấy đột nhiên uống say rồi ngòai trước phòng của ngài!!

Tay Tau dừng lại, đặt bút xuống, nâng tách cà phê uống một ngụm. Nhìn phong thái của nữ hoàng, hầu nữ bắt giác đỏ mặt, nàng đã nghĩ quá sao ta??

_ Hần ta có quấy nhiễu gì ko??

_ Dạ ko.... Ngài ấy chỉ ngòai đó thôi!

_ Đã ngủ chưa??

_ Vẫn còn vài phần tỉnh táo ạ!!

_ Vậy kêu người diu hần mang trở về phòng đi, ở trước phòng ta, thật là ko còn đạo lí gì nữa mà.

_ Vâng!!

Tau mắt nhìn theo hướng hầu nữ, thả ra 1 tia mệt mỏi. Cancer, người có sao lại cứ tự hành hạ mình mãi thế?? Ta thật ra ko ghét người, nhưng thân là 1 nữ tướng cho cuộc chiến sắp tới. Ta ko cho phép mình yêu người nữa, vì khi yêu người, tâm ta sẽ xao động, mà lúc ấy ta chỉ sợ mình ko bảo vệ đc đất nước, đc thần dân, và bảo vệ đc cả người. Hãy yên tâm, ta nhất định sẽ làm cho người trở thành thần quan tiên tri vĩ đại của một đất nước Sky bình yên và hùng mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Tâm tư vùi nở

Um!!

Cô khẽ trở người, phát hiện mình đang nằm trên mặt đất gỗ ghe lạnh lẽo, cả người nhẹ đau. Cô hé mở đau mắt, nhớ ra mọi chuyện. Việc đầu tiên cô làm là tìm kiếm thân ảnh của anh.

Lòng cô lo hãi sợ sệt, thích, nhìn chai lọ ngón ngang dưới đất, lòng cô như thất lại.

Tay cô khẽ run chạm vào người anh, vận ít ma lực thăm dò, cô hoảng hốt vì sinh mạng của anh đã yếu ớt vô cùng, có lẽ nhờ đồng thuốc kia nên mới cảm đc chút hơi tàn đến khi cô tỉnh lại.

Làn da anh nhợt nhạt tái hần đi, sắc mặt khó chịu hiện rõ, lâu lâu còn có tiếng rên rỉ phát ra.

Ari bật khóc, là khóc cho sự ngốc nghếch của mình, nàng nên nghe lời hần mới phải, sao lại ko suy nghĩ ra mình nên nghe theo hần cơ chứ?? Vì cái gì?? Là do còn hận hần chăng??

Ari dùng thuốc hồi phục lại vài phần ma lực cho mình, cô chuyển hóa 1 luồng sáng vào người Leo, những vết trầy nhỏ dần khép lại. Cô ngòai đó, phải duy trì chữa thương cho Leo suốt 4 tiếng, sắc mặt anh có chút tốt hơn khiến cô hớn hờ thở phào, vẫn ko chút buông lỏng, tập trung xử lí các vết thương lớn của anh. Chú ý bãi máu sau lưng anh, mặt cô tái mét hần ra, ko câu nệ quy tắc thường ngày của mình mà đem áo anh lột hần ra để xem xét kĩ càng.

Cô ko đủ ma pháp do đã mất rất nhiều sức lực trước đó nên lòi ra ít chai lọ, đem thuốc trong đó nghiền nhuyễn thành bột, cô dùng hòa thuốc nấu thuốc.

Ai ngờ có ngày cô sẽ bón thuốc cho anh kia chứ?? Anh vẫn mãi ko tỉnh, cô sợ khi anh tỉnh sẽ ảnh hưởng đến vết thương của anh nên từng muỗng thuốc ân cần bón cho anh, cô then then, nhìn dòng thuốc tràn ra từ khoé môi anh. Tháo chiếc khăn trên mặt mình xuống, chiếc khăn này ko tầm thường, nó có tác dụng an thần rất hiệu quả. Lao lao khoé môi anh, sau đó lại là lau khuôn mặt tràn đầy mồ hôi.

Cứ như thế, 4 tiếng đồng hồ trôi qua. Ari mãi luôn trong tâm trạng lo âu thấp thỏm, cô ko hề rời đi anh chút nào. Khi sắc mặt và vết thương anh đã chuyển tốt hẳn, cô thờ phảo nhẹ nhõm. Tháo dài băng cũ đã thấm đẫm máu quanh bụng anh ra, cô thay thuốc mới cho anh, nhẹ xoa thuốc lên vết thương cho anh, sợ anh đau nên động tác của cô càng nhu mì hơn.

Leo lờ mờ mở mắt ra, điều đầu tiên nghĩ đến là cô, động thân, con đau buốt truyền đến, tứ chi như vô lực.

_ Ừm. A....Ari.....!! Ừ... Ari!!!

_ Đã tỉnh!! Tôi ở đây, anh cảm thấy sao rồi?? Có đau lắm ko??

Leo còn ko mở đc mắt mình, cậu chỉ có thể nhìn mọi thứ lờ mờ thôi. Thở hắt ra 1 hơi đau. Tay Ari sờ vuốt mặt anh, quan tâm hỏi.

_ Đau lắm à??!!

Anh lại rất nhanh trả lời

_ Ko!!

Nàng liếc hẳn, rõ là nói dối, nàng có ma pháp chữa trị, nàng biết vết thương hẳn nặng cỡ nào.

Leo đắm chìm trong cái chạm của Ari, đây lần đầu tiên cô chủ động chạm vào anh. Thều thảo

_ Cô... Ko sao.... Chứ?

_ Ừm!! Tôi ko sao??

Nàng cười khỏ 1 cái, nàng ko sao đều nhờ anh ta cả.

Bất chợt, Leo vương tay ôm cô vào lòng, Ari ko dám động vì sợ chạm vào vết thương của anh ta, nhưng vẫn có chút ko muốn cho người nam nhân này ôm, mặt cô ửng đỏ.

_ Ôn trời, cô ko sao là tốt rồi.

Nghe xong, mặt cô càng đỏ hơn, người hơi run vì kích động.

_ Buông tay ra, anh cần thay thuốc!

Leo ko những ko buông mà còn ôm chặt hơn, dí sát cơ thể 2 người lại với nhau.

_ Ko cần, có cô là đủ rồi. Tôi sợ khi mình buông tay, cô sẽ bị gì đó mất.

Nàng nghe hẳn nói mà mắt ươn ướt.

_ Ko đâu.... Tôi sẽ ở đây với anh.... Ko chạy loạn nữa!!

_ Ari!

Thều thảo gọi tên cô, luồng khí nóng vờn qua vành tai khiến cô nóng người, anh ta gọi tên cô rất dịu dàng. Cô hơi ngẩng người, đợi đến khi anh ta gọi tên cô lần 2 cô mới chú ý.

_ Tôi đây!!

_ Cô có chê máu tôi bẩn ko??

Có hơi khó hiểu hỏi lại.

_ Ko đâu, vì sao anh nói thế??

_ Vậy cô ko ghét nó chứ?? Mùi máu ấy!??

_ Ko, tôi ko ghét. Tôi là thánh nữ trị thương Aries cơ mà. Ko vết thương nào mà làm tôi sợ cả.

_ Vậy thì tốt! Ari, tôi buồn ngủ, nếu cô ko chê, tôi muốn ôm cô đc chứ??

Ari há hốc ngược mặt lên nhìn anh nhưng anh đã ngủ mất rồi. Nàng thở dài nằm bất động trong lòng anh.

_ Đc rồi, vì anh đc bị thương nên tôi mới cho anh ôm đấy!

Nàng cũng ko tự giác dc mà hướng thụ vòng tay lớn đang ôm mình và dần chìm sâu vào giấc ngủ. Trong cái hang ở tận trên đỉnh núi, có đôi trai gái đang hướng thụ tư vị của yên bình ko vướng bận thứ gì bên mình.

Còn chỗ khác thì sao??

Ring Ring!!

Tiếng quả cầu truyền tin thông báo nhưng 2 bạn trẻ kia vô tư ngủ rồi.

_____;

_ Thừa nữ hoàng.

Cung nữ chạy vào bẩm báo với nàng.

_ Sao thế??

_ Dạ, đã xong việc đem ngài Cancer về phòng rồi ạ!!

_ Được rồi, người lui ra đi.

_ Vâng!!

.....

Tau lên vào phòng Cancer.

_ Hừ, anh ta uống rượu thì mình chả an tâm tí nào.

Tay Tau hóa ra lọ thuốc giải rượu, nâng cổ Can lên và kê vào miệng cậu.

_ Tau.....!!

Giọng tương tư nhỏ nhẹ khẽ thốt lên. Tau giật mình làm rơi cả cái lọ. Cô giật thốt lên, Ko phải chứ?? Vừa uống thuốc là đã tỉnh rượu sao?? Cũng quá siêu phẩm đi!!

Choang!!

Im lặng ----

Can vẫn nằm im ko chút động đậy, Tau thăm thở phào.

_ Thì ra là mớ ngủ.

Cô có chút tức vì vừa bị Can làm giật mình nên.. Véo má cậu 1 cái. Tau thăm nghĩ má của người nam nhân trước mặt này cũng quá mềm rồi. Bàn tay to lớn chồng lên ta cô làm cô ko kịp rút về.

_ Tau.... Tôi..... yêu em.....!!

Thịch!!

Tim cô đập mạnh, môi đỏ ko kìm dc có chút run run.

Kéo tay lại đến gần miệng mình, hôn vòn quanh tay cô. Tau nhận ra cơ thể mình dần nóng rực hơn, phải chăng là do nhiệt độ phòng.

_ Tôi yêu em nhiều lắm, Tau!!

Bùm!!

Não Tau như muốn nổ tung do ko chịu dc đã kích quá lớn này. Cả người đỏ rực, khẽ nhích tay đẩy đẩy Can và kéo tay mình ra. Cô thật ko tin cái tên này ngủ mớ thôi mà lại lợi hại như thế, làm cô vậy khốn như vậy.

Phập!!

_ A!!

Tau khóc hô lên, Ko ngờ tên Can này lại dám cắn tay cô, ôi bàn tay nhỏ của cô. Nếu hấn cắn nhẹ cho có lệ thì thôi, còn đằng này lại cắn mạnh làm hàm răng của hấn in hình trên bàn tay của cô. Hu hu.

Định giờ tay đập cho tên này ngủ lun khỏi mớ nĩa cho rồi thì có phải thảng gặp tay lại.....

_Tau... Kề như ta làm gì có tư cách yêu người phải ko??.... Nhưng.... Ta quả thật rất muốn ở cạnh người.... Dù cho đó là những ngày cuối cùng chúng ta có đc.... Ta biết thời gian của mình ko còn nhiều nữa rồi.... Ta muốn nói với người tình cảm của ta..... Xem ra ko đc rồi..... Híc....

Nước mắt chảy dài từ đôi mắt đã nhắm nghiền kia, đã mượn rượu để quên hết mọi thứ nhưng xem ra tận trong giấc mơ thì lòng của Cancer vẫn mãi k thanh thản đc.

Cái tay giờ lên của Tau phải nhẹ nhàng lau chùi nước mắt của hần. Vỗ vỗ đầu hần, đặt nụ hôn vào trán hần, thủ thủ vào tai hần.

_Đưa trẻ đáng thương.... Ngủ đi. Em vẫn sẽ mãi bên anh..... Có kiếp sau vẫn muốn ở bên anh.....

_ Chủ nhân!! Ta đã đem qua phòng bên cạnh rồi ạ!!

_ Đc, lui ra đi.

_ Vâng

Scor cẩn thận đem Pis chỉnh ngại ngăn lại trên giường. Chân đi đến hướng thư phòng.

Cạch!!

Một nữ nhân có tuổi đã ngồi ở đó trước đợi hần, nói ra là mẹ của Pis chứ à??

Cậu ko quá để tâm đến ánh nhìn cai ghét bà dành cho mình, chỉ chậm chậm cất bước ngồi vào chiếc ghế của mình.

Chân vắt chéo, hai tay đan vào nhau hờ hững nhìn bà.

Căm ghét nhìn cậu, bà ko nhìn đc mở lời trước.

_ Cậu rốt cuộc muốn gì nữa đây??

Mặt hần lúc này hiện lên nét nghiêm túc, nhích mép.

_ Muốn bà làm cho Pis vui vẻ trở lại!! Khi mọi chuyện hoàn thành, tôi sẽ đem tộc nhân của bà thả ra toàn bộ. Từ nay về sau vùng biển của Ces sẽ do tộc nhân ngư cai trị mà ko cần sợ cái hoàng tộc Ces nữa.

Bà cau mày, đai nghiêng từng chữ.

_ Cậu nghĩ ta sẽ tin cậu nữa sao?? Đây là điều cậu đã trao đổi với ta trước đây. Nhưng sau mọi chuyện là gì cậu đem chúng ta nhốt đi và làm cho con gái ta đau khổ.

_ Ta ko nhớ mình đã nói gì!!

_ Đừng có đùa với ta, là cậu đã nói nếu ta đem Pis giao cho cậu thì cậu sẽ bảo vệ nó chu đáo trước hoàng tộc Ces, giờ đây cậu muốn nuốt lời à??

_ Ta đúng là có nói thế!! Ko phải ta đã bảo vệ cô ấy trước hoàng tộc Ces rồi đó sao? Bằng cách giết toàn bộ bọn chúng!!

_ Hừ, đúng là quỷ dữ, thủ đoạn của cậu cũng lớn mật đấy!! Cậu làm con bé tổn thương rồi muốn ta giúp sao?? Ta ko tin nổi kẻ như cậu!! Và như theo thỏa thuận ban đầu, mong cậu gãy thả tộc nhân chúng ta ra, cả Pis nữa. Kế hoạch của ngài đã thành công nên ko cần con bé làm mồi nữa rồi. Mong ngài đem đứa con gái đó trả lại cho chúng ta. Từ nay về sau, mong ngài ko nên đến vùng biển của Ces để gặp nó nữa!!

Rầm!!

Cái bàn chỉ còn lại một bãi tro, thoát 1 cái, Scor đã đứng trước mặt bà, bóp cổ bà, dùng ít lực siết 1 cái. Đem người bà ta nâng khỏi ghế. Sát khí rợn người từ Scor thoát ra khiến bà run sợ....

_ Đây ko phải điều kiện mà là mệnh lệnh, bà ko hề có tư cách ép ta phải làm gì!! Hãy nhớ rõ, từ lúc nàng ta gả cho ta thì đã là người của Scorpio này. Ko một ai có quyền đem nàng ta đi cả. Nếu bà còn ko ngoan ngoãn nghe lời thì đừng trách ta diệt cả tộc nhân ngư.

Bà ta sắc mặt trắng bệch, khó thở, và nhiều hơn hết là sợ hãi.

Rầm!!

Bà ta bị ném mạnh xuống đất, vụt, lúc này, một thân ảnh nhỏ lao đến đỡ lấy bà, ôm chầm lấy bà. Thân ảnh đó Scor chẳng xa lạ gì cả, cậu còn kinh sợ

nhieu hơn nữa kia, vì đó là Pis. Cô làm thế nào mà tiến vào thư phòng này, vì nếu muốn vào đây thì phải tìm ra đc thông đạo, cậu chợt hiểu ra, chỉ có thể là Pio đã đem cô đến đây thôi.

_ Mẹ..... Mẹ.. Híc híc! Hu... Mẹ ko.... Sao chứ??!! Có đau lắm ko??

_ Pis... Khụ.... Mẹ ko.... Khụ... Có sao!!

_ U'.... Nói dối... Rõ ràng là đau lắm!! Hu hu!!

_ Con bé ngốc này, ta ko sao cả mà!!

Pis bật khóc nức nở, đau đốn nhìn mẹ mình, nàng quay phắt lại nhìn Scor, căm ghét nhìn hấn.

Scor bị ánh mắt này của nàng dọa, định mở miệng giải thích nhưng biết có nói gì cũng ko đc nên im lặng để mặt nàng rửa xả.

_ Ngươi là kẻ đáng sợ mà. Vì sao lại làm như thế với mẹ chứ?? Ta ghét ngươi, Hu hu, ngươi là ác ma.... Ta ko nên yêu kẻ như ngươi với phải.....

Bà định ngăn cho Pis nói tiếp nữa vì Scorpio ko phải là kẻ dễ đụng, hơn nữa, từ người hấn phát ra hàn khí thấu trời, chắc có chuyện ko hay sắp xảy ra, quả như bà suy đoán,....

Chát!!!

Tiếng kêu thanh thúy vang lên, Pis do đạo này cả người yếu nhược nên té ngã xuống nền đất, nặng nề giương dậy nhìn hấn, má trái của nàng đau và bóng rất ghê gớm, một bên khoé miệng còn chảy ra dòng máu, Pis nước mắt lưng tròng khó tin nhìn hấn, đây là lần đầu tiên hấn đánh nàng, trước đó vụ nàng gả cho Can tuy làm hấn vô cùng tức giận nhưng hấn vẫn ko hề ra tay đánh nàng.

Nhìn người nam nhân đó, mắt cô chỉ hiện lên 1 thứ thôi, kinh sợ. Cái nhìn của hấn lạnh thấu xương, hết cái nhìn lần đầu nàng gặp hấn, thật chí còn có phần đáng sợ hơn nữa. Mẹ nàng lật đật đem nàng bảo vệ ở trong lòng. Bà ko dám nói gì rửa xả Scor cả, vì bà biết, nếu giờ bà nói thì có khi hấn giết cả 2 mẹ con bà chứ chẳng chơi.

_ Pio!!

Pio mồ hôi tuôn rơi trên lưng, cúi người ko dám nhìn vào mắt hấn. Pio cũng biết chủ nhân hấn vô cùng thông minh, hấn đoán ra là chính mình đem Pis đến đây rồi. Nghĩ đến đây dù sợ nhưng hấn vẫn ko hồi hận, tất cả mọi thứ Pio làm đều vì chủ nhân cả.

_ Đem nàng ta trở về phòng. Còn người đàn bà kia, đem nhốt lại trong lao ngục đi.

_ Vâng!!!

Lập tức nghe theo sự phân phó của Scor, Pio lập tức ra tay, vẫn có chút khó chịu, vì sao chủ nhân lại cứ bảo vệ Pis mãi. Khi nãy cô ta đã xúc phạm ngài mà.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Dịu dàng - lạnh lùng

Z z z z

Capri mệt mỏi nằm vật ngửa ra giường, đôi anh em thân thiết ôm lấy nhau ngủ đầm thắm. Nói thật ra là Capri đang đè bẹp Aqua.

_ Úm!!

Aqua vươn mình cọ quây, lăn qua lăn lại ko đc, cả người nằm bị Capri đè rất khó chịu. Cô lảng máng mở mắt.

_ Anh Capri à.... Thảo nào sao lại cản cả người... Cái tật ngủ đè người khác ko bỏ.... Dậy.... Dậy....

Cô vỗ mạnh vô lưng anh, Capri nhả mầy ko nhúc nhích.

_ Yên nào.... Đem qua tại mầy mà anh mệt chết đc... Cho anh ngủ thêm chút nữa.....!!

_ Em mặt kệ.... Anh đè em ngọt thờ đó.....

_ Ngực mày lép.... Lo gì oxi bị đàn áp.....

_ Sao hôm nay anh thích giỡn thế?? Mọi khi có thế đâu??

_ Vậy à?? Ko bít, cho anh ngủ thêm tí nữa nào!!

Cạch!!

_ Ô!!

Li đứng như trời trồng nhìn về phía chiếc giường.

Rắc!!

Capri nghĩ mình đã hóa thành đá rồi. Bị cô thấy ở trong tình cảnh này thì chả hay ho chút nào.

Li cúi mặt xuống đất ko dám nhìn thêm chút gì nữa. Nói ngượng ngùng.

_ Xin lỗi vì đã tự đi vào.... Nó tì đi ngay đây ạ!!

Li định sẽ phóng vèo ra ngoài và tìm 1 chỗ nào định thần lại nhưng ko đc vì tên Capricorn đã ngăn cô. Từ từ rồi xuống người Aqua, cô thở phào vì mình đc giải thoát.

_ Đứng lại!!

Li giật mình đứng im, mắt khó xử nhìn đôi giày của mình. Môi khề khề cắn, mặt hiện lên chút đau khổ. Nàng ko muốn đối mặt với hắn và hơn hết làm ko muốn nhìn thấy cảnh đó.

_ Chủ nhân.... Có gì cản dận!!

_ Ủ, hôm nay ta rất mệt.... Cả ngày nay cô sẽ ở lại đây hầu hạ ta.

Giật thót, hắn ta ko phải là cô ý muốn cho cô thấy cảnh hắn cùng người khác ân ý chứ.

_ Thưa ngài, nô tì e là ko đc ạ. Vì nữ hoàng Virgo còn cần nô tì trở về hầu hạ ạ!!

Hắn khó chịu nhìn nàng, đây là muốn tránh hắn sao??

_ Nữ hoàng của người chỉ thiếu hầu nữ đâu...mà nếu ta lấy mất đi 1 người thì cô ta cũng chả dám nói gì!!

Ánh mắt tà dị nhìn về phía Li như ko bỏ sót bất cứ cử chỉ nhỏ nào của cô. Li có cảm giác cả người nhồn nhột nóng rang cả lên, cô rõ ràng là có mặt quần áo nhưng... Cách anh nhìn cô như kiểu cô ko mặt gì cả vậy.

_ Bắt đầu bằng việc hầu hạ ta tắm đi...!!

Capri mặt dày mày rậm ra lệnh ko chút ngượng ngịu nào.

Li bất ngờ khó xử nhìn anh, lại nhìn sang Aqua. Aqua thì trở mắt nhìn Capri, cô ko ngờ ông anh của mình lại có ngày ra lệnh kiểu như vậy nên ko khỏi bất ngờ, cau mày suy nghĩ ông trúng tà à, lại nghĩ đến Li, cô ngộ ra nên cười cười nhìn anh một cách ác ý. Còn về Li, biểu hiện của Aqua trong mắt cô là đau thương khó xử, nói chung là hiểu lầm trầm trọng.

Ko muốn Aqua sẽ trở thành 1 người giống mình, cô lên tiếng.

_ Thưa ngài, nô tì e là ko làm đc. Đầu là gái chưa gả, trai chưa vợ, nô tì e là ko hợp qui tắc.

Lại liếc nhìn qua Aqua nói tiếp.

_ Nô tì nghĩ là nên để cho vị hồng nhan tri kỉ kia của ngài giúp ngài đi ạ.

Hớ!!

Aqua và Capri đều hóa đá, sắc mặt đen trầm trọng. Ko khí phòng đột nhiên nặng nề.

Capri kiểc liếc Li và Aqua, nhăn nhăn mày.

_ Ko đc!!

Aqua vội hiểu ý liền cấp tốc nhảy xuống giường, cô chả muốn làm kì đà cản mũi.

Lướt qua Li, cô để lại nụ cười nhăn nhó cầu an cho cô, mong rằng ông anh Capri ko nổi con thú tính, chị gái xinh đẹp à, mong chị bình an a.

Li lại hiểu nhầm là Aqua đang đau khổ nhìn mình ko cam lòng khiến cô khó xử thêm.

Im lặng ----

Ko muốn mình bị khó xử ở ko gian im lặng này, Li nhanh nhẹn chạy vọt vào phòng tắm.

_ Để nô ti đi chuẩn bị nước tắm cho ngài.

Capri lúc này môi nhếch khẽ cười, âm hiểm nhìn cô. Li của tôi à, tình yêu này, tôi muốn em quên hẳn đau khổ và bắt đầu lại được ko??

_ Minh.... Minh làm gì thế này??.... Cô bé đó quả thật là đáng thương mà.... Nhưng để cô bé tránh ra xa tên Capricorn kia có lẽ mới là cách hay..... bên hẳn cô bé chỉ càng đau khổ thôi vì hẳn chà yêu ai ngoại trừ chính hẳn cả.... Nhưng lỡ hẳn thật sự có cảm tình với cô bé đó thì sao?? Vậy thì mình....

Nghĩ đến đây, cả người Li bất giác run lên, mắt hơi phiền hồng. Gạt những giọt lệ chưa kịp rơi, cô chăm chú xấn tay ấn lên thử độ ấm của nước.

_ Minh ko sao..... Chỉ là do hơi nước bốc lên thôi..... Chắc thế!!

Quả thật bây giờ trong lòng cô rất rối loạn, cô ko hiểu rõ trong lòng mình đang nghĩ gì cả.

Á!!

Khẽ rên 1 tiếng, ko chú ý cho nên Li đã đổ quá nhiều nước nóng vào trong bể tắm. Phải nói là nước sôi thì đúng hơn, cô thật là sao thế này!!

_ Xem ra mình phải kiểm ít băng khối thôi.

Soạt!!

Xoay người, trượt chân!!

Đùng!!

Nóng quá!! Cả người nóng rất!!!!

Li cả người đều chìm vào bể tắm, cô từ nhỏ đã đc bồi dưỡng thành 1 nữ hoàng chứ ko phải bồi dưỡng thành 1 vận động viên bơi lội nên.... Cô là vịt cạn.

Đầu óc mụ mẫm, mắt sao lại cay quá, Xem ra cô đã cho nước quả thật vô cùng nóng rồi. Cơ thể cô xem như là yếu nhược ko khí lực, ma pháp của cô trước khi bỏ trốn đã bị Capri phong ấn hoàn toàn rồi, ko thể thi triển đc. Vậy cô sẽ chết sao?? Nghĩ đến đây cô vừa có chút hối tiếc vừa có chút buồn cười, cô sẽ là nữ hoàng chết lãng xẹt nhất trong lịch sử a. Hối tiếc vì còn chưa cùng anh nói 1 tiếng yêu thương, cô tuy hận nhưng thật sự vẫn yêu anh.

Li ko biết cái bể tắm này sâu bao nhiêu thế này?? Cô ko biết đây ko chỉ là 1 cái bể tắm thông thường, mà đây còn là cái bể tắm để cho Capri trị thương và tu luyện nữa, nó bất bình thường cũng phải thôi.

Chìm vào mê man vô thức, lớp mặt nạ mỏng đc Li dán trên mặt vì cái nóng mà tan rã dần, mái tóc dài che kín khuôn mặt bỗng bồng bềnh trong nước, màu da có phản ứng hồng và trắng hệt như lúc đầu cô chưa hóa trang thành hầu nữ. Trong nước, người con gái xinh đẹp tuyệt trần đang bồng bềnh theo tiết tấu của dòng chảy, dù đã ngất xỉu nhưng vẻ đẹp của cô khiến người nhìn phải nín thở cảm nhận. Đây là tiên nữ sao a!! Thiệt quá diễm lệ rồi!!

Rào!! Rào!!

Có người nam nhân với mái tóc đen ướt sũng vác cô từ trong nước ra ngoài. Hẳn có phản tức giận thờ đốc nhìn cô, Chết tiệt, cô gái này sao lại ngốc đến thế chứ?? Lại đi mở nhân vùi nước nóng tu luyện của hẳn. Loại nước nóng này đối với tu luyện thể chất thì nghiêm khắc vô cùng, ấy thế mà cô lại còn chìm hẳn vào trong đó nữa, hẳn quả ko yên tâm về cô ngốc này mà.

Đặt cô ngay ngắn trên giường, dùng ma lực bao trùm lên người cô giúp cô dịu nhẹ đi. Tức tốc bỏ đi ra ngoài. Li mơ màng thấy thân ảnh ấy rời đi, lòng đau đốn nhẹ tuôn 1 giọt nước mắt, miệng thì thảo.

_ Ko.... Đừng đi... Capri.....!

U!! Gemini phát hiện, Scor hôm nay quả thật đáng sợ gấp vạn lần mọi khi nên câu cả ngài nay trốn mãi trong phòng ko dám đi ra ngoài, dù lòng cậu đang nhớ đến thân ảnh mỹ nhân Vir kia a.

Soạt!! Soạt!!

Đồng văn kiện chất cao bên trên bàn trà, Scor nâng gong kính cho vừa tầm nhìn rồi lại ghi chép 1 cách liếng thoắng. Nói thật đã bao lâu rồi ko thấy đc Scor nghiêm túc làm việc như thế này, hoàn toàn khác hẳn hình tượng lười làm trước kia.

_ Chủ nhân!!

Cậu hơi nâng mắt lên, chuyển dời khỏi sự chú ý của giấy tờ.

_ Sao??

Giọng nói lạnh lẽo hẳn hơn thường ngày.

_ Thân đây đã ép. Nhưng cô ta quả thật là cứng đầu ko muốn ăn.

Mi mắt khẽ run

_ Đc, người lui ra đi!!

Cạch!!!

Đặt bút xuống bàn, hắn bước vào phòng ngủ.

Pis ko cần biết người vào là ai, vẫn mãi chui rúc trong chăn. Đứng lặng nhìn nàng, mặt hắn chả tỏ ra chút dịu dàng nào cả.

_ Vì sao lại ko ăn??

Nàng ko trả lời. Hỏi hắn có kiên nhẫn hỏi tiếp lại hay ko, nếu lúc trước là có thì bây giờ lại là ko.

Soạt!!

Đem cái chăn nàng đang tự bọc lấy mình vứt xuống sàn. Pis ko để tâm, vẫn nhắm mắt.

Lôi cô dậy, đem cằm cô nâng cao, bóp chặt 2 bên má bắt cô phải mở miệng ra.

_ Chúc mừng... Em là kẻ đầu tiên dám thách thức giới hạn của tôi.

.....

Nàng khó khăn nói chuyện, vẫn ko muốn nhìn thẳng vào hắn.

_ Ko.... Ko muốn!!

Hừ nhẹ một cái, hắn đem từng muỗng canh trút vào miệng cô. Pis muốn tránh né cái đút của hắn, nàng ko cần hắn đút cho nàng.

_ Ko muốn mà!!

Pis đem tay hất thẳng chiếc muỗng ra sàn. Scor ko nói gì, nhân nhợt nhìn cái muỗng trên sàn, còn Pis bên đây đã run lên vì sợ.

Cầm chén canh, giữ chặt gáy cô và trút hết tất cả mọi thứ mặc cho cô có uống đc hay ko!?

Khụ khụ!!

Pis bị sặc, té ngửa ra đầu đất, sắc mặt nhợt nhạt khó chịu.

Xoảng!!

Đem tô canh trượt ra khỏi tay rơi xuống đất, Scor ko để tâm đến Pis mà cất bước rời đi, vứt bỏ lại 1 câu,

_ Tôi nghĩ tộc nhân của em sẽ như mảnh vỡ này thôi.....!!

_ Ko!!

Pis đứng bật dậy, vươn tay kéo anh lại, mặt đau khổ van nài.

_ Ko thể.... Xin anh tha cho họ, anh nói gì em sẽ nghe hết, tha cho họ đi.. U'hu....

Đôi mắt sau lớp kính loé ra ý cười lạnh.

_ Sao??... Nghe lời rồi à??

_ Ừm... Ừm... Híc... Đều... Đều nghe anh hết....!! Nên cầu xin anh...

Luôn tay vào tóc cô, cậu giật nhẹ 1 cái khiến cô khe khẽ rên vì đau nhưng ko dám làm phản nữa.

_ Ngoan!!.... Tôi chỉ thích trẻ nhỏ nghe lời.... Nhớ rõ điều đó!!

Nhấc gọng kính và đem kính tháo xuống, Pis run sợ nhìn rõ lúc này anh đang cười rất tà dị nhìn cô, tựa tiểu phi tiểu. Áp sát vào tai cô khe khẽ phả vào từng làn hơi lạnh.

_ Em biết.... Một đứa trẻ ngoan... Nên làm gì để đc người khác yêu mến chứ?? Há!!?

Từ há hán nói ra vô cùng kì dị làm sao?? Người cô run run theo từng lời hán nói.

Thấy Pis còn đang e ngại, Scor ngảo cắn vành tai trắng nõn của cô. Tiếng lưỡi ẩm ướt đem cổ của cô cắn ướt đi, pháp, hán cắn mạnh vào cổ nàng, vết cắn rất sâu nhưng ko chảy máu vì Scor đã dùng ma pháp đóng băng miệng vết thương lại.

Ngón tay cô luồn vào cái miệng nhỏ nhắn của Pis, do quá đau nên cô phải cắn mạnh vào tay cậu để chịu đựng. Tiếng rên khe khẽ phát ra từ cái miệng nhỏ.

Scor để yên cho cô cắn đến khi nào cô chịu chủ động nhả ra tay cậu. Một lúc sau, Pis mới mở ra hàm mình, đem ngón tay bị cắn sâu tận xương của Scor thoát ly khỏi miệng mình. Pis có phần âm ức nên nhưng cơ hội này cắn anh thật mạnh để anh đau một phen, cô cũng ko ngờ mình lại cắn mạnh như thế, miệng cô ngập tràn mùi máu của anh khiến cô áy náy.

Scor nhìn vết cắn trên ngón tay giữa đang tím tái hằn đi, sẽ cau mày.

_ Quả nhiên vẫn chưa hoàn toàn ngoan ngoãn.... Cắn sâu như thế!!!

Đây ko phải là mắg cô mà là trêu ghẹo, đúng, là trêu ghẹo cô.

Pis áy náy, nâng tay anh lên xem xét, mặt lộ ra vẻ lo sợ

_ Xin... Xin lỗi..... Pis ko cố ý....

_ Hử!!

Đem tay mình dòi ra khỏi cái chạm của cô, cậu lấy ra 1 lọ thuốc nóc trắng vào miệng, nắm gáy của Pis nâng cao lên tí, đầu cậu hạ thấp xuống, luồn lưỡi cậu vào miệng cô, mãnh liệt đẩy chất lỏng trong miệng mình qua cho cô, Pis có phần ko quen với vị của thuốc, khó chịu, vồ vồ nhẹ lưng anh như ra ý mình ko chịu đc, áy thế nhưng Scor chả để tâm, chần chờ đến khi nào chắc chắn thuốc đã chui xuống bụng cô mới lưu luyến tách ra, vươn lưỡi, chi bạc kéo dài.

Pis khó hiểu nhìn anh

_ Đây là.....

_ Thuốc giải độc..... Trên người tôi có chất độc, ko tốt nếu em uống phải.....

Vừa nói, tay vừa len lỏi vào trong áo cô, mò tìm bộ ngực nhỏ. Bóp mạnh.....

Á!!

Pis rên to, ngực cô bị nhào thành hình bất định, lực đạo ko chút lưu tình khiến cô đau vô cùng.... Mắt cô đau khổ, vô hồn nhìn ngực mình bị người nam nhân kia nắm, gắng để quên đi mọi cảm xúc kì lạ anh đang dành cho cô, trong lòng nhảm mãi 1 câu, anh đây là hứng thú, khi chán rồi sẽ vứt bỏ. Cô nên chết tâm thôi

Nãy giờ những phản ứng, biểu cảm của Pis chả khiến Scor hài lòng chút nào. Cô Xem ra đã nâng cao cảnh giác với cậu rồi, bức tường lớn đang đc cô dựng lên để ngăn cách anh.

_ Hử.... Thật chán!!

Đem cô xô ngã xuống giường, Scor chỉ lướt qua nhìn 1 cái rồi xoay bước, cửa đc mở ra trước khi cậu kịp chạm vào....

Capri gấp gấp _ Cậu ở đây rồi!!.... Mau đi theo tôi, tôi cần cậu giúp cô ấy thoát khỏi giày vò của nhiệt luyện.

Cau mày _ Nhiệt luyện.... Có nặng lắm ko??

_ Cô ấy bị ngã hấn xuống đó.. Cậu mau theo tôi đi!!

Scor nhếch mép cười tà ý

_ Đc.... Tôi sẽ giúp cho đến khi cô ấy khỏe hẳn...

Capri nhăn trán suy nghĩ câu nói của Scor, lại nhìn Pis ở phía sau nên phát hiện đc vấn đề. Phối hợp diễn thôi.

_ Tôi biết cậu ko muốn cơ thể xinh đẹp của cô ấy xảy ra chuyện gì nên mới đến đây gọi cậu này. Đã bỏn vẹn toàn thân rồi, Xem ra bỏn tới đâu thì phiền cậu chữa trị tới đó thôi.

Scor cười cách Capri giúp mình, kẻ này đúng là diễn còn lố hơn cậu

_ Phải dùng thuốc bôi trị bỏn, chữa trị cho mỹ nhân.. Ta ko ngại phải dùng tay..... Pio!!

_ Dạ, chủ nhân có gì phân phó ạ??

_ Dọn dẹp mảnh vỡ trong phòng, có lẽ tối nay ta sẽ ko về.....!! Cho cô ta ăn đúng bữa, nếu cô ta dám bỏ bữa nào thì giết 1 nhân ngư để trừ vào.....

_ Vâng!!

Scor và Capri cùng nhau rời đi, Pio chán ghét nhìn cô, tay điều khiển ma pháp đem các mảnh vỡ thu dọn.

_ Ta cảnh cáo cô.... Nếu cô còn có ý nghĩ muốn gần gũi ngài ấy thì mau chết tâm đi.. Trái tim ngài ấy ko dành cho 1 kẻ như cô....

Pis mệt mỏi cúi người xuống nhặt chiếc chăn và co rúm ở trên giường. Cô đã quá mệt rồi.

Li trong phòng đã hoàn toàn bất tỉnh, làn da ko ngừng đỏ rực, Capri lo lắng nhìn cô.

Scor _ Leo có nhẩn gì về ko??

Capri _ Ko!

Scor _ Ari hiện tại đang vắng nên ta nghĩ vẫn phải vào phòng cô ta lấy ít thuốc....

Scor dùng hàn khí bao trùm khắp người Li, từng hơi nóng đang cấp tốc tỏa ra từ người cô. Sắc mặt cô có phần dịu hơn. Scor thu tay về, dò xét

_ Hòa khí xâm nhập rất sâu, cần phải bôi thuốc một thời gian để ổn định thân nhiệt.....

_ Uhm!!!

Li tỉnh dậy nhưng ko dám cử động, cô cảm thấy đầu mình đang đc nâng lên, có dòng nước mát lạnh chui tọt vào miệng của cô.

_ Đã tỉnh!?

Cô nghĩ mình vừa nghe đc 1 giọng nói quen thuộc, nó trầm ấm, nó dịu dàng, nó mạnh mẽ, cô có cảm giác đây là giọng của Capri..... Nhưng có lẽ cô đã nghe nhầm rồi, Capri sẽ ko đối với cô như thế..... Sao cô lại nghĩ đây là giọng Capri đc chứ, cô thật ngốc mà, tưởng nghĩ hẩn lo cho cô sao?? Hẩn chưa bao giờ nhẹ nhàng với cô, hẩn thô bạo, độc tài và bá đạo...

Càng nghĩ đến đây, tim cô lại càng đau. Mắt cô mở ra ko nổi, màn đêm làm cô sợ hãi

_ Tôi... Đây là.....!!

_ Đừng sợ.... Giác mạc và màng nhĩ của cô tạm thời bị tổn hại thôi.... Tôi sẽ giúp cô khôi phục lại....

Giọng nói dường như đã đổi khác, nó lạnh lẽo hơn..... Cô cảm giác mình ko nghe ra đc gì nữa rồi, cô ko thể nghe rõ đc nữa

Scor xoay qua nói nhỏ với Capri

_ Theo tôi đến phòng được.

Capri ko an tâm khi để Li một mình nhưng cậu vẫn đi theo. Scor lần mò vài cái chai lọ trộn trộn nấu nấu cái gì đó càng khiến Capri căng thẳng thêm, cậu hỏi

_ Cô ấy.....!!

Ko đợi Capri hỏi xong, Scor đã vùi vào tay cậu 3 cái lọ.

_ Đây là thuốc bôi, thuốc trị và thuốc dưỡng, cho cô ta uống ngày 3 lần. Còn thuốc bôi thì ngày 1 lần. Ko có Ari ở đây nên ta nghĩ công hiệu sẽ kém đi và cần điều trị lâu hơn.

_ Vậy khi nào Ari trở về.

_ Ta sẽ liên lạc với cô ta, cậu đi chăm lo cho người của mình đi.

Quái lạ, sao đến cả Leo mà vẫn ko liên lạc với cậu nhỉ?? Scor cau mày nghĩ đến tình huống xấu xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Hầu gái của ma vương (2)

Mở mắt ra, đập vào vào mắt Ari ánh mắt dịu dàng mà nóng cháy của Leo. Tay hắn vẫn ôm chặt lấy cô ko rời, lưu luyến chuyển dời 1 tay khỏi eo cô, chạm nhẹ vào má cô xoa xoa, hắn cười.

Ari ko biết khuôn mặt mình lúc này thế nào.

Ting ting!!

Chỉ cảm thấy nó nóng rực.

Cô giật mình gạt phắc tay hắn ra khỏi mặt mình, người cũng rời đi thoát khỏi cái ôm hắn.

_ Anh bị thương mà còn bị tôi đè lên, thật có lỗi!!

Ko muốn đối mặt với hắn, cô đem quả cầu bật lên, Leo ở phía sau mỉm cười nhìn cô.

Khuôn mặt lạnh người nhìn của Scor hiện ra, Leo nhìn ko tự chủ nuốt ực 1 cái, sao chứ?? Sao mặt của tên Scor này đáng sợ như vậy?

Còn đáng sợ hơn là hắn mở miệng nói chuyện đầu tiên nữa chứ??

_ Các ngươi vì sao ko liên lạc???

Ari _ Xin lỗi thưa ngài!! Là ta và Leo ko cẩn thận rơi vào bẫy của kẻ địch và bị chúng truy giết, đã để ngài đợi là lỗi của ta!!

Scor nhướng mày _ Kẻ địch?

Ari _ Vâng, là hắc pháp sư!!

Scor _ Giải quyết mọi thứ rồi trở về!!

Ari _ Vâng!!

Leo có phần ko cam, sao Ari có vẻ nghe lời Scor vậy ta?? Hắn có phần ghen, cánh tay dài săn chắc định vòng qua bụng cô kéo vào lòng mình, nhưng rùi là đột nhiên vết thương dờ chứng buốt đau cả lên.

Thấy Leo vòng tay qua bụng mình, Ari vẫn có phần khó chịu trước hành động thân mật với nam giới này.

Ari _ Anh làm gì?? Thương thế nặng ko lo nàem yên mà sờ mó đâu thế hả!?

Leo giật thót, thấy cô tỏ vẻ lạnh lùng nên cậu có phần sợ nhưng vẫn tỏ ra chí khí đàn ông

Leo _ Tôi bị đau... Muốn em xem xét lại vết thương cho tôi!!

Nghe đến vết thương, tâm Ari mềm nhũn cả ra. Dịu dàng, ân cần đáng sợ lun.

Ari _ Đc, để tôi xem nào!!

Leo hưởng thụ sự đối đãi dịu dàng của Ari 1 cách thỏa mãn, hắn thật chí còn lên sờ mó móng cô 1 ít nhưng cô ko đánh hắn mà để yên cho hắn càn rỡ, tuy ko phản kháng nhưng quả thật Ari đang cố kìm nén tên tức giận, trong lòng ko ngừng mắng thầm Leo là tên bại hoại. Mặt cô đỏ ửng cả lên, có tức giận xen lẫn cả ngượng ngùng, đây là lần đầu tiên cô dễ dãi bị 1 tên đàn ông phi lễ đến mức này đây.

Mặt Leo toát lên ý cười, ngắm nhìn biểu cảm của cô, hấn ko khỏi thích thú, bắt giác chú ý đến cặp ngực lớn kia hôm qua đè lên người mình, hấn nuốt ực 1 cái, của cô quả là to và nặng nhưng có sao bộ y phục lại kín đáo thế, nhìn chả thấy khe hở nào cả. Di dời chú ý của mình qua cặp môi của cô, miệng hấn ko kìm dc mà thốt lên.

_ Ari!! Liệu tôi có thể đòi 1 phần thưởng từ em ko??

_ Gì cơ??

_ Ý... Ý tôi là..... Tôi vì em mà thảm hại thế này!! Ít ra cũng phải cho tôi 1 cái gì đó khích lệ chứ??

Ari tròn mắt khinh thường nhìn Leo, vậy tên mắc dịch nào nãy giờ ăn đậu hủ của bà chưa đã hay sao mà còn đòi hỏi. Bà đây còn nghe dc hết tiếng người nuốt nước bọt liên tục vì thèm khát bà rồi nhá. Vậy mà mặc dầy đòi hỏi từ bà cái gì nữa à??

Như hiểu dc cô nghĩ gì trong đầu, Leo giả ngô ngái ngái cái trán.

Leo _ Ồm.. Em biết đấy.... Sờ mó em.... Khụ.... Là do tôi chủ động...giờ em là người biết ơn nên em là người chủ động mới đúng.

Leo nói như đinh đóng cột, tỏ ra khí thế như thể điều cậu nói là ko hề sai tí nào.

Ari hờ hững, tăng thêm lực đạo tay siết chặt dải băng làm Leo la ối cả lên.

_ Chính vì lí do như thế nên giờ tôi mới lột cái thân xác của mình đến bên cạnh anh để băng bó đây này.

_ Đây là nghĩa vụ nên làm mà.... Ôi... Nhẹ thôi.... Đây ko phải là hành động trả ơn..... Ặc đau...

Có vẻ như là đau thật, mặt Leo tái mét, trán đã phủ 1 tầng mồ hôi. Ari lúc này mới hoảng hốt mà giảm lực đạo tay lại. Ai ngờ Leo lại né cái chạm của cô.

_ Ko sao??

_ Để tôi xem cho anh... Xin lỗi, là lỗi của tôi cả!! Đáng lẽ lúc đó tôi ko nên cứng đầu như thế thì mọi chuyện đã ko như vậy?!

Nói đến đây mắt cô đã ướt át nhìn có chút đáng yêu.

_ Ở lại là quyết định của tôi! Ko liên quan gì đến em cả! Còn nữa, vết thương của tôi khá ổn rồi. Phải nhanh trở về cung điện thôi. Mà trước đó, cho tôi nụ hôn khích lệ đi.

_ Anh..... Mơ tưởng!! Nhanh đi nào!!

Tuy tò thái độ cứng rắn vậy thôi, ấy vậy mà mặt cô đỏ bừng cả lên.

Cô gái trần trọc khó chịu trên giường, mặt cô lộ rõ sự sợ hãi. Như là gặp ác mộng, miệng ko ngừng kêu rên.

_ Li, em ổn chứ??

Capri sợ hãi nhìn cô, cậu vỗ nhẹ lên mặt cô có ý muốn đánh thức cô tỉnh dậy.

_ Ko.... Đừng..... Làm ơn..... Thả tôi ra.... Làm ơn đi Capri.....xin ngài thả tôi ra.....

Capri sững sờ, vẻ mặt ngưng trọng, cô đang gặp ác mộng là vì hấn. Chả lẽ hấn đã làm cô tổn thương nặng nề đến vậy sao?? Một cảm giác nặng nề xộc vào tâm trí Capri, hấn cắn môi dưới, dịu dàng nhìn cô.

_ Li, ko sao cả?? Ngoan đi nào!!

_ Ko.... Đi đi.... Tránh xa tôi ra.... Tôi ko phải.... Tôi ko phải là đồ chơi tình dục của anh... Hức.... Tôi ko phải.....

Có vẻ tâm lí Li càng tệ hơn, nước mắt bắt đầu chảy dài đầm đìa. Capri cảm giác tim mình vừa có 1 nhát dao lướt qua, hấn lúc này chợt phát hiện mình đứng là 1 kẻ tồi tệ.

Hấn nâng cô lên, ôm vào lòng, bàn tay thon dài lạnh lẽo vuốt vuốt cái trán của cô.

_ Li, đừng như vậy nữa em. Mau tỉnh lại đi nào, em như vậy, anh sợ lắm!!

Sợ, vua Capri cô độc lãnh khốc có sợ sao? Có đấy, giờ phút này hấn thật sự rất sợ, hấn trách mình ngu dại vì đã để lại 1 vết thương hằn sâu trong tim cô.

_ Ko..... Tránh.... Tránh ra.....

Li cự quây, tay quơ loạn, Capri sợ hãi ngăn chặn hành động của cô, nếu cô cứ động loạn như thế thì vết thương sẽ tệ hơn mất.

_ Li, đừng sợ, anh sẽ ko làm gì em đâu!!

Đưa lưỡi liếm đôi mắt ướt đầm của cô, lòng hấn có phần nóng lên, ặc rồi, hấn thừa nhận mình là 1 nam nhân có sinh lí khá mạnh, dù gì hấn đã phải nhịn gần 1 tháng rồi. Mỗi lần ở bên cô có cảm giác rục rịch khó chịu rất muốn giải phóng nhưng đành nhịn thôi, cô bây giờ ko ặc.

Nụ hôn rơi nhẹ trên mặt cô, mắt, gò má, cái mũi, lưỡi sâu luồn vào khoang miệng sục sôi, hấn ko muốn nghe tiếng sợ hãi của cô nữa mà thay vào đó là tiếng rên rỉ cơ, Li của hấn như thế mới đáng yêu.

Capri như bị bỏ đói đã lâu, hấn cuộn sạch hết mọi mùi vị thơm ngọt trong miệng cô nuốt về miệng mình. Li như đã dừng lại con ác mộng và bị hấn hung hăng hôn đánh thức cô. Tiếng rên ko tự chủ kêu lên. Cô có vẻ thật hưởng thụ bị hấn cưỡng hôn thế này.

Li sợ hãi khi bất ngờ bị ai đó mãnh liệt hôn, nhưng cô ko ghét nó lắm, vì mùi vị cái hôn này, có thứ rất quen thuộc như là của anh ấy, nghĩ thế nhưng thứ ám ảnh vẫn còn, cơ thể cô bắt đầu run rẩy.

Cảm nhận ặc vật nhỏ bé trong lòng mình có chút run run, Capri lúc này mới luyến tiếc tách môi mình ra khỏi môi cô. Hấn phải nhịn, giờ mà tiếp nữa hấn sợ mình sẽ ko kìm chế ặc cái vật nóng bên dưới mắt, hấn ko muốn lại làm tổn thương cô, cô ko phải là đồ chơi tình dục của hấn. Hấn rất sợ cô nàng ngốc này sẽ nghĩ quẩn nữa mất.

Li thở hồng hộc, mặt có vẻ ửng hồng, ko biết là do ngượng hay là thiếu hơi. Một lúc sau cô mới mở miệng.

_ Cho hỏi..... Là ai vậy ạ!? Vì sao lại h....hôn tôi?

Càng nói, biểu cảm của cô càng đáng yêu phong phú hơn, Capri có loại xúc động ko tả, hấn nghiêng răng, cả người căng lên. Đáng yêu như thế là muốn dụ dỗ hấn.

Li giờ cả người đều phồng, nước da nhợt nhạt kém sắc, ấy vậy mà vẫn dễ dàng gọi lên lửa nóng trong bụng cậu.

Giọng trầm lắng tràn đầy mùi vị dục vọng đè nén.

_ Em.... Nghe ặc rồi chứ??

Như trả lời cho câu hỏi của Capri, Li ko hề có phản ứng gì cả, cô vẫn chưa nghe ặc. Cậu buồn rầu đặt cô lại trên giường, thu dọn đồng sách gần đó. Tên sách đều có tựa đề là ma pháp khẩu cảm, cậu trước giờ gần như ít giao tiếp loại này nên tạm thời ôn lại, nó rất thích hợp để giao tiếp với Li lúc này.

Thao tác ma pháp hoàn mỹ ặc cậu thi triển, Li có vẻ bất ngờ khi đột nhiên nghe lại ặc âm thanh, cô bất ngờ và có vẻ hơi vui.

_ Cho tôi hỏi, ngài là ai??

Capri nghĩ lúc này ko nên để cô bị kích động nên

_ Tôi.... Tôi là một hầu gái của lâu đài này.

Cô thi triển ma pháp gây cho Li cảm giác giọng cậu cao và ngọt lịm hơn. Capri vừa xấu hổ nên sờn da gà vịt cả lên.

Li có vẻ ko tin, tay cô giờ lên sờ sờ giữa ko trung, chạm nhẹ, Capri hoảng hốt lùi về sau 1 chút để tránh đi tầm với của cô, trời ạ, cứu cậu với, cô gái này vừa chạm vào tiểu bảo của cậu a. Cô ấy có biết núi lửa sắp phun trào ko chứ? Cậu mà ko giữ mình ặc đều là do lỗi cô cả.

Li có vẻ hoảng sợ, mặt lộ tia hoang mang

_ Ô.... Ngài đâu rồi?? Làm ơn trả lời tôi đi??

_ Ừm.... Tôi đây!!

Capri trấn an mình lại, ráng lấy lại vẻ lãnh đạm ngày thường.

_ Ừm, làm ơn cho hỏi! Người vừa hôn tôi là ai vậy ạ??

_ Ô.... Ặc... Là cô ảo giác thôi!!

Capri cố phui bỏ mọi thứ

_ Đừng lừa tôi a! Nó rõ ràng rất thực!! Đó có phải là....!!

_ Là.....!!

Capri cũng theo cô kéo dài ám muội, cậu nhếch mép cười. Li bật lại khuôn mặt mình, cô khoác khoác tay

_ A ko!! Chắc như cô nói là tôi nghĩ nhiều thôi á!!

_ Đúng vậy! Là... Em... A tiểu thư nghĩ nhiều rồi!! À, mau uống thuốc đi nào. Như thế mới mau khoẻ đc!

_ Thôi mà, tôi và cô đều là hầu nữ như nhau, sao lại gọi tôi tiểu thư chứ??

_ Những cô gái xinh đẹp đều xứng với 2 chữ tiểu thư cả. Đặc biệt là em, Li!

Capri ko ngại cho Li lời khen ngọt ngào nhưng xét cho cùng hình như cậu cũng đang khen mấy cô gái khác khiến mình thấy thật kinh khủng. Trong lòng cậu, ngoại trừ Li ra, thì mấy cô khác đều là cô rom mà thôi.

.....

Thuốc có phần chảy ròng ra từ khoé môi của Li, Capri theo phản xạ dùng ngón cái chùi cho cô khiến cả 2 đơ người giây lát.

_ À... Tôi thật sợ ý!! Để xem, khăn tay!!

_ À ko.... Là lỗi của tôi, đến uống thuốc mà vẫn vô dụng như thế. Khiến cô chê cười rồi.

Li cười yếu ớt 1 cái, giọng sầu đau

_ Khi cô chăm sóc cho 1 người xa lạ, cô ko cảm thấy phiền sao?? Ý tôi là, cô ko thấy nó quá quái nhĩ?? Xin lỗi, tôi hơi hơi ngốc.

_ Em... À, cô có chuyện gì sao? Nếu đc thì cho tôi làm người lắng nghe chứ??

Capri lật lật vài trang sách tham khảo những câu nói hòa đồng và gần gũi.

_ Tôi... Thật kì lạ, lúc trước tôi cũng từng chăm sóc cho 1 người. Khoảng khắc tìm đc anh ấy gần bờ sông, anh ấy trông thật tệ. Bùn đất gần như lấp đi mọi thứ của anh nhưng lại thế nào.... Điều ấy làm tôi rung cảm. Hay là vì tôi đang cảm thương cho sự sống thoi thóp của anh ấy lúc đó. Anh có sức sống rất mãnh liệt, vết thương dần tốt hơn, tôi chợt nhận ra nếu anh hồi phục thì sẽ rời xa tôi.....và đến giờ tôi vẫn ko bỏ đc ý nghĩ, phải chi anh ấy ko lành lại thì tốt, như thế anh ấy chả phải là của riêng tôi sao? U.... A.....!!

Li nức nở rơi lệ, Capri bình tĩnh nhìn cô, mắt cậu lúc này trầm lắng hơn mọi thứ. Cậu định mở miệng hỏi thì cô lại nói tiếp.

_ Hay là..... Cứu 1 người mình nên hận là sai?? Tôi thiết nghĩ, có nên buông bỏ hết mọi thứ về anh ta hay ko??

_ Ko.... Ko đc.....!!

Capri tỏ vẻ quyết liệt, cậu đủ thông minh để đoán ra người trong câu chuyện là mình. Cô muốn quên đc cậu, điều đó nhất quyết ko đc.

Cốc cốc!!

Tiếng gõ cửa vang lên, cậu bắt giác nhíu mày, là ai dám đến chỗ cậu phá chứ??

_ Tôi có khách, em đợi 1 chút. Khi quay lại tôi sẽ cho em câu giải thích thích đáng.

Li khó hiểu suy ngẫm, sao cô hầu này xưng hô đột nhiên kì lạ thế??

_ Là ai??

Capri ko mặn ko nhạt lên giọng hỏi. Phá chuyện của cậu là ko muốn sống mà.

_ Là tôi, nữ hoàng Virgo thừa ngài Capricorn. Sẽ ko phiền nếu chúng ta nói chuyện một chút chứ??

Capri có dự cảm ko lành, cau mày, nội tâm dâng lên sự khó chịu khi nghe Virgo nói nhưng cậu cũng cho cô vào.

Hai người lạnh lẽo nhìn người đối diện, Virgo tư thái ung dung ngồi trên ghế, còn Capri thì tỏ vẻ khá nghiêm trọng. Cô ko vòng vo mà đi vào chuyện chính.

_ Mong ngài hãy trả lại cô hầu gái cho tôi đc ko?? Ngài đã chiếm cô ấy quá lâu rồi.

_ Ko thể!!

Đứt khoát chặt đứt suy nghĩ của Vir, tuyệt muốn lấy Li xa anh 1 lần nữa sao?? Ko đc, anh ko cho phép, Li suốt đời này đừng mong chạy thoát khỏi

anh.

Virgo đen mặt, liếc nhìn Capri vô cùng lạnh lẽo, khi này cô ko hề yếu thế hơn Capri chút nào, hần muốn giữ chặt mãi Li, nghĩ cô sẽ cho phép hần như thế sao?? Li chịu đau đủ rồi. Giờ cô mới chính là người bảo vệ cô ấy.

_ Hình như ngài đã quên mất cô ấy thuộc về ai rồi sao?? Ngài Capricorn!!

_ A..... Sao ta có thể quên đc chứ Virgo!! Rằng nàng ta là Libra, cô gái ngay từ đầu đã là của ta sao thuộc về người đc nhỉ??

Virgo có phần giật nảy, sắc mặt có vẻ tệ hơn, cau mày đối diện ánh mắt của Capri, cô có phần né tránh cái nhìn đối diện này của hần. Thì ra hần đã biết.

_ Ngài nói gì?? Tôi ko hiểu ý ngài cho lắm?

_ Hừ!! Cướp đồ của ta thì quên mất chủ nhân nó là ai sao?? Vậy đề ta nói cho nhớ, Libra là của ta. Ai cũng đừng nghĩ cướp đi cô ấy, đặc biệt là người. Tên nam nhân đã đột nhập vào cung điện của ta.

Ánh mắt Capri bắn ra tia lạnh lẽo cảnh cáo dọa người. Virgo cảm giác mình bị khí thế của hần đè chết. Cả người ngấn ko đc run rẩy.

Cô biết đc rằng vua Capricorn rất đáng sợ nhưng tự mình chứng kiến mới..... Nhận ra điều đó còn hơn xa cả đáng sợ. Ma lực như sức mạnh vô hình bóp nghẹt cô vậy. Cô đứng bật dậy, khởi động ma pháp.

_ Điều gì khiến ngài nghĩ như thế?? Hay ngài cho rằng

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Puro giải cứu công chúa (1)

Scor tự nghĩ, nàng ấy nằm thế ko ngộp hay sao?? Thật đáng ghét, hần tránh mặt lâu như thế mà tiểu mỹ nhân ngư này vẫn vô tư ngủ ngon. Thậm chí là tư thế vô cùng thoải mái của nàng, người co lại và nằm sấp, mông cao cao vênh lên. Ngủ vô cùng khiêu gợi và ám muội, nếu hần nhớ ko sai thì đây là tư thế hần thích hành hạ nàng nhất thì phải, ko phải bây giờ lại thành thói quen trong lúc ngủ luôn rồi sao??

Scor nhếch môi nguy hiểm, hần rất thích, quả là thói quen tốt. Nhưng ko đc, nàng nằm như thế, chiếc áo của hần đc nàng mặc lên đc kéo cao sấp lộ ra cái mông trắng, nghĩ đến đây, Scor bắt giác đen mặt. Tính chiếm hữu hần rất cao, hần nghiêm cấm Pio tiếp xúc với nàng quá nhiều. Lỡ lúc nàng ngủ bị Pio nhìn qua rồi thì sao??

Úm... U'....!!

Người trên giường cựa quậy 1 tí, chiếc áo có phần lại bị kéo cao hơn nữa, cái mông hoàn toàn lộ ra ngoài. Scor bắt giác đen mặt, cô nàng này, thế mà ko mặc đồ lót. Đúng là đáng đánh đòn và phạt nặng mà.

Mắt hần khép hờ, mị hoặc nhìn chăm chú mông trắng đáng yêu, nhìn kĩ hơn sẽ thấy trên đó còn vết bầm, Scor vô cùng tự hào khi nói thứ đó là do hần tạo ra.

_ Hừ, phải phạt thôi!!

Bàn tay chèn vào giữa 2 đùi mềm, nhẹ nhàng mà khiêu khích mon trớn tiểu hạch nhí, cảm giác đc điều kì lạ, cô gái nhỏ rên hừ, người có chút run run.

Scor vui thú bóp tiểu hạch, lại đem 2 cánh hoa véo mạnh, tron nhấn mềm mại vô cùng, ko hề có chút tiểu mao nào, Pis lò mò muốn thức dậy. Cô cảm giác như ai đang đùa nghịch bên dưới của cô vậy. Định trở người lật mình nhưng cô phát hiện ra là ko đc, cánh tay rắn chắc đem eo cô ôm chặt lại, cánh tay khác lại mò tìm khám phá u cốc bí mật, lướt nhẹ bên ngoài cửa hang. Bất ngờ, một ngón tay thúc mạnh vào tiểu huyết của cô, Pis rên lên thư thái, ko cần nhìn cô cũng biết là ai rồi. Còn ai ngoài Scor sẽ bắt Pis chơi trò vợ chồng chứ??

_ Dậy rồi sao?? Xem ra mẫn cảm đến thế??

Khí nóng phả vào cổ khiến Pis có chút nhột, tay luồn theo khe hở mà xoa bóp bộ ngực cao bẻ ngẽ. Nhào nặn hình dạng bất quy tắc, có lúc ép chặt chúng lại làm cô muốn ngộp.

_ Chà.... Vài ngày ko gặp đã phát dục tốt đến mức này rồi!!

Scor ra giọng bất ngờ thích thú vô cùng, nghe lời dâm dục từ anh, Pis như bị kích thích, bên dưới đột ngột co lại ép chặt lấy ngón tay của Scor.

_ A... Ko muốn... Đi ra a!! Hu... Đừng động nữa!!

_ Còn nói ko muốn, xem cái miệng bên dưới của em ngậm tay ta lợi hại thế nào?

Biểu hiện cái miệng bên dưới của cô khiến cậu rất hài lòng, khuôn mặt long lanh ý cười. Biết 1 ngón ko đủ, cậu rút ra rồi thúc vào 3 ngón, xoay tròn cổ tay, dùng ngón tay gầy nhẹ trong hang động, cơ thịt mềm mẫn cảm bị khiêu khích của anh tấn công ko thể chống trả, Pis bị khổ sở vô cùng, khoái cảm cứ ồ ạt ập đến ko đỡ nổi, cứ như thể dịch trắng cứ liên tiếp chảy ra men theo cơ đùi chảy xuống tấm niệm trắng.

_ Ô... mạnh.... Mạnh hơn nữa a!!!

Như đáp lại yêu cầu của cô, anh đem tay mình nhét vào nụ hoa nhưng.... Tuyệt ko động nửa phần. Pis nhuộm đầy dục vọng nhìn anh, mắt chớp chớp làm nũng ko ra tia chán ghét như trước. Anh hài lòng điều này.

_ Muốn thì tự mình động!!

Pis biết ko còn cách nào khác, trong chuyện treu đùa cô thì anh ta tuyệt sẽ làm tới chót. Nhưng tư thế này muốn cô tự động thì rất khó, mong bị nâng cao đến thế cơ mà!?

_ Ko biết!! Khó chịu... Cho em đi!

Ko đáp lại lời cô, mà thay vào đó Scor vẫn giữ nguyên tư thế, tay cậu khoé chặt vòng eo cô để giúp cô duy trì tư thế. Pis thân nhuộm 1 tầng mờ hôi, cô cảm thấy ánh mắt của Scor dường như chăm chú nhìn vào bên dưới của cô, điều này làm cô.... Ngượng.

Và có lẽ may mắn đã giải vây cho cô, 1 giọng nói vang lên.

_ Chủ nhân, vua Aries và Leo đã trở về rồi ạ!!

_ Đc, người đi xem tình huống của 2 người họ trước 1 chút. Sau đó bảo Gemini gọi Capri triệu tập đến phòng ta!!

_ Vâng, thưa ngài!!

Pio mắt nhìn cánh cửa phòng ngủ đầy thâm thúy, mắt ẩn chứa vẻ khó đoán. Mạng sống của chủ nhân đang ngày càng nguy hiểm, mình phải mau chóng tìm kiếm diệt trừ cô ta thôi.

Có vẻ như trong phòng của Capri nổ ra 1 trận chiến.....

_ Ngài cho rằng trái tim Libra thuộc về ngài sao??

Câu nói này quả làm tâm trạng Capri càng xấu hơn. Vir chả khác nào tát gáo nước lạnh vào hấn.

_ Hừ, có thì sao, ko thì sao?? Dù thế nào đi nữa thì cô cũng đừng mong ta giao người ra!! Mời đi cho!!

_ Ko thể nói lí với kẻ xấu mà!! Ta sẽ ko cho phép ngài đoạt lấy cô ấy nữa đâu, Li đã tổn thương đủ rồi.

Capri bất ngờ lộ ra vẻ lúng túng, điều này là thật sự, năng chịu đựng tổn thương tâm lí quá nhiều rồi. Nhưng hấn ko tỏ vẻ yếu thế.

_ Chuyện vợ chồng ta tự có cách giải quyết, còn cần người ngoài như người xen vào sao??

_ Người.... Tức chết mà. Thay vì lí lẽ vậy dùng nắm đấm nói chuyện đi.

Nãy giờ vài 3 câu qua lại thì 2 người họ đã muốn cấp cái phòng đem xào loạn cả rồi. Ko ai nhường ai nhưng người tinh tường sẽ nhận ra, Vir bị yếu thế.

_ Dừng lại trận đấu nào!! Capri, Scor kêu người đến phòng hấn kia!!

Phòng Capri to vô cùng nhưng do cũng là phòng thôi nên họ chuyển qua đấu quyền thủ với nhau, tư thế vung chiêu loạn xạ ngẫu cả. Gemini bắt lực đứng chết trân nhìn họ, hấn có vẻ suy tư điều gì đó rất nghiêm túc.

Bốp!!Rầm!!

Ko lời thôi, Capri ko hề thương hương tiếc ngọc lấy 1 chưởng thổi bay Vir vào tường. Gemini cứng đờ sợ hãi lun. Dã man thật!!

_ Người thô bạo vậy?? Lỡ người ta bị thương nặng thì sao?

_ Lo vậy thì nhanh đem cô ta đi đi.

_ Người.....!!

Vir tức giận nhìn hần, nhanh đứng dậy đem mình chỉnh lại 1 vài chỗ thì kiểu điểm bước đi như chưa từng xảy ra việc gì. Vứt lại 1 câu

_ Ta..... Sẽ ko cho người đc như ý muốn!!

Gemini kinh hãi nhìn theo, như có vui mừng như có kinh ngạc.

_ Ta tìm đc rồi!!

_ Người đi trước, ta còn chút việc!!

_ Đc!!

Gemini vui vẻ đáp lời và biến mất hút. Phần về Capri thì cậu dọn đồng hồ hỗn độn lại như cũ, cậu trở về phòng ngủ. Đã để cô đợi lâu rồi.

_ Ngủ rồi sao??

Đã bao lâu rồi mới có thể thoải mái ở bên cô thế này?? Hần đã biết, đc ngắm cô ngủ là giấc mộng đẹp nhất đời hần rồi. Hần phải trân trọng khoảnh khắc này, vì có khi nó sẽ lại cướp mất.

Capri đem lọ thuốc bôi khắp người Li, khuỷu, nhưng muốn làm điều đó thì phải lột sạch cho cô trước đã. Ko phải là hần cố ý ăn đậu hủ cô đâu, là do tình thế bất buộc thôi.

Đừng nhìn, ko đc nhìn, nhưng quả nhiên sờ thật đã, thằng đệ cảm giác đầu, ko đc chứa tạp niệm.

Với Capri thì skill lột đồ vô cùng nghệ thuật, hần nhìn cô mà nuốt nước bọt ừng ực. Thuốc bôi mát lạnh vô cùng vậy mà khi chạm vào cô thì hần lại thấy nóng rực.

Cái tay, bắt lấy cái tay đang làm bậy đi!!

Capri thừa nhận là hần bôi thuốc lên mông cô thì chỉ có hơi lâu tí thôi mà, còn bôi lên đùi thì chỉ có hơi xoa bóp nhẹ thôi, lỡ tay trật đường rây thì tay rơi vào giữa đùi cô thôi mà, mặc dù hần tay có hơi cọ vùng non mềm tí xíu. Đặc biệt là ngực, thoa thuốc cũng phải cần có tâm nha, phải thoa hết, kéo dể sẹo thì sao?? Thế là Capri hét bóp, nhào nặn, lại thỏa mãn kéo tí hồng ti thôi mà.

Biết là thuốc đã ngấm vào da hết rồi, tuy nhiên Capri lại ko muốn mặc quần áo lại cho Li vì lí do, thuốc sẽ lem hết, mặc áo gây mất cảm da nên sẽ khó chịu. Quả thật ko nên để cô trần truồng vì thế hần tạm thỏa hiệp lấy áo mình cho cô mặc, áo hần vải là tốt nhất, hơn hần cái áo người hầu lộ liễu đáng ghét kia nhiều.

Vậy tác giả sẽ hỏi lun, quần đâu?

_ Im đi tác giả. Quần ta rất dài, cô ấy mặc ko vừa, vậy là đủ đẹp rồi.

Thấy chưa, tráo trở vô cùng.

Nhưng trời ko phụ lòng người, dù tên Capricorn sinh lí mạnh đến đâu khi nhìn thấy Li trong bộ dạng gọi tình thì hần cũng phải chạy thẳng vào nhà tắm, xả nước lạnh, tự giải quyết tiêu đề suốt 2 tiếng.

Cậu ko biết, trong đám quần áo cũ của mình, có 1 cục bột nhỏ phân thành 2. Một cục thì tiến về phía giường, còn 1 cục thì bám vào quần áo mới.

Cục bột đó là Puro tách ra thành các bản phân thân. Trong lúc đánh nhau, Vir đã kiếm cơ hội gài nó lên người Capri.

_ Thế nào rồi??

_ Tôi đã tiếp cận đc Li!!

_ Tốt, cậu hãy theo Capricorn đi. Vì thế mới tìm đc phòng của Scorpio!!

_ Đc!

Đây là 1 cuộc đối thoại ngắn của Vir và Puro, tình cờ làm sao!! Gemini cũng có mặt ở đó và nghe đc. Nguyên nhân rất đơn giản, từ lúc Capri nghi ngờ Vir là tên nam nhân đã đem Li đi thì Capri đã đem chìa khóa phòng Vir đưa cho hần kèm lời nhắn là, canh chừng cô ta.

Vir rất cẩn trọng, đem người hầu đuổi đi hết nhưng vì thế lại làm hần dễ dàng đột nhập và lẩn trốn hơn.

_ Virgo, xem ra cô em lại muốn gây náo loạn 1 trò lớn nhĩ?? Vậy ta chờ xem em sẽ làm gì đây??

Rõ ràng là bao che mà. Đại gái hoàn đại gái.

_ Tác giả im đi. Đây gọi là mưu trí!

Cộp cộp!!

Tiếng nhịp tay trên bàn ko ngừng vang lên, muốn biết tại sao?? Đó là do Leo hấn thiếu kiên nhẫn rồi. Ko chịu đc nữa, đập bàn 1 tiếng, hùng hổ đứng lên quát than.

_ Tên Scorpio khôn khiếp, lão tử vừa về là đã lao đầu đến đây ngay. Thế mà ngươi lại để lão tử ngồi đợi tận 1 tiếng. Ta muốn giết ngươi a....!!

Mà trong căn phòng kia, ngài Scorpio vẫn còn rất thông dong ghẹo gái.

Scor hài lòng nhìn bàn tay nhuộm đầy dịch trắng óng ánh. Giữa cái khe hở ngón tay các tơ dịch kéo dài phủ luôn cả ngón tay hấn, hấn cười cười nhìn cô gái nhỏ đã nằm xụi lơ. Đây là thành quả cô tự lao động mà có a, phải tự động rất lâu mới xuất đc, thật đáng thương.

Cả người cô ướt đầm, bên dưới nhảy nhụa ko chịu đc, ko ngờ lại xuất đc nhiều như thế. Giường bị cấp làm bắn vô cùng.

_ Thật là... Ra đây cả tay ta!! Đem tay ta ướt cả rồi!! Em làm sao đây, hả??

Pis xấu hổ ửng hồng cả lên, nhìn như cá hấp chín đến nơi. Scor xấu xa còn cố ý dùng mặt dịch đang chảy ra từ hoa huyết đem vẽ, bôi lên cái lưng của cô. Thật dâm mĩ!!

Hu, con người xấu xa ấy lại khi dễ cô!!

Rầm!!

Pis chỉ định vui mặt lần tránh tà tứ của Scor nhưng ko ngờ 1 tiếng động lớn vang lên khiến cô sợ hãi. Ko tự chủ ôm lấy Scor dù cả người cô ê ẩm vô cùng.

Scor mất vô vị liếc về phía cửa, tên Leo đó thật thiếu kiên nhẫn mà. Dám đem tiểu nư của ta cấp dọa sợ thế này, to gan thật!!

Nói là thế, vậy mà tên này vẫn trêu chọc cô tiếp. Đặt ngón tay dính đầy dịch sáng trước môi nhỏ xinh, Pis bị bất ngờ nên ngược đôi mắt to tròn long lanh lên nhìn anh.

_ Nhìn xem, tay ta bị em làm cho như thế này. Sao ta có thể ra ngoài tiếp khách đc chứ?

Như vẫn ko hiểu, mắt cô chớp chớp 2 lần nhìn anh. Môi mấp máy mở ra định hỏi gì đó nhưng lại bị hoảng hốt hơn khi Scor đang nhét thứ xa lạ gì đó vào tiểu cục huyết của cô. Pis cả người run lên sợ hãi, tựa vào Scor muốn xoay đầu lại để nhìn xem anh ta đang nhét gì vào cục huyết của cô.

Con buốt giá làm liền cho Pis nhận biết đó là thứ gì!! Trời ạ, là trụ băng!! Trụ băng nhỏ chỉ bằng cây viết thôi, vì Scor biết tiểu cục huyết của cô cần thời gian để tiếp nạp đc tiểu đệ của hấn.

Pis ô a khóc ko ra nước mắt, cảm giác này vừa thống khổ vừa vui sướng kì lạ.

_ Đau....!!

Pis rên nhẹ, ôm chặt lấy Scor hơn. Scor than thở, trụ băng nhỏ như thế đã làm cô đau rồi, sao cả 2 lỗ huyết của cô điều nhỏ thế chứ?? Hay là do cô còn quá bé, ko thể nào, ngực cô bự đến thế mà!! Lần nào hấn cầm thì cũng tràn ra hết tay hấn. Như thế này này, ngực cô cứ ép chặt vào hấn, chúng cứ tung lên tung xuống ko thôi.

_ Thả lỏng.... Như thế sẽ ko đau!!

Quá lạnh, Pis ko những ko thả lỏng người ra mà lại còn cứng ngắc hơn. Rầm!! Lại 1 tiếng nữa vang lên làm cho Pis càng sợ hãi, cơ thể càng co cứng.

Scor dùng thứ khác thu hút sự chú ý của cô, hấn dùng ngón cái tách miệng đang ngậm chặt của cô ra, đang ngón tay mình nhét vào.

_ Nào..... Mau đem tay ta liếm sạch đi nào!

Pis chân chừ vô ích, Scor lại thêm câu nói chí mạng.

_ Ko biết lúc người khác nhìn thấy tay ta thì sao nhỉ?? Có nghĩ em thật ra rất dâm dăng ko?

Pis sợ hãi lắc lắc đầu, đem ngón tay Scor ngậm chặt, cô chưa thể làm quen với chính mùi vị của mình nên lúc đầu chỉ là liếm nhẹ... Dần dần, Pis mút mút lấy ngón tay Scor rất nhiều lần, Scor đem ngón tay nhét vào thêm 2 ngón nữa, 3 ngón tay nhét vào miệng nhỏ trêu chọc lấy lưỡi đỏ mềm, hấn kẹp lấy lưỡi cô, Pis như mút ko kịp, dâm dịch và nước bọt theo khoé miệng từ từ chảy ra ngoài, như chưa thể thỏa mãn, cô liếm sạch cả lòng bàn tay anh, hút đi hết mật ngọt do chính mình lưu lại, lưỡi nóng cứ lượn lờ làm Scor có chút ngứa. Mặt cô ửng hồng, mắt si mê nhìn anh, Scor biết, cô là động tình nữa rồi.

Hắn thấy cô lấy này đáng yêu biết bao.

_ Ừm.... Muốn.... Muốn nữa.....!!

Cô làm nũng, đem đùi quấn chặt trên hông Scor, lấy sức mà cọ cọ lên quần anh khiến nó nhấn nhúm và lại thêm ẩm ướt 1 mảng. Cầm chặt tay anh hôn và cắn mãi, đến khi cánh tay ko thể thỏa mãn đc cô, Pis lại liếc nhìn đến môi anh.

Mặt cô hiện rõ chữ muốn hôn, Scor cười khi 1 cái, mạnh mẽ đẩy cả trụ băng trôi tuột vào tiểu cục huyết. Kích động lớn làm Pis run lên, cong ưỡn người về sau. Scor liếm nhẹ môi Pis, đem dịch trắng phủ trên môi cô liếm sạch hết, Pis định nồng nhiệt đáp lại nụ hôn nhưng ko thể, Scor đẩy cô té ngã ra sau.

Pis bị bất ngờ nên có hơi choáng, bị Scor xách 1 chân lên cao, mặt tiến tới gần hoa huyết khiến Pis có chút sững sờ chóng cự, cô đem 1 chân tự do đạp đạp. Scor nhìn cục huyết đang ko ngừng chảy ra nước mà cười, hôn lên hang động ướt đầm kia 1 cái, lại nhìn xuống cục huyết băng tan cả rồi. Thay cái mới thôi, hóa ra 1 trụ băng to hẳn, ko để Pis kịp phản kháng kêu ko muốn, Scor đem nhét hẳn vào cục huyết luôn. Pis kinh hãi nhìn Scor. Lại tiếp tục 1 trụ to hơn nữa đem nhét vào hoa huyết.

Thật sự rất lạnh, Pis khổ sở khóc oa mà ôm bụng, cô tay mò xuống muốn đem trụ băng kéo ra,.... Lại phát hiện ko thể, trụ băng đều bị nhét sâu vào bên trong rồi, vừa to vừa kệt cứng, bị cái tầng thịt mềm bao vây mút chặt, chỉ tại của cô quá nhỏ nên ko thể kéo ra đc nữa.

Muốn cầu Scor nhưng ko có cơ hội vì anh đã rời giường mất rồi, con người này vì sao cứ muốn hành hạ cô thế, giọt nước mắt đau đốn chảy dài xuống.

Leo nhìn cánh cửa đc mở ra mà nhìn bất mãn.

_ Hừ, cuối cùng cũng chịu ra tới. Còn tưởng nguoi chết luôn trong đó rồi chứ??

Tiếng rên bên trong, bên ngoài ko thể nghe nhưng tiếng Leo làm loạn thì bên trong vẫn nghe đc rõ ràng.

Scor nhếch mép ko trả lời, ngồi ngay ngắn lên ghế. Leo mắt tức giận khịt khịt cái mũi, hẳn nghe ra đc mùi hương quen thuộc từ Scor. Sau khi phân tích đc đây là mùi gì, Leo lập tức điên tiết lên. Tức giận run người chỉ thẳng Scor.

_ Nguoi.... Nguoi để ta đợi này giờ bên ngoài này là đi làm tình à!

Phụt!!

Ari phun ngum trà vừa uống xong, mắt tròn lên nhìn hẳn. Leo ý thức đc, hắng giọng nói lại, quần áo thay mới thì qua mắt đc Leo này sao

_ E hèm, nguoi để ta chờ vì đi động dục cơ à!! Đừng nghĩ giấu đc ta, ta ngửi đc cái mùi hương đó trên tay nguoi rõ ràng.... Đó là mùi.... Sặc!!

Ko để Leo kịp nói tiếp, Ari thẳng chân đem hẳn đá bay. Cô là thánh nữ, vậy mà đang bị tên ngu ngốc này tiêm nhiễm cái gì ko biết. Hắn càng nói càng tệ.

Để mặc 2 người đó chém lộn gì đó, Scor cười cười hôn nhẹ lên ngón tay mình, vẫn còn mùi hương này, mùi của cô thật thơm và dễ chịu, mùi của biển xanh.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Tân đẳng tối cao

Đã đến đông đủ rồi thì đi thôi!!

_ Cancer đâu??

_ Thưa ngài, ngài ấy đã đến nguyệt tháp trước rồi ạ!

_ Vậy còn Aqua??

_ Cũng đc đem đến đó trước luôn rồi ạ!!

_ Từ giờ đặt vào tình huống khẩn, gấp rút hoàn thành quân đội.

_ Xem ra bọn hắc pháp sư đã rất nóng lòng rồi.

.....

Nguyệt Tháp

Là tòa tháp lớn nơi Selene đang ngủ say. Một tháng nàng chỉ tỉnh lại 1 lần duy nhất rồi lại ngủ thiếp đi. Mà đêm nay là đêm trăng rằm, ngày mà nàng tỉnh giấc. Sự tồn tại của nàng mang đến tín ngưỡng to lớn cho dân chúng. Vì sao bất cứ ai cũng ko dám bắt kính với nàng dù cho phe càn quét có cuồng dã thế nào đi nữa nhưng vẫn ko hề hại nàng.

Ko phải ko mà càng là ko thể. Selene thù họ cả Sky này. Nếu nàng chết đi thì dám chắc người dân sẽ phản động với phe càn quét, nàng là tín ngưỡng cao quý của họ. Dù thế nào cũng ko đc vậy bản.

Mà bất ngờ hơn, ko ai biết, ko ai hay. Chính phe càn quét lại chính là người bí mật thù họ nguyệt tháp bao năm qua quyết liệt hơn ai hết.

Nguyên do.....

Trước tòa tháp cao hùng vĩ là cánh cổng vĩ đại chẳng kém. Từ xa đã thấy đc ánh đèn lấp loé của cỗ xe kì lân nguy nga rồi.

_ Ngênh đón đáng cao quý giá đáo của tôi!!

Hơn 30 tên lính canh đồng loạt cúi đầu. Và người đến dĩ nhiên là các vị vua.

Họ đi thẳng vào bên trong, cánh cổng cách tòa tháp rất xa, phải đi 1 quãng đường dài thì họ mới đến đc trước cổng nguyệt điện. Capri đem 1 khối ngọc hình dáng kì quái vô cùng nhét vào cái lỗ vuông trên cổng. Tia sáng quét qua, họ đc dịch chuyển hoàn toàn.

Căn phòng to lớn, hết ko gian ngăn hà bầu trời đêm. Chỉ có thể dùng choáng ngợp để khen ngợi thôi. Aqua đứng gác trước 1 cánh cửa khổng lồ, mắt thấy Scor thì gật đầu 1 cái.

_ Anh, Cancer đang ở bên trong. Cho cậu ta gặp mặt bà ấy ko sao chứ?? Lỡ cậu ta có hành động lạ nào thì sao??

_ Ko phải lo, cậu ta sẽ ko!! Nói đúng hơn là ko thể nữa rồi!! Sagit đã ko còn!!

Aqua như nhận ra, mặt lại âm trầm thêm nét thê lương. Cô mở ra cánh cửa để cho Scor vào.

_ Cancer, ra ngoài đi!!

Scor bước vào, sắc mặt lạnh lùng nhìn Cancer. Cancer nhủ mảy, lại lắc đầu bất lực, cậu buồn bã nhìn Scor nhưng vẫn ko nói gì. Cancer vừa bước ra ngoài thì cánh cửa lập tức khép lại ngay. Trong căn phòng giờ đổi thành chỉ có Scor và.... Selene.

Selene vẫn lặng yên ngồi trên giường, tóc vàng chảy dài khắp giường, cô có thân hình rất nhỏ, thân hình của 1 đứa bé gái. Dẫu thế vẫn nhìn ra đc vẻ đẹp mỹ lệ trên khuôn mặt đơn côi đó.

Xoay đầu nhìn thấy Scor, cô ko tự chủ rút 2 chân lại, né tránh cái nhìn của cậu. Hai người bảo trì im lặng khá lâu, đến khi Scor chủ động chịu thua mà mở miệng.

_ Gặp đc 1 đứa con khác của mình, cảm giác thế nào?? Mẹ!!

Selene cả người run lên 1 cái, 10 ngón tay đan xen vào nhau ôm gọn 2 đùi thon. Mặt cô vui vào đầu gối, giọng nói dễ nghe vô cùng cất lên.

_ Scor!! Vì sao..... Sagit lại chết?? Con nói cho mẹ nghe đi!!

_ Ha, còn ko phải là do chồng người làm sao??

_ Ko phải, sẽ ko đâu!!

Selene lắc đầu, giường có chút lún xuống. Thì ra Scor đã khụy chân lên giường. Bạo lực đem đầu Selene bắt buộc phải ngẩng lên đối diện với cậu. Selene mắt thấy khuôn mặt Scor, khuôn mặt cô toát lên vẻ đau đớn, đặc biệt là đôi mắt kia khiến lòng cô như bị giá lạnh.

_ Người còn đang mong chờ điều gì chứ?? Còn ko chịu thừa nhận hay sao?? Chính hẳn ta, helios đã giết chết Sagit chỉ để chiếm đc người lần nữa!!

_ Đừng nói nữa!!

Selene như hét lên ngăn cơn cuồng nộ của Scor. Scor nhắm mắt lại, thả người lên chiếc ghế sau lưng, có vẻ khá mệt mỏi.

_ Ta rút cuộc tìm đc tất cả 11 người còn lại.

Selene gật nảy, ánh mắt kì lạ nhìn Scor. Cô như muốn vọt tới trước mặt cậu để chắc chắn điều mình vừa nghe.

_ Con... Điều con nói là thật chứ?? Đã tìm đc.... Tất cả rồi sao....?

_ Vâng!!

Ko ngăn nổi về vui mừng của mình. Selene vọt đến cầm chặt lấy 2 tay Scor, ánh mắt van xin

_ Làm ơn, cho mẹ gặp chúng!! Mẹ muốn biết hình dáng của mấy đứa ra sao?? Làm ơn đi Scor, giúp mẹ đi!!

Scor để im cho Selene kéo tay mình, mắt toác ra về lạnh lẽo nhưng ko chán ghét hành động của cô.

_ Ko thể! Muốn biết họ ra sao cũng ko khó! 6 đứa con gái chả phải kế thừa từ các đặc tính của người sao?

Trong trắng như Aries.

Quyết đoán như Taurus.

Xinh đẹp như Virgo.

Nhu mì như Libra.

Sâu nặng như Aquarius.

Và cuối cùng là, yếu đuối như Pisces.

_ À, quên chưa nói với người. Đứa em gái út này, ta rất thích. Vô cùng thích hợp để trêu đùa đấy.

Selene ngây dại nhìn ánh mắt toác lên về thích thú của Scor. Bặm chặt lấy môi, bắt lực dựa vào ngực cậu.

_ Mấy đứa quả thật rất giống hần!!

_ Có lẽ do tính cách của ông ta đã di truyền quá tốt đẹp sang bọn ta rồi!!

_ Ừm, mẹ cũng nghĩ thế! Nhưng Sagit là ngoại lệ. Nó ko giống helios chút nào. Có lẽ do con đc sinh trước nó nên đã đem mọi điều xấu xa thu về phía mình. Nhờ con mà Sagit ko có vấn đề về tính cách.

_ Mà có lẽ do Sagit quá tốt, ko có điều gì giống với ông ta nên ông ta ko ngại đem cậu ấy giết đi. Ông ta e ngại Sagit ko phải con của ông ta cũng phải thôi.

_ Scor, hứa với mẹ. Đừng làm tổn thương Pis đc ko? Con bé ko giống với mấy đứa. Vì là sinh non nên nó rất yếu ớt. Ma pháp của ta ko đủ để cho nó 1 tài năng mạnh mẽ.

_ Ta biết điều đó. Chớ quên người đã đem toàn bộ kí ức của mình cho ta.

_ Xin lỗi, mẹ đã bắt con gánh vác trọng trách nặng nề như vậy. Vì con quá giống hần ta nên mẹ tin rằng con sẽ chịu đc mọi thứ. Sinh mệnh của 11 người còn lại phụ thuộc vào con!!

Scor biết, bờ vai này vốn vô cùng nặng nề rồi. Áp lực ko cho phép cậu mệt mỏi. Nếu dừng lại nghỉ ngơi, thì ai sẽ bảo vệ họ và ai sẽ bảo vệ đc em chứ, Pis? Chỉ có chính tôi mà thôi, định mệnh đã chọn tôi là đề dâng hiến sinh mạng này cho em.

38 năm về trước..... Năm 1 sao hoàng đạo thứ 12.

Ngày bắt đầu cho 1 lịch sử hoàng toàn mới cho tinh cầu hoàng đạo. Ở xa xa Sky, có 2 toà cung điện kì bí đồ sộ vô cùng.

Một toà màu hoàng kim rực rỡ gọi là Nhật Điện. Còn toà còn lại nhỏ hơn, ánh bạc chói mắt đem nó gắn với cái tên Nguyệt Điện. Nguyệt Tháp mà Selene ở hiện tại như 1 bản phục chế nhỏ nhỏ của Nguyệt Điện vậy. Người ta nói, chỉ có nữ thần mặt trăng và đáng tối cao mặt trời mới đc phép ở trong 2 toà cung điện đó. Cả 2 đều là thần linh mà nhân dân tôn thờ nhất. Nguyệt Tháp của Selene có lẽ đc xem là 1 sự bồi nhọ Nguyệt Điện chăng? Vì sao ko ai phản đối vì điều này?? Có lí do cả đấy!!

Ngày 1 tháng 1..... Toàn bộ dân chúng nôn nao với sự kiện vĩ đại của lịch sử. Ngày lựa chọn tân đáng tối cao và tân nữ thần cho ngai vị của đại lục.

Trong cung Nguyệt Điện. Mọi thứ trở nên nháo nhào cả lên.

_ Mau tìm, phải tìm đc ngài Selene thành công trước giờ cử hành nghi lễ.

_ Tìm ko thấy thì chúng ta có nước bay đầu.

_ Cả công chúa Comet cũng chả thấy đâu??

_ Hai người họ đi đâu đc cơ chứ??

Nguyệt Điện và Nhật Điện nói gần nhưng cũng cách nhau tận mấy vườn cây. Lẩn trong bụi hoa, có 2 thân ảnh nhỏ nhắn bị che lấp sau lớp lá xanh tươi. Một cô bé tóc vàng vô cùng dài bị hoa cỏ làm cho rối xù cả lên. Ngược lại cô gái tóc đen sát bên quần áo đầu tóc gọn gàng vô cùng. Chỉ có tư thế chúi bụi là ko hề quý tộc tí nào thôi.

Tóc vàng rối tung ko nghi ngờ là Selene, tuy nhỏ nhắn nhưng vô cùng ra dáng thiếu nữ, nhìn lớn hơn hẳn bộ dáng của 38 năm sau mà Scor thấy. Kiểu diêm vô cùng, tuy xốc xếch nhưng thật đẹp, nàng than thở

_ Ko đc đâu chị Comet, mau về đi. Kẻo nữ thần sẽ nổi giận đấy. Hôm nay là ngày quan trọng, chúng ta trốn đi thế này mọi người sẽ khó xử lắm

_ Ôi dào Selene, em ko cần phải lo. Em là tân nữ thần cơ mà, còn chị lại là con gái ruột của bà ấy. Hỏi bà ấy có dám trách phạt chúng ta hay ko chứ?? Với lại mẹ chị cưng em hơn cả chị nữa cơ. Mẹ sẽ bỏ qua cho 2 ta thôi.

_ Chị đừng nói thế, mẹ chị rất thương chị đấy. Với lại sẽ ko dám chắc em là tân nữ thần mặt trăng cơ mà. Chị Comet vẫn xứng hơn em cơ.

_ Chị từ chối, chị ko muốn làm nữ thần. Dù em an ủi cỡ nào thì chị biết mình vẫn ko bằng em. Em chăm học hơn chị, ma pháp thì khỏi phải bàn, chị hơn em tận 3 tuổi mà bị tài năng của em đập mạnh qua 1 bên, thật xấu hổ.

_ Nhưng chị Comet khí chất hơn em mà. Chị rất thích hợp lắm....

_ Suyt!!ko nói về nó nữa. Em nói gì thì mẹ chị cũng ko cho chị làm nữ thần đâu. Nay có lẽ là lần cuối chị đc cùng em chơi đùa thế này nên chúng ta phải trân trọng. May sau em lên ngôi thì chị muốn gặp càng khó á.

_ Đc, nhưng sao phải chạy đến tận vườn hoa nhật điện bên này.

_ Em ko thắc mắc tân đẳng tối cao là ai à?? Nghe đồn vị này đẹp.... À, vô cùng đẹp. Mạnh.... Mạnh vô đối luôn á!!

Selene ngẩn ra nhìn Comet bộ dáng mắt trái tim chảy cả nước dãi. Cô ko hiểu, là ai làm chị Comet của cô vốn ngày thường lun chú ý hình tượng nhưng lúc này lại chảy cả dãi thế? Thật tò mò!!

_ Mạnh thế sao?? Em muốn đánh thử với anh ta!!

_ Suyt, ko đc nói thế!! Anh ta là hiện thân của kinh khủng. Lỡ em đắc tội người ta thì thế nào??

_ Chị Comet!! Có tận 3 người là ứng cử viên cho tân đẳng tối cao mà. Sao chị có vẻ hiểu rõ người nào sẽ đc ngồi lên ngai vàng chứ??

Comet một bộ e then, đỏ mặt. Và có vẻ đắc ý.

_ Em ko biết đâu, chị ko muốn kế thừa ngai vị nữ thần mặt trăng của mẹ chị là có lí do cả đấy!!

Selene tò mò, đôi mắt to tròn như cổ biểu lộ kinh ngạc

_ Lí do gì cơ ạ??

_ He he, là vậy!! Chị đc đề cử là vị hôn thê của đẳng tối cao tương lại đấy!!

_ Vậy thì liên quan gì đến việc chị ko tranh ngai nữ thần mặt trăng ạ??

_ Trong lịch sử, có 1 lần đẳng tối cao và nữ thần yêu nhau say đắm và đã cưới nhau.... Nhưng cuối cùng, họ lại ko có con. Các vị thần quan cho rằng việc đẳng tối cao và nữ thần là 2 hiện diện mạnh mẽ của đại lực nên việc họ muốn có con rất khó. Từ đó, ko hề xuất hiện tình yêu nào giữa 2 người này mà đc chấp nhận nữa.

Comet cũng tỏ ra tiếc nuối vì có phần bỏ lỡ ngai vị nữ thần. Selene ngồi im buồn bã

_ Thật đáng thương cho 2 người họ!!

_ Ày, nói cho em nghe nữa nè. Chị có thể là Vương phi tương lai của tân đẳng tối cao đc mệnh danh là vĩ đại nhất trong lịch sử đó!!

_ Tuyệt quá!! Chị Comet thiệt tài năng.

_ He he, trong 3 người đc đề cử cho tân đẳng tối cao. Thì có 1 người nổi bật lấn áp cả 2 người kia. Anh ấy rất mạnh mẽ, tài năng và có vẻ đẹp ko ai cưỡng lại đc nha. Chồng chị có phải rất hoàn mỹ ko??

Đến đây Comet lại bắt đầu mơ mộng và chảy đầy dãi. Selene đứng 1 bên trẻ môi.

Chị Comet cứ khen anh ta quá ko hà. Kê nào lại dám đi cướp chị của cô chứ, đáng ghét, chị Comet của cô. Mà ko sao, miễn chị Comet hạnh phúc là đc.

_ Chị Comet! Chị mau đi xem mặt tân đấng tối cao đi. Em sẽ ở đây đợi. Mau lên kéo 2 ta về ko kịp mất.

_ A, đc!! Vậy chị đi đây!! Em ráng chờ chị nha!! Chị đi thử đề xem mấy cô gái khác có ai dám tranh ngai vương phi với chị. Dù nghe rằng mấy ả cũng đẹp lắm. Đặc biệt là Pluto, cô ta là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất đấy. Về đẹp ko chê vào đâu đc!! Khi nào em lên ngai nữ thần thì nhớ giúp chị chèn đề cô ta nha. ả ta rất dễ nhận ra, tóc đen dài, mắt tím á!!

_ Đc ạ, chị đi mau đi mà!!

Cuối cùng Comet cũng xách váy phóng vèo về phía hoàng cung.

Selene thở phào ra, hí hửng đem khăn trải người trời. Bánh kẹo, tách trà,....

_ Bị chị Comet kéo đi từ sáng sớm. Còn bị mọi người cấm cho mình ăn từ đêm qua để mặc lễ phục cho đẹp. Minh thiệt là đáng thương. Đói quá đi, đói quá ả, muốn ăn, muốn ăn, sa la la.....

Dáng người cao lớn đột nhiên dừng lại, mắt băng lãnh liếc đến nay phát ra giọng hát.

_ Thật khó nghe! Dám ở trong vườn ta la ó thế này?

Người này khi chau mày cũng thật đẹp, tóc đen dài buộc gọn gàng. Dáng người thon dài ko tưởng, da trắng nhìn tự nhiên và hài hòa vô cùng, ko có chút nào là mềm yếu. Mỗi sao có thể đỏ và mỏng đến thế. Scor, Capri hay Gemi và Leo. Bị đem ra so sánh chỉ có là bị chèn ép thôi.

Selene mặt hạnh phúc nhai nhai cái bánh, vô cùng ko nhả nhận tí nào lại đem cả cái bánh tổng thẳng vào miệng rồi nhai nhai. Miệng thì dính đầy kem, tư thế ngồi, hầy, kém chất lượng của 1 quý cô vô cùng. Cô xách đầm kéo lên tận đầu gối, lộ ra chiếc quần trắng đáng yêu nhưng ko hợp cách khi mặc đầm tí nào.

Selene nói là do các cô gái cổ hủ nghĩ vậy thôi. Chứ ai cũng nói cô mặc váy rất đáng yêu đó. Ngồi ăn mà, cần gì phải quy củ, xõa hết, thoải mái là đc. Và thế là Selene nhà ta khoanh 2 chân mà ngồi, giày thì vứt sang 1 bên.

Và mọi điều của cô nàng kì lạ này, đã đặt hết vào tầm nhìn của helios.

_ Cô biết mình đang làm gì chứ??

Giọng nói ko trầm ko cao vang lên, điều Selene chú ý là, giọng người này nhận nhạc ko cảm xúc, đang tức giận chẳng??

Selene giật thót tranh thủ tống hết cái bánh đang ăn dở vào miệng. Ko hề ngẩng đầu lên nhìn chủ nhân giọng nói, lỡ bị lộ mặt thì sao?? Cô cấp tốc túm chiếc khăn lại và chạy vọt đi. Ko kịp xỏ cả giày lun, bỏ lại câu nói chân thành.

_ Thật xin lỗi ả!!

Selene tự hào vô cùng với ma pháp của mình, tự hào khi bỏ trốn sẽ ko hề bị bắt lại. Helios đứng đó, còn có chút ngần, ra, vuốt cằm như vừa thấy thứ gì rất kì dị.

_ Nhồi bánh đến phòng cả 2 má, vậy mà vẫn nói chuyện đc??

Dứt lời, helios quơ ngón trỏ giữa ko trung 1 cái. Thân hình xa xa của Selene bị nhắc bổng cả lên. May mắn, phản xạ nhanh. Cô ngay lập tức hóa giải ma pháp bị áp đặt trên mình.

Helios hiệp mắt, loé ra tia ngạc nhiên nhưng ko dừng lại. Lần này dùng ma pháp mạnh hơn khiến Selene ko thể phản xạ.

Chân Selene cứng đờ khiến cô khiếp sợ. Dù cô cố gắng phản kháng thế nào cũng ko hóa giải đc. Đồ mờ hồ, lòng thâm rên, ko hay rồi.

Helios vô cùng nhàn hạ bước đi đến gần cô. Nghe tiếng bước chân, lòng cô còn sợ hơn. Vận não suy nghĩ, cấp tốc đọc nhanh chú ngữ, cô ko thể bị bắt đc.

Helios nhìn cô, nhếch mép cười lạnh, thì ra cậu nhìn ra tài năng ma pháp của cô rồi.

Thành công thoát li 1 lần nữa, Selene vui mừng hơn hờ. Ai ngờ chân ko nghe theo chỉ bảo, vương mép váy, té trượt tận 2 mét trên đất.

Ko phải vô tình mà do helios cố ý khiến cô té như thế. Giờ xem.....

_ Còn muốn chạy!!

Helios giọng cười cợt vang lên, nhìn Selene nằm sấp trên đất hết 1 món đồ chơi thú vị.

_ U'.... U'.....!!

_ Hừ!

Helios như nghe được tiếng khóc, ghét bỏ hừ lạnh, nhưng ngờ đâu câu nói của cô làm cậu khựng người.

_ Bộ tách của chú Nois, trà của dì Di,.... U' hu, còn bánh của chú Thathanos, Oa... Nát hết cả rồi.

Cô ngay lập tức ngồi dậy, mở chiếc khăn ra, bộ tách bỏ nát tràn hết hòng trà khiến cô âm ỉ, lại nhìn mấy cái bánh tây quây như cá, lòng cô đau như cắt. Cô chỉ mới ăn được có 5 cái thôi à. Vậy mà 17 cái còn lại đi vào dĩ vãng rồi.

Selene là chỗ khóc như mưa, bộ dạng đau khổ ôm tim tủi thân vô cùng. Như nghiệm ra được điều gì? Cô tức giận đứng dậy, khí thế phùng phùng, chỉ thẳng vào helios.

_ Chị kia, thật quá đáng! Vì sao vô duyên vô cớ đi tấn công tôi chứ!! Chị có biết mấy thứ bị chị hại hư hết rồi kia rất quan trọng với tôi không hả?

Nói đến đây, Selene nhìn lại túi vải phía sau mình, rồi lại phồng má tức giận, đôi mắt thống khổ, tiếc nuối không thôi. Lắm lắm oán hận....

_ U'... A, bánh của mình.... Mình còn chưa ăn hết mà, sẽ bị chú Thathanos mắng cho xem. Kề xấu xa, khi nào hại mình à. Về cung điện làm sao nhìn mặt chú Nois đây. Chú ấy quý bộ tách vô cùng, trà dì Di cất giữ tận 20 năm trời à. Quà họ tặng mình mà mình lại đi làm hỏng cả rồi. Hu, cô chú cho cháu xin lỗi, là cháu có lỗi. Cháu thật bất hiếu nhưng lỗi cũng không phải hoàn toàn do cháu mà.

Helios nhếch mép cười lạnh, hứng thú nhìn Selene tự mình đứng đó đọc tấu 1 mình. Bộ dạng cô nhếch nhác vô cùng, đầm rách nát đem quần trắng dài bên trong hoàn toàn lộ ra. Ăn mặc thế này, cô là người đầu tiên cậu biết. Bộ dạng hùng hổ xoắn tay áo nhìn có chút buồn cười. Tóc đầy lá cây, mặt trắng trẻo.

Sau mọi thứ, helios thấy cô bé này có chút đáng yêu, mái tóc sáng lóng lánh thật dài. Rất ấn tượng. Mà chú ý hơn, ma pháp không tệ, hóa giải được mọi chiêu thức của cậu. Đời này, cậu chưa bao giờ bị ai chỉ thẳng vào người nên thật chất cậu rất khó chịu, cũng chưa bao giờ bị mắng nên cô là người đầu tiên dám phạm 2 sai lầm chết người này.

Selene bình tĩnh nhìn thẳng mặt helios thì cô chao đảo 1 cái, ôm mặt. O ko, sao đẹp thế này? Mình vừa mắng 1 mỹ nhân sao trời? Ngủ gật, sao đi mắng phụ nữ chứ?? Chị gái này nhìn yếu đuối thế kia mà??

Tóc đen túm gọn nhẹ phía sau, mắt có màu hơi kì lạ, rất khó thấy. Máu tím than, da trắng dã mịn, hơi ốm và rất cao. Nhìn yếu đuối vô cùng nha.

Selene nhỏ nhẹ hết sức có thể, ngập ngừng nói.

_ Đây chị à!!

Helios nhàn nhạt liếc nhìn cô 1 cái. Cô khựng 1 cái, lại tiếp, mặt cô có chút đỏ và ngượng

_ Đúng rồi, là kêu chị á!

Helios vẫn không phản ứng

_ Chị à, tôi kêu chị đó, phải, chính là chị. Trả lời tôi 1 cái đi chứ??

Như ý cô, helios mở miệng ngàn vàng. Lạnh lùng liếc cô, dám gọi cậu là CHỊ cơ đấy.

_ Sao,?

_ Xin lỗi, lỗi là do tôi sai trước. Tôi không nên đột nhập vào đây. Nhưng chị cũng có lỗi vì làm hư hết bánh trà của tôi này. Tôi sẽ xem như là hiểu. Ờ hèm, do chị đẹp nên tôi tha thứ cho đó nha. Gặp người khác không để gì tôi cho qua như thế đâu đó.

Bình thường cũng có kẻ nói với helios như thế nhưng chả còn ai sống cả. Vậy mà giờ cậu ko hề tức giận, chỉ im lặng lắng nghe cô nói. Là đủ hiểu, helios thật sự... Nổi sát tâm. Thú vui của cậu là từ tra tấn người mà. Biến thái hết mấy ông nam con của mình.

Helios nào dễ cho qua thế. Không ngờ tiếng chuông to vang lên, cậu chột lưỡi 1 cái. Bước đến đem cổ áo Selene xé ra, Selene bất ngờ gần mỹ nhân cự li ngắn nên đứng hình. Bị làm gì cũng không biết, helios như nhìn ra cái nhìn của cô. Cậu biết con nhóc này mê nữ, thật không bình tĩnh với cô ta được mà.

Ngón tay cậu lướt qua cổ cô 1 cái, để lại 1 dấu ấn mập mờ kim sắc. Dấu ấn hình mặt trời.

Helios xoay người bỏ đi

_ Ta sẽ gặp lại.....!!

_ U'.... A.... vậy hẹn chị lúc khác. Em là Selene của Nguyệt Điện á. Nếu rảnh có ghé chơi nha.

Helios khựng lại 1 cái, môi nhếch nhếch. Thật tình cờ làm sao

_ Gặp lại sớm hơn ta nghĩ!! Cô.... Trốn ko thoát đâu!

Selene mập mờ nhìn bóng lưng kia, thờ dài. Cô để lại hình tượng xấu trong lòng chị xinh đẹp rồi. Mà ko sao, sẽ gặp lại mà.

Mà sao nhìn chị ấy quen thế?? Tóc đen, mắt tím, mũi nhọn. Chẳng phải nàng Pluto đó sao?? Mình vừa gặp kẻ thù của chị Comet. A, đáng tiếc. Mình vừa mới quen dc gái đẹp vậy mà. Mà sao chị ấy phải mặc nam trang thế nhỉ??

_ Đành thôi!! Mình mau trốn mới dc. Lại bị ai thấy thì rắc rồi.

_ Á, cứu vớ!! Có sâu! Hự!!

Selene chui vào bụi chưa dc lâu thì đã nhào đầu trở ra!! Vừa nhảy vừa gài ngựa như.... Con khi.

Comet từ xa chạy tới nhìn điệu nhảy hoang dã của cô cũng sững người.

_ Selene à, em đang làm gì thế??

Selene cảm động khi thấy Comet đi ngắm trai còn biết đường tìm cô. Selene cố môi từ bên trong đầm ra 1 cái đồng hồ. Chính thứ này run mà làm cô trông sâu bò vào người, thiết tình, càng nghĩ càng rợn người.

_ Ko hay rồi. Sắp trễ rồi!! Mau lên đi chị. Về gấp thôi!!

_ Nhưng chị còn chưa gặp dc tân đáng tối cao a!!

_ Em ko nghe chị nữa đâu!! Nữ thần sẽ phơi khô 2 ta nếu trễ mặt đó.

Một người trang phục trang quý ko kém cạnh bất cứ ai nhưng lại cúi đầu trước tấm màn đen.

_ Đã sắp đến giờ hành lễ!! Xin ngài hãy chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ đi ạ!! Thừa tam hoàng tử đáng kính của tôi!!

Helios nhả nhận đem từng khuy áo chỉnh ngay ngắn. Khí chất của hoàng tộc cao quý ko làm lẫn vào đâu dc

_ Ko gấp gấp To à!! Dù ta có đến trễ thì có ai dám ý kiến chứ??

_ Nhưng thần lại ngại nó sẽ ảnh hưởng đến uy tín của ngài!!

_ Hah ha, lời nói kẻ mạnh luôn giá trị. Để bọn già kia muốn nói gì thì nói!! Đi thôi!!

Helios vén tấm rèm qua 1 bên, lễ phục càng thêm xuất chúng mỹ nam. Tóc đen dài dc tết sang 1 bên vai. Dáng vẻ lúc này nếu Selene có đánh chết cô cũng ko nhận ra. Gì vậy, thay đổi kiểu áo tí thì đẹp trai rạng ngời vậy sao?

Đại sảnh Nhật Điện vô cùng to và đông đúc. Dường như các nhân vật tai to tiếng lớn đều tập trung ở đây. Ấy vậy mà khi hần bước vào, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía hần. Mọi người đều biết mọi tin đồn về miêu tả về con người siêu phàm này, đại thiên tài đầu tiên trên đại lục từ thuở sơ khai. Đc mệnh danh là bộ não của toàn nhân loại, tinh thông mọi thứ trên đời. Và kinh khủng khiếp hơn là.... Hần ta quá đẹp. Đây là điều mọi người chú ý nhất.

Nghe đồn 1 quý công tử nổi tiếng phong lưu nhất đã dc dịp chiêm ngưỡng vẻ đẹp ấy và.... Si tình luôn. Quý công tử từ đó trở nên đoạn tụ, mặc đầm, nui tóc,.... và thề giữ mình với ý muốn dc lọt vào mắt xanh của tam hoàng tử.

Từ đó, tin tức lan xa. Mọi người quá mức tò mò và kính sợ vẻ đẹp của vị hoàng tử này. Vẻ đẹp của ngài ấy có thể bẻ cong thành thẳng, bẻ thẳng thành cong vô cùng diệu nghệ làm sao??

Ai cũng muốn dc cơ hội nhìn thấy hần nhưng... Hần rất ít xuất hiện và lun thần bí a. Mọi họa sĩ đều đắm nát bản vẽ của mình thú nhận ko đủ khả năng phác họa hết mọi vẻ đẹp về hần.

Còn nhà thơ thì lại đốt sạch sách mình với lí do. Học tập bao năm trời mà bất tài ko cách nào dùng tìm dc từ ngữ để miêu tả hết về hần.

Mọi người làm càng xôn xao và tò mò hơn...

Cả 1 đại sảnh mặt bất giác đỏ ửng cả lên. Có người còn ko chịu nổi đã xị máu mũi và ngất đi. To đi cạnh bên Helios cũng đành đem khăn tay chùi chùi máu của mình. Hần dc đứng cạnh tam hoàng tử là rất vinh hạnh nhưng hần ko thể kháng cự lại sức hấp dẫn của ngài.

Giờ đã hiểu dc là Selene đặc biệt tới cỡ nào rồi chứ?? Cô KHÁNG Helios hơi bị mạnh, tuy vẫn bị anh ta hấp dẫn.

Ngày hôm đó như trở thành huyền thoại cho sự hiện diện của hắn. Helios bình tĩnh ngồi vào ghế, bắt chân ngạo nghễ như vô tình thả ra 1 câu nói bằng quơ có lệ

_ Ta đến trễ!!

Mọi người trăm, ngàn miệng 1 lời

_ Ko đâu ạ, là do chúng thần đáng trách đến quá sớm thôi ạ!!

Vị đáng tối cao sắp thoái nhiệm, đúng hơn là cha của 3 vị hoàng tử mặt méo sệt. Cộng thêm 2 vị hoàng huynh của Helios mặt cũng thêm méo sệt.

Lại nói thêm, khi 1 vị người hầu của đáng tối cao đang đọc diễn văn khai mạc, vừa đọc tới chỗ....

_ Chúng ta sẽ chọn 1 trong 3 người, vị có khả năng làm đáng tối cao nhất!!

Helios như lại vô ý buộc miệng thốt ra. Chồng tay kê cằm rồi nhếch mép toát vị ám muội vô cùng.

_ Người có tư cách tranh với ta, có sao?? Hừm!!

Tiếng hừm cuối cùng làm mọi người hồn bay tận mây, mặt đỏ càng thêm đậm màu. Lại đồng thanh vang lên.

_ Ko hề ạ! Thưa tôn đáng tối cao của chính tôi!!

Đáng tối cao thì mặt càng thêm tái mét, máu ứ nghẹn do tức. Loạn, loạn quá rồi. Ông chưa mở miệng thế mà mấy người này đã tự chọn ra tôn đáng tối cao, rõ ràng ko coi ông ra cái đỉnh gì!

Helios 1 bộ dáng vô tâm, nhếch miệng thêm cao hơn.

_ Tốt!! Ai là đáng tối cao nào??

Mọi người lập tức quỳ sụp xuống, cúi đầu hô to.

_ Dich xác là tam hoàng tử!! Tôn đáng tối cao muôn năm!!

Muôn năm!! Muôn năm!!

Đại sảnh người hô to vang rọi như sấm rền. Hai vị hoàng tử còn lại nhìn phe mình cũng đang hô thì đen mặt.

Này này, mấy ông rõ ràng phản bội nhé!! Ko phải là cùng phe sao?? Lại bị tên nhóc này dùng sắc quyến rũ hết rồi à??

Rõ ràng đây là 1 truyền kì trước nay ko hề có trong lịch sử. Đáng tối cao Helios đã tạo nên kì tích.

Selene mặt méo xệch muốn chảy nhão cả ra. Tay cầm bài báo mà toát cả miệng, kí giả này ko chừng là Fan của đáng tối cao Helios đây mà.

Mà người này giỏi thật. Không chế cục diện vô cùng tài ba bằng mĩ nam kế. Chả bù cho mình, đến trễ hết ăn mắng thì bị liếc rách cả mặt a.

Mừng cho chị Comet, có ông chồng tài ba thế này mà. Chị nhất định phải hạnh phúc nha. Còn hạnh phúc của cô thì....

Ha, đó chính là bánh á..... Selene bày biện từng rổ bánh đặt trên thảm cỏ. Dựa người vào gốc cây to lớn, trong ruột cây rỗng ko, dĩ nhiên từ nay cô sẽ sống trong đó. Ngoài ra cả khu vườn cũng thuộc quyền sử dụng của cô luôn. Ko ai đc vào đây hết nên có chút cô đơn. Ko phải cô ko muốn cho họ vào, mà là do họ ko đủ khả năng để gốc cây này cho phép a. Cái cây này là sếp lớn của cả khu vườn đó.

Selene ngược nhìn ngắm các vì sao. Lòng cô hơi cô đơn. Đc làm nữ thần có gì vui chứ?? Đến lúc cô hoàn toàn trưởng thành thì ko đc ra khỏi khu vườn này a.

Chỉ có thể nói chuyện với mọi người qua thư thôi, buồn quá đi!!

Selene đến ranh giới chịu đựng, cô đứng lên gào to.

_ Mình ko muốn làm nữ thần cao quý gì cả mà trời!! Mình muốn đi chơi thôi á!! U, thật ngu ngốc, sao mình lại hét cho chính mình nghe chứ??

Selene tự kỉ ngồi xuống thảm cỏ vẽ vòng tròn đau khổ.

_ Phư, ngốc thật!

Như phản xạ có điều kiện, cô thét lại

_ Ai ngốc chứ?? Có thấy ai ngốc mà vô địch đáng yêu như tôi ko á??

Ừa, mà mình đang nói với ai thế?? Ở đây có ai ngoài mình đâu?? Ko lẽ..... Ngược nhìn trên cành cây, 1 cái bóng đen vất vèo khiến cô như mất khả năng phân tích.....

_ Ma!!!

Selene thét dài 1 tiếng, xách váy chạy nhanh, rõ ràng gặp quỷ rồi. Số cô xui thế. Cái váy này là dành cho nữ thần nên có phần rườm rà, khó chạy chết đi đc. Mà hiệu ứng váy khá tốt, rực sáng như những tia sao băng. Chị Comet rất ghen tị khi cô mặc cái váy này nha.

Kết!!

Selene chợt thảng lại, đồ mồ hôi ráng suy nghĩ. Cô ko thể chạy đc, giờ nơi đây cô phải ở rất lâu, có mà thì ko ai giúp cô diệt cả. Chỉ có thể dựa vào chính mình thôi. Đứng, tiến lên.

Giáp ngực, giáp tay, giáp chân, mũ bảo hộ, kiếm ko có, dùng cành củi khô đc ko nhỉ??

Selene tìm tòi đã đời gia tài của mình cũng tìm ra đc 1 bộ giáp. Cô tự hào khen mình 1 cái.

Ta sẽ tự xưng cho mình là nữ hiệp sĩ mặt trăng đẹp vô biên bất ma.

_ Hừ, yêu ma kia. Nhân danh mặt trăng ta sẽ đánh bại ngươi!!

Selene đứng từ xa, hùng hồn chia cành củi khô về phía bóng đen. Cách xa ít nhất là 50 mét à.

Bóng ma nhếch mép nhìn cô, nụ cười hàm ý, ánh mắt dè bủu kẻ ngu ngốc ko lần đi đâu đc.

Selene dùng thiên nhãn nhìn ngắm rõ ràng bóng ma thì ko khỏi xụi lơ đập đầu vào đất khóc bi thống.

_ Ư' a, có sao 1 con ma lại đẹp đến thế chứ hả?? Bộ nhan sắc dễ có vậy sao??

_ Như ta nghĩ... Cô xác thực thú vị!!

Nào bộ Selene chậm rãi ghi chép và sắp xếp, sao con ma này giống như vị tiểu thư cô gặp lúc sáng thế nhỉ?? Ko phải chứ??

_ A.... Cô.... Cô đây là? Lúc sáng....!!

_ Xem như còn cứu chữa đc!!

Cứu gì chứ?? Chửi cô ngu à??? Là người đẹp nên cô nhịn á!!

_ Mà.... Sao chị lại vào đc đây chứ?

_ Tìm cô!!

_ Ko phải! Đang hỏi chị sao vào đc đây mà??

Helios đặt 1 ngón tay trước môi mình ra dấu hiệu im lặng.

_ Noi ta muốn đến, ai dám ngăn cản?!!!

_ Woa, ngầu thế!! A, vì sao chị đến tìm tôi thế?? Dù tôi cũng rất mong sớm đc gặp chị nha!!

_ Lí do cô ko cần biết!!

_ Vâng!!

Selene chìm đắm trong nhan sắc kia. Tinh táo võ mặt mình để ko bị sắc cám dỗ. Cô khá vui vẻ, vừa đc ngắm người đẹp vừa có người trò chuyện. Cô ko còn buồn nữa a...

Selene đã nghĩ nhưng cô sai rồi!! Con người này thật rất im lặng, nói chuyện thì toàn 1 mình cô nói. Bất quá, tiểu cỡ nào cũng ko làm người ta cười to đc. Cô thắc mắc phải dây thần kinh cảm xúc của người đẹp có vấn đề đó chứ??

Đêm qua đêm -----

Cứ 1 tháng helios sẽ đến 1 lần, ban đầu người này còn im lặng nghe Selene ngồi than thở, tám chuyện nhưng dần về sau helios lại bắt đầu hành xử kì lạ.

Cậu ta hay thích cắn cô nhiều lắm, lại hay sờ mặt của cô. Đôi lúc treu cô bằng cách chạm vào ngực và mông cô nói cô lép.

Ko biết do cô nhạy cảm hay sao mà ánh mắt khi người đẹp nhìn cô có ần ần toát ra 1 tia xấu xa.

Mà ko hiểu sao? Khoảng thời gian ngắn ngủi đó là lúc cô hạnh phúc nhất!! Ánh mắt nhàn như tĩnh lặng như nước kia khiến cô vô cùng yên tâm.

Có lúc người đẹp như vô ý hép mờ đôi mắt, có vẻ mệt mỏi chăng?? Ngủ rồi á?? Selene tranh thủ lén lút đi lại gần, ngồi cạnh người đẹp, từ từ đặt người đẹp nằm xuống! Đem chăn gối của mình chăm chút cho anh ta.

Và cô cũng tận hưởng nếp cạnh người anh ta ngủ theo. Thì ra cô ko định ngủ đâu, chỉ muốn ngắm người đẹp ngủ thôi nhưng ko biết sao lúc nào cô cũng ngủ quên?? Lúc tỉnh lại thì chỉ còn 1 mình mình thôi, thấy chăn đắp trên người, cô cười khúc khích cả ngày. Người đẹp lòng cô thiệt chu đáo nha!!

Vậy là đã 2 năm trôi qua, sinh nhật 18 tuổi của cô sắp đến rồi. Cô sẽ đc tự do ra ngoài, ngày hôm nay cô nhận đc 1 phong thư của chị Comet. Ko biết có chuyện gì nhỉ??

Trong thư....

Selene này!! Báo cho em 1 tin vui. Chị sắp kết hôn rồi! Với thân phận của chị dĩ nhiên là chính thê đó nha. Chị muốn em có mặt trong hôn lễ của chị để chúc phúc, đc nữ thần mặt trăng chúc phúc thì chị đây sẽ rất may mắn đó nha. Nhưng ko biết khi nào em mới đc ra ngoài, chị thật rất buồn. Mà thôi, chứ rề của chị là đáng tội cao Helios á, cho em ghen tị chết luôn nha!

Người gửi, chị Comet thân yêu của em.

Selene đọc xong thư thì hoảng hốt, lí do là vì cô nghĩ đến Pluto. Chị Comet là chính thê, vậy Pluto sẽ là thứ phi sao?? Cảm xúc cô hỗn loạn.

Đêm nay chị Pluto sẽ đến, lúc đó mình nghĩ nên hỏi và an ủi chị ấy mới đc! Nếu chị Pluto thật sự yêu helios thì mình chỉ có thể khuyên chị Comet chăm sóc, để ý chị ấy giúp cô, cô biết chị Comet ko hề có ác ý về chị Pluto đâu. Còn nếu chị Pluto ko muốn kết hôn, chính cô sẽ ra mặt giúp chị ấy hủy hôn. Là nữ thần, cô đủ khả năng để làm điều đó. Tuy sẽ đắc tội đáng tội cao Helios nhưng ko sao, vì Pluto là cô gái tốt cần có tự do cho hạnh phúc chính mình.

Ấy vậy, đêm nay Pluto lại ko đến khiến Selene hoảng sợ. Đây là lần đầu Pluto trễ hẹn với cô. Chả nhẽ chị Pluto bị ép hôn, chị ấy phản kháng và bị nhốt lại. Chắc ko đâu?? Chị Pluto rất mạnh, cô hầu như chưa bao giờ thấy chị ấy tung hết sức cả.

Ko gặp đc helios, Selene đêm nào cũng sốt sắng cả lên. Cô đem cả chăn gối ra ngoài gốc cây ngồi helios nhưng cậu ko đến. Nghĩ đến Pluto sẽ quên mất mình và đi lấy người khác, Selene đã òa khóc lên cả lên. Cô nghĩ rằng chị ấy đã chiếm vị trí quan trọng trong cô rồi.

Helios nhìn cô gái tiêu tụy, trong mơ cô vẫn đang khóc, có thứ gì đó chọt gọn sóng trong lòng cậu. Mấy ngày này Helios chợt nhận ra mình có 1 thứ thói quen vô cùng đáng sợ. Đó là muốn gặp cô. Cậu muốn xóa bỏ thói quen vô dụng này ra khỏi đầu nhưng 5 ngày là quá mức chịu đựng rồi. Muốn thấy cô, nhìn cô cười, chạm vào cô.

Tay khẽ lướt qua khoé mắt cô, đem nước mắt nhẹ lau đi. Selene mệt mỏi mở mắt ra, bắt gặp hình bóng trong lòng, nhin ko đc ôm chăm lấy.

Helios bị bất ngờ, trước giờ cậu biết cô lun lén lút lại gần cậu nhưng chưa bao giờ chủ động như vậy. Toàn là cậu chủ động chạm vào cô.

_ Sao thế??

Nghe đc lời này, lòng Selene tràn ngập ấm áp. Chị ấy ko hề quên cô nha. Selene có cảm xúc muốn đc làm nũng, cọ cọ lấy ngực helios khiến cậu thờ gáp 1 cái. Kinh ngạc nhìn cô nằm trong ngực mình, tay ko biết sao đặt trên vai cô dùng lực nhẹ giữ chặt.

_ Sao mấy ngày nay chị ko đến chứ?? Em sợ chị sẽ ko đến đc nữa!!

Bàn tay giá lạnh đặt trên má cô, helios yên tĩnh tận hưởng.

_ Có chút việc!! Sao, nhớ ta à??

_ Ừm! Pluto, chị có phải sắp kết hôn rồi đúng ko? Nói cho em biết đi!!

Helios nhủ mày, mỗi lần Selene gọi cậu bằng cái tên này thì cậu sẽ im lặng và ko hề nói gì. Pluto là ai cậu ko biết, chả hiểu sao cứ bị cô gọi bằng cái tên này. Bộ có ai đẹp bằng cậu à?

_ Im lặng nghĩa là có sao??

_ Ko hề, ai đã nói gì với nhóc vậy??

_ Chị Comet sắp kết hôn rồi! Chồng chị ấy chính là đáng tội cao Helios!!

Helios giật bắn, cầm chặt 2 vai cô đối diện với mình. Cô nhóc này ko có khả năng phát hiện ra anh là helios nhưng vẫn khiến anh lo.

_ Ý nhóc là sao???

_ Ko phải chị cũng là hôn thê của ngài ấy sao?? Chị cũng sắp phải gả đi!! Em ko muốn đâu....

Selene lại bộ dạng thương tâm xụ cả mặt. Mếu máo nói tiếp....

_ Chị... Chị yêu helios sao??

Đương nhiên rồi, làm người phải yêu bản thân chứ. Helios nội tâm thót lên như thế đấy. Mà dù sao, anh sắp kết hôn với tư cách là main chính mà ko hề hay biết đây này.

_ Đúng!!

Ôi, cậu yêu cái nhan sắc của mình vô cùng.

Selene sững sờ, đau đốn cúi gằm. Bặm chặt môi. Chủ động rời xa người helios. Cười khó khăn nhìn cậu.

_ Vậy, em chúc chị hạnh phúc á!! Hôn lễ của chị vào ngày nào thế?? Lúc đó em sẽ đến chúc phúc a!!

Helios đôi mắt tím lập loè nhìn Selene. Cậu ko phải thằng ngốc, ngay từ lâu đã nhìn ra rồi, tình cảm cô dành cho cậu. Thở dài 1 hơi, cậu luôn là người ko thích vòng vo.

_ Selene!! Nhóc yêu ta sao??

Selene giật khễ, cúi đầu rồi lại ngược lên kiên định nhìn cậu.

_ Sao lại có thể a?? Chúng ta đều là nữ nhân mà!! Em thật quý chị, chị Pluto!!

Helios có cảm giác này lửa, con nhóc ngốc nghếch này. Ra về mạnh mẽ cái gì chứ?? Trước mặt Helios này dám cả gan nói dối sao??

_ Ta cho nhóc nói lại!! Nhóc yêu ta sao?

_ Em ko.... Em....!!

Selene ngập ngừng đã kích, dừng khí như xì hơi đi cả rồi.

_ Chị làm sao lại hỏi thế nữa a? Chúng ta đều là nữ nhân cả mà!!

Selene tự dặn lòng, phải, đều là nữ nhân. Vậy mà cô lại đi yêu chị Pluto. Cô thật đáng kinh tởm mà. Ko thể để tiền đồ chị ấy hủy trong tay cô đc. Cô phải che giấu, tình cảm ngu ngốc này của mình thôi.

_ Làm rõ một chút!! Ta chưa bao giờ nhận mình là Pluto!! Và trên tất cả, ta là nam nhân!!

_ Ô, sao ạ?

Selene hoàn toàn ngu ngơ bộ rồi. Cô vừa nghe thấy cái gì thế này? Dù chị ấy luôn thích mặc nam trang nên tự nhận mình là nam luôn rồi à??

_ Chị... Chị cứ đùa mãi thôi!! Mĩ nhân như chị sao lại là.... Là!!

Selene nuốt nước bọt, nhìn ánh mắt của helios. Ánh mắt đó có tí nào đùa chứ? Cô biết helios là người luôn nghiêm túc nhưng....

_ Vậy để ta chứng minh cho nhóc thấy, bản chất của nam nhân!!

Helios nhếch môi cười giễu cợt. Có nét trào phúng. Selene vẫn ngơ ngác ko hiểu. Cảm giác bị helios nhìn hết bị đốt cháy hết quần áo vậy?? Vô cùng bức nóng và kì lạ....

(Tác giả làm biếng nên sẽ ko viết đc H hoàn chỉnh)

_ Chị ơi, là nữ nhân ko nên thoát đồ ra trước mặt người khác mà!!

Selene nhắm chặt mắt, mặt đỏ bừng. Cô đã thấy ngực chị ấy a. Dù phẳng bằng nhưng gợi tình vô cùng. Giọng khàn khàn vang vang bên tai cô, có chút đau, hình như bị cắn và bị liếm.... Kya. Selene lại thét chói tai.

_ Câm miệng, mở mắt ra nhìn thử xem! Thứ mà nữ nhân ko có!

Selene sống chết nhắm mắt lắc đầu, quyết ko mở mắt. Lỡ bị xì máu do lỡ nhìn ngực chị ấy nữa thì sao? Mà công nhận đầu ti chị ấy hồng thật a. Ngực cũng thật trắng mịn.

Helios chặt lười 1 cái, nắm lấy 1 bàn tay Selene kéo đến đặt xuống giữa 2 chân mình. Selene tái mét, tay cô đang cầm gù thế này? Cô rất chăm học, đã học hết mọi cấu tạo nam giới nên rất rõ a!

Selene dùng lực xoa xoa, dùng ngón tay cái rờ quanh để định hình đúng thứ cô đang cầm. Mỗi lúc ngón tay cô cạ nhẹ 1 cái thì helios và cô như bị giật nhẹ vậy. Cảm giác này, cả người cô ko biết sao bị kích thích, hình như thứ trong tay mình ngày càng phồng to thì phải. Còn helios thì đang thở gấp, cắn răng nghiêng chặt nhìn cô nhóc vẫn ko chịu mở mắt kia.

_ Sờ ko đủ, phải nhìn nữa mới đc a!! Mở mắt ra nào nhóc!!

Helios dùng từ ngữ dụ dỗ Selene. Selene cũng thật rất tò mò a. Mắt hơi hí ra, liếc nhìn xuống chỗ mình đang cầm.... Khụ.... Cầm lấy tiểu đê của helios.

Điều khiến cô kinh ngạc đầu tiên là trắng, rất trắng a. Lại to và dài, bàn tay của cô phủ đc phân nửa nữa a. Selene bùm mũi lại để ngăn máu trào ngược a. Hiếp dâm thì giác cô mất rồi.

Trời đất như quay cuồng, cô như bị helios điều khiển hết mọi hành động biến thái của mình.... Anh kêu gì cô cũng ngoan ngoãn nghe theo a.

Bị bắt sờ, ko đc nhắm mắt, bị bắt tự lột đâm của mình, còn bị bắt hầu hạ anh ngâm mút cái đó a, bị bắn hết vào miệng. Mùi vị ko ngon gì cả, vậy mà còn bị ép nuốt hết, cô vừa thích vừa nuốt xuống, mà helios vẫn nhìn cô bắt mẫn như nói là, nuốt vật của ta phải biết vinh dự.

Cô chưa từng đọc sách sinh hoạt tình dục mà, anh bắt mẫn cái gì a.

Selene bị ép quỳ sấp trên thảm cỏ, bị anh đè lên 1 cái. Nặng chết đc a. Cô mẫn cảm phát hiện anh đang rờ giữa 2 chân mình thì phải, Selene đỏ mặt hay tay chống trên đất có chút run. Ngón tay của helios tách 2 võ sò ướt sẫm của cô ra ấn mạnh tiểu hạch, có gì đó hơi bức như chen vào chân cô thì phải. Bức quá.

Vừa định hỏi anh làm gì cô nhưng con đầu ập đến khiến cô mất hết lí trí. Cô thét lên đau đớn, Scor và Capri ở đây thì sẽ công nhận helios đủ tồi tệ a. Có chết thì cả 2 anh cũng ko dám hành hạ người tình của mình kiểu đó đâu, huyết động Selene chưa đủ ướt và làm quen với thứ gì lạ mà, ấy vậy mà đi nhét thứ to bự đó vào trong cô ngay lun.

Selene chảy máu a, ko phải từ mũi mà là từ huyết động. Cô vẫn chưa làm lễ trưởng thành của nữ thần mặt trăng lại bị phá trinh mất rồi. Còn bị phá vô cùng đau đớn nữa chứ??

Từng cú thúc ra thúc vào đem máu hòa lẫn dâm dịch kéo theo chảy ra ngoài. Dù độc ác, thâm nghĩ phải helios muốn trả thù Selene vụ gọi anh là nữ nhân ko đây.

_ Tha.... Tha cho em... Đừng thúc vào nữa.... Híc!!

_ Làm em đau để nhớ rõ. Ta là nam nhân.

_ Híc.... Em nhớ mà... Đau lắm.... Rút ra đi a!!

_ Ko thể!!

.....

3 tiếng sau ----

Selene hai chân bị đặt trên khuỷu tay helios, cả mông cũng bị nhấc bổng khỏi mặt đất.

_ Van xin anh mà. Bị bắn tràn cả rồi, đừng cho vào nữa mà!!

_ Em thật ngây thơ!! Nam nhân ko phải muốn dùng là đc. Phải xuất đến khi này thỏa mẫn thì thôi. Mà ta thì chưa thỏa mẫn.

_____ Lại 2 tiếng sau đó

Mái tóc vàng lấp lánh của Selene nhiễm đầy dịch nhầy trắng đục, mặt và cổ cũng tung toé vài vết, bụng và lưng thì từng bãi dính trên da cô lăn chảy. Nhìn cô khác nào gái bán hoa thèm khát đc yêu thật nhiều chứ?? Mà chắc cũng ko ai nghĩ dấu vết trên người cô là do 1 người làm ra cả đâu.

_ Ai xấu lắm!! Sao cứ bắn vào tóc em!

_ Vì cái miệng bên dưới của em đã làm bụng em tròn nhô lên rồi kia. Nó uống ko đc nữa a, mà anh lại ko nỡ xuất lên mặt em nên vậy!

_ Vậy anh ko cần làm nữa là đc mà!!

_ Hừ, mơ tưởng!! Vậy dê dăng cho em quá rồi!! Ta nghĩ tiếp theo nên tới cục huyết nhi!!

_ A, ko muốn đâu mà!! Thả em ra!!

Chiều mát hôm sau Selene mới lờ mờ tỉnh dậy, bên dưới vô cùng xót khiến cô thầm mắng, đúng là yêu nghiệt mà. Từ trong ra ngoài thứ gì cũng yêu nghiệt, đặc biệt là sinh lí của anh ta.

Sinh hoạt vợ chồng đúng là kinh khủng, cô ko muốn nữa đâu.

_ Đừng lo, sau này sẽ còn hơn thế! Hơn nữa em cũng rất sướng còn gì!

Selene xấu hổ vò ngủ tiếp, sao anh ta biết mình nghĩ gì chứ??

_ Ta biết em nghĩ gì, biết cả việc em yêu ta!!

Selene mở mắt ra, đối diện nghiêm túc nhìn anh.

_ Anh là ai??

_ Ko phải đã nói rồi sao?? Đêm qua em còn hô lớn tên ta van cầu muốn nữa thì phải??

Helios tựa tiểu phi tiểu nhìn cô. Selene hoảng loạn, lại xấu hổ

_ Em... Khụ khụ..... Tình huống lúc đó ko cho phép em nhớ rõ cho lắm!

_ Ko nhớ rõ à, vậy lần sau sẽ khiến em rõ ràng hơn. Ta sẽ ác liệt hơn 1 chút.

_ Ko cần đâu a!

_ Vậy có nhớ ra chưa??

Lại cười nhìn cô

_ Ko nhớ!! Xin anh mà, tha thứ cho em!!

_ Tên ta là helios!

Tròn xoe mắt nhìn anh. Anh ko cười nhạt nhìn cô, lặp lại

_ Đáng tối cao Helios!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Quyết định chao đảo đại lục

Anh đi đi!

_ Tại sao??

Bầu ko khí đã trở nên áp lực vô cùng

_ Chà gì hết!! Anh đi mau đi và... Xin anh, đừng bao giờ đến đây nữa!!

Cô, cô vừa có mối quan hệ mờ ám với chồng sắp cưới chị Comet, ghê tởm, cô quá ghê tởm rồi.

_ Ko nói, ta sẽ ko rời đi đấy!!

_ Thừa đáng tối cao kính mến, ngài là người sắp kết hôn rồi! Ko nên có mối quan hệ dây dưa ko rõ ràng với người phụ nữ khác!! Từ bây giờ, chúng ta hãy quên nhau đi, tôi cũng sẽ quên tất cả ko bao giờ nhắc đến chuyện này nữa!!

Từ người helios toát lên luồng khí đáng sợ, rất dễ để nhìn ra, hấn đang tức giận. Chả chút ngại ngần siết chặt lấy cái cổ của Selene, lạnh lùng vô cùng nhìn cô.

_ Nhớ cho rõ, trước đến giờ. Ta mới là kẻ nắm mọi việc trong tay. Ko ai có quyền ra lệnh cho ta kể cả em, Selene!! Ta muốn em, em đc quyền phản đối

sao?

_ Thì thế nào....tôi...tôi ko muốn bên anh!! Anh.... Ko có quyền ép buộc 1 nữ thần theo ý mình!! Quyền lực của anh ko vô đối đâu!

_ Ha.... Ha ha, nói nhiều như thế là do em muốn có cái danh chính ngôn thuận bên cạnh ta chứ gì?? Đc, ta cho em!!

Helios đem Selene vứt xuống đất, quay lưng bỏ đi, cô ảm ức thét lên

_ Tôi ko cần, anh đừng mong nắm đc tôi trong tay. Anh bỏ ý định đó đi.

_ Thứ ta muốn, ai dám cản!! Nếu sợ chị Comet của em tổn thương thì ta sẽ ko hủy hôn lễ, ngược lại em phải là tình nhân của ta!!

Từ đó đêm đêm Selene đều gặp ác mộng. Helios đến thường xuyên hơn, bắt cô tra tấn dục vọng của anh ta. Cô cố hết sức van nài anh ta buông tha cho cô và xin đừng tổn thương chị Comet, có về anh ta cố tình ko nghe thấy! Tội lỗi trong cô ngày càng lớn, sợ khi bước ra khỏi khu vườn này, mình sẽ đối mặt với Comet như thế nào đây?

Và ngày đó cũng đến, ngày cô tròn 18 tuổi. Nhận đc phong thư của chị Comet, lòng tâm như bị từng đợt cắn rứt.

Trong thư

Selene của chị, mừng em tròn 18 tuổi. Khi nào em sẽ ra ngoài, chị rất muốn gặp em.

Nội dung rất ngắn, Selene có phần thờ phào nhẹ nhõm. Xem ra helios chưa hề làm gì tổn thương đến chị Comet. Selene lần này quyết định ra ngoài cô sẽ ở lại nguyệt điện đến ngày chị Comet hoàn thành hôn lễ. Cô muốn trốn đi thật xa, thoát khỏi helios. Có như thế, anh ta mới ko thể lấy Comet ra dọa ép cô nữa. Hôn lễ hoàn thành, anh ta còn có gì ép cô.

Lấy dũng khí bước ra khỏi cửa khu vườn, 1 bóng người đã ở đó đợi cô. Ko lẫn vào đâu, là chị Comet. Selene vui mừng vừa định nói gì thì 1 bạt tai trời giáng đã đập vào má cô. Comet dùng lực rất mạnh nên Selene té ngã ra sau.

Kinh sợ nhìn Comet, má hồng rất cho cô biết mình ko mơ. Chị Comet tát cô.

Comet hung ác nhìn Selene, quần áo xộc xệch, tóc tai rối xù trong cang như diêm la hơn. Nhìn ra đáng vẻ cô đã ở đây đợi Selene rất lâu rồi.

_ Sao em lại đối xử như thế với chị cơ chứ Selene?? Chị nhường ngại nữ thần cho em thì em lại đi nhục nhã chị thế này à??

Selene bưng kín vết tay trên mặt, kinh ngạc nhìn Comet

_ Chị Comet, em ko hiểu?? Chị đang nói gì thế??

Comet khinh miệt cười điên cuồng 1 cái

_ Còn hỏi!! Cô quả là biết diễn đấy, uống phí bao năm qua tôi coi cô như em gái mình. Chúc mừng cô a, cô thành công ngồi vào vị trí chính thể của ngài helios rồi đấy!! Còn tôi, bị nhục nhã đập sang hàng ghế thứ phi đầy đau đớn. Còn có điều gì kinh khủng hơn thế chứ??

Selene sợ sệt lắc đầu nguầy nguậy, mắt đỏ hoe nhìn Comet như đã điên mất rồi kia. Cô muốn thốt lên, helios, anh lừa tôi.

_ Chị Comet, có gì hiểu nhầm sau!! Em ko hề có ý định tranh gì với chị cả!! Với lại em là nữ thần mà, sao có thể cùng đẳng tột cao kết hôn chứ??

Comet nghe thì cang hung tợn nghiêng răng

_ Đúng, cô là nữ thần. Chính vì cô là nữ thần nên mới như thế!! Cướp đi ghế chính thể của tôi!! Nữ thần cũng có nghĩa vụ cùng người nam nhân khác kết hôn và sinh con nối dõi còn cô thì ko thể nữa rồi, cô đã thất trinh a!! Cùng với ngài helios, cô thật dơ bẩn biết bao!!

Selene hoảng sợ thốt to lên 1 tiếng, bí mật này, vì sao chị Comet biết??

_ Kinh ngạc lắm chứ gì?? Đang tự hỏi vì sao tôi biết bộ mặt thật này của cô đúng ko? Chính ngài helios đã nói đấy!! Ngài ấy đã thừa nhận với toàn đại lục là đã lấy đi trinh tiết của cô. Kết quả là mọi người miễn cưỡng cho phép cô cùng ngài helios kết hôn.

Selene đã hoàn toàn tái mét cả rồi. Cả người run cả lên

_ Mà, mọi chuyện đâu chỉ có thế!! Nếu ko phải vì cô thì chính thể vẫn là của tôi. Ngài ấy cưới cô là do nữ thần nhiệm kì này có khả năng sinh ra tinh tú nhất.

Tinh tú, cái này Selene đã đọc qua. Khi hoàng tộc kết hôn sẽ đc dự đoán độ thích nghi cao có thể sinh ra tinh tú. Tinh tú là dùng để chỉ đứa trẻ vừa chào đời đã có năng lực siêu phàm có thể tạo ra chòm sao cho riêng mình.

Comet cũng mém là tinh tú nhưng ko đc tính như thế. Vì Comet vốn rất bất tài, ma pháp và nhan sắc ko thừa hưởng từ mẹ cô chút nào. Comet chỉ có thể tạo ra 1 vụn nhỏ ánh sao lúc vừa mới ra đời thôi.

Nói vậy, helios lấy cô là muốn sinh ra tinh tú cho anh ta sao??

_ Em sinh ra tinh tú... Sao có thể a!! Nữ thần cùng đáng tối cao sinh con, ko thể nào đc!!

Selene cười thống khổ, lòng ghen mà nước mắt ko thể rơi. Anh ta thành công a. Anh ta hủy hết mọi thứ của cô trong lòng bàn tay anh ta rồi. Cái anh ta muốn ở cô là sinh con cho anh ta thôi. Con người đó nào có yêu ai chứ? Cô còn ngu ngốc suy tưởng điều gì??

_ Nếu ko phải nhường ngai nữ thần cho con, người sinh tinh tú cho ngai ấy mới là tôi. Selene, tôi căm ghét cô a! Phải chi có biến khỏi cuộc sống tôi ngay!

_ Phải, chị nói đúng.

_ Cô nói gì? Chết giấu tôi sao??

_ Người sinh ra tinh tú phải là chị. Người là nữ thần chính là chị. Người kết hôn với đáng tối cao sẽ là chị. Comet, em trao ngai nữ thần mặt trăng cho chị!

Comet như ko tin, nghi hoặc nhìn Selene

_ Cô nói thật chứ??

_ Chị vẫn là người em yêu quý nhất chị Comet. Em sẽ ra đi khỏi cuộc sống của chị. Chị à, ko gặp mặt đc mọi người lần cuối em có nuối tiếc.

_ Selene..... Em....!!

Comet vẫn còn đại khờ trước lời nói kia, Selene đem vương miện đưa cho Comet, ngoài ra còn cả 1 tờ giấy nhượng quyền. Quả thật ko nói đùa.

_ Ba ngày sau chị hãy chính thức báo tin này cho mọi người. Lúc đó em đã cao chạy xa bay rồi. Sẽ ko ai tìm đc em a!!

_ Nhưng lờ helios muốn tìm em thì thế nào??

_ Chị yên tâm đi. Ngai ấy muốn là nữ thần, còn em chi là Selene mà thôi!

Comet nhận đồ, cắn môi.

_ Dù hơi ích kỉ nhưng xin em, đừng bao giờ trở lại!!

_ Đc, chỉ cần chị muốn!! Em sẽ nghe theo! Hãy nói rằng, Selene đã qua đời do phản phệ ma pháp, phân li thành bụi sáng, tâm nguyện cuối cùng của cô ấy chính là muốn Comet làm tân nữ thần.

Comet xoay người đi, nhin ko đc nước mắt lưng tròng. Tình cảm bao năm, con bé vẫn như là em gái cô.

_ Cho chị ôm em lần cuối

_ Đc!

Selene ngược nhìn nguyệt điện rồi lại nhìn nhật điện từ xa. Vệt cười nhàn nhạt trên mặt cô, đem tay phải đặt trên cổ mình, xóa đi ấn kí helios đã để lại trên cô cách đây 2 năm về trước. Xóa nó rồi, ko ai tìm đc cô nữa. Kết thúc rồi, tạm biệt tất cả.

Helios nhíu mày phản hiện mình ko cảm ứng đc Selene nữa. Đến khu vườn thì ko thấy cô đâu..... Dự cảm ko lành của cậu đã thành hiện thực khi tin tức Selene đã chết đc phát ra.

Helios dĩ nhiên ko tin, ngờ đâu lại bị ép phải kết hôn với Comet. Cậu đã từng tuyên bố là sẽ kết hôn với nữ thần nhiệm kì này a. Giờ ko thể khoác tay nói ko đc. Khác nào tuyên chiến nguyệt điện đâu?

Thuộc hạ của cậu tra đc thông tin rằng, Comet đã nói chính mình tận mắt nhìn thấy Selene chết và đc chính tay cô trao cho vương miện.

Helios lại càng ko tin. Selene là chắc muốn trốn tránh cậu nên mới bày ra trò này. Xem như cô hay, đừng xem thường bộ não thiên tài bậc nhất vạn năm qua. Cho người tìm cô khắp nơi nhưng ko 1 tia tin tức. Helios dời hôn lễ lại tận 3 năm để tìm cô nhưng ko thấy.

Helios cũng tìm cách moi tin tức từ người thân của cô nhưng ko. Họ còn khốc to khi nhớ tới cái chết của Selene. Cậu biết chính họ cũng ko biết gì?

Helios biết Selene thân nhất là Comet và chính cô ta là đầu mối trong đó chứng kiến Selene chết nên cậu quyết định thôi miên cô ta. Vô dụng, cô ta cũng ko biết gì. Selene ko hề gửi tin gì về cả.

Thao túng Comet 1 thời gian dài để tìm mọi cách đưa Selene trở lại. Vô ích, Selene thực hiện đúng câu nói là cô đã chết. Ko can thiệp vào Comet nữa.

Đây đưa cũng 9 năm trôi qua, helios cũng kết hôn với Comet do bị ép thúc sinh tinh tú, cậu cũng chậc lưỡi cười cho xong.

Helios cười xong thì vút cô ta sang 1 bên. Cứ thế lại trôi qua đến 27 năm sau ngày Selene rời đi. Trụ chính của nguyệt điện sáng đến ko ngờ. Bầu trời xuất hiện 1 chòm tinh tú mới, chòm Aries!

Có sự thật mà Comet ko biết, rằng mọi người biết cô nói dối. Khi nữ thần chết thì tên người đó đc khắc trên đá sẽ tối và mất đi ánh sáng. Vậy mà tên của Selene lại còn. Mọi người cũng dành cho Comet lên ngôi, nếu đây là ý của Selene thì nói ra cũng thay đổi đc gì??

Vậy mà, Comet vẫn ko hoàn toàn là nữ thần hợp cách, tên cô khắc trên đá ngày dần mờ và biến mất. Cô ko đủ tư cách kể vị. Việc này cũng đc mẹ cô ếm xuống.

Cho đến khi trụ mặt trăng tỏa sáng như ngày hôm nay. Đó là dấu hiệu nữ thần tại nhiệm đã sinh con. Mà Comet chưa hề có thai, chứng tỏ người sinh con là Selene.

Helios cũng đủ thông minh nhận ra điểm này. Nhìn thấy trụ cột sáng mặt cậu đen hẳn đi. Mà việc Comet ko phải nữ thần chân chính cũng lộ rồi.

Ai cũng hiểu, Selene ko chỉ sinh con mà còn sinh ra tinh tú. Người dân mở tiệc ăn mừng.

Đến tháng sau nữa trụ mặt trăng lại sáng lên, trên trời lại xuất hiện 1 tinh tú. Ko nghi ngờ chút nào, Selene lại sinh ra tinh tú Taurus!!

Người dân vẫn mở tiệc ăn mừng, helios nhìn chòm tinh tú nhếch mép nguy hiểm, đã 2 đứa rồi.

Rồi lại tháng sau nữa, trụ sáng tinh tú Gemini xuất hiện, người dân méo miệng nhìn trời, vẫn tiếp tục ăn mừng, helios liếc chòm Gemini suốt 3 tiếng.

Tháng sau tiếp tục hiện tượng cũ, ko ai ăn mừng nổi nữa mà là ngoác miệng nhìn chòm Cancer và tự hỏi, rốt cuộc việc gì đang xảy ra thế này?

Helios thì nghiêng răng nhìn trời.

_ Người đâu!! Cho gọi vương phi đến phòng ta ngay!!

_ Đáng tối cao, ngài đây là muốn.

_ Hừ, nguyên nhân của cuộc hôn nhân này ko phải muốn cô ta sinh ra tinh tú hay sao? Ta thực hiện là đc!

Liên tục suốt 1 năm xảy ra vụ việc này. Người dân xem nó như cơm bữa luôn. Còn mấy vị thần quan, chiêm tinh học ngồi nhìn trời lại nhìn nhau ngoác mồm cười. Họ cũng ko biết cái vụ này là sao đây nữa. Và để ghi nhớ cho sự kiện này, họ đặt cho cái tên này là 12 chòm hoàng đạo.

Nhật kí hành trình của Selene.

Ngày 13 tháng 2 năm 3, sao hoàng đạo thứ 12.

Hôm nay là ngày cô quyết định rời đi. Cô đem mọi thứ đồ dùng của mình đều tiêu hủy sạch sẽ. Lén nhìn chú Thathanos và đi Di từ xa. Kiên định tránh xa nơi này, sẽ ko bao giờ quay trở về nữa, giờ cô ko phải nữ thần, là Selene, 1 cô gái bình thường mà thôi.

Ngày 23 tháng 2 năm 3

Cô đã đi rất xa Nguyệt Điện rồi. Ngồi nghỉ ngơi ở 1 quán trà nhỏ trong thị trấn. Cô nghe đc mọi người xì xào tin tức về cô đã chết. Cô ko có hứng muốn nghe cho lắm cho đến khi.... Hay tin mặt thám của helios tìm cô.

Cô sẽ chẳng biết việc này đến khi giáp mặt với chúng. Nhờ ma pháp hơn người, cô qua mặt đc chúng. Và bắt đầu hóa trang sống trốn khỏi tầm mắt chúng.

Ngày 2 tháng 7 năm 12

Đã 9 năm từ lúc cô trốn đi. Đôi lúc phải sống trong rừng núi mấy tháng để đc yên thân khỏi tầm tìm kiếm của bọn người kia.

Vừa đến 1 thành phố lớn, cô mua vài tờ báo để xem tin tức chính trị ra sao rồi. Và ko ngờ đầu trang của tất cả các tờ báo đều là tin tức đáng tối cao Helios và nữ thần Comet kết hôn.

Selene đứng im ngẩn ra hồi lâu, cười cười yếu ớt rồi đi. Nói ko đau là nói dối, cô đã rất cố gắng nhưng suốt 9 năm qua ko thể quên đc hắn.

Ngày 1 tháng 1 năm 18.

Bụng cô đột ngột đau đớn rất dữ dội. Nó rất đau, cô cứ ngỡ mình đã chết rồi. May mắn, cô đc 1 bà lão nhặt về. Bà lão tuy mù lòa nhưng lại là 1 ma pháp sư chữa trị lâu năm. Bà nói cho cô biết, mình có thai rồi.

Biết tin này, đầu đầu tiên là cười ngêch mặt ra. Cô dĩ nhiên ko tin rồi, ngoài helios ra, cô chưa từng tiếp xúc thân mật với nam nhân nào khác. Dù từ lúc rời đi nguyệt điện cô thấy bụng mình hơi nhỏ lên, cứ nghĩ là mình béo hơn rồi a.

Vậy mà giờ tỉnh lại, cô nhìn bụng mình thấy nó trời to hoàn toàn. Cứng ngắt xoa xoa bụng, nhấn nhẹ. Chúa ơi, có cái gì đập trong bụng cô này. Chết mất!

Selene sợ đến trắng bệch cả người. Cô thật sự có thai? Bỏ đứa trẻ là ai chứ? Ko lẽ là helios? Đó là việc của 15 năm trước kia mà, vô lí lắm!!

Bà lão cho cô biết mình đã mang thai tận 15 năm rồi khiến cô ko thể phủ nhận cha đứa bé là helios.

Lại cho biết cơ thể cô hiện ko đủ năng lượng để giữ đứa bé trong người. Khả năng cao là cô sẽ sảy thai.

Selene nghe còn ko sợ sao?? Sợ chứ?? So với bị helios tra tấn thì việc biết mình mất con còn đáng sợ hơn mọi thứ. Và ngăn người bao đêm, cô đã cho ra 1 quyết định quan trọng nhất đời mình. Cô muốn sinh nó ra, con của cô.

Ngày 21 tháng 3 năm 30.

Cô đã ở lại chung với bà lão mù tận 12 năm nữa rồi.

Hôm nay cô mệt quá, ko biết vì sao cả người như ko có sức lực vậy?? Thì ra, cô muốn sinh rồi. Cảm giác sinh đứa bé như muốn bị xé tan cả bụng mình ra vậy.

Dần vật con đau tận 17 tiếng, rốt cuộc đứa bé cũng ra đời. Đứa bé đầu tiên rất khỏe mạnh.

Bà lão ôm đứa bé vào lòng cười rất tươi, bà nói cho cô biết thật ra bà là cự thánh nữ còn là cự nữ vương của Es. Bà nói con gái của cô có tiềm năng rất lớn để kế thừa ngai vị thánh nữ.

Selene chần chừ ko muốn tí nào, cô muốn mình và con có cuộc sống yên bình cơ. Địa vị sẽ chỉ là gánh nặng.

Cô muốn là thế đấy. Ko ngờ người helios theo vị trí chòm sao xuất hiện mà tìm ra cô. Selene đau đớn trao con gái cho bà lão. Cho con bé cái tên Ari và theo họ Es như bà lão. Con bé là tinh tú Aries của cô nhưng cô ko đủ khả năng mang nó theo.

Selene lại tự mình lưu lạc đến nơi khác. Cô phát hiện sinh xong bụng mình vẫn còn rất to, có nghĩa cô vẫn còn đang có thai.

Ngày 20 tháng 4 năm 30

Suy kiệt sức lực, cô đi loạn vào nơi đóng quân của Rus. Họ nhốt cô ở 1 lều trại nhỏ, giúp cô đỡ đẻ. Đứa bé sinh ra rất yếu, khác xa với Aries. Người đỡ đẻ bảo cô chuẩn bị tâm lí, đứa bé rất có khả năng chết yếu. Rất yếu, nó khóc còn ko đc.

Giờ phút này cô có cảm xúc hận helios. Nếu ko phải anh ta khiến cô mang thai, cô sẽ ko trải qua khoảng thời gian chứng kiến con mình ngày càng héo mòn sự sống thế này.

Dù cô dùng mọi câu chú, ma pháp mạnh thế nào. Đến ngày thứ 6, con bé muốn rời bỏ cô. Như bị kích động trong mình, cô dùng ma pháp liên lạc với thần quan của mình.

Thần quan Venus, người đàn ông đẹp dài đến hoàn mĩ, mái tóc vàng kim rực rỡ.

_ Như thần nghĩ, ngài vẫn chưa chết!! Ngài triệu gọi thần đến đây là có việc gì sao?? Nữ thần Selene tôn kính.

_ Venus, mau giúp ta với!! Cứu con ta..... Cứu nó với!

_ Ngài... Biện pháp ko phải là ko có. Nhưng cái giá.....! Muốn mượn nhờ năng lượng chòm Venus, thì kẻ đó phải trở thành "con" của Venus. Nói cách khác, cũng là con của ngài với ta đấy!! Nữ thần Selene.

_ Ko sao hết, cứu nó đi!!

_ Vì trong dòng máu con bé chảy xuôi năng lượng sự sống của Venus nên về mặt hình hài sẽ thiên về giống ta hơn. Mặt huyết thống ko phải, nó vẫn là con của helios.

_ Ngươi biết rồi!.... Cảm ơn!!

_ Đến lúc ta sẽ mang nó đi!! Mà ngài hãy cẩn thận, lúc ta phát động năng lượng chòm Venus, hẳn có kẻ đánh hơi ra đc rồi.

Đức vua Rus cũng cảm nhận đc xung động ma pháp cường đại. Nhìn thấy đứa bé sống trở lại kì diệu, ông nhận nó làm con nuôi. Theo họ ông, Taurus, còn Selene trao con mình rồi biến mất.

Ngày 21 tháng 5 năm 30

Selene đặt chân đến vương quốc Ni và cứu sống 1 cô gái có ý định muốn tự sát.

Biết người yêu nàng chết do bị chính hoàng tộc hãm hại, do người nàng yêu chỉ là 1 người bình thường. Quá đau lòng, nàng sảy thai. Mất đi cả chồng và con, nàng ko thiết sống.

Selene mỉm lòng, ban thêm cho nàng niềm tin sống tiếp. Xót xa trao Gemini cho nàng.

_ Vậy giờ con là tiểu hoàng tử rồi đó nha. Gemini của mẹ.

_ Sẽ thật ko sao nếu đứa trẻ mang họ tôi chứ??

_ Ko đâu, xin cô hãy yêu thương nó như chính con ruột của mình. Ko cần để cho nó biết đến sự tồn tại của kẻ lagm mẹ tôi tệ như tôi!!

_ Cảm ơn, tôi sẽ thật quý trọng đứa bé này. Nó như là món quà từ thiên đàng gửi đến cứu vớt tôi vậy? Cho tôi biết tên cô đc chứ??

_ Tôi á, là Selene!! Cô ko biết điều gì đúng ko??

Selene cười nhún nhún hàm ý. Nữ hoàng Ni dĩ nhiên hiểu đc, sao nàng lại ko biết tin tình tứ liên tiếp xuất hiện chứ?? Mà người sinh ra nó chính là Selene trước mặt cô đây.

_ Đây là tinh tú Gemini của cuộc đời tôi. Lần nữa cảm ơn cô, nữ thần Selene, và xin hãy cẩn thận với cả quân đội nguyệt điện. Họ đang ra lệnh khắp nơi truy lùng cô đấy.

_ Vâng cảm ơn!!

Selene mỉm cười nhìn Gemini lần cuối, đứa trẻ này mang mái tóc giống hệt cô vậy. Màu vàng nhạt, mắt tím như pha lê chứ ko như của helios tí nào. Nhưng, thật sự tựa như kết tinh của 2 người.

Nữ hoàng Ni yêu quý Gemini là thế? Vậy mà tính cách cậu ta ko giống mẹ mình tí nào.

Ngày 23 tháng 7 năm 30

Cao lớn, nước da rám nắng, mạnh mẽ, nét đẹp khôi ngô, tuấn tú như có thể che chở cả thế giới này. Chính là thần quan Mars.

_ Selene, cô hãy nghỉ ngơi trước đã!!

_ Tôi quyết định rồi Mars à!! Hãy cứu con tôi mau đi.

_ Ko gấp, có tôi ở đây. Đứa bé ko chết dễ thế đâu. Lần này là biến nó thành tộc nhân bán thú đấy. Quá trình đau đớn hơn cho cô đấy.

_ Ko sao cả. Miễn con tôi đc sống, nó thành cái gì cũng là con tôi mà. Mong anh hãy cho nó năng lượng mạnh mẽ để sinh tồn đc trong thế giới này.

_ Thay đổi huyết thống ngoại hình nó thôi. Còn chân chính mà pháp truyền thừa mạnh mẽ vẫn là của cô và helios.

_ Có thể tẩy sạch trái tim thằng bé đc ko?? Tôi ko muốn nó có bản tính giống helios.

_ Điều này khá khó đấy. Cô biết mà, tất cả 8 thần quan đều có huyết thống giống helios vì chúng tôi là họ hàng từ 1 mạch truyền nối dõi. Mà với tôi là tuy là bán thú nhưng vẫn có tính khá giống cậu ta đấy. Mercury vốn hòa nhã nên thanh tẩy Cancer rất dễ, còn tôi thì ko thể rồi.

_ Đc, tôi biết rồi!! Máu của tôi. Cứ lấy đi nhưng đừng tổn thương đến những đứa trẻ trong bụng của tôi.

_ Đã biết. Tôi gửi gắm thằng nhóc cho vua nước này nên cô ko phải lo.

_ Vậy à!! Vậy gọi nó là Leo nha!!

_ Đc, quyền lời duy nhất của cô với vai trò 1 người mẹ mà.

Ngày 23 tháng 8 năm 30

Tình hình sức khỏe của Selene ngày càng tệ, tiếp tục như thế thì mẹ lẫn con đều sẽ chết. Ko còn sức lực để đem đứa bé chào đời.

Cũng may, tộc yêu tinh đã cứu cô về từ cõi chết. Mà đứa bé sinh ra rất yếu, nhờ ơn thần quan Jupiter. Cải biến huyết mạch con bé thành yêu tinh, nó đã trở nên tốt hơn nhiều.

Yêu tình tộc cũng rất thừa thớt, nên khi đc Selene nhờ họ chăm sóc Virgo, họ vui vẻ nhận lời ngay. Dĩ nhiên con bé theo họ nữ hoàng yêu tình rồi, che mắt cả mà.

Lại mất thêm lượng máu lớn. Selene cắn răng ăn rất nhiều thuốc hồi máu và cấp tốc rời đi. Ở càng lâu sẽ càng liên lụy con mình mà thôi.

Ngày 23 tháng 9 năm 30

_ Tớ nói này Selene. Phụ nữ có thai như cậu mà bay nhảy như đạo chích là thế nào??

Selene nằm thờ đốc trên giường vẫn ko quên phản bác

_ Cậu ko thể trách tớ đc!! Là do gấp quá rồi chứ bộ. Tớ cần 1 nơi an toàn để sinh con mà, và cậu lại ở gần đây thế nên....!!

_ Cậu ko sợ con cậu rơi giữa đường à?? Ở đây luôn đi. Tớ nuôi cậu, đứa này chắc là đứa thứ 7 nhĩ?

_ Ôi, sao cậu biết!!

_ Hừ, việc này làm loạn đại lục cả nửa năm nay. Hỏi ai mà ko biết chứ?? Cứ 1 vị tinh tú sáng chói suốt 1 tháng thì lại tiếp có vị tinh tú khác lên thay. Cậu sinh giờ đây, toàn tinh tú nhĩ??

_ Ha ha, tớ mà!! Kabra này. Cậu giúp tớ bảo vệ đứa bé này đc ko?

_ Đc, nhưng với tư cách mẹ nuôi thôi. Với chúng, dù cậu có chọn ai làm cha mẹ chúng đi nữa. Thì chỉ có cậu và helios mới thật sự là máu mủ của chúng thôi.

_ Đừng nói vậy?? Chả liên quan gì đến anh ta cả. Con của tớ cả đấy. Mang thai chúng tận 27 năm và ốm nghén suốt là tớ mà, anh ta có tư cách gì làm cha chúng đâu?? Nếu anh ta đến cướp chúng đi tớ sẽ sút bay anh ta ngay.

_ Có tinh thần đấy, báo cho cậu 1 tin. Comet có thay rồi.

Selene đang hi hi Ha ha sững cả người lại. Mân môi định nói gì lại thôi. Mím cười bình tĩnh nhìn Kabra.

_ Vậy cũng tốt! Đợi bao nhiêu năm mới nghe đc tin vui từ họ.

_ Cậu vui cái gì chứ?? Cô Comet đó rõ là thị uy bắt cậu ra mặt mà. Lúc cậu sinh ra tinh tú và cô ta bị phát hiện là nữ thần giả mạo, cậu ko biết cô à đại nghiêng nguyền rủa cậu thế nào đâu??

_ Kabra, tớ biết mà. Biết rõ việc Comet hận tớ, lúc tớ đăng ngại, chị ấy rõ ràng rất ko cam tâm. Cậu quên ma pháp tớ thông thạo nhất là gì sao??

_ Là Phân Minh!!

_ Phải, người nào thật tâm và xấu xa tớ nhìn ra đc hết. Tớ nhìn ra tâm địa chị ta nhưng như vậy thì sao chứ?? Tớ chỉ lợi dụng lại chính lòng tham của chị ta để thoát thân thôi. Ngay từ đầu đây là mục đích của tớ, tớ muốn thành người tự do ngao du thiên hạ. Chị ta muốn làm nữ thần, tớ cho chị ta là đc!! Xong việc, ko ai nợ ai cả.

Kabra trở mặt nhìn Selene. Nhìn ko ra con nhóc này của cô lại chơi chiêu với người khác nha. Cứ ngỡ ngày thương nó vô tư lắm cơ.

_ Thật ko ngờ nha. Cậu ghê thật, Ha ha, ko hổ bạn tớ.

_ Đc rồi mà, mà tớ tránh helios là có lí do cả đấy. Tớ thật sợ anh ta vô cùng, ma pháp của tớ vô hiệu với anh ta. Ko nhìn ra đc anh ta là loại người nào.

_ Là người xấu đó, anh ta mưu mô lắm. Cậu thoát khỏi anh ta là quyết định sáng suốt vô cùng. Ko chỉ thế mà trộm cả "hạt giống" của anh ta đi nữa. Vụ này hay thật.

_ Rồi rồi. Nói xấu đáng tội cao tiếp đi coi chừng sét đánh cậu. Con bé gửi gắm cậu, lấy tên Libra đi.

_ Mà nè, con gái thì giống cậu. Con trai thì đáng ghét hết Helios. Có khi nào lúc chúng lớn lên lỡ yêu nhau ko??

_ Nói bậy a!!

_ Tớ nói khả năng có thể xảy ra mà. Chúng cũng đâu cùng huyết thống nữa đâu. Yêu nhau cũng ko gì lạ.

Selene cũng có ngờ đâu, miệng thối của Kabra lại thành sự thật.

Ngày 24 tháng 10 năm 30

Con trai yêu quý của mẹ. Hôm nay mẹ đi lạc đến sa mạc rồi và tình cờ sinh ra con luôn. Lúc sinh ra con mẹ rất bất ngờ và chán chừ vô cùng. Sao con lại giống Helios vậy chứ hả, đặc biệt là đôi mắt, y đúc của anh ta. Mẹ ko biết nên vui hay buồn. Còn ghê hơn nữa, mẹ biết đc sự thật, thần quan Pluto có tin đồn yêu đắm đuối cha con lại là 1 nữ nam xuất chúng đấy.

Anh ta kể là do anh ta ghét nữ nhân nên lấy helios ra làm cố thôi. Còn về thích giả gái là sở thích của anh ta đấy, con đừng học theo thói người này. Mẹ ko thể tin đc 1 phần gen của anh ta sẽ truyền sang con đấy.

_ Selene à, tôi cũng bất lực thôi. Thăng nhóc này di truyền từ helios mạnh lắm. Nhìn ngoại hình của nó đi là đủ hiểu, đến tôi cũng ko thay đổi đc.

_ Sao lại thế này?? Máy đưa trước có thể đâu??

_ Là do cô đã dùng nhiều biện pháp thay đổi gen của helios trong bọn chúng nên như thế?? Đứa trẻ này phải gánh tất cả mọi thứ. Cô ko phát hiện sao!/? Lúc cô sinh nó ra, kí ức và mong muốn của cô đã truyền vào nó rồi.

_ Anh nói sao chứ?? Ko đc!! Điều này ko đc. Pluto, tôi ko muốn cho nó biết cha nó ai nên làm ơn xóa kí ức nó đi.

_ Selene à, ko thể nào đâu?? Ko ai có thể xóa kí ức vĩnh viễn của 1 người. Thay vì vậy cô hãy cho thăng nhóc này tiếp nhận sự thật đó dần đi. Nó sẽ tự quyết định cho mình, có khi nó sẽ giúp cô tìm lại tất cả anh em thất lạc của nó đấy.

_ Trọng trách quá nặng nề. Một đứa trẻ sao có thể gánh vác hết chứ?? Xóa đc bao lâu hay đến đó, mau xóa đi Pluto.

_ Thật là ko thể Selene, tôi sẽ nói thật cho cô. Chính đứa nhóc này cướp đi kí ức của cô đấy. Thể chất của nó cũng ko còn là con người rồi. Gen của tôi là dị biến nhất trong 8 thần quan, thăng nhóc này cũng sẽ như tôi, phải trở thành độc nhân. Để nó sinh trưởng ở sa mạc là cách tốt nhất. Vua bò cạp sẽ bảo vệ nó.

Ngày 23 tháng 11 năm 30

_ Đứa trẻ này là con trai nhưng nó hoàn toàn ko giống helios tí nào. Vàng sáng bao phủ nó sức sống hơn cả. Hay là vì anh trai con đã trao cho con cơ hội này hả Sagit!! Nhưng như thế vẫn ko công bằng cho Scor tí nào con biết ko!! Hãy sống tốt, đừng phụ lại cơ hội Scor đã trao cho con con trai.

Ngày 22 tháng 12 năm 30

_ Uranus! Nói trước nhé!! Ko đc để cho helios biết đấy.

_ Mèn ơi, ta có vẻ ko uy tín thế sao??

_ Tin sao đc kẻ có hứng muốn làm vú nuôi như anh chứ??

Selene vỗ vỗ trán nhìn Uranus mặt lạnh lẽo hứng thú bông con trai Capri của cô!!

_ Ta cũng có hứng thú đi du lịch 1 thời gian chứ bộ. Sẵn tiện chăm thăng nhóc này vài năm luôn, bồi dưỡng người thừa kế cả mà.

_ Khai thật đi!

_ Là do cô cả á! Tên helios dạo này ngày nào cũng nhìn tinh tú con cô mà cười kinh dị. Tính khí càng thất thường hơn, ta là trốn hán đó. Lúc hán biết con của hán đều biến thành con tụi ta chắc hán ăn bọn ta mất.

_ Sẽ ko biết trừ khi mấy người khai ra. Chúng ta cùng chết chung thôi

_ Cô nói nghe hay lắm. Tại cô chưa chứng kiến ma pháp của helios nên mới tự tin như thế!!

Uranus làm bộ rùng mình 1 cái, ôm Capri rồi đi.

Ngày 20 tháng 1 năm 31.

Tuyết đã ngừng rơi rồi các con thân mến của mẹ. Đã sang năm mới rồi này, ko biết mấy đứa có ngoan ko nha. Phải chăm ngoan đừng nháo mọi người đó biết chưa??

Mẹ vừa sinh thêm cho nấy đứa 1 đứa em gái này. Con bé đc Saturn biến thành vampire đó. Có vẻ con bé ko thích ánh sáng cho lắm. À, con bé tên là Aquarius đó nha. Con bé hiện ko có hình dạng con người mà biến thành dơi con bay vào trong hang động mất rồi. Tệ thật!!

Con bé có vẻ ko thích hợp với cuộc sống con người cho lắm. Lỡ như có lúc mấy đứa gặp đc con bé nhớ giúp đỡ nó nha, hãy dạy nó thích nghi với con người.

Mẹ ko yên tâm giao con bé cho tộc vampire tí nào. Với tư cách là vampire thuần chủng con bé sẽ bị lợi dụng mất. Mẹ chỉ gởi con bé cho 1 gia đình ông lão bình thường mà thôi.

Selene tính táo chu đáo thể đấy, cũng ngờ đâu ông bà lão bị sát hại cũng do Aquarius. Do hoàng tộc vampire chúng muốn độc chiếm dòng máu của cô nên nhận cô làm con nuôi, Aqua ko muốn nên trốn đi lại sa vào trại buôn nô lệ.

Scor vì cảm ứng đc cô nên cũng tự mình sa vào đó để cứu cô.

Ngày 19 tháng 2 năm 31

Đây là con đầu đón nhất của mẹ từ lúc sinh mấy đứa ra, ko chỉ thể xác, còn cả tâm hồn nữa.

Đây là đứa bé cuối cùng, nhưng nó ko may mắn như bao đứa khác. Nó yếu lắm, lỗi là do mẹ. Sức khỏe của mẹ ko đủ để sinh nó ra. Con bé bị ngộ và tắt thở 1 thời gian. Dù nhờ Neptune giúp nó nhưng sự sống của con bé mong manh lắm.

Ma pháp con bé yếu hơn mấy đứa nhiều và tai hại hơn, ma pháp của nó lại y hệt như helios. Neptune và mẹ quyết định biến con bé thành 1 nhân ngư. Có như thế, helios mới ko phát hiện đc nó. Em út của mấy đứa, đừng ăn hiếp nó đấy.

Mẹ đặt tên là Pisces đấy. Như 1 loài cá xinh đẹp của đại dương.

Selene cứ nghĩ mình đã sinh xong thì ko còn cơ hội ngắm thêm vì tinh tú mới là nào nữa. Ko đâu, 1 tháng sau 1 chòm sao chiếu hướng từ Nhật Điện chiếu xuống. Ai ngược đầu lên nhìn trời cũng ko khỏi ngỡ ngàng, vì chòm sao này vừa mờ vừa âm u, ko sán như 12 chòm sao con của Selene.

Selene dĩ nhiên hiểu, đây là con của Comet rồi. Xem ra thành công sinh ra 1 tinh tú đấy. Làm Selene tức giận hơn là chuyện khác cơ. Chòm Ophiuchus, ko đúng đây là chòm sao đã xuất hiện lúc ngày 30 tháng 11 năm 30 mà.

Lúc đó nó rất mờ, cô cứ ngỡ là tiểu tinh tú mà thôi.

Nhưng hôm nay thật sự bành trướng hơn do thôn phệ chòm Pisces.

_ Comet, tôi ko tin cô ko đánh giá gì đến hắc pháp sư. Muốn thôn phệ tinh tú của con tôi, cô ko có cửa đâu!!

Selene nổi giận vận hành ánh sáng mặt trăng đảo ngược quy luật.

_ Ta là nữ thần mặt trăng. Selene Fullmoon, ra lệnh cho những kẻ thuộc hạ nguyện vì ta phục tùng kia. Đem ánh sáng trả lại cho chòm Pisces và đánh lui năng lượng tà ác khỏi bầu trời. Chòm Ophiuchus, rút xa con ta ngay. Vĩnh viễn ko đc tỏ sáng lần nữa.

Selene tụ ma lực vào ngón tay và bắn thẳng lên trời cao.

Uranus bỗng Capricorn nhìn trời cao mà than thở

_ Con nhóc này thật là.... Capricorn, con xem kia. Mẹ con đúng là vọng động ha. Bá đạo hết sức vì con mình. Con có đc 1 người mẹ tốt đấy.

_ A..... Chi.....!!

Capri cười cười theo câu nói của ông.

Kabra đang đỡ Libra cũng nhìn trời thét to lên

_ Con nhóc đó thật tình mà, đánh nhau to thể Helios ko tìm đc mới là lạ đó. Libra à, mẹ con điên thật rồi.

Libra cười to phản kích nhìn cô. Kabra hết biết nói gì luôn.

_ Mẹ con thật là..... Người tuyệt vời nhất đấy bé ạ!!

Nữ hoàng Ni chỉ lên trời, nơi cột sáng thủy chung bảo vệ chòm Pisces.

_ Gemini, con nhìn kia a. Mẹ con đang đánh nhau với kẻ xấu xa bảo vệ em con đấy. Ngẫu thật, mốt con lớn lên phải nhớ bảo vệ em mình đấy.

Gemini bò bò nhìn trời, tí ta chỉ chỉ chòm Pisces cười cười.

Helios dĩ nhiên nhận ra Selene đang ở đâu, cấp tốc xuất phát ngay.

_ Ta xem em còn trốn thế nào??

Selene nghiêm túc nhìn bầu trời, ngón tay hường ko trung vẽ 1 vòng tròn. Lập tức, 12 chòm sao cùng lúc tỏ sáng quây quần cạnh nhau xếp thành 1 vòng tròn. Cảnh tượng hùng vĩ vô cùng.

_ Các con của mẹ, xin lỗi. Hãy cho mẹ mượn ánh sáng của các con. Tạo thành rào chắn bao bọc lấy 12 vùng đất các con trú ngụ, ko đc để thế lực nào xâm phạm. Mẹ sẽ ở đây mãi thủ hộ các con.

12 chòm sao tạo thành 1 khung chắn khổng lồ bao bọc lấy 1 mảnh lớn đại lục hoàng đạo. Helios tức giận nhìn cảnh tượng này, dĩ nhiên là cảm cậu vô trong rồi. Dù dùng cách gì cậu cũng chỉ có thể trở mắt nhìn Selene từ xa. Selene cũng nhận ra ánh mắt helios, phớt lờ sang hướng khác. Cô bủn rủn ngồi khụy xuống dưới đất.

Tháo chiếc nhẫn trên ngón tay cái xuống, chiếc nhẫn bạc này mới chân chính là vương miện nữ thần, bởi vì nó có thể triệu hồi đc Nguyệt Tháp. Nơi chứa khu vườn và ngai vị của nữ thần mặt trăng.

Đặt chiếc nhẫn xuống đất, 1 toà tháp dần trỗi lên.

Helios giận dữ la to.

_ Selene, em dám trốn ta đừng nghĩ cả đời.

Selene khurột lờ, dịch chuyển vào tòa tháp và ngủ say suốt mấy năm liền ko tỉnh. Thời gian mang thai, thời gian sinh đẻ, lượng máu làm môi giới cứu sống con mình. Đản áp thế lực hắc pháp sư. Selene đã cạn kiệt sức lực rồi.

Helios lại nhìn lên trời nhìn 12 chòm sao, mắng 1 cái

_ Khốn khiếp!!

Comet mặt tức giận đến vận vẹo cả ra, cô hao tổn cầu gần 100 tên hắc pháp sư lập đàn tế thôn phệ ánh sáng của chòm tinh tú khác sang cho con mình. Để con bé chính thức thành 1 tinh tú thật sự nhưng thất bại, đều là do Selene cả. Phải, tại cô ta.

_ Selene.... Mỗi thù này, tôi sẽ trả gấp bội.

_ Mẫu hậu ơi, nữ thần mặt trăng tuyệt quá. Sao này con sẽ trở thành 1 thần tử của người

Cô bé con xinh xắn nâng bộ đầm, mắt ngước ra cửa sổ hăm mộ nhìn nguyệt tháp.

Kabra cười hiền nhìn cô

_ Chắc chắn rồi!! Lần sau ta sẽ dẫn con đến gặp cô ấy!! Với điều kiện con phải hoàn thành môn chính trị cơ, Libra.

_ Vâng ạ!!

_ Scorpio, người muốn rời đi gấp thế sao?

_ Đúng, ta nghe đc, có kẻ đang cần giúp đỡ.

Con bò cạp to lớn nhìn Scorpio chế giễu

_ Ranh con mới 5 tuổi thì làm đc gì??

_ Thì thế nào?? Ta sẽ ko bỏ mặt em gái của mình.

Thằng nhóc cả tóc và mắt đều cùng 1 màu tím than lạnh lùng nhìn bò cạp vương

_ Người muốn sao thì tùy, đừng làm mất mặt ta là đc, đi đi, xùy xùy.

Bò cạp vẫy đuôi đuổi

_ Ông già, gặp lại sau!!

Bò cạp đờ ra 1 cái, gật gật cái đuôi

_ Tốt, ko phí công ta nuôi người 5 năm. Về với mẹ người đi, thủ hộ bà ấy cho tốt vào.

Uranus lắc tay 1 cái đem Capricorn ngủ say đánh thức

_ Ông chú, làm gì vậy hả!?

_ Gọi cha tên bất hiếu!!

_ Kêu ta thức vì vụ này thôi hả??

_ Ko ko, Capricorn! Cha đây phải đi rồi!! Nhóc tự mình cố gắng thành vua đi nha. Nhớ, bảo vệ tốt Nguyệt tháp. Đến lúc đó, ta sẽ đến gặp nhóc.

_ Chết tiệt, đi mau đi. Ta sẽ thực hiện cho ông xem. Hối ai đánh thắng đc ta chứ??

Uranus xệ mặt nhìn thẳng ranh đang tự mãn kia

_ Người ảo tưởng thật. Có bao giờ đánh thắng cha người đâu nè.

_ Tại ta còn nhỏ. Một lớn cho ông nát bét.

_ Rồi rồi. À, Capricorn, ta thật ra ko phải cha nhóc đâu. Ráng mau lớn nhé.

Capricorn chùi 1 giọt nước mắt, nghiêng răng nhìn chỗ Uranus vừa biến mất

_ Ông chú này. Hết cha rồi lại ko. Rồi sẽ có ngày đánh thắng ông, cha Uranus!!

_ Gemini, mẹ đã nói, đừng ghẹo gái nhà lành nữa mà.

_ Mẹ ơi, tại tui nó bu con trước. Ai biểu con đẹp trai quá làm chi.

_ Nhóc con, mau về nhà ăn tối với mẹ nào!!

_ Hi hi, mẹ này!!

_ Sao thế?

_ Kể cho con nghe nữa đi!!!

_ Mẹ ơi, mẹ ơi!!

Cancer hớn hờ cầm cuốn sách chạy tới chỗ mẹ

_ Sao vậy Cancer??

_ Mẹ kể tiếp con nghe đi!!

Mấy chú lính cười hiền nhìn Taurus

_ Taurus, lại muốn nghe kể tiếp à?

_ Vâng ạ!!

Cô bé tóc vàng kim hớn hờ, mắt long lanh cười cười

_ Ông già, đang hay mà. Kể tôi nghe tiếp đi.

_ Ko đc, đi ăn đi nhóc con.

Vua O liếc mắt nhìn Leo

_ Nhưng tôi muốn nghe tiếp!! Khúc mà nữ thần Selene dùng 12 chòm sao dựng vòng thủ hộ á. Tôi thích nhất khúc này!! Đi mà, kể cho tôi nghe đi, câu chuyện của nữ thần Selene và 12 chòm hoàng đạo.

Mẹ yêu các con. Máy đưa hãy tự tạo ra câu chuyện cho riêng mình nhé.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Puro giải cứu công chúa (2)

Nhớ lại lúc đó cái miệng của Kabra thật linh nà!! Mấy đứa yêu nhau cũng xem như là định mệnh sắp đặt đi!!

Scor dịu dàng vuốt ve lưng của cô. Selene mệt mỏi khép mờ mắt, cô lại sắp chìm vào giấc ngủ rồi. Bỗng nhẹ cô đặt trên giường lại nhìn 1 cái rồi rời đi, phát giác đc vật áo mình bị nấp lại.

Selene dùng tay nấp giữ vật áo của cậu, mắt lơ mờ

_ Scor, lần sau nhớ đem mấy đứa khác đến gặp mẹ nhé!!

_ Đc!!

_ Nhất định đấy!!

_ Nhất định!! Nếu bọn con còn sống!!

Câu cuối của Scor thì Selene ko thể nghe vì cô đã ngủ mất rồi.

_ Anh, đã xong rồi sao??

_ Ừm, em muốn vào xem à??

_ Ko cần đâu!! Em có mặt mũi gì gặp người chứ?? Sagit chết là do em mà!

Capri từ đâu xuất hiện trở lại, nghiêm trọng nhìn Aqua

_ Con bé này, nói gì thế hả?? Làm như lỗi của em ấy!! Lấy tâm trạng tốt xuất quân đánh kẻ hại em nát đời còn hơn.

Capri lại đi đến chỗ Scor đưa cho cậu 1 tấm địa đồ

_ Trong Nguyệt Thập này ta đã bố trí hoàn tất 58 lớp kết giới rồi!! Còn có cái đó, đã tìm đc!! Đúng là giấu rất kĩ!!

Scor trầm mặt gật gật đầu.

_ Về!

_ Công chúa, cô nhớ rõ chưa!!

_ Nhớ mà, nhưng còn Puro thì sao??

_ Tôi sẽ trốn đc thôi!! Cô ko cần phải lo!!

_ Nhưng mà... Nhưng mà còn các mẹ đang bị nhốt thì sao?? Nếu Pis trốn..... Scor sẽ giết họ mất!!

Pis méo mào nhìn Puro. Puro nhăn trán 1 cái, lòi trong cơ thể ra 1 tờ giấy.

_ Cái này.... Là thứ họ gửi cho cô. Mau đọc đi!!

Trong thư.....

Pis yêu quý của chúng ta. Có sự thật này con nhất định phải biết. Con ko phải là con ruột của chúng ta. Từ lâu rồi, đứa con gái bé bỏng giữa ta và vua Ces đã biến mất khỏi thế gian này. Hạnh phúc thay, một người phụ nữ đã giúp ta thoát khỏi đau khổ đó bằng cách ban tặng con cho ta. Chúng ta đều yêu thương con như con ruột vậy. Đến ngày, cái ngày mà con lên đất liền, những kẻ kia đã đến tìm chúng ta. Chúng muốn bắt con đi nhưng chúng ta tuyệt ko cho phép. Ép con đến cung điện Ces vì mẹ tin rằng hôn ước với Cancer sẽ bảo vệ đc con khỏi chúng.

Kế hoạch của chúng ta là thế cho đến lúc chàng trai kia đến gặp chúng ta. Ẩn tượng của ta về cậu ấy là lạnh lùng và rất đẹp.....

Đọc đến đây, trong đầu Pisces tự hiện lên 1 thân ảnh quen thuộc, Scorpio!!

Lại tiếp,...

Ko nhờ cậu ta thì mẹ cũng ko sống đc đến lúc nhìn thấy hôn lễ của con đâu?? Chúng ta bị những hắc pháp sư truy bắt vì nhiều lí do..... Chúng ta chọn cách kháng cự lại chúng bằng cách thiêu đốt sinh mệnh của chúng ta để đánh thức thần biển. Tuy nhiên chúng ta đã thất bại... Biển cả đã bị hắc pháp sư và quái vật ô ứ. Cũng nhờ ơn Scorpio điện hạ, ngài ấy đã đến cứu chúng ta kịp thời. Chúng ta đã thực hiện 1 giao ước, giao con cho ngài ấy và ngài ấy sẽ bảo vệ con.

Hãy tin tưởng ngài ấy, chúng ta ko phải bị bắt nhốt đâu. Là ta nhờ ngài ấy làm như thế để cấm tuyệt con quay về biển cả.

Thời khắc sinh mệnh chúng ta cũng cận kề rồi. Con là món quà quý giá mà thần linh đã trao tặng cho ta, cảm ơn con con gái.

_ Mẹ.... Mẹ ơi!!

Pis ôm chặt lấy bức thư, lòng đau đốn vỡ vụn. Quay đầu nhìn Puro.

_ Puro, pis sẽ ko trốn khỏi đi!!

_ A, công chúa, cô đang nói gì thế,?

_ Nhưng sẽ tạm thời rời đi!! Đem cho tớ 1 cái về sò lưu âm đi nào.

Puro nghe vẫn có chút bất mãn nhưng vẫn làm theo. Thú thật cậu thấy ở cạnh Scorpio tốt cho công chúa rất nhiều!!

_ Công chúa, bức thư đó. Tôi đã đọc rồi và mục đích tôi đến đây cũng là muốn đưa cô tiễn đưa mẹ mình lần cuối thôi! Tiên cá có chết, vẫn sẽ về biển khơi mà. Xong việc cô vẫn nên về cạnh Scorpio là tốt nhất!!

_ Ừm, đã hiểu rõ mà!!

Pis vịn đuôi vào sò

_ Ừm.... Scor, là em, Pis đây!! Em sẽ tạm thời đến bãi biển 1 lúc. Anh ko cần lo lắng đâu, cũng đừng tức giận nha. Em sẽ về ngay mà, hứa luôn. Em muốn về chào tạm biệt mẹ mà thôi. Mà chắc em nói nhiều rồi, anh sao lại... Ko có gì!! Tha lỗi cho em vì chưa hỏi ý anh mà đã tự tiện đi rồi!! Đừng có trách Puro nha, em là trốn cậu ấy đi đó. Tạm biệt.

_ Công chúa, chỉ đi 1 tí thôi mà. Cô ko cần cần trọng lưu lại lời nhắn mà.

_ Ko đc đâu, nếu vậy lỡ anh ấy về mà ko thấy Pis. Sẽ... Kinh khủng lắm a!!!

Nghĩ tới đây mặt cô đã xám xịt cả rồi.

_ Đi thôi nào Puro!! Mà đi hướng nào thế?

_ Công chúa, chuyến đi này còn phải giúp nữ vương Libra bỏ trốn nữa. Cô ko biết đâu, bức tường là nguy trang đánh lừa cô thôi.

Puro thân thể mềm dẻo dính chặt vào bức tường đối diện chiếc giường. Bức tường dần hóa thành cánh cửa ban công trong suốt.

_ Thật chất đây là cánh cửa, mau ra ngoài đi. Nữ vương Virgo đợi cô bên ngoài đó. O, khoan!!

_ Sao thế??

Puro đỏ mặt cả thân bột nhão, xấu hổ nhắm mắt lại.

_ Khụ.... Công chúa, áo của cô. Tôi nghĩ cô nên bận quần!! Bọn nhân loại đất liền thấy cô như thế sẽ nổi máu dâm mắt.

_ Vậy sao?? Nhân loại kì lạ thế nhỉ?? Nhưng Scor nói Pis ở cạnh anh ta thì ko mặc gì cũng đc mà!

_ Cái gì hả?? Hắn ta ko cho cô mặc đồ là ý gì chứ? Từ lúc thấy cô mặc 1 cái áo tôi đã nghi rồi mà!! Công chúa, sao cô lại bị hắn lừa như thế a??

Puro tức giận đặt mạnh đầu vào tường, khốn khiếp Scorpio. Người đã nhồi nhét thứ gì vào đầu công chúa của ta hả? Cô ấy thuần khiết biết bao, tên khốn. Đáng lẽ, ta mới là phò mã của cô ấy, đồ tồi tệ. Dù thân phận của ta, ko hề xứng với cô ấy nhưng sao lại đến lượt tên như người chứ hả??

_ Puro, đã xong rồi!! Chúng ta đi thôi!!

Pis đem cả bộ quần áo của Scor mặc chỉnh tề trên người. Dù rằng bộ đồ khá lớn khiến cô hơi xộc xệch. Puro nhìn cô mặc đồ của Scor còn thấy giận hơn.

_ Công chúa, người cũng ko cần thêm áo choàng đâu!! Nó khá to với người, vướng víu lắm! Người nên lấy áo khoác thì hơn, tốt rồi nhiều lắm!!

_ Ko cần đâu, áo choàng này! Rất ấm đó a!!

Pis hạnh phúc đem khăn choàng bao trùm cả cười, mặt cười mím hơi phiếm hồng. Puro sững người

_ Tuỳ cô vậy!

Ngoài bên công, đã có 1 chàng trai đợi sẵn cô ở đó và đó ko ai khác lại là Virgo giả nam trang. Virgo nhìn Pis, xúc động đem cô ôm vào lòng.

_ Tìm đc em rồi a!!

Pis ngơ ngốc

_ Hơ, ai thế ạ??

_ Công chúa, là nữ vương Virgo đó!!

_ Là Virgo, em nhớ chị lắm!!

_ Chị cũng thế!! Nhưng xem ra ko đủ thời gian để chúng ta tán nhảm đâu. Mau đến chỗ Libra giúp cô ấy nào!!

_ Vâng ạ!!

Virgo bế bổng Pis đặt lên vai phải của mình. Thoát cái đã nhảy khỏi ban công vào 1 cái cửa sổ bên dưới.

_ Các người dám!!

Lúc nào một giọng nói lạnh lẽo vang lên. Pis hoảng hốt thốt lên 1 tiếng

_ Pio!!

_ Chắc, tên này phát giác nhanh thật!!

Dĩ nhiên, vốn che giấu cái ban công là do Pio làm mà. Cậu dĩ nhiên phát hiện ra trong phòng có vấn đề.

_ Puro, liên lạc với Libra. Cho phân thân của cậu bên cạnh cô ấy hóa thành người mang cô ấy đến vườn đi. Tôi sẽ đến đón ngay.

_ Đc!!

Pio vừa tức giận vừa lo lắng. Pis trốn đi ko sao cả, tốt nhất là tránh chủ nhân của cậu càng xa càng tốt. Nhưng khi chủ nhân về ko thấy cô ta sẽ tức điên lên, trước khi chiến tranh thì đây ko phải là việc tốt. Mà cô ta thoát khỏi tầm mắt cậu, sao cậu giết đc cô ta chứ?

_ Người đâu? Huy động toàn quân trong thành khóa hết mọi lối thoát, ko cho phép 1 ai ra ngoài.

Pio tức giận gào thét qua ảo ảnh cầu. Quân lính ko dám trễ nãi lập tức làm theo lệnh.

_ Virgo ơi, chị để em quay lại nói với Pio 1 tiếng cho cậu ấy yên tâm nha.

_ Ko đc Pis ngốc à, em nghĩ hẳn ta sẽ nghe theo em sao?

_ Đứng lại, nếu tiếp tục thì chúng ta sẽ dùng tới vũ lực

Một toán quân lính từ phía sau đuổi lấy Vir. Cô chặt lưỡi 1 cái, đến khúc quanh hành lang gặp thêm 1 đám nữa thì càng khó khăn hơn. Quyết định nhảy qua cửa sổ và trèo lên nóc.

_ Ko chịu nghe thì lãnh hậu quả đi. Quân BB2 phát động công kích.

_ Muốn đánh ta chiều, dây gai nổi loạn, tăng trưởng thần tốc!!

Những dây gai to tướng tạo thành lồng giam ngăn trở bọn người đuổi theo cô. Vir khó chịu nhìn bọn quân lính phi hành trên ko trung.

_ Phát động công kích. Lắc xoáy giam cầm, lưỡi đao phong vân.

_ Rõ!!

_ Mà này, phát động công kích thật ko sao chứ??

_ Ko hề, ngài Pio bảo rằng tốt nhất là đem chúng giết chết đi!!

Hàng loạt công kích nhằm hướng 2 người mà đến, Vir toát mồ hôi, lạnh giọng mắng.

_ Khốn rồi!! Đại lâm sinh mệnh, sinh trưởng thần tốc!!

Vir ném ra cả 1 bao nhỏ hạt giống, nhanh như thổi, hạt giống hóa thành những cây ăn năng lượng khổng lồ.

_ Nhai nuốt tất cả ma pháp cho ta!!

Bọn cây gào rú 1 tiếng, hút gió vào bụng ko ngừng 1 cách tham lam.

_ Chết, là thực vật ma pháp, tương đương với yêu quái cấp 11 đấy. Kẻ điều khiển đc số lượng lớn hơn 30 con quái này đúng là kinh khủng ko tưởng.

_ Chuyển sang công kích vật lí cho ta!! Đội DB9F nghe rõ, dùng toàn lực dẹp tan hết chúng cho ta!

Ko hổ danh là quân lính tinh anh, chỉ dùng 4 phút là xong ngay.

_ Đội GS4, cấp tốc chặn chúng lại. GN7 dùng không trung ma pháp tạo thành trận hình tiêu diệt chúng.

_ Rõ!!

Vir dự cảm ko lành khi càng bị sút sao đuổi tới nơi. Quân lính này quả nhiên rất giỏi, nhưng cái chính của cô ko phải là giết chúng, nếu giết chúng khi chiến tranh tới thì phải ra sao?? Mà muốn giết chúng thì cần thời gian.

_ Đại trận bao vây chúng ta mất rồi. Pis, em đã xong chưa!?!?

Pis chấp tay lại lẩm bẩm 1 chữ

_ Thánh ca, lấy trời làm vật dẫn!! Ta là chúa tể bầu trời, thiên nhiên sinh che chở chúng con, thần ở trong con!!

Cột xoáy mây khổng lồ đc tụ lại, lôi điện vang dội sáng cả 1 vùng. Sương mù dày đặc hơn cả bão tuyết.

_ Xin hãy che chở con, xin đừng tổn thương họ. Cảm ơn người!!

Hiện tượng rất lớn làm mọi người choáng ngợp, quân lính bị sương mù phủ lấy ko biết đường nào thoát, chỉ có bị chạy lẫn quần tùm lùm thôi. Ko thấy đc gì, sao phát đc đại trận, hù chỉ đang ở trên cao, sét nổ muốn hư mạng nhĩ, toàn sương mù ngập thờ vô cùng. Còn cột mây mún hút theo cả họ vô vậy.

_ Đó là hương từ cung điện!!

Tên lính đi cạnh cỗ xe kì lân nhìn trời đen đang tỏ sáng lớn ở 1 khu mà xám xịt mặt.

_ Thừa ngài, cung điện.... Xảy ra chuyện rồi!!

Gấp gáp báo tin cho mấy vị trong xe, sắc mặt hần thêm đậm mấy phần khẩn trương. Nghe đc tin này, Scor và Capri thêm nhúu mày. Cả 2 nhảy vọt ra xe và dùng tốc độ như khiến họ biến mất trong không gian vậy.

_ Nhân lúc chủ vắng nhà!!

_ Có phải hắc pháp sư??

_ Khí tức này ko giống! Liên lạc về cung điện trước!!

Cả 2 vô cùng lo lắng cho người kia của mình đang ở nơi đó, lỡ xảy ra gì thì sao??

Gemi xuất hiện trên quả cầu, cười cười nhìn 2 vị đại nhân mặt đáng sợ vô cùng kia, hần bình tĩnh nói

_ Có chuyện rồi a!

_ Chuyện??

_ Là.. Là... Vợ của 2 người.... Trốn mất rồi!

Phụt!!

Như có tiếng dây đứt. Là dây thần kinh bình tĩnh của Scor và Capri, 2 vị này như điên rồi. Điên mà vẫn thần thái, lạnh lẽo và nhìn có vẻ bình thường đấy nhưng khí tức khủng bố ko chút nào che giấu thoát ra.

_ Bắt giữ lại cho ta!

_ Đc rồi, ta cũng ko chắc lắm! Nhìn bầu trời đi là rõ, vợ ngươi làm đầy Scor, thật khủng bố a. Nhanh về đi, ta ko đủ niềm tin có thể giữ đc lâu đâu! Ngoài ra tên đồng bọn mang 2 nàng đi có vẻ siêu phẩm và rất đẹp trai nha!!

Gemini nói như vô tình sát muối vào tim 2 người kia. Họ nhếch mép cười lạnh, tên cậu nam nhân dám đi dụ dỗ nữ nhân của họ bỏ trốn cần phải diệt.

Mà Scor càng sắc mặt hơi khó coi hơn. Pis đã phát động ma pháp vùng trời, xem ra đã bị helios nhận ra mất rồi, nguy to mất.

Helios mở mắt tím than sâu thẳm, kém hờ rèm đen ra nhìn vùng trời nơi xa xảy ra hiện tượng lạ. Mắt như loé ra tia sáng bất ngờ lẫn thích thú.

_ Tim đc..... Niềm vui lớn nhất trong cuộc đời ta a!!!

_ Đáng tối cao, ma pháp kia có liên quan đến ngài ko ạ. Thần nghĩ nó có điểm tương đồng với ngài.

To quỳ xuống nhìn qua cửa sổ đầy khó hiểu, đáng tối cao Helios vốn từ trước đến nay ma pháp và mọi thứ chính là độc nhất vô nhị. Đến tóc đen còn nhạt màu hơn người khác nữa mà, da trắng hơn cả vampire và đẹp hơn cả yêu tinh, giọng dễ nghe hơn người cá....

_ Nó vốn là 1 phần trong ta đấy. Huyết mạch trong ta đang cộng hưởng với nó này, ta muốn kẻ thi triển ma pháp đó. To, bắt về cho ta đi!

To cười khò nhìn helios

_ Helios đại nhân, ngài biết tôi ko thể vào kết giới 12 chòm hoàng đạo đc mà!!

_ Hừ, thật nhàm chán. Ta vốn là ko muốn ra tay cơ!! Vì như thế sẽ loạn mất a!!

Helios vô vị nhìn ngón tay của mình, To tim đập nhanh cúi đầu, ở cạnh ngài ấy bao lâu vẫn ko tránh nổi mê hoặc của ngài ấy.

_ Xin ngài nhẫn nại ạ. Sẽ ko lâu nữa đâu. Chiến tranh sẽ bắt đầu, kết giới 12 chòm hoàng đạo sắp ko chịu nổi nữa rồi. Nó đã xuất hiện rạn nứt.

_ Hừ, Ta đã đợi 18 năm rồi đấy. Vốn ko ưa lắm bọn tinh tú hoàng đạo kia tí nào. Mà bọn thần quan kia cứ dâng tấu xin ta đừng hủy diệt 12 tinh tú đó. Nghĩ cũng thật quái lạ!

_ Vâng, ko biết từ lúc nào 8 vị thần quan luôn ngựa mất ngựa miệng khi ở cạnh nhau đó lại đồng lòng đến thế ạ??

_ Là.... Về phe của Selene để rồi chống đối ta đây mà! Bộ dăng của chúng như người cha bảo vệ con mình vậy đấy!

_ Đại nhân, ngài là nói...!!

_ Ta là nói Sky kia sắp lụi tàn mà thôi. Ko tin Selene sẽ ko hiện thân chống đối ta a, thật mong chờ. Sắp gặp lại cố nhân cơ mà!!

_ Tốt lắm!! Đến đc vườn cây rồi!!

Vir thở phào chạy nhanh nhanh nhưng lại nghiêng răng nhìn người phía trước

_ Đã đủ rồi, đi đến đây thôi a. Nháo nữa tôi sẽ ko bao che đc cho cô nữa đâu?? Nữ hoàng Virgo à??

_ Ngươi?

Virgo bất ngờ nhìn Gemini lại nhìn xuống ngực mình, vẫn phẳng, sao hần lại nhận ra chứ??

Gemini mắt tà mị nhìn ngực của Vir, cười giễu cợt

_ Che mắt đi cái bánh to như vậy, tôi nhìn thấy cũng nuối tiếc a. Hay là cô cởi băng quấn ra đi nào, ko sẽ bị ngộp đó.

Vir tức giận nhìn hần

_ Vô sỉ!! Ta là nam nhân, ngươi đừng có hoa miệng nói bậy!!

_ Tôi nói bậy á, vậy cô dám vạch ra ko sao nào? Hay muốn tôi giúp cô nhận định rõ sự khác nhau giữa nam và nữ. Với 1 nữ nhân như cô, tôi sẽ nhiệt tình giúp đỡ.

_ Ngươi.... Thì ra đây mới là bộ mặt vô sỉ thật sự của kẻ vốn đc mệnh danh là Hoa Hoa đây sao??

Vir khinh ghét nhìn Gemini, nhớ lại hần ta trước từng giúp cô, ko ngờ giờ lại đều cán đến mức chán ghét thế này.

Gemini đen mặt nhìn Vir, hấn nghiêng răng gằn giọng

_ Nữ nhân... Em càng thú vị hơn tôi tưởng, nên nhớ.... Tôi là Đào Hoa chứ ko phải Hoa Hoa, muốn gọi Hoa Hoa em liền phải thêm Công Tử vào biết ko hả??

_ Nói nhảm đến đây thôi!! Ta muốn đi, ngươi là cản ko đc!! Nói, ngươi đem Li đi đâu rồi??

_ Có cản ko đc hay ko em liền nhìn rõ. Li ngất đằng kia á!

Gemini chỉ tận chỗ nơi cậu đánh ngất Li và Puro. Vir thả Pis xuống người

_ Giúp chị trông Li, tên này rất khó đối phó, tình huống tệ nhất, liền đem cô ấy trốn đi. Chị có cách chạy thoát

_ Vâng!!

Pis vốn trước giờ rất tin tưởng Vir, chị ấy mạnh mẽ, xinh đẹp, tài trí. Lại thương cô lắm

_ Ha, cô là ko đc mất rồi. Vì Scor và Capri muốn về tới a, với lại cả cung điện bị phong tỏa chặt chẽ, chạy thoát đc sao?

_ Nhiều lời, đánh đi!!

_ Bé ỉu à, đừng hung hăng như nam nhân thế chứ?? Dù anh thích em cũng sẽ sinh ra dị ứng đó.

_ Nói nhảm, Pis, mau đem Li chạy đến chỗ chị đã nói

_ Vâng!!

Pis ráng gượng sức nâng Li lên.

_ Muốn đi là ko đc đâu nha, Scor và Capri sắp về tới rồi kìa!! Pis à, cô sẽ ko muốn nhìn Scor nổi nóng thì mau quay lại đây nào!!

Pis ngập ngừng nhìn Gemi 1 cái nhưng vẫn rời đi

_ Xin lỗi, nhờ ngài nói với Scor là Pis có việc gấp, sẽ trở về ngay thôi!!

Gemi khó xử lắc đầu _ Vợ chồng họ khiến mình khó xử thật!! Nữ nhân à, để cả 2 chạy thoát. Em gây họa lớn rồi đấy. Xem ra che giấu ko đc nữa rồi, mà ko sao?? Đến lúc bắt em lại, ta xin họ nhẹ tay với em hơn 1 tí là đc, nhỉ??

Vir khó chịu nhìn Gemini _ Hừ, ko cần ngươi giả tâm từ bi!! Bắt đc ta trước đi hãy nói!!

_ Phư phư, em yêu vẫn thiệt là dễ thương. Đội HF35, đem Pis và Li tiểu thư trở về đi. Nhớ là đừng làm bị thương họ đó.

Vụt vụt!!

Mấy cái bóng đen lạng thầm lướt qua Vir khiến sắc mặt cô càng thêm trắng bệch. Đó rõ là ma pháp sư tinh anh trong tinh anh a. Thực lực ko thể coi thường, dù chỉ có 10 tên cũng đủ bắt Pis rồi, khôn thật.

Vir hung ác nhìn Gemini cười đều, cô ko chần chừ, ra tay dùng những chiêu mạnh nhất mình có. Phải giải quyết Gemini nhanh lên mới đc.

Pis hoảng sợ nhìn số người đang đuổi theo mình

_ Tệ quá, Puro ngốc. Tỉnh lại cho tớ đi nào!!

_ Theo tôi, bên này!!

Tình thế cam go như đc rọi sáng, một cô nàng hầu đột nhiên đem Pis và Li kéo vào 1 ngã rẽ góc khuất.

_ Sao lại vào đây, họ bắt đc chúng ta mất đó!!

Nữ hầu mỉm cười thần bí, phát tay 1 cái, vòng tròn ma pháp đỏ rực huyền bí khiến Pis có phản cảnh giác, Pis có cảm giác mình đã gặp hơi thở ma pháp này vào ngày cưới của cô, phải, vòng tròn nhốt Aqua và Sagit

_ Cô.... Cô là ai??

_ Suyt, cô ko cần biết. Chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời, tôi sẽ mang cô thoát khỏi đây!!

Pis bắt ngờ lẫn nghi hoặc

_ Cô là nói thật chứ?? Cô là người quen của chị Vir à??

_ Từ từ cô sẽ biết tôi là ai! Mà cái gì cũng có cái giá của nó. Tôi giúp cô, cô muốn trả ơn tôi thế nào??

Hầu nữ tà mị nhìn Pis, là trong góc tối nên mắt cô ta cứ lập loè ánh đỏ.

Cộp!!

Tiếng bước chân điểm chân đất từ phía sau khiến Pis sùng sốt, họ đuổi tới rồi

_ Mau quyết định đi. Khi bị bắt lại thì cô sẽ ko có cơ hội nào nữa đâu. Với lại.... Các mẹ của cô ko chờ nổi nữa rồi!!

Pis run người _ Làm ơn.... Giúp Pis với!! Muốn gì cũng đc hết, xin hãy nhanh lên!!

_ Giao dịch thành công!! Điểm, dịch chuyển!!

Nếu mà mọi người mà có mặt ở đây thì ko khỏi chau mày nặng, vì vòng tròn dịch chuyển muốn thi triển vô cùng khó khăn, lại còn cần nguồn ma lực lớn của hơn 15 người, thế mà hầu nữ này lại chỉ dựa vào mình cô là hoàn thành phép dịch chuyển.

Người sáng suốt sẽ nhìn ra, cỗ ma lực mà cô ta dùng vốn ko thuộc về cô ta. Dùng máu tươi vẽ vòng tròn, tế sinh mạng để thi triển, khác nào cách làm của hắc pháp sư đâu?

Pis thể chất vô cùng nhạy cảm với tà ác và thanh tẩy những thứ dơ bẩn, cô dĩ nhiên là nhìn ra đc. Nhưng vậy thì sao chứ?? Chính cô đã lựa chọn giao dịch, muốn chống trả hầu nữ này và bảo vệ Li, thời gian thi triển ma pháp thì lại dài.... Ko đánh thắng đc a.

Pis có cảm giác muốn khóc, sao mỗi lần mình muốn thi pháp thì phải hát hết 1 bài hát mới đc chứ??

Rệt!!

Cỗ năng lượng xé rách 1 điểm nhỏ trên kết giới quanh thành của Scor và dịch chuyển người đi. Hầu nữ tính toán rất chu đáo, cô ta ở đây mấy tháng trời chỉ để nghiên cứu cách phá kết giới này nhưng lại ko khả quan, muốn xé 1 điểm nhỏ còn đc chứ phá hủy nó, cô ko có khả năng.

_ Nguy rồi, vợ của vua Scorpio và Capricorn đều biến mất rồi.

_ Ko xong, đầu chúng ta ko giữ đc mất!!

_ Kết giới tầng 1 lỗ rồi, là ai làm chứ??

_ Tổ chức mở rộng khu vực đi tìm họ mau.

Chớp mắt 1 cái, Pis đã ở 1 thị trấn gần biển rồi, nhắm mắt là nghe đc tiếng sóng vỗ, cả mùi biển quen thuộc trong gió nữa. Còn hầu nữ sắc mặt thoáng tái nhợt và ngã khuỵu ra sau. Pis hồi hà đặt Li xuống 1 bên và chạy đến đỡ hầu nữ.

_ Cô ko sao chứ??

_ Chết tiệt... Kết giới ảnh hưởng thật lớn, muốn dịch chuyển cũng khó khăn. Ko thể nào đi xa hơn đc nữa, Ha ha, giới cho Scorpio!!

_ Cô sao thế?? Có chuyện gì với cô và Scor à?? Cô quen anh ấy sao??

_ Ko quen, mà ta đem cô đến đây thôi. Đến lúc cô thực hiện lời hứa của mình đấy!

Ánh trắng lướt qua khuôn mặt của nữ hầu, khuôn mặt cô ta ko tính là kinh điển, cũng ko tính là tuyệt sắc, dung mạo rất đối bình thường nhưng đôi mắt đỏ ánh lên tính ma mị vô cùng.

Nếu Aqua ở đây cũng sẽ ko nhận ra đc cô ta đâu? Vì cô ta chính là người đã trang điểm cho Aqua vào ngày thành hôn của Pis. Hỏi sao Aqua sau cái chết của Sagit lại ko nghi ngờ kẻ nào đã hạ chú văn lên mình và ko hề nhớ gì đã xảy ra trước đó. Là do Aqua đã bị ép xóa đi kí ức về sự tồn tại của cô hầu gái.

Xóa đi kí ức của 1 người là việc ko mấy ai làm đc nhưng hầu nữ kia lại làm đc. Vì trong tay cô ta nắm giữ thần vật. Món đồ chỉ cần tế số lượng lớn người sống sẽ giúp cô ta thực hiện đc tà cổ thuật mà cô ta mong muốn nhất.

Ví dụ như xóa kí ức, cần hơn 1000 mạng người cho điều này.

Hầu nữ hung hăng kéo lấy cánh tay phải của Pis, Pis theo đà té mạnh xuống đất. Hầu nữ đem áo trên người Pis vạch ra chỗ trái tim. Pis hoảng sợ nên phản kháng, tuy nhiên lại ko thể, thể chất cô quá yếu, đầu ko lại hầu nữ này.

Hầu nữ trấn lấy Pis và leo lên người Pis ngồi. Cô ta đặt ngón tay trên ngực trái Pis cào mạnh 1 cái, vết cào rỉ máu ra thấm ướt ngón tay cô ta.

_ Phur phur, thật tình khiết.... Thật trong sáng biết bao. Trái tim sạch đẹp khiến ta phải ganh ghét a. Mà ko đc lâu nữa đâu, nguồn sức mạnh này, cả cơ thể xinh đẹp này của cô nữa, đều sẽ là của ta!!

Pis hoảng sợ nhìn hầu nữ đang cười như điên kia. Hầu nữ liếc nhìn hường thụ đáng vẻ của Pis.

_ Sợ cái gì a!! Hãy cảm thấy vinh hạnh đi! Vì cô sẽ trở thành 1 phần của Ochiupus ta đây. Năm xưa đáng tiếc ko thể đem cô thôn phệ đến nơi, đều là do cô ả Selene kia cản trở cả. Nhưng lần này xem ai còn có thể cứu đc cô cơ chứ??

Ochiupus lấy máu của Pis, ngón tay vẽ vẽ trên ngực trái của Pis 1 cái vòng tròn ma pháp. Pis giằng co muốn ngăn Ochiupu thì cô ta lại cho cô 1 cái tát.

_ Cô..... Ko thể đc!?

_ Hừ, câm miệng đi!! Ngươi có biết chỉ vì ngươi mà bao năm qua ta phải sống trong nhục nhã thế nào ko hả?? Vì cái gì thứ vô dụng như ngươi lại là tinh tú còn ta lại là ngôi sao tối đáng thương chứ hả?? Ta hận tất cả các ngươi, cái gì mà 12 chòm hoàng đạo chứ? Đừng làm ta cười!!

Ochiupus nắm lấy tóc của Pis giật mạnh, tay còn lại lôi ra một cái hộp nhỏ, hộp rất nhỏ nhưng từ nó toát lên luồng khí chết chóc đáng sợ.

_ Nào, ngủ đi. Tỉnh lại cô sẽ quên hết mọi thứ. Ta sẽ luôn ở trong cô, đợi đến thời khắc 2 ta hóa thành 1 thể

. Ta sẽ là tinh tú trên trời, còn cô, biến mất đi!!

Pis mất mơ màng, cô vẫn còn tỉnh táo nhìn xem chuyện gì đang xảy ra với cô. Ochiupus có lẽ ko biết điều này đâu, rằng cô ta ko thể điều khiển Pis theo ý mình dù cô ta đã dùng đến thần vật.

Ochiupus hư ảo hóa thành ánh sáng chui vào ngực trái của Pis. Vòng tròn dần biến mất, Pis dần dà lấy lại tự chủ chính mình.

_ Cô gái đó nói những điều thật khó hiểu!! Cô ấy muốn mình làm gì sao?? Ừ, sao lại quên mất rồi, nhớ lại nào, nhớ đầu quá!

Pis thuộc thể chất tinh khiết vô cùng, tà thuật tác dụng với cô vô dụng nhưng tà thuật lại thêm thần vật sức mạnh lại quá lớn khiến Pis vẫn bị ảnh hưởng. Cũng như Gemini lúc trước dùng tà thuật để thay đổi kí ức của cô nhưng lại ko đc đó thôi.

_ Ừm.. Ha ha, em gái!! Ban đêm quần áo xộc xệch như vậy... Lạnh lắm đấy a, lại đây anh giúp em!!

Một gã đàn ông tướng cao to, liêu xiêu nhìn ngực trắng của Pis bị lộ ra ngoài, ochiupus như còn có tâm, chỉ kéo 1 ít chứ ko lộ ngực của cô hoàn toàn ra ngoài.

Pis cảnh giác nhìn gã đàn ông kia, cô kéo áo mình lại, chạy tới bên cạnh Li vác cô dậy. Puro vẫn chưa tỉnh dậy, cô biết làm thế nào bây giờ a. Sợ quá, hôm nay trải qua toàn những việc đáng sợ.

_ Á, ông làm gì thế?? Buông tay tôi ra!!

Tuy có men rượu trong người nhưng lão vẫn hoạt bát chán chê. Nhanh tay lẹ chân tóm lấy tay của Pis.

_ Kêu cái gì a!! Lại đây anh thương, đáng vẻ của em rất xinh đẹp đấy, ko ăn thì tiếc!

Từ vẻ mặt và lời nói của ông ta là Pis biết ông ta muốn nói về cái gì rồi. Cô vốn ko chán ghét Scor làm điều đó với mình, anh ta tuy hung hãn và đòi nhiều lắm trong chuyện đó, lại còn hay trêu ghẹo cô bắt cô làm những động tác kì lạ nhưng Pis cũng có chút ham muốn anh ấy làm chuyện đó với mình. Còn người này, chỉ nhìn thôi cô đã chịu ko nổi rồi chứ nói gì khác, kinh khủng lắm.

_ Buông tay Pis ra mau! Ông là ai? Pis ko biết!

_ Ko biết rồi cũng sẽ biết thôi! Cô gái bên cạnh em thân hình ko tệ tí nào, tuy làn da có chút xấu xí nhưng để anh đây chơi đùa cũng đc. Nếu em ko chịu thì để cô ta lại cho anh đi!!

_ Ông nói cái gì chứ?? Cút đi, đừng hòng động vào chị ấy!! Puro mau cứu mình đi!!

Ochiupus từ bên trong Pis nhìn thấy cảnh này cũng im lặng ko nói gì?? Pis bị hăm hiếp càng tốt, như vậy tâm hồn cô càng bị bôi nhọ và cô sẽ dễ dàng chiếm lấy cơ thể này hơn nhưng nghĩ sau này đây sẽ là cơ thể mình thì cô có chút chán ghét và nhũn mảy.

_ Buông chị ấy ra ngay coi ông già kia! Ko tôi đốt trụ ông thành đèn sáng đêm nay!!

Vô số cầu lửa lơ lửng trên trời khiến Pis tròn mắt mừng rỡ, cô đc cứu rồi.

_ Móa, hàng ngon mà bị mất.

Hắn ta thực mạng chạy nhanh đi, trong bóng tối, một đứa trẻ bước ra.

_ Chị gái này, ban đêm lại chạy đến đây làm chi vậy?? Khu vực gần biển này nguy hiểm lắm. Tôi đưa chị về.

Thằng nhóc ngước mặt lên nhìn Pis, bất giác lại cứng đờ người lại.

_ Chị.... Chị là nhân ngư!!

_ Ủm, sao em biết!!

_ Em... Là em đây. Đưa trẻ đc chị cứu trong cơn bão đó a.

_ Ô chị, chị ko nhớ lắm!!

_ Ko sao hết. Sao chị lại lên bờ. Từ khi Ces bị giết toàn bộ về sau thì nơi này thành phần tội phạm xuất hiện nhiều lắm. Đi, em đưa chị về biển.

_ Thật sao!! Cảm ơn em nhiều lắm!!

Puro nhảy ra ngăn cản 2 con người này

_ Pis này, đừng tin người lạ thế chứ??

_ Puro!!

Pis cười man rợ bẹo má Puro 1 cái

_ Cậu cái đồ này, sao giờ mới tỉnh?? Có biết khi này tớ sợ lắm ko?? Còn nữa, em ấy là người tốt đấy.

_ Sao trách tớ, tớ bị tên Gemini kia đánh ngất chứ bộ. Đc rồi, lỗi tại tớ. Đưa Libra nữ vương đây tớ cống cho. Còn nhóc con, cấm người có ý xấu với Pis đây.

Tên nhóc như phốt lờ sự tồn tại của Puro

_ Chị oi, theo em đi. Đường xấu lắm, em dắt chị đi nha

_ Đc, à mà em tên gì thế??

_ Chị gọi em là Nguyên nguyên đc rồi!!

_ Đc a, nguyên nguyên thiệt giỏi nha. Khi này nếu ko có em thì chị...!

_ Vậy từ nay về sau sẽ là em bảo vệ chị ha!!

_ Cảm ơn em

Puro ngửa mặt nhìn 2 người tay trong tay phía trước, thằng nhóc này nguy hiểm quá, nó muốn cướp đi Pis của cậu à??

_ Đây 2 người!! Đi mau đi, sắp trễ rồi. Linh hồn của các mẹ ko giữ đc bao lâu nữa đâu!!

_ Phải, nguyên nguyên. Nhờ em dẫn chị đến bờ biển nhanh lên nha, sẽ muộn mất.

_ Đc ạ.

Capri sắp mặt tối đen, 2 tay nắm chặt như thể bất cứ lúc nào cũng có thể phát động ma pháp giết người.

_ Nói lại lần nữa!

Quân lính một đám âm trầm đồ mồ hôi ko dám nhìn thẳng con người kia. Bởi họ biết, ngài ấy sẽ giết kẻ nào mở miệng. Mà ko mở miệng thì 1 đám chết chung. Lúc này, Pio xuất hiện, hấn quỹ xuống mà ko ngừng nuốt khan

_ Là thần thất trách, đã để cho họ trốn thoát.

Rắc!!

Họ nghe rõ tiếng khớp xương ngón tay Capri truyền đến, cả bọn rét lạnh cả người. Các vị đại nhân a, để các nàng trốn là do các ngài chứ ko phải bọn ta mà. Bọn ta oan ức lắm, tại các ngài làm gì mấy nàng ấy mới nghĩ cách bỏ trốn đó.

Capri theo tức giận và phản xạ định vương tay bóp gãy cổ Pio thì Scor cản lại.

_ Bình tĩnh, tìm các nàng là điều ưu tiên. Ta ko ngại tìm họ, ta là ngại họ sẽ bị hắc pháp sư tấn công.

_ Người nói đúng!! Muốn tìm họ ko có, ta có cách!!

Gemini cười trừ nhìn Capri và Scor, trên tay cậu là Virgo đã bất tỉnh

_ Tốt, hai người đi khỏe. Coi như ta xong nhiệm vụ rồi nhé. À, Capri. Ta nói trước. Cô gái trên tay ta là người đã giúp vợ người bỏ trốn tận 2 lần đấy. Ko phải là nam nhân đâu nên đừng ghen vô cớ đấy. Mà nếu Virgo bị người trừng phạt thì vợ người sẽ tổn thương lắm đấy, nên tốt nhất nàng Virgo này để ta xử lí nha.

Capri hung ác nhìn Gemini dè dỏ nói nhiều, lại nhìn Virgo trong ngực hắn. Trán Capri nổi lên vài đường gân xanh rõ rệt, hắn kim nén cơn tức, xoay người rời đi.

_ Tuỳ người, ta ko hứng thú tra tấn nữ nhân khác.

Gemini trề môi nhìn Capri rời đi, tên Capricorn này xảo ghê, hắn rõ tra tấn tinh thần Li đã mạn vô cùng. Cứ giả vờ lạnh lùng đi, có ngày mất vợ chứ chả chơi.

Còn may còn may. Virgo à, em gây họa lớn rồi nhưng mà đều nhờ tôi đấy. Hay em lấy thân báo đáp tôi đi a.

_ Biển cả, hương bị này.... Đã quá lâu rồi.

Pis ngơ ngẩn nhìn biển, ánh mắt đượm yêu thương nhưng nhớ.

_ E hèm, thằng nhóc. Người xoay ra đằng sau đi.

_ Tại sao chứ??

_ Ý kiến, tiểu thư phải coi đồ. Người muốn nhìn.

Puro dùng toàn bộ khinh miệt biểu lộ ra mặt, gì chứ dính dính vô Pis là cậu ko ưa rồi!

Nguyên nguyên đỏ mặt nhìn Puro lại sang nhìn Pis. Cậu quay ra sau, úp mặt vào đầu gối, che cả 2 tai lại.

Puro thì hí ha hí hờn đứng bên cạnh Pis giúp cô coi đồ, chưa kịp chạm vào thì đã bị cô dùng ánh mắt kì dị nhìn cậu rồi.

_ Puro, cậu kiếm nơi nào tránh gió đêm để chăm chị Li đi. Còn nữa, cấm nhìn lên trời á.

Puro trề môi bất mãn _ Vì sao a?

Pis ngượng ngùng _ Là.... Scor, anh ấy.....!!

Puro trề mặt, như hiểu ra vấn đề, thâm mắng Scor hỗn đản. Bất mãn vô cùng đem Li và tên nguyên nguyên tránh.

Pis dần dần đem từng y phục trên người cởi xuống. Làn da trắng như bạch ngọc hứng chịu gió biển hơi ửng hồng, tóc bạch kim tung bay uốn lượn gọn sóng, cô là đứa con của biển và giờ đã trở về nhà của mình.

Pis ngâm mình trong nước, bơi ra biển khơi sâu thẳm.

Và cô hát, giọng hát cao vút mà dịu dàng. Vang vọng phương xa, sinh vật biển như đc đánh thức, tung bơi về phía cô hết con thuyền triều đầy màu sắc.

Giọng hát cô thần kì thế đấy. Thần kì đến nỗi hắc pháp sư muốn mau chóng diệt cô đi, đến nỗi ochiupus muốn hủy hoại và chiếm lấy cô mau hơn 1 chút, đến nỗi.... Scorpio muốn lợi dụng cô để thanh diệt hoàn toàn hắc pháp sư.

_ Mẹ, người ở đâu?? Pis đã trở về bên người đây!!

Dưới biển, từ chỗ ánh trăng chiếu soi, mặt biển lấp loé gọn sóng. Một hình dáng mỹ nhân ngư đc tạo ra từ ánh sáng, người này ko có thực thể, ko, phải là ko còn vì cô ấy đã chết rồi.

_ Con bé ngốc. Sao lại chạy đến đây?? Ngài Scorpio sẽ lo lắng cho con lắm đấy!!

Pis nước mắt ướt át nhìn người trước mắt

_ Mẹ, tha thứ cho con gái bất hiếu.... Con.....!!

_ Đc rồi, ngốc nghếch và tốt bụng mới là con. Pis này, nghe rõ lời mẹ nói. Hãy luôn ở bên Scorpio con nhé. Ngai ấy thật rất tốt đấy, hãy quý trọng con người đó.

.....

Puro cảnh giác và nghiêm trọng vô cùng nhìn người đối diện. Trong đầu cậu hiện lên 1 câu nói, ko thể nào??

_ Đưa cô ấy ngay cho ta!! Hèn kém như người cũng dám chạm vào cô ấy!!

Capri lạnh lùng nhìn Puro, mắt như có ngọn lửa lạnh lẽo vô tình đang rực cháy, còn gì tức giận hơn khi thấy tiểu nữ nhân của mình lần nữa bỏ trốn và ở cùng 2 tên đực rựa cơ chứ??

Li nằm trên đùi Puro khẽ cựa quậy 1 cái, liềm diêm hỏi

_ Puro à, có chuyện gì sao??

Puro rất muốn hét to lên, có, còn là chuyện rất lớn nữa là đằng khác. Nhưng miệng Puro câm nín, ko dám nói, lỡ đâu nói bậy lại bị giết oan thì khổ.

Capri bá đạo đem Li bông lên

_ Người đâu, bắt 2 kẻ này lại!

_ Này này, sao lại bắt ta? Ta vô tội và vô can a!!

_ Em cũng thế?? Em có làm gì đâu??

Capri nhếch môi gằng _ Dụ dỗ vợ ta bỏ trốn. Tội 2 người đáng chết ko?

Như bị hỏi lại, cả 2 câm nín. Giờ có giải thích thì tên đang giận điên kia sẽ ko tin đâu. Capri liếc tới bộ đùi của Puro, cái đùi đó, chỗ mà Li đã gối đầu lên, cậu sẽ bấm vỡ nó ra. Puro như nhận ra sát khí, khóc than

Li mang máng nghe ra đc giọng nói thân quen, hoảng hốt _ Capri.... Là anh??

_ Phải, mừng em nhận ra ta, em nghe đc rồi cơ à?? Vậy ta nói cho em biết, theo ta về nhà!!

Li môi run run, đặt tay lên ngực Capri nhẹ đẩy 1 cái, cô té nhào ra khỏi tay cậu khiến cậu hoảng hốt. Cũng may Puro nhanh tay ôm cô Chop lấy đc. Lúc này, bầu ko khí đã lên đến đỉnh điểm vốn có của nó.

Li kiên định lắc đầu, níu lấy áo Puro _ Ko về, đó ko phải nhà của ta. Ta muốn về lại Bra cơ??

Mà cô có biết đâu lời khóc than này của cô, Capri ko để lọt vào tai. Cái hấn đang chú ý là tay cô đang níu chặt lấy Puro và tay Puro đặt trên người cô. Cảnh tượng này là muốn khiêu khích sự nhẫn nại của cậu sao? Capri quyết định, Puro nên chết liền ở chỗ này đi.

_ A, đại nhân ngài bình tĩnh. Đừng giết ta mà!!

Puro nhìn Capri định hạ sát thủ với mình mà xanh mặt. Hấn hơi nâng tay lên đem Li làm lá chắn, dĩ nhiên Capri nhìn thấy Li trước mặt là có chút khựng người lại.

_ Ha, em bỏ trốn... Là vì muốn ở bên tên tình nhân hèn kém này sao??

Li và Puro 2 miệng 1 lời _ Nói bậy!!

Capri nhú mày _ Nói bậy?? Đồng thanh ghê nhỉ.

Ai ngờ điều mà Capri để ý là 2 người kia nói giống nhau chứ. Mắt cậu hiện rõ chữ, ghen tuông.

_ Nữ hoàng cứu thần, hấn muốn giết thần!!

Puro nép sau Li tránh ánh nhìn của Capri dành cho mình. Còn trong mắt Capri, Puro là đưa mặt đến gần cổ Li khiêu khích cậu.

_ Capri! Puro hoàn toàn vô tội trong chuyện này. Xin anh đừng thương tổn cậu ấy!

Capri ngón tay bấm chặt vào da thịt, một ít máu đã theo kẽ ngón tay chảy ra ngoài. Lắng giọng điệu lạnh lùng pha chút giễu cợt, hừ, muốn bảo vệ tên nam nhân này, gan cô quả ko bé

_ Cho tôi lí do nghe em!!

Li có chút giật thót, giọng điệu của Capri sắc mùi thuốc súng. Tính chiếm hữu mạnh lắm.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Nàng Tiên Cá

Capri, nghe em nói đc ko?? Hôm nay em nhất định phải về Bra nên đã nhờ Puro mang em đi. Cậu ấy ko có lỗi trong chuyện này.... A... Ặc....
Capri.....!!

Capri hung ác bóp chặt cái cổ thon dài của Li, quát lớn _ Câm ngay, một chữ Puro hai chữ Puro. Gội nhau thân mật quá nhì?? Bỏ trốn khỏi ta là điều em khát vọng nhất chứ gì??

_ Capri... Anh buông.... Anh làm em đau!!

Li đau đốn đánh mạnh vào tay Capri đang bóp lấy cổ cô. Puro lao vào đem Li kéo ra thì bị Capri mạnh tay đem ném mạnh vào vách đá. Li nghe tiếng động liền thay đổi sắc mặt.

_ Anh.... Anh làm gì cậu ấy??

_ Ha, quan tâm!!

Capri đáp trả lại bằng thần độ bình thần khiến Li như biến đổi thái độ.

_ Anh quá đáng lắm. Đồ tồi tệ, ngay từ đầu anh có quyền gì mà chen vào cuộc sống của tôi chứ?? Việc gì tôi lại bị anh giam cầm nhục nhã suốt thời gian qua?? Hủy đi vương quốc của tôi là anh, hủy đi cuộc sống của tôi cũng là anh!! Tôi hận anh, lại hận mình vì ngày đó lại cứu anh, đáng lẽ lúc đó tôi nên bỏ mặc anh....!

_ Câm ngay!!

Capri tức giận đem Li vứt xuống đất, trấn an cơn cuồng nộ của mình bằng cách dẫm mạnh vào vách núi đá. Li hồ hững nằm đó, buông xuôi khép chặt 2 mắt, lệ nhỏ theo cái chớp mi của cô mà tuôn rơi, cô ngậm chặt môi cố ngăn tiếng nấc của mình.

Capri nhìn hành động này của cô, trái tim co thắt mãnh liệt như bị ai đó đâm. Cậu đây là gì, dùng vũ lực với cô, làm cô đau sao??

Cái Scor nhận định ở Capri. Cứng đầu, ko chịu nghe ai và ko để ý đến cảm xúc của người khác. Dù là với Li, cậu ta vẫn yêu theo cách ích kỉ mù quáng của mình.

_ Li.... Ta....!!

_ Anh biết lí do tôi trốn khỏi anh mà! Anh là kẻ thù của tôi, anh giam giữ tôi bên cạnh anh ko phải là tình nhân mà là tù nhân. Kiêu ngạo của tôi ko cho phép điều đó. Van xin anh chỉ chứng minh tôi càng yếu đuối mà thôi nên tôi vùng chạy. Cuộc sống của tôi sẽ do chính tôi lựa chọn, ko phải để anh điều khiển nữa!!

Li yếu ớt chống người ngồi dậy. Thúc đẩy luồng ma lực xanh óng ánh bao phủ quanh cô, giờ phút này, cô và thiên nhiên như hòa làm 1.

Cảm xúc của cô như bùng nổ, Li chưa bao giờ dùng ma pháp để đánh người, vì cô là nữ thần của thiên bình. Đến cả chiến tranh lúc trước với Capri cô cũng ko thân chinh ra trận. Ma pháp của cô vốn là ban phước lành cơ.

Có tia buồn thắm trong đôi mắt cậu, bức cô đến bước này. Đúng là do cậu, nhưng vì quá yêu cô mà thôi. Để cô tự do bên ngoài, khác nào để cô làm mục tiêu cho hắc pháp sư. Nhìn Sagit và Aqua là biết.

Cậu ko muốn cô hiểu cho cậu và cũng ko cần cô phải hiểu. Cậu chỉ muốn tham lam giữ cô bên cạnh mình cho đến khi chiến tranh kết thúc mà thôi. Lúc đó cô muốn làm gì cũng đc. Vì có thể, cậu đã chết rồi và cô sẽ đc giải thoát khỏi cậu sớm thôi.

_ Tha thứ cho sự ích kỉ của ta, Li!!

Nguyên nguyên lần đầu tiên trong đời chứng kiến cuộc đánh khủng khiếp thế này. Nhìn rất rõ là Capri chiếm thượng phong nhưng vô cùng khó khăn để bức Li thua thiệt. Phòng ngự của cô quá mạnh, thiên nhiên, gió, như bảo vệ cô khỏi Capri vậy. Tốc độ này của cô muốn chạy trốn là điều dễ dàng nhưng cô lại phân tâm bởi Puro. Để cậu ấy lại với Capri, chết là khỏi bàn cãi.

Li trước khi còn 1 tia thanh tỉnh cuối cùng, thần thờ nhìn Capri

_ Anh thắng rồi!! Trở về bên anh là trách tôi vô dụng. Muốn làm gì tôi thì làm đi!!

Capri cầm nín nhìn cô, cậu nâng đôi chân của cô lên, trên cổ chân nhỏ thon là 2 chiếc vòng thạch anh vô cùng giản dị mà tinh tế. Nói nó đc Capri làm ra, Li có tin ko?? Cậu lén đeo nó cho cô vào đêm hôm qua, chiếc vòng này ẩn chứa ma lực của cậu nên cậu dễ dàng tìm ra cô. Ko ai có thể tháo nó ra, trừ cậu cả. Capri cắn răng đem xiềng xích gắn vào 2 đầu chiếc vòng. Li chính thức trở thành nô lệ bị giam cầm, muốn chạy cũng ko thể.

Li nhục nhả xoay mặt đi hướng mắt, nước mắt kiêu hãnh bị chà đạp mà tuôn rơi. Đau đớn lắm, đau đớn vì chính hắn cũng đã xích cô lại như nô lệ. Đau đớn hơn là cô ngu muội yêu kẻ như hắn.

Capri vuốt vuốt mái tóc của Li, lại lau nước mắt cho cô, hắn thờ dài.

_ Em thật ngốc lắm!!

Li bị hắn làm cho bất tỉnh chìm vào mê man, cô ko nhìn rõ mặt hắn có biết bao thê lương, say đắm nhìn cô.

Scor nhìn những mảnh áo quần vụn vặt trên nền cát. Mắt tím toé ra tia đáng sợ về phía biển cả xa xa. Hắn cúi người xuống, đem áo quần nhặt vác trên khuỷu tay. Chân gẫm trên mặt biển mà đi, đi đến đâu, biển hóa thành con đường băng thẳng tắp tới đó.

Scor nhìn cô gái còn bơ ngơ bác ngác giữa biển kia, cô mặt ko dám đối diện hắn, thần thờ ngâm mình trong nước lạnh liếc về nơi xa xăm.

Scor sao ko nhìn ra, biểu hiện này rõ ràng là tránh né cậu. Cô rõ ràng ko muốn gặp cậu lúc này nhất, điều này khiến cậu khó chịu.

Scor 1 tay xách cô ra khỏi nước biển, như cô hơi ẩm xung quanh cô giúp cô hong khô cả người. Cậu là thấy lạ đó, cô ko chịu đc lạnh vậy mà trong biển lạnh lại ko hề lạnh gì??

Lúc vừa chạm vào cô, mắt cậu loé ra tia gì đó lại mau chóng lấy lại bộ dạng lãnh đạm thường ngày. Như có cái nhếch mắt bất thường từ cậu, Pis bắt giác thấy sợ.

Đôi chân Pis mau chóng đc hóa ra trở lại, Scor im lặng đặt cô đứng thẳng trên băng, ko có giày, chân Pis đỏ tái tê vì lạnh, cô hít một ngụm khí áp lực vô hình kinh khủng, mắt chớp chớp nhìn ngược lên trên.

_ Anh.... Anh vì sao lại tới??

Chát!!

Scor vốn xấu bụng, ghét nhất là ai làm trái ý mình, đặc biệt là cô!! Thời gian nào rồi, chạy rong bên ngoài, muốn bọn hắc pháp sư mần gỏi cá của cô à?? Từ lúc nào gan cô to đến thế hả?? Trên giường ko dám kêu to giờ lại dám trốn ra ngoài.

(Có liên quan sao??)

_ Ai cho phép em đến đây, hả?

Pis uất ức xoa xoa cái má đỏ đau, tay ko nhịn đc đem vỏ sò to chọi đến chỗ Scor, cô chọi cô chọi, mặc anh tức, cô cứ chọi đấy. Kim nén lâu rồi, anh có quyền gì mà mắng cô??

Sinh vật biển xung quanh thấy thế cũng hướng phía Scor tỏ ra sát khí nồng nặc, tên kia là ai? Làm công chúa của bọn ta khóc, mún chết.

_ Anh giận dữ cái gì a?? Là chính anh sai trước, anh giấu em mọi thứ!! Người giận phải là em!!

Scor thắc mắc, cô lấy vỏ sò đâu ra mà lăm thế?? Ném nãy giờ vẫn ko hết.

_ Ta ko cho phép, em dám giận??

Máu nhần nhục xộc lên não. Con người này sao chả có lí lẽ còn hơn cả Puro thú nữa??

(Puro: liên quan gì đến em??)

_ Anh đi ngay a, về đi. Em ko chơi với kẻ xấu!!

Scor nhe răng cười _ Em dám... Ta hủy cả vùng biển này, tiện tay đem bọn cá thành mồi nhắm luôn.

_ Anh.... Anh.....!!

_ Mặc tất cả vào!!

Ko đợi Scor nhắc là Pis đã lúi cúi mặc đồ vào rồi, băng của anh lạnh lắm chứ bộ! Với lại khóa hết trước mặt anh kì sao á??

Scor sai bước mà đi, để cho Pis lon ton bám đuôi theo sau. Pis nín nín áo Scor, mặt tỏ vẻ đáng thương.

_ Scor.... Chân em lạnh!!

_ Ko ngờ em ngốc đến thế! Nhìn ko ra sao?? Hình phạt như ngày đó dành cho em. Chân ko đi trên băng, thành tâm mà đi ta sẽ tha thứ vài phần tức của ta!!

Pis cắn răng, 2, 3 phút là gục rồi. Chân đau đến mức như đông cứng. Cô thả là đi trên tuyết chứ ko đi trên băng. Cô kéo ống quần của mình để bịt kín gót chân để đỡ nhưng trơn quá cứ làm cô té.

_ Hu... U'..... Đau lắm. Xấu tính lắm... Ko đi nữa đâu.

_ Đứng dậy!!

_ Ko muốn.

Pis lắc đầu, ra vẻ đáng thương nhìn Scor. Pis nhận ra, Scor ăn mềm ko ăn cứng. Mà tỏ ra đáng thương là tài của cô.

_ Lạnh lắm.... Ko đi được nữa mà!!

_ Em... Thôi bỏ đi.

Scor thở dài 1 cái, cậu tiến đến bế cô lên, Pis thỏa mãn mà ú vào ngực cậu, cô cứ cuộn người lại như quả cầu nhỏ tì vào cậu vậy.

Cậu lặng lẽ bước đi, mắt thủy chung đặt ở trên cô.

_ Pis.... Lần này ta tha nhưng lần sau... Ko được rời khỏi ta, được chứ?

_ Được a!!

Nghe lời lẽ nhẹ nhàng thốt ra từ cô làm tim Scor run mãnh liệt, ko phải vì cảm động mà là đau. Pis ko nhận ra hàm nghĩa từ câu nói của cậu, câu nói đó để nhắc cô, thời khắc phán xét hạnh phúc của 2 người.

_ Leo!! Người có mình đang làm cái gì ko hả?? Thả ta ra ngay!!

Ari hùng hục nhìn kẻ đang như con thú hoang đề lên người cô. Cô vốn định thay băng cho hắn nhưng ko ngờ Leo lại trở nên kì lạ và vỗ cô ngã xuống giường. Hắn ko phải lại nổi máu dâm tặc đấy chứ??

Leo như ko để ý đến con tức của cô, hắn tàn bạo xé rách quần áo của cô, như mãnh thú từ từ gặm nhấm con mồi, hắn đưa lưỡi mình liếm sạch sẽ trên da cô.

Ari tròn to mắt, hải hùng đập mạnh lên người hắn, định vận dụng ma pháp của mình, cô phát hiện, ma pháp của cô từ lúc nào đã bị khóa lại. Cô giờ chả khác gì nữ nhân bình thường cả.

_ Ko..... Ko thể..... Leo, người cút ra khỏi người ta ngay. Đừng... Đừng để ta hận người!!

Leo mắt đỏ ngầu, nhe răng, liếm liếm nhẹ môi trên của mình. Thở nặng ra luồng khí nóng, cậu áp môi mình lên môi Ari và ngấu nghiến nó.

Ari tròn mắt, có ý định cắt đứt đầu lưỡi của Leo nhưng ko, cậu đã nhanh tay đem 1 ngón tay nhét vào miệng của cô.

Cảnh tượng Leo tự thoát đi quần áo của hắn 1 cách gấp rút khiến cho thế giới tin ngưỡng của cô như vỡ tan, cô sắp bị làm nhục rồi.

Ari sợ sệt lắc đầu nguây nguẩy, muốn hất tung Leo và bỏ chạy. Vô dụng, nếu gọi theo tộc của Leo thì gọi là giao phối đấy. Khoảnh khắc hắn phá rách màng trinh của cô, Ari hét to thất thanh 1 tiếng, ko phải vì đau mà là vì bất lực. Kể từ lúc này, Leo đã khắc sâu vào cô một mối thù hận sâu thẳm.

Ta đang ở đâu đây. Cảm giác như mình đã bị mất ý thức trong 1 thời gian dài. Cơ thể như bị ai đó khống chế vậy.

Leo mở mắt ra, kinh ngạc nhìn Ari đang vô cảm nhìn hắn. Hắn ú ớ nhìn lại cả 2, hắn đang ôm chặt lấy nàng và cả 2.... Ko có mặc đồ, mùi trong ko khí chứng minh, họ đã làm cái chuyện đó rồi. Leo bắt đầu lẫn lộn cảm xúc, ko biết nên buồn hay vui.

_ Đã tỉnh thì cút!!

Bị Ari nhìn mình kì dị, Leo hơi chậm chịu lấy tay đặt trên eo cô rút trở lại. Ari ko để ý đến ánh nhìn của Leo, cô ko chút nào muốn che giấu nữa, lửa thể đi về hướng phòng tắm. Đã bị làm nhục, đã ko còn trong trắng, thì có che lại để làm gì??

Điều cô cần làm bây giờ là phải tẩy sạch ô uế trên người mình. Ari vừa tẩy vừa như người mất hồn lảo nhảm, tòm quá, tòm quá, tòm quá,.....

Cô tiều tụy soi mình trước gương, tay run run vẽ vôi trên lớp hơi nước.

_ Triệu hồi..... Quyền Trọng Chử Trị, xin ban cho ta sức mạnh cứu chữa chúng sinh!!

Ko có phản ứng, Ari mắt run run, nghẹn ngào hô to lần nữa. Lại ko có gì xảy ra.

_ Ko đúng.... Đây ko phải sự thật!! Thân ơi, vì sao lại đối xử với con như thế??

Tiếng gào khóc rất to khiến Leo bên ngoài ngẩn ngơ cũng bị làm cho giật bắn. Hấn cấp tốc phá cửa lao vào bên trong.

Hấn nâng Ari đang vô vọng quỳ trên sàn ướt đẫm. Vỗ vỗ vào mặt nàng vài cái mong nàng tỉnh táo.

_ Bạch Dương, ngươi sao thế?? Đừng làm ta sợ, ta xin ngươi đấy!!

Bạch Dương nhìn lấy Sur Từ 1 cái, nhẹ hô

_ Cút!! Đừng để ta gặp ngươi!!

_ Bạch Dương, ta xin lỗi!! Ta biết ta đã làm gì với ngươi rồi. Ta nhìn thấy hắc thuật khắc trên người mình, ta là ko đúng với ngươi, trách nhiệm sẽ do ta nhận lấy!!

Bạch Dương hồ hững nhìn hấn _ Thì sao?? Mọi thứ cũng ko thay đổi đc. Ta ko còn là trinh nữ, ko thể triệu hồi thần vật của Es đc nữa.

_ Cho ta cơ hội, bảo hộ ngươi đc ko?? Ta sẽ bảo hộ ngươi suốt đời, vĩnh viễn yêu thương ngươi!!

_ Đã ko thể nữa rồi ngươi nghe rõ chưa! Đi mau, ngươi bị khắc hắc thuật lên người là do bảo vệ ta. Chúng ta... Ko ai nợ ai. Từ bây giờ, ta ko muốn thấy ngươi, đừng xuất hiện trước mặt ta nữa.

Bạch Dương nhẹ nhàng thao túng trọng lực đẩy Sur Từ ra khỏi phòng. Cô khóa chặt cửa lại, Sur Từ nhìn cánh cửa kia khép lại hệt như trái tim cô, sắc mặt hấn tối hẳn

_ Bạch Dương, em tuyệt tình với ta như thế sao??

Puro nằm mềm nhũn trên vai Song Ngư. Màu sắc của nó như muốn trắng bệch ra.

_ Song Ngư tiểu công chúa à, ngươi mà đến muộn tí nữa thôi là nhất đc xác ta đó a. Cô ko thấy đc vẻ mặt muốn giết ta của tên Ma Kết đó đâu.

_ Xin lỗi, mà Thiên Yết! Anh đưa Nguyên Nguyên đi đâu rồi?

_ Em ko cần lo, ta đem nó đến quân đội rèn luyện. Nếu em muốn, ta sẽ dẫn em gặp!!

_ Ừm cảm ơn anh nhiều lắm!!

_ Em ngoan ngoãn ngủ đi. Ta đi đây một chút!!

_ Vâng, anh đi cẩn thận!!

Song Ngư hưởng thụ cái vuốt ve của Thiên Yết rất thỏa mãn. Lúc này, một giọng thét gào vang lên

_ Thiên Yết, ko xong rồi!!

Giọng thét này vẫn như ý muốn là của Sur Từ.

Suyt!!

Thiên Yết ra hiệu im lặng, đóng cánh cửa phòng ngủ, hấn về hơn 20 m pháp trên cánh cửa.

_ Ngươi sao lại đặt ma pháp cho phòng ngủ thế??

_ Ngươi ko cần biết!! Có gì sao?

Thiên Yết nhìn kĩ kí hiệu của hắc pháp sư nằm trên vết thương của Sur Từ, hấn ko khỏi xoa xoa thái dương suy nghĩ. Mắt âm lãnh nhìn Sur Từ

_ Ngươi..... Có biết thần vật của Bạch Dương có ý nghĩa to lớn thế nào trong chiến tranh ko hả??

_ Ta... Ta biết chứ??

_ Ngươi ko phải là ko ngăn đc sự điều khiển của hắc thuật lên ngươi. Là do tâm ma của ngươi cũng muốn như thế. Ngươi muốn chiếm hữu Bạch Dương!!

_ Ta....!! Thảo nào nàng ko tha thứ cho ta, thì ra nàng ấy đã nhìn ra đc điểm này.

_ Vấn đề của ngươi ko lớn. Hắc thuật trên ngươi rất dễ xóa, tự về phòng mà tịnh tâm đi!! Ta đến gặp Ma Kết.

_ Thiên Yết, vậy chiến tranh xảy ra.... Phe ta!

_ Ta.... Ko thể nói trước!!

Sư Tử rũ xuống đôi mắt của hắn, hắn là hiểu đc bọn hắc pháp sư đã lợi dụng hắn để hại Bạch Dương. Vì Bạch Dương chính là mối đe dọa lớn với chúng, nàng là thần quan chữa trị cơ mà, làm nhục nàng tín ngưỡng trình tiết, khác nào cướp đoạt nàng khả năng triệu hồi thần vật.

Hắn đã gây ra 1 tội lớn với cả Sky rồi, xin tha thứ thì đc gì??

Pio ngược nhìn ma pháp trên cánh cửa, sắc mặt nghiêm trọng, hắn biết có việc ko tốt sắp diễn ra. Ngày định mệnh trong tiên tri đã sắp đến rồi.

Song Ngư trong giấc mơ, cô thấy đc một cô gái. Nàng tóc đen dài xõa xuống cổ, mắt đen thăm thẳm tia độc ác, tàn nhẫn còn có chút cô đơn. Chiếc đầm trên người nàng cũng đen nốt, nhìn ko khác nào bóng ma ảo diệu trong đêm. Song Ngư có dự cảm ko tốt về cô gái này.

_ Cô..... Cô là ai thế??

Xà Phu khúc khích cười yêu mị _ Ta.... Ta là chủ nhân may sau của thân thể ngươi đang sở hữu! Đại chủ nhân hắc ám, Xà Phu nữ vương.

Xà Phu tiến đến, thỏa mãn vuốt ve, ngắm nhìn sắc mặt sợ hãi của Song Ngư.

_ Ta đợi ngày này lâu lắm rồi Song Ngư ạ! Ngươi là hiện diện tinh khiết nhất của nước. Nên ta tốn ko ít công sức giết chết bọn mĩ nhân ngư, rút sạch linh hồn bọn chúng.... Chỉ để ta nhập đc vào ngươi a. Ngươi rất trong sáng, ta ở trong ngươi chịu ko ít giày vò đau. Cơ thể ngươi muốn trục xuất ta ra ngoài, là điều ko thể nữa rồi a. Hai chúng ta dần dà hóa làm 1!!

_ Ko, cô nói bậy, Ngư ko biết cô.

Song Ngư xô Xà Phu ra, cô chạy thục mạng vào màn đêm. Quái lạ lắm, giấc mơ này thật đáng sợ.

Tách!!

Xà Phu mỉm cười như ảo ảnh xuất hiện trước mặt Song Ngư, tay cô ta hóa ra 1 con dao bạc sáng lấp lánh. Ngư hoảng hốt lùi về sau vài bước thì bị cô ta kéo lấy tay phải, vùi con dao bạc vào tay cô.

_ Cô.... Ko còn lựa chọn nữa rồi Song Ngư ạ. Giã bộ thanh thuần cái gì!! Cô chỉ cần nghe theo ta thôi. Giết chết Thiên Yết!!

Câu nói của Xà Phu vang vọng sâu thẳm vào tim Song Ngư.

Choang!! Xoảng!!

Chai lọ lăn lóc, rơi vỡ tứ tung trên sàn, Ma Kết nhú chặt chân mày, ngăn cơn giận của mình, điềm tĩnh nói

_ Vì sao lại đập bể chai lọ?? Có biết chúng dùng để trị vết bỏng cho em không??

Thiên Bình như tỏ vẻ ko nghe, lại lần mò 1 chai thuốc khác ném xuống sàn. Ma Kết giữ chặt tay cô lại, đem lọ thuốc đặt 1 bên. Nếu là lọ khác thì cậu cho cô đập đến bao giờ cũng đc, nhưng những lọ thuốc này nếu bị đập hết lấy đâu chữa thương cho cô.

_ Rốt cuộc em muốn làm gì?? Việc em chống đối ta ta mặc kệ, nhưng có sao ngoan có ko bôi thuốc??

_ Tránh ra!!

Thiên Bình vùng vẫy đâm loạn xạ vào Ma Kết.

_ Ta ko đụng vào em, để em tự bôi thuốc..... Và giờ xem em đang làm gì??

_ Mặc kệ ta.... Ta ko muốn trị thương, ta muốn mình trở nên xấu xí, ta muốn mình mù lòa..... Chỉ có như thế người mới chán ghét ta, ta vĩnh viễn cũng ko muốn nhìn thấy người!!

Rắc rắc!

Như có tiếng xương kêu truyền từ khớp tay của Ma Kết, hấn ko tự chủ dùng lực đạo lớn bóp chặt cổ tay Thiên Bình, nằng đau đớn nhưng cắn răng chịu đựng, mặt có chút nhăn nhó vì đau và đan xen vài phần ủy khuất.

Chát!

Một bàn tay khác vỗ mạnh lên tay Ma Kết, khéo léo dùng lực đem tay Ma Kết tách khỏi Thiên Bình.

_ Dùng tay đc rồi đấy Ma Kết, người để mình mất tự chủ sao??

_ Thiên Yết.... Ta, lại nữa sao??

Ma Kết mắt áy náy nhìn Thiên Yết đang nâng cổ tay của Thiên Bình suýt bị bóp gãy vụn.

_ Ta tìm Bạch Dương đến thử xem!!

Ma Kết cấp tốc muốn chạy đi thì đc Thiên Yết cản lại

_ Ko cần, lúc này ko thích hợp. Đến phòng thuốc tìm Bảo Bình!

_ Đc!!

Tuy để Thiên Yết ở cạnh Thiên Bình nhưng Ma Kết rất an tâm, cậu tin tưởng Yết.

Thiên Bình sắc mặt tái nhợt, nhin đau đớn kiên cường rút tay khỏi Thiên Yết. Cậu cũng ko cần, cũng có phải Ngr đâu mà khiến cậu lo lắng.

_ Ta có chuyện muốn nói với cô!!

Thiên Yết giọng nghiêm túc cũng khiến cô chú ý.

_ Có chuyện gì sao??

_ Cô biết vì sao tính cách của tên Ma Kết đó vô cùng tệ hại khi ở với cô ko??

_ Ko phải là muốn hành hạ tôi sao?? Đó chính là bản tính của anh ta!!

_ Cô ko hiểu, ta hỏi cô, sao lúc cô cứu hấn. Cả 2 ở cùng nhau 1 quãng thời gian dài mà hấn ko như hôm nay làm hại cô!?

Thiên Bình suy nghĩ hồi lâu, lại nhẹ nhẹ lắc đầu

_ Tôi ko biết. Cũng ko cần để tâm kẻ có ý muốn giam cầm mình.

_ Cô cần phải biết đấy. Vì chính do cô nên Ma Kết mới trở nên như thế.

Thiên Bình kinh ngạc _ Anh nói sao cơ??

_ Cô đã lừa dối hấn?? Cô đã ko đợi hấn!!

_ Tôi....!!

_ Cô nghĩ sao về 1 kẻ độc tài thốt ra 1 lời hứa??

_ Ko... Đáng tin cậy!!

_ Đúng, có thể là thật cũng có thể là giả. Nhưng với cô, Ma Kết lại đặt nặng lời hứa đó trong lòng.

Nói đến đây, Thiên Bình cắn răng im lặng. Lại tiếp,...

_ Hấn trở lại nơi đó và ko thấy cô.

_ Đúng vậy, cuộc đối thoại của 2 người. Tôi đã nghe đc, tôi ko có ý định can thiệp gì với kẻ thù của mình cả.

Yết mất thâm sâu mà nhìn cô _ Thật vậy? Nếu ta là cô, ta sẽ giữ chặt cơ hội tiếp cận với kẻ thù của mình và ra tay loại bỏ.

Thiên Yết ấn nhẹ vào cổ tay Thiên Bình làm cô hơi nhói đau. Mặt cô lúc này ra vẻ khó xử.

_ Tôi..... Tôi làm sao có cơ hội giết anh ta. Cận chiến thì tôi ko phải là đối thủ.....

_ À, ra vậy!! Vậy ta giúp cô, giết Ma Kết!!

Thiên Bình sững sờ, bàng hoàng lẫn sợ hãi ngẩng đầu, cô lò mò thấy đc nụ cười mưu mô đẹp đến quý mị vô cùng của chàng trai đối diện. Cô lắp bắp kinh hãi

_ Anh..... Là nói thật??

_ Đúng!!

_ Vì sao.... Hai người là... Là.....!!

_ Chỉ cần Ma Kết chết đi! Sky sẽ do ta bá chủ, còn cô thì đc giải thoát. Cô ko muốn sao??

_ Tôi.....!!

_ Cô cứ suy nghĩ, đc thì dùng, ko thì hủy!!

Yết vùi 1 lọ thuốc vào tay cô, Thiên Bình nắm lọ thuốc trong tay mà lòng đầy bồn chồn.

_ Thứ này là??

_ Thuốc độc. Trúng thì chết, trừ ta ko ai giải đc.

_ Anh.....!!

Yết bỏ đi _ Từ lúc cô lừa Ma Kết thì hắn đã bị rối loạn tâm thần rồi. Một kẻ như thế... Sao xứng làm vua đc.

Thiên Bình cầm lọ thuốc trong tay, tay run run, cô cũng có ý nghĩ muốn giết chết Ma Kết nhưng giờ cô lại rất hỗn loạn.

Ma Kết sắc mặt có phần âm u bước vào, nhưng thấy đc hình bóng của cô. Hắn lại gắng nặn ra nụ cười.

Thiên Yết vừa cho hắn biết 1 chuyện. Hắn dùng giọng điệu dụ dỗ hệt có thể với cô

_ Thiên Bình!!

Nàng giật nảy như vừa bị phát hiện làm chuyện xấu, tỏ ra bình tĩnh

_ Có chuyện gì sao?? Ko có thì thôi, ta buồn ngủ rồi.

_ Ta..... Ta ko biết hôm nay là ngày giỗ của mẹ em!! Việc em bỏ trốn.....!!

_ Thế nào..... Anh sẽ cho phép ta về Bra vấn mộ mẹ hay sao??

Thiên Bình có tia mong chờ, Ma Kết thấy cô thì lại cắn răng, nhắm mắt bất lực

_ Là ko thể!! Em ko đc rời khỏi đây!!

Thiên Bình lặng im ngồi gần người 1 tí, nằm xuống đem chăn phủ lên tận đầu. Cô ko nói gì tiếp cả càng khiến Ma Kết đau thương nhìn cô.

Từ việc của Bạch Dương, Sư Tử, Song Ngư,..... Hắn ko cách nào mạo hiểm để nàng ra ngoài đc. Hắn sợ, bọn hắc pháp sư kia sẽ đem nàng cướp mất khỏi hắn.

_ Là ta vô năng, ko cho em đc thứ em muốn! Mà Thiên Yết thì khác, thứ hắn yêu quý, hắn hi sinh vì nàng tất cả.

Ma Kết đêm nay uống rượu rất nhiều, nhìn chòm Pisces trên cao ngày càng tối, hắn lắc lắc đầu tiếc nuối.

_ Ừm... Anh đã về!!

Song Ngư trở người mỉm cười nhìn Thiên Yết, từ cô toát ra vẻ mị hoặc mê người. Thiên Yết cười dịu dàng hôn nhẹ lên trán cô. Ôm lấy cô nằm lên

giường. Hấn thủ thi

_ Ngủ tiếp đi, ngày mai ta dẫn em đến 1 nơi!!

Ngư mị nhận có chút đen huyền bí nhìn hấn, tay làm loạn trước ngực hấn như thể có ý quyến rũ

_ Là đâu vậy ạ?

Thiên Yết nặng nề đem mặt cô úp vào ngực cậu, đôi mắt lộ ra chút đau đớn nhưng với cô vẫn lại nhẹ nhàng

_ Mai em sẽ biết, giờ thì ngủ đi!!

Xả Phu bên trong Ngư khẽ mắng một tiếng, hung ác đậm chân, cô tổn công quyến rũ hấn mà hấn dám lờ cô ko hứng thú. Cơ thể này cô chiếm hữu ko dc lâu, phải mau dung hòa thôi.

Song Ngư lúc này ôm cứng lấy người nam nhân đã ngủ say kia, nước mắt rơi lã chã. Cô sắp ko còn là chính mình rồi, trong đầu cô sao lại có ý định muốn giết anh ấy chứ?? Cô là xấu xa vậy sao??

Đêm nay có lẽ là lần cuối cùng rồi, để cho tôi tham lam mà ở bên cạnh em lâu hơn dc ko? Song Ngư!!!

Song Ngư hôm nay ngạc nhiên vô cùng vì trên người là bộ lễ phục hôn lễ của cô a. Ko phải đã bị Thiên Yết xé rồi sao?

Thiên Yết hường thụ ngắm nhìn cô thật lâu mới thỏa mãn mà dặt tay cô đi. Con đường đi rất kì lạ, có cầu thang bằng trái đầy hoa hết ngày cưới của họ nhưng khung cảnh xung quanh dc ánh sáng bao phủ huyền diệu lại lung linh, vốn ko thấy dc điều gì nữa.

Cô thắc mắc muốn hỏi anh nhưng lại thôi, vì đã sắp đi đến cuối cầu thang rồi. Cô nhận ra nãy giờ Thiên Yết vẫn nắm tay cô rất chặt, anh như lưu luyến từng bậc thang cùng cô.

Nhìn những đám mây như ở bên cạnh mình làm Song Ngư như ngốc ra, đây là đâu.... Là ở trên bầu trời sao?? Cô còn thấy dc từng chú chim trắng bay lượn đây này.

_ Đây là nơi cao nhất ở Sky, Nguyệt Điện. Và em đang ở trên đỉnh của nó đấy.

Thiên Yết mỉm cười giải thích cho cô hiểu. Song Ngư gạt gù rồi lại lắc đầu, cô luôn ở dưới nước mà, mấy vụ này ko biết dc.

Nơi đây như một đại sảnh hình tròn to lớn. Bức tường nhìn ra dc bầu trời bên ngoài. Còn có, hoa pha lê bằng bò kén cả 1 vùng, Song Ngư trong lòng mềm nhũn, hết như ngày cưới của họ.... Có khi nào anh ấy định lần nữa....

Nghĩ đến đây cô tủm tủm cười, Thiên Yết mông lung nhìn bộ dáng hạnh phúc của cô, mắt thoáng buồn nhưng cậu lại mỉm cười đối với cô.

_ Song Ngư!

_ Vâng!!

Bị lời dịu ngọt vô cùng của Thiên Yết gọi mình, song ngư ko khỏi giật thót đáp lại. Cậu vuốt ve khuôn mặt cô lại đến mân mê mái tóc bạch kim của cô.

Môi nhẹ áp lên môi nhỏ của cô, từ dịu dàng lại đến dằn mạnh mẽ kéo dài. Nụ hôn này.... Rất lâu, tựa như lưu luyến ko thể buông bỏ, kéo dài đến khi Song Ngư đáng thương ko còn dửng dưng nữa thì thôi.

Ko biết từ lúc nào, Thiên Yết đã đeo lên cổ cô sợi dây chuyền sáng sủa như biển khơi, cô khó hiểu nhìn anh, vẻ mặt vui vẻ.

_ Cho em..... Nó gọi Thủy Thức!! Bất luận thế nào, cầm dc tháo ra. Rõ chưa!!

_ Vâng!!

Thiên Yết nhẹ nâng tay cô lên, đặt tiếp 1 nụ hôn lên đó

_ Nghe này, lát nữa có chuyện gì xảy ra thì đừng sợ.... Tin tưởng anh!!

Song Ngư tuy ko hiểu gì nhưng vẫn ngoan ngoãn gật đầu.

_ Kích hoạt!!

Thiên Yết khẽ nói, gót chân gỗ nhẹ xuống sàn. Vòng tròn ma pháp ko biết vì sao lại tầng tầng lớp lớp xuất hiện kinh hoàng vô cùng.

Song Ngư mắt nhìn thứ màu sắc rực rỡ của ma pháp thì đau khổ gào thét lên, mắt chuyển hóa thành màu đỏ rực. Cô yêu mị nhếch mép cười

_ Giỏi.... Giỏi lắm!! Hay cho 1 Thiên Yết. Thì ra ngươi đã phát hiện ra rồi.

Thiên Yết nhìn về độc ác trên mặt Song Ngư thì nhủ mày căm ghét. Ko thích chút nào kẻ khác dùng cô để làm chuyện xấu.

_ Ngươi cứ đi rồi. Trả cô ấy cho ta!!

Xà Phu mỉm cười man rợ _ Ông công cho ta vừa đánh giá cao ngươi!! Mà.... Ngươi rõ mà, muốn ta tách khỏi cô ta là ko thể nào. Vì ta và cô ta sắp trở thành 1 thể mất rồi. Muốn giết ta thì phải giết cô ta.

Xà Phu hóa ra 1 con dao bạc xoay xoay cổ tay.

_ Xem ra ngươi rất muốn nhanh tay giết ta nhỉ?? Là do sợ Helios phát hiện sự tồn tại của ta à! Khi hấn biết, mẹ con ngươi ko giữ dc cái đầu đầu nhỉ?? Xà Phu, con gái của Comet!!

Xà Phu hung ác, thận trọng nhìn hấn.

_ Ngươi biết dc nhiều đó!! Giết các ngươi, chiếm hữu thành công thân xác này. Ta sẽ vĩnh viễn là đứa con gái ruột duy nhất của cha helios mà thôi.

_ Ngươi nghĩ nhiều. Xem kẻ là kết quả của đại hoàng tử sa đọa và ả phụ nữ hèn hạ Comet là con ruột của mình sao?? Helios chắc mù nặng lắm.

_ Ngươi cảm mến cho ta!! Sao ngươi lại biết ta ko phải con ruột của cha helios chứ hả??

_ Ta bẩm sinh dc kẻ thừa khả năng.... Trộm kí ức!!

_ Ta... Giết ngươi để trừ mối họa ngầm này. Cha vĩnh viễn sẽ ko bao giờ biết đến sự hiện diện của bọn tạp chủng như các ngươi!

Xà Phu điên cuồng dữ dội hướng dao về cổ Song Ngư

_ Thiên Yết, ngươi yêu Song Ngư lắm nhỉ? Ko muốn ta cùng cô ta lìa đời thì tự sát mau cho ta.

Thiên Yết mỉm cười lắc đầu _ Ko hồ là cốt nhục của Comet. Thiếu nào vô độ đấy. Biết ko đánh lại ta nên dùng cô ấy để uy hiếp ta sao?? Ngươi nghĩ nó đủ để uy hiếp ta!

Thiên Yết lạnh lẽo ngược nhìn Xà Phu 1 cách thần nhiên và tự tin. Xà Phu ko tin nhìn hấn, sợ sệt

_ Ngươi là dùng Song Ngư dụ ta ra mặt!??

_ Chữ ngươi nghĩ sao ta suốt ngày hôm qua và hôm nay lộ ra tâm tình nhiều đến thế?? Giống tính cách của ta sao??

_ Ngươi.... Ngươi là diễn kịch!! Để ta nghĩ rằng ngươi thật tâm yêu Song Ngư!!

Xà Phu mặt xanh mét loạn choạng nhìn Thiên Yết với vẻ ko tin. Thiên Yết thì mỉm cười ko nói, hướng ánh mắt khiêu khích về phía cô như tỏ vẻ tán thành.

Xà Phu cắn môi bực tức vì bị lừa. Còn Song Ngư bên trong thì đau đớn ngậm ngùi nỗi đau, đã đủ quá rồi. Người ấy làm sao lại yêu kẻ khác dc chứ? Con người đó, vĩnh viễn chỉ yêu chính hấn.

Nhân lúc Xà Phu còn ko thông dc nào. Thiên Yết tay phát động ma pháp dưới chân.

_ Phát động, Ánh Sáng Phân Li Linh Hồn!!

Ma pháp này có thể đem linh hồn Xà Phu tống xuất ra khỏi người của Song Ngư nhưng cái giá của nó quả rất lớn.

Xà Phu bị trói buộc trong luồng sáng, cô phát hiện mình ko thể nhúc nhích dc nữa. Cô là hắc pháp sư nên khi hòa với Song Ngư thì phải bị trấn áp bởi tính khiết vô cùng dữ dội. Cô nếu thành Song Ngư thì cái giá phải trả là ko thể dùng ma pháp hắc ám dc nữa. Mà ma pháp của Song Ngư phải rất lâu mới dùng dc, cô là ko biết hát như cô ta, lúc thì pháp xong thì cũng toi mất.

_ Đã thế thì ta cá chết lưới rách!!

Xà Phu điên cuồng gào lên, cô rõ ràng phát hiện Thiên Yết sắp thành công tách cô ra khỏi thể xác của Song Ngư rồi.

Xà Phu định 1 dao đâm thủng trái tim Song Ngư, vì dù sao cô cũng là linh hồn. Khi thể xác Song Ngư chết, cô sẽ dc hắc pháp sư triệu hồi về tế đàn lần nữa hồi sinh trong thân xác khác.

Thiên Yết biết ko ổn, định ra tay cản hành động của Xà Phu nhưng lúc 1 luồng ma lực kinh khủng từ bầu trời giáng xuống chỗ cậu. Thiên Yết toàn thân như bị nhúng chìm trong hủy diệt, cậu mở to mắt về ko tin. Cậu nhận ra dc điểm quen thuộc của cỗ ma lực này, nó là của Helios.

Thiên Yết bị áp chế, ma pháp áp dụng lên Xà Phu bị mất tác dụng. Xà Phu cũng kinh ngạc ko kém mà thở phào nhẹ nhõm, cô nhìn Thiên Yết mà cười.

_ Ha ha, ta thắng rồi. Đến cha cũng muốn ta giết ngươi!!

Thiên Yết quỳ sụp trên đất, tia lãnh ác tồn tại trong cậu. Cả người vẫn giữ vẻ bình tĩnh ko hoang mang.

_ Trời quả phụ ta. Đến đây, giết ta đi!

_ Ngươi gấp gáp muốn chết quá nhỉ?? Đừng lo, ta giết ngươi ngay thôi. Giữ ngươi sống rất nguy hiểm. Thiên Yết, con dao này ngươi biết công dụng ko hả?? Nó đc chế tác đặc biệt để giết ngươi đây. Ta tốn tận 10000 mạng của tên ma pháp sư đây. Khi đâm vào, nó sẽ ăn sinh mệnh của ngươi, oán khí của con dao sẽ nguyên rủa ngươi đến chết. Mạng của ma pháp sư rất dài nhưng con dao này làm ngươi chết ko đến 2 phút, Ha ha!!

Xà Phu ngoe nguẩy con dao trên tay, hướng về phía lồng ngực Thiên Yết. Ko chút do dự đâm mạnh, Thiên Yết mất đồ dẫn, thuận thế cầm tay cô kéo mạnh về phía mình. Trong thoáng chốc, ko biết vì sao lúc Thiên Yết chạm vào cô, đôi mắt đỏ sọc đầy hận thù biến mất mà lại hóa thành đôi ngọc lưu ly ướt át nhìn cậu.

Thiên Yết cười nhìn Song Ngư thật sự đã trở lại kia, cậu cười 1 cái, đem tay che đi đôi mắt của cô.

_ Đừng nhìn, em cứ thế, làm ta ko nở mày.

Thiên Yết muốn tách tay cô ra khỏi cán dao, cậu ko muốn cô bị tổn thương sâu nặng về kí ức đâm cậu. Song Ngư như chết trân đi, cô phát hiện máu chảy dài trên tay cô. Cô run lấy bầy, cắn răng rút mạnh con dao ra, cô hất mạnh tay thiên Yết ra khỏi mắt mình nhưng ko đc, anh giữ mạnh lấy cô.

_ Ngoan, anh đã bảo tin anh mà!!

Thiên Yết nhanh chóng ngăn con kích động của cô lại. Ném con dao bạc ra xa. Cười cười ngắc 1 bông pha lê băng cạnh đó cài lên tóc cô. Hoa pha lê băng chỉ hái đc khi dùng trái tim chân thành hướng về 1 người.

_ Ta..... Trả lại cho em cuộc sống của em. Hãy đi và trở thành, cô dâu hạnh phúc của người em thật sự yêu thương.

_ Ko.... Anh lại muốn làm gì em?? Em ko quan tâm anh lừa em... Anh muốn gạt em thế nào nữa cũng đc!! Cho em.... Anh phải sống cho em!!

Thiên Yết khó xử khi nước mắt của cô đầm ướt tay cậu. Cậu cảm chặt tay cô.

_ Ngốc, ta sẽ ko chết đc chưa?? Nghe lời anh ngồi yên!!

_ Đc!! Luôn nghe anh cả!!

_ Ừm, mau quên hết tất cả đi!! Lấy ta làm vật dẫn, mở ra đại giới!! Trục xuất linh hồn xấu xa khỏi cô ấy.

Vòng tròn ma pháp nhuộm đỏ máu của Thiên Yết dao động kịch liệt. Thủy Thức theo lời hắc nói mà tuôn ra màu xanh nhàn nhạt bao trùm cả người song Ngư lại. Xà Phu lại lần nữa ko tin khi cô lại sắp bị trục ra khỏi song ngư.

Tên Thiên Yết ma mãnh, hắc là sắp đặt mọi thứ, hắc biết trước sẽ có người cản trở hắc nên gài cô giết hắc. Khi cô đâm hắc thì hắc đã dùng sinh mệnh của hắc tách hắc cô. Hắc mới là kẻ kéo cô cả chết lưới rách. Máu ở tim hắc theo linh hồn cô mà khóa cô lại.

Thiên Yết cười nhìn Xà Phu hoàn toàn bị trục ra khỏi Song Ngư. Hắc nhắm mắt, mệt mỏi ngã rạp ra sau, tay tách khỏi đôi mắt của Song Ngư. Xà Phu là có phần khiếp sợ nhìn hắc, hắc dùng cả mạng sống để trục cô sao?? Kẻ ích kỉ như hắc lại như thế vì người khác??

Song Ngư mất mộng lung nhìn mọi thứ, cô thấy Pio là gào khóc bên Thiên Yết. Cô là thấy những người xa lạ với chị Xứ Nữ bao quanh cô và Thiên Yết. Cô là thấy Thiên Yết với đôi mắt đã nhắm nghiền.

_ Bạch Dương, mau cứu cậu ấy đi!

_ Đã không thể rồi. Mạng ngài ấy đã tận!!

Thiên Yết vốn là biết ko cách nào thay đổi kí ức của Song Ngư nên hắc quyết định cưỡng ép đem toàn bộ ma lực còn lại của mình 1 như 1 tâm nguyện muốn xóa sạch kí ức của cô. Ngờ đâu, cô vẫn ko quên.

Song Ngư nhìn chiếc váy cưới sạch tinh ko nhiễm chút máu nào thì mỉm cười.

Pio cầm hận nhìn Song Ngư cười ngơ ngác kia, hắc như bị chọc tức, dù biết Thiên Yết là tự nguyện nhưng hắc ko cam. Hắc muốn kẻ giết chủ nhân hắc trả giá, phát hiện Pio ko ổn. Mọi người kéo hắc lại.

_ Pio, ngươi bình tĩnh cho ta!!

_ Pio, ngươi dám trái lời dặn dò của Thiên Yết sao??

_ Thả ta ra, ta phải giết cô ta. Ngay từ đầu cô ta xuất hiện cạnh ngài ấy là đã ko có kết cục tốt đẹp rồi.

_ Nói dối!!

Mọi người lúc này ngẩn người nhìn chỗ vừa phát ra âm thanh, đó là Song Ngư. Pio cầm hận quát

_ Nói dối?? Ngươi là khắc tinh khốn kiếp của ngài ấy, là người giết chết ngài. Tại ngươi!!

_ Nói dối!!

Ngư lại lập lại câu nói, có người tinh tường nhận ra, chính là Song Tử.

_ Ko đúng, cô ấy vẫn còn nhớ mọi chuyện. Kí ức cô ấy ko bị xóa đi!!

_ Sao??

Ngư nâng váy, nhẹ nhàng rảo bước như ko có chuyện gì. Thậm chí cả người cô còn lắc lư theo điệu nhạc. Giọng hát ngân nga vang cao cả bầu trời, những lúc Thiên Yết bên cô, anh nói muốn nghe cô hết. Dù giờ anh có nghe đc nữa hay ko thì cô vẫn cứ hát ko ngừng.

Lông vũ trắng rơi vụng cả không gian, đàn chim tụ hội bay lượn vờn quanh cô. Muôn hoa theo hương gió nô đùa, cảnh vật như hòa theo cô.

Ngư ko biết từ đâu, một chiếc váy cá kim lam sắc trong tay cô, cô quỳ xuống đặt váy cá trên miệng vết thương ở ngực anh, rồi từ từ mỉm cười, miệng vẫn ko quên hát tiếp lời bài hát.

Cô cắn nhẹ ngón tay mình, máu xanh của người cá hết như 1 viên Thủy Thức xinh đẹp khác nhỏ lên chiếc váy. Cảnh tượng thần kì xuất hiện khiến ai nấy cũng sửng sốt.

Thiên Yết như đc gột rửa khỏi vết thương, sinh mệnh đang đc lấy lại. Lúc này, một giọng thét cấp bách mà thê lương vang lên

_ Ko!! Ngư!! Mau cản cô ấy lại!!

Đó là Puro, nhìn vẻ mặt hốt hoảng mà tái mét của cậu và cảnh tượng trước mặt mọi người nhận ra, ko ổn.

Họ định nhào đến cản Ngư nhưng nhận ra rằng ko đc, rào chắn đã ngăn cô và Thiên Yết với mọi người.

Puro nhào đến đập mạnh rào chắn

_ Ngư, mau dừng lại. Cậu ko thể!!

Song Ngư từ từ mỉm cười nhìn Puro, cô lắc lắc đầu. Lại hát tiếp

Phù thủy xấu xa cho nàng công chúa đôi chân.

Hoàng tử có thật sự yêu nàng hay là mộng ảo.

Giết đi hoặc người chết là cô đó tiểu nhân ngư à.

Mĩ nhân ngư ngọc ngà chết cháy khao khát

Nàng đáng thương hóa thành bọt biển về lại biển cả.

_ Ko.... Ko kịp rồi!!

Puro trượt hẫ xuống, hẫ thất thần nhìn Ngư từ người cô tỏa ra vàng sáng nhàn nhạt.

_ Đó là....Thiếu đốt sinh mệnh chính mình!! Bài hát Trao Đổi Với Ác Quỷ!!

Bạch Dương như ko tin vào mắt mình, cô gái nhỏ bé đó có thể đủ mạnh mẽ và can đảm làm đc đến thế sao??

Nàng công chúa muốn hoàng tử được sống

Cô dùng sinh mệnh của mình để đổi

Nhân ngư hóa thành bọt biển hư vô

Ngư nhìn bàn tay phải của mình dần dà hóa thành bụi ánh sáng bị từng tia gió cuốn đi, cuốn đi. Mang cô về biển khơi xa xăm.

_ Ko!

Xử Nữ đau đớn đánh vào rào chắn, giọng kêu gào đến khản đặc.

_ Em vì sao lại làm thế?? Ta ko thể là người bảo vệ em sao?? Sao lại chọn cứu tên nam nhân khác mà rời xa ta, là do ta ko phải nam nhân..... Hay là do em đã thật sự yêu hắn!!

Song Ngư áp mặt mình lên rào chắn đối diện với Xử Nữ, cô là vậy. Về mặt rạn rờ muốn làm mọi người an tâm.

_ Ko có đâu!! Em làm vậy là do em muốn trốn tránh mà thôi. Anh ấy ko hề yêu em, bên em anh ấy chỉ toàn gặp bất hạnh. Nếu đc quay lại, em nguyện trở thành người ngoài cuộc trong cuộc đời anh.... Chỉ mong.... Đc nhìn thấy nụ cười thật sự bình yên của anh ấy mà thôi. Xử này, thật sự có kiếp sau. Để em bảo vệ chị nha!!

_ Ta.... Ko cho phép!!

Thiên Yết đứng lên khó khăn, cậu muốn nhanh tay lao đến giữ cô lại nhưng ko kịp rồi! Cô đã theo gió trở về biển!! Ánh mắt cô né tránh cậu, cả người rụt về sau trước khi biến mất khiến cậu như chết sống.

Tộc nhân ngư chính thức diệt tộc. Mĩ nhân ngư cuối cùng cũng đã chết.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Kết giới suy yếu

Keng!!

Tiếng dây chuyền rơi xuống đất như phá tan sự tĩnh lặng xung quanh. Thủy Thức lập lòe rồi tắt hẳn ánh sáng. Đóa hoa pha lê băng cũng nhẹ đưa theo gió mà vỡ nát.

Thiên Yết ngược mặt lên trời nhắm chặt đôi mắt tím cô đơn. Hắn.... Thật vô dụng!! Ngư này, anh muốn mang em lắm. Sao lại ngu ngốc thế chứ? Anh... Đã đánh mất thứ quan trọng nhất trong cuộc đời mình rồi là em đó, cô bé ngọc!!

Anh thích nhìn nhất là lúc em nhỏ lệ đáng thương mà lấy lòng anh. Lúc nào anh gặp em em cũng khóc nhiều lắm. Mà sao em lại yêu khóc thế?? Thế mà sao lúc em rời đi em lại cười rạn rờ đến thế??

Là nụ cười vì đã trốn thoát khỏi ta sao? Hằng đêm ta cứ thiết nghĩ.....

Vì sao em lại khóc?? Là do ta sao?? Nếu như ta ko nghe giọng hát ấy. Giá như ta ko gặp em thì tốt biết mấy và..... Em sẽ ko đau khổ khi bên ta!!! Và em sẽ ko chọn cái chết để rời đi ta!!

_ Thiên Yết.... Ngươi!!

_ Ta ko sao..... Bắt giữ à ta lại!!

Ma Kết tiến đến đỡ Thiên Yết dậy. Thiên Yết híp mắt lại nhìn Xà Phu. Với ma pháp sư chuyên về linh hồn như Song Tử thì bắt Xà Phu chỉ là chuyện nhỏ nhưng ngờ đâu.... Đạo ánh sáng không bỏ thứ 2 lại giáng xuống đem cô ta đi mất.

Thiên Yết nghiêng răng nhìn cảnh tượng khốn khiếp đó. Người yêu thương chết đi. Để kẻ thù chạy mất, cậu ko cam lòng.

Selene thoáng giật mình khỏi cơn ác mộng. Cô có cảm giác luồng ma lực quen thuộc ở gần mình, rất gần. Ko đủ để suy nghĩ, cô lại tiếp tục chìm vào mộng.

Mà ở xa xa ngoài Sky, Nhật Điện.

_ Ha ha, cảm ơn ngươi! Em trai của ta! Con bé Xà Phu này quả là vô dụng. Cứ làm rách việc!

_ Ngươi cứ an tâm. Trên danh nghĩa con bé vẫn là con ta. Cứu nó là việc nên làm.

Helios vẫy diêm nhiên trả lời tên có vẻ hào sảng trước mặt. Đó lại đại hoàng tử của cự đẳng tối cao, hoàng huynh của Helios, đại hoàng tử Erebos.

_ Nó náo loạn ở Sky đủ rồi. Khi này về ngươi phải trừng trị nó nghiêm khắc vào. Nó là tinh tú bất tài nhất mà ta thấy, ko thể thôn phệ đc Pisces thì thôi,

lại bị bọn kia gài bẫy hủy diệt linh hồn.

_ Con bé ko thể thành tinh tú đc nữa rồi. Linh hồn tổn thương, nó chỉ còn là phế nhân.

_ Vậy sao đệ đệ nguoi ngày trước lại đem cô ả Comet cho ta a?? Vì nguoi nói ta và cô ta có khả năng sinh ra tinh tú nên ta mới giúp đó. Ai ngờ lại sinh ra thứ phế phẩm như Xà Phu!!

Helios nhếch mép cười, tay châm tách trà mới từ tốn nói

_ Là... Muốn đem con của Selene thôn phệ. Ép cô ấy phải ra mặt thôi. Xà Phu, chỉ là 1 phần trong kế hoạch. Mà con bé cũng là 1 hắc pháp sư ưu tú còn gì. Mưu hại gần nửa chòm hoàng đạo, là phụ thân của nó. Nguoi nên tự hào đc rồi đấy Erebos à!!

Erebos mất liếc Helios 1 cái. Ko phù nhận điều hắn nói, quả thật Xà Phu có công rất lớn trong chuyện này. Nhờ con bé mà kế hoạch đánh chiếm Sky sẽ thuận lợi hơn.

_ Ủm, như giao dịch ban đầu. Sky là của ta còn Selene sẽ là của nguoi!! Bọn tinh tú hoàng đạo còn lại nên diệt gọn hay thu phục chúng đây??

_ À, phải giết chứ!! Ta ko thích chúng tí nào. Vì chúng mà ta lỡ chuyện lớn gần 19 năm rồi a!

_ Ko ngại Selene hận nguoi!!

_ Sẽ ko!! Nguoi giết chúng là hắc pháp sư, liên quan gì đến ta nà!!

_ Đệ đệ, nguoi đúng là âm hiểm a.

Đàn tế âm u lạnh lẽo, lập loè vài ánh sáng nhỏ từ các ngọn đuốc.

Chiếc quan tài trắng lè đc rắc đầy hoa hồng đen trên nó. Trong quan tài, một cô gái sắc mặt nhợt nhạt mà mở mắt.

_ Xà Phu, mừng con đã trở về!! Cha của con rất tự hào về con a!! Nói mẹ nghe, con đã đem tạp chủng của Selene và cha Helios của con giết sạch sẽ chưa??

Xà Phu đc đặt linh hồn vào 1 cơ thể khác có ngoại hình hao hao giống cô. Giống thì đc gì vì giờ cô chả khác nào 1 thường dân, cô ko thể dùng đc ma pháp nữa. Sinh mệnh con người rất yếu ớt, cô chỉ đc sống vài năm nữa thôi. Đó là cái giá cô phải trả khi dùng hắc thuật.

Xà Phu mất hờ hững mơ hồ nhìn Comet 1 cái. Cô cần môi như có phần tức giận

_ Mẹ, ta mệt mỏi!! Ta muốn nghỉ ngơi!!

_ Đc! Khi nào đói hãy gọi ta. Con là cô bé ngoan của mẹ!

Comet đây nắp quan tài lại và rời đi.

Xà Phu nhớ lại kí ức còn ở Sky, tại sao tên Thiên Yết kia lại vì 1 người khác mà hi sinh mình. Vì sao cô gái Song Ngư có vẻ yếu ớt kia lại dám mạnh mẽ đem cứu sống Thiên Yết. Vì sao họ lại vì nhau mà ko màng tử vong.

Tên Thiên Yết ánh mắt hần trước khi chết kia sao lại dịu dàng đến thế? Đó là tình yêu sao??

Nghĩ đến đây, Xà Phu ko biết vì sao trong lòng lại sinh ra chút kì lạ, là 1 thứ gì đó vô cùng mới mẻ và tươi đẹp.

Mẹ, có thật sự con giết bọn họ là đúng ko??

Ko đúng tí nào, họ cũng là người bình thường mà. Họ đâu có làm gì mẹ đâu chứ??

Mẹ nói thương con nhưng con ko thấy vậy. Mẹ chỉ là ích kỉ cho riêng mình mà thôi. Ép con đánh đổi cả tuổi thọ này cũng vì mẹ. Con ko muốn là hắc pháp sư, con muốn như cô gái nhu nhược Song Ngư kia cơ.

Có người nguyện bảo vệ mình, nguyện hi sinh vì mình. Cô muốn đc yêu!! Nhưng ko thể nữa đâu nhĩ?? Cô phải trả giá cho lỗi làm mình gây ra thôi, cô ko còn đường quay lại.

Thiên Yết, nếu ta thật biến thành Song Ngư, nguoi có yêu ta ko?

Song Tử nay phải chịu 1 sự thật gian nan vô cùng. Đó là, cô gái cậu yêu lại yêu 1 cô gái khác. Còn gì shock nặng hơn về tên có bản tính đào hoa như cậu chứ??

_ Cô là nói dối đúng ko Xử Nữ?? Làm sao lại có chuyện 2 nữ nhân yêu nhau đc chứ?? Cô nói dối cũng quá tệ đi!!

Song Tử cười như ko cười nhìn cô. Hắn ko thể nào chấp nhận cái chuyện hoang đường nhảm nhí này đc.

Còn Xử Nữ thì ko trả lời, cô hồ hững với sự hiện diện của hắn. Cô cả người đều xuyên quần áo trắng tinh khiết hết thiên sứ. Có điều đó lại là quần áo tang của nam nhân. Lấy tư cách 1 người nam nhân tiền biệt cô gái mình yêu nhất.

Song Tử càng nhìn trán càng nổi gân xanh, sắc mặt trắng bệch.

_ Cô là cố tình chống đối ta phải ko?? Làm nữ nhân của ta là có gì sai chứ hả??

_ Ngươi thì biết gì??

_ Ta ko biết gì chứ?? Là cô cố tình ko chịu hiểu, cái chấp niệm của cô ko phải là tình yêu cô hiểu chưa hả??

_ Cảm ngay cho ta, Song Ngự là do ta bảo vệ từ lúc em ấy còn bé xíu. Tình cảm dần theo năm tháng mà lớn lên, ta yêu em ấy thì có gì sai chứ?? Nếu như ngươi thấy ta là ghê tởm thì dứt ngay đi!!

Xử Nữ vùng quyền về phía Song Tử, cậu sững sờ nhìn cô ko né tránh. Ko phải là ko né đc mà là vì đôi mắt vô lực của cô lúc này đã đắm lẹ khiến cậu xót xa ko nguôi. Cô là mạnh mẽ như thế, cô là xinh đẹp như thế, cũng khóc rất đau thương.

Cô cũng là nữ nhân, cô là cần 1 người nam nhân khác bên cạnh mình. Mà ngoài cậu ra, cậu ko cho phép bất kể tên nào đứng cạnh cô cả.

Song Tử chịu đau ôm cô vào lòng khiến cô giật nảy quên đi tức giận trong lòng.

_ Ngươi làm gì??

_ Hãy để ta là người yêu em đc ko??

Xử Nữ giật mình đem Song Tử đẩy mạnh ra xa, nghiêng răng nhìn hắn

_ Ngươi là cố tình ko hiểu sao?? Trái tim này của ta chỉ chứa mỗi Song Ngự, ta ko muốn yêu ngươi vì ta hận vì sao chính mình ko phải là nam nhân. Ngươi đã hiểu chưa hả Song Tử, nghe nói ngươi là quân tử ko cưỡng cầu nữ nhân mà nhỉ??

Xử Nữ đưa đôi mắt khích bác về phía cậu nhưng Song Tử ko hề tức giận.

_ Đúng vậy, ta là ko thích ép buộc nữ nhân ko yêu mình phải ở cạnh mình. Nhưng ngươi thì khác, ngươi ko yêu ta cũng chả sao?? Ta sẽ đợi, đợi đến lúc ngươi phải yêu ta. Nên cho đến lúc đó, cho ta hèn mọn đc là người bạn chia sẻ cùng với ngươi đc ko??

Xử Nữ câm lặng nhìn hắn, ko bít nên xử sự ra sao cho đúng?? Ánh mắt hắn nhìn cô quá thành tâm, có phần ko nỡ.

_ Tùy.... Tùy ngươi, muốn làm sao thì làm!!

Song Tử nhếch mép cười tươi rói 1 cái, hắn là ko kìm đc hưng phấn.

Từ lúc đó trở đi Song Tử như âm hồn bất tan mà mò đến tìm cô. Cô là phát hiện Song Tử thật ra rất hiền và vui tính, đó điều là những thứ hắn biểu hiện trước mặt cô.

Mà khi nghe về hung danh đào hoa, lịch sử chơi gái của hắn khiến cô nghi ngờ là hắn đang diễn kịch.

Cô vẫn giữ chấp niệm, hắn là đang hứng thú muốn chinh phục cô thôi, mà khi đã hết hứng thú, hắn sẽ dễ dàng vứt bỏ cô. Nên cô ko cho phép mình yêu hắn, ko thể.

_ Xử Nữ, cô đang nghĩ gì thế??

_ Ngươi lại đến nữa, rảnh rồi ko việc gì làm à???

_ Ta là có lòng tới gặp cô mà, nhìn xem ta có gì nè!!

Song Tử mỉm cười đắc ý khoe rổ bánh trong tay.

_ Ta là chôm đc từ chỗ Cự Giải đó. Hắn làm rất nhiều mà định úm đem cho Kim Ngự hết!!

Xử Nữ ko cho ý kiến, tùy tiện đem tay bóc vài cái bánh trong rổ. Cô sững sờ nhìn chiếc bánh trong tay, chiếc bánh hình chú cá nhỏ. Cô ko kìm đc xúc động mà vuốt ve chiếc bánh, nước mắt ko kìm hãm đc và từng giọt tí tách rơi.

Song Tử nặt méo xệch nhìn cô, hắn là muốn cô vui vẻ hơn nên mới đem bánh tới, ai ngờ cái bánh quy con cá khiến cô khóc thảm chứ.

Tại tên Cự Giải kia hết, may một cậu sẽ săn lọc bánh trước khi chôm mới đc.

Cróp crop!!

Song Tử cướp cái bánh từ tay Xử Nữ và đem bọn bánh hình cá nhồm hết vào miệng.

_ Người làm gì thế??

Xử Nữ tức giận nhìn Song Tử, định ra tay tọng vô mặt cậu 1 cú. Song Tử hoảng sợ nhìn cô định đánh mình thì bị mắc nghẹn.

_ Hức.... Nước.... Nước.....!!

Xử Nữ đành từ bi rút cho hắn tách trà. Vừa đặt tách trà vào tay cậu thì cô rời đi ngay.

_ Chờ đã!!

Song Tử mặt đỏ lừ, vừa uống trà vừa tóm lấy góc váy của cô.

_ Hồi nãy chỉ là cái bánh hình con lợn biển mà thôi. Tôi là từ bi giúp cô xử hết đó!

_ Người là khinh ta ngốc sao?? Hình con gì ta còn nhìn ko ra??

Xử Nữ liếc hắn rách mắt, tay cô cố ghì váy mình khỏi hắn.

_ A, đừng giận mà. Người ta thường nhầm lẫn giữa lợn biển và mĩ nhân ngư ko phải hay sao??

_ Nói nhầm, nhầm sao đc. Buông váy ta ra ngay!!

_ Ấy, đừng phát hỏa mà. Bình tĩnh ngồi xuống ăn ít bánh uống ít trà đi này. Ngon lắm đấy.

Song Tử đáng thương mà cười nhìn cô, hết như cún con muốn lấy lòng chủ nhân.

Xử Nữ ko phủ định việc nhờ Song Tử quấy rầy cô mỗi ngày nên cô dần vui đi nỗi mất mát. Những lúc cô buồn, tên đó toàn bày trò ngốc nghếch vô cùng. Cô..... Ko chán ghét hắn.

_ Có cứu đc anh ấy ko ạ?? Anh ấy đã bất tỉnh suốt 13 ngày rồi!!

_ Bảo Bình, cậu ấy ko có chuyện gì?? Sẽ sớm tỉnh lại nhưng.... Linh hồn cậu ấy đã bị tổn thương và hao hụt rất lớn do muốn cứu Song Ngư!! E rằng trận chiến của chúng ta.... Ko giành đc phần thắng mất. Mà lực cậu ấy đã suy yếu quá nhiều rồi!!

Bảo Bình cắn môi nhìn Ma Kết

_ Anh Ma Kết này!!

_ Sao??

_ Em và anh Thiên Yết đều vô lực mất đi người yêu của mình rồi!! Nhưng anh.... Anh thì ko thể.... Anh phải cố gắng giữ lấy hạnh phúc của chính mình, đừng để kẻ khác cướp mất nó. Xin anh!!

Ma Kết đau đớn xoa đầu Bảo Bình, hắn đc xem là người may mắn nhất trong cả 3 rồi. Vì người hắn yêu ko chết, Thiên Bình vẫn còn bên cạnh hắn. Nhưng tâm nàng....

_ Anh.... Về phòng cho Thiên Bình uống thuốc, em ở cạnh chăm Yết đi. Có gì bất thường báo anh!!

_ Vâng!!

Ko biết sao lời nói của Bảo Bình cứ khiến cậu lo lắng ko an tâm về Thiên Bình tí nào.

Lúc này, một con chấn động tứ phương 8 hướng ko khỏi khiến mọi người bất ngờ mà chau mày. Ai cũng nhanh chân nhanh tay chạy đến cửa sổ gần nhất để xem.

Trên bầu trời, 12 chòm sao lập loè tia sáng yếu ớt như muốn lệch đi quỹ đạo của chúng. Chỉ mà pháp sư mới nhận biết đc điều gì đang diễn ra.

_ Ko xong, kết giới của Sky đang dần biến mất!!

_ Tệ rồi, một lượng lớn dị loài đang ồ ạt từ bên ngoài xông vào!!

_ Khốn, mặt trắng như bị mây đen che khuất rồi!!

_ Cứ thế này, hắc pháp sư sẽ trà trộn vào Sky mất!!

_ Nhanh, liền mở cuộc họp gấp!!

Thiên Bình biết rõ câu trả lời của mình quá lâu rồi. Cô là yêu Ma Kết quá sâu sắc nên cô.... Cô ko thể giết anh ấy đc. Dù hận anh ấy thế nào.... Cô cũng ko thể giết anh ấy.

Cô nháo đến mức độ nào đi nữa, anh ta cũng chỉ nhỏ nhẹ mà bỏ qua. Cô đánh anh ấy, anh ấy hỏi cô tay có bị đau ko?? Cần bôi thuốc ko??

Cô vô ý làm mình bị thương thì anh ta nổi nóng vội vàng cả lên bôi thuốc cho cô.

Cô ko hiểu, anh ta như trở thành 1 con người khác vậy?

Cô muốn ích kỉ sống cạnh anh ấy quãng thời gian còn lại. Người dân của Bra, cô sẽ dưới chốn âm ti tự bồi tội với họ vậy, tha thứ cho cô.

_ Thiên Bình!!

_ Chuyện.... Chuyện gì??

Tiếng Ma Kết đột ngột vang lên khiến cô giật mình.

_ Lúc sau, đến cuộc họp.... Em chỉ cần thuận theo ý anh thôi đc ko?? Đừng nghe kẻ khác nói gì, theo anh là đc!!

_ Đã xảy ra chuyện gì rồi sao?

_ Là.... Ko có gì quan trọng cả!! Mọi thứ sẽ ổn thôi, anh đều giải quyết hết!

Thiên Bình nhận ra điều ko ổn ở anh, kì này cô ko nháo mà để anh giúp cô bôi thuốc, giúp cô băng bó và giúp cô thay áo. Cô nhận ra khi đc anh nắm tay dắt đi, cô có phần nín thở phụ thuộc vào anh.

Anh khi bị mù nhưng vẫn giữ mãi trên người tư thái ung dung, bá đạo. Cô là biết anh muốn cô chăm sóc anh lúc đó là do muốn trêu cô thôi. Ma Kết là người ko phụ thuộc vào người khác, anh ấy chỉ có tin vào chính mình. Và cô tin vào anh.

Ma Kết trườn lên tóc Thiên Bình tấm màn màu lục, cậu đem cô đặt ngồi cạnh mình.

Thiên Bình ko biết chuyện gì đang diễn ra, Ma Kết lấy tấm màn cản hết tầm nhìn của cô.

_ Bắt đầu cuộc họp đi!!

Ma Kết ở vị trí chủ trì lên tiếng.

_ Thừa ngài, ngài Thiên Yết và ngài Nhân Mã vẫn chưa đến ạ!!

Một hạ thần dưới trướng Nhân Mã lên tiếng. Tin tức Nhân Mã chết bị phong tỏa nên ko bị truyền ra ngoài. Vì thế người tạm thời cai quản Tarius từ khi Nhân Mã chết là Bảo Bình.

Bảo Bình ngồi trên ghế, chân dưới bàn đã hơi run run. Bầu ko khí rơi vào trầm lắng.

Ma Kết hắng giọng _ Nhân Mã và Thiên Yết đã đến biên giới kết giới trước xem xét tình hình. Nên cuộc họp này, họ vắng.

_ Vâng!!

Ghế ngồi chỉ có 9 người ngồi, còn lại dù có thân phận ra sao cũng phải đứng. Pio đem xấp giấy vừa nhận đc đọc to và rõ.

_ Thông tin đã đến!! Kết giới ngăn cách Sky đã suy yếu và có dấu hiệu sụp đổ trong nay mai. Kết giới sư đo lường đc kết giới chỉ trụ đc 12 ngày nữa.

Về mặt mọi người ko khỏi biến sắc, họ ko nghĩ rằng tình hình kết giới lại tệ đến mức này. Một kết giới từng vững suốt 19 năm qua đã muốn đi tong.

Ma Kết dùng đảo mắt, Pio biết nên gạt đầu đọc tiếp.

_ Một số lượng lớn sinh vật theo đó mà ồ ạt muốn tiến vào. Nhờ chiến sĩ và ma pháp sư ở biên giới hợp sức nên việc dị loài xâm nhập đã bị cản trở xuống mức thấp nhất.

Những người đứng vừa ghi chú vừa thở phào 1 tiếng.

_ Nhưng..... Theo báo cáo họ gửi về, họ sẽ chỉ cầm cự đc đến ngày trước khi kết giới triệt để biến mất. Dị loài vô cùng cuồng dã, hết con sóng mệnh mông ko điểm dừng. Dị loài ẩn sâu trong rừng của Sky cũng theo đó mà tiến vào khu dân làng sống mà chém giết.

Xử Nữ mặt tái xám, rùng là nhà của cô

_ Các cánh rừng thế nào??

_ Người yên tâm thưa nữ hoàng, tộc nhân yêu tinh tộc chúng ta báo về. Nơi ta sống tạm yên ổn, chưa bị đe dọa. Đủ thời gian để ta đến chi viện và sơ tán.

Một yêu tinh nam đem 1 tấm bản đồ treo lên cao và đem cánh rừng Go đánh dấu bằng mực vàng, tạm an toàn.

Xử Nữ giãn sắc mặt cân bằng quá mức của mình ra.

Cự Giải cũng lo lắng mà lên tiếng

_ Việc di tản thế nào rồi!! Dân chúng ra sao??

Pio tiếp lời _ Ma pháp sư địa phương ứng biến kịp thời!! Có 5 ngôi làng và 3 thành trì bị tấn công nhưng số người chết ko vượt quá 200. Thành công đem dị loài trong thành dẹp gọn.

Pio nói ra lời này rất bình thản, thậm chí ko có 1 cái nhếch mày thương tiếc. Nhưng ở vị trí của mình, Thiên Bình, Kim Ngưu, Bạch Dương, Xử Nữ và Cự Giải ko khỏi căng môi.

Pio _ Tệ nhất là ở vùng biển, kết giới nơi đó yếu nhất và số dị loài cư ngụ quá nhiều. Biển sâu khiến các ma pháp sư khó khăn trong việc giết chúng.

Pio đem bút đỏ khoanh vòng trên bản đồ.

_ Chi tiết những khu vực có nguy hiểm lớn là.... Ces, Cer, Go, Bra, Tarius, O và Pio.

Lúc này Pio ko kìm đc mà nghiêng rặng, muốn hủy đi vùng đất của chủ nhân cậu, mơ tưởng.

Ma Kết _ Đc, vậy cần sẽ lấy 7 vị vua làm đầu lĩnh. Ai muốn tiến cử??

Ngay lập tức, ai cũng nháo nhào giơ tay, đại diện cho Thiên Yết là Pio cũng giơ tay. Bên Tarius ko có vua của họ nên lặng im ko dám cho ra ý kiến. Điều làm Ma Kết khó xử ở đây là.... Thiên Bình cũng giơ tay.

Ma Kết nhanh chóng lấy lại sắc mặt lạnh lẽo nhìn tất cả chủ vị đang ngồi. Ai cũng đang nhìn cậu, vì cậu là người chủ trì, quyết định cao nhất ở cậu.

Sư Tử _ Ta nghĩ O là nước của ta nên ta cần có trách nhiệm về nó.

Cự Giải _ Ta muốn trấn giữ ở Cer.

Xử Nữ _ Trong rừng, tộc yêu tinh là lực chọn tốt nhất!! Ta muốn lĩnh quân đến Go, bảo vệ cánh rừng để ta phụ trách!

Song Tử nhanh chóng đập bàn _ Ta phản đối!!

Ma Kết _ Có ý kiến gì sao Song Tử??

Song Tử _ Ko phải hiểu rõ địa hình nơi mình là nắm chắc thắng lợi!!

Thiên Bình hốt hoảng phản bác _ Nhưng đó lại là quê nhà của ta và con dân của ta. Dù có chết ta vẫn muốn chết trên đất Bra!!

Ma Kết nghe Thiên Bình nói thì mặt tái mét, hấn ko cho phép nữ nhân của hấn ra chiến trường.

Ma Kết _ Ta đồng ý với quan điểm của Song Tử. Những người là thần quan hoặc lực chiến yếu ko đc phép tham gia cuộc chiến!! Mà, trong số những người ở đây. Cự Giải, Song Tử, Bạch Dương lại chính là thần quan, còn Kim Ngưu thì.....!

Kim Ngưu _ Ta là thần quan chiến tranh, thiên địa tự nhiên ủng hộ ta ở chiến trường!!

Song Tử _ Dù ta là thần quan âm dương nhưng ma pháp của ta có tác dụng rất lớn trên chiến trường!!

Ma Kết _ Ma pháp của cậu chỉ có lợi lúc gần cuối cuộc chiến thôi. Ko đc phép tham gia cuộc chiến!

Song Tử nghiêng rặng ko phục.

Thiên Bình _ Ma.... Ma Kết, em..... Ta là có thể tham chiến mà!!

Ma Kết trợn mắt _ Nữ thần Thiên Bình, cô ko nghe rõ lời ta nói sao?? Ko cho phép người ko am hiểu chiến đấu. Cô phải ở sau chiến trường.

Thiên Bình lắc đầu _ Ko.... Ko muốn!! Bra bị đe dọa, ta ko muốn bỏ mặc nó!!

Bảo Bình _ Nữ thần Thiên Bình, hãy nghe anh Ma Kết đi.

Xử Nữ _ Thiên Bình, chiến tranh ko hợp với cậu. Nghe lời anh ta đi.

Cự Giải _ Đúng đó Thiên Bình, chúng ta sẽ là gánh nặng cho họ thôi. Chính tôi cũng trách cho sự bất lực của mình.

Ma Kết nhìn ko đc đập bàn quát _ Đủ rồi Thiên Bình, cô là ko nhớ Bra đã bị ta chiếm dễ dàng thế nào sao?? Cô ko đủ khả năng lĩnh quân bảo vệ Bra. Nếu cô chết thì toàn quân sẽ bị diệt, đừng vì quyết định của riêng cô mà ảnh hưởng toàn cục.

Song Tử và mọi người ko khỏi trở mắt nhìn Ma Kết. Song Tử cũng có tức giận khi ko đc ra trận đấy, nhưng nhìn tên Ma Kết đi quát cả người hấn yêu thì con buồn bực của cậu như bị thổi bay.

Thiên Bình bị đá kích nhìn Ma Kết. Ma Kết làm bộ vô tâm ko chú ý cô. Ko khí phòng họp căng thẳng đến đỉnh điểm, bọn người đang đứng là dân lâu năm cũng có chút sợ. Thiên Bình đứng bật dậy khỏi ghế, cô là hiểu Ma Kết nói 1 ko nói 2. Dù cô có cầu cớ nào anh ta cũng ko cho phép cô về Bra, cô ko can tâm. Quê hương bị đe dọa, bắt cô ngồi yên sao đc. Thiên Bình muốn chạy ra ngoài khiến ai cũng kinh ngạc.

May mắn lúc này cửa phòng đc mở ra, Thiên Yết bước vào trước sự bất ngờ của mọi người.

Những người biết việc Thiên Yết bất tỉnh cũng ko khỏi ngỡ ngàng.

Yết đem Thiên Bình kéo trở lại

_ Đừng loạn, ở lại đến hết cuộc họp đi. Thân là nữ thần của Bra thì ko nên tự tiện chạy đi. Ko phải chỉ cô là lo lắng cho con dân của mình.

Ma Kết vẫn ngồi yên trên ghế, cậu ko quản việc Thiên Bình muốn chạy đi. Vì chính cậu cũng muốn thế, cậu ko muốn cô dính dáng đến chiến tranh tí nào. Nhưng cô là nữ hoàng của Bra, bắt buộc phải mang cô theo họp cũng khiến cậu khó xử.

Ngay lập tức vị trí chủ tọa đc truyền qua cho Thiên Yết, Thiên Bình cũng an vị ngồi trở lại ghế của cô.

Yết _ Bảo Bình, công bố việc đó đi!!

_ Vâng!!

Giọng Bảo Bình nghiêm túc và kì lạ hẳn lên.

Bảo _ Ta yêu cầu những bí mật ta sắp nói ko đc truyền ra bên ngoài. Đã rõ chưa hả??

_ Đã rõ!!

Tất cả những người đang đứng chính tề nghiêm lên tiếng hô rõ ràng.

Bảo _ Ta biết trong số người ở đây đều là linh thú dưới trướng nhà vua của các người nên tiết lộ việc này đồng nghĩa đem mạng chủ nhân các người bán cho giặc!!

Những linh thú hình người lộ rõ vẻ nghiêm trọng hơn, cả Pio cũng ko ngoại lệ. Đồng thanh vỗ ngực xin thề.

Bảo _ Ta nghĩ các vị đầu não của Sky cũng đoán ra đc thân phận của chúng ta phần nào rồi đúng ko??

Bảo Bình liếc mắt hỏi về phía những người đang đứng. Cô nhanh chóng nhận đc câu trả lời đáp lại

_ Thừa nữ hoàng tôn kính, thần mạo muội đc suy đoán, nếu có điều bất kính mong người tha thứ cho thần.

_ Cho phép, người nói đi!!

Ai ai cũng hơi khó hiểu nhìn về phía tên sắp nói. Tò mò nhất là mấy vị vua, bộ họ còn thân phận gì khác á??

_ 19 năm trước chúng ta đã bị cách biệt với thế giới bên ngoài là do kết giới từ 12 chòm hoàng đạo tạo nên. Mà Selene đại nhân lại ngụ trong Sky nên thần khẳng định, 12 người con của ngài ấy cũng ở Sky này.

Mọi người gật đầu đồng tình, có vẻ hợp lí.

Kim Ngưu _ Ý muốn mượn sức mạnh của 12 vị ấy giúp chúng ta sao??

Bảo Bình _ Cứ để hấn tiếp!!

_ Xét về tuổi tác và tài năng thì các ngài đúng là ưu tú nhất trong lịch sử. Và cả về số lượng, thần thấy tuy ko đủ là 12 người nhưng rất có thể chính các ngài là tinh tú của Selene đại nhân đó ạ!!

Bóp bóp!!

Hấn vừa dứt lời là tiếng vỗ tay nhẹ vang lên, Thiên Yết biểu tình nhân nhặt vỗ tay làm tên vừa nói ko biết vì sao có chút tím đập loạn, ko thể nói là vị này đẹp thật a!!

Yết _ Công tước Ew, ông ko phụ lòng ta nhỉ??

Công tước Ew hơi đỏ mặt cúi đầu

_ Đức vua tôn kính, đây là suy đoán nhỏ mà bất cứ ai ở đây cũng có thể làm đc ạ. Thần chỉ là liên kết các chuỗi sự kiện lại thôi.

Yết ngà ngón _ Ko ko, trừ các quan lớn. Ai lại biết người nắm quyền cao nhất của Sky là bọn nhóc chưa đến 20 như bọn ta chứ?? Ông đoán đúng đấy, những người ngồi đây chính xác là tinh tú!!

Điều này đc Thiên Yết chứng thực khác nào mũi giáo đâm xuyên họ.

Hít!!

Tiếng hít ko khí rõ ràng vô cùng, mà sắc mặt mọi người trắng bệch liếc nhìn nhau. Thăm nhất cái bản mặt của Sur Từ, hấn ko để ý hình tượng mà vô đầu của hấn. Sur Từ đã gao nấu thành com với Bạch Dương, khác nào loạn luân.

Mặt Song Từ và Cự Giải cũng thảm vô đối, liếc nhìn cô gái của họ trong lòng, thảm than ko xong.

Tình hình của Thiên Bình còn tệ hơn, cơ thể cô run hấn lên. Cô thấy Ma Kết vẫn tỏ vẻ thần nhiên thì càng sợ run.

Hấn đã biết việc này, hấn đã biết cô và hấn là chị em, vậy mà hấn vẫn ràng buộc mối quan hệ loạn luân thường lễ lí với cô. Lòng cô cảm thấy kinh tởm và khùng khiếp biết bao. Cảm giác kinh sợ muốn nôn. Hấn thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Thánh chiến (1)

Anh..... Đã biết trước chuyện này phải ko??

Thiên Bình dờ dằng nhìn Ma Kết, ánh mắt mong chờ một điều gì đó từ anh

_ Đúng!!

Nhưng ko, câu nói của anh như khiến cô chết lặng.

_ Anh..... Tôi đã nghĩ mình nên có cái nhìn khách quan hơn về anh, nhưng tôi đã lầm, người như anh sẽ ko bao giờ là thiên sứ đc!! Chơi đùa tôi, anh vui ko?

Mọi người đều hoảng sợ nhìn Thiên Bình tâm tình đang kích động kia.

Bảo Bình _ Chị dâu, anh ý ko có ý đó với chị đâu!!

Cự Giải _ Thiên Bình, cô bình tĩnh a. Ko phải chỉ có cô là bị thế mà. Chúng tôi ko phải cũng như cô sao?

Bạch Dương _ Mọi chuyện với cô ấy là 1 cú sốc quá lớn, cứ để cô ấy giải tỏa.

Thiên Yết _ Thiên Bình, cô biết Song Ngư chứ??

Ai cũng ngẩn ra với câu hỏi của Thiên Yết, nhìn mặt cậu ta khi nhắc về Song Ngư mềm dịu hấn ra làm ai cũng nhin ko đc 1 trận nhữn trong lòg. Vẻ mặt ấy đẹp hơn bao giờ.

Thiên Bình _ Có, tôi có biết em ấy!!! Cách đây ko lâu tôi ở cùng em ấy mà!! Sao đột nhiên anh lại nhắc về điều này?

Thiên Yết _ Chuyện em ấy là tình tú, ta điều biết hết đấy. Nhưng ta vẫn chọn cưới em ấy!!

Thiên Bình _ Sao?

Thiên Yết _ Ta chấp nhận lúc đầu ta đã xem em ấy như 1 quân cờ để như mỗi hắc pháp sư. Vậy mà, giờ ta có hối hận cũng đủ muộn màng rồi.

Thiên Bình _ Vì sao?? Vì sao đến anh cũng đối xử với em ấy như thế?? Ko lẽ anh cũng như Ma Kết, là muốn ném thử mùi vị cảm đoán sao?? Con bé là em gái anh mà!!

Mọi người cũng đều thắc mắc hết như Thiên Bình, vấn đề này đặt nặng trong lòng họ. Đến Thiên Yết vô cùng lạnh lùng, nghiêm túc khiến họ tin tưởng có sao cũng sa vào Song Ngự lập thành mối quan hệ cảm đoán.

Thiên Yết _ Em ấy ko phải là em gái ta!! Cô ấy là vợ của ta!!

Giật mình và chấn kinh đều có trên vẻ mặt tất cả mọi người.

Thiên Bình _ Anh là có nói gì cũng ko thay đổi đc sự thật là.....!!

Thiên Yết _ Mười người ngồi ở đây, tính cả Nhân Mã và Song Ngự!! Tất cả đúng là anh em nhưng thực chất ko tính là loạn luân!!

Bạch Dương _ Ta ko hiểu đc điều anh nói!!

Bảo Bình _ Selene đã thay đổi đa số gen trong 12 người. Gen ả là anh em nhưng gen trội là của những vị thần quan khác cơ. Như anh Ma Kết, người đã nuôi dạy anh ấy từ nhỏ, anh ấy theo gen của ông ấy như mối quan hệ cha con. Nói cách khác, 12 người chúng ta ko đc tính là anh em, chỉ đc tính là họ hàng xa nếu theo luật di truyền học.

Sư Tử lại gãi gãi đầu, mặt nhăn nhó vô cùng.

_ A.... Thật xoắn não. Vậy nói trắng ra 12 người chúng ta có yêu nhau, kết hôn hay sinh con đẻ cháu cũng đc phải ko??

Ma Kết _ Đúng vậy!! Có yêu nhau cũng ko sao??

Ma Kết ánh mắt đầy thâm tình nhìn thẳng về phía Thiên Bình, cô vì cái nhìn này mà lồng ngực run lên từng đợt đau nhói. Ma Kết có yêu cô thật sao??

Từng người thờ phào nhẹ nhõm vì biết hết mọi chuyện. Vui nhất là Cự Giải, Sư Tử và Song Tử, mặt nhin ko đc có chút tí toe mà cười.

Thiên Bình _ Vậy theo như anh nói, chỉ cần 12 tình tú chúng ta lần nữa tạo lại kết giới là đc phải ko??

Từng người ko khỏi nhìn về phía Bảo Bình và Thiên Yết mà lắc đầu. Thiên Bình có ý kiến sáng suốt và thông minh nhưng có lẽ do bị Ma Kết giam cầm nên cô ấy ko biết mọi chuyện.

Thiên Yết ko có tức giận vì Thiên Bình chọc trúng chỗ đau của cậu, cậu chỉ nhẹ lắc đầu chỉ trên trần nhà trong suốt.

_ Thiên Bình, đã lâu rồi cô chưa đc ngắm sao, thấy có gì khác biệt ko??

_ Tôi.... Chòm thứ 9 nhìn tối hơn hẳn những chòm khác... khoan. Chòm tình tú cuối cùng biến mất khỏi bầu trời rồi!!

_ Đúng, vợ ta.... Cô ấy đã rời xa ta rồi. Nên việc tạo lại kết giới là bất khả thi.

Cự Giải _ Ừm, tớ là kết giới sư. Tớ nghĩ việc dùng năng lượng của pháp sư khác bù cho vị trí 12 cuối cùng cũng đc mà.

Song Tử _ Ý ko tôi!!

Ma Kết _ Vậy Cự Giải, cậu biết chú ngữ của kết giới đó ko??

Cự Giải _ Tớ ko!!

Bạch Dương _ Ko có chú ngữ, lại thiếu mất Nhân Mã và Song Ngự. Tạo lại kết giới là điều bất khả thi.

Kim Ngưu _ Vậy sao ta ko hỏi Selene đại nhân về chú ngữ??

Bảo Bình _ Vô ích, vì chính Selene cũng ko biết chú ngữ!! Vì người nắm chú ngữ ở trong 12 người!! Mà thiếu 2 người, nên chú ngữ vô pháp hoàn thành!!

Xử Nữ _ Làm sao có thể xác định chúng tôi là tình tú, lỡ như tình tú là những người khác và chú ngữ đang ở chỗ họ thì sao??

Ma Kết _ Bọn ta là có cách, mà nếu như cô ko tin tưởng việc này. Ta sẽ cho cô bằng chứng xác thực.

Bảo Bình _ Hãy thử liên kết linh hồn đến tinh tú cô cho là đặc biệt với cô đi! Và đọc to tên cô xem nào!!

Xử Nữ _ Đc!!

Xử Nữ thu tầm mắt về phía chòm Virgo, nó đặc biệt thu hút lấy cô.

_ Tên ta là Xử Nữ!! Á!!

Song Tử hấp tấp nhảy đến chỗ Xử Nữ, nói thẳng là leo lên bàn á.

_ Cô có sao ko??

Xử Nữ ôm lấy bàn tay trái của mình, lớp da cháy xèo xèo dần hiện vết bớt đỏ rực. Có ai mà ko nhìn ra hình dáng vết bớt đó chứ, rõ là tinh tú số 6 Virgo.

Xử Nữ nhìn vết bớt mà có phần hoan man, cô có thể dùng ma lực để làm vết bớt ẩn đi, bàn tay trở lại như cũ.

_ Vậy tôi thật là tinh tú!!

Bảo Bình _ Mọi chuyện đã rõ ràng hết!! Nếu ai còn nghi ngờ thì thử lun đi!!

Bạch Dương _ Vì sao bây giờ mới nói bí mật này với chúng tôi!

Bảo Bình _ Ta.....!!

Ma Kết _ Bọn ta ko có ý định cho các người biết!! Nhưng để đề phòng cho tình huống xấu nhất, nên nói hết mọi việc thì hơn.

Thiên Bình _ Thì thế nào chứ?? Sự thật này ko ngăn đc tôi đến chiến trường đâu!!

Bảo Bình _ Mười hai người, phân thành 4 kị sĩ, 4 thần quan và 4 nguyên tố tinh khiết. Nhiệm vụ của kị sĩ là ra chiến trường, thần quan thì hỗ trợ phía sau, nguyên tố tinh khiết phải thanh tẩy đất trời và điều hoà vạn vật, ban phúc vạn dân. Thiên Bình, cô là nguyên tố tinh khiết, ko chiến đấu đc đâu!! Mà cô an tâm, đất nước của cô sẽ ko bị chiếm đâu vì chính anh Ma Kết sẽ dẫn quân đến đó. Khi vừa nhận đc tin báo, anh ấy lập tức chọn bảo vệ Bra rồi.

Thiên Bình cảm giác có 1 thứ gì đó ám áp trong mình. Cô rút cuộc ngoan ngoãn mà ngồi im.

Thiên Yết _ Ma Kết đến Bra, Kim Ngưu đến Cer đc chứ??

Kim Ngưu _ Vâng!!

Thiên Yết _ Sư Tử và Xử Nữ ở vương quốc của chính mình!!

_ Đc!!

Thiên Yết _ Bảo Bình đến Tarius đi!! Còn ta thì đến Ces!!

Pio _ Thừa chủ nhân, vậy còn vương quốc chúng ta thì sao??

Thiên Yết _ Ces là nơi bị xâm lược tình huống rất xấu, chính ta sẽ đến đó!! Còn vương quốc Pio, nếu đc ta cũng sẽ thủ hộ nó nếu ko đc bỏ trống cũng tốt!

Song Tử _ Nói thế là sao chứ Thiên Yết, người cất công làm vương quốc này hùng mạnh rồi muốn bỏ nó à??

Bảo Bình _ Đúng đó anh Yết, ta nên thương lượng lại việc này!!

Ma Kết _ Nếu có nơi nào thắng trận sớm thì đến bảo vệ nó vẫn còn kịp mà.

Bạch Dương _ Ko còn cách nào sao??

Thiên Yết _ Ta ko muốn đặt mọi người vào tình huống xấu, nên bỏ vương quốc Pio thì hơn.

Song Tử _ Ko đc, Thiên Yết. Các người cầm bọn ta ra chiến trường là có nguyên nhân nhưng hãy nghĩ xem. Nếu Pio thất thủ sẽ ra sao?? Mình người ko cân đc cả 2 nơi! Đc thì ta sẽ đi. Ta ko phải là ko biết đánh nhau!!

Cự Giải _ Đúng thế, chúng tớ đủ sức bảo vệ Pio mà!! Tớ, Song Tử, Bạch Dương, Thiên Bình đủ để bảo vệ Pio câu giờ cho cậu. Chúng tớ là ko an hiểm chiến đấu chứ ko phải là ko thể!!

Thiên Bình _ Làm ơn, ít nhất hãy để chúng tôi làm việc này!! Dù ở hậu phương thì tôi cũng muốn giúp Pio.

Bạch Dương _ Quân lính Pio sẽ nhận đc sự cứu chữa tốt nhất có thể. Hãy tin chúng tôi!!

Thiên Yết cũng có hơi kinh ngạc, hần ko hề nghĩ tới việc sẽ đc những người này giúp. Nói đúng ra, hần ko cần 2 giúp cả. Lo cả 2 chiến trường, hần vẫn có khả năng đó nhưng tùy việc xấu có thể xảy ra.

Thiên Yết _ Vậy.... Làm phiền rồi!!

Cả 4 người kia ánh mắt long lanh vui sướng. Họ dù là người phụ trợ nhưng vẫn muốn góp phần chiến đấu mà.

Ma Kết có chau mày nhìn Thiên Bình vui vẻ, hần ko nỡ cất mất niềm vui của cô. Dù cô ở hậu phương nhưng hần vẫn lo.

Thiên Yết _ Đc rồi. Điều động quân lính, sơ tán dân chúng, vận chuyển vũ khí, lương thực đi. Trong vòng thời gian ngắn gấp rút phôi được, lập ma trận rõ chưa??

_ Đã rồi!!

Ma Kết _ Thiên Yết, người thật ko muốn nói cho họ việc kia sao??

Thiên Yết _ Ko đc!

Ma Kết _ Lừa họ như vậy ko tốt!!

Thiên Yết _ Ko, rất tốt nữa là khác. Vì có như thế, Thiên Bình của người sẽ ko phải bất hạnh nữa. Có như thế, ta mới đc gặp lại Song Ngư!! Bảo Bình đc ở cạnh Nhân Mã của con bé.

Ma Kết _ Nhân Mã hiện giờ vẫn bất tỉnh!!

Thiên Yết _ Nhân Mã chết là lỗi của ta. Còn Bảo Bình có cơ hội gặp lại Nhân Mã lần cuối nữa hay ko, phải đợi thôi!

Ma Kết _ Đừng lo nghĩ nữa, người đã mệt mỏi nhiều lắm rồi. Dù họ có biết sự thật cũng sẽ ko trách người. Ta vẫn luôn ủng hộ người.

Thiên Yết _ Cảm ơn, uống với ta nào!!

Ma Kết _ Rồi rồi!!

Thiên Yết _ À mà Ma Kết, về việc của Thiên Bình.....!!

Ma Kết sững người _ Ta.... Phải bảo vệ cô ấy.

Thiên Yết _ Ừm! Chiến tranh có xảy ra. Sinh mệnh cô ấy bị đe dọa.

Ma Kết _ Thiên Yết này, nếu cô ấy bắt đầu chịu đau khổ thì chúng ta thực hiện việc đó sớm hơn đc ko??

Thiên Yết _ Có thể!!

Song Tử _ Xứ Nữ, đừng quá sức. Nếu quân địch quá mạnh thì cô hãy vứt bỏ mọi thứ nà chạy về phía hậu phương rõ chưa??

Xứ Nữ _ Người đang nói gì thế?? Ta sẽ ko làm việc đó!!

Song Tử _ Ko đc cô cũng phải làm, nếu cô chết ở xa trường. Chính tôi sẽ là người lấy mệnh tất cả tộc nhân của cô.

Xứ Nữ tức giận đến mặt xanh trắng

_ Người.... Người.... Hừ!! Việc của ta ko đến phiên người quản. Ta có chết ở chiến trường cũng ko đến lượt người xen vào!!

Cô dùng dùng tức giận bỏ đi. Song Tử là ko biết, khoe mắt cô lúc này có 1 giọt lệ rơi trong yên lặng.

Cô nghĩ rằng hần sẽ hiểu cho cô. Nhưng hần 3 lần 7 lượt phản đối việc cô ra chiến trường. Thái độ đó của hần là sao chứ?? Hần coi cô như thú cưng của hần à?? Cô sẽ ko nghe theo hần!

Ngay từ đầu hần đã ko hề yêu cô..... Hần là đã an ủi cô đấy, nhưng thì thế nào... Ko có nghĩa những việc hần làm là chứng minh hần yêu cô... Hần vẫn

mãi là 1 kẻ ích kỉ chỉ yêu riêng bản thân hần mà thôi. Cô thật ko chịu đc những gì hần đã nói với cô.... Hần ích kỉ nhiều lắm

_ Chết tiệt!! Nếu như ta mạnh hơn thì tốt rồi. Có như vậy cô ấy mới ko cần phải chiến đấu!!

Song Tử tức giận mà ngồi bệt dưới đất. Cô ấy là ko chịu hiểu cho hần, mọi thứ hần nói quả là ko đúng nhưng đó là do hần lo lắng cho cô thôi.

Hần là 1 vị vua nên mong muốn ích kỉ như thế cũng là lẽ thường.... Đây là cách hần chính mình tình yêu theo cách của hần. Chỉ cần giữ cô đc an toàn bên hần.... Hần chấp nhận cái giá của việc đó là cô hận hần.

Sur Từ _ Bạch Dương, làm ơn mở cửa cho ta đc ko??

Cánh cửa vẫn đóng, bầu không khí tĩnh lặng.

Sur Từ _ Lúc ta ra chiến trường rồi, có thể sẽ chết bất cứ lúc nào, ta là lưu luyến người rất nhiều. Nên cho ta đc gặp người lần cuối đc ko?

Tĩnh lặng, tĩnh lặng -----

Cạch!!

Ngay khi Sur Từ đã đợi lâu đến tuyệt vọng thì cánh cửa đc mở ra, một thân áo trắng tinh khiết, ánh mắt trong veo như nước. Nàng vẫn bộ dáng trong trắng đến nỗi lệ như trước. Bạch Dương hồ hững nhìn Sur Từ.

_ Đã tối rồi, ta cần nghỉ ngơi. Người rất làm ồn đấy có biết ko??

_ Bạch Dương,... Ta.....!

_ Sur Từ, người là nhầm lẫn rồi phải ko?

_ Nhầm lẫn??

_ Giết con dân của ta, làm nhục ta, chỉ là thú vui đùa giỡn với ta thôi. Mà khi người biết ta ko thể triệu hồi đc thần vật nữa, ảnh hưởng lớn đến chiến tranh. Người là cảm giác tội lỗi, người ko hề yêu ta vì người.... Ko hề có cảm xúc, người cao ngạo và vô cảm. Nên làm ơn, hãy tránh xa ta ra. Ta ko muốn gặp người, ít nhất là khi chiến tranh bắt đầu, ta ko muốn gặp mặt người!!

Rầm!!

Ko đợi Sur Từ kịp nói 1 lời nào nữa, Bạch Dương dứt khoát đóng cửa.

Sur Từ thất thểu rời đi. Ánh mắt mất mát ngấm ánh trăng trên cao.

_ Em là sai rồi.... Ta ko nhầm lẫn, cảm xúc của chính ta ta là người hiểu rõ nhất. Ta là yêu em đấy.

Hần ước ngày trước mình ko cao ngạo, mọi cô gái đều muốn đc chinh phục 1 cách nhẹ nhàng mà lãng mạn mà phải ko. Mà hần quá ngu xuẩn, tự cho mình là đúng, hần là sai rồi.

Vườn hoa rất đẹp, ánh sáng lãng mạn mà sao tâm trạng của cả 2 người đều rối bời và buồn bã đến thế??

Cô gái mái tóc sáng lấp lánh ánh kim, giọng nhỏ nhẹ

_ Gọi tôi ra đây làm gì?? Tôi bận lắm!

_ Ko có lí do thì ko thể gặp em sao?? Vậy lí do của anh là, anh nhớ em!!

_ Tôi ko có tâm tình đùa giỡn với anh.

_ Ăn với tôi 1 bữa đi. Có thể là lần cuối rồi.

Kim Ngưu híp đôi mi, nghĩ nghĩ cũng gật đầu. Cự Giải dẫn cô đến nơi nghỉ chân nhỏ trong vườn.

Nhìn là biết đã đc chuẩn bị rất kĩ. Thức ăn thơm phức, ánh nến long lanh, và tràn ngập hạt bụi sáng bay lượn.

_ Rất vui mừng đc phục vụ cho quý cô!

Cự Giải kéo ghế ra làm hành động mời ngồi rất lịch thiệp. Kim Ngưu cũng ko khách khí mà ngồi xuống.

Kim Nguu là phát hiện, thịt của cô đều đc cắt nhỏ ra sẵn. Thì ra Cự Giải vẫn còn nhớ cô ko quen cắt thịt, mà mỗi lần như thế đều là cậu ấy giúp cô. Ko nghĩ nữa, cô cầm cùi ngồi ăn.

Còn Cự Giải thì ngồi đối diện nhìn cô ăn, đôi lúc cậu ta còn ko tự chủ mà cười khúc khích khiến Kim Nguu muốn làm lơ cũng ko đc.

_ Có gì buồn cười sao??

_ Xin lỗi, ta thật ko ý tứ gì cả!

_ Anh vừa cười gì thế??

_ À, tha thứ cho sự khiếm nhã của ta, mặt em dính nước sốt này!!

Vừa nói xong, Cự Giải đem chiếc khăn lau sạch vệt sốt trên miệng cô. Kim Nguu sững sờ mà nhìn, cô ko biết nên phản ứng ra sao??

_ Em no rồi, về phòng trước đây!

Cô mau lấy lại ý thức mà gạt tay cậu ra, cố giấu đi khuôn mặt đỏ bừng của mình. Cự Giải đem cô ôm vào lòng ngực.

_ Chỉ 1 chút nữa thôi, làm ơn. Anh muốn trân trọng khoảnh khắc ở bên em

Nghe giọng người ôm mình có chút nghẹn ngào, cô ko nỡ thoát khỏi vòng tay anh. Cô muốn thời gian vĩnh viễn dừng trôi nữa mà thôi. Cô ko nỡ rời xa anh.

Bảo Bình mỉm cười mà ngắm nhìn Nhân Mã tựa như đang ngủ say kia.

_ Nhân Mã này, em chỉ mong anh ngủ ngon giấc đến tận chiến tranh kết thúc. Em ko muốn anh thấy em trên chiến trường, vì lúc đó em ko còn là em nữa, ko còn là vợ anh. Em chỉ là nữ quý điên cuồng giết chóc mà thôi. Ngủ mơ đẹp anh nhé, khi anh tỉnh lại, thế giới này sẽ tươi đẹp theo mong muốn của anh.

Bảo Bình ko biết, lúc này ngón chân Nhân Mã có chút động nhỏ.

Thiên Yết phải vác Ma Kết đã say xin về tận phòng. Thiên Bình cũng ngạc nhiên mà đỡ Ma Kết từ tay Thiên Yết.

_ Anh ấy sao uống say đến thế??

_ Từu lượng kém thôi!!

Thiên Bình cũng lần đầu thấy Ma Kết say đến độ này. Đặt Ma Kết lên giường xong, Thiên Bình rút rè đưa cho Thiên Yết 1 lọ thuốc.

_ Tôi... Tôi ko cần thứ thuốc này đâu, trả lại cho anh nè!!

Thiên Yết nhếch chân mày _ Những ngày ta bất tỉnh, đúng là cô ko dùng nó nhĩ?? Sao lại ko dùng, ko phải cô hận Ma Kết sao??

_ Tôi... Nghĩ mình yêu nhiều hơn là hận anh ấy!! Anh đưa tôi thứ thuốc này chỉ là thử tôi thôi có phải ko??

_ Cô dựa vào cái gì mà nói thế??

_ Tình thế hiện giờ a, muốn giết Ma Kết thì anh phải đặt anh ấy nhiệm vụ nguy hiểm nhất là trấn giữ 2 nước, nhưng anh lại ko làm thế!! Từ đó tôi đã nhận ra là anh chỉ muốn thử tôi thôi!

Thiên Bình vui cười nhìn Thiên Yết, cậu chỉ trầm tĩnh nhìn cô.

_ Cô nói đúng đấy, ta chỉ muốn thử xem cô có thật sự phù hợp để ở cạnh Ma Kết hay ko thôi. Lọ thuốc cô cứ giữ lấy, khi nào cô thấy cơ thể mình có dấu hiệu biến hóa, hãy uống nó!!

_ Uống... Nó ko phải thuốc độc sao?

_ Đúng, nó là thuốc độc nhưng tùy người uống!!

Thiên Bình chết trân nhìn Thiên Yết rời đi, cô là ko thể hiểu đc ý anh ta muốn nói là gì? Thật bí ẩn!!

5 ngày sau, mọi người khởi hành đến biên giới chiến trường.

Tháng 2 năm 49, sao hoàng đạo thứ 12.

Thiên Yết khoác trên người chiếc áo choàng đen mà nhìn ngôi sao Pisces.

_ Tháng 2 rồi, cũng đến sinh nhật em rồi nhì Song Ngư!!

Mặt biển sóng xô rào rạt vang lên bao giai điệu khác nhau.

_ Nếu chết.... Ta cũng muốn đc trở về biển giống em. Nhưng ko thể, nếu ta vào biển, biển sẽ chết.

_ Con gái yêu à, hãy nhìn đi. Ngày tàn của bọn tạp chủng kia sắp đến rồi!

Comet man rợ cười nhìn về phía Sky bị từng cơn sóng quái vật xô đẩy vào.

_ Đến Nguyệt Điện còn ko muốn ra tay cứu cái đất nước mà con tiện nhân Selene trốn bấy lâu nay nữa mà. Hừ, mà mẹ tức giận nhất việc Nguyệt Điện muốn đem à Selene trở về làm nữ thần lần nữa. Quả là 1 bọn thấp hèn đáng chết!!

Xà Phu ko quá để tâm việc mẹ cô nói cho lắm. Cô chỉ ngồi chăm chỉ chải mái tóc bạch kim của cô.

_ Mẹ ko hiểu con lun, sao lại muốn nhuộm màu tóc khác chứ, cả mắt cũng đeo len xanh dương. Tóc bạch kim, mắt xanh, thời trang mới à??

_ Mẹ ko thấy nó hợp với con sao??

Xà Phu ngắm mình trong gương vẻ say mê.

_ Ko, chả hợp tí nào!!

_ Ko hợp sao! Con thấy ko tệ mà. Lỡ như hần nhìn thấy sẽ yêu con thì sao?

_ Hần nào cơ?? Con yêu kẻ nào rồi à??

_ Sẽ dẫn về cho mẹ ra mắt, đảm bảo mẹ ko thất vọng!!

Hần ta như bản sao của người mà mẹ yêu nhất, hỏi xem mẹ dám cam đảm giết hần ko??

Việc Sky bị số lượng dị loài khổng lồ bao vây khiến những đất nước khác biết tin cũng ko khỏi sợ sệt. Mà họ vui là nhiều hơn sợ, vì số dị loài trên nước của họ cũng ồ ạt tiến về phía Sky, họa 1 người mà phúc vạn dân. Ko ai có ý muốn giúp Sky cả.

Mà ngày định mệnh đó cũng đã đến, ngày kết giới suy yếu nhất, ngày chòm Pisces ra đời. Cũng như ngày ghi dấu ấn 19 năm về trước.

Ngày 19 tháng 2 năm 49, sao hoàng đạo thứ 12.

Kết giới vỡ nát, dị loài như nước vỡ đê mà tuôn đến. Dẫn đầu chúng ko xa lạ gì hơn là hắc pháp sư.

Toang!!

_ Kết giới mất rồi!! Giết chúng!!

_ Cút đi bọn tạp chủng!!

_ Bọn quái vật!!

Đánh giết suốt 4 tháng, ko 1 toà thành trì nào bị chiếm phá. Mà thương vong của 2 bên, là con số trên trời. Sky tách biệt với lục địa bên ngoài suốt 19 năm, nay thực lực thật sự của họ đc phô bày ra khiến ai cũng kinh hãi. Tin tức chiến trường của Sky chưa bao giờ hết thú vị trong mắt các cường quốc khác.

Ai cũng thầm than trong lòng rằng, quân đội của Sky quả rất đáng sợ. Nhất là chủ tướng của họ. Thực lực ngang nhiên quét tan số lớn hắc pháp sư.

Tuy kết giới biến mất nhưng ko 1 dân thường nào dám qua lại Sky, vì quân lính và dị loài đã bao phủ hết các đường biên giới.

Mà chủ tướng của Sky ko biết vì sao lại vô tình thành thần tượng của người dân ngoài Sky. Hình ảnh lúc họ chiến đấu bị chụp lên đc bán chạy vô cùng.

Tuy giáp phủ kín khắp người, ko thấy đc diện mạo thật nhưng tư thế hiên ngang khiến ai cũng mê mẩn ở họ.

Ở Nhật Điện -----

_ Điều tra sao rồi?

_ Thừa đáng tối cao của thần!! Đã có báo cáo rồi ạ!!

_ Đọc!

_ Vâng! Nổi bật nhất là chủ tướng Thiên Yết, Ma Kết, Sư Tử và Bảo Bình. Họ đem hắc pháp sư và dị loài dẹp gọn nhanh chóng dù chỉ có 1 mình. Sức 1 người tương đương 10 000 người!!

Helios như cũng tỏ ra bất ngờ, bút trong tay ko dừng lại chút nào

_ Tiếp!

_ Vâng! Người khác cũng ko kém cạnh, Bạch Dương, Kim Ngưu, Song Tử, Xử Nữ cũng là các chủ tướng tài giỏi. Tuổi tác của họ...!

To có vẻ dè chừng nhìn Helios 1 cái.

_ Sao??

_ Dạ, tuổi của họ, đều sần sần nhau. Là 18 tuổi!

To nói xong cũng nuốt nước bọt cái ực.

_ Có phác họa đc chúng ko??

Helios đặt bút sang bên cạnh, liếc To 1 cái sắc lạnh

_ Dạ có!!

To nhanh chóng đem các cuộn tranh từ trong áo ra. Tổng cộng có 3 cuộn. Cuộn thứ nhất là Bạch Dương, tranh vẽ rất tốt, khắc họa rõ đôi mắt trong veo như nước và vẻ đẹp điềm tĩnh của cô, bên cạnh tranh vẽ còn đc đề tên tương ứng. Helios nhìn cô cũng ko tỏ vẻ đặc biệt cho lắm.

Bức tranh thứ 2 là của Xử Nữ, đẹp kiêu mị rực rỡ. Helios cũng ko nhíu mày nữa là.

Bức thứ 3 là của Kim Ngưu. Tóc vàng óng ánh khiến mắt Helios hơi rung. Đặt bức tranh xuống bàn có vẻ nặng nề.

_ Con bé Xử Nữ có vẻ giống Jupiter, còn con bé Kim Ngưu thì giống Venus! Ngươi có thấy vậy ko, To??

_ Dạ vâng, đúng là giống hệt ạ!?

_ Còn con nhóc Bạch Dương, đôi mắt hệt như của Selene ngày xưa. Trong trẻo và long lanh, ánh nhìn ko gì nhiễm đục đc. Tuổi tác hợp lí nhất!!

_ Vậy là.... Họ đúng thật sự là tinh tú.... Hoàng đạo!!

To nặng nề mà nói, cậu thậm chí ko dám ngược mặt lên nhìn về mặt Helios lúc này.

_ Bảo Erebos đẩy mạnh tấn công cho ta. Bắt toàn bộ những tinh tú còn sót lại ra mặt, ta thật muốn xác nhận xem. Có phải thần quan của ta cả gan đến mức cùng Selene thông đồng ko đây!

_ Vâng!!

To lật đật chạy vội ra khỏi phòng, vuốt trán của mình mà ko khỏi lẩm bầm.

_ Bất hạnh thay cho 12 tinh tú đó, sức mạnh vượt trội hơn người, lại có mẹ là nữ thần mặt trăng cao quý. Vậy mà ko tránh khỏi việc bị ngài Helios giết chết!!

Xà Phu trốn trong 1 góc khuất mà ko khỏi tái mét.

_ Ko thể nào, cha định giết hết con của Selene sao?? Nếu như vậy..... Thiên Yết cũng sẽ bị cha giết!! Ko thể nào đc, Thiên Yết là con của cha mà!! Cha sẽ ko giết anh ta đâu!!

_ Xà Phu tiểu công chúa, cô đang làm gì ở đây thế??

_ Ta..... Pluto!!

Xà Phu ko biết sao lại sững sờ nhìn Pluto, còn Pluto chỉ khó hiểu nhìn cô.

Xà Phu sắp xếp thầu đáo các suy nghĩ trong đầu cô, mẹ cô nghi ngờ 12 người kia là con của Selene và cha Helios chả khả quan tí nào. Vì chính cha cũng muốn giết 12 người họ mà.

Pluto là họ hàng xa của cha Helios, và cả 2 người đều có ngoại hình gần như hệt nhau, tóc đen, mắt tím than. Mà Thiên Yết lại thiên về giống Pluto nhiều hơn. Những người con của Selene cũng ko có ai có nét giống cha Helios cả. Lẽ nào họ thật sự ko phải là con ruột của cha, thảo nào cha muốn giết họ.

Vậy ko đc, ko ai đánh thắng đc cha hết. Mình phải giúp Thiên Yết.

Xà Phu chạy thẳng 1 mạch đi. Pluto cũng có vẻ đăm chiêu nhìn cô.

_ Tóc bạch kim, mắt xanh. Con bé hâm mộ Neptune à?? Mà tên Neptune sao thế nhỉ?? Khi ko bắt tỉnh lâu rồi vẫn ko tỉnh!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Thánh chiến (2)

Mars _ Uranus, người nghĩ có nên giúp bọn nhóc ko??

Uranus _ Tình thế chiến trường ko quá nguy cấp, bọn nhóc kiểm soát đc tình hình trận đấu. Ngoài ra đây cũng là cơ hội để bọn nhóc phát triển. Cũng 18 tuổi rồi. Đủ lông đủ cánh cả rồi!!

Saturn _ Uranus cứ làm bộ thôi. Chứ hấn lo cho Ma Kết đến mất ngủ cả đấy!

Uranus _ Hừ, Ta lo cho người thừa kế của mình thì có gì sai chứ? Coi lại người đi Saturn, bỏ mặc Bảo Bình ko màng gì hết.

Saturn _ Người nói gì há?? Ta nhờ Thiên Yết chăm sóc con bé rồi chứ bộ.

Uranus _ Xàm, người tốt thế sao??

Jupiter _ Đc rồi, đừng cãi nhau nữa. Neptune thế nào rồi?

Venus _ Vẫn bất tỉnh!!

Mars _ Tệ rồi đây, hấn bất tỉnh gần cả tháng. Song Ngư đã chết đã kích rất lớn đến hấn.

Uranus _ Dĩ nhiên, Song Ngư là tâm can bảo bối của Neptune đấy. Hấn nắm con bé suốt từ nó còn nhỏ.

Saturn _ Người và hấn thích chăm trẻ quá nhỉ??

Uranus _ Hừ, người sao hiểu đc?? Bọn nhóc là 1 phần của ta. Nuôi nó suốt mấy năm cũng đủ hạnh phúc lắm rồi. Ta là cha nó, bảo vệ nó là nghĩa vụ của ta.

Jupiter _ Uranus giàu tình cảm thật. Ta nghe muốn khóc rồi!!

Mars _ Ý chính là hấn ko có vợ nên muốn có con để đỡ cô đơn thôi. Tên Uranus lí nào mù tình đến thế!

Saturn _ Chí lí!!

Mercury _ Đã có báo cáo rồi. Cầm đầu dị loài tấn công Sky chính là Erebos!

Jupiter _ Là Erebos sao?? Helios có biết việc này ko??

Uranus _ Hừ, sao lại ko biết đc chứ?? Đảm bảo Helios đã bao che cho Erebos

Mars _ Người như Helios làm gì coi trọng tình anh em mà bao vớ vẩn che!!

Saturn _ Lỡ đâu, helios thâm sâu khó lường. Ai biết đc hấn đang nghĩ gì??

Rầm!!

Pluto _ Mặt đen như than bước vào.

Uranus _ Người sao thế??

Pluto _ Helios vừa ra lệnh, toàn bộ Nhật Điện ko đc tham gia vào trận chiến ở Sky!!

Jupiter _ Hắn ta có ý gì chứ??

Mars _ Tên này thật quá vô lí.

Saturn _ Hắn nói thế nào??

Pluto _ Trận chiến ở Sky cũng đc xem như là trận chiến tranh giành lãnh thổ nên Nhật Điện và Nguyệt Điện sẽ ko can thiệp vào. Mà Erebos cầu kết với hắc pháp sư nên bị trục xuất khỏi hoàng tộc.

Venus _ Chỉ trục xuất là sao chứ??

Mercury _ Là cựu đẳng tối cao đã cầu tình sao?

Pluto _ Phải, xem như nể mặt lão nên ko ai truy giết Erebos cả.

Uranus _ Quá vô lí, cầu kết với hắc pháp sư là tội đáng phải tử hình dù là hoàng tộc đi chăng nữa!

Saturn _ Helios thật sự tha cho Erebos sao??

Pluto _ Hắn nói tình thế hiện giờ hỗn loạn. Đợi khi nào chiến tranh kết thúc sẽ quyết định tha tội cho Erebos hay ko?

Mars _ Kết thúc rồi thì làm đc khi gió gì nữa!!

Jupiter _ Tóm lại thì chúng ta ko thể ra tay giúp bọn nhóc rồi!!

Uranus _ Hừ, nếu bọn nhóc mà gặp chuyện gì. Có phản lệnh ta cũng chả để tâm.

Hắc pháp sư cảm nhận đc sự khủng bố từ các tướng quân của Sky nên ra lệnh tăng tấn công lên.

Pháo đạn ko ngày nào là ko nổ ra tiếng.

Tháng 8 năm 49, sao hoàng đạo thứ 12.

Chiến tranh kéo dài dẫn theo những khó khăn và suy yếu về hỗ trợ. Quân lính chết nhiều ko nói, về phía hậu phương cũng đã suy yếu hơn. Điển hình là Bạch Dương, ngày ngày chữa cho nhiều người, cô ko kịp hồi phục ma lực.

Ma Kết và Thiên Bình thì hiểu về nhau nhiều hơn. Sau mỗi trận chiến, chỉ cần ko liệt giường thì Ma Kết đều viết thư cho cô. Chỉ vì ma pháp nhiễu loạn quá lớn làm cậu ko thể dùng thủy tinh cầu nói chuyện với cô khiến cậu cũng có chút phiền chán. Nhưng chỉ cần nhận đc thư phản hồi của cô thì cậu vui lên ngay.

Phe phụ trợ, hậu cần hầu như đều tập trung về phía Nguyệt Tháp làm chỗ dựa cả. Trừ Bạch Dương và Song Tử giúp đỡ quân lính ra thì Thiên Bình và Cự Giải bắt buộc phải ở trong Nguyệt Tháp thì triển ma pháp, 2 người họ ko đc cho ra ngoài.

Trong căn phòng đầy rẫy thư đc xếp ngay ngắn. Thiên Bình xoắn mái tóc trắng bạc tùy ý rồi tung tán loạn trên vai.

Cô hồ hững và thững thờ ngồi trước gương, ko biết cô đã ngồi ở đó bao lâu rồi.

Dấu vết bóng đã hết nhưng khuôn mặt của cô gái trong gương ko còn là của 1 mỹ nhân khả ái nữa mà thay vào đó là làn da nhăn nhúm của người già, vết sần sùi của 1 con quái vật.

Ko sai tí nào, Thiên Bình là biết cô đang dần bị quái vật hóa đấy. Cô biết mình sắp thành 1 con quái vật kinh tởm rồi đấy.

Nghĩ đến đây, nước mắt của 1 cô gái nhỏ chịu đã kích quá lớn lại tiếp tục tuôn rơi, nước mắt ko quá nhiều. Vì cô đã khóc đến mức hốc mắt hốc hác cả rồi.

Run rẩy cảm bức thư cô mới nhận đc gần đây vào trong lòng. Chỉ có vài chữ đã kìm đc ý muốn tự sát trong cô

Anh nhớ em, đợi anh trở về.

_ Ma Kết..... Em ko muốn, em muốn ở cạnh anh. Nhưng có lẽ ko thể nữa rồi. Em xấu xí, em là quái vật a. Sao trời cao lại đối đãi độc ác với em như vậy chứ??

_ Xem ra cô đã bị quái vật hóa đúng như ta dự tính!

Nghe đc giọng nói, Thiên Bình theo bản năng mà lấy lớp vải hoàn toàn che đi khuôn mặt của mình.

_ Ai.... Ai đó??

_ Ko cần giấu, là ta. Thiên Yết!!

Nghe đc tên người nói khiến Thiên Bình sửng sốt. Cô là nhớ lại Thiên Yết đã từng nói gì đó kì lạ với cô lúc trước.

_ Anh... Anh!!

_ Ta hỏi thẳng, cô muốn ở cạnh Ma Kết??

_ Muốn.... Tôi muốn, nhưng tôi sợ, sợ rằng anh ấy sẽ ghét bỏ hình dáng này của tôi.

_ Cô có nghĩ đến, khi cô hoá thành quái vật. Chính tay Ma Kết sẽ giết cô ko?

Thiên Bình nghe Thiên Yết nói mà run rẩy cả người.

_ Tôi... Chết dưới tay anh ấy cũng tốt. Tôi yêu anh ấy nhiều lắm!! Tôi ko muốn anh ấy biết đc tôi giờ đây chỉ là 1 con quái vật xấu xí mà thôi. Tôi ko đủ tư cách ở cạnh anh ấy a.

_ Hừ, Ta có chút tán thưởng cô đấy. Coi như cô may mắn, chưa tự sát là tốt.

_ Tôi muốn hỏi, vì sao anh lại biết tôi sẽ biến thành quái vật!?

Thiên Yết châm lửa hút 1 điếu thuốc, phải đợi rất lâu cậu ta mới mở miệng ra nói.

_ Ta có khả năng cướp kí ức. Ko gì khó ta biết đc quá khứ của bất cứ ai!!

Thiên Bình kinh ngạc nhìn anh ta, cô ko ngờ anh ta có ma pháp siêu việt như vậy.

_ Cô, Song Ngư, Nhân Mã và Xử Nữ. Gồm 4 nguyên tố tinh khiết, trong sáng nhất cũng dễ nhiễm bẩn nhất.

_ Ý anh là gì?? Có thể nói rõ hơn đc ko?

_ Nguyên tố tinh khiết là yếu nhất, vì khi an bình mất đi. Các người sẽ bị ô uế. Dị loài và hắc pháp sư quá tà ác và lớn mạnh khiến thiên nhiên mất cân bằng, để điều hòa lại thiên nhiên. Thì cô phải dùng chính cô để hấp thụ tà ác vào người, tích tụ nhiều qua thời gian, kết cục thành quái vật.

_ Tôi.....!!

_ Từ khi mất đi Song Ngư và Nhân Mã thì cô và Xử Nữ phải gánh thêm cả phần của họ. Cô ko có khả năng thanh lọc tà ác như Song Ngư và còn thêm chiến tranh. Việc cô hóa thành quái vật còn sớm hơn cả dự tính của ta.

_ Vậy tôi phải chết sao??

Thiên Yết dụi dụi điếu thuốc, nhìn thẳng vào mắt Thiên Bình.

_ Ko, cô sẽ ko chết. Nhưng ta muốn cô chết thì sao?

Ánh mắt đó như thật sự muốn lấy mạng cô, Thiên Bình đau đớn đón nhận ánh mắt ấy

_ Tôi hiểu rồi, nếu đc. Tôi muốn đợi đến lúc Ma Kết trở về, có chết thì cũng muốn đc chết trên tay anh ấy.

_ Nếu hắn ko trở về, lỡ hắn chết trên chiến trường, hay hắn vĩnh viễn cũng ko muốn gặp lại hình dáng quái vật của cô thì sao??

_ Tôi sẽ đợi, bởi vì anh ấy nói sẽ trở về. Tôi tin anh ấy!!

Lời nói kiên định khiến Thiên Yết cũng phải nhếch mép cười.

_ Nói cô ngốc nghếch hay mạnh mẽ đây. Vậy ta sẽ cho cô cơ hội đợi Ma Kết. Đem lọ thuốc ta đã đưa cô ra đây.

_ Anh ko phải muốn tôi uống nó chứ?

_ Ủ!!

_ Ko phải đã nói sẽ ko giết tôi mà!!

_ Vậy đợi cô chết ko đã!!

Thiên Bình lằm lũi mà đem lọ thuốc nuốt sạch, nước mắt lăn tăn rơi. Cô đột ngột té ngã xuống sàn. Thiên Yết đem cô xách vào nhà tắm, thả thẳng cô vào trong nước.

Cậu nghiêm túc thúc đẩy ma lực rót vào bồn tắm. Cậu đem chai lọ thuốc cũng đổ hẳn vào trong nước. Thiên Bình là ko biết loại thuốc này đã đc Bảo Bình dùng trước đây. Được dùng để thực hiện nghi lễ tẩy rửa cái ác.

Thiên Yết sắc mặt trắng bệch, 1 tay rót ma lực, 1 tay thi pháp. Tình hình cũng Thiên Bình dĩ nhiên nguy hiểm hơn Bảo Bình nhiều.

Mà Thiên Yết cũng quá ác đi, lừa Thiên Bình. Lọ thuốc kia là loại thuốc an thần và trộn lẫn ít thánh thủy thôi. Mà độc là để diệt mầm ác trong cô chứ ko phải để giết cô.

Thiên Yết gắng sức để Thiên Bình ko chịu nhiều đau đớn. Muốn trực thứ ô uế ra khỏi cô ko dễ chút nào.

Ngay khi thuốc đã ngấm hết vào cô, Thiên Yết lập tức đem Thiên Bình lôi ra khỏi hết. Quá trình này kể thì ngắn chứ nói thẳng thì Thiên Yết đã ngồi suốt 3 ngày để truyền ma lực cho Thiên Bình. Cậu mệt là mà các khớp run yếu.

Kết quả cậu bỏ ra rất đáng giá, Thiên Bình đã trở về dáng vẻ xinh đẹp như xưa.

_ Thiên Bình à Thiên Bình. Ta lần đầu tiên một chết cũng vì cô a. Ráng đối xử cho tốt với Ma Kết, ta hi vọng cả 2 hạnh phúc.

Cậu thờ dóc mà lấy trong người ra bộ phẫu thuật.

_ Kế tiếp là đem mổ mầm họa ra. Có như thế cô ta mới hết hóa quái vật đc. Xem nào, chỗ thâm đen.

Thiên Yết nhủ mày, cậu thật ko muốn quá thân mật mà chạm vào cô tí nào cả. Ko phải ghét mà là do cậu chỉ cho phép mình chạm vào 1 cô gái duy nhất mà thôi.

Tay chân ko có vết thâm, bắt buộc phải xem chỗ khác. Ma Kết, ta ko cố ý chiếm tiện nghi cô ta đâu. Thiên Yết vẫn nhớ và tưởng niệm về người bạn của mình.

Thiên Yết cắt toạt chiếc đầm của Thiên Bình, ko phụ lòng cậu, đã tìm đc vết thâm ở bụng cô ấy.

_ Hừ, Thiên Bình, cô ko phải quá xui xẻo đi!!

Thiên Yết vừa rạch bụng cô ra thì đã thờ dài. Vì mầm mống quái vật đã hóa thành trái tim mất rồi. Muốn lấy ra thì phải tìm chủ thể mới đủ mạnh để trấn áp trái tim này.

Ko suy nghĩ nhiều, Thiên Yết đã đưa ra quyết định ảnh hưởng lớn đến đời cậu. Cậu sẽ thành chủ thể mới của trái tim này.

Khi Thiên Bình tỉnh lại đã là 5 ngày sau, cô nằm trên giường, chiếc váy nát đầy máu khiến cô kinh hãi.

_ Đã tỉnh, cô khiến ta tốn nhiều thời gian đấy.

_ Tôi... Tôi vẫn còn sống!!

_ Ủ, mầm họa ta đã lấy ra. Cô sẽ ko bị quái vật hóa nữa!!

_ Cảm ơn anh, tôi thật sự rất cảm ơn anh.

Thiên Bình cảm giác như đây là lần vui sướng nhất trong cuộc đời cô.

_ Không cảm ơn, di chứng để lại ta ko rõ. Về sau tự cô gánh lấy!!

_ Đức vua, cuối cùng người cũng trở về!!

Thiên Yết _ Máy ngày ta rời khỏi có gì xảy ra ko??

_ Có ạ, còn là việc rất lớn nữa. Xin người hãy mau về trại chính để bàn bạc ạ!

Nhìn thấy Thiên Yết mà các chủ tướng ai cũng mừng muốn khóc.

_ Đức vua, nếu người ko về sớm nữa thì thần sợ chúng ta sẽ thất thủ mất ạ.

Thiên Yết _ Gọi tướng quân, đã dặn bao lần!!

_ Vâng tướng quân!!

Thiên Yết _ Nói!!

_ Ko biết tin tức ngài rời trại bị địch biết đc hay ko mà chúng ở ạt tấn công chúng ta mấy ngày qua! Thậm chí chúng còn phái ra mấy tên hắc pháp sư cấp cao nữa ạ!

_ Hiện giờ các vị khác đang đánh nhau rất cam go với chúng

_ Tổng cộng mấy tên?

_ Dạ, là 7 tên!!

_ Dường như chúng muốn dồn hết hắc pháp sư cấp cao về phía chúng ta cả đấy ạ!!

_ A, muốn đem chỗ ta thành chiến trường chính nhỉ??

_ Đúng vậy đó thưa tướng quân!!

_ Vậy xem chúng đủ bản lĩnh ko?? Đi, gặp chúng!!

Nhìn nụ cười của Thiên Yết mà bọn người vừa đỏ mặt vừa sờn da gà. Cũng có hảo hức muốn xem ngài ấy ra tay giết giặc.

_ Vâng!!

_ Tướng quân Ma Kết, có thư tình báo từ quân của tướng quân Thiên Yết ạ!

_ Người đề đó!

Người lính đặt xấp thư xuống bàn rồi rời đi.

Người đọc đc thư cũng ko khỏi nhủ mày.

Ma Kết _ Sao??Thiên Yết bị trọng thương!! Vì lí do gì chứ??

Thư viết cậu ta đối mặt 4 tên hắc pháp sư cấp cao, giết gọn nhưng bản thân trọng thương là quá vô lí. Có khi Thiên Yết bị 10 tên cấp cao bao vây cũng ko hề bị thương nặng kia kìa.

_ Thiên Yết, chuyện gì đã xảy ra với cậu chứ??

Ma Kết là ko biết, Thiên Yết đã đánh đổi mọi thứ chỉ vì hạnh phúc cho Ma Kết. Tất cả mọi người phải chết là ko thể nghi ngờ đấy, nhưng việc gì Thiên Yết lại đi cứu Thiên Bình. Vì cậu ta muốn Ma Kết đến phút giây cuối cùng vẫn đc cùng ở cạnh Thiên Bình.

Thiên Bình là cô gái, Thiên Yết ko yên tâm chút nào. Lỡ cô ta nghĩ quẩn rồi tự sát bỏ lại Ma Kết thì sao?? Ma Kết sẽ đau khổ, đó là thứ Thiên Yết ko muốn thấy nhất.

Chữa trị cho Thiên Bình khiến Thiên Yết mất lượng ma lực rất lớn, với cả ghép trái tim vào người làm cậu càng khó điều khiển cô thể chính mình hơn.

1 chọi 4, gặp người khác là chết tươi. Còn Thiên Yết thì giết hết và chỉ bị trọng thương gọi là kì tích rồi.

Bạch Dương _ Cái gì?? Thiên Yết trọng thương. Mau, đưa ta đến doanh trại của cậu ấy. Cục diện sẽ hỗn loạn nếu mất đi cậu ấy mất.

Bào Bình _ Anh bị thương rồi!! Ko thể a!!

Erebos _ Em trai, người quả là thông minh!! Tấn công gây trọng thương đc tên nhóc Thiên Yết kia thì bên ta sáng sủa hơn hẳn.

Helios _ Tất nhiên, tên nhóc Thiên Yết đó nhìn là đủ biết là đứa mạnh nhất và là lãnh tụ tinh thần của Sky rồi. Phá tan đc phòng vệ của nó thì ko đáng lo

nữa.

Erebos _ Đúng vậy a, ngay sau thắng nhóc bị thương thì bọn chỗ khác như xa sút tinh thần. Ko còn mưu mô đc như trước.

Helios _ Xem ra, trận chiến này sắp hạ màn đc rồi. Ngươi mau đem quân đột phá thẳng ở biển đi. Thiên Yết còn chống trả đc sao??

Erebos _ Đc đc, ta đi làm ngay!!

Erebos ngênh ngang rời đi khỏi Nhật Điện mà ko 1 ai hay biết.

Helios thì chỉ nhếch môi kiêu ngạo

_ Selene a Selene, em còn ko chịu đến trước mặt ta van xin tha thứ. Vậy thì ta đành giết hết tất cả con của em để xem em còn muốn trốn đến bao giờ.

Helios là 1 vị vua đứng trên đỉnh cao của mọi thứ, hắn cũng có kiêu ngạo của hắn. Kết giới biến mất, hắn thừa sức đem Selene trở về. Nhưng hắn ko làm thế, vì cái hắn cần là Selene chủ động đến cầu xin hắn.

_ Ta nói này ranh con Thiên Yết, ngươi còn non lắm!!

Thế là từ tháng 8 đến tháng 11, quân Sky bị dồn ép nặng nề vô cùng. Suốt 3 tháng đó, Thiên Yết chưa ra mặt lần nào cả. Có tin đồn cậu đã chết.

Những nơi khác thì ngày càng tốt hơn vì đại quân đều rút đến để đánh chiếm Ces.

Trong rừng xanh, nơi trú đóng của quân đội Xử Nữ.

Một bóng người đi thẳng vào lều chính của nữ hoàng.

_ Vô lễ, chưa có sự cho phép của ta đã tự ý xông vào!!

Một tiếng quát tháo của vệ rất giận dữ của Xử Nữ vang lên.

_ Ha, cần gì cô cho phép. Ta đến đây để giết cô, Xử Nữ!!

_ Ngươi.....!!

(Bà con đọc Kế Lưu Lam thử chơi, cũng hài)

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Thánh chiến (3)

Xử Nữ bị kinh sợ, khí tức người này thâm sâu vô cùng, cô không phải là đối thủ.

_ Ngươi là ai?

Thiên Yết cũng không tỏ vẻ bí ẩn gì, dứt khoát bước ra sáng. Điều này càng khiến cô run rẩy hơn.

_ Anh...vì sao lại muốn giết tôi chứ? Phải chăng tôi đã hết giá trị dụng hay.... Chính tôi là kẻ đã đẩy Song Ngự đến với cái chết?

Thiên Yết nghe thấy thì hừ lạnh. Không vòng vo, hắn nói thẳng

_ Ta cũng chả hứng thú giết cô!

_ Vậy anh muốn gì ở tôi?

_ Cô không biết? Đừng tự dối mình. Cô nghĩ cô còn tư cách để sống khi dần quái vật hóa sao? Lớp mũ giáp bạc sẽ không che giấu sự thật được cả đời. Một lúc nào đó, thủ tính của cô sẽ hiển lộ. Không khác 1 con quái vật.

_ Anh câm mồm

Xử Nữ kích động chia mũi giáo về phía Thiên Yết. Thiên Yết điểm nhẹ ngón tay vút cây giáo qua một bên.

Xử Nữ bất ngờ, có vẻ không tin. Cô là biết Thiên Yết rất mạnh, nhưng từ lúc cô có xu hướng bị quái vật hóa thì ma lực và thể lực tăng lên rõ rệt. Cô mạnh mẽ hơn nhiều, đánh đâu thắng đó, nay lại bị Thiên Yết hóa giải lực tay.

Thiên Yết khóa cổ Xử Nữ, ngón tay chạm vào động mạch cổ của cô.

_ Vì Song Ngư, ta cho cô hai lựa chọn. Một, là bị ta giết chết. Hai, ta giúp cô vô hiệu hình thái quái vật.

_ Thật.... Sao?

Thiên Yết không đáp, hần tháo vớ bộ áo của cô. Cậu hơi tặc lưỡi nhẹ khi nhìn lớp da xù xì của cô.

_ Vậy.... Đáp án của cô?

Ngày 22 tháng 11, nữ hoàng yêu tinh Xử Nữ rời bỏ thế giới. Nàng từ trần lúc 12 giờ đêm, thời khắc đó. Cơ thể quái vật đã trở về thành một cô gái xinh đẹp như xưa. Nhưng vị công chúa ấy đã chìm vào giấc ngủ sâu mãi mãi rồi, hoàng tử sẽ chẳng thể đánh thức nàng bằng nụ hôn đầu.

Dĩ nhiên tin tức này không hề được truyền ra ngoài, ngoại trừ các cao tầng đều biết. Còn nguyên nhân nàng chết, chắc chỉ có Thiên Yết là biết rõ nhất.

_ Không đúng, vì sao lại không có? Vì sao?

Song Tử đau đớn vô đầu, mọi người xung quanh cũng để mặc hắn. Hắn đã nổi điên hơn 6 ngày nay rồi. Hắn cứ mãi canh giữ bên cạnh thần khí của hắn, cũng chỉ để đợi chờ 1 người.

Là linh hồn mới đúng, Song Tử vô vọng tìm kiếm linh hồn của Xử Nữ. Hắn không thể được rồi.

Bảo Bình _ Song Tử, đủ rồi! Linh hồn không có. Thì chỉ có thể nó đã tan biến hoặc bước vào vòng luân hồi thôi.

Song Tử _ Nói dối, người chết không thể vào vòng luân hồi nhanh thế được. Điều này chứng tỏ cô ấy chưa chết.

Sư Tử _ Đừng tự gạt bản thân, cậu không phải thấy xác cô ta rồi sao?

Song Tử _ Mấy người nói dối! Xử Nữ, em ở đâu?

Nhìn Song Tử ngoan cố ôm thần khí ngồi 1 xó. Mọi người bắt lực thở dài.

Bạch Dương _ Báo cáo từ chiến trường! Go và Bra đã đẩy lui sạch quân địch còn sót. Thiết lập thành công kết giới cao cấp!

Họ hôm nay đều có mặt trong cuộc họp ở tổng bộ chỉ huy. Thánh chiến càng đến thời khắc then chốt rồi.

Cự Giải _ Là ai đã ra tay giúp Go nhỉ?

Kim Ngưu _ Thiên Yết và Ma Kết. Hai người họ chưa trở về!

Bạch Dương _ Ma Kết đi thăm Thiên Bình rồi. Cũng lâu không gặp mà!

_ Cô ấy ngủ say đã lâu. Cậu có chắc rằng không để lại di chứng chứ?

_ Ta không phải bác sĩ cũng chả phải thầy thuốc!

_ Cũng cảm ơn cậu. Nhờ có cậu, tôi vẫn giữ được cô ấy bên cạnh mình.

Ma Kết vuốt ve Thiên Bình, nhẹ nhàng cười.

_ Cũng chả to tát. Đầu sắp chết cả thôi.

_ Cậu.... Thật không nói hài gì cả. Mà... Sao lại ko giúp đỡ Xử Nữ?

_ Vì cô ta muốn chết! Nghĩ cũng nực cười. Biết cô ta nói với ta thế nào không?

Thiên Yết, ta đi trước ngươi một bước để giành lấy Song Ngư. Kiếp sau, em ấy sẽ là của ta. Ta sống cũng chả vui vẻ, giết ta đi.

Ma Kết _ Cô ta ko hỏi tiếc điều gì sao? Ví dụ như Song Tử.

Thiên Yết _ Cô ta có ích kỉ của riêng mình. Chết cũng là 1 cơ hội để trốn tránh tên Song Tử đấy. Trốn trước khi phát hiện bản thân đã yêu hấn ta.

Bảo Bình _ Kết giới được phục hồi một phần rất thành công dù chú ngữ ko mấy hoàn thiện. Giờ dị loài chỉ còn 3 con đường để tiến vào Sky. Là Cer, Ces và Pio.

Sur Tử _ Mọi kế hoạch đã thành công, dùng phương án D chứ?

Kim Ngu _ Nên là A!

Ma Kết _ Cứ dùng C đi!

Mọi người khó hiểu.

_ Vì sao? Đó là phương án rất nguy hiểm

_ Không khả thi

Ma Kết _ Đều có lo liệu cả, đây là phương án thành công cao nhất. Nó sẽ thay đổi cả Sky và Nhị Thần Điện.

Cự Giải _ Vì sao lại có liên quan đến thần điện?

Bạch Dương _ Vì họ muốn tìm mẹ Selene về trấn giữ Nguyệt Điện sao?

Sur Tử _ Ta thấy việc Helios muốn bắt bà ấy đi còn khả thi hơn.

_ Ma Kết đại nhân. Xin ngài hãy suy nghĩ lại, ngài thật ko muốn các thần quan Thần Điện nhúng tay vào việc này sao?

Một tên áo bào trắng trang trọng đứng trước mặt Ma Kết khuyên giải.

_ Ko, tự ta sẽ giải quyết chuyện này. Nếu họ nhúng tay, ắt sẽ bị đáng tội cao trách phạt. Nhẹ thì giam cầm trăm năm. Nặng thì luân hồi. Kẻ điên như Helios sẽ còn tàn độc hơn thế.

Vị áo bào trắng ngậm ngùi cảm động

_ Thần đội ơn, cảm ơn ngài đã hiểu cho họ. Xin ngài nhớ rằng, họ yêu các ngài rất nhiều.

Thiên Yết _ Ngươi..... Có phải thần quan Thần Điện đều bị giam cầm rồi ko?

Vị áo bào trắng suy sụp quỳ xuống

_ Ngài nói phải. Đáng tội cao đã giam cầm họ bấy lâu. Ngài ấy ko muốn họ xen vào cuộc chiến tranh này. Nhưng... Các vị thần quan vốn ko khuất phục, chỉ cần ngài muốn. Dù trả giá lớn ra sao, họ cũng sẽ giúp các ngài.

Ma Kết _ Ko cần, lão già kia còn sống đội ta là được rồi.

Thiên Yết _ Ta giữ lại Sky thì được gì? Ta muốn phá nát hão huyền của Helios hơn cơ.

Ngày 24 tháng 12. Định mệnh thánh chiến thật sự đã nổ ra. Còn 7 ngày đếm ngược cho năm mới.

Ai có hứng thú thì đọc ủng hộ, bị bí ý tưởng nên đi quảng cáo truyện bạn thân.

Tóm tắt Kế Lưu Lam (Tư Ca)

Đệ nhất mỹ nhân Thiên Nam quốc vạn người mê nghe nói sắp gả chồng. Là ai thế? Có phải một trong những người theo đuổi nàng ấy không?

Nghe đầu tướng quân vang danh hung hiểm lảng giềng tình cờ được chiêm ngưỡng dung nhan của nàng. Thì như tái diễn cảnh giới nổi tiếng của giấc ngộ, vừa gặp đã yêu. Tướng quân đáng thương bị mê hoặc dễ ợt mà chạy đến xin cầu thân Thiên Nam quốc.

Còn nghe đầu hoàng đế Thiên Nam quốc một cước đem vị tướng quân có ý với nàng đập về nước của hấn. Đùng đùng tuyên bố muốn lập nàng làm hoàng hậu, mỹ nhân hậu cung của hấn chỉ biết ngậm thua, các nàng đầu không lại vị đệ nhất mỹ nhân đó.

Còn chưa hết, vị nổi danh cao thủ võ lâm thiên hạ gì đó đẹp hết tôn nghiêm, hình tượng ném bẹp qua một bên thành tiểu hắc trung thành ở cạnh nàng. Đến nói chuyện hần còn không dám lớn giọng.

Đây là vài vị tiêu biểu trong việc theo đuổi nàng thôi. Chứ còn bao vị đại nhân ẩn dấu ngưỡng mộ với nàng.

Thế mà như sét giập trời quang, nữ thần lòng họ lại đi chọn tên có tiếng xấu vang danh nhất Thiên Nam quốc, tiểu vương gia Hoàng Bá Thiên, tên hoa hoa công tử đáng ghét đó á.

Tiểu vương gia Hoàng Bá Thiên đối mặt với nguy cơ bị cướp vợ mọi lúc mọi nơi. Vợ anh các chú dám có ý, ngon nhào đó, giờ hết thủ đoạn cũng phải giữ vợ, tình địch anh đây không ngán.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Thánh chiến (4)

Mất hay giữ lấy Sky đều phụ thuộc vào các người! Mạng sống các người là để làm gì?

Sư Tử bay trên cao gào thét vang dội tứ phương, giọng điệu hào hùng. Các binh sĩ phía dưới đồng thanh hô

_ Để tiêu diệt dị loài. Để bảo vệ Sky!

_ Tốt!

Bảo Bình _ Chúc sống sót!

Những người đã từng thù hận nhau, có yêu, có oán, cùng chung tay đứng trước Nguyệt Tháp nâng cao chén rượu.

Bạch Dương _ Máu có đỏ bao nhiêu. Phải thủ hộ lấy mẹ!

Số người sống trong 12 người lúc này còn là 9.

Thiên Yết cũng nhàn nhạt bỏ lại 1 câu động viên _ Đừng chết đấy!

Chiến trường ở Ces ngày 26 tháng 12 năm 49.

Thiên Yết _ Cự Giải, người đến chiến trường bên này làm cái gì? Đi ngay!

Cự Giải _ Không được, tổ linh cảm được nơi đây sẽ xảy ra 1 sự kiện khủng khiếp mang luồng tà khí hủy diệt. Tổ cần phải tìm ra thứ đó trước khi quá muộn.

Thiên Yết _ Ta nhận được tin cứu viện từ chiến trường Cer. Báo tin Kim Ngưu đã bị bao vây.

.....Cự Giải đã phải di chuyển qua hơn 5 cổng. Dùng 37 phút để đến bên cạnh cô. Nhưng muộn màng rồi.

Ngày 26 tháng 12 năm 49.

Nữ hoàng Kim Ngưu hi sinh trên chiến trường.

Dẫu thế cuộc chiến vẫn phải tiếp tục, họ ko có thời gian khóc than. Nếu họ khóc, hàng vạn binh sĩ khác sẽ hi sinh.

Ngày 29 tháng 12 năm 49.

Hơn 30 hắc pháp sư cấp cao tiến về phía chiến trường 3 nơi. Mỗi nơi trung bình 10 tên.

Chiến trận bên Pio có Ma Kết trụ vững nên an tâm. Lo lắng là Cer, mất đi Kim Ngưu nhưng Sư Tử vẫn ở đây, hần vẫn ngạo nghễ tung hoành.

Trong trận tập kích địch do Bảo Bình dẫn quân, thành công thảm sát 3 vạn lính thường và 2 tên hắc pháp sư cấp cao.

Tin vui này cũng như con dao 2 lưỡi, Bảo Bình bị trọng thương trong lần thám thính tình hình.

Chủ mưu hắc pháp sư Erebos chứng thức ra tay gần như phé đi Bảo Bình. Đem cô làm hồi cảnh báo khủng hoảng cho Sky.

Luồng uy áp của Erebos toát ra cũng đủ khiến dân chúng yếu ớt ngã rạp mà chết như rạ.

Bịch!!!!

Erebos cao cao tại thượng bay trên trời, giữa không trung khói đạn ngột mù, hấn vẫn chói mắt kẻ nhìn.

Hắn đem Bảo Bình ném xuống từ độ cao 500 mét khi cô đã mất ý thức.

Bảo Bình dĩ nhiên sẽ không chết vì Thiên Yết đã đỡ lấy cô.

Mũ sắt có thể che đi đôi mắt của Thiên nhưng không che được sát khí trong hấn. Erebos nhìn hấn cũng tỏ ra ngạc nhiên cười thích thú.

_ Thời gian qua vất vả cho các ngươi rồi. Nhưng chấm dứt ở đây thôi. Các ngươi đâu ko lại ta đâu! Sao nào, giao Sky và Selene cho ta hay là diệt vong.

Erebos vừa dứt lời, uy mãnh thể hiện ra đẳng cấp của chính hấn.

_ Thần tôi, là Tiên cấp!

_ Thật sự tồn tại Tiên cấp a!

_ Ko được, chúng ta đánh ko lại.

_ Ko còn cơ hội thắng nữa.

Mọi người có mặt ở chiến trường Ces lúc ấy hoảng loạn đến kinh sợ. Cả Thiên Yết cũng ko nhìn được nhấp nháy môi.

Erebos _ Cho các ngươi 2 ngày. Selene không xuất hiện, ta sẽ xóa sổ cái tên Sky này.

Ngày 30 tháng 12 năm 49.

Rầm!!

Cự Giải ngày thường vốn nho nhã cũng đã nổi điên mà đập bàn.

Cự Giải _ Ko có cơ hội thắng nào cả, mọi thứ tuyệt vọng rồi.

Sư Tử _ Đầu hàng quá sớm đấy. Ngươi bị dọa thành sâu róm rồi à.

Cự Giải _ Ngươi thì biết gì? Đó là Tiên cấp đó, trên hấn cao cấp. Đấu lại sao? Ta cũng tiên tri được tương lai ko mấy tốt lành cho việc này. Sky, hi vọng sắp vụt tắt.

Song Tử _ Ngươi ra ngoài chơi được rồi đấy. Kim Ngưu chết khiến ngươi yếu đuối đến phát bệnh.

Cự Giải _ Ngươi là có ý gì?

Song Tử, Sư Tử và Cự Giải giằng co như muốn đánh nhau. Song Tử đốp chát 1 cú hất bay Cự Giải đi xa.

Song Tử _ Cô gái của ngươi bỏ mạng vô nghĩa để ngươi ở đây làm nhảm.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Thánh chiến (5)

Ma Kết _ Bảo Bình thế nào rồi?

Bạch Dương lắc đầu _ Không tốt lắm!

Cự Giải _ Tôi là không tin chúng ta thắng được. Chúng ta chỉ là con chứ ko phải là Selene. Bỏ mạng vì thứ gì chứ? Kim Ngưu hi sinh vì thứ gì chứ?

Cự Giải cúi rạp xuống sàn, cảm tức đập sàn.

Thiên Yết _ Vì Song Ngư! Vợ ta bị ức hiếp mà ko giết chúng, ta ko muốn vợ ta oan ức!

Cự Giải _ Cậu nghĩ cậu có cơ hội thắng ko? Tiên cấp ấy!

Thiên Yết ko trả lời, Sur Từ cũng cho ý kiến

_ Sao chúng ta ko nhờ Selene giúp nhỉ? Selene ít ra cũng là Tiên cấp phải ko?

Ma Kết _ Ko, Selene ko phải Tiên cấp. Cơ thể Selene suy nhược đến nỗi lớn ko nổi chứ nói gì ma pháp.

Song Tử _ Lớn rồi mà còn đi mất mẹ. Thực tế đi chú em

Sur Từ _ Ông ko có nhé!

Thiên Yết lặng lẽ rời khỏi phòng họp. Ma Kết cũng đi theo sau hần. Vỗ vỗ vai hần.

_ Đừng quá sức! Ta biết ngươi làm được!

_ Còn nếu thất bại! Nói là xác suất thắng rất lớn nhưng...!

_ Thiên Yết, ngươi cứ là chính ngươi! Ta biết, ngươi sẽ thành công!

Ma Kết chào rồi bỏ đi, nhìn hướng hần đi là biết đi tìm Thiên Bình rồi.

Thiên Yết _ Ta.... Thành công sao? Là nhất định!

Thiên Yết quay trở lại phòng họp

_ Ngày mai là chiến thắng của chúng ta. Nói một chút về chiến thuật nào.

Selene như vẫn bình an, cô ngủ say ngon lành trong chăn. Đã 1 năm rồi, cô chưa 1 lần thức giấc.

Helios _ Sắp rồi! Đã quá lâu cho khoảnh khắc này nhỉ? Selene!

Ngày 31 tháng 12 năm 49.

Không có sự vòng vo nào ở đây, người 2 bên dàn hàng trải dài vô tận, lấy biển làm biên giới ngăn cản.

Cuồng phong gào thét ghê gớm nhưng biển ko chút chậm chùng. Đơn giản là do biển đã đóng băng hoàn toàn.

Đây là là mồ chôn, là khởi đầu và kết thúc.

Erebos _ Thế? Câu trả lời của mấy nhóc?

Thiên Yết _ Mạng ngươi!

Erebos cười cợt _ Quả là bọn trẻ thức thời. Đừng nghĩ các ngươi có tí tài thì khoác loác.

Ma Kết _ Lời nói nhảm nhiều thật! Kết thúc mọi thứ ở đây đi!

Ma Kết gạt đầu ra hiệu cho mọi người. Sur Từ, Ma Kết và Thiên Yết thay nhau tạo thế trận tam giác bao vây lấy Erebos.

Erebos vẫn khuôn mặt khinh thường ra vẻ.

_ Cho mấy nhóc chiêm ngưỡng, thế nào là Tiên cấp và tà cô thuật thật sự.

Chướng Tiên Khí Giới!!!!

Cả bầu trời Sky đều bị mây đen phủ kín. Không 1 tia sáng lọt khe. Theo đà, hắc pháp sư càng điên cuồng chém giết ko phân địch ta.

Nhìn thấy bầu trời đen 1 phương, ai ai cũng đen mặt. Sky trong suốt trận chiến này ko có ánh sáng mặt trời ủng hộ, họ chỉ có bóng tối làm bạn. Đôi khi lẹt xẹt ra ma pháp đủ màu sắc ánh sáng thì mới nhìn được chút chuyện gì xảy ra.

Sur Từ, Ma Kết và Thiên Yết, cả Erebos nữa. Cả 4 ở trên cao tận 4 ngày, quá lâu đến nỗi khiến người người sợ hãi và kinh hoàng.

Cả 2 phe đều muốn ngóng cổ lên cao, nơi họ ko thấy được gì.

_ Erebos đại nhân. Xin hãy dừng tay!

_ Xin người hãy chữa cho các con nữ thần Selene một đường sống.

_ Chúng thần đại diện cho mặt trăng để xin ngài. Sky sẽ là của ngài.

Một đoàn người áo trắng thêu chỉ bạc phát phó nơi cao. Nơi họ đứng như được trời cao ưu ái, mây đen lờm ra 1 cái lỗ chiếu sáng cho họ.

Giọng Erebos ko biết từ nơi đâu phát ra

_ Bọn các người nghĩ có tư cách nói chuyện với ta. Mạng con của Selene, ta đều muốn tất.

_ Vậy để xem! Người có tư cách đó ko đã!

Theo sau đó là 1 giọng tàn ác đầy lạnh giá vang lên. Erebos sững sốt phát hiện 3 tên cùng mình giăng co 4 ngày qua dễ dàng phá tan tà cổ thuật mà mình tâm đắc nhất.

Erebos cả người có chút run rẩy, sợ hãi ko tin. Hắn là ko muốn đối gạt chính mình nhưng, cái gì thế này?

Là Tiên cấp??? Bọn nhóc kia là Tiên cấp???

Erebos quát tháo chỉ về hướng Thiên Yết

_ Thế quái nào là sự thật! Mày tại sao lại là Tiên cấp!? Mày mới bao lớn hả?

Người dân, binh lính, ma pháp sư cũng theo cái chỉ tay của Erebos mà chăm chú nhìn Thiên Yết.

_ Khắc! Cũng nhờ có người! Mạng pháp sư cấp cao rất quý giá. Nhờ chúng ta thành Tiên cấp thì sai sao?

Erebos _ Người.... Người dùng tà cổ thuật?

Ma Kết _ Hừ, vớ vẩn. Nghĩ cậu ấy là người. Cậu ấy ko dùng tà cổ thuật. Mà là được nguyên tố tinh khiết nhất chúc phúc!

Phải, Thiên Yết nhận được lời chúc phúc cuối cùng từ Song Ngư. Từ lúc đó cậu nhận ra ma lực tăng vọt cực lớn. Và mấy tháng trước, trong lúc đánh giết hắc pháp sư cấp cao, cậu cướp lấy ma lực từ chúng. Suốt mấy tháng ròng ko xuất hiện trên chiến trường là do cậu bận với việc tiến cấp vào Tiên cấp.

Đây là hi vọng của Sky. Con đường dẫn đến chiến thắng.

Quân đội Sky hô hừng mừng rỡ, hừng hực lửa nóng đánh quân địch.

Sur Từ _ Khởi trận!!!

Từ khắp hướng, 6 tia sáng bắn về phía 3 người Sur Từ. Sur Từ theo đó giơ lên cánh tay phải, bàn tay hắn phát ra hình xăm kì lạ.

Một chuỗi hình dạng chú ngữ xoay tròn quanh Sur Từ như một trục xoay.

Thiên Yết bay đến gần Erebos cột nhà

_ Người vinh hạnh đấy. Trở thành vật tế của ta đi thôi!

Erebos _ Mày nghĩ vừa bước vào Tiên cấp là đánh thắng được tao. Hoang đường!

Erebos điên tiết lao về phía Thiên Yết. Thiên Yết như chả quá để tâm, tổng khứ hắn vào quả cầu.

Erebos _ Khôn! Tao dùng cả sinh mạng này nguyện rửa lũ chúng bây! Em trai, hãy cho ta thêm nhiều năng lượng nữa.

Helios đang ngồi uống trà trong vườn cũng nhúu mày mà nhìn về phía Sky.

_ Rác rưởi!

Helios dùng nước trà vẽ lên bàn một ma pháp cổ quái.

_ Coi như là ta giúp người lần cuối Erebos. Chết đi và mang theo cái mạng của bọn nhóc đáng ghét kia nữa.

Hộc!!

Có ai đó đang chạy. Màu da trắng bệch. Mái tóc nâu ngắn. Bộ áo uy nghiêm.

Hắn chạy như điên về 1 hướng.

_ Ko... Xin đừng!

Trên tay hắn, là 1 chiếc nhẫn nhỏ đang dần vụt tắt ánh sáng.

Có cô gái, trên tòa tháp. Nàng ngồi cạnh cửa sổ. Mắt nhìn xa xăm như mong chờ người yêu.

Cô quyết định lấy hết mọi sức mạnh bản thân, mở cửa, hòa lẫn vào gió bay về 1 nơi.

Ở đâu đó trong chiến trường, vẫn có 1 đôi mắt xanh thủy chung ngắm nhìn 1 người.

Ngắm đến say mê và đau đớn, nàng muốn đến bên cạnh hắn.

Vị vua cao ngạo trên cao, vứt bỏ mọi thứ muốn đi thủ hộ cô gái bé nhỏ của mình.

Erebos nhận được nguồn năng lượng lớn. Hắn bật phát cười man rợ. Thi triển ra các chùm tia ánh sáng khủng bố bắn khắp phía.

_ Ha ha, chết cả cho ta. Đặc biệt là mày thằng ranh con.

Erebos vừa chỉ về phía Thiên Yết, dùng tia sáng bắn nổ cậu qua 1 bên. Áo vỡ để lộ ra mái tóc tím than, đôi mắt lạnh lẽo

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Chuộc lỗi

Erebos chết đi, nhưng nguồn ma lực hắn để lại đã phóng thích đi khắp nơi.

Đâu đó ở phương bắc, Bảo Bình cả người yếu ớt dựa vào cành cây cao cao. Cô đang ở trên đỉnh ngọn cây, ngượng ép sử dụng ma pháp đã tổn hại lớn đến cô.

Bạch Dương cũng không thể chữa trị hết những vết thương Erebos gây ra cho cô được. Giờ cô phải chịu cơn đau khủng khiếp trên người.

Có tia sáng hướng về phía cô, ma lực thật kinh khủng. Chỉ 1 chiêu này thôi, cô sẽ tan thành hư vô.

Bảo Bình mệt mỏi nhắm cặp mắt. Thả người từ ngọn cây rơi xuống. Đẳng nào cũng là chết mà.

" Nhân Mã, em đến với anh đây! "

" Tôi không cho phép em làm điều đó! "

Giọng nam tức giận hô to, Bảo Bình nghĩ mình bị hoang tưởng mất rồi. Hay là cô chết rồi nhỉ? Rõ là vẫn đang rơi.

Nhân Mã đỡ lấy cô, anh như chống cự mọi thứ vì cô, thi triển ma pháp đánh bật luồng sáng kia. Bảo Bình ko tin chính mình.

" Nhân... Nhân Mã! "

Bảo Bình kích động sờ lấy khuôn mặt thân thương mà cô hằng nhớ nhưng. Cô vẫn có vẻ mông lung

" Thật là anh sao? "

Nhân Mã cười dịu dàng lại hôn lên cái trán quần đầy băng gạc của cô.

" Là anh! "

Câu nói đó như 1 công tắc khiến Bảo Bình trở về dáng vẻ của 1 cô gái nhỏ. Cô oà khóc trong lòng ngực kia.

" Vì sao lại xuất hiện lúc này? Vì sao lại cứu em? Em không xứng đáng với lòng tốt của anh. "

" Vì anh yêu em! "

Bảo Bình tim chợt thắt lại, nát nghẹn

" Em đã giết anh. "

" Anh vẫn đang bên cạnh em đây. Nào có chết! "

Lời an ủi của Nhân Mã càng khiến tội lỗi trong cô càng thêm to lớn.

Nhân Mã, em không phải đứa ngốc. Anh không sống lại, anh đã chết. Anh là zombie.

Da nhợt nhạt trắng toát, trông mắt đổi màu. Móng tay màu xanh. Anh có cổ che giấu cỡ nào em cũng nhìn ra được cả.

" Nhân Mã! "

" Sao thế? "

" Giết em đi! "

" Ngươi vì sao? Lại đỡ cho ta? "

Bạch Dương vấy trắng xóa nhiễm li ti vài chấm đỏ. Cả mặt cô cũng có, những giọt đỏ chảy. Nó không phải của cô.

Sư Tử lồm một lỗ thật to trước ngực, ấy thế mà mắt vẫn sáng to, vẫn cười ngạo nghễ.

" Dùng hết ma lực để chạy đến đây. Không còn cách nào khác nên ta dùng thân xác tội đồ này thôi "

Sư Tử đỡ đòn cho Bạch Dương, cô cũng bị xao động thật lớn. Nén kìm thương tâm mà gắng sức chữa trị cho hấn.

" Em đừng lo cho ta. Thương nhỏ ấy mà! "

" Nhỏ chỗ nào chứ? Rõ là sắp chết còn muốn nói đùa! "

Bạch Dương đã rom róm nước mắt.

" Ha, phải. Ta sắp chết rồi. Em dùng chú ngữ dừng lại kết giới khi này thì chả còn bao nhiêu ma lực đâu, tiết kiệm đi "

" Tôi sẽ cứu được anh! "

" Không đâu, lần đầu gặp mặt ta đã bắt em chứng kiến binh lính của mình tự sát, dù chúng là nội gián thì ta cũng ko nên làm thế! Ta chết cũng như trả giá mọi thứ vậy! "

Bạch Dương tròn tròn mắt, cô dần hiểu ra.

" Bạch Dương này, em từng nói. Ta nhầm lẫn việc yêu em. Ta ko đồng ý, ta là thật sự yêu em đấy. Mà, ta chúc em sớm tìm được người em yêu. Thần khí của em chỉ được triệu hồi lại khi em tìm thấy người em yêu. Mong cả 2 hạnh phúc. "

Tách!!

Nước mắt, nó là của Sư Tử. Giọt nước mắt nuối tiếc, an lòng, muộn màng. Sinh mệnh đã đứt, cứ chi cứ dây dưa.

Người đã chết, vết thương có khép cũng vô dụng. Bạch Dương nhìn đôi tay đầm máu, khốn khổ gào khóc

" Ta xấu xa, tôi còn chưa tha thứ cho anh cơ mà. Tôi muốn nói cho anh biết, tôi...! "

Bạch Dương thăm thương xoè tay triệu hồi một cây trượng bạc. Thần khí của cô, được triệu hồi khi cô yêu 1 người.

Ô đã yêu nhưng người đó đâu? Anh ta đã bỏ cô đi rồi, bỏ đi ngay khi cô kịp hiểu cảm xúc bản thân. Anh ta tệ lắm.

Bạch Dương vô hồn cảm quyền trượng, ánh sáng lấp lánh che khuất đôi mắt đã chịu nhìn nỗi mất mát.

" Ma Kết, mau tránh! "

Thiên Yết tạo màn kết giới che chắn mọi người, không ngờ trời đất rung động mạnh một cái.

Chùm sáng phá thủng cả màn chắn của hắn. Thiên Yết có chút xanh mặt, đẳng cấp chùm tia sáng vừa được nâng cao. Người làm việc này là Helios chứ ko ai khác, ko được. Sky sẽ bị phá hủy mất.

" Ma Kết, em đến với anh đây! "

Ở cự ly này mà Ma Kết muốn sống là bất khả thi, hắn gần trung tâm chùm sáng. Ngỡ sẽ nuối tiếc ko được gặp cô lần cuối.

Không ngờ, cô từ phía sau ôm chầm lấy hắn. Vẫn êm dịu thủ thi

" Đừng bỏ em lại. Đã hứa là trở về mà! "

" Thiên Bình, sao em lại đến đây? "

Ma Kết sợ đến nhảy dựng. Còn Thiên Bình chỉ tinh nghịch hôn hắn, hôn thật sâu.

" Cho phép em bên anh nhé! "

Ma Kết hạnh phúc lại nghẹn lòng đem cô bao bọc. Chết chã có gì đáng sợ. Không phải họ đã ở bên nhau đấy sao!

" Siêu Giới Hộ Thủ "

Thiên Yết dùng ma lực trong người đã muốn cạo sạch vừa tạo màn chắn vừa làm biến mất chùm sáng kia.

" Nhiều và mạnh. Không bao phủ hết được! "

Helios ngồi nhìn nước trà cười thích thú.

" Ha. Phép của ta bị ngăn 1 ít. Có bản lĩnh. Mà đến đây thôi. Để ta cho nhóc xem thể nào là Thần cấp! "

Sơ cấp, trung cấp, cao cấp. Lại đến Tiên cấp, Thánh cấp rồi mới Thần cấp.

Thần cấp, bá chủ thiên hạ. Đè bẹp mọi thứ trong tay.

Helios ngay từ đầu muốn phá vỡ kết giới của Sky là quá dễ. Nhưng hắn không làm, đó là cao ngạo của hắn. Hắn muốn Selene chủ động van xin hắn, còn nếu thật sự phá kết giới, hắn sẽ vô tình phá luôn 12 chòm hoàng đạo. Làm mất cân bằng Nhật Điện lẫn Nguyệt Điện.

Với lại Thần Cổ Xưa sẽ ko tha thứ cho hắn vì vô cớ giết hại tinh tú mất. Mà lợi dụng Erebus thì khác, một công đôi việc.

Ting ting!!!

Làn sóng âm thanh đình tai nhức óc quét ngang. Chùm sáng bành trướng thêm áp lực. Thiên Yết triệt để cười trên người.

" Helios, ông quả muốn đuổi tận giết tuyệt bọn ta nhỉ? Chùm sáng nâng thành cấp Thần, Tiên cấp nhỏ nhoi như ta cũng hết cách. Nhưng giảm tối thiểu sát thương thì ta làm được đấy! "

" Không Thiên Yết! "

Một cô gái bay đến bên cạnh hắn. Thiên Yết thoáng chốc ngỡ đó là Song Ngư. Hắn vẫn kịp nhận ra, đó không phải Song Ngư, khí tức này rất quen thuộc, là Xà Phu.

Xà Phu thủ hộ điểm mù cho Thiên Yết, tia sáng cứ thế va vào cô mà nổ tung. Xà Phu giờ chỉ là 1 ma pháp sư yếu kém, chẳng mấy chốc cô cũng nhắm mắt, cố chết bảo hộ cho hắn, nam nhân cô đã lỡ yêu.

" Thiên Yết.... Em yêu anh! "

Thiên Yết như bị 1 cơn choáng đầu, hắn như bị ám ảnh kinh hoàng.

Mái tóc bạch kim đu đưa trong gió, hắt đón lấy cô. Hắn biết đây ko phải là cô nhưng yêu quá sâu đậm, ko nỡ vứt đi những thứ thuộc về cô.

Hắn như 1 đứa trẻ làm bộ mặt nhận lỗi, mắt đỏ hoe ngăn nước mắt trào ra.

" Anh nhớ em, Song Ngư! Anh không muốn đợi thêm 500 năm tí nào! "

" Ngươi.... Ta xin lỗi. Vì đã cướp đi cô ấy khỏi ngươi. Đây cũng là cách ta muốn chuộc lại lỗi lầm của mình! "

Xà Phu đau đớn cười cười, nàng sắp nhắm mắt xuôi tay.

Lúc này, một vầng sáng trắng bay ngang chiến trường. Cứ thế từng đợt từng đợt chữa trị cho binh lính.

Ma Kết, Thiên Bình, Xà Phu, Thiên Yết mạng lớn được cứu sống. Hơi thở được giữ lấy, Thiên Yết và Ma Kết trâu hơn nhiều, họ thật sự ko có bị nỗ chết đâu.

Do Ma Kết muốn đi theo Thiên Bình chung 1 nơi, còn Thiên Yết buông bỏ mọi thứ vì đã quá mệt mỏi mà thôi, hắn muốn mau mau ngủ 1 giấc để khi tỉnh dậy là 500 năm sau.

" Bảo Bình, em nói điều ngốc nghếch gì thế? "

" Đất nước này đã được bình yên như ý ngươi mong muốn. Chiến tranh đã kết thúc, mà ta là mối đe dọa của nó. "

" Không phải, nàng là vợ ta. Mối đe dọa gì chứ? "

" Nhân Mã hãy nghe cho kĩ. Ta là nữ quỷ. Mau giết ta đi! "

" Ta không làm, em đang nói điều kì lạ gì thế? "

" Ngươi ko muốn thì để ta. "

Bảo Bình rút kiếm ra ý định muốn đâm về phía mình. Ai ngờ Nhân Mã đề cô xuống đất, tiếng nổ to vang rền bên tai, mắt như muốn mù loà.

Cô được thần khí của Bạch Dương chữa trị nên mai mẩn sống sót. Còn Nhân Mã thì sao, anh ấy là zombie, anh ấy không thể tỉnh lại nữa rồi.

" Vì sao cứ cứu em? Vì sao em không thể ngừng yêu anh!? "

Nhân Mã ko thể nói được nữa rồi, chỉ còn cánh môi lạnh lẽo áp lên môi cô lần cuối mà thôi.

" Giết em thì anh mới thật sự trở lại làm người. Vì sao ko để em chết đi? "

Vampire hiến mạng để cứu 1 người. Tà thuật cấp cao. Chưa kịp thực hiện thì anh đã lần nữa rời em mà đi.

" Thiên Bình, em ổn chứ? Làm ơn, mau mở mắt ra đi! "

Ma Kết thu lu ôm Thiên Bình ngồi vào 1 góc nhỏ.

" Thiên Bình, em từng nói muốn trở về Bra nhĩ? Tôi đưa em đi, em hãy mở mắt ra đi mà! "

Song Tử thấy bóng hình thân quen của mình từ Ma Kết, lúc Xử Nữ chết đi hắn cũng từng quy lụy như thế!

Bảo Bình thất thần, Bạch Dương vô hồn, Cự Giải sầu bi, Ma Kết lụy tình, Thiên Bình bất tỉnh. Còn Thiên Yết, hắn cứ thần thờ nhìn mây xanh trôi.

Bên kia là ai mà có phần tựa Song Ngư thế nhĩ?

Thiên Yết lạnh lùng liếc sang cô 1 cái, phui quần đứng dậy.

" Tất cả khi nào hồi phục mà lực. Chúng ta bắt đầu! "

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Đoạn kết lịch sử

" Ta nhắc lại. Khi các ngươi thực hiện ma pháp này thì chỉ tồn tại được 7 ngày trong không gian của thần thời gian. Chấp nhận chứ? "

" Đồng ý! "

" Ta chả còn gì nuôi tiếc! "

Bào Bình, Bạch Dương, Cự Giải, Song Tử cứ đồng thời giờ tay.

Ma Kết có phần do dự

" Không thể nán lại tí sao? Thiên Bình vẫn chưa tỉnh lại! "

" Ngươi có thể không tham gia. Cùng Thiên Bình sống đến 500 năm đợi ta đi. Sợ rằng ngươi già quá lúc lần thôi. "

Thiên Yết vừa trêu vừa ủng hộ Ma Kết. Ma Kết có phần hơi bị tội lỗi dâng tràn, hẳn nên bỏ mặc mọi người để chọn ở bên cô ấy.

Thiên Bình ngo nguẩy trong lòng hần.

Yết.... Yết.....Anh ở đâu?? "

Nghe Thiên Bình gọi tên không chỉ mọi người bị shock mà kể cả Thiên Yết.

" Anh Yết, anh...? "

" Anh bạn này, anh đi ngoại tình sao? "

" Im nào! "

" Bạch Dương, cô kiểm tra thần kinh cô ấy đi! "

Bạch Dương kiểm tra não bộ cho Thiên Bình. Ma Kết đứng 1 bên khó xử nhìn Thiên Yết.

" Não bị tác động mạnh, di chứng phản phệ ma pháp lớn. "

" Yết.... Em đau! "

Thiên Bình làm nũng đáng thương nhìn Thiên Yết. Ma Kết tái mặt, Thiên Bình chưa bao giờ lộ vẻ mặt này với hần.

Xà Phu cảm tức đứng nhìn. Song Tử nhân dịp chọc ghẹo.

" Chà, đào hoa dữ ta! "

" Bị sao? "

Thiên Yết lạnh giọng đến chỗ Thiên Bình. Cô rung rung chỉ cái trán, Thiên Yết cũng theo đó xoa trán cô.

Ma Kết người toát ra sát khí, quay mặt nhìn hướng khác. Ai cũng biết là hần đang ghen.

Thiên Yết xâm nhập vào kí ức của cô. Hần cũng mệt nhọc thờ dài

" Cô ấy nhớ chỉ còn mỗi cái tên ngươi dùng của ta lúc trước. Cùng với khuôn mặt của ta mà thôi, kí ức ngươi cùng cô ấy bị xóa nhòa rồi. Và từ đó cô ấy lầm tưởng ta là người mà từng được cô ấy cứu đấy! "

Ma Kết cười khở, quả báo mà. Có làm có chịu. Cái giá của dối gạt là đây sao?

" Cô.. Cô ấy sẽ không quên tôi chứ? "

Ma Kết như còn mong chờ 1 điều gì đó.

" Có thể ở kiếp sau. Cô ấy sẽ thật sự quên đi ngươi. Xác suất nhỏ thôi. "

" Được, tôi đã hiểu. Bắt đầu thôi! "

" Anh là ai. Mau thả tôi ra. Yết, anh ta bắt nạt em! "

Ma Kết ôm lấy Thiên Bình thì bị cô nháo cả lên.

Bạch sắc ma pháp được họ chung tay dựng lên một tế đàn hùng vĩ. Từng người lần lượt bước vào bên trong ánh sáng trắng ấy.

Selene ngủ say trong Nguyệt Tháp cũng bị đánh thức thành công. Cô mơ hồ suy nghĩ

" Chuyện gì đã xảy ra nhỉ? Mình cảm nhận được nguồn ma lực lớn. Kết giới vỡ nát, chiến tranh. Đây là, ma lực của Helios. Không, tế đàn với Thần Linh. Con của mình. "

Selene đau khổ dùng dịch chuyển tức thời, con của cô. Cô ko muốn mất chúng.

Xà Phu căm tức đứng nhìn Thiên Yết, cô là ko phục, sao anh ta cứ lảng tránh cô.

" Thiên Yết, anh muốn làm gì? Đi cùng ta trở thành nhi tử của đáng tối cao không tốt hay sao?? "

" Ko tốt! "

" Vì sao? Ta có gì ko tốt! Ta có địa vị, quyền lực, và nếu có thể... Ta sẽ thay thế Song Ngư để được ở cạnh anh! "

Xà Phu lụm tỉnh, mong chờ nhìn Thiên Yết. Thiên Yết thờ ơ nhìn cô, hần chả tỏ ra vui vẻ gì.

" Ko tốt, cô lẫn hần ta. "

" Ngươi... Ta yêu ngươi. Sống tiếp ko tốt sao? Hà có đi theo Song Ngư? "

" Ngươi yêu ta! "

Thiên Yết hỏi khiến Xà Phu sửng sò

" Đúng! "

" Cầm lấy! "

Thiên Yết đưa cho cô 1 cái chìa khóa vàng. Xà Phu khó hiểu

" Đây là....?? "

" Nếu cô đợi ta được 500 năm và làm cho kiếp sau của ta yêu cô. Thì ta ko chối cãi! Nhân nhượng cuối cùng ta dành cho cô, tội lỗi cô gây ra ta ko dễ dàng tha thứ đc! "

Xà Phu trầm lặng giữ lấy chìa khóa.

" Chiếc chìa khóa này có ý nghĩa gì? Chắc gì sau 500 năm anh sẽ xuất hiện! "

" Giao nó cho mẹ ta, Selene. Cô cũng có thể giao cho Helios, có thể ta ko thể luân hồi đc nữa ấy! "

Thiên Yết vút lại câu nói, hần đi vào tế đàn. Xà Phu lẻ bóng đứng đấy. Bỗng cô ngược đầu lên cao, kêu to

" Cha!!! "

Di chuyển của mọi người khựng lại. Cũng theo tiếng của Xà Phu mà nâng đầu nhìn.

" Đáng khen, ko diệt gọn mà để sót vài đứa. Ta cũng nhẹ tay thật! "

Tóc tím than phát phơ, tư thái cao cao ngạo ngễ bề trên khiến mọi người ko hện mà quay đầu nhìn Thiên Yết.

" Selene bỏ mặc các ngươi cả rồi nhỉ? Ta có cần giết từng đứa 1 để ép cô ta ra mặt ko? "

Xà Phu lại gần Helios kéo lấy tay áo của ông.

" Cha, đừng mà. Người đừng sai lầm nữa. Họ là con của người a. "

Helios nhăn mày khó chịu. Hần có vẻ phẫn nộ rõ ràng trên mặt

" Xảo ngôn. Ta cấm ngươi nói! Tạt chùng mãi là tạt chùng. Từ lúc nào đến lượt chúng làm con ta. Selene là vợ ta ko đồng nghĩa việc ta là cha các

ngươi! "

" Chúng chưa bao giờ là con ngươi cả! Đừng nói bậy trước mặt con ta! "

Selene điên cuồng đứng chắn trước bọn trẻ mà quát mắng Helios. Ko cho Helios nói gì, cô đã xoay lại nhìn các con.

Đọc tên từng người, điểm số từng bóng

"Ha,... Chỉ còn lại 7 thôi sao?"

Selene điên dại cười cười, nước mắt lăn mãi ko ngớt.

" Thời gian qua ta đã làm gì? Ta ko làm gì đc cho bọn trẻ. Chưa kịp nhận mặt nhau thì đã ra đi hết phân nửa rồi. "

Bạch Dương " Xin người đừng đau thương. Không phải chỉ là luân hồi thôi sao? Chúng ta sẽ còn gặp nhau! "

" Không... Đừng bỏ mẹ, ở lại đi! "

" Khế ước với thần không -thời gian đã được kí kết! "

Thiên Yết nãy giờ trốn ở phía sau cũng chịu tiến lên. Helios chết đứng nhìn cậu.

" Nơi này ta ko còn lưu luyến, cùng Song Ngư làm lại từ đầu là mong ước của ta. "

" Ta cũng ko thể thiếu Kim Ngưu, xin lỗi! "

" Nơi này làm đau Thiên Bình thì ta cũng ko cần! "

" Huyết Duyên kéo dài vô tận, yeu sâu đậm ko thể dứt. "

" Con còn phải tìm vợ để mẹ mau có cháu! "

" Để mấy em đi con ko an tâm, phải theo trông chừng! "

Bạch Dương phát ngôn khiến ai cũng sợ khiếp. Tính ra cô là chị lớn chứ chả chơi. Cỗ tâm Thiên Yết và Ma Kết còn phải im thin thít kia.

" Selene, đứa trẻ đó..... Là... Của ta hay Pluto?? "

Helios nhìn chòng chọc Selene, chỉ hận ko thể ngay lập tức lại gần bên cô.

Selene nghiêng răng, hét to như muốn giải tỏa hết nỗi căm phẫn trong lòng.

" Là của ta với người đàn ông khác. Ngươi xứng làm cha chúng sao? "

" Đừng nghĩ gạt ta. Nói, nó là của Pluto?"

Helios về lạnh lẽo đến buốt giá.

Selene cố chấp giữ im lặng, ko ai biết làm gì trong cảnh này. Lỡ nói sai 1 tí thì Helios sẽ nổi điên lên giết cả bọn tại đây mất. Hết cửa thực hiện nghi thức luân hồi quy tụ với những người đã chết trước. Thời gian họ luân hồi sẽ sai lệch mất

" Nói... Không thì nàng sẽ mất đủ 12 đứa! "

" Ngươi...! "

Selene nén bi phẫn lại thêm uất ức bấy lâu mà kiên cường nhìn Helios.

" Thử động vào bọn trẻ xem. "

Selene hóa ra vũ khí của nàng, Quyền Trượng Mặt Trăng.

" Selene, ta ko ngờ nàng ngoan đến thế? Năng lực nàng là gì? Ta là gì? Nàng thắng nổi ta sao? "

" Ko thể giết thì ta cũng cầm chân được ngươi! "

" Thì thế nào! Chúng trốn vào vòng luân hồi thì đã sao? Chúng chuyển sinh lúc nào ta giết lúc đó! "

Thiên Yết mắt loé quang man, hấn định mở miệng thì...

" Không cần thiết phải như thế chứ Helios! "

" Uranus!! "

Ma Kết xúc động hô 1 tiếng. Hắn mắt có chút ướt nhìn người đàn ông u ám ở phía xa kia.

Helios có là cha ruột thì Ma Kết cũng chả để tâm, cha của hắn chỉ có Uranus mà thôi.

Uranus cũng mãi nguyên gặt đầu nhìn thẳng nhóc của mình, nó lớn nhiều rồi.

" Ai đây? Con dâu tương lai của ta à? "

" Sẽ mau cho ông 1 đứa cháu thôi! "

Helios có hơi ko sắp xếp được mớ thông tin, tình hình có chút rối.

Từng thần quan gọi con của Selene, chả lẽ tất cả thần quan đều là cha chúng.

" Không phải ta đã ra lệnh cấm tất cả thần quan rời khỏi Thần Điện hay sao? "

" Helios, bọn ta đến đây ngại còn ko biết cảm ơn! "

" Pluto ngại cứ đùa. "

Helios cười lạnh đặc biệt vô cùng với Pluto. Pluto đứng bên cạnh Thiên Yết càng nhìn càng thấy họ giống nhau.

" Xin lỗi nhóc, ta ko ngờ hắn lại điên loạn đến mức này. Nếu chúng ta nói ra sự thật sớm hơn, thì có lẽ... "

Pluto xoa đầu Thiên Yết, ân hận cười chua xót. Thiên Yết bình thường đáp

" Đã qua "

Pluto sao ko nhận ra đôi mắt của bọn nhóc này như đã đánh mất động lực sống của chúng chứ.

" Helios, ngại đừng bước vào cuộc sống của bọn nhóc này lần nào nữa! "

Pluto đối chọi ánh mắt với Helios, 2 bên tỏ vẻ ko ai nhường ai.

" Pluto ngại ra lệnh cho ta?? "

Helios với tư thái vua chúa hỏi ngược lại.

" Ta nào có cái quyền ấy? Và ngại cũng nào có quyền chất vấn Selene! "

" Ta có chứ! "

" Tư cách gì? Chồng cô ấy? Bạn trai? Đáng tối cao? "

"..."

" Ngươi chả có quyền gì ở đây cả, làm ơn đi ngay đi! "

" Chỉ đi nếu có Selene! "

" Mơ tưởng, ta sẽ ko theo ngươi! "

Selene tuyệt tình chặt đứt ý định của Helios.

" Selene, đừng thách thức kiên nhẫn của ta. Em ko muốn mất những đứa con lại chứ? "

" Ngươi....!! "

Về mặt hung ác của Helios khiến Selene biết chắc rằng hắn ko nói đùa.

" Kết thúc được rồi! "

Thiên Yết xen ngang bầu ko khí trầm trọng.

" Helios nhĩ? "

" Sao? "

" Tặng ông 1 thứ, dành 500 năm suy nghĩ về nó đi! "

Thiên Yết từ đầu ngón tay bắn ra tia sáng xanh vào giữa mi tâm Helios. Helios như chết sững cả người lại, mắt hơi hé to nhìn Thiên Yết, rồi lại nhìn mọi người xung quanh.

Pluto như hiểu ro, nhìn về phía Thiên Yết

" Nhóc đã cho hấn thấy...! "

" Chả phải bí mật, hà có phải giấu giếm. Biết rồi thì thế nào, ko ai công nhận hấn cả. Pluto, gặp lại sau! "

Người người nói đuổi Thiên Yết đi vào tế đàn, lần này ko ai ngăn cản cả.

Kết giới hoàng đạo lại 1 lần nữa đc thiết lập quanh Sky, Helios như bị bài xích, Selene đem hấn dịch chuyển khỏi biên giới. Helios cũng ko hề chống trả, hấn sai nhiều rồi, nợ các con của hấn.

Lịch sử từ đó bị thay đổi và che giấu theo khế ước với thần không - thời gian. Tên 12 anh hùng biến mất, nguyên nhân cuộc chiến bị che giấu, cả kẻ chủ mưu là Erebos cũng đc giấu đi để bảo vệ danh dự hoàng tộc.

Ma pháp bắt tử của Selene chỉ là cái có được đem ra.

Xà Phu, kẻ giữ chìa khóa cánh cửa không - thời gian cũng theo dòng thời gian mà mất tích.

" Tôi ghét anh, thả ra. Yết, anh đâu rồi. Yết! "

" Vô nghĩa, để ta luân hồi mau cho rồi! "

" Liệu kiếp sau ta còn nhớ đến nhau! "

Bảy ngày trong không gian của thần đồng nghĩa được dùng 1 ngày cuối cùng ở không gian thật.

Ma Kết đã đưa Thiên Bình đến Bra. Bạch Dương đi mai táng xác Sư Tử.

Bạch Dương ôm lọ hài cốt vào trong lòng, mặc cho cái nóng thiêu đốt.

" Ta mang ngươi theo kiếp sau, đừng hòng trốn khỏi ta. Ta còn rất nhiều điều muốn hỏi ngươi! "

" Đã xong rồi. Vậy ta đi thôi! "

Dòng chảy lịch sử kết thúc, sự thật sáng tỏ.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Người mẹ thật sự

" Mừng trở về, Vương của ta!! "

Trung thần năm xưa nhịn ko được quỳ sụp xuống.

Ngàn vạn con dân Sky cũng nức nở quỳ bái hướng Nguyệt Tháp.

Không còn dung mạo của những pháp sư tầm thường kiếp này. Mà là quyền năng, sức mạnh thuộc về con cưng của trời kiếp trước.

Vì họ chính là tinh tú.

" Không thể nào.... Đó ko phải sự thật! "

" Quả báo... Là quả báo sao? "

Bạch Dương theo thứ tự dĩ nhiên thức tỉnh đầu tiên. Cô thanh tỉnh như vô tình lướt qua chỗ Sư Tử.

" Xử Nữ, sao cô ấy còn chưa tỉnh lại? "

Song Tử nôn nóng đứng trước mặt Xử Nữ đang nhắm chặt mắt kia.

" Thiên Bình!! "

Ma Kết cũng nôn nóng.

" Thiên Yết cũng ko tỉnh! "

Song Ngự vừa tỉnh lại thì điều đầu tiên cô làm là tìm Thiên Yết.

" Có sai sót gì sao?? "

" Ko có sai sót!! Là họ quá suy yếu mà thôi! "

Selene phân bua giải thích.

Song Ngự nghe xong lại yên tâm, cô vội bước sang đến Xử Nữ.

Như kì diệu, Song Ngự vừa gọi, Xử Nữ lập tức tỉnh giấc.

" Rời khỏi đây. "

Xử Nữ ngay lập tức kéo cô đi khiến cô kinh ngạc. Song Tử chen ngang

" Em muốn đi đâu? "

" Liên quan gì anh! Chúng ta chả thân nhau đâu! "

" Em nói dối, kiếp này em rõ ràng đã yêu tôi! "

" Ngưỡng mộ khác tình yêu. Xin anh rõ ràng, kiếp này tôi ko cho phép ai khác mang Ngự đi cả!"

Tình cảnh khá ư lộn xộn bị tiếng trầm lạnh phá tan.

" Em muốn đi đâu? "

Song Ngự lạnh người, ko cần đoán, chỉ có Thiên Yết mà thôi.

" Xử Nữ, mình mau thôi. "

Ko biết phải do quán tính, Song Ngự giục Xử Nữ. Vì chính Song Ngự cũng ko muốn đối mặt Thiên Yết.

" Ta ko cho phép! "

Thiên Yết nổi khí nộ, dùng băng khóa toàn bộ lối thoát.

" Anh định làm gì? "

Song Ngự run run nhìn Thiên Yết.

" Bắt vợ! "

Choang!!!

Băng va chạm dây gai khiến mảnh vỡ nơi nơi tung toé. Song Ngự là bị ánh mắt khủng bố của Thiên Yết dọa sợ đến phải trốn sau Xử Nữ.

" Thiên Yết, xin cậu dừng tay. Cậu muốn dọa chết mọi người đấy à? "

Bạch Dương ra tay khuyên ngăn. Thiên Yết như ko nghe, tiếp tục ra đòn. Lần này, cậu dùng hắc lửa, Xử Nữ nào phải đối thủ.

" Ko cho em đi đâu hết. Về với ta mau! "

" Thiên Yết, hạ thủ. Cậu muốn đả thương Xử Nữ hay sao? "

Song Tử cũng bay vào cuộc ẩu đả khuyển ngấn.

" Yết, anh làm gì thế? Sao lại đánh mấy cô ấy? "

Giọng nói chen ngang ám muội khiến mọi người kinh hãi dừng thế công.

Thiên Bình ko vui nhìn Thiên Yết, đánh đánh vai cậu.

" Đừng đánh con gái, anh thật tồi tệ! "

Song Ngư lẩn mọi người sững sờ. Trán Thiên Yết hơi nổi gân xanh.

" Ma Kết, đem cô ấy ra. "

Ma Kết có chút buồn lòng kéo Thiên Bình về phía mình.

" Thiên Bình, nghe anh này...! "

" Không Yết! "

" Kiếp trước ta vừa đi thì cậu cũng nợ phong lưu nhỉ? "

Xử Nữ khích bác cười. Điều đó càng làm Song Ngư nép vào cô hơn.

" Ko được khóc. Ta đợi chờ suốt 500 năm, chỉ muốn nhìn em cười! "

Nước mắt chưa kịp rơi cũng bị Thiên Yết làm cho rơi. Song Ngư thút thít ko chịu nhìn cậu.

" Thiên Yết, đừng loạn nữa! "

Selene lên tiếng nhắc nhở.

Thiên Yết vẫn vốn ko để tâm người khác. Xử Nữ đột nhiên ngắt xù, theo sau đó là Thiên Yết lơ mơ choáng.

" Ma lực bị suy yếu! "

Cậu đoán ra ngay nguyên nhân. Là do ma lực và cơ thể chưa dung hòa lẫn nhau, Thiên Yết vừa thức tỉnh đã bộc phát ma lực lớn nên hiện bị phản phệ.

Cả Xử Nữ lẫn Bạch Dương, Song Tử cũng bị phản phệ nốt.

" Ngư... Cầm em bỏ ta! "

Thiên Yết trước khi bất tỉnh vẫn kịp hướng Song Ngư phát ngôn chủ quyền. Bảo Bình rôi rít đến chỗ Song Ngư

" Chị dâu nhỏ, anh Thiên Yết ko phải như chị nghĩ ngờ đâu. Thiên Bình gọi anh ấy là do...! "

Bảo Bình cuống cuồng giải thích ngay trước khi hiểu lầm quá muộn.

" Cảm ơn.... Nhưng dù thế nào. Tớ cũng ko muốn đối mặt với anh ấy. Cả 2 bên nhau ko có kết cục tốt đẹp. "

Thiên Yết, chọn rồi bỏ anh là em đã buông bỏ. Đừng lại làm em lần nữa yêu anh.

Sự trở lại của họ vượt quá suy nghĩ của Selene. Đánh đấm vì tình.

Không hổ là con của mình, đến xuất hiện cũng hoành tráng nữa là.

" Vậy giờ ai có điều gì muốn hỏi ta nào? "

Selene dùng ma pháp áp đảo để chấn nhiếp đối phương. Mấy lão hay chống lại người cũng phải quỳ lại.

" Thần sai rồi thưa nữ hoàng! "

" Thần đã trách lầm người! "

Nguyên lão và Kang He liêu xiêu. Không tin được bọn nhóc họ ghét bỏ lại chính là người họ hâm mộ nhất. Thời gian qua rốt cuộc họ đã làm gì?

" Ha, ngày ta trả thù cũng tới rồi nhỉ? "

Một nụ cười man rợ vang lên trước sự hoảng loạn của mọi người. Song Tử hung ác liếc mắt về phía vua Mini.

Vua Mini bị liếc đến sợ hãi, trước mặt ông không phải là Song Tử hèn kém hay bị lãng nhục. Hắn giờ đây mới chính là vị vua thật sự của Mini, Đức vua Song Tử.

" Xin ngài tha tội hồi Đức vua. Niệm tình... Niệm tình kiếp này thần cũng là cha ruột của người mà thứ tội! " hắn hèn hạ quỳ xuống dập đầu.

Song Tử nghe hắn nói nhین không được mà cười khặc khặc.

" Người nói sao? Cha ta cơ đấy! Tên thấp kém như ngươi có tư cách sao? Yan He, nói cho hắn biết sự tầm thường đáng thương của hắn đi nào? "

Song Tử lấy lại phong thái vua chúa rất tự nhiên ra lệnh cho vị từng là thầy của mình. Yan He cũng rất mực cung kính nghe lời.

" Vua Mini, người được duy trì giống nòi đáng thương tới giờ đều là sự kiểm tra mà các vị vua dành cho người. Họ biết sau khi họ mất thì Sky sẽ không ai cai quản, từ đó sinh rối loạn. Họ chọn một nhánh dân thường gần gũi để họ lên ngôi, để xem vịt hóa thiên nga là giúp dân hay hại dân. Các đời đầu còn đỡ, vua và dân rất mực yêu thương nhau. Nhưng từ 200 năm trước, các người sinh tật xấu là hà hiếp dân chúng. Lúc nữ hoàng tình giặc thì sự ngu muội của các người đã ăn sâu vào não rồi. Nói cách khác, xuất thân hoàng tộc gì đó chỉ là để các vị vua chuyển kiếp mà thôi. Họ muốn chuyển kiếp đến nơi họ từng ở, ngò đầu lũ dốt nát các người muốn giết hay hại họ có chứ? "

Mọi người nghe xong thì mặt trắng bệch, trời ơi, thì ra..... Họ là người được các vị vua tin tưởng làm người chăm sóc sau khi họ chuyển sinh, vậy mà họ từng muốn giết vua.

" Vậy vua cũng có máu mủ với chúng thần mà. Đây là sự thật! "

" Không, nhớ cô gái kì lạ mà các người gặp không? Đó là phân thân của nữ hoàng Selene, bà dùng phân thân đã mang thai để thử lòng các người và cho các người cơ hội sửa đổi. Ngờ đầu lòng người ngu dốt, ngàn sai vạn sai! "

Song Tử tròn mắt hỏi " Vậy mẹ ta ở kiếp này cũng là phân thân! "

Selene gạt đầu " Ủ, con khỏi lo ta bị ăn hiếp. Phân thân từng là mẹ con đã về cơ thể ta rồi. Toàn bộ phân thân đều hoàn toàn mang kí ức tự mình nuôi nấng nên người, ta rất hạnh phúc! "

Selene dùng phân thân cũng chỉ để thỏa mong ước được 1 lần nuôi lớn con mình. Dạy tụi nó từng điều, nhìn tụi nó khôn lớn. Làm mẹ còn gì hạnh phúc hơn thế?

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Làm loạn

" Ngự!!! "

Thiên Yết vừa tỉnh đã bật dậy kêu hô tên cô.

" Thiên Yết?? "

Thiên Bình buồn bã nhìn anh

" Sao anh cứ gọi Ngự?? Là do anh yêu cô ấy sao? "

Thiên Yết mặt mày vô cùng khi thấy Thiên Bình ngồi cạnh giường mình. Mặt cậu trầm hẳn nhìn Ma Kết ở phía kia.

" Gì đây Ma Kết? Không phải ta bảo cậu xử lí sao? "

" Lỗi của tôi nhưng xin cậu, giúp tôi một ít đi! " Ma Kết khó xử năn nỉ Thiên Yết.

" Ta không quan tâm, giải quyết cho ta không người sẽ mất cô ta! " Thiên Yết tức giận phóng vút đi.

Thiên Bình ầm ức muốn chạy theo thì bị Ma Kết ôm giữ lại. Cô muốn đẩy anh đi

" Anh làm gì? Thả tôi ra, tôi muốn chạy theo Yết! "

" Đừng nói nữa, rõ ràng em là của tôi cơ mà! "

Ma Kết cả người run rẩy hôn cô, Thiên Bình không phản kháng, có cái gì quen thuộc mà cô đã quên sao?

Rầm!!!

Cái cửa đại sảnh Nguyệt Tháp bị tiêu hủy trong chớp mắt, Bảo Bình tròn mắt chạy đến đỡ Thiên Yết

" Anh... Anh làm gì ở đây vậy? Anh cần nghỉ ngơi! "

" Bảo Bình.... Song Ngư đâu? "

Bảo Bình khó xử " Ó.... Chị dâu nhỏ, xin lỗi, em không thể cho anh biết lúc này đc! "

" Nói! "

Thiên Yết gầm lên khiến Bảo Bình bị sợ sệt.

" Cậu giận dữ cái gì? Bảo Bình không được phép nói nên đừng nổi lửa với em ấy! "

Song Tử và Nhân Mã bay ra kéo Thiên Yết đang xung con giận.

" Hừ, nghĩ rằng ngăn đc ta! "

Thiên Yết dùng ma pháp gây chấn động không gian đẩy quật cả 2 ra xa.

" Bảo Bình, em không nghĩ thử sức chịu đựng của anh chứ? "

Thiên Yết đôi mắt tím loé ra tia sát khí làm Bảo Bình run rẩy

" Con nháo lớn cái gì? Song Ngư không muốn gặp con!"

Selene dùng uy áp đè ép khiến Thiên Yết khó chịu mà khụy người.

" Có ý gì? "

" Thiên Yết, theo mẹ vào phòng. Còn mấy đứa ở ngoài sửa lại cái cửa đi. "

Thiên Yết về không nhẫn nại theo Selene vào phòng. Ymer đứng nhìn cậu mà run như cây sậy

" Lỡ ngài ấy có trả thù vụ chúng ta mấy tháng nay không!?"

Namin phẩy tay " Nói gì thế? Ngài ấy không phải người nhỏ nhen thế đâu? "

Song Tử cười " Sao đây nhì Namin, Thiên Yết là tên nhỏ nhen nhất mà ta từng gặp đấy!! "

Namin khóc thét trong tâm hồn.

" Thiên Yết, nếu kiếp này con lại muốn giày vò làm tổn thương Song Ngư thì mẹ không cho phép! "

" Vì sao? "

" Kiếp trước là do con ép con bé, sao kiếp này không cho con bé 1 cơ hội yêu người khác!?"

" Không thể! "

Thiên Yết quả quyết, Selene thờ dài trước đứa con cứng đầu này.

" Con cố chấp cái gì? Dám gì Ngư còn yêu con. Mẹ không cho phép con làm tổn thương con bé lần nữa. Con cố chấp hệt như Helios thì mọi chuyện còn tệ thêm "

Thiên Yết nghiêng răng, Selene đem cả Helios vào làm ví dụ là để muốn cậu không yêu ngu muội để làm Ngự tổn thương nữa đây mà.

" Không thể! Helios không từ bỏ người thì sao cứ bắt con từ bỏ Ngự, em ấy là vợ con! "

Selene giận tái mặt, nhắc tới Helios là nàng lại không thích dù chính nàng khơi mào việc này.

" Được rồi, ta cho con cơ hội. Dùng thân phận của kẻ khác để làm Ngự yêu con lần nữa xem nào. Nếu được thì ta không cấm cản gì nữa! "

Thiên Yết đảo mắt suy tư đồng ý.

" Chấp nhận! "

Truyện "Nghịch Phách Hồn Loạn Thế" của "Tur Ca" là bản mẫu mình tạo nên Thiên Yết và Song Ngự, thêm cả 12 chòm sao.

Mong mọi người ủng hộ truyện của Tur Ca. Bạn iu của mình đó nha.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Mộng trong mộng

" Anh không định giành lại Song Ngự? "

Kim Ngự tóc vàng quang sắc dưới trời gió đẹp. Cự Giải lắc đầu cười khổ nhìn cô:

" Em không hiểu? Đến bây giờ tại sao em vẫn không hiểu? Người anh yêu chỉ có em! "

" Em biết! "

" Vậy sao em còn hỏi anh câu hỏi ấy? "

Kim Ngự đậm mặt cười nhẹ với Cự Giải, cô tiến tới xà vào lòng hắn.

" Vì em quá hiểu nên em không sợ mất anh, cũng không dại dột để lỡ anh lần nữa! "

" Em...! "

Cự Giải cảm động đến chảy lệ châu, hắn là hi sinh rất nhiều từ kiếp này sang kiếp khác. Đêm đêm nằm mộng mà chẳng ngờ là tiên tri hay thực.

Một môi đến thế này, chỉ mong lần nữa được ôm cô, chăm sóc cô và yêu cô.

" Chúng ta có được hạnh phúc rồi. Hãy giúp bọn họ nhận ra tình cảm chôn sâu của họ đi! "

" Em là nói...! "

" Bảo Bình, làm cho anh 1 loại thuốc! "

" Không thể, tác dụng phụ quá lớn. Cơ thể anh còn chưa điều dưỡng tốt, càng hưởng chi... Trái tim của Thiên Bình kẹt ở trong anh sẽ lấy mạng anh lúc nào không hay? "

Bảo Bình e ngại trái tim quái vật ngự ở bên trong Thiên Yết vô cùng.

" Không lo, có cách hóa giải nó đấy. Em giúp anh là tốt! "

" Anh ơi, sao anh lại ngồi ở đây? "

Một đứa nhóc ghì cái áo choàng của Sư Tử. Cậu nhanh tay bịt mũi tên nhóc.

" Suyt, be bé cái mồm thui! "

Sư Tử cảnh giác, e dè liếc cô gái phía xa. Hắn không khỏi khó chịu, cô là biết ma pháp hay dùng cấp dưới cũng được. Hà cớ gì một thân cura từng tấm ván, đóng từng cây đinh.

Bạch Dương khi tỉnh lại thì vứt bỏ mọi chuyện sau lưng. Về cô nhi viện năm nào xây dựng lại nó, để chuộc lỗi, để bình tĩnh tâm tình. Cô không định đối mặt với Sư Tử.

Tuyết tan rồi... Trái tim lạnh giá của em vẫn chưa mở lòng chào đón anh sao?

" Song Ngư, em nói đi. Em vẫn sẽ ở cạnh bên chị chứ? "

Xử Nữ ỷ lại mà ôm lấy Song Ngư không buông.

Song Ngư khó xử lại tự trách, cô vẫn nở nụ cười ngọt ngào " Vâng, em sẽ ở mãi bên Xử Nữ! "

Đây là ràng buộc cố chấp Xử Nữ dành cho cô. Song Ngư có lỗi với Xử Nữ nhiều lắm.

Xử Nữ chọn chết trên tay Thiên Yết để mong sớm gặp cô.

Ở vòng luân hồi, trước mặt Thần Không - Thời Gian, Xử Nữ đã ước kiếp sau được yêu Song Ngư mà không gì ngăn cản.

Điều đó càng làm Ngư thương Nữ nhiều lắm. Đến mức lựa chọn từ bỏ Thiên Yết.

" Mấy đứa trẻ đáng yêu của ta. Xem ra mấy đứa còn chưa đủ nhìn nhận rõ tình cảm trong lòng nhỉ? Để mẹ giúp cho! "

Ding dong!!!

Đồng hồ điểm 12 giờ. Hầu như chả ai muốn đi ngủ cả, cả đất nước tiệc vui linh đình nhộn nhịp vô cùng.

Cả 12 bạn trẻ vẫn còn thức mà bi sầu ngắm trăng sao. Ngắm vòng hoàng đạo hoàn chỉnh trụ trên bầu trời Sky to lớn.

Đột nhiên cả 12 người đều nhắm mắt ngủ say.

Ma pháp trò chơi của Selene - Mơ Ước Mơ.

Đêm người người kết nối nhau vào không gian giấc mộng.

6 anh chàng nhìn nhau ngơ ngàng.

" Sao các cậu ở đây? "

" Không biết nữa! "

" Đây là ma pháp của mẹ "

" Bà ấy muốn gì? "

Bum!!!

Selene thỉnh thoảng hiện ra, đồ cô tiên phép thuật được bà khóa lên có chút cura sừng làm ghé nhưng chung ra thì cũng hợp.

" Mừng đến thế giới của ta, các con trai! "

" Muốn làm gì đây? "

" Ở đây có 6 cánh cửa. Mỗi cánh cửa là 1 câu chuyện cổ tích, tiểu thuyết văn học được lưu truyền xa xưa. Mấy đứa chắc chưa bao giờ đọc đâu! "

Sự thật là 6 người này hình như chưa từng đọc truyện thật. Nhân Mã và Cự Giải thì may ra thì hơi hơi.

" Chinh phục câu chuyện rồi gặp công chúa. Ta cho mấy đứa 1 cơ hội để tỏ tình đấy. Làm không được thì rút, ta gả con gái ta cho người khác! "

Mấy anh nghe đến đây tức điên đầu, sôi máu não. Biết là Selene nào giỡn chơi vụ này, có khi làm thiệt thì ngán sao được.

" Trên công có viết tên, còn không mau vào! "

Đến Thiên Yết cũng phải cắn răng chịu nhục tham gia trò chơi ngốc xít này.

" Helios đại nhân, ngài không muốn đến thăm họ sao ạ? "

" Không biết nữa! "

" Ngài lo rằng họ không muốn gặp ngài? "

" Cũng có thể! "

Helios buồn rầu ngắm mặt trăng qua ô cửa sổ.

" Máy vị thần quan rù nhau đến Sky chơi trong vài ngày tới đó ạ! "

Cổng 1 - Sư Tử. Truyện cô bé quàng khăn đỏ.

Cổng 2 - Song Tử. Truyện người đẹp và quái vật.

Cổng 3 - Cự Giải. Truyện hổ vàng hổ bạc.

Chương sau gặp!!!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Quàng khăn đỏ bị nguyên rủa

Có một ngôi làng nhỏ phía Đông, có đôi vợ chồng lương thiện sinh được một cô bé gái đầu lòng.

Cô có đôi mắt như loại đá quý đỏ hồng trong đêm sao, tóc trắng như suối mây. Họ quyết định đặt tên cho cô là Bạch Dương, còn được gọi là quàng khăn đỏ.

Khăn đỏ đáng yêu lại xinh xắn, cô có đôi bàn tay khéo léo giúp chữa lành đau đớn mọi người.

Cô trầm tĩnh điềm đạm, mọi người ai cũng yêu quý cô. Cho đến khi một vụ phù thủy do ghen ghét cô. Á nguyên rủa khăn đỏ không được có cảm xúc.

Còn điều kiện hóa giải thì từ từ biết...

Khăn đỏ được mẹ giao cho giỏ bánh để đem đến nhà bà.

" Trời, sao mặt ta lại thế này?? "

Trong khu rừng xa xa, một con sói đen xấu xí gặm rú.

Sư Tử không thể nhẫn tâm tin được đây lại là cậu. Xấu chết được.

Thiên Yết, Ma Kết và Nhân Mã nhìn cậu qua gương không khỏi thương cho.

Sư Tử xấu thì không nói, quan trọng là cậu sắp chết vì ăn nhầm bã sói đây này. Sao số phận con nhân vật cậu thảm thương đến vậy chứ?

Lại ko được dùng ma pháp.

Dừng!!!

Một quyển sách hiện ra trước mắt cậu.

Người chơi Sur Từ, nhiệm vụ là to để có người đến cứu. Không cậu ngòm là vừa.

Sur Từ bắt lực trước trò chơi diên này.

"Người cần ta giúp chứ? "

Sur Từ diên tiết ngắng đầu thì... Rầm!!

Lại chúa, người đầu đẹp vậy? Nàng ta thật quen thuộc nhưng ta không thể nhớ.

Xử Nữ loay hoay dùng chiếc lá múc một ít nước suối rửa máu cho Sur Từ. Sur Từ đem súc sạch máu trong họng, phun toẹt bãi máu đen ra ngoài.

"Người là trúng độc, ta biết cách giải. Nuốt cái cây này, nhớ nhai kĩ! "

Sur Từ nhàm chán nhai ngon lành, người đẹp cho thì nên tận hưởng.

Hắn quyết định muốn nữ nhân này làm vợ hắn.

Bạch Dương đi đến dãy núi nhỏ hẹp. Cô nghe thấy giọng một người đàn ông.

"Xin hãy giúp tôi! "

Giọng phát ra từ dưới hố sâu. Bạch Dương nhanh trí dùng sợi dây leo dài quăng xuống.

Cự giải trèo lên, một lúc lâu mới lên được, Bạch Dương cũng tốn không ít công sức để giúp hắn.

Cự Giải đem theo sau lưng là một cô gái khác, cô gái ngủ say, tóc vàng lấp lánh.

"Cả 2 bị rơi xuống dưới đó à? "

Cự Giải cũng khó hiểu gãi tóc

"À ko, có một thứ... Bảo tôi phải leo xuống hố đó cứu người. Cũng ngờ đâu giữa chừng dây bị đứt và kẹt dưới đó. "

Cự Giải - nhiệm vụ giải cứu hoàn thành.

"Anh có thể chỉ đường cho tôi chứ? Tôi muốn đến nhà bà để tặng bà rỏ bánh! "

"Được chứ, tôi rất rành khu này. Au...! " Cự Giải chân chột khựng, rên lên một tiếng.

"Chân anh bị thương sao? Để tôi xem! "

"Không, tôi...! "

Không cho cậu kịp phản ứng, Bạch Dương đã cúi người tháo đôi giày của cậu ra. Cổ chân cậu sưng phù.

"Khá nghiêm trọng, bị đá tảng cán sao? "

"À.. Ừm, tựa tựa như vậy? " cậu không thể nói là bị vàng tảng đè được, ai tin cái chuyện hoang đường này chứ?

Bạch Dương thi phép, rất mau vết thương đã lành hẳn, sưng phù dấu vết cũng không còn.

Cự Giải cảm thán "Thật thần kì! Phải chăng cô là quàng khăn đỏ mà mọi người hay nhắc đến? "

"Vâng, là tôi! " cô không chút che giấu gật đầu.

Cự Giải gãi đầu cười hiền lành, hắn hơi mang lòng thương nhớ đến nữ nhân trong sáng không vương bụi trần này.

"Gương kia ngự ở trên giường! Thế gian ai hợp với người tài khôi như ta? "

Vị vua ảo tưởng sức mạnh ngày ngày chìm đắm trong phòng hót véo von mãi một câu. Gương chưa kịp trả lời thì cái mở hán đã ba loa bỏ ló liếng thoáng không ngừng.

" Ôi giỏi, ta biết mà, làm gì có ai xứng với vẻ đẹp của ta chứ? "

Quá mệt mỏi với chuyện này, gương thần đành biến hấn thành con thú mỏ vịt để hấn hết ba hoa chích choè.

" Á!!! " ngẩng nhìn nhan sắc mới trong gương, hấn ngất liệm vì shock.

Tiếc thương cho thằng bé, hót lăm vào.

Trên mặt gương hiện ra hình ảnh của 3 cô gái, Xử Nữ, Bạch Dương và Kim Ngưu.

" Làm cho 1 trong 3 cô nàng này thật lòng yêu ngươi, không thì sống mãi với kiếp thú mỏ vịt đi. Bye! " Gương thần nạnh nùng không từ mà biệt.

Song Tử -nhiệm vụ tìm ra tình yêu đích thực.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Selene thật cơ trí

Vua ra lệnh cho quân lính lục bắt bằng được 3 cô gái trong tranh vẽ.

" Sức khoẻ anh đã tốt lên rất nhiều rồi. Tôi phải vào thị trấn mua chút đồ, có thể một thời gian không tới bầu bạn với anh được, anh đừng lo lắng nha! "

Nàng vô tình cứu được chú sói này, nhờ đâu ngày ngày nó đều bám lấy nàng, rồi cũng thành thói quen.

Mất nàng không dám đối diện hấn, chao đảo. Nàng là không phải đi mua đồ mà là vào kinh thành làm vợ nhà vua. Nếu làm vợ hấn ta thì gia đình nàng sẽ được nhận sinh lễ rất là hậu hĩnh, có như thế kinh tế gia đình mới được giải quyết, cha mẹ không còn lo ăn mặc khan khổ.

Thú vật rất nhạy bén trong việc quan sát, Sư Tử nhận ra, Xử Nữ đang nói dối. Nhưng hấn không vạch trần nàng.

Bạch Dương rất ưa thích tiệm bánh của Cự Giải nên thường xuyên ghé qua nhâm nhi chút bánh và cùng hấn trò chuyện.

Cha mẹ nàng đề cập nàng đến chuyện cưới hỏi nhà vua, nàng cũng chẳng để tâm mấy, ư thuận đồng ý cho rồi. Nàng lần này ghé thăm nhà bà, cũng sẵn tiện ăn cái bánh cuối ở tiệm hấn vậy.

Mà hình như trong bản vẽ có hình cô gái mà Cự

Giải cứu lúc trước luôn thì phải.

" Chẳng không hiểu tâm ý của thiếp sao? Thiếp chỉ yêu mỗi mình chàng, thiếp không muốn làm hoàng hậu! "

Vừa bước lại gần tiệm bánh đã có drama đề hóng, giọng cô gái nào tự tin tỏ tình thế nhỉ?

Bạch Dương nép người vào một bụi cây xanh, gần đó là Kim Ngưu và Cự Giải.

Họ đang tranh luận cái gì sao?

" Tiểu thư, xin nàng hãy chết tâm đi. Hạ nhân nào xứng với người! " Cự Giải chân thành khuyên nhủ.

Kim Ngưu đau lòng, cắn chặt môi " Không, chàng là người duy nhất mà ta yêu. Chàng cứu ta nên ta nguyện lấy thân báo đáp, chẳng lẽ ta xấu đến nỗi chàng căm ghét! "

" Ta không có ý đó! "

" Chàng chính là ý đó! "

Kim Ngưu xách váy bỏ đi, Bạch Dương bắt ngờ nhảy ra dí theo " An tâm, tôi sẽ khuyên nhủ nàng ta! " ra hiệu cho Cự Giải rồi nàng chạy mất tăm.

Cự Giải hốt hoảng nhìn Bạch Dương chạy khỏi, hấn mắt nhắm tịt thông báo trong tay. Hấn không thể có ý với khăn đỏ được, vì cô ấy cũng sắp làm vợ nhà vua kia mà. Thân phận của hấn, không xứng với 2 nàng.

Kim Nguu ngồi khóc lóc bên dòng sông xanh, Bạch Dương ngồi bên cạnh vỗ vỗ lưng cô " Cô ổn chứ? "

" Híc... Cảm ơn, tôi ổn! "

" Ủ! Cô có tâm sự gì sao!?"

" Cự Giải yêu cô, mà hai ta lại bị ép phải lấy nhà vua, chắc cô cũng đau lòng không kém gì tôi! "

Bạch Dương giọng quyết tuyệt " Không hề, Cự Giải không yêu tôi. Anh ta là ngưỡng mộ! "

" Không, anh ấy yêu cô! "

" Cô nhầm rồi, tình yêu còn vĩ đại hơn nhiều. Tôi không biết mình đã trải qua yêu hay chưa? Nhưng... yêu là khao khát mang đến hạnh phúc cho đối tượng! "

" Ra thế! Tôi...Yêu Cự Giải. Từ bé do được bà tiên ban phúc nên tôi có thể tạo những vật mình muốn thành vàng. Ai cũng vì thế lợi dụng tôi, đến khi quá mệt mỏi, tôi tự sát. Nhảy xuống cái hồ đầy vàng để mai táng thân mình! "

Bạch Dương muốn bái phục, cái chết này cũng quá xa xỉ đi.

" Cự Giải nhảy xuống cứu tôi, anh ta không quan tâm những thỏi vàng chất xung quanh, chỉ lo lắng tìm cách mang tôi ra khỏi miệng hổ! "

" Chuyện tình tuyệt đẹp, nào, khi yết kiến nhà vua tôi sẽ giúp cô thuyết phục ông ấy. Đảm bảo cô cùng Cự Giải sẽ se duyên vợ chồng! "

" Thật sao, cảm ơn cô! Tôi nhất định sẽ trả ơn! " mắt Kim Nguu loé lên một tia suy tính khi nhìn đối diện về ngày thơ của Bạch Dương.

" Rốt cuộc thì 3 thăng ngục này làm trò gì thế? " Ma Kết có độ muốn quý lại, không phải là giúp tình cảm đôi bên cải thiện sao? Có sao giờ lại yêu đương lộn từa lura rồi thế này?

Selene lơ lửng một bên suy ngẫm " O... Hình như mẹ tính lộn rồi thì phải, lẽ ra phải theo cặp mà ta! "

Nhân Mã nghi ngờ với người mẹ kính mến của mình, mọi chuyện lại càng rối to thêm chứ chả đùa.

" Có ổn không? " Thiên Yết không cho rằng kế hoạch của Selene sẽ thành công.

" Mấy đứa ý kiến gì hả? Coi đi rồi nói, mọi cặp sẽ có một cái kết viên mãn mà thôi! " Không cho là mình làm sai, cô nàng kiên quyết.

" Song Tử, mau ra lệnh bắt con sói ở làng Khăn Quàng về đây đi! " Gương thần nêu ý kiến.

" Há? Để làm chi? " con thú mỏ vịt nào đó vẫn còn giận hờn vô cùng.

" Kêu bắt thì bắt về đi, rõ nhiều chuyện. Nếu cô vợ nào biết bí mật của người rồi mà không chịu yêu người thì cứ để cô ta cho sói ăn có hay hơn không? "

" Nghe hay đấy! "

" Đức vua, thần có một ý còn hay hơn. Người có muốn nghe chứ ạ? " Một bóng người không chút ngần ngại mà bước vào phòng riêng của nhà vua.

" À, dạo chơi đã chịu về rồi đấy à? Kim Nguu công tước!"

" Thứ lỗi cho thần, nhờ bệ hạ dân tin khắp vương quốc nói muốn thần làm vợ người thì thần mới chịu về đây ạ! "

" Ta là định hù người về giúp ta cai quản ngai vàng 1 thời gian thôi, hình dạng của ta bây giờ rất bất tiện. " Song Tử phe phẩy cái thân " nuốt "

" Sao sáng kiến người đưa ra là gì? "

" Vâng, người thích cô nào 1 trong Xứ Nữ và Bạch Dương thì cứ việc giữ lại. Còn người kia cứ vứt làm mồi cho sói có phải hơn không? "

" Người có thú vui là đấy, nhưng ta thích! "

Sự mưu mô ở bên trong 2 người.

Ngày 2 cô gái vào cung điện, không phải là hôn lễ tung bừng, chỉ đơn giản là yết kiến nhà vua.

Song Tử ngồi sau tấm rèm, bên hân là Kim Ngu kiêm chức quan thân cận nhất với hân.

Song Tử ánh nhìn Xử Nữ đầu tiên đã bị nàng hớp hồn. " Kim Ngu, ta ưng cô tóc xanh lá á! "

Kim Ngu cười nhạt " Thế sao? "

" Lính đâu, giữ Bạch Dương lại. Còn Xử Nữ thả làm mối sống cho ác sói xoi tái! "

" Này Kim Ngu, người nói gì thế hả? "

" Bệ hạ, người trật tự, quên mất thứ chúng ta đã bàn rồi sao? "

" À ừm! "

Bạch Dương nhận ra giọng Kim Ngu ngay, sao cô ấy lại...

Không biết là do thế nào, Sur Tử với cương vị hình hài con sói, phá tan xiềng xích nhảy vọt trước cung điện mà há mồm ngậm lấy Bạch Dương. Như là con nghiện, một thứ vật thu hút người khác, hân bỏ lại Xử Nữ mà đem Bạch Dương đi không chút chân chờ.

Xử Nữ đau đớn nhìn con sói chạy bay, có sao lại không mang cả cô theo. Cô không muốn gả cho nhà vua.

Bạch Dương được thả xuống khỏi mồm sói đã là lúc họ ở trong lòng.

Nàng khuôn mặt lạnh tanh nhìn con sói xấu xí " Sao lại giúp ta? "

" Ta không biết? Ta tưởng chừng đã gặp qua cô ở đâu rồi! "

" Cảm ơn người chú sói! Ta trả ơn người thế nào bây giờ? "

" Không, ta...! "

Loạt xoạt!

" Bạch Dương, ơn chúa em vẫn an toàn! " Cự Giải từ bụi cây lao ra ôm lấy Bạch Dương.

" Con người, buông cô ấy ra! " Sur Tử quát ầm vì cảnh tượng trước mắt.

Cự Giải nghiêm nghị đem Bạch Dương chắn sau lưng mình " Chú sói này, tôi biết ơn cậu đã cứu Bạch Dương nhưng cậu có tư cách gì để ra lệnh cho tôi. "

" Tư cách.... Ta cứu cô ấy nên cô ấy phải thành vợ của ta! "

" Sói này... Cậu đã từng nghĩ cô ấy có muốn hay không? Cậu đã lắng nghe ý kiến cô ấy với cậu chứ? Yêu là thấu hiểu lẫn nhau, cậu hiểu chứ? "

" Ta....! "

Bạch Dương chộp lấy vai Cự Giải " Đủ rồi, cậu và Kim Ngu có gì giấu giếm tôi phải không? "

" Đức vua Song Tử của tôi, chỉ khi một người chấp nhận hình hài xấu xí này của ngài thì chúng tôi cô ấy yêu ngài. Cô ấy sẽ chấp nhận hết dù là mặt xấu hay tốt của ngài. Chỉ cần ngài chia sẻ cùng cô ấy! "

Tĩnh!!!

6 người được di chuyển ra khỏi thế giới giấc mơ ---

" Cái quái gì vừa diễn ra, mình là thú mỏ vịt á? "

" Là mơ thôi thằng đàn! "

" Selene mama, có phải Cự Giải và Kim Ngu là gián điệp của người không? " không để mọi người kịp tiêu hóa, Bạch Dương vạch thủ đoạn của Selene.

" Bạch Dương rất nhạy bén, đúng vậy. Cự Giải và Kim Ngưu không bị mất trí nhớ, họ vào đó nhằm dạy các con những phần thiếu khuyết của các đôi lứa khi yêu mà thôi! "

Selene kinh dị cười nhìn 3 chàng còn chưa tham gia " Ba đứa chuẩn bị đi là vừa! "

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Rời đi

" Ma pháp mộng cảnh này của người không chặt chẽ. Có phải ma lực vẫn chưa hoàn toàn hồi phục đủ phải hay không? "

Thiên Yết bắt giác chau mày nhìn Selene, hần chủ động cầm tay Selene để kiểm tra.

Selene như một đứa trẻ chột dạ vì bị bắt lỗi. Ma lực của nàng đúng là rất yếu.

Thiên Yết điềm tĩnh suy nghĩ, hần truyền một phần ma lực cho nàng, dù rằng ma lực của hần cũng chưa hồi phục hết.

" Thay vì là một mộng cảnh thật ảo bất phân thì ta muốn tự mình lần nữa chấp nhận lấy ta thật lòng ở thế giới thật kia. Người đã vì bọn ta mà vất vả suốt 500 năm nay rồi. Hãy nghỉ ngơi đi! "

Với Selene, hần không có chút kiêu lời tí nào. Đây là sự tôn trọng hần dành cho một người mẹ đã hi sinh vì bọn hần.

Selene mỉm cười bởi đứa con trai tàn bạo nhà mình cũng có ngày hiểu chuyện, nàng lim dim ngủ thiếp đi.

Thế là mọi người trở lại giấc ngủ trừ 6 vị đã phiêu lưu trong mộng cảnh chắc đêm nay sẽ mất ngủ đây .

" Anh Yết. Loại thuốc mà anh cần đây ạ! "

Bảo Bình trao cho Thiên Yết một lọ thuốc, vẻ mặt môi trên mặt nàng là hiểu rõ nàng đã nhọc công cỡ nào.

Thiên Yết nhận lấy lọ thuốc, đem vớt nàng ngủ vào trong lòng Nhân Mã.

Suah chua xót nói " Có sao em lại là công chúa Song Ngư luân hồi chứ? "

Thoát khỏi 12 cánh cổng, hần không chỉ không có thành công thành vua mà ngược lại còn nhận được tin dữ, Song Ngư là một trong 12 vị vua chuyển thế. Cay đắng hơn nàng còn là vợ của Thiên Yết đức vua.

Suah ko ngại cướp nàng đi khỏi Thiên Yết, vấn đề là Song Ngư từ chối. Nàng muốn bên Xứ Nữ .

Về địa vị, sức mạnh,... Hần giờ đây ko cách nào với tới Song Ngư nữa rồi. Khi xưa hần mơ mộng muốn thành vua, nếu đạt được một điều ước, hần muốn biến Song Ngư thành nữ nhân.

Vậy mà giờ sao? Song Ngư đã là nữ nhân, mà hần đã ko còn cơ hội.

Song Ngư điềm tĩnh đối diện, nàng đáng yêu cười " Suah, tình cảm mà cậu dành cho mình. Mình hiểu, cậu là một nam nhân tốt. Trách hai ta ko có duyên phận, trách sao mình ko gặp nhau sớm hơn, trách mình lại đại khờ trót yêu người kia trước khi có dịp yêu cậu! "

Nói đến đây, nàng đã khóc ko thành tiếng. Suah thì đỡ dần cười khan.

" Ko đúng, kiếp này của em, là anh gặp em trước Thiên Yết, là anh yêu em trước Thiên Yết . Anh sẽ cho em tất cả sự yêu thương mà Thiên Yết kiếp trước ko mang đến được cho em. " Suah cuồng thét gào vô vọng.

" Ko thể, đã ko thể nữa rồi Suah. Đừng yêu mình nữa. Hai ta sẽ ko đến được nhau. Bởi Thiên Yết có thể sẽ...! "

Song Ngư nức nở chạy đi. Bỏ lại Suah tự giãy vò, trách cứ bản thân hần ko đủ mạnh để tự tay đoạt lấy cô gái hần mãi yêu. Đã yêu em từ lâu rồi.

Song Ngu từ xưa đã rất thích dạo chơi đất liền rồi, tiếc là kiếp trước bị Thiên Yết giam cầm nên nàng không có cơ hội. Đến kiếp này vẫn vậy, không mau rồi đi khỏi đây thì Thiên Yết sẽ bắt nàng lại mất, nàng muốn cùng Xử Nữ phiêu bạt đi khắp nơi. Thậm chí là phiêu lưu khỏi lãnh thổ của Sky.

Nàng không muốn mình là một gánh nặng cho anh ấy như kiếp trước, vì nàng mà anh ấy bị Xà Phu hại, vì nàng mà anh ấy suýt bỏ mạng

Còn rất yêu anh nhưng nàng vẫn sợ mọi chuyện sẽ lại tiếp diễn. Đến tận bây giờ nàng vẫn còn tự hỏi, Thiên Yết có yêu nàng ko?

Còn Suah, nàng có lỗi với cậu ấy nhiều.

Xử Nữ từ phía sau ôm lấy Song Ngu, dù khuôn mặt Xử có chút tái nhợt nhưng vẫn tìm tìm cười sùng nịnh.

" Em đang nghĩ gì thế? "

Song Ngu lễ phép đáp lại bằng giọng ngọt nhẹ " Em chợt nghĩ hai ta đột ngột bỏ đi thế này thì có sao ko. Ta ko cần chào tạm biệt mẹ ạ! "

" Ko cần đâu, mẹ đã ngủ say rồi. Chúng ta cũng có phải đi lun đâu, sẽ quay về mà! "

" Vâng! "

Xử Nữ nắm bàn tay Ngu khá chặt, dắt đi đến cánh cổng dịch chuyển. Hình ảnh hai người nồng ấm dính lấy nhau. Chú ý sẽ nhận ra Song Ngu đang mặc nam trang.

Với quyền lực hiện tại họ có trong tay thì việc Song Ngu có trong tay kẹo biến đổi hình dáng là ko khó. Nuốt vào viên kẹo ngon ngọt. Chẳng mấy chốc nàng biến lại dáng vẻ nam nhân suốt mấy năm vẫn dùng, thậm chí còn cao lên và cơ thể tăng thêm nét vạm vỡ, nam tính.

Cắt khoát cắt gọn mái tóc bạch kim dài tuôn xả, nàng giờ đây không còn là Song Ngu, mà là nam nhân của Xử Nữ .

Hành động của Ngu khiến sự chờ đợi của Nữ hơn 500 năm là rất đáng, Song Ngu vì nàng mà trở thành nam nhân khiến lòng nàng ảm áp kỉ lậ nhưng sao nó vẫn không giống lúc nàng ở cạnh Song Từ nhỉ?

Xử Nữ càng ko muốn tự tìm hiểu lí do, hiện tại nàng chỉ mong cùng Ngu trú ở nơi xa lánh sống bình lặng mà thôi.

Những ai có mặt ở buổi việc hôm trước đều nhìn ra, dây tơ rết má, gian tình của 12 vị vua trong truyền thuyết còn rắc rối hơn cả lời đồn.

Đặc biệt nhất là 2 vị Xử Nữ và Song Ngu là nguyên do chính của vụ đánh nhau loạn xạ kia.

Fuan đã đứng đó trước, hẳn đã đứng đợi chờ Xử Nữ đã rất lâu, rất lâu rồi. Hẳn là bấy tôi trung thành của nàng.

Hai người họ âm thầm mà đi, ở cổng dịch chuyển thì cả hai khá bất ngờ vì ko thấy bị ai ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Bị tấn công - bị bắt đi

Thiên Bình sầu khóc ở mộ mẹ nuôi suốt mấy ngày liền. Nàng oan ức kể lể các chuyện nào là bị " Thiên Yết " kiếp trước giam cầm rồi giờ bị bỏ rơi.

Ma Kết dùng đủ biện pháp nhưng vô dụng, nàng vẫn không nhớ tới hẳn. Nàng nhầm tưởng người trong kí ức nàng là Thiên Yết chứ nào phải hẳn đây.

Giờ đây hẳn không còn được gần gũi, ôm ấp, hay bá đạo chiếm lấy nàng. Vì nàng lun coi hẳn là người lạ.

" Thiên Bình, cô không phải hận nhất là " Thiên Yết " sao? Hẳn cưỡng đoạt cô, giam cầm cô, lừa dối cô. Có sao giờ đây cô lại yêu hẳn tha thiết thế? "

" Lại là anh sao? Sao anh cứ theo tôi mãi thế? " Thiên Bình nghe câu hỏi cũng khó xử.

" Trả lời tôi! " hẳn đã từng khao khát nàng yêu hẳn. Nhưng lúc nàng đã yêu hẳn, đối tượng không chính là hẳn. Nhầm lẫn anh thành Thiên Yết, em ngốc lắm.

" Tôi phát hiện mình rõ ràng yêu anh ấy là nhờ kiếp này. Kiếp này anh ấy biến thành một cô gái mù đáng thương, tôi có dịp chăm sóc, bảo vệ anh ấy. Dần dần, tôi muốn chăm sóc người con trai ấy cả đời. Không phải lúc nào anh ấy cũng làm đau tôi, khi bị mù, anh ấy ảm áp và hiền hòa lắm. Tôi yêu anh ấy từ khi đó. "

Thiên Bình cười hạnh phúc, nàng chọn quên đi đau khổ đã qua để đón nhận lần nữa người con trai ấy.

Ma Kết chưa xót lại an lòng mỉm cười. Thiên Bình, anh thề, sẽ mang kí ức về lại với em. Nếu không thề, anh sẽ đem đến cho em những kí ức mai sau tốt đẹp hơn cả.

" Tôi cũng yêu em! "

Nghe Ma Kết bộc lộ tâm tư bao lần thì Thiên Bình vẫn rất khó chấp nhận. Bởi vốn dĩ nàng hiện chung tình với " Thiên Yết ".

Biết rất rõ nàng không nhận ra mình nữa nhưng hắn vẫn tỏ rõ tâm tư.

Đoàng!!!

Cú nổ lớn xảy ra vùi lấp Thiên Bình trong lớp đất đá, may là nàng nhanh né được.

Một tên áo choàng đen bay phát phối trên cao. Mặt hắn bị che kín, từ người hắn phát ra nguồn ma lực dao động khiến Ma Kết phải cảnh giác cao độ.

Hắn xuất hiện và tung chiêu đầy bất ngờ đến Ma Kết không phát hiện ra được. Hắn ma pháp tên này rất tà dị.

" Con nhóc, ngươi là nguyên tố tinh khiết phải không! Đi theo ta, không thì cô sẽ chịu đau đấy! "

Nội tâm làm cho Thiên Bình run sợ kẻ này vô cùng.

Ma Kết đứng chắn trước nàng. Cơ thể kiếp này hiện tại chỉ mới 16 tuổi, cấp độ ma lực không còn được cao như kiếp trước, e rằng hắn không phải đối thủ của tên áo choàng.

Mà tên dốt nát kia đã chạm đến điểm cảm của Ma Kết, dám đe dọa với cô gái của hắn.

" Đừng sợ! "

Hắn không chỉ trấn an nàng, còn tạo cả ma trận bảo vệ nàng.

" Đợi ta một chút, giải quyết xong ta sẽ đưa em về. "

" Ta không thích vòng vo. Nhả nhanh, mày không phải đối thủ của ta. "

" Thử mới biết! "

Ma Kết đáp trả lại bằng vụ nổ không trung nơi kẻ kia vừa trụ ở.

" Hắc Vụ Mê Trận! "

" Ha, thú vị. Nhà ngươi thi triển được tà cổ thuật. Thảo nào có chút cao ngạo đấy. "

" Cảm ngay, động đến em ấy. Ta sẽ trả cho ngươi gấp ngàn lần! "

Ma Kết thật sự nổi giận, khi này nếu Thiên Bình không nhanh tự thoát ra kịp thì ít nhiều cũng bị thương. Hắn muốn giết kẻ này.

" Nghe con, tà cổ thuật sơ cấp dạng này. Vô dụng với ta! "

Kẻ kia trực tiếp hóa giải chiêu thức của Ma Kết.

" Vậy cái này thì sao? "

" Bộc Vụ Tinh! Đại Sơn Tỏa Địa! "

Mặt đất như núi cao mọc lên dâng cao đến nỗi bay cũng không tránh bị giam.

Tên áo choàng đem lấy tốc độ nhanh nhất phóng nhanh muốn thoát từ khoảng trống bên trên.

Ma Kết cười lạnh, ngón tay chỉ lên trời rồi như chỉ huy một vật gì đó.

" Phũ! "

Cảnh tượng kì diệu xuất hiện, trên trời cao, một ngôi sao chói sẹt qua tầng mây đậm xuống ngày càng gần.

Là trời sáng nên ai cũng thấy rõ, tự hỏi thiên thạch rơi chăng?

Chỉ có ma pháp sư mới hiểu rõ, đây là một ma pháp phá hủy kinh người triệu gọi cả một ngôi sao, tương đương một thiên thạch cỡ " nhỏ ".

Dù cách bầu trời xa cỡ nào thì bất cứ ai đứng ở đâu cũng nhìn rõ thấy cái tinh thạch đó đang rơi.

Thiên Yết và Bảo Bình nào xa lạ nữa với ma pháp của Ma Kết. Họ nhận ra, Ma Kết liều mình dùng đến thứ đó hẳn cậu ta đang gặp nguy hiểm.

Kẻ áo đen biết tinh thạch là nhằm vào hấn mà đâm đến "Tình huống này thật khó chịu. Tên nhóc này quả không vừa. Cái mặt nó tuy non nớt ra không ít nhưng mình nhớ rồi. Nó là Ma Kết! "

Khó khăn tạo 5 tầng ngăn cách chặn lại tinh thạch trước khi nó đâm chết mình. Kẻ áo đen chuyển hướng rơi tinh thạch sang nơi khác, tinh thạch định rơi hướng Thiên Bình.

Ma Kết xay xăm mặt mày khi mất đi khả năng điều khiển tinh thạch. Tên kia đã dùng chú thuật để đoạt mất quyền làm chủ ma pháp của Ma Kết.

Ma Kết giờ này đủ hình dung ra kẻ cậu đối đầu đáng sợ tới cỡ nào.

Không kịp nghĩ nhiều, Ma Kết lao nhanh đến gần tinh thạch, cậu gào to "Cự Giải, tạo kết giới bảo vệ cô ấy nhanh! "

Từ lúc nào, Cự Giải và Kim Ngưu có mặt. Họ đến kịp thời. Cự Giải theo lời mà dựng kết giới bảo vệ Thiên Bình.

Kim Ngưu dùng sâm sét quấy nhiễu tên áo đen điều khiển chính xác đường đi của tinh thạch.

Quyền kiểm soát đúng là đã bị cướp đi, nhưng kích nổ tinh thạch vẫn thuộc phạm trù của Ma Kết.

Khi này bị tên áo đen chặn kích nổ tinh thạch, giờ Ma Kết đủ tinh trí kích nổ lại.... Trước khi tinh thạch đến gần cô ấy hơn và nổ.

"Không, đừng...! "

Thiên Bình không biết sao, nàng nhìn thân ảnh người kia chiến đấu, lòng liền đau như sắp mất đi điều gì đó.

Đến khi thanh ảnh anh ấy ngang nhiên bị cuốn vào vầng sáng vụ nổ. Nàng tê tâm liệt phế kêu to "Ma Kết!!!! "

Vụ nổ to, nàng không nghe rõ những lời cuối cùng Ma Kết nói với nàng là gì. Nàng chỉ thấy hấn cười hiền hòa với nàng.

Cự Giải đem Kim Ngưu kéo vào phạm vi kết giới, hấn hoảng loạn gia cố kết giới đến mức bảo vệ cao nhất.

Ma Kết dùng thân chặn vụ nổ nhưng dư âm vụ nổ lan đến tận đây vẫn khủng khiếp biết bao, thậm chí kết giới còn có chút vết nứt. Cự Giải bị tổn thương miệng rỉ ra chút máu.

Uy lực ma pháp này đúng đáng sợ, nếu Ma Kết mạnh hơn thì một lúc nào đó chiều này phá thiên diệt địa luôn mất.

Chính kẻ áo đen cũng không ngờ Ma Kết điên đến độ tự phát nổ chứ?

Vụ nổ không phí công Ma Kết "hi sinh", kẻ áo choàng đen bị nổ rách bướm, da hấn cũng bị bùng nổ lột hấn một phần da.

Lờ mờ lộ ra một nửa khuôn mặt già nua xa lạ.

Hấn nổi giận kinh thiên vật vờ đem Ma Kết đã như mất nửa cái mạng đang nằm trên đất.

Ma Kết bùng rất thê thảm. Da thịt đã như bãi máu nhầy hỗn độn. Cả người cháy đen. Nhìn qua hấn dường như đã chết. Nhịp thở yếu ớt, không mau cứu chữa, hấn nhất định chết thật.

"Ma Kết! Ma Kết! " Thiên Bình muốn mau chạy ra khỏi kết giới nhưng bị Cự Giải một mực ngăn cản.

"Nếu cô ra ngoài, cô cũng sẽ chết. Ma Kết không muốn thấy cô như thế! "

"Không, tôi phải mau cứu anh ấy. Tôi sợ anh ấy sẽ vĩnh viễn rời xa tôi! "

Cự Giải sắp bị về kích động của Thiên Bình thuyết phục thì giọng khàn khàn của Ma Kết vang lên "Đừng để cô ấy đến đây. Khục.... Đem cô ấy rời xa đây mau. Bảo vệ cô ấy nhờ cậu Cự Giải, Kim Ngưu....! "

Miệng Ma Kết cứ mãi trào ra từng búng máu không điểm ngừng. Kim Ngưu sợ cậu ta nói tiếp nữa thì chỉ có ho ra hết máu mà chết.

Lão già hung tợn bóp cổ Ma Kết nâng cậu lên cao "Bị nổ đến thế này mà mày còn nói chuyện được, sức sống mãnh liệt đấy. "

Ma Kết vô lực không khuất phục chống mắt đối chọi lão ta.

"Ánh mắt rất tốt. Ta rất thưởng thức ngươi. Ta đổi ý rồi, thay vì con bé kia, ta lại càng muốn có ngươi hơn! "

Roẹt!!!

Một đạo tia sét đánh vào cánh tay lão ta đang bóp cổ Ma Kết.

Kim Nguru giận dữ " Thả anh ta ra! "

Lão ta cười to ha hả, rồi phất tay biến mất.

Thiên Bình kích động đến bất tỉnh. Kim Nguru nghiêng răng, lão ta đúng là không để cô vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Nghiêm trọng

Một cuộc họp gấp vô cùng nghiêm trọng được diễn ra. Ngoại trừ Song Ngư và Xử Nữ thì ai cũng có mặt đầy đủ.

Một vài thuộc hạ thân thiết được cho phép tham gia chung với họ.

Không khí phòng họp nặng nề vô cùng. Đạo này từ lúc nhớ lại kí ức kiếp trước thì toàn gặp những chuyện không đâu. Với Thiên Yết, việc Song Ngư bỏ trốn đã đủ tệ hại rồi. Nay lại đến Ma Kết.

Cự Giải thuật lại tình huống lúc đó cho mọi người, nhưng do cậu đến trễ nên cần phải có Thiên Bình mới nói chính xác được sự việc diễn ra.

Rắc rối hơn, Thiên Bình bất tỉnh vẫn chưa tỉnh.

Thiên Yết dùng ma pháp lung sục lại viễn cảnh kí ức của cô thì bất ngờ và không kim được toác về mặt quái lạ.

" Anh... Sao rồi ạ? "

Bảo Bình nóng lòng và tò mò kết quả.

" Anh có chút nghi hoặc chưa được giải đáp. Tên này... Anh nhìn khá quen mắt! "

Bạch Dương phát biểu " Mục đích tên đó là muốn gì? Sao lại bắt cả Ma Kết đi! "

Thiên Yết xoa cằm " Không, ban đầu hẳn định bắt Thiên Bình nhưng đổi ý và tiện tay đem Ma Kết đi! "

" Là do Ma Kết ngăn cản mưu đồ của tên già đó nên hẳn tức giận bắt cậu ta à. "

" Vậy ta hãy đặt câu hỏi: Bắt Thiên Bình có lợi gì cho kẻ thù? "

Nhân Mã bắt đầu phân tích vụ việc một cách đầy coi trọng. Bởi Bảo Bình rất lo cho Ma Kết, họ rất thân nhau mà.

" Tên kia đã hỏi Thiên Bình có phải là nguyên tố tinh khiết hay không nên ta nghĩ, hẳn hẳn muốn chiếm dụng cô ấy ở điểm này. " Thiên Yết nói ra những thứ cậu thấy trong kí ức Thiên Bình.

" Nói vậy là, những ai là nguyên tố tinh khiết đều có khả năng gặp nguy hiểm sao? " Sur Tử lờ mờ nói câu này thì bị hứng chịu 3 ánh mắt hung thần đáng sợ.

Biết bản thân lờ mờ nên hẳn im bật.

Ai cũng nhìn ra cái lửa giận ngút trời của Thiên Yết, Song Tử và Bảo Bình.

Vì người 3 người họ yêu là nguyên tố tinh khiết cả đấy.

Lửa giận lạnh lẽo nhất là từ 2 tên nam nhân, Song Ngư và Xử Nữ đi không tin tức. Biết tìm đâu ra. Điều này càng làm Thiên Yết dễ xúc động đến nổi điên.

Tâm trạng hẳn đạo này thất thường dã man và xu hướng hóa thành kẻ tàn bạo mất.

Namin đưa ra đề nghị " Thiên Yết đức vua, vụ việc lần này có cần thông báo với nữ hoàng không ạ? "

Thiên Yết nâng khoé mắt quét đến làm tâm Namin muốn rét lạnh.

Yanhe ra mặt giải thích "Thưa Đức vua, thần nghĩ việc lần này không đơn giản. Tàn đảng hắc pháp sư vẫn chưa bị dẹp gọn và mấy năm nay dị loài ưu thế sinh sản đáng sợ."

Bảo Bình "Người là sợ có kẻ nhúng tay vào, vụ việc 12 người tại ta thức tỉnh mấy ngày trước ai cũng biết nên có kẻ đã nhanh tay định diệt nguyên tố tinh khiết hồng chiếm thượng phong!"

Yanhe tận đáy lòng khâm phục và tôn kính "Nữ hoàng anh minh, đó đây là ý kiến của chúng thần!"

"Ta tiếp thu ý kiến của người và nghe rõ. Bất cứ ai có hành động lộ thông tin này làm phiền giấc ngủ của Nữ hoàng Selene thì đều phải chịu trừng phạt. Các vị tinh tú cũng không ngoại lệ!"

Thiên Yết uy hiếp rồi rời đi. Cảnh cáo thể thôi chứ đúng ra là hắn đã khôi công lại các tầng phong ấn quanh Nguyệt Tháp.

Không kẻ nào bén mẫn và quấy rầy được giấc ngủ của Selene cả. Kể cả Song Từ ngộ ý định hỏi Selene việc Xử Nữ cũng bị cấm.

Lần ngủ này rất quan trọng, giấc ngủ bị phá hỏng chỉ sợ ma lực của Selene sẽ cạn kiệt vĩnh viễn.

Còn nữa, ma lực của Thiên Yết vẫn chưa khôi phục toàn bộ nên hắn cảm thấy bản thân bây giờ bất lực vô cùng.

Go quốc, tại một ngôi làng ven bia rừng. Tiệm nghi là nơi này khá gần kinh đô vương quốc. Hai nơi này còn bị một thị trấn phồn hoa xen giữa.

"Thầy Song Ngư, cô giáo Lily là người đẹp nhất làng rồi mà thầy còn từ chối cô ấy!"

"Thầy đừng cười ai cả nha. Mốt Mun lớn lên sẽ là vợ của thầy!"

Song Ngư cười Ha ha xoa đầu bọn trẻ.

"Mun à, không được đâu. Bởi thầy đã có vợ rồi!"

"Ừ chịu đâu!" cô nhóc con khóc ré lên. Kéo theo mấy em gái khác khóc theo.

"Ừ, sao lại khóc hết thế?" Song Ngư khổ sở dỗ tụi nhóc.

Thầy giáo Song Ngư mới về làng dạy học, thầy dạy môn nấu ăn kiêm âm nhạc.

Đẹp trai, trẻ tuổi, hiền hậu, đảm đang lại giỏi ma pháp nên thành ra mấy cô gái làng si thầy như điên đảo.

Mấy bà mẹ nội trợ lại thích thầy hơn nữa cơ. Có dịp là mấy bà mẹ lại tìm thầy học nấu mấy món mới lạ, chủ yếu là ai cũng đến để ngắm nhìn thầy lúc nấu ăn thôi.

"Ngoan, đừng khóc. Con gái thì phải mỉm cười mới xinh. Khóc mắt sẽ sưng như dâu tây mất!"

Song Ngư cười nhẹ đem bánh dâu tây tặng cho mấy em nữ.

Đó, hành xử vậy hỏi ai chịu được.

"À... Ừm... Thầy Song Ngư, liệu tôi có thể gặp riêng thầy được không?" một cô gái dịu dàng đoan trang lấy hết can đảm nói.

Người trong làng rất ít nên Song Ngư nhận ra ngay, đây là cô con gái út của trưởng làng - Linlin.

Cô chị lily xinh nhất làng thì cô em Linlin xinh thứ 2.

Song Ngư cùng cô đi đến sân sau trường. Cậu khó xử vì biết bọn nhóc kia theo sau nghe lén nấp ở gần đây.

"Linlin tiểu thư, cô có gì muốn nói à?"

Cô gái khá xinh e lệ lại thẹn thùng đến đỏ mặt "Em... Em....!"

"Đừng gấp, tôi không có làm gì cô đâu!"

"Song Ngư, em nghe chị nói. Anh đã có vợ rồi phải không?"

Từ cô gái mong đợi cậu có một câu trả lời khác nhưng sự thật phũ phàng.

Song Ngư tình bơ cưỡi thành thật " Phải, tôi đã có vợ rồi. "

" A! " đầu chuẩn bị sẵn tâm lý nhưng Linlin vẫn bất ngờ.

Phải rồi, người tuyệt vời thế này làm gì không có vợ cơ chứ?

Oan ức Song Ngư, cậu chỉ vừa 16 tuổi. Do kẹo làm cơ thể cậu phát dục biến hóa long trời lở đất khiến cậu khá cao thôi chứ bộ. Tầm 1 mét 78.

Mấy cô nàng trong làng lắm tưởng cậu đã 19 rồi cơ. Thế là hết bị cô này đến cô khác tỏ tình.

" Dù anh đã có vợ nhưng... Em cam tâm tình nguyện làm vợ lẽ. Vì em rất yêu anh! "

Song Ngư bị dọa cho hết hồn, một chồng nhiều vợ ở vương quốc Go dường như là cái tập tục khó bỏ. Trong làng cũng không hiếm cảnh đa thê, chính Linlin và Lily là 2 mẹ khác nhau sinh ra.

" Tiểu thư Linlin, tôi không thể! "

" Xin đừng từ chối em, em thật sự yêu Song Ngư rất nhiều! "

" Tôi cũng thật sự... Yêu vợ mình rất nhiều! "

Song Ngư nói xong câu này thì cười hạnh phúc đến ngọt ngào. Linlin đỏ mặt, ngực nhói đau.

Phía xa, cô gái xinh đẹp có mái tóc xanh lục tung bay trong gió chiều gọi cậu.

Song Ngư vẫn từ tốn chào Linlin " Xin lỗi, vợ tôi đến rồi. Lòng tôi chỉ chứa mỗi cô ấy. Mong rằng hạnh phúc sẽ đến với cô Linlin! "

Xử Nữ đứng bên Song Ngư là đôi tiên đồng ngọc nữ đầy xinh đẹp. Họ rục rờ đến các cô gái làng á khẩu, ngậm ngùi nhận thua. Bởi so với Xử Nữ thì Lily tựa như một cái nữ nhân chẳng thể tầm thường hơn được nữa.

Hai người tản bộ dưới nắng chiều. Xử Nữ cười khúc khích bởi những rắc rối mà Song Ngư gặp phải bởi các cô gái.

" Anh ở trong làng này sống rất tốt! "

" Đừng trêu nữa, anh phải nói dối em là vợ anh đấy! "

Xử Nữ đỏ mặt ngượng, Song Ngư càng được nước lấn tới trêu cô " Hay ta chuyển lời nói dối đó thành sự thật ha! "

" Ngốc! " Xử Nữ mắng khế, tay hai người nắm lấy nhau.

Ngôi nhà trắng nhỏ xinh của hai người được trồng đầy hoa xinh. Sức sống mon mọn.

" Một lượng lớn quân ám vệ được cử đi rồi! "

" Sao lại thế? "

" Ngớ, đừng lo. Không phải để tìm 2 ta đâu! Nghe đâu Ma Kết mất tích rồi! "

" Em nhắc anh mới để ý, hôm qua có tinh thạch lao xuống nỏ thật lớn! "

" Ừm, trận đánh đó. Ma Kết bị kẻ gì đó bắt đi mất rồi, khi em đến nơi thì rất muộn màng. "

Song Ngư bần chồn " Động tĩnh lần này rất lớn, là hắc pháp sư sao? "

" Có thể lắm. Em lại phải đi rồi. Anh nhớ khóa cửa cẩn thận và ngủ ngon đấy. "

" Em lại phải đi nữa sao? " Song Ngư hờn dỗi.

Xử Nữ hôn lên trán cậu " Làm nũng thật đáng yêu, lần sau đừng đi. Ta là nam, em là nữ. Đảm bảo lúc về sẽ dành thời gian cho em hơn! "

Song Ngư chu mỏ nũng nịu đánh gật đầu, đêm nào cũng ngủ một mình trong nhà nên cậu khá sợ cô đơn.

Xử Nữ thì cứ đi mãi.

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Thần quan kiêm phụ huynh

" Thiên Yết đức vua. Có người muốn gặp ngài! "

" Để cô ta đợi ở phòng khách! "

Namin kinh ngạc, ra là Thiên Yết đã biết người đến là ai.

Cô gái một thân âu phục đen kì lạ, từ tốn nháp tách trà.

Đến khi Thiên Yết ngồi đối diện, cô hớn hở cười quyến rũ mờ lờ " Suốt 500 năm qua, em vẫn rất nhớ anh. Em đã giữ lời, gửi chìa khóa cánh cổng không - thời gian giúp anh lấy lại kí ức! "

" Ha, sao ta lại nhớ là cô đã đem bán đầu giá cái chìa khóa đó vậy! "

Xà Phu vô tội nói " Không có, em chỉ định dùng nó để thử lòng anh kiếp này thôi. Nếu anh thật vẫn không quên kiếp trước thì anh hẳn sẽ đi tìm chiếc chìa khóa nên em...! "

" Thật không hay cho cô, mấy tháng trước ta đúng là không nhớ gì thật! "

" Vâng, và em chọn đưa nó cho thuộc hạ của Selene như anh đã dặn dò! "

Tờ giấy trong buổi đầu giá cô nhận được đảm bảo thân phận Selene nên cô mới dám đưa cho đám Namin.

Thiên Yết trầm tư, không ban cho Xà Phu một ánh mắt tốt hay một câu cảm ơn. Bởi, hẳn ghi hận rất rõ cô ả này đã làm khổ Song Ngư cỡ nào.

Đến tận giây phút này, Xà Phu vẫn giữ dáng vẻ hệt như Song Ngư. Tóc bạch kim óng ả, mắt xanh nhuộm thủy.

Xà Phu bị hấn thờ ơ ghét bỏ thì như khóc như tổ cầu ái hấn " Em đã vì anh mà đợi tận suốt 500 năm. Anh không thể cho em một cái ầm áp sao? "

" Ta không yêu cầu cô đợi, là cô tự mình tưởng! "

Thiên Yết thẳng thừng chặt đứt mộng tưởng của Xà Phu. Hấn không định dằn dúi nhiều với cô.

" Thiên Yết, anh không phải là kẻ vô tình đến thế này. Anh không thể cho em một xú nhu hòa mà anh cho Song Ngư hay sao? Em vì anh đợi 500 năm, vì anh mà sẽ xuống địa ngục đó! "

Thiên Yết nghe câu này, hẳn có xú để ý, cau mày " Cô kí hiệp ước với ác quỷ? "

Xà Phu nghe được Thiên Yết đề tâm đến mình thì sáng khoái trả lời " Phải! Em giờ đây là nhân loại tầm thường nên tuổi thọ không nhiều. Nhưng vì anh, em nguyện trao đổi với ác quỷ đổi lấy tuổi thọ! "

Xà Phu si tình hệt kẻ điên ôm ngực kẻ.

Thiên Yết không cho là hấn cảm động với sự hi sinh của cô " So với những tính mạng anh em của ta bị cô hại kiếp trước thì cô vốn dĩ phải xuống địa ngục! "

" Anh thật nhẫn tâm, em không còn sống được mấy ngày nữa rồi. Cho em quãng đời ngắn ngủi sót lại được ở cạnh anh được không? Nếu anh đồng ý, em sẽ cho anh biết...! "

Xà Phu thì thầm vài chữ thành công thu hút ánh mắt của Thiên Yết. Hấn gật đầu thỏa hiệp. Xà Phu cười xà đến ôm hấn một cái " Cảm ơn anh, em sẽ thật trân trọng những ngày cuối cùng ta ở bên nhau. "

Bảo Bình gần như bị dọa sợ, đêm mà anh Thiên Yết cho Xà Phu ở lại trong phòng anh ấy.

Một nam một nữ. Anh ấy định làm gì?

Hỏi ai là người căm hận và ghét Xà Phu nhất thì chính là Bảo Bình.

Xà Phu dùng tà thuật đối với Bảo Bình nên trong hôn lễ năm xưa, Bảo Bình mất kiểm soát và vô tình giết chết Nhân Mã.

Đây vô tình trở thành vết sẹo không thể phai đi được trong lòng Bảo Bình. Đến tận giờ, Bảo Bình kiên quyết không dám chạm vào máu của Nhân Mã.

Cô canh trước cửa đợi Thiên Yết cả ngày rồi nhưng thậm chí Thiên Yết đặt cả phong ấn, cấm tiết ai ra vào phòng.

Bảo Bình không cam chịu hết to "Thiên Yết, anh rốt cuộc muốn làm gì hả? Anh muốn phản bội Song Ngư sao? "

Đáng tiếc, phòng Thiên Yết được cách âm luôn rồi. Bảo Bình la khóc cỡ cũng chỉ kéo được sự chú ý của đám người phòng bên cạnh.

Bạch Dương " Họ bên trong bao lâu rồi? "

Song Tử " Tầm 5 tiếng! Chưa là gì với tính lực của Thiên Yết đâu! "

Sư Tử " Thiên Yết dư lực làm 7 ngày 7 đêm. Hẳn lâu đây! "

Bạch Dương tức thì liếc Sư Tử mắng " Bại hoại! "

" Ấy, Bạch Dương. Không phải như ngươi nghĩ đâu? Ta không như Thiên Yết đâu mà! "

Kim Ngưu " Cũng đến lúc cho Thiên Yết tận hưởng mùi vị vì ức hiếp Song Ngư suốt nhỉ? "

Bạch Dương " Đúng! "

Cự Giải hết khuyến nôi Kim Ngưu.

Nhân Mã khuyến Bảo Bình nên tránh xa đám người này lúc họ đã nổi cơn giận người. Bảo Bình chỉ biết mặc niệm cho anh trai.

Song Tử và Sư Tử thích thú vì có người gặp nạn.

Sợ là lần này Thiên Yết bị chinh đến thảm.

Mà nhân vật sắp bị chinh nào có hay gì!

Thiên Yết tạm thời giải quyết giúp vương quốc một số giấy tờ, Xà Phu bụng cá phê cho hắn.

Thiên Yết coi sự tồn tại của cô ta là 0. Hắn không để ý gì. Xà Phu cũng không dám lên tiếng làm phiền hắn, bởi việc Ma Kết bị bắt đi gây sức ép lớn đối với hắn.

Thiên Yết đặt bút xuống thả lỏng đầu óc, Xà Phu cơ hội mắt xa cho hắn. Thiên Yết phiền chán định kéo tay cô ra.

Là xui hay sao đây?

Giờ này tề đủ thần quan của Nhật Điện - Nguyệt Điện ở trong phòng.

Gặp lại Pluto làm Thiên Yết sững người, quên hẳn thả tay Xà Phu.

Neptune chế giễu " Ái chà, Pluto. Sở thích con trai người là con gái tóc bạch kim, mắt xanh nhỉ! Là Song Ngư xui xẻo mới dính phải con trai người! "

Pluto áp Neptune vào tường " Con trai ta là đứa chung tình lắm đấy, không phải dạng người ăn bậy ăn bạ đâu. Mà nếu nó sai thì người làm cha này sẽ thay nó xin lỗi rồi! "

Pluto cười đến mờ ám vuốt má Neptune. Neptune giận đỏ mặt đẩy hắn ra " Đồ mặt dày, nói chuyện thì đừng có hờ tít động chạm tay chân. Ai cần người thay mặt xin lỗi chứ! "

" Giận rồi, thật đáng yêu! " Pluto được nước lần tới hôn lên tóc Neptune.

Mấy vị thần quan bên cạnh giả điếc giả ngơ. Họ quen rồi.

Pluto không ngờ, ông vừa vô tình dạy " hư " Thiên Yết.

Neptune bị Pluto chọc đến độ giận phát khóc, bỏ chạy " Nhớ đấy, ta sẽ không bao giờ chấp nhận cho tên đó có danh đến Ngự nhà ta! "

Pluto chặc lưỡi " Giận bỏ chạy rồi. Tối nay phải phạt hắn mới được! "

Pluto về mặt không cười đùa nữa, hắn nghiêm khắc nhìn Thiên Yết " Còn con Thiên Yết, tốt nhất nên giải thích rõ ràng với ta vì sao Xà Phu lại ở cùng con để ta còn biết đi giải thích với Neptune. Không thì con một ngón tay cũng không được phép chạm Song Ngư! "

Pluto thái độ biến hóa đến đáng sợ.

Mấy kẻ đã dẫn mấy vị thần quan đến phòng Thiên Yết cười thầm, Thiên Yết bị giáo huấn rồi.

Trái với nét căng thẳng mà ai cũng căng mặt sợ Pluto. Thiên Yết thần nhiên đáp " Vâng thưa cha. Con sẽ trả lời tất cả, đảm bảo không làm cho người thất vọng về con! "

Pluto nhếch mép " Được, thử xem nào! "

Hai con người đáng sợ có dung mạo tựa nhau thì sự trầm trọng tăng gấp bội khiến ai cũng sợ sồn tóc gáy.

Jupiter liếc Song Tử muốn rách mắt " Cậu cũng không thoát khỏi vụ này đâu. Cậu đã đối xử với con bé như thế nào khiến Xử Nữ nhà ta phải bỏ trốn hả? "

" Tôi....! "

Song Tử khó xử, chẳng lẽ dám khai thiệt là do kiếp này hắn đi chơi gái. Hay lúc hắn bị một nửa " đen tối " chiếm dụng cơ thể thì hắn toàn nghĩa bộ ngực Xử Nữ và có ý muốn dụ cô ấy lên giường.

Song Tử tội lỗi đến độ đập đầu vào tường, hắn không dám khai.

Jupiter cười man rợ, trán nổi đầy gân xanh " Ngươi là thích bộ ngực con bé. Còn muốn dụ nó lên giường và chơi đùa nó! "

" Sao ngài lại biết....! " Song Tử lờ lờ, bịt mồm.

" Khốn kiếp, ta đọc được hết suy nghĩ qua biểu cảm khuôn mặt của ngươi. Nhà ngươi chả xứng với con bé! "

" Ngươi sai rồi, mấy tháng trước. Lần đầu tiên tôi bắt gặp cô ấy khi được luân hồi, thì dù là bóng lưng của cô ấy thôi. Khiến tim tôi phải loạn nhịp rồi! "

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Cô gái xinh đẹp

Neptune bị Pluto lôi sên sệt vào phòng ngủ của Thiên Yết một cách không thể tự nhiên hơn được.

Pluto thần nhiên để Neptune đánh đấm hắn cỡ nào.

Neptune cơ hội đẩy hắn ra, định chạy ra ngoài thì bị đè sấp trên đất.

" Biến thái, anh muốn làm gì? "

Pluto lần mò tìm cái khóa quần của Neptune, mặt tỉnh bơ cười nói " Đã làm bao lần mà em vẫn cứ hỏi ngớ như vậy! Tất nhiên là làm tình rồi! "

" Không muốn! Tôi muốn đi tìm Song Ngư, thả ra! "

Thăng tay tuột quần Neptune, tay vỗ bang bang tới tấp vào mông cậu.

Neptune mím môi ráng nhịn, mặt oan ức đỏ mặt, bị đánh tới cái thứ 17, cậu nước mắt chảy ròng ròng nhưng không lên tiếng van xin.

Bởi van xin thì cái thú tính của Pluto sẽ có hơn chứ không giảm.

" Hôm nay em chạy loạn rất nhiều. Việc của Song Ngư thì để Thiên Yết tự lo liệu. Có gì Song Ngư chịu ủy khuất thì anh thay em dạy dỗ Thiên Yết là được! "

" Tôi không có cần anh ra mặt giúp... Với lại người bị anh làm cho ủy khuất là tôi mà....! "

Neptune sứt sứt nắc, Thiên Yết làm việc ở thư phòng mặc kệ 2 người đó làm gì bên trong thì làm.

Thế nhưng bọn người ngồi hóng hót không có ý tứ tí nào

Venus " Kì này sẽ mau chứ? "

Saturn " Lần trước Neptune phản nghịch, bị kéo vào phòng tận 4 ngày! "

Mars " Chưa kể lúc đó cậu ta ngồi cũng không được! "

Jupiter " Xong vụ đó Neptune trốn trong Nguyệt Điện tận 2 tháng để trốn Pluto! "

Uranus chen một câu " A, khi này Pluto có xin ta lộ dịch bôi trơn và thuốc bôi trị sưng! "

Ai cũng sững sờ nhìn Uranus. Venus lắc hẳn " Ông bị bệnh hả, đưa thứ đó cho Pluto chi chứ? "

" Tại tui định đem tặng cho Ma Kết, ngờ đầu thằng bé bị bắt đi rồi. Đành cho Pluto xài luôn vậy! "

Mọi người tức khắc cách xa Uranus 10 mét. Ma Kết năm nay mới 16 tuổi, có tên nào lại đem thứ như vậy đi tặng cho bé trai chứ?

" Đau... Xin anh, to lắm. Không vào được mà! "

" Hừ, ngoan tí nào. Đã làm bao lần nhưng sao cái lỗ nhỏ này lại khít vậy? Dùng bôi trơn bao nhiêu cũng không đủ! "

Kéo sau đó là một tràng rên khóc của Neptune.

Người hết nhìn sang Uranus lại nhìn đến Thiên Yết mặt tỉnh bơ đang xử lí giấy tờ kia thì gật gù công nhận.

Thú tính thầy dạy ra thú tính trò.

Thiên Yết và Ma Kết ít nhiều bị dạy hư bởi 2 tên này.

Song Ngư cô đơn ngồi ở phòng khách ăn ngọt và xem phim.

Tình cầu phim cậu chọn là lúc cuộc thi ở khu băng tuyết.

Coi đến khúc lớp B2 của cậu đột phá số điểm đầu tiên thì Song Ngư cảm giác sướng rơn người.

Lúc sau, các được chia 2 người 1 đội. Song Ngư nhớ là mình cùng đội với Thiên Yết thì xịu mặt.

Song Ngư nhìn trên màn hình, cậu lấp giày trượt băng vào chân nhưng do trượt quá tệ cứ té lên té xuống, thế là Thiên Yết đành bế cậu đi luôn.

Song Ngư giờ này nhìn lại mà xấu hổ đỏ cả mặt.

Đến cả tập kích quân địch đều do Thiên Yết ra tay, Song Ngư chỉ việc ngồi một bên núp.

Song Ngư giờ mới hiểu rõ sâu sắc cái vô dụng của mình " Thần linh ời. "

Nhớ ra vụ còn nghiêm trọng hơn cả, trong cuộc thi, Song Ngư lại bị cảm nữa chứ.

Mãi lẫn lộn trong mớ xấu hổ, Song Ngư không để ý lắm tiếng gõ cửa.

Cậu nghĩ chắc Xứ Nữ quên đồ chẳng?

Khác với những gì cậu nghĩ, ngoài cửa là 1 cô gái xinh đẹp kì lạ.

Song Ngư công nhận, đời này lần đầu gặp được người đẹp đến mức vô lí thế này.

Tóc dài và da trắng như búp bê sứ, mắt đỏ cuốn hút người nhìn. Cả bộ ngực và dáng người còn muốn vô lí hơn. Song Ngư có liên tưởng đến vampire nhưng cô gái này không có răng nanh.

Song Ngư ngỡ Xứ Nữ đã là quyến rũ trưởng thành nhất rồi. Cô gái này sở hữu thứ khiến người ham muốn phạm tội.

Song Ngư sững người hăm mộ khen, thật đẹp nha.

Áo choàng che không hết bộ ngực vĩ đại của cô, rãnh khe sâu hút.

Song Ngư không phải dạng ngọc đầu si mê, rất mau từ tốn hỏi " Cô có việc gì sao? "

Về mặt cô gái chùn xuống " Tôi... Tôi liệu có thể trú tạm ở đây một lúc không? "

Song Ngư có tí hoang man thì cô gái mắt buồn " Có kẻ muốn bắt tôi! Nên làm ơn! "

Hiểu ra vấn đề, cô gái đẹp như vậy. Không thằng nào thèm thường cũng lạ. Song Ngư mời cô vào nhà.

Đem lên cho cô gái một chén súp ấm. Bên trong nhà đèn sáng, cô gái nét đẹp được phô diễn lung linh hết mức có thể.

Chiếc đầm đỏ che kín người nhưng diễn đạt xuất sắc nét gợi cảm của cô. Ngực đồ sộ, eo thon, mông cong.

Đẹp đến mức này cũng quá đáng sợ đi. Cô gái như cảm nhận được ánh mắt của Song Ngư nên ngước đầu.

Song Ngư bị người ta bắt gặp thì đỏ mặt. Cậu hơn vô lễ rồi, nhìn người ta chăm chăm.

Cô gái cười tỏ vẻ không trách cứ " Làm phiền anh rồi. "

" Ai muốn truy đuổi cô vậy? Râu xanh à? "

Râu xanh ám chỉ kẻ hiếp dâm, cưỡng hiếp.

" Vâng, là thuộc hạ của chồng tôi! "

" Chồng cô? "

Cô gái xinh đẹp đã có chồng.

" Chồng tôi lên lút quan hệ với cô gái khác, tôi không chịu được nên bỏ trốn. Anh ta mãi không chịu buông tha cho tôi! "

Nói đến đây, cô bặm môi run run.

Song Ngư tức giận thay " Sao lại có loại tra nam thế chứ? Cô an tâm, nếu hân đến đây, tôi sẽ giúp cô dạy dỗ hần! "

" Ờu nhờ cậu cả! " cô cười .

Song Ngư ngại ngừng bật lại tinh cầu chiếu phim " Cô coi phim chứ? Cuộc thi đi săn trong khu tuyết, khá thú vị! "

Vừa bật lên đã chiếu đến cảnh Song Ngư cắt mảnh áo sau lưng Thiên Yết và băng bó cho người ta.

Thân nhiệt Thiên Yết giảm mạnh, Song Ngư bắt buộc phải giúp người ta như là hà hoi, cọ sát, kể cả ôm

Song Ngư nhìn thấy cảnh này thì muốn quý phục MC cũng có thể quay được cảnh này cơ chứ. Thiên Yết khi đó là con gái, bóng lưng bị người toàn quốc xem rồi. Không thể được.

Song Ngư xem phim hết đỏ mặt lại giận. Cô gái ngấm nhìn cậu thì cũng cười nhẹ tận hưởng.

Đột nhiên, tinh cầu rò một cái. Chuyển thành cảnh Xà Phu xà vào lòng Thiên Yết.

Mặt hai người trắng bệch, nhất là cô gái, mặt trắng còn trắng hơn.

Song Ngư nước mắt không nén được, khóc!

Bạn đang đọc truyện *Sứ Mệnh Hoàng Đạo (12 Chòm Sao)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.